Utrecht University Library
Partner in Science
Universiteit Utrecht

Quadragesimale

https://hdl.handle.net/1874/313220

Miscellanea Theologica

Folio n°315.

400. **Johannes** Gritsch, Quadragesimale. [Straatsburg, drukker van de 1493 Casus breves decretalium (Geo. Husner)] 31 Dec. 1495. 2°. F. 2°. 3151

Typen 1, 2. — HC* 8078. — BMC I p. 145. — Peddie II p. 301. — Pr. 739. — Zie over den drukker: Voulliéme, Zur ältesten Buchdruckergeschichte Strassburgs (Zentralbl. f. Bibliothekswesen, XXXII-1915 p. 309 vlg.). — Bl. 41 en 44 in gelijktijdig hs.

Samengeb. met nr. 347.

347. **Jacobus** de Voragine (Viraggio), Legenda aurea. Usuardus, Martyrologium. Keulen, Joh. Koelhoff 5 Jan. 1490. 2°. F. 2°. 3152

Typen 15, 17, 18. — Rubr. $\alpha\beta$ (volgens Voulliéme, Die Typen der Kölner Buchdrucker, GfT. VI-1912) en nog een rubr. (paragraaf, niet bij Voulliéme). — Init. d. — BMC I p. 229. — C II² 6453. — MMW II 496. — Pr. 1079. — VK 625. — Bl. 253—316 ontbreken, bevattende het slot van de Legenda aurea en het Martyrologium.

Op het titelbl.: „Bibliothecae fratrum minorum Recollectorum Trudonensium". Zie de aanteek. bij nr. 39. — In oorspr. led. stempelband, waaraan de sloten ontbreken. — Samengeb. met nr. 400. — Uit de Maastrichtsche collectie.

Biblioth. ffnem Min. Decoll. Snedon

Joannis

Quadragesimale Britsch de tẽpore et de sanctis

Opus pulchre notabile

Tabula Alphabetica

Operis egregii antea negligēter effigiati mis̄tus collector̄, imo ordīs sue ꝓfessionis fauore idip̄m emēdatū in palā p⁹ alios ꝓducto. Et in eo ꝓficere conātē certiorez eē volo lr̄as sb̄ titulo alphabeti īsertas nō nūero sermonū deseruire. sz proprio ⁊ integro suo nūero materie h̄ in registro corrūdere vt infra patebit

Aaron virga floruit. xlv. S
Abel occidit̄ ꝓpt̄ inuidiā. xxxvi. U
Abijcere dēm⁹ tꝑalia. vij. k. xiiij. P
Abiecit socrates aurū. i. L. xiiij. L. T.
Abire dz pctōr ab his. xxviij. H
Abijt xp̄s ad tria. xlv. D
Ablatū iniuste dz restitui. vi. J. xl. Z
Abraā imolat Jsaac. xlij. M
Abscōdit xp̄s discipulis p̄ntiā suā post resurrectionē ꝓpter hec. xlvij. y
Abstinētia ꝯprimit carnis vicia. eleuat mentē ad sup̄na. donat v̄tutē ꝯ demonia. i. E.
Refrenat corp⁹. xxxij. L. fac̄ hoīez docilē. xxix. T
Abstinētes tēptat diabol⁹. iiij. k
Abstrahere debemus corda ab exterioribus. xxxvi. A
Accedit deus tripl̄r ad aīam. x. L
Accedere dz pctōr ad deū. xvij. B. C
Acceptus null⁹ ē in patria sua. xviij. y. Z
Acerbitatē passiōis xp̄i cābāt hec. xxxviij. M
Accidia est fugiēda ꝓpt̄ tria. xxiij. M. N. O.
Actio indifferēs dz ī meli⁹ īterp̄tari. xxvij. T.
Actio nr̄a referri dz in deū. xxv. A.
Et talē dz hr̄e intētionē. vij. G. H. J
Et dz incipi ⁊ finiri in noīe trinitat̄. viij. G.
Actio nr̄a ē in triplici differētia. xxi. P
Actualis intētio an sp̄ req̄rat̄ in op̄e. vij. J.
Act⁹ v̄tutis q̄nq̄z fit sine v̄tute tripl̄r. xl. A
Actibus nō liberatis nec meremur nec demeremur. xxi. Q.
Actiua vita an sil̄ possit esse cum contemplatiua. xxi. X
Accusare dz pctōr ꝓpt̄ pctā. xxviij. L.
Adā triplicē cognitōz ꝑdidit. xxviij. E
Adherere debem⁹ deo ꝓpt̄ h̄. xlviij. F. G
Addiscere dz q̄libet ⁊ a q̄libet. xliij. M
Adiuratio demonū an sit licita. xvij. U
Adiutor nr̄ est de⁹ ꝓpter tria. vi. A. Et in trib⁹. xxxix. U
Adiutoriū sctōrū inuocare dēm⁹. xiij. H. xv. y.
Admonitio iuste p̄cedit vindictā. xv. y
Adolescēs n̄ ad seniū expectet bn̄facere. vij. F
Dz a trib⁹ surgere. xxix. P. Est magne p̄sūptionis. xi. C. D. E. Debet bn̄ficia facere parētibus ꝓpter tria ⁊ in trib⁹. xxj. C. D
Adorare debem⁹ in eccl̄ia. viij. H
Adorari nō dz hō. xi. S
Adoratio imaginū admittit̄ ꝓpter hec. xi. R.
Aduentus xp̄i in carnem signis ē demōstrat⁹. xxxi. E.
Aduent⁹ xp̄i in aīaz p̄mittit gr̄am. xxvi. C.
Aduētū xp̄i ad iudiciū p̄cedūt sig̃. v. A
Aduentū xp̄i in iudiciū nemo scit determinate. iiij. y.
Aduerbia a deo remunerant̄ nō noīa. ij. X.
Aduersus hec bona facit homini. xxix. Z
Aduersa patienter sustinens an semꝑ mereat̄. xlvij. U. (xxx. A
Aduersitas est pabulum cōsolatōis deuotoꝝ.
Aduersa sustinere patienter est melior act⁹ fortitudinis. xij. Z.
Aduersitas ꝓbat consciam. iiij. D
Aduersitas ꝯpellit ire ad deū. xvj. E.
Aduersitas accidit q̄tidie. xlvij. U
Adulator blandit̄ sic̄ s̄pēs. xxxiiij. R. xliiij. E.
Adulatio an sit mortale pctm̄. vj. R
Adulterando quis graui⁹ peccet an vir vl̄ mulier. xxxvj. M
Adulteriū est cauēdū ꝓpter hec. xxiij. U. X
Adulteratur aīa cum dyabolo per ꝯsensū pctī xxiiij. N. O
Adulterini filij ali nō dn̄t a ꝑentib⁹. xvj. S
Affectio mala sine op̄e mortal̄r inficit. xxj. R.
Affectū de⁹ mag̃ pōderat q̄z effectū. xxvij. N.
Affirmare nō statim debem⁹. xxxj. E
Agn⁹ xp̄s d̄r ꝓpter hec. xlj. P
Agn⁹ dei ter ī missa d̄r ꝓpter hec. xlj. S
Agnus occisus ē in signū pacis. xxix. D
Agricultura est vtilis. xxiij. Q.
Agricola molestari nō dz illo tp̄e. xxiij. Q.
Agricola tenet̄ recōpēsare sterilitatē. xvj. H.
Alleluia est cantus leticie. xlv. y.
Alee lud⁹ q̄nq̄z est licitus. viij. post. y
Alere debēt parētes pueros suos. xvj. S.
Aliene rei ꝯtrectatio prohibita ē. xx. A.
Alta ⁊ ꝓfunda excecāt simplices. xxvj. Z
Alexander clausit iudeos. ij. O
Alexander paridis elegit mulierē. xxxvi. G
Amor dei oīa aliena ꝯtēnit. se deo ꝯiungit et sup̄na ꝯsiderat. xxxv. A.
Amor describit̄ quattuor rotis. xxxv. G.

Tabula

Amicicia causat ex triplici bono.xliij.G
Amicis tenemur subuenire.ij.G. (M.
Amaritudo passiōis xpi fuit maxima.xxxviij.
Ambitiosi male regēdo mdm dstruūt.xxxiij.Z
Ambulare sic debemus.xxx.Z. Caute ꝛ prudē
ter.xxxi.L. Uiā illā.xli.k. In virtutib.xlvi.
G. Sup hec.xlvi.P.
Anna cū trib viris tres marias genuit.xlv.P
Accipiter docz pueros in iuuētute habilitare
xxix.P
Angelus sex habet nobilitates.iiij.Q
Seruit homī in trib.iiij.T
An sit dignior hoīe.xlij.E
An de⁹ angelos pl⁹ diligat hoīe.xlij.F
Angelica custodia est homī necessaria.iiij.P.
Custodiunt ꝓpter hec.iiij.X
An deserat custodia ꝓpter hoīs pctm̄.xv.F
An custodi ꝓpt salutez custoditi aliqd accidat
gaudium.xv.H
An tristet in perditione hominis.xv.L
Angeli boni quō coopante gr̄a cōuerterūt se ī
deū ꝛ mali nō.xxix.F. Nō sūt in oīb equales
iiij.R. Supiores illūināt inferiores.xli.L.
Angeli pctm̄ ē irremissibile.viij.R.
Angeloꝝ p̄liū an fuerit reale.xxix.E
Angelica salutatio ꝑmutat in passiōe.xliij.Z.
Aīa xpi nō potuit culpa maculari.xxx.T.
Aīa xpi ī morte ñ fuit separata a deitate.xliiij.N
Fuit ī r̄surrectōe nouo gaudio letificata.xlv.Y
Aīa sctā trāsfigurat in imaginē dei.x.M
Est vinea dñi electa.xvi.H. Dz solū spōsū de
um diligere.xxxv.Y. Dz spōsū ācillis suis ad
cenā inuitare.xl.D.
Aīa maculat sic originali culpa.xxviij.D
Uendit delectatōe pctī dyabolo.xxvi.E.
Gr̄a p̄ueniēte agitatur ad cōtritiōez.xxvi.E
Eā deus tripl'r inhabitat.ix.A. Debet seruari
mūda.xvi.J. Purgari.xvi.L. Debz se amore
xpi trāsfigere gladio cōpassionis.xxxij.R.
Aīa peccatrix ñ p̄t ascēdere celū.vij.S
Trahitur ꝑ corpus in infernū.v.G
Anima affligitur ꝑpetua carentia sue perfecti
onis.xv.D.
Aīarum grauior est eoꝝ pena q̄ demonū.v.R
Aīabus defunctoꝝ tenemur subuenire.ij.G.
Aīe defunctorū ꝑ se nō cognoscunt facta viuē
tium.xiij.K
Aīe de purgatorio tāto citi⁹ liberātur q̄to citi
us testata eaꝝ exequūtur.xxv.R.S
Aīa peccādo adulterat ꝛ facit ꝯ tria bona ma
trimonij.xxiiij.M.
Aīa separata an habeat vsum potētie sensitiue.
xliiij.T
Aīas de inferno xp̄s nō liberauit.xliiij.U.
Aīalia bruta docēt nos mutuo amare.xiij.Q.
Aīalia magni corpis sterilia sūt.xiiij.A
Amplexatur deus duob brachijs penitentē.
xvij.Q
Amputare ñ p̄t hō sibi mēbrū.xix.M.
Amputandi sūt tres rami nociui.xix.S.T.
Anthioch⁹ plagatur a deo.xvi.E.
Anul⁹ despōsatōis q̄d significat.xxiiij.N.
Apparuit xp̄s post resurrectionem primo ma-
tri.xlv.N
Apparuit vnicuiq̄ ſm q̄ intus fuit.xlvi.N.
Et isto ordine.xlvi.E
Apparitionis legatio mulierib facta an fuerit
conueniens.xlvi.F
Apparentiā suā xp̄s subtraxit discipulis p⁹ re-
surrectionē propter hec.xlvij.Y
Appetit⁹ hoīs tripl'r deordinatur.xxxix.R
Appetens honorē an sit in statu damnandoꝝ.
xxxix.Q
Appetitus btitudīs an sit oīb innat⁹.xiij.M
Appetitus noxius legib regulat.xxvij.E.
Appetitu generali beatitudinis an q̄s merea-
tur.xiij.N
Apl'os in trib imitari debemus.xxv.k
Aquā gr̄e haurire debemus.xxxiij.L.
Aquila differt vindictam.vij.U.
Signat contemplatiuos.xxvi.D
Ara ignoti dei.xliiij.L.
Arbor dr̄ xp̄s propter tria.xlij.L
Archa federis sil'r ꝛ arcus.i.iris.est signū īcar
natōis.xxxi.F.G
Ardua aggredienda sunt audacter.xij.T.
Arguens aliū debet eē immunis.xxxi.N.
Arguūt deū tria gn̄a hominum.xxxi.Q.
Argumenta resurrectionem probātia sunt ef-
ficatia.xlvij.E.
Aristoteles loquit de aīa btā ꝛ peccatrice.vij.
S. De inferno.v.P. De vnitate dei.viij.B.
Et credit q̄ sit saluatus.xxvij.Q.
Arma militaria sunt clericis interdicta sed nō
spūalia.xl.B.
Ars cui⁹ ope sine pctō ñ vtit ē illicita.xiiij.J
Ascendens in celū xp̄us ꝑ duodecim māsiōes
ibat.xxix.G
Astutia serpentis est triplex.xxxij.P
Assumptionis v̄ginis dilatio ei non erat tedio
sa.xxxix.A
Attritio ꝑua nō sufficit ad delendū magnum

peccatum,xl. M
Auaricia cauēda est.j. M. Est inexplebilis. xiiij. B. Est cā heresis dānose,xxvij. A
Auaricia an sit pctm̄ mortale,xiiij. D.
Auar⁹ ē magꝫ vitupād⁹ q̄ꝫ ꝓdig⁹,xxiiij. S. T
Auari īmisericordes ꝯpant̄ rustic̄,xxxviij. L
Autoritas papal' ⁊ impial' spernit̄,v. B. C.
Aure⁹ color nobilior ē alijs,xxxvj. O
Aurū naturale ⁊ artificiale differūt.j. A
Aures azininas habuit midas rex,xliij. O
Balneare non debēt iudei cū xp̄ianis. xxiij. G
Balneator tenet̄ de dāno si vestes depositas negligentia ꝑdiderit.xliiij. X.
Baptizari nō debēt pueri iudeoꝝ inuitis parentibus,xj. A.
Baptizat⁹ est q̄dam ꝓpter maliciā xp̄ianoruꝫ xxj. N.
Baptism⁹ cur nō tollit penalitates,xlij. X.
Baptism⁹ est remediū original' culpe,xlij. X.
Beatitudo cōsistit in visiōe ⁊ hꝫ tria,x. P. O.
Beatitudo a quolibꝫ appetit̄,xiij. L
Btittudīs stat⁹ excedit statū īnocētie,xlvj. D
Beati an ꝯpatiant̄ parentibꝫ dānatis,x. S.
Beatoꝝ est pax plena,xlviij. L
Beatitudines virtutes ⁊ donatiōes an differant,xlv. D
Beda venerabil' excecat̄ a romanis,xxxix. J.
Bellare tenet̄ vasall⁹ cū dño,xxij. T.
Bellare nullus debet sine principis autoritate,xxxix. B
Bellare debent clerici armis istis,xl. B.
Bellanti lꝫ q̄nq̄ꝫ fugere,xxij. S
Bellanti an liceat incēdere ⁊ effracturas facere,xxxij. y.
Bellū angeloꝝ an fuerit reale,xxix. E
Bellū est quadruplex.xxix. E
Benefacere tenemur benefactorib⁹,ij. A. B. xxj. B. C.
Beneficentia parentū stat in tribꝫ,xxj. D
Beneficium tria debet habere,iij. F.
Reddendum est,vj. T
Bn̄ficiū nō ē faciēdū ingrato,x. X.xlij. R.
Beneficiū est p̄mo aīe faciēdum,xvj. O.
Beneficioꝝ obliuio culpabilis.vj. U
Beneficia dei debem⁹ recolere,xvj. A
Blasphemus iterū crucifigit xp̄m,xlij. T.
Grauiter punit̄,xxxv. M.
Dignus est morte eterna,xliiij. H
Blasphemare est peccatū in spiritumsanctuꝫ xxxv. M. P.
Bona facta mala intentōe valent,j. B.
Bona facta in mortali valent ad h̄,xvj. R.
Bona spūalia an sint obmittēda ꝓpter scādalū,xxj. J.
Bona q̄nq̄ꝫ differēda sūt.xxi.k
Bonos trāsfert de⁹ tripl'r.vj. N
Bonis q̄nq̄ꝫ peccantibꝫ poti⁹ misericordia ē facienda q̄ꝫ iusticia,xxiiij. L.
Boni corrūpunt̄ societate maloꝝ,vj. N
Bruta ostedūt mutuā dilectionē,xiij. O
Bruta nutriunt infantulos hoīs,xiij. P.
Cayphe snīa an fuerit iusta,xxxvj. y.
Calidior est vna terra q̄ꝫ alia,xlj. H.
Chananea a xp̄o nō statim exaudita est ꝓpter hec,vij. X
Cādela extincta duos effect⁹ hꝫ,xlvij. N.
Caput sig̃t p̄latos ⁊ rectores,xj. T.xliij. N.
Cardinales v̄tutes sunt ꝯ hec,xxxij. L.
Charitatis ꝑfectio est triplex,xxxvj. P.
Charitas ē tota ⁊ mīstra singular' xp̄i,xl. J
Charitas dei facit oīa ꝯtēnere,xxxv. A
Charitas ē regina oīm v̄tutū electa,xxxv. E.
Carmīatrices null⁹ īuocare dꝫ,vij. L.xvij. X.
Carnal' amor ē falsus ⁊ infidel',xxxvj. L
Carnalis voluptas īpedit penitētē,īpedit animā ab ingressu in celū,vij. S.
Interficit aīam ⁊ mergit in infernū,xxix. C
Caro ꝯriat̄ spūl.xxvij. H.xxix. B. C.
Castigatio corꝑalis ꝑmittit̄ a deo ꝓpter hec. xxvij. Z.xvj. E.
Castigat de⁹ quos diligit,xxix. Z
Castitas.quere virginitas
Castitat' cā virilia null⁹ āputare dꝫ,xxj. M.
Casus maior' ⁊ minor' excōicatōis.xxxv. U.
Castor dedit fratri īmortalitatem,xvj. D.
Cauet a peccatis q̄ penā ꝯsiderat.v. M
Cecitas est triplex,xxxviij. B.
Cecitas intellectus natural' ē ex tribꝫ,xxvj. G
Cedere debemus iracundis,xix. K.
Celestia p̄poni dn̄t terrenis,vij. E
Celū forti⁹ influit ī vno loco q̄ꝫ ī alio.viij. H.
Celū empireū,xij.hꝫ māsiōes,xxix. G
Cenaculū xp̄i duas ꝑtes hꝫ,xl. D
Cena xp̄i ⁊ spōse,xl. D.
Ceru⁹ serpentē haurit,xxxiij. L.
Cibꝫ et pot⁹ q̄n sit suꝑflu⁹,xiiij. O
Cibū cineribꝫ miscere an sit laudabile in sanctis,xxxij. M.
Ciconia hꝫ pietatē ad ꝑentes.ij. B.xxj. C. D.
Cignus morti ꝓpinqu⁹ cātat.xlij. Z.
Cineres cibo īponere an sit viciosū,xxxij. M
Circes carminatrix sig̃t voluptatē,iij. T

Tabula

Circũstãtie aggrauãtes dñt ꝯfiteri.iij.P.
Ciuiũ tria gña sũt q̃bus sil'es eẽ solent cõican
di in pascha.xxxix.D.
Ciuitas debet hec habere.xxxix.E.
Ciuitatis custodes debẽt ꝑm nomen viuere.
xxxiij.E.
Ciuitatẽ tenẽt tria in honore.xxxix.F
Clamare dz pctõr ad deũ.xxij.L
Clarificata ẽ maria in trib⁹.xxxviij.S.T.
Claritas corpis habet ab aĩa.xlv.U.
Claudere debem⁹ sensus ne depositũ thesau
rũ xp̃m ꝑdamus.xliiij.X.
Claues ligandi et soluẽdi an oẽs equalit' ha-
beant sacerdotes.xx.k.
Clemẽtiã dẽm⁹ elemosynis oũdere.iij.F.
Clemẽtia dei ꝑpẽdit' ex his.vj.P.xvj.B.xvij
M.et.xvij.L
Clemẽtia ẽ mr̃i xp̃i a spũsctõ donata.xxiiij.E
Clemẽtiã dei nob̃ ĩpetrat maria.xxxj.J
Cleric⁹ nõ viuẽs ꝑm habitũ ⁊ tonsurã an di-
cat' hypocrita.iij.L
Clerici dñt armis spũalib⁹ bellare.xl.B
Clericus sic viuere dz.v.L
Codrus rex significat xp̃m liberatorẽ.vj.B.
Cogitatio tripl'r immittit' hoĩ.xlvij.S.
Cogitatio praua an sꝑ sit mortal'.xlvij.S
Cogitatiõez aĩe an dyabol⁹ possit imp̃mere.
vij.M
Cogitatões prauas dyabol⁹ ĩmittit.xlvij.O
Cogitatões cordis an dyabol⁹ cog̃scat.vij.N
Cohabitat de⁹ in aĩa tripl'r.ix.A
Cohabitauit matri nobili⁹ q̃ alijs.ix.B
Cohabitanti aĩe de⁹ dat tria.xlvj.y.
Colon⁹ tenet' recõpẽsare sterilitatẽ tꝑe vberta
tis.xvj.M
Colonos nemo molestare dz tꝑe agriculture
xxiij.Q
Colũbas alteri⁹ includẽs re⁹ ẽ furti.xxx.y.
Comedẽs ꝑm appetitum corꝑis an sꝑ peccet
mortaliter.xxiiij.M
Cõcipiendo xp̃m mente an mr̃ xp̃i pl⁹ merue
rit an cõcipiendo corꝑe.ix.G.
Cõceptiõz ĩpediẽs dr̃ homicida.xxiiij.B.
Cõcipe est mulierib⁹ magnũ p̃miũ.xv.N.
Cõcubina polluit' aĩa et corꝑe.xxviij.P.
Cõcupiscentia.q̃re delectatio.
Cõductor dz seruare leges ꝯductõis.xvj.N
Cõfessio vocal' valet ad hec.xvij.F.xvj.N
Confessio diuisa non valet.j.Z.
Confessio cordis an sola sufficiat ad salutem
xvij.E.
Confessio tria hz necessaria.xxviij.L
Confessus duplici lege ꝓhibet' peccare.iij.P
Confiteri debẽt ꝓpria pctã.xvij.E.
Et circũstantie.iij.P
Confiteri non optet p̃us dimissa pctã ⁊ itera
ta.iij.Q.
Cõfidẽtiã dẽm⁹ hr̃e ad xp̃m ꝓpt' hec.xlviij.J
Confidentes exaudit de⁹ ⁊ curat.vij.Z
Cognitio vera tria req̃rit.xlvij.H
Cognitõz t̃plicẽ ꝑdidit hõ ex pctõ.xxviij.E
Cognitiõez obscurã habemus de diuinis ꝓ-
pter tria.xxvj.G
Cognoscere nõ pñt mortui a se q̃d viuẽtes in
mũdo faciant.xiij.k.
Congregare debem⁹ virtutes in estate hui⁹
tꝑis cũ formica.viij.N.
Congregant aĩalia necessitate nature.homo
ex auaricia.xxxviij.L
Coniugatoꝝ vita talis dz eẽ.xxiij.y.
Cõiuratio demonũ ẽ ꝓpt' tria ꝓhibita.xvij.X.
Cõmẽdari p̃t q̃libet sanct⁹ in suꝑlatiuo rõne
specialis p̃rogatiue.ix.N
Comedere q̃s ñ dz nisi adsit appetit⁹.xvij.T
Comedẽs ꝑm appetitũ carnis an semꝑ peccet
mortalit'.xiiij.M.
Comedere nõ dz xp̃ian⁹ cũ iudeis.xl.L
Cõmunia an omnia sint habenda lege natu
re.xiij.U.xxvij.L.
Cõicanduz an potius sit in cena dñi parasce
ue vel sancto pasce.xxxix.L.
Cõicans tria dz hr̃e.xviij.O.xliij.F.
Cõicans in peccato mortali associat xp̃m la-
tronibus.xlij.P
Cõicans scienter in peccatis an veraciter cor
pus xp̃i accipiat.xlij.S.
Cõicans p̃cepto eccl'ie cõscius de peccato.an
peccet.xviij.P
Cõicare q̃tidie an liceat ꝑfectis.xviij.S.
Cõicandi frequẽtatio mutata ẽ.xviij.S.
Cõicãs contrit⁹ integraliter sz partialiter cõ
fessus peccat mortaliter.xlij.Q.
Cõicat⁹ tãq̃ spũal' dz ãbulare.xlvj.G
Cõpatiẽdũ tria mouẽt.xxij.K.
Compati dz vnus alteri.xiij.O
Filij parentib⁹ senib⁹.xxj.D.E.
Computare debet quilib⁹ omni die qualiter
vixerit.xlvj.T
Conscientia debet examinari.viij.L
Conscientia est tripliciter defectuosa.v.k
Sic describit'.v.L
Contra cõscientiaz faciens an semꝑ sit pecca

tum mortale.vj.S.
Conscientiam murmurãs expellit dyabolũ xviij.L
Cõscia ligãs ad mortale vel nõ.xviij.D
Cõscie ꝯriũ faciẽs peccat mortalit.xviij.D.
Cõscie remorsꝰ ĩ dãnatꝫ ḡuior pena ẽ q̃ꝫ illa q̃ in eis causat ex igne.xv.B.L.
Cõsilia secrete sunt habẽda.xliij.O
Consiliũ dz habere tria.xxxvij.B.
Consiliarius est duplex.xxxvij.G
Cõsiliũ ñ ẽ q̃rẽdũ ab inimicis.xxxvij.G.
Consolatio interna trãscẽdit passiões huiꝰ mundi.xxx.A.
Consortia malorum fugienda sunt.vj.N.
Cõsortia ĩhonesta dñt clerici fugere.xviij.Z
Constantia.xlij.A.
Cõstantes debent eẽ ꝯsules.xxxvij.F.
Cõsules debent eẽ ad modũ capitꝫ.xliij.N
Consules hoc habeant.xxxvij.L
Cõtẽplatiui cõparant seraphin.xxv.L
Contemplatiui instar acq̃le volãt.xxxvj.D.
Cõtẽplatiua vita est maioris meriti.xxj.X
Cõtẽplatiua ⁊ actiua vita an possint sil esse.xxj.X
Cõtritio cordis an sola sufficiat ad salutem xvij.E.Quanta oporteat eẽ.xxviij.K
Contritio est vnguentũ aĩe.xl.L.
Contumeliã an q̃libet teneat patienter sustinere.xxxij.D
Cõuenticula ꝓhibent.xviij.K.Sũt in tenebris.xxvj.X.Sũt cauenda.xxvij.L
In eis nõ dz p̃dicari.xxvj.T
Cõuersatio p̃uoꝝ ẽ fugiẽda.xvj.N.lxvj.S
Cõuersatio eq̃lis ꝯtẽptũ parit.xviij.Z
Cõuersionẽ pctõris deꝰ expectat.xvj.L.
Cõuicia nõ debent reluctari.xxxij.B
Cõuiuiũ xp̃i et sponse.xl.D. tare.xviij.Z.
Cõuiuia ĩhonesta laicoꝝ sacerdotes dñtvi-
Cor petit deus sibi dari.xlvij.D
Cor dz mũdari.iij.A.Purgatũ recipit gr̃az.xvij.T.Et humile.xij.L.
Cor quietũ est melius in mundo.xvj.U.
Cor q̃etũ tria ꝑturbant.xviij.J xxxvj.A.
Cor debet abstrahi totaliter ab exterioribus
Cordis secreta an diabolus noscat.xvij.N
Cor induratũ ñ mouet ad cõtritiõz.xxvj.D
Chorea ĩ dñica vel in festo est mortale
Choreisantes deludunt xp̃m.viij.U.
Correctio fraterna est duplex.xix.N.
Correctio dz esse pia.xxviij.S.
Corrector dz illũ modũ habere.xix.O
Corrector dz eẽ immunis.xxxj.N
Corrigere ex charitate p̃t quilibet.xix.S
Corpꝰ xp̃i dat velatũ ꝓpter hec.xliij.J
Corpus xp̃i videns in pctõ an peccet.xliij.U
Corpꝰ xp̃i dr panis viuus.xxv.H.
Corpus xp̃i ꝯuenienter mãducat.xliij.X
Corpꝰ xp̃i irreuerẽt tractãtes puniũt.xlvj.h
Corpis xp̃i dignã sũptionẽ tria faciũt.xviij.O.xliij.F
Corpꝰ xp̃i an ꝟacit sumit a pctõre.xlij.S.
Corpꝰ xp̃i ĩꝟginali vtero sic fuit.xlij.L
Corpꝰ xp̃i mat̃iale significat ꝑ tẽplũ.xxvj.O
Corpus xp̃i est assatũ in ara crucis.xliij.E.
Corpus xp̃i mysticũ sumꝰ nos.xviij.N.
Corpus politicũ habet caput.manus.⁊ pedes.xliij.N.
Corpus contrariat spũi.xxvij.H.
Trahit aĩam ꝑ delectatiõz ad infernũ.v.G.
Nõ ꝯsumit igne infernali.v.Q.
Corpus est moles obliuiosa.vj.U.
Debet castigari ⁊ vilipendi.xxij.N
Debet destrui.xxxvij.S.
Corporalis infirmitas acc dit hoĩ tribus d causis.xxix.X.
Corporalis immũdicia an impediat hoĩem a cõione.xliij.H.
Coronam auream habet rex.xxxviij.T.
Crapula.quere gula.ebrietas.
Credere deo.deũ.⁊ in deũ.q̃d est.ij.M.
Credibile tria faciunt alicuius dictũ.xlij.H
Crinibꝫ capitis nõ ẽ gloriandũ.xij.J.
Crux xp̃i dz sp eẽ exaltata in corde.xxxvij.R
Crux exaltata est signũ charitatis.xxxvij.K.
Crucis suppliciũ elegit xp̃s ꝓpt hec.xxij.X
Crucis lignũ fuit demõibꝫ mortiferꝫ.xlij.A.
Crucis signũ fugat dyabolũ.xlij.D
Crucifigũt blasphemi xp̃m.xlij.L.
Crucis adoratio.xj.R
Culpa nõ dimittit pro oĩbꝫ tribulatõibꝫ mũdi.xxix.Z.
Culpa an sit pleue remissa per passionẽ xp̃i.xxxix.U.
Culpa debet odiri in inimico.ij.Q
Culpã frequẽt iteratã an deꝰ dimittat.vij.L
Culpa manet recedente actu pctĩ.viij.Q
Culpa sine emenda nõ remittit.viij.S
Culpa an remittat sine infusiõe gr̃e.xxvj.F
Culpa an prius remittat q̃ꝫ gr̃a infundatur.xxvj.H
Culpa mortalis iuste et̃nalit punit.x.O
Culpa originalis semꝑ habuit remedium.

xxvij. B. ꝛ. xxviij. C.
Cupiditas, quere auaricia.
Curiosis alta nō sunt p̄dicanda, xxvj. A.
Custodia sensuū est bona, j. T. et. xliiij. X.
Custodia angeloꝝ ē necessaria. iiij. P.
Custodia angeloꝝ in obstinatꝫ an vnq̄ deseratur. xv. F.
Custos hoīs est fidelis ꝓpter hec, iiij. X.
An habeat aliq̄d gaudiū ex salute eiꝰ vel detrimentū de damnatōe, xv. H. L.

Dalida ligat samsonē, xxviij. G.
Damnandi an plꝛes sint q̄ saluandi vj. E
Dānat deꝰ misericorditer pctōres, xxxiij. P.
Dānatꝰ an vnq̄ possit exire infernū, v. O
Dānatoꝝ corpa n̄ ꝯsumūt̄ igne inferni. v. Q
Damnatoruꝫ grauior pena est remorsus cōscientie. xv. B. C.
Damnatoꝝ pena an mitiget̄. v. S.
Dānatoꝝ pena est grauior demonū, v. R.
Damna corpis ꝛ aīe restitui oportet ꝛ quō. xl. Z. et. xlj. A.
Dās dꝫ attēdere ꝯditōꝫ recipientis. xiij. C.
Dare vel recipe aliq̄d an liceat pro sacramētis, iiij. O.
Dans alteri debet tria habere, iij. F
Decīe dari dn̄t fidelꝛ, xxxiiij. B. ꝛ. xxxvij. A.
Dedicatio eccl̄ie est ad tria, ix. Q.
Defectū latentē an vēditor debeat ostendere vj. D.
Defectū humane nature xp̄s assumpsit ꝓpt̄ hec. xv. S
Defunctꝫ an ꝓsint suffragia viuētiū, ij. F.
Deitas in vestimento hūanitatis velat̄. iij. Z
Deitas est hamus quo captus est leuiatan. xlviij. A.
Deitas nō separabatur ab anima xp̄i ī morte, xxvj. O
Deitas reliq̄t hūanitatez q̄ ad ꝓtectiōem incruce, xxxviij. P.
Delectatō carnis vēdit diabolo aīaꝫ, xxvj. E
Delectatio causat desperationē, xj. E.
Demōes nō cruciāt̄ igne īfernali vsq̄ ad iudiciū, v. R. Minꝰ cruciāt̄ q̄ aīe dānate ꝓpt̄ h. v. R. Pn̄t habitare ī corpibꝫ hoīꝫ. vij. M
An possint imp̄mere cogitatōes. vij. M
Demones an sciāt cordis secreta. vij. A.
Demonū adiuratio an sit licita, xvij. U.
Demōes quō expellāt̄ t̄plex ē opinio. xviij. F
Desperatio causatur a delectatōne. Desperationis exemplū. xj. E.
Detractio est expellenda, xx. C.
Detractio quid est, xxxiiij. P.
Detractio hꝫ tres modos, xxxiiij. S.
Detrattor est maledictus, xx. C.
Detractor ꝯpatur porco ꝛ gliri. Ibidem.
Scorpioni ꝛ serpenti, xxxiiij. R. S
Detractor ē peior fure vel raptore. xx. D.
Diffamat seipsum, xxxiiij. Q.
Detractor vel audiens libēt̄ detractores q̄s hoꝝ peior ꝛ maioris culpe, xxxiiij. R.
Detrahendi non sunt sacerdotes. xx. L.
Deuotus sp̄ ꝓficere dꝫ, xviij. R.
Deuotio sic cōficit̄. xl. P.
Fit spēalꝛ recordatōe passionis xp̄i, xlj. X
Potest sic acquiri, xxv. k
Deuotio attēdenda ē in ope mīe. iij. G.
Habēda est in susceptōe sacr̄i, xviij. Q.
Deꝰ ē misericors ꝓmptꝰ ꝛ potēs, x. D. vj. A.
Deus vnꝰ ē q̄ nō p̄t describi, viij. A
Deꝰ an oībus petētibꝫ misereat̄, xxxiij. P.
Deus est tripliciter cū aīa sancta. ix. A
Deus vbi habitabat ante creationē, ix. C.
Deus nō habitat in dyabolo, ix. C.
Deus penitentē osculat̄, xvij. O
Deꝰ ꝑmittit mala fieri ꝓpter hec, xxxj. O
Deꝰ malū cōuertit in bonū, x. E.
Cōcurrit ad effectū malū sine culpa, xxxj. P
Deꝰ a tribꝫ generibꝫ hominū arguit̄ q̄ nō oī bn̄faciat, xxxj. Q.
Deus vocat errantem, xlj. L
Deus inuocantē in ecclesia exaudit, viij. H.
Faciliter remittit culpam, viij. S.
Reuelat sctīs petitiōes hoīm. xiij. J.
Deus affectū pōderat nō opus, xxxvij. A.
Deus an plus penitentem diligat q̄ sp̄ bene facientem, xvij. R.
Dyabolus immittit malas cogitationes. xlvij. O.
Diabolꝰ expellit bonū ꝓpositū, xlvij. P.
Hoīem excecat in oratione, xlvij. R.
Piscat̄ pluries q̄nq̄ digitis. xlviij. E.
Cōparat̄ leoni ex mala societate, xlviij. H.
Diabolus potest temptare hoīem ꝓpter hec iiij. C. D.
Diabolus pōt hoīem possidere, vij. M
An possit imprimere malas cogitationes. vij. M.
Diabolus inhabitat in accidioso, xxiij. A.
Diabolus est relegatus ꝛ fugatus merito ligni crucis, xlij. C.

Alphabetica

Diabol⁹ tēptat tria gña hoim.lūj.k
Hoiem facit cecū mutū ꝛ surdū.ꝛvūj.Z.
Diabolus duxit vxorē inīquitatē.ꝛvj.y.
Eius dilecta filia est luxuria.ꝛvj.y.
Die dñica q̄libet dz audire missam.ꝛxlūj.P.
Dies vltima certitudinaliť nescit.lūj.y.
Dies resurrectōis est gaudiosa.xlv.Q.
Die septima req̄euit de⁹ ab oī ope.xlūj.W
Diffamatur q̄s tripl'r.clj.B.
Diffamatio qualit' restituī debeat.xlj.B.
Diffidere de mia dei nemo dz.xj.F.
Dignitas mūdial' est fugiēda.ꝛxxix.P.
Dilectio dei oia p̄tēnit.ꝓpter deū.ꝛxxlūj.Z
Dilectio dz nos ligare ad deū.xlvūj.H
Dilectio carnalis falsa ē ꝛ infidelis.ꝛxxvj.B
Diligi in oībus ꝛ sup oia dz de⁹.ix.L.
Diligens deū i nullo q̄tat nisi deo.ꝛxxv.Q.
Diligētib⁹ de⁹ se ifūdit ꝛ trāsformat.ꝛxxv.L
Dilexit nos de⁹ multiplicit'er.xlj.J.
Diligere debemus nos ꝓpter tria.ūj.L.
Diligere dēmus bñfactores.ꝛxj.B.et ꝓp'r.
xlj.J.
Dispēsatores infideles plures sunt.xl.U.
Disputatio ō fide i publico fieri ñ dz.xlūj.H
Diuinator peccat tripl'r.ꝛxvūj.X.
Diuinatores null⁹ inuocare dz.vūj.L.
Diuitie nō felicitāt.j.L.Q.ñ satiāt.xlūj.B
Diuites colūt ventrē p deo.xlūj.A.
Steriles moriuntur.xlūj.L.
Diuturnitas grauat pctm̄.lūj.P.vj.Z.
Doctor verbo ꝛ ope docere dz.ꝛxvj.Q.
Doctor dignū habet statū.ꝛxvj.K.
Doctrina ꝑfitatis libenter dz audiri.ꝛxxv.F
Doctrina dz ope impleri.ꝛxxv.J.
Doctrina dz masticari in corde.ꝛxv.F.
Dolor de pctīs q̄ntus debeat eē.ꝛxvūj.K.
Dolor an possit eē nimius.xl.H.
Dolor xp̄i fuit acerbissimus.ꝛxxvūj.D.
Dolor verus an fuerit in xp̄o.ꝛxxvūj.H.
Dolosa emptio vel vēditio obligat ad resti-
tutionem.vj.J.
Dol⁹ ꝑmittit ꝑmixtiōe spē ꝛ et vini.vj.k.
Dñica dz dies resurrectōis ꝓp'r resurrectōez
q̄ prius dies solis dicebat'.xlv.R
Dñica dz venerari in his.vūj.L.
Dñica colit'r p sabbato.vūj.D. Et licet in ea
opari ꝓpter necessitatem.vūj.J
Domus dei sanctificatur ꝓpter tria.ix.Q.
Dona septem spiritussancti sunt ꝑ septez la-
cturas.xlūj.Z
Donū q̄ddā a spūsctō ꝛ cū spūsctō.xlv.L
Dona btitudis ꝛ virtutis an sint idē.xlv.D
Dona dñt eē luxta ꝑditōz donātis.xlūj.L.
Donare ē magne nobilitatis ꝛ libratis.xlūj.G
Donare debemus xp̄o tria dona.xl.k.
Dubia ꝛ occulta debemus ad melius inter
p̄trari.ꝛxxvūj.L
Ebrietas ē cauēda.ꝓp'r.ꝛxlūj.D.
Ebrietas an sit semp mortale pctm̄.
ꝛxxūj.L
Ebriosorum pena.ꝛxlūj.J
Eccl'ia est munita angelica custodia.xv.L.
Eccl'ia dz vinea dñi.xv.P.
Eccl'ia ꝓducit labrustas.xv.Q.
Eccl'ie thesaurus vnde ꝓueniat.ix. X
Eccl'ia sustinet iudeos ꝓpter hec.x.y.
Eccl'ia materialis ē p̄dicatiōi apta.ꝛxvj.L.
Orationi.vūj.D.ix.P.
Eccl'ia dz deuote frequentari.vūj.U.
Ecclesia dedicat' ad tria.ix.Q.
Edes virtutis ꝛ honoris.ꝛxxix.H.
Egressus filij dei est triplex.vūj.Q.
Electio boīs ad btitudinē nō bz cām.x.D.
Electio vxor ē triplex.aut ꝓpter pulchritu-
dinē abundantiā vel honestatē.ꝛxlūj.y.
Electoꝝ tribulatio ē cōsolatio.ꝛxx.A
Elemosyna ē triplex.ūj.E.Dz tria habere.lūj
F.L.Tria genera boim eam petūt.xlūj.U.
Elemosyna parat mēsam in celis.lūj.D.
Elemosynarū largitor an debeat hīe discre-
tionē p̄sonarū.lūj.D.xlūj.R.
Elephas animat' sanguine.xlj.Q.
Emenda peccati est triplex.vūj.G.
Emendare debemus vitā in iuuētute nō ex-
pectare senectutem.j.R.
Emptio est dolosa tripliciť.vj.Ap.
Emere volunt homines vile ꝛ charo⁹ vēde-
re.ꝛ an hoc liceat.xl.y.
Emptū p̄ciosius inuentū q̄ꝫ vēditor estima-
uit tenetur emptor restituere.vj.J
Emunitatē ecclie hi habent.ꝛxxvūj.Z
Equalitas dz esse in iudice.xj.Z.
Errantem vocat deus.xlj.L
Errabant homines in tribus.xlj.G.
Error paganoꝝ de idolis.xj.Q.
Etas marie tpe vite.ꝛxxvūj.Z.
Eucharistia instituit' ꝓpter hec.xlūj.L.
Eucharistia signatur per manna.xlj.H.
Eucharistia dz panis viuus.ꝛxv.P.
Eucharistia instituitur in fine ideo.xlūj.L.
Eucharistiam accedens habeat tria.ꝛxvūj.
D

Tabula

Figura furientis, xlx. A
Negligentis correctoris, xlx. P.
Figura renūciatōis tpalīū. xxiiij. y. Z.
Figura samsonis ē spūs rōnalis quē ligat ca
ro ispiritāte diabolo septē vinculī. xxviij. G.
Figura mortis z pctōz. xxvj. E.
Dñe nabuchodonosor. xlvj. U
Figura exēplaritatis vite. xxxiij. X
Figura signatōis crucis z recordatōis dñice
passiōis. xxxvij. R
Figura vsurpantis bona pauper. xlj. O
Figura mūdicie cōicatiōis. xliij. F
Figura zorobabelis z laudis ꝑginis matris
xp̄i. xliij. O
Figura diuitis raptoris z vsurpatoris z ad-
ulteri. xlv. G
Figura psone deuote p mulierē amictaz sole.
xlvij. O
Passionis xp̄i in Isaac. xliij. D
Filius dei triplr nascit. vij. D.
Solus incarnatus est. xxvj. D
Filius dei est misericors ꝓpter tria. vij. T
Noie filij inuocatus exaudit. vij. U
Filioz sunt tria genera. xvj. G.
Filius dz diligere parentes ꝓpter tria z in tri
bus. xxj. L. D. E.
Filia dei dilecta est humilitas. ij. B.
Filia diaboli dilectissima ē luxuria. xvj. Y.
Finis mundi nescit. iiij. y
Finis est ordinatiu⁹ opis. xij. R
Fiscus tollit qō nō xp̄s. xxxiiij. B
Flagellū ꝓpellit pctōrē ad ꝓuersiōz. xvj. E. F
Flagellat de⁹ inuit⁹. xij. L.
Flagellat de⁹ amicos. xxix. Z.
Flagellare, quere castigare punire
Fons pietatis est xp̄s. xxxiij. k
Fons naturalis sic causat. xxxiij. k.
Formā recipit materia dispositā. j. D.
Formatio corpis in vtero. xxvj. k.
Formica colligit in estate prudenter. vlij. H.
Fornicādo ceteris paribz ꝙs plus peccat. vir
aut mulier. xxxvj. H
Forse⁹ vidit tres ignes p dolosis. vj. k.
Fortitudinis act⁹ ꝙs melioz. xij. Z
Fortitudinis act⁹ fit triplr sine ꝑtute. xl. A
Fortitudinis actum faciunt religiosi armis
spūalibus. xl. B
Frācisc⁹ fuit humilis. iij. D
Frācisc⁹ deuot⁹ ꝓtēplatoz passiōis xp̄i. xv. T
Frāgi dz panis elemosynarū. iij. J. xxv. E.
Frater dz fratrē amare Juuare. xiij. O
Corrigere. xlx. D
Fragilis fugere dz tēptatōes. xxij. S
Fructū boni operis conat dyabolus ꝑdere.
xlvij. P
Fugere qñqz licet de bello. xxij. S
Fugere debemus vanā glorīā. xxxix. P.
Fugere dēm⁹ p̄uos. vj. H. Iracūdos. xlx. k.
Fugere p̄t qñqz pfect⁹ psecutores. xxxiij. O.
Furor est fugiend⁹. xlx. D. E. F. G. k.
Furiosus impunitatē hz. xxj. O.
Furari non licet. xx. A.
Furtū ē min⁹ malū z min⁹ pūit q̄z rapīa. xx. B
Gaudere debem⁹ cū sctis. xxv. T.
Gaudere optet in resurrectōe. xlv. R.
Gaudiū angelorz ꝺz augeri. xv. J
Gaudiū virtutū ē cōtinuū z securum.
xxxix. H.
Gaudiū summū Maria habuit in passiōe fi
lij eius. xlv. A
Gentiles illumiati cōmendant mariā. lx. P.
Gladio sancti mortui sūt propter hec. xliij. B.
Glia btitudis ē maloz passiōib⁹ mūdi. xxx. B
Gloria dei in omnib⁹ est querēda. vij. G
Gloria vana huius mūdi vilescit. xij. D.
Gloriantur q̄dam de criminib⁹. xij. D
Gloria vana refutanda est. xxix. P
Gloriam humanā appetens an sit ꝺ statu dā
nandoz. xxix. O
Gloriari nullus dz de bis. xij. D. E. H.
Gloriari nullus dz de virtutib⁹. xxxvij. O
Gloriant ribaldi de malis cis. xxx. R.
Glorificat aīa p̄us corpe ꝓpt hec. xxiij. E.
Gloriosi piculose moriunt. xiij. T.
Gratia oībus offert equaliter. iij. I
Gratia quare nō equalit dat oīb⁹. x. H.
Gratia nō dat nisi disposito. j. D. xxij. O
Gratia carēs resurgere nō p̄t a pctō. x. I.
Gratiam debemus petere. xiij. H
Gratia maioz datur penitentiā ꝑ̄ us habuit.
xvj. O.
Hīa p̄uenīēte de⁹ respicit pctōrem. xvij. D.
Hīa carēs est ex culpa ꝓpria. xvij. H
Gratia anima illuminatur ad cognoscēdum.
xxvj. G
Gratia an p̄ius infundat dispositione, vel e-
conuerso. xxvj. D
Hīa an req̄rat in iustificatōe impi. xxvj. F
Gratia cōparatur p̄sentialitati solis. xxx. I
Gratia in ꝓuersiōe coopabat angelis. xxix. F
Gratias agere debemus. vj. T. X. xvj. B.
In iuuentute. xxv. P

Alphabetica

Bula bis modis ꝺimittitur.xiiij.A.j.I
Bula multa mala facit.j.E.xiij.k.
Buloſi cito moꝛiuntur.xiij.A
Buloſoꝝ ſunt diuerſa fercula.xiij.L
Habitatio trinitatis ē aīa.viij.Z
Habitat deꝰ in anima triplr.ix.A
Habitatio dei añ creatōꝝ.ix.L
Habitacula dei ſunt tria.ix.L
Habitant demones in hominib.vij.M
Habitare ñ ꝺꝝ xp̄ianꝰ cū iudeo.xxiij.B.
Habitatio bonoꝝ t maloꝝ ꝓiculoſa ē.vi. A. xlvj.S.
Halma dicitur virgo.xxxi.k.
Hamo deitatis deꝰ cepit leuiathan.xlvliij.B.
Haurire debemus aquam gie.xxxiij.L.
Hereditare q̄ filij p̄ñt.xvj.S
Heresis cauſatur ex triplici vicio.xxvj.I
Hereticoꝝ ꝺuēticula ſunt mala.xviij.k
Hermofrodit⁹ pdidit virginitatē de incauta cuſtodia ſenſuū.xxx.M.
Heſter ſignificat Mariam.xxxj.I
Hildebertus timuit penā inferni.xiij.Z.
Hirci ſanguis mollit adamantē.xxiij.B
Homicida eſt ꝺans mulieri potū ne ꝺcipiat. xxiij.B
Homicida eſt ambulans cū telo cauſa necandi.xxxvij.Z
Homicida tria mala incurrit.xxxviij.F.G
Homicidiū ꝓhibetur pena capitis.xxxviij.F.
Homicidiū veneni gui⁹ ē q̄ gladij.vj.R
Homicidiū ꝓtingit triplr.xxxviij.L.
Hoiem an deꝰ pl⁹ diligat q̄ angelū.xlij.F.
Homo exterior ꝺꝝ occidi.xxxvij.S.
Homo peccando pdidit diffinitionē ꝓpriam. xxx.I.xxxiij.B.
Homo p pctm̄ mutatur in beſtiā.xxxij.D
Hō ꝺꝝ vilitatē ꝓpriā cognoſcere.xxij.A.
Homo temptatur ꝓpter hec.iij.D.
Hō probatur aduerſitate.iij.D.E
Hō cuſtoditur ab angelo.iij.P
Et quare nō a deo īmediate.iij.U
Hon debet adorari.xj.S
Hō ꝺꝝ diligenter aīaꝫ cuſtodire a pctō.xvj.I.
Hō eſt peccabil⁹ factus ꝓpter hec.x.E.
Honeſta vita eſt.xxxix.L
Honoꝝ parentū eſt duplex.xviij.Z.
Honoꝝ ſeq̄tur laboꝝem.xlvij.T
Honorandi ſunt pentes.xxj.L.D.E.F.G.
Sacerdotes t maioꝛes.xx.E
Et mlieres ꝓp̄ hec.xxxvj.G. (onis.xxxix.M.
Honoꝛes deſiderātes an ſint in ſtatu dānati⁹
Hora mortis eſt īcerta.viij.O
Hoſpes aie eſt xp̄s.ix.A.xl.I
Hoſpiciū cordis ꝺꝝ purgari.iij.A.
Hoſtis debil⁹ eſt ad temptandū.iij.G
Hugo vidit xp̄m in altari.xliij.k
Hūilitas eſt filia dilecta dei t tria fac.ij.B
Humilitas eſt in trib.xij.L
Hūanū genꝰ infectū ē i adā.xxviij.A.B
Iacob ꝺcorticauit virgas.vij.O.xxxiij.E
Iactātia nabuchodonoſoꝝ quō puni ta eſt.xvj.U
Idolatria paganoꝝ eſt vana.xj.O
Ieiunū valet ad hec.j.E.R
Ieiunare an omnes teneantur.j.F.
Ieiunium q̄ntꝫ modis ſoluitur.j.I
Ieiunantib⁹ q̄re ñ prohibeꝫ vinū ſic t alia.j.k
Ieiunātib⁹ q̄re tax̄at prādiū t nō potꝰ.j.I.
Ignis purgatoꝝ grauiſſimꝰ ē.ij.G
Ignis infernal⁹ intolerabil⁹ eſt.v.P.
Ignis ifernal⁹ nō ꝺſumit corpus.v.O.
Ignis infernal⁹ an ſit gnioꝛ verme.xv.B
Ignis ifernal⁹ an ſit gnioꝛ pena demonū.v.R
Ignorantia eſt mater erroꝝ.xlj.F.
Ieſus ꝺꝝ ſaluatoꝝ ꝓpter tria.vj.A
Ieſus creuit ſapientia.xlij.L.
Ieſus inuocatus expellit diabolū.xviij.A.
Illicitū promiſſū nō obligat.xj.L.U.
Imaginū adoratio quō fieri ꝺꝫ t q̄re.xj.R.
Incātatrices infirmi inuocare ñ ꝺñt.viij.L.
Iccc iudeos ad curandū.xxiij.G
Incātatrices q̄ñq̄ ꝓmiſſiue curāt.xlviij.k
Incantatrices ſunt deceptrices.xlviij.I
Incarnatōis opꝰ eſt maximi amoꝛ.v.U
Incarnationē tota trinitas fecit.xxvj.M.
Incarnatio quare ſpeāliter attribuitur ſpūſc cto.xxvj.M.
Incarnatus eſt dei filius ſine coꝛruptōne virginis.v.E
Incarnari deꝰ diſtulit ꝓpter hec.vj.L
Incarnatus an ſuiſſet xp̄s ſi homo nō peccaſſet.xxviij.y.
Incarnatōnem an lucifer cognouerit ante caſum.iij.A
Incendere an liceat bellantib.xxxij.y
Incerta ī meliꝰ ꝺñt īterp̄tari.xxvij.T.U
In incarnatōne deꝰ oīa nobilitauit elementa. xxviij.E
Incertum ꝺꝫ homo ſtatum.viij.M
Incipientem ꝺꝝ ſe putare pfectus.xj.D.
Incipientes voluptate carnali impediūt.iij.S.
Incōtinētia in ſenib⁹ ꝓtemnit.xxix.R.

Tabula

Incredulitatē tria tollūt.xlij.H
Incredulitatē hñt p̄dicatores ꝓpt hec.xxxv.k
Incredulitatē ꝟitas vite tollit.xxxvij.L.
Indulgētia dat ad h. ⁊ vñ ꝓueniat.xxxiiij.U
Indulgere debem⁹ inimico ꝓpter tria.ij.R
Indurati pctis vix cōuertuntur.xxvi.D
Infamis efficit de iusto bello fugiens.xxxij.A
Infeliciū hoīm tria sūt gña.xi.Q.
Infelicissimū est fuisse felicem.xvi.Z
Inferiora regunt a supioribꝫ.xxxiij.E
Inferiores debēt supioribꝫ obedire.xx.N
Infernus describit.v.M.N.
Infernū null⁹ exire pōt.xv.A.
Infidelitas mūdi in diffortunio expit.xlvi.R
Infidelitas ꝯmittit in tribꝫ.xl.Q.S
Infidelis nō ē arcend⁹ ad fidem.xi.A.
Infidelis baptizatus est propter maliciā xp̄ia
norum.xxi.N
Infinita tria sunt in hoīe.xlvi.Q
Infirmitas corpalis accidit a pctō.xxix.X.
Infirmitates accidūt quinqꝫ d̄ causis.xxvij.Z
Infirmitati nr̄e subuenit de⁹.xxij.k
Infirmos qñqꝫ carmīatrices curāt.xlviij.k
Infirmi oñdāt suos defectus deo.xxij.H
Infirmi incantatrices vocare aut eoꝝ bñficijs
vti non dñt.vij.L. Nec iudeoꝝ medicinaꝫ su-
mere.xxiij.G
Influxio ē maior in vno loco q̄ꝫ in alio.viij.H
Ignorantia excusat peccatorē.v.F
Ignorans ꝓprie non d̄r homo.xi.N
Ingratitudo est valde turpis.vi.T
Est viciū pessimū.x.X.
Ingratus cōparat serpenti.xiij.R
Ingrat⁹ bñficio indign⁹ est.x.X.xiij.R
Ingratoꝝ tria sunt gña.vi.U
Inimici diligendi sunt ꝓpter hec.ij.P
Inimicis tenemur signa charitatis ostendere
xxxij.J.
Iniuria tria causat.ij.S
Iniuria ꝑsonalis tripl̄r p̄t repelli.xxxij.G.
Iniuriato non credas in ꝯsilio.xxxvij.H
Immittit dyabol⁹ malas cogitatōes.xlvij.O
Immittit praua cogitatio tripl̄r.xlvij.S.
Immolatio isaac figura passiōis.xlij.M
Immortalitatē dedit nobis xp̄s moriendo ꝑ
nobis.xvi.D
Immundicia corpalis an impediat cōionem.
xliij.H
Innocēs p̄seruatus plura a deo accepit q̄ꝫ la-
psus in pctm̄.xxxvij.O
Innocens an plus obliget deo q̄ꝫ penitens la
psus.xxxvij.M
Innocens eē dēm⁹ sicut agn⁹.xli.P.Q.
Inobedientia mūdanoꝝ magna ē.x.Q.
Imꝑatori oēs debēt obedire.xxix.O
Imꝑatorem decet largitas.xxiiij.Q.R
Imꝑator d̄r luminare magnū.v.B
Imꝑalis potestas talis dꝫ esse.v.D.
Impij iustificatio quattuor hꝫ.xxvi.F
Inquietant tria mentē deuotā.xviij.J
Inquilin⁹ tenetur habere diligentiā ad rē con
ductam.xvi.H
Inquilinus potest expelli a domo his de cau
sis.xvi.L.
Insignia sacerdotis omnia virtutes significāt
xx.J
Insignia militaria nullus gerere debet nisi mi
les.xxxiiij.D
Inspirat de⁹ aīe ꝯceptus bonos.x.L
Intellectus human⁹ est cec⁹ de diuinis ꝓpter
tria.xxvi.G
Intellectus clarificat a deo.xxvi.G.
Intellectū donat spūssctūs.xliiij.Z
Intentio iudicat oēs.ij.X
Intentio corrupta facit symoniā.iiij.N.
Intentio tota dꝫ dirigi in deū.vij.G
Intercedunt sancti ꝑ pctōribꝫ.xiij.H
Intercedit beata ꝟgo ꝑ pctōribꝫ.xxiiij.H
Inuidia est toxicū charitatis.xix.T
Inuido de⁹ iniuriam faceret si poneret eum ī
celum.xix.Z
Inuitat nos deus ad pn̄iam.xxij.Q
Inuitat xp̄s ad cenā tribꝫ ancillis.xl.D
Inuocare debemus deū.vi.A
Inuocatio demonū est ꝓhibita.xvij.U
Inuocatio diuinatoꝝ punit.vij.L
Inuocare debem⁹ sanctos.xiij.H.xxv.y.
Inuocare infirm⁹ non dꝫ iudeos.xxiij.G
Inuocantē deus qñqꝫ statim non exaudit ꝓpt
tria.vij.X
Iocūditas sanctoꝝ est magna.xxvi.A.
Ionas est figura veritatis.xxviij.R.
Ira est damnabilis in tribꝫ.xix.D
Ira tria destruit in iracundo.xix.H
Ira an sit peccatum mortale vel grauissimum
xix.J.
Iracundus aufert deo vindictam.xix.D
Et fugiendus est.xix.k
Ire remedia.ibidem.
Iris significat xp̄m.xxxi.G
Est signum federis.ibidem.F.G.
Iteratio pcti est ꝑiculosa.vi.Z.xxviij.O

Alphabetica

Jubilare dēm⁹ de die resurrectiōis.xlv.Q.
Judas visus est in mari.v.S.
Judei nō sunt compellēdi ad fidē.xj.A.
Judei sustinent ꝓpter hec ab eccl'ia.x.y.
Judei non sūt vocādi ad infirmos. nec cum eis comedere vel balneari licet.xxiij.G.
Judeoꝝ paruuli nō sunt baptizandi inuitis parentibus.xj.A
Judei xp̄i voluntatē exequētes cū crucifigēdo an peccauerūt.xij.R
Judex dz habere hec.xj.Z
Judex an excedat modū excōicādi reū ꝑ tpali.xix.Q. Uel ꝑ tpali vitā tollendo.xix.R
Judex an poti⁹ debeat facere iusticiā q̄ misericordiā vel econuerso.xxiiij.L
Judex dans sn̄iam mortis an dicat homicida.xxxviij.L
Judicari nullus dz ad mortē ꝯfessus intormētis nisi post tormēta ꝑseueret.xliiij.J
Judicare ꝑm lr̄am ⁊ sn̄iam est melius q̄ ꝑm estimationē.xxxix.F
Judicās alterū īmunitatē hr̄e dz.xix.H
Judiciū quattuor modis ꝑuertit.xj.Z
Judex vltim⁹ iudicabit in v̄tute.iiij.y
Judicabit hec.xj.H
Judiciū p̄cedunt signa.iiij.Z
Judiciū rōnis sic habet.xxj.S
Judicāt hoīes temerarie ꝓpt ꝓpriā infectōez xviij.Z.
Judicare ꝓxīm an aliquo mō liceat.xix.A
Jurantes false cā decipiendi ꝓxīm peccant mortaliter.xxxiiij.E
Jurare faciēs aliū iniuste vincit homicidaz xxxiiij.H
Juramētū debitū tria hz.xxxiiij.G
Juramentū an plus obliget q̄ votū.xl.L
Jus naturale est.iij.K
Justificatio impij an sit miraculū.xxx.P
Justificatio impij ē maioris ptātis q̄ creatio celi.xlvj.L
Justificatio impij quattuor hz.xxvj.F
Justicia dz eē tpata.xij.B
Justicia est regina virtutū.xxxij.S
Justicia dei an excedat mīam.vij.y.
Justus corrūpit societate maloꝝ.vj.A
Justus transfert tripliciter.vj.A
Justus sp bn̄faciēs an min⁹ diligat peniten te.xvij.R
Justus confunditur a scandaloso.xxj.L
Just⁹ dz sp aut ascēdē aut descēdere.xxj.U
Juuare dz vnus alterum.xiij.O.ij.R
Juuens debēt deo p̄mo seruire.vij.F
Labor agriculture vtilis ē.xxiij.Q
Labor est septuplex.xliij.R
Fit spe p̄mij.j.P
Laborare debemus in hac vita.viij.A
Laborare v̄tutū ꝑuēim⁹ ad finē.s.deū.xxij.D
Laboratores hi non tenent ad ieiuniū.j.G.
Laboratores ī corpore politico sunt pedes. xliij.Q.
Laborintus.xxviij.M
Labruscas facit vinea eccl'ie.xv.Q
Lac matris ē ꝯueniēs cibꝫ pueri.xvij.T U
Lacte misericordie nos nutrit maria.xvj.X.
Lacticinia ꝓhibent ī q̄dragesima.j.K
Lachryme hec faciūt.xxviij.J
Laicus dz dare decimas.xxxiiij.B
Laicus p̄dicare nō dz.xxvj.Q.
Largitas decet impatorē.xxiiij.R
Lator legis dz viuere ꝑm legē.xij.T
Leuare nos debem⁹.iij.A.xxxviij.L
Laudare hoīem an sit mortale.vj.R
Laudari pōt q̄libet sctūs ī sup̄latiuo.ix.A.
Laus hūana vilescit.⁊ ē de tribꝫ.xij.D.
Legio que sit.xliiij.F
Legionē vulneꝝ xp̄us habuit.xlv.E
Lex xp̄ianoꝝ est amor.sz fidei est ꝑ spūm sanctum.xxvij.R
Lex vetus poterat aliquos saluare.xxvij.P
Lex noua an sit grauior veteri.xxvij.S
Lex xp̄ianoꝝ differt a lege nature.xxvij.R
Lex nature.iij.K.
Lex ꝯductōis seruanda ē.xvj.A
Lex alia ⁊ alia data ē ꝑm tpa.xxvij.F
Lex rōnis data ē a deo ab initio.xxvij.F
Libere debēt sacramēta mīstrari.iiij.O
Liberauit nos xp̄s a ꝑuitute ꝑ mortē.vj.B
Libido restringit ꝑ abstinētiā.j.F
Lignū crucis tria ꝓcurauit.xlij.B
Limbū xp̄us intrauit ⁊ h̄ fecit.xliiij.S
Lingua custodit triplici muro.xj.K
Lingua est pessimū ⁊ optimū.xxxv.L
Lingua detractoris est maledicta.xx.C
Litterati in ciuitatibꝫ sunt diligēdi.xxxix.F
Litteratis deficientib⁹ deficit rectū regimē xxxix.F
Locū ꝓpriū vnūquodq̄ querit.xvij.B
Locutio oris iudicabit.xj.K
Locutio debet esse humilis.xij.M
Loquitur creatura homini tribus vocibus xxij.Q.
Lucifer clare non vidit essentiam.iiij.S

Tabula

Lucifer expellit ab ipfectioribꝫ ãgel. xxix. F.
Ludouic⁹ abdicauit mũdũ. vij. K.
Ludouicus pascit xp̃m. xxv. E.
Ludouicus ꝓpter meritũ fidei noluit vide-
re xp̃m ĩ altari. xliij. K.
Ludus alee q̃nq̃ modis est licit⁹. viij. y.
Ludens grauissime peccat in diebꝫ dñicis ⁊
festiuis. viij. y
Ludus schacoꝝ correctiõe moꝝ inuent⁹ est.
xxviij. T.
Lumen naturale hoĩs est obscurũ. xxvj. G.
Lux dicit xp̃s ꝓpter hec. xxx. S.
Luxuria est dilectissima filia dyaboli. xv. y.
Luxuria est radix ꝑuerse heresis. xxvij. C.
Luxuria dissipat sub̃am corꝑis et aĩe natu-
re ⁊ burse. xvj. y.
Luxuria senũ est ꝯtẽnenda. xxix. R.
Luxuria pollutus nõ dꝫ cõicare. xliij. F.
Macula pcti in hoĩe est remissibilis et
non in angelo. viij. R
Magica ars ꝓhibet. xvij. X.
Magdalena excusatur a xp̃o ab omni pec-
cato. xxxvj. R
Magdalena cõicauit virtutibus omnibꝫ sã
ctis. xxxvj. S.
Magdalena sedebat secus pedes xp̃i. xxxv.
F. et. xxxvj. P.
Magdalena cõuertit̃ ad xp̃m. xxxvj. D. E.
Magdalẽa ꝯstãtissime p̃dicauit xp̃ꝫ. xxxvj. q
Magdalena an peccauerit opẽ. xxxvj. F.
Maiores honorari debent. xx. E.
Mala nos cõpellũt ire ad deũ. xxix. U.
Mala ꝑmittũt̃ ꝓpter hec. xxxj. O.
Mala ꝯdonata ꝑ pniam in iudicio reuela-
bũtur omnibus. xj. M
Malis obstinatis nõ ẽ p̃dicandũ. xviij. T.
Mal' poti⁹ ẽ iusticia faciẽda q̃ꝫ mĩa. xxiiij. L.
Malis dat de⁹ tꝑalia ꝓpter hec. xxxj. Q.
Maloꝝ suffragia an valeãt. ij. D
Mali sunt fugiẽdi. vj. A.
Mali nocẽt bõis sic̃ lup⁹ nocuit agno. xlj. q
Malefactor occidi potest. xix. R.
Manna significat eucharistiã. xlj. A.
Mãsiões celi empirei duodeci sũt. xxix. G.
Manumiss⁹ tenet̃ dñꝫ suũ sꝑ r̃uereri. xxj. B
Mare habet tria ꝑicula. iij. U. X.
Maria mente martyr fuit. xij. y.
Fugientes ad eã suscipit. xvj. X.
Maria est terra in quã se xp̃s ĩclinauit ⁊ tri-
nitas inscripsit eã. xxiiij. P.
Est potens sapiẽs ⁊ clemẽs. xxiiij. E.
Defendit pctõres suis p̃cibꝫ. xxiiij. H. J. K.
Maria nobis impetrat clementiã. xxxj. J.
Maria vestiuit xp̃m. iij. Z.
Maria infinitã multitudinẽ angeloꝝ habu
it pro custodia. iiij. T.
Maria filiũ genuit sine lesione virginitatis
xxxj. k.
Maria ẽ signũ p̃mũ v̄ginũ ortũ tꝑe gr̃e. iij. L
Maria est terra purissima ex q̃ fons viuus
emanauit. xxxiij. M.
Et clarificata nobilitate. xxxviij. S.
Maria habuit deũ sublimiori mõ. Est me-
diũ in q̃ deus fecit circulũ. xliiij. Q
Maria est tabernaculũ filij dei. ix. C.
Maria an plus meruerit xp̃m mente cõcipi
endo q̃ꝫ ventre pariẽdo. ix. G.
Maria in passiõe filij dei habuit sũmũ gau
diũ. xlv. A. Et dolorẽ. xlv. F.
Maria fuit pulcerrima. xxxviij. X.
Maria habuit duas puellas custodientes
eius virginitatem. xxxviij. y.
Est ad thronũ eburneũ exaltata. xxxviij. Z.
Maria quare non statim ascendit ad celum
cum xp̃o. xxxviij. Z
Maria in scd̃a sctĩficatiõe fuit cõfirmata q̃
nõ potuit peccare. xxxviij. U.
Maritus nõ dꝫ vxorem ꝑcutere. xviij. C.
Nec abuti vxore. xxiij. Z.
Mathathias noluit obedire ĩ illicit⁹. xj. U.
Mater ꝑ se dꝫ lactare pueꝝ. xiij. Q.
Martyriũ est duplex. xij. X.
Martyriũ corꝑale non ẽ de necessitate salu-
tis. xij. X.
Martyres quare tandẽ occisiõe gladij mor
tui sunt. xiij. B.
Matrimoniũ tria bona habet. xxiiij. M.
Est seruandũ ꝓpter tria. xxiij. X.
Mr̃imoniũ instituit de⁹ ĩ ꝑadiso. xxiij. X.
Matrimoniũ contrahi debet ꝓpter hone-
stam cãm. xxiij. y.
Matrimoniũ cõtractũ propter turpes cau-
sas. an teneat. xxiij. Z.
Mauric⁹ imꝑator timuit penã eternam. et
elegit corꝑalẽ. xiiij. Z.
Mediatores inter deum et pctõrem sunt sã
cti. xiij. H.
Medicinam iudeoꝝ non debet xp̃ianus ac
cipere. xxiij. G
Medic⁹ p̃t curare cõfidentẽ. vij. Z.
Medicus primo expellit nociua. xvij. T.
Mediũ v̄tut⁹ tenuit ih̃s. xxxix. T. ⁊. xlvij. F.

Alphabetica

Memoria passiõis xp̄i sctificat. ⁊ est remediũ salutis. xv. T. xlij. Z. xliij. A
Mendaciũ loq̄ ⁊ veritatẽ tacere, an sit equale pctm̄. xxxiiij. O.
Mẽdaciũ ꝑniciosũ hꝫ tres spẽs. xxxiiij. L
Mẽdaciũ iocosũ et officiosum põt eẽ mortale pctm̄ quadruplr̄. xxxiiij. M
Mendicantibꝫ validis non est facienda elemosyna. xiiij. U.
Mensura iniusta facit negociũ iniustũ ⁊ restitutõne dignũ. vi. L.
Mercantia redditur dolosa ⁊ iniusta ex tribꝫ. vi. H.
Mercatores tria hñt vicia. vi. L
Mercatores vendũt deũ ꝑ obolo. xliiij. B
Meretrices expellẽde sunt. xvi. L
Mentẽ tria inquietãt. xviij. J
Midas rex aures azininas habuit. xliij. O
Miles xp̄i hec dꝫ hr̄e. xxxij. A. B.
Miles ñ dꝫ ĩ iusto bello a dño fugere. xxxij. A
Milit̄ ĩsignia null⁹ assumere dꝫ. xxxiiij. O.
Milites sic viuere debẽt. xliij. P.
Milites obligãt̄ ꝑ p̄ncipe militare. xxxix. O
Ministrãt angeli hoĩbꝫ. iiij. T. U
Minister bonus hoc faciat. xviij. N
Ministri an inobedientia nõ faciendo illicitũ culpentur ꝑiurio. xxxij. Y
Minister legis iuste abscindit mẽbꝝ insanũ a corpe ciuili. xxxviij. E.
Ministri an in iusto bello debeãt ad p̄ceptuꝫ dñoꝝ innocentes dãnare. xxxij. Y.
Miraculũ requirit tria. xxx. P
Missa int̄ oĩa suffragia maiorꝫ ꝟtut̄ ẽ. ij. C
Missã dꝫ q̄libet laic⁹ ĩ dñica audire. xxiij. P.
Misericordia dei oĩbꝫ equaliter offert̄. nulli denegat̄. x. D.
Misericordiã oñdit de⁹ in tribꝫ. xxxvij. L
Misericordiã ꝯseq̄nt̄ misericordes. xxiiij. R.
Misericordiã oñdit de⁹ q̄ peccãtẽ ñ statiꝫ punit sꝫ expectat. xvi. C. xxxvij. L
Miseretur dei fili⁹ ꝓpter tria. vij. T
Misericordia btõꝝ ad ꝑentes dãnatos. x. S
Misericordes esse debem⁹. ij. F
Misericordia p̄pollere dꝫ ĩ rectoribꝫ. xxiiij. L
Mixta mercimonia cremari dñt. vi. H.
Moralia sine fide an iustificẽt. xxvij. B
Morbosus spũalis debet tria facere. xxij. k.
Mors xp̄i recordata ẽ fructuosa. xij. S.
Mors potentũ ⁊ diuitũ ẽ ꝑiculosa. xiij. T.
Mors est triplex. xx. D.
Mors vitari nõ p̄t. ⁊ iõ nõ timẽda. xxx. C.
Mors meditata facit penitere. viij. O. valꝫ ad hec. xviij. E. xxx. D. E. F. G.
Mors nõ ẽ a natura sed a pctõ. xxix. X.
Moritur hõ ex t. iplici cã. xxxviij. B
Moritur hõ in meliori statu. vi. Q.
Moritur hõ spũalis mũdo. xxxvij. T
Moritur hõ male triplr̄. xxx. H
Moritur hõ violẽter triplici ex fine. xxxviij. O
Mortis hora est incerta. viij. O
Mortẽ crucis xp̄s elegit ꝓpter hec. xxij. X.
Moriendi necessitas an fuerit in xp̄o. xij. P.
Moriũtur iuuenes fortes ꝓpt̄ hec. xxxi. X
Mortu⁹ ñ ꝯgscit ꝑ se q̄d viui faciũt. xiij. k.
Mortuis ꝑentibus dẽm⁹ subuẽire iure. ij. B
Mortuis possunt viuẽtes subuenire. ij. F
Mortuaria debent cito exequi. xxv. R. S
Mortale pctm̄ punitur eternaliter. x. O
Mortali peccato an aliq̄s hic satisfacere possit. xvij. H
Mortale an vnum graui⁹ sit altero. xxi. T.
Mortl̄e excludit hoĩeꝫ a cõione fideliũ. xvi. L
Mortificare debemus corpa. xxxvij. S
Mundus debet relinqui ꝓpter hec. x. F
Habet rebellionẽ in oĩbꝫ statibꝫ. ibidẽ. Q.
Habet infidelitatẽ. instabilitatẽ et anxietatem x. F. J. k. xxxvi. B. C xiiij. A
Mundi amatores debiles sunt in celestibus.
Mũdi vanitas ex tribꝫ cognoscit̄. xlvi. P
Mũdari debet aĩa. xvi. L. M
Munus debet eẽ s̄m ꝯditõeꝫ dantis ⁊ accipientis. xiij. C
Mlier amicta sole sig̃t ꝑsonã sctãm. xlvij. Q.
Mulier ẽ honorãda ꝓpter hec. xxxvi. B
Mulieres alliciunt̄ quattuor modis ad fornicationẽ. xxxij. k.
Mulier seni viro deludit instar lupi. xxxvj. L.
Mlier fecũda laudatur. steril̄ reprobat̄. xv. N
Mulierẽ tria clarificãt. xxxviij. R.
Mulieꝝ ornatus an vnq̄ꝫ excusetur a peccato mortali. xiiij. F
Mutilãtes virilia vel alia mẽbra sunt homicide. xxi. M
Nabuchodonosor penituit amare. xl. vj. U.
Natiuitas filij dei ẽ triplex. vij. O
Natiuitas hoĩs est duplex. xxx. k.
Natural̄ lex est hec. iij. k. xx. F. L
Naufragiũ est vita pñs. xlviij. F.
Nauicula significat mariã vel pñiam. iij. k.
Necessitate vrgẽte q̄s põt in dñica laborare. viij. J

Tabula

Necessaria salutis obmitti ñ dñt ꝓpt scãdalũ.
Negligẽtia correctoris punit.xix.P (xxj.J
Negociatio redditur illicita ꝓpt tria.vj.G.H
Negociatio est duplex.xl.y
Negociatores dolosi dñt excõicari.vj.G.
Negociatores debent patefacere defectus rei
Nigromantia ẽ ꝓhibita.xvij.X. (vi.M.
Nobilitas ẽ i in ꝟtutibꝫ.xij.H
Notorij peccatores expellẽdi sũt.xxx.R
Etiam de domibꝫ.xvi.L.
Notoriũ pctm̃ q̃d est.xliij.H
Nuptie hec seruare dñt.xxiiij.M.
Nuncios tres mittit deus.xvi.A.
Numero septenario deus mlta fec̃.xliiij.y
Nutriri debent pueri a parẽtibꝫ.xvi.P
Nutrire mr̃es ⁊ lactare dñt pueros.xiij.Q
Nutrix tal' debet ee̅.xiij.Q
Obedientia subditoꝝ ad p̃latos.xx.N xj.T
Obedientia hꝫ maxim̃ meritum.xx.O.
Obedire an debeat hõ hoĩ.xx.Q.
Obedientia ꝯsistit in triplici ꝯsensu.xx.O
Obedire an debeat hõ oĩ hoĩ.xij.N.
Obedire q̃s in his excusat.xj.X.
Obedire nõ tenentur serui in illicitꝫ ne ꝑiuriũ cõmittant.xxxij.y
Obedire dñt filij parẽtibꝫ.xxj.G.
Obedire an filius teneat parẽtibꝫ exeundo religionẽ ꝓpter eoꝝ subuentionẽ.xxj.G
Oblatio ꝓprie voluntatis ẽ deo accepta.xx.T
Oblatio sꝑ facienda ẽ in missa.xxiij.P
Obscura nõ creduntur nisi ꝓbent.xlvij.X.
Obliuio bñficiorũ ingratitudinẽ facit.vj.U.
Obstinatũ custodit angelꝰ.xv.G.
Obstinatus false se excusat.v.F
Occidere nullus dꝫ seip̃m.xxxvij.U.
Occisio violenta ex vindicta seuissimũ est peccatum.xxxviij.F.
Occidere p̃t iudex malefactorem ꝑ re tempali xix.R.
Ociũ multa mala fac̃ in ciuitatibꝫ.xxxix.H.
Ociũ est arma dyaboli.iij.U
Octauianꝰ ꝯ ociũ dedit pueros suos lanificio
Odiũ ledit habentem.ij.U (xxxix.J.
Occultat ihs sub spẽbꝫ sacramẽti.xliij.J
Odire debemus malũ culpe inimici.ij.Q
Offensa dei infinita ꝑ nullã satisfactõꝫ remittitur.xvij.H.
Offerre dꝫ pctõꝝ ꝓ pctõ hec.xvj.M
Offerre dꝫ hec duo.xxv.A.
Offerre dꝫ laicus in oĩ missa.xxiij.P.
Officiales ꝯparãtur vulpi.xxxiij.H.
Officiũ militũ est hoc.xliij.P.
Officiũ ꝯsulũ ⁊ rectoꝝ.xxxvij.E.
Opposita ex oppositis curantur.iiij.J
Opa sũt in triplici differentia.ij.X.
Opa nostra debẽt tria habere.ij.y.
Opa viua aut mortua que sũt.j.L
Opa debent dirigi in deũ.vij.G
Opa bona q̃rit dyabolꝰ extĩguere.xlvij.R.
Opa viua ⁊ mortificata ꝑ pctã reuiuiscunt ꝑ pniam.xvi.R.
Opa ĩ mortali pctõ facta ad hec valẽt.xvj.R.
Opa necessaria saluti nõ sunt propter scãdalũ obmittenda.xxj.J
Opa virtutũ a nat̃a nõ sũt sꝫ a dono.xxij.H.
Opari meritorie nullus p̃t sine gr̃a.xxij.M.
Opus sinistra intẽtõe factũ an valeat.j.B.
Opꝰ factũ ꝯ ꝯsciam an sit mortale.vj.S.
Opꝰ volũtariũ sꝑ crescit.xxxix.A.
Opus iudicatur iustũ ex fine.xij.R.
Opꝰ ex voto est magis meritoriũ.vj.P
Opus indeliberatũ ex passiõibꝫ ꝓueniens nec meritũ nec demeritũ hꝫ.xxj.Q
Opus ꝟtuosum maiori difficultate factũ auget meritũ.xxij.F
Opus xp̃i q̃d fuit maximũ.v.T.
Opa tria mirãda fecit xp̃s in vtero ꝟgĩs.v.A.
Opari licet in dñica ꝓpter necessitatẽ.viij.J.
Oparij aliq̃ nõ tenent̃ ieiunare.j.G
Oparij fideliter laborare debẽt.xliij.R
Oratio subuenit aĩabꝫ in purgatorio.ij.H.
Oratio nõ iuuat dãnatos.v.S.
Orõ q̃nq̃ differtur audiri ꝓpter hec.vij.X.
Orõ dꝫ ee̅ potiꝰ cordis q̃ꝫ vocꝫ.xiij.F.G.
Oratio expellit dyabolũ.xviij.B
Orõ dupl'r p̃t sancto porrigi.xiij.J
Orare nõ debemus ꝓ sanctis.v.S
Orare an sꝑ oporteat vocaliter.xiij.E
Orare an sꝑ oporteat cũ attẽtiõe.xiij.E.
Ordo charitatis ẽ ille.xviij.U
Ordo matrimonij ẽ seruãdꝰ ꝓpter tria.xxiij.X.
Originale pctm̃ sic aĩam maculat.xxviij.D.
Ornam̃toꝝ eccl'iaꝝ signat̃a an possit sine pctõ
Ornatu ñ ẽ gloriãdũ.xij.H (fieri.iiij.M
Ornatus damnat.xiiij.E
Ornatus q̃n sit pctm̃ mortale.xiiij.G
Ornatus mulieꝝ trahit ad maliciã.x.B
Ornatus mulierum an vnq̃ꝫ possit excusari a peccato mortali.xiiij.F
Osculatur deus penitentem.xvij.O
Osculantur tria genera hoĩm xp̃m.xliiij.E

Alphabetica

Ouidius laudat ꝟginē mariā.ix. F.
Pabulū salutis est ꝟbū dei,xxiij. R.
Patientia est habenda in aduersis ꝓpter tria,xlvij. T.
Patientie exemplū est xp̄s,xxvij. X.
Patientie exemplū,xij. L.xxij. G
Patiens facit hec.xxxij. B.
Patiens an semꝑ mereat̄,xlvij. U.
Paganorū vanitas pꝫ ex idolatia,xj. O.
Palma signat gladiū ꝟtutis,xxxix. N. O.
Palmites eccl̄ie sunt xp̄iani,xv. P.
Panis sacramentalis ē ꝑ se bonus sꝫ accidētaliter causat malū in malo.xlij. R.
Panis eucharistie hꝫ tria,xxv. H.
Panis est quintuplex,xxv. E.
Papa ē lumīare magnū, ⁊ vilipēdit̄.v. B C
Parentes sine originali ꝓcreāt pueros cuꝫ originali,xlij. y.
Parētes dupl̄r honorari dn̄t,xxiiij. Z. Et ꝓpter hec,xxj. L.
Parentes quō odiri debent,xxiiij. Z.
Parētes plꝰ diligūt filios q̄ꝫ ecōuer,xvij. L
Parentes qui dant bona sua filijs ī vita decipiūtur,xxj. F.
Pater tenetur alere filios suos,xxv. H.
Parētes an sint p̄ferēdi extraneis.xviij. U.
Parētes exheredare pn̄t filios ꝓpt̄ h̄,xvj. P
Parētibꝫ defūctis tenemur subuenire,ij. B
Pasca dꝫ in leticia celebrari,xlv. O.
Passio xp̄i deuote meditata placꝫ deo ꝑmaxime,xv. T
Hec bona fac̄.xlj. U.xliij. A. Alleuiat̄ oēs passiōes.xlij. Z.xxv. G. Fructificat,xij. S.
Passio xp̄i fuit ignominiosa ex tribꝫ.xiij. P.
Passio xp̄i ꝯtulit sacr̄is efficaciā.ix. S.
Passio xp̄i an fecerit plenam remissionem. xxxix. U.
Passio xp̄i figurat̄ in isaac.xiij. M.
Passio insultans tripl̄r reprimit̄,xxij. R.
Passiōes huiꝰ mūdi sufficiūt ad delēdā penā peccati,xxix. Z.
Pati oportet quēlibet ꝓpter tria,xlvij. L.
Pater celestis tres hꝫ filios,xvj. S.
Pauꝑtas triplex est.xiiij. Q.
Pauꝑtas iocunda est.j. O.
Pedicata est,xiiij. S.
Pauꝑtas xp̄i nobis ꝓponit̄ in eius natiuitate,xxxviij. R.
Pauꝑes debent eē patientes,xxxj. Q
Pauꝑes spū habent hec.xiij. O.
Pax finis ē oīs laboris.xliiij. S.
Pax debet haberi.xviij. G.xxix. A.
Pax triplex ē,xviij. J
Pacē triplicē facit xp̄s,xxix. B. C. D
Peccatū habet offensam et libidinē,xvij. H
Pctm̄ excecauit adā t̄plici cg̃nitōe,xxviij. E
Peccatū habet culpā et penā.viij. S.
Pctm̄ vnū sine altero nō dimittit̄.j. Z
Pctm̄ diuturnitate grauat̄.iij. P.
Pctm̄ mortale punit̄ eternaliter.x. O.
Pctm̄ nō dimittit̄ impunitū,xiiij. y.
Peccatū on̄di dꝫ ꝯfessori,xxij. K.
Pctm̄ om̄e delet̄ ꝑ pn̄iam.j. X.
Pctm̄ actuali nō dimittit̄ sine pn̄ia.j. X.
Peccati imago sic describit̄.xvij. A.
Pctā p̄mitꝰ g̃uiꝰ vindicabant̄,xxiiij. B.
Pctm̄ inficit potētias aīe,s.intellectiuā volitiuā ⁊ oꝑatiuam,xliiij. Z.
Peccata remittunt̄ per fidem.ij. L.
Peccata prius dimissa ⁊ iterata an oporteat ꝯfiteri,iij. Q.
Peccata reiterare est ꝑiculosum.vj. Z.
Peccata reiterata adhuc reuiuiscūt.vij. A.
Pctm̄ freq̄nt̄ reit̄atū an deꝰ dimittat.vij. E.
Pctā ꝑ pn̄iaꝫ ꝯdonata etiā apparebūt in iudicio,xj. M.
Peccare sub spe venie ad p̄sumptōem ꝑtinet (xj. L.
Peccatorem deꝰ vocat ad pn̄iam,xxij. Q
Peccator ignominiose eget,xvj. Z.
Peccator nō d̄r homo.xxx. J.
Peccator dꝫ ad deū clamare,xxij. L
Peccator dꝫ īducias a deo petere,xvij. G.
Peccator an possit dyabolū vincere sine auxilio gr̄e,xxij. M.
Pctōr n̄ dꝫ omittere bona oꝑa facere,j. B
Peccator cōparator stulto,v. G.
Carpe,v. E.
Pctōr dꝫ surgere et ambulare.viij. Q.
Peccator surgere nō pōt sine gr̄a,x. L.
Peccator inuocare debet sanctos pro intercessione,xiij. H.
Pctōr h̄ offerre dꝫ deo ꝓ pctō.xvj. M.
Peccator excludit̄ a cōione fideliū,xvj. L
Peccator subito descēdit ad infernū,xv. A.
Peccator an ad tantā gr̄am resurgat de q̄nta cecidit peccando,xvj. Q.
Pctōr dꝫ sꝑ bn̄ oꝑari ꝓpter hec,xvj. H
Peccatorē maximū pōt quilibet se humilit̄ estimare,xxvij. O.iij. D.
Pellicano cōparat̄ xp̄s,xxxvj. X.
Penalitates non tollunt̄ in baptismo ꝓpter hec,xlij. X.
Penalitates hominis xp̄s assumpsit ꝓpter

Tabula

tria.xv.S.
Pena purgatorij an sit maior q̃cũq̃.ij.G.
Pena infernalis ē intolerabilis.v.P.
Pena infernalis ē eterna et multiplex.xv.A
Pena dãnatorũ ē grauior demonũ.v.R.
Pene h⁹ mũdi nõ sũt cõdigne passiones ad futurã gloriã.xxix.Z.xxx.A.B.
Pene egyptiorũ.xiiij.Z.
Pena vnius est met⁹ aliorũ.v.M.
Pena dãnatorũ an suffragijs mitiget.v.S
Pena ꝟmis an sit maior igne ĩfernali.xv.B
Pena eterna dat mortali pctõ.x.O
Penã de⁹ sine emẽda non dimittit.viij.S.
Pena pctĩ multis dimittit.xix.Z.
Pena pctĩ taxata ꝑ sacerdotẽ nõ põt determinari q̃tũ remittat.xvij.J.
Pena simplicꝫ iactãtie q̃lis fuit.xlvj.U.
Pnĩa inducit memoria mortis.xxx.G.
Pnĩa ꝓmouet q̃nq̃ ꝯsideratõibꝫ.viij.L.
Pnĩa acq̃rit ꝑ tale exẽplũ.viij.O.
Pnĩa delet grauissima pctã.j.X
Pnĩa ĩ extremis vix suffic̃ ad salutẽ.iij.M.
Pnĩa sera tribꝫ difficultat.iij.M.
Pnĩa freq̃nter est iteranda.vij.D.
Pnĩam q̃nq̃ faciunt.viij.K.L.
Penitere q̃s põt in articulo mortis.iij.A
Penitẽs dꝫ abire lauare venire.xxviij.H.
Penitentẽ deus osculat.amplexat.xvij.O.
Penitentem an deus plus diligat q̃ꝫ sꝑ bñ facientem.xvij.R.
Penitẽs releuat⁹ an pl⁹ obligat deo q̃ꝫ ĩnocens p̃seruatus.xxxvij.Q.
Penitenti restituunt omnes virtutes necessarie ad salutem.xvj.Q.
Peregrin⁹ h⁹ vite tres leges teneat.xlvj.S
Peregrinus nõ tenet ad ieiuninũ.j.G.
Perfectio gr̃e est triplex.xxv.J.
Perfectio status vel religiõis ĩ q̃ ē.xxiij.T.
Perfect⁹ cadit q̃nq̃ ĩ sup̃biã spũalẽ.iij.y.
Perfect⁹ sꝑ ꝓficere dꝫ ꝛ nũq̃ꝫ stare.xviij.R.
Perfect⁹ a tribꝫ cognoscit.xxij.H.
Perfect⁹ an q̃tidie debeat cõicare.xviij.S.
Perfectior ordo q̃s sit.an q̃ ē in cõitate vl q̃ in solitudine.xxiij.S
Periculũ maris triplex est.iij.U.X.y
Permittit deus mala fieri ꝓpt hec.xxxj.O.
Permittere malũ ē dupl'r ĩtelligẽdũ.xxxj.P
Permutat deus grauissimum maluꝫ in optimum.x.E
Perseuerare dẽm⁹ in bonis inceptis.xl.k.xiij.A.xlviij.G.
Petere debemus tria.xiij.D
Petitio nõ statĩ exaudit ꝓpt hec tria.vij.X.
Petitio mentalis an sufficiat.xiij.E.
Pietatẽ tenemur parentibꝫ facere.ij.B.
Pietatẽ rectores debẽt hr̃e.xxiiij.L.
Philomena q̃re cubãdo cantat.xxxv.F.
Phebꝫ occisione serpẽtis contempsit cupidinem.xxxvij.P.
Priamus dilexit cysbe.xxxij.Q.
Piscatores tres sunt.xlviij.A.
Piscatorem tria impediũt a captione hoĩm xlviij.D.
Piscina rupta cui⁹ pisces q̃ exeũt.xlviij.A.
Platonẽ eẽ saluatũ pie credi p̃t.xxvij.Q.
Poculũ circis ꝑmutabat homines in bestias.iij.T.
Pompa obsequioꝝ ñ subuenit aĩe.iiij.M.
Possessio tꝑaliũ an sit a nat̃a.xiij.T.U.
Possidere an quis possit rẽ tꝑalem q̃si ꝓpriam.xiij.U.
Potus cur non interdicit in quadragesima sicut cibus carnium.j.J
Potio data sterilitatꝫ cã mulieri.xxiiij.D.
Potentia intellectiua volitiua ꝛ opatiua ĩficiuntur ꝑ pctm̃.xliiij.Z.
Potẽtia peccãdi fuit ablata marie.xxxviij.v
Potẽtes ꝑiculose moriuntur.xiij.T.
Potẽtes sic corrigi debent.xxviij.T.
Potẽtes deũ arguũt de sterilitate.xxxj.T.
Potentũ societas faciẽda est.xlviij.H.
Ptãs xp̃i fuit exaltata ĩ resurrectõe.xlvj.A.
Potestas ligandi ꝛ soluẽdi an sit equalis oĩbus sacerdotibus.xx.K.
Potestas imꝑatoris dꝫ eẽ talis.v.D.
Potestas papalis vilipendit.v.L.
Potestas supioꝝ est plena iniq̃tate.v.D
Preceptũ nõ oẽs indifferenter ligat.j.G
Precepta veteris testamenti an iustificauerint seruantes.xxvij.A.
Predestinatio nõ hꝫ cãm p̃cedentẽ.x.D.
Predicator honorandus ē.xxiij.Q.
Predicator hꝫ dignũ statũ.xxvj.R.
Predicator petit elemosynã ex dõbito.iij.H.
Predicator ꝯpat piscatori.v.E.xlviij.L.
Predicator assimilat statue.v.H.
Predicator debꝫ solũ dispositis predicare.xviij.T
Predicator paucos ꝯuertit ꝓpt hec.xxxv.k.
Predicator peccator an predicando peccet.xxvj.S.
Predicatorẽ tria ĩpediũt a captura.xlviij.d.

Alphabetica

Predicãda sũt simplicia simplicib⁹. xxvj.Z.
Predicare p̃t dyacon⁹ z subdiacon⁹.xxvj.R
Predicare ñ ly laicis,xxvj.O.
Predicare licet in eccl'ia ꝓter tria,xxvj.L.
Prefect⁹ ciuitatis dz tueri pacẽ,xxix.A.
Prefect⁹ vigilũ hec dz facere,xxix.L.
Pregnãs nõ tenet ieiunare.j.B.
Prelat⁹ assimilat carpis,v.E.
Prelat⁹ p̃cedere dz sb̃ditos,xij.T,xxiiij.U
Prelat⁹ debet corrispere,xix.P.
Semp studere,xx.B.
Prelat⁹ malo exẽplo subditos iflẽ,xxxiij.F
Prelatis est obediendum,xx.A.
Et in his,xj.T.
Prelat⁹ sic dz viuere,xxxiij.T.
Tria habere,xxxiij.Z.
Prelat⁹ dz tpalia iuste expendere,xxxiiij.A.
Presentia xp̃i firmat z roborat aiam,xlvj.y
Dat dulcedinẽ immarcessibilẽ,xlvij.Z.
Saluat.xxx.O.
Prescientia habet causam.x.O.
Preseruat de⁹ nos a pctis,xxxvij.O.
Pre seruat⁹ p xp̃m nõ dz spernere pctõrem.
xxxvij.O.
Preseruat⁹ pl⁹ tenet ꝺo q̃s lapsus,xxxvij.P
Presbyteri honorari debent.xx.E.
Presumptio causat in ĩmoderata delectatione,xj.L.
Presumptio an sit pctm̃.xj.O. (xij.T.
Princeps precedere dz et k̃m legem viuere.
Probatio ꝺscie sic dz fieri,xvij.O.
Probare dz sensus cõicans,xlij.S
Probat deus dilectos tribulatõe,xxx.A.
Prodigus est peccator, et tria debet facere:
xvij.B.L.
Prodigus peccator deũ refutat.xvj.T.
Prodigus an peior sit auaro,xxiij.S.
Proficientes xp̃s ꝺfortat.lij.U.
Proficere debet q̃libet:nunq̃ stare,xvij.R
xxj.Z.
Proficiẽs se dz reputare inciplentẽ.xj.D
Professus a deo maiorem misericordiaz cõsequi,xxx.U.
Prophęta nõ ẽ accept⁹ in patria sua,xvij.y
Promissũ debet kuari,vij.B.xlij.S.
Propria volũtas est deo dãda.xx.Z.
Propa volũtas ardebit ĩ inferno,xx.U.X.
Propriũ dei ẽ misereri.vij.T.
Propetas tpaliũ rex an sit licita,xlij.U.
Prosperitas faẽ oblionẽ bñficiorũ.vj.U
Prosperitas faẽ ꝓiculose mori,xiij.T.
Prosperitas non est stabilis,xvj.P.
Proximum diligere debemus propter hec.
Proxio tria dẽm⁹ facere,xij.O.(ij.T.xiij.O
Proximũ nõ debemus iudicare temerarie.
Prudentiã debet ambulãs hr̃e,et (xvij.Z
habet tres ptes,xxxj.L
Prudẽtia triplex ẽ.et facit.h̃,xxxij.O.
Prudẽtes mũdi deũ arguũt de h̃.xxxj.X.
Publicãda nõ sũt secreta ꝑsilia,xliij.O.
Publici pctõres repellẽdi sũt.xxx.R.
Publice p̃dicari dz ꝓbũ dei,xxvj.T.
Pueri debẽt informari in his,xxix.P.O.
Pueri debẽt diligere parẽtes,xvij.L.
Honorare,xj.L.O.E.B.
Pueri nõ tenent ad ieiunium.j.B.
Pueri iudeorum nõ debẽt baptizari inuitis
parentib⁹,xj.A.
Pulchritudo Marie,xxxvij.X.
Pulcritudo nõ fundat amicitiã,xvij.y.
Pugna angelorũ fuit realis,xxix.E.
Punit deus grauius quanto diutius expectat,xvj.L.
Purgatorij est graue,ij.B.
Purgatorijũ quãdoq̃ anime exire p̃nt.v.O
Quare p quadragesimaz cl⁹ taxatur
non potus.j.I
Quare nõ vinũ pbibetur in q̃dragesima sicut carnes.j.K.
Quare deus nõ imediate custodit hoiem sine angelo,lij.U.
Quare ãgel⁹ ita fidelit hoiez custodit.lij.I
Quõ ignis infernalis agat in spm̃.v.P
Quare deus hominem non suscipit in infãtia.vj.O.
Quare deus non cito exaudit inuocantes,
vij.I.
Quare de⁹ hoiem fecit peccabilẽ,x.E.
Quare deus vnũ saluat et alterum damnat
x.L.
Quare deus eq̃liter nõ oẽs respicit,x.A.
Quare nõ adoramus hominem sicut imaginem.xj.S.
Quare martires tandem gladio mortui sũt
xlij.B.
Quare deus in cruce morivoluit z nõ i alio
supplicio,xxij.I.
Quare anima prius clarificatur corpore,
xxiij.E.
Quare incarnatio magis attribuit spũlsctõ
q̃patri.xxvj.H
Quare in hyeme pauciores sũt infirmitates

q̃ in estate, xxix. S.
Quare philomena cubãdo cantat, xxxv. F.
Quare i pñtia interfectoꝝ vulnus cruentat, xxxviij. H.
Quare vna patria calidior est altera, xlj. H
Quare aqua recipit contrariã qualitatem ⁊ nõ ignis, xlv. L
Quare lupus hoĩem p̃uidẽs efficiat raucũ xvij. Z.
Quare xp̃s die tertia resurrexit ⁊ non alia, xlv. O.
Quare Petrus dimisit piscationẽ ⁊ postea resumsit, xlvij. Z
Quare mortale punit̃ eternaliter ⁊ nõ veniale, x. O.
Quare pctm̃ hoĩs est remissibile, angeli nõ viij. R
Quare tonitruũ p̃cedẽs choruscatio prius videt̃, xv. y
Quare parẽs purgatus ab originali ꝓlem ĩmundũ ꝓcreat, xlij. y
Quare baptism⁹ tollit pctm̃: nõ penã, xlij. X
Querc⁹ ⁊ arundo altercant̃, ij. J
Quieuit xp̃s in trib⁹, xliiij. P
Quies est finis laboris, xliiij. O
Quietẽ cordis tria ꝑturbãt, xviij. J
Quietãt hoĩem tria in deo, xlvj. Q
Rationẽ reddere dẽm⁹ de oĩ actu deliberatiuo, vij. H
Rationi debet sensualitas obedire, xx. R
Ratione carentes nõ merent̃ nec demerẽtur xxj. Q
Rationis iudiciũ tale est, xxj. S
Rationẽ quotidie debem⁹ hr̃e, xlvj. T
Rationẽ q̃libet reddet de sua vita statu seu regula, xlvj. T. U.
Radix oĩm virtutũ ẽ fides, ij. L.
Radici ꝯpat̃ xp̃s in virginali vtero, xlij. L
Rancor est dimittendus, ij. S.
Rapiũt̃ per mortem iuuenes ne malicia mutet eos, xxxj. X.
Rapinã prohibz deus, quia, est grauior furto, xx. A. B
Recidiuare est periculosum, vj. Z.
Reconciliauit nos christus humana natura, xxvj. M.
Recõciliationis signo xp̃s vt agnus occis⁹ est, xxix. D.
Recõciliatõnis signo deus penitẽti tria fac̃ xvij. D.
Recõciliato inimico nõ credas, xxxvij. H.
Recognitio pcti placat deũ, xvij. B.
Recordatio passiõis xp̃i ẽ vtil̃, xij. S. xv. T
Rector sp̃ studere debet, xx. G.
Et habere misericordiam, xxiiij. L
Rectores nõ debent extolli, xxxiij. G.
Rectores ãbitiosi mũdũ destruũt, xxxiij. Z.
Rector debet tria hr̃e, xxxiij. Z.
Pollere iusticia ⁊ sc̃ia, xxix. F.
Redeunt peccata deleta per reiterationem ad hoc, vij. A.
Redire debet anima ad deuz vnde est egressa, vij. S
Reddere oportet rationẽ de his, xj. J.
Reficit aĩa deuota xp̃m his ferculis, xl. J.
Reges dicunt̃ sacerdotes, xx. F
Regnũ dei primo est querendũ, vij. E
Regula clericorum, v. C.
Regula prelatoꝝ, xxxiij. T. Z.
Regula consulum, xliij. A.
Militum, xliij. P.
Regula viduarum, xxix. L.
Regula coniugatorum, xxiij. y.
Regula popularium, xliij. Q
Regula religiosorum, xxxiiij. X.
Rei aliene ꝯtrectatio ẽ illicita ⁊ furtũ, xx. A.
Religiosus s̃m habituz nõ viuens an dicat̃ hypocrita, iij. C.
Religio quid ẽ, xxiij. S.
Religiosus corpe ⁊ nõ corde sepatus a mũdo infructuosus est, vj. O.
Religiosoꝝ opus ex voto est melius alteri⁹ sine voto, vj. P.
Religio an sit melior q̃ secularitet viuere, vj. O.
Relinquere debemus oĩa, xxiiij. y.
Remissio plena culpe an xp̃i passione fuerit facta, xxxix. U.
Remissibile est hominis peccatum ⁊ angeli non, viij. R.
Rem⁹ et romul⁹ nutriti sunt a lupa, xiij. P.
Remus occisus est a fratre, xv. E.
Renũciandũ est oĩbꝫ taliter, xxiiij. Z.
Repellere q̃s põt iniuriã tripl̃r, xxxij. G.
Reprobis dat de⁹ tp̃alia abundant̃, xxxj. Q
Reproboꝝ malũ ordinat̃ ad q̃druplex bonũ electorum, x. E.
Res tp̃alis nõ possidet̃ a natura, xiij. T.
Respublica seruat̃ per hec, xxxix. A. F.
Resistere debemus temptationi ĩ principio xxij. R.

Alphabetica

Responsio malis frangit iram, xix. L
Restitutio que ꝛ qualiter dꝫ fieri, xl. Z
Restituere dꝫ dolose vẽdens vl' emẽs. vj. J
Resurrectio xp̄i cõparat̄ veri, xlv. R
Resurrectio xp̄i est causa nostre resurrectionis, xlv. T
Resurrectio xp̄i ꝯgrue p̄mo oñdebat̄ mulieribus, xlvj. F.
Resurgẽdo xp̄s hec acq̄siuit, xlv. R.
Resurgendo xp̄s an p̄mo apparuerit matri xlv. A.
Resurrexit xp̄s tercia die ꝓpter h̄, xlv. D
Resurrectionẽ cum leticia debem⁹ celebrare. xlv. Q
Resurgere a mortuis d̄buit xp̄s ꝓpt̄ h̄, xlv. m
Resurgũt boni ꝛ mali taliter, v. J.
Resurgere nemo p̄t a pctis sine gr̄a, xvj. Q
Resurget pctõr ad talẽ gr̄am, xvj. Q
Resuscitatio corpal' vl' spũal' q̄ maior, xxx. P
Reuereri debẽt sacerdotes. xx. H. J
Reuocat̄ peccator p tria, xvj. A
Rosa caput inficit, xxxvj. T
Roma destruẽda signis oñdit̄, xxxix. J
Romani tria in honore seruabãt. xxxix. F.
Rota fortune, x. J
Rustici sunt ĩ ranas trãsformati, xxxviij. L.
Saba temptat sapiẽtiam salomonis. xlv. U
Sabbatũ dedicatum est in honore virginis, xlv. K
Sabbatũ celebram⁹ in dñica, viij. H.
Sacerdotes ĩ mortali existẽs an possit celebrare, an ei⁹ orõ valeat, ij. D
Sacerdos an peccet dando pctõri petenti sacramentum, xliij. G
Sacerdos honorari dꝫ. xx. E. H. J. L
Sacerdotum vita. v. L
Sacerdotes vitare debẽt ꝯuiuia laicorum xviij. Z
Sacerdotes p̄ñt deũ placare. xx. L
Sacerdotal' potestas ligandi et soluẽdi an sit equalis omnibus. xx. K
Sacerdotiũ est dignum, xx. E
Et sunt reges. xx. F.
Sacramẽta sunt instituta a xp̄o, ix. R.
Sacramẽtũ dꝫ libere mĩstrari, iiij. D
Sacr̄m eucharistie q̄re ĩstitutũ ẽ ĩ fi, xliiij. L
Sacr̄m eucharistie an ꝑfect⁹ q̄tidie sumere debeat, xviij. S
Sacramenti sumptio mutata est, xviij. S.
Sacr̄i sũptio talẽ req̄rit p̄paratõꝫ, xviij. D.
Sacr̄i vtilitates, xviij. Q.
Sacr̄a ordinãt̄ ꝯ septẽ defect⁹, ix. Q.
Sacr̄oꝝ sufficiẽtia ꝯ oẽm morbũ, xxvij. B.
Sacr̄a ꝓ q̄cũq; lege fuerũt instituta, ix. U.
Sacramentũ sumẽs ꝯsci⁹ de pctõ ex obedientia eccl'ie an peccet, xviij. P
Saluare vult deus oẽs, vj. D.
Saluari poterãt aliq̄ tp̄e leg̃ et ante absq; obseruantia legis, xxvij. P
Saluati sunt plures ꝓpter fidem ante fidez. xxvij. G
Salutatio angelica mutata est in passione. xliij. Z
Samson designat pctõrem ligatũ, xxviij. G
Sanctificat̄ eccl'ia ꝓpter tria. ix. Q.
Sctĩficata ẽ maria his g̃dib⁹, xxxviij. U.
Sanctus quilibet habet speciale donum ĩ superlatiuo. ix. A.
Sancti intercedũt pro nobis, xiij. H.
Sancti cognoscũt p̄ces nr̄as a deo, xiij. J.
Sancti post se reliquerũt hoc, xxv. T.
Sanctos inuocare debemus. xxv. y.
Sanctis canonisatis solẽnitates facere possumus, xxv. y.
Sanctoruꝫ natalicia solẽniter sunt celebrãda. xxv. T.
Sanctorũ iocũditas est magna. xxvj. A.
Sanguis xp̄i oẽs liberauit a pctis, xxiij. F.
Sanguis xp̄i hꝫ tres effectus, xxij. Z.
Sanguinis xp̄i oblatio an fuerit patri acceptissima, xliij. y.
Sanguis xp̄i est septies effusus. xxiij. A.
Sanguinis xp̄i memoriã h̄re dẽm⁹, xxiij. L
Sanguis xp̄i et sctõꝝ merita fructificãt hominẽ. xij. S.
Mortuos suscitat, xlij. Q.
Sãguis human⁹ fecũdat arborẽ, xij. S.
Sapientia xp̄s creuit, xlij. L.
Sapientia mundi est vana. xij. E. F.
Sapientie donũ datũ est ꝯ debilitatẽ ĩtellectus. xliiij. Z.
Satisfactio pene est de trib⁹. viij. S.
Satisfactio nõ remittit offensaꝫ dei, xvij. h
Satisfacere an quis possit ĩ vita ꝓ mortali. xvij. H.
Satisfacere an aliq̄s possit in hac vita pro alio, xvij. K
Saturitas mala est, j. E.
Scandalo occurrente an bonũ sit omittendum spũale, xxj. J.
Scientia nobilitat hominẽ, xlj. F.

Tabula

Sclēriā triplicē amissit adā. xxvlij. B. L.
Sclētia mundi vana. xij. E. F.
Sciens ꝑ̄ne dr homo. xj. H.
Scire ñ pñt demões secreta cordiū. vij. H.
Scire nemo pōt certe diē vltimū. liij. y.
Scolaris pbāt humilitate. xij. L
Scolaribꝫ ꝑpatiēdū ē ꝛ eoꝝ ꝑule. xxxix. G.
Scriptura diuina an possit suspēdi ad col/
lum. xvij. y.
Secreta nō sunt pandenda. xliij. D.
Secretoꝝ relator displicet. xxxiij. D.
Secreta cordiū an dyabol⁹ sciat. vij. H.
Seclārtiū vita an sit melior rligiosoꝝ. vj. D
Seculi finē an ꝗs sciat determiate. liij. y
Seminare h debem⁹ virtutes. vij. H.
Senator vnde dr. xxxvij. D.
Senes nō tenent ieiunare. j. G.
Senes a iuniorib⁹ iuuari debēt. xxj. D.
Senū incōtinētia cōtēptibil' est. xxix. R.
Senectus in ꝓsilijs est vtilis. xxxvij. D.
Sensus custodire debem⁹. j. T. xliij. X.
Sensualitas dr rōi obedire. xx. R.
Sensualitas ꝑtat spūi. xxvij. A.
Sententiari nullus dr ad mortē ex ꝓfessis
in tormētis nisi pseueret. xliij. J.
Septenari⁹ numer⁹ est pfectus. xliij. y.
Septē dona spūssci ꝑ hec dant. xliij. Z.
Sequi debem⁹ xp̄m. xvij. X. xij. V.
Seq̄ debem⁹ sanctos in his. xxv. V.
Sera pnia vix ad salutē sufficit. iij. A.
Seraphin significat deuotos contemplati
uos. xxv. L.
Serpens habet hanc astutiā. xxxij. ſ
Serpens eneus significat xp̄m. xxx. b.
Seruiunt nobis angeli. iij. T. V.
Seruire debemus xp̄o. xxv. A. M.
Propter tria. xlvij. A.
Serui boni sex sunt seruitia. xlvij. M. O.
Serui fidelitas ꝓbāt. xlvj. R.
Seruitor xp̄i hec dr hīe. xlvij. M
Seruus inobediēs dño in illicito mādato
est plurus. xxxij. y.
Seruus vnde dicat. xxxij. Z. et. xliij. R.
Seruū peccatum facit. xxxij. Z. xx. O.
Seruitus peccati est cauenda propter hec.
xxxiij. A.
Seruitutem ebrietas facit. xxij. b
Seruitus morti cōparat. xxxij. Z.
Seruus nō pōt accipe ordines nisi manu/
missus. xxj. O.
Seruorum infidelium dispensatorū plura
sunt genera. xl. V.
Signa quandoq; oñdunt euentus malos.
xxxviij. D. xxxix. J.
Signa aduentū dñi ꝑconisant. xxxj. E.
Signa communia tenetur ꝗs ostendere inl
mico. xxxij. J
Signare ornamentis eccl'iam an sit pcm̄.
iij. A.
Signatos signo crucis non ledit dyabol⁹.
xlij. D
Signoꝝ in morte xp̄i moralizatio. xliij. L.
Simonia cōmittit sola intētiōe. liij. H.
Sinus abrahe ꝗd sit. xliij. X
Sitiuit xp̄s in cruce ad hec. xliij. K.
Sobrietas a multis malis ꝑseruat. xxix. T
Sitire debemus ad fontē gr̄e. xxxiij. L.
Societas maloꝝ est fugiēda. xlvj. G.
Societas dyaboli mala ē. xlviij. b.
Socrates abiecit aurū. j. L
Ctus humilitas. ij. J.
Socrates est iterēptus ab idolatrj. viij. B.
Sol facit oīa ridere. xxxv. X.
Sol signat papam. v. B.
Solis eclypsis qualis fuerit in morte xp̄i.
xliij. L.
Solēnitates sanctoꝝ sūt celebrāde. xxv. T
Solennitates scr̄oꝝ nulla voluptate debēt
deh̄onestari. xxv. X.
Solitudo est quadruplex. j. H.
Solicitudo mulier ē cōmēdabilis. xxxvj. k
Sperare debemus ī sctām trinitatē. vij. Z.
Sperare nullus debet sine meritis ꝓceden
tib⁹. xl. J
Sperantes medicus facili⁹ curat. vij. Z.
Spes vescit ꝛ cibat xp̄m. xl. A.
Spūssancti dona. xliij. Z.
Spūssanctus animam diligit singulariter
ꝛ cōmuniter. ix. K.
Spūssctūs an sit in homine nemo scit com
muni lege. ix. O.
Spiritui sancto attribuitur incarnatio pro
pter hec. xxvj. A.
Spūs human⁹ ꝑ pcm̄ inficit in potētijs ī/
tellectiua volitiua ꝛ operatiua. s. xliij. Z
Spūalia sūt tpalib⁹ ꝓponēda. vij. E.
Spūalia opa de necessitate salutis nō sunt
ob mittenda ꝓpter scandalū. xxj. J.
Spōsa xp̄i dr xp̄m inuitare ad cenā. xl. A.
Spōsa dr habitare cū xp̄o. xix. M.
Sponsa xp̄i peccādo facit ꝓria bona matri
monij. xxiij. A.

Alphabetica

Spurius ex lege alí nõ dz.xvj.S.
Stadiũ dr tale,xlvj.D.
Status beatitudinis excedit statum innocentie,xlvj.D.
Status altus est pículosus,xliij.T
Status ecclesiasticus vilipendit.v.L
Status clericorũ talis debet eẽ,v.L.
Status quis melior an religiosorum vel laicorum,vj.D.
Statuta laicorum clericos ligare non possunt,xxj.A.
Statuta laicorum hec habere debẽt.xxj.A
Statuta ꝓlugatorũ tria sũt,xxiij.y.
Stelle cadẽtes significãt xpianos,v.E.
Steriles mulieres reprobanť,xv.H.
Stetit ihs in medio triplír,xlvij.F.
Stolam nouã dat deus penitenti.xvij.D.
Stomachus euacuarí dz,xvij.T.
Stultus impetrauit rõis legẽ.xxvij.E.
Subdiaconus põt pdicare,xxvj.R.
Subdit⁹ an debeat ĩ oĩb obedire.xj.T.
Subdit⁹ dz cedere supiorí,xx.D
Subiectio ordinata est in beatis,x.D.
Subijcere se ex humilitate omnibus anliceat,xij.H
Subuenire dẽm⁹ pẽtibꝫ ĩ purgatorio,ij.B.
Subuenire debem⁹ pauplbꝫ,lij.J.
Subuenire debem⁹ primis in tribꝫ,xxxj.D
Suffragiũ est quadruplex,ij.L.
Suffragiũ a malo factũ an valeat,ij.D.
Suffragia hos iuuant.v.S.
Suggerit diabolus mala,xlvij.D.
Suggestioni debem⁹ resistere,xxij.R.
Supbia causat heresim ĩ multꝫ,xxvj.y.
Supior sic viuere dz,xxxiij.T.
Superior cõparať capiti,xj.T
Piscatori.v.E
Supiori obediendum est,xx.H.
Supiores cõparanť vulpi,xxxiij.B.
Surrexit xps tertia die ꝓpter hec,xlv.
Surgere dz pctõr a pctis,vlij.D.
Surgere nõ põt pctõr sine gra,xxij.D.
Sursum ad deum debemus corda dirigere,xxxv.y.et,xxxvj.A.
Sursũ ad deũ debem⁹ respicere.ij.y.Z.
Suscitatio impij est maior ꝯ creatio celi.xlvj.L.
Suscitatio impij ꝯttuor reqrit,xxvj.F.
Tabernacula tria sũt xpi,ix.L.
Tacere veritatẽ an sit eqle peccatuꝫ quale sit loqui mendaciũ,xxxiij.D.
Tactu xps ꝓbauit resurrectõez,xlvij.B.E.
Tardatio executõis testamẽti ꝑiudicat aie testatoris,xxv.R.S.
Temerarij mali iudicant bono,xvlij.Z.xxvij.y.
Tpalia nõ hñt fidelitatẽ.z sũt pículosa.j.L.
Tpalia sunt spernẽda,vij.k.xxij.A.B.
Tpalia dant reprobis abundãter ꝓpter hec xxxj.D.
Temptať xps a dyabolo,iiij.H.
Temptanť tria genera hominũ.iiij.k.
Temptatiõz ꝓmittit deus ꝓpter hec.iiij.D
Temptator ẽ debilis,iiij.B.xxij.R.
Temptatiõem triplír euadimus.xxvij.R.
Empluz cordis siue anime sic ꝓparať xpo.xvj.L.
Templum materiale corp⁹ xpi in vtero significat.xxvj.k.
Tẽpus cõputare debemus q̃tidie.xlvj.T.
Temp⁹ cõputabilť in iudicio.vij.H.
Te pacť z ocij mlta mala fiũt,xxxix.H.
Terra per tria mouet,xij.S
Terrã se eẽ hõ cogitare dz.xvij.E.
Terra bñdicta ẽ Maria.xxiij.D
Terrena est postponẽda celestib⁹.vij.E.
Testamẽta exeq̃ dñt q̃totius,xxv.R.S.
Testis falsus grauiter peccat,xxxiij.E.
Testificarí pñt audita et visa,xlij.lz.
Theodosius imperator legem dedit patientie,xxxij.L.
Thesaurisare debemus,j.P.Q.Et ĩ tribꝫ.
Thesaurus ecclesie quis sit,ix.X. Et vnde prouenlat.
Thesaurus indulgentiarũ,xxclij.X.
Tyberius imperator conuicia nõ reluctabat,xxxij.L
Timor est custos anime,xvj.lz.
Timor humanus ẽ dãnosus.xxxvij.J.
Timor humanus an equaliter excuset peccatum,xxxij.D.
Timor seruilis an sit donũ dei,xlv.L.
Timor mortis stultus est.xxx.L.
Timor filialis est donũ spũssancti,xlv.B.
Timere debemus amissionẽ spiritussancti.xlv.B.
Tranfigurat deus hominem ad imaginẽ eius,x.D.
Trãssubstantiatio corporis oñdit xpm passibilem per hec,xliij.k
Tribulatio est pabulum consolationis iustorum.xxx.A.

Tabula

Tribulatõe ꝓbat̃ hõ.iiij.D.
Tribulatõe culpa dimittitur btitudo acq̃ritur.xxix.L.
Tristabat̃ xp̃s in morte et nõ martyres ⁊ v̄gines.xliiij.D.
Trinitas sctã est fundamẽtũ nr̃m.viij.A.
Trinitas sic describit̃ seu ꝓbat̃.viij.L.
Trinitas tota opata ẽ incarnatõz.xxvj.M
Turtur significat viduã.xxix.K.
Vana gl'ia est de trib⁹.xij.H.
Vana gl'ia trãsibit.xxxvj.L.xxxix.P
Vilescit.xij.D.
Vanitas mũdi ex trib⁹ cognoscit̃.xlvj.P.
Vasallus tenet̃ cũ dño bellare.xxij.T.
Vẽdere oẽs volũt chare ⁊ vile emere.xl.y.
Velat̃ corpus xp̃i ꝓpter hec.xliij.J
Venditor an debeat patefacere occultũ d̃fectũ.vj.M.
Vendicare an licet charius.xl.y.
Venditio an sit illicita ꝓpter defectũ vel latentem bonitatem.vj.J
Venerari nõ dñt reliq̃e ignote.xxv.Z.
Venter est deus ebriorũ.viij.X.
Verba ociosa deus iudicabit.xj.k.
Verba nostra debẽt eẽ humilia.xij.M.
Verba mollia frãgũt iram.xix.L.
Verbũ dei est attente audiendũ.xxxv.F.
Verbũ dei dz bñ masticari.xxv.F.
Verbũ dei necessariũ est ad salutez.xxiij.R.
Verbũ dei dispositꝫ solũ ẽ p̃dicãdũ.xviij.T
Verbũ dei etiã a minimis ꝓlatũ nõ est contemnẽduz.xiij.M.
Verbũ dei ꝑ tria expellit dyabolũ.xviij.A.
Verba dei patient̃ tolerãda sũt.xxxij.E.
Verecũdia honesta et humilitas custodiũt virginitatem.xxxviij.y.
Veritas ẽ dicẽda s̃m cõgruentiã.xxj.K.
Veritas dicẽda est pietate.xxviij.Q.
Veritas est moneta dei.xxviij.P
Veritas ꝯparat̃ aq̃ benedicte.xix.B.
Veritas vite facit credulitatẽ.xxxvij.C.
Veritatẽ tacere an sit eq̃le pctm̃ mendacio.
Vez ñ ẽ oẽ qd̃ ẽ sil'e v̄o.xxxj.E. (xxxiiij.O.
Vestis purpurea ⁊ bissina q̃d sit.xiij.y.
Vestis purpurea est regal'.xxxvj.O.
Vestẽ aureã vel purpureã nemo nisi princeps portare dz.xxxvj.O
Vestis sordida qñq̃z iactãtiã hz.xiiij.H.
Vestimẽtũ triplex habuit xp̃s.iij.Z.
Vestitu nõ est gloriandũ.xij.H.
Vetula putat se eq̃tare sup̃ bestiã.xlviij.K.
Vetula detractrix lupo antiq̃ cõpat̃.xx.D.
Via recta ad celũ est hec.xlj.k.T.
Est arta ⁊ difficilis.exemplũ.v.G.
Via hui⁹ mundi est ꝑiculosa.xxxj.C.
Via directa ẽ ambulanda.xlvj.G.
Vicinus debet eẽ talis.xxxix.L
Vicinus in domo ñ dz nocere alt̃i.xxxiiij.P
Viciũ occultũ rei an vẽdẽs debeat patefacere.vj.M.
Vicia ieiunio cõprimũt̃.j.E.
Videre debem⁹ sursũ in deũ.ij.y.
Videre debemus ih̃m in trib⁹.xxxviij.k.
Vidẽs sacr̃m eucharistie in pctõ mortali existens an peccet.xliij.V.
Vidua hec facere debet.xxix.L.
Vidua ex trib⁹ flebat filiũ.xxix.J
Vidualis status est cõmendabilis.xxix.k.
Vigilare debemus.iij.O.
Vigiles quid custodire debent.xix.C.
Vilitas hoĩs est hec.xlvij.G
Vincit̃ dyabolus tripliciter.xxij.R.
Vindicta qñq̃z est laudabilis.xix.E.
Vindicat deus violentiam factam pauperi xlj.Q.R.
Vindictam non debet verberatus querere xxxij.E.
Vinea xp̃i est anima.xvj.H.
Vinea est xp̃ianis cõmissa.xv.X.
Vinum quare in quadragesima non interdicitur.j.k.
Vinũ an debeat potari.xxiij.k.
Vinũ vendens mixtũ aqua peccat.vj.k.
Virgas posuit Jacob ad cannalia.vij.Q.
Virgili⁹ laudat virginẽ gl'iosam.ix.F
Virgo hebraice scribit̃ halma.xxxj.K.
Virginitas est status excellentissim⁹.xxv.B
Virginitas Marie salua permansit pariẽdo.v.X.
Virgines fecũdiores sunt maritatis.xv.A.
Virgines replent paradisum.xv.O.
Virgines nõ debẽt se ornare.xxix.A.
Virgines mundi carẽt verecũdia.xxxviij.y.
Vir vxorẽ ꝑcutiẽs punit̃ sic.xviij.C.
Virtutes felicitatem p̃stant.j.L.
Virtutes induũt aĩam.j.S.
Virtutis p̃mium est honor.xxxix.A.
Virtutes theologice inducunt xp̃m ad cenaculum.xl.D.
Virtutes cardinales roborant ꝯ quattuor temptationes.xxxij.k.L
Virtutes dona et beatitudines an idẽ sint xlv.D.

Alphabetica

Virtutes necessarie ad salutē restituunt̄ penitenti, xvj. Q.
Virtutes sūt diligēde ꝓpter hec, xxxix. M.
Virtutis actū facit quādoq̄ q̄s sine v̄tute tripliciter, xl. A.
Virtutū opa ñ sūt a natura sz dono, xxij. D.
Visa testificari pñt, xliij. K.
Visione cōsistit beatitudo, x. P.
Vita sancta haberi debet, j. Q.
Vita xp̄i an debuerit esse solitaria vel cōis (, xxiij. R
Vita ecclesiasticoꝝ, v. L
Vita xp̄ianorum est latior alijs, xxj. N.
Vita cōtemplatiua an possit simul stare cū vita actiua, xxj. X.
Vita nr̄a assimilat̄ ꝑegrinationi, xlvj. S.
Vitis ecclesie est xp̄s, xv. P.
Viuētes an possint iuuare mortuos, ij. F.
Viuēs an possit satisfacere ꝓ mortuo, xvij. K
Unguētū triplex, xl. K. L.
Unicornis capit̄ i gremio v̄gīs, xxiiij. D.
Unus deus sic oñdit̄, viij. A. B.
Vocalis orō quare est inuēta, xiij. E.
Vocat deus ꝑ tres nūcios, xvj. A.
Vocat deus ad pnīam, xxij. Q.
Vocat deus ad sequelam, xxviij. X.
Vocāt nos deus et dyabol⁹, xlj. L.
Volare debem⁹ in deū, xxxvj. D.
Voluntas ē impatrix, xxj. S.
Volūtas instar iudicis corrūpit̄, xxj. S.
Volūtas ī g̃uioribꝫ ꝓ fctō reputat̄, xxxvij. Z
Volūtatis peccatum et operis an sint vnū xxxvij. Z.
Voluntas libera angelorū inchoauit ꝯuersionem tali mō, xxix. F.
Volūtas ꝓpria est rōi subijcienda, xx. S.
Volūtatis act⁹ an agg̃uet pctm̄, xxxviij. A.
Voluptas carnal̄ ipedit icipiētes, vij. S.
Votū addit bonitatē opi, vj. P, xx. T. U.
Voto op⁹ meritoriū factū meli⁹ ē sine voto xx. T.
Votū mutatū in meli⁹ ē solutū, xx. y.
Vox creature ad hoīem ē triplex, xxij. Q.
Usura ꝯmittit̄ sola itētiōe corrupta, iiij. N.
Usura magna est xp̄ianorū, x. G.
Usura an aliquo cāu liceat recipi, x. H.
Uter⁹ virginal̄ fuit thalamus xp̄i, xliiij. P.
Utilitas sacramentoꝝ est hec, ix. T.
Vulnus interfecti sanguinē emittit in presentia vulnerantis, xxxviij. H.
Vulnera tria accipit a dyabolo hō, xlij. X.
Vulneratio xp̄i hec nob̄ ꝯtulit, xlij. U.
Vulneꝝ xp̄i fuit legio, xlv. E.
Vulpi assimilantur deceptores, xxxiij. H
Uxor debet eligi honesta, xxiij. y.
Uxor ꝑ tria pacificat virū, xlviij. L.
Uxore nullus debet abuti, xxiij. Z.
Uxores lege nature non debent esse cōmunes, xxvij. M.
Utrum accidia sit peccatum mortale, xxiij. O.
Utruz adulatoria laus sit semꝑ mortalis, vj. R.
Utrum adulterando vir graui⁹ peccet muliere, xxxvj. M.
Utꝝ angelica custodia vnq̄ deserat̄, xv. F.
Utrū angelus dānatiōe custoditi incurrat defectum, xv. L.
Utrū angelo ex salute custoditi accidat aliquod gaudium, xv. H.
Utꝝ aīe defunctoꝝ vnq̄ exeāt hītacl̄a, v. O
Utꝝ aīe defūctoꝝ iuuēt̄ a viuētibꝫ, ij. F.
Utꝝ aīa xp̄i cognoscat oīa que cognoscit v̄bum, xlj. D.
Utrū aīe p̄iudicet dilatio executiōis testamenti, xxv. R. S.
Utꝝ apparuerit xp̄s p̄mo matri, xlv. N.
Utꝝ appetens honorē sit in statu dānatoꝝ, xxxix. O.
Utrum appetitus beatitudinis sit omnibꝫ innatus, xiij. M.
Utꝝ argui possit d⁹ d aliq̄ negligētia, xxxj. o
Utꝝ attētiōez verboꝝ in orōne sꝑ oꝑteat eē xiij. G.
Utꝝ auaricia sꝑ sit pctm̄ mortale, xiiij. D.
Utrū audacia oīs sit virtus, xl. A.
Utrū beatitudinē in generali appetens q̄s mereatur, xiij. N.
Utꝝ btī cōpatiāt̄ parētibꝫ dānatis, x. S.
Utrū beati exeant celum videre penam dānatorum, xlvj. D.
Utrū beati celū possint exire, v. O.
Utꝝ btitudines ⁊ dona differāt, xlv. D.
Utrū bellāti liceat incendere et effracturas facere, xxxij. U.
Utrum dona spiritualia sint ꝓpter scandalum omittenda, xxj. J.
Utꝝ bona facta ex voto sint meliora his q̄ fiunt sine voto, vj. P, xx. T. U.
Utꝝ cayphe snīa fuerit iusta, xxxvj. y.
Utꝝ charius liceat vēdere q̄ emere, xl. y.
Utrū cartam quis poterit ad collū suspendere ꝓ cura egritudinis, xvij. y.

Tabula

Utrū cibꝰ oīs sit licitus,xxiij.K.
Utꝝ cibo immiscere cineres fuerit i sāctis laudabile,xxxij.D.
Utꝝ claues ligādi ꝛ soluendi oēs sacerdotes equaliter habeāt.xx.K
Utꝝ cogitatio p̄ua sp̄ sit mortal'.xlvij.S
Utꝝ cogitatoꝝ malā dyabol⁹ possit impme
Utꝝ cogitatões secretas coꝛ (re.vij.D.
dis dyabolus cognoscat.vij.A
Utꝝ comedēs ꝑm appetitū ꝛ delectatioꝝ carnis peccet mortaliter,xliij.D.
Utꝝ cōcipiēdo xp̄m mente mī xp̄i pl⁹ meruit q̄ cōcipiendo coꝛpe,ix.G.
Utꝝ ꝓfessio sola cordis sufficiat ad salutez.
Utrum cognoscere q̄s se possit bīe (xvij.E.
spūsanctum.ix.D.
Utrū cōmunia omnia sint habēda lege nature,xiij.U.X.
Utꝝ cōmunicanduꝝ potius sit in cena dñi. paraſceue vel sctō pasce.xxxix.L.
Utrū cōicans scienter in pctō mortali veraciter coꝛp⁹ xp̄i accipiat,xlij.S.
Utꝝ cōicans p̄cepto eccl'ie ꝓsci⁹ tamē ō peccato peccet mortalit,xvij.P.
Utꝝ cōicare liceat q̄tidie p̄fectꝭ,xvij.S.
Utꝝ factū ꝫ ꝓsciam sit sp̄ mortale,vj.S
Utꝝ ꝓstruere p̄cedat destruere,xxvj.I.
Utꝝ cōtemplatiua vita et actiua sil' p̄nt stare,xxj.U.X.
Utꝝ contrahēs matrimoniū ꝓpter turpem cām teneat.et vtrū peccet,xxiij.y
Utruꝝ cōtritio sala cordis sufficiat ad salutem,xvij.E.
Utrū cōtritio quātūcūq; parua sufficiat ꝑ quantocūq; peccato magno.xl.D
Utrū cōtrit⁹ integraliter,sed partialiter cōfitens peccet cōicando,xlij.O.
Utrū cōtumeliā debeat q̄libet patienter sustinere,xxxij.D.
Utrum ꝓuersum deus magis diligat q̄ſ iustū.xvij.R.
Utrū coꝛrigere posset q̄libet alterū ex charitate.xix.S.
Utrū coꝛpus xp̄i videns in peccato mortali peccet,xliij.U.
Utrū coꝛpus xp̄i veraciter sumat a pctoꝛe. xlij.S.
Utrū coꝛpalis immūdicia impediat sumptiōem coꝛpis xp̄i,xliij.D.
Utrū culpa sit per passionē xp̄i plene remissa,xxxix.U.
Utrum culpā frequenter iteratā deus re⸗
Utrū culpa remittat sine in⸗ (mittat.vij.L
fusiōe gratie,xxvj.F.
Utrū culpa ꝓius remittat q̄ſ gīa infundat xxvj.D.
Utrū dānandi plures sint q̄ſ saluādi.vj.E.
Utꝝ dānat⁹ vnq̄ſ possit exire infernū.v.D
Utrum damnatoꝝ pena suffragijs mitigetur.v.S.
Utrū damnatoꝝ vermis sit grauioꝛ pena q̄ſ ignis,xv.B
Utrum damnatoꝝ pena sit grauioꝛ pena demonum.v.R.
Utrum dare aliquid vel recipere liceat ꝓ sacramento.liij.O.
Utrū debitoꝛ maioꝛ sit p̄seruatus q̄ſ releuatus,xxxvij.D.
Utꝝ defūctꝭ ꝓsint suffragia viuētiū.ij.O.
Utrum demones cruciantur igne infernali.v.R.
Utꝝ demōes possint habitare in coꝛpibus boim ꝛ eos vexare.vij.D.
Utrum demones possint scire cordis secreta.vij.A.
Utrū demōes liceat adiuuare,xvij.U.
Utrū detractoꝛ vel audiens detractoꝛē peioꝛ sit ꝛ maioris culpe.xxxiij.R
Utrum deus misereatur omnibus petentibus,xxxij.P.
Utrum dictum ꝓtra ꝓscientiam semper sit mortale.vj.S.
Utꝝ dies vltima sciri possit ab aliq̄.liij.y.
Utꝝ dilatio executiōis testamenti p̄iudicet aīe testantis,xxv.O
Utrū dilectio īimici sit maioris meriti.ij.P.
Utrū dispositio in aīa precedat infusionem gratie,xxvj.D.
Utrum doloꝛ christi fuerit acerbissimus. xxxvij.D.
Utꝝ doloꝛ matris xp̄i in passiōe excesserit omnē doloꝛem nām.xlv.F.
Utꝝ doloꝛ ver⁹ fuerit in xp̄o,xxxvij.A
Utꝝ dñium reꝝ tpaliū sit a natā.xliij.I.
Utrum dona sp̄ūsancti differant a beatitudinib⁹. xlv.D.
Utrum ebrietas semp̄ sit mortale peccatum xxiij.L.
Utrum egenis ꝛ pauperibus īuoluntarijs sit subueniendum.xliij.R.
Utrū elemosynarū largitoꝛ debeat habere differentiam p̄sonarum.liij.D.

Alphabetica

Utrũ quis valeat emere vili⁹ et vendere carius.xl.y.
Utrũ eẽntia diuina rep̃sentat mala.xj.J.
Utrũ eucharistia.q̃re corpus xp̃i cõicare.
Utrũ excõicando ꝓ re tẽpali iudex excedat modum.xix.Q.
Utrum excõmunicato licet aliquo mõ ꝑticipari.xxxv.T.
Utrũ executores teneant̃ in anno executionem complere.xxv.S.
Utrũ fides in intellectu ordine nature precedat charitatem.xl.F.
Utꝝ fornicãdo vir plus peccet q̃ mulier ceteris paribus.xxxvj.N
Utrũ gl̃iam humanã appetens sit de statu damnandorũ.xxxix.Q. xxvj.H
Utrũ gr̃a ꝑus infundat̃ q̃ disponat̃ anima.
Utꝝ gr̃a req̃rat̃ in iustificatõe impij.xxvj.F
Utꝝ deus habitet ĩ dyabolo.ix.L.
Utrũ habitare possint demones cum hominibus.vij.M.
Utꝝ de⁹ pl⁹ diligat ãgelũ q̃ hoĩem.xlij.F.
Utrũ hõ nihil sibi ꝯsci⁹ obliget̃ ad aliq̃.xx-
Utrũ vnus hõ plus inclinet̃ ad vi- (xj.A.
cia q̃ alter.xxij.D.
Utrũ hõ moriat̃ in meliori statu.vj.Q.
Utrũ homo debeat se alteri subdere in hũmilitate.xij.N.
Utrum omnes ieiunare teneant̃ indifferẽter.j.F.
Utrũ ignis infernalis magis cruciet q̃ vermis.xv.B.
Utrum incarnatus fuisset xp̃s si hõ nõ peccasset.xxviij.y.
Utrũ incarnationẽ lucifer cognouerit ante casum.iiij.A.
Utrũ infidelis sit potius informandus q̃ fidelis.xviij.X.
Utrum inimicis teneamur signa charitatꝭ ostendere.xxxij.J
Utrũ immundicia corporalis communiõeꝫ impediat.xliij.H.
Utrũ innocens plus obligetur deo q̃ lapsus.xxxvij.M.
Utrũ impij iustificatio sit maior q̃ celi creatio.xlvj.L.
Utrũ hypocrita sp̃ peccet mortaliter.iij.B
Utrũ ira sit grauissimũ pctm̃.xix.J
Utrũ iudeos perfidos debeat sustinere ecclesia.x.y.
Utrũ iudex auferẽdo vitã ꝓpter rẽ tp̃alẽ excedat.xix.R.
Utrũ iudex potius debeat facere iusticiam q̃ misericordiam.xxiiij.L
Utrũ iudex dans sniaꝫ mortis dicat̃ homicida.xxxviij.L.
Utrum iudicare quis possit proximum suum.xix.A.
Utrũ iuramẽtũ pl⁹ obliget q̃ votũ.xl.T.
Utꝝ iustificare ĩpiũ sit miraculosũ.xxx.P.
Utꝝ iusticia dei excedat mĩam ei⁹.vij.y.
Utrũ laicorũ statuta obligent in foro ꝯscĩe. p̃sertim ecclesiasticas personas.xxj.A
Utrũ laudare nomen proprium sit peccatũ xxx.Q.
Utrũ laudare hominẽ sit mortale.vj.R.
Utrũ lex noua grauior sit veteri.xxvij.S.
Utrũ liberate fuerint alique aĩe in inferno xliiij.U.
Utrũ laicus possit p̃dicare.xxvj.Q.
Utꝝ lucifer vidit clare essentiã di.iiij.A.S
Utꝝ oĩs lud⁹ sit illicit⁹.viij.y.
Utrũ magica ars sit licita.xvij.X.
Utrũ magdalena peccauerit ope.xxxvj.F.
Utrũ malorũ suffragia valeant.ij.D.
Utrũ mẽdaciũ loqui ꝛ veritatẽ tacere sit equale pctm̃.xxxiiij.O.
Utꝝ mẽtiri liceat aliq̃ mõ.xxxiiij.N.
Utrũ michael realiter pugnauerit cum lucifero.xxix.E.
Utrũ matrimoniũ contractũ ꝓpter turpeꝫ cãm teneat.xxiij.Z.
Utrum minister sit ꝑiurus inobediens de illicito.xxxij.y.
Utrũ moralia sine fide iustificẽt.xxvij.G.
Utrum moriendi necessitas fuerit in christo.xij.P.
Utrũ mortuus fuisset xp̃us senio si violent̃ occisus non fuisset.xliiij.M.
Utrum mortuis possint viuentes subuenire.ij.F.
Utrum mortale peccatuꝫ habens possit orare pro alijs.ij.D.
Utrũ mortale viciũ sit g̃ui⁹ altero.xxj.T.
Utrũ mũdi finẽ q̃s certe scire possit.iiij.y.
Utrum natura det dominium rerum temporalium.xiij.T.U
Utrũ nigromãtia sit ars licita.xvij.U
Utꝝ obediendo eccl̃ie ꝯsci⁹ de pctõ cõicãs peccet.xviij.P
Utꝝ obedire dẽat hõ hoĩ.xij.N. (r⁹.xxxij.y
Utꝝ obediẽtiã trãsgrediẽ.ĩ illicitꝭ ꝯu⁹ sit ꝑiu

Tabula

Utrũ obedire debeat filiꝰ patri exeũdo religionẽ vt ei subueniat.xxj.G.
Utrũ obstinatiõe pctõris angelus deserat custodiam.xv.G.
Utrũ occidere possit iudex hominez pro retpali.xix.R
Utrũ opa viua ex pctõ mortificata ꝑ pniaz reuiuiscant.xvj.R.
Utrũ opa in mortali facta ad aliquid valeant.xvj.R.
Utrũ opa spũalia sint ꝓpter scãdalũ obmittenda.xxj.J.
Utꝝ opꝰ sinistra ĩtẽtõe factũ valeat.j.B.
Utꝝ opꝰ factũ ꝯ ꝯsciam sit mortale.vj.S.
Utꝝ opꝰ ex voto factũ sit magis meritoriũ vj.P.xx.T.
Utꝝ orõ debeat eẽ sꝑ vocalis.xiij.E.
Utꝝ orõ debeat sꝑ esse attenta.xiij.G.
Utrũ ornamenta ecclĩastica possint armis signari sine pctõ.iiij.M.
Utrũ ornatus mulieꝝ vnq̃ possint excusari a mortali.xiiij.F
Utrũ patiẽs ĩ aduersis sꝑ mereat̃.xlvij.U.
Utꝝ pẽtes sint extraneis p̃ferẽdi.xviij.U.
Utꝝ passio xp̃i fecerat remissionem plenam xxxix.U
Utrũ pr̃ celestis dãs filiũ in redẽptiõez dicatur redemptor.xxxix.y.
Utrũ pauꝑibꝫ inuolũtarijs dãda sit elemosyna.xiiij.R.
Utꝝ vnũ pctm̃ ꝯsũmatũ sit g̃uiꝰ alt̃o.xxj.T
Utꝝ pctã mortalia hñs eiꝰ valeãt suffragia
Utꝝ pctĩ mortalis sit satisfactio ĩ ij.D.
hac vita.xvij.H.
Utrum pctã dimissa et iterata oꝑteat confiteri.iij.Q.
Utꝝ pctm̃ freq̃nt̃ iteratũ dꝰ dimittat.vij.C
Utꝝ pctã reluceãt ĩ eẽntia diuina.xj.J.
Utꝝ pctõr possit vincere dyabolũ sine auxilio gr̃e.xxij.M.
Utrũ pctõr ad tantã gloriam resurgat d̃ q̃nta cecidit peccando.xvj.Q.
Utrũ peccatorẽ quilibet possit se humiliando nomĩare.xxxvij.O.iij.D.
Utꝝ pẽalitates sint a nat̃a seu a pctõ.xxix.X
Utrum pena purgatorij sit maior quacũq̃ mundi.ij.G.
Utꝝ pẽa dãnatoꝝ suffragijs mitiget̃.v.S.
Utꝝ pena eterna debeat dari pro mortali peccato.x.O.
Utꝝ pnĩa sera valeat.iij.M.
Utꝝ penitẽtẽ deꝰ plꝰ diligat q̃ sꝑ bñ facientẽ.xvij.R.
Utꝝ penitẽs releuatꝰ plꝰ deo obliget̃ q̃ innocẽs p̃seruatꝰ.xxxvij.M
Utrũ penitẽti restituant̃ oẽs virtutes ꝑdite ꝑ pctm̃.xvj.Q.
Utꝝ ꝑfectꝰ debeat q̃tidie cõicare.xviij.S.
Utꝝ ꝑfectio citiꝰ habeat̃ ꝑ depositõem q̃ ꝑ appositiõem.xxij.C.
Utrũ pigricia sit mortale pctm̃.xxiij.O.
Utꝝ possessio reꝝ tꝑaliũ sit a nat̃a.xiij.T.
Utꝝ possidere possit q̃s rẽ q̃si ꝓpriã.xiij.U
Utꝝ potẽtiã peccãdi xp̃s habuerit.xxx.T.
Utꝝ ptãs ligãdi et soluẽdi sit eq̃lis oĩbꝫ sa-
Utꝝ p̃cepta legꝫ veterꝫ iu (cerdotibꝫ.xx.K
stificauerint seruãtes.xxvij.M.
Utꝝ p̃dicator pctõr peccꝫ p̃dicãdo.xxvj.S
Utꝝ p̃dicator teneat̃ facere ea que predicat
Utꝝ p̃dicare possit laicꝰ.xxvj.Q.(.xxvj.S
Utꝝ p̃latꝰ ꝓpter ꝑsecutionez maloꝝ debeat fugere manus inimicorũ.xxxiij.K
Utrũ p̃liũ angelorũ fuerit reale.xxix.E
Utrũ p̃sumptio sit pctm̃.xj.D.
Utꝝ ꝓdigꝰ sit peior tenaci auaro.xxiiij.S.
Utꝝ ꝓprietas reꝝ tꝑaliũ sit licita.xiij.U.
Utꝝ puniri possit vnꝰ ꝓ altero.xxvij.Z.
Utrũ purgatoriũ sit grauissimũ.ij.B.
Utrũ rapina sit grauior furto.xx.G.
Utrũ recipi possit aliq̃d ꝓ sacr̃is.iiij.O.
Utrũ redẽptor dici possit pr̃ q̃ tradidit nob̃ filiũ in redemptiõem.xxxix.y.
Utrũ redẽptio aliq̃ sit in inferno.v.S.
Utrum reiteranti frequenter peccatũ deus indulgeat.vij.L.
Utrũ religiosus nõ viuẽs s̃m habitũ dicat̃ hypocrita.iij.L.
Utꝝ religio sit melior vita seculari.vj.O.
Utrũ religio sit ꝑfectior cũ hoĩbꝫ ꝯuersantium vel in solitudine.xxiij.S.
Utrũ religionẽ exire debeat filiꝰ p̃cepto parentũ vt eis subueniat.xxj.G.
Utrũ remittere possit deꝰ pctm̃ sine infusione gr̃e.xxvj.F
Utrũ q̃s resistere possit tẽptatiõi libera sua potentia.xxij.M.
Utꝝ resuscitatio spũalis sit maior q̃ corporalis.xxx.P.
Utrũ sacerdos in mortali celebrare possit ꝛan eius oratio valeat.ij.D.
Utrũ sacerdos peccet dando petẽdi pctõri sacramentũ.xliij.G

Alphabetica

Utrũ sacerdotes habeãt equalẽ ptãtẽ ligandi ⁊ soluẽdi, xx. k
Utrũ sacramẽtũ eucharistie ꝑfectus q̃tidie possit sumere, xviij. S
Utꝝ sacramẽtũ sumẽs ꝯsci⁹ de pctõ obediendo eccl'ie peccet, xviij. P
Utꝝ ꝓ saçro possit aliq̃d dari vl' recipi, iiij. O.
Utrũ saluãdi plures sint q̃ dãnãdi, vj. E.
Utꝝ sãguis xp̃i oblatio fuerit pr̃i acceptissima, xliij. y
Utꝝ q̃s possit satisfacere in hac vita pro pctõ mortali, xvij. H
Utrũ satisfacere possit q̃s in hac vita vnus ꝑ alio. s. mortuo, xvij. K
Utꝝ secreta cordiũ diabol⁹ cog̃scat, vij. N.
Utꝝ seculi finẽ aliq̃s sciat, iiij. y.
Utrũ senum incõtinẽtia sit ꝑiculosior q̃ iuuenum, xxix. R
Utrũ signa teneat̃ q̃s inimico oñdere charitatis, xxxij. J.
Utꝝ signo aliquo possit q̃s scire se habere spiritũ sanctũ, ix. O
Utrũ spũalia q̃s obmittere debeat ꝓpter vitãdum scandalũ, xxj. J
Utꝝ statuta laicoꝝ ligẽt eccl'iasticos, xxj. A
Utꝝ subdit⁹ teneat̃ in omnib⁹ obedire superiori, xj. T
Utꝝ subiacere q̃s debeat oĩb⁹ hũilitate, xij. N
Utꝝ suffragiũ peccatorꝫ valeat, ij. D.
Utꝝ suffragiũ viuẽtiũ valeat mortuis, ij. F
Utꝝ suggestio mali sꝑ sit mortal', xlvij. S.
Utrũ tacere veritatẽ sit tale pctm̃ sic̃ mendacium, xxxiiij. O
Utrum tardatio executionis testamẽti testatoris aĩe p̃iudicet, xxv. R
Utrũ tꝑaliũ reꝝ possessio sit a natura, iij. T.
Utꝝ tenaces peiores sint prodigis, xxiiij. S.
Utrum timor humanus aliquo mõ pctm̃ excuset, xxxij. O
Utrũ timor seruilis sit donũ dei, xlv. C
Utrum venditor debeat patefacere defectum rei occultum, vj. M
Utrum venditio sit illicita ꝓpter defectum rei vel latentẽ bonitatẽ, vj. H. J
Utꝝ ꝟba diuina liceat suspẽdi ad collũ causa sanitatis, xvij. y
Utrũ vermis pena sit g̃uior igne, xv. B.
Utꝝ ꝟitatẽ tacere sit eq̃le mẽdacio, xxxiiij. O.
Utꝝ vidẽs xp̃i corp⁹ ĩ mortali pctõ peccꝫ, xliij
Utrum vinum liceat potare, xxiij. k. (U
Utꝝ ꝟtutes cardinales dona ⁊ btĩtudies sint idem, xlv. D.
Utrum virtutes amisse ꝑ pctm̃ restituant̃ penitenti, xvj. Q
Utꝝ vita xp̃i debuerit eẽ solitaria, xxiiij. R.
Utꝝ vita ꝯtẽplatĩa ⁊ actĩa possint sil' eẽ, xxj. X
Utꝝ in vita hac possit aliq̃s satisfacere ꝑ mortali, xvij. H
Utꝝ viuentes possint iuuare mortuos, ij. F
Utrum vltra sortẽ q̃s possit aliq̃ mõ recipere. x. H
Utꝝ volũtatꝫ pctm̃ ⁊ opis sint idẽ, xxxvij. Z.
Utꝝ volũtatꝫ pctm̃ act⁹ agg̃uet, xxxviij. A.
Utrum volẽs qd̃ de⁹ vult velle sꝑ bñ velit, xxxvij A.
Utrum op⁹ voto factum sit melius sine voto, xx. T. U
Utꝝ vsura possit aliq̃ cãu recipi, x. H
Utrum vsus vini liceat, xxiij. k
Utrum vxores lege nature debeant eẽ cões, xxvij. M
Utꝝ xp̃s indiguerit angeloꝝ custodia, xxx. T.
Utꝝ xp̃s necessitatẽ habuerit moriẽdi, xij. P.
Utꝝ xp̃s mediator fuerit ꝟm deitatẽ, xxvj. N
Utꝝ xp̃s potuerit peccare, xxx. T.
Utrum xp̃s in passione veꝝ dolorẽ habuerit. xxxviij. N.
Utꝝ xp̃s in triduo fuerit hõ, xxvj. P.
Utꝝ hypocrita dicat̃ cleric⁹ ñ viuens ꝟm habitũ et tonsuram, iij. C.
Utꝝ hypocrita oñdẽs exteri⁹ qd̃ interius nõ est, vel simulãs sctĩtatẽ quã nõ habet peccat mortaliter sꝑ, iij. B
Xp̃s incarnatus an fuisset, si hõ nõ peccasset, xxviij. y.
Xp̃i caro obnoxia fuit a pctõ antequã cõciperetur, xv. R.
Xp̃i membra fuerunt in vtero virginis paruissima, xlij. L
Req̃euit in virginali thalamo, xliiij. P.
Xp̃s in vtero ꝟginali hũit oẽm sciam, xlij. L.
Xp̃s creuit in sapĩa sic, xlij. L.
Xp̃s tripliciter nascit̃, vij. O
Xp̃s nascit̃ sine corruptõe ꝟginis, v. y.
Xp̃s ĩ vtero ꝟgĩs ꝯpat̃ radici, xlij. k. L
Xp̃s penalitates assumpsit ꝓpter hec, xv. S.
Xp̃s actiuam ⁊ contẽplatiuam habuit vitam, xxj. U. X
Xp̃s ꝯpatur pellicano, xlij. U
Xp̃s ꝯpatur agno ꝓpter tria, xlj. P
Xp̃s ꝯpatur iridi, xxxj. E.
Serpenti eneo, xxxj. H.
Xp̃s assimilatur luci ꝓpter tria, xxx. S.

Tabula

Xps habitauit nobiscū ppter amorē.xxx.M.
Xps p pñtiam est vtilis.xxx.L
Xps saluat z gubernat.xxx.M
Xps in vtero ỹgis tria mira fecit.v.Y
Xps signatur p codrū regē liberatorē.vi.G.
Xps vocauit nos psonalit z ỹbalr.xvj.F
Xps vocat ad pniam.xxij.O.
Xps ē fons aque viue.xxij.Y
Xps est lapis reprobatus.xvi.G
Xps temptatur a dyabolo.iij.P
Xps an habuerit necessitatē moriēdi.xij.P.
Xps ē vitis ꝓpaginata.xvi.P
Est dñs.xlviij.M.
Xps mediator est ām hūanā naturā.xxvi.M.
Xps an potuerit peccare.xxx.T
Xps excusauit magdalenā ab his.xxxvi.R
Xps exaltatus est in cruce in signū charitatis.
xxxvij.K.
Xps debuit ppm liberare ppter tria.xxxvi.U
Xps accepit pmo honorē z post confusionem.
xxxix.G.
Xps designatur p herculē fortē.xxxix.E.
Xps in passione vex dolorē hūit.xxxviij.M
Xps derelictus est a pīe sic.xxxviij.P.
Xps in orto capi voluit ppter hec.xliij.L
Xps cur tristabatur de morte z nō martyres.
xliij.P
Xps debuit videri tripl'r.xxxviij.K.
Xps in cruce tria gña hoīm agnouit.xij.G
Xps tria docuit ꝯ tres errores.xli.G
Xps in cruce mortēs tria fecit.xlij.B
Xps tot⁹ nobis vtilis fuit.xli.T.
Xps moriendo nobis immortalitatem dedit.
xvi.D.
Xpo dormiente in cruce formata est ecclesia.
xv.M
Xps per passionem meruit nobis vitam eternam.xxij.D
Xps per passionem dedit sacramentis efficaciam.ix.K
Xps an senio mortu⁹ esset si nō violenter occisus fuisset.xliij.M.
Xps instituit eucharistiā ppter hec.xliij.T
Sacramenta ppter hec.xxvij.B
Xps resurgere debuit ppter hec.xlv.T.
Xps stetit in medio discipulox tripl'r.xlvij.F.
Xps ꝙsistit in medio ỹtutū.xxix.T
Xps sp pñs fuit discipul'.xlvij.Y.
Xps deuote inuocat⁹ ꝙfortat.iij.T.
Xps inuocat⁹ noīe filij exaudit.vij.U
Xps docuit frequētare eccliam.xvij.D
Xps dispositā eccliam tripl'r ingredit.xxvi.L
Xps dū sēnt i aia dilatat desiderū.xlvij.B
Xps abscōdit se suis ppter hec.xlvij.Y
Xpm cōcipimus p bonū affectū.vij.K
Xps in triduo nō fuit ver⁹ hō.xxvi.P
Xpiani auerterunt se a recta via.v.E.
Xpiani nō dñt bibere cū iudeis.xxiij.G.
Xpiani die dñico ñ dñt voluptati vacare.xxv.
U.X
Xpianis ē ortā signū ỹginis.xxxj.L
Xerses phs iuenit ludū schacox.xxvij.T
Videa mali ñ ē in essētia diuina.xi.J
Vydee in essentia sūt idē. sz in creaturs sc alie z alie.ix.L
Ydolatria paganox est mala.xi.O
Ymago pcti sic ē.xvij.A.xxxij.A.
Ymago cbrietatis talis ē.xxij.J
Ymago mortis.xxx.E
Ypocrita sic ōr.iij.E
Ypocrita oīdit exterius ād sit interi⁹.iij.B
Ypocrita ne sp peccet mortal'r.iij.B
Ypocrita an dicat cleric⁹ vel religiosus ā non ām habitum viuit.iij.E
Ysaac immolatio est figura passionis christi.
xlij.M
Ysaac immolatio est figura renunciationis.xxiij.Y.L
Ysaac est figura resignatōis tpaliū.xxiij.Y
Ysaias lignea serra est occisus.iij.M.
Enophegia ād sit.xxvj.U.
Zelus.quere amor
Zingulo militari primari debet ebrius miles.xxij.J
Zona abstinentie ꝺz corpus domari.xxxij.L
Zorobabel ꝑfert oīb ỹtatē.xxviij.O.
Zorobabel ꝑfert mulierē regi.xliij.O

Finit tabula

In capite ieiunii Alphabetū I

Quadragesimale fratris Johis Britsch ordinis fratrū minorū, doctoris eximij p totū anni spaciū deseruiēs cum thematū euangelioꝝ et epistolarum introductionibus ꝛ tabula per optima Incipit feliciter.

Cum ieiunatis nolite fieri sicut hypocrite tristes Math. vj.

Secundū naturales auruꝫ naturale differt ab artificiali, in q̄ naturale ēm Platearij magnas hz ꝓtutes quas artificiale nō hz. Nā si limatura auri naturalis in cibo vl potu sumat ꝙ fortat hoīs vires naturales, ꝛ cō sumit malos corpis humores. Et ēm Auicē. p̄ seruat, occultat, ꝛ retardat lepram. Aurū ꝙ artificiale qđ alchimiste opantur lz auro naturali assimiletur in colore ꝛ exteriori apparētia, nullius tñ ꝓtutis est nec nobilitatis, sed consumptiuū ē expēsarū, ꝛ ꝓditiuū laboris ꝛ tpis. Sic ꝓtutes ꝛ bona opa recta intētōe opata, vtpote ad laudē dei ꝛ salutē aīe sunt magne virtutis ꝛ nobilitatis. Nā bona opa ad gr̄am disponūt. in bono hoīem ꝙfortāt, retardāt lepraꝫ pcti, et gr̄iaꝫ pcurāt eternā. Ipa ꝙ bona opa sinistra intētōe facta ꝓpter laudis vel honoris ꝛ si exterioꝛi apparētia appareant meritoria, nihil tñ merent bītudinis, nec deo sūt accepta, sic̄ dr Prouer. xv. Ultime ipioꝝ abominabiles sūt deo vota iustoꝝ placabilia. Necꝫ em̄ vt habetur xiij. q. v. Scriptū est. In omnipotentis dei iudicio nō q̄d, sed a q̄ dē inspicit, s. a corde. Hinc ē em̄ qđ scriptū ē Gen. iiij. Respexit de⁹ ad abel ꝛ ad munera eius, ad cayn aūt ꝛ ad munera eius non respexit. Ne igitur deus munera ꝛ opera nostra despiciat ꝛ nos labores perdam⁹ sinceram intētionē deo offeramus, ad qđ hortatur nos euāgelista in verbis thematis. B. Queritur vtrū exp̄s in pcto mortali vel faciens aliqđ opus de genere bonoꝝ sinistra intentione frustretur oīm̄ premio et nihil mereat sua opatōe. Et videtur q̄ nihil. xiij. q. v. Scriptum ē, vbi habetur q̄ dona iniquoꝝ nō ꝓbat altissimus, nec respicit in oblationib⁹ eoꝝ. nec i mltitudine sacrificioꝝ ꝓpiciabitur pctis eorum. In oppositū ē Boe. iij. de ꝙsola. Nullū bonū irremuneratū. Respondeo ēm Bonauēturaꝫ in. iij. super sñias. di. xv. ar. j. q. v. q̄ homo q̄n. tumcunq̄ fuerit pct̄oꝛ nō debet desinere faciēdo bona opa. Sicut ieiunare, ꝓpter deū, elemosynas dare, intrare eccl̄iam, orare ꝛ hmōi. Oꝛ qñ aliquid facis boni non potest esse sine aliq̄ gratia grat̄ data, q̄ disponit de ꝓgruo, lz non de ꝓdigno ad gr̄am gratū facientem quā dñs aliq̄ mō acceptat, et si nō ad meritū vite eterne tñ ad aliqua bona huiꝰ vite. Ad auctoritatem allegatam dr̄m, q̄ altissimꝰ illa bona nō acceptat ad meritum vite eterne, nec ꝓpiciatur eis quia sunt mortua. ~ L Ūñ mgr. iij. sñiarū dis. xiij. c. ij. facit differētiā inter opa viua. mortua, ꝛ viuificata, dicēs q̄ illa opa sola viua sūt q̄ in charitate fiunt. Et illa opa si p̄ sequentia pct̄a mortificantur, p̄ sequentē p̄niam reuiuiscere possunt, ꝛ ideo q̄ mortificant̄ p pct̄a seq̄ntia nūcupantur tunc mortificata. Deinde dic̄. Que vero sine charitate fiunt in pctō, s. mortali, dum p̄seuerat in illo, mortua ꝛ inania generant̄. Et ꝙcludit. Ille nāq̄ irrisor est, ꝛ nō penitens, q̄ sic ꝙmissam plāgit, ꝛ plangenda voluntate vel opere ꝙmittere nō desinit. Ne g̃ nostri laboribus frustremur debemus de pctis penitere cum voluntate nunq̄ peccandi, ꝛ ad charitatē nos p̄ opa virtutum disponere ad gr̄am. Quātū igitur ad expeditionem ꝛ diuisionem euāgelij triplicitam tam sensus lr̄alis q̄ moral. qđ etiā in sequentib⁹ deo fauente ꝙtinuabo vsq̄ ad finē p̄ntis operis. D Notandū qđ cum multiplici habeatur experimento nullam formā posse recipi q̄ i materia p̄dispōsita. Act⁹ em̄ actiuoꝝ sunt i patiente p̄dispōsito. ij. de aīa. Nam forma ignis introduci nō p̄t i lignum nisi lignū p̄ calorem ꝓpus dispōnatur. Aīa enim non infunditur anteq̄ corpus lineamenta habeat. xxxij. q. ij. sicut semina. Oportet g̃ ꝓpus domū ꝙpaginari, ꝛ sic habitatorez introduci, vbi supra. c. q̄ vero. Sic etiā de spūalib⁹ de⁹ nulli infundit gr̄am nisi dispōsito. Oportet enim q̄ ꝓpus q̄s desinat ē vicios⁹ q̄ incipiat ē ꝓtuosus. ꝛ naturaliꝛ remissio pctoꝝ p̄cedit infusiōez gr̄ie, de pe. dis. ij. §. si aūt. Cū em̄ festū resurrectionis sit magnū ꝛ glorioſū q̄ de⁹ abundāter dispositis vult elargiri suam gr̄am. Ut huiꝰ igit̄ simus capaces ordinauit mater ecclesia vigiliam, s. tpe penitentie ꝛ dispositōis, p. xl. dies. qđ hodie incipit, et omni die aliquod p̄paratiuum ponit atq̄ ipsius gratie speciale dispositiuum. ꝛ primo in euangelio hodierno inuitat nos singulariter ad tria, scilicet

In capite ieiunii

Ad exercitium laboriosum p corpis castigatõnem. ibi. Cum ieiunatis.
Ad obsequium studiosũ. p terreo2 abdicationem. ibi. Nolite thesaurizare.
Ad pmiũ gloriosum. p virtutum opationẽ. ibi. Thesaurizate aũt vobis ⁊c.

Quantũ ad primam

ptẽ litalem est notãdũ q hic vnũ pcipiẽ. ⁊ duo phibenẽ. pcipitur em ieiuniũ. sicut ipe saluato2 noster ieiunauit. cuius ieiunij initium hodie inchoatur. ⁊ iõ dic. Cũ ieiunatis. i. ieiunare debetis. q2 ieiuniũ est magna ps satisfactõis delicto2. Prohibet aũt postea fauorẽ hoim. vt scz non fiat ppter famam ⁊ inanem gloriam. Iõo dic. sic hypocrite. qui omnia faciunt vt videantur ⁊ cõmendentur ab hominibus. Similiter phibet simulatam iusticiã. cuz dicit. Nolite fieri sicut hypocrite tristes. i. tristiciam ostendere Et notanter dic. Nolite fieri. ⁊ non nolite esse. q2 difficile est corpus ieiunijs atterere ⁊ tristiciam in vultu non sentire. Tunc hypocrite fiũt tristes. quãdo p aliq signa tristiciam simulant quã in se tamẽ nõ habẽt. exterminant em. i. extra terminos naturalis ꝺditõis ponunt facies suas. Amen dico vobis. q2 receperũt mercedẽ suam. Et Noraliter ẽ notandũ q medicꝰ exptus vbi piculum iudicat iminere grauius. ibi ⁊ diligentius ꝺsueuit adhibere vsum remedio2. Cũ aũt ſm Auicen. fen. iij. ꝓmi. c. vij. Nihil sit deterius saturitate seu gulositate teste salomone. plures gula q̃s gladius perdit. Ideo medicus aiarum ad hanc curandaz pcipit abstinentiam ⁊ ieiunium. q2 teste Ipocrate in amphorismis pte. ij. Ex plenitudine inquit quecũq egritudies fiunt euacuatio restaurat. Et gratianus in cañ. dis. xxxv. sexto die. Itaq gula a paradiso regnantẽ expulit. sed abstinentia ad paradisũ reuocauit errantez. Debemus ergo p hc sacrũ tps ieiunare ⁊ abstinentiam corporis habere. et hoc specialiter ꝓpter tria bona. Quia ieiunium siue abstinentia

Comꝓmit carnis vicia
Et eleuat mentem ad supna
Et donat virtutẽ ꝺ demonia.

Dico nãq ꝓmo q abstinentia siue ieiunius ꝺprimit carnis vicia. Sicut nanq equꝰ repletus ⁊ impinguatus recalcitrat. macceratus aũt fame pacifice opaſ ⁊ incedit. Sic caro nra que est equꝰ aie cui ipa insidet. si nõ abstinẽtia macerat ⁊ castigat. recalcitrat ꝺ eam ⁊ ducit in ꝓcipiciũ inferni. sed freno abstinentie dõmatur ⁊ ad viam rectam bitudinis ducitur. Quare ps. dic. In chamo ⁊ freno maxillas eoꝝ constringe. Sic Ihoe p tpanniam ⁊ abstinentiã libidinem carnis restrinxit. vt 02 de cõse. dis. v. Nõ dico. Et Judith de qua 02 Judith. viij. q ieiunabat omnib diebus vite sue ꝓter festa. ⁊ habuit cilicium ad carnẽ domãdã et timebat dñm valde. nec erat qui loqueretur de illa verbum malũ. In quib bene informamur qualiter in trib corpus nostrũ castigare ⁊ frenare debemus. s. a delicatõne superfluorum ciboꝝ. ꝓciositate vestiũ. ⁊ opatõne pctõrum. et ħ tertium ꝓcipuum est ieiunium. ſm q̃ dicit Aug. sup Johem. et allegatur de ꝺse. dis. v. Ieiunium magnũ ⁊ generale est abstinere ab iniq̃tatib ⁊ illicitis voluptatib huius seculi. q̃d cñ ꝓdesset medicina. dum gladius ꝓsisteret in plaga. certe nihil. Sic ieiunium corporale cibi et potus ⁊ vestium nihil prodest nisi etiam a vicijs ieiunemus. Unde etiã Pius papa vbi supra dicit. Nihil prodest ieiunare ⁊ alia bona facere nisi mentẽ q̃s studeat a peccato reuocare Bern. Si gula peccauit ieiunũ sit a cibis. si oculus a curiosis aspectibus. si lingua a detractionib. si manus a malis operib si anim? a malis desideriis ⁊ voluptatib. Sed queritur an omnes indifferenter teneamur p quadragesimam ieiunare. ⁊ videtur q̃d sic. quia ꝓcepta ecclesie obligant sicut dei preceptum. ſm illud Luc. x. Qui vos audit me audit. Sed ad ꝓcepta dei oẽs tenentur. ⁊ q̃d oẽs ieiunent ẽ ꝓceptũ eccl̃ie. de cõsecr. dis. iij. sacerdotibus. ⁊ de ꝺse. dis. v. quadragesima. igitur ⁊c. In oppositũ arguitur sic. Quicũq trãsgreditur dei ꝓceptũ vel eccl̃ie peccat ſm doctorẽ subtilem mortaliter. Si g ieiunium eẽt in ꝓcepto ad omnes indifferenter. non ieiunantes ſp peccarẽt mortaliter. p q̃d videretur magis laqueus hoĩbus esse iniectus q̃s salus. Respondendũ ſm Tho. in. ij. ij. Q. statuta cõia ꝓponũtur ſm q̃d multitudini conueniũt. ⁊ iõ legislator in eis statuendo attẽdit illd q̃d cõiter ⁊ ī pluribꝫ accidit Si q̃d aũt ex speciali cã in aliq inueniat quod obseruantie statuti repugnat. non intẽdit legislator ad statuti obseruantiã obligari In q̃ tamẽ ẽ distinctio adhibẽda. Nã si cã est euidens. p seipsum licite põt hõ statuti obseruantiã ꝓterire. ꝓsertim cõsuetudine interueniente. si non posset de facili recursus hr̃i ad superiorem. Si vero causa sit dubia. debet ad superiorem recurrere

qui bz ptātē in talibꝫ dispēsandi. ¶ Et boc etiā obseruādū in ieiunijs ab ecclīa institutis ad q̄ cōiter oēs obligāt, nisi in eis fuerit aliqd spēale impedimētū, sic in pueris z pḡnātibꝫ, seniꝫ z laborātibꝫ, pegrinis z viatoribꝫ. Haz in pueris pḡnātibꝫ z seniꝫ ē euidēs cā nō ieiunandi, tū ꝓpter debilitatē nature ex q̄ puenit q̄ indigēt frequēter cibo, z nō mlto sīl sūpto, tū etiā qz indigent multo nutrimēto ꝓpter necessitatē augmēti vel ꝓseruatōz vite, sic i seniꝫ. Et ī hoc dicit san. Tho. q̄ pueri q̄diu sunt in statu augmenti, q̄ ēvt in pluribꝫ vsq; ad finē tertij septēnij, s. vicesimūprimū annū nō tenēt ad ecclīastica ieiunia obseruanda. ¶ Conuenies tū est vt etiā in ꝫ tpe se ad ieiunandū exerceāt plus vel mīꝰ ꝫm modū sue etatis. ¶ Q̄nq; tñ magna tribulatōe iminēte, in signū pnie artiozis etiā pueris ieiunia indicūt. ¶ Sic etiā de lumentis legit Jone. ū. Boies z iumēta ñ gustent aliq̄d, nec aquā bibāt. ¶ De pegrinis aūt z oparijs distinguendū est, q̄ si pegrinatio et opis labor ꝓmode differri possunt aut dimitti absq; detrimento corpalis salutis z exteriozis status q̄ requirit ad ꝓseruationē corpalis vel spūalis vite, non sunt propter hoc ecclīastica ieiunia ptermittēda. ¶ Si aūt imineat necessitas statim pegrinādi, z magnas dietas faciendi, vel etiā multū laborādi, vel etiā ppter ꝓsernatiōez vite spūalis, vel etiā ppt necessitatē aliquā ad vitā spūalē, z sīl cū hoc nō pūt ieiunia ecclīe obseruari, nō obligāt hō ad ieiunandū, qz nō videt fuisse mētio statuētis ecclesie ieiunia, vt p ꝫ impediret alias pias et magis necessarias cās. Videt tñ in talibꝫ recurrēdū ee ad suploris dispensationē, nisi forte vbi ꝓsuetū ē, qz ex hoc ipo q̄ plati dissimulant annuere videt. ¶ Ad argu. Ōrium dicēduz q̄ si pcepta p modū cōis statuti tradūtur, nō eodē mō obligant oīs, sed ꝫm q̄ requirit ad finē quē legislator intendit, cuiꝰ autoritatez si aliquis transgrediendo statutū ꝓtēnat. vel ꝫ mō trāsgrediat q̄ impediat finis quē intēdit, peccat mortaliter talis trāsgressor. ¶ Si aūt aliquis ex rōnabili cā statutū nō seruet, pcipue i casu in q̄ etiā si legislator adesset non discerneret esse seruandū, talis trāsgressio nō cōstituit peccatū mortale. Et inde est q̄ nō oēs qui nō seruant ieiunia ecclesie peccant mortaliter. ¶ ℞ Secundo abstinentia tpantia siue ieiunium eleuat mentē sursum ad contemplationē acutā. Sūt em̄ quedā aialia sicut serpētes magne abstinentie, z talia etiā sunt acutioris ingenij z vite lōgioris. ¶ Sic etiā boies. Unō Gene. in epla. cv. Per coplā ciborū ingenij subtilitas impeditur. Et Beri. in ꝫmo. Quāto magis cibi ventrē pascunt, tanto amplius sensus mētis obtundunt. Hā greci dicunt ex grosso ventre subtiles sensus nō posse gñari qz turbati sunt z moti sunt sicut ebrius, z oīs sapia eoꝝ deuorata est. ps. cvj. Quare Daniel. ꝛ. ōr. Daniel afflixit se trium hebdomadaruz dieb panē desiderabilē nō comedit, caro z vinum in os eiꝰ nō introierat, apparuit ei angelus dicens, Ex die q̄ ꝑmo posuisti cor tuū ad intelligendū vt te affligeres in conspectu dei tui exaudita sunt verba tua z ego veni propt sermones tuos vt docerem te. Ubi de ꝓse. di. v. nihil, ōr q̄ nihil sic iocundū est sicut cibus bñ digestꝰ, nihil sic salutē, nihil sic sensuū acumen opat nihil sic egritudinē fugat sicut moderata refectio. ¶ ℞ Sz q̄ris cū imoderatus potꝰ maxime ingeniū z sensū auferat magis q̄ cibus, q̄re p quadragesimā cibus i numero taxat q̄ scz semel tm̄ lz comedere, z non potus, qz pluries licz potare. ¶ Ōm ꝫm sctm̄ Tho. q̄ ieiuniū ab ecclesia instituit ꝑncipaliter ad ꝓcupiscentias refrenandas, ita tamen q̄ natura saluet. ¶ Ad hoc aūt videt sufficere vna comestio, p quā hō pōt z nature satisfacere, et etiā cōcupiscētie aliq̄d subtrahere dimittēdo comestionis vices. sz potus magꝫ sumit ad alterationez corpis z digestionē ciborum sumptorū, q̄ ad nutritionē licet aliquo modo nutriat, z lō licet ieiunantibus pluries bibere. ¶ Si aūt aliq̄s imoderatu potu vtat potest peccare z meritū ieiunij amittere. ¶ Sic etiam si in vna comestiōe imoderate cibos sumat. ¶ Quia vt dicit Greg. de ꝓse. di. v. q̄nq; modis viciū gule tēptat ieiunantē vt meritū amittat scz puenīendo tps comedēdi, qz vt habet ōꝓse. di. j. ¶ Solet. ¶ Hō ieiunat in q̄dragesima q̄ añ comedit añq; vespe dicāt, pus em̄ dat audire missam z vesperas z elemosinā dare, z postea comedere, ꝑparādo lautiores cibos vel cū acuratiꝰ ꝓcuramꝰ q̄ expedit vel quantitatē sumē di excedimus, vel cū maiori auiditate cibum sumimus q̄ debeamus, ꝓsus. Est certū q̄ q̄nq; modis gula dānat edentē. Cum nimiū comedit vel edēdi ꝓuenit boram. Querit delicias parat escas deliciose. Ubi sumit cupide qō non est delicioſum. ¶ ℞ Tertio abstinētia siue ieiuniū donat ꝓtutes ꝫ ōmonia. Hā ele-

phas qñ est ieiun⁹. facili⁹ trīphat de draco-
Legit em̄ q draco vidēs elephantē potu aut
cibo grauatū, libēti⁹ eū inuadit z turpi⁹ ꝺ eū pua
let, sz sobrio nō appropinq̄t. Sic draco infer-
nalis pugiet ꝺ crapulosos, sz abstinentes ab
horret. Vñ Isido. ꝺ sū. bo. li. ij. Jeiunia sunt
fortia tela aduersus demonū tēptamēta. In
cui⁹ exēplū dr Mat. xvij. Q̄ qñ semel discipu
li nō valebāt de q̄dā obsesso eīcere demoniū
interrogabāt xp̄m vñ eū eīcerēt. Et dixit eis,
Hoc genꝰ demonioꝝ nō nisi p ieiunīū et orōnez
eīcit. Vñ Amb. in hexamerō. Medicinā q̄-
ris z ieiunīū fugis q̄ magis a deo remediū re
pire possis. Jeiuni boīs sputū si serpēs gusta
uerit morit. Vide quāta sit vis ieiunij. Sed
q̄ris cū oē illꝺ phibeat ieiunanti p. xi. qꝺ dat
occasionē peccādi z dyabolo materiā vincen
di, vtputa carnes. oua. lacticinia q̄re etiā vinū
nō phibet. Cū sit ꝑm sapiētē. Prouer. xx. Lu-
xuriosa res vinū, vñ etiā dyabol⁹ plures a me
rito deīcit. Dico ꝑm san. Tho. q eccl̄ia illos
cibos interdixit ieiunātibꝫ, q̄z in comedendo
maxima hñt delectatiōez, z q̄ boīem maxie ad
venerea puocāt. Hmōi aūt sūt carnes aīaliū
in terra q̄escentiū z respirātiū, z q̄ ex eis proce
dūt. sīc lacticinia z oua. Quāto em̄ hmōi ma-
gis ꝓformāt hūano corpi, pꝰ delectāt z magꝭ
ꝓferūt ad hūani corpis nutrimētū, z sic ex eo-
rū comestione pꝰ supfluit vt ꝓtāt in materiā
semis, cui⁹ multiplicatio est maxime incita-
mentū luxurie. Et sic rñdet ad illud qꝺ ꝺr de
vino. q ad actū gnationis tria coopantur. scz
calor, spūs, z humor. Ad calorem quidem ma
xime coopat vinū, z alia calefaciētia corp⁹. Ad
spm̄ aūt videnꝰ coopari inflatiua. Sz ad hu
morē maxie coopat esus carniū, ex q̄bꝫ multū
de alimēto gnāt. Alteratio aūt caloris, z mul
tiplicatio spirituū multū transit, sed suba hu
moris diu manet. Et ꝺ magis interdicit ie-
iunantibꝫ esus carniū z lacticiniorum ꝙ vsus
vini z leguminū, que sunt inflatiua. q ad in-
cōtinētiā magis prouocatiua

Secunda pars in qua

inuitamur ad obsequiū studiosum. p terreno
rū abdicationē, ibi. Nolite thesaurizare, Pro
q̄ notandū ꝛr aliter q saluator nr̄ volens bo-
minē deuotū informare dietaz salutis, suadet
nō solū abstinētiā q̄ ad interiorē inordinatam
opatiōz, sz etiā q̄ ad exteriorē inordinatā rerū
emulatiōz, dicēs, Nolite thesaurizare, scz ꝺ vi
li re, cito transitoria, z de facili amissibi, nolite
solicīti eē, nec multū ꝓgregare, qr erugo z ti-
nea ea ꝓsumūt, z q̄ maxim̄is laboribus ꝓgre
gantur aliq̄n fures furantur. Sitis g̃ mode-
rati in congregando et discreti vt necessaria z
vtilia ad salutē q̄ratis. Moraliter ē no
tanduꝫ q antiquitus inter pꝫos magna fuit
q̄stio, q̄ boīem vere ditarent z felicem facerēt.
Cui⁹ duplex erat opinio. Una epicuriorum
dicentiū diuitias ꝓsistere in bonis tpalibus,
scz in pecuniis. delicijs, z bonoribꝫ. qr in his
hūana vita versarē. Eccē. x. Pecunie oia o-
bedīūt. Hec opinio pbat falsa. Nā ꝑm pꝫm
ab extrinseco z alieno nō fit vera denomina-
tio. Nō em̄ granū milij magnū ꝺr magnitu-
dine montis, nec ethiops albꝰ albedine niuis,
nec q̄s diues pecunia aliena. Pecunia em̄ nō
boīs sed mundi est. qr boīem deserit z mūdū
sequit. Exemplum. canis sequens duos ne-
scitur cuius sit nisi in itinere sepeliat. tūc sequi
tur dñm suū dimisso aliēo. Sic homo vadēs
cū mūdo, in fine cui⁹ diuitie fuerint experitur
Scōa opinio fuit paripateticoꝝ dicentium
ꝓtutes boīem ditare z felicem facere, q̄ nō ser
uantur in bursa sed in anima z recedente ho-
mine a mūdo ipm sequūt. Hui⁹ opinionis o-
stenditē fuisse socrates, de q̄ ꝺr. xij. q. ij. glia epi.
Socrates iste thebanꝰ bō q̄ndā ditissimus
cū apud athenas ad pꝫandū pgeret. magnū
auri pōdus abiecit, nec putauit se posse z vir
tutes sil z diuitias possidere. Et Boetius a
Theodorico tyrāno de roma exulatus z tpa
libꝫ depdat⁹. ꝓsolādo se virtutibus suis qua
habebat dixit. bas. s. ꝓtutes nullꝰ potuit pui-
cere terroꝝ q̄n nostros comites pseq̄retur. zc

Hāc etiā opinionē doctor noster xp̄s
tenuit z suos discipulos instruxit, dicēs. No
lite thesaurizare vobis thesauros in terra, Et
hoc ꝓpter tria, quia sunt
Periculose z damnabiles
Mobiles z instabiles
Infructuose et steriles
Dico ꝑmo q diuitie sunt piculose z dānabi-
les acquirentibꝫ z thesaurizātibꝫ. Nā sīc sine
nō colligūt absq̄ manuū lesiōe z lutum si-
ne inq̄natiōe, sic nec diuitie sine piculo mēda-
cij. dolꝰ, vsure, vel rapine. Prouer. xxviij. Qui
festinat ditari nō erit innocēs a peccato. Exē
plus Lu. xij. in illo q̄ dixit xp̄o. Magister dic
fratri meo vt diuidat mecum hereditatem.
Ad quem z alios dixit dominus. Videte et

cauete ab oi auaricia, qz nõ in abũdantia cuiusq; vita ei⁹ ẽ ex his q̃ possidet, addẽs siluanꝰ dinẽ dicẽs. bois cuiusdẽ diuiti⁹ vberes fruct⁹ ager attulit. z cogitabat intra se dicẽs, Quid faciã qz nõ habeo q̃ cõgregẽz fruct⁹ meos, Et dixit, hoc faciã, destruã horrea mea z maiora faciã z illuc congregabo oia q̃ nata sũt mihi z bona mea z dicã aie mee, Aia mea habes multa bona posita in ãnos plurimos requiesce come de bibe epulare, Dixit aũt illi deꝰ, Stulte hac nocte diaboli aiam tuã repetẽt a te, q̃ aũt parasti cuiꝰ erũt, Sic ẽ q̃ sibi thesaurizat, z nõ ẽ in deũ diues dixitq; ad discipulos, Nolite solliciti eẽ aie vre q̃d mãducetis, nec corpi q̃d vestiamini, aia em̃ plus ẽ cib̃ esca, z corpus plꝰ cib̃ vestimẽtũ. Cõsiderate coruos q̃ nõ seminant neq; metũt q̃bꝫ nõ ẽ cellariũ neq; horreũ z deus pascit illos, cũto magis vos plures estis illis. ℵ Si diceres nõ debeo laborare et solicitꝰ eẽ p necessarijs, Dico q; q̃druplex ẽ solicitudo circa tpalia, Prima est circa necessaria, vt seminare z metere, z filia, z hec est bona de q̃ loquit salomon Prouer. xxx, Diuitias z paupertates ne deder⁹ mihi sed tm̃ victui meo tribue necessaria, Secũda est superflua, vt q̃n coz hois intm̃ occupat, q; dei z anie obliuiscit̃, z hec est mala, de q̃ dixit Moyses Deut. xxvij, Deũ q̃ te genuit dereliquisti, z oblitꝰ es dñi creatoris tui, Tertia ẽ viciosa, q̃ mẽtẽ hois perturbat timẽs ne possessa peant, aut laborata nõ ꝓtingant, z h̃ est pessi, Talꝫ fuerat in iudea herodes z pilato, timentes ne pderent regnũ qõ possidebãt, occiderunt xp̃m. Quarta ẽ erronea, s. q̃ de dei potentia desperat, ne sibi in aliq̃ ñ subueniat, z hec ẽ pessima, qũ & dicit, nolite solliciti eẽ, nõ excludit̃ sollicitudo debita et necessaria primo mõ, sz excludunt̃ alie tres, Secõdo diuitie sunt nociue habentibꝫ, sic̃ em̃ carnes nociue sunt ossibus, qz lõ a canibꝫ rodunt̃, et fructus nocui arboribꝫ qz lõ discerpunt̃, Sz diuites ꝓter diuitias patiunt̃ insidias, latronũ oppressiones p̃cipũ z potentũ z exactões officialiũ, Eccs. vj, Est malũ qõ vidi sub sole vir cui dedit dñs diuitias z substãam, nec tribuit ei potestatẽ vt comedat ex eis, Diuites nãq; nũq; plenã h̃nt securitatẽ nec iocunditatem, qz sp̃ sunt in timore pdẽdi, lõ cõiter comedunt ex anxietate ppria corda z vitam ℵ Vnde Aug⁹. vj. Ysa. narrat, q; transiens per q̃dam vicũ, vidit pauperẽ iacentẽ, z ingemuit loquens ad socios suos, oiꝫ inquit conatibus q̃bꝫ laboramus, nihil aliud vellem⁹ nisi ad securã letitiã ꝓtingere, ad quã nos iste mẽdicus p̃cessit, z sequit̃, iste iocundat̃. z ego anxius ero, iste securus ẽ, z ego trepidus, Hec ille, Tertio sunt steriles z infructuose amantibus, vnde experimento docetur q; quãtũcunq; terra sup quam harena maris p̃git̃ sit fecũda z frugibꝫ apta p harenã reddit̃ sterilis z inepta, Sic in ꝓposito q̃n̄ psperitas h⁹ mũdi q̃ si maris vnda bona tpalia z diuitias ad hominez pellit, licet primo fuerit virtuosus z fertilis in virtutibꝫ z deuotõne, postea redditur viciosus z sterilis. Exẽplũ habem⁹ in Saul j. Regum. xv.

Tertia pars in qua

inuitamur ad premiũ gloriosuz p operationem ꝑtutũ, ibi, Thesaurizate vobis in celis lucrũ mercedis. Moraliter volẽs thesaurizare lucrũ mercedis in celis nõ dz h̃ recusare on⁹ laborz qz regula iuris ẽ, li. vj. Qui sentit on⁹ sentire dz z cõmodũ. Videmus em̃ p exemplũ familiare q; laboratores pro posse conãt̃ laborare bonũ expectantes salariũ. Quanto magz xp̃i anus z famulus dei cui p̃mittũt̃ regna celoz studiosissime p xp̃o laborare debet z virtuti⁹ thesaurizare, s. ieiunando, Testãte Hieronymo in epla ad fillũ mauricij, de exhortatõe saluari taliter inhrente, Dñe opus leue fieri solet, cũ ei⁹ p̃clũ cogitat, z spes p̃mij solatiũ sit laboris, Hinc bñs Aug. p̃mo de ciui. dei c. xxi. p. suasit fidelibꝫ q̃ mala p xp̃o tormẽta tolerabant q̃n̄ ip̃i infideles iactanter suis insultant probitatibꝫ de deo suo, sic quisq; fidelis bz rñdere, Deꝰ me⁹ vbiq; est p̃n̄s, vbiq; totꝰ, nusq; inclusus, q̃ p̃t adesse secretus, abesse nõ motus. Ille me a diuersis rebꝫ exagitat, aut merita examinat aut peccata castigat mercedemq; mihi eternam p toleratis malis tpalibus pie seruat. ℵ Volẽs igit̃ hãc mercedem eternam thesaurizare debet

Erarium disponere
Diuitias reponere
Custodiam apponere

Debet nãq; primo hõ disponere erariũ bonuz qõ ẽ vita scta z imaculata, fundamẽtũ oim̃ donoz z grazz, Juxta illud apli. j. Thi. vj. Precipe inqt diuitibꝫ nõ sublime sapere nec sperare in incerto diuitiarũ, sed in deo viuo q̃ p̃stat nobꝫ oia abunde ad fruẽdũ, bñ agere, diuites fieri, in oibꝫ bonis thesaurizare sibi fundamẽ

tū bonū in futurū vt apprehēdāt verā vitam. Nūc g̃ pctō⁹ audi me, z de⁹ exaudiet te. vita ei tua mors ē z vana vita. Vis g̃ apprehēdere verā vitā, noli alta sape, alta q̃rere, sz hūiliē p̄be te susceptibilē diuine inspiratōi, audiēdo z obediēdo. De⁹ em̄ vult te hr̄e suasibilē, cū dicit nō sperare in incerto diuitiarū, qz tales impsuasibiles sūt, sz in deo ē sperādū q̄ p̄stat nobis abundanter. Per illa em̄ q̃ tibi dat suadet exire a pctō. vt p̄tractat Aug⁹. de doctri. xp̄ia. Nihil em̄ tuū vis hr̄e malū nō filiū, nō famulū, nō libex, nō ciphū. Tū g̃ in oib⁹ tuis bonitatē q̃ras. cur in te solo bonitatē nō curas, q̄d te offendit vita tua, quā solā vis habere malā inter oia bona tua. Ulteri⁹ nihil tuum vis hr̄e indecēs vel ineptū, nō agrū, nō plātā, non cappā, nō caligā. Nā p̄viribus q̄tidie appetis illas. nihil ē g̃ boi seipo vili⁹, ait Seneca. q̃re rūdet Aug. ibidē Quia bona vis habere. Et bon⁹ nō ē. rogo inq̄t te p̄pone vitā tuā caligē tue z noli te hr̄e villorē oibus reb⁹ tuis q̃re vis plus esse seruus q̄ liber, latro q̄ rex mortuus q̄ viuens, nequaq̄ iustus. Rūde g̃ nunquid plus diligis meli⁹ ē, z melius ē cupis Cur ergo bonā mortē desideras, z vitā bonā nō curas, nisi quia mortē pl⁹ q̄ vitam amas. Audis ne, quō oīa bona tua p̄corditer clamant illud Eccl. xxix. Pone thesaurum tuum in p̄ceptis altissimi z proderit tibi magis q̄ aurū. Erubescat igitur vita tua, q̄ te sociū malus habeant omnia bona tua ne in fine quasi ꝓtium te expellant. Jam psuasus es a deo vt recedas a malo. Sz vt pch dolor hō comparatus est iumēt⁹ insipiētib⁹ z villor factus ē illis z insipientior. Naz piscis cohibet se ab esca si hamus videat, auis a gno si laqueum cernat. canis ab osse si baculū timeat, z te eterna pena non p̄t cohibere a pctō. Unde Aug. sup illo verbo, Petite z accipietis, dicit, Erubescat nr̄a pigricia, plus vult ille dare q̄ tu recipere, plus iste misereri, q̄ tu a miseria liberari. R. Sed dicis. Jam resuscitatus sum ꝓpono bene agere et vitam emendare, sed volo expectare tps opportunum. O frater noli ostium claudere venie per dilationem, sed p̄be te susceptibilē diuine inspiratōi. Jā thesauriza tibi fundamētū bonū, qz mō ē tps gr̃e, mō dies salutis. Jā de⁹ pulsat ad ostiuz gerēs plenas man⁹ charismatib⁹ gr̃az. Quid g̃ recipere tardas oblatū thesauz. nūq̄d expectas te fortiorē, vel deū potētiorē, vel hostem stultiorez, vel temptatiōnē minorem. Dum fortis es et peccandi consuetudine non ligatus nō potes te ipsum vincere quō hoc poteris pctis oneratus z si nunc gratiā dei recipe renuis putas deū post ad dandū p̄mptiorē. Et si thesaurū tpis tibi p̄cessuz nūc in malū expenderis credis revocandum dū volueris. Unde poeta. Qui n̄ est hodie, cras minus aptus erit. z de pc. di. j. predixerat in glo. Si deus videt homies negligentes, mutat quod pri⁹ promiserat. R. Scdo debet hō thesaurū reponere, scz aux charitatis, argentum castitatis, oleum pietatis, vinum deuotōis, gēmas recte opationis hos em̄ thesauros reponimus q̄n p hoc sacz tps ꝓtib⁹ vacamus. Ad q̄ hortamur, ij. Cor. vi. In omnib⁹ exhibeamus nos sic dei ministros. in multa patientia. Nā sicut diligēs mr̄ die ac nocte laborat nendo, texendo, suendo, vt corp⁹ nudū induat vestib⁹ honestis z decentib⁹. Sic p̄sona honesta ad ꝙ laborare debet vt pre omnib⁹ animam virtutibus induat. Est em̄ virtus habit⁹ mētis bñ cōstitute s̄m Ambr. xxxii. q. iij. de pudicicia. i gl. Que habitum nō nisi per opera ꝓtutū z exercitiū eaz acquirimus, sicut dicit p̄hs. ij. ethi. Ex frequentatis actib⁹ generatur habitus. Benedicant ergo manus q̄ nō solū vile corpus induunt suis laboribus. sed q̄ digni⁹ est etiam aiam vestiunt virtutibus. Un̄ Orator poeta. O directa man⁹ que xp̄i militat armis O summa plebs nata deo. R. Tertio debemus custodiam apponere. ne thesauz ꝓtutū p̄damus, ad q̄ necessaria est bona sera ad claudendū, q̄ est sensualis tutela. Sensus ci porte cordis sunt quos reprimēdo porta claudi dicitur honestatis, ita vt nil audias illicituz q̄ nihil cupias vel aspicias q̄ est p̄hibitum vel cōcupiscentie incentiuuz. nec tangas cuius concupiscentias explere nephas est. Qui em̄ has portas bona sera claudit, et nulli illicito dat ingressum, seruat thesaurum z non p dit xp̄m. Sicut em̄ dicitur Judith. xiij. Quia olofernes dedit Judith ingressum vbi erant eius thesauri, ideo perdidit caput suum. Si ergo tempratio pulsat ad ostium, claude sensum. signa ostium dicens, Non intrabis, qz hec a deo condita sunt apud me, z signata in thesauris meis. Et ne in nocte latro seram aperiat adhibe verecundiam. que lampas est pudice mentis, Ut ait Bernardus super cātica.

Feria quinta post cinerū

Quum introisset ie sus capharnaū accessit ad eū Centurio rogās eum dicēs. Dñe puer me⁹ iacet in domo paliticꝰ ⁊ male torquetur. Hath. viij. ℣. Vulnꝰ q̄to magis strin git ⁊ torq̄t, tanto diligentiꝰ eger oñdit medico ad curādū. Vñ Boe. Si opam medicāti ex pectas oz vt vulnꝰ detegas. Sic pctis mor talibꝫ vulneratꝰ, frequētiꝰ in mente recordari dz ⁊ dolere ⁊ ad deū medicū aiaꝝ curandū ex clamare. Vñ de pe. dist. j. Nūc aūt. Si recor deris pctōꝝ tuoꝝ ⁊ freq̄nt in ꝯspectu dei pnū cies ⁊ p eis clemētiā eiusdē deꝑceris. citiꝰ ille delebit. Si aūt nūc obliuiscaris pctōꝝ tuoꝝ, scz q̄ ad penas tales tūc, i. in die iudicij eorū recordaberis. qñ nolēs in toto mūdo publi cabūt. ⁊ in cōspectu pferent oīm, tā amicoꝝ q̄ inimicoꝝ tuoꝝ ⁊ sctōꝝ angeloꝝ celestiūq̄ vir tutū. Debemꝰ q̄ stimulo pctōꝝ in ꝯscia cū Cē turiōe xpm inuocare p adiutorio serui, s. spūs nr̄i, q̄ peccatis vulneratꝰ iacet in domo corpo ris sine motu recte opatōnis q̄si paraliticꝰ, vt spe sua misericordia dignet eū tangere ⁊ cu rare dicentes. Dñe puer meꝰ. ⁊c. ℣. Que rit si aliq̄ pctm̄ mortale sit ita graue q̄ p dei miam non possit deleri. Et videt q̄ sic. Nam pctm̄ in spm̄ sanctuz nec hic nec in futuro di mittit. Dom q̄ nō est peccatū in vita ista tā gra ue q̄ p pniaz tolli nō possit, ⁊ p miam dei de leri. Rō huiꝰ ē q̄ si pctm̄ nō posset tolli aut ꝫ esset q̄ aliq̄s de suo pctō nō possz penitere. si cut accidit demonibꝫ ⁊ dānatis. q̄ū affectꝰ sic cōformati sunt in malo q̄ nō pōt eis displice re pctm̄, nisi q̄tū ad penaz, q̄ de aliq̄ viatore dici nō pt cū habeat libeꝝ arbitriū flexibile si ue ad bonū siue ad malū. Et g̃ dicere q̄ aliq̄ malū siue pctm̄ sit in hac vita. de q̄ aliq̄s pe nitere nō possit erroneū ē. Prio ex eo q̄ tolle ret libeꝝ arbitriū. Scdo q̄ p ꝫ derogaret vi rtꝫ ⁊ efficacie gr̃e diuine q̄ pōt moueri cor cu iuscūq̄ pctōris ad penitētiā ſm illud Prouer. xxj. Cor regis in manu dñi ⁊ quocūq̄ voluerit inclinabit illud. Tertio ē impossibile ex p te diuine misericordie. Quia si deus p pniam nō dimitteret pctm̄, tūc in hac vita videretur maior pena peccatoris ad peccādū q̄ dei mi sericordia ad indulgendū. Cōtra q̄ dr Iobek. ij. in epistola bodierna. q̄ deꝰ est benignus et misericors ⁊ multe misericordie, p̄stabilis sup malicia. Et ſō dom est q̄ oē pctm̄ in hac vita siue cōmissum cū spūali siue seculari pōt dele ri p miam dei. Et dicens oppositū dicit ꝯ de terminationē sancte matris ecclesie ⁊ p conse quēs hereticus censendus, de pe. dis. iij. ¶. ec ce. Nec obstat argu. ꝯrium de pctō in spm̄sā ctū, q̄r boc accipit p finali impenitentia scōm Aug. de ꝑbis dñi, q̄ penit⁹ est irremissibilis. ℣ Querit scdo an sit aliq̄ pctm̄ ita leue q̄ abs q̄ dei misericordia possit remoueri. Dico q̄ impossibile ē pctm̄ actuale sine pnia remit ti. Rō, q̄r tale pctm̄ ē offensa dei, igit tale pctm̄ remittitur sicut remittuntur offense a deo. sz offensa nō remittit, nisi p gr̃am q̄ causat beni gnitatē ꝯritōis in conscientia peccatoris. vt quēadmodū in statu peccati fuit auersus ab incōmutabili bono ad cōmutabile bonū, ita p gr̃am supnā pctōr ꝯuertit ad deū cū detesta tione auersionis p̄dicte ⁊ ꝓposito emēdandi. ℣ Tertio quer it an vnū pctm̄ mortale sine alio p dei gr̃am possit remoueri. Dico q̄ est i possibile. quia pctm̄ mortale dimittit p gr̃am dei q̄ non potest stare cum peccato mortali. Et si dimitteret vnum ⁊ remaneret aliud, gr̃a dei staret cū isto, q̄d est impossibile. Scda rō est, Cui deus misereꝫ totaliter misereꝫ. Deut. xxxij. Sed si pctōr peniteret de vno et non de altero deus ei non totaliter misereretur. In cu ius exemplū nūq̄ xps legit aliquē in pte cu rasse sed in toto, nō soluz in corpe sed etiam in aia. Vñ Aug. in li. de pnia. Quedam impie tas infidelitatis est ab illo qui est iustus ⁊ iu stitia dimidiā sperare misericordiam. Sequi tur documentū q̄ volens meritorie penitere non doleat de vno peccato tm̄ ⁊ non de alio. sed de omnibus simul. nec ꝯfiteatur tm̄ ō bis de q̄bꝫ nō verecūdat, altez aūt q̄d pudet sub ticeat, nec cōfessionē dimidiet diuersis confes soribꝫ. Vñ mgr̃. liij. sen. di. xvj. Caueat homo ne ductus verecundia dimidiet apud se con fessionē vt diuersa diuersis sacerdotibꝫ velit manifestare. Quidam em̄ vni celant q̄d alteri manifestant, q̄d est se laudare, et sic attendere hypocrisim, et sp venia carere. Quantū ad ex positionē ⁊ cōtinuationē euangelij, beri dice bat de quodam dispositiuo. p q̄d corpus ex ercitat ad opus ꝑfectis. Hodie hortamur ad suffragiū mediatricis aie liberat ab onere mise rabilis seruitutis. Et sunt tres ptes.

In ꝑma notat de palitici infirmitate ⁊ patris supplicatōe, ibi, Dñe puer, ⁊c.

Feria quinta post Cinerũ

In scda tractat de Centurionis humilitate et eius cõmendatõe, ibi, Dñe nõ sum dignus
In tertia recitat de xpi benignitate ⁊ fructuosa credulitate, ibi. Vade ⁊ sic credi ⁊c. A

Quãtũ ergo ad primã

ptẽ circa lr̃am est notandũ q ille Centurio erat de gentib⁹ a romanis in iudeã posit⁹ hñs sub se centũ milites. Hic habẽs seruuz valde dilectũ paliticũ ⁊ oĩbus virib⁹ destitutũ, audita xpi fama. ⁊ q in capharnaũ venisset tanq̃ pius dñs ⁊ bon⁹ p dicto seruo quasi p puero suppliciter exorabat dicens. Dñe. in quẽ totaliter ꝯfido, puer meus. i. seru⁹ quẽ nõ minus q̃ puerũ meũ diligo, iacet in domo paliticus ⁊ male torq̃t. Moralr. p seruũ paliticũ Cẽturionis designari põt amic⁹ defunct⁹ cuiuslibet fidelis viuentis. Hic em̃ successori ꝯgregãdo. bona retinẽdo, ea nimis amãdo. min⁹ de delictꝫ corrigẽdo. negligẽter instruẽdo, mltũ laborãdo seruiuit, ꝓpter qd̃ vt miser in purgatorio detinet ⁊ torquet. p quo Centurio, s. viuens in gr̃a potens est rogare, qr tot habet sub se adiutores quot in charitate coniũctos hz fideles, ⁊ alijs pijs operibus debet ei subuenire. Nam sm̃ ph̃m refamulari oportet ei qui bñ fecit. quia tali quilibet naturaliter obligatur ad antidota. ff. de peti. here. l. sed ⁊ si. §. ꝯsuluit. B. Cũ aũt parentes multa bñficia nobis ꝯtulerunt, q̃b⁹ sm̃ ph̃m. ix. ethicorum nõ põt reddi eq̃ualens, quantũ possum⁹ suffragijs debemus eis subuenire. Vñ Job xix. in psona parentis ad pueros dicit. Miseremini mei miseremini mei, saltem vos amici mei, qr man⁹ dñi tetigit me. Hortamur igit eis subuenire propter tria. s. rõe
Familiaritatis ⁊ charitatis, qr puer siue seru⁹
Debilitatis, qr iacet paraliticus
Penalitatis, qr male torquetur.
Dico nãq̃ p̃mo q parenti defuncto aut nr̃o amico in carcere purgatorij constituto debemus suffragijs subuenire rõne familiaritatꝫ ⁊ charitatis. Quia serui nostri fuerunt ⁊ in sudore vultus eoꝝ nobis bona acquisierunt et reliquerũt. Nã sicut seruus tenet dño, sic viceuersa dñs seruo, ⁊ sic parẽtes pueris, sic puer parentib⁹, hoc oñdit natura multorũ aĩalium ⁊ auiũ. Ciconie sunt tãte pietatis ad parẽtes suos, vt senescẽtes denudatos plumis suis naturali pietate fouent ⁊ nutriunt. Si ergo volucres celi tante sunt pietatis erga parẽtes suos, quanto magis homines rõne ptici pes, pximos, ⁊ parentes. corpe tãq̃ veste spoliatos, ⁊ in locis penalib⁹ afflictos. cuz suffragio debent protegere. Auis etiã videns socium suũ debilẽ ab estu ⁊ calore sol' terre pstratam, opponit se radijs solarib⁹ ⁊ facit sibi vmbram. donec resumptis virib⁹ resurgat. Sic debemus nos pximis ⁊ amicis nostris ĩ purgatorio nimio feruore penarum pstratis orationũ et elemosynarum suffragijs apud diuinam clemẽtiã facere vmbram, donec resumptis virib⁹ resurgant a loco penarum ⁊ miserie Vñ Job. xij. Nimirũ interroga iumẽta ⁊ docebũt te, volatilia celi ⁊ indicabũt tibi. In cuius figurã p̃cipit Deut. xxij. Si videris asinũ aut bouẽ fratris tui in via cecidisse nõ despicies sed subleuabis eum Si igit ex p̃cepto diuino exhibenda est cura iumento cadenti. pẽsandum solicite est quanta debeatur proximo ⁊ parẽti nobis p charitatẽ ꝯiũcto ⁊ in purgatorio iam pstrato. Hoc ꝯsiderãs Judas machabeus, vt dr. ij. Mach. xij. Qui misit hierosolimam duodecim milia dragmas argenti offerri ibi p pctis mortuorum in bello. Sic etiam nos debemus facere elemosynas, ⁊ talia hmõi offerre p parẽtibus, vt a peccatoruz vinculis absoluantur. Vnde ad Heb. xiij. Mementote vinctoꝝ tanq̃ simul vincti ⁊ laborantiũ tanq̃ et ipi in corpe morantes. C

Sed querit quib⁹ suffragijs debeant iuuari ⁊ solui a peccatis. Dicit btũs Gregori. q quattuor modis soluunt, vicz oblatõe sacerdotũ, p̃cib⁹ sanctoꝝ, elemosynis charorum, et ieiunijs cognatorum. De primo, qñ em̃ sacerdos offert corpus ⁊ sanguinem xpi p animabus defunctis, p hoc sacrificiũ maxime iuuãtur ille aĩe, quia istud sacrificium inter omnia suffragia ecclesie maxime virtutis est. ⁊ magꝫ acceptum deo ⁊ citius aĩas de penis liberat. Eccl. xlv. Ip̃m elegit ab oĩ viuente offerre sacrificiũ deo, incensum ⁊ odorem bonũ in memoriã placare p ꝓplo suo. Vnde Greg. in dyalogo suo. quedã mulier credens virum suum mortuũ, qui nõ mortu⁹ sed captus ab hostib⁹ fecit p eo missas defunctoꝝ celebrari, qui viuus in captiuate virtute oblationis semp tpe diuinoꝝ a vinculis absolutus. narrando postea vxori cognouit miraculose a deo factum. Volẽs igit parentes ⁊ amicos celeriter a vinculis purgatorij liberari faciat pro eis missas celebrari. Gregorius. Hec victima animaz ab

eterno interitu liberat q̃ nobis mortem vni-
geniti per mysterium repñtat. Secundo iu-
uantur orationibus sctōrum. Unde.ij. Ma-
chabeoꝝ.xij. Sancta et salubris est cogitatō
ꝑ defunctis exorare vt a peccatis soluantur.
Si em̄ iustus hō pctōri viuēti potest apd̄ de-
um gr̄am impetrare, nulli dubiū q̄n etiā mor-
tuis suis orōnibus penam purgatorij possit
mitigare. Et notanter Gregori⁹ dicit q̄ sanc-
toꝝ orōnib⁹ iuuantur aīe defunctorum, non
orōnibus malorū, qꝛ ſm illud. Cuꝫ is qui dis-
plicet ad intercedendum mittit̄, irati animus
ad deteriora prouocatur. D. Sed diceres
ergo existēs in pctō mortali nec celebrare nec
orare debꝫ pro animab⁹. Dico q̄ in suffragijs
q̄ fiunt ꝑ malis duo pñt ꝯsiderari. Primo ip-
sum opus opatū, sicut sacrificium altaris qd̄
semꝑ est bonum. qꝛ ex seipso efficaciam habet
absq̄ope operantis, quam equaliter explet ꝑ
quēcunq̄ fiat. Quantū ad hoc missa ꝛ omnia
alia suffragia ꝑ malos facta defunctis ꝓsunt
Secundo ipsum opus operās, sic distinguo
quia si suffragia fiunt ꝑ malū tanq̄ꝫ ꝑ actoreꝫ
sic nō ꝓsunt, nisi forte ꝑ accidens, vt si malus
dans elemosynā excitet pauꝑes ad orandum
ꝑ defuncto, vel hec fiūt ꝑ ministrū, aut ḡ facit
ea vt minister publicus, scꝫ dei vel ecclesie, sic
sacerdos q̄ celebrat missas vel exequias de-
functoꝝ, sic sꝑ ꝓsūt. qꝛ malicia ministri nō no-
cet opi boni actoris. aut fiunt ꝑ ꝑuatū mini-
strū, s. alicuius ꝑuate ꝑsone, aut ḡ facit d̄ man-
dato ꝑsone existentis in charitate. sic ꝓsunt.
sed si non existentis in charitate, sic non pro-
sunt. E. Tertio iuuat̄ elemosynis charo-
rum ꝛ amicorum. Unde dixit dñs Thobie.
Elemosyna a morte liberat ꝛ ip̄a pctā purgat
ꝛ facit inuenire vitā eternā. Elemosyna autē
est triplex. Prima est vt debita defunctoꝝ sol-
uant̄. Ecc̄i.iiij. Declina pauꝑi sine tristicia au-
rē tuā. ꝛ redde debitū tuū. Verba ista pñt cui
libet heredi dici, q̄ hereditatem amici sui tu-
lit. ꝛ debita eius non soluit. Declina aurē tuā
sine tristicia ꝛ audi desiderium pauꝑis amici
tui q̄ est in purgatorio in tanta paupertate q̄
de oīb⁹ bonis suis nō pōt habere obolū ꝑsol-
ue eius debita, qꝛ h̄ desiderat, ꝛ noli eū ꝯtri-
stari in dilatōe, qꝛ forsitan ꝑ his punit̄. Scd̄a
est vt testamēta ꝯdita reddant̄. Ecc̄i.iiij. Fili
elemosynā pauꝑis ne defraudes. Qui enim
hāc defraudāt sūt fures ꝛ sacrilegi ꝛ excōican-
di, xiij.q.ij. qui oblationes. Tertia vt de tuo
in speciali aliquid pauꝑib⁹ erogetur. Thob.
iij. Ex suba tua fac elemosynam. Quarto cog-
natoꝝ ieiunio aīe liberant̄. Figurat̄ Neemie
j. vbi legitur q̄ Neemias luxit ꝛ ieiunauit mlt̄
tis diebꝫ ꝑ filijs isrl̄ captiuitatis, et liberati fue-
runt, sic et aīe. F. Dico scd̄o q̄ aīabus pa-
rentū subuenire debem⁹ rōne debilitatis. qꝛ
iacent vt ꝑalitic⁹ q̄ nō hꝫ motū nec vsum mē-
brorū. Sic ip̄i debiles sūt, et seip̄as adiuuare
nō pñt nec mereri, cū sint extra statū merendi
et opandi ꝛ impedimenta tollēdi. Unde Jo.
ix. Venit nox qñ nemo opari p̄t. Sꝫ q̄rit̄ an
aīe in purgatorio possint ab alijs q̄ in seculo
viuūt in aliq̄ iuuari. Et videt̄ q̄ non, ad Gal.
vj. Unusq̄sq̄ on⁹ suū portabit, i. penā ꝑ pctō
In oppositū est illud.ij. Mach.xij. Sancta
ꝛ salubris ē cogitatio ꝑ defunctis exorare, ꝛc.
Nam apl̄us, j. Coꝝ.xij. loquitur de mystico
corꝑe ad sil̄itudinē corꝑis hūani. Naꝫ ꝑ vnū
mēbrū suppleť indigentia alterius. Ergo cuꝫ
gr̄a sit potentior q̄ꝫ natura, gr̄a in corꝑe mysti-
co ꝑ vnū membrū pōt supplere alterius indi-
gentiā. Hinc ē q̄ suffragia mēbrorū eccl̄ie pos-
sunt ꝓdesse cōmēbris indigentibus, qꝛ vero
ꝑ mortē cōmēbra eiusdem corꝑis esse nō desi-
nunt, possunt prodesse etiam defunctis. Unde
Aug. dic̄. Nō est negandū spm̄ defunctoruꝫ
pietate suoꝝ viuentium posse releuari. Nec
obstat argu. ꝯrium, quia illud intelligitur de
dānatis q̄bus non cōicantur suffragia eccl̄ie
Tertio aīabus in purgatorio est subuenien-
dum rōne penalitatis ꝛ miserie, quia multis
penis male torquentur. Naturale nanq̄ꝫ est
homī citius subuenire magis afflictis ꝛ eis
ꝯpati. Sic etiā aīabus in purgatorio existē-
tib⁹ ꝓpter grauissimas afflictiones compati
debemus. G. Sꝫ querit̄ si pena purgatorij
sit maior pena q̄ꝫ in vita quecunq̄ꝫ alia corꝑa-
lis. Rñdet Rich. sup. iiij. sniarū, dis. xlix. ar. ij.
q. j. Ex pena purgatorij maior est quacūq̄ꝫ pe-
na tꝑali. Nam ſm eundē pena causat̄ duplici-
ter, scꝫ ex absentia boni amati ꝛ pñtia mali e-
diti. Et vtroq̄ꝫ modo pena purgatorij maior
est. Cuius rō est, qꝛ motus animarū in purga-
torio non retardatur mole corporis, sed vehe-
mētissime desiderant cū deo ꝑfecta fruitione
ꝯiungi, ex cui⁹ fruitōis ꝛ cōiūctōis absentia
vehemētissime affligunt̄, maxime cum temp⁹
videant aduenisse, q̄ cū deo ꝑfecte essent con-
iuncte, si dū erant in corꝑe penam suis pecca-
tis debitam persoluissent. Ad hoc est etiam

Feria quinta post Cinerum

mgr̃ sen. lu. illū. dis. xlix. Hoc ãt dr de igne purgatorij. q̃ et si etern⁹ nõ sit miro tñ mõ grauis est. Excellit em̃ oẽm penã quãcũq; vnq; passus ẽ alĩq; in hac vita. Nũq; in carne inuẽta ẽ tãta pena. lz innumerabilia martyres passi sint tormenta. Ad h etiã Bonauẽ. sup. illū. sẽ. dis. xlix. ar. ij. Optet nos h̃ p̃cedere etiã si non appareat nobis rõ q̃ pena purgatorij ẽ gnalor Et dicit q̃ in h̃ magis ẽ adherẽdũ auctoritati q̃ rõi. p eo q̃ istud ẽ magis sup̃ naturã z rõez q̃m naturã z dispositõz. De illa pena idẽ dicit in p̃mo argu. qõ Aug. dicĩ q̃dã p̃mo. Iste ignis deterior erit q̃ q̃cq̃d in seculo penarum aut videre aut sentire aut cogitare q̃s p̃t. D

Secunda pars in qua

notaf Centurionis magna hũilitas dicẽs. dñe. q. d. Tu sol⁹ es dñs z laudabilis nimis. ego indignus seru⁹. vtinã tu⁹. igitur nõ sum dignus tc̃. Moraliter. sic Centurio ex hũilitate p̃m exaudif z cõmendaf. et seruus eius ab infirmitate curaf. sic ex humilitate etiã homi multa bona pueniunt. optet g̃ nos esse humiles vtilla bona acquiram⁹. Nam vt dicẽ p̃bs de somno z vigilia. Principia oĩa pua sunt. Ex puo em̃ grano arbor maxia. z de pua materia magnũ aial generaf. sic ex hũili corde mlta bona boi nascunt. Quicunq; em̃ illa bona desiderauerit obtinere in celo z in terra nõ dz se supbe extollere sed humiliter se subdere. qz vt habetur dis. xl. multi sacerdotes. §. Quicũ q; desiderauerit primatũ in terra. inuenief cõfusionẽ in celo. nec q̃s festinet quõ alĩs appareat maior. sed quõ oĩb⁹ inferior. scz per humilitatẽ videaf. Hec em̃ virtus. s. humilitas est filia dilectissima dei patris potens

Patris furorem placare
Hominem a dyabolo liberare
Bonũ gratie abundanter procreare.

Dixi p̃mo q̃ humilitas placat furorẽ patris celestis. Illa pue plãtule in medio flatuũ valli dissimoz vẽtoz. qz cedũt z inclinãt se pacem hñt. z sic q̃escunt z violentiam mitigãt vbi arbores excelse frõdosissime z ramosissime multũ resistentes euulsionẽ et confractionem patiunf. X Propter qõ fabulose dr. Quinter quercũ z arũdinẽ orta est altricatio. quercus cõquerẽte de ipetu ventoz. q̃ cũ fortissima atq; durissima z cũ mole et spissitudine ligni sui p fundecq; ac latissime radicata essz. tũ p ipm radicit⁹ euulsa. z insup ex medio fracta. nec non in terrã p̃tecta. z ipa arũdinẽ interrogante dr. Arundo q̃ adeo debilis z pua es q̃liter vẽtos tam validos illesa et integra effugisti. Respõdisse ferf arũdo et dixisse. Tu inq; o quercus supba eras. z duricia z inflexibilitate tua resistere volens vento fortiori. ipmq; super te transire nõ sinẽs violenter humiliata z incurvata merito fracta es. Ego vero cũ vento cedens ad oẽm ventũ me humilio. et absq; vlla rebellione vel resistentia sup me illũ transire sino. lõ a nullo ledor. a nullo aliq̃d patior. Et q̃cq̃d passa es rigor tuus et inflexibilitas atq; supbia fecerunt tibi. Sic etiã se humiliãs in oĩbus ventũ ire dei vel boĩs p̃t subterfugere vbi supbus deiicif vel eradicaf. Exẽplũ sequitur de Socrate pho. q̃ cũ multas tyrannides passus esset a q̃dam tyrãno q̃ tandẽ ei minabaf mortem. Rñdit hũiliter. mortem volo. q̃ audito tyrannus dixit. z ego faciam te viuere inuitũ. Tũc Socrates ait. Nihil inuitus patior q̃cq̃d intuleris h̃ volo siue mortem siue vitam. Cedebat em̃ Socrates oi furori tyrãni inclinans cor suuz. vt sup ipm trãsiret sine resistentia quecunq; tyrãnus inferret. N N Cuius figura babef. iij. Reg. xxj. in achab humiliato cui dñs pepcit ne faceret malũ qõ p̃posuerat deus. Sup q̃ Piero. ad occeanũ d mortẽ sancte fabiole dicit. O felix hũilitas penitẽtie q̃ gladiũ diuini furoris intromisit i vaginam misericordie. Scõo hũilitas liberat hoĩem a ptãte dyaboli. Nam aper lacentem in terra ledere nõ p̃t. Sic nec dyabol⁹ aper iferni humilẽ. In cui⁹ exẽplũ legif in vitas patrũ. dyabolũ dixisse beato macario inimico vincis me. qz nõ poterat eũ vincere ieiunando nec vigilando. sed humilitate. qz inq;. ego non possum me hũiliare sicut tu. Sicut etiaz pisces qu⁹ nõ tenef nec capif retbe. sic nec humilis retbe deceptõis dyaboli. Exemplũ bri Antbonij. Qui videns totũ mũdũ laq̃s plenũ admirando z tremefactus q̃siuit a domino q̃s illos euaderet. rñdit dñs q̃ sola humilitas. Cuius figura babetur. ij. Paral. xxxij. in Ezechia. z in epla bodierna cuius cor eleuatũ erat. Qui postea hũiliat⁹ euasit mortẽ. Un̄ hic bon⁹ fund⁹ hũiliatis. in q̃ oĩs edificatio structa. crescit in templũ sanctũ in dño. quẽ q̃ hz. nunq; habet vñ a dyabolo vinci possit. Tertio impetrat donum abundantis gratie Quẽadmodũ em̃ aq̃ corporales in loca profunda fluunt et ea replent. sicut patet in lacis

Sic aque spūales, i. fluēta grāz corda profū-
da būlitate replēt. Et iō qz cor virginis z ōi
genitricis fuit ceteris būilitate pfūdi⁹, iō fluētis
grāz ipleta fuit abundanti⁹, salutata plena g̃
tia ab āgelo. Quare dic̄ in cāt̄ico suo Respexit
būllitatē ācille sue zc̄. Et Ecc̄l. xviij. hr̄ō Ab-
raam. Qui būlliat⁹ coraz dño dixit. Loqr ad
dñm meū cū sim pulvis z cinis, meruit āplio
rē gram familiaris colloquiū. Et cēturio q̄ se
ipm despiciēs, dixit. Dñe nō sū dign⁹ zc̄, me-
ruit glorīā et laudē p cunctis in isrl'

Tertia pars in qua

notat fructuosa credulitas centurionis, Cre-
didit nāz saluatoris deitatē, z illā eē tāte sapi
entie z ptātis, q̄ nō solū in pñtia sz etiā in ab-
sentia possz z scīret curare seruū suū. q̄re dixit
dic tm̄ ꝓbo z sanabit puer me⁹, ppter quā cre
dulitatē dixit ei ihs. Vade sic credidisti fiat
tibi. Z. Moraliter, firma fides vl credulitas
est fundamētū oīs boni. Nā sic radix & moris
ē pmū fundamētū a q̄ rami singuli z fructus
recipiūt efficaciā z ꝓtutē. Sic a fide oēs ꝓtu
tes z oēs act⁹ nr̄i recipiūt fulcimētū z iusticiā
qz fm Jacobū, vt allegat de sū. trī. et fi. catho.
firmit. in glo. Justus ex fide vivit. Et aug. Fi
des ē pmū donū q̄ pie et iuste vivit. Ut igitur
pie z iuste viuam⁹, firmā credulitatē in corde
et ope oīdem⁹. z meremur a deo p banc
Peccatorum remissionem
Demoniorum confusionem
Optatorum consecutionem

D Dico nanq̄z pmo, q̄ ppter credulitatē
meremur pcōz remissionē. Act. x. c. de xpo dr
Huic oēs ꝓphe testimoniū phibent remissio-
nē accipe p nomē eius oēs q̄ credūt in eū Nā
viri niniuite crediderūt dño, z pdicauerūt ie-
iunīū z remissionē pcōz obtinuerunt. Sed
diceret q̄s, an q̄libet credens deuz habeat re
missionē pcōrum. Dico q̄ non, qz multi cre-
diderunt deū sicut iudei z pagani, q̄ tñ ex h̄ nō
hñt remissionē pcōrū. Unū dicit magr sen. in
iij. dis. xxiij. allegādo sctm̄ Aug. q̄ differt, Cre
dere deo, credere deū, z credere i deū. Nā cre
dere deo est credere ꝓa eē q̄ ipe dixit in scrip-
turis vel gessit in creaturis. Eccl. ij. Crede do
z recumbabit te. Sz credere deū, est credere ip-
sum deū eē, et ipm eē creatorē oīm creaturarū
a q̄ oīa hñt suam essentiam Unde ad Hebre.
xj. Oportet accedentē credere qz est. Sed cre
dere in deum, est credendo in eum tendere cū
amore, Unde Joh. xiiij. Creditis in deum z
in me creditis. Christiani igitur credūt deū, s.
eē creatorē omniū, credunt deo. hoc est verbis
eius z scripturis. z credūt in deū, i. oīa q̄ pti-
nent ad suā deitatē z humanitatē. Nō igit̄ suf
ficit credere deo nec deū p remissione peccato
rū, qz sic etiā credunt demones z dānati. Req̄
ritur g̃ vt credas in deū, q̄ sic tendas in eum
z credendo eum ames, ꝛm Augustinum.

A Dico secundo q̄ meremur ꝓpter credul
tatem demoniorum cōfusionē. Dar. vi. Si
gna aūt eos q̄ in me credunt hec sequent. In
noīe meo demonia ejicīet. Et iō fides dicitur
spūale scutū in quo demonē vincere possum⁹
Eph̄. vj. In oīb⁹ sumētes scutuz fidei in quo
potestis omnia tela nequissimi ignea exting-
uere. Dicit Paplas z habetur in expositione
sup Juuenalem, q̄ numa pompilio sacrificā
te, cecidit q̄ddam scutum de celo qđ achillī fu
it datū z rūsum q̄ illic romanum imperium
foret destruendū. vt illud scutū achillis foret
seruatū. Moraliter, scutū fidei de celo cecidit
qñ xp̄s de celo veniens fidē oibus pdicauit.
Et vbicunq̄z illud scutū seruatū fuerit demo-
nis habet extirpare dominium, z diuinū ser-
uare. qđ oīdit in figura Danielis. vj. in Danie
le, qui cū in lacu leonum cū leonib⁹ staret, nul
lus eū ledere potuit, qz crediderat deo suo.

D Tertio propter fidem z credulitatez me
remur optatorū ꝓsecutionē. Mar. xi. Que-
cunq̄z orātes petitis credite, quia accipietis z
euenient vobis. Narrat magister in histo-
riis q̄ cū Alexander magnus venisset ad mō
tes caspios, miserunt ad eū filij captiuitatis
tribuū, egrediendi liniam postulantes. Cūq̄z
quesisset causam captiuitatis, pcepit eos re-
cessisse a deo isrl' vitulis aureis immolando
z p. ꝓphetas dei denunciasse eos de captiuita
te nō redituros. Tunc rūdit Alexander q̄ ar
tius illos inciuderet. Cum igit̄ angusta via-
rum inciperet obturare mollib⁹ bituminib⁹,
qđ tamen humano labore fieri non potuit, ro
gauit deū israel vt illud opus compleret. Et
ecce nutu diuino ppter credulitatem eius p-
rupta montium ad seinuicem accesserunt z fa
ctus est locus immeabilis. Et vt ait Jose-
phus, Deus quid facturus est pro fidelibus
suis ostendit cū tātū p infidelib⁹ fecit. Exem-
plū etiā habemus in Centurione, cui pro salu
te serui depcanti finaliter rūsum fuit, Vade z si
cut credidisti fiat tibi

Feria sexta post Cinerum

Feria sexta post cinerũ.

Audistis qz dictũ est antiqs. diliges pximũ tuum, et odio habebis inimicũ tuũ. Ego ãt dico vob, Diligite inimicos vros. Hath. v. ℞ Cõsueuerũt artifices poti⁹ ℔ op⁹ opari ꝓ qõ mal⁹ lucꝝ expectat sed maioris lucri ꝑ meriti ẽ diligere inimicũ ꝙ amicũ, g. Vñ magister, lũ, sent, dis, xxx, qrẽs illã qõnẽ, An poti⁹ sit pluriscꝫ meriti diligere inimicos ꝙ diligere amicos. determinat qꝫ maioris meriti est diligere inimicũ ꝙ amicũ, qõ ꝓbat auctoritate saluatoꝛ Hath. vi. Si dimiseritis hoibꝫ peccata eoꝝ dimittent z vobis pcta vra. Si ꝓo nõ dimiseritis, nec pr vester dimittet pcta vestra. Et ꝓcludit ex his ꝙbis dicẽs, ecce, ℔ hẽt qõ ptaxauim⁹. s. maioris meriti eẽ diligere inimicũ z bñfacere ei, ꝙ istud q̃ nihil mali nobis fecit, vt sic fiat argu. Dis dilectõ ꝓ quã dimittunt pctã ẽ maioris ꝙtutis ꝙ illa ꝓ quã nõ dimittũt pctã, sz ꝓ dilectõz inimicoꝝ dimittunt pctã, vt dictũ ẽ, z nõ ꝓ amicoꝝ, g nõ solũ diligere debem⁹ amicos z pximos iuxta dicta antiquoꝝ, sz etiã inimicos, qõ mãdat dñs in ꝙbis ꝓ themate assũptis. Querit vtrũ ex illo ꝓcepto oẽs teneant ad diligendũ inimicos Et videt qꝫ ñ, Nã voluntas nra dz eẽ ꝓformis voluntati diuĩe, sz de⁹ odit illos q̃ inimiciciam tenẽt, Vñ ps. Inimicos odio habui. Contra, diligite inimicos vros, Rñdet sanc. Tho. ij. ij. q. xxv. ar. viij. qꝫ dilectio inimicoꝝ triplr ꝑt cõsiderari. Uno mõ vt inimici diligant inquãtum sũt inimici. z hoc ẽ puersũ z charitati repugnans, s. qꝫ vn⁹ diligat aliquẽ sm vicia z malũ qõ fecit ei, qz sic diligeret aliqs malũ alterius Et ℔ est qõ vult mgr, iij, sen. dis, xxix, iuxta finem q̃rens illam qõnẽ. Cur dñs ꝓcepat diligere inimicos Mat. v. cũ alibi ꝓcipiat odio habere parentes z filios, quia dixit Luc. xiiij. Si qs venit ad me z nõ odit ꝑem suũ z matrẽ z vxorẽ, filios fres z sorores z animam suã nõ ꝑt me⁹ eẽ discipul⁹. Ad q̃ ibidẽ dicit magr duo eẽ diligẽda in hoie, s. naturã, z virtutes. Vicia ꝙ z pctm est odio habẽdũ, Et postea dicit. qꝫ parentes inquãtũ mali sunt odiendi, z inimici diligendi inquantum homines. Sco vt odias malũ culpe in eis. Item qui diligit iniqtatẽ odit animã suã sm ꝓ. Diligere eũ bonũ pximi z odire eius malũ, est recta dilectio z ꝑfectũ odiũ. qz ambo ab eodem fonte charitatis procedũt. ꝓter qõ idẽ ꝓbeta post ꝙ dicit Inimicos odio habui, addit. Perfecto odio oderã illos. vbi glo. dicit. Perfectũ odium est pximũ diligere sm naturã, z odire eius culpã z penã. Tertio vt in oibꝫ ꝑperis q̃ salutẽ coꝝ ꝓmouẽt ꝙgaudeas z in oibꝫ necessariis ad vite sustẽtatiõem loco z tpe necessitatẽ eis subuenias inquantũ potes, nisi tales essent inimici fidei z eccliẽ, tũc sm q̃sdam nõ teneꝫ sibi hõ in casu necessitatis optare bonum tpale si timeret eos in malicia sua ꝓfortari. nisi firmiter crederet eos ex ℔ bono meliorandos vel ad fidem ꝓuertendos. Melius enim est vt tales moriant coꝛpaliter ꝙ eccliẽ z fidei mala inferãt, z ꝓ tale bonũ in malo ꝓfortent. ℞ Sed diceres quõ possum inimico me ꝓsequenti indulgere, ita qꝫ nõ odiã eius vitã z naturã. Rñdz Aug. triplici mõ, Primo in sermone plurimoꝝ martyꝝ oñdens qꝫ leuissime hõ possit diligere inimicũ z ei indulgere. Qm̃ in dilectõe inimicoꝝ non temptat hõ a ieunio, nõ ab abstinentia, nõ a vigilia, nõ a carne nõ ab induitõe vestiũ, non ꝑcipit sibi vt oret multũ in eccliã. nec vt vigilet. Unde ibidem Aug. dicit de diligendis inimicis. Fratres charissimi. null⁹ vnqꝫ in veritate poterit se excusare. põt mihi aliqs dicere, non possum vigilare, nunqd põt dicere, nõ possum amare, põt dicere nõ possum res meas totas pauperibꝫ dare, z in monasterio deo seruire, oia illa ꝑter ℔ qꝫ nõ possis amare credo tibi. Vñ ibi dẽ Aug. inqt. Et si dixeris qz nõ possũ a vino vel a carnibꝫ abstinere credimus tibi. Si ãt dixeris qꝫ nõ possis in te peccãtibꝫ indulgere oino non credimus. qz nulla nobis remanet excusatio. dũ nõ de cellario. sed de coꝛde istam elemosynam iubemur implere. Scõa rõsio ẽ eiusdem Aug. ibidem q̃rentis a te. Dic mihi ꝑiane, fecisti aliqua pctã ꝛ deum, Et dices qꝫ sic. postmodũ querit a te. Dic mihi qõ maior est pctm̃, vel pctm̃ qõ fecisti contra deum, vel peccatum quod fecit homo contra te. Et dicis recte rñdendo qꝫ malus est peccatũ illud quod fecisti contra deum per hoc quod est infinitum. cũ offendisti ꝓsonam infinitã ꝙ illõ pctm̃ qõ in te fecit homo, ꝓ ℔ qõ est finitũ cuz offenderit ꝓsonam finitam. Unde ibidez ait. Si diceret aliqs tanta mala me inimicus cõpulit sustinere vt eũ nulla rõne possum diligere. Attendis igit qd tibi fecit hõ, et non attendis qd tu fecisti deo. si conscientiam tuam

dilígenter discutis & inq̃ris sine vlla cõpẽsatõe maiora tu pctã ꝓmisisti in deo q̃s in te cõmisit bõ. Et q̃ frõte vis vt tibi de⁹ dignet dimittere multũ. cũ tu ñ acq̃escis dimittere paꝛ. Certa rõsio ẽ eiusdẽ, qꝛ etiã q̃rit a te hũte inimicũ q̃d potiꝰ velis in illa vita hre bonũ vel malũ pculdubio rñdes q bonũ, si g̃ vis hre bonuꝫ debes pcere inimico, qꝛ in odiẽdo inimicũ facis malũ aie tue. sꝫ indulgẽdo facis malũ coꝛpoꝛi tuo. Ubi em̃ coꝛpꝰ tuũ staret lete, anxiaꝝ q̃ videt inimicũ & si anxiaꝝ, dolet, ꝓtristaꝝ, patiꝝ, qꝛ q̃ aliũ in coꝛpe pseq̃ꝝ, ꝑus ipe in coꝛde psecutõꝫ sustinere cognoscit. Et his cuilibꝫ dicenti q ñ possit indulgeri inimico obuiaꝝ qõ ꝓ rõnẽ loq̃ ñ. Hꝫ diceret aliq̃s, videt qõ nõ debeã remittere nec indulgere inimico in me peccãti nisi satisfaciat mihi de iniuria illata, qꝛ ꝑm Aug. Nõ dimittit pctm̃ nisi ablatũ restituat. Dico q bõ cui iniuriaꝝ & q̃ iniuriaꝫ passus ẽ statim tenet petenti venã dimittere coꝛdis rancoꝛẽ, ꝑꝛo q̃ sciẽdũ q ex iniuria illata solẽt in hoie tria oꝛiri. s. rãcoꝛ in affectu, signũ rãcoꝛis in effectu, & actꝰ ꝓ iniuriãtẽ. Pꝛimũ tenet bõ statim dimittere petẽti, & nũq̃ in coꝛde suo tenere. Matth. xviij. Hic pr̃ meꝰ celestis faciet vob, si nõ remiseritis vnusq̃sq̃ fri suo de coꝛdibꝫ vr̃is. Scõm, s. signũ rãcoꝛis in effectu tenet etiã bõ dimittere petẽti venã et satisfacere volẽti inq̃stũ ꝑt. nec etiã oꝛ q ꝙs ledenti tãtã familiaritatẽ exhibeat sic añ fecit, sꝫ sufficit sibi signa cõia q̃ directe oꝛdinãt ad vitã eternã bñdã nõ negare. Sic & dñs remittit pcto satisfacere. De q̃ põt intelligi illud qꝛ dꝛ Lu. xvij. Si reuersus fuerit ad te aliquis dicens, penitet me, dimitte illi. Tertiũ scꝫ actionẽ ꝓ iniuriantẽ nõ tenet dimittere nisi ille restituat, vel quantũ ad rei ablatõꝫ vel fame q̃stũ põt, qꝛ talis salua caritate ꝑt ꝓ tale in iudicio ageꝛe & qõ suũ ẽ repetere. Quãtũ nũc ad cõtinuationẽ & declaratõꝫ euãgelij habitũ ẽ in pꝛoꝛibꝫ de aliq̃bꝫ ꝓtutibꝫ, s. ieiunio & bũilitate, nũc ne frustremur merito qualit fundari debeãt in charitate videamus. Et sũt tres ptes que notantur in euangelio

In ꝓma sancte affectõis charitas dilatãda, ibi, Audistis qꝛ dictũ est antiquis

In secunda pure intentionis sinceritas regulanda, ibi, Attendite ne iustitiam vestram & cetera.

In tertia pte subuentionis largitas oꝛdinanda, ibi, Cũ g̃ facis elemosynã, &c

Quãtũ ergo ad pꝛimã

ptẽ ad ltram ẽ sciendũ q ℞ qõ dicit odio habebis inimicũ tuũ. nõ ẽ ꝙbũ legis. qꝛ ℞ in lege ñ scribit. sꝫ ẽ interꝑtatõ iudaice expositõis, q̃ dicebãt qõ oẽ qõ nõ erat i lege ꝓhibitũ. erat eis ꝓcessũ. Et Doꝛalr ẽ notandũ q volẽs meritoꝛie laboꝛare necessario fundat sua opa super sincerã charitatẽ, vt neminẽ odio habeat, sꝫ tã amicũ q̃ inimicũ ꝓter deũ diligat. Naꝫ vt ꝓbs dicẽ, viij. ethi. Qꝫ naturalr vnũqõq̃ diligit suũ sicꝫ. Cũ g̃ q̃libet bõ sit eiusdẽ spẽi cuꝫ altero & silis in natura, dꝫ ex natura ꝓsilẽꝫ hominẽ diligeꝛe & nullũ odiꝛe vel ledere. Ad qõ inducit nos natura. Legit in naturalibꝫ de q̃dã aue noie arpia, q̃ ẽ auis ferocissima habẽs vultũ silem bois. q̃ si ferocitate aliquẽ hominem interfecerit videꝫ se hre eius silitudinẽꝫ maxime doleꝛe. Multo magꝫ bõ rõne ꝑditus dolere dꝫ se lesisse ꝙbo vel facto sibi silẽꝫ & maxime xpianũ cũ sit cõmembrũ suũ. Debem⁹ g̃ nos inuicẽ amare iuxta illud Joh. xv. Hoc ẽ ꝓceptum meum vt diligatis inuicem. Et q̃ maxime debemus inimicum diligeꝛe. Et hoc ꝓpter tria, scꝫ ꝓter

Debitum persoluendum

Eternum ꝑmium ꝓsequendum

Damnationis periculum euadendũ

Pꝛimo em̃ debemus inimicos diligeꝛe ꝓpter debitũ ꝓsoluendũ. Duplex em̃ in hoc habem⁹ debitũ, s. ꝓcepti, sic hic patꝫ, qõ ꝓceptũ ita gñaliter obligatoꝛũ est, q ab illo null⁹ se excusare põt. Unꝫ Aug. in sermo. de martyribus dicit. De diligẽdis inimicis fres charissimi. nullus vnq̃ in veritate poterit se excusare Itẽ debitũ cõmissi delicti. Statuit nãq̃ dñs nobis hãc legẽ iustitie, vt si volumus qõ ipe dimittat nobis debita nostra, dimittam⁹ nos ꝓpus inimicis nostris debita sua. Et vt ista lege nos ꝓpio oꝛe ꝓstringeremꝰ, posuit ꝙ in q̃nta petitõe oꝛõnis dñice, vt scꝫ sibi q̃tidie dicemus Dimitte nobis debita nꝛa sic & nos dimittim⁹, &c. Sup q̃ verbo dicit Chryꝰ. super Mat. Cũ q̃ frõte oꝛat q̃ inimicicia seruat aduersus alteꝝ, a q̃ foꝛsitan lesus ẽ. Sic em̃ ipse oꝛans mentit dicẽs, remitto, et nõ remittit. sic etiã a deo petit indulgentiã, & nõ illi indulgeꝛ. Propter hoc posuit dñs silitudinem de seruo nequã, q debebat decem milia talentoꝛum, & tñ accepta gꝛa remissionis a dño suo noluit cẽtũ denarios remittere ꝓxo suo, vbi

Feria sexta post Cinerum

parabolã sic ꝓcludit. Sic ꝛpr̃ me⁹ celestis faciet vobis, si nõ remiserit ꝛ vnusq̃sq; fratri suo de cordibꝫ vr̃is. Dat. xviij. Scdo dem⁹ inimicos diligere ꝓpter eternũ ꝓmiũ ꝓsequndum Aug. Diligere inimicos ẽ grãdis labor in hoc seculo, sz grãde ꝓmiũ in futuro. qz p amorẽ inimici efficieris amic⁹ dei. Et sicut dic hic saluator, nõ solũ efficieris dei amic⁹, sz etiam filiꝰ. Sz filiꝰ debet hereditas. ĩo q̃ ꝓpter deũ diligit inimicos, ꝓmiũ ꝓsequit eternum. Hoc maxime oñdit nob in bto Stephano, q̃ qñ flexis genubꝫ p lapidantibꝫ inimicis exorauit, vidit celos aptos, ꝛ ihm stantẽ a dextr̃ ꝙtuꝫ dei. Et sic statim obdormiuit in dño, sic hr̃ Act. vij. V. Tertio ppt̃ piculũ cultandũ qđ q̃dẽ ẽ duplex, s. tpalis odiũ, ꝛ eterni supplicij. q̃ em̃ odit hz in mẽte letale vuln⁹, ꝛ gerit in corde tenebras pctõr. Uñ. j. Jo. ij. Qui odit frem suũ homicida est, ꝛ in tenebris ẽ, et i tenebris ãbulat, ꝛ nescit q̃ vadit, qz tenebre obcecauerunt oculos el⁹. Jo Aug. dicit notabile verbũ sup ps. Sic puta malicia eẽ q̃si ignẽ Nã si vis aliq̃d incẽdere ignis ꝓpus ardet, nisi em̃ ardeat ñ incẽdit. Ita ꝛ si malicia ꝓcedit ex te q̃d vastat, te vtiq;. q̃ alteri nõ noceat fieri potest. Dõ autem tibi non noceat fieri non potest ꝓpt̃ qđ monet in q̃dã ꝓmõe dñi. Frenate irã q̃ vos stimulat ad vindictã. Ira em̃ scorpio ẽ. Si igit̃ te vis vindicare ꝺ inimico tuo ad ipam irã tuã tepuerte, qz ipa ẽ inimica tua q̃ occidit aiam tuã. Aliud piculũ ẽ, si inimicos nõ diligim⁹, suppliciũ, s. eternũ acq̃rim⁹. Uñ ꝓmo Jo. ij. Qui nõ diligit mãet ĩ morte, ois q̃ odit frem suũ homicida ẽ. Et scit̃ q̃m omis homicida nõ hz vitã eternã in se manentem.

Secunda pars in qua

saluator nos docet in opibꝫ nr̃is hr̃e sinceritatẽ ꝛ rectitudinẽ intentõis, in b̃ q̃ dicit attendite, ir̃a pz ex se. X. X. Moraliter ẽ notandũ q̃ opa nr̃a pñt esse in triplici differentia. Sunt nãq; q̃dã opa tã bona q̃ male fieri nõ pñt. vt amare deũ. Alia sũt opa tam mala q̃ non pñt bene fieri. vt deũ blasphemare, mentiri, adulterari, ꝛc. Alia sunt indifferenter q̃ bene ꝛ male fieri pñt. Ut ieiunare, orare, ꝛ elemosynas dare, q̃ si fiunt ad honorẽ dei ꝛ ꝓpter deũ sunt bona ꝛ meritoria, si vero in fauorẽ seculi, puta ꝓpter pompã, auariciã, ꝛ simulatõz, vel laudẽ, vel hmõi. sz opa ĩ se sint bona, tñ qz nõ bñ fiũt, s. recta intẽtõe, sũt vana ꝛ demeritoria, vñ q̃dam saplẽs dixit Johi andree, vt habet extra de collusiõe detegẽda, ca. scripta, in glo. ij. q. de⁹ nõ ẽ remunerator noĩm, sed aduerbior, hoc est, de⁹ nõ remunerat bonũ qđ fit sed qđ bñ ꝛ recte fit ꝛ recta intentõe ꝓpter deũ. Uñ nõ remunerauit iudeos q̃ hoc bonũ op⁹ fecerunt crucifigendo xp̃m vñ nr̃a sal⁹ puenit, qz hoc non bñ ꝛ iusta intẽtõe fecerũt, sz ꝓpter inuidiã. Deꝰ em̃ cor interrogat ꝛ nõ manũ, xviij. q. v. si q̃d inueniſti. Hec cõsiderat q̃d fiat. sz q̃ aio fiat. xv. q. vj. c. j. in fine. Uñ ꝓsus. Quicq̃d agunt hoĩes intentio iudicat omnes. X. y X. Ut g̃ in nostris laboribꝫ nõ frustremur meritis debent opera nostra esse

Suplus eleuata intentiõis rectitudine
Interius coaptata ĩcorruptõis pulchritudie,
Inferi⁹ sublugata ex dñatõis celsitudine.

Dño optet opa nr̃a esse suplus eleuata zc, sic em̃ oculus mẽbr̃ dirigit in opando, sic ꝛ intẽtio facit opa bona tendere ad finem debitum sz in deũ. Exẽplũ de balistario q̃ claudit vnũ oculũ tenẽs aliũ aptũ vt sagittam recte ad terminũ dirigat intentũ. Sic debet homo ĩ opa suo aptre vnũ oculũ ꝛ claudere alterum, sz nõ indifferenter, sed debet claudere sinistrũ oculũ, ne in opa suo aspiciat ad bona tpalia, ꝛ ad mundũ ne faciat opus suũ, vt ab hoĩbꝫ videatur, ꝛ acq̃rat vanaz gloriã, qz Matth. vj. dicit Si oculꝰ tuꝰ, i. intentio fuerit nequa, totũ corpus, i. opꝰ tuũ tenebrosũ, i. sine meritis erit. ꝛ. X. Debet em̃ oculũ dextrũ sp habere aptuz ad deũ vt oĩa faciat ꝓpter ipm. Sz ad hꝰ ꝛtum sp nititr̃ nos trahere aduersarꝰ nr̃, vt in exemplo habet. j. Reg. xj. cũ ꝛ. faciam vobiscũ fedꝰ vt eruã oim vestrũ oculos dextros. ꝛ ponam vos opprobriũ vniuerso Israel. Non sic charissimi, sz sp in oĩbus aspiciamus ad deuz exemplo illiꝰ boni regis Josaphat, qui ait, ij. Paral. xx. Cũ ignoram⁹ q̃d agere debeam⁹ hoc solus habem⁹ residui, vt oculos nostros dirigamus ad te. q̃ es ꝓmiũ ꝛ remũeratio nostra. Uñ ꝛ de discipulis suis ꝛ Mat. xvij. q̃ leuantes oculos suos neminez viderunt nisi solũ Jhm. Sic ꝛ nos p continuã vigiliã ꝛ solicitudinẽ debemus leuare oculos mentis q̃ neminẽ videamus nec parentes nec cognatos nõ carnales ꝓpinq̃s, nõ auꝝ nec argentũ nõ laudẽ nec honorẽ, sz solũ ihm in omnibus operibus nostris. X. X. Dico scdo q̃ oportet nos esse interius illibatos, ꝛ ab omni putredine peccatorum immaculatos. Quia

sicut ex vase fetido ⁊ immundo non nisi fetida ⁊ corrupta exeūt, sic ex corde corrupto iniq̄tate nihil pgreditur nisi maculatum ⁊ ingratū deo. Jac. iiij. Emūdate manꝰ pctōres, ⁊ purificate corda duplices aīo. q. d. ꝑm Bonauē. Si manus vel opa vultꝫ eē mūda, studete ꝑius purificare corda q̄ sūt fōtalia operūnōꝝ ꝓncipia. sed q̄ sūt hoīes q̄ habeāt mūda corda Prouer. xx. Quis pt dicere mūdū ē cor meū. Valde enim ē mirabile ⁊ detestabile q̄ toto posse hoīes sic laborāt se solicite lauare corpꝰ a turpib⁹, mundare a vermib⁹ capita, mundare a noxijs intestina, mūdare a sordib⁹ vestimēta q̄rere in lectꝫ mūda lintheamina, in mēsis mūda mātilia, mūda fercula, mūda vina, ⁊ valde mūda mācipia ⁊ q̄ vix cūrāt hr̄e interiꝰ mundissima corda. Quare multi sūt hypocrite sīles sepulchris exteriꝰ dealbatꝫ, sz intꝰ oī spurcicia plenis sīc cadaueribꝫ mortuoꝝ. Multi em̄ quersatōz honestā oīdunt, q̄ tū interiꝰ iniq̄tate, inuidia, ⁊c. ceteros excellūt. De q̄b⁹ oīb⁹ dr Matth. xxiij. Ue vobis scribe ⁊ pharisei q̄ mūdatis qō deforis est, intꝰ aūt estis pleni rapina ⁊ immundicia, ⁊ addit, pharisee cece ꝑius munda qō est intus, vt sīat qō deforis est mundum. Sed diceret quis vtrū talꝫ hypocrita vel simulator qui oīdit exteriꝰ honestatem vel sanctitatē quā interius nō hz. peccet sp mortaliter in tali oīsione. Rn̄det sc̄us Tho. dicens q̄ in hypocrisi sunt duo, s. defectus sanctitatis, et simulatio ipsius. Si g̃ hypocrita dicatur iste cuiꝰ intentio ferꝫ solū ad apparentiā, ita q̄ non curat habere sanctitatem, sed solū sanctꝰ vel honestus apparere, sic sp est mortale. Si aūt dicatur hypocrita ille qui intendit sc̄itatē simulare a qua deficit p pctm̄ mortale, tūc q̄uis sit in pctō mortali ex quo ꝓuatur sanctitate, non tn̄ ipa simulatio est ei pctm̄ mortale, sed cōuenīale, quod discernendum est ex fine, q̄ si repugnet charitati dei ⁊ proximi, erit peccatum mortale, puta cum simulat sanctitatem, vt falsam doctrinam semīnet, vel vt adipiscatur eccl̄iastic̄ā dignitatē indignus, vel tpalia bona in quibus finem cōstituit. Si vero finis intentus non repugnat charitati, puta cuz ab ipa fictōe tm̄ delectat erit pctm̄ veniale, de q̄ dic̄ ph̄s. viij. ethi. q̄ magꝫ dr vanꝰ q̄ mal⁹. Un̄ qn̄ aliq̄s p bona opa q̄ facit ex suo gñe ad dei seruitium pertinentia ñ querit deo placere sed hominib⁹ simulat ad rectam intentionē quā non habet dr hypocrita. Unde Greg. Hypocrite portantes dei intentionē deseruiūt seculo, q̄ per ipa quoq̄ q̄ se agere sancta oīdunt, non conuersionem q̄runt hoīm sed aures fautoꝝ. Et ita simulant mēdaciter intentionē rectā quā nō hūt. ✠ L. Sz q̄ris an religiosus vel clericus negligens ⁊ nō viuens ꝼm habitum et tonsurā exteriorē dicat hypocrita. Rn̄detur q̄ habitus sanctitatꝫ puta religionis vel clericatus signat statum quo q̄s obligat ad opa pfectōis. Et tō cum q̄s habitū pfectōis ⁊ sc̄itatis assumit intendēs se ad statū pfectōis trāsferre si per infirmitatē deficiat nō est simulator vel hypocrita dicendus ex eo q̄ non oīdat suum statum habitum sc̄itatis deponendo. Si aūt ad hoc habitum sc̄itatis assumit vt se iustum ostendat ꝓpter ꝓpriū cōmodum dicitur hypocrita et simulator.

Dico tertio q̄ oportet opa nostra esse inferius p humilitatem subiugata. Non em̄ debemus supbire de bonis opib⁹ sed humiliter subiugare. Scitꝫ em̄ q̄ arbores q̄nto altius ascendunt tanto mināꝰ fructificant, vt patet de salice ⁊ quanto humiliores tanto fecundiores. Sic spūaliter. q̄nto hoīes magis oīduntur p supbiam ⁊ ꝓpriam reputatōem bonoꝝ, tāto minꝰ in bonis opib⁹ fructificāt, ⁊ q̄nto hūiliores sunt tāto magis in bonis opib⁹ abundant. Eccl. iij. Quāto maior es humilia te in omnibus. Un̄ si saluari cupis oportet te ħ duo seruare. Primum q̄ nunq̄ facias opus bonū. Scōz q̄ facias oīne malum. Sic ꝑmo nullū bonū facis q̄n bona q̄ facis ex humilitate nō estimas ex te sed ex gr̄ia dei facta putas. Sic ⁊ oīne malum facis, q̄n vt vilissimum pctōrē teipm̄ despicis. ⁊ mala omissa nō meritis tuis sed diuine misericordie te p̄seruanti ascribis. Unde Aug⁹. in li. de sancta ỽginitate. Dia pcta sunt habēda tāq̄ tibi dimittantur a deo a q̄bus te deꝰ custodit ne cōmittantur. Sed q̄ritur vtꝫ aliq̄s possit se dicere peccatorē vel peiorem latrone, q̄ tn̄ ꝓscius nō est alicuius pcti. Et videt q̄ sic, causa humilitatis, quia vt habetur in cañ. dist. v. ad eiꝰ, bonaꝝ mētiū est ibi etiā cognoscere culpam vbi culpa non est. In oppositum ē btūs Aug. tr̄ū. q. ij. Tum humilitatꝫ cā mentiris nō eras pctōr anteq̄s mētieras, mentiendo efficeris qō euitaras, s. peccatoꝝ. ꝓpitas aūt ipa in te non ē, nisi ita dixeris te peccatorem vt etiam esse cognoscas. Respondet glosa q̄ in genere potest quis dicere se esse peccatorem, Quia nemo sine crimine viuit, et recognoscendo in se culpam esse non peccat dummodo hoc credat

verū eē qđ dicit, ſz ſpāl'r dicēdo aliqđ pctm̄ đ ſe cui⁹ đctū credit peccat mortal'r. Scī ḡ q̄ ſe pctōres dicebāt putabāt h̄ ex negligētia diuīe gīe, q̄ hic nō tā bñ laborabāt, ſicut forte alīj q̄ ſi tāta fuiſſēt gr̄a p̄dotati. Vñ ſcribit dñs Bonauentura de.b. Franciſco.c. de ei⁹ hūilitate. Q̄ cuidā fratri deuoto tal' viſio mōſtrabat celitus. Cū ſemel idē frater eēt in comitatu ſancti Franciſci, z vna cū ipo in q̄daz eccl'ia deſerta feruenti oraret affectu, in extaſi fact⁹ vidit ītēr multas in celo ſedes vnā ceteris dignioꝛē p̄cioſis ornatā lapidib⁹, z cū gl'ia refulgētē. Mirat⁹ intra ſe p̄celſi refulgētia throni anxia cepit cogitatōe p̄q̄rere q̄s ad illā deberet aſſumi, audiuit ītēr hec vocē dicētē ſibi. Sedes iſta etiā vni⁹ de ruentib⁹ fuit z nūc hūili ſeruat Franciſco. Reuerſus demum frater ad ſe ab oratiōnis exceſſu, virum beatum exterius prodeuntem ſolito fuit more ſecutus. Cumq̄ incedentes per viā de deo inuicē loquerentur, frater ille viſiōis ſue nō immemor ſolerter ab eo q̄ſiuit quid de ſeipo ſentiret. Ad quem humilis x̄pi ſeruus, videor ait mihi maximus peccatorum. Cui autez cum frater diceret ex aduerſo q̄ hoc nec poſſet ſana cōſcientia dicere nec ſentire, ſb iunxit. Si quantū cunq̄ ſceleratum hominem tanta fuiſſet chriſtus miſericordia proſecutus arbitroꝛ ſane q̄ multo q̄ ego deo gratioꝛ eſſet.

Tertia pars in qua

tractatur de largitate pie ſubuentōnis, ibi. Cū ergo facis elemoſynā. Circa qua notandum q̄ quia in omni actu meritorio duo eſſe oportet, ſcz actum z modum, hinc ē q̄ primo ponit modum indebitum vt vitetur, hic autem ſecundo ſubiungit actum elemoſyne debitū vt exequatur. ibi. Te autem faciente elemoſynā. Vnde eſt ſciendum, q̄ vt habetur Hūe.z.p̄ceptū fuit iudeis q̄ q̄n ꝑ'l's erat ꝯgregandus q̄ fieret ſimplex dangoꝛ tubarū, hypocrite aūt q̄n volebant facere elemoſynā vt viderentur ad iactantiā p̄ferebant hmōi tubas. ℣ Vnde hypocrita đr ab hyper, qđ eſt ſupra, z criſis qđ eſt aurum, quaſi deauratus deſuper. Matth. xxiij. Ve vobis hypocrite qui ſimiles eſtis ſepulchris dealbatis. Vnde talis iactantia prohibetur in omnibus actibus et ſpecialiter in actu elemoſyne. hic. Te igitur faciente elemoſynam neſciat ſiniſtra tua q̄d faciat dextra tua id ē humana laus intentionē tuā nō deſtruat. Moraliter in hac ꝑte hortamur ad actū multū meritoriū, ſ. largitionē elemoſynarum. Naturaliter nāq̄ oia q̄ ſunt nituntꝰ ſumme ſibi benefacere inuicē et cōicare. Bonū em̄ ſm̄ ph̄m eſt ſuiꝑius diffuſiuum z cōmunicatiuū. Naz ſol ſemp illuminat, ignis calefacit, aqua humectat, terra fructificat. ℣ Cum ḡ hō ſit melioꝛ oīb⁹ his debet etiā ſe cōicare in bonis ſuis z beneficium pietatis ꝓximis ſuis oñdere. Nam vt habetur dis. lxxxvi. Qui clementiā nō habet, nec indutus ē viſcera miſericordie z lachrymarum, q̄ius ſpūalis ſit, i. faciat opa ſpiritualia q̄ tū ad exteriora nō adimpleuit legem x̄pi. Vt igitur impleas legē dei z merearis vitam eternā in x̄po, attēde verbū ſapient⁹. Eccl. xviij. Ante mortem bene fac amico tuo, z ſm̄ vires tuas exporrigens da pauperi. In quibus verbis notantur tria in actione bñficij vel largitōe elemoſynarū attendēda, ſ. ꝓferentis celeritas, ibi. Ante mortē. Accipientis ꝓpinq̄tas, ibi. Benefac amico. Patientis neceſſitas. ibi. Da pauperi. Attēdam⁹ ḡ in beneficio celeritatē ꝓferentis, q̄ ſcz ſtatim cito z libenter debet bñficium impārtiri. Nam ſicut ſtatim q̄n membrū ledit, natura ad eius adiutoriū mittit ſanguinem ad locū leſionis, z hoc ſtatim ſine violētia. Sic homo ſtatim q̄n videt iudigentiā alteri⁹, ſpōte celeriter z libenter đz ſibi neceſſariuz ſubſidiū mittere z erogare. Non em̄ đz expectare q̄ rogetur, ſed alterius petitionē p̄uenire. Et h̄ eſt qđ dicit Sene. lib. iij. de beneficijs. Gratiſſima ſunt inquit beneficia homini facilit' occurrentia z facilia vbi nulla mora eſt niſi in recipientis verecūdia. Sed ſic nō faciūt q̄ añ q̄ pauꝑi petenti denariū offerāt, decies vultum auertūt. Jō dicit Seneca. Vidi q̄ nō tulit ḡtis q̄ cū p̄cibus accepit. Nulla eq̄ res charioꝛ q̄ q̄ p̄cibus empta eſt. Moleſtum em̄ verbuz eſt z oneroſum dimiſſo vultu dicere rogo. ℣ Eſt igitur celeriter faciendum bñficium qđ oñditur cuz đr. Añ mortē bñfac, mors em̄ ſēp parata eſt. Et iō cū đr, ante mortē, innuitur qđ ſtatim ſine dilatiōe in vita ſua q̄ ſe debet adimplere, nō differre poſt mortem ad heredes, q̄ ſtatim obliuiſcitur. Nec qđ ꝓmittꝰ q̄ heredes adimpleꝰ. Exemplū. Heremita quidā videns in quadā viſione multas aīas in diuerſis ſtatib⁹, inter alia vidit virū vnū ſedentē et ante ipſum mēſaz ſtantē oīb⁹ bonis repletā, et alia mēſa ſtabat vltra eā vacua, a q̄ querens quid ſignificaret, Reſpondit, menſa illa q̄ ſtat ante me ſunt opera miſericordie, Et alia bona que feci-

aīm mortē ⁊ illis bonis mō vtor. Desa ꝙo pᵒ me posita signat q cū adhuc viuerez vxori filijs ⁊ amicꝫ heredibꝫ meis mādaui, vt aie mee in aliq subueniret. Et ecce adhuc stat vacua, qz mei obliti sūt. Et iō q̄dā sapiēs dic Facbn dū viuis pᵒ mortē viuere si vis. Scdo attēde da ē accipiētis ꝑsonas, qz ceteris paribꝫ amicis magis tenemur bn̄facere. etiaz ꝑsonas ⁊ parētibꝫ cꝫ extraneis ⁊ remotꝫ, ꝫ em̄ docz natura. Locz em̄ magis ⁊ ꝑfus infundit de calore mēbris sibi ꝓximis sic̄ sunt epar ⁊ renes, cꝫ remotis sic̄ sūt manꝰ ⁊ pedes. Sic etiā magis ꝓximis cꝫ extraneis tenemur bn̄facere. Vñ seneca, cuis oi petenti dare debeas, tū in bn̄ficio spectandi sunt recipientiū mores, animᵒ habitatio societas ⁊ obsequiū nobis ipensa. Nō est ꝺ istos q̄ incōsideratis moribꝫ citius et plᵒ tribuūt histrionibꝫ ⁊ hmōi turpibꝫ psonis ꝓpter malā societatē ⁊ inhonestā ꝙuersationē cꝫ honestis ⁊ religiosis. Vñ aug. vt habet transsumptiue in cañ. dis. lxxxvj. Donare res suas histrionibꝫ imane, i. maximū pctm̄ ē. Sed q̄rit an volēs facere elemosynā debeat hr̄e differētiā psonaz. Et videt q nō. xxj q. j. si si cupis. vbi habet q elemosyna indifferenter oīb est faciēda. qz scriptū ē. Oi petenti te tribue. Cōtra. ibidē in glo. Desudet elemosynā ī manu tua donec iuenias iustū cui des. Rñdet vt habet. xlij. dis. q̄escamus. Qreoz q̄ petūt elemosynaz, aliq petūt quasi ex debito, vt p̄dicatores ⁊ prelati ꝓ sustentatiōe corpis. Hi em̄ si sunt cogniti ⁊ ꝙstat q tale officiū est eis cōmissū sunt recipiendi. ⁊ elemosyna ē eis danda rōne officij ⁊ q̄si ex debito, alias non. Aliqui vero petūt ꝓ nutrimento, ⁊ sic indistincte oībus est danda, nec in his sunt examinā di. qm̄ abraam hospitalē se circa oēs oñdebat. Si em̄ scrutator fuisset circa refugientes ad se, nūq̄ angelos hospitio recepisset, fortassis em̄ nō putasset eos angelos. ſz deū cū relq repelleret. Sz qm̄ oēs recipiebat, suscepit et angelos. Nō em̄ ex vita eoz q̄s accipis mercedem tibi retributur⁹ ē de⁹. ſz ex volūtate et bonorificentia multa ex misericordia ⁊ bonitate, ⁊ sic habemus q oībus indistincte ē elemosyna danda, nisi q̄s ꝓpter securitatem cibi negligat iusticiam. sic̄ q̄dam histriōes ⁊ meretrices q̄bꝫ subtrahendū est. nisi fame moriā tur. Et ista attēdend⁹ ē ordo charitatis vt ceteris paribꝫ potiꝰ det bono cꝫ malo, et consanguineo cꝫ extraneo. Et de illa loquitur illa autoritas dicens, Desudet elemosyna. Tertio attendenda est patiētis necessitas q̄ oñdit cū ór paupi. cꝫto em̄ q̄s ē pauplor, tāto magis debem⁹ sibi bn̄ficiū largiri. Juxta illō ps. Dispsit dedit pauplbꝫ, Jsta em̄ est regula euangelica quā dedit nob saluator Luc. xiij. dicens, Cū facis conuiuiū noli vocare diuites, sed voca paupes q̄ nō pñt tibi retribuere. Nō tn̄ est ꝺ mores mūdanorū q̄ non pauperibus ⁊ indigentibꝫ ſz potiꝰ diuitibꝫ ⁊ potētibꝫ sua cōlcant bn̄ficia vt ea retribuāt. De q̄bꝫ dicit veritas Lu. vj. Si bn̄ feceritis his q̄ bene vobis facit, q̄ vobis ē gr̄a. q. d. nulla. Unde Isa. lviij. Et in epla hodierna. Frange esurienti panem tuū, dicit frange. i. diuide, nō tā tū vni sed multis, esurienti. i. pauperi nihil habenti, panē tuū, non alienū de laboribꝫ tuis acq̄situ. Nō de rapina, furto, vsura, deceptōe, ludo, ⁊c̄. Et egenos vagos, nō tuos amicos diuites. habentes, ſz egenos paupes honestos religiosos. magis indigētes, induc in domū tuā, nō in stabulū porcoz in locū despectum. Cū videris nudū, nō supbe vestitū, operi eū, ⁊ carnem tuam, i. primū nō despexeris.

Sabbato post cinerum

Qmsero factum

esset erat nauis in medio mari, ⁊ sol⁹ in terra. Mar. vj. Ihs dicit. viij. poli. Qars supplet defectum nature, patet, qn̄ em̄ de sero deficit lumē naturale, s. sol cādela artificialis incendit vt dom⁹ illustret. Et ista q̄ ponderositate corpis naturaliter ascēdere neq̄t, artificialē q̄rit scalā, vt arte ascendat. Sic etiā non valēs aquā trāsire nisi mergat. nauē intrat mediante q̄ ad portū deducit. Sic spūaliter vbi homi regula naturalis deficit, puidit de artificiali, vt defect⁹ nature suppleat. Hā vt habet extra de sū. trī, et fi. catho. c. firmit. in glo. Bern̄. sup ꝙbo propositō, Deus tria distinxit tpa. i. tps ante legē, sub lege, ⁊ tps gr̄e, in q̄bꝫ homies distinctas habuerūt regulas viuēdi. In tpe añ legē habebāt ius naturale q̄ regebāt. qđ ꝙsistebat in his ꝙsibꝫ. Qđ tibi vis fieri mihi fac, qđ nō tibi noli. Sic potes in terris viuere iure poli. dis. j. in ꝓncipio. Cū aūt bō in his deficeret vnusq̄sq̄ corrūpēs viā suā, vt ór Gen. vj. delet a oīm carne ꝓ diluuiū deus hūc defectū naturalē volēs subleuare p artē, dedit moysi decalogū in tabulis scriptum vt postea sub lege

Sabbato post Cinerum

ḡsi sub arte regerent.q̄ oīa in figura p̄tigebāt vt tpe gr̄e ꝓplerēt. Cū aūt venit plenitudo tē poris,s.tps gr̄e q̄n sero erat factū venit filius dei sol⁹ in terrā.i.carnē hūanā sūere de ꝑgie. vt oēs ō angustijs z miserijs liberaret,ponēs nauē,s.mr̄ez ei⁹ i mūdo.mediāte q̄ q̄si artificiali instr̄o ad portū salutis dirigeremur,ōr ḡ. Cū sero factū eēt z ihs sol⁹ in terra erat,nauis in medio mari. Vel nauis designat pniam q̄ nos de piculis mūdi in sero hui⁹ tp̄is p̄t ducere ad portū salutis. Querit de ꝑma applicatōe,an sūma dei mia,q̄ de se oib⁹ eq̄liter p̄tat nob⁹ p mīis xp̄i merita,singulariť ꝓcedat. Hec q̄ō vnū p̄supponit.z aliū q̄rit, Supponit ei q̄ dei mia oib⁹ equaliť p̄sentat. Deinde q̄rit si dei miscōiam singulariter habeam⁹ p mr̄em xp̄i. Nō aūt supponit p xp̄m dicentes Dat.ix. Miscōiam volo et non sacrificium q.d.misericordiam in vobis desidero magis q̄ aliquod bonum opus,cum z ego oīm miserear z plus miscōiam ostendam q̄ aliquod opus. Vñ Aug.in q̄dā ꝑmōe. Sic fōs emanat aquā oib⁹ recipe volēt⁹,z sic sol cuz suo radio repūtat vt luceat oībus sup terrā. z tamen nō est ex defectu fontis si aliq̄ non recipiant aquā,nec ex defectu solis vel sui radij si aliq̄s obstaculū apponat vt nō reluceat existē tib⁹ in domo,sed ex defectu nolentis recipe seu ponētis obstaculū vt sol nō in domo recipiat. Sic nō est ex defectu dei misericordie q̄ de se repūtat oīb⁹,sed ex defectu nolentis recipere eam. Sed ad q̄stū rñdendo ōr q̄ dei miscōia p̄cipaliter dat p xp̄m quasi p originem vnō efflui,deinde p matrē q̄si p singulare impetratricē.q̄ oīdo ex dictis mgīt sniarū.lij.dis. j.z sul ꝓmentatoris Bonauēture ibidē.ar.ij. q.ij.dicentiū q̄ misericordia dei maxime facta est p incarnatōz,sed incarnatio facta est p matrē virginē.igiť misericordia facta cum christo est de maria virgine. Unde xp̄s pendens in cruce recōcilians huamam naturā suo p̄ri dixit matri ꝓmittēdo sibi Johānem. Ecce fili⁹ tu⁹. Joh.xix.q.d,ām q̄sdam glosantes, q̄ in te matre solū fides ecclesie permansit.iō nunc habeas curā de ea cū filio quē tibi cōmitto, vt nauis ecclesie tua misericordia gubernet. ꝓssumḡ dicere dño p ps.xlvij. Suscepim⁹ deus miscordiam tuā in medio tēpli tui,s. in ecclesia per meritum matris tue. Ad Querit p scōa applicatōe. Utr̄ pnia sera ī angustijs mortis ꝓstitutis sit nauis salutifera ducens eos ad portū salutis. In ista q̄one sic pcedā duo tangendo, Primo q̄ pnia in extremis vix sufficit ad salutē. Scōo q̄ non p̄t eē nimis sera dū sit vera. De ꝑmo in extremis pnia vix vel raro est vera vel sufficiēs ad salutē,z b̄ ꝓpter illa motiua,q̄ tangit.b.Aug.in li. de pnia,z allegat de pe.dis.vi.c.nullus exp ec tet. Primo q̄ ex dolore nimio,z ex compassione vehementi impeditur vsus liberi arbitrij. sic ē in extremis.q̄n non est spes de vita hois vt cōtingit in submersiōe vel vulneratiōe, vl grauī infirmitat, eq̄n cruciat⁹ ligat mēbra, et dolor sensū p̄mit q̄ hō vix aliq̄d cogitare valet.q̄ ōr eē volūtaria z ꝓpter deū. Presumit ei in tali puncto q̄ si remotus esset a tali piculo siue pena nō extorq̄ret a se talē displicētiā, vt dicit Aug. Et vt cōiter ō infirmo in extremis est sicut de hoīe existente in periculo maris,q̄ merces suas p̄icit ad mare vt euadat piculū. Talis habet aliquid volūtarie,z aliquid de inuoluntario. Voluntarie p̄icit,vt euadat p iculū. Inuoluntarie.quia non libenter pdit. Sic infirm⁹ in pūcto mortis posit⁹ q̄si videt extorquere a se actū displicentie,propter timorē pene nō ꝓpt amorē dei z iusticie. Optet aūt nō solū timere deū iudicē,sed ām Aug.iustuz diligere. Scōo q̄ habit⁹ mal⁹ vsq̄ tūc continuat⁹ multū retrahit ab actu pnie, vt mund⁹ quē dilexit,filij si sūt z vxor,z oīa delectabilia vehementer illi impssa. Quō em̄ ethiops p̄t mutare pellē suā z pardus colorē. Sic z vos bñfacere non potestis,cū nihil aliud nisi malū facere didicistis. Cōsuetudo em̄ difficulter p̄t frangi cū sit altera natura ām ph̄m. Certō q̄ in tali puncto arduo hō nō est bñ dñs suorū actuū,ꝓter illa dictē Aug.vbi supra. Periculosissimū est expectare serotinā pniam.

Ad ō scōo q̄ pnia nūq̄ est nimis sera dū tū est vera. Rō est,q̄a diu em̄ hō habet vsū liberi arbitrij cum discretōe p̄t peccare pctō interiori.licet q̄nq̄ non exteriori saltē cōplacē do pctis p̄us cōmissis. Ita etiā p̄t dimittere pctā p displicentiam. Probat b̄ auctoritatibus Aug.vbi de vera pnia dicē, Pnia si in extremo vite inbiatu aduenerit sanat et liberat Ut Ezech.xviij. Quacūq̄ hora pctōr ingemuerit z conuersus fuerit vita viuet. Et illa auctoritate concludit q̄ malicia quātūcūq̄ itera ta z continuata fuerit nō ꝓhibet ḡn hō possit vere penitere si facit q̄ in se est. Exemplum ī manasse pessimo hoīe ō q̄ scribit.iiij.Re.xxi.

Ex fuit rex sup hierlm ꝛ mal⁹ in multis. Primo in h̄ ꝙ totū ꝓplm induxit ad adorādū idola. ꝛ posuit idola ad tēplū. et destruxit aras di viuētis. Scdo sacrificauit filios suos ꝑ ignē ita ꝙ ꝯm doctores fec̄ succēdi idolū moloth. qd̄ fuit creuz. ꝛ sic ignitū fecit filiū āplecti. ꝛ sic sacrificauit filios suos idolis. Tertio impleuit hierlm sanguīe innoxio vsqꝫ ad os. i. occidit oēs ꝓphas dñi q̄s īuenire poterat. Et Isaiam ꝓpham sctm̄ q̄ erat de stirpe regia iussit serra lignea secari vt eo magis affligeret. P⁹ hec mala oīa ꝯm doctores penituit: ꝛ mīam inuenit. q̄re nemini desperandū est in hac vita lz ꝓpter h̄ nō differas penitere. qꝛ nesc̄ horā ꝛ tps. Mat. xxv. Vigilate itaqꝫ. qꝛ nescitis diē neqꝫ horā. ¶ Quātū nūc ad expositōz ꝛ cōtinuationē euangelij. heri dicebat̄ quō bona pñt annihilari sinistra intētōe. hodie quō laborantes ꝯcutiunt̄ tēptatōne. ꝛ adiuuant̄ xp̄i ꝯsolatōe. ꝛ ꝯm h̄ sūt tres ꝑtes p̄sentis euāge. In p̄ma notat̄ de vigilia laboris necessitate. ibi. Cum sero esset

In scda de xp̄i gubernatoris p̄sentialitate ꝛ vtilitate. ibi. Ego sum.

In tertia de ꝓpli infirmitate ꝛ miraculosa sanitate. ibi. Et quotquot tangebant eū.

Quātū ergo ad primā

ꝑtē est sciendum. vt habet̄ Joh. vj. Ex ihs p⁹ miraculū factū de quinqꝫ panibus. fugit a populo in mōtē sol⁹ orare. qꝛ volebant eum facere regē sup se viso isto magno miraculo tūc cōpulsi sunt discipuli ascendere in nauiculaz. et eū p̄cedere trās fretū ad bethsaidā. ꝛ hoc factū est sero. Et dum essent in mari venit ventus ꝯrius ꝯ quē oportuit eos laborare multū remigando. Et ihs videns eos laborare circa quartam vigiliam noctis venit ad eos. Antiqui em̄ qñ rebellionē habuerunt inimicoruz diuiserunt noctem ī quattuor vigilias in quibus custodiebāt ciuitates. Et quarta vigilia ꝯm Bedā erat mane in diluculo. in q̄ venit iesus ad discipulos. ✕ O ✕ Moraliter. qꝛ vndiqꝫ habem⁹ inimicos nob̄ aduersantes. ꝯgrue etiā vigilam⁹. Nā hñs magnā cām corā iudice pendentē ꝛ astutū aduersariū. modicū q̄escit. sed solerter vigilat vt cām defendat. ꝛ seipsū a pena liberet. Quia vt habet̄ extra d̄ ꝯsue. ex ꝑte. in glo. vigilantibꝫ ꝛ nō negligentibꝫ sb̄ueniunt iura. Debem⁹ etiā solerter vigilare. vt cām pendentē coram deo de accusatōe peccatorum nō negligligamus. sup q̄ astut⁹ aduersari⁹ dyabol⁹ nos sp accusat. Debem⁹ ergo vitā nr̄amq̄ cōpatur nocti ꝓpt̄ obscuritatem pctōꝝ diuidere in quattuor vigilias in q̄bus vigilare debemus.

Et p̄mo in opibus ꝯtritōis et pnīe

Scdo in opibꝫ sanctificatōis ꝛ beniuolentie

Tertio in opibꝫ cōpassiōis ꝛ misericordie.

Quarto in opibꝫ deuotōis ꝛ sapīe

Primo in opibꝫ ꝯtritōis. ne inueniamur a iudice sic̄ fatue v̄gines. De q̄bꝫ d̄r Math. xxv. Dormierūt oēs. Vñ Treñ. ij. Consurge lauda in nocte in p̄ncipio vigiliaꝝ effunde sicut aquā cor tuū in ꝯspectu dñi. s. vt cor tuū sit aquosū ꝑ lacrimabilē cōpunctōz. totū effusuz ꝑ fidelē ꝯfessionē. ✕ P ✕ Notanter g̊ dicit. sicut aquā de q̄ nec color nec sapor nec odor in canali remaneat. vt sic nōtm̄ pctā. sz etiā om̄s circūstantias aggrauantes confiteri oporteat. vt est qualitas criminis ꝑsone. locus. tēp⁹. ꝑseuerantia. qꝛ tanto grauiora sunt pctā quāto diuti⁹ infelicē aīam detinēt alligatā. Est insup circūstantia repetitio pctī dimissi siue recidiuatio in pctm̄. qd̄ declaro. qꝛ qui penituit de pctō p̄ter legē gñalem obligantē ad ñ peccandum etiā innocentē tenet̄ iste duplici lege speciali non peccare. s. lege gratitudinis ꝛ lege ꝓmissi. Primum patet. qꝛ existenti in pctō mortali nulli⁹ ē debitor nisi pene eterne. Igitur si sibi gr̄am ꝯfert. hoc erit donū maxime g̊tuitū ꝛ liberaliter collatū. ꝛ p̄cipue si est gratia eq̄lis collata alij innocēti. g̊ ille ex lege g̊titudinis tenetur deo spēaliter illud donū summe liberaliter collatū. ꝛ ꝑ ꝯsequēs offendens postea grauius peccat ꝓpter ingratitudinē. Scdm pz. qꝛ penitens q̄tiēscūqꝫ digne penitet obligat se saltē voto ad nō peccandū in posteꝝ. qꝛ sine tali ꝓposito nō est digna pnīa ꝛ ꝓpter h̄ ꝯstrict⁹ est ad non peccandū lege gñal̄ iusticie. g̊ si peccat transgredit̄ duplicē legem. ꝛ ꝑ ꝯsequēs graui⁹ peccat. ✕ O ✕ Sed hic orit̄ dubiū cū pctm̄ dimissum sit circūstantia aggrauans pctm̄ recidiui. an oporteat confiteri om̄s circūstantias aggrauantes. vt d̄r de peni. et re. c. de⁹ q̄. id est si opteat in spēali ꝯfiteri pctā p̄terita tanqꝫ circūstantias aggrauātes. Rñdeo q̄qꝫ sit licitū ꝛ forsan vtile. nō videt̄ tñ necessariū illa cōfiteri in spēali. qꝛ inq̄ntū aggrauāt pñt exp̄mi sufficiēter in ꝯfessiōe absqꝫ exp̄ssione istoꝝ pctōꝝ p̄us dimissorum in spēali. vtpote dicēdo. d̄ magnis ꝛ multꝫ pec

Sabbato post Cinerum

catis alias penitui, z vt spero in dño mihi remisisse z ego fui magis ingrat⁹ nūc peccādo Ista em̄ emēdatio vite dr̄ p̄ma vigilia, qū sic ꝯtritōe z pctō⁹ ꝯfessiōe pctōr dolet deū offēdisse z gr̄az amisisse, Hāc vigiliā q̄libz hr̄e dz sic exēplo pauonis instruimur q̄ p⁹ p̄mū somnū euigilat z clamat, qr̄ pulchritudinez suā se amisisse timet sic z hō p dormitōz culpe z negligētie gr̄az amittit z pdit, q̄ q̄dē gr̄a ē indumētū z pulchritudo aīe, sine q̄ filia eterni regis turpit̄ q̄si nuda incedit. ℟. Sedo vigilare debem⁹ in opib⁹ sctificatōis z beniuolētie, Dar. xlij. Janitori p̄cepit vt vigilet. Janitor est timor q̄ sp vigilare dz, ne remissi simꝰ i bonis opib⁹, Hec ē virga vigilās, Hiere. j. z Lu. ij. dr̄, q̄ pastores erāt vigilātes sup grēgē, s. sē suū. cogitationū, affectionū. locutionū, Et hꝰ exēplū h̄ bēm⁹ de vigilia passer, Ubi pſ. Uigilaui z factꝰ sū sic̄ passer solitari⁹ i tecto. Passer p̄mo tenerrime diligit pullos z in foraminib⁹ petre, ne ab accipitre capiāt nidificat. secūdo q̄cq̄d glutit cito digerit, pt̄ caliditatem, nec vigilare cessat. Sic in ꝓposito ser⁹ fidel dz pullos suos. i. opa sua diligere, ne in eis sit negligentia p accidiā. z in foraminib⁹ petre. i. xp̄i abscōdere, ne in eis fiat fraus p vanā gloriā. Secundo dz in eis esse caliditas dilectionis ne opa nostra sint cruda, sed charitate decocta et inflāmata. Tertio vigilare debemus in opibus ꝑpassionis et misericordie. Epoc. xij. Esto vigilans et confirma cetera q̄ mortura sūt, siue p pctm̄, siue p tpalīū defectū. Et sic p duplicē miscōiaz, s. spūalē z tpalem ē prīmis subuenīēdū. Huius exēpluz habem⁹ in grulbus q̄ alternatim vigilāt p se inuicē bañbētes solicitudinē, disponūt vigilias de nocte explorāt alie ex qua pte tēptenť insidie, p̄cedit vna ceteras, z p vices suscipiūt vigilias. Isti sūt vigiles q̄ custodiūt ciuitatē, Can. xij. q̄ diligenter circūeunt vt supleāt alsorum defectū z necessitatē. Quarto vigilare debem⁹ i opib⁹ deotōnis. Can. v. Ego dormio z cor meum vigilat. Uigilat cor dormientis q̄n viget affectus cordis in gr̄a deotōis z cōtemplatōis. Hui⁹ habem⁹ exēplū in pbilomena q̄ p totā noctē canit z vigilat, z diligenti⁹ cantat z vigilat dū ppendit dīē appropinquare. Sic deuot⁹ bō nūq̄z q̄escit a laude diuina et quāto magis ppēdit gr̄am appropinq̄re, tanto dulci⁹ vigilat, et in orōe et deotōe cantat, dicēs cū p̄s, De⁹ de⁹ me⁹ ad te de luce vigilo

Hec em̄ est quarta vigilia in qua Ihs venit ad discipulos in diluculo. S

Secunda pars in qua

notat̄ de vtili p̄sentialitate gubernatoris xp̄i. Nā q̄n ad discipl̄os nauē ascēdit, cessauit vē t⁹ in ei⁹ p̄ntia in cui⁹ absentia apl̄i fuerunt in magno piculo, puta ex noctis obscuritate aeris tēpestate, nauis pulsate. ventoꝝ ꝓcellate, et laboꝝ grauitate Hec mirū q̄ hec picula cōtigerūt, qr̄ xp̄s nō aderat. Unū Hiero. Dño in montis cacumine cōmorante, statim ventus ꝓcellus oritur et turbatur mare, z piclitantur apl̄i. et tādiu imminēs naufragiū p̄seuerat, q̄s diu ihs ueniat, Moraliter est notandū q̄ sic in naturalib⁹ videm⁹, q̄ quātūcūq̄z effect⁹ dependet ab aliqua cā, tunc deficiente cā deficit etiā effectus. Sic deficiēte sole a quo dependet radius solaris z illustratio deficiet illuminatio, Et deficiente nauta z gubernatore deficit salus nauis Est em̄ p̄ntia naute causa salutis, z ei⁹ absentia cā submersionis. vt dr̄, ij. phīc. Sic spūalr̄ cū ois sal⁹ dependeat a xp̄o, qr̄ fm apl̄m, p ipm z cū ipo z in ipo sunt oīa z via p mare h⁹ mūdi ad beatitudinem sit mlt̄ū piculosa, est em̄, vt dr̄ de pe. dīl. ij. citius, inglo. valde arta, vt oēs nos saluet z liberet de piculis vult nos sua p̄sentialitate ꝓsolari dicens. Cōfidite ego sum nolite timere, Debēt nāq̄z in eum cōfidere

Incipientes q̄s informat ne pereant
Proficientes q̄s ꝓfortat vt cōpleant
Perfecti q̄s cōseruat vt p̄maneant

Incipientes em̄ sunt q̄ vere penitent de p̄teritis z ꝓponūt firmit̄ vitā emēdare. Hi sūt q̄ p mo nauē trahēres sūt a terra. Nā q̄cito bō p̄niam vitā suā ꝓponit a mūdo elongare. et incipit penitere. obuiat pirata infernalis vento volūtatis et carnalitatis tā valido q̄ non solū cor sed etiā oēs sensus cōturbet z irritet z q̄ bō nesciat q̄ se diuertat. Cogitat em̄ si luxuriosus, durum fore mulieres dimittere, si auarus pecuniā. si raptor rapinā, si ebriosus crapulā, et sic dulcedine voluptatis carnalis mlt̄i retardantur z capiuntur z occiduntur Quare Plato in pbedrone ait, Esca omniuz maloꝝ ē voluptas, qr̄ in ea capiunt boīes, sic hamo pisces. Istud malū cōparatur cuidam piculo maris, de q̄ narrat Boe. iij. de consolatione metro. iij. dicēs, Q̄ Ulixes q̄da strēnuus miles rediēs de bello troiano, decennio errauit

p mare. Uno ꝯo tpe vidēs q̄ndā insulā in q̄ erat pulcerrima dña q̄ figura sol' dicebaſ, ad quā applicuit z intrauit. Iſta p incātatões et carmina miscuit. qđā poculū q̄ oēs de eodē bibētes sic voluit a natura z spē būana in bestias trāsmutauit, sic socios vlixis. vnū i apz. alīū in leonē, tertiū in coruū suo poculo pmutauit. Qđ vidēs vlixes p odorē vnīº florz quē sibi dederat regina troie piculuz illud euasit. Ulixes strēnuº miles ē hō q̄ sensualitatē rōe vicit. Hic em̄ more mūdanoz viuēs m̄ sēsualitatē nihil denegās oculº vel cordi. multo tpe piculose errat, z inter oīa picula maxim̄ū i mūdo replt voluptatē carnis, q̄ nūc oculis oīm hoim pulcerrima adludicaſ, lz sit turpissima z piculosissima, nā p suas incantatões et deceptões q̄sdā a rōe trāsmutans in bestias, vnū in lupū rapacē fecit, sic nobilē raptorē, alium in vulpē sic dolosū mercatorē vnū in canē latrantē, sic iudicē vl' aduocatū municipem zc. Hoc piculū euadere pt solº vlixes, s. penitēs q̄ vt strēnuº miles hec oīa postposuit z vicit p odorē suauissimū floris xpi quē pepit regia celoz z pniam incipienti pcurauit. ℟ Scdo pficientes timere nō dñt, sed ꝯfidere qz ihs eos ꝯforţat vt opº inceptū ꝯpleāt ꝯ oīa aduersa. Nā quāto nauis in mare pfundº z longiº trahit. tāto magis ꝑtº trahētiū lassaſ, melius tū eēt nauē a terra nō discedere. q̄ş añq̄ terminū z portū attingat remigātes a labore cessare. Sic nōnulli sunt in p̄ncipio valde feruētes in orādo, ieiunādo, zc, sz modico interuallo tpis seruato labore, ꝯcutiūt accidia q̄ a labore q̄escūt. nec medīū, nec portū btitudinis acq̄runt optatū. bñt em̄ ventū accidie l' ociositatis, quē dyabolº ꝯ pficientes suscitat vt eos impediat z aias eoz capiat, ociositas ei z voluptas arma sūt bestis antiq̄ ad miseras aias capiēdas, vt habeaſ extra de renū. nisi cū p̄dē, in glo. Cōtra hūc ventū debemº fortiter remigare z laborare. sm q̄ hiero, hortaſ rusticū monachū. vt recitaſ de cōse. dis. v. nūq̄d dl. Semp facito aliq̄d opis vt dyabolus inueniat te occupatū. Querit em̄ dyabolus q̄ mō virtuosos p dulcedinē sue inspiratōis delectet. Inspirat em̄ dulcedinē quietis leniter vestiri, suauiter refici. pocula sapida, lectisternia mūda. z cerusicalia mollia ꝯuenire magis nature, q̄ş horz ꝯria videlicet ieiunare, esurire sitire. vigilare, nunq̄ q̄escere. que vox est multis tam dulcis armonia, q̄ statim oblitis piculis obdormiunt z sensibz sopiunt. Istud āt malū cōpaſ cuidā piculo maris. de q̄ in fabulis poetaz recitaſ qđ est syrenarū canticum. Dicūt in mari eē mōstrū qđ syrē dr. hūs exte vna faciem virginis, ex pte altera formam piscis. Et dr syren quasi trahēs. Syron enim grece dr trabo latine, ex eo qđ syrē p dulcissimā armoniā boies attrahit z obdormire facit et attractos occidit. ℟ Hā vt recitat Alexander in cintillario poesis, q̄ vlixes post destructionē troie p eas transituras, tali fuit vsº cautela, q̄ aures sociorz suoz cera obturauit ne syrenum armoniā audirent z obdormirēt. Semetipm aūt malo nauis alligauit, z sic euasit. Syren est dyabolus q̄ dulcedine inspiratōis conatur oēs a labore ad ociuz trahere z allectos quiete occidere et submergere. Idz ergo pficiens aures suorū sociorū, s. quinq̄ sē suū obturare cera. i. stabilitate z fluxibilitate tpis, ꝯsiderando quietē hanc z cōsolationem statim fluere z post inquietem eternā obtinere, z malo crucis alligari p firmū ꝓpositū z sic poteris illud malū euadere. ℣ Tertio pfecti ꝯfidere dñt z non timere, qz ihs p pūtiam suā eos ꝯseruat vt pmaneāt. Nā tpe tēpestatis nauicula maxime piclitaſ, quanto magis portū appropiquat, qz fluctibz repcutiſ z quā doq̄ vento subuertiſ. Sic vita pfectoz ē piculosa circa finē, qz vēto tēptatōis maxie repcutiſ. vt dimisso culmie perfectōis in imū dejiciatur. Unde valde fraudulenter ꝯ tales pfectos ventum spūalis elatōis z ꝓprie cōfidētie dyabolus suscitat vt eos puertat mouēdo spēs z fantasmata oīm bonoz z virtutū i memoria relictos. z eorū memoriā facit. vt in his cōplaceant in qua cōplacentia subministrat venenū vane gl'ie. Cōsideratōe em̄ ꝓtutū z lōgitudine tpis seruitij dei, putāt se in his meritis multis donis forte dignos z gratijs, vl' cogitant se taliter in bonis firmatos q̄ ipossibile sit labi in pctm̄, z sic q̄nq̄ nimia ꝯfidentia minus caute incedētes cadunt q̄nq̄ in pctm̄. Un̄ apls. j. Coz. x. Qui se existimat stare videat ne cadat. Cogitare dz hō q̄ nihil ē i mūdo qđ trāsmutatōz nō habeat. Et lō mūdº dr a motu qz nō ē tā fortis. sctūs, prudēs, q̄ tm̄ ꝺ se confidere dz, sz sp timere, q̄ sicut multi ceciderūt scti z fortissimi. ita etiā z ipe cadere pōt. Un̄ apls. Videte quō caute ambuletis, non quasi insipientes sz vt sapientes redimētes tēpus qm̄ dies mali sunt. Istud nanq̄ malus

¶ Sabbato post Cinerum

cõpat cuidã pcl'o marꝫ qđ fit p cete beluã marinam q̃ fixa ad tps pmanet in mari i aliquo loco, q̃ sic stãs colligit lutũ in dorso in q̃ crescũt gramia, z herbe virescũt, vñ fit q̃si monti cul⁹ virens, q̃ cũ naulgãtib⁹ apparet illic applicãt. vela soluũt, z ibi figũt, estimãtes se in terra solidaesse, sz cũ ignẽ accendũt p necessarijs decoquendis, bestia calorem sentiẽs se subito subtrahit z collocatos i mari mergit. Hec bestia designat mũdum rõne instabilitatis. licet q̃q̃ ad tps in psperitate vni vel alteri in aduersitate stare videat, qz ꝓtinet multum lutuꝫ pctõꝝ i quib⁹ mũdani q̃si i virẽtib⁹ floribꝫ gaudent intm̃ qz q̃q̃ etiã naulgantib⁹ in vita pfecta habitabilis appareat deponẽdo velũ timoris dei ꝓfidẽtia ꝑia ad eũ declinent alijs mũdanis cohabitãtes comedũt, bibunt z loquũtur, nichil timẽtes. decipiũtur et pctis involuũtur, z sic mũdus eos in pfundũ mergit inferni. Nulla igitur ꝓfidẽtia ẽ hũda de mũdo. sz sp timendus, sz sola ꝓfidentia est in dño hũda q̃ pt nos i bono ꝓfuare dicẽs Cõfidite

Tertia pars in qua

tractatur de miraculosa ptãte q̃ oẽs infirmos curauit solũ p tactũ vestimẽti ei⁹, qz vt Lu. vj ór. Virt⁹ de illo exibat z sanabat oẽs. Z Moralit ẽ notãdũ q̃lit videm⁹ naturalit aliq̃s fruct⁹, gẽmas, slue herbas esse magne ꝑtutis q̃ tangẽtes solũ pñt ꝓfortare ac consolidare. Vñ Isaac z Plini⁹ in dictis dicunt duo esse genera malogranatoꝝ, q̃ddaz malogrnatum ẽ dulce. qđ hz ꝑtutẽ ꝓstrigẽdi, ꝓfortãdi, z ꝓsolidãdi et etiã alteꝝ qđ est acetosũ naturã ex calore deficiẽtẽ repat mirabiliter z ꝓfortat. valet ꝫ epatis calefactionẽ z cordis defectũ. Vñ legitur in de pomo z morte Aresti, p ꝓfortatõe cordis z virtũ in pũcto mortis in manu tenuisse pomũ. Et si natura tante ẽ ꝑtutis sanatiue q̃ro magis deitas incarnata q̃ cõdidit naturã. si ex deuotõne cordis tãgitur nobis inuisibili demõstratõne sue gẽe prebet medicinã salutis Vñ Theodosi⁹ in pniali suo vt recitat de pe. diſ. ij. q̃d ẽ. De⁹ salutis z sanctitatis auctor et largitor, plerũq̃ pbet hoi sue pnie medicinaz inuisibili administratõne, s. si tangit z iploratur. Debem⁹ igit sincera deuotõne p salute z sanitate tãgere vestimentuz xpi q̃ deitas fuit velata, aia xpi coronata. caro xpi circundata. Primũ vestimẽtuz ẽ hũanitas, q̃ vt vestimentum corpis deitatẽ abscõdit z occultauit, Ide q̃ Ruth. iij. Induere vestimẽtis, z abscõdere in area, vt nõ te videat hõ. Istud vestimentũ fuit colore purpureũ, z ꝫ p vulneratiõez z sãguinis aspersionẽ. Quare, Isa. lxiij. q̃rit ꝓpha in psona inferioꝝ angeloꝝ mirãtiuz xpi passionẽ dicens Quare rubꝝ ẽ indumẽtuz tuuz et vestimenta sicut calcãtiuz in torcular. Figuratur tunica Joseph intincta i sanguie, bedi, z ostensa patri. vt Gen. xxxvij. Sic hũanitas xpi inocenter vulnerata z sanguie aspersa in passione oñdebat pi celesti q̃ i patibulo crucis ad celũ leuabat. Cui⁹ vestimenti fimbriaz .i. aliquã modicã passionẽ q̃cũq̃ ex deuotiõe tetigerit ꝑtutẽ z grãm acq̃rit Secũduz vestimẽtuz ẽ ꝑtutis z grẽ q̃ aia xpi p cũctis spiritib⁹ in celis fulget, Nam ẽm mgr̃m. lij. sen. di. xlij. aie xpi collata est tanta grã q̃ maior creari nõ pt. Istud vestimẽtuz ẽ aureuz, ó. q̃ ps. ait. Astitit regina. i. aia xpi. a dexteris tuis in vestitu deaurato circũdata varietate. s. ꝑtutum. Figuratur in vestimẽtis regalib⁹ quib⁹ Hester induta iatrijs regis Assueri intrauit regem placauit. z xpm liberauit. Hester. v. Fimbriã .i. aliquã pticulã hui⁹ vestimẽti tangere debem⁹ p imitatiõnẽ. qz qđ ad plenũ non possum⁹ tãgere saltez ptẽ tãgam⁹ z grãm z gl'am acq̃rim⁹. Tertiũ vestimẽtuz ẽ vter⁹ ꝑgine⁹ marie genitricis dei. q̃ caro xpi nouẽ mẽsib⁹ circũdabat z tegebat. de quo Hieremie, xxxj. Nouuz faciet dñs sup terrã mulier circũdabit virum gremio vteri sui. Istud vestimẽtuz ẽ stragulatũ ó q̃ ór ꝓuerbioꝝ. vlt. Stragulatã vestẽ fecit sibi, bissus z purpura indumẽtuz ei⁹. Nã sicut stragulatũ ẽ diuersis colorib⁹ coloratum sic corp⁹ z vter⁹ ꝑgineus. Est ẽm glauc⁹ p patiẽ strẽnuitatẽ. cãdidus p castitatẽ. purpure⁹ p charitatẽ. De ꝑmo, ẽ ẽm patiens i aduersis sicut nud⁹ sine indumẽto, z miles sine gladio nõ sic Maria. Vñ Petr⁹ comestor. Virgo fuit inter augustias sic lilij inter spinas, z sic rosa inestimabilis patie i filij sui passione Istud vestimẽtuz nihil valet nisi infuturatũ. illa futeratura ẽ leticia, vt leta sit patia, nã multi patiũtur sz interi⁹ nõ hñt leticiã. qz deficit eis futeratura Hõ sic maria, de q̃ ór q̃ fuit i penis hilaris, in iniurijs grata, i molestijs leta Jõ figurari pt p rebeccã. q̃ interp̃tat mlta patiẽtia, q̃ quidẽ Rebecca fuit despõsata Isaac. qui interpretatur letus. Multe sunt persecutiones hodie in eccl'ia dei. si videam⁹ quomodo tractantur prelati eccleſie qui sunt in

magna psecutõe z afflictõe pscia z obedietia
vrget ex vna pte. quã nullo mõdo infringere
ptãs ex alia cui nõ põt resistere, necessitas reg
ni cui vellẽt libẽ subuenire, lõ necessaria ẽ eis
patia. Scõo vter⁹ ẏgine⁹ ẽ cãdid⁹ p castitatẽ
fuit em corpe z mẽte casta ẏgo. Vñ amb. li. ũ.
de ẏgi. dic sic, Quid casti⁹ ẏgine maria q̃ cor
pus sine cõtagiõe corpis gñauit, z subdit, de
ceteris el⁹ ẏturibꝫ taceo, virgo erat nõ solũ cor
pore, sz z mẽte. Et lõ merito instar Judith est
ab oĩbꝫ laudãda, nã sic illa corpis mũdicia cu
stodies bolofernẽ occidere meruit, sic illa po
tẽtiã dyaboli minuit z pstrauit, idcirco bñdi
xerunt illã oes vna voce dicẽtes, Tu gl'ia hie
rusalẽ, ecce clara visio. tu letitia isr'l, ecce grata
fruitio, tu honorificẽtia pp'li nr'i. ecce plena do
natio. q̃ subdit. qz fecisti virilit z ẏfortatũ ẽ cor
tuũ. eo q̃ castitatẽ amauers. Tertio vter⁹ vir
gine⁹ ẽ purpure⁹ p ardẽtissimã caritatẽ. Vñ
Apo. xij. signũ magnũ apparuit in celo, mulier
amicta sole. nã sic sol stãs in celo totã terrã il
lumiat. sic maria regnãs in celo cũ filio nõ cẽs
sat boies illustrare z defendere. Vñ Bernar.
loquẽs de ipa dic, Tolle h corp⁹ solare qđ il
lumiat mũdũ z dies ñ erit. tolle martã hãc ma
ris stellã, marsz ttacz magni z spacios, q̃d nisi
caligo inuoluẽs z vmbra mortis ac tenebre re
linquũt. Hoc iglt vestimẽtũ stragulatũ, s. ma
riã tãgere debem⁹ cordiali inuocatõe in oĩbus
necessitatibꝫ, z virtus misericordie z pietatis
ex eo exibit qđ sanat oes.

Dominica Inuocauit

Actus est ihesus
in desertũ a spũ vt tẽptaret a dyabo
lo. Mat. iiij. Videm⁹ nihil fieri si
ne cã. Vñ Plato in thimeo. Nihil bz ortum
cui⁹ cã legitima nõ pcesserit. Hã sic q̃rit. q̃re
dom⁹ sit, assigt cã finalis, vt. s. inhabitatẽ de
fẽdat a niuibꝫ z pluuijs. ista em cã final' iz sit
vltima in executõe, est tñ sp ꝑma in intẽtõe et
pcedit. ñ. phi. Sic cũ xp̃s duct⁹ sit a spũ in de
sertũ necessario nõ sine cã. q̃re aũt z q̃ cã final'
scz vt tẽptaret a dyabolo, dr igit. Duct⁹ ẽ ihs.
zc. Querit vtz ille tẽptator lucifer qui
nũc ẽ ãgel⁹ tenebrarꝫ cognouerit añ casũ fien
dũ incarnatõis mysteriũ p aliquã diuinaruz
psonarꝫ. et videt q̃ nõ. qz vt dr ꝑter hoc tẽpta
uit xp̃m. s. vt sciret si esset filius dei. Rñdeo q̃
tẽptator ille cognouit mystertũ futurũ fiendũ
sed modũ ignorauit. Et cognouit isto mõ qđ
vidẽdo deũ facie ad faciẽ videbat eũ ee artifi
cẽ causalẽ oĩm futuroz ẏtingentiũ. z sic cog
nouit futura relucẽtia in eo. qz aũt diuina essẽ
tia ẽ clarz speculũ ẏtinẽs oia futura relucẽtia
sic pñtia vel ꝑterita mysteriũ incarnatõis vt
aliud futurz relucẽs cognouit. Sic oñdi p̃ p
duo exẽpla. Primũ p similitudinẽ z imaginẽ oiz
hoim in mente mea, qz sic similitudo vna z vni⁹
hois in mente mea ẽ sufficiẽs repñtatiuz ad
repñtandũ mihi oes hoies q̃t sunt z esse pñt,
sic etiã essentia diuina, qz erat forma intrinse
ca in aia lucifer nõ informatiue informans,
sed vitalit imutãs, qz erat obiectũ qđ angelo
illababat. Cũ ei obiectũ illđ oia repñtaret fu
tura cõtingentia, repñtabat etiam angelo fu
turã incarnationẽ z humani generis redẽpti
onẽ. Exẽplũ scõm, nã si in illa eccl'ia esset spe
culũ magnũ z oia q̃ in eccl'ia fũt illi apponerẽt
illa relucerẽt in eo, z q̃ speculũ videret inspice
ret z res pñtaras p speculũ. Sic ad ꝓpositz
potuit esse de angelo, vñ etiã, qz erat acutiorz
intellect⁹ ppr suã subtilitatẽ, lõ clari⁹ cognosce
bat. Sz q̃re dubitauit tẽptado xp̃m
si esset filius dei, Rñdet q̃ qñ cecidit in pctm̃
pctm̃ velabat mẽtẽ ipi⁹ vt caldare cãdelã accẽ
sam. q̃ pdidit maiorẽ ptẽ sue illuminositatis
z scie quã habuit ỏ deo, sic etiaz pdidit sciam
certã de incarnatõe filij dei, lz p⁹ lapsũ recor
daret p aliq̃ de mõ incarnatõis, z quoz deus
voluit recordari eũ. Jõ videns xp̃m signa face
re excedentia bũanã ptãtẽ. sic mortuos suscita
re, zc, putauit ip̃m eẽ filiũ dei, sic etiã in natiui
tate q̃ audiuit angelos cãtare, Gl'ia in excel
sis deo. z nouã stellam irradiare. Sz q̃ vide
rat signa bũane infirmitatis in eo, s. q̃ q̃ esu
rijt z boz sit'ia dubitabat an essz ille. Ut g̃ ve
ritatẽ agnoscere possz. z b⁹ redẽptõz gñis hu
mani ipedire in desertũ accessit ad eũ tẽptan
do zc. Visis in pcedẽtibꝫ de q̃busdã ẏputl
bus z ornamentis, q̃bꝫ penitens põt armari.
hodie seq̃t q̃lit aduersarius tales aggredit vt
mercede possint eterna ꝑuari, z fm b tres sũt
ptes p̃sentis euangelij

In ꝑma ỏr quõ hõ eligit ad certaminis igres
sum, ibi, Ductus est

In scõa quõ aduersari⁹ hoiem insequit vt i
pediat el⁹ ꝓgressum, ibi, Et accedens.

In tertia quõ bellũ cõcludit q̃ ad egressũ, ibi
Tũc reliquit.

Quãtũ ergo ad primũ

notādū ē circa lām q̄ xp̄s imediate postq̄ fuit a Johe baptizat⁹ in Iordane, ascēdit instigāte spūsancto q̄ in colūbe specie in ip̄m descendit i desertū. i. locū solitariū aptū pnie, qđ desertū ſm mgr̄m hist̄o. fuit int̄ hierl̄m z hierichō, z vocat̄ q̄rētena, eo q̄ xp̄s ibi ieiunauit xl. diebꝫ. z. xl. noctibꝫ z p̄us decoy discebat. i. locus sāguis eo q̄ ibi latitabāt latrones sāguinē effundētes, de q̄ loco etiaz d̄r in pabola de hoīe descēdēte a hierl̄m in hierichō q̄ incidit in latrones. ¶ Dorale. bō in deserto b⁹ mūdi mlīz tēptatōibꝫ dyaboli subiacet vt vinceas coroneť. vict⁹ deiiciať. Hoc decuit deuz sic ordinare. Primo rōne, p̄ quā actus vniuscuiusq̄. Nam ſm Aug. li. vū. de ci. dei. c. iiij. De⁹ sic administrat res, vt eas p̄p̄rios motus agere sinat. lō tam hoīem q̄z diabolū p̄stituit in libertate arbitrīj z in manu consilīj sui reliq̄t. Eccl. xv. Et vtrūq̄z p̄misit agere qđ voluit sīue hūc in tēptando, sīue istū in p̄sentiendo. vt appareret virtus z laus p suū oppositū. Unđ dicit mgr̄. ū. sē. di. xxiiij. c. j. Non esset laudabile hoī si lō bñ viuere posset, q̄ nemo male viuere suaderet. Ita q̄ si hō habuisz p naturaz nō posse peccare, nulla laus vel glīa esset hoī nō peccare z tēptatōi resistere. Sz q̄ pōt peccare, vincere z vinci tēptatōibꝫ, lō glīā p triūphū z vitup̄riū p casū acq̄rit. Un Bonauē. i ij. suo sup mgr̄m sen. dis. xxiij. ar. j. D De⁹ lō p̄mittere debuit hoīem a dyabolo ipugnari. vt si fortit̄ z viriliter ageret, maiorē glīam ide cōsequeret. Temptatur igitur homo p̄p̄ter tria, per dyabolū

Ad probitatis p̄bationem
Ad iniquitatis correctionem
Ad humilitatis eruditionē.

Nā p̄mo tēptať hō ad p̄bitatis ↄc. nā scolarꝭ de nouo itrans scolas temptať de patīa milesꝫ de p̄stātia. Sicut legit̄ de Constantino impatore, q̄ xp̄ianos nouos i fide p̄bauit q̄ fideles essent et constantes. Sic deus ineptos p̄bat z experit̄ p multas tribulatōes. Sic temptauit Job p sathanā dissipans oēm substātiā eius. Etiā Abraam in imolatōe filij z fidelis inuentus est. Un Judith. viij. d̄r q̄ q̄ñ filij Israel fuerunt in p̄secutione holofernis vocauit Judit p̄sbyteros dicens eis. Vos fratres q̄ p̄sbyteri estis i populo dei ad eloquiū vestruz corda eorum erigite vt memores sint quō a deo tēptati sunt p̄res nr̄i. vt p̄barentur si vere colerent deū suū. memores esse debent quō p̄r noster Abraam temptatus est, z p multas tribulatōes p̄batus, dei amicus effectus est. Sic Isaac. sic Jacob. sic Moyses et omnes qui placuerunt deo, p multas tribulationes transierunt fideles. Illi autē qui temptationes non susceperunt cū timore dñi. et impatiētiā suā z improperiuz murmuratōis sue ꝺ dñm p̄tulerunt, exterminati sunt ab exterminatore z a serpentibus perierunt. ¶ Scdo temptať hō ad iniq̄tatis correctionem. Nam aurifaber mittit aurū in testam vt p ignez clarificet̄ z purget̄ a mixtura. Sic de⁹ p tēptationes z tribulatōes purgat animas a pctis. Unde hec est rō q̄re sancti martyres aliqui maximā lesionē tormētoꝝ sensserunt, q̄z p h̄ pctā venialia si qua habuerunt dilucrunt z eorū meritū z coronā auxerunt, p̄s. in p̄sona sanctoꝝ dicit. Posuisti tribulationes in dorso nr̄o, transiuimus p ignem z aquā z eduxisti nos in refrigeriuz. Sic filij isr̄l ducti p. xl. annos per desertū magnis tribulationibus purgabāť. ¶ Tertio temptať hō p̄ erudītionē humilitatis, quō em̄ q̄s possz proxio suo tribulato cōpati q̄ nunq̄z tribulationem gustasset. Hā xp̄s ex his q̄ passus est dicit humilitatē z cōpassionē, nisi em̄ temptaremur p̄pter defectū nr̄e cognitōis z experientie, ꝺ nobisip̄is supbiremus. Et ne cum lucifero vltra nos ascendamus, p̄mittit deus q̄ñq̄z electum temptari, sic pat. ij. Cor. xij. de paulo qui cū esset vas electōis tñ temptatus est ne magnitudo reuelationū cum extolleret, vnde dicit. Ne magnitudo reuelationū extollat me dat⁹ est mihi stimulus carnis mee angelus sathane q̄ me colaphizet. De h̄ loquēs Gregor. in. moral. c. xxxvj. dicit. Supna dispensatio, idcirco nos tota sibi intētōne seruientes carnis nostre p̄mittit tēptatōibꝫ cōcuti, ne mens nostra audeat in supbiā p̄sumptōe securitatis eleuari, vt dum pulsata trepidat, in solo actoris adiutorio fidem robustiꝰ specificet. ¶ Tertio querit vñ tēptatio prouenial, d̄r q̄ q̄ñq̄z ab interiori, vt q̄ñ quis temptať p̄p̄ter p̄rauitatem p̄p̄riā. Jac. i. Unusq̄sq̄z temptať a ꝓcupiscentia sua illa molestissima. Nam si bellū infra vnum regnum ē nociuum est et magis infra ciuitatē, z maxime infra vnam domū, sz intolerabile videť infra eādē p̄sonā. q̄z q̄ diligit iniquitatē odit aiam suam, ſm p̄s. Q̄ñq̄z causať ab exteriori, scz q̄ñ quis prouocatur ad malū ex his que audit z videt. Sic Dan. xiij. dicit

q̄ sences iniqui z impudici videtes suſānā exarserunt in ꝯcupiam eiꝰ. Illa aūt ē de se facilē q̄ nisi ꝯsugat cū interiori, de se nihil pōt. Nūqꝫ oritꝫ ab interiori, s. a dyabolo q̄ est ciuis inferni q̄n ipe instigat ad actū maluꝫ. Act. v. dixit Petrus ananie. Cur tēptauit satbanas cor tuū mētiri te spūisancto. Illa est debilissima, q̄ ꝑm Aug. Debilis est hostis q̄ nō vincit nisi volentē. z ꝛō metrice dr. Hostis non ledit nisi cū tēptat obedit. Est leo dum cedit si stat q̄ si musca recedit. Isto tū nō obstante dyabolꝰ plus tēptat penitētes q̄ pctōres, q̄ penitentes sibi resistunt, ꝫ pctōres sunt ei obedientes sicut castrū sibi subditū nō repugnat. sed sibi ꝛsū. Ūñ greg. Hostis nr̄ q̄nto magis sibi rebellare ꝯspicit, tanto amplꝰ expugnare contēdit. Ūñ Judith, xj. dr. Ego nunqꝫ nocui viro, q̄ voluit seruire regi nabuchodonosor regi babilonis, ꝓꝛs aūt tuꝰ si nō cōtēpsisset me nō alleuassez lanceam meā ꝛ eū. Verba ista fuerūt holofernis ꝑ quē dyabolꝰ signat, q̄ plꝰ tētat penitētes rebellātes q̄ malos facientes eiꝰ voluntatem, z ꝛō magis cauere dēt.

Secunda pars in qua

tractat quō aduersariꝰ hoiem insequit in progressu certamis vt eū impediat, ibi. Et accedēs tēptator. Nam sic̄ lucifer ꝑmissione dei uia trāsformatus in spēm serpentis, ꝑmū hoiem interiꝰ tēptauit ac supauit, s. gula, superbia, z auaricia, sic eadē ꝑmissione aggrediendo xp̄m i specie hūana, vestitu honesto ꝑ xp̄m est deiectus z ꝯfusibiliter fugatꝰ, q̄n in p̄dictis tribꝰ nitebat xp̄m supare. Dyabolꝰ em̄ attendens xp̄m xl. diebꝰ ieiunasse putabat eū fame cruciari vt igit̄ ꝑ gulā possz eū capere temptauit eū dicens Si filius dei es iube vt lapides isti panes fiant, vt comedas q̄ esurj. Ꝫ ne dyabolꝰ xp̄z agnosceret rñdit prudenter ꝑ scripturā Deut. viij. Nō in solo pane viuit hō, q. d. tu ostendis te honestum z prudentē exteriori conuersatōe. sed prudentiā verbis anibilas et tollis Nam prudens z honestus debet primo curā habere de digniori et meliori, sed anima digniꝛ z melioꝛ est corpore. z ergo primo et potius deberes querere de cibo anime et spirituali q̄ de corpali, cū hō ꝯstituat ex vtrisq̄. et Ih̄us vult in ꝓbis istis dicēs. Nō in solo panevult hō. q̄si sez tot corpalis, sed etiaz q̄ in aia spūalis viuit in oi ꝓbo qō ꝓcedit mediante inspiratōe vel p̄dicatōe deoꝛe dei. Tūc id ē, ꝓ illā tēptatōez assumpsit eū dyabolꝰ. vt temptaret eum in vana glia, et duxit illū in hierusalē, z statuit eum supra pinnaculū templi, i. locū vbi doctoꝛes legis ꝯsueuerant ꝓꝛo legem exponere dicens. Si filius dei es. s. sicut ostēdis in opib, vt sic̄ filius dei de opib tuis gloꝛificeris ab hoib z miraculis, mitte te deoꝛsū quia scriptū est. Q̄m angelis suis deus mandauit de te vt custodiāt te z c̄. Etiā h̄ fecit dyabolꝰ vt xp̄s ex h̄ sumeret occasionē vane gloꝛie, z ne timoꝛe hūano dimittat excludit timorē p̄ scripturā, sed xp̄s illi ꝛeꝛ obuiat per scripturā dicens. Nō tēptabis dñm deū tuū. q̄si di. h̄ q̄ ꝓpositi nō licet fieri. Tū ex alia scriptura habeat Deut. vj. Nō tēptabis dñm deum tuū. Nā sic tēptarē deū, si totaliter cōmitterē me auxilio diuino, cū auxilio humāo bñ ꝑ gradus descēdere possim. Victus iterū diabolus in scō. accessit ad tertiū tēptando eū ꝑ auariciā ducēs in mōtē excelsū i impetu spūs q̄ mons est in deserto distans a loco in q̄ xp̄s ieiunauit duobus milliaribus vbi xp̄o ondit oīa regna mundi q̄si sua dicens. Hec oīa tibi dabo si cadēs adoꝛaueris me. xp̄s igit̄ q̄ suaꝫ iniuriā patienter sustinuit, iniuriā dei patris cui soli talꝭ cultꝰ cōpetit exꝓbꝛauit dicēs. vade satbanas. q̄ scribit Deut. vj. Dñm deū tuum adoꝛabis z illi soli seruies. Victꝰ igit̄ cōfusibiliter abscessit. ¶ Moraliter ē notā dū q̄ ſm pb̄m, j. topi. q̄tq̄t modis dr ynuꝫ oppositoꝛ tot modis dr z reliquū. Si ei vnū oppositoꝛū dr multipliciter, z reliquū. viij. phisi. Quot em̄ sunt mala, tot sunt oppositā bona, quot em̄ sunt noctes, tot sunt ꝑ oppositum dies. Cū igit̄ quasi infinita sint mala tēptatōis dyaboli, optet q̄ etiam sint tot cautele z remedia. Ūñ. ff. de ventre inspiciēdo. l. j. Mouis supuenientib causis, nouis est remedijs succurrendū. Cū igit̄ aduersarius humani gñis sp̄ q̄rat noua mala z iacula vt vulneret z occidat. necessario sp̄nouis remedijs z bonis virtutib ē ei obuiandū. Unde greg. in omel. de vno martire. Sic̄ arte medicine calida frigidis, frigida calidis curant. ita dñs noster ꝯria apposuit medicamēta pctis vt lubricis cōtinētiā tenacib largitatē. iracundis mansuetudinē. elatis p̄ciper humilitatem. ¶ Cū igit̄ dyabolus accedit hominē his malis impugnare studeat vir tutib his oppositis obuiare. est em̄ aduersariꝰ valde astutꝰ tēptando, quia cum nos consideraꝛ

Dominica Jnuocauit

Abstinẽtia maceratos, tẽptat gulositate
Pietate assiduos, superbia z vanitate
In diuinis celicos symoniaca prauitate
Hã ꝑmo tẽptator accedit maceratos abstinẽ
tia z q̃si cõpatiẽs hũane fragilitati, inuadit ar
mis malicie sue suggerẽdo bõi, ꝓpositi sui dif
ficultatẽ, cibor̃ vilitatẽ z insipiditatẽ, laborũ
assiduitatẽ, abstinẽtie diuturnitatẽ cõplexio
nis fragilitatẽ, q̃si oĩa ꝓtraria ibecillitati car
nis, dicẽs. Dic vt lapides isti, i. illa dura opa
z ꝑtuten vñ aĩa reficiãt sic caro pane. pães fiãt
i. mitiora, q. d. Tu abstinẽtia z ieiunio macer
z debilis es factꝰ põderosus z piger. z in oĩb⁹
bonis q̃si lapis tardꝰ. Facg̃ abstinẽtiam tuã
mitiorẽ, vt eã possis tolerare, nimiũ est q̃ tidie
ieiunare, habes caput debile, stomachũ indis
positũ ꝑ oleo deficis senio. Fac g̃ tpatã refec
tionẽ z abstinẽtiã. Et ad h̃ adducit naturam.
scꝑturã. z figurã Hã nata dictat moderatã re
fectionez Vñ phs, ñ, etbi, dic. porꝰ z cibi am
plius z minus refecti corrũpunt sanitatem. q̃
aũt cõmensurata sunt sanitãt, augẽt, z saluant.
Scriptura ad Ro. xiĩ. hortatur ad rõnabile
obsequiũ. Jrõnabile igit videt minꝰ sumere
q̃ natura appetit. Dicunt g̃ bi vt habetur de
pe. dis. ñ. bi sunt. Wanducemꝰ z bibamꝰ z in
eternũ regnabimꝰ. Nõ oñdit figura. i. Regũ.
xxviĩ. vbi dr q̃ saul cecidit plectꝰ in terrã z ro
bur in eo nõ erat, qr nõ comederat panẽ tota
die. Et alia figura dic. iĩ. Re. xix. q̃ helias co
medit z bibit z ãbulauit in fortitudie cibi illi
us vsq̃ ad mõtẽ dei. Nec z hor̃ silia
tẽptator ieiunãtibꝰ suggerit sub specie pietatis
vt eos ꝺ ꝓpositi bonis auertat z ad gulã deĩ
ciat vel ad alia vicia. Vñ legit ꝺ btõ Franci,
vt scribit doctor deuotꝰ Bonauẽ. in legenda
sua. c. de austeritate vite. Cũ q̃dã nocte bea
tꝰ Francis. in cella orõni vacaret, vocauit eum
hostis antiquꝰ tertio di. Frãcisce frã, frã. Cui
cũ ꝺ q̃reret rñdisset, fallacit ille subiũxit, nul
lus ẽ in mũdo pctõr, cui si ꝓuersus fuerit ñ in
dulgeat deꝰ is q̃cunq̃ se pnĩa dura necauerit
miam nõ inueniet in eternum. is statim vir dei
p reuelatõm cognouit hostis fallaciã qm̃ mis
sus fuerit eũ ad tepida reuocare. Dec ẽ em̃ il
la bestia de q̃ Dañ. vĩ. ecce bestia alia silis pri
mo in pte stetit, z tres ordines dẽtiũ erãt in ore
eius z dicebat. Surge comede carnes plur
mas. Jsta bestia ẽ dyaboli tẽptator vorax sic
vsus. cupiens deuorare z deglutire oẽm san
ctã aĩam z in bono ꝓpositio z exercitio lacera
re. hic bi tres ordines dentiũ. i. tres modos i
uadẽdi z tẽptãdi hoies, i. p gulam, superbiã, z a
ritiã. Suggerit igit ieiunãtibꝰ z abstinẽti
bus gulositatẽ dicẽs cuilibi. Surge comede
carnes plimas. i. oẽm cibũ delectabilẽ sm ap
petitũ. z potũ ad saturitatẽ. Huic abstinẽs ob
uiare di dicẽs Nõ in solo panẽ viuit hõ. tc. i.
hõ nõ viuit si sm desideriũ carnis viuit si mo
riãr. iuxta apm dicẽtẽ. Si sm carnẽ vixeritis
morieminí. si solũmõ viuit pane celesti. i. xp̃o in
anima z in omni verbo qđ ꝓcedit de ore dei.
Secõ tẽptator aggredit ad cãpũ certamis ar
matus vana gla z superbia. p quam ꝓassiuos
z misericordes deuotos inuadit dicẽs. Si fi
lius dei es mitte te deorsũ. q. d. Tu multa et
magna opa mie z pietatis exerces. q̃ oñdis te
singularẽ filiũ dei. Juxta illud Lu. vi. Estote
misericordes sicut z pr̃ vester misericors est.
Securus igit es nec decipi poteris. mitte te
in opibꝰ tuis deorsũ ad oñstonẽ boim vt inde
ab oibus glorificeris. ad q̃d tm̃ in occulto la
boras, magna expẽdisti propter deũ nec lau
dem aliquã reportasti. Haz lux nihil valz sub
modio sz sup candelabro. Hac em̃ instigatõe
diabolica hoies decepti q̃si omẽs mittũt se a
laude dei deorsũ ad ꝓpriã laudẽ. oẽs querunt
vanã gloriã. Wo Ornamẽta em̃ eccliasti
ca armis signãt. ad oñstonẽ exequie mortuor̃
cum põpa ꝓcurãt. qr sm Aug. vt allegat per
magrm sen. dis. xlv. et. xliĩ. q. ñ. aie defunctorum
pompe exequiarum magis sunt solatiũ viuo
rum q̃ subsidium mortuor̃. Sic dicit pecco sig
nando ornamenta q̃ trado ecclesiis in reme
diũ aiar̃. Dico aũt si hoc facis ad vanã gla
ex eo vt tu z parẽtes glorificẽtur. z si ñ peccas
dãdo tm̃ peccas vanã gliam q̃rẽdo. Vel si so
lũ ꝺ facis ad tui parẽtũq̃ recordatõm. vt aspiciẽ
tes aĩar̃ recordẽtur p q̃bus data sũt. z vt ma
gis p eis dño p̃ces fũdãt. sic fieri põt sine pctõ
Sic etiã silẽ hẽt de sepulchris in eccliã q̃ fie
ri pñt sine pctõ ad recordatõm. vt hẽt. xiĩ. q. ñ.
cũ grauia pctã. Debem⁹ g̃ cauere ne instinctu
diabolico descẽdamus in opibus miscõie ad
vanã gliam, iuxta illud Mat. vi. Attẽdite ne
iustitiã vestram faciatis cor̃ hoibus vt vide
amini ab eis. Et ꝑsper de vita ꝓtẽplatiua. va
nitas vanos hoies afflat sui vento circũfert
q̃ se de opibꝰ q̃rũ sibi ꝓscit ñ sũt turpit iactat
z ab hoibꝰ laudari affectat Tertio tẽ
ptator aggredit ecclesiasticos armis auaricie
z cupiditatis, oñt em̃ regna mũdi, delicias, bo

nores ⁊ dulcias, in qb⁹ mūd⁹ ꝓfatur dicens renūciāti mūdo. Hec tibi dabo ad volūtatem si cadēs a vita sancta, a voto ꝓmisso, a ꝓposito bono adorauerīs me. Uñ enīz hō cadit i auaritiā adorat diabolū, qz ꝑm aplm, Auaricia ē idolorū ꝑult⁹, sīc em̄ idolatra adorat idolū et diabolū, sic auar⁹ pecuniā ⁊ diabolum, vnde ꝯsificator de ipa. Nō ali⁹ de⁹ ē nisi sola pecunia ꝑua ardent⁹ hāc petit, orat honorat, corporis ac aīe negligit amorē. Heu multos hodie temptator spūales eccl'iasticos inuadit ⁊ symoniaca ꝑuitate vincit ⁊ deīcit, q̄ pl⁹ spe lucri tē porāl' q̄z xp̄i amore pagūt diuina misteria ⁊ itē tōne corrupta admīstrāt eccl'iastica sacra q̄ ōnes grauit peccāt ⁊ symoniā cōmittūt vendētes spūalia p tpalib⁹. Et si non semp apte verbis ⁊ pactōe, tñ vt cōit ꝑua estimatōe ⁊ intentione, hi em̄ oēs simoniaci cēsendi sunt, quia vt habet extra ō vsu. c. ꝯsuluit, sic intentione corrupta committitur vsura ⁊ simonia.

Dz q̄ritur an liceat aliq̄d dare vl' recipe ꝓmissis vel alijs sacris. Et videt q⁹ nō, qz sacra sunt libere ꝯferēda. extra ō simo. c. ad aplicā audientiā. Dic Antho. ō butrio, doctor vtriusq⁹ iur⁹, q⁹ nō est licitū aliq̄d recipe ⁊ exigere vt ōr extra ō simo. ca. i ordinando, iz vbi spōte aliquid offertur ex quadā liberalitate vl' laudabili ꝯsuetudīe, vt in exequijs solet dari cereus, in bñdictōe nubētiū panis vel vinū, in ꝯsecratōe manutergiū vel sil'la. licz ꝑ hec nō sint eccl'iastica sacra deneganda vl' differenda, tñ post eoz collatōez ꝑpl⁹ cōpelli ꝑt ad ipa ꝑstāda ꝑm. Goff. Ad argu. ꝓriū dicendū, q⁹ sacra sunt libera, i. sine exactōe vl' pacto exp̄sso vel tacito ꝯferenda, iz bñ licitū est aliq̄d gr̄uitum recipe q̄ō spōte offert.

Tertia pars in qua

tractat ō triūphali victoria xp̄i, ⁊ ꝑ q̄z⁹ ad egressū belli, ibi. Et ecce angli ⁊c. Moraliter angli accedūt ⁊ hoiem ꝯ diabolū defendunt. Nā sīc eūti ad bellū puidetur ō exprto mgro sclēs oia necessaria debellanti oīdere, caute aggredi, dimicare, ictus cauere. Sic miseri cors de⁹ cognoscēs fragilitatē hūanā esse inexptā ⁊ ineptā ad bellādū ⁊ resistēdum pītie ⁊ astutie sathane, ne ab eo fallat⁹ ⁊ vincatur dedit hoi angelū bonū mgr̄m exptū scientē oia necessaria ꝓ hūana salute. Uñ ꝑm Ysero, in ome. sci michael. Nō posīz tuta esse hūana infirmitas inē tot ⁊ tātas hostiz illi⁹ insidias nisi sctoz angeloz munirer⁹ auxilio. Scōm glē magr̄m, ij. sen. di. xj. q̄ sq̄s electoz hz āgelū bonū ad sui ꝓfectū atq⁹ custodiā spēalit⁹ delegatū. Uñ ps. Angel' suis de⁹, mā, ō te, ⁊c. In q̄bus verb angelica natura ꝓponit⁹ q̄ ad tria ꝯmendāda, s. ꝓter eoz

Nobilitatē quā angeli hñt ꝯcreatam
Dignitatē quā ex gratuit⁹ hñt ꝯdonatā
Utilitatē quā ex officijs hñt deputatā

Prio nāq⁹ videm⁹ oīa noua magz i pncipio se oñdere ⁊ mōstrare i suis actib⁹. sic de⁹ volēs se oñdere creaturz artificē dignissimū, specialit⁹ se tāq⁹ i specul' diuinitatz i naīa angelica oñdit, ꝓducēs ad extrema i pncipio duo ōria ad maiorē exp̄ssionē ⁊ elucidatōez, s. nobilissimā naturā ⁊ vilissimā, supmā ⁊ infimā, s. angelicā ⁊ materiā informē, iuxta illō Gen. i. In pncipio creauit de⁹ celū ⁊ terrā, ꝑ celū intelligēdo naturā āgelicā, ⁊ ꝑ terrā materiā informē. Nature ei āgelice ex nobilitates ꝓtulit

Prio claritatē siue speciositatē i suo aspectu, nā i aspectu hominū, nil clari⁹ ē sole. angelica tñ mlto clarior ē naīa. Uñ ꝑm Anſ. Si vn⁹ angel⁹ staret i celo, ⁊ essent tot soles q̄t sūt stelle, claritas vni⁹ āgli extingueret oēs istos soles sua claritate. sīc mō claritas sol' claritatē oīm stellarum, ⁊ tñ transcenderet pulchritudinez sol' q̄ ipm intuitiue videret q̄ztū sol transcendit pulcritudinē terre ⁊ incomgabiliter, ⁊ ista nobilitas ē oīb⁹ ꝯcreata, licz angli q̄ ruerunt sint ꝑ habit⁹ vicios⁹ obnubilati ⁊ depress⁹. Dic em̄ Dion. q⁹ demōes hñt organa splendidissima, iz ꝑ habitus vicios⁹ depssa, sicut si sol cū caldar nigro esset detect⁹. In angel' aūt bonis tāq⁹ in speculo claro et mūdo relucent oia inferiora. Et ī ō Dion. de diuis noīb⁹ vocat angelū speculū splendidissimum.

Scōo angel⁹ hz fortitudinē in suo actu naturaliter cōcreatā. Nā ꝑ solū celi tactū fac frōdescere arbores ⁊ germīare cūcta. Unus em̄ angelus volut totū firmamētū, ⁊ singli singulos celos ⁊ plāetas. ⁊ aliq̄s planeta habz sex mot⁹ ⁊ tot angelos sic mercuri⁹. Ecce fortitudo angeli, cū sol sit tā magnus ⁊ q̄libet stella firmamenti q⁹ excedit multū terram. Legitur etiā in ve. testa. q⁹ vn⁹ angel⁹ in vno exercitu interfecit, clxxxv. milia. Tertio hñt in suo esse immortalitatē. sūt em̄ angli imortales. non q̄dem ex ꝓpria natura, iz ex volūtate diuina. Jō si cū gladio ꝑcuteres angelum nō mortificares eū. Quarto hñt altitudinē sui intellectus

quicūq; em̄ duo specula ꝯ se tenet mutuo, tūc ymago t q̄cq̄d ē in vno resplēdet in alio. Qua propr̄ diuinū speculū in q̄ cūcta relucēt creata repcutit̄ relucet in angelica natura, q̄ ē etiam specular̄, vt. s. cognoscūt a q̄ sūt facti t ad q̄d t cūctas res creandas t creatas. Quinto hñt libertatem vt facere possint q̄cq̄d velint. Hac libertate de⁹ angelos ꝓmo cū gr̄a decorauit, qz ſm btm̄ aug. xj. d̄ ci. dei. Erat sil̄ de⁹ ꝺdens naturā t largiēs gr̄am. Et in li. de gr̄a dic̄ q̄ añ casū cōfirmatōz t gr̄am habuerūt, lz mgr̄ sen. dicat malos gr̄am nō habuisse. Secto dedit eis incorporeitatē, et inde hñt agilitatē, velocitatē, t simplicitatē. Jō in ictu oculi sūt p̄ntes in altari cū sacio ſm Greg. t vltra mare valde cito, qz a corpe ū retardant vt aie R. Sz q̄rit̄ an oīa equalit̄ habeāt aut nō, ꝺz q̄ nō, qz erāt ipares in natura t spē differētes t gr̄a, qz in gr̄a creati erāt t ordo i eis positus vt vn⁹ p̄esset in nobilitate alteri. Vñ ſm nobilitates tres hierarchias ex eis de⁹ ordinauit, t vt supiores purgarēt, illūinarēt, t pficerent inferiores t ipi imediati⁹ diuinū lumen reciperēt t in alios tūc trāſſūderēt. Vñ beat⁹ Paul⁹ in raptu vidit nouē choros t q̄si tres hierarchias sic̄ hñt impatores assistentes et p̄ncipātes t mīstrātes, t bi sil̄r dicūt p̄ncipes qz alij̄ p̄untle p̄sunt, alij̄ ciuitati, alij̄ vero vni boi Sz nūq̄d fuerūt ordines inter ipos a pri mordio creatōis, dic̄ mgr̄ in. ij̄. dis. vj. q̄ ñ, sz nobilitas inequalis t scia t natura in pspica citate, post añ vn⁹ est positus in custodia prouincie, alter vni ciuitati, alter hominī. R. S

Secundo cōmendantur ex gratuitis, q̄bus sunt decorati t premiati ex eo q̄ steterūt. Fuerunt em̄ sex dignitates eis tradite. Primo fuerunt oculi eoz aperti vt viderent clare diuinaz essentiam, nā añ conuersionem non viderunt diuinā essētiā clare. qō patet specialiter ō malis triplici rōne. Pria qz si deū clare vidissent nunq̄z cecidissent. Aui⁹ rō ē, qz nō potuissent se auertisse ab illo bono beatifico t desiderabili infinito, in qua delectabili visione consistit vita eterna originaliter. Tu dicis, g̃ voluntas pōt artari nec est libera, dico q̄ non, quia si obiectū desiderabile opatur tactum, magis desiderabile maiorem tactū, et maxime tactū maximū opat̄, sz q̄ infinitum est desiderabile nullā patere⁹ auersionem. quare si ipam clare vidisset se a bono incōmutabili ñ auertisset Sed dicere⁹ frequēter audiui q̄ demōes bo mīnib⁹ sp sūt infesti ne ptingāt ad illud gaudiū de q̄ ceciderūt, si g̃ deū nō clare viderunt. q̄le gaudiū habere poterāt, Nōm q̄ illud ꝟbum ē vez. sed intelligendū est de gaudio qō habuissent. Scōa rō est q̄ deū nō clare viderunt, qz si clare deū vidissent nūq̄z lucifer dix⁹ set. Ascendā in celū vt excellentiā dei attingā viderunt em̄ q̄ omne bonū ptic̄patū t oē bonū creatū a deo efluxit tanq̄z a p̄ncipio t origine, qui solus bonus est essentialiter. in cuius compatione oē bonum creatū se tenet tāq̄z tenebre ad lumen, t tanq̄z gutta aq̄ ad mare, et tanq̄z fauilla ad celum et terram. t sic deum de bono recepto laudasset, t creatori suo gr̄as egissent t stetissent. Tertia ratio ē. Haz potentie aie in patria sunt equales quo ad actus suos intm̄ q̄ quanta est cognitio tātus ē amor. Si g̃ cognitio est in summo, g̃ t amor. Si g̃ deū clare vidissent perfectissime amassent t sic nō ceciderūt, g̃ nō viderūt clare.

Scōo ornati ꝟtutib⁹ intm̄, vt dicit Dion⁹, q̄ angeli met ignorant, p̄rias virtutes t ornat⁹ Vñ q̄ videret angelū videret deū clarissime in eo relucentem. Tertio astricti deo fuerunt. Quarto ꝓducti q̄ nihil nisi dulcedo possit̄ ō eis prodire. Vñ ipi iugiter deū laudāt indicibili melodia, vt habet̄ Apoc̄, et Isa. vj. Duo seraphin clamabant alter ad alterū. Nō etiā claret in maria magdalena, q̄ ex dulci melodia angelorū in deserto refecta fuit. Quinto t sexto ꝓfirmati. Hā ab initio oīs boni creati sūt, sed statim p⁹ quulā morulā lucifer auers⁹ a deo ꝺuertēs se ad sua naturalia splēdida amorē cepit inordinatū t supbiuit. Jō cū suis seq̄cib⁹ cecidit, de q̄ Isa. xliij. Quō cecidisti lucifer q̄ mane oriebaris. In delicijs paradisi dei fuisti, ornat⁹ oīm lapide p̄cioso, q̄ traxit secuz tertiā ptē stellaz cū cauda sua. O quot bodie sil̄es illis q̄ inordinata dilectōe quā hñt ad se vel ꝓpter decorē faciei vel capitis corporis vl̄ vestimentorū ornatū auertentes se a deo, alios trabūt secū ad eternam dānatōez. Angeli vero boni adherētes sūmo bono amorē ꝺcipiētes ordinatū ad deū, p̄ria cognitiōe i suis naturalib⁹ viuerūt t se hūiliauerūt, t gr̄am ꝓfirmatōis meruerūt. R. Dico tertio q̄ angeli st̄ nobis cōmēdādi vl̄ honorādi, qz deputati sunt ad nr̄am vtilitatem. vt sez nos,

Ab peccatis retrahant
Ab inimicis defendant
Ad paradisum perducant

De ꝑmo nobiles ꝑ filiꝯ ꝺducunt rectores ⁊ magros q̄ filios i moꝛib⁹ ⁊ scīa instruāt ⁊ ō malis coꝛrigāt, sic de⁹ filiꝯ suis puldit ō āgelo q̄ boiez custodiat dirigat ⁊ adiuuet in necessitatib⁹. Vñ bernꝯ de āgel'. Quotiēs ḡuissima cernit surgere tēptatio ⁊ tribulatio vehemēs imiere inuoca āgelū custodē tuū, directoꝛē tuū. adiutoꝛē tuū in oīb⁹ opoꝛtunitatib⁹ tuis. i tribulatōe ꝺo nec⁹ dormitat, sz q̄c⁹ ad tps dissimulat. Extēplū i Balaā Nu. xxij. Qui pgēs ad maledicēdū isrl' ab āgelo ē ipedit⁹ ⁊ isrl' custodit⁹ a maledictōe. Sz q̄rit cū xp̄o ⁊ maria nūq̄ habuerūt maledictoꝛ pctī an etiā habuerūt angelū retrahentē. Dicūt doctoꝛes q⁹ xp̄s nō habuit angelū custodē, q⁹ ab instāti ꝺcepcōis beat⁹ fuit ⁊ sine pctō, sz āgelos habuit in misteriū. sic ꝑz in hodierno euāge. Sz de btā ꝑgine inq̄t Chriſt, in q̄dā ſmōe. Infinitā milliā āgeloꝝ ad gl'iose ꝑginis obsequiū ē deputatā nullaten⁹ ambigim⁹, vt custodirēt lectuz salomōis ḡtissimū, ⁊ caueret ne ꝑparatū eterni regis hospiciū hostis incederet, hec Chriſt. Sed Francis, de maronis mell⁹ inq̄t dicens Credo eā imediate a trinitate custoditā ⁊ multitudinē illā angeloꝝ in obsequiū ei trāsmissā null⁹ q̄z spūs maligⁿ⁹ ad eā accedere ꝑmiss⁹ ē. Vñ de⁹ nō ꝺsensissz creature volēti sibi nocere, q̄ claruit ea claritate q̄ maioꝛ sub deo ne q̄t intelligi. Scō hoiem ab inimicis defendūt. Nā cū naturalit' coꝛpale nō agat in spūale, ⁊ inimici tenebꝛaꝝ sint spūales necessario opteꝛet cū nos ex coꝛpoꝛeitate spiritib⁹ resistere nō valem⁹ q⁹ de⁹ puldeꝛit de spūali subsidio sez angelica custodia vt p̄cipiāt mal' angel' volentib⁹ nob⁹ nocere ne malū inferāt. Juxta illud Apo. vij. Nolite nocere terre ⁊ mari nec⁹ arboꝛib⁹. Terra sūt pueri nouit' de terra nati. mare sūt adolescētes iuuenes q̄si mare in concupiscētijs feruidi ⁊ instabiles, arboꝛes senes in vita plōgati. Extēplū Thob. viij. vbi ꝺꝛ sētialiter q⁹ sara septē viros būit q̄s oēs ꝺyabolus occidit, Thobias ꝺo sol⁹ adiutoꝛio angeli raphael euasit. ps. Immittit dñs angelū in circuitu timētiū eū ⁊ eripiet eos. Vñ Sz q̄re de⁹ nō ꝑ se custodit hoiem cū sit sufficiēs custos, Dico q̄uis de⁹ sit sufficiēs custos tñ custodit mediātib⁹ angel' ꝑt' seruādā ordinationē ptīū vniuersi. lex eīm dei talis ē vt inferioꝛa superioꝛib⁹ puideant. Et ꝑmo ꝓpter vtilitatē custodiētiū q̄ ex h̄ ꝓficiūt in merito accidentali, Scō ꝓpt' vtilitatē custoditoꝝ q̄ indigerēt ꝑ angelos dirigi i finē. Tertio angeli aīaz hois ad padisū ꝑducūt. Vnā q̄ hz bonū ꝺductū securius vadit. Sic angeli nos secure ducunt in pegrinatōe h⁹ vite ad patriam vite eteꝛne. Et hoc ē q̄ dñs pmisit moysi Exoꝺ. xxiij dicens, Ecce ego mittā angelū meū qui p̄cedat te ⁊ custodiat in via ⁊ introducat te in locū, s. padisi quē ꝑpauī. Extēplū Lu. xvj. babet in lazaro paupe q̄ moꝛtu⁹ poꝛtat⁹ ē ab angel' in sinū abrae. ✠ Sed cor angeli ita fideliter ⁊ diligenter custodiūt hoiem sine suis meritis, discendo ꝓpter restauratōnē angelice ruine q⁹ angeli mali scientes hominē deputatū ad locū vñ ipi ceciderūt inimicant el et euz impedlunt inq̄stū ꝑmittūt. angeli aūt boni cupientes augmentū accidentalis ꝑmij ⁊ gaudij q̄ fit ꝑ repationē angelice ruine, ⁊ assoclationez hoim, diligenter custodiūt ⁊ defendūt vt citius ordines restaurēt āgeloꝝ ⁊ numerus beatoꝝ. Juxta illud Lu. xv. Gaudiū est angelis dei sup vno pctoꝛe pniam agente. Vñ magr ij. sen. dis. xj. Per xp̄m redemptū ē hūanū genus. de q̄ fit repatio ruine angelice. Hic accipit documētū q⁹ volentes associari āgel' ⁊ supplere ruinā eoꝝ necessario efficiunt angeli in vita eoꝝ. Et hoc in sex. Primo in coꝛde puro vt sol⁹ de⁹ in eis reluceat. Scō in foꝛtitudine, vt oīb⁹ tēptatōib⁹ resistāt. Tertio vite xp̄i ipressiōe, vt q̄libet dicat, viuo ego, iā non ego viuit aūt in me xp̄s. Quarto gr̄a dei incoꝛporatōe. Quinto spūs duratōe. Sexto coꝛpoꝛis sublugatōe.

Feria secūda post Jnuocauit

Cum venerit filius hois in maiestate sua ⁊ oēs angeli ei⁹ cū eo, tūc sedebit sup sedem maiestatis sue, s. iudicare. Math. xxv. Secūdū astrologos, Cū sol suo tpe intrat leonem qui est dom⁹ eius ꝓpria. sicut, xv. die Julij. tūc apparet maxime virtutis et potestatis attrahendi vapoꝛes. Siccos incendendi, ⁊ humidos cōuertēdi in pluuiā. Sic sol iusticie dei filius quando tpe oꝛdinato a deo patre intrabit ꝓpriam domū, id est, mediam regionem aeris super montez oliueti, sedens in throno regio ministerio angeloꝝ fabꝛicato, vt iudex viuoꝝ ⁊ moꝛtuoꝝ. Tūc apparebit maxime ꝑtutis ⁊ potestatis attrahēdi hoies de tumul' suis sic sol vapoꝛes de terra, aliq̄s in pluuias lacrimaꝝ ꝙuertēdi q̄s condemnabit, et aliq̄s

Feria secunda post Jnuocauit

exaltãdi sursũ ad ethera celestia. z igne charitatis incẽdẽdi z glorificãdi Vñ mgr̃ sen. i. liñ. dis. xlvij. purgato p ignẽ mundo z ad iudiciũ veniẽte dño emittet vox illa magã q̃ resurgent oẽs mortui. z tũc ministerio angelox vẽtilabit tur area. qz boni congregabũt el de q̃ttuor ptibus orbis angelico mĩsterio q̃ z rapiẽt obuiã xpo in aera reprobis in terra quã dilexerũt remanẽtibꝫ. sic deniq; pferet snia sup vtroscꝫ. Venite bñdicti zc. Jte maledicti zc. Et misterio ãgelox ꝑtute dei coopante mittet malis i caminũ ignis ꝫ ẽ in infernũ. extra ꝺ sũ. tri. z fi. cat. c. firmit. Oẽs cũ suis ꝓprijs resurgẽt corpibꝫ. q̃ nũc gestãt vt recipiãt ꝛm opa sua. siue bona fuerint siue mala. illi cũ dyabolo penã ꝑpetuam. z isti cũ xpo gl̃iam sempiternã. Hoc totũ erit cũ venerit filiꝰ hois zc. Querit an aliq̃s astrologus ꝓpha vel phs sciat determiate qñ finis sit mũdi. z iudex veniat cũ maiestate. z vr̃ q̃ sic. Nã multi sancti pres diẽ vltimũ mũdi conati sũt determiate oñdere. Exq̃bꝫ ꝑm fuit sctus Methodiꝰ. q̃ reuelatões ꝑteritox et futurox babulsse legit. Hic nãq; ait. q̃ in septimo millenario annox nõ erit ãmõ longitudo tẽpox in q̃ mõ sumꝰ. Jtẽ Eusebiꝰ z Colũbinꝰ in cronicis suis dicũt. q̃ deꝰ p nũex septenariũ oĩa disposuerit. s. septẽ planetas septẽ dies. sex diebꝫ opatus est. z septimo die reqeuit. sic dicũt mundũ p septẽ milia annox duraturum. Et quia xps ꝛm eos ornauit ecclesiam septẽ sacramẽtis z septẽ signaculis. dedit cuilibet signaculo ducẽtos annos. z. xx. z tũc illud residuũ de septẽ milibꝫ annorũ cõplebit. Si ꝫ subtilis lector poterit imaginari. quantum iã de isto tpe trãsierit. et quãtũ adhuc restet. mille z centuz faciunt q̃nq; sigilla. z alia duo habebunt q̃dringenta z. xl. et sic ãno dñi Mccc.xl. ꝛm illos restant adhuc centũ a nni quibus mundus durabit. z tunc sit finis. sed Beda venerabilis dicit circa hoc q̃ tabule Dionisij non debeant iterari nisi ter. z sic ꝛm eundem in breui esset finis mundi. s. post annos xpi. Mcccc. circa. xl. Jtez ꝛm cõputatões Eusebij finis mundi esset z antixps veniret. Mccccl. anno. Quare metrista quidam scribit dicens. Post quadringentos mille dñi reox annos. Tunc antixps nascetur demone plenꝰ. In oppositũ ẽ euãgelium Mat. xxiij. Nã interrogantibꝫ discipulis de extremo iudicio et dicẽtibꝫ xpo. Dñe dic nobis q̃n ħ erũt z signũ aduentus tui ꝓsũmatõis z seculi. Rñdit eis ihs. Nõ ẽ vr̃m nosse tpa vl momenta q̃ pr̃ posuit in sua potestate. Exq̃bꝫ bene concludit q̃ determinate cõi mõ loquẽdo nemo scire põt diẽ vltimũ. vel q̃n xps veniat in maiestate ad iudiciũ nisi alicui a spũsancto speciali modo reuelatum fuerit. Dedit tñ xps alia signa p q̃ appropiatione vltime diei iudicare possumus dicẽs. Erũt signa in sole z luna et stellis. erunt pestilẽtie z fames. z turbationes ꝓliox. surget gẽs ꝛ gẽtẽ. et regnũ aduersus regnuz. z terremotus magni per loca. vñ Greg. in omel. loquens de istis signis dicit. Ex quibꝫ ꝓfecto oĩbus alia facta cernimus alia ex ꝓximo vẽtura formidam⁹. Nã gentẽ surgere gentẽ exurgere earũq; ꝓssuras terris insistere. pl⁹ iã in nr̃is tribulatiõibꝫ videm⁹ q̃ in nr̃is codicibꝫ legimus. q̃ terremotus vbes i numeras subruat. et alĩs mundi ptibꝫ satis scitis q̃ frequenter audiuimus. pestilentiam sine cessatõe patimur. Sequitur. cũ multa iã pnũciata ꝓpleta sint. dubiũ nõ ẽ q̃n etiã seq̃ntur pauca q̃ restant. qz sequentiũ rex certitudo ẽ ꝑteritox exhibitio. Sed ad dicta illox doctorũ est dicendũ q̃ ꝓphecturaliter loquũt z nõ determiate. Sed cur xps occulta uit nob xps ħ. Dico vt oĩ hora in ianuis mors appareat. z nos ꝑparem⁹ z vigilem⁹. Vñ Mart. xxiij. Vigilate vlidete z orate. nescitis em̃ q̃n tps sit. sic bõ pegre ꝓfectus reliq̃t domũ suã z dedit seruis suis potestatẽ cuiuscꝫ opis z iantori precepit vt vigilet et solicite laboret. Sic ꝫ vigilate. nescitis em̃ q̃n dñs domus veniat. sero an media nocte. an gallicantu. an mane. ne cum repente venerit inueniat vos dormientes. zc. ✠ Quantũ nũc ad psecutionẽ z ꝓfinuationẽ euangelij. Veri mater ecclesia ꝑposuit quõ aduersarius penitentẽ inuadit armis vicioꝝ. bodie tiore iudicij cõcutit vt mala fugiat neueniat ad manus tortoꝝ. Et tres ptes hic tractant

Jn prima iudicandox cõuocatio. ibi. Cũ venerit filius hominis

Jn scda separatox examinatio. ibi. Tũc dicet

Jn tertia examinatox ꝑmiatio. ibi. Jbũt hi in vitam eternam.

Circa primã partem

liãliter notandũ q̃ sic in iudicio bũano i q̃ malefic⁹ ẽ ꝺdẽnãd⁹. i ꝓncipio ad ꝓuocatõz iudicis z alioꝝ ꝓsulũ ad iudiciũ cãpana pulsat. et ꝑ aliq̃ signũ tubax vel bmõi ꝑ q̃ cõuenit

ꝛ ꝑpl̃o intimaꝫ sanguis humanꝰ effundēdꝰ. Sic multa signa terribilia p̄cedūt xp̄i iudicꝫ iudiciū, mlt̄ū horribilia ꝛ formidāda p q̄ oēs ꝙuocabūt ad iudiciū, vidz circa corpa celestia circa hoies, ꝛ circa elemēta. Ꝓ̄io ei corpa celestia mutabūt, s. sol, luna ꝛ stelle, de q̄ hr Luce xxi. Erūt signa in sole et luna ꝛ stellis. Hā vt hr Mat. xxiiij. Sol obscurabit ꝛ luna nō dabit lumē suū, ꝛ stelle cadēt de celo. Sol obscurabit, q̄ obscuratio accipi p̄t q̄ntū ad lucꝫ ꝑtionē, qꝛ tūc fiet eclipsis vltima, lucē auferēs ab oib⁹ ptib⁹ terre, qđ in nulla alia eclipsi fieri ꝙsueuit. Ista ei eclipsis differt ab alijs i tribꝰ Ꝓ̄io qꝛ erit vniuersal, scđo qꝛ diudurabit, tertio qꝛ nō p lune interpositōꝫ, sz ꝑtute diuia, s. p aduentū veri solis nr̄i xp̄i q̄ sua claritate lucē solis obscurabit Ihesꝰ. Sicut luna orto sole obscuraꝫ, sic in gl̄iosa xp̄i apparitōe sol obtenebrescit. Scđo luna nō dabit lumē suū, ꝑ p̄t eas dē cās vel ꝑter aeris obscuritatē, tūc em̄ mūdus succēdet ꝛ ꝙsūmabit p ignem fm mgr̄m llij. sen. dis. xl vij. a quo tūc aer ꝑter fumositatem accensam obscurabit ꝛ luna quasi pdidisse lumē suū ꝛ sanguinolenta videbit. De his duob⁹ signis p̄dictū ē Joel. ij. Sol conuertet in tenebras ꝛ luna in sanguinē anteq̄ veniet dies dñi magn⁹ ꝛ horribilis. Tertio stelle cadent de celo, non realiter cum sint eiusdē nature cum celo, ꝛ quelibꝫ stella multo maior est terra. sz tm̄ ad estimationē hoim, qꝛ q̄dam ignee impssiones gñate in aere ꝑter nimiā sic citatē terre q̄s ph̄s vocat in libris metheoꝝ assub. ꝛ vulgo stelle nūcupāt. q̄ q̄n desinūt apparere videnī stelle cadere. vel vapores incensi cadentes de aere vidēt q̄si stelle. Scđo erūt signa circa hoies, ꝛ h̄ rone famis pestilentie ꝛ guerraꝝ. nā vt terra exiccet ꝛ ad incendia dissponat longo tpe nō pluet ꝛ erit siccitas ꝛ sterilitas tā grādis q̄ multi fame morīūt, ꝛ ex cō sequēti mortalitates ꝛ pestilentie. ꝛ p̄lia multa gētis ꝫ gētē ꝛ regni ꝫ regnū. De quib⁹ hr Lu. xxi. Surget gens ꝫ gentē ꝛ regnū aduersus regnū. ꝛ terremotꝰ magni erūt p loca ꝛ pestilentie ꝛ fames. Post hoc veniet antixp̄s q̄ multos seducet hoies, munerꝫ ꝑmissiōe. Apperiet nāq̄ ei oēs thesauri absconditi p dyabolū, q̄b⁹ hoies alliciet. Tormentoꝝ minatōe, iudicis em̄ tormentis xp̄ianos sibi resistentes trucidabit metu q̄ru a fide recedent et sibi adherēt. Miraculoꝝ opatōe, tūc ei tortores miracula faciūt, ꝛ nō sancti, sic in principio ecclesie. Hec aūt fiūt ꝑtute demonioꝝ ꝛ ꝓncipis lucifer, qꝛ nūc p xp̄m ligatꝰ in inferno, tūc exibit ꝑmissiōe diuia, fm math̄. xxiiij. Erit ei tūc tribulatio magna, q̄lis nō fuit ab initio mundi vsq̄ mō neq̄ fiet. Tertio erūt signa circa elemēta in aere, aq̄, ꝛ terra, ꝛ igne. Hā ꝫ Hiero. vt dic̄ se inuenisse in annalib⁹ hebreorū. xv. erūt sig̃a iudiciū. Ꝓ̄io eriget se mare xl. cubitꝫ sup altitudinē mōtiū stās i loco suo, quasi murꝰ. Scđo tm̄ mare descēdet ꝙ vix vt deri possit. Tertō belue marine apparētes super mare dabūt mugituꝫ magnos q̄s deꝰ solꝰ intelliget. Quarto ardebit mare ꝛ aq̄, cuiꝰ ex ardore arbores ꝛ herbe dabūt rore sāguineū. Quinto vt alij asserūt oia volatilia celi in cāpis congregabunt, vnūq̄q̄ genꝰ in ordine suo, nihil gustantia nec bibētia, sed formidantia vicinū aduentū. Sexto ruent edificia ꝛ flāme ignee surgent ab occasu sol̄ ꝫ facie firmamēti vsq̄ ad ortū ꝙcurrētia. Septimo petre ad inuicē collident ꝛ in ptes scindent. Octauo fiet generalis terremotꝰ q̄ adeo erit magnus ꝙ nullꝰ hō nec aīal stare possit q̄n oia ad terrā ꝓsternet. Nono eq̄bit terra ꝛ oēs montes ꝛ colles in puluerē redigēt. Decimo exibunt hoies de cauernis suis velut amentes nec sibi mutuo ꝓ timore loq̄ poterūt. Undecimo surgēt ossa mortuoꝝ ꝛ stabūt supra sepulcra q̄ oia aperiēt ab ortu solis vsq̄ ad occasum vt inde mortui valeant exire. Duodecimo cadent stelle, oia em̄ sidera errantia ꝛ stationaria spargent ex se cometas igneos ꝛ iterū tūc generabunt splendorē. Tredecimo morient viuentes vt cū mortuis resurgāt. Decimoq̄rto ardebit celū ꝛ terra. Decimo quinto fiet celū nouū ꝛ terra noua. Et hec oia ante iudiciū fient. ℞ Moraliter, illa sig̃ ꝓcurrētia xp̄i aduentū ad iudiciū q̄ fiunt in celo pūt exponi ꝑ signis que sūt in ecclesia. futurū iudiciuꝫ de propinquo esse repsentātia. Hā sicut in celo sunt sol ꝛ luna et stelle, sic in ecclesia papa, imperatoꝛ ꝛ xp̄iani lucētes sctitate, papa ꝛ imperatoꝛ duo luminaria magna, de q̄b⁹ hr extra de maio. ꝛ obe. c. solicite. Fecit deus duo luminaria magna in firmamēto celi. lumiare maiꝰ. i. papā, vt ꝑesset diei. ꝛ lumiare minꝰ. i. imperatorem vt ꝑesset nocti, vtrūq̄ magnū, sed alteruꝫ maius. Ad firmamentū igit̄ celi h̄ est vniuersalis eccl̄ie fec̄ deꝰ duo lumiaria. i. duas institutt dignitates que sūt pontificalis autoritas ꝛ regalis potestas, sed illa q̄ ꝑfect diebꝫ, id est,

Feria secunda post Jnuocauit

spūalib⁹ ē malor. q̄ p̄o noctib⁹. i. carnalib⁹ ē mi nor. Et sūt stelle minores oēs inferiores xp̄ia ni q̄si sine nūero. Ben. xv. Suspice celū z nūe ra stellas si potes Jn his nāq̄ sūt facta signa iurta illud qđ iobi in pathmos fuit reuelatū. Apoc. vj. vbi legit q̄ cū iohes videret septē si gilla. z cū agn⁹ aperuiss̄z. vij. sigillū. sol fact⁹ est niger. q̄si sacc⁹ cilicin⁹. z luna q̄si sanguis z stelle ceciderunt de celo. Quid p̄ sep timū sigillū. nisi septim⁹ millenari⁹ ān⁹ a crea tōe mūdi. tūc apparebit

Papalis potestas obscurata
Jmperialis maiestas detestata
Mundialis bonestas deturpata

Nā sic̄ sol materialis ē obscurabil' vt nō vide atur. sic vt de p̄nti cernim⁹ papal' autoritas z tot⁹ stat⁹ eccl'iastic⁹ est intm̄ obtenebrat⁹ i cor dib⁹ hoim q̄ nihil curat. Cui⁹ rō ē remissio sā ctitat̄ ad quā seq̄t dedignatio reuerētie z dig nitatis. Cessāte nāq̄ cā q̄ ē sanctitas cessat etī am effect⁹ q̄ est reuerētia z diguitas. Sol em̄ q̄nto magis se inclinat in sua spera z descēdit tāto min⁹ generat z fructificat terrā. sic eccl'ia sticus q̄nto magis se inclinat a sanctitate. tā to min⁹ curat in dignitate. Dz em̄ ex ordine q̄ libet eccl'iastic⁹ p̄ oib⁹ lucere vt sol. mentis sā ctitate. cordis puritate. carnis castitate. oris veritate. op⁹ strēnuitate. vict⁹ sobrietate ge stus maturitate. vestis būilitate. z totius vite honestate z sanctitate. q̄ oia clare colligi p̄nt ex canonib⁹ sacris. xxxv. dis. eccl'ie. dis. xlj. cle ricus. dis. xlviij. p̄ totū. et de conse. di. v. in om̄i bus. z extra de vita z hon. cler. a crapula. Sed heu in vita sctā obtenebrati multi repiuntur sicut ascrus cilicin⁹. qr eor̄ actio nō rūdet p fessioni. q̄r̄ honor ē sublimis z vita p̄clius q̄ rū p̄fessio delfica. actio p̄o demoniaca. Cōtra q̄s dr dis. xl. c. nō ē facile. q̄ nō oēs sūt sctō⁹ fi lij q̄ sctō⁹ tenēt loca. sz q̄ eor̄ exercēt opa. Vñ volentes esse in honore debēt more sctōrum viuere in sanctitate. Legitur q̄ apud gētiles sacerdotes siue flamines erant in magno ho nore. qr erant in magna austeritate vite put ait Plato in thimeo li. j. Q apud athenienses p̄dicti sacerdotio sepatim a p̄l'o p̄uiuebant ne ne aliq̄ p̄phana p̄tagiōe castitas eor̄ polluere⁹. De hiero. ō ioulanū. Tremon inq̄t stoi cus vir eloquentissimus de vita antiquor̄ sa cerdotū narrans ait. Q omnib⁹ postpositis ne gocijs sp̄ in tēplo fuerunt. z rer̄ naturas cau sasq̄ sidelū rationes contemplati sunt. z nūq̄ se mulieribus cōmiscuerunt. nunq̄ cognatos liberos p̄spicq̄s q̄s est viderunt ex eo tp̄e q̄ ce pissent diuino cultui ō̄seruire. carnib⁹ z vino sp̄ se abstinuerūt p̄ter tenuitatē sensus. z ver tiginē capitis quā ex quo cibo patiebant. ma xime p̄pt libidis appetitū q̄ ex his cibis nasci tur pane raro vescebāt ne onerarēt stomachū z si q̄n comedebāt tūsū p̄ter ysopū sumebant vt escā grauiorē illi⁹ calore decoquerēt. Quid loquar inq̄t de volatilib⁹. cū oua q̄z z lac p̄o carnib⁹ vitarēt. q̄r̄ū alter carnes liquidas. al terū sanguinē esse dicebant colore mutato.

Si ergo flamines gentiles siue sacerdotes in superstitiosis cultib⁹ suis z ritibus sathane ser uientes sic a lasciuijs se obstinēt. z a negocijs secularib⁹ se subtrahūt. castimonijs se lacerāt carnib⁹. a p̄sortijs se sepant humanis. vt quie tius possint in suis ritib⁹ ministrare quales tūc debent eē sacerdotes z ecclesiastici dei al tissimi. vt digne seruiant ei quibus ē cōmiss⁹ p̄p̄lus dei redempt⁹ sanguīe suo. q̄ sunt medi atores inter deū z p̄p̄lm suū. z q̄bus est p̄mis sus summ⁹ honor in regno dei si bñ seruāt. Duplici em̄ honore digni sūt q̄ bñ p̄sunt p sbyteri. j. Thi. v. Vñ Secdo videmus laz imperatorū potestatē detestatā ab vrbib⁹. Sic em̄ luna lumē suū a sole recipit. z post equal'r terre z mari diffundit. sic imperator z quilib⁹ eius substitut⁹ hñs potestatē regni. suam au toritatem a deo assumpsit vt regat fm iusticiā et equitatem. Vñ Rox. xlij. Dis ptās a dño deo est. Debēt igit tales assentire diuine ordi natōi nō ex libidine p̄ncipandi. nec ex libidie acquirendi p̄pria cōmoda. nec ex libidine voluptādi z lasciuēdi. nec ex libidie iudicādi. sed deo z ecclesie in omnibus assentire z obe dire ad exequendum vtriusq̄ imperiū ad dei honorē z p̄p̄li cōmoditatē mala cohibendo. et bona iubendo oñdēdo z exequendo. qr vt ait Aug. lij. li. ad Abrs. Jn hoc seruiunt deo re ges si in suo regno bona iubeant. mala p̄hi beant. nō q̄ p̄tinēt ad humanā societatē. sed q̄ ad diuinā spectāt religionē. Sed p̄o nūc p̄ chdolor tanta malicia excreuit in cordib⁹ all quor̄ supior̄ regentiū. q̄ potestas eor̄ a deo data q̄ lucida z integra eē deberet p equitatē z iusticiā. rubea et sanguinolenta videat p cor ruptiōz iniquitatis z subditor̄ calumniam et seuiciā. Vñ Policrat⁹ li. v. c. vj. dic̄ Platonē dixisse. Cum in subditos inquit potestas se uit. idem est ac si pupillū tutor p̄sequatur. vel

eũ suo mucrone iugulas ob cui⁹ defensionẽ ab eodẽ traditũ tibi gladiũ accepisti. Seuit em̃ ptãs hoz in subditꝫ qñ nõ hũt eq̃tatẽ iudicãdi, pietatẽ corrigẽdi, rectitudinẽ docendi. ℣ Tertio stelle cadẽt de celo. Nã vt dicitur pus, vapores sicci z eleuati incẽsi a sole cadũt in terrã. Sic multi ex pplanis fide a ꝓpo illuminati z charitate incensi, tracti delectatione carnis z graultate peccãdi cadẽt a fide et charitate, z si nõ publica pfessione, tñ secreta abnegatõe z falsa opinione z honestate, vbi mõ relucet fides firma vbi honestas sincera vbi virginũ pudicicia, vbi ꝓiugatoz fidelitas vbi viduaz religio vbi artistaz rectitudo, vbi iferioz obedientia. vbi pueroz reuerẽtia. Heu oẽs declinauerũt, sil̃ inutiles facti sũt. z nõ est q̃ faciat bonũ. Quare bodie verificatur illud Zach. vij. Auerterũt scapulas suas recedentes, z coz suũ posuerũt vt adamantẽ. ne audirẽt legẽ dei. Hi eĩ oẽs assimilant carpis. Nã sm Isiõ, carpa piscis videʒ rhete piscãtis fugit ad fundũ aq̃. z figit ibi caput suũ i luto ne capiat. ita q̃ rhete nõ tangit, nisi eius caudam. Piscatores sũt ꝓlati eccl̃ie. ꝓdicatores, rectores ꝓmunitatũ, rethe ꝓba euãgelica. statuta canonica z precepta iusta z sancta p q̃ nitunt piscatores eccl̃ie aĩas fideliũ p aq̃s baptismatis purgatas capere z ad vsum eterni regis adaptare. Sz hoies sũt ita lutosi peccatis z tñ delectãt in illis q̃ relinquentes oẽm rõnẽ figũt corda sua z inuoluũt caput luto supbie, auaricie, luxurie z inobedientie. q̃ nõ tãgunt aliq̃ correctõe vel informatõe, sz q̃si obstinati in malicia. solũ in cauda, i. in fine mortis timore pene nõ iusticie pmittũt se modicũ tangere. ℣ Dicunt bi se excusando ceci sumus et vĩa veritatis ignoramus. q⁹ ductores q̃ opere z sermone nos dirigãt nõ habem⁹. Falsuz loq̃ris quer̃se ex̃plane, lõ erras. q⁹ mal⁹ es z malicia induratũ est coz tuũ. z q̃nto magis correctiõe pcuteris, tanto pl⁹ vt inc⁹ malleatõe induraris. Dis nãq̃ mal⁹ ignorãs z errans ẽ, vt dicit ph̃s. ũ, etbi. Licet enim vita sancta et vĩa recta tibi oñdat, nõ solũ verbo sed etiam facto, vĩa tñ rectã nõ imitaris. sz delectatõne carnis z voluptate mundi alliceris viam infernĩ incedere. ℣ ℣ Sicut q̃dã stult⁹ de q̃ legit. Cũ rex q̃dã potẽs duas edificasset ciuitates. vnã in mõtanis ad quã erat vĩa stricta z lapidosa, z tria certamia. Primũ p desertuz in abstinẽtia, scõm p rupes vestimẽtoz laceratõe. tertiũ p aquã maculaz ablutõe. sz vincẽs illa certamina optime recipiebat in ciuitate ad oĩa solatia et gaudia inenarrabilia. Scõa ciuitas in vallib⁹ erat situata, ad quã ducebat vĩa delectabilis bñs tria bospitia. In ꝑmo optime recreabat, in scõo vestib⁹ et honorib⁹ exaltabat, in tertio in diuitijs z lapidibus ꝑciosis ditabat, sz cũ ad ciuitatẽ veniebat occidebat z in carcere imperatoris cruciabat. Cõspiratis igit̃ duob⁹ socijs quoz vnus prudẽs z sapiẽs, z alter stult⁹. Cũ ad biuiũ venissent statua in medio stans ꝓtinebat vtrãq̃ ciuitatũ ꝓditionẽ intitulatã dirigẽs vĩã rectã, sz artã ad ciuitatẽ gaudij z honoris. Et sapiẽs ait. Hec ẽ vĩa recta quã incedere debem⁹, fatu⁹ ait nõ, sz meliozẽ plana et delectabil̃ in q̃ bñ tractabimur. Prudẽs igit̃ ꝓpter societatẽ fatuũ secutus. ambo p⁹ hãc paucã delectatiõz capti sũt a iudice ciuitatis z ad suspendiũ ducti. Excusante aũt sapiẽte se ꝺ fatuo q̃ ꝓpter societatẽ fuerit secut⁹. Rñdit iudex. Tu cũ sapiẽs sis, seq̃ nõ debueras fatuũ, sz ipe te. z sic ambo suspẽsi sũt. Ad ꝓpositũ duo socij sc̃i spũs z corpus inuicẽ ꝓfederati spũs sapiens corp⁹ fatu⁹, due ciuitates regnũ celoꝝ z iferi pus, sz arta est vĩa q̃ ducit ad regnũ in q̃ oportz pugnare p abstinẽtiã cibi z potus p depositionẽ ꝑciosaz vestiũ z purgationẽ pctoꝝ. Alia aũt vĩa est lata et delectabilis in q̃ in principio bõ optime recreat, in medio ditat, z in fine honorat, sed postq̃ ad ciuitatẽ venerit eternaliter cruciat. ℣ ℣ Duo socij ꝓfederati venientes ad biuiũ cõsiderãt quã vĩã incedere velint, spũs timore pene eterne refutat vĩã planã ad infernũ, sed corpus refutat vĩã artã ad regnũ. Statua igit̃ in medio oñdit vĩã regni esse meliozẽ, s. ꝓlat⁹, superior. ꝓdicator. q̃ sz desit ĩmobilis nec vadat vĩã quã oñdit, veritatem tñ oñdit z dicit, huic veritati q̃libet bñs rõnẽ assentit, sz q̃re nõ sequit rõnẽ z spũm, q⁹ tãta est ꝺcta amicicia z societas inter aiam et corpus in malicia, q̃ spũs anteq̃ velit relinq̃re corpus in delectatiõib⁹ potius ꝺ motũ p priũ z informationem superioris vadit ad eternum supplicium

Secunda pars in qua

tractat quõ iudex ꝓuocatos ad iudiciũ stricte examinat. Nã sic in iudicio bũano p⁹ pulsationẽ signoz venit iudex ad tribunal mittẽdo, p reo vt examinet, aut p testes, aut scripta

Feria secūda post inuocauit

vincet. Sic post expeditionē oīm signorū venīet iudex cū ptāte magna sup montē oliueti ad mediā regionē aeris. Nec fm mgrm sen, tiū. dis, xlvij, descēdet in vallē iosaphat, sīc q̄dam putabāt, sz manebit in spacio aer̄ in altitudine triū miliariū in throno regio misterio angelor̄ ex nubib⁹ fabricato Eccl. xxxiij. Ego in altissimis habito z thron⁹ me⁹ in colūna nubis. ibi sedebit, z boni ad eū tollent̄ volantes q̄si volucres in aere, z tūc mittet angelos cū tuba z voce mag̃ dī. Surgite mortui ad iudiciū q̄ congregabūt oēs mortuos cuiuscūq; ꝓditōis vel stat⁹ sex⁹ vel etatis fuerīt. ij. Cor. v. Oēs nos manifestari oportet ante tribunal xp̄i. ¶ Sic boni resurgēt fm etatē z mensurā plenitudis xp̄i, s, xxxiij, annor̄ z triū mēsiū sine oi deformitate, mall ꝓ cū diffōrmitatib⁹ suis z demeritis. q̄ etiā in tra sīc ꝓmes in valle Josaphat iacebūt. Et h̄ p̄dictū ē a dño p Joelē. iij. c. di. Cōgregabo oēs gētes z ducā eos in vallē iosaphat z dīsceptabo ibi cum eis. Et tūc iplebit̄ ꝓphetia Daū. vij. quā vidit nabucho, z Daniel p̄dixit q; q̄dā antiq⁹ dierū sedebat sup thronū flāmeū a c⁹ facie egrediebat fluui⁹ igne⁹ z rapid⁹ velocissime currēs, cui mīstrabāt milia milliū angelor̄. z sedebāt ad iudicādū z libri aperti sūt coram eo. Iste antiqu⁹ dier̄ ē dei fili⁹ etern⁹, cui⁹ ipiū nō bz finē q̄ iudicabit sup thronū flāmeū. i, sedē manifestat̄, i cui⁹ aspectu duo libri aperiunt̄, s, ꝓscia bonor̄ z malor̄, in q̄ scripta habēt merita et demerita singulor̄. Isti libri aperiunt̄ vt q̄libz videat z cognoscat siue bonum siue malū qō gessit ipe vel alter. O q̄ta mala tūc inuenient̄ scripta z ꝓfusibilia in ꝓscientijs istor̄ q̄ nunq̄ eor̄ pctā ꝓfessiōe aperuerūt, z p̄ ꝓfussiōe celauerūt. O q̄ magnū cartularīū tunc portabūt heretici, vsurarij z alij malefactores q̄s tūc vt ꝓfessos z quietos exp̄ta ꝓscia z iniq̄tate iudex q̄ nec falli nec mutari p̄t sepabit ō medio iustor̄. sīc pastor segregat hedos ab agnis vt mittat eos ad caminū ignis. Greg. in omel. O q̄ anguste erūt vie reproborū. supl⁹ erit iudex reprobis irat⁹, inferi⁹ horrendū chaos, a dextris pctā accusantia, a sinistris infinita demonia ad supplicia trahētia z dicētia, reddere tributōr̄ supbis. ¶ Moraliter ē notādū q; q̄libet prudēs pot⁹ h̄ deberet freq̄nt̄ suā ꝓscientiā examiare z corrigere p pniam. q̄s sic ꝓculose ad iudiciū vbi oīa publicabūt differre, nā sīc charitatiu⁹ z amicabil⁹ accusator p̄mo p̄so nā peccātē monet ad ptē, defectū oīndit vt se corrigat z emēdet, z si se correxerit culpā celat si ꝓ correctionē cōtēpserit eū publice in iudicio accusabit. z de defectu testificatur, ita ꝓscientia. Vñ aug. sup p̄s, xxxiij. et allegat̄, xj, q. iij. Custodi intus innocentiā tuā, q̄n dñs deus erit iudex, alius testis q̄s ꝓscia tua nō erit inter tustū iudicē z cōscīam tuam, i, aiam. Et Sen̄, in li, suo, de moribus, Nullū ꝓscium pctōrum tuor̄ magis timueris q̄s temetip̄m, alienū em̄ potes fugere te nūq̄. Hāc aūt cōscīaz hūt nonulli triplr defectuosā, q̄dā nāq; hūt

Conscientiam dilatatam

Conscientiam infirmatam

Conscientiam cauteriatam

Primo inueniunt̄ aliq̄ q̄ruz ꝓscia est nimis dilatata q̄ nūq̄ ponderāt nisi grossiora pctā q̄rū ꝓscia est sīc retibe hūs larga foraminaubi nō ꝓphēdūt̄ nisi maiores pisces sed minores sp euadūt. Sic isti nō pōderāt ociosa iuramēta. īmo nec ꝓtinua mēdacia, piuria nisi fortas sis fuerint facta cora iudice, vel solēniter sup euāgeliū. Nec mēdacia sūt alicui⁹ reputationis nisi cadāt in diffamationē primi. Adulteriū nō curat̄, nisi psona scandalizet̄ vel publicet̄. De q̄ dr Eccl. xxxj. Cor fatui q̄si vas cōfractū. oēm sapiam nō tenebit. i. fatu⁹ est q̄ talem ꝓsciam bz ꝓfractā. ita q; nullā discretiōz vel reputatōz facit de magnis pctis. Isti dñt eē leones. Nā leo lz sit fortissimus bestiarum postq̄ malefecerit. si sit capt⁹ a canibus etiaz puis multū timet, z oculos ad terrā dimittit sic pctōr qñ bz ꝓsciam interi⁹ mordētē, si sit capt⁹ aliq̄ tēptatōe vel tribulatōe, etiā modica pctā timere dz q; eū damnēt z verecūdari dz de puis sīc de magnis, vñ Gene. Tuta scelera esse nō p̄nt, qr z si latendi facilitatē bēant, fiduciā nō hūt. Sunt etiā alij q̄ hūt ꝓsciam satis infirmā z debilem p oppositū, q̄ non solū pctā magna sz etiam pua. z q̄ nō sunt pctā pl⁹ iusto pōderār. magna z grauia iudicāt, sīc nutrire ignem dieb⁹ dñicis, applicare vasa ad coquendū, lauare man⁹, radere crines, p̄scidere vngues. Et hec ꝓscia frequent̄ instigationē dyaboli q̄nit, q̄ sic ducit hoīez ad pplexitatē peccādi z etiā interdum ad desperatōz z hec ē ꝓscia infirma quā apls ꝓhibet, i. Cor. x. Oīne qō in macello venit manducate nihil interrogantes ꝓpter ꝓsciam. Tertij sunt qui hūt ꝓscias cauteriatas z bi ponderāt pua, sz de magnis nihil curant, quorū, s, conscientia

cõparat telis aranee q̃ capit paruas muscas
z magnas amittit. Tales fuerũt pharisei de
cimantes mentã z rutã z oẽ olus z grauiora
legis ptermiserũt. Matth. xxiij. Et hi sũt ypo
crite, de qbꝫ pphauit apls. i. Thi. iiij. q in no
uissimis tpibꝫ venient q̃dã ypocrite loq̃ntes
mẽdaciũ z cauterizatã bũtes ꝯsciam. Istas cõ
scientias dẽm⁹ rectificare examinare z purga
re anteq̃ veniam⁹ ad iudiciũ vbi nos accusa
bũt. Vnde ꝫ diceret q̃s, q̃d ẽ ꝯscia quã sic ex
aminare z purgare dẽm⁹. Dico q ꝯscia ẽ cor-
dis scia, q̃ scia dr dupl'r, illa vicz q̃ se nouit p
se, vel illa q̃ ꝑter se etiã alia nouit ex se. Cor ei
ex se nouit sua, z multa alia, qñ nouit se appel
lat ꝯscia, qñ ꝑter se alia noiat scia. Conscia ãt
bona est titul⁹ religiõis. tẽplũ salomonis, a-
ger bñdictõis, ortus deliciaꝝ, aureũ reclina-
toriũ, gaudiũ angeloꝝ, arca federis, thesaur⁹
regni, aula dei, biraculũ spũssancti, liber signat⁹
et clausus in die iudicij̃ apend⁹, nihil est io-
cundi⁹, nihil securi⁹ bona ꝯscia. In speculo
ꝯscie stat⁹ iteriorꝫ hois cognoscit, aia aũt ñ
nouit se q̃ sine speculo est. Speculũ em̃ mun
dũ clarꝫ z purũ toti⁹ religiõis est ꝯscia, sic em̃
mr q̃ viro suo vnico placere appetit, visũ in-
tuitu speculi apositi reddẽtis decorẽ z pulcri
tudinẽ facieꝫ sue apponit, sic aia in qbꝫ ab ima
gine veritatis distat, vel in qbꝫ creatoris ima
ginẽ reciprat in ꝯscia relegit z intelligit. Hõ
igit̃ merito ꝯsciam speculo ꝯpauerim, qm̃ i
ea tanq̃ in speculo rõis ocul⁹ tã qd indecens
q̃ qd decens in se est claro aspectu compben
dere potest.

Tertia pars in qua

notat pmiatio examinatoꝝ. Nã sic in iudicio
tpali añq̃ sniã diffinitiua ꝓ reuz ꝓferat. acta
eius siue bona siue mala ꝑscripta z ꝑlecta le-
gũt coram pplo, quã lectoꝫ tũc seq̃t sniа. Sic in
iudicio vltio statuet dñs oues, i. iustos. q̃ el⁹
voce audierũt a dextris, amicabil'r eos iuitã
do di. Venite bñdicti patris mei ꝛc. Et assig
nat rõnẽ q̃re meruerũt, qz esurisi z dedistis
mihi mãducare ꝛc. Istã inuitatoꝫ ꝑdixit dño
de⁹ p os Ezech. c. xxxiij. vt legit in epla ho-
die na. Cõseqũt statuet hedos fetẽtes, i. pctõ
res a sinistris. Et sic iustos z electos dulciter
inuitauit ad eternas epulas, sic iniustos acri
ter exprobrabit ad eternas penas di. Discedi
te a me maledicti in ignẽ eternũ. Et assignat
cãm. qz esurisi z nõ dedistis mihi mãducare
ꝛc. Et sic lata sniа ibũt hi in supplicio eternũ,
iusti aũt in vitã eternã. Nota'r est no
tandũ q̃ sicut videmus q̃ qui sibi diligenter
prouidet ꝺ puteo minus in eũ cadit, sic nolẽs
cadere in puteũ inferni diligenter ꝺz se caue-
re z penã damnatoꝝ ꝯsiderare. qvt habetur
extra de iudeis. c. ad liberandam, in glo. pena
vnius metus est alterius. Qui g̃ diligẽter pe
nam considerat dãnatoꝝ quã bñt in inferno
metum ꝯcipit pctõꝝ z fugit ab eis. Hañ. iij.
Dis q̃ viderit te resiliet a te. Est em̃ infernus
ſm Hugo. de san. victo. li. suo de aia. lacus sl
ne mensura, pfundus sine fundo, plen⁹ ardo
re incorruptibili, fetore intolerabili, plenus
dolore innũerabili. ibi miseria, ibi tenebre, ibi
ordo nullus, ibi horror etern⁹, ibi nulla spes
boni nec desperatio mali, hec ille. In qubꝫ ꝑ
bis tria diligenter cõsiderare debemus, vt ca
ueamus infernũ. quia habet
Localitatem insatiabilem
Penalitatem intolerabilem
Perpetuitatem miserabilem
Nam. Dico ꝓmo q infernus hz localitatẽ in-
satiabilẽ, qz lac⁹ est sine mẽsura, z pfund⁹ sine
fundo. Hã ſm Rich. Infern⁹ est in cẽtro ter
re, z ſm mẽsurã quorũdã astronomoꝝ a supfi
cie terre tribꝫ milibꝫ z ducentis quinq̃ginta
miliaribus in medio diametri. Et hoc ad ma
iorẽ penã maloꝝ, qz sic̃ missus in exiliũ q̃sto re
motius ponit tanto pl⁹ dolet, et etiã carcer ꝑ
fundior solet esse penalior z grauior sic scõm
Rich. deus ordinauit q̃ sicut corpa sũt in lo-
cis suis ſm exigentiã suoꝝ naturaliũ ponde-
rũ, sic etiã creaturas rõnales ordinauit ad lo
ca ſm exigentiã suoꝝ aiorꝫ, z iõ sicut electi sũt
in celo q̃ suo amore celestia terrenis ꝓposue-
rũt. ita reprobi ꝑ diuinã iusticiã sũt in loco in
fimo, q̃ suo amore infima z terrena suplorib⁹
celestibꝫ ꝓposuerũt. Vnde ꝗrit an aie dã-
nate de inferno vel purgande de purgatorio
vnq̃ exire possint de habitaculis suis. Dicũt
doctores q̃ sic, ad tẽp⁹ pmissiõe diuina. vl' ꝑ
pter boim istructionẽ vel terrorẽ, vel qñq̃ ad
impetrandũ suffragia, sed in ℔ est dra. qz aie
bone pñt exire qñ volũt, nõ tñ ꝓpter ℔ passim
exeũt z frequenter ſz raro. qñ vident deũ boc
velle, qz oĩno ꝯformat̃ ſm volũtatẽ suã volũ-
tati diuine. Anime aũt damnate exire nõ pñt
nisi pmisse ex speciali dispẽsatiõe diuina. nec
ꝑ hoc exeunt penã, sed bñ locũ. Ꝓ Dico
scõ q̃ infernus bz penalitatẽ intolerabilem

Feria secūda post īnuocauit

qz plenꝰ ardoze īcorruptibili, fetoze īntolerabili. Justū em̄ ē vt dōz Sap. xi. qꝛ p q̄ q̄s peccat qꝛ etiā p hec z torq̄t, sed qz reprobi ꝓ posito ex q̄ttuoz elemētis peccauerūt, iō in illis z p illa punīēt. Et ꝓmo ab igne calidissimo, sic em̄ ignis reuerberans est calidioz exalante, sicut ignis clibani. Ita ignis infernalis q̄si in clibano includit vt acriꝰ cruciet. Sed q̄rit quō ignis infernalis poterit agere in spm̄. dōz qꝛ lz hoc sit ꝓ naturam nō tm̄ est ꝓ diuinam ptātem. Unde aug. de ciui. dei dicit. Licet ignis non ardeat in aqua naturaliter, imo in ipsa extinguitur, tam̄ in aqua sulphurea pōt ardere, sic q̄uis ignis inferni non possit agere in aiam naturaliter, tm̄ q̄n plena ē sulphureo fetoze peccati tūc agere pōt in spam. vt instrumentum diuine iusticie Un̄ in apoc. dōz ō peccatoribꝫ. Pars istoꝝ in stagno ardenti igne z sulphure. Q. Sed mirū videt qꝛ ignis ille vrit aiam z corpus, z tm̄nō ꝓsumit. Dico qꝛ simile habemꝰ in naturalibꝫ sm̄ qꝛ medici dicūt, s. qꝛ sicut coꝛ bouis mortui veneno mixtuz z in igne ponit cōburit, sed nō cōsumit, imo igni resistit. Sic in ꝓposito mortuus veneno peccati in inferno perpetuo comburetur z nū q̄ cōsumetur. Frigus est etiā ibi in summo z oia elementa agunt in sūmo. Trāseunt ei aie dānate de calore intentissimo ad frigꝰ intentissimū. Sil'r aer z terra i fetoze pessimo agūt in spm̄. Deut. xxxij. Congregabo super eos mala z sagittas meas cōplebo in eis. Et ideo dōz in euangelio qꝛ ibi erat fletus z stridoꝛ dentium R Sed queriꝫ an pena infernalium sit maioꝛ q̄ pena demonum. Rūdet dñs Bonauen. qꝛ q̄uis ipi demones defectus bēant in se positos. ipi tm̄ nō puniūtur igni infernali vsq̄ ad iudiciū, z h̄ vt eoꝝ exercitatio nō impediat, z vt diuina misericordia oñdatur que sustinet vasa ire cū multa patia. Anime autē dānate grauiꝰ puniūt q̄ demōes ꝓpter tres rōnes. Prima qꝛ deꝰ nūq̄ p malignis spiritibus tm̄ fecit sic̄ p hoib. iō ingrati plus q̄ demones punient. Secōa qꝛ ipe dyabolus tm̄ p vna auersione eternaliter ē puniꝰ de q̄ surgere nō valet, lz hoi deꝰ multotiēs ignoscit z sibi gram tribuit resurgendi, si g̃ in extremis volūtarie in pcīs manere vult merito eternaliter punit igne infernali. Tertia qꝛ sciunt se obliuioni traditos, nec mitigatiōem in coꝛpe nec in aia recepturos. Demones ꝛo tm̄ q̄ ad subam spūalē non q̄ ad coꝛpus. Dico tertō qꝛ infernus hz ꝓpetuitatē miserabilem, qꝛ ibi hoꝛroꝛ eternꝰ nec spes boni. vñ Aresto. paganus ꝓmo poetrie sue. In inferno ꝓtinua ē lis et meroꝝ ꝓsociabil. Nā iustū ē vt q̄diu pctōꝛ de pctis non vult penitere. sed ꝑmanere in actu malevoluntatis qꝛ tamdiu pena sua duret sed sic est de hoibꝫ in pctis mortalibꝫ decedētibus qꝛ in sua malicia sic volūtarie obstināt vt digne penitere non valeant lz in malo actu z si nō exteriori tm̄ interiori pseuerāt. Unde inq̄t aug. xxj. de ci. dei. c. xij. qꝛ dign⁹ ē crucia-tu eterno q̄ in se coꝛrūpit volūtarie maximuz bonū qđ in eo poss̄ ee eternū. Sil'r q̄rit an vnq̄ pena dānatoꝝ mitiget saltē p suffragia amicoꝝ. z videt qꝛ sic. Nam deꝰ nullū actū exercet nec punitiuū nec vindicatiuū sine misericordia, quia sm̄ Bonauen. deꝰ purum actū misericordē z etiā iure iustū facere n̄ posset, quia inseparabiliter in deo sunt annexi. Et iō ex mia dei videt qꝛ dānatis p suffragia fiat aliq̄lis mitigatio, lz nō totalis liberatio Et hoc declarat p exēplū qđ br̄ in legēda sci Brādani, q. xv. annis māsit in mari z vno die vidit boiem sedentē in lapide supnatātē, q̄ cōturatus esse se tudam asseruit z oī die dñico ob resurrectōis dñice reuerentiā req̄em z mitigationē pene br̄e. Et adiecit in signū hui⁹, cras videbis mille milia demonū hic esse, z cū maxima tēpestate me recipe. qđ et factū est. In oppositū bꝰ sūt sancti doctoꝛes dicētes qđ in inferno nulla sit redēptio nec liberatōis nec mitigatōis p nr̄a suffragia, qꝛ ad h̄ vt suffragia p̄sint defunctis requiruntur tria. Primū qꝛ indigeāt, et qꝛ bti nō indigēt, iō p eis fieri n̄ dēt suffragia. Un̄ aug. put recitat extra de celeb. miss. ca. cū marthe. Injuriā facit martiri qui orat p martire, suffragia em̄ ista sūt grāꝝ actiones. Scōm qđ sit in charitate viuēs. z qꝛ dānati sūt mortui z extra charitatē z a coꝛpe mistico sepati, iō nulla spūal' influētia puenit ad eos, sic̄ nec hūoꝛ radix ad ramū aridū z abscisum. Aug. Si scirē patrē meū in inferno esse nō plꝰ orarē p eo q̄ p diabolo. Quia autē ignoramus q̄s sit dānatꝰ vel saluatꝰ, debemꝰ p omnibꝫ suffragari z orare, vt si q̄s sit in via saluatōis sibi pficiat. Tertiū qđ in vita meruit z fecerit se capacem bonoꝝ ecclesie, sicut aie i purgatorio, que primo indigēt, scōo sunt in coꝛpore mystico viuentes, et tertio fecerūt se capaces. Ad argumentū aūt factum de misericordia concurrente ad omnem actū dōm

est qꝫ ℔ vez ē de pena ip̄onēda iurta ꝺdignū. qz ꝑm mgr̄m. i ū. sen. dis. xlviij. deꝰ z ip̄is dā/ nat̄ suā mīam oñdit. qz citra ꝺdignū ip̄as pu nit. Nūq̄ em̄ aliquez tā dure z acriter punit ḡn maiorē punitōz demeruiss̄. Sic etiā inde forte ꝑt aliq̄ bona facta in vita mitiorē penā z requiē ꝑ vna die impositt. nec ꝑ aliqua suf fragia penam taxatam sibi ꝑmutauit.

Feria tertia post inuocauit

Cum intrasset ie

sus hierosolimā cōmota ē vniuer sa ciuitas dicēs ꝺns ē ℔ Mat. xxi. Q Quē aliq̄d inconsuetū audiē vel videē miranē oēs. z ex admiratōe q̄rūt. Nā phi videtes so lē z lunā incōsuete eclipsari. miratī sūt z phi/ losophādo cām eiꝰ q̄sierunt. q̄re. j. metha. ꝺz. Quia hoīes ꝑt admirari inceperūt phari. sic etiā filiū isrl in deserto fame castigati. videtes māna de celo datū ex nouitate z incōsuetudi ne miratī q̄sierē dicētes māna. i. q̄d ē ℔. Exo. xvj. Sic cū iesus ciuitatē hierosolimā intrasset faciens inaudita miracula z noua opa. mi ratī sūt q̄rentes z dicētes. q̄s est ℔. Querit cū xp̄s q̄ ē dei filiꝰ intrauerit mundū. hoiem suo p̄i recōciliare qꝺ maximū opꝰ fuerit potens incitare. Et videē q̄busdam doctoribus qꝺ in ter opa visibilia maximuz opus fuerit opus creatiōis qꝺ in sex diebus oīa ex nihilo ꝑdu/ xit. z ex nulla materia creaturas angelos et oīa animantia fecit. z illas creaturas in essen tia sustinet. ita qꝺ vna nō ꝑeat nec ledaē. sz ma neat vnaquez vt creata est a deo ꝓter pecca/ torē q̄ non manet sic creatꝰ ē a deo innocēs. Uñ inq̄t mgr̄. ū. sen. dis. xxxij. Dō nō ē talis q̄lis a deo creaē. Ipe em̄ creaē a deo innocēs z sine vicio. Itē aliq̄ reputant hoc opus ma/ ximū qꝺ ex maxima mia pctōres sustinet in ℔ mūdo z ꝑ grām eos ad pniaz vocat. qꝺ ꝑbāt Sap. xj. Post multa mala enumerata per q̄ dns posset occidere pctōrem z dānare ꝺz. sed miserer̄ oīm q̄m oīa potes z dissimulas pec cata hoīm ꝑpter pniam. Ux Sz in fine cōit cōcordant dicētes qꝺ ℔ sit maximū opꝰ dei qꝺ vnq̄ fecit. facit vel facturꝰ est int̄ opa visibilia qꝺ sancta trinitas humanitatē vniuit filio in ꝑsona. qꝺ est maximū opꝰ. qꝺ ꝑz ꝑ tria maxia Primū ē qꝺ filiꝰ dei descēdit z intrauit mātem suā salua ꝑginitate. z ita fecit sibi vnā matrez z filiā humilimā z altissimā. Scōm qꝺ natu/ ra diuina fuit sic iuncta cū natura hūana. Et ita natura suprema sūme fuit humiliata. z na tura infima. s. humanitas in gñe intellectua/ liū fuit sūme exaltata. Tertiū ē qꝺ xp̄s dei filius in utero mīs faciebat qꝺ facit in trinitate Ista aūt stupēda z admirāda opa z nona de/ clarāt in illis ꝓbis q̄ recitāt a q̄dā saplēte sb hac forma dicēte. Uirgo z mī filia tui filiū. gn dis būilis alta plusq̄z creatura. terminꝰ iā fi/ xus eterni ꝺcilij. Tu es ꝑ quā nīa sublimat natura. quā nobilitasti veniēte factore. q̄ ē dig/ natus tua fieri factura. in tuo ventre laz ste/ tit plenꝰ amore. ꝑducens spūsctū. mūdū cō seruās. dū de te fuit natꝰ sic flos a flore. Et In trib⁹ ꝓmis pedib⁹ declarat ꝓmū. s. qꝺ xp̄s dei filiꝰ in suā descēdit matrē. eiꝰ salua ꝑginitate ꝑ tria exēpla. Primū exēplū ē qꝺ xp̄s veit in matrē virginē sicut radiꝰ solis in corpꝰ trās/ parēs. qz sic radius solis emissus a sole. z vl/ tra ꝑgredies retinet eiꝰ colorē nec corrūpen/ do nec maculādo ipm corpus trāsparens. sic ꝓbum qꝺ est dei filius in matrē ꝑginē descen dens eiꝰ nō minuit ꝑginitatē. Scōm exem/ plū est de rubo moysi. Exo. iij. Nula sic rubꝰ igne accendebat z nō ꝺburebat ita xp̄s ꝺ ma tre assumpsit carnem de qua nascebat. et tam eiꝰ virginitas nō ꝑdebat. Tertiū exemplū de tribus pueris in camino ignis. Dañ. iij. qz si cut ipi in camino ignis inclusi habebāt z eos ignis nō ledebat. ita hec virgo genuit deum sed intacta ꝑmansit. Et ita vna z eadē ꝑsona fuit mater z virgo humilima z altissima. qꝺ ē bñ admiratōe dignū. Fuit inquā filia filiꝰ. eo qꝺ ipa deū habuit ꝑ ꝑē. sicut nos. qz ē pater oīm. vt ꝺz ad Eph̄. iij. Demū ipa fuit eiꝰ mī qz ipm quē genuit ablactauit. vt dicit Augꝰ. Et ꝑ tāto dicit Ozigenes sup illo ꝓbo Mat. j. Cū esset desponsata mī ihesu. Mr̄ inq̄t eius mater īmaculata. mater incorrupta. mī intacta mater eiꝰ. cuiꝰ eiꝰ. mater dei vnigeniti dñi et regis oīm plasmatoris z creatoris cunctorū. Et seq̄t paulopost. ipa eadē ꝓgo. ipa matꝰ dñi ipa et genitrix. ipa ancilla plasmatio eiꝰ. Jgi tur bñ fuit mater filiꝰ dei. z filia filiꝰ dei et vir go ꝑginis. ꝑpter qꝺ creaturarū fuit altissima. z sic humilima subdens se angelo humiliꝫ re spondendo. Ecce ancilla dñi. Luc. j. Scōm mirabile qꝺ nos ꝺz cōmouere ad a/ morē xp̄ī ad incarnatiōz fuit qꝺ naturā būa nā tā sublimiter nobilitauit. eo qꝺ natura bu/ mana est coniuncta cū diuina. vt dixit poeta

Feria tertia post inuocauit

In illis vltimis tribꝰ pedibꝰ. Tu es p quã sublimat nr̃a natura. qꝺ etiã notat p tria stupẽda Primũ ẽ qꝺ natura supma fuit sũme hũilitatis in hoc qꝺ sũpsit habitũ hũanitatis. Ꝺ q̃ mira dignatio est illa saluatoris q̃ celoꝝ ꝓtinet regnũ quẽ totꝰ nõ capit orbis, q̃ ẽ rex regũ z dñs dominãtiũ in q̃ sũt oẽs thesauri sapiẽtie ꝺditi q̃ ẽ diuitiaꝝ altitudo. p nob̃ pauper nascit z in terra vt egenꝰ pegrinat. Ꝺcõz stupendũ est qꝺ natura infima fuit sũme sublimata, qz hũanitas q̃ in genere intellectualium tenet gradũ infimum taliter fuit vltra omnem creaturam nobilitata, ita vt hõ deo fieret equalis, qꝺ certe modicum nõ existit. ĩmo maxĩmũ, qz fecit vtraq; vnũ, ad Eph̃, ij. qñ. s. diuinitatem cum humanitate coniunxit ĩ natura suppositi. Tertiũ stupendũ est q̃ ille qui est dñs oĩm factus est seruus oĩm. qz formaz serui accipiens, ad Phil̃, ij. Tertium mirabile z maxĩmum est qꝺ xp̃s in ventre mr̃is tria fecit miranda, et hoc notatur dum dicit poeta in illis vltimis tribus pedibꝰ, s. in tuo ventre iam stetit plenus amore. Primũ est q̃ ipe filius in dando se matri ita sibi dedit pfectũ filiũ sicut habuit deus. qz idem filiꝰ fuit filius dei patris z virginis matris. Ꝺcõm est qꝺ iste filius exp̃s in vtero matris ꝓducebat psonam spũssancti, quem nũq; desinit spirare. Tertium est, qꝺ ille filius existens in vtero ṽginis ꝓseruabat totũ mundũ, qz tũc habebat eandẽ vim ꝓseruatiuã cũ patre z spũsãcto. Ꝺe istis igit omnibꝰ maximis z nouis mirari oꝑtet z cõmoueri ad amorẽ, quia cum q̃ritur quis est h̃, rñdetur Apo. xix. Est rex regum z dñs dominantiũ, hic formã serui accepit vt seruũ a morte redimeret. Quantũ nunc ad euangelium z continuationẽ eius, heri ostendit ecclesia horrorem iudicij et penam dãnatoz, hodie redarguit auariciã cupidorum mercatorum. Et sunt tres partes euangelij. In ꝑma pte oñdit quõ xp̃s venit ad saluandum ꝓdicta. ibi. Hic est ihs
In scꝺa quõ reprobat et expellit iniusta z dolosa negocia. ibi. Et inuenit.
In tertia docet relinquere mala. et amare celestia. ibi. Et relictis.

Quãtum ad primam

pte circa lr̃am est sciendũ. q̃ veniente ihu in birĺm ſm Aug. in die palmarũ, facta ẽ magna cõmotio admiratõis ꝓpter famã xp̃i ꝺ suscitatõe lazari, de honore xp̃i impẽso, z laude pueroꝝ clamantiũ z dicentiũ. Ꝺsanna, i. obsecro salua. Quare admirati q̃rebant q̃s ẽ h̃. scz q̃ põt nos saluos facere. Et ꝑ hĺ turbarũ q̃ sequebant̃ z eius miracula viderant, rñderunt dicentes. Hic est ihesus xp̃s a nazareth.
Aliter ꝺoraliter vidimus q̃ vnũqꝺq; ibi ꝓuidenter q̃rit̃ vbi inueniri nõ dubitat, inuanuz in igne querit̃ aqua, z in aqua ignis in bono malũ, z in malo bonum, in crudeli pietas, et in impio fidelitas. z vnũqꝺq; iuxta suã naturam bz locũ, iij. Phil̃. Sic cum deus iuxta dictum Boe. iij. de ꝓsola, sit summũ bonũ, sũme pius z iustus, z miserationes eius super oĩa opa eius. ſm ps. In eo nihil nisi bonitatẽ z pietatem inuenire possumus. Debemꝰ q̃ nos a malis separe z corda nr̃a ad deum eleuare z p salute inuocare, quia tãto nob̃ sublimioz deus, quãto noster animus a reb̃ infimis sepat̃, vt habet̃ de pe. di. ij. sanctam ecclesiam, z est dictũ sancti Gregorij super Ezech. Debemus q̃ totalit̃ nos a mundanis separe, vt simꝰ sicut pueri innocentes. z iesum inuocare q̃ ẽ filiꝰ dei z dicere. Ꝺsanna obsecramꝰ te ihu q̃ es saluator salua nos, qz
Potens es ad liberandum
Promptus es ad adiuuandũ
Clemens es ad indulgendum.
Dico ꝓmo q̃ ihs ẽ potens ad liberãdũ. Nõ em̃ angelus nec aliq̃s sctũs, sed solus ihs ꝺi filius potuit erigere p̃cipicium tanti casus. Esa. xix. Clamabunt ad dñm a facie tribulãtis z mittet eis ꝓpugnatorem z saluatorem q̃ liberet eos. Nã dyabolꝰ hoiem seduxerat ad peccandũ, z iõ sub seruitute dyaboli hõ iuste fuit detentꝰ. iuste q̃dẽ ex pte hois. sz iniuste ex pte dyaboli Sic̃ declarat anſ. lib. Cur deus hõ. c. vij, hõ inq̃t meruerat vt puniret̃ nec ab vllo ꝓuenientius q̃z ab illo cui consenserat vt peccaret. Dyaboli ꝯo meritũ nullum erat vt puniret. ĩmo tãto dyabolꝰ h̃ faciebat iniustiꝰ q̃to nõ ad h̃ amore iusticie trahebat̃ sed istinctu malicie pellebat̃. Et iõ ſm eũ iustũ fuit ex pte hois q̃ ipe a dyabolo puniret̃, sed nõ fuit iustũ ex pte dyaboli vt hoiem puniret. Ab illa g̃ iniusta futture liberauit nos xp̃us morte sua q̃ solus h̃ facere potuit. Jaco. iij. Unꝰ ẽ em̃ legislator z iudex q̃ pt ꝓdere z liberare. Liberauit em̃ nos eo mõ q̃ Codrus rex athenien̄siũ pl̃m suũ, de quo narrat Augusꝰ. xviij. de ci. dei. ca. xix. Qui cũ regio sua z ciui-

tas ingenti bello hostiū debellata esset hūani auxilij diffidētia, ad oraculū apollinis cō fugit, ac p legatos sciscitat⁹ ē quō tā graue bellū discuti possz. Rūdit apollo in finē ei, forte si ipe hostiuz manu occubuisset, qō cū ad hostium castra venisset ordinauerī q nullo mō regem athenieñ occiderent. Videns igit⁹ codrus, qz ciuitas sua nullo mō pacem hre posset, nisi ipe hostili manu occūberet, deposuit regis insignia z habitū paupis indult z castra hostiū ē ingressus, vbi q̄ndā ad pugnam puocās interfect⁹ occubuit sicz pria libera uit. Rex ē xp̄s q̄ ē rex ecclie militantis aduersarij sūt ciuitates dyaboli ex demōib⁹ z malis hoib⁹ congregate, pphetarū em̄ fuit z a deo ordinatū q ecclia z electi hūani gñis aliter pacez hre nō poterāt, nisi rex eorū interficeretur.

Hoc cōsiderās rex dei filius cū in forma dī eēt exinanīuit semetipm formā serui accipiens in similitudinē hoim fact⁹ inuentus, vt hō factus obedies vsz ad mortē. Phil. ij. C. Scdo fuit pmpt⁹ ad audiendū. Ipe em̄ inuocantes exaudit, petētib⁹ tribuit, q̄rētib⁹ occurrit, pulsantib⁹ apit. Job. xxx. Si cozruerint ip̄e saluabit. Sed cur incarnatōz suā tm̄ distulit, Rūdet q q̄n sapiens vult opari nō tm̄ q̄rit modū congruū. Iz etiā tps determinatū z conuenies. Sic z dei filius distulit tps incarnatōis z h̄ pter tria. Prio pter desiderij incensionē, nā qnto diuti⁹ desideratū negat, tāto ap̄li⁹ negate rei desiderīū augmētat. vñ Bern. Dilatio rei amate ē augmētatio desiderij. Dei⁹ em̄ veniens in carnē, tm̄ gre vnicuiqz cōtulit q̄tuz ip̄m desiderīū affect⁹ cuilibet dilatauit. Hic est q felici simeoni ad ap̄lexādū se totū vnis suis dedit cui⁹ affect⁹ ad videndū ip̄m in carne tot⁹ z magn⁹ fuit, dicēs toto cordis affectu putas si videbo oculi mei⁹, putas durabo vsq venlat p quē oculi cordis reuelabūt. Et qz ei⁹ desiderīū fuit ad ei⁹ p̄sentiam corporalez. iō meruit eū ap̄lecti dulciter vnis suis. Hic pbe dñm venire pmittebāt, z ip̄e venire differebat erāt ille querulose voces z plene murmure. Expecta reexpecta. modicū ibi, modicū ibi p quas voces pli⁹ impatiēs in expectatōne suspensus improperabat nūcijs, q. d. dicitis nob⁹ mō veniet expecta modicū z iterū expecta z adhuc nō venit. Sic humanū genus tam ex pmissionib⁹ q̄ ex miserijs afflictionū, desiderabat eius p̄sentiam, dicēs illō Aggei. ij. Veniet desideratus cunctis gentib⁹. Secūdo de⁹ distulit venire pter egrotantiū multiplicationē z q tūc p̄mo fieret auxiliū qū magis eēt necessariū, vñ Aug. Tunc venit medicus qñ p totū mūdū magn⁹ iacebat egrotus. Erat em̄ multitudo magna egrotantiū q̄ mre dicū postulabāt, nec fuit q̄sq̄ q nō saltē originali egritudine laboraret. Quare sanctissim⁹ dauid clamauit ad dñm dī. Miserere mei deus qm̄ infirmus sum z̄c. Ite Hiere. in vtero sctificat⁹. Sana me dñe z sanabor, saluū me fac z saluus ero. Hiere. xvij. Tertio de⁹ venire distulit pter pphārū z figurarum pletionem, h̄ est vsq oēs figure z pphetie p̄terissent. Vñ dñs osee. ij. dicit. Dies multos expectabis me, z Sap. xvij. Dū mediū silentiū teneret oia z nox in suo cursu iter medium perageret oipotens ꝑmo tu⁹ dñe exilies de celo a regalib⁹ sedibus venit. Vñ bern. Jā nō apparebat angelus, nō loq̄bat pphā, cessabāt oia filij isrl' sine rege z sine pncipe z sine vnctōe, tūc fili⁹ dixit, Ecce venio, tm̄ p tūc erat silentium q ad vnius hois edictū describeret vniuers⁹ orbis. Et hoc est qō ait ap̄l's. Qñ venit plenitudo tp̄is misit de⁹ filiū suum in terris. ij. Tertio fuit clemens ad indulgendū. Nō em̄ vult mori pctōē, sed conuerti, nō pire, sed agnitionē ꝑitatis venire. Joh. iij. Nō ei misit de⁹ filiū suū, vt iudicet mūdū, sed vt mūd⁹ saluet p ip̄m. Aug. in meditationib⁹ suis dicit, Quid est Iesus nisi saluator, q̄ pt temetip̄z esto mihi Iesus, noli dñe noli sic attēdere malū meū vt obliuiscaz bonū tuū. O bone dñe si ego admisi vñ me dānare potes tu nō amisisti vnde me saluare soles z potes. hec ille. Sed queritī an Iesus p suā clemētiā velit oēs saluare, et videt q sic, vt dic ap̄l's, Deus vult oēs hoies saluos fieri. j. Thi. ij. In oppositū Math. xxv. Ibunt hi in supplicū eternū iusti aūt in vitā etnā. Rūdet nicolaus de lyra dicit illud dictū ap̄li pōt triplr exponi. Uno mō vt sit distributio accomoda, vt sit sensus: deus vult oēs hoies saluos fieri qui saluantur. Scdo vt sit distributio pro generibus singulorum z nō p singulis genez. Sicut cum dr omne aial fuit in archa noe, qz de oibus generib⁹ aialiū fuerūt ibi aliq̄ indiuidua. et sic de⁹ in oib⁹ statib⁹ hoim vult aliq̄s saluos fieri. Tertio vt dictum illud intelligatur de voluntate signi z nō bñplaciti que est efficax. Vel de voluntate dei antecedente, z nō de voluntate cōsequente. Et dr voluntas antecedens de qua q

Feria tertia post Jnuocauit

vult aliq̄d absolute, ꝯñs aũt q̄ q̄s aliq̄d vult ꝯsideratꝫ circũstãtiꝫ q̄s t ꝯditiõibꝫ ꝑticularibꝫ, ꝓ tio mõ vult iudex ciuitatꝫ volũtate añcedẽte oẽs ciues viuere inc̄ꝫtũ sũt mẽbra ciuitatꝫ, t b̃ ẽ bonũ. Si tñ ꝯsideret aliq̄s vt fur vl latro, sic eũ ñ vult viuere, qz ñ ẽ bonũ ꝫ vult ipꝫ mori. eo q̄ turbat bonũ cõe. Et b̃ mõ de⁹ vult oẽs boies saluos fieri absolute, ꝯsideratꝫ aũt ꝯditiõibꝫ ꝑticularibꝫ ꝑm q̄s aliq̄ sũt iniustiꝫ t aliq̄ iusti sic vult ꝑm ordinẽ sue iusticie aliq̄s saluos fieri, t aliquos non. ℣ Ꝛ ℣ Sed queritur an plures sint saluãdi q̄ꝫ dãnandi. Et videt qõ plures sint saluãdi, qz cũ de⁹ sit ꝓni or ad miserãdũ q̄ꝫ ad dãnãdũ pl̃es saluabit q̄ꝫ dãnabit. Cõfirmat, qz alꝫ nõ tã magnã multitudinẽ boiꝫ tã iudeoꝝ q̄ꝫ gẽtiliũ creassꝫ ad dãnatiõꝫ. Jtẽ cũ meritũ xp̃i ꝑ infinitꝫ mũdis sufficeret ociose certe staret, si ꝑ tã paucꝫ valeret t cõ videt qõ plures saluent ꝑ clemẽtiã dei. q̄ꝫ dãnẽt ꝑ iusticiã. ℣ Jn oppositũ ẽ assertio euãgelica Matth. xxij. Multi sũt vocati, pauci ℣o electi. Et btũs Aug. xiij. de ci. dei. c. xxj. dicit qõ pl̃es erũt in penis q̄ꝫ in gl̃a. Sꝫ q̄ꝫuis pauci dicãt electi respectiue ad dãnatos multitũ sũt, qz ꝑm venerabilẽ Anſ. li. ij. Cur de⁹ hõ Maloz ẽ nũer⁹ boim q̄ fuerũt mortui añ xp̃i t q̄ tpe mortꝫ sue viuebãt q̄ꝫ p⁹. Et fran. õ maronis dicẽ sup mgr̃m, q̄ tot erũt boies electi, q̄t angeli boni steterũt. Et certũ ẽ qõ illi sunt q̄si infiniti. Rõ aũt q̄re multi saluent ẽ, vt dicit Bona. qz act⁹ dei t opatões ꝑ pñti vita hñt ꝓncipaliter miam annexã, t tunc iusticiã. Et qz ꝑm scripturã. Jn quacunq̄ hora pctõr ingemuerit salu⁹ erit. Volũt etiã multi docto, qõ de⁹ multꝫ gẽtilibꝫ ꝓtutes exercẽtibꝫ hãc faciat gr̃ã, vt vnũ gemitũ emittãt. t maloꝝ actuũ recognitiõꝫ hẽant, t qõ sic eoꝝ extremã pniam acceptet. Sꝫ nullũ mouere dz qõ pl̃es sint dãnandi cũ etiã inuenlam⁹ oia p̃ciosa nũero esse paucioza q̄ꝫ villa, pl⁹ ei ꝺ plũbo br̃ q̄ꝫ de auro vel argẽto, t plures silices q̄ꝫ margaritas.

Secunda pars in qua

oñdit quõ xp̃s reprobat repellit iniusta negocia. Hã qñ iesus vt ꝯsueuit ꝓmo templuꝫ intrauit videns ibi negocia incõuenientia t diuinũ cultũ ꝑturbãtia, actores eoꝝ elecit. scilicet emẽtes t vẽdẽtes t mẽsas subuertit, quia ꝑm Hiero. sacerdotes ex auaricia statuerunt qõ aialia ꝑ sacrificio apta ꝓpl̃o ibi venderent nõ bñtibꝫ, vt sic itez ꝑ oblatõibꝫ reciperẽt, et qz multi nõ bẽbãt vñ emerẽt, posuerũt numularios. ne ꝓpl̃s ꝓpter defectũ monete possꝫ se excusare. q̄s oẽs elecit ꝺ tẽplo dicẽs. Scriptũ ẽ qz dom⁹ tẽ. ℣ Horaliter ẽ notandũ q̄ sic ꝑhs dicit in ꝑdicamentis q̄ ꝺria se mutuo expellunt nec ꝯpatiunt se mutuo, sicut videmus in nigro t albo. vnum em̃ et idem ꝑm idem non potest esse album t nigrum. frigidũ et calidũ bonũ t malũ, in nullo em̃ loco pñt simul esse. vñ de pe. dis. ij. si em̃. Sicut dies t nox miscẽri nequeũt, sic iusticia t iniq̄tas, pctm̃ t bona opa, xp̃s t dyabol⁹. Sic mr̃ eccl̃ia sanguine xp̃i dedicata ad cultũ t honorẽ ei⁹ ad bona opera nõ ꝯpatit secũ pctm̃ nec aliquã iniq̄tatẽ t dolositatẽ. Jn signũ but⁹ xp̃s iniq̄s t dolosos elecit negociatores de eccl̃ia. oñdendo oẽs tales expellẽdos eẽ a cõtone fidelitũ. quia vt dicit Crisꝰ. lxxxvij. ꝺ. c. eiẽctens ℣ Hercatoꝝ nũc̄ꝫ pot placere deo, cuius rõ est, qz vt cõiter dolosi sunt in negociis

Species diuersas cõmiscendo
Pondera t mensuras variando
Defectus t rerũ fracturas celando

Hã ꝓmo negociatio mercatoꝝ reddit dolosa t iniusta si spẽs diuerse cõmiscent eiusdẽ coloris vel speciei, nõ tñ eiusdẽ valoris vel ꝺitionis. Sic ꝓtingit qñ ꝓpter multitudinẽ croco adiungit aliq̄d eiusdẽ coloris. vel vino puro aq̃ vel aliud, rõne tñ tal⁹ admixtiõis valoz ei⁹ minoratꝰ t vt pfectũ vẽdit, qõ ẽ dolosũ t iniustũ t ab eccl̃ia pbibẽdũ et puniendũ. Esa. j. Argẽtũ tuũ ꝑsũ est in scoriã vinũ tuũ mixtuꝫ aq̃. Quare sequit pena illoꝝ ꝺ. Erit op⁹ vr̃m q̄si scintilla, t succẽdet vtrũq̄ sil̃, s. mixtũ t immixtũ. bonũ t malũ. t nõ erit q̄ extiguat. Lege etiã impatoria tales falsidici t deceptores acriter puniẽdi sũt t nõ solũ cõmixtione falsa speciez, ꝫ etiã monetaꝝ falsores t lr̃aꝝ ꝓncipũ. de q̄b⁹ br̃. ff. ad legẽ corneliã de falsa, t extra de crimie falsi. ad audientiã. ℣ Sꝫ q̄rit vtꝝ vẽditio reddat iniusta t illicita ꝓpter talem defectũ rei. l. ꝓpter latentẽ bonitatẽ. Dico scõm btm̃ Tho. Aut vẽditor hunc defectũ cogñscit aut ñ. Si cogñscit defectũ in re quã vẽdit. sive sit ꝑm spẽm sive valorẽ fraudẽ cõmittit in vẽditõe, t reddit illicita t tenet ad restitutõnem. Si ꝓ eo ignorante aliq̄s ꝓdictoꝝ defectuũ in re vẽdita fuerit, s. q̄ alt spẽs cõmiscuerit vl vinũ ꝓmutauerit aurũ vel argentuꝫ, vel lr̃as falsificauerit a q̄ ipe ꝑ bono accepit, venditor q̄dem nõ peccat, qz fac̃ iniustũ materialr. non

tñ el⁹ opatio est iniusta, tenet tñ cũ ad el⁹ no-
ticiã puenerit dãnũ recõpẽsare emptori Et q
dictũ est de vẽditore etiã intelligẽdus ẽ ex pte
emptoris. Cõtingit em̃ qñq; vẽditorẽ credere
rẽ suã min⁹ pciosã esse q̃tũ ad spẽm q̃ ẽ. Sic
si aliqs vẽdat aur̃ loco auricalci, emptor si il
lud cognoscat iniuste emit t ad restitutiõ te-
net. Et eadẽ rõ est de qualitate t q̃ntitate. Ex
his p3 q illicitũ ẽ vẽdere aur̃ t argẽtũ ab al-
chimistis factũ p ꝓo auro vl̃ argẽto, q3 nõ ẽ
adeo pur̃ t ꝓtuosũ vt ver̃ aur̃. nec hz easdez
ꝓpietates. Si aũt p alchimiã fieret ver̃ aur̃
nõ esset illicitũ illõ vẽdere p vero, q3 nihil p-
hibet artẽ vti aliqbz naturalibz causis ad pro
ducẽdũ naturales t veros effect⁹, sic̃ Aug. di
cit de tri. lĩ. k patet etiã illicitũ eẽ vinũ cõ
miscere melle vel sinapio ꝓpter dulcedinẽ, vt
eo carl⁹ vẽdat vel cinere clauellato ꝓpter forti-
tudinẽ vel saporẽ. q3 q̃busdã hoibz sũt nociua
Est em̃ cinis clauellat⁹ corrosiu⁹ viscer̃, mel i-
flatiuũ t sinapiũ gñatiuũ ptisis. patet dolo-
sũ eẽ de mane vinũ bonũ ꝓpinare ad illicien-
dũ ꝓpm̃ t allectũ eẽ aliõ vas de debiliori vi-
no fũdere circa vesp̃as. patet ẽt dolosuz esse
spẽs ad cellariũ reponere. vt postq̃z humidi-
tatẽ t ponderositatẽ acq̃sierint charl⁹ vẽdant
tc. Hũ narrat Beda li. iĩ. c. xviĩ. in gestis an
gloz̃ de forseo epo sancto. Cũ em̃ ille a corpe
fuisset raptus meruit angeloz̃ aspect⁹ intue-
ri, t tũc iussus est ab angelo in mũdũ videre.
Dõ cũ fecisset vidit vallẽ tenebrosam in imo
positã hñtem tres ignes grandes accenden-
tes vallẽ. Et cũ angelũ interrogasset q̃d h̃ eẽt
Rñdit di. Tres ignes sunt tria iniqua t do-
losa q̃ negociatores hñt accendentes totum
mundum t ꝓsumẽtes. Prim⁹ ignis ẽ mẽda-
ciũ t pluriũ, t freq̃nt cõmittit̃ in venditiõe et
emptõe. Secũs est auaricia t cupiditas vẽdẽ
tiũ t etiã emẽtiũ. Tertius ẽ impietas fraudis
et dolĩ. L Secõo negociatio reddit̃ dolo
sa t iniusta ꝓpter defectũ q̃ntitatis qõ p mẽsu
rã t pond⁹ cognoscit̃, vt si q̃s sciẽter vtat̃ de-
fectuosa mẽsura vl̃ põdere in vẽdẽdo fraudez
ꝓmittit, t ẽ illicita vẽditio, sicut ꝓtingit inter
pincernas hospites t carnifices t hmõi, vnõ
Deut. xxv. Nõ habebis i sacculo diuersa põ
dera mai⁹ t min⁹ nec erit in domo tua modi⁹
maior t minor, q3 abominabil̃ dñs eũ q̃ facit
hoc, t Leuit. xix. p̃cepit dñs dicens. Statera
iusta t eq̃ sint põdera iust⁹ modius, equusq;
sextarl⁹, t Prouer. xx. Abominatio apud de⁹
um põdus t pondus t statera dolosa nõ est
bona. Sed quer̃ aliqua mensura sit tax̃a
ta vel pondus. Rñsio fm sctm̃ Tho. q̃ mẽsu
ras rerũ venaliũ necesse ẽ i diuersis locis esse
diuersas ꝓpter diuersitatẽ copie t inopie rez̃.
q3 vbi res magis abũdat ꝓsueuerũt eẽ maio
res mensure t pondera. In vno tñ q̃z loco ad
rectores ciuitatũ t cõmunitatũ pertinet det̃-
minare que sint iuste mensure rerum venali-
um, pensatis conditionibus locoꝝ t rerũz
Et ideo has mensuras vel pondera publica
autoritate l' ꝓsuetudine institutas p̃terire nõ l̃z.
D Tertio negociatio reddit̃ dolosa t illi-
cita ex defectu q̃litatis, puta si aliq̃ aial infir
mũ vendat̃ q̃si sanũ, pannus defectuosus in
colore vel pciositate, p pfecto, sicut cõiter fac
iunt hi q̃ fenestras claudũt ne pannus pateat
emẽti, vel equũ claudicãtẽ vel alias defectuo
sũ vẽdũt p velocẽ t pfecto. De q̃bz Esa. v. Ue
q̃ dicitis bonũ malũ, t malũ bonũ. vñ Tulli.
li. iĩ. c. xĩ. de offi. Querit an vir bonest⁹ debe
at patefacere vicia rez̃ in venditione an cela-
re. Et inducit ibi snias pbozum ꝓrias. Aliõ
inquit videbatur diogeni babilonie magno
et graui stoico. Aliud antipatro discipulo el⁹
homini acutissimo. Antipatro omnia patefa
cienda videbantur cum homo hoibz ꝓsulere
debeat t seruire hũane societati, et ea lege sit
hõ nat⁹, vt vtilitas cuiuslibz sit vtilitas cõis.
Diogeni ꝓo videbat ꝓrũ nõ optere vẽditorẽ
dicere vicia nisi q̃ ꝓstitutũ sit iure ciuili, ce-
tera sine insidijs agere. Que em̃ vendit vellz
vendere optime, t vendo meũ nõ plusq̃z ceter
ri. cui ꝑ iniuria. Hñ diogenes. q̃d stultius q̃z
venditorem vicia rei q uã vendit narrare, et
q̃si pco pdicare, domũ pestilentẽ vendo. Ad
ꝓrũ ꝓo arguit antipater q̃ nisi sic fecerit iniu
ste t improbe facit. vñ cõcludit Tullius, q̃ i
dubijs causis ex alia pte defendit honestas,
ex alia vtilitas. q. d. honeste est narrare vicia
rei vendende. vtile ꝓo non publicare. vñ seqũ
tur h̃ gen⁹ celãdi q̃s nõ videat certe nõ apti.
nõ simplicẽ, nõ ingenui. nõ iusti. nõ boni viri
ꝓsuti poti⁹ obscuri astuti, fallaq̃ callidi hoies
est. Et introducit ibi exemplum cuiusdaz fal-
lacis q̃ voluit vẽdere ortũ suũ, q̃ cũ intelligẽ-
ret q̃ q̃dam vellet emere ortũ suum ad inha-
bitandum, fecit venire piscatores in nauicul̃
tpe cene cum tubarum multitudine quod cũ
ali⁹ miraret̃, respondit qõ de illo loco erat si-
racusis quicq̃d essz pisciũ, qõ alius audiens,

carl⁹ emit ortulũ. z cũ postera die nisi tale vi-
deret ãmirati dixẽt alĩ q ibi ꝯsueuerũt esse
piscatores, z ita fuit ibi fact⁹ dol⁹. qz aliõ fuit
actũ, z aliõ simulatũ, dol⁹ ãt legib⁹ vindicat.

Tertia pars in qua

xp̃s docet malũ relinq̃re z fugere z ad bonuz
pgere in ꝟ q mutãdo locũ relinq̃t malos z pe
stiferos z ad bonos se trãstulit p̃dicãdo z do
cẽdo ꝛc. ¶ Dorat'ẽ notãdũ q qz ꝯuersa
tio malo⁹ ẽ piculosa. iõ exẽplo xp̃i fugienda.
¶ Nã sic modicũ fermẽtũ magnã massã inficit
z amaricat, z modicũ putridũ totũ pomũ, et
dẽs infirm⁹ totũ caput. Sic mal⁹ z pctõr mꝫ
tos iustos cohabitãtes deprauat, q̃re i puer.
6z. Qui serpẽtẽ in sinu suo nutrit patiet ab eo
z, xxviĩ. q. j. Sepe malo⁹ ꝯsortia etiã bonos
corrũpũt. Docet ꝙ sapiẽs. Eccl. viĩ. malũ cẽ re
linq̃ndũ z fugiẽdũ di. Discede ab iniq̃ z defi
cient mala abs te. Neglẽ iusti ab iniustis in
ficiantur p eorũ ꝯsortium transfert eos dñs

De rebellione ad reconciliationẽ
De dissolutione ad religionem
De pegrinatione ad q̃etationem

Primo exñtes in statu peccati trãsfert ad sta
tum pnie et gr̃e. Nã sicut misericors rex exu
les z pfugos z pscriptos in alienis regnis va
gantes reuocat gratiose, z ad pacis reconcili
ationẽ admittit. Jta xp̃s suos rebelles rece-
dentes ab eo p pctm̃, exulantes in regno dia
boli in regione vmbre mortis transfert p pe
nitentiã misericorditer z gratiose in regnũ su
um z repatriare facit. De illo exilio translat⁹
fuit Petr⁹, Paul⁹. Magdalena. Matthe⁹.
q̃re dicere p̃t illud Coll. i. Eripuit nos de
ptate tenebrarũ, et transtulit in regnũ filij sui
Scõo dñs trãsfert iustos z electos suos de
dissolutione ad religionẽ. Nã ortulanus cer
nẽs plãtã delicati fructus piculis expositam
boim vel bestiaꝝ in campis transfert ad vir
dariũ suũ bene munitũ, vt ibi floreat z fructi-
ficet. Sic dñs noster videns boiem aptũ ad
fructificandũ in eccl'ia qui stat in mundo q̃si
in campis mõ bñ munitũ ne excutiat vel infi
ciatur a bestijs infernalib⁹ vel prauis homi-
nib⁹, vt gẽmas boni ꝓpositi ꝯcipiat z fruct⁹
virtutũ pariat ordinat ad ortũ z ad statum sã
cte religionis, sicut Franciscũ. Dominicum.
Clarã. Brigidam ꝛc. ¶ De hac transla-
tione dicit Psalmi. Vineã de egypto trãstu-
listi. i. de tenebris mundanis, eiecisti gentes.
scz homines indispositos, z plantasti eaz. Et
signanter nominat talem religiosum vineam
Vinea em̃ multũ habet de humore. et iõ ap-
ta est q alibi possit trãsferi, quia vbicũq trãs
lata fuerit põt vtiliter radicari. Sic certe cha
rissimi ad ꝟ q mereant homines a domino p̃
dicto modo transferri, necesse est q more vi-
nee humorẽ gr̃e z deuotõis habeant interi⁹ z
volũtatem in firmo ꝓposito radicent. Jstud
tñ est cõtra multos qui licet de seculo ad reli-
gionem corporaliter sint translati. nõdũ tñ sẽ
in firmo z bono ꝓposito radicati. Et hinc est
q in religiõe nõ pficiũt, sz potius deficiũt. Ar
bor em̃ de silua ad ortũ trãslata nũq̃ fructifi-
cat nec vegetatur, nisi radix cũ arbore trãsfera
tur. Nam si radix in silua remanet, trunc⁹ ꝓ
ad ortũ trãsferat nõ fructificat sed desiccatur.
Sic pculdubio nisi radix cordis. s. ꝓpria vo
luntas translata fuerit z mutata de silua mũ-
di p contemptũ totaliter eradicata, non põt pfi
cere spũaliter. cuius localiter ad ortũ religio-
nis sit delata. Et iõ religiosi q̃ radicez cordis
sui in seculo dimiserũt p nimiã dilectionez se
culi, z truncũ corpis ad diuinũ fuitũ trãstu-
lerunt, nõ fructificant, nec in virtutib⁹ pfici-
unt. Sed queritur an status religionis sit me-
lior q̃ secularis, z videt q secularis, qz stat⁹ se
cularis hz exercitia ꝓtutũ plura, q̃ nõ põt bñ
religiosus. Nam diues in opib⁹ misericordie põt
multũ seminare, religiosus ꝓ nõ. iõ ꝛc. Vñ
apl's. ij. Cor. ix. Qui pce seminat pce z metet
Et q̃ seminat i bñdictõib⁹ ꝺ bñdictõib⁹ z metet
In oppositũ est sanct⁹ Tho. in. ij. q. clxxvi.
z habetur etiã in decretis. xxxiij. q. ij. admone
re. Q religionis ingressio excedit omne gen⁹
satisfactionis z pnie. ideo dico q status religi
onis est melior. Primo propter securitatem.
qz sicut securius z melius est esse in portu q̃
in mari ꝓpter infinita pricula, sic melius ẽ eẽ z
securius in religione q̃ in seculo, vbi multa
sunt pricula que apl's annumerat. ij. Cor. xi.
Periculis fluminũ, piculis latronum ꝛc.
¶ Secũdo ꝓpter acceptionẽ diuinam, nã
sicut ille qui plura dona dat. magis accept⁹
est illo qui minora dat. Sic religiosus donã
deo ex voto ꝓriam voluntatẽ potestatem et
actum, magis acceptus est q̃ ille qui suuz ac-
tum deo tribuit. Vñ Anꝺ. in li. de similitudi-
nibus. Qui dat arborem fructũ z opus pl⁹ dat
q̃ q̃ solum donat fructũ z nõ arborem. Ter-
tia ꝓpter maiorem p̃miatõz, qz per ingressum

religiõis ꝓsequkãs remissionẽ oĩm pctõrũ. vt ps ꝑ argumtũ in oppositũ allegatũ. Ad argumẽ, dõm ꝙ etiã religiosus ꝑ eadẽ exercitia pietatis mereri pt, sicẽ z secularꝭ donãs cor et affectũ, sicẽ z secularꝭ donat rẽ z effectũ, qz deꝰ cor interrogat. z nõ manũ. xliij. q. v. si qd iuenisti, nec ꝓsiderat qd fiat sz q̃ aio fiat. xv. q. vj. ç. j. in fine. Tertio dñs trãsfert iustos de hac pegrinatõe ad eternã qetationẽ. Nã rex hõis seruũ fidelẽ vel plat⁹ ꝓmouet eũ post debitũ seruitiũ ad aliquã dignitatẽ vel officiũ ꝑ remuneratõe vt ibi intuitu seruitij z laboris q̃ etem hẽat. Isto mõ dñs nr̃ eos q̃ se in hac vita laboribꝫ ꝟtuosis occupãt fideliꝝ trãsfert pꝰ hãc vitã ad magnã dignitatẽ z qetẽ regni celestis ꝓpetuã, sicẽ Ezech. xliij. dr̃ de enoch qui ad hoc laborauit vt deo placeret, z in paradisũ trãslatꝰ ẽ. Q Sz q̃rit⁹ an deus sp hoĩem sic suscipiat, z trãsferat de statu huiꝰ vite ad aliam vitã in optimo statu vite sue. Et videl qõ nõ, qz optimꝰ statꝰ multoꝝ est infãtia in q̃ tñ mortuũ, sz in senectute cũ senuerint in annis z pctis. Pro eui⁹ solutõe est notandũ ꝙ non esset ꝙuenies quelibz mori in statu infantie, sz sit melioꝝ statꝰ multoꝝ, z ꝟ ꝓpter tria. Prio qz sic ꝓret multiplicatio hoĩm cũ oẽs añ tempus pubertatis z anteq̃ essent apti ad procreã dum extinguerent, nec ꝑ cõseq̃ns fieret multiplicatio hoĩm nec restauratio angelice ruine. Scõo libertas hois frustraret cũ nunq̃ ad vsum bone vel male operationis deducere tur. Tertio homini violentia fieret, q̃ libero arbitrio opando bñ vsq̃ ad sentũ magnam posset mereri gl̃iaz q̃ tñ bono mortendo ĩ infantia ꝓuaret ante vsũ liberi arbitrij. Ideo dicũt aliq̃ ꝙ deus hoĩem in optimo statu suscipiat ꝑ mortẽ, vnũ sic morieẽdo, alteꝝ sic, vnum vt coroneꝝ, alteꝝ vt miti⁹ puniat, qõ ꝓbãt autoritate Ezech. dr̃. Nolo mortẽ pctõris, sz vt magis ꝙuertat z viuat z alibi Bap. v. Raptus est ne malicia mutaret intellectũ ei⁹. Nã libertas hois est tam nobilis ꝙ deꝰ nõ vult hoĩem ꝑiuare dignitate libertatis, q̃n homo possit bñ vel male meritorie vl̃ nõ oparl. Cũ ergo deꝰ qui ꝓscit vltimũ finẽ hois, bonũ vl̃ malũ, ex ꝓpria nostra volũtate electũ fm quez fm sctm. Tho. hoĩem predestinat aut ꝓscit sin hoĩe cognoscit aliquã bonã scintillã aĩe boni ꝓpositi z firmã. deꝰ hãc suo tpe sulphure penitentie z igne charitatis accendit, vt eũ sicut latronẽ d extrũ saltem in puncto mortis possit saluare, qz fm sanctũ Tho. ll. iij. ℥ gentiles c. ix. Dalũ ñ cõsumit tm̃ naturã bonaꝝ scintillarũ q̃n ex eis fiat magnus ignis. Ad hoc em̃ deꝰ sp stat ad ostiũ cordis cũ igne charitatis z pulsat vt sibi aperiat z scintillã accẽdat. Apo. iij. Ego sto ad ostiũ z pulso ꝛc. Sic scintilla ꝑri erat incensa q̃n post negationem xp̃s eũ respexit, nec in apostasia eũ mori ꝑmisit, sz sulphure pnie et igne charitatis in corde incẽsus in statu meritorio vitã finiuit

Feria quarta post Jnuocauit.

Accesserũt ad Jesum q̃dã de scribis z phariseis dicẽtes mgr̃ volumus a te signum videre Math. xij. R. Volẽs aliũ intoxicare sub dulcedine aliqua cibi, vl̃ potꝰ imittit venenũ mortis, qđ est maiꝰ malũ z pctm̃ cꝫ si hoĩem gladio occideret, vñ. C. de maleficis z mathematicis, l. j. pl⁹ ẽ z atrociꝰ hoĩem veneno extinguere cꝫ ferro necare. Nã pena eius si maioꝝ est deportatio si minoꝝ est decapitatio vel bestiarũ subiectio. Sic dolosus inimicus q̃ sb̃ specie pietatis z amicicie q̃rit hoi nocere peioꝝ est cꝫ q̃ apta malicia hoi nocet. De q̃ dicit phs. ix. ethi. Qui fingit se amicũ z non est peioꝝ est eo qui fingit falsã monetã. Hi sunt fm ps. q̃ loquũtur pacẽ cũ primo suo, mala añt ĩ cordibꝫ eoꝝ. Tales etiã fuerũt pharisei q̃ simulata amicicia z pietate q̃rebant videre xp̃i signa. vt saltẽ ꝑ eiꝰ opa eũ criminaliter accusarẽt z capent. q̃ suis ꝟbis ꝓdicere nõ poterãt dicẽtes mgr̃ ꝛc. Querit⁹ an pharisei xp̃m adulatorie laudando peccauerint mortaliter, dicẽtes mgr̃ ꝛc. Ad qõ rñdendũ. Prio videndũ ẽ an laudare hoĩem sit pctm̃. Scõo an sit peccatũ mortale, nã laudare hoĩem ꝓtingit bñ vl̃ male, put debite circũstantie ꝟuãtur vel ꝓtermittant. Si em̃ alicꝫ velit aliquẽ laudare, vt ex h̃ ꝓsequi ne in tribulatõnibꝫ deficiat. aliꝫs circũstãtiꝫ debite obseruatꝭ, sic ẽ ꝟtus amicicie Si añt alicꝫ velit aliquẽ laudare, in q̃bꝫ nõ est laudãdꝰ, vt puta de pctõ, sic adulteri vl̃ luxuriosi se mutuo laudant de magna potentia coeundi vel multitudine mulieꝝ, sic est magnũ pctm̃, de q̃ dicit ps. Laudat pctõr in desiderijs aĩe sue z iniquus bñdicit. Vel etiam q̃ non sunt recta vel certa, fm illud Eccl. xxvij. Ante sermonem ne laudes virum ꝛc. Ecclesiastici. ix. Ne laudes virũ in specie sua. Vel etiam si timeri poterit ne laude ad inanem

Feria quarta post Inuocauit

glorīā puocet. Ecc̄l. ix. Aīa mortē ne laudes boiez. qr q̄cūq; illoz modoz q̄s laudat ē adulatio z pctm̄. Scdo qn̄ laus illa ꝓiudicat charitati, qđ fieri pt vno mō rōe materie, sic cū q̄s laudat pctm̄ alicuī quē sic laudādo fouet. B ꝓiudicat charitati z dilectōi dei. ꝓ cui⁹ iusticiaz bō loq̄t. z ꝓ dilectōz ꝓximi quē in pctō fouet Vñ Esa. v. Ue q̄ dicitis bonū malū ꝛc. Alio mō rōne intentōis, puta cū aliq̄s adulat ad B alicui, vt fraudulēt noceat ei corpaliꝝ vl̄ spiritualit, sicut pharisei xp̄o. vt dr in euāgelio. sic ē pctm̄ mortale. Prouerb. xxvij. Melioza sūt vulnera diligētis q̄ fraudulēta oscula. Tertio p occasionē, sic cū laus adulatoris sit alteri occasio peccādi, z p̄ter adulatoris intētū. et tūc cōsiderādū ē, vtr occasio sit data vel accepta vel q̄lis ruina ex hac sequat, s. venial, vel mortal, et ꝑm B ē iudicādū sic de scādalo. Si aūt aliq̄s ex sola auiditate delectādi aliq̄s, vl̄ etiā ad eultādū aliq̄d malū, vl̄ ꝓsequendū aliq̄d in necessitate alicui audulat⁹ fuerit ñ ē ꝓ charitatē, nec pctm̄ mortale. Judei aūt inuidiosa intentiōe xp̄m laudabāt. ideo mortaliꝝ peccabāt. S Querit ltez. vtr q̄s dicēs aut faciēs ꝓ ꝓscīam aut iusticiā aliq̄d peccet mortaliter. Rñdet Bona. li. ij. dis. liij. q. lij. di. q̄ scīs dictat aliq̄n ee agendū aliq̄d qđ ē ꝑm legē dei z sic agēdo bō ꝓformat ꝓscīam suaz volūtati diuine z sic faciēdo ñ peccat imo meret. Alīq̄n dictat faciēdū ee illō qđ ē indifferēs ad bonū z ad malum. Et tūc dictat vel illud esse faciēdum vt bonū. z facit. z sic nō peccat stante ꝓscīa tali, aut dictat aliq̄d qđ est ꝓ legem dei. z sic nō ligat ad faciendum vel nō faciendum sz ipam deponere. z tūc q̄cq̄d agat mortaliter peccat. siue ꝓformādo se. siue diffformādo. qr si agat qđ dictat peccat. qr facit ꝓ legē dei. Si aūt nō agat. facit ꝓ ꝓscīam illam. z sic etiā peccat. nō rōne op̄is. sed rōne male voluntatis. qr facit in contēptū dei dū credit ꝓscia durante illud esse ꝓ legē dei. Et hoc est qđ dicit glo. sup illud apl̄i ad Ro. xiiij. Omne qđ nō ē ex fide pctm̄ est. dic glo. Omne qđ ad cōscīam ptinet si aliter fiat. dic apl̄s esse pctm̄. q̄uis etiaz fiat qđ bonū est si nō faciendū credat peccatū est. Rō est. qr deus nō tm̄ attendit q̄d bō facit. sed quō facit. etiā ille q̄ facit qđ deus iubet nō bono aīo sz malo peccat mortaliter S Hic q̄ stante tali ꝓscia ꝓ ꝓscīam faciendo peccat mortaliter. licet teneat illam dimittere. Ad ꝓpositum igitur scribe z pharisei vocādo xp̄m magistrū dicēdo ꝓ ꝓscīam ꝓpriam peccabāt mortaliter. Et ī xp̄s redarguēs eos de pctō mortali dicit. Generatio prauа et peruersa. ꝛc.

Quātū nūc ad p̄secutionē z continuatiōez euāgelij. sicut xp̄s beri mercatoꝝ repḥēdit cupiditatē. sic bodie recidiuātiū ad malū ingratitudinē. Et sūt tres partes p̄ncipales huius

In prima corrigit magnā ingratitudinē peccantiū. ibi. Generatio prauа

In scōa aggrauat periculū recidiuantiū. ibi. Cū aūt immundus spūs exierit.

In tertia cōmendat grām bñ opantium. ibi. Adhuc eo loquente.

Quātum ad primam

ptē ē sciēdū q̄ q̄uis scribe et pharisei xp̄m vidissent multa signa z miracula facere. ista tm̄ ꝑm Hiero. nō reputabāt magna. z ī signum de celo q̄rebāt. s. q̄ signū faceret sicut Helyas ad cui⁹ inuocatiōem ignis de celo cecidit. iij. Reg. xviij. Uel sic samuel q̄ fecit tonitrua et fulgura ꝓ mortē p̄rie z pluuiā. j. Reg. xij. Uel q̄ māna de celo caderet. sicut factum fuit tpe Moysi. Exo. xvj. Sz qr ingrati iudei de signis eī⁹ factis maloriby bis nō credebant. ī eoz ingratitudinē z malicīā in triby repḥendit. p̄imo in prauitate induratōis di. Generatio mala z adultera. Uocat eos generationē malā ꝓpter indurationē maloz opez. et īsidiose cogitationis. adulterā ꝓ qr cum dñs gñationē z gentē iudeoz elegisset sibi in specialem ꝓp̄m cōferendo eis multa bñficia. puta dādo legē. de eis nascēdo. eos cibādo. eos defendendo. educēdo ō egypto. inimicos humiliando. ꝓpter q̄ merito eū in specialez dñm hre debebāt. quē tū multū ōspiciebāt. sic gēs puersa z indurata. de q̄ ōr Deu. xxxij. Generatio em̄ puersa est z infideles filij. Et ī nō fuerunt digni videre signa deitatis. sz tm̄ audire signa hūanitatis z passiōis et eorū praue obstinatōis. sicut in Jona pha. Nula sicut Jonas innocens z iustus plectus erat in mare z a pisce receptus. postmodū viu⁹ in aridā p̄lect⁹ sic xp̄s iust⁹ z rect⁹ de sinu p̄ris in hunc mūdū plect⁹ in ventre terre triby dieby z noctiby recept⁹. tertia die in aridā. i. vitā potētia dei suscitat⁹ mūdū trāq̄llū fecit z p̄ri recōciliauit. Ro. v. Cū inimici essem⁹ reconciliati sumus deo p mortē filij sui. Scdo reprehēdit eos de grauitate incōpunctōis di. Uiri ninuite q̄. s. fuerūt gentiles. cum generatione hac

mala surgēt in iudicio. s. vltio sil'. Et isti nini-
uite hāc malā gñatōez iudeoz cōdemnabūt,
ñ prāte sz ꝓpatōe, qz ex eoz ꝓpatōe hec mala
gñatio magꝭ dānabilis apparebit. cū isti nini
uite gētiles ex vna ꝑdicatōe Jone nō trīēnio
ꝑdicantis sīc xps pniam egerūt. Et ecce plus
ꝙ Jonas hic. i. in medio vīi sū psona maioris
dignitatis potentie. sapie z sctitatꝭ. qz Jonas
tm̄ ꝓpheta. h aūt xps dñs ꝓphaz. Tertio rep
bendit eoz tarditatē recte inq̄sitōis z recepti
onis doctrine veritatꝭ. d. regina austri studio
sa festina z diligens fuit ad q̄rendū z ad dis-
cēdū sapiam salomonis. q̄ cū eēt nobil' regina
delicata mlr. labores nō recusault. sz a finib⁹
mūdi ad salomonē venit sapiam el⁹ audire.
Ad hos aūt venit xps. nō ipl ad xpm. q̄ ē ma-
ioz salomone. qz salomō solū rex tpalis. h aūt
rex celorum. Et ideo illa regina etiā compati
one cōdēnabit hāc gñatōez. Et nota q̄ illa re
gina ē saba. De qua dr. ijo. Re. x. ℣ Dora
liter cū xpīani plura a deo recepint bñficia q̄ꝫ
iudei, maiores tenent reddere grates. Hā ꝛ
sen. li. de bñficijs. nō referre gras de bñficijs
turpe ē. Vñ recitat extra de donati. c. pruden
tis. in glo. q̄ marcialis coc⁹ q̄ndam ingratuz
q̄ nō reddidit grates suis bñfactoribꝫ repbē-
dit dicens Scenola tu comedis apō omnes
nullus apō te. alterius siccas pocula. Nemo
tuū. aut tu redde vices. aut desine velle voca
ri. Dedecus ē sp sumere. nunq̄ dare. Sic ve
re plures repbēdi pñt. q̄ nō solū pane q̄tidia
no corporal'r reficiunt. verū etiā spūal'r freq̄n
ter pane sacramentali. z in mēsa altaris corpe
z sanguīe xpi refecti gras nō referunt. ℣ Ve
De q̄bus ps. Oblīti sūt bñfactorum ei⁹. z mi
rabiliū q̄ oñdit eis. De hmōi beneficijs et
donis acceptis
Quidam de deo nō cogitāt
Quidā deū de beneficijs nō honorāt.
Quidā dei beneficia exasperāt.
Primi sūt valde ingrati. in h q̄ bñficiorū dei
oblīuiscunt. Hāc em̄ oblīuionē causat volup
tas carnis. Nam ꝛm Boe. ij. de cōso. metro.
ix. Corpus ꝛm imaginationē platonicoz vo
catur moles oblīuiosa. Fuit em̄ opinio Pla-
tonis sicut tangit Aresto. i. poste. q̄ aīa a sua
creatione bz noticiā oīm rerū. sed statim q̄n i-
fundit̄ terreno corpori. tradit oblīuioni no
ticiā illā. Sic corp⁹ in delicijs exposītū. nul-
lius bñficij recordat̄. nec dei nec hoīs. pdit ei
memoriā oīm bñficioz. Sic pz Sen. ri. in ꝑ-
posito pincernaz pharaonis. q̄ fuerat ꝑus i-
carceratus cū Joseph. z q̄ ipm̄ de sua libera-
tione ꝓphetie informatus. sed succedentibꝫ p-
speris oblit⁹ ē sui interptis. Sic etiā ē de ml'
tis q̄ cū afflictōibꝫ tribulāt deū sctōs z boies
habēt in memoria. inuocant pro adiutorio. p
mittūt multa. sz liberati a tribulatione succe-
dente. psperitate z voluptate oīm oblīuiscun
tur. nec etiā dñi creatoris recordātur. ps. Ob
litus es dñi creatoris tui. ℣ ℣ Secō q̄dā
sūt ingrati z deū de beneficijs ñ bonorāt nec
gras referunt. iz a deo quotidie corpal'r z spi-
ritualiter pascantur. sil'es porcis q̄ glādes ar
boris comedūt. nūq̄ tñ oculos ad eū erigunt
cui⁹ fructus incessanter depascunt. Sic reue
ra charissimi fieri non debet. sz semp in omni
bus gras agere. Vñ apl's ad Thes. Sine i-
termissione orate. in oib⁹ gras agite. vñ Aug.
in epl'a ad marcel. Nihil mel⁹ dicere possu-
mus q̄ deo gras. q̄d mel⁹ inq̄t vel aio gera-
mus. vel ore ꝓmam⁹. vel calamo exꝑmamus
q̄ deo gras. nihil dici breui⁹ nec audire leti⁹.
nec intelligi grati⁹. nec agi fructuosi⁹ q̄q̄d pt
In signū hui⁹ in oib⁹ horis dicimus. bñdica
mus dño. deo gras. Vñ legitur in vitas pat̄z.
Quō senex vidit in spū fratres in mēsa come
dentes. q̄sdam mel z albos panes. alios ster
cus. admiratus intra se deꝑcabatur deū vt h̄
mysterīū ei reuelaret. qz idem cib⁹ oīb⁹ appos
tus in manducando fuit mutatus. venit vox
desup dī. Qui manducāt mel z albos panes
sūt q̄ in timore z gra̅z actōe sedent ad mēsā. iō
ꝙ mel comedūt. Illi vo q̄ stercus manducāt
sūt hi q̄ murmurāt detrahunt z male loquūt
in mensa nec gras dicunt. ℣ ℣ Tertio sunt
q̄dam ingrati q̄ deum de suis beneficijs ex-
probrant z exasperāt hi sunt sil'es vxori cuius
dā quā marit⁹ a morte liberauit tradendo se
ad ꝓfusionē colliste rio ꝑ delicto vxoris. sed ꝑ
cuius bñficio deberet esse grata vt ingrata ei
de cetero illā cōfusionēz enormitatē imprope
rauit. Sic saluator nr vt nos a ꝓfusione ppe
tua z dānatōe liberaret. tradidit se ad colliste
riū alapaz z ad ꝓfusionez crucis mortis z ad
vulnera magna. Sed q̄ grati esse deberēt de
bñficio magno. vt ingrati ei vulnera ꝑ nobis
suscepta morte z passionē. caput z oia mēbra
cruētata improperamus. de quib⁹ Eccl. xxix.
Pascet et potabit ingratos z et adhuc ama-
ra audiet ab ingratis. Isti sunt sil'es cuidam
ingrato militi. de q̄ narrat. Sen. illū. de bñfi.

Feria quarta post invocavit

q̄ naufrag⁹ litori applicauit ⁊ hospicio cuiusdā recept⁹ ⁊ p. xxx. dies refocillat⁹ tādē iniaz accepit, pmittēs q̄ el gr̄iam apō īpatorē pcurare vellet dū ad eū veniret. Veniēs āt ad Philippū regē macedonū p. dictū militē fuit expulsus ⁊ opprobriose tractat⁹, qō ille nō tulit sz ad curiā regz accessit, ⁊ ingratitudinē militz exposuit. Philipp⁹ h audiēs iussit vt ingratissimo militi ⁊ in pbatissimo stigmata infigerēt que el⁹ ingratitudinē ppetuo testarēt. Sicō naufragio mortis etne, morte xp̄i liberati, ad domū xp̄i. s. eccl̄iam electi. recreati corpe suo mlta pmittim⁹ ⁊ pauca solutim⁹. lō xp̄s ī curia p̄r̄is oīa opprobria xp̄ianor̄ malor̄ mānifestat q̄ stigmata etne maledictōis eis īpmit Z

Secunda pars in qua

dñs oñdit piculū peccantiū p. recidiuatōem. Sz hūc passū allegorice exponēdo ō xp̄o gētili ⁊ iudeor̄. Est notandū q̄ primo diabolus habitauit in iudeis, s. tpe legis nature, sz post modū post circūcisionem ⁊ legis susceptionē ad tps recessit ab eis ⁊ venit ad gentiles, sz qz gentiles postmodū receperunt fidez xp̄i quā iudei spreuerunt, lō recedente dyabolo a gentilib⁹ ad iudeos ē reuersus in q̄bus nūc p infidelitatē ⁊ obstinationē dr̄ inhabitare. Vō aliter est notandū q̄ magnū est piculū recidiuare post pniam in priora peccata, nā vt dicit Aulē. ⁊ alī medici expti q̄ infirm⁹ recidiuās in porē egritudinē est in magno piculo mortis Lulus rō est, qz q̄to plus bō infirmat, tanto magis natura el⁹ debilitat, ⁊ quāto debilior tāto piculosior ⁊ prior ad mortē. Sic recidiuans in pctā deleta p. pniam ē in piculoso statu. vñ Grego. in pasto. ⁊ recitat de pe. dist. iij. Qui admissa plangit, nec tñ deserit pene gratiori se subiicit, delicta iterata plus puniri oportet. ff. de iure patronat⁹. l. j. Nā p. talē recidiuationē fit

Homo debilior ad resurgendum
Dyabolus fortior ad inuadendū
Pe⁹ difficilior ad indulgendū.

Nā primo hō efficit debilior ad resurgendū. sicut naturaliter videm⁹ q̄ q̄to plus piscis lepus vel auis in rethe vl laqō se agitat, tanto magis se inuolut, ⁊ min⁹ euadit, ⁊ q̄n credit effugere p. corda retrahit a volatu. Due em̄ vices faciūt consuetudinē. ff. de iure pa. l. j. sic peccator diutī⁹ manēdo in pctō, stricti⁹ p. consuetudinē capit, ⁊ q̄to pluries reiterat tāto magis hō ad resurgēdū debilitat, ⁊ q̄n ponit p. penitētiā euolare, p. corda male delectatōis ⁊ consuetudis retrahit, vñ habet extra de consue. cuz tā to, q̄ tanto sunt graviora pctā q̄to diutius infelicem aiam detinēt alligatā. et extra ō consanguinitate. non dz. diuturnitas tpis non diminuit pctm̄ sed auget. Sed q̄uis pctā in cōsuetudinem deducta sint grauissima. leuissima tamē estimant a pctōrib⁹ ⁊ quasi nulla, ō cepti nāq̄ praua delectatōe plcm ⁊ grauitatē nō ponderant nec attēdūt, sicut nec piscis hamū delectatōne cibi attēdit, in q̄ tū capit tenet ⁊ morti tradit. Sc̄ō dyabol⁹ efficit fortior ⁊ aiosior ter ad inuadendū. Nā latro cōsiderans se p spere ⁊ sine rep̄hēsiōe homicidiū pegisse, audacior fit ⁊ eo aiosior ad latrocinandū, sic dyabolus cum semel temptādo hoiem vicerit et pctō occiderit tanto audacior efficit iterū ad hoiem inuadendū. Ds oūdit in pabola euāgelij vbi dr̄. Cū imūdus spūs, i. diabolus qui immund⁹ dr̄, qz secū bz imūdiciā peccati per quā aiam quā possidet facit imundaz, exierit ab hoie, s. p. pniam eius, tūc ambulat p. loca īaquosa, i. corda iustor̄ q̄ sunt arida ⁊ incensa dilectōe del. et sine hūore carnalis delectationis querens req̄em, i. consensum rōnis in suis prauis suggestionib⁹, ⁊ non inueniens dicit, Reuertar in domū meā, s. aiam penitētis que olim mea fuit de q̄ p. pniam expulsus sū. Est em̄ dyabol⁹ ita sagax⁹. vidēs q̄ iustos ⁊ deuotos vincere nō pt̄ propter eor̄ constātiā ⁊ fortitudinē cogitat intra se aliq̄n rēptasse talē exquo nūc expulsus sū p. pniam, ⁊ h in tali vicio ⁊ vitiosse, reuertar⁹ q̄ ter illuc, quē al⁹ debilē inuenisti ter debilē reperies. Tūc cū venerit reperit eū scobis. s. contritōis ⁊ confessiōis purgatū ⁊ mūdatū ⁊ forte vacantē repidū ⁊ ociosuz, q̄ forte adhuc incōsuetū ad exercitiū virtutum vacillantē, quē tūc dyabol⁹ aggredit mouendo fantasmata malor̄ in memoria reseruata incendendo p. desideriū amoris, vt homo cōsensum adhibeat ⁊ tandē in opus malū recidiuet. Quē si nimis forte ⁊ resistentē sibi reperit, nō valēs p. se vincere eū, associat septē spiritus nequiores se, i. alia septem vicia mortalia pulsando ⁊ inuadendo tādiu q̄ cor sibi ad aliquē consensū aptat, tūc intrat ⁊ inhabitat ibi et fit⁹ hois illi⁹ nouissima peiora prioribus, qz nō solū vnū pctm̄ qō consensit redit, imo oīa alia dimissa p. pniam reuiuiscunt. Ad Sed q̄ritur ad q̄ reuiuiscūt pctā deleta p. pniam in

recidiuatõe. Ad qđ q̃dã rñdẽt dicẽtes q̃ redeunt q̃ ad reatũ z q̃ ad penã z etiã q̃ ad oĩa mundẽtes se sup illõ Hath. xviij. z recitatũ. ō pe. di. iiij. §. j. Serue nequã oẽ debitũ dimisi tibi qm̃ rogasti me, nõne oportuit zte misereri ꝯseruo tuo qm̃ rogauit te, z ita irat⁹ dñs tradidit eũ tortoribꝫ q̃adusq; redderet vniuersũ debitũ. sic z pr̃ me⁹ celestis faciet vob. Sup q̃ dic Raba. vt allegat de pe. di. iiij. Cõsiderãdum vniuersũ debitũ. qz nõ solũ pctã q̃ p⁹ baptismũ bõ egit reputabũt ei ad penã. vez etiã originalia pctã q̃ in baptismo ei dimissa sũt. theologi ãt dicũt q̃ pctã reuiuiscũt siue redeũt tm̃ q̃ ad effectũ aggrauatõis. ppt̃ ingratitudinẽ p̃cedẽtis gr̃e vel remissiõis. z nõ redeũt q̃ ad culpã siue maculã. nec p ꝯñs ad reatũ pene. z ꝯsic ōr de pe. di. iiij. ꝯsiderãdũ. Cõcordat hostiẽ. nec ꝓpter h̄ est ita graue sic omĩa p̃cedentia. cũ in his nõ opteat iterare ꝯfessiones in h̄ cãu. iꝫ sufficit in gñe ꝯfiteri ingratitudinẽ suã in recidiuãdo. vt di. Ludo. in sũ. sua. Tertio deus ẽ difficilior z tardior ad indulgẽdũ. naz q̃ dño suo semel infidel inuenit vir gr̃iam inuenit z ventã merek. m̃tomagꝫ q̃ freqnt. Sic vir inuenlet miscõiam a deo q̃ peccãdo eius miscõiaz frequẽt refutault. Vñ aug. in li. soliloquiorũ. z recitat de pe. di. iij. inanis. Freqnter peccãs z lugẽs ventã vir mereb. Nã ibidẽ or. Nihil ꝓsunt lamẽta si replicãt pctã. nihil valet a malis ventã poscere. z mala denuo iterare. Deꝰ em̃ vt clemẽs ꝓnceps ventã petẽti miscõiam facit. sz iterãti pctm̃ ad irã z vindictã ꝯcitat. B. Sic̃ figurat. iij. Re. ij. vbi or q̃ cũ semel peccasset i dauid regnãte salomõe rege sub eo impetrauit indulgẽtiã sub isto pacto. q̃ iret in birĺm ibi edificaret sibi domũ. et nõ trãsiret torrẽtẽ cedrõ. z i q̃cũq; die trãsiret moreret. qđ placuit semel sz veniẽs birĺm fuiet⁹ fugitẽtes ab eo descẽdit p⁹ eos de bierꝫ ad regẽ Beth. Cũ rex salomõ h̄ cognouisꝫ. misit iobanam vt eũ iterficeret. Salomõ designat pacificũ. i. xp̃m p semel pctõr q̃ deũ offendit. sed lacrimis indulgentiã obtinet. precipit sibi vt domũ stabiliet in birĺm. i. in visiõe pacis. z ide p̃ pctm̃ nõ recedat alis moriek. Sz q̃d p⁹ tres annos vult ire p⁹ suos suos. tres ãni sũt tres ptes pnie. q̃bꝫ ꝯpletis sul sui. i. corporales sẽsus fugiũt de iugo spũs. z descẽdũt ad regẽ Beth tõ ẽ mũdũ. Qđ miser pctõr nõ aduertens pactũ qđ promiserat relicta birĺm. i. statu pnie vadit post eos p ꝯsensum. z tũc excitat⁹ dñs ad vindictam. mittit bananiã. i. iustitiã z cõdemnabit eũ. z fiũt nouissima hominis illi⁹ peiora priorib. Q. Sz q̃rit an culpa iterãtis peccatũ freqnter intm̃ aggraueꝰ q̃ deꝰ tãdẽ dedignek ei p miaz indulgere dũ venerit ad pniaz z videk q̃ sic. Amos. j. c. Sup tribꝰ sceleribꝰ damasci z sup q̃rtũ nõ ꝯuertã eũ. glo. biero. di. iiij. dic̃. q̃ eadem pctã cõmittẽti. nec penitẽtiã nec indulgẽtiã se daturũ denũciat. Igitur videk q̃ pnia tm̃ ter possit iterari. D. In opositũ ẽ mgr̃. iiij. sen. dis. xiiij. Pnia nõ tm̃ semel agat̃. sz frequẽter itereb. Cõcordat etiam Aug. de sum. trí. z fi. ca. c. firmiter. vbi iuxta finẽ or. Si p⁹ susceptõz baptismi q̃sq; plapsus fuerit in pctm̃ p verã sp penitẽtiã pt repparari. Et ideo rñdendo dic̃ doc. deuotus Bonauẽ. in. iiij. suo sup mgr̃m sen. dis. xiiij. Pessimus ẽ error z crudelissimus dicere q̃ penitẽtia non possit iterari. qz claudit viscera diuie miscõie cũ sic oẽs pctõres vel fere oẽs cogeret desperare. Iõ dõm q̃ iterari pt q̃tẽscũq; hõ in bacvita ẽ. pbat autoritate Ezech. xviij. Si impius egerit pniam omniũ iniq̃tatũ ei⁹ nõ recordabor. Patet h̄ manifeste in dauid q̃ ꝑmo peccauit in homicidio occidẽdo vriã virũ bersabee quã pollut p adulteriũ z penituit. De q̃ or. ij. Re. xi. Et rursus nũerãdo ꝓpz peccauit. z iterũ penituit. z indulgẽtiã z miscõiã ẽ ꝯsecut⁹. Et in filijs isr̃l q̃ frequẽter ō deũ grauissimis peccatis peccauerũt. sz penitẽtia ducti misert cordit indulgẽtiã meruerũt. Sz ad argu. dic̃ Bona. q̃ Diero. intelligit q̃ primũ pctm̃ sit ꝯsentire in corde. Scõm facere in ope. Tertium vertere in cõsuetudinẽ. Quartũ finaĺr nõ penitere. z de illo q̃rto nec penitentiã dat nec ventã. qz p⁹ mortẽ nõ ẽ loc⁹ pnie. ab alijs ꝯtribꝰ liberat. z dat penitẽti ventã z indulgẽtiam q̃tiẽs voluerit. sz de tertio tardi⁹. sic̃ pz insuscitatõe triũ mortuoz. quoz vnũ suscitauit i domo. s. puellã. Math. ix. Et significat mortuũ p pctm̃ mortale in corde. Scõm xp̃s suscitauit extra portã. s. adolescẽtẽ. Lu. vij. q̃ significat mortuũ in ope. Tertiũ suscitauit in sepulcro cũ fletu. s. lazaz quadriduanũ fetẽtem Joh. xi. q̃ significat pctõrẽ iacẽtẽ in sepulcro male ꝯsuetudinis quẽ deus tarde z cũ difficultate resuscitauit. Sed q̃rtũ mortuũ nõ legim⁹ p xp̃m suscitatũ. sic nec q̃rtũ pctm̃. s. impenitẽtiã finalẽ dimissũ. quia talis ẽ desperatus a deo z tradit⁹ dyabolo. cuz q̃ sine fine in inferno torquebit. de pe. di. j. voluissent

Feria quarta post inuocauit

Tertia pars in qua cõmẽdat gr̃a bñ opantiũ. ꝓo cui⁹ expositõe est notandũ q̃ xp̃s supra implicite dixit se deum esse in ꝑbis istis, s. Et ecce plusq̃ salomõ hic, de q̃ diabol⁹ inuidẽs xp̃o ẽm Trib. introduxit ꝙ os cuiusdã aduocati suos ꝓentes carnales vt ꝙ hic obtegeret naturã deitatis i ꝓpodicẽs xp̃o. Ecce mater tua z fres tui foris stãt supple extra tectũ q̃rẽtes te, intendens insidiose si ꝙter hic dimitteret p̃dicatoz, q̃ in hic argueret eũ fore purũ hoiem ex motu carnal' affectionis. Ad̃ consanguinei z cognati more sacre scripture freq̃nter dicũt fres. Cui ille insidiator hic dixit ac si dicere vellet. Tu gloriaris de celo hr̃e p̃rem, z tũ radicẽ habes in terra. Non em̃ p̃t eẽ filius dei quẽ boies genuerũt in terra. Et qm̃ xp̃m nitebant a bono spũali retrahere ꝓter affectõez carnalẽ ꝓntũ, cũ tm̃ in illo cãu honor z op⁹ dei debeat p̃poni, licz al's sint honorãdi, ñ tũ sup̃ deũ, ideo xp̃s dixit Quis est mr̃ mea, z qui sũt fres mei in q̃ tũ nec matrẽ carnalẽ negauit nec contẽpsit, sed spũalez cognationẽ ꝑponendo dixit, extendens manus in discipulos, ecce mr̃ mea z fres mei. Quicũq̃ fecerit volũtatẽ patris mei, zc. Et Horal'r ẽ notandũ q̃ sicut xp̃s spũalia ꝓposuit tpalibꝫ, docuit in oibꝫ spũalia z celestia tẽporalibꝫ z terrenis fore ꝑponẽda. Cui⁹ rõ est, qz ꝙ celestia z spũalia donantur terrestria, z ñ ecõuerso. Mat. vj. Querite p̃mũ regnũ dei et iusticiã ei⁹, z hec oia. s. terrena adꝺẽt vobis. Hã fatu⁹ in hic differt a prudẽte q̃ fatu⁹ exprõne nõ distinguit inter vtile z inutile, dignũ et indignũ, bonũ z malũ, sz q̃nq̃ qõ inutilius z indigni⁹ ẽ ꝑponit vtiliori, quia si offeratur ei florenus z pomũ abꝺcit florenũ z eligit pomũ, in quo ꝑpendit ei⁹ fatuitas. Prudẽs vo ꝙ ꝛrũ eligit qõ vtili⁹ ẽ z digni⁹, qz dic̃ phus ih̃, topi, hoc magis ẽ eligẽdũ qõ ẽ vtile ad oia z qõ ẽ sp melio⁹. z qõ est digni⁹ qõ ꝓt deduci i meliorẽ finẽ, qõ est cũ voluptate. qõ est sine tristicia q̃z qõ est sine voluptate z qõ cum tristicia, z qõ est magis bonũ aie q̃z corporis. Luz aũt spũalia z celestia sint hmõi et dignitate z vtilitate p̃ferant tpalibꝫ vt habeãt extra õ ma, z obe, solite. Ideo q̃libet dz ea preeligere z preponere, z hoc q̃ ad tria, scz

Temporis prioritatem
Intentionis principalitatem,
Ordinis dignitatem,

Hã ꝓmo ꝓponẽda sũt spũalia q̃ ad ꝓritatẽ tpis. s. in etate inuentutis, Nõ em̃ expectare debem⁹ ad senectutẽ ꝛtuose op'ari. z nos exercere in ꝛtutibꝫ. sz in iuuẽtute dẽm⁹ incipe, vñ Hiero. In tenera etate facili⁹ scẽt̃ ꝙuersationis vsus inualescit, qz qõ noua testa capit inueterata sapit, sic̃ pz de arbustul', q̃ in quãlibꝫ ptẽ trahi p̃ũt. Et tenera aialia sine labore domari p̃ũt, vñ mollis cera recipit imaginẽ sigilli de facili z indurata retinet, sic de etate iuuenili. Et sic̃ indurata cera non faciliter informatur sed frangit, sic etas in malis indurata z inueterata vix ad bonũ inclinat. Accidit ei q̃busdã sic̃ cuidã molitori q̃ hẽbat asellum iuuenẽ z pulcrũ, quẽ tm̃ diligebat ꝓcẽs sibi qõ ei nullũ on⁹ nec iugũ ꝓposuit, sed dũ ad senilẽ ꝙuenisset, amissa pulcritudine z fortitudine eum onerare voluit, sz quia non assuetus onera refecit, z mgr̃m calcibꝫ ꝓcussit z occidit, sic mgr̃ vñs asini seruitutẽ z vitam amisit. Sic q̃dam volunt ꝓcere corpi in iuuentute q̃ nec ei onus ieiunij nec vigilie nec alicui⁹ castigatõis imponũt. differẽtes hic ad senium, tũc ꝓponunt multa facere, sz amissa fortitudine z sanitate i senectute pondera portare neq̃ũt. z sic sine seruitio dei z sine ꝛtutibꝫ deficiunt z moriunt z mgr̃m, s. spm̃ rõnalẽ calcibꝫ, i. affectiõibꝫ mal' z ad mala induratis ꝓcutiũt z eternaliter occidũt. Volẽs igit̃ mortẽ eternã fugere z vitã eternã possidere, studeat fuire deo in iuuentute z fortitudine. quare dr. Treñ. iij. Bonum est viro cũ portauerit iugum ab adolescentia sua. Qõ figurat Matth. xix. in iuuene q̃ xp̃m interrogauit dl. Magr̃ q̃d boni faciã vt habeam vitã eternã. Qui dixit. Si vis ad vitã ingredi serua mãdata dei. nõ homicidiũ facias nõ adulteraberis, nõ furtũ facias, nõ falsũ testimoniũ dices, honora p̃rem z matrẽ. z diliges ꝓximũ tuũ sic̃ teipm Et adolescens, oia hec custodiui a iuuentute mea. Ho. Secõo spũalia z celestia ꝑponenda sunt terrenis q̃ ad p̃cipalitatẽ intentionis, Hã in omi ope bono⁹ spũali intẽtio tota dz dirigi in deũ qõ p̃cipal'r fiet ad ei⁹ gl̃iam, iuxta illud apli. i. Cor. x. Oia in gloriã dei facite, Sed diceres si oia in gl̃iam dei fieri dñt tũc videt q̃ omis act⁹ sit meritor⁹ l' demeritor⁹, bonus vl' malus, z q̃ null⁹ sit indifferens. qz hõ vel refert actꝰ suos in gloriã dei vel nõ. Si ꝓmũ est actus meritor⁹, Si scõm est demeritorius Respondet q̃ fuerunt aliqui dl, q̃ hõ nihil facit

Alphabetum VII

ep̃ deliberatione ĵn deus reputet ei ad
p̃mid vl' ad demeritū Dñi ī die iudi
cij vt dicit de oī actu deliberatio noēz
reddē oportz ¶ Hec ſet huic dicto gſo
nare videnť dicta ſcōz q̄ dicit. q̄ ſic
nō p̃bit capillū de capite. ita nō mone
bit de tpe de q̄ noēz nō reddere oport-
hor idem dicē nideť ¶ Nūq. q̄ ſpiget a
nob oē tps ĩpēſid q̄lit ſit ep̃ peſtz ¶ Sed
ille modus dicēdi aut nimis multū am
pliat viā ſalutis aut nimis multū co
artat ¶ Nā ad hoc q̄ op̄ſ fiat meritorium
aut dicet ẽz aliq̄ actualē ẽz latiocẽz ille opis
ad deū. aut dicet ſufficere ẽlatiocẽz ī habi
tu ẽ vnū ſalē ¶ Si dicat q̄ ẽz ẽz latio
actualis ẽ ī p̃tinet ad mīs eſt arta via ſalutis
q̄ tūc ī oī op̄e q̄d hō nō actualit ẽferet
ī deū dimeret ẽ p̃meret q̄d ẽſt dictū dicē
¶ Si ſufficit ẽla. habitual. ẽ vt tūc aliq̄s q̄
p̃poſuiſſē ī ordine ſuo ſuiſſē ī p̃ncipio ām meſſ.
l' ſephāe oīa opa q̄ poſtea fecit et minꝰ
de deo cogitāſſ ẽſſent ſi mālōia. ẽ tūc mīs
āpliaret viā ſalutis ¶ Dicēdi ẽ ī. q̄d dz q̄ ta
ta ẽ via q̄ duc ad regnū ſtricta ẽ alio modo
dicēdi q̄ ī ꝑſonis voluntas deliberatiue ẽ ponē
ẽ mala ī tr̄ boitatē ẽ malicia ¶ Nā q̄ actio
deliberatiua a voluntate p̃cedēs ẽ ordiā. ad
debitū fineſ. ad deū. hoc q̄ ẽ bō ẽ ſi ſit eq
ualtas tūc ẽ mālōia ¶ Quod vō actio nō ẽ
ordiāta. et hoc diuiſio ẽ p̃ media ¶ Nā oīs actio
ſi ordiāta ad deū tūc ad fineſ ẽ mala. q̄ q̄
ſi ordiāta ꝑpt̄ ordiata ſuſtoz ad ẽatuā. ſta
vō nō ordiat ꝑpt̄ opantis negligētiaz. q̄
vō ſi ordiāta ꝑpt̄ opantis ſimilitatē ẽ miſeriā
ꝓ dra actiōis ſi ordiate ẽ mala malicia ō
miſſiōis p̃cā actio ſe q̄hibit ad ẽatuā ꝑpt̄ ꝑ
ordiatiaz ẽ miſit. ẽ ihc ẽſt ibi q̄d ẽ miſſio ¶ De
adda ẽ mala malicia omiſſiōis ¶ Tertia vō nōcū.
nō mala ẽ. ſz ẽ differēs ¶ Talis at actio ẽ q̄
q̄s ſit aliq̄e actus. ita q̄ tūc ẽ ẽatuā ſi affir ẽ
ordiate. nō tm̄ ī q̄ actaz ordiat ad deū. ſz ſit
ꝑpt̄ aliq̄e fineſ q̄ ẽſpicit aliq̄ ī digrediaz natie
vt ad aliq̄s abulat vt ẽ ẽt ẽ p̃mede vt ſi
ctaz. ẽ tal actio ī differēs iudicat q̄ dz ſi ī

remuneratiue nō ī putat ad culpā ẽ hꝰ q̄ tā
li actioē nō ẽ malicia omiſſiōis q̄ nō ẽ or
dinate. delīe. Nec ex omiſſiōis. nō em ſep
omittit hō q̄ actioēs ſuas nō ẽferat ī deū
Judicāt em̄ natie fragili ẽ ī firme vt
multa talia poſſit facē nō deo ẽ q̄n ab hoc
ī tali ſtatu deſtractiōis q̄ oīa dū ſit ẽferat
ad ſe. ẽ q̄n tm̄ aliq̄n. ſ. q̄n ẽ tps ẽ loc. ẽ
ſi hoc nō ẽferat omittēdo p̃cat ex ¶ Dz q̄d
ad vm̄ apli. dicēdū q̄ ex vm̄ ꝑ acapi affirma
tiue ẽ negatiue ¶ Si acapi nec. tūc ẽ p̃cepti
ẽ ſc. ſ. ita faciat oīa opa vīa vt michil fa
ciat ꝙ ſit gloriaz dei ¶ Si at ẽtelligat affirmatiue
tūc ꝑ tenuē ẽllige ī distributiue ¶ Si distribu
tiue ẽ diuiſim. tūc ẽ ſillū ẽ amonitio ¶ Am
mouet em̄ apls ſm̄ hoc ſenſū q̄ oēs op̄
mm̄ ẽferāt ī deū. q̄ de q̄libz diuiſim facē
poſſūt. ẽ ſi facim̄ vtile ẽ nob ẽ expediens
Nullū ẽ em̄ op̄ de libertatiuo q̄d a nob ſit q̄
q̄d ẽ nō poſſit facē ꝑpt̄ deū ¶ Si at tenca vo
letie tūc nō ẽ ſillū nec p̃ceptū ſz ſmīs p̃cepti
l' ſilij ¶ Ad hoc em̄ debet tēdē. ẽ hꝰ deſiderāe
q̄ ad tale ſtatū veniam̄ q̄ oēs actioēs mās
ẽ affectiōes p̃cipale ī tentione ad deū ẽferaī
¶ Tertio ꝓponē debet ſpualia ẽ celeſtia
tpalib̄ ꝑpt̄ dignitatē ordis ¶ Dignora
nāq; in ordine ſic ꝓponūt. ſicut videm̄ ī elemē
tis. Sic ergo ſpualia ſ. virtutes ẽ celeſtia ſ. gla ẽ
gaudiū beatitudis ſunt dignioza oīb̄ tremb.
q̄ oīa ut ſtercora ſpī q̄ paniēs auri. ſc ẽ tri-
tica ẽſpond ſpualiū beatitudī ẽ donoz. vñ ha
pene ¶ De auro ī ẽpatrice illi q̄ ſ. virtus
ẽ gaudiū beatitudis arena ẽ ẽpetua. ẽ tāq̄
lutū eſtimabī ẽ argentū ī ergo illi q̄ ¶ In fig.
hꝰ ſc̄a regnes tūc oīa ẽ q̄ mūdi ẽ ornatū
ſeculi q̄ tēp ſert vt virtutes acq̄rerēt ẽ glo
riā poſſiderēt ſc̄ā putāt ¶ Dicit legī de
ſc̄o ludouico filio tarolī regis fratie ſici
lie ẽ hierl'm q̄ oīa tenca vt ſtercora ac
butaīs ẽ luctu ſeculo ẽ hereditate patēa
ordinē ſm̄ mozē ī q̄ die do celeſtē
adeptꝰ ẽ ¶ Dñi ī bulla de ei' trāſlatiōe
ſcribit Joh̄s papa xxii ludouico vt ſol ẽfulgēs ī virtute multa. ẽ petie ad ſidera gloriā
ſc̄i. regnabit q̄ digne q̄ ſpūbꝰ vt cā
dēs lutū ac oderis ſuauiſſimi roſa ru
bes mūdū gaudet ſeruare ¶ Tertia ẽtia p̃mūgt

¶ Exercitus ieſus ſeceſſit ī ꝑtes

Feria quinta post [illegible]

tyri z sidonis z ecce mulier chananea a finibz
illt egressa clamat di. Miserere mei dñe fili da
filia mea male a demonio vexat. Ihesus
autem non respondit ei. Et accedentes discipuli
eius rogabant eum dicentes. Dimitte eam quia
clamat post nos. Ihesus autem respondens ait.
Non sum missus nisi ad oves que perierunt domus
israel. Mulier autem venit et adorabat eum dicens.
Domine adiuua me. Ihesus autem respondens ait.
Non est bonum sumere panem filiorum et mittere
canibus. Mulier autem dixit. Etiam domine nam
et catelli edunt de micis que cadunt de mensa
dominorum suorum. Tunc ihesus respondens ait
illi. O mulier magna est fides tua. fiat tibi sicut
vis. Et sanata est filia eius ex illa hora.

Ista mulier cananea fuit de finibus tyri et sidonis
que fuerunt in confinio galilee et fenicie. Et ideo
dicitur cananea a finibus illis. Et ecclesia
exclamat dicens. Miserere mei domine fili dauid
filia mea male a demonio vexatur. Ihesus autem
non respondit ei. Quid hoc est quod ihesus
quem mulier invocauit dauid non respondit ei
nisi quia ipse non erat missus nisi ad oves que
perierunt domus israel. Et ideo dicit. Non sum
missus nisi ad oves que perierunt domus israel.
Et ideo non respondit ei. Et ecclesia exclamat
dicens. Miserere mei domine fili dauid. Et
ihesus

vite manifeste demõstrauit. In qbꝫ ꝟbis. tres notanť natiuitates seu egressus dei filij. qbꝫ viam vite nobis monstrauit scz

Paternalis. vnde nascit eternaliter

Maternalis. vñ egredit tpaliter.

Mentalis. vñ pducit spualiter

Ad primo dei filiꝰ nascit a pre sp. Sic em splē dor q gignit ab igne atq; diffūdit coeuꝰ ē illi. et eet coeternꝰ si ignis esset eternꝰ. sic filiꝰ ē co eternus patri et sep gignit. Vñ mgr sen. in. j. dis. ix. allegando origenē dicē. Saluator noster splēdor ē claritatis. splēdor ãt nō sit nascit et desinit. sz qtlēs ortū fuerit lumē ex q splē dor nascit. totlēs orit et splēdor claritatis. sic ḡ saluator sp nascit. De hac natiuitate dr Psal. ante. v. Egressus ē sic ab initio eternitatis. et ps Ex vtero ãn lucifer genui te. Hec ei gñatio ē tã occulta et inexplicabilis. q Hilarius dicebat. Ego nescio qr ñ reqro. Nescio me. qr archãgeli nescierť. angeli nō intellexerūt. ꝓphe nō serūt. apli nō pdicauerūt. Hãc etiã gñationē salomō fateť ignorare di. Prouerb. xxx. Tria sūt difficilia mihi et qrtū penitꝰ ignoro. Viã aqle in celo viã colubri sup petrã. viã nauis i medio maris. et viã viri in adolescētia. Hã anauis in aere ñ facit vestigiū. Sic nos p creatōnē volādo ex deo imediate creati sumꝰ. et nō inuenit vestiū alicuiꝰ oculcatōis honoris deifici. sz magis gl̃ia dei. Secdo coluber sup lapidē nō facit vestigiū. Sic deꝰ q ē spes oīm bz regimē qetissimū. nec patit ꝓpe h aliquã cicatricē in manibꝫ portando oīa. q̃uis sit in oībus pñtialr essentialr et potētialr. Tertio nauis te. sic nos in mari diuinitatis ab eterno sch̃uebtē wir. et huc venimus ex mari diuinitatis nō ipm exuiscerādo in aliq̃. vt auis se exuiscerat procreando oua. Sz qrtū penitꝰ ignorat. s. viã adolescētis. i. xpi gñatōz eternalē. ℣ Sz q est vtilitas huiꝰ gñatōis. dico q creatio rez. Egressus em ille eternus egressū mūdi p creationē causauit. quia sic radi egredies a sole causat res in eē. sic egressus dei filius a pre causat res in esse. iuxta glo. sup illō ps. Semel locutꝰ ē deꝰ duo hec audiui. duo qdē. s. psonaꝝ emanationē. et mūdi creationē. qre Job. xxxiij. Semel loqť deꝰ. loqť em filium gñando. q est ꝟbū pris. et creaturas in eo dē verbo creādo. Hã ꝑm doc. nisi filiꝰ a pre egressus esset gñatōe eterna. botrus de vinea. nec pomū de pomo. nec pirū de piro posset generari. Est em fecūditas pris cā oīs fecūditatis. Egressus ē igit dei filiꝰ p creatōz rez i sex diebꝫ. vt sic ipe septimo q̃escēdo regressus ē in cor patrū. boi ꝓpter quē oīa facta sūt vlã mō straret redeundi ad deū. sed Adā seq̃ noluit. sz allectꝰ in creaturis filiū dei solū redire pmisit. Secdo filiꝰ dei egressus de mīe tpalit in salutē oīm est natꝰ. vt hoiem recōciliaret et ei viam mōstraret ad deū. Abac. iij. Egressus es i salutē ꝓpli. Hã deꝰ pr videns volūtatē suam frustratã. q; hō errãs in mūdo nō egrederet. ne inuanū eum creauerit. sz ad finē ordinatū. scz beatitudinē eū reduceret misit post quinq; milla annoꝝ in sexta etate mundi iterū filium suū in vterū virginis vt tpaliter a virgine nasceret et conuersando cuz hominibꝫ mōstraret vtitudinis. et sic errantem boiem reduceret. In q egressu dei filius. xxxiij. annis laborando fidelr duas turmas aiaꝝ. s. iudeoꝝ et gentiliū acq̃siuit. et cā gaudio in ascēsiōe q̃ redierat ad prem reduxit. ℣ Q Figurat Deū. xxx. in Jacob q egressus solꝰ in longinq̃ p vxore seruiuit socero suo septē annis. p rachel. et sep tē alios annos. p lya. p mercede postulās cunctas oues varias coloratas. qō cū placuisset labā. tulit iacob ꝟgas et decorticauit. vt diuersis app arerent coloribꝫ. et posuit in canalibꝫ. vbi greges bibebāt. vt aspectu eaꝝ cōciperēt et varijs coloribꝫ fet. procrearēt. qō et factū ē. Et multū in gregibꝫ ouiū et pecoꝝ ditat deꝰ cū duabus vxoribꝫ et duabꝫ turmis ad prem cū gaudio ē reuersus. Per iacob q supplantator dr. designat xps filiꝰ dei. q supplātauit dyabolū in baculo crucis. h egressus de pre visibilr in mūdo seruiuit. xxxiij. annis. p aia sibi in fide desponsanda. q ꝓponēs ouibꝫ ꝟgulas ꝟba et facta diuersaꝝ ꝟtutū. in qbꝫ multi boies imitati. multū ditatꝰ in simplicibꝫ et rudibꝫ. s. iustis boibꝫ cū duabꝫ turmis aiaꝝ. s. gentiliū et iudeoꝝ vel cōtēplatiuoꝝ et actiuoꝝ ad ꝓpria est reuersus. ℣ R Tertio filius dei egredit et nascit spualiter a mēte deuota. Hã ꝑm mgr J. sen. dis. xv. filius dei visibiliter semel visus ē sed frequenter mittit a patre inuisibiliter in aias iustoꝝ vt pcipiat et cognoscat. percipit aūt et cognoscit p inspirationē boni affectus. Quotlescūq; em bonū affectū cōcipimus et ad effectū pducim⁹ totlēs filiū dei cōcipim⁹ et generam⁹. Vñ leo papa dr. Deꝰ p affectuz cōcipit. p effectū nascit. p pfectū nutrit. et tribulatōibꝫ roborat et pficit in pfectā etatē plenitudinis xpi. Videś nāq; pr pr cui cura sp

Feria quinta post inuocauit

est de filiꝰ, missionē p̄mā q̄ misit filiū suū in carnē visibiliꝫ & in amarissimā mortē in multis pctōribꝫ cuacuari. & q̄ adhuc supfit locꝰ bitudinis. nō cessat, sz q̄tidie & freq̄nt̄ inuisibiliꝫ mittit dei filiū & spūsctm̄ vt vitā vite etne manifestiꝰ mōstrēt & inspirēt, & aiaz captiuā i pec catis ad eū reducāt. ℣ Hi ei alte clamāt illō Can. vj. Reuertere sunamitis reuertere, vt intueamur te. Hz heu miti vt herodi⁹ satura tus p̄da vl̄ dedit⁹ carni ad vocē clamātis & reuocātis nō redeūt, sz in delectatiōibꝫ carnis et pctis p̄sistunt. Hic legit de coruo, Gen. viij. Qui egressus de archa posuit se super cadauera & non reuertebatur. Hic aīa peccatrix ponēs se p̄ desideriū sup delectatiōes carnis cōplacendo ei nec vocē filij dei, nec spūssācti exaudit, nec curat in archam celi vñ exiuit regredi. Hō lamentabat phs in li. de pomo et morte considerās miseriā hmōi aīe pctis infecte dī. Ue aīe peccatrici q̄ nō bz posse redeū diad locū suū statutū, q̄ turpia opa & delectationes corpis ip̄ediūt ascensum eius sursum. Hz btā aīa q̄ nō fuerit infecta prauis opibꝰ huius mūdi, q̄ ℞ sola libere ad deū volat. et sicut colūba in archā ramum oliue, i. effectuz misericordie & gr̄e in signū pacis etne & felicitatis portat.

Secunda pars in qua

notat stupenda miseratio saluatoris, ibi. Ecce chananea, i. mlr de terra chananeoꝝ gentilis indigēs diuio auxilio. cuz magna fiducia vēit ad xp̄m dī. Miserere mei dñe fili dauid Arie. Considera mulierz phiam. inspice aīaz generosā, non gr̄exit ad diuinos non inuocauit magos, non alligaturas q̄siuit, nō ip̄ostrices munuscul̄as adduxit, illas, s. que solēt demones prouocare incantationibꝫ suis vulnꝰ augere, reliquit omnes diaboli facultates et venit ad saluatorem aiaꝝ nr̄aꝝ. ℣ Moraliter est notandū ꝑm Alex. q̄ i india ē q̄daz fons talis nature, q̄ ad clamorez hoīs p̄ntz ec si tacite loq̄tur magno ip̄etu erūpit q̄si ebulliens. Sic est de fonte diuine misericordie qui ad vocem inuocātis vl̄ etiā desiderantis erūpit, & abūdant seipsum effluit hauriendus vñ Orige. in omel. de mulere clamante dī. Si boiem interrogare volueris interrogans q̄d facit, audiens dormit, aut non vacat. aut certe dedignat tibi rñdere. ad deū aūt nihil hoꝝ est opꝰ, sed vbicūq; fuerz & inuocaueris dī, miserere, illico aderit. vñ Amb. ō pe. dī. i. Libenter ignosco ꝓmpte indulgeo, & misericordiā magis volo q̄z sacrificiū. Non enim veni vocare iustos sz̄, & de pe. dī. j. Leo papa. multiplex misericordia ōr. Misericordie dei nec mensuras possumus ponere. nec tpa diffinire. apō quam nullas patitur moras venie conuersio Clamemus ergo cum illa chananea dī. Miserere Ipse em̄ filius dei est miserior ꝓpter tria q̄ allegauit illa mlr in sua petitōe dicens Dñe fili dauid, miserere mei, s.

Iure voluntario, q̄ dñs vniuersalis.

Iure ꝓprietario, q̄ filiꝰ dei collateral.

Iure hereditario, q̄ benignus & legal.

Nam filiꝰ dei ē oīb̄ inuocantibꝫ misericors q̄ dñs vniuersoꝝ, iō benignꝰ & voluntariꝰ ē ad miserandū & parcendū. Naturaliꝫ em̄ videmus q̄ quāto aīal ē maiori dñio p̄ditū, tāto pnius & maiori pietate est ad miserandū et parcendū. sicut patet in rege aialiuz leone, q̄ iratꝰ parcit pstratis. Et i rege apuz q̄ em̄ ph̄m est sine aculeo. Sic dei filius sicut excedit in dñio. ita et in misericordia excedit oēs. Vñ ꝓpha hoc volens exp̄mere i ei⁹ laudē dī. Miserationes ei⁹ sup oia opa ei⁹. ℣ Hō attendere dz pctōr, et vt serui⁹ dūm implorare venia dicendo patientiā habe i me. Hō si nō fecerit de iniuria peccantis illata & ꝓteruia iurantis. grauius ꝓcitatur in iraz. Sic reputa vnū q̄to dulci⁹ tāto si mutatur i acetū fit amarꝰ. Sic ecōuerso filiꝰ dei si ad irazꝰ ꝓcitat, q̄to pl⁹ est misericors būiliter petenti ignosci, tanto pl⁹ irascit & amaricat veniā nō petenti & pctis sibi iniuriantī. Exemplū ptz in aq̄la, de qua legitur i naturis rex, q̄ q̄n cornix insequit eaz diu ꝓuocat & vexat. nunc trahendo caudā. nūc alas. sz diutiꝰ nō valēs sustinere ꝓpter importunitatē, cornicē vnguibꝰ rapit & dilacerat eū. q̄ ꝓpter nobilitatē nature multū dissimulauit. Sic deꝰ q̄n multum infestatur a pctōre & ꝓcitatur iustitia petēte ad vindictā, ad tempꝰ q̄nq; dissimulat patiēter & misericorditer expectās emēdaz. sz tandē ꝓpt peccantiū importunitatē & ptinaciā, delinquentes rapit sua vindicta & dilacerat, separando aīam miserā q̄ corpe p̄ mortē & expellit eternaliter puniendam. Quare grego. in pasto. c. lxxvij. Necesse est dū peccati vulnus in subditis nō restringitur corrigendo se solicitudine, ipsa discretio specialiꝫ moderet q̄ vite disciplinā teneat vt viscera pietatis nō amit

tat. Scdo filius dei ē misericors, qr est filius collateralis dei patris clemētis ⁊ misericordis, cui sm Greg. in q̄dā collecta ē ꝓpriū misereri ⁊ pcere, dicit nāq; phs. ij. retho. q̄ iuuenes ⁊ filij sūt magis misericordes q̄ senes. Cuius rō est, qr sūt boni nec ꝓpter iuuentutē ⁊ paucitatē dierū sūt imbuti in malicia, et iō etiā alios nō credūt malos eē. Sz senes expti in malicia non ꝯpatiūt miseris intm̄ sicut iuuenes, qr putāt miseriā ex culpa euenisse. Hoc ꝯsiderās illa mlr, inuocauit eius mīam noīe filij vt essz ꝓnior ⁊ citius eā exaudiret. Jō ecclia in ꝑma oī mane instituit cātare ꝟsiculū, xp̄e fili dei viui miserere nobis, vt rōne filiatōis in q̄ inuocatur ꝓmptior sit nobis pctōribꝫ ad miserandū. Et qd̄ petit in collecta sequēti, s. Dñe deus oīpotens q̄ ad ꝑncipiū huius diei ⁊c̄, sit largior ad indulgēdū. X. Sz q̄rit q̄re filius dei inuocatus rōne filiatiōis, differt ⁊ expectat q̄nq; ad implere preces supplicantis, sicut etiā patuit in hac muliere clamante ⁊ inuocante eius misericordiā rōne filiationis ⁊c̄. Rñdetur q̄ ꝓpter tria. Primo vt pctōr tarditate ⁊ mora in petēdo clarius cognoscat mala que gessit, ⁊ cognitōe delicti fortius doleat ⁊ tristet et dolore et grauitate magis caueat. Vñ sm sniam eximij doctoris Augustini sup illo ꝟbo. Et aīa mea turbata est valde. Diutius petēdo latior est dolor de peccatis ⁊ sceleribus commissis. Salubre em̄ est et vtili peccatori frequenter expectare ⁊ libenter cū petit, vt quanto diutius tardat, tanto amplius mereat abundanter recipere qd̄ flagitat, nam semina niue vel gelu pressa solidantur, et si ad supficiem tardius exeunt, tñ ad frugē multipliciorē ꝯsurgunt. Sic sepe desideria, qr celeriter nō fiunt tardius exaudiuntur. Et qd̄ implere q̄tidie petimus ex ipa melius tarditate ꝓsperat. Hac em̄ cā permisit xp̄s hanc mulierem tm̄ clamare post eū vñ Greg. li. xxij. moral. Nemo q̄ tardius auditur credat q̄ a supna cura negligatur. Sepe em̄ desideria qr celeriter nō fiunt, tardius exaudiuntur. Hac etiam ex cā tantū tardauit liberare ꝓplm suū de seruitute, vt ipi dicerent ps. xliij. Exurge quare obdormis dñe ⁊c̄. Hac etiam de cā tm̄ distulit saluare genus humanū, vt sancti patres ardentius clamarent. Emitte agnū domine ⁊c̄. Vtinam disrumperes celos ⁊c̄. Scdo dei filius negligit quandoq; exaudire, qr oratio non fit ita sicut fieri debet, s. cum debitis circumstantijs quibus ꝑtermissis petitio non exauditur. Propterea dictum fuit petentibus discipulis pro tēporalibꝫ indebite, nescitis quid petatis. Mat. xx. Tertio differt q̄nq; exaudire vt ex difficultate sanationis petens magis caueat sibi, nā ex difficultate sanationis fit maior custodia recepte sanitatis, quia tāto plus diligit quāto a maiori periculo et crimine nouit se quis liberari. Unde Grego. xxij. mora. c. viij. Certum quippe est, q̄ minus diligit saluatorē suuz ⁊ redemptorē q̄ minus intulit piculū qd̄ euasit. Jō petrus cū difficultate ⁊ tarditate sanatus optime se de cetero custodiuit a pctis. Et paulus ne caderet dicebat. Castigo corpus meū ⁊ ī seruitutē redigo ne forte cū alijs ꝑdicauerī ipe reprobꝫ efficiar. Tertio filius dei ē misericors iure hereditario. Sic em̄ radix ē sic ⁊ fructus eius. Qualis pater talis filius. Quia autē pater eius dauid sm carnem fuit magne clementie ⁊ misericordie iuxta illud Esaie. lv. Misericordias dauid fidelis ita etiam filius sm carnem hanc clementiam ⁊ misericordiam cōtrahendo hereditauit. y. Sz queritur an filius dei plus sit misericors q̄ iustus vel econuerso. Dico q̄ cum filius sit iustus et misericors ideo ipsa iusticia ⁊ misericordia et quicq̄d est in deo est ipse deus, vt dicit magister. j. sen. di. viij. Sequitur q̄ deus ē ita misericors sicut et iustus, et econuerso, tamen misericordie effectus plus in nobis relucent q̄ iusticie. Et ideo qr deus parcit peccantibus ⁊ subito nō punit et misericordia eius a progenie in ꝓgenies, ideo dicit esse nobis magis misericors q̄ iustus. Et qr tempus ꝑsens est misericordie ⁊ postmodum erit tempus iusticie, iō tūc plus patebit iusticia q̄ misericordia, qr reddet vnicuiq; iuxta opera sua.

Tertia pars in qua

ostendit cōmendatio christi qua illam gentilem mulierem propter fidem et bonam ꝯfidētiā cōmēdauit dicēs. O mulier magna est fides tua. Et merito dicit magna, quia filiam eius a demonio liberauit et ei gratiam et misericordiam impetrauit. Moraliter est notādum q̄ inter omnia egrotātibus maxime necessaria est fides et confidentia boni medici. Nam vt dicit Sen. in quadam declamatione, nihil magis prodest egris q̄ confidere in eum a quo cupit curari, quod patet per tale

exēplū. Quidā semel ab dicault filiū suū ꝙz ab dicat⁹ studuit artē medicine, ꝙtigit pꝛez ḡuit infirmari, redijt filiꝰ lā expt⁹ medic⁹ ꝛ curat patrē ac recōciliat, accidit aūt vt nouercā eiusdē filij eadē infirmitate q̄ ꝛ pī laborare, iubz pī filio vt nouercā curet sic pꝛem lā curault, filiꝰ noluit, ꝛ iō ītex abdicat⁹ a pꝛe corā iudice accusat, qꝛ nō vult nouercā curare, filiꝰ rūdit. ñ posse. dato ꝙ eadē infirmitate laborꝛet. qꝛ ñ eiusdē affectōis ꝛ ꝙfidētie ad filiū fuit sic pat. Sic ꝛz multe sunt infirmitates hoim ꝛ pturbatōes cordiū q̄ mouēt hmōi anxiatos ꝑ salute ꝛ vita eterna ꝑclamare ad medicū aiarū. scz xp̄m. tñ vnū ꝛ ñ alterꝫ exaudit ꝛ curat iuxta eiꝰ desiderū. qꝛ ḃ fidel' hz affectōz ꝛ fidez, alt infidelis nec ꝙfidentiā nec affectōz. Et iō hñtē ꝙfidentiā exaudit. alterꝫ ꝓo nō. vñ. C. ō veteri iure enucleādo. l. j. Dēm spem nr̄az ad solā referre debem⁹ sūme, ꝓuidentiā trinitat; a q̄ mūdi elemēta ꝛ eoꝝ dispositio pcesserūt, sine q̄ nō ē arnus l'ingenio ꝙfidēdū. q̄re ap'lus ad Ro. j. dic. Qui iust⁹, s. fidel' viuit ex fide, ꝛ de pe. di. iij. in domo. Ex fide viuit iust⁹, ꝛ mundat el cor dū pegriat. ꝛ ī eo ōsiderat q̄ nō dū hz. Ad. Dr̄ igit bñ ꝙ fides sit magna ꝛ stupēda et a cūctis hoiby bōa ꝙfidētia ap̄lexāda rōe

Firmitatis vigoꝛose,
Sublimitatis glorioſe
Utilitatis fructuose

Est nāq̄ ꝓmo fides mag; ꝛc. Fundat nāq̄ fides nr̄a vigoꝛose sup firmā petrā ꝛ pfectā. scz sanctā trinitatē. q̄ est ēm mgr̄m sen. in. j. dis. j. vn⁹ ꝛ sol⁹ de⁹ ver⁹. s. pr̄ ꝛ filiꝰ ꝛ spūssctūs vni⁹ eiusdēq̄ sube vel essentie, q̄ est sūmū bonū q̄ purgatissimis mētiby cernit. Unū de sū. tri. et fide ca. c. firmit. dꝛ. Firmiter credim⁹ ꝛ simplr ꝙfitemur. ꝙ vnus solus ver⁹ est de⁹ eternus īmēsus ꝛ imutabilis omps incōphēsibilis ꝛ ineffabilis. pr̄ ꝛ filiꝰ ꝛ spūssctūs. Tres q̄dem psone, ꝛz vna essentia ꝛ suba seu natuea simplexaio. Dom⁹ em̄ vix ruinā patit q̄ firmo ac solido fundamēto situat. Quō igit scta eccl'ia posset cadere q̄ suū fundamētū nunq̄ desinit tenere ꝛ defendere. Sed sctām eccl'iam pagan⁹ vl' iudeus iaculo infidelitatis ꝙcutit di. quō de⁹ xp̄ianoꝝ p̄t esse vnus ꝛ trin⁹. Defendit xp̄ianus ḃ nō solū oñendo autoꝛitate sctoꝝ vet etiā autoꝛitate ꝛ rōe paganoꝝ. Primo autoꝛitate sacre scripture. Deut. vj. oñdit vnitas dei. Audi isr'l dñs de⁹ tu⁹ vn⁹ est. Et Eccl. j. dic. Iesus filius sidrach vn⁹ ē altissim⁹ creatoꝛ omniū oīpotens, rex potēs ꝛ metuendus nimis. Hoc idem ꝓbat autoꝛitate paganoꝝ ꝛ pꝛoꝛū, dicit nāq̄ pꝛs. xij. meth. deus est vnus eternus, nobilis in fine nobilitatis et Hoe. iij. de cōso. nā vnus est deus. Naz et socrates ex hac cā dꝛ esse interempt⁹. qꝛ vnū deū apō idolatras ꝙfessus est, dixitq̄ ꝙ potius canē q̄z deos plures coleret, eo ꝙ canis esset factura dei. ꝛz idola vana factura hominis, ꝓpter qō ab idolatris accusat⁹ carceribus mācipat⁹ veneno ē interempt⁹. Nā hec ē cōis xp̄ianoꝝ iudeoꝝ ꝛ paganoꝝ autoꝛitas ꝙsentiēs in vnū deū. Itē ꝓbat ḃ rōe Aresto. j. celi. Sicut vnic⁹ ē mūd⁹, ita vn⁹ est motoꝛ seu ꝓnceps q̄ mouet mundū. qꝛ si essent duo motoꝛes. vn⁹ eēt supflu⁹, vel si non eēt supfluus req̄reret alū mūdū. ꝛ sic duo esset mundi. Cui⁹ oppositū tenet pḣs. Item ꝓbat hoc rōne dñi Bonauē. ꝑmissis triby suppositionib⁹. Prima ꝙ deus est sūmū bonū Secda ꝙ est oīpotens, Tertia ꝙ est summa beatitudo. Primo igitur sic, deus est sūmū bonū. igitur si sūt duo dij, erūt duo sūma bona, tūc vnus illoꝝ aut diligit alterꝫ aut nō, si sic. cum vterq̄ sit sūmū bonū vterq̄ est diligend⁹ amoꝛe fruitōis igit vterq̄ fruit altero, sed q̄ fruit alio bono a se, illo indiget, igit vnus indiget alio. ꝛ vterq̄ indiget. igitur neuter est deus. Secdo deus ē omps. igit poterit ꝙ ois alia ꝓsona a se nihil poterit, igit si sūt duo dij diuersi in natura, ḃ pt vnus facere de altero, ꝙ alter nihil possit. ꝛ ecōuerso, ꝛz cui pt potentia auferri nō est deus. igit si sunt duo dij nullus est de⁹. Tertio deus est sūma bitudo. tūc si essēt duo dij nullus possz in beatitudine appetitū inq̄etare. qꝛ vnus esset ab alio in aliud, igit null⁹ est deus hec Bona. in. j. suo sup snias di. ij. q. j. Si ꝛz diceret iude⁹, ꝙcedo deū oim esse vnum sed nego eū esse in ꝓsonis trinū. Et xp̄ianus, nō solū autoꝛitate excecaberis, vez etiā rōne notabili delir⁹ ꝛ mut⁹ ee ꝑbaberis. Rone datud p̄s. lxxvj. Invocando sanctā trinitatem dixit. Benedicat nos deus deus nr̄ benedicat nos de⁹. designādo ꝑ ḃ ꝙ dicit ter de⁹, ꝙ est trinitas ꝓsonaꝝ, sed dicēs ꝛ metuāt eū, oñdit vnitatē essentie. Et Gen. j. pater dixit filio ꝛ spūi sancto. Faciam⁹ hoiem, ꝛ Gen. xviij. dꝛ ꝙ abraam tres vidit ꝛ vnū adoꝛault. Et scdm Augusti. de ciuita. dei. lib. x. c. xxiij. Porphirius qui fuit paganus sanctā trinitatem cōfitetur di. Donas genuit monadem ꝛ in se reflexit

azdoze pr ghiat filud rñ se hz spm sctñ ¶ñ
roc p p Richi sup. j. sen. di. c. auz. q. j. tbg
pssppositi ¶Drimd qñ dia essña ē fidi. bo
tas. ꝑ ad sdam boitatē ptinet se fidē roime. sr
m. ¶Diom. de angelica hierarchia. c. 8. ¶bo
mdē sui rōmatim. ꝑ dia boitas ñ pōsse fidē rōme
alicui ñre nr oibꝫ sil. qñ se ꝯparet boi
tati ꝑ fidē q oportz ī diuinis ee pson ire
tā ruī fidē rōme. ꝑ tales psones ī ñre sc filiꝫ
spūs scūs q pr ē pūcipiū eius qñ ad rōmbo
nē boitatis ¶Secdo ad sppositū ē qñ essña di
uina ē fidi pstio. ꝑ pstioib ē pducere sibi si
mile in natura. sc fidi pstioib ē pducē sibi
simile in natura. ꝑ nulla ñtura pōt ee deo
fidē filius. sc ad pstioez diuina spectat qbi
fit emanatio alicui pson ī ñre. si qñ una sit
inproducta q ē pr. z alie duc pductu q sp filiꝫ
z spūs scūs ¶Tercio ad sppositū ī deo ē sdma
caritas. sc ē ibi pson amans z pson amata
z sdmꝫ amor qui procedit a pre ī filiū. z
a filio ī prez ¶Et si ibi ē sdmꝫ amor. ibi est
sdma iocunditas. cū nō sit amor quatꝫ ꝑ ad
alterū cū nullꝫ boi sue socio sit iocunda pos
sessio z⁹ ¶Quō. ad tua. sc ad sdma iocun
ditatē requirit societas z ees plitas. cui ꝑ
per amorē charitatē iocunditatē z boitatē
ē principaliter illarū duaꝝ psonarū ¶Se
cundo fides nra est magr roc sublimi
tatis. gloriose trinitatis. q tā sublimib z
infinita est. q cor nr intellectū nec cogitatꝰ
nr sufficiēti rōne ondere nec ꝑbare possit
¶Et iō vbi nō deficit. ibi fides supplet. dis. 2.
in. fi. secunda. in fi. ¶Per miza nō multꝫ plioꝝ
acutissiā speculatioē plena alicui ꝛci cate
possit tue mize notitia ¶Iste phūs. ij. methꝫ
in principio. ¶Dic oculꝫ nocticoracis ad lucē
solis. ita intellectus nr ad ea q sūt maxime na
ture ¶Dñs legit ī libro de vita de moribꝫ phi
losophoꝝ. q ad phas multas animas ī solutus de
stetit. vt natura ap̄is possit nuestigare nec
potuit. mirū q Diuinitatē z trinitatē sublī
mem ¶Narrat tullius/nullius. de. natura deoꝝ
Et ad qđ rep̄e nequit a qđa pho quod est deus.
¶Repleto triduo iterū aliud triduū postulat.
z p̄ maiorē tēmpus ad qđsitū nō tendit ¶Cui
rep̄e ait ¶Video me ludibꝰ dare. sc. donec mi
qz deꝰ ē tā magnꝰ z sublimis. q ꝑfecto plus de co
gitato tālo plus deficio z qđ cendo nescio ¶Et
ꝑ de bto Aug. le. qđ vt ipe ait hāc habuisse
visionē. dū libros de trinitate cōponeret. sc. de
dibi nāq vidēba qđ sine litis manibꝰ de am
bularet puer. qui dū videt aq̄ manibꝰ cauma
ne cauū ē. ait puer fouea ī fundet. dq
Aug. admiratꝰ ait puer stare vellet.
q rndit. totū aq̄ manibꝰ ī hāc fouea capere
intendo. z Aug. quō fili hoc stare potest. cū
impossibile. Ille puer protinꝰ subiunxit. Et tu
mire vis cōponere in. de trinitate. Dic q̄ possi
bile ñ ē qđ hāc aq̄ de mari totalit capere
z ī hāc fouea pud colligi. Ita nr est pos
sibile q̄ tu deducas ad sublimitatē z īmēsi
tatē trinitatis z ad plenā diuinitatis notitiā
¶Dñs magr. j. sen. dis. 2ª. c. 18. loquēs de sublī
mitate sce trinitatis dicit. ¶De ipa ad modestia
z hoc agendū ē. z attētissimis auribꝰ au
dentis audiēdū. vbi q̄ vnitas z trinitas pā
tribꝰ z filiis z spūs scī ¶Una mihi videt
alicubi ee. nec laborosiꝫ aliqđ q̄ere. nec
fructuosiꝫ aliqđ inuenire ¶Tertio si
deꝰ trinitatis ē magna cōis vtilitatis fructuose.
magna em vtilitas ē sce trinitatis cui nullꝫ sa
na salua posse. p̄ea sola beatificā opz.
¶Dñs athanasius ¶Quicūq vult salvꝰ ee ante
oīa opꝰ ē vt teneat catholicā fidē. fidē
quā catholica hꝫ z. ¶Unū deū ī trinitate. z
trinitatē ī vnitate veneremur. ¶Dñs magr. j.
sen. dis. j. ¶Ego ab̄ fluenta ē z nos bibē sa
cra. p. sc filiꝫ z spūs scūs ¶Dicit sapiēs
ri pdē. errigit tria documenta. ¶Primū q
oib mia factio. oib mia dereptio. qñ sanctꝫ
manū vadū ad me sd. dormitū de nos
te sit in noie pris z filij z spūs scī. ¶Ysi
plato in thimeo ¶In oibꝫ suis magnis suis
minimis. diuinū auxiliū dēt implorari
¶In sigñ qđ Aug pcepit aplis baptizare oēs
gentes ī noie pris z filij z spūs scī. ¶Unde
narrat ¶Ysi. 5º dyalo. c. 6º. De q̄dam mo
nacha cui dū monasterij q̄ erat lactucam
aspicies corrupisse. q̄ ani de morsibꝰ serpē
tis cruce z inuocatione trinitatis. accepta a
diabolo ꝑtinuit cessare. ¶Unde mirabile videt
ratꝰ cum pru cautio sub celeritate mediatis de
ceperit cōitū. cui q̄ diabolꝰ viderit sum pru
denciā ꝛ interrogatꝰ ꝛspōdit Ego ī qt q̄ sce
ri. stabā sup lactucā. veni. z memor dñi
mei. z sic. ee p̄cepto viri dei abscessit ¶Secun
dū documentū q̄ oib mia dō. desertio sit ī
oē noie dei. sc. ab sibi ꝛdendo. q̄ abū. p̄ filiā
pris ¶In cuius sigñ ¶Unde. q̄dam p̄s
psalmoꝝ semp dicere ¶Gloria pri ¶Ter
tium documentū q̄ oib mis angustijs ꝛ. si volumꝰ liberari de

Feria tertia post Jnuocauit

bem9 iuocat̃ sancta trinitate per ia ẽba Hẽ
dic̃ sc̃e fortis sc̃e z mꝰ saluator mis̃ere no
bis ¶ De qb9 vbis refert Damas. li. 2. qd
ap. gstantinopolim pestilencia gnis erat. i dam
pnci. de medio populi i relid rapti pgen
tatiꝰ sc̃e trinitatis ab angelꝰ est z doctꝰ. qd ad
rediẽs retro ppls de ciuitate. mox oẽs pes
tilencia est fugata ¶ Feria tertia p̃ Jnuocauit

ERat dies festus iudeorꝫ et alte
dit ihs hierosolimis Joh. v. Hic
Albertꝰ de natura planetarꝫ dic̃ q celestes
influencie planetaꝝ plus influunt i vno loco
z tpe q̃ in alio z m aspectꝰ magis directos
vl indirectos Dic de recta spl loca deo di
recta z magis accepta. z ad impetrandꝫ
diuine gr̃e influencias opportuna sic̃ spes eccle
z altaria. vñ ps̃ Adorate ad scabellum pedum
scꝫ ei9 Ad hoc em. vt hẽ. ioh. q. i. futura
ecclesie fuit. viri religiosi sic̃ fuit gestati i solid
possessiõib z pdijs a possidebãt. sic̃ ea fuerat
ppos dño gsecrat. z dicatas basilicas fidis
i honore scꝫ mrm z ciuitates ac moaste
ria i numera i ibꝫ celi dño fruendꝫ gueirent
. vt ighr ad ea sac̃ loca ad orandꝫ z deo pla
cendꝫ frequẽt accederem9. Doctor veritatis
viã p̃monstrando. Qd erat dies festiuꝰ
ordi assidet hierosolimis i tẽplo ¶ Rudi
mẽta opus fuauerit festa iudeoꝝ q̃ze opiam
no festiuat ecc̃s sabbata ecc̃s ¶ Nñ de q hoc
ordinat ecclia s̃tictu spũs sũ. vt post resur
rectionẽ dñi sabbatꝫ no colerẽ. ꝫ dicta
die loca sabbati celebrare debem9. ppter
honorẽ z gaudꝫ resurrectionis ¶ Per illam
tatio ẽ gria p̃cepti ¶ Exodi xx ¶ Hemẽ
to vt die sabbati sanctifices. q. die dei
ad pro sabbato colendo obseruatiꝫ morale
hoc qua rone hoc nia datꝫ a deo p̃ceptꝫ ẽ
Illud nã q dꝫ duo i hoc p̃cepto ft. s. morale z
cerimoniale. Morale ꝫ illud qd est de
dictamine legis naturalis. ꝫ vt hoc aliquo
tpe vacet gr̃e platiõi z diuino cultui z
fidei em ppt meditãdꝫ auaricie hũi se z sibi
subditos opibꝰ suis occupasset q mẽ
coꝫ dño destructa fuisset. et ro ei obser
uatio sabbati instituta fuit a deo vt ecc̃s
q̃ q i recognitionẽ bonoꝝ receptoꝝ diui
no cultui vacarẽt gr̃az peterẽt z venia
de pt petis tuerent. quod ita bñ per
vacationẽ diei dñice et obseruatiꝫ sic̃t
sabbati. ꝫ ad hoc q cerimoniale est scitꝫ
ad opis vacationẽ z tpis nõ obseruatiꝫ
. sed mutandꝫ ẽ in die dñico ad memoriã
z reuerẽciã dñice z resurrectionis ¶ Nec
ab aliquo xpiano sabbatꝫ colꝰ debet ne
videa iudizare z p̃dicator antixpi ẽ
Nñ Grego. de gsec. di. z. Venit diabolꝰ
repado ritꝰ romanos ¶ Peruenit ad
me quosdã p̃sbi spũs hꝰ ecclie p̃rana nu
pcꝫ aliqua z sc̃e fidei aduersa femine
se. ita vt in die sabbati aliqꝫ operari p
hiberent. quos quid aliud mst antixpi
predicatores dixerimus. qui scilicet
antixpi venies diem sabbatꝫ adeo do
minicꝫ ab omni faciet opere custodiri
Sed qd de muliere que votꝫ facit
die sabbati vacare ¶ Nñ det Ray. q ta
lia vota sut reuocanda. si sint suspecte
mulieres q̃ iudaizare velint. aliꝰ nõ
si ho faciant ppt̃ iueneratiõ btẽ Geminis
¶ J. Sed qr an die dñico vnꝰ licerat
ptes in statu necessitatis operari ¶ Nñ det
Ray. in sumꝫ q licꝫ arare. fructꝰ colligere
ppt̃ periculꝫ hostiꝫ a forte hꝰ aliꝰ subri
rapere vl ondere. vl iacturꝫ segetis i agro
aut feno ni pt si imminet tẽpestas vel
pluuia q corrupat aut destruere. talia
Sed ni ho epus loci sit romode adiri pos
sit vl simplex sacdos qui dz q pt ho mul
gere. z eos talibꝰ dispẽsare vt talia remo
uet z se a dãno preuet ¶ Quatꝫ mꝫ ad
psecutiõꝫ cuidã gẽtis z gtinuatiõꝫ hei dice
ba quo epus remanere z gaudiuit mag
potentis. ho dic quo misit cordit susceptit
pctor petentis. z z m ho pnti cuidã filio
notã tres ptes ¶ In pa absoluto pcto
ris figuralis est hoc in principio ¶ In z
curatio laguoris corpal. ibi erat aut qdã ho.
¶ In 3a dꝫ tractio luoꝝ criminalis.
ibi. erat autẽ sabbatum &c.

Quatum ad primum est

notandꝫ q mdi tpe i anno hebat festa sole
nia scꝫ festꝫ azimoꝝ i pascha. q in agnis pas
cal immolabã z azima. i panis albis fie
mẽtat. vulgariter matzentuchen comede
ba ffestꝫ nouaꝝ. qd distat a pascha. 7 hebd
domadaꝝ q̃ faciũt. cc. dies qb fuit festꝫ pẽ
te. fuit iubilei. i q deo offerebat primitias
festꝫ tabnaculoꝝ. fuit scenophegie i me
moriã egressꝰ de egipto. 50 pris festꝫ z ccsi
fuit pentecostes ad qd festꝫ epus ecclie
assedet hierlm. q de masculinis tenebã

¶ In esse tribꝰ

solēnitatib⁹ corā dño in hierl'm vbi tēplū dñi erat apparere. vt dr Exo. xxiiij. Et in hierl'm fuit pbatica piscina, dicta p ōriū piscina, qr pisc⁹ carebat. z aquā ex collectōe pluuiaz illic affluentiū hēbat, hec grece dicebat pbatica, i. ouis, qr pbaton grece ē ouis latīe, qr ibi oues īmolāde lauabāt, hebraice āt bethsaida, i. domus pecudū q ibi reseruabāt ad īmolādū. Et dr dom⁹. qr forte habuit aliqd tectū supi⁹ sub q̄ habuit q̄nq; portic⁹ vt ēm dam aialiū īmolādoz cuilibz spēi vna portic⁹ corespōderet. Et in his iacebat magna mlt̄itudo infirmorū de diuers⁹ ptib⁹, pt̄ ꝓtutē aq̄ piscine, quā ꝓtutē ex trib⁹ dr habuisse. Dño ab hostiis īmolandis q̄ ibi lauabāt z a deo ꝓsecrabāt. Secūdo a ligno crucis, vt in hist⁹, scola, dr q̄ regina saba vidit in domo salt⁹ qdā lignū ō q̄ dixit salomōi q̄ in eo q̄dā suspēdend⁹ erat, p cuius morte regnū iudeoz delerī debebat. Iō salomō illud lignū in pfundū in viscerib⁹ terre abscōdi fecit, vbi postea pbatica piscina est facta, qr tpe passiōis xpi illud lignū supnatauit, qd iudei acceperūt, z crucē dñicā pauert. Tertio a motu āgeli descēdentis z mouentis aquā. ¶ Dorali⁹ p illā piscinā sanatiuā infirmoz merito pnīa designat, q̄ bz ꝓtutē oīm spūaliū morboz curatiuā. Act. ij. Petr⁹ dixit pnīam agite z accipiet⁊ donū spūscti in quo oīa pdita z necessaria ad vitā eternā reducūt. Figurat in iordane q̄ naamā leprosū lauit et mūdauit, iiij. Reg. v. Sic spūalis leprosus q̄ amisit oēm sanitatē z oēm ꝓtutē z grāz. despect⁹ a deo z angel'a regno celoz exclus⁹, lauās se in pnīa a lepra pcti mūdat. z amissa p pctm̄ recupat, de pe. di. iij. autoritas. Dia bona per pctm̄ mortua, p pnīaz reuiuiscunt ad meritū vite eterne, ysus. Dō per peccatum fuit in te mortificatū. Fiet ad hoc gratū si fuerit viuificatum. ¶ Huius igitur piscine q̄nq; sunt porticus, i. cōsiderationes allicientes z inducentes ad penitētiam, i. ꝓsideratio

Beatus propr̄ij
Seueritatis iudicij
Opportunitatis tpis et loci
Incertitudinis stat⁹ pr̄ij
Certitudinis mortis periculi

Nā p̄mo volēs lauari p pnīam z sanari, dz īgredi p ꝓsideratōz p̄mā porticū, z diligenter examinare, pr̄ia ꝓsciam de reatib⁹ pr̄ijs z aggrauatiōib⁹ z nō se supbe excusare. Sic cognoscit q̄ multipliciter deū offēdit, paucis delectatōib⁹ gl'iam eternā amisit, z eternā penaz ipetrauit. Unde aie peccatrici se excusanti de pctis dī. Hiere. iij. O aia ignara z ceca quō dicis nō sū polluta, p⁹ baalis, i. diabolū nō ambulaui, vide vias tuas, i. examina facta tua, ī ꝓualle, i. hūilitate cordis z pfunda pscrutatōne, z cito q̄d feceris, q. d. O aia peccatrix nolite excusare de tuis infinitis malicijs q̄ ppetrasti vel cogitatione vel delectatōe consensu vel opere, sz cognosce te infectam z deturpataz mortaliter z puatam diuīe gr̄e, nec dicas non ambulaui post baalim, i. tēptatōes demonū sed pot⁹ cognosce te deliquisse grauiter ꝑ deum et proximū, z pete ab ipo veniam z ꝓsidera in humilitate cordis culpe turpitudinem cū rubore verecundie, z ipm deplora in amaritudine ꝓtritionis. Nam vt dicit glo. super Ezech. xxxvi. Recordamini viarū vestrarum pessimaz z displicebūt vobis iniq̄tates vie z erubescetis sup vijs vr̄is. Nōne dauid ꝓsiderās turpitudinē suoz pctōrū displicuerūt sibi cū rubore verecūdie di. Ampli⁹ laua me dñe ab iniq̄tate mea, z a peccato meo z̄c, qm̄ quoniam iniq̄tatem meam ego cognosco. vsq; contra me est semp. ¶ Secōdo intrascēdam porticū p ꝓsideratōem seueritatis iudicij q̄ sicut via iusticie nullum bonum manet irremuneratū, sic nec malum manet impunitū, ēm Hoe. iiij. de ꝓso. Iudex em̄ vr̄is xp̄s oēs iudicabit z vnicuiq; reddet iuxta sua merita bona vel mala q̄ gessit in corpore, Et ido miser pctōr ꝓsiderare dz de oib⁹ cogitatiōib⁹ verbis et factis, necnon de mal'delectatōib⁹ et oib⁹ quecūq; ꝑ diuinā voluntatē fecit, de q̄bus oib⁹ reddet rōnē z gust⁹ pūlet nisi pnīam egerit. Istā seueritatē iudicij bñ q̄dē sctūs biero, ꝓsiderabat dicēs. Siue comedā siue bibā dormiā vel vigilē sp̄ sonat in auribus meis tuba di. Surgite mortui ad iudiciū. ¶ Tertio intra porticū tertiam p cōsiderationē opportunitatis tpis. Dō nāq; est tps pnīe et gr̄e, post hāc vitā tps retributōis premij glorie vel pene. Iō apl's hortat oēs, dicit, ij. Coz. vj. Ecce nūc tps acceptabile, ecce nunc dies salutis. Quicqd em̄ vnusq; seminat in estate de eodem vlt'r in hyeme. Apl's. Qui parce seminat, parce z metet. Vñ sapiens in prouerbijs dicit formicā inter oia aialia terre esse sapientiorem, ex eo q̄ congregat in estate que comedat in hyeme. Unde ipsa instinctu nature percipit tempus opportunū congregādi,

Feria sexta post Inuocauit

z lō ꝯgregat ne sibi deficiat, vñ recitat i hyeme alauda venit ad formicā petēs de ḡnis q̄ collegerat in estate. z q̄ fluit formica q̄d alauda in estate fecerit. Rñdit q̄ cātauerit. z dixit formica, si p estatē cātasti nūc poteꝛs saltare, qꝛ tibi nihil ꝯdiuidā. sic in alia vita nihil nisi ō tuis meritꝫ hēbis q̄ mō tpe gr̄e cumulasti.

Quarto intra porticū ḡrtā p ꝯsideratōz icertitudis tui statꝰ. Nescit ei hō an odio l' amore dignꝰ sit. Eccs. ix. Nullꝰ ei cōt lege pt hr̄e certitudinē sui statꝰ vtꝫ deo placeat i suis actibꝫ l' displiceat. Ozg̃ q̄libꝫ inq̄stū in se ē facere illa q̄ disponūt ō ꝯgruo ad recipiēdū diui nā gr̄am. q̄ꝫ pcipuū ē pnīa p quā deleāt pcta Act. iij. Penitemini igit z ꝯuertimi. vt deleāt pcta vr̄a. Nā si ipꝰ pniaz egerit ab oibꝫ pctis suis vita viuet z nō morief. Ezech. xviij. z in epla hodier. Quinto dēmꝰ itrare q̄ntaz porticū p ꝯsideratōz certitudis mortꝫ q̄ in euitabiliꝛ oēs morimur. sz ignoramꝰ tps. Vñ beda. q̄ nihil certiꝰ morte. z incertiꝰ hora mortis. z lō sp pati debemꝰ ee. iuxta admonitōez Math. xxv. Vigilate itaq̄, qꝛ nescitꝫ diē neq̄ horā. Si q̄s em̄ diligēt hec q̄nq̄ ꝯsiderat pculdubio pniam intrat. Oz diceret q̄s non possū dolere de pctis ꝯmissis. Dico q̄ ñ dicꝫ vez, qō pz. Nā q̄dā in latrocinio capiꝰ ligatꝰ adiudicatꝰ z ocul' velatꝰ ducebat ad suspēdiū. Cui rex venit obuiā di. Amice q̄ ducerꝫ. Rñdit pter latrociniū ducoꝛ adiudicatꝰ ad patibulū. Ait rex. Nūq̄d doles q̄ latrociniū ppetrasti. Rñdit sic dñe vellē satisfacere. Adiecit rex. Et ego misereoꝛ tui z eū a suspēdio libauit. Sic hō p pctm̄ mortale facit latrocinium et occidit aiaz in q̄ latrocinio capit a diabolo et accusatꝰ coꝛā iudice cui oia sūt p̄nta nuda et apta. Heb. iiij. iudicat ad mortē etnam. Eze. xviij. Alia q̄ peccauerit ipa morief. Jā velut latro ocul' p ꝯsideratōis velatꝰ, ducit velocissime sic sagitta balistę ad patibulū infernale z ad tormēta ppetua. Nā vita nr̄a ē velocissimꝰ cursus ad mortē i q̄ nec paululū stare nec tardi ire pmittimur, sz oēs pari passu vrgemur Hen. Quotidie morimur, q̄tidie aliq̄ ps vite dimittit. z cū crescimꝰ vita decrescit. Cū igitur pctoꝛ sic velocissime currat ad mortē obuiat el dñs freq̄nt z loq̄t ad eū p inspiratōz vt cogitet quō ad penā eternā iudicatꝰ ē ad quā sine intermissiōe ducit. Dicit igit dñs. doles q̄ pctm̄ ꝯmisisti z aiam occidisti. Si igit peccatoꝛ dixerit. Doleo ex coꝛde. statim a dño a suspendio liberat infernl z recōciliat deo. q̄re Ezech. xviij. oꝛ. Si impius egerit pniam ab omnibꝫ peccatis suis q̄ opatꝰ ē z custodierit oia p̄cepta mea. vita viuet z nō morief. ecce re uocatio snie mortis.

Secunda pars in qua

tangit curatio lāguoris z̄c. Nā q̄nto infirmitas ē plixioꝛ tāto grauioꝛ ē patiēti. qꝛ igit iste lāguidꝰ lōgo tpe in infirmitate sua laboꝛauit scz. xxxviij. āns nō ē dubiū q̄n multū afflige ret, sz saluatoꝛ nr̄ eiꝰ afflictōem ꝯsidrās dic. Vis sanꝰ fieri. ad innuendū neminē posse saluari inuitū. Rñdit lāguidꝰ, Dñe boiez nō habeo. pauꝑ em̄ erat z boiez p suo auxilio nutrire ñ poterat. Dic igit ihesus, surge tolle gbatū tuū z̄c. ℟ p. Doꝛa'r q̄dā multꝫ āns in pctis iacent z delectāt intim̄ q̄ q̄uis in porticu ecclesie sint. lauari tñ p pniaz nolūt. Hi merito dicere pūt dño, boiem nō habeo. i. vsū rōnis vt hō, sz vt litargic' z amēs iaceo. Nā vt dic̄ galien'. Litargia est q̄dam passio mentꝫ cū febre acuta. Hec em̄ facit boies amētes z obliuiosos intim̄ q̄ q̄nq̄ fantasiank se non hr̄e caput, q̄nq̄ putāt se mortuos nec q̄q̄d debere comedere, hoꝛ caput r̄m galie. foueri non dz sz ponderari. Vñ medic' q̄dā bon' tali litargo imaginati se ñ hr̄e caput, imposuit capiti suo capellū plūbeū. z sic ptiz ex onere qō potault ptim ex repcussiōe sanguinis z caloris q̄ ad caput suū ascēderat, ductus ē ad sui noticiā. Sic spūaliter amentes. i. hirne wouti et pctoꝛes nō ꝯsiderantes se habere caput. i. deū omniū maloꝝ inspectoꝛē, q̄ oblitꝰ sūt dñi creatoꝛis sui feruoꝛe cōcupie lacētes in pctis nō sūt fouēdi z ꝯsolādi, sz potiꝰ pōderādi z cohercendi penis. vt sic ex vna pte timoꝛe pene tpalis. z ex alia pene infernalis cohibeant a malis z reducāt ad cognitōz veritatis. qꝛ vt ōꝛ extra de vi. et ho. cleri. vt clericoꝝ. Mores q̄s diuinus amoꝛ a malo non reuocat. pena tpalis saltem cohibeat a peccato. ℟ Qui libet igitur languidus inueteratus volēs sanari z a penis omnibꝫ liberari p̄cepto xp̄i oz nō solū timoꝛe. sz etiā xp̄i amoꝛe.

Surgere de peccatis penitendo
Tollere lectū satisfactendo.
Ambulare virtutibus pficiēdo

Debet nāq̄ p̄mo pctoꝛ surgere a peccatis. vñ Apls, Surge q̄ dormis z exurge a mortuis. Surgit nanq̄ velocissime qui in lecto suo

sentit scorplonē. Sic q̄ in ꝓscia sentit pctm̄ pungitiuū dz statim surgere z ꝓsciam p dolorē lacrimaz purgare, sic ꝓpha q̄ dic̄. Lauabo p singulas noctes lectū meū. i. ꝓsciam z lacrimis meis stratū meū. i. delictū in q̄ steti rigabo. Alia nāz q̄ mūda boi infūdit qñ pctm̄ actuale ꝑpetrat maculat. Unū dic̄ doctor subtil' Scor' in. iiij. suo sup mgr̄m. q. q̄uis act' peccati trāseat, optet tn q. aliq̄d remaneat p' actū in aia, alioq̄n sit̄es eēnt q̄ pctm̄ ꝓmisissēt et q̄ nō, z h̄ intelligit tā de actu interiori peti q̄z exteriori. Quia sic p ꝓtactū alicui' pulchri coloris remanet vestigiū pulcz z claruz in aliq̄ subiecto, z p' tactū imūdi coloris imūdū vestigiū, sic p' bonū op' z ꝑtuosū actū remanet in aia q̄dam pulcritudo z decor aie. p quā acceptat a deo z ordinat ad gl'iam. z p' malū et vicioſū actū remanet q̄dā macula diſcōuenies aie z dānosa p quā ordinat ad penā. R Illa aūt macula tāto magis deturpat z nocet ip̄i peccāti q̄nto nata ip̄i q̄ cōmittit pctm̄ est nobilior z potētia ex q̄ fit ē dignior z nobilior. Unū qñ act' peti trāsiēs siue fuerit in cogitatōe siue locutōe siue facto ꝑpetrat in appetitu sensitiuo fit macula venialis peti. Qñ ꝯo h̄ z idē act' peccati p ꝑpetratur in appetitu intellectiuo hois, fit macula mortal' peccati remissibilis. Qñ ꝯo in appetitu intellectiuo angeli ꝑpetrat act' trāsiēs peti fit iteruz macula mortalis, sz irremissibil'. z sic venialis macula peti est debitū pene terminabilis. Mortalis ꝯo macula ē debitū pene interminabilis q̄tū ē de se, iz p pniam relaxet. Irremissibilis ꝯo macula ē debitū pene eterne simpl'r. Sz q̄rit q̄re macula venial' peti ē debitū pene terminabil' z nō mortal'. Dico q̄ in venialī illa ī ordinatio dilectōis creature citra deū fuit p- pter fragilitatē, iō veniā merek. alia aūt ꝑpter malicīā. iō nō. Sz q̄re macula mortal' peti ē ī hoie remissibil', z p pniam venā merek z ī angelo simpl'r ē irremissibil'. Dicit alexan. in. iij. suo, q. libex arbitriū est in deo angelo z hoie, nō tn equaliter. in deo em̄ ē libex arbitriū añ electiōz z post, in hoie ꝯo est libex arbitrium mutabil'r añ electiōz z p'. in angelo aūt mutabil'r añ electiōz, sz postq̄z elegerit immutabilit' Unū cū hō possit penitere. angelus ꝯo nō macula peti mortal' in hoie p̄t ee remissibilis. in angelo ꝯo est irremissibilis. Cum igitur de' sit tante misericordie q. penam infinitaz vult p penitentiam z dolorē ꝓtritionis relaxare, surgere debemus a pctis ad dolorē z cōtritionē. Scdo languidus spūalis dz tollere lectū. i. in corpe suscipe penitentiā z laborē ieiunando, orando, vigilando vt satisfaciat pene debite. Quia iz deus sit tante pietatis q. statim pctōrī p ꝓtritionē relaxet maculā z culpam, nō tn tollit penā nec dimittit, nisi pctōr tollat lectū. i. laborem satisfaciendo. In commissione enim peti duo inueniuntur. s. culpa q̄ ꝯ dei p̄ceptū q̄s fecit. z pena ad quam obligat pctōr ꝑpter illā transgressionē. Sed pmū sz culpā de' faciliter dimittit. Ur in instanti ꝓtritionis z doloris, iuxta illud p̄s. Cor contritū z humiliatū de' non despicies. Unū cuz Dauid diceret, vt habet. ij. Reg. xij. peccauī, dixit ei nathan. Dñs q̄z transtulit pctm̄ tuū. Sz scōm. s. penā debitā peti de' nō ita facil'r dimittit. q. nō sine aliq̄ pena eq̄lenti in acceptōe diuina dimittit. Optet g̃ de offensa ōi aliquā emēdā facere, qđ p̄t fieri tripl'r. sz aut p aiam, aut p corpus aut p subaz. p animam fit emenda p amoris intēsionē z charitatis inflāmatiōz. q. sic ignis purgatiu' metalli auri et argenti, sic charitas purgat aiaz a macula peccati, ꝑpter qđ p̄ceptū fuit Hu. Quia oīa que deo offerri debebāt z p ignē transire vt p flāmā ignis purgarent, sic q̄n aia p pctm̄ est ꝓtamiata p ardorē charitatis purgatur. i. peliij. Charitas opit multitudinē pctōz. qđ nō p̄t intelligi de culpa, oportet g̃ intelligi de sequela. s. pena. Emēda p corpus fit p amaram ꝓpunctionē in lacrimarū effusione. z carnis maceratiōe, sicut em̄ aq̄ lauat sordes exteriores. ita lacrima cōpunctōis interiores, vt sic delectat' fuit in pctō, ita doleat in cōpunctōe hoc remediū fuit Petri. Scōm em̄ q̄ntitatez culpe. vt dicit Greg. debet esse magnitudo pene, vt sint fructus digni penitentie, vñ Deut. xxv. Pro mensura peccati erit z plagarū modus. Unū si q̄s pniam dignā z adequatā p̄ficeret, post mortem statim euolaret. Emenda p res corpales fit in elemosynarum largitōe. Unde Math. v. Beati misericordes qm̄ ip̄i z̄. Et qm̄ est illud singulare remediū. Iō dixit Daniel ad regem nabucho. Peccata tua elemosynis redime. Dañ. iiij. Tertio languidus dz ambulare in virtutib' p̄ficiendo. sz sursū p viam charitatis, deorsum per viā pietatis, introrsum p viā hūllitatz. Sic em̄ penitens ambulat viā triū dier' vt veniat ad mōtem dei oreb. z̄c.

Feria sexta post Inuocauit

Tertia pars in qua agit de detractõe eiuoris criminal. Iudei nãq; videntes lãguidũ a xpo sabbato curatũ lectũ suũ portare de mãdato xpi reprehẽderũt eũ de violatõe sabbati. Dies em̃ sabbati ꝓma fuit q̃ pciplebat a deo feriari. Exo. xxj. Custodite sabbatũ meũ, est em̃ vob scẽm. q̃ polluerit illud morte morial, q̃ fecerit in eo opꝰ ꝑibit aĩa ipsi. Quia aũt iudei h̃ ꝓceptũ ad lr̃am z ñ ad sensũ obseruabãt videntes istũ portare lectũ suũ, cãm apparẽtẽ iz indecẽtẽ habebãt ipm reprehẽdendi, z th̃m diffamãdi. de cuiꝰ impio h̃ fecit Ihc em̃ tãq; sub doli nõ interrogãt q̃s te sanauit, qr de sanatõne infirmoꝝ die sabbati fuerũt frequẽter rõnabiliꝝ ab ipo ꝓfusi. Luce xiij. Hz ꝑm Crisꝰ. interrogant q̃s ꝓcepit grabatũ tollere vt ex h̃ xpi opꝰ i die sabbati opatũ posset euidẽtiꝰ increpare. Et Horaliꝝ si cut iudei ad lr̃am diẽ sabbati solẽnizabãt nulũ opus in ea faciẽdo, qr nec ignẽ accẽdũt nec aliq̃d decoquũt, nec vltra mille passus ire insuis tabernaculꝭ ꝓmittũt. Sic xpiani iuxta sẽ suz spũalẽ in his opib nõ phibẽt. sz q̃ q̃escãt ab oĩb seruilib opib z pctis, vt dr extra de feriis. c. iz. Et laudib ymnis z psalmis z canticis spũalib dñt vacare ꝑm Franuz. de ꝓse. di. iij. feluntia. Vñ Ezech. xlvj. dr de ppo xpiano. Adorabit ppls terre ecclie catholice i sabbatz z kalẽdis. In q̃b ꝓbis ptz q̃liter xpiani dñicã z alia festa sctoꝝ venerari dñt, z h̃ specialiter in tribus. scz

In ecclesiaruz frequentatõe
In corporum castigatione
In proximorum compassione

Dz nãq; ꝓmo ppls xpianꝰ die dñica eẽ in ecclesiaꝝ frequẽtatõe. Dicit nãq; Plin. lib. viij. q̃ sup oĩa aialia elephantes in nouilunio in flumine defectus abluũt z nouo sideri cõiter plꝰ inclinãt. z sic ad sua loca redeunt. Sic p nouilunii possumꝰ intelligere q̃libet festũ xpi btẽ ꝙginis vel alterius sancti, cuiꝰ natalicia celebramus, in q̃ tũc hoi specialiter gra z indulgentia largit. In q̃ tũc sil z pcordit ꝙuenire dñt in charitate ad eccliam in q̃ lacrimis mũdari dñt a pctis, deo z sctis hũiliꝭ z deote inclinari p reuerẽtiã z graꝝ actoz. ꝙbũ dei attẽte audire p opis ipletioz z tũc redire possumꝰ. Vñ dr de ꝓse. di. j. Oẽs fideles q̃ ꝙuenitũt in solẽnitatib sacris ad ecclam scripturas aplorꝝ z euãgelij audiãt. q̃ ãt nõ ꝑseuerat in oratõne vsq; missa pagat. nisi aliq̃ necessitas cogat cõlone ꝑuari dz. Docet iã xps docuit z facto ꝑmõstrauit. q̃ facto sabbato cepit in synagoga docere. Mat. vj. Contra h̃ tñ dãnabiliter factũt q̃ passus z gressus q̃s mane in dedicatoib z solẽnitatib frequẽtatõe eccliaꝝ dedicare deberẽt. tradũt ꝑ saltꝰ z tripudia z choreas dyabolo. Vñ aug. Quilibz saltꝰ q̃ fit in chorea est saltꝰ in pfundũ inferni. Cuiꝰ rõ est qr sicut deuoti dieb festiuis intrãdo eccliam cordis humilitate xpm adorant genub flexis. Sic isti de terra alte saltando deludunt xpo. q̃ alte de terra ad crucẽ pcis moriẽdo saltauit. Itẽ deuote manus cõplectũt xpm collaudando. isti in opprobriũ xpo deludũt brachia late extendendo q̃ ꝑ eis expansis manibus z brachijs in cruce fuit clauatus. Itẽ deuoti nudatis capitib vel velatis xpo humiliꝝ inclinant. isti in derisionẽ capita serũz z coronis z peplis adornãt. q̃ ꝑ eis spinea corona fuit coronatꝰ. Et nõ solũ hi mortaliꝝ peccant chorizantes sz etiã assistentes his spectaculis. Vñ Crisꝰ. in q̃dam omel. dicit q̃ nõ credit viro si dicat se illesum euasisse a spectaculis talium. Cũ etiaz sanctus ꝓpheta dauid ex eo q̃ vidit bersabee se lauantẽ ad libidinem ꝓuocatus fuerit. Et tõ ne in talib spectaculis bõ ad libidinẽ z ad malũ ꝓuocet. dz se subtrahere ab his. Sicut Thobias q̃ dicit. Nũq; cũ ludentib miscui me neq; cũ his q̃ in leuitate ambulãt ꝓticipẽ me ꝑbui. Thob. iij. Itẽ ad vindictã buiꝰ peccati dr Exo. xxxij. Ut cũ moyses descẽdisset de monte synai z approꝑinquasset ad castra filiorum isrl videns vitulum z choreas iratus est valde z proiecit de manu tabulas testimonij deinde assumptis secũ de filijs leui, interfecit xxiij. milia hominũ. Et Sco ꝑ populꝰ xpianus in dñica venerari dz deum in corporum castigatione. Nam solent leuni z sobrij frequentare eccliam z diuina misteria audire. iuxta illud ꝑetri. Fres sobrij estote et vigilate. Contra h̃ faciũt crapulosi z ebriosi, q̃ his diebus tabernã ꝑ eccliã carnibus esculis z poculis adornãt, ibi mẽsas aut altaria ꝑparant scurrilia scortũ ꝑdicant clamoribus pulsant, z miracula oñdunt. Ibi videntes excecant, recti ꝓdunt gressus, loquaces amittũt ꝙbum loquũt mutiz ideote latinizant, q̃re versificatoz canit. Dũ bibo vinũ lingua mea loquitur latinum. Hec oĩa facit venter plenus q̃ ẽ deeoꝝ iuxta aplm. Hi sunt quoꝝ deꝰ venter est

z glorlã eoz in ꝓfusionẽ.de q̃bꝫ Esa.v. Ue q̃ ꝓsurgitis mane ad ebrietatẽ sectãdã z potandũ vsq; ad vesꝑas vt vino estuetis. cythara et lyra z timpanũ z tybia.z vinũ in ꝓuiuꝫs vestris.z opꝰ dñi nõ respicitis nec opa mãuũ eiꝰ ꝓsideratis. Propterea dilatauit infernꝰ aiam suã.z aperuit os suũ absq; vllo termio.z descẽdent fortes eiꝰ.z ꝓlꝫ eiꝰ z sublimes eiꝰ gloriosiq; eiꝰ ad eum q̃ sanctuaria mea polluistis. Ezech.xxij. y Tertio ꝓlꝫ dz festa venerare in ꝓximoꝝ ꝓpassiõe. Lu.xiij. Si bos vl asinꝰ i ꝓput vel ãgustiatꝰ cadit ad puteũ.i.in alĩq; necessitatẽ.nõne liberabit die sabbati.q.d.sic Etiã z vos angustiatũ z paupem debetis refocillare die sabbati z ꝓsolari. Cõtra qõ faciũt quari lusores. q̃ die sabbati z festorum fraudulẽter q̃rũt paupes denudare Illes lusoribus q̃ xpm exuerũt vestibꝫ suis mittẽtes sortẽ. Et q̃ aũt ois talis illicitꝰ ludus ꝑm canones z leges phibet peccãt bmõi lusores moraliter z grauiꝰ in diebꝫ festiuis.z gũssime natiuitatis.s.in vigilia natiuitatis dñi. Et ñ solũ hi.sed oẽs q̃ cõcedũt taxillos cãdelas. vl q̃ ludo intersũt ptcipes vel inspectores maxie clerici.vt dr de aleatoribꝫ.ff.z extra ō vi.z bo. cle.clerici. Uñ ipi miserrimi lusores nõ soluz ludẽdo vno pctõ peccãt.sz multis.s.cupiditatis z quaricie p desiderũ lucrãdi.vsure.q2.rij. p.xij.pstant.z ẽ vsura irremediabil. q2 aliꝰ expectat p annũ.tu aũt in momẽto vis vsuram hre. Itẽ rapina ibi ꝓmittit z furtũ. q2 volũtatẽ habes spoliãdi ꝓ iustitiã. Itẽ mẽdacium z blasphemia z abnegatio dei.z appropriatioz inuocatio demoniũ.ꝓmittit ptrũ z oia mala. Hi oẽs sũt peruersores xpiane religiõis.z derisores xpi.z sue dignissime mris z sctoruz q̃rũ festa debonorãt. Sz q̃rit an ois ludꝰ sit illicitus z phibitꝰ.dico q; nõ.sz aliq̃s ludꝰ põt licite fieri.sic ludꝰ alee. Et ꝑ q̃nq; modis. Primo dũ ꝓsona ꝓgrua ludit.vt secularis.q2 clericis in alea ludere nõ lz. publicꝰ em aleator repellit a dignitate.nõ obstãte ꝓsuetudie.vt hr extra de excess.pla.inter dilectos. Talis etiã deponi ꝑ ꝓsl ammonitꝰ se ñ correxerit.xliij.q.iij. si q̃s. Secõdo ꝓgruitas mẽsure vt vltra solidũ nõ ludat.vl cõem zechã. Tertio requirit contgruitas materie.vt p esculento vel poculento ludat. Quarto ꝓgruitas tpis.vt tpe debito q̃ ñ fit tps pnie.tẽpus vacatiõis diuinoꝝ sicut diebꝫ festiuis z hmõi. Quinto q̃ nõ faciat ꝺ legẽ ludi.i.q; nõ male cõputet nec ludẽ tẽ puocet. Hec notant. C. de vsur. alee.

Sabbato post Jnuocauit

Faciamus hic tria tabernacula. Matth.xvij. Scõm phm.iij.phi. Unũqõq; naturaliter vertit ad locũ sibi ꝓprium z ꝓuenientẽ sue nature vt ibi q̃escat z delectet.talpa in terra.pisces in aq̃.auis in aere.z salmandra in igne. Sic deus cui sũt delicie eẽ cũ filiꝫs hoim. vt cũ hoie posset habitare in aia fecit triclinũ trinitatis camerã memorie p prẽvt ibi q̃esceret p ꝓtinuam recordatõz.camerã intelligẽtie p filio p ipsius z nullꝰ alterꝰ cognitõz.camerã volũtatis p spũsancto p sincerã dilectõz. In his nãq; tribꝫ potentijs est ꝼm mgrm.j.senten.di.iij. imago z similitudo dei.quã pctis heu multũ deturpamus z sanctã trinitatẽ opprobriose a mente expellim⁹.quã si reformare volumꝰ et deũ reuocare ꝼm exhortatõz Pauli ad Coll. Expoliare debemꝰ veterem hoiem z induere nouũ.q̃ ꝼm deum creatꝰ ẽ.glo.vt habeꝫ ō pe. di.iij. Quõ expoliare debemꝰ habitũ et vsum pctõris z habitũ ſtutũ induere vt mẽs rõnal magis z magis crescat z acq̃rat cognitõz dei. Et illa renouatio fit ꝼm imaginẽ.i. rõnẽ q̃ est imago dei. Faciam⁹ igit h in mẽte nra tria tabernacla. Querit cũ mẽs bũana siue aia sit singulare tabernaculũ trinitatis.an deꝰ nobilꝰ in ea sit q̃z in alijs creaturis. Et videt q; ñ q2 ꝼm mgrz.j.sen.di.xxxvij. Deꝰ incõmutabiliter sp in se exns.ꝑsentialr potentialr z eẽntialiter ẽ in omni natura. Igit videt q; nõ habeat specialẽ modũ essendi in aia q̃z in alijs rebꝫ Cõtra vbi ꝑus dicit idẽ mgr.q; in sctis spiritibꝫ z aiabꝫ ẽ excellẽtiꝰ.s.p gram inhabitãs. A Ad qõ rndendũ ẽ notãdũ q; deꝰ ẽ cũ aia tripliciter. Uno mõdo r p naturã quõ dr eẽ in oibus rebꝫ p eẽntiã z potẽtiã z ꝑsentiã.ꝼm Gre. sup cant. Per essẽtiã q̃dẽ inq̃tũ adest oibus. vt causa essendi.p potentiã ꝺo inquantũ oia ptãti eiꝰ subdũt.sz p ꝑsentiaz inq̃tũ oia nuda z apta sũt oculis eiꝰ. Alio mõ spualr z p grãz quo mõ est cũ qualibet aia fideli eã inhabitãdo.ꝼm magrm sen.dis.xxxvij.pro sue capactatis diuersitate.alij amplius.alij minus.q̃s sibi dilectũ tẽplũ grã sue bonitatis edificauit Nõ em vbiq; est inhabitat.vbiq; ꝺo inhabitat ibi est. in solis nãq; bonis habitat p

¶ Sabbato post invocavit

gras q̄ sunt tēplū et⁹. ℟ Tertio mō singulariter p illapsum deificū quo mō solū ē in p-fectis. Un dixit angel⁹ ad gedeonē. dñs tecū viroꝝ fortissime. Judicuꝫ. vj. Gedeon signat viros perfectos ꝛ fortissimos spū. Talium p fectorū psonam gerit sacerdos in missa. cui salutanti pl'm et dicenti. dñs vobiscum. Rñdetur. ꝛ cum spiritu tuo. p spiritum intelligitur mentis intimū. nec etiā sufficit sacerdoti tanti mysterij sacra tractanti q̄ dñs sit secum illo mō q̄s p̄mo mō ꝛ p cōem gratiā de qua dictū est in secūdo. sicut ē cū ceteris fidelib⁹ cōlibus. quos ipe p̄allocutus fuerat dicens dñs vobiscū. Et ideo sibi nō rñdetur. sit et tecum sed ↄr. Et cum spū tuo. q. d. et dñs sit tecum nō sicut nobiscum. sed plusq̄ nobiscuꝫ ꝛ intimioꝛi ꝛ excellentioꝛi ꝛ sublimioꝛi mō q̄s nobiscū. sicut etiā sublimioꝛi mō fuit cum virgine q̄s cum aliqua creatura. Quare btūs Aug. in sermone loquēs in psona angeli ad beatā virginem dī. dñs tecū. sed nō sic mecū. sed plusq̄s mecum. tecum dñs in corde. tecum in utero. tecū in auxilio. Gratulare ergo btā virgo xp̄s rex de solio suo venit in utero tuo. ex synu patris in uteꝝ dignatus est descēdere matris. Sic etiā intimioꝛi mō habitat deus cū mentibus amoꝛosis ꝛ perfectis. vñ Bernū. sup cañ. sermo. xxij. Non oīno ꝓtenta erit aīa sic affecta ꝛ sic dilecta cōi. s. p̄sentia sponsi sic ceteri. nisi speciali p̄rogatiua intimis illum affectibus atq̄ ipis medullis cordiū celitus illapſ suscipiat. habeatq̄ p̄sto q̄ dēsiderat. Hūc modum diuine p̄tie ꝛ tactum dilectissimi sponsi ꝛ amplexū amoꝛiferū verbi eterni expta fuerat illa amoꝛosa aīa Hugonis de sancto vic. in de archa aīe sic dicentis. Quid est inquid illud dulce q̄ in eius recordatione aliq̄n me tangere solet. ꝛ tam vehementer atq̄ suauiter afficere vt tā tota quodammō a meip̄a aliena nari ꝛ attrahi q̄ nescio incipiā. erbilarat⁹ scia l obliuiōe oīm p̄teritoꝝ maloꝝ memoꝛia. coꝛ illuminat. desiderium iocundatur. tamq̄ alibi nescio ubi me tunc uideo. et quasi quibusdam amplexibus amoꝛis ītus teneoꝛ. sed nescio q̄d illud sit ꝛ tñ illud sp retinere ꝛ nunq̄ p̄dere toto animi nisu laboꝛo. luctatur q̄dammodo ꝛ delectat animꝰ ne recedat ab eo q̄ sē per amplecti desiderat. et quasi in illo oīm desideriꝝ fine se inueniens. sūme ꝛ ineffabiliter exultat. nihil amplius querēs. sp sic eē volēs. Nūq̄d ille est dilect⁹ meꝰ. Rñdet Hugo. O aīa mea ubi ille est dilect⁹ tu⁹ q̄ uisitat te. sed uenit inuisibilis uenit occult⁹ ut tāgat te. nō ut uideat a te. uenit ut nō tecū effundat. sz gustandū p̄beat se. nō ut impleat desiderium sz ut trahat affectū. Et sic patet ille singularis modus q̄ deus ē cū mentibus deuotis.

¶ Querit̄ itez cū mō deus inhabitet mentes sāctoꝝ. ubi habitabat antecz̄ fecerat celum ꝛ terram ꝛ mentes deuotoꝝ. Dicit magr̄ in. j. sentt. xxxvij. q̄ in se habitabat. deꝰ em̄ apud se habitat ꝛ apud se est. ¶ Sed querit an etiā in dyabolo habitet. dico q̄ non. qz nō est capax gr̄e. Unde dicit sanc. Tho. in cōpendio suoꝝ q̄dam sunt noīa q̄ important naturas put sunt nature. in his concedendū est q̄ deꝰ insit sunt aliqua p que intelligunt deformitates vt dyabolꝰ. de q̄bus non ē dōm q̄ deus insit nisi addat inc̄tū spūs vel aliud tale. Sic etiam est in dyabolo p p̄tiam potentiā ꝛ essentiam inc̄tum spūs. Sed quō est in rebꝰ oibꝰ ꝛ tñ nō inquinat sordibus eaꝝ. Dicit magr̄ sē. in p̄mo. q̄ sicut sol radios suos sine ulla polluti one sui effundit sup loca et corpoꝛa. nō solum munda. sed etiā immunda ac sordibꝰ feretia quoꝝ cōtactu hoīes ac queq̄ alie res inficiuntur. Solis uero radij impolluti ꝛ incōtaminati ea cōtingētes existūt. Non igit̄ ē mirādum si essentia diuina oīno simplex ꝛ incōtaminabilis oīa replet loca ꝛ oībus creaturis essentialiter ineſt. nec tñ cuiusc̄ sordibus reꝛ contaminetur uel contingat. Un aug. in li. de natura boni. Cum in deo inquit sint oīa que p̄didit. nō tamē inq̄nant eum illi q̄ peccāt cē. Quantū ad cōtinuationē īralē euāgelij. beri docebat quō peccatoꝛ debebat mūdari a peccati macula. hodie quō trinitas beata elegit i habitare mūda tabernacula. Et ſm hoc tres sunt partes que ſm tria tabernacula habent ad honoꝛem sancte trinitatis.

In p̄ma ostenditur quō deꝰ tabernaculū virginale formauit p singularem sanctitatē.

In scōa quō tabernaculū mētale adaptauit. p virtualem charitatem.

In tertia quō tabernaculū materiale ordinauit ad generalem pietatē.

¶ Dico nanque primo

q̄ deꝰ p singularē sāctitatē sibi formauit tabernaculum virgineū. s. mariam. ut in ea gloriose nuptie p filio dei possent celebrari. Locus em̄ ſm p̄m. illū. Dico. debet proportionari

locatio. Cū igit filiꝰ dei sit nobilissimꝰ z dignissimꝰ, locꝰ z tabernaculū suū in q debebat nouē mēsibꝫ q̄escere, z būane nature copulari merito fuit pciosissimꝰ z oi ꝑtute decoratꝰ. q̄lis fuit maria, iuxta illō Cāt. iiij. Tota pulcra es z̄, Sup q̄ dic̄ alexā. Neq̄ꝫ pelegisset eā nisi eēt ceterꝭ creaturꝭ dignioꝛ, do dilectioꝛ. trinitati gratioſioꝛ z vniuerꝭ excellētioꝛ. ~ D ~ Nec mirū cū rex celoꝝ formauit ad inhabitā dū Carnē virginis vt tabernaculuꝫ stellare, Aiam eius vt tabernaculū solare, Naturam vtriuſqꝫ vt tabernaculū regale. Primo enim fuit caro ꝑginis formata vt stella p regē celorū. Ad quā formationē ꝯsidero buiꝰ vite tres sapientes in spū eleuatos, attestantes huius rei myſterīū. Primꝰ de lege nature fuit balaā filius beoꝛ q̄ in spū eleuatꝰ vidēs mariaꝫ ſm carnē formari in mūdicia stellari, clamat prophetando. Nu. xxiiij. Oriet inq̄t stella ex Jacob, Et bñ dꝛ stella, qꝛ stella est splendida nulla bñs grauitatē, vt dicit phs, ij. celi. Ita maria mundissima ſm carnē extincto fomite nulla sensit rebellionē carnis, imo fortissimā habuit carnis repſſionē. Et ſō dicūt multi doc. q̄ in eius carne nūq̄ fuerit lāguoꝛ nature. vl lex mēbroꝝ vel fomes peccati vel dñium politicū volūtatis ad sensū sed dñū dispoſituꝫ sicut in statu innocētie. Quare de lege scripta sapientissimus salomō in q̄dā visiōe imaginaria eleuatus, istā mulierē fortē vidit pcul formari ſm carnē, z ſō dicit puer. vi. c. Fortitudo z decoꝛ indumentū eius. Post h̄ de lege gr̄e bea. Aug. in q̄ddam lumē vluiſcū eleuatus altius pꝛioꝛibꝫ videns matrē dei ſm carnis formationē, prupit in hec ꝑba. Quis potuit in huiꝰ aīa siue carne locꝰ eē vicioꝝ, q̄ ad celi vicē ꝓtinētis oīa, dñi tēplū ē effecta. Figurat q̄ꝫ vterꝰ ꝑginis p archā Noe, ō q̄ habetur Gen. vij. q̄ i archa noe vbi familiā suā saluauit erat fenestra vitrea, p quā aq̄ diluuij nō intrauerūt ſz sola lux q̄ oēs in archa videbant. Moraliꝛ p archā intelligit corpꝰ virginis ſiue vterꝰ in q̄ verꝰ noe, i. dei filiꝰ reꝯeuit. Noe em̄ interp̄tat reꝯes. Vñ Eccl. xxiiij. Qui creauit me, reꝯeuit in tabernaculo meo. Fenestra vitrea audit ꝑginis p quā lux diuine gr̄e angelo nūciante intrauit. quā gr̄az oībus de familia noe p ticipauit, i. omnibꝫ fidelibus nihilominus aque diluuij pcti nunq̄ꝫ p fenestrā alicuius sensus ipſius intrare potuerūt. E Scō p̄fatus rex celoꝝ visus ē formare in anīmā virginis. vt tabernaculū solare q̄ a sui principio radijs vt solaribus mundissimis refulsit, quam pulchritudinē z claritatez ꝯsiderans angelica natura, in eiꝰ laudez prupit p hec ꝑba. Pulchritudo eiꝰ ē celi spēs in visione gl̄ie. Eccl. xliij. Aspectꝰ eius vt sol in exitu vas plenū gr̄ie. Ad q̄s cant. nōnullos cōsidero vlatoꝛes q̄dam luce imaginaria eleuatos in spū, z sub lege nature ille vir sctūs Job q̄ vidit solē fulgere q̄ ad aīam marie, z lunā incedere clare, i. eiꝰ carnē, z letatū ē coꝛ eiꝰ. Job xxxi. Et de lege scripta ponūt nōnulli sanctū ꝑbertā dauid intellectualit altiꝰ eleuatū q̄ vt dit ſponsum, i. dei filiū in sole ponere tabernaculū suū dī. In sole posuit tabernaculū suuꝫ id ē i aīaꝫ marie posuit tabernaculū. Et de lege gr̄ie ad hāc visionē btūs Amb. est eleuatus vidēs aīam ꝑginis solā tā clare z a sui pncipio p̄seruatiue redēptam ait, q̄d em̄ nobilius dei mr̄e, q̄d splēdidi ea, quā splēdoꝛ elegit. vt de ceteris eiꝰ ꝑtutib taceā, ꝑgo erat nō soluꝫ coꝛpoꝛe ſz z mente, hec Amb. sup lucā. Et i ij. de sctā ꝑginitate virginis ex visiōe. Amb. aīa marie nō fuit a casu eleuata, ſz a cāu p̄seruata alꝫ nō ꝑgo mente ſz pctō coꝛrupta fuiſſet. Figurat p portā quā vidit Ezechiel q̄ nūq̄ fuit apta, sed sp clausa Ezech. xliij. q̄ p eam nūq̄ intrauit pctm̄, alꝫ nō fuiſſet sp clausa. F Tertio rex celoꝝ iterꝫ visus ē formare sibi tertiū tabernaculū ad moduꝫ regalis triclinij p lectulo salomonis, i. mariā totā dotando coꝛpoꝛe z aīa z aīam vniendo cū coꝛpoꝛe. In cuius vnione q̄s natura āgelica ptulit laudes in celo ex terrenis pōt argui. Nā ouidiꝰ naso exīs in insula ponti. ad visionē huiꝰ tabernaculi est aliqualiter eleuatꝰ, z ſō in. iij. li. de vetula, de hac ꝑgie z eiꝰ magnificētia, prūpit in h̄ ꝑba. Dūda q̄dē magni anī magniq̄ꝫ decoris plurꝭ bonestatis Et virgilius maro. exīs in europa ad visionē hāc, vbi rex formauit illud tabernaculū tertiū est eleuatus. Jō dicit in bucolicoꝝ egloga. iij. Jam venit carmīs etas iam redit et virgo. Hoc tabernaculū etiam ꝯsiderās in sua dignitate z ōcoꝛe Hiero. exīs in roma pclamat. Quid nos tantilli, q̄d actōe pusilli, q̄d in eius laudib referam⁹. cuꝫ si oīm nr̄m mēbra ꝑterent in linguas eaꝫ laudare sufficeret nullus, altioꝛ celo est de q̄ loq̄mur. abysso profundioꝛ, cui laudes dicere conamur. Si celū inq̄t te vocē altioꝛ es si matrem gentiū p̄cedis, si formā dei te appellē dig

Babbato post inuocauit

na exístis, sí dñam angeloꝛ pata eẽ ꝓbaꝛ ꝙd
igit dígne de te dícã, neſcio, hec ille. ℍ Sz
quer̃itur cum Maria ſit omni laude dígniſ-
ſima an hoc magis meruerit chriſtum conci-
piẽdo mente q̃z concipiendo t pariẽdo carne
Rñdet Aug. in li. de ꝟgi. q̃ beatioꝛ fuit beata
ꝟgo ꝯcipiẽdo xp̃z mẽte q̃z carne. qꝛ ex eo q̃ su
m⁹ ꝯiuncti ſanctis carnis ꝓpinq̃tate, nõ in ℍ
beati ſum⁹ nec in ℍ ſtat nr̃m meritũ t bonuz
ſz ſi doctrina t moꝛibꝫ obediẽdo atq̃z imitan-
do ſctis coherem⁹. in ℍ boni ſum⁹ t meremur
Uñ cũ díceret xp̃o, Btus uent̃ q̃ te poꝛtauit,
Rñdit xp̃s Quinimo, bti q̃ audiũt verbũ dei
t cuſtodiunt illud. Propter qõ ꝯcludit ibidẽ
Aug. q̃ materna ꝓpinq̃tas nihil marie pfuiſ-
ſet. niſi felici⁹ deũ coꝛde q̃z carne geſtaſſet, et p
ꝯñs magis meruit ex ꝟginitate cõcipiendo
xp̃m mente q̃z maternitate xp̃z ꝯcipiẽdo t pa
riẽdo carne. Iſtud tñ ueꝛ ẽ ſi ꝯſideremus illa
duo ꝑm ſe put vnũ nõ includit aliud. Uirgi-
nitas eñ que eſt propter deũ ꝑm quã cõcipi-
mus xp̃m mẽte ſine carnali cõceptõe ẽ melioꝛ
q̃z cõceptio carnalis ſine mẽtali. ℍ Sz ſi
illa duo ſe inuicẽ nõ excludũt, ita q̃ ꝯcipe xp̃z
carne q̃z tũ eſt de ſe, q̃dam ꝟgruitate vel neceſ
ſitate includat cõcipe xp̃m mente, ſic materni
tas dei in beata ꝟgine fuit potioꝛ q̃z ꝟginitas
qꝛ maternitas hmõi includit ꝟginitatẽ t ſan
ctitatẽ, t nõ ecõuerſo. Indecẽs eñ fuiſſet, et
p ꝯñs impoſſibile q̃ dammõ mr̃em dei eẽ t ñ
ſctam t virginẽ. Nõ ẽ aũt incõueniens econ
uerſo, qꝛ multi ſcti t boni ſũt cõcipientes xp̃z
mente, q̃ tñ ſpm nõ cõcipiũt carne, ſimp̃r er-
go dõm q̃ mr̃nitas in beata virgine eſt poti-
oꝛ t magis meritoꝛia q̃z virginitas. Hic ſi q̃-
rit̃ quid ẽ melius viuere an eſſe. Dõm q̃ viue
re eſt melius q̃z eſſe, qꝛ nõ inuenit̃ viuere ſine
eſſe. ſed bene econuerſo. I

Dico ſecũdo qd deus

p ſingularẽ charitatẽ mẽtẽ nr̃az ad ℍ coapta-
uit t coꝛ diſpoſuit vt ſpũſctus poſſz ibi ꝑma
nere cũ ꝟtutibꝫ oꝛnaret. Hã ſic dicẽ ꝓbs, viij,
ethi. Filia ſibꝫ cõgaudẽt. puri t mundi de
lectant̃ in puris t mundis, ſic videmus pue-
ros a puritate vocatos maxime in floꝛibꝫ de
lectari t poꝛcos imundos in ſtercoꝛe. verſus
Gaudet poꝛcus in ſceno pl⁹ q̃z in fõte ſereno.
Sic imũdi pctõꝛes magꝭ pctis delectantur
q̃z virtutibꝫ. Et ſõ poꝛc⁹ infernal⁹ imũd⁹ ſpũs
cũ eiſdẽ habitat. Puri aũt t iuſti q̃ in floꝛibus
ꝟtutũ delectant̃, ſ. fide, ſpe t caritate, humili-
tate, caſtitate iuſticia t miſericoꝛdia, hñt ſpm̃
mũdũ, i. ſpm̃ ſanctũ in coꝛdibus eoꝛũ, q̃ꝛdz
de pe. diſ. ij. põt. In his itaq̃z virtutibꝫ ſine q̃
bus ad vitã minime pueniꝛ̃t. ſpũſctus in elec
toꝛ ſuoꝛ coꝛdibꝫ ꝓmanet. K In qua q̃dz
ꝓmanentia notat̃ ſingularis ꝓrogatiua de
ponẽs tria, ſcz
Singularitatem diuine dilectõis.
Singularitatẽ donoꝛ diuine diſpẽſatiõis.
Singularitatẽ diuine puidentie t curatõis.
Dico ꝓmo q̃ de⁹ ſiue ſpũſctus aiam mundã
et virtutibꝫ oꝛnatã ita ſingulariť diligit q̃ ip-
ſam in oibus t oia in ipa diligit ꝓpter ipaz
t nihil ſine ipa diligit. Uñ hugo de arra aie
affectanti ſe vnire t ſolũ ſingulariter diligi a
dilecto ſic ait. Nihil o aia ꝓuiligio ſingulaꝛ̃
amoꝛis tui ſocietas bonoꝛ p̃ſcribit, qꝛ ſponſ⁹
tuus in oibus te t q̃s diligit ꝓpter te ac p hoc
ſingulariť t vnice. Sz q̃ris quõ ille amoꝛ ſpi
ritusſancti poſſet dici ſingularis ad vnã aiaz
cũ tñ ſit cõis oibus p̃ſertim cũ oẽ diuiſũ i plu
ra minus ſit ſingulare, qꝛ virtus vnita foꝛtioꝛ
eſt ſeipa diſpſa. Dõm q̃ dilectio bene tenet ꝺ
amoꝛe carnali, ſz ſecus eſt de amoꝛe ſpũali et
maxime in deo, cuius amoꝛ rõne diuine ſim-
plicitatis oino vnicus eſt t t indiuiſibilis. et
ideo deus oia vnice diligit, t ipa in omnibus
diligit. Uñ hugo vbi ſupꝛa. Iſte inquit a-
moꝛ vnicus eſt nõ priuat⁹ ſolus nec tñ ſolita
ri⁹ ꝓticipat⁹ nec diuiſus cõis t ſingularis cũ
ctoꝛ ſingulus t ſingularis totus nec ꝓticipa
tiõe decreſcens, nec vſu deficiẽs, nec tpe vete
raſcens, antiqu⁹ t nou⁹ affectu deſiderabilis
t expientia dulcis, fructu eternus, iocunditа
te plenus. L Sed replicares, ſz ex predicť
bñ ꝓbeť diuiſibilitas amoꝛis diuini, non tñ
argu[illegible]tur eius ſingularitas q̃ eadẽ rõne ſin-
gula diligat, et quãlibet aiam bonam t min⁹
pfectã. Ad hoc dõm q̃ ſicut ẽ de ideis in men
te diuina que ꝑm q̃ ad eſſentiam pertinent ſũ
oino ſimplices t indeterminate, ſicut t ipa eſ
ſentia diuina, tñ ꝑm q̃ important reſpect⁹ ad
creaturas, quaꝝ ſunt exemplaria, ſic ſunt alie
t alie. Sic põt dici in ꝓpoſito de amoꝛe dei. q̃
licet vnicus ſit t ſimplex per comparationeꝫ
ad deũ, vt tñ reſpicit hanc t hanc aiaz ſub ali
qua rõne ſingularitatis reſpicit vnã t nõ aliã.
Unde de q̃libet aia perfecta dicit ſponſus,
Cant. vj. Una eſt colũba mea, vna eſt ꝓfecta
mea. Ad deſignandũ etiã hui⁹ dilectõis ſin-
gularitatem dixit Gabriel marie, Benedicta

tū in mlieribꝫ, z nō dixit sup mulieres plus ē em aliquā diligi in oibꝫ mulieribꝫ, ꝫ super oēs mulieres. qz possibile ē aliquā diligi sup oēs, q̄ tm nō diligit in oibꝫ, diligere em in oibus aliquā ē in oi dilectōz ipam intendere, ēt pter ipam oēs diligere z nullā diligi sine ipa Et hec singularitas dilectōis figurata ei hester, q̄ inter multas puellas, z in oibꝫ solavnice dilecta fuit ab assuero rege. Et btā ꝟgo a deo. Vñ etiā de q̄libꝫ tali ꝟgine cātat, Elegit eā de⁹ z pelegit eā tc. Sco spūsctūs aiam mūdā ornatā ꝟtutibꝫ p suā pmanentiā z inhitatōz singularit dotat donis dei Ad cuius euidentiā ē sciēdū q donoz dei q̄dā sunt cōia, vt ea q̄ ad vsū vniuersoz veniūt, vt sol z luna, spiramē aeris z silia. Quedā sūt spēalia vt ea q̄ nō in oibꝫ, sz cuidā societati ꝯcessa sūt, vt colūna nubis, z māna iudeis fuerūt ꝯcessa, z nūc fides z sapia z hmōi ꝯcedunt fidelibus. Quedā ꝟo sūt singularia, vt ea q̄ vnicuiq; ꝑtia iptita sūt, sicut abrae fides, dauid mā suetudo. salomoni sapia, samsoni fortitudo. Job patia. Petro ꝓncipatus apl̄oz. paulo aplatus gentiū. Johanni p̄uilegiū amoris btē ꝟginit fecūditas ꝟginal, z silr ē de singul mētibꝫ q sp̄ q̄libet aliq̄ bonū dei. ita sibi singulare q̄ nulli alteri ꝑm istū modū cōpetit.

Exēplū familiare ē in facie hūana, qz in q̄libet facie hūana est indita naturaliter aliq̄ distinctio singularitatis q̄ nulla sibi q̄ ad oia sibis inuenit. Sic etiā de facie mentali. Vñ etiā de q̄libet sctō cantat. Non est inuent⁹ similis illi. Et ꝑm hāc singularitatē cuilibꝫ in merito ꝯpetit singularis rō in ꝑmio. Vñ q̄libet sctūs in patria bz aliq̄ ꝑmiū ꝑm aliquez modū singulare q̄ nō est in aliq̄ alio sancto, z exinde bñ saluat q̄ libet sanctus in suo festo in suplatiuo cōmendat. Hec singularitas meritoz z ꝑmioz relucet plurimū in effectu quē opat spūsanctus p hos in quib⁹ manet, vñ aliqbꝫ deotis ꝓsōis fiūt crebro aliq̄ apparitōnes que tm n fiūt alijs i eodē ḡdu caritatis, vt etiā maioris exītibꝫ. Silr q̄dam sancti multis clarēt miracul. q̄bꝫ nō clarent alij etiā maioris meritī z p̄emij. Sicut btūs Nicolaus pl̄a opat miracula q̄z sanctus Petrus. Cuius rō etiā colligi ꝑt ex dictis, hec em ipi meruerūt aliq̄ singulari mō gr̄e q̄us nob occulto Vñ bern. sup cant. Nō oibꝫ eodē mō data ē gr̄a. pozro thomas in latere, Johānes in pectore petr⁹ in sinu p̄is, paul⁹ in tertio celo, secreta hmōi gr̄az assecuti sūt. Et ꝑmo thomas i fūdamēto fidei, Jobes in loco charitatis, paul⁹ in intimo sapie. petr⁹ in luce ꝟitatis. Sic apōl sponsū māsiōes multe sūt, z ꝑm q regit tabernaculū dispositū z mūdū, ita dotat eū singulari ꝓuilegio. Et iō q̄libet deuot⁹ ꝑt dicere cū ps, Tu dñe singulr in spe ꝟsti me tc. Tertio spūssanctus aiaz mūdā p sui habitatōz custodit p singularē ꝓuidētiā z curā. qz vicz de⁹ ita singulariter curā hr̄e videt de aia deuota q̄si circa eā solā occupet. Vñ hugo vbi sup. Sic certe mihi videtur cū eius miseratōnes circa me attēdendo q si phas est dicere. q̄dammō nihil agat aliud deus. nisi vt mee saluti ꝓuideat. z ita totum ad custodiā meā occupatuz eū video, quasi oīm oblit⁹ sit, et mihi soli vacare velit, semp se p̄sentem exhibet, sp se parat offert, quocūq; verto me. nō me deserit vbi cunq; fuero nō recedit q̄cq̄d egero pter assistit. Oz q̄rit an p aliq̄d signū possit q̄s certificari, q spūsctūs habitet in eo. Dom q de lege cōi nullus ꝑt esse certus, qz nescit hō an odio vel amore dignus sit. Sed de lege spēali de⁹ ꝫ pōt alicui euidenter oīdere. Sicut credit de moyse. q̄d in visiōe clara dei hoc cognouerit. z de paulo in raptu. z de btā ꝟgine z multis alijs. Quaūt de lege cōi ꝫ p se nullus possit scire p aliq̄d signū, pbat. qz si p aliq̄d signū hoc posset scire hoc maxime esset p vnū istoz. s. p receptionē visibilē spūssancti vl̄ p emundationē ab omni peccato veniali et actuali, vel p reuelationez secretoz dei, vel p desideriū morandi cū xp̄o z moriendi cū corpore, sz nullū istoz ē euidens signū ꝓximum nō, q̄d pz de nicolao aduena q̄ fuit vnus ō septē dyaconibꝫ electis in custodia viduarum spūsancto plenus, vt testat Lu. in act. q̄ recepit spm̄sanctū apparenter. z tm apostatauit in fide, z multa iniqua seminauit z pdicauit, de quo dixit Joh. in apoc. ij. c. Habeo aduersus te pauca, qm̄ habes illic, s. in ecclesia pgama tenētes doctrinā nicolaitarū. Hec scōm signū est euidens. Nam licet aliqui diu manent sine pctō z remorsu venialis z mortalis culpe attm̄ nō sunt certi de salute eterna Apl̄us em̄ nō sine cā dixit, Nihil mihi ꝯscius sum. sz in hoc non iustificatus sum. Et alibi. Qui se existimat stare, videat ne cadat. Cecidit em̄ adaz q̄ fuit in tanta perfectione z pfectissimo statu creat⁹. Etiā iudas diu cū xp̄o vixit sine pctō. et tamen perijt. Hec insuper tertium signum

Sabbato post inuocauit

est euidēs.nā z balaam fuit ꝓphēta z multa secreta dei ē scrutat⁹,z tñ inter damnatos reputat⁹ Hoc idē pz de multis q̄ miracula faciēt tpe antixp̄i de q̄bꝫ dr in euangelio,qđ dicturi sūt in die iudicij,Dñe nōne in noīe tuo ꝓphetauimus z signa et miracula fecim⁹ zc. Hec etiam est euidens signum in morientib⁹ pro xp̄o,qm̄ multi se interfecerunt pro xp̄o.de q̄bus dubiū est an sint saluati,sic recitat aug. i.de ci.dei.c.xxvj.de mōtaliby q̄ seipas rome interfecerūt in flumine p̄cipitando: nolentes naufgare ad paganos,Et ita habem⁹ q̄ nullū signū est euidens ad hoc q̄ aliq̄s sciat se cē in charitate z habeat spm̄sctm̄,Dz ḡ q̄libet se pare q̄tū pōt ad hoc vt spm̄sanctum suscipiat,vel si bz ne eum perdat.

Tertia pars in qua

notat quō trinitas sctā tabernaculū materiale ordinauit ad pietatis sue generalē influentiam.de quo dr p̄ ps.xlv. Sctificauit tabernaculū suū altissim⁹. Hā sicut sol ℈ ꝓtbolomeū ph̄m,in ꝓpria domo,s,in leone ē maxie ꝓtuꝫ z influentie,vt pz in dieby canicularib⁹ qñ feruore sui gramia arefacit z terrā exiccat, Sic de⁹ in eccl̄ia quā p spēali domo z tabernaculo elegit est maxie pietatꝫ z charitatꝫ Vñ z.ij.pal'.vij.dr q̄ cū salomō in hierl'm ꝓpleuisset domū dñi apparuit ei dñs nocte et ait,Audiui oratione tuam z elegi locum istum mihi in domum sacrificij, Si clausero celum et pluuia non fluxerit,mandauero et p̄cepero locuste vt deuoret terram,et misero pestilentiam in pp̄lm meū.cōuersus aūt pp̄lus me⁹ super quos inuocatū est nomē meū deprecat⁹ me fuerit z acq̄sierit faciē meā.z egerint pniaz a vijs suis pessimis,ego exaudiam de celo,et propitius ero pctis eorū z sanabo terraz eorū. oculi q̄z mei erunt apti z aures mee erecte ad orōnem eius q̄ in loco isto orauerit, Elegi enim z sanctificaui locū istū,vt sit nomē meū ibi in sempiternū,z p̄maneant oculi mei z cor meū ibi cunctis diebus,z ideo vt haberē,xij.q.j.futurā eccl̄iam, Vir religiosissimus Constantinus ꝑmus fidem veritatis patenter adept⁹ licē etiā dedit p vniuersum orbē suo imꝑio degentib⁹ nō solū fieri xp̄ianos,sed etiā fabricandi eccl̄ias z p̄dia tribuenda constituit, Denicꝫ idem p̄fat⁹ ꝑnceps donaria īmensa contulit z fabricam tēpli ꝑme sedis .i.ap̄lice sedis bti Petri instituit. Q. Dedicat nanqꝫ siue sā ctificat materialis ecclesia ad tria genera officiorum.scz in

Apotecam medicinaliū vnguentoꝝ
Thesaurarium celestium donoꝝ
Scholam moralium documentoꝝ

Sūt nāqꝫ in eccl̄ia sacra vt spēs aromatice i remediū omniū morboꝝ spūaliū z defectuuꝫ Et sūt septē in nūero,s,baptismus,confirmatio eucharistia,pnia,ordo,matrimonium z extrema vnctio,ꝑsus,Abluo firmo cibo dolet vnguīt ordo iungo. De istis habet de cōse,dis.iij. Istoꝝ aūt sacroꝝ sufficientiā et ordinē assignant doctores q̄dā attendentes q̄ sūt remedia p̄ defectus, Sic ei defec⁹ ē duplex,scz penalis z culpabilis,si defect⁹ ē culpabil' ℔ est tripl'r,vel original', et p̄ hunc est baptismus, vel actualis mortalis,p̄ quē ē pnia,vl' actual' venialis,p̄ quē est extrema vnctio, Si aūt defectus est penalis,℔ est quadruplicit',s, ignorantia in rōne,p̄ quē ē ordo in q̄ cōfert̄ lauis scie,vel est inclinatio z pronitas ad maluz in voluntate,p̄ quē est eucharistia, vel est infirmitas in irascibili,p̄ quem est confirmatio vl' est cupia in cupiscibili.p̄ quē est matrimoniū, ℟ Dz q̄ritur vtꝫ oia sacra noue legis habeant efficaciā suā a xp̄o vt instituente vel vt pmerente, et videtur q̄ ab ipso vt instituente,probatur sic. Nullum signum ad placitū signās bz efficaciā nisi ab instituēte z assistente,sed sacra sūt signa signātia ad placituꝫ sensibilia. Vñ mgr.iij.sen.dis.j. Sacramētū est signū gratie vt ei⁹ similitudinē gerat z cā exist. Et Bre,in mora,z ponit̄.j.q.j. Sacrm ē q̄ sub tegimento rerum sensibiliū virtus dei opat̄ secretius salutē aiaꝝ Contra,ab ipo sūt vt merēte,ꝓbat̄,sacra noue legis bñt efficaciam a xp̄i passiōe,q̄ ex merito xp̄i,ꝓna pz,quia al's passio xp̄i nō esset laudabilis z meritoria nisi inquātū voluntarie accepta, Antecedens ꝓbat̄ p Aug.xv.de ciui.dei.c.xxvj.vbi vult q̄ p vulnus xp̄i laterale qđ erat ostiū arce sacra manauerūt z efficaciam habuerunt, Rñdeo q̄ sacra babuerunt efficaciaz a xp̄o primo vt ab instituente.quia solus ea potuit instituere quare omnia a xp̄o instituta reperiuntur. Primo baptismus,qz Joh.xv.legit̄ q̄ discipuli eo viuente baptizabāt, Item Mar.vltio, Euntes docete oēs zc, De eucharistia pater quia primo fuit predicata z ꝓmissa diffuse Joh.vj. Sed institutio ei⁹ facta est in cena Luc̄ xxij, Hoc facite in me zc, De confirma-

tione. Dat.xix.qñ xps iposuit man⁹ sup parvulos. Vñ t in ꝑmissiua eccl'ia aplī p iposition̄ manuū ꝓfirmabāt. Act.viij. De sacro unctis extreme. Joh.xx.q̄rū remiseritʒ pec.tc̄. de sacro unctis extreme. Dar.vj.legim⁹ q̄ discipuli vngebāt oleo mītos infirmos t sanabāt.ʒ ꝟ nō poterat fieri nisi ꝟtute xpī instituetʒ hoc De ordie Lu.xxij. Hoc facite i meā ꝓme. Jtē Joh.xx. Quoꝝ remi.pec.tc̄. Hec em̄ dictio p cipue ptinet ad ordinē sacerdotalē.s.ptās respectu corporis christi veri, et potestas respectu corporis christi mystici. De mrīmonio Dat.xix. Nūq̄d legistis q̄ masculū t feminā fecit eos.s.de⁹, et dixit sup os ade. Quāobrē relinquet hō pa.tc̄. Ex p̄dictis sequūt aliq̄ corrolaria. Primū q̄ falsū est dicere q̄ iacob instituerit sacr̄m pnie. Jaco.v. Cōfitemini alterutr̄ pctā vra.q̄ eius autoritas non erat. Scōm q̄ falsa ē opinio dicētiū q̄ sacr̄m unctis sit institutū ab eo dē Jaco. Infirmat̄ q̄s in vobis inducat tc̄. ℣. Dico scdo q̄ sacra hūt efficaciā a merito xpī t a passione, pbat̄ autoritate Aug.xviij.de ci.dei. In exordio gūis hūani ō latere viri dormientis detracta costa edificata est femina, xp̄m t eccl'iam tali facto ꝓphetari optebat sopor quippe viri dormientis moris erat xpī cui⁹ examinis in cruce pēdentis lancea latus pforatū est atq̄ inde sāguis t aq̄ ꝓfluxit.q̄ sacra ee nouim⁹ q̄b edificat eccl'ia xpī. Jtē habet de ꝓse.di.iiij.c. ꝓpie. et extra ō bap. t eius effectu.c. maiores. Haꝫ in xpī passione apparuerūt oia sacra. Baptism⁹ in aq̄. Joh.ij. Confirmatio in ei⁹ sanguie q̄ ꝓfirmauit in bono. Eucharistia.qz ibi fuit idem sacerdos t hostia. fm Aug.iiij.ō trini. Pnia in ꝓfessione latronis. Ordo qz ibi fuit sacerdos seipm offerens. fm apl'm ad Heb. Hoc enim fecit seipm offerendo. Extrema unctio per sāguinē liniētē. Mrīmonium. qz ibi eccl'iam sibi copulauit. iuxta illud Exo.iiij. Spōsus sāguinū tu mihi es. ℣. Oꝫ occurrūt dubia. Primū q̄ fuerit necessitas institutōis sacroꝝ. Dōm q̄ necessariū fuit ad vnitatē t verā conformitatē religiōis xp̄iane. vt p aliqd signuꝫ sensibile cōuenirēt inter se t distinguerent ab infidelib⁹. Scdo dubitaf q̄ fuerit utilitas. Dicendū q̄ duplex.s.pfect⁹ boni. t resistētia mali. meritū nāq̄ ꝓsistit ptipue in actu nobilissime ꝟtutis.s.latrie mō usus sacroꝝ sc'act⁹ latrie patet sglr rō scdi. qz sūt munitōes ꝫ hostiles insultꝰ. Nā septē sūt ꝟtutes q̄b meremur vitā eternam.s.tres theologice. t quattuor cardinales. Et in adiutorium fidei datur baptismus ad actū spei extrema unctio. ad actū charitatis eucharistia. ad actū prudētie ordo. ad actū fortitudinis cōfirmatō. ad actū iusticie pnia. ad actū tpantie matrimoniū. Hꝫ qd illoꝝ sit excellentius. Dōm q̄ baptismus excedit alia rōne efficacie. de cōse.dis.iiij. nam virtute ei⁹ dimittunt̄ oia pcta. q̄ ad culpā t q̄ ad penam. Eucharistia excedit rōne dignitatis t sanctitatis. de ꝓse.dis.ij. nihil. Confirmatio excedit rōe ꝓferēdi. qz a solo epo ꝓfert. sic etiā ordo sacer. Mrīmoniū excedit rōe significatōnis. qz significat ꝓiunctōez xpī ad eccl'iam t vnionē diuine t humane nature. ℣. Sed quer tur fuerūt ne instituta sacra pro quacūq̄ lege Dico q̄ sic. qz de⁹ nec tpe nature lapse dereliquit gen⁹ hūanū sine remedio necessario tc̄. Sed q̄ fuerunt. Rñdeo nō est certū de tpe legis nature. ꝺz tū q̄ aliqua obligatio et fides gentū. sed p tpe legis scripte circūcisio. ꝫ originale in masculis. t vt cōiter ꝺz a doctoribus i femellis fides gentū Et q̄dā doc. dicit q̄ lotō aque. t probat p Ezech.xvj. pater tuus amoreus t mr̄ tua cethea. Et qñ nata es in ortus tui. nō est p̄cisus vmbilicus tuus. t nō es lota aq̄ in salutē. Hāc igit eccl'iam vbi tam p̄ciosa t salutifera habent̄ aromata atq̄ vnguenta cum omni reuerentia et deuotione intrare debemus. vt deus nobis ꝓferat gr̄am t salutem. quia vt ꝺz Gen.xxviij. Vere nō ē h̄ aliud nisi dom⁹ dei t porta celi. ℣. Scdo eccl'ia est thesaurariū celestium donoꝝ t diuitiarū in qua sūt indulgentie multe t gr̄e. quas bō ꝓseq̄ pōt. Nā thesaur⁹ eccl'ie recōdit⁹ in eccl'ia ꝓuenit ex supabundantia meriti passiōis xpī. cuius gutta minima sanguinis vel sudoris sufficiens fuisset ad omnium peccatoꝝ expiationē que vnq̄ fuerūt perpetrata. qz respectu ei⁹ nihil sūt oia. Etiā ex meritis sanctissime del genitricis marie. q̄ nec mortaliter nec venialiter vnq̄ peccauit. cuius infinitas passiones t amaros dolores in sui filij passione t morte sustinuerit quibus nobis meruit. Etiam ex meritis oim sanctoꝝ martirū. quoꝝ sanguis p xpo effusus nobis maxime meruit Etiā ex abundantia meritoꝝ oim deuotoꝝ xpianoꝝ q̄ vltra mensurā delictoꝝ vel debitoꝝ suoꝝ. p tribulatōes t afflictōes superogauerūt t nobis meruerunt. ℣. Item ieiunia. orōnes. elemosyne. castigationes quibus

Sabbato post invocavit

deo seruierũt. Hec oĩa p diuinã clementiã in scrinio ecclesie recõdita sctõ Petro z ei⁹ successorib⁹ collata z cõmissa. fidelib⁹ in caritate vnitis dispẽsãda z distribuẽda i dedicatõi b⁹ pro cinq̃s z festiuitatib⁹ sctõrũ largissime distribuũt. vt vnusq̃q̃ iuxta suã capacitatẽ accipiat. Et lõ cũ sũma bũilitate z deuotiõe tabernaculũ eccl̃ie ẽ intrandũ cũ ꝓritõe z cordis dolore de pctis. z sic mereꝛ hõ venĩã delictoꝝ. al's nõ eẽt capax indulgẽtiaꝝ. Indulgẽtia nãq̃ ꝓsupponit dimissionẽ pcti. cũ sit q̃dã relaxatio pene debite p pctis. Et q̃ dicto ꝓz corrclarie. q̃ multi sũt stolidi z stulti. q̃ magnis laboribus z expẽsis currũt ad dedicatões. nec ꝓfessi nec ꝓriti. z lõ infructuose recedũt. z vtinã nõ peiores ebrietatib⁹. ludis. chorcis et his silib⁹ redirẽt. A Tertio eccl̃ia ẽ scola moralitũ documẽtoꝝ. ibi em̃ fiũt p̃dicatiões. exhortatões. orõnes. ꝓces oblatões. misse in q̃b⁹ oĩb⁹ de⁹ placat z mia ipetrat. vñ Ezech. x. dr q̃ dom⁹ dñi ipleta ẽ nube. s. doctrina salutari. orõne spũali. etiã q̃bus corda arida irrigãtur z de⁹ mitigat. Sz dolẽt referẽdũ ẽ z conquerẽdũ cum ꝓpheta Ezech. viij. Conuersus vidi z ecce. xxv. viri qui habebãt dorsa ꝑ altare templi. et facies eorũ contra orientem. Et videte si ꝓpheta z deus p ꝓphetã ꝓquestus est q̃ antiqu⁹ ꝓplus nõ fuit attẽt⁹ in domo dñi. vbi aialia irrõnabilia offerebant. q̃d igit̃ in modernis tpibus. si vidisset multos nõ solũ sine reuerentia. sed cum irreuerentia magna venientes. non in humilitate. sed cũ superbia ibidẽ stantes non orantes. sed cũ dissolutõne cauillantes detrahẽtes. nec ꝓbum dei audiẽtes. q̃d dixisset ꝓpheta. Certe dico q̃ illud verbum saluatoris. Dom⁹ mea dom⁹ orõnis est vos aũt fecistis illã spẽluncam latronum. ꝓculdubio ꝺ dixit. qr inuenit ibi quattuor indecentia. s. oues. boues. colũbas z nũmularios. Inuenit em̃ de⁹ ꝓmo in sctã eccl̃ia boues. i. mentes mũdi delectatõnib⁹ deditas. q̃ solũ de corꝑoꝝ ꝓsolationib⁹ curãt sed aiam̃ et spiritũ negligunt semper ad modum bouꝝ terrã arantes et spm̃ negligentes. quoꝝ ꝛcor instar talpe excecaꝝ in terrenis z versatur in eis. nec vnq̃ mentes suas erigunt ad celestia sicut nec bos. quia puluis terrene affectiõis excecauit eos. Zales semp paleas ad modũ boum comedunt. i. in peccatis delectantur z vanis. quibus paleis fornax inferni est accensa. ibi sunt in domo dñi sicut latrones. Scõo deus in domo sua inuenit oues. i. mentes vana intentione corruptas. quia exterius pretẽdunt q̃ pure ꝓpter deũ ad domũ dñi vadunt et veniunt. Sed intentio multoꝝ frequenter est corrupta. qr forte ad videndum z audiendũ vana z inutilia illuc accedunt. Vñ multi intrãtes z in domo dñi existentes. habẽt dorsa sua ad altare. inspiciunt mulieres. z mulieres econtra viros. z ad istũ finẽ multi veniũt z in illis sub pelle ouina latet cor vulpinum. veniunt in vestimentis ouium. z intrinsecus sunt lupi rapaces. Isti sunt latrones q̃ spoliant in domo dñi boies mundis affectionib⁹ z sanctis meditationib⁹ meritis z gratijs. B Tertio inuenit ibi colũbas nõ simplices sz varijs pẽnis vanitatũ ornatas. Sic i domo dñi inueniunt̃. qui supbe so ornant varijs vestimentis z coloribus. q̃ sunt sil'es sytali serpenti que vt di. Isiõ. tanta prefulget varietate dorsi. vt in sui admiratiõnẽ intuentes inducat. et qr piger est q̃s cursu inuadere neq̃t sui admiratione intuentes rapit. z q̃nto ẽ magis discolor. tanto in veneno deterior. Sic hõ ornatus tanq̃ q̃dã idolum oculos z corda intuentium ad se trahit. z stupida z insensata reddit. z sic ea p cõcupiam rapit z veneno male delectatõis extinguit. z lõ quanto ornatior z pulchrior tanto pniciosior. z lõ talis ornatus rethe dyaboli dr ad capiendũ aias. Sed dicis nõ ideo adorno me vt capiam homines. dico q̃ facis sicut latro qui non per se vult piscari in viuario dñi vel venari in foresta eius. tñ cõmodat rethe suum latroni audaciori. sicz illi dant corꝑa sua dyabolo ad decipiendum z capiendum aias. multi em̃ volunt ꝓcupisci. q̃uis ꝓcupiscere nõ velint. z lõ faciũt in tẽplo spẽluncam latronũ. Quarto inuenit ibi nũmularios. q̃ nũmum z monetam eterni cesaris. s. animam suã imagine ad modum nũmi insignitam cambiũt. z vendũt diabolo p modica delectatione. In eccl̃ia nanq̃ nulla talis emptio fieri dz. sed reemptio z solutio pctõrum p ꝓtritionẽ z dolorem z deuotam actionem

Dominica Reminiscere

Assumpsit iesus petrum iacobũ z frem eius iohannem z duxit illos in mõtem excelsum seorsum. et transfiguratus est ante eos. Math. xvij. Et Alkabitius in theorica

planetaꝝ dicẽ. q̃ q̃ volũt diuinari in astris sup
aliqb effectib ꝫ euẽtib futuris necesse ẽ vt
altos mõtes adeãt. Cui rõ ẽ fm ptholome
um almagestũ, iñ. qz subtilitas mõtani aeris
sbtilitatẽ atqꝫ lipiditatẽ effic rõis, sic volẽs di
uinari ꝫ certificari de effectib gr̃e zpletatis, ꝫ
an sit de nũero saluãdoꝝ excluſ oib trenis
ꝫ mũdialib, p affectũ veri amoris ꝫ charitatis
sursũ in deũ ascẽdat, ꝫ diuinitus illustrat ꝫ p
fecte informat q̃uisqꝫ ad pfectã lucẽ puenīat.
Sic ōr de pe. di. iñ. nō reuertebãt. Desideriuꝫ
iustoꝝ qō absqꝫ obstaculo ẽ diuinit illumiat
q̃uisqꝫ ad pfectã lucẽ ꝫ btãm puenīat. Discipu
li igit xpi relicti oib terrenis, qz sincera dilec
tione solũ xp̃m accesserũt p alijs secreta diui-
nitatis meruerũt speculari in xp̃i trãsfigura-
tiõe. Querit cũ deꝰ possit oĩs hoies saluare,
cur petꝫ ꝫ ioh̃em assũpsit ad gloriã, ꝫ andre
am ꝫ philipp̃ũ vult dãnare. Et videt q̃ ipe de
us sit cã q̃re vn̄ꝰ saluat ꝫ alter dãnat. Dom q̃
nũqꝫ fuit hō adeo miser in peccãdo in hac vi-
ta cui deꝰ suã miam negaret ꝫ gr̃am, dũ tñ se-
ipm capacẽ faceret. Nihil em̃ tã vile tã imun
dũ q̃ sol ñ illustret reiecto obstaculo. Videa-
mꝰ nãqꝫ in magnete cuiꝰ ꝑtꝰ naturaliter ẽ attra-
here ferꝫ ꝫ sp trahit nisi ferrũ oleo inungat, p
qō ꝑtus magnetis ipedit, nec h̃ ẽ rõe magne
tis, cuiꝰ ꝑtus ẽ indifferẽs ad oẽ ferrũ, sed alte
rius impedientis. Sic deꝰ naturaliter ẽ miseri
cors, ꝫ de natura sua est oẽs indifferenter ad
se trahere ꝫ clementer recipere. Unde Amb.
in li. de pe. ꝫ allegat de pe. di. ic. medicia. D
Deꝰ diffinitiõem nō facit q̃ miseri cordiã suã
oibus p̃misit, Glo. indifferenter quẽlibz pec-
catorẽ recipit nisi se pctis ipediat. Est igitur
diuina electio p̃destinatio siue receptio vniꝰ
ꝫ non alterius a libera voluntate diuina ꝫ ex
mera gr̃a, nullã penitꝰ hñs cãm. Sua aũt re
probatio ꝫ relectio nunqꝫ est sine cã, cum nul
lus dãnet nisi p pctõ originali vel actuali mor
tali. Electio igit deꝰ est sine meritis, sz repro-
batio nõ sine demeritis. Nec reprobatio fat
alicui iniuriã. qō oñdit p exemplũ beati Au-
gustini in li. de p̃destinatõe sic. Si vnus hz
duos debitores q̃ fm iusticiã tenentur sibi sa
tisfacere. si exigit ab vtroqꝫ debitũ, nec illi nec
isti iniuriat si etiã donat vni ꝫ remittit ꝫ ab al
tero exigit. q̃s sane mentis dicere põt q̃ faci-
at iniuriã illi a q̃ exigit. mõ ꝓpositum accipia-
mus in deo ꝫ hoie. Hã apls dicit, q̃ p vnũ ho
minẽ pctm̃ intrauit, s. originale p qō oĩs su-
mus obligati p ꝑmũ pctm̃. Si nũcvni dat ꝫ
alteri nõ, q̃s põt eũ iuste de hoc redarguere.
certe nullus, remittit g̃ cui vult, et cui nõ vult
nõ remittit, sed indurat p̃missiue, quia ei gr̃az
nõ infundit. Sed cur p̃mittit hoiem pec
care cũ p̃cauere possit vt nõ habeat cãm rep-
batõis. Dico q̃ ideo. quia deus ex sua prouī
dentia nouit ō maximo malo maximũ bonũ
elicere. ita q̃ nõ est adeo magnum malũ qō ñ
in magnum bonũ cõuertat. Non em̃ essz ma
gnum in artifice de bona materia bonũ pare
artificiũ ꝫ nobile, sed si de vili materia p̃ciosũ
opus faceret, magne foret reputatõis. Sic
dico q̃ iam deus ex sua prouidentia magnũ
malũ p̃mittit fieri vt inde bonum magnũ eli
ciat. Nam q̃ lucifer cecidit magnum malum
fuit, sed illud magnum malũ deus ordinauit
ad hoīs creationẽ, lapsũ hoīs ad xp̃i incarna
tionẽ qō fuit sũmũ bonũ, ꝛō dicit Grego. i hñ
dictiõe cerei pascal. O felix culpa que talẽ ac
tantũ meruit habere redemptorem. Ordina-
uit em̃ deus malũ reproborũ ad quadruplex
bonũ electorum p̃mo ad extollendum eoꝝ
laudem. si em̃ rõnalem creaturã fecisset impec
cabilem nullꝰ electus esset laudabilis ex eo
q̃ nõ peccasset, quia nullus laudat de his q̃
non sũt in sua ptãte. Mut nãqꝫ nõ laudat
de silentio. Unũ greg. in mora. Deꝰ sũmoꝝ spi
rituũ naturã bonã ꝓdidit sz mutabilẽ, vt si sta
re nollẽt ruerẽt, ꝫ q̃ starẽt eo maioris meriti es
sent. Scõo h̃ ipm ordinauit ad eoꝝ honorez
qz bonorabilius regnũ possidẽt q̃ illud bñt p
virtutis sue acq̃sitionẽ q̃ solũ p electiõem.
Si aũt sancti fuissent ipeccabiles sola electõ
ne habuissent regnũ, sz iõ nũc, quia fuerũt mi
litantes ꝺ pctã. Mat. xj. A diebꝰ iohis bap
tiste vsqꝫ nũc, regnũ celoꝝ vim patit ꝫ violen
ti rapiunt illud. Illud aũt bonoris signũ est
qz nõ coronabit nisi q̃ legitime certauerit.
Tertio h̃ fit ad eoꝝ ꝓtutes ꝓseruandũ, qz fm
Bern. humilitas ẽ custos ꝫ decor virtutũ. Sz
pctõꝝ pugna dat interdũ sanctis, nõ vt ruãt sz
vt humilitas ꝓseruet. iñ. Lor. xij. Datꝰ ẽ mihi
stimulꝰ car. mee angelꝰ satane q̃ me colaphi
zet. Quarto ad pficiendũ eoꝝ decorẽ, videmꝰ
em̃ visibiliter in sensibilibꝫ q̃ vtile est interdũ vt
res destruat q̃ melioꝝ reperet. Ita deꝰ aliq̃s su-
os sctos ꝫ devotos p̃mittit cadere vt sctiores
resurgãt. Unde dan. xij. ōr de eruditis. Ruent vt
ꝓflent ꝫ religet vsqꝫ ad tps pfinitũ. Ita etiaz
magdalena fuit, sz postea ꝓflata ardore cha-

ritatis pfectiorz sanctiorz corruptõe surrexit sic etiã Paul⁹ z Petr⁹ Quãtũ nũc ad expositõem lrãlẽ z cõtinuationẽ text⁹ ẽ sciẽdũ sicvidem⁹ qꝫ famescẽtes libẽt sustinẽt labores cõsideratõe qꝫ eis solẽne prãdiũ parat. Sic sctã mr̃ eccl̃ia fideles ꝺs ꝑ istud sacꝝ tps pnie ad labores arduos ꝺduxit, i his ne deficiãt. sz ꝑficiãt inchoata. prãdiũ delectabile z gl̃iã inemmarcessibilẽ ꝑ remũeratõe hodie mõstrat i figura trãsfiguratõis xp̃i vbi faciesei⁹ vt sol p̃ claritate relucebat. Et ẽm h̃ i pn̄ti euãgelio tres ptes notanꝺ in quib⁹ ꝗlibet fidelis instruitur ad virtutes. in quarum

Prima notat mundi vtilitas renũciãda. in pncipio cum ꝺr. Assumpsit ihesus.

In scꝺa humana fragilitas releuanda. ibi. Accessit ihesus et tetigit

In tertia btitudinis dignitas ꝺsiderãda. ibi Leuantes oculos

Quãtum ad primam

ptẽ ẽ sciẽdũ qꝫ xp̃s tm̃ tres discipulos. s. petꝝ iacobuz z iohem seorsum ab alijs sumpsit, sic vt multos oñderet ad gl̃iam vocatos sz paucos electos ꝓter delectationes z gaudia mũdi. Duxit igitur illos in montẽ excelsuz seorsum vt cognoscerẽt se nõ posse saluari i tra z in terrenis. sz solũ ad celestia eleuatos ✠ F ✠ Moral⁹ q̃ desiderat in beatitudie xp̃m glorificatũ videre, mundũ z oĩa trena ꝺz relinq̃re Nam vt dic̃ pḧus. v. phi. Termin⁹ ad quez nõ acq̃ritur nisi termin⁹ a q̃ deserat. Qui em̃ vult ire versus hierl̃m relinq̃re oꝑtet alia loca intermedia, sic q̃ vult celũ adire. mundum oꝑtet abijcere, z oĩa terrẽa odire, qr ẽm berñ. in floribꝰ suis. Sicuti vmbra abscõdit hoiez a lumine solis materiaĺ, ita illa mũdana z terrena abscondũt homini gratiã z dilectionem dei. Et iõ qui vult deũ diligere necesse est vt diuitias z terrena odiat. Qui aũt voluerit amare diuitias et terrena necesse est vt deũ odiat. ꝓba sũt Trik. sup matheũ. Cui sñie pulchre alludit necatoz vicioz. Señ. epl̃a. liij. ad lucilliũ prũpẽs in hec ꝓba. Nemo ali⁹ dign⁹ ẽ deo. nisi q̃ opes ꝓtẽnit. Cui⁹ rõ assignatur. xl vij. di. c. Dẽs hui⁹ seculi dilectores i terrenis reb⁹ fortes sũt z debiles in celestib⁹. ✠ H Debemus g̃ mundũ z oĩa terrena transitoria spernere z relinquere, quia habent

Infidelitatem in acquirendo

Instabilitatem in retinendo

Inquietatẽ in relinquẽdo.

Dico nãq̃ ꝓmo rc̃. Nã vt q̃s bõna mũdi acquirat nõ curat pentes decipe, p̃rem z mr̃em pturbare. Decipit em̃ amic⁹ amicũ vicin⁹ vicinũ. ꝓuer. xi. Gl̃iator ore decipit amicuz suũ. Sic etiã hodie mechanici sel̃pos i laboribꝰ suis decipiũt clues z burgẽses p vsuram z mẽdacia diuitias acq̃rũt. Cũ ꝑs. ꝓsideras ipletatẽ ciuitatũ dixit. Vidi iniquitatẽ z ꝺdictionẽ in ciuitate tota die ac nocte circũdabit eã sup muros ei⁹ iniq̃tas z labor i medio ei⁹ z iniusticia. nõ deficit de plateis eius vsura z dol⁹. Et specialiter ibi nota vsurã, q̃ vt pch⁹ dolor valde cõis ẽ xp̃iano z iudeo, pl⁹ hodie xp̃iani q̃z iudei vsurã rapiũt. Nã iude⁹ de libra denariũ vel duos p septimanã sumit. tu aũt false xp̃iane vir in solido ꝓtentaris z vsuram noie census baptizas. In q̃ facis ꝺ h̃ qõ ꝓhibet. Deut. xxiij. Non fenerabis fratri tuo ad vsurã. Qui g̃ facit hec admitti nõ debz ad cõlonẽ altaris, nec ad xp̃ianã sepulturam, vt habetur extra de vsu. c. qz in omnibus. Et h̃ in signũ maledictõis z damnationis eterne, etiaz ciuitas in qua fiunt nisi displiceat z corrigat maledicta est. Ut ꝺr Jesue. vj. Ciuitas hec anathema est deo z maledictus qui edificat eam. Unde magr̃. iij. sen. dist. xxxvij. c. iij. Cõmoda fratri tuo z accipe qõ dedisti et nihil superfluũ queras, quia supabundãtia, scz ex pactione in vsuraz cõputaꝝ. Est em̃ vsura vt ait Aug. cum q̃s plus exigit in pecunia vl̃ qualibet re q̃z acceperit. Item Hiero. putant aliqui vsurã esse tm̃ in pecunia, sed intelligũt vsurã vocari supabundantiã. s. q̃q̃d est si ab eo qõ dederit pl⁹ ẽ, vt si in hyeme dem⁹, x. modios z in messe, xv. recipiam⁹, z iõ ꝺr in cano. xliij. q. iij. vsura, qꝫ vsura est q̃quid sortẽ excedit, vl̃ qõ vltra sortẽ exigit sub spe lucri. ✠ Sz q̃rit an in aliq̃ cãu licitũ sit etiã sine vsura vltra sortẽ accipe. Et videt qꝫ nõ. Sed hostiẽ, z alij doctores iuris dicunt qꝫ in trib⁹ casibus liceat. Prio si gratis aliq̃d daꝝ debitore, z a pncipio creditori sine aliq̃ spe mutuauit licite recipit, vt ꝺr extra de vsu, consuluit. nã iuxta glo. sup ꝓba sperates, licitũ est etiaz aliq̃d spare. s. seruitiũ vl̃ tale saltẽ secundario qr q̃libz naturaliter ad antidota obligaꝝ. ff. de petitõe hereditatis. l. sz z si. §. cõsuluit. ibi ꝺr sup illo ꝓbo obligauerint in glo, qꝫ oĩs creatura monet ad bñfaciendũ ei qui sibi bñ facit z talis obligatio ex instinctu nature procedit.

Secdo qñ illud vltra ꝓcipit vt intereſſe, exem plū ſi fideluſſor recipit ad vſuras ſortē ſolutā creditori cū ei obeſt cītū petit, z ſic nō eſt lucꝝ notat extra de fideluſſoribus, c. quenit. Ter tio qñ debitor nō ſolvit in termino aſſignato z accepit dānū ex eo. Exēplū, vēdo tibi fūduꝫ meū. ſ. domū l' allā bitatōr certo ꝓcio vt infra certū tps mihi ſoluas, ſi non ſatiſfacis lapſo termio potero vſuras petere, cū fructꝰ rei vē dite tuos faciās. z mihi tū nihil ſoluiſti. C. de vſu. l. ꝙ. Hoc tū intelligas qñ intereſſe. ſ. dānuꝫ ē intra rē. vel cū petit cā dāni z nō lucri captā di. vt ſi optuit ꝙ ego recipem pecūias ad vſu rā. illas poſſet petere cā dāni z nō cā lucri.

Secdo mūdus z oia terrena bñt inſtabi litatē in retinendo. vñ Job. Tranſit mundꝰ z ꝙcupia eiꝰ. nā non ē potētia. non gloria. nec diuitie qu e pñt diu ꝓmanere. triſticia vertit i leticiā. letícia in meſticiā. z qđ imū eſt eleuat altum ſuprimit. z figuratur in rota fortune. quare Boe. ll. ꝙ. de ꝙſo. pſa. ꝙ. in ꝑſona ipius fortune ſic dic. Nos ad cōſtantiā noſtris mo ribꝫ alienā inexpleta hoīm cupiditas alliga uit. q. d. mime. Nā hec nra vis ē hūc ꝙtinuū ludū ludim⁹, rotā volubili orbe ꝛſam⁹, iſtima ſūmis. ſūma iſtimis mutare gaudem⁹. Et pau cis interpoſitis ſubiūgit. opes honores. cete raq; talū. ſ. crux mei ſuris ſūt. dūam familie cognoſcāt. mecū venīūt. me abeūte recedunt. Hec ille. Sup q̄ paſſu q̄dā ꝙpoſitor metrice ſic dic. En ego fortuna ſi ſtarē ſorte ſub vna. z non mutarer nunq; fortuna vocarer. Et iō q̄ dam talē deſcriptionē fortune viſus ē forma re. Fortuna mūdi a' vultū bz mulieris pulcꝝ z apparentē. odorē bz ſpeciē cūctos alliciētē corpus bz anguillaꝝ. z alas aq̄larum. caudā inſup draconis. z motus veſpertilionis. Il la deſcriptio ſic pōt apparere. Fortuna mūdi alis blandit z decipit. z ſic facies mulieris ſē titur z attrahit ſic odores ſpecieꝝ. z q̄ diu du rare nō poterit bz corpus anguillaꝝ. et quia a volatu nō deſinit alas bz aq̄larū dum luci inuidet motus bz veſpertilionis. que circa can delas volitat. ſz dū quic; mors obſidet cau dam bz draconis q̄ morſu vitā termiat.

Tertio mūdus bz anxietatē rē. Nam quāto aliqua ſūt charora in poſſeſſiōe tanto amari ora in amiſſione. tpalia ſgit vt eſt domꝰ fami lia que ꝑ cūctis boīes diligūt z amant. dum ꝑ morte auferunt aīm boīs in morte cruciāt z anxiāt. cū nihil horꝫ ſecū deferre q̄ant. Unō ꝑs. Dormierūt ſomnū ſuū z nihil inuenerūt viri diuitiaꝝ in manib⁹ ſuis. Uñ recitat fa bulose. q̄dā vet⁹ palaciū rūdiſſe cuidaz poe te deploranti eiꝰ deſolatione in poetria Ar eſto. in his verbis. Domus egregia ꝙpungor ad lacrimas. tuā intuēs ſolitudinē. at illa con tremuit ꝙpaſſa mihi ꝓpter multitudinē lacri marū. cui inq̄t. vbi ſūt q̄ſo q̄ q̄ndaz te inhabi tauerūt. locūdā vitā cū ſecuritate z tpis ame nitate duxerūt. Ac illa. tpales innuit exiſten tes tpaliter cum tpe tranſierūt. iocundam vi tam z me q̄z ſub ſorte tpis tranſitoria dimiſe runt. res nēpe nec ſtabiles q̄ cū flexib⁹ tpis flu xibiles fuūt. Hec rūſio buiꝰ palaciꝰ ꝙcordat huic rūſioni Job. Trāſit mū. z cōcu. eius qđ exponēs Aug. dicit. Ecce inq̄t mundus tran ſit z cōcupia eius. Quid vis ḡ vl amare tpa lia et trāſire cū tpe. an xp̄m amare z ineternuꝫ viuere rex tpaliū fuuiꝰ trāſit. ſz tāq̄ iuxta flu uiū̄ata arbor ē dñs xp̄us. raperis in ꝑcep tene lignū voluit te amor mundi tene xp̄m. q̄ ſi amaris illā miſerā fluidāq; vitam. vbi cum tanto labore viuitis. cītto magis amare debe tis illam vitam eternam. vbi nullū dolorem ſuſtinebitis.

Secunda pars in qua

notat fragilitas hūane nature. q̄ a deo ē ſuſtē tāda z releuāda. ibi. acceſſit ieſus z tetigit eos di. ſurgite. Moraliter cītuis hō facili ipulſu. aut carnis aut mūdi aut dyaboli. ꝓ ꝙſenſum actꝰ inordinati cadat a deo ꝑ ſe. ex fragilitate tñ ſue nate ꝑ ſe reſurgere neq̄t niſi tangatur a deo z ſuſtentet. ſic videmꝰ de cadēte in foueā ꝑfūdā. niſi adiuuet z trahat ab alio ꝑ ſe exire nō pōt. Sic lapſus in pctm̄ ſanari non pōt nec exire ꝑ ſe. Accedit ḡ xp̄s tāgendo z mutā do z releuat ſua gra. leproſum infirmum. cīre dr. Lu. v. q̄ xp̄s leproſum. i. pctōrē tangendo mundauit. vt oñderet q̄ largitate diuine gre pctā emūdant. vñ de pe. di. j. c. porro. ℌ. hic etī am lazarꝰ. Leproſus tangit cū reſpectu diui ne pietatis mens pctōris illuſtrata cōpungi tur. Accedit ḡ deus hoīem tangēdo

Per ſecretam inſpirationē. vt eum excitet.

Per vberē largitionē. vt eum remuneret.

Per ſeuerā indignationē. vt eū puniat.

Dico nanq; ꝓmo q̄ deꝰ accedit hoīem ſecre tius inſpirādo. q̄ ipe eſt ſic ꝙſiliarius ſecret⁹ q̄ ꝑ gram interi⁹ inſpirat cōceptus bonos et ꝓuoſos actus. dic. illud Exo. xx. Uenia ad te

Dominica Reminiscere

z bñdicã tibi. V. Mã sic radi⁹ exit a facie z trãsiẽs ad speculũ imaginẽ ibi intuẽt⁹ creat. Sic radi⁹ diuine gie a deo ad hoĩs mẽtẽ accedit, z ibi suã imaginẽ sctãm creat z repsẽtat z mẽtẽ in suã sili'tudinẽ z imaginẽ trãsfigurat. Deñ. j. Faciam⁹ hoiem ad imaginẽ z sili'tudinem. Mã illa trãsfiguratio imaginis dei causat ab amore diuino. Dẽs em̃ deuota lumine diuine gre illustrata intuet clare pietatẽ z iusticiã dei. Cõsiderãdo etem̃ dei iusticiã z ppriã impietatẽ, inspirat menti hũilitatẽ et timorẽ. sz respiciẽdo dei pietatẽ inspirat spem z statim bõ cadit in amorẽ. sz calescẽte amore nihil refutat amanti amorẽ adimplere. Dia tũc suffert, oia sustinet, q amãti nihil ẽ difficile z cũctũ pt se in oĩb⁹ amãti assimilat, z tũc bõ portat dei imaginẽ, vñ Hugo de arra aie loq̃ns de amore diuino di. Scio aĩa mea dilecta q amor vita tua ẽ, z q̃cq̃d diligis ea vi dilectõis in eandẽ imaginẽ vel sili'tudinẽ transformari, si rosã diligis, sili'tudinẽ rose recipis si deũ nõ dico q de⁹ eris sz delficaberi. Sed di, nõ possũ istã sili'tudinẽ intelligere. Rñdeo p exẽplũ valde sensibile. Accipe ferrũ nõduz ignitũ illud ẽ difforme z frigidũ nulli⁹ actiui tatis, sz postq̃ ignis in ipo recipit, statim ī ignis sili'tudinẽ trãsformat in claritate z actõne sic suo mõ est de anima. Scõo deus accedit zc. Nam deus accedit ad hominẽ p vberem affectum remuneratiuum. Et hoc est qñ deus mouet ad hoiem pmouendum, z tpaliter z eternaliter extollendum. Calor em̃ naturalis solaris descẽdẽs inferi⁹ ad vapores, ipos assumit z sursũ eleuat z extollit z ī nubes z bmõi eos vertit. Sic feruor diuine charitatis qñq̃ respicit ad hominẽ z eũ tpaliter exaltat z etiã qñq̃ ipsum eternaliter ditat. Unde ipe est q dicit illud Joh. xiiij. Ut eniã z accipiam vos ad meipm. N. Sed quare nõ oẽs equaliter accipit z respicit vnum sicut aliũ. Dicunt quidam q hoc fit ex pte dei originaliter vt in tali inequalitate perfectio dei magis oñdat, z virtus diuinitatis magis ppẽdat. Mã fm phm opposita iuxta se posita magis elucescũt sic nigrũ cum albo. imago pulchra iuxta deformẽ magis oñdit pitiam artificis. Sic suo mõ de deo, si em̃ omni homi gram in summo cõicaret nõ esset gradus in hominib⁹ rõne pfectionis vel imperfectõis. Alij dicunt q illa inequalitas sit ex parte recipientium ppter diuersas dispositões hominũ, z ad hoc adducũt exẽpla primo de radio solis q de se attingit materiam liquefactibilẽ vt cerã z liquescit, z idẽ radius materiã indurabilẽ attingit vt lutũ z indurescit. Cõstat tñ q eodẽ mõ se bz in opatione ad vtrũcq̃, sed ipa recipientia aliter z aliter dispositа radiũ nõ equaliter recipiũt, z iõ nõ efficit idem in vtroq̃ ppter varias dispositões. Eodẽ mõ deus cũctũ ẽ de se, vno mõ se habet ad omnes creaturas eqliter illuminans oẽm hoiem fm suã dispositõem. Aliud exemplum de stellis vbi vna differt ab alia in claritate qõ nõ est a sole simpliciter q lumen indifferẽter effundit, nõ tñ equal'r suscipiũt ppter ineqlem dispositõem, sic de sole iusticie q ppter vicinitatẽ plus respexit aiam xpi cũctũ alias. z pl⁹ mariã cũctũ petrũ. Tertio accedit deus p respectũ puniẽdũ, z p seueram indignationẽ, q sic motus lapidis est deorsuz ad terrã descendere z eam percutere. Sic mot⁹ diuine iusticie tendit ad hominem terrenũ z pctõrem q se emendare nõ vult, vt ipm tribulationib⁹ corrigat z quertat. di, illud. j. Cor. xiij. In epla venio ad vos. Nullũ em̃ malũ via iusticie manet impunitũ. Bo. de ꝑso. deus em̃ qui ẽ iustus iudex vel hic in mũdo mala nra aduersitatib⁹ punit z corrigit, vel in purgatorio venialia h nõ deleta, vel in inferno mortalia eternaliter cremat. D Sz videt qõ deus iniuste mortale momentaneũ eternaliter puniat, cũ delectatio pcti mortalis cito z raptim trãseat. Dico q hoc iuste fit, z hoc ppter duo. Mã q̃nto maior ẽ ille q offendit, tanto maior ẽ etiam offensa, z offendens graui⁹ puniẽdus. vt habet extra de excess. pla. tanto in glo. Qui ei epm offendit pl⁹ z graui⁹ peccat cũctũ q simplicem. z pl⁹ q clericũ cũctũ laicũ, magis z maxie q papã vel impatorẽ vel pncipẽ. qõ est crimẽ lese maiestatis, qõ etiã sine pena magna nõ dimittit. imo pena capitis punit fm leges. Cũ g deus oẽs pncipes papam z regem excedat in infinitum, q eum offendit p pctm̃ mortale infinite offendit, et g dignus est punitõe infinita q est mors eterna. Scõo cũdiu durat culpa tãdiu dz infligi pena, fm Gregoriũ, illũ. dyal. in infinitũ durat culpa. quia malã ad h semp vellent viuere. vt sp possent peccare. sz em̃ actus pcti mortal'is sit finitus z quasi momentane⁹, tñ qz in volũtate puersa pctõruz ẽ talis infinitas. s. semp velle peccare, iõ deus iuste tales infinite z eternaliter punit. Vt g tali mõ p eternã punitõnẽ deus nõ accedat z

ñgat. hō de peccatis surgere dz & oculos mē
tis solum in deum leuare &c.

Tertia pars in qua

notat dignitas & suauitas btitudis sume de-
siderāda, ibi leuātes oculos. Pro q notādū q
qū nubes lucida q̄ ꝑm doc. spūssanct⁹ extitit
in forma nubis apparēs xp̄m circūdedit dis-
cipuli audiētes vocē de nube dicētē. h ē fili⁹
me⁹ dilect⁹, potuissēt errasse in his trib⁹ p q̄
fuisset plata de moyse an helia l'xp̄o. Jō xp̄s
eos certificādo disparētib⁹ alijs duob⁹ solus
corā oculi eoz remānsit. ℣ Dorā'r ē sciēdū
q̄ sic̄ videm⁹ q̄ inter oēs sensus visū magis di
ligam⁹, Cui⁹ rō p ph̄m in li. de sensu & sēsato
assignat, q̄z visus mīras rez dñas nob⁹ demō
strat. Uñ cū angel⁹ raphael thobiaz stercoze
byrūdinū excecatū salutaret di. ei. Gaudium
tibi sit sp. Rñdit Thobias. q̄le gaudiū ē mi-
hi, dū in tenebris sedeo & lumē celi nō video.
Thob. v. Et cec⁹ q̄sit⁹ a dño q̄d vis vt faciaz
tibi, dixit, dñe vt videā. Dar. x. Pz ꝝ q̄ visū
p cūctis sensib⁹ diligim⁹, Cū igit tota merces
nra & ꝑa btitudo originalr ꝓsistat ī clara dei
visiōe & in saluatore nr̄o iesu xp̄o. iuxta illud
Joh. xvij. Hec ē vita eterna vt cognoscant te
deū patrē. & quē misisti ih̄m xp̄m. Visio illa ī
q̄ videbim⁹ deū facie ad faciē erit mīrū delec
tabilis. dulcis melliflua & gaudiosa intīm q̄ si
hō a tpe p̄mi hois vsq̄ ad extremū iudiciū
oēs passiones hominū sustinuisset. si foret pos
sibile vnico intuitu sibi esset satisfactū. Nam
tāta erit delectatio in illa visione. q̄ si mūd⁹
tot⁹ eēt aure⁹. p toto mūdo ad vnicū ictū non
auerteret oculos. Ibi ꝑm mgrm. iiij. sen. dist.
xlviij. q̄ch̄d amabitur aderit nec desiderabit
q̄d nō aderit. Et omne q̄d ibi erit bonū erit. &
sūm⁹ de⁹ & sūmū bonū erit. & q̄d ē oīno beati
simū. ita sp foze certū erit. De hac beatitudie
& gl'ia p̄t exponi illa autoritas quā dixit regia
saba salomoni vidēs ei⁹ magnificētiā. ij. par.
ix. Btī sūt viri tui q̄ assistūt coram te oī tpe. Q
In q̄b⁹ ꝑbis oñdit btūdo ꝓsistere in tribus
ꝑtib⁹ ꝺ tres mundi defectus. scz

In subiectōe ꝺ mundi p̄sūptōz.
In dilectōe ꝺ mundi dissentionē
In duratione ꝺ mundi corruptiōem.

Dico p̄mo q̄ būt subiectiōz q̄ nō ꝓturbab. q̄z
serui tui. Sic̄ em̄ res corpales būt int'se ppe
tuā subiectionē. q̄z scz oīa inferiora obediunt
planetis, planete in suis motib⁹ firmamēto.
Firmamētū aūt mouet ꝑm influentiā celi cri
stallini ꝑm astrologos, sic charissimi in para-
diso celesti est perfectissima subiectio, q̄z tota
curia celestis sic ordinata ē p gradus ordines
et status legiōes & distinctōes. q̄ sine aliqua
ꝺictōe bz pfectissimā subiectōez. q̄z sibīnuī
cem ꝑm varios gradus angeli & homines fa
mulant. & tādē oēs piter subsūt & obedīūt cre
atori, iō dr serui tui. Dēs em̄ serui deo. & q̄-
libet cōtēt⁹ ē de statu suo & ꝺitōe & gdu. Uñ
i. Mach. viij. Dēs obedīūt vni & zel⁹ & inui-
dia nō ē inter eos. & ꝺ talib⁹ seruis loq̄t scrip
tura Apoca. xxij. Serui eius seruiēt ei & faci
em eius videbūt. Sed pch dolor nō est sic in
eccl'ia militante vbi nulla est subiectio, sed to
ta p̄sumptio. Moderni nō querūt seruire sz
preire nō famulari sed dñari nō obedire sed
obstinate et friuole prelatis & supioribus ꝺire.
Ubi modo est monachus monialis vel reli-
gios⁹ qui obediat supiori sine murmure, vbi
secularis q̄ ꝑceptū rectoris voluntarie expe-
diat sine contradictōe. hodie pro certo in mī
tis est tanta p̄sumptior obstinatio q̄ nec deo
nec prelato nec rectori velint seruire. imo nec
obedire. De quib⁹ Hiere. xxij. dr. Locutus sū
tibi in abundantia tua. & dixisti nō seruiam.
Sed nō sic charissimi. q̄z nisi veri obedientes
fuerim⁹, et ꝑlatis seruiam⁹ & superioribus ꝺ in
mundo ꝓpter xp̄m in humilitate cordis in cel'
vbi seruire regnare est nūc̄z poterim⁹ deo ser
uire. Uñ dñs loquit Esa. lxv. de suis suis et
seruis mundi dicēs. Ecce serui mei bibent et
vos sitietis, ecce serui mei letant & vos cōfū-
demini. ℟ Secōo dico q̄ in beatitudine ē
dilectio sine dissentione. q̄ ostendit in eo q̄ꝺ
ꝺr assistunt coram te. q̄z sancti sp assistunt ꝺo.
& sunt ꝓpinqui sibi & ipe eis p nimiū amorem.
Haz sicut stelle in celo sūt sibīnuicē ꝓpinque
& firmamento sp assistunt. q̄z in eo sunt fixe et
mouentur motu firmamenti sine cessatōe. sic
btī in patria sibīnuicem sunt ꝓpinqui p mu
tuā charitatē. & firmamento scz deo sp assistūt
diligēdo. ꝓtemplando. & se p dilectionē ei firm-
iter figendo. ipm̄q̄z continue sequēdo. & vo
luntatē ꝓpriā ꝑm voluntatē eius regulando
et obediendo. Sūt em̄ intantū voluntati di-
uine conformati q̄ videntes patrē matrē filī-
um vel filiaz in inferno maxia pena cruciari.
nō ex hoc dolēt. nec miserentur nec cōdolent.
q̄z aliter non essent pfecte beati. ex q̄ em̄ deus
vult vt aīe ibidē pariant. aīe in celo nō possūs

aliud velic, Cōpassio em̄ nō ē sine passiōe, sz nulla passio ē in pria ℣ Sz dicz, sic sūt aie saluate sine oi mia q̄ nō ꝓpatiūt suis pentib⁹ Dico q̄ bñt miam q̄tū ad eē suū, z q̄tum ad opari, z nō q̄tū ad istos q̄ nō sunt miserico/die receptibiles. Videt ꝙ pena illoꝝ cū gaudio q̄ qz illā penā magnā euaserūt, De ista as sistentia p̄t dici illud Zach. xiij. ℣ Isti sunt filij splēdoris tui, qui assistūt dñatori vniuerse terre. Heu sic nō est de nob in hoc mundo, qz nō possum⁹ comparī stellis fixis sz stellis eraticz que in firmamēto nō fixe sz ℣ firmamentum mouenť. nec sibiñ nullē sunt ꝓiuncte, imo vna ab alia pessum z elongissime sepať, sicut sol z luna que in plenilunio totaľr opponūtur. sic nos sumus erratici, qz in multis erram⁹. ℣ Nā q̄libet errat in statu suo nec sum⁹ fixi in firma mēto, s. deo p bonū ꝓpositū z volūtatē. sum⁹ re moti p inimicitiā, p diuersas irrisiōes rixas ꝓtentiōes. p magnas iniurias fraudes z decep tiōes. vn⁹ ꝓriatur atq; opponť alteri sic nō sunt scti in patria. Nec tales esse dñt q̄ cupi/unt eis collocarī z adherere, ipi em̄ habēt pfectā dilectionē z amorē. Vñ psper de vita cō/templatiua dicit, Erit inq̄t in vita illa intellec/tus sine errore. memoria sine oblitione. cogni/tio sine vagatiōe, charitas sine sitiatione, sensus sine offensione. ℣ Tertio dico q̄ bti/tudo ꝓsistit in duratōe z ppetua pmanen/tia ℣ mundi corruptionē z instabilitatē. qz ꝏz q̄ ibi seruiēt omni tpe. i. sine fine. ℣ Nam scōm Isiō. in bibernia ē q̄dā insula vbi boies nū/q̄ moriuntur, z est ibi insula alia in qua cor/pora nūq̄ corrūpunť. Sic vere ē ille padis⁹ celestis. qz beati q̄ ibi sūt nō incurrūt mortē z infirmitatē nec corruptionē, imo omni tpe sp viuūt ppetuo, nō esuriunt neq; sitiunt. De q̄ ℣ Aresto. lumine naturali eleuatus loquēs dicē pmo celi, Extra celū non est tps nec loc⁹ nec vacuū, sed ibi sūt entia inalterabilia impas/sibilia. optimaz vitā ducētia quā toto eterno pficiunt. Et psper de illa imortali duratōne dicit de vita cōtēplatiua, Erit ppetua incolu/mitas sine debilitate, salus sine dolore vita si/ne morte, facilitas sine impedimēto, securitas sine fastidio, et perfecta sanitas sine morbo, hec ille. Sed proch dolor nō est sic in hoc mū/do, vbi nulla est duratio sed tota corruptio, nō eternitas sed instabilitas, nō fortitudo sz fragilitas, nō pulchritudo sed turpitudo, nō securitas mortis sz incertitudo tpis. Ista in stabilitatē. corruptionē z incertitudinē mortz deberet q̄libet in corde pēsare, z se ad talē sta/tū ordinare. vbi nec mora mortis nec instabi/litate tpis posset vita etna priuarī. ℣ Sic legit in li. histo. de filio cuiusdā nobilis vnico q̄ intrauit religionē vt deo seruiret. ad quē venit p̄r vt eū vi extraberet, cui fili⁹. pat si vnaz abstuleris ꝓsuetudinē de terra tua q̄ ibi est redire cogor ad seculū, z pater. q̄. rndit filius. In terra tua est q̄ tā cito iuuenes mo riunť sicut senes. Iuuenis igit sz sim mori ti/meo z vitā pdere etnā Cui p̄r. nolo fili q̄ ad se culū redeas z me sequaris, sz ego sequar te, vt vitam eternam possideam.

Feria secunda post Reminiscere

Ego vado et que/retis me, z i pcto vro moriemini, Joh. viij. x. ℣ Phs dicit q̄ inter alia vicia ingratitudis pessimū ē. vñ Sene. in li. de beneficijs. Nullū bñficiū dandū ē ne gligenti, imo bñficiū datū auferēduz est. Vñ/cano z leges dicunt extra de dona. c. vl. xij. q. ij. octaua discussio. z. C. de reuocādis dona tōib⁹. l. vl. q̄ ingrati p̄nt ꝓuari gra sibi ꝓcessa puta si ex ingratitudie iniuriāt donatori inj clēdo violentas man⁹, aut atrocē iniuriā in/tulerint vulnerādo fustib⁹ cedendo, vl grane dānū rerū suarū vel piculū vite inferre ꝓsum pserint, vel si ꝓditionē appositā nō impleue/rint. ℣ Nā accidit casus q̄ q̄dā eps abbati scti Ansberti magna z pinguia bñficia ꝓtulit ta/li turamēto z fide. vt dño suo epo fideliť seruī ret, q̄ ℣ facies ꝓquestū ē dño bonorio pape. de ipi⁹ abbatz iniuria, mādat papa, exq̄ iste i/grat⁹ fuit ℣ epm suū a q̄ bona bñficia habuit qđ ab ecclesia sua z bñficijs ppetuo abscin/dať. Sic ad ꝓpositū, qz dñs de⁹ donatoz oiz bonoz ꝓlo iudaico q̄si ꝓlo electo z dilecto multa ꝓtulit bñficia z gras, puta electiōis in peculiarem populum. prectiōis ℣ aduersari/um cibatiōis in deserto, z eductiōis de egipto Ipi tñ sp vt ingti nō cessantes atroces iniu/rias ei inferre, bñficioz oblitiōe, idoloz ado ratiōe z tandē filij sui mortificatōe, merito oi bus gratijs sūt ꝓuati z ad mortē eternā iudi/cati. quā mortē xps eis p̄dixit z cām notauit di, Ego vado zc. ℣ y. Querit an iudeos q̄ vt cōiter morant in sua pfidia debeat fustine re z defendere sācta mater ecclesia, z videtur qđ non, Joh. xv. Si q̄s in me non manserit

mittet fozas sic palmes t arescet. t colligēt eū
in ignē mittēt vt ardeat. Item fm leges oīs
hereticī sūt de ciuitatib⁹ expellendi t vltimo
supplicio tradēdi, nec aliqd loco eis relinquē
dū ē. qz etiaz ipis elementis p eos fit iniuria.
C. de hereticis. l. arriani. t qō de hereticis dz
etiā de iudeis tenēdū ē. qz vbi par ē rō, par dz
eē iudiciū. xxxij. q. j. apud. t. ff. ad. l. aqlīa. ad il
lud. Cōtra. mr ecclesia nō est mat seueritatis.
sz pietatis, t iō dz potiꝰ expectare iudeoꝝ cō
uersionē q festinare ad eoꝝ dānatōz. xlv. dis.
q sincera. Dico q mr ecclesia q ē mr mie t pie
tatis nullū refugientē despicit, sz oēs ad pre
ctōis gremiū clemēt suscipit t uersionē eoꝝ
expectat. Sz q iudeos nolētes de pfidia re
dire ad gremiū mris ecclie sustinet t nō here
ticos ē triplici de cā. Prio in penā dānatiōis
sue, viuunt em iudei in gruissima ac misera sb
iectōe miserabili seruitute t multiplici erūna t
miseria ī penā t vindictā. t h durabit donec
sciāt t cognoscāt q deus dñabit Jacob t fi
niū eiꝰ q̄sq uersā ad vesp as. i. cognitōem
ueri lumis t xpi. Unū vt habeāt extra ō iudeis
soluit in glo. j. Constātinꝰ impator ppt mor
tē xpi subiecit iudeos huic miserabili seruituti
t ecclīam ad honorē dei multis libertatib⁹ do
tauit. Scdo ne memoria sctoꝝ patruz t
specialiter passiōis xpi extingueret vt qñ ocu
lis eos inspicimus t adhuc eoꝝ malicīa vide
mus t ptinacīa cogitemus q ipi sūt quorum
pies scti Abraam Isaac t Jacob t alij pphe
ex eoꝝ gne xpm filiū dei incarnandū, crucifi
gēdū t mortēdū. figuris t auctoritatib⁹ pnun
ciauerūt, et quoꝝ pdecessores xpo morte in
tulerūt. Tertio ne pactū dei irritet, nā Moy
ses dixit iudeis, vt hī Deut. xiij. q si patrātes
malū coram dño deo vro, vt eū ad tracūdiā p
uocetis testes inuoco celū t terrā cito piturос
vos eē de terra quā trāsito iordane possessuri
estis nō inhabitabitis in ea lōgo tpe, sz delebit
vos dñs atq dispget in oēs gētes t remane
bitis pauci in natiōib⁹, ad q̄s vos dñs ductu
rus ē. t sedet, non tn dimittet te, nec delebit te
oīno. Sz dicis. ex q nolūt uerti sz in p
fidia pmanere, an sint cogendi ad fidē ne mo
riāt in pctis eoꝝ. Dom q nō sūt expellendi, qz
fm apm coacta fidia deo nō placent. Unde
xlv. dr de iudeis sic dz. De iudeis aūt pcepit
secta synodus neminī deinceps ad credendum
vim inferre. Cui em deꝰ vult miserē t quem
vult indurat. Nō em tales inuiti saluandi sē
qz nullꝰ inuitꝰ fit bonꝰ, sed volēs. Sic em hō
sez adam pprīa arbitriū volūtate expēti obedi
ens periit. sic vocāte se gīa dei pprie mētis cō
uersiōe q̄sq credēdo saluat. g non vi sz libera
arbitriū voluntate t facultate vt quertāt sua
dēdi sunt. t nō vllo mō impellēdi. dñt em au
toritatib⁹ rōnib⁹ t blandimētis. s. promissioni
bus t muneribus ad fidē puocari. Sed qd de
pueris iudeoꝝ t aliox infidelīū, an iuitis pen
tib⁹ sint baptisandi. Rndet san. Tho. q sim
pliciter nō iz puulos eoꝝ ipis inuitis bapti
zare, sz qñ ad annos discretōis puenīūt pnt fi
dem suscipe etiā parentib⁹ inuitis. Dic etiā ibi
dem doctor, q consuetudo maxima hz autori
tatē q sp ē in oīb⁹ imitanda. h aūt ecclie usus
nunq babuit q iudeoꝝ filij inuitis pentibus
baptizarent. q̄q aliqn fuerint pncipes pote
tissimi quibus familiares fuerunt sanctissi
mi epi. vt siluester cōstantino Ambro. theo
dosio qui nullo mō hec ptermisissent ab eis
impetrare, si h eēt consonū rōni. Et iō piculosū
videt hāc assertionē de nouo inducere, vt iu
deoꝝ puuli inuitis pentib⁹ baptizarēt ppter
duo. Primo ppter piculuz fidei. qz baptizat⁹
añ usū rōnis de facili ad psuasionē pentū p
uerteret. Scdo qz filius ante annos discreti
onis fm naturalē iusticiā dz eē sub cura pen
tū. hec Tho. in q̄dam qōne de q̄dlibet zc.

Quantū ad expositiōem lrāle t pcinuationē
euangelij est notandū qō scta mr eccl'ia solici
tā curā hns de filiis suis p istud sacrū tēpus
eos a malis retrahēdo. t profectū ptutis pro
uocādo aliqn obsecrat vt puocet aliqn mūe
ra pmittit vt alliciat, aliqn penas cminatur
vt timorē incutiat. Et ideo sicut beri pmisit
munera beatitudinis vt alliciat, sic hodie cō
minatur mala vt timorē incutiat. Et fm hoc
tres sunt ptes euangelij.

In pma ponit dura cōminatio, ibi. In pec
cato vestro zc.

In scda stricta xpi examinatio, ibi. Volta ba
beo vobis loqui zc.

In tertia determinata xpi passio. ibi. Si ex
altatus fuero zc.

Quantū ad primam

ptem est notādū, q cū mali t obstinati vt plu
rimū retrahantur a malis opib⁹ cminatōne
magis q̄ pmissiōe, plꝰ timore q̄ amore, ideo
xps cognoscens pharisēos obstinatos ī ma
licijs. cū nollēt suis rōib⁹ assentire, nec pmis-

Feria secunda post Reminiscere

siones aduertere terret eos cõminatõe dicẽs Ego vado, s. volũtarie p passionẽ z mortẽ ad pẽm. z q̃retis me, s. p⁹ mortẽ in vr̃a destructõe ad liberatõz. sz ꝓpt incredulitatẽ z abstinatiõz in pctõ obstinatõis morieminy. ℣ Dorar ẽ notãd q̃ interfoia delectatio maxie hominẽ trahit siue ad bonũ siue ad malũ, ita fortit etiã q̃ñq̃z ligat ad delectabile, q̃ nec cõminatõe nec pmissiõe solui possit, sic pz in filio capto. Et iõ pbs docet, ij. ethi. c. viij. q̃ a delectatõibz z delectabilibz maxie ẽ cauẽdũ. z qđ debem⁹ nos ad ea hr̃e. sic̃ senes plebs troiane se habuerũt ad belenã, q̃ visis mal' ciuitati ĩminere, ꝓpt' eã iudicauerũt eã cẽ abijciẽdã. sic etiã ꝑsiderãda ẽ delectatio an sit bona vt' mala, si bona tenẽda ẽ, si mala ãteqz illaq̃at z ad mortẽ inducat abijcienda. ℒ Vlũ delectatio siue ꝑcupia est gñale vicioz a quo oia mala oriuntur' Trahit em̃

¶ Quosdã ad p̃sumptiõem p excessum.
¶ Quosdã ad desperationẽ p defectũ.
¶ Quosdã ad dilectionẽ p directũ.

Dico ꝓmo qđ delectatio siue ꝑcupia q̃sdã trahit p excessum ad p̃sũptionẽ z ad mortẽ etnã. Nã cũ aliq̃s in suis factz nimiũ delectat acq̃rit spem ĩmoderatã alicui⁹ boni possibilis. z hoc pt fieri dupl'r. Aut p ꝓpriam ꝙtutem, qz đ ꝓpria ꝙtute tm̃ confidit, q̃ nimium excedit p ꝓpriã facultatẽ. Sic q̃daz p̃sumunt loqui z fabulari de magna scia z nouis inuentionibz p̃ferentes se p̃decessoribz suis. Ad hãc speciẽ p̃sũptõis videt posse referri illud. Eccl. xxij. Audi tacens sil' z q̃rens. z in medio magnatoz loq̃ nõ p̃sumas. Aliq̃ p̃sumunt de ꝓprijs viribz, sic̃ holofernes ꝺ iudeos, q̃ tñ ꝓfusus p mulierẽ mortu⁹ ẽ, ꝺ quem iudith orauit ad dñm di. Dñe de⁹ celi z terre intuere superbiã illoz, z respice ad nr̃am bũilitatẽ. z oñde q̃ nõ derelinq̃s p̃sumẽtes de te. z p̃sumẽtes de se z de sua ꝙtute gloriantes bũilias Iudith. vi. Isto mõ iuuenes z ebrij milia p̃sumũt z sic magne spei, sic dic̃ Aresto. ij. rethor. Cui⁹ rõ ẽ triplex ꝯm tres cõditões ip̃i⁹ obiecti spei. Obiectũ ei spei est bonũ arduum z possibile Quia aũt iuuenes z adolescentes multũ putant se habere de futuro z parũ hñt đ ꝑterito, memoria aũt ẽ ꝑteriti, spes ꝙ futuri. Ideo multuz hñt de spe z de possibili. z parum de re z đ actu. Vnde sicut materia ꝓma đr esse in potentia ad oẽs formas, et q̃nto magis actuat, tanto plus gdit de potentialitate. Ita adolescens siue iuuenis. dum est in adolescentia et in potentia ad oẽm actũ z statũ põt eẽ sacerdos eps papa, sz cũ creuerit modicũ vix sufficiet portare aquã bñdictã. Scda cã est caliditas nature, hñt em̃ copiã caloris z spirituum z iõ coz in eis ampliat. Expliatõe autem cordis bõ tendit in ardua. Vnde ps. Viam mãdatoz tuoz ꝯcurri cum rc̃. Tertia ẽ inexpientia, nam illi q̃ nõdũ passi sũt difficultates z resistentias in factis suis, audaces sunt ad tẽptandũ oia. Illi ꝙo q̃ iã frequẽter sustinuerũt resistentias in conatibz. nõ đ facili ea temptãt. Et hec est cã quare iuuenes nõ đñt fieri duces belloz. sic̃ đr. ij. topi. Nemo iuuenes eligat in duces, eo q̃ nõ ꝯsueuerũt eẽ prudentes. ℣ Dr Aliq̃ p̃sumũt de pfectõe, q̃ adhuc sunt in inchoatõne, quãtũcũq̃z em̃ aliq̃s pfecerit sp reputare se đz incipiẽtẽ. Eccl. xviij Cũ ꝯsũmauerit hõ tũc incipit Greg. in mora. Nescit mens per corporem veterescere q̃ sẽp studet p desiderĩ inchoare. Idem. Si in bonis inchoatis nolumus lassescere valde necesse est vt sp ea credamus nos inchoare. vñ dixit q̃dam pr̃ cuidam fratri dicẽti. Ego mortuus sũ mũdo. z si mortuus es ait pater dyabolus tũ mortu⁹ nõ ẽ. Aliomõ pt q̃s tẽdere in aliq̃d bonũ vt possibile p ꝙtutem z miam diuinã qđ nõ ẽ possibile. sic̃ cũ aliq̃s se sperat venią obtinere sine pnia. vel gl̃iam sine meritis, que p̃sumptio ꝓprie est spes peccati in spm̃sctm̃. qz p hmõi p̃sumptõem tollit z contemnit adiutoriũm spũssancti p qđ hõ reuocat a pctõ. Et hi lz q̃rãt ih̃m, tm̃ moriunt in suis pctis. Sed videt q̃ p̃sumptio nõ sit pctm̃ causans hoi mortẽ Nã illud qđ est pctm̃ causans mortez non excusat a peccato, sed p̃sumptio excusat a peccato. Dic em̃ magr. xxij. dis. secũdi li. sen. q̃ adam minus peccauit. qz sub spe venie peccauit, qđ videt ad p̃sumptiõem ptinere. Rñdet sanct⁹ Tho. in. ij. ij. q̃ peccare cũ ꝓposito pseuerandi in pctõ sub spe venie ad p̃sumptionẽ ptinet, z hoc nõ diminuit sz auget pctm̃. Peccare aũt sub spe venie q̃ñq̃z pcipiende cum ꝓposito abstinendi a pctõ z penitendi, hoc nõ est p̃sumptõis. sed ℞ peccatũ diminuit, qz p hoc videt hẽe noticiã minus firmatã ad peccandũ. ℣ Dico scõo q̃ delectatio q̃sdam trahit ad desperationem nã q̃ñ effect⁹ alicui⁹ amore inficit alicuius rei corpalis. vtputa mulieris: vestis, ornat⁹ glorie. honoris, curiositatis, z hmõi. tunc homo

fastidit bona spualia, sic ē pdicatō, pfessio. penitētia, orare, frēntare eccliaz, nec hmōi rputat valere, nec saptūt talia tādiu quscz postea ea ñ estimet possibile sibi adipisci nec p se nec p alīū. Uñ diffidit de se qz nō possit penitere z satisfacere sufficienter de malis suis z diffidit de mia dei, qō eū iuuare nō possit. z ita desperat, qs ē etiā pctm in spm̄sctm̄ z maximuz in q̄ multi boīes moriūt. vñ sup illō Prouer. xxiij. Si desperaueris lapsus in die āgustie minuet fortitudo tua, di. glo. Hll ē execrabilius desperatōe q̄ q̄libet in gñalib⁹ hui⁹ vite laborib⁹ z qō pei⁹ ē in fidei certamie pdit pstātiā. Et Ysid. in li. de sum. bo. ppetrare flagicium aliqō moz ē aīe, sz desperatio ē descēdere in infernū. Sic despault cayn fratricida q̄ dixit, maior ē iniq̄tas mea q̄z vt veniā merear. Hēñ illū. Dis dat hec doctrina qz psidere dñt qō dei mia excedit magnitudinē, mītitudinē z lōgitudinem oīm pctōz. Uñ autor de spū. c. iiij. Nemo ō dei mia diffidat. qz maior ē ei⁹ mia q̄z sit pctōris miseria. Et q̄sq̄s ad deū toto corde clamauerit exaudiet illū. quia misericors ē Et iō cū dauid gūissime peccassz in adulterio z homicidio, postq̄z dixit dño peccaui, dixit ei ppha nathan, dñs exaudiuit et abstulit a te pctm̄ tuū. ii. Re. xii. Et iō ps. dic. laudādo ei⁹ miam. Suauis dñs vniuersis, z mia ei⁹ sup oia opa eius. Accidit in dyocesi norbicensi duos ee socios vn⁹ multis malis implicat⁹ z alter deuot⁹. Dal⁹ dū frēqnt a bono socio culpare vitā emēdare, socīū suū deridēs miam dei tātā ee asseruit qz saltē in fine mortis sibi sufficeret Miser tādē ille occulto dei iudicio infirmari pmittit. Sz soci⁹ bon⁹ de salute ei⁹ hesitās, languētē ad pfessionē et pniam induxit. rogās eū vt dei mie recordare tur de q̄ san⁹ multū psumebat, sz dyabol⁹ qui eū vsq̄z in finez psumere docuerat, in ipo fine docuit despare. Nocte pro mortis ipi⁹ visio talis socio bono mōstrata ē. Uidit ihm iudū clamide coccinea, spinis caput coronatum mānib⁹ pedibusq̄z sanguine vulneris irrigatū z in sinistra manu crucē tenentē, rubro vulnere lateris cū humero denudatuz coram lecto socij infirmātis astare. z hoc sibi blādis verb⁹ dicere, Ecce inq̄t q̄lē p tui amore pruli passionē, cerne caput meū spinosū, vide corpus totū sanguie cruentatū, z lateris apturā aduerte q̄ z q̄ta sustinui p te, pete igit miam meam magnā, z lz ingtus sis z eā nō meruerī tn tibi pcedā venīā delictoz. Ad hec ille demō⁹ plenus dixit. Scio inq̄t dñe miam tuā magnaz z scio nihilominus qz iustitia tua nō ē frustra Uñ lz ad me saluandū fortassis tua mia te inclinet, nequaq̄z iustitia tua h gmitteret, z iō meritis meis paucz z null' exñtib⁹ de tua iustitia saluari nō possū. Et fons mie adiunxit clementer, imo inq̄t, instanter pete miam meaz. qz lz iustus sim, tn̄ in opib⁹ meis nulli ē mia p⁹ ponēda. Ille miser incepit denuo cū miam ōi disputare, asserēs se de iustitia pdēnatuz, nec velle miam petere vllo sensu. Recepit igit saluator sue pietatis repulsā z volēti dānari, iuste ꝑsus ē in sentiā. acceptaq̄z manu dextra vt socio dormienti apparuit in vulnere lateris imersā z cruore repletā extraxit, plectoq̄z sanguine in facie morientis, dixit Ecce inq̄t miserime sanguis me⁹ in die vltōis est signū tē mōstrandū qz hre potueras miaz z illā respuisti. Soci⁹ insup ex visiōe terribili stupefact⁹ volens currere ad infirmū sociū visionē hanc narrare. faciem ꝑsam ad pietē inuenit z totuz corpus rigidū z extēsū faciēq̄z vn diq̄z recenti sanguine cruētatā, quā nec aq̄ frigida nec calida abluere poterat in signū sue dānatōnis.

¶ Dixi tercio qō delectatio q̄sdam trahit p directū z p mediū ꝑtutū ad dilectionē dei, hi em̄ relictis extremis, s. viciorū seu rerū tpaliū solū p mediū z in medio ꝑtutum q̄runt esse sum z salutē inueniunt z mortē euadunt eternā Unde Dicere. xxix. Cum q̄sieritis me in toto corde vro inuenīar a vobis. Et notanter dic̄ in toto corde, qz si alia a deo sicut sūt terrena transitoria, z pctā diligamus, deū toto corde nō q̄rim⁹ nec eū p ꝓns inuenim⁹. Unde Ambro. in li. de fuga seculi, z recitat in decret. tu. q. j. Cui portio de⁹ est nihil dz curare nisi deum hre. Sz dicz. in mūdo nihil aliud diligo nisi xpm. quē toto corde hre desidero qñq̄z absentē ppēdo. Dico qz iesus dilectus tu⁹ se qñq̄z subtrahit a te ꝓpter tria. Primo vt tu cognoscas tuā fragilitatē q̄d sis a te, z q̄d a deo. Nā hō qñq̄z credit se talia hre a ꝓpria natura sic sanctitatē pulcritudinē cōtinentiā fortitudinē deuotōz z hmōi psilia, q̄ tn̄ nō hz a natura sz tm̄ a diuina gra. Uñ apls. Dhil. iiij. Omnia possū in eo q̄ me cōfortat. Seq̄tur ex h qz nullus dz se de bis iactare ex spuali supbia, sed se hūliare z ne amittat timere. Secūdo se subtrahit dilect⁹ a te ne ei⁹ pnīā sentias, vt pbet tuam fidelitatē an' ꝓpter recessum istū occultum

velis cū dimittere z licētiare z aliū amatorē i cor tuū accipe, qz i ifidelī cor ō absētia amati gnat oblīuionē, vñ vulgariť ōr ab augen abbertzen. Certio vt ardēti⁹ grās eī. Serm. Oc cultat se de⁹ vt ardēti⁹ grať, qsiť⁹ cū gaudio i uentať, inuēt⁹ cū solicitudie teneať. Vñ spōsa salomōis i abūtia salo. amore ardēs surrexit z diligēter qsiuit, p vicos z plateas dilectū et dū eū inuenit dixit teneā eū nec dimittam. Sic sponsa xpi dz surgere p amorē ab oībus transitorijs, z in oībus solū xpm diligēter qrere z inuentū cū solicitudine tenere, ne eū p psensum mali amittat. ℣

Secūda pars in qua

notať xpi stricta examinatio fienda in futuro quā xps iudeis cōminať est, dī. Vulta habeo zc. Dorať sīc lingua ifecta malo humore febrili ñ pt recte z bñ iudicare de cibo z potu, sicut pz i febricitātib⁹, qui dulcia amara z ecōuerso iudicāt. Sic q infectus ē malicia, et errore alicui⁹ vicij aliū iudicare recte nō pōt, nec etiā dz aliū iudicare, iuxta illud Ambro. qō etiā allegať in can. iij. q. vij. Judicet ille ō alterius errore q non bz qō in se pdemnet zc. Ero. xxiij. Nō sequeris turbam ad faciēdum malū nec in iudicio plūmor⁹ acq̄esces sniev ta vero deuies. Xps igiť iustus z innocens qui iuxta dictū petri pcm̄ non fecit nec inuentus est dolus in ore eius. potuit iudeos pctōres iudicare, z eos de peccatis corrigere. qz vt habeť extra de bere. c. qui alium. q. q aliū ab errore nō reuocat sepm errare demonstrat. J Ne igitur errare argueretur iudicauit errores iudeor⁹. Sic etiā post finē mundi in gnali iudicio iudicabit errores hominū scz qui cō sistunt in

Cordis cogitatione
Oris locutione
Operis omissione

Primo em̄ iudicabit cogitatōes cordis. iuxta illud ps. Jpe scrutans corda z renes. non em̄ erit aliqua cogitatio hois ꝺ diuinā volūtatē. quā ipe nō videat z clare intueať, nā sicī speculo claro oīa relucēt, ita in clara diuina essentia oīa relucebūt cogitata tua siue bona siue mala. Unde recitať q in ciuitate carthaginensi, speculū erat q̄ddam in q̄ oēs ad illō venientes poterāt videri, z maxie cū ibi malefactores eēnt, z tūc melī⁹ apparebat. Sic in iudicio extremo apparebit speculū diuinitatis, scz eētia diuīa in q̄ ideal'r relucebūt oīa cogitata bona z mala, z spēal'r tūc mala nr̄a apparebūt ad vltionē z punitōez, vñ Sap. j. Qui loquiť iniqua nō pt latere nec pteribit illum correptēs iudiciū. In cogitatōibꝰ impij interrogatō erit, sz q̄riť an mala nr̄a reluceant in essentia diuina, sīc bona. Et videť q nō, qz q̄ in essentia diuina relucēt, z q̄ de⁹ in essentia sua recognoscit sūt ibi, sz mala nr̄a nō sunt in essētia diuina nec p essentiā nec p siłitudinē. Contra, deus ē iust⁹ iudex z punit pctōres ppt mala cognita, ḡ. Rūdet Rich. de media villa super mgīm in. iij. suo dī. xxxvj. q si deus approbādo mala nō nouit, certissime tñ nouit intuendo ea Vñ Iob ad deū loq̄ns. c. vj. dicit, nulla te latet cogitatio. nec tm̄ intendebat ibi de bona, sed etiā de mala. qz tñ malū sub rōe mali q malum ē puatio ē, ḡ ideā nō bz in deo, sz cognoscit p ideam boni, sīc tenebra p cognitionē lucis. vt vult Aug. de diui. no. ca. vij. dī. Lux em̄ cām in seipam tenebras cognitionē pambluit nō aliunde vidēs tenebras q̄z a lumine. Et ī qñ dr in oppositū q malū nō ē in deo zc. dic Rich. q q̄uis malicia nō sit i deo nec p essentiā nec p siłitudinem proprią. tñ similitudo bonitatis sibi oppositę p quā cognoscit est in deo. ℟ Secō dñs iudicabit locutōes oris. Nam nihil erit locutū cōtra diuinā voluntatē de q̄ hoīes non opteat reddere rōnē. Et h̄ ē q̄ ipe dī. Mat. xij. Dico aūt vob q oē ꝓbū ociosū qō locuti fuerint hoīes reddent rōnē de eo in die iudicij. Ex ꝓbis tuis iustificaberis, z ex verbis tuis condemnaberis. Considera igiť o peccator q̄lem rōnem reddere poteris de multis verbis ociosis vanis z scurrilibꝰ detractōibꝰ z blasphemijs zc. De q̄bꝰ oībꝰ gulť puniť, z ḡ ad exhortatōem ps. phibe liguā tuā a malo, z la. tua ne lo. do. Hā naťa linguā in custodiā posuit in eo q q̄ si duplici muro claudiť osseo z carneo, ad oīendū q sūma custodia bñda est, z anteq̄ opus suū exerceat q duplex examinatio p̄cedere debeat. Primo em̄ dz ꝺsiderare an sit licitum. Secō an sit expedies. Et ille sūt duę vie p q̄s ꝑmo trāsire dz, de q̄bꝰ in ps. Dixi custodiam vias meas vt nō delinquam in lingua mea. posui ori meo custodiāzc. Unde abbas paphⁿ sīc narať i li. ix. hīstorie tripťite cū eēt sine lr̄is, accessit ad quēdā vt addisceret, et cū deuenisset ad istū ꝓfum, Dixi custodiam vias meas zc. dixit se satis didicisse. Hec oportet

vlterī addiscere si illā lectionē possz bñ scire, vñ Eccī.xxv. Beatus vir q̄ habitat cū mulere sensata. z q̄ lingua sua nō est lapsus. z iō bñ i sensat⁹ ē z miser q̄ nimiū linguā relaxat ad ꝓba inania, sic dīues q̄ bac de cā iusto dei iudicio in lingua cruciabat in flāmis infernalibꝫ. Lu.xvi. Tertio dñs iudicabit oīa opa nīa tā ꝓmissa q̄ omissa q̄ oīa manifesta erūt añ eum añq̄ sniam ꝓferat ꝛ peccatorē. Sic em̄ iudex ordinarī⁹ dictare sniam nō dz ꝛ reū, nisi ꝓiectus fuerit p legitima documta, aut p euidētiam facti, aut p ꝓfessionez ꝓpriā aut testes. aut instrā, vt dz extra ō ꝓsti, eccīa sctē. V. Sic iu dex xps ꝛ nullū dabit sniam dānatōis nisi p euidētiā factoꝝ. z p ꝓpriā ꝓfessionē pctōꝝ peccatoꝝ oñdat. q̄ oīa i tua ꝓscia q̄si instrō notificabūt in ꝓspectu iudicij z oīm alioꝝ hoīm. licz antea fuerint occulta. Lu.xij. Nō in tenebris dixistis in lumie dicet. Vul⁹ exēplū hēm⁹ de dauid. q̄ tā adulter iū q̄q̄ homicidiū occultissime ꝓpetrauit cū bersabee vxore vrie z vria. et statiz postea misit dñs ad eū nathā dī. Tu fecisti abscōdite, ego ꝙ faciā ꝙbū istud i ꝓspectu oīs isrl z in ꝓspectu sol, z sic p penā manifestā declarabo culpā tuā. Et sic p penā manifestā detegit q̄q̄ pctōr. Sz quōcūq̄ sit in p senti saltē in iudicio ñ ꝑt latere, vñ Anf. i sui medlatōibꝫ latere ē impossibile apparere intolerabile. ℣. Sz dubitat an pctā p pniam ꝓdonata sint etiā in iudicio reuelāda z videt q̄ nō, qz qđ tectū ē videri ñ ꝑt, sz pctā p pniaz ꝓdonata sūt tecta, sic dī glo. sup illō ps. Beati q̄rū remisse sūt iniq̄tates ⁊c. In oppositū ē gl. dium, glo. dī. q̄ gesta z cogitata bona z mala tūc nota erūt oībꝫ. Itē Bern̄. tractās illō idē ꝙbū dicit. Cūctaq̄ cūctoꝝ cūctis archana patebūt. Ad ♄ ꝓcordāt oēs doc. scē eccl'ie. q̄ oīa tā bona q̄q̄ mala nota erūt oībꝫ. Et rō ē ad manifestā liberatōez diuini iudicij declarādā. qz oīs malor in bonis ē ad manifestatōz diuine mie ꝑus impēse. Sic si rex remisisset tibi centū libras p vno obolo, nōne si grat⁹ esses narrares bñficiū regis oībus amicis tuis dicēs eis. regtlamini regi p me in tanto sibi tenebar. z p tāto mihi remisit. Eodez aūt mō p pctō mor. merebaris penā etnā. z remisit tibi p pena tpali q̄ nullā ꝓpatoz ad penā eternaz habet. m̄lto magis illud beneficiū debes velle manifestari. Nō sloꝝ bonoꝝ ad manifestatiōz iustīcie, vt videat q̄ nullū bonū manet ir remuneratū. Et ecōuerso i malicrit oīs malor ad manifestatōz diuine iustīcie tūc p mētz ꝛ punīētz, oīs bonoꝝ ad manifestatiōem diuine mie ꝑcētis ꝛ pmiantz. Dec tū oīs nec cedet in infamiā vel verecūdiā. sz ad gīarum actionē in bonis z ad dei glām saluantis z liberātis, vñ. ij. Cor. v. Oēs em̄ nos manifestari oz añ tribunal xp̄i, vt referat vnusq̄sq̄ ꝓpria corpis, put gessit siue bonū siue malum. Ad argu. dom q̄ pctā dicuntur tecta q̄ ad erubescentiā nō q̄ ad sciaz, q̄stū ad punitiōem ñ q̄stū ad cognitōz. Vñ ex q̄ libet sctūs gaudebit de liberatōe tua a pctō magna materia gaudij a bīs sub traherek si ignorarēt gīam tibi factā. Et g̃ de⁹ sic ꝑt facere ignē approximari ꝓbustibili sine ꝓbustione z suspendere causalitates rex qñ vult. sic pōt facere noticiam pctōꝝ tuoꝝ in singul', z q̄ tu idē scias sine erubescētia z alij sine scādalo vl' vitupio

Tertia pars in qua

xps iudeis declarauit suā passionez p eos in cruce inferēdā dī. Cū exaltaueritis filiū hois scz in cruce, visa glia mea quā supple oñdā resurgēdo, ascēdēdo. tūc cognoscetis q̄ ego sum xps. i. messias vob ex lege ꝓmissus. tunc aliq̄ ex vob in me credēt cognoscētes qđ ego sum filius dei, q̄ a meipso nihil facio. sed sicut docuit me p̄r q̄ verax ē sic facio. ℣. Moraliter in hac ꝑte instruimur qualiter hō rōnez suā exaltare z eleuare dz ad cognitōz oculorū supnaturaliū ab istis sensibilibꝫ. Est nāq̄ magna dīa int' hoiem scientē z sapientē, z hoiem ignarū z ignorātē. qz scientes z intelligēs ꝓuenīēt z ꝓpriē dr hō. cū sibi competat ꝓpriē diffinitio hois q̄ ē aial rōnale. i. aial qđ vtit rōne ignorans aūt z solū sensualr viuēs vt brutū nō dr ꝓpriē rōnale sed sensitiuū. qz solū sensibilibus vt alia irrōnalia vtit. Et dr ꝓpriē brutū qz caret rōne. Debet g̃ filius hois ad h̄ studere vt z ipe exaltet ad rōnē z sclat z intelligat. qz fm Egidiū de roma in plogo suo sup elencoꝝ Ab būana natura degenerat q̄ scire z intelligere nō affectat. est em̄ ignorantia mr̄ cūctoꝝ errorꝝ. vt dr in can. dis. xxxviij. c. ignorantia.

Q Optet g̃ filiū hois ab ignorantia ad scientiam z rōnē exaltari vt cognoscat

Paganorum vanitatē

Judeoꝝ cecitatem

Christianoꝝ veritatem

Dico nāq̄ ꝓmo p rōnē ꝓsiderare paganoruz

Feria secunda post Reminiscere

vanitatē. Nā vanitas eoꝝ pz ex eo q̄ nulla rō ne pbabili l' tēptatōe carnali peccauerūt pctō idolatrie, sz qz oīno euanuerūt in sensib⁹ suis obscuratū ē coz insipiēs coꝝ, z idola coluerūt aliq̄ solē lunā z alia sidera, aliq̄ ignē sīc caldei Nā sīc in q̄busdā hīsto, scbola, inuenīt, Chaldei ignē adorātes ad h̄ etiā alios cogebant p modū īstū, obtulerūt q̄buscūq; negātib⁹ ignē z aliū deū colētib⁹ pugnā, ita q̄ si de⁹ coꝝ ab aliq̄ vincerē el⁹ culturā admitterēt, si ꝑ ignis q̄ fuit de⁹ coꝝ alioꝝ ꝓsumeret idola, ipsi ad ignē colēdū se sp obligarēt. Isto audito canopei in egypto q̄ ydolū beli coluerūt, deposuerūt de capite idoli sui coronaz aureā, z sup caput suū q̄ddā vas resteū posuerūt. z illō mītis foraminib⁹ pforauerūt z cū cera obturauerūt. Venerūt igīt chaldei ad illud idolū examinādū, posuerūt ignē z statim in foraminib⁹ cera liq̄facta descēdit aq̄ z ignē extinxit, z sic p ualuerūt idola canopei cuiusdā clustraz egipti. z illi pmissi sūt deinceps idol' suis. Sic tali mō z multis vanitatib⁹ excecati deū veꝝ ñ coluerūt, vñ Sap. xiij. Vani sūt oēs hoies i q̄b⁹ nō subest scia dei, z de his q̄ vident bona nō poterūt intelligere eū q̄ ē, neq; opib⁹ attēdētes agnouerūt q̄s eēt artifex, sed aut ignez aut spm̄, aut aerē aut gīz stellaꝝ, aut nimiam aquā, aut solē, aut lunā, rectores orb̄ terrarū deos putauerūt. In q̄b⁹ ꝑbis sapiēs repbendit fatuitatē gentiliū pb̄oꝝ ō eo q̄ nō cognouerūt deū eē mūdi creatorē. Cū em̄ effect⁹ deducat in noticiā sue cāe, z ipi totalr fuerūt occupati ad inuestigādū cās rez, in h̄ culpandi sūt q̄ ad ꝑmā cām deuenire ñ potuerūt. ℣ Sed q̄litē q̄ pb̄i ad cognoscēdū deū eē sufficiētes ñ fuerīt cū nec xp̄iani q̄ soli vni⁹ dei veri noticiā bñt ad h̄ sufficiāt, Ad h̄ dixit Holgot, Estimo q̄ deū eē nō est p aliquā rōnē demōstratū bucusq; nec deū eē creatorē mundi. sz q̄cūq; ad deū innocenter se habent, z rōnez naturalē exercēt studēdo, nec diuīe gr̄e obicē pbent de⁹ eis sufficiēt sui cōicabit noticiā, sic q̄ eis sufficiat ad salutez, Exēpla de h̄ bñt de Cornelio cui missus est Petrus, De paulo cui missus est Ananias, qui sic se disposuerunt q̄ reuelatōem z inspiratōez de vero deo meruerūt b̄re. Et ī dom̄ q̄ sit culpa hoīs q̄ hz vsū rōnis, si nunq̄ eueniat q̄ noticiā ō do habeat, saltē q̄ta ē necessaria ad salutē, Dico scdo q̄ opter p rōnē ꝓsiderare indeoꝝ cecitatē. Nā pagani vel gētiles lege nate viuentes fm sensū satz mirabil'r errauerunt idolatrando. Infelicius tñ iudei qui altius exaltati vt hoīes vtētes rōne z lege diuina directi errauerūt, auertentes se a ꝙo deo z viuo ad idola vana z ficta z ad opa manuū suaꝝ. Vñ sapiē. xiij. Infelices sūt z inter mortuos ē spes illoꝝ q̄ appellauerūt deos opa manuū hoim auꝝ z argētū rē. ℣ Et merito dicūt infelices iudei idolatre, qz vt metrice dz, Tres infelices i mundo dicim⁹ ee, Infelix q̄ pauca sapit spernitq; doceri, Infelix q̄ multa sapit spernitq; docere, Infelix qui recta docet opaq; iniqua Et omib⁹ istis modis iudei idolatre infelices fuerūt. Dño ō q̄dē qz cum pauca saperent ō do spreuerunt deū p illa inuestigare, z sic se z suos docere. Itē qz cū multa recta docerēt ō lege, legē tñ nō sequebāt, sz opabant iniq̄ idola muta adorando. ℣ Dico tertio q̄ oz exaltari filiū hoīs p rōnē ad ꝓfitatē xp̄iano⁹. Nō enīz sufficit xp̄iano stare cū paganis in sensibilib⁹ nec cū iudeis in legib⁹, sz optet eū sup sensus z leges in adoratiōe sua exaltari, vt imaginez quā ipe venerat nō vt pulcꝝ, pciosū, aureū vl argēteū, z hmōi honorēt, sz p rōnē imaginata z figurata ꝓsideret, ad q̄ istū honorē referat. ℟ Vñ adoratio z honor q̄ crucī exhibetur non refert ad ipam crucē in se, sed in passionē in ipa significatam cuius ipa signū existit a q̄ totā sctitatē assumpsit. quēadmodū adoratio imaginis btē v̄ginis nō ad materiā illā, sz ad figurā quā signat refert fm q̄ honor sibi exhibitus ad ipm̄ q̄ est ex ipa incarnat⁹ reducitur Scdm etiā istū modū ista certamina sctoꝝ in pletib⁹ depicta honorāda sunt q̄tū ad fortitudinē z zelum ꝓfutis eoꝝ ad gloriam dei z illa debet esse intentio adorantis, alis idoluz vt paganus adoraret z peccaret mortaliter. Sed cur eccl'ia admittit adorationem imaginū, cuz tū de⁹ hoc phibeat in lege, Exo. xx. in ꝑmo mādato dī, Nō facies tibi imaginē vel sculptā similitudinē, si ō phibitū est imaginē fieri, multo magis adorare, Dīc dñs bonauen. in. iij. suo sup mgr̄m, di. ix. q̄ imaginū introductio in eccl'ia nō fuit absq; rōnabili cā. ꝑmo propter ruditatem simplicium vt simplices q̄ nesciunt scripturas legere. in hmōi picturis tanq; in scripturis aptius possint sacra nostre fidei legere, qz hmōi imagines sūt lre laycoꝝ, vt ōr de ꝓse, di. iij. platum. Scdo ꝓpter ditatē affectuū, s. vt hoīes q̄ nō excitantur ad deuotionē in his q̄ ꝓ nob⁹ xp̄s gessit, dum

ipsa aure ꝓcipiunt, saltē excitent ꝙ dñ eadem in figuris ꝛ picturis tāq̄ pñtia oculis corporeis cernūt. pl⁹ em̄ excitat affectus nr̄ ꝑ ea q̄ videt q̄ ꝑ ea q̄ audit, vñ Horatius. Segnius irritant animos demissa per aures, q̄ q̄ oculis subiecta fidelibus, ꝛ q̄ ipe sibi tradit spectator. Tertio ꝓpter memorie labilitatē, q⁹ ea q̄ audiunt solū facili⁹ obliuioni tradunt q̄ ea q̄ vident. Haz frequenter verificat illud in multis q̄d dr, qđ intrat ꝑ aurē vnā exit ꝑ aliā, ꝓterea nō est sēp ꝑsto q̄ būficia nobis ꝑstita ad memoriā reducat ꝑ verba. lō dispensatōne dei ordinatū est. vt imagines fierent ꝓcipue in ecclesijs. vt videntes eas recordentur de beneficijs ipenſ ꝛ sctōrū operū ꝛ virtutū. Pro cui⁹ confirmatōe narrat Damas⁹ duo. Primū q̄ q̄dā histo. refert q̄ dñs noster abagaro regi. q̄ ꝑ pictorem misit imaginē dñi figurare q̄ ꝓter faciei ei⁹ chorruscatōz ipedit⁹ vestimētū ꝓriū facie diuine superiponēs, in vestimento illo suū ꝓi⁹ imaginē absterſisse ꝛ ita cupiēti abagaro misisse: et ita q̄ accepim⁹. Lucā euā, ꝙ pinxisse dñm ꝛ matrē ei⁹. Et sic ꝑz q̄ nō sūt adinuentōes ſz sunt diuine traditōes ꝛ aplice sctōes. Ad argum. dōm q̄ phibitū fuit, ꝑ eo tpe in quo dei⁹ naturā humanā nōdū assūpsit, tūc em̄ deus cuz oīno spūs eēt infigurabil' erat, ꝛ iō ipm sic figurare error erat ꝛ impietas. vñ Damascē, q⁹ dei⁹ ꝓter viscera mie sue fact⁹ ē hō, ꝛ cū hoib⁹ conuersatus ē, miracula fecit, passus est, crucifixus est. hec ad memoriā hoim scripta sunt et ad nr̄am doctrinā, q⁹ ꝙ nō oēs nosc̄ lr̄as, neq̄ lectōi vacāt, ꝓies decreuerūt velut q̄sdā triumphos imaginibus describere ad felicez memoriā. S. Sed cur nō adorāmus hominē q̄ repsentat imaginem dei vel alias res viuentes, ꝛ lapides ligna q̄ ducunt nos i deum ꝑ vestigiū trinitatis. Dōm q⁹ res nō adoratur rōne nobilitatis quā in se hz, ſz rōne nobilitatis quā signat. Et si q̄dam sunt q̄ nos i ducūt ꝑ imaginē vel vestigiū in deū, q⁹ tū ꝓncipaliter nō sunt instituta ad hmōi repsentationes, sic imagines ꝛ picture, iō talia nō adoramus. Cū g̃ exaltaueritis filiū hois, ꝑ rōnē cognoscetis hec omnia.

Feria tertia post Reminiscere

Super cathedrā moysi sederūt scribe ꝛ pharisei. oīa q̄cūq̄ dixerint vob facite, sm vero opa eoꝝ nolite facere. Matth. xxiij. Ex ꝙbus dicit septo de aīalib⁹, q⁹ caput est subtilioris ꝛ purioris sanguis ꝑ ceteris mēbris vniuersis, q̄ igitur caput ex impulsione sanguinis egrotat cetera mēbra dolent. Sic capita tam spiritualia q̄ secularia que habēt subditos regere, dñt eē purioris ꝛ sanctioris vite ꝛ exemplaris. Cuius rō ē, q⁹ sicut caput modico impulsu alia mēbra ꝓturbat. sic ꝓlatus suo malo exemplo mlt⁹ trahit ad inferos, dis. xl. si papa. Vñ gratianus in q̄dam apparatu iuris. Talis nāq̄ in ordine vita sit abbatis vt in omni ꝑ cūctis subditis semꝑ polleat sanctitate. Talibus igitur ꝓlatis in ꝙbis ꝛ factis est obediendū, scandalosis aūt vt sūt scribe ꝛ pharisei in ꝙbis tm̄ ꝛ nō factis, sic dñs dic in ꝙbis ꝑmissis. Querit⁹ an subditi teneantur suis superioribus in omnibus obedire. Dico sine argu. cū doctoribus q̄d virtus et efficatia ꝓcepti est, qđ subditus de necessitate obediat ꝓcepto superioris vel ꝓlati, alias peccat mortaliter. vt hr̄. xj. q. iij. si aūt. Hoc aūt intelligēdū quotiēscūq̄ ꝓlatus ꝓcepit licitum ꝼm deum ꝛ ꝼm officiū, qđ ꝓncipaliter dz exercere circa correctionē ꝛ salutem animarum. Si aliq̄d preciperet q̄d esset ꝛ deum ꝛ salutem aīe nullo mō esset obediendū. Vl Quia vt dr. Act. v. ꝛ extra de ma. ꝛ obe. cum in ecclesijs. Obedire deo magis oportet q̄ hominibus. Exemplū huius habem⁹. j. Mach. ij. vbi dr q⁹ anthiochus rex misit libros ꝑ nuncios in hierusalē ꝛ in omnes ciuitates iude, vt sequerentur leges gentiū ꝛ ꝓhiberēt holocausta ꝛ sacrificia fieri in tēplo dei, ꝛ ꝓhiberent celebrare sabbatum ꝛ dies solēnes ꝛ coinquinare sancta ꝛ sanctum ꝑ̄m isrl' ꝛ iussit edificare aras ꝛ tēpla ꝛ idola ꝛ coinquinare aīas eoꝝ in omnib⁹ immūdicijs, ꝛ quicunq̄ non facerent morerentur. In quibus tū mathathias obedire noluit decens. Et si omnes gētes obediūt regi anthiocho vt discedat vnusq̄sq̄ a seruitute legis patrū suoꝝ ꝛ assentiat mandatis ei⁹, ego et filij mei ꝛ frēs obediem⁹ legi patrum nostrorum. Silr ꝛ sancti fecerūt q̄ anteq̄ ꝓceptis principum obedirent adorando idola, mortem sustinuerunt. Sic q̄ ꝓlatus ꝓcipit ꝙ qđ est cōtra salutem aīaꝝ ꝛ cōtra deū. sic frequenter fit subditus non dz obedire, imo potius mortez eligere q̄ in illo obedire. Illicita enim non obligant, vt habetur institu. de mandatis ꝓnca, illud dicit ibi. Illud quoq̄ obligatorium

Feria tertia post Reminiscere

nō ē qđ ꝑ bonos mores ē, z ḡvt dr, j. Re. xxii.
Ad ꝓceptū saul serui ei⁹ noluerunt occidere, lxxxv. sacerdotes in nobe q̄ erat ciuitas sacerdotū, qr in ℔ nō habuerūt rōnabilē cām occidendi. Ex q̄ ē cā rōnabil', vt alīq̄s excusetur ab obedīētia, ꝓt dici vt bī extra ō rescrip. si qñ, ppr capitales inimicitias, pauptatē, infirmitatē, ōbilitatē. l' qr sine scādalo l' magno dāno l' incōmodo exeq̄ ñ ꝓt qđ inīūgit'. si subdit⁹ hz hmōi cām ñ obedīēdi, eā tñ significare z exponere dz hūilit' superiori ꝓcipiēti si ꝓt, si aūt nō ꝓt ꝓsumere dz de plato l' superiori rōnabili z pio, q⁹ nō itēdat eū artare irrōnabil'r ad obedīēdū. Quātū ad psecutiōz z expositōem euāgelij. Sic beri eccl'ia ꝺminādo ꝓhibuit iferni trāsitū, sic bodie ponit vlā eq̄taz q̄ ḡdit in celū. Et sūt tres ptes.
In ꝓma tractat' de bono iustic̄e z equitatis, vt seruetur. in ꝓncipio
In sc̄da manifestat' ꝓiculū vanitatis vt vitet' ibi, oīa opa sua zc̄
In tertia ꝺmendat' plantariū humilitatis vt regnū lucret', ibi, vos aūt zc̄

Quātum ad primam

ptē circa īram ē sciēdū q⁹ a tpe moysi de volūtate z ordinatōe dei fuerūt ꝺstituti, lxx. senes etate moribꝫ z scia pfecti, q̄ cū moyse habuer̄t regimē z curā ꝓpli, z moyses sup eos, ita qđ i vniuerso erāt, lxxj, q̄ dicebāt' iudices ordiarij z ad ips̄os fiebat ꝺcursus in dubijs z arduis cauſ', nec aliq̄d tractabat' sine eis, q̄z determinatio p lege habebat' quā trāsgredi nemo audebat. De q̄bꝫ dr Nu. xi. Trāsactis igit' tpibꝫ iudices isti p⁹ mortē moysi remissa eq̄tate z īualescente iniustic̄ia z auaric̄ia sedētes sup cathedras, j. autoritate iudicādi z docēdi ꝓplm multa ꝓceperūt. ips aūt nō fecerūt. Et iō dicūtur scribe z pharisei, qr videbāt' in ꝓpio magꝫ pliti z iusti. q̄ tñ erāt impiissimi z iniustissimi. Cū igit' bñ docerēt z male viuerēt, dixit ihesus. Dicta que dixerint vobis facite zc̄. y. Doctoraliter est notandū q⁹ sicut in veteri lege habebant' ordinarij iudices sic etiā in noua lege sc̄i iudices taz in statu spūali q̄z seculari, q̄ habēt in sc̄itate z iustic̄ia sc̄am z imaculatā iustic̄iam exercere. Est em̄ de iustic̄ia sic̄ de q̄dam lapide dicto iaspis, de q̄ dicit autor lapidarij, c. iij, q⁹ hz illas ꝺditōes, q⁹ si munde z caste gerat' facit portantē tutū potentēz sanū. Et ex ℔ nō exercet ꝙtutem suā nisi includat' argento. Et si gestans dat falsum iudiciū pdit oīno suam virtutem. Sic etiā iustic̄iam habentez facit tutum z sanum z fortez. Prouer. xii. Nō ꝓtristabit iustum q̄q̄d ei acciderit. Si autez ille q̄ deberet eaz continue portare fecerit falsum iudiciū statim pdit meritū suū z acq̄rit mortē z dānatōez. Ezech. xviii. Si iustus auerterit se a iustic̄ia sua in ꝓuaricatōe qua preuaricat⁹ ē, in pctis suis morietꝫ, vnde Aug. et alle, x. q. iij. Quicunq̄z aut ꝓsanguinitate aut amicitia vel hostili odio vel inimicic̄ijs in iudicādo ducit', puertit iudiciū xp̄i q⁹ est iustic̄ia z fructū ips̄ius vertit in amaritudinē dānationis. Z. Qui ḡ volunt mortem fugere eternā z vitā eternā secure possidere dñt habere
Equalitatem in iudicando
Pietatem in corrigendo,
Rectitudinem in docendo
Dñt nāq̄z ꝓmo iudices habere eq̄litatē in iudicādo, q⁹ nō amore carnalīū amicoꝝ, vel fauore tribuentiū. l' timore potentū iustic̄iā peruertant. Hā bis q̄ttuor modis ꝛm Greg. iudiciū puertit'. Primo timore dī metu alicui⁹ ptātis ꝙitatē loq̄ ptimescim⁹. Cupiditate dī ꝓmio alicui⁹ aim corrūpim⁹. Odio dī ō quē libet aduersarīū molimur. Amore dum amico vel ꝓpinquo ꝺtendim⁹ ptāte. Hā sicut sol equal'r stat in medio planetaꝝ z suū lumē eq̄liter diffundit inter eos, sic etiā iudex dz esse media ꝓsona int'reum z actorē, amicū z inimicū, puū z magnū, pauperz z diuitē, inter q̄s equaliter dz diuidere lumē ꝙitatis z iustic̄ie. Deut. i. Siue ciuis sit siue pegrinus nulla erit distantia ꝓsonaꝝ, ita magnū iudicabis vt paruū. Figurā hui⁹ habem⁹. Deut. xvii. vbi dr q⁹ dñs ꝓcepit, q⁹ si aliq̄s leuita venerit ad ministrādū in tēplo de aliq̄ longinqua ciuitate alij q̄ prius ibi erant, dñt ei recipe ad eandem portiōz. Ḥ ē eq̄lē iustic̄iā ei facere cū ceteris. A. Sic vere adhuc deberet eē q⁹ iustic̄ia equaliter extraneis z intraneis pauperibus z diuitibꝫ charitatiue diffunderetur. Sed vt pch dolor oppositū fit cōiter, mō em̄ iudices nullā ꝙtutē iustic̄ie exercent nisi instar iaspidis inuoluant' auro vel argento. Quātūcūq⁹ em̄ cā pauris sit clara nō expediet' nec absoluitur in curijs dñoꝝ, nisi manus ꝓcuratoꝝ z iudicū argento inungat'. Vñ Greg. vt habet in cā, xi. q. iij. Qui recte inq̄t iudicat et ꝓmiū remunerationis expectat, fraudem in deum perpetrat, quia iustic̄iam quam gratis īpti

debuit acceptõe pecũie vẽdidit. Nã vt bñ. C. de pena iudicẽ q̃ male iudicauit. l. j. q̃ in q̃cũq̃ cã siue publica siue ꝑuata siue fiscali cuicũq̃ data fuerit pecũia vel iudici vl̃ pcuratori si ue aduocato, q̃ is q̃ dedit siue sit actor siue reus amittit actõez. l. ius pseq̃ndi in iudicio, qđ sibi debeť. Et iudex ſm Hosti. z Ray. q̃ tulit iniquã sniam malo dolo sciẽs, puta si b̃ fac̃ timore, amore, odio, siue cupiditate Siue aliq̃ alia cã, teneť leso ad oẽ interesse. l. satisfacere de oi dãno accepto. Nisi iste a q̃ corrupt⁹ ẽ, z̃p q̃ tulit sniam iniustã possit induci ad itegrã restitutionẽ. Et ei ꝑter restitutõez dz ipoñi gnis pnia, vñ Inno. in nouel. ō sen. z re iudi. Cuz etem. Si iudex eccl'iastic⁹ ordinarí⁹ l̃ delegatus ꝺ ꝺsciam in guamẽ ptis alteri⁹ i iudicio q̃cũq̃ fecerit p gram l̃ p sortes. ab execut̃oe offici p annũ nouerit se suspẽsũ ad extimatõez litis pti quã leserit nihilomin⁹ ꝺdẽnãd⁹. Et si durãte suspẽsiõe ingerit se diuinis irregularz est z cũ eo sol⁹ papa dispẽsat. Nv. Scõo iudex dz b̃re iustitiã in corrigẽdo, vt. s. pie z charitatiue corrigat. s. qđ nõ sit nimis seuer⁹ nec nimis ꝓtuos⁹, sz vt ðz. xlv. dl. Sũt nãq̃. Unuz cũ reliq̃ misceat z temperet vt ꝺtumacibꝫ in peccatis seueritatẽ, penitẽtibꝫ ꝓo benignitatẽ oñdat Nã firmamẽtũ ſm naturales ẽ celerrimi motus z velocissimi, sz et adiũcti sũt septẽ orbes vñ, planetarꝫ, ꝺrij mot⁹ z diuersi qđ vtiq̃ rerũ motũ firmamẽti rapet z tparet qđ si nõ faceret, tãt⁹ eẽt firmamẽti impet⁹ q̃ totã mundi machinã inflãmaret. Sic ſm iudices z rectores cũ sint vt cõiter ad vindictã z iracũdiã ꝑz mãsuetudinẽ q̃ꝫ motu ꝺrio coꝝ ipet⁹ tpet. Vñ narrat seneca in li. de clementia, de q̃daz q̃ multũ studuit ad hostes destruẽdũ, z dũ nõ possz q̃ndã vicere ꝓsuluit vtorẽ. q̃ dixit ei facꝫ ptãt ꝺria Sic si crudelitate nihil adhuc fecisti, tẽpta nũc clemẽtiã, z ignosce illi. q̃d z factũ est, z hostis pacific⁹ ẽ. Sic superiores z iudices subditos corrigere dñt in mia z clementia. qz vt bñ. xxvj. q. vij. alligant. Melius reddit rõ in extremo iudicio de mia q̃ꝫ de crudelitate. legitur Hester. xiij. q̃ rex maximus arthaxerses ab india vsq̃ ethiopiã centũ. z. xxvij. cũ ducibus z ꝓncipibꝫ puincias subiugauerat. q̃ scz noluit aduti magnitudine sue potentie. sz clementia z lenitate gubernare. Sic quilibz ꝑnioz esse dz ad miserendũ q̃ꝫ ad puniendum.

Tertio iustus iudex dz habere rectitudinẽ in docẽdo. ꝺñt em̃ subditos docere ꝓfectis cognitionẽ, vt sciant necessaria ad salutẽ orare z ieiunare, z hoc quo ad spũales. Seculares ꝓo statuta z ordinatões que sunt ad dei honorẽ z morẽ hominũ imponere, sic sũt phibitões iudi. blasphemie. adulteriũ z hmõi. et i eisdem exẽplariter eis ꝑcedere, quia ſm sctm euãgeliũ. Qui fecerit z docuerit hic magnus vocabit̃ in regno celoꝝ. Sed vt prochdoloz supiores q̃ debẽt cẽ alioꝝ rectores sunt subditis insipientiores, imponũt em̃ subditis onera ꝺportabilia z digito. i. mimo conatu nolũt ea mouere, z sic frequẽter faciũt subditos despare. Exẽplo camelí vel asini q̃ si plus debito grauat̃ z onerat̃. solet totũ reꝺicere. Sic etiam filij isrl̃ moderate afflicti in oneribꝫ z operibꝫ egyptioꝝ in ꝑtiẽtia opabant̃, z tandẽ a dño liberati totum reꝺiciebant Exo. j. Quare ðz de illis supioribꝫ. Luc. xi. Oneratis hoies oneribꝫ que portare nõ pñt. ꝺebent em̃ supiores facere more vectorum. q̃ dum etiã manꝰ p adiutorio ad bigam vel q̃drigaz apponunt equi vel alie bestie magis voluntarij sunt ad trahendum de palude. Unde legit̃ in vitas patrũ. q̃ quidam abbas fuit qui sub se q̃nq̃z milia monachoꝝ habuit. hic quesiuit a q̃daz viro sapiente q̃d deberet facere vt oẽs saluꝰ fierent. Rñdit sibi ille. Quicq̃d vis vt alij faciant primo fac. Naz ihesus quicq̃d docuit opere etiam impleuit. quare ðz de eo q̃ cepit facere z docere. Act. j.

Secunda pars in qua

manifestat̃ ꝓiculũ vanitatis. ibi oia opa. Nã velle videri in bonis ꝓpter gloriã dei est meritoriũ sed ꝓpter ꝓpriam gloriã est dãnosum. Sic pharisei q̃ vt viderent̃ ab hoibus iusti z ꝓfuoſi. qđ tñ nõ fuerũt dilatabant philacteria sua. philacteria ſm Hiero. erãt q̃dam charte i q̃bus scribebat̃ decalogus mãdatoꝝ. et pharisei ponebãt illas chartas i capite in modũ corone. p qđ significare volebãt q̃ legẽ ðt haberent semper in memoria. de hoc Deut. vj. Pharisei igit̃ vt viderent̃ ꝑ ceteris religiosi z deuoti. pleni⁹ seruãtes legẽ sibi philacteria magis lata z grossiora lr̃a faciebant vt magis apparerent z sic ea dilatabant. male intelligentes illud Deutero. vj. Q̃ illa portanda erant in manu non carnis sed operis z inter oculos

Feria tertia post Reminiscere

nō corpis. sz cordis p iugē meditatōz; Ipe ät
oñdit eoz supbiā z ābitōz ī tribꝰ Prio quō rō
ne supbie q̄rerēt p̄mos accubit⁹. i. p̄ora loca
mēse in conuiuijs ppē meliora fercula z maiorē
honorē. Scdo in synagogis z locis sacris vbi cō
uenichat pl's ad audiēdū legē. ibi. cathedras
p̄mas. i. sedes digniores vt appārerēt p̄cipa
les z p̄cipui. z vt p̄mas oblatōes reciperēt p
pter auaricīā. Tertio in foro. i. in loco patēti
p̄mas salutatōnes cupiebāt. z sic voluerūt ab
hoīb salutari z vocari rabbi. i. mgr̄i. vñ Crīs.
volūt vocari sz nō eē. nomē appetūt z effectuz
negligūt. Sz nota q̄ dignū ē z congruū vt su
pioribꝰ z fratis z religiosis reuerētia exhibeat.
sz illa nō sibi sz deo offerre dīt cū gr̄arūactōe
qō si nō fecerint pharisei zambitiosi dicūt. qz
suis meritis attribuūt qō solū gr̄a dei accepe
runt. V. D. Dorat⁹ ē no. q̄ hodie mlti habēt
sil'es pharisceis supbis. gloriātes d̄ donis da
tis ex gr̄ia q̄si ex meritis suis. ñ attendētes q̄tā
congruitatis z irreuerētiā deo faciūt oīa ex gr̄a
tribuenti. Hā ex h̄ ppt supbiā nabucho. ī be
stiā ē mutat⁹. xvij. q. liij. miror. glo. i. in aliena
tōz sēsus Sicē em̄ rosa bñs bonū odorē z pul
cr̄ colorē. exposita fumo sulphuris pdit odorē z
pulcritudinē. z pira l' poma cadūt d̄ arboribꝰ
sic donū datū boi qō exponit hūane laudivi
lescit z amittit fructē z mercedē z cadit a dile
ctōe dei. Ulñ fulgēti⁹ ad theodoz senatorem
Detestabilis ē cordis hūani supbia q̄ facit hō
qō deus in hoīb⁹ dānat. Sz illa detestabi
lioz. q̄ sibi tribuit hō qō de⁹ hoīb donat. Dā
nabilis est q̄ substantia seculi male vtit sz dā
nabiliōz q̄ spūalibꝰ donis supbꝰ efficit. Sūt
em̄ specialiter tria dona de quibꝰ gloriat
Quidam in alta potentia
Quidam in profunda sapia
Quidam in exteriori apparentia
Prio nāq̄ cē. hi subiciūt sibi incompabiles
thesauros hoīes z iumēta. castra z villas. sic
arsaxat rex medorum. deq̄ dr Iudith. i. Qui
sibi multas subiugauerat gentes z edificauit
sibi ciuitates potentissimas in potentia exer
cit⁹ sui. z in gl'ia quadrigaz suaz. Sz attēde
quō domū suā fūdauerat in barena. z supvē
tū posuit suā potētiā. q̄ nō sustinet sup se posi
ta sed oīa talia sūt ruinosa. Secūdo nabucho. ē
in bello deuictus gloriā sil' pdens z regnum
Ubi g nunc est potentia cesaris qui primus
et solus imperiū obtinuit. a q̄ omēs impatores
noiati sūt cesares romani quē stilis nō gla
dijs occiderūt. Ubi nūc est vana potentia ne
ronis q̄ fugat⁹ a romanis fustē dentibꝰ acu
ens. q̄ seipm̄ p ventrē trāsfodit. Ubi nūc ē il
la ampla Alexandri magni potentia. q̄ sibi to
tū orbē subiecit z. xxxij. annis regnauit. z vltio
a spēalissimo amico itoxicat⁹ veneno interijt
Ualde gloriose leo incedit. sz dū suam vanaz
potētiā non aduertit sepe in foueaz ruit. de q̄
dū exire nō possit collū cathenis submittit
E. Ergo in potētia illa nullo mō ē gloriandū. sz sp de cāu est timēdū. qz q̄nto status ē al
tior tanto casus piculosior z profundior Ulñ
Hiere. ix. Nō gloriet⁹ fortis in fortitudie sua.
Dō considerans rimotus rex. q̄ cū floreret ma
xīmo rigore z potētia impij sui. sedile suū in li
tore maris statuī iussit. z alloq̄ns mari ait. Im
pero tibi ne ascendas terrā meā. nec vestes vl'
mēbra dñi tui z dñatoris madefacere p̄sumas
Nihilominus mare ascendit terraz z pedes
eius madefecit. q̄ facto resiliens de sedili ait.
Sciāt oēs habitatores terre z orbis. vanū z
fluolū eē regnū z regū potentiā. nec regis no
mine quēpiā dignū. p̄ter eū cui⁹ nutui celū z
terra z mare obediūt. Et deponēs coronā de
capite. iposuit imagini saluatoris dei dicens
Tua ē potētia tuū regnū dñe. Nec vnq̄ post
capiti suo iposuit. cū tñ rex esset normanie da
cie z anglie. Scdo q̄dam gl'iauit in sua scia et
prudētia. q̄ tñ nō est sua. qz ab alio. s. a deo ac
cepta Eccī. j. Dis sapia a dño deo est. Sz ve
re fatuitas magna ē z rōni ōrliū gl'iam br̄e d
dono alteri⁹ dantis sic q̄ gl'iat de tunica. p pre
cio ad dīē accomodata. vñ Apl's. j. ad Coz.
iij. Quid habes qō ñ accepisti. Si aūt acce
pisti. q̄d gloriaris quasi nō acceperis. Hā co
gita vbi mō sit sapia oīm p̄decessorū. vbi mō
est sapia socratis. q̄ ponceps philosophorū fuit. nōne
captus ē z damnat⁹ z veneno interijt. F
Sene. magnus phūs z magister neronis qui
hoc munus ab imperatore impetrauitq̄ sibi
morte elegit z in balneo minutus interijt. nā
z scia Aristidis p totū mūdi orbem laudatur
z p̄dicat. cuius tñ mors miserabilis fuit. Hā
vt recitat Gregori⁹ nazanzen⁹. Cuz aristides
in grecia apud nigrū pontem staret z fluxum
z refluxum maris q̄si in eodem loco cōsidera
ret. cuius cām q̄rēs nec inueniēs ex indigna
tione aque dixit. qz non possum capere te. capi
as me. z sic se p̄cipitans submersus est. Ergo
hec sapia q̄ tā malū finē adducit nō est cura
da. Hiere. ix. Non gl'iet sapiens in sapia sua

Alphabetum XII

Accidit pisi⁹ q̄ q̄dā mḡr p⁹ mortē suaz appa-
ruit discipulo suo indut⁹ cappa de pgameno
minutissimis lr̄is tota plena, q̄ q̄sit⁹ ē a disci
pulo, q̄d ℌ miraculū designaret, mḡr rn̄dit, q̄
libz baz lr̄az pl⁹ me ḡuat q̄z sl turrim sci ger-
mani sup collū meū portarē q̄ lr̄e sunt sophis
mata z curiositates in q̄b⁹ dies meos ꝯsūpsi
nec possū tibi ꝓbis exp̄mere q̄nto ardore cru-
cioz sub hac cappa, ita q̄ p vnā guttā sudoris
mei possū aliq̄l⁹ notificare. Tūcz discipulus
manū extēderet vt sudoris guttā acciper ma-
n⁹ el⁹ pforata ē a gutta feruēti. Dixit ille scho
las loyce derelinq̄ns, ad ordinē cisterciēsium
trās meauit dī, hūc ꝓsū. Finq̄ coaxranis cras
coruis, vanacz vanis. Ad loycā pgo, q̄ mortz
nō timet ḡ, i. ꝺictōez. Btūs Bern̄. etiā alli-
qū scholas pisi⁹ ingress⁹, scholares aliq̄s dño
lucratur⁹ p⁹ disputatōz semel rogat⁹ a magro
vt aliq̄d determinaret. ℌ Qui licet in scho
lis nuncz sllogismuz audiuisset. Respondit.
Audite qualr dñs ꝺ vos argumentabl̄r, ipe
q̄dem ꝓponit vobis legem p maiorī, assumit
trās gressionē, p minore, z cōcludet penā eternā
Hoc mō argumētado, lex quā dedit tibi deus
dicit nō peccabis, tu aūt bul⁹ p̄cepti p̄uarica
tor existis z peccas, ig̈r damnaberis Hec cō
clusio est valde miserabilis, de qua Ezech. vū.
Fac ꝓclusionē, qr terra plena ē iudicio sāguī
nū, z ciuitas plena est iniq̄tate. Ecce q̄z stulta
z piculosa est sapia z scia hui⁹ mundi, z ḡ de-
relinq̄nda. et sapia vera q̄ ē de eternis q̄ consi
stit in deuotōe cordis est amplectenda. Unō
bea. Fran. in regula loq̄r fratrib⁹ suis dī. Nō
frēs nescientes lr̄as nō curēt lr̄as discere, sed
attendant q̄ sup oīa desiderare dēbt hīe spm̄
dn̄i z sctām el⁹ opationē. ℌ Tertio q̄dam
gl̄iantur in exteriori apparentia, i. nobilitatis
claritate, vestiū pulcritudine, z carnis venu-
state. De quibus Osee. ix. Gl̄ia eoz̄ a partu
z ꝺceptu. Sed vtinā recordarent̄ q̄ ab vno
deo sum⁹, ab vno patre, vno mō cōcipimur,
vno mō in mr̄no vtero nutrimur. z cōsimil mō
morīemur z sepelīemur, q̄ nācz testa mortuo-
rū gl̄iosioz, q̄ pulcrioz, q̄ sapientioz. Omēs in
vnū sīt dīues z paup. Que est ḡ nobilitas nr̄a
nihil aliud nisi quedā hoīs fama. Nōne vi-
demus boīes viles ditari, z postea nobilita-
ri, z milites fieri, saul boues, z dauid oues cu
stodiebāt, postea ad reges electi sunt. Nā sm̄
ꝑm nihil aliud q̄z ꝓtus animi nobilitat bo
minē, q̄re oz in decre. l. vj. ꝺi. iiūcz in glo, z rex.
ꝓtus nobilitat aīam, ꝓtute remota migrat in
exiliū nobilitatis honor, nā q̄ nat⁹ ex pentib⁹
pfus alienis a ꝓtutib⁹ dū tn̄ ipe sit bon⁹ me
lioz ē. q̄z ille q̄ nat⁹ ē ō bonis pentib⁹. dū tn̄ ip
se sit malus, hr̄ vbi sup̄. Itē q̄dā etiā gl̄iant̄ ō
pulcritudine corpis z vestitu. Eccl. xj. Ne glo
rieris ī vestitu vnq̄z, qr sm̄ Bern̄. Qui gloria
tur de veste sll̄is ē furi gl̄iantis ō capistro, qz
ꝓp pctm̄ ade introduct⁹ ē vestiū vsus, q̄s eīm
latronē nō exprobraret gloriantez de signo p
latrocinio in fronte infixo. ℌ Itē q̄dam
in crinib⁹ gloriant̄, vtinā ex ꝓpr̄is z nō acco-
modatis, forte calui sunt scabie, q̄ sic crinibus
cupiunt apparere, nōne absalon p capillos ca
pitis suspensus interīt, in q̄b⁹ maxime glo-
riabat̄. ij. Reg. xviij. Un̄ q̄dam mr̄ona dīues
z pulcra nimis ꝓpter el⁹ ornatū multū visita
bat̄. q̄ nulla turpia audire volēs, oīb⁹ honeste
rn̄debat. Un̄ factū ē, vt q̄cunqz iret demonez
horribilē vidit sequētē se ad quā visionē tre-
mefacta sacerdoti pure ꝓfessa est. aqua bn̄dic
ta crebro se aspergens. nec liberata a toto, ix
ad tps eā dimiserit, que venit ad quēdā here
mitam, q̄ orōne fusa p ea ante altare diuinit⁹
illustrat⁹ p reuelationē ait mulierī. Si demō
amplius ad te venerit dicas ei, O demon q̄c
quid in me habes z inuenis ō tuo tolle z am
plius nō seq̄ris Nō cū dixiss⁹ apparēti demo
ni statim demon cum furia maxima accipiēs
capillos cum tota cute capitis z omni orna-
tu extraxit, z eam quasi semimortuam relīq̄t.
Etiam legitur de q̄dam pb̄o, qui cum mulie
rem theatralem conspexisset fleuit z requisi-
tus quare ploraret dixit, ploro huius aie pdi
tionem, z q̄ ego nō satago tantū placere deo
sicut illa pp̄lo z̄c.

Tertia pars in qua

instruimur in nobis plantare humilitatem,
cū dicit, vos autem nolite, q. ꝺ. vos affectatis
ab hoīb⁹ vocari mḡrī ex superbia et elatōe q̄l⁹
ceteris sitz p̄ncipaliores, qr cm̄ vn⁹ talis p̄nci
palis mḡr ē, i. ꝺe⁹ qui p̄r interī⁹ intellectum il
luminare. z speciem intelligibilem z scientiā
infundere. Nō cm̄ docetur p aliqua exterio-
ra signa ex q̄bus formantur in aīa fantasma
ta a quib⁹ intellect⁹ agēs abstrahit spēm intel-
ligibilē, i. ꝺe⁹ aūt q̄ est ver⁹ doctor mentem in
terī⁹ illumiat z veritatē oñdit z imprimit. Ex
sequenti xp̄s dissuadet extollentiam in presi
dendo, qr ex p̄latōne nemo extolli ꝺz, dicens.

Feria tertia post Reminiscere

Dēs vos frēs estᷤ. z p ꝓñs vn⁹ nō dz extolli sup altez p ābitōz. Qui ei maior vim vult eē s. apō deū, ille erit vester minister, i. pat⁹ ad oīa officia et ministeria būllitatᷤ ꝑm ꝓdecētiā sui stat⁹. Ad hāc etiā būllitatē iducit timore delectōis fuke glie di. Qui se exaltat, s. supbe, būl/liabitᷤ, i. deiciet a glia etna, sz q̄ ꝑtuose būlliat in glia exaltabitᷤ. ℟ Horaᷤr ē notādū q̄ lectiōz quā mgr freq̄ntᷤ repetit, discipul⁹ cl ti⁹ z pfundi⁹ incorporat, sic clau⁹ q̄ freq̄nter malleo pcutitᷤ. asseri pfundi⁹ infigitᷤ. Exactu eiᷤ multotiēs iterato fit habit⁹. ū. Ethi. Sic dñs nr̄ z mgr iesus ꝑs volēs ꝑtutē būllitatis cordib⁹ nr̄is pfunde infigere, lectōz būllitatis freq̄ntᷤ replicauit, z vt ōr in cañ, di. pcij. dñs ꝑbis z factᷤ exēplū dedit būllitatᷤ. ℟ Recitatᷤ nāq̄ hec ꝓpositio ter in euāgelio. s. h z Lu. xiij. et Lu. xviij. Ad innuendū q̄ q̄libz volēs exaltari ad eternā bītudinē q̄ necessario habeat triplr̄ banc humilitatis ꝑtutē, scz

In corde p deꝑssam meditatiōem

In ore p discretā locutionē.

In ope p sinceram opationem.

Primo debem⁹ br̄e būllitatē in corde, qr̄ p illā aia disponitᷤ ad diuinā irradiatiōem. Hic ꝓstat ad sensū, q̄ ānto vallis pfundior tanto in ipa fit z circa ipam maior radioꝝ aggregatio corpoꝝ celestiū, ppt̄ qđ et seq̄tᷤ maior locū ditas floꝝ z fructuū. Sic etiā in moribz ē, vt qr̄ būllitas facit boiem situ infimū ita maximam acquirit diuinorum radiorum influentiam, sz vbi radij influentium vniunt̄. maximū incēdiū diuinaꝝ grārū generatᷤ. Ergo vera humilitas dū in obsequiū x̄pi impēditᷤ intellectū captiuat, z ipm ad diuinū lumē z incendiū preparat. puer. xj. Ubi būllitas ibi z sapia. Et ptholome⁹ intᷤ sapientes pḧos dixit Ille est sapientior q̄ etiā ē būlliorᷤ. Aug. Non erubesco ꝑtutē a puero audire. Quare Boe. refert de cōso. pḧe. Olim ꝓsuetū fuit ante q̄s iuuenes ponerentᷤ ad scholas examinabāt in ꝑtutib⁹, z maxie in būllitate z patia. Nam añq̄s introducerentᷤ ad veras scholas, plures porte fuerūt q̄s oportuit eos transire in q̄rū q̄libet fuit pḧs vnus examinator positᷤ. Cōtigit vt q̄dā iuuenis introduceretᷤ. q̄ oīa examina pertransiuit vsq̄s ad vltimā portā in q̄ acutissime examinat⁹ in būllitate z patia, z cū iam ad veras scholas introduci deberet, eleuatus in corde q̄ in oībus laudabilr̄ pmansit, sub tali forma q̄situ ab introductore. Da gister nōne būllis z patiēs fuiᷤ. Tūc eiᷤ mgr̄ statim expulit z portā clausit di. Si tacuisses z nullā ꝓplacentiā in corde de factis tuis habuisses pḧs fuisses, q. d. in verbis tuis ostendis q̄ supbus es z non būllis corde, iō non es dignus ingredi scholas pḧoꝝ exaltari et mgrari. Sic volēs ingredi beatitudinē z gloriose exaltari z lumine supnatural' grē z gloriē illustrari. dz eē būllis corde et ō nullo gloriari. Sic de bea. pr̄e nr̄o Francisco legitᷤ. qđ sp dixit se latrone villiorē, z interrogat⁹ quare rūdit, qr̄ si de⁹ latroni fecisset tātā grām, forte pl⁹ laborasset q̄m ego, qr̄ ꝑm grām mihi concessam nō laboro, z iō reputo me villiorē. Verū. Būllitas est suūꝑplus recognitio q̄ hō sibūꝑpl vilescit. Et frater egidi⁹. Si q̄s esset sanctior hō mūdi z putaret se villiorē de mundo in h̄ esset vera humilitas. ℟ Scdō dz hō br̄e būllitatē in ore p discretam locutionē. Nam p illā būllitatē in ore, aia purgatᷤ a vicijs z ꝑtutib⁹ decoratᷤ. Sic eiᷤ cant⁹ paruaꝝ auiculārū dulcis est valde z delectabilis ad audiē dū. Sic verba būlliū debēt eē suauia z dulcia vt nullū ꝓcitent vel prouocent ad ira m. Mollia eiᷤ verba z dulcia dura pacificāt. et pacē z trāquillitatē procurant z ꝓseruant. puer. xv. Mollis rūsio frāgit trā. Figurā buiᷤ habem⁹ Iudith. xiij. vbi br̄ q̄ Iudith būlliter alloquēdo ꝑm iugulauit holofernē potētissimū. Hester etiā būllit loquēs Assuero amansupbissimū in cruce suspēdi. Hester. vij. Sic būllib⁹ ꝑbis p̄t q̄s fortissimos vincere z pacificare, ꝑtutes cumulare, z diabolū expellere. Tertio dz hō br̄e humilitatem in ope p quaꝝ aia multum fortificatur z roborat, quia sicut inter actus viciosos plus supbia vituperat z aiam debilitat z pternit. sicut patet in ꝑmo angelo et ꝑmo boie. Sic inter act⁹ ꝑtuosos vera būllitas aiam roborat z eleuat pl⁹. Est eiᷤ fundamētū oīm ꝑtutū z in q̄ oēs alie ꝑtutes hūt fundari z ꝓseruari, qr̄ ꝑm Greg. Qui sine būllitate ꝑtutes ꝓgregat. est q̄si qui puluerem in vento portat. Debet eiᷤ vere būllis se subdere nō solū supioribz z equalibz. sz etiā inferioribz Eccī. iij. Quāto maior es humiliate in omnib⁹. Sic arbor fecūda q̄nto magis abundat fructib⁹ tanto inclinat se ad terram pfundi⁹. Exemplū habemus in speculo vere humilitatis in btō pr̄e nostro sancto Franci. De q̄ scribit dñs Bona. cardinalis z doctor deuot⁹, c. ō būllitate in eius legenda dicens.

Alphabetum XII

Ut sane & pfecte hūlitatē oēm ipleret scīaz se ip̄m adeo studuit nō solū supioribꝫ, sz etiā inferioribꝫ subdere, q & socio itinerā q̄uis simplici obedīētiā pmittere solit⁹ erat vt ñ tanq̄z p̄lat⁹ ex autoritate p̄cipet, sz tāq̄z miſter & ſu⁹ etiā subdit̄ ex hūlitate pareret. ℟ Sz vī qđ hō nō debeat se oīb⁹ p hūilitatē subīcere, q hūlitas p̄cipue ꝓſiſtit in subiectōe hoīs ad deū, sz illđ qđ debet hō nō ē hoī exhibēdū, vt pz in oīb⁹ actib⁹ latrie, g hō p hūilitatē nō dz se hoī subīcere. Itē null⁹ dz facere id qđ vergat in detrimētū salutis alteri⁹, sed si aliq̄s p hūilitatē se alteri subīciat, ꝫ q̄nq̄z ꝓgeret ī detrimētū illi⁹ cui se subīcit, q ex ꝫ supbiret vel cōtēneret. Vñ aug. dic̄ in regula, Reduz nimiū seruet hūilitas, regēdi frāgat autoritas, g nō dz se p hūilitatē oīb⁹ sbīcere. Cōtra, phil⁹, ij. In hūilitate supiores sibīnuicē arbitrantes. Rñdet san. Tho. in. ū. ij. q. clxj. Qi hoīe duo p̄nt ꝓsiderari, s. id qđ ē dei & id qđ ē hoīs hoīs aūt ē q̄cq̄d ptinet ad defectū, sz dei ē q̄cq̄d ptinet ad salutē & pfectionē, ſm illđ Dsee. xiij. Perditio tua ex te isr̄l, ex me tm̄mō auxiliū tuū. Hūilitas āt sic̄ dictū ꝓxie respicit reuerētiā q hō deo subīcit. Et iō q̄libz hō ſm id qđ suū ē, dz se cuilibz primo subīcere, q̄tū aūt ad id qđ ē dei in seip̄o nō req̄rit hūilitas. vt aliq̄s id qđ ē dei in seip̄o subīciat ei, qđ appareat eē dei in altero. Hā illi q dona dei ptcipāt ꝓgnoscūt se hr̄e ea, ſm illud. j. Cor. ij. vt sciam⁹ ea q̄ a deo donata sūt nob. Et iō absq̄ p̄iudicio hūilitatis p̄nt dona q ipi acceperunt p̄ferre donis dei, q aliis apparēt collata. Sic̄ apl's ad Eph. iij. dic̄. Aliis gñatōib⁹ nō ē agnitū filijs hoim sic̄ nūc reuelatū ē sctis apl'is ei⁹. Sil'r ēt ꝫ non req̄rit hūilitas vt aliq̄s id qđ ē suū in seip̄o subīciat ei qđ est hoīs in primo. Aliq̄n oporteret vt q̄libet reputaret se magis peccatorem q̄libet alio. cū tñ apl's absq̄ p̄iudicio hūilitatis dicat Gal'. ij. Nos natura iudei & nō ex gentib⁹ pctōres. Pōt tñ aliq̄s reputare aliq̄d bonī esse in primo. qđ ipse nō bz, vl aliq̄d mali in se eē qđ in alio nō ē, ex q̄ ꝑt ei se subīcere p hūilitatez. Ad id aūt qđ dr in ꝓmo argu. dom qđ nō solū debem⁹ deū reuereri in seip̄o, sz etiā id qđ est ei⁹ debemus reuereri in quolibet, nō tñ eodē mō reuerētie quo reueremur deū. et ideo per humilitatem debem⁹ nos sbīcere oīb⁹ p̄xis ꝓpter deū. ſm illud. j. Pe. ij. Subiecti estote oi hūane creature ꝓpt deū, latriā tñ soli deo debem⁹ exhibere. Ad scām dom q hūilitas sicut & cetere virtutes p̄cipue interi⁹ in aīa ꝓsistit, & iō p̄t hō ſm interiorē actum aīe alteri se subīcere sine hoc qđ occasionem habeat alicui⁹ qđ ptineat ad detrimētū sue salutis. Et ꝫ est qđ aug. dicit i regl'a. Timore corā deo p̄lat⁹ substrat⁹ sit pedib⁹ nr̄is. Sz in exterioribꝫ hūilitatis actib⁹ sicut & in actib⁹ ceteraꝝ ꝑtutuz est debita moderatio exhibenda, ne possint vergere ī detrimentū alterius. Si autem aliquis qđ debet faciat et alij ex hoc occasionem sumāt peccati. non imputatur humiliter agenti, sed supbienti. quia ille non scādalisat, q̄uis ille scandalisetur.

Feria quarta post Remin̄scere

Ascendens iesus

Ascendens iesus hierosolimā assūpsit. xij. discipulos suos secreto, & ait illis, Ecce ascendim⁹ hierosolimā & fili⁹ hois tradet̄ pncipibus sacerdotū & scribis, & cōdemnabunt eum morte, Mat. xx. N Isido. xij. li. Ethi. di, q elephas est aīal magnū & forte in rebus bellicis aptum. In his em̄ aīalibus medi & parthi ligneis turribus collocatis tanq̄z de muro iaculis dimicant. Et Aresto. ix. de aīalibus dicit, qđ elephantes naturalit̄ benigni sunt, q carent felle, accidentaliter tñ efficiūt̄ seui qñ nimis ꝓuocāt̄. vel qñ inebriati vino vel sanguis ostensione ad p̄lium acuūt̄. Vñ legit̄. j. Mach. vj. qđ iudas machabeus habuit p̄lium aduersus antiochum regem. Et qñ exercitus se ꝓparuerūt in prelium, elephantis oñderūt sanguinē vue & mori ad acuēdos eos in p̄liū, & bēbant sup eos turres ligneas firme ptegentes sup singulas bestias & sup eas machine, & sup singulos viros virtutis, xxxij. qui pugnabant desup & bestie errāt armate loricis & armis ad pugnādū. & int⁹ magister bestie q̄ duxit eā, vbi ceciderūt de exercitu regis antiochi sexcenti viri. ꝑ elephantem spūal'r p̄t designari homo qui fortis et apt⁹ ē ad pugnandū ꝫ pncipes tenebraꝝ & exercitū viciorū. Est em̄ vita hois militia super terram. Job. vij. Hic em̄ hō ſm ph̄m est aīal naturaliter mansuetū, & licet hō sit mansuet⁹ ꝓuocari tñ debet ad pugnam ꝫ aduersarios qñ oñditur sanguis & passio xp̄i, et ad portandū onera p̄ceptorum. ad hoc hodie ꝓponitur passio xp̄i, vt pugna spūali modo lassati laboribus xp̄i roborent̄ & acuuantur ad patiētiaz

Feria quarta post Reminiscere

z ad volūtarīā sufferētīā labor. Ūñ liberius papa, sīc alī, in cañ. vñ. q. j. ca. suggestū. Fres charissimi nō vos afflictōis amaritudo a pio mētis vre pposito coerceat recedere. Psiderātes q̄nta p̄ abolitōe nr̄a z libatōe creator dñsq; redēptor nr̄ p̄tulit, q̄ buse se ptumelijs afficiendū tradiderit, vt nos a vīculo ptātis dyabolice liberaret. Attēdam⁹ igit quō filius dei tradit⁹ ē p̄ncipib⁹ sacerdotū z morte turpissima ppe nos pdēnat⁹ vt p̄dixit suis discipul⁹ in ꝑbis thematis. ℣. Querit an in xp̄o fuerit necessitas morīēdi. z vī q̄ ñ, q̄ nec̄itas cogit homīnē mori, sz xp̄s ñ cogebat sz volūtarie se obtulit, vt dr Esa. liij. Oblat⁹ ē q̄ ipe voluit, qō igit ē volūtarīū nec̄itatī ñ ē subiectū, g̃ in xp̄o nō fuit nec̄itas morīēdi. In oppositū ph̄s. j. celi dī, q̄ oēs res q̄ gñant̄ et corrūp̄unt̄ z psūmūt̄, sz qō pueniūt oīb⁹ existētib⁹ sub eodē gñe de nec̄itate pueniūt. Mori ät pueniūt vno mō oīb⁹ gñatis boīb⁹, g̃ z xp̄o. rñdet Rich⁹, ō media villa. dī. xvj. sup mgīm. liij. sē. dī. q̄ in xp̄o fuit necessitas morīēdi q̄tū ad būanā naturā necessitate volūtarie assūpta, nō nec̄itate coacta sīc in nob⁹ est. ℣. Ad cuius intelligētīā ē sciendū, q̄ alit̄ fuit nec̄itas morīendi in xp̄o, z aliter est in nob⁹, q̄ in nob⁹ est necessitas moriendi ꝑ pter psitionē ex ꝓprijs q̄litatib⁹ et elementis, z pter demeritū originalis pcti, z p̄ psitōz ad naturā z psonā. In nob⁹ ei nō p̄t psona naturā a morte p̄seruare, in xp̄o ꝓ vo potuit. In nob⁹ ē etiā necessitas morīēdi pter demeritū originalis pcti, in xp̄o ꝓ vo nō cuz nūq; habuerit originale, nec demeritū ei⁹, sed pter qualitatem naturalis psitōis de lege nature, iō corpus xp̄i erat īsolubile z mortale sicut z nr̄m corpus, cuius pter excellentissimā pplexionē valde diu durasset. Hā vt dr, dū q̄dā ph̄s eū intuit⁹ fuisset. z pditōnes sue nature bene psiderasset, dixit, vere iste hō nō moriet, nisi mors ei violenter inferat. ℣. R Querit iterū, ex q̄ xp̄s voluit tradi, flagellari z mori, an iudei exactores sue voluntatis crucifigentes xp̄m peccauerunt vel nō. z videt q̄ nō peccauerūt. Tū q̄ bonū opus fecerūt, puta opus nr̄e salutis. Tū q̄ volūtatez dei p̄ ꝰ impleuerūt. Dico q̄ peccauerūt cuius bonuz opus fecerunt, q̄ illud opus bonuz nō bñ sz male, puta ex inuidia opati sunt z nō ad finē debitū z ordinatū. Hā ꝑm bernardinū doc. anglie. Nō ois q̄ facit q̄ deb⁹ vult nec q̄ vult q̄ deus vult eū velle, sp necessario bñ z sine pctō facit z vult, nisi scienter sciat sālt̄ ī moralib⁹ requisita z intendent hoc velit vt credat deū sic velle, z finaliter ꝑm intentōem z p positū suū sic velit vt diuinā nō suā p̄ficiat voluntatē. Cui⁹ rō eū, q̄ optet in opib⁹ moralibus hīe circūstātias debitas z maxime circūstantiā finis, vt videat q̄ intentōe, z cui⁹ intētiōis finis p̄ficiat, q̄ intentio nisi finaliter dirigat ad rectitudinem z iusticiā nō ē recta nec iusta, nec opus ex tali intētōe p̄cedens ē rectū z iustū, q̄ si seruat in opere suo rectitudinem p̄ter aliud cuius p̄ter ipam rectitudinē, nō diligit rectitudinem p̄ter se, sz illud p̄ter qō illā fuat. Et iō talis nō ē dicend⁹ iustus, nec talis rectitudo est iusticia noīanda. Optet g̃ oē opus rectū z iustū fieri scienter a te, sic saltē q̄ absq; errore vincibili credas deū sic velle te. Et maxime optet vt fiat intendenter, scz vt finaliter velis vt diuinā nō tuā p̄ficias voluntatē, q̄ oīa sunt volenda z amanda p̄ter deum actual̄r vel habitual̄r z ipe deus p̄ter seip̄z. Ad p̄positū igit dico, cuius de⁹ voluerit mori z crucifigi a iudeis, z mors xp̄i fuerit nob⁹ bona z necessaria, q̄ aūt caruit debita rectitudine z iusticia, q̄ non intendebant hoc qō de⁹ voluit, nec p̄ter deū, sed p̄ter seip̄z et inuidiā. intētōe nocēd i z libidine vindicandi z iō peccauerūt ex ꝰ q̄ bonū fecerūt. Et hoc ē qō dicit mgr̄. ij. sen. dī. ij. ſ. q̄ actus iude z iudeoz fuit mal⁹, z actus xp̄i vel p̄ris bon⁹ op⁹ xp̄i z patris bonū. ſ. tradendo seip̄m z offerēdo, z in volūtate patris ꝰ implēdo z facīēdo q̄ bona fuit p̄ris z filij voluntas, z malū fuit opus iude z iudeorum, q̄ mala fuit intētio, id circo male fecerunt. Exēplū p̄z in dāte elemosynam p̄ter vanā gloriā vel vt reputet bon⁹. Dic em̄ facit bonuz opus, z opus de genere bonoz, sz q̄ nō ad debitū finem ordinat scz ī deū vel in p̄mū p̄ter deuz, sed ad se z p̄se, iō male hoc bonū opus facit tē. Quantum ad p̄tinuationē z expositōnē euāgelij. Sicut beri ecclesia posuit viam qua itur ad paradisum, sic hodie p̄ponit amaritudinem passionis xp̄i nobis in subsidiū. Et ꝑm hoc tres sūt p̄tes p̄ncipales.

In p̄ma docetur quō passio xp̄i est imitanda ibi. Ascendens Jesus

In scōa quō postulatio nr̄a est formāda. ibi. Nescitis quid petatis.

In tertia quō dñatio tēpalis est refutanda ibi. Scitis q̄ p̄ncipes.

Quantū ad primam ptē ē sciendū q̄ veteres colloq̄ndo inuenīb solēt vexatōes z angustias q̄s passi sūt i iuuētute narrare. vt ēt ad laboris patiam z sufferentiā eos inuitēt z inducāt. Sic saluator nr̄ p̄noscēs cūcta futura ꝓtingētia q̄ p passionē patī debuit suis discipul' p̄dixit. vt ex hoc eū deū vez posset agnoscere, z in tribulatōib⁹ ppt eū pmanere. q̄re dī. Ascēdēs ihs. s. ō iudea q̄ ē respectu hierl'm i infimo sita vltra iordanē. Nota l'r ē notādū. q̄ moris p̄p z sctōrū deuote recordata ē boi multū fructuosa, nā vt tradūt naturales, sāguis hūan⁹ fecū dat lignū aridū. q̄ si lignū fuerit arefactuz optimū remediū ē statī i p̄ncipio arefactōis apponere ad radices sāguinē hūanū. Narrat hermes egypti⁹ q̄ rosarīū plātatū in tra cōmixta cū sāguie ad calorē modicū ignis oī tē pore ānī pducē rosas. Sic hō q̄ ē arbor, mat. xvij. Videō boies q̄si arbores arescentes p pctm̄ z ꝓcupiam carnalīū delectationuz, qō nec ō deo nec de sctis cogitāt, nec p deuotōz fructū boni opis faciūt. In illo cāu nō ē meli⁹ remediū q̄s ad radicē cordis tal' hois sanguinē xpi z sctōz suoz effusū apponere calidū p deuotōz exēpla eoz recordari. Quia vt ōr in cañ. dis. xx. de qb⁹ Exēpla sctōrū tā in scriptz q̄s i factz p̄spicacit' sūt recordāda. Illa tūc meditatio deuota accēdit statim amorē q̄ ē calor natal' arboris. i. boīs. z facit eū cū sctis fructificare. Aggrediēdo ardua cū audacia ppt' xpm. Sustinēdo aduersa cū patiētia. Perficiēdo aspera cū ꝓstantia

Dico p̄mo q̄ exēpla sctōz sūt deuote recordāda. p h̄ ei hō delectabil'r aggredit' ardua cū audacia. Multū ei mouet ad pōd⁹ laboris sustinēdū qñ videm⁹ alios z potiores viril'r laborare z nō deficere; vñ milites alexādri magni eo audaciores fuerūt. infinita ardua aggrediēdo, qñ eoz p̄ncipē in cūctis arduis p cedere vidēr̄t. Vñ legit' dixisse militib⁹ suis. Nō me inq̄t videritis facere h̄ z vos facite. Et in ꝓmēdatōe Julij cesaris dr. q̄ nūq̄z dixerit militib⁹ suis ite, iz sp̄uenite, z lō m'ta magnis obtinuerūt z ptāti eoz subiugauerunt. Sic ver⁹ legislator volēs oēm hoiem ptāti sue subiugare, i. xp̄us saluator nr̄ statuit p amarissimā morte z passionē nob⁹ p̄cedere. vt visa ei⁹ amaritudine aduersitatē nr̄am z tribulatōz studeam⁹ audacter tolerare. Est eñ rōni ꝓsonū fm q̄ habeat extra de ꝓsti. cū oēs Nō q̄sq̄z ius q̄ō i alter⁹ statuit q̄ ipe eodē iure vtat. q̄ catho moralis doctor, dicit, pati tere legem quam ipe tuleris, z. ff. de legibus l. princeps. Licet princeps legibus solutus sit. tamen fm legē viuere dz. Saluator igit' nr̄ xp̄s nullā legē dare voluit. quā ipse p̄mo nō fuault. Cepit ei ihs facere z docere Act. j. Et g̃ cū regē nr̄m in cunctis arduis et mal' corpalib⁹ p̄cedere nouerim⁹, militi xp̄iano p mag̃ ꝓfusiōe z ignominia reputar. si nō cū alijs sctis z militib⁹ xp̄i regē cū audacia sequar. z stipendiū vite eterne lucrer. Hā btūs Job p stipendio vite eterne delectabil'r z viriliter secutus ē regē suū punitus in possessione punit⁹ in ple z in carne. q̄uis dñs ō eo dicat dyabolo. Job. ij. nūq̄d ꝓsideraſti seruū meū Job. q̄ nō sit sibi similis in tra. vir simplex z rect⁹ z timēs deū ac recedēs a malo. Et si nō peperit tali iusto, qual'r pcet imploz iniq̄. Hā de Job ōr Tho. ij. Cēptatōz igit' p̄misit dñs euenire illi. vt posteris daret exēplū ipi⁹ patiētie. Sic etiā alij sci p̄hē Jach. Jer. Esa. Petr⁹ Pau. kathe. Barba. nobis in exēplū xp̄m secuti sunt. vnde Jaco. v. Exēplū inq̄t accipite fratres longanimitatis z laboris et patiētie. p̄phas q̄ locuti sunt in noīe dñi. Et sufferētiā Iob audistis, z finē dñi vidistis. Et si dñs noluit pcere ꝓsanguineis familiaribus z secretarijs suis q̄n calicē passionis oportet eos bibere. Unde petentib⁹ dis. regnū p posuit dī. Potest⁹ bi. calicē. q. d. regnuz nullī dar nisi possit mori z pati p me. Hunc etiam calicē ipi biberunt. Quō igit' potuit parcere hostib⁹ suis z aduersarijs q̄n etiā opteat eos multa aduersa sustinere p regno eterno. Et g̃ ap'l's. ij. ad Thi. iij. dic. Oēs q̄ pie volūt viuere xc̄. Videt g̃ q̄ martirīū corpale sit de necessitate salutis p autoritatē hā dictā Dom q̄ non. Cum multi sint sctī ꝓfes. z ꝑgines q̄ sine corpali martirio, i. morte meruer̄t btitudinē. Pro q̄ est notandū q̄ martirīū est duplex, i. corpale z spūale. Corporale est vbi sanguis effundit' pro amore xp̄i. sicut sancti martires fecerunt. Spūale vero potest eē sine effusiōe sanguis. qñ q̄s vincit mūdū nec ꝓpter aduersa nec p̄spera ad aliq̄ illicita ꝓsentit sed oīa aduersa etiā morte acerbissimaz p iustitia ꝓseruāda pat⁹ est sustinere. Hā ira cūdiā mitigare. libidinē fugere iustitiā custodire, auaritiā ꝓtenere, ꝓtumelias patiēt fer-

t

Feria quarta post Reminiscere

re odiētē diligere. z in abūdātia sobrietū eē. Et largū in pauptate ē martirū in occulta cognitōe. ℣ y. Sic btā ygo iz nō corpe tū mēte martir fuit. Ulū dīc Hiero. in ser. de assū. Recte dixerim q̄ dei genitrix ygo z martir fuit, q̄uis in pace vitā finierit. Et Greg. q̄uis ār rō psecutōis desyt, bz tū pax suū martirū, qz z si carnis colla ferro nō subiācimus tū spūali gladio carnalia desideria trucidamus. Et Job. euā, neq̄q̄ p martirū vitā finiuit z tam martir extitit, qz passiōz quā nō suscepit i corpe, fuauit i mēte. Et nos g̃ vt dicit Aug. sine ferro martires eē possum⁹ si pacientiā veracit in aīo custodiam⁹, z mūdiciam seu innocentiā in vita teneam⁹. Dixi scdo q̄ hō p exēpla sctōz dz sustinere aduersa cū patientia, paz nāq̄ pdest audacia z audacter aggredi ad ardua, nisi etiā seq̄t sufferētia, ita q̄ etiā hō sustineat patiēter aduersa. Quidā ei audaces sūt ad aggrediēdū sz fragiles ad sustinēdū z timidi, sic bermaci⁹ q̄ cornibz eleuatz videt magē velle aggredi sz si modica festuca tāgat, statī retrahit cornua, q̄bz dicit Paul⁹ Job datū ē a xpō, vt ñ solū in eū credat, sed ēt vt p illo patiamini Phi. i. Ipe em̄ Paul⁹ strēnu⁹ miles xpi ñ solū ardua aggress⁹ ē, sz patiēt oia sustinuit p xpō, sic pz Act. ab. xj. c. vsq̄ ad fi. z q̄ ānumerat, ij, ad Cor. xj. In laboribz plurimis, vñ Aug. i sua retho. ad fortitudinē ptinet susceptio piculoruz z ppessio laboz. ℣ z. Sz q̄rit q̄s illoz actuū fortitudinis, vel aggredi ardua vl sustinere aduersa, sit maioris meriti. di. Tho. in. ij. q̄. sustinere aduersa, qz ille act⁹ fortit⁹ ē maioris meriti q̄ ē difficilioz, sz sustiere ardua ē difficilioz q̄z aggredi aduersa, z B oñdit tripl'r. Prio q̄ dē qz sustinere videt aliq̄s ab aliq̄ inuadenti fortioz, q̄ aūt aggredit inuadit p modum fortioris, difficilius est aūt pugnare cū fortiore q̄z cū debilioz. Scdo qz ille q̄ sustinet iā sentit picula imminere, ille āt q̄ aggredit bz ea vt futura, difficilius aūt est non moueri a p̄sentibz q̄z a futurz. Tertio qz sustiere ipoztat diuturnitatē tpis. sz aggredi p̄t q̄s ex subito motu, difficilī⁹ ē aūt aliquē diu manere imobilē q̄z subito motu moueri ad aliqđ arduū. Ulū oz. iij. et bi. q̄ q̄dā sūt p̄ualētes añ picula, in ipis ār descēdūt, fortes aūt p̄rio mō se hñt. Ad Tertio dz hō exēplo sctōz eē pstās z in pstantia pficere aspa. finis itaq̄ z nō pugna coronat, nihil em̄ pficeret aggredi, nihil sustinere donaret, nisi sequatur tertiū, s. pseuerantia z psūmatio. vñ Bern. ad Ianuēsem. Perseuerantia sola meretur vris gl'iaz z coronā ytutibz, prius absq̄ pseuerantia nec q̄ pugnat victoriā nec palmā victor psequitur Tolle igit pseuerantiā, nec obsequiū mercedem hz, nec bñficiū gr̄am. nec laudē fortitudo. Si cautela samsonis, si salomonis diuotio pseuerantiā tenuisset, nec is p facto puaret sapia nec ille viribz. Et greg. Incassū bonū opus agit si añ vite terminū deserat, quia frustra velocit currit. q̄ añq̄ ad metā puenerit q̄escit. Ideo cursores paulatim in mane pcedūt, z sp pl⁹ z pl⁹ pficiūt, z sic ptinuando ad terminū optatū puenīūt. Sz q̄dā sunt sīē leena q̄ in pncipio pit mlt⁹ catulos, deide pauciores, z in fine sterilis efficit. Sic in pncipio opis q̄dā sunt valde feruētes, deide tepescūt, z in fine total'r desistūt z deficiunt.

B ℣ Sz q̄rit cū sctī martyres varia sint pessi tormēta in q̄bz etiā pseueranter pmāserūt cur vt cōit tandē occisiōe gladij vitā finierūt. Rñdendū ad B pñt aliq̄ p gruētie assig'ri. Prio ad designādū q̄ oīs creatura irrōnalis fuat ordinē z magis se parat ad obediendum deo q̄z hō. Hā oīs creatura fuat ordinē suū in q̄ ē a dño instituta. Hā volucres cā tant tpe suo. pullificāt tpe debito. pisc̄s nant in aq̄, z sic de alijs. Hō aūt puertit ordinem suuz abutendo libero arbitrio. quod ei dñs ptulit ad bene opandū. iuxta illō Eccl. xv. Reliquit eū in manu cōsilij sui. Sic igit creatura irrōnalis sp subdit diuinis legibz. ita interdū de⁹ eā subijcit sctis suis, vt ignez aquā, bestias, ō q̄bz interdū p imperiū ad conuersionē infidelū pl'es euaserūt. Per boies aūt malos q̄ puersa voluntate etiā ipm deū ipugnāt pmittit etiā sctōs suos violent flagellari, vt sic sancti dño pformēt in B. qz ipe effusiōe sanguis p eos mortu⁹ est. ita etiā ip si sancti p effusionē sanguinis p eos occidāt Ulñ Job. xv. si me psecuti sūt z vos psequēt Scdo ad oñendū fidelibz diuinā potentiam. qz em̄ pcussio gladij nō bz tantā penalitatē sic alia tormēta, et sicut de⁹ sanctos suos liberauit ab his tormentis maximis. ostat q̄ etiā sic eos liberare posset ab ictu gladij si vellet, vt ex B oñdant diuina volūtate extincti nō tyrānoz potētia q̄ nihil valeret nisi deus sic disponeret eos vitā finire, q̄re dz in Apo. vj. Vidi aias interfectoz p̄pter ybū dei z testi-

montū qō bēbāt, vt sic sit aliq̄lis ꝓformitas mortꝭ z gñis tormti ad motuā cāz, lō gladio extincti sūt. Gladi⁹ ei spūs ē ꝟbū dei z ipi ꝓpt ꝟbū dei passi sūt. Tertio ad designādum q̄ passi sūt ꝓpter xp̄m q̄ ē caput oīm nr̄m, nō ei ē licitū mēbra p aliā viā ingredi in regnū q̄ꝫ p illam q̄ caput nr̄m xp̄s p̄cessit. z lō optuit sanctos pati, z vnū sic alterū sic ꝑm ordinationem diuinam mori.

Secūda pars in qua

docemur digne postulare z petitōꝫ recte formare, ibi nescitꝭ q̄d petatꝭ. Circa quā ptē ē notādū q̄ iudei aliq̄ putabāt xp̄m p ꝓphas eis pmissū tpaliter in hierlm regnaturū, z sic scripturas tpaliter de xp̄o z el⁹ regno intellexerūt, et lō regnū iudeoꝝ iā p romāos ablatū credebāt p xp̄m restituēdū, ppt̄ q̄ discipuli dixerūt xp̄o Act. j. Dñe si in tpe h̄ restitues regnū isrl, et h̄ mō ēt iohes z iacobꝰ filij zebedei nō dū pfecte illumiati credebāt. Audientes igit̄ xp̄m moritur z tertia die resurrecturꝫ estimaueṙt eū imediate p⁹ resurrectōꝫ in hierlm regnare, q̄re cupiētes et rōe ꝓsanguinitatꝭ p ceteris eē collaterales, submiserūt mrez ad xp̄z petēdū p se. Sz q̄ trena petebāt z ñ celestia xp̄i postulatōꝫ eoꝝ q̄si stultā exprobrauit, di. nescitis q̄d petatꝭ. Et Dorale ē notādū q̄ q̄ cupit petitōis suē exaudītōꝫ. nccē ē vt mō cōgruo petat. nā vt h̄ extra de simo. c. z si qō nes. In accipiēdis l dādis mūeribꝰ tria sūt maxīe attendēda, psone, s, dātis, z accipiētꝭ q̄litas z q̄ntitas mūeris, z donatōis tps, q̄litas psonaꝝ vt a q̄ z cui, s. an paupi l diuiti l ecōuerso, siue a diuite locuplete datū fuerit. diues em̄ z locuples mag̃ dona donare dñt ꝫz exigētia recipiētꝭ, q̄ si recipiēs ē honorabilis decet vt mag̃ petat z nō exilia. Vñ sene, q̄d scinic⁹ petijt ab ātigono rege talētū, rndit pl⁹ eē q̄ꝫ scinic⁹ petere debeat, z sic repulꝰ scinic⁹ petijt denariū, rndit min⁹ eē q̄ꝫ regem deceat dare. Et d alexā. mag̃ legit̄ q̄ cuidā paupi petēti denariū obtulit castꝝ q̄ inuēte z dicēte si bi h̄ ñ q̄ēre, dixit ñ curo q̄d tibi ꝓueniat, ſz q̄d me dare liceat. Et ia attendēda ē estimatio muneris. s. an magni vl mīoris p̄cij res data existat. Et ia donatōis tps. an instāte nccitate seu alio tpe ꝓferat q̄d ēt ex eo pōderari ꝺz Sic spūal̄r si pēsem⁹ q̄litatē donatoris nr̄i ē rex regū z dñs dñantiū, si āt postulātꝭ hoīs ꝓditōꝫ. apparet q̄ rep oīm aialium z dignioꝝ creatura, q̄re nec ex pte dātis nec petētis decet exilia petere, cum nec regi nō ꝓueniat vilia donare. Petam⁹ igit̄ nccaria, petam⁹ z magna q̄ sūt spūalia, z ea accipiem⁹. Lu. xj. Petite z accipietis. Petere igitur debemus

Culpe remissionem
Gratie impetrationem
Gloꝛie adeptionem

Debem⁹ igit̄ p̄mo a deo rege nr̄o petere culpe remissionē. nā vt videm⁹ habētes hospitalia ꝓbusta z deuastata mittere solēt ad curiā p lr̄as idulgētiaꝝ vt repent, sic pcōres in q̄b⁹ hospitale dei p pctā d̄structū ē, debēt contritū z būiliatū ad curiaꝫ celestē mittere vt valeāt lr̄as indulgētiaꝝ ipetrare, mod⁹ āt q̄ hospitale d̄i destruat tāgit Job. ij. Repēte vētus, i, tēptatio inflāmās ad pctm̄ irruit a regione dexti, i. inferni a q̄ venit dyabol⁹ q̄ regio ē deserti ppt̄ tot⁹ boni penuriā, z ꝓcussit q̄ttuor angulos. i. ꝓtutes cardinales, z dom⁹ cecidit z intempti sūt, vij, filij Iob, i. septē dona spūsscti. z tres filie, i, tres ꝓtutes theologice. Pctōꝝ g̃ in q̄ tēplū dei destructū ē dꝫ petere lr̄am indulgētiaꝝ z remissionē culparū sic petebat manasses, ij. Para. xxxiij. dicēs, peccaui domie p̄cor vt trāsferas iniq̄tatē tuā tui z iniq̄tatē meā ego cogisco, peto domie rogās remitte mihi. Et Sz q̄r̄ an ista petitio siue orō sufficiat mētal. vel opteat etiā vocal̄r petere z orare. Respōdeṙ q̄ petēs aut orans fac̄ h̄ p cōitate vt psona publica, sic sūt mīstri eccl̄ie, tūc vocal̄r z apte dꝫ orare vt ēt a circūstātibꝰ audiat. z h̄ ppt̄ duo. Primo vt ēt eos ad deuotōꝫ z orōnē puocet. Scōo vt ab eis tediū tollat. Vnō aug. ix. ꝓfes. ppt̄ h̄ psalmodia inuēta ē, vt tollat tediū a circūstātibꝰ. Et Rich. Vtrl actiui possūt orare sola mēte, sed ꝓpter rusticos institutū ē freq̄nter orare vocaliter z ꝓpter simplices, q̄ solā amaritudinez cordis z mentꝭ de⁹ respic̄ z nō oris ꝟba. Si āt petēs vl orās ē psona ꝓuata z singularꝭ, tūc nō solū ore ſz etiā mēte orare ꝑt Vnō Damas, nō solū mēte ſz z lingua z mente. Et Hostie, poti⁹ corde q̄ꝫ ore canēdū ē. Vnde et j. Reg. j. legit̄ q̄ helcana filius roboā habuit duas vxores nomē vni āna, z nom̄ scōe fenē na fuerūtq̄ꝫ fenēne filij, āne āt nō erāt liberi. q̄ domin⁹ ꝓcluserat vuluā. i, vtex el⁹, ꝓpter q̄d emula el⁹ affligebat z exprobrauit eā cuz āt ex h̄ āna eēt amaro aio, orauit dñz flēs largiter z vouit votū dī, Domine exercituum si

Feria quarta post Reminiscere

respicies vlderʒ afflictoꝝ famule tue. ⁊ recordat⁹ mei fuerʒ nec oblit⁹ ꝰ, ãcille tue sexũ virile dederʒ, dabo eũ dño. ℣ Porro anna loq̃bat in corde suo. ⁊ vox penit⁹ nõ audiebat, ⁊ factũ ẽ p⁹ circulũ diex. ℣ cepit ãna ⁊ pepit filiuꝝ vocauitq; nomẽ ei⁹ samuel. eo qõ a dño postulasset eũ. ℣ In q̃bꝫ ꝓbis instruimur, qõ q̃ ex corde ⁊ mẽte loq̃t dño, q̃ ẽt eũ exaudit, qz vt dicit Isidorus de summo bono. Nil valeat strepitus labiorum vbi cor est mutum.

℟ Sed diceres oportet petitionem seu oronẽ sp eẽ attẽtã. ita qõ ℟ qõ orat l̃ petit ꝰ bal̃r in oratione ẽt habeat actual̃r in mẽte. Dico q̃ attẽtio q̃ oratoni vocali admisceri ꝑt ẽ triplex, vna q̃ attẽdit ad ꝰba ne q̃s in eis erret scõa q̃ attẽdit ad sẽsũ ꝰboꝝ: tertia q̃ ad finez ꝰboꝝ attẽdit, s. ad deũ ⁊ ad rẽp q̃ orat, q̃ qui dẽ maxie ẽ necc̃aria, nõ tñ req̃rit ex necc̃itate q̃ petitoꝝ seu oratoꝝ p totũ assit, qz vis ꝓme itẽtionis q̃ aliq̃s ad oratiõ accedit reddit totã oratiõnẽ meritoriã ⁊ ipetratiuã, si ãt ꝓma intẽtio desit oratio ñ meritoria ẽ neq; ipetratiua. ℣ Ore, qz ille q̃ sic orat ñ attẽdit. nec de⁹ illã oratiõnez exaudit. ℣ Scõo dẽm⁹ petere gr̃e ipetratoꝝ. nã sic videm⁹ qõ q̃ dñm suũ offẽdit cui⁹ ex cã pdit gr̃az ei⁹, vl̃ filiꝰ q̃ pr̃em offẽdit ⁊ ei⁹ gr̃am amittit, submittit vel subrogat aliquẽ amicũ dñi l̃ pr̃is, vt ipi gr̃am ipetret ⁊ reconciliet, sic legit. lib. Reg. xvi. ℣ Dauid q̃ occidẽdo amonẽ frem ei⁹ guit pr̃em offendit. ⁊ sic̃ tribꝰ ãnis ꝓpt furoꝛẽ pr̃is latẽs in gessur abscos⁹ sõmisit mulierẽ ꝓsilio Joab vt intercederet p eo ad pr̃em ⁊ ad gr̃am ei⁹ ẽ reconciliat⁹. sic q̃ deũ pctis mortalibꝫ offẽdit occidẽdo aiam ꝓxĩã pdit gr̃am ei⁹, ⁊ nisi reconciliet p mulierẽ, s. ꝓginẽ gl̃iosã l̃ sctos amicos ⁊ milites dimittit in indignatoe ⁊ furoꝛe patris celestis, dz ℣ pctoꝛ p⁹ tres ãnos, i. ꝓtritoꝝ ꝓfessionẽ ⁊ satisfactoꝝ, aliquẽ scm̃ amicũ sibi cui fidelit̃ fuit inuocare vt intercedat p eo, iuxta illõ Job. v. Ad aliquẽ sctoꝝ ꝓuertere, scz vt tibi gr̃am dñi dei tui ipetret quã pctis amisisti. ℣ Dz dicis frustra alicui porrigit oratio siue inuocatio q̃ ℔ ignorat ⁊ nõ audit, sed solus de⁹ ẽ q̃ nr̃as necc̃itas ⁊ angustias cognoscit. vt Aug. in lib. de cura p mortuis agẽda dic̃. Nescĩt mortui ẽt scti q̃d agant viui etiã eoꝝ filij. ℟ Rñdet Tho. doc. sanct⁹ qõ oratio vel aliud suffragiũ porrigit alicui dupliciter. Vno mõ q̃si p ipm ipl̃ẽdũ. Alio mõ vt p ipsũ ipetrandũ. Dico q̃dẽ mõ soli deo oratiõnem siue inuocatoꝝ nr̃am porrigim⁹, qz oẽs oratiões nr̃e ordinarie dñt ad gr̃am ⁊ gl̃iã ꝓseq̃ndã, q̃ sol⁹ de⁹ hz dare, iuxta illõ pa. Gr̃am ⁊ gl̃iam dabit dñs. Hz scõo mõ oratiõnẽ porrigim⁹ sanctis ãgelis ⁊ boibꝫ. ñ vt de⁹ p eos nr̃as petitões cognoscat, qz ꝼm Sco. doc. subti. i suo lib. di. q. vl. ipi cognoscũt orationes nr̃as ⁊ pia opa a do q̃ ℔ reuelat isti sctõ quẽ bonoꝛas. ⁊ tũc p mẽtale desiderĩ orat etiã deũ, p te suis meritis vt deus respiciat sua fuitia q̃ fecit in hac vita ⁊ oĩa merita ita q̃ illa merita p que tal̃ ẽ adept⁹ gaudia eterna tibi etiã valeãt ad gaudiũ eternũ. Cui⁹ exẽplũ ꝓnoiat⁹ doctoꝛ assigt, si ẽ vn⁹ potes ĩ diuitijs, honoribꝫ, plures bñs fuitoꝛes q̃z vn⁹ pl̃a fec̃ sibi fuitia q̃s ali⁹ quẽ tñ dñs sufficiẽt remũerauit. si ille inuocat̃ ab aliq̃ vt p eo ad dñm ĩtercedat, talis p̃t petere vt respiciat sua merita ⁊ fuitia intm̃ q̃ etiã illi valeãt gr̃am obtinere, ita ẽt ℔. ℣ Ad auto. ãt bti Aug. dõm q̃ mortui, s. exũtes ĩ purgatorio ea q̃ ℔ i modo agũt. ꝓsiderata eoꝝ natali cognitõe ñ cognoscũt ⁊ pcipue interiores mot⁹ cordis, nã natali cognitõe ituitiua ea cogñscere ñ pñt, qz ipedit ꝓpter ĩmoderatã distãtiã, nec noticia reuelationis spealis, qz nõ bñt illã noticiã in ꝓbo q̃z ꝓcomitat̃ regulariter talis reuelatio. Hz bti in pria q̃ videt ꝰbũ diuinũ, omia q̃ decet eos cogñscere de nob ⁊ q̃ circa nos agunt. etiã q̃z tũ ad interiores mot⁹ cordis videt in ꝓbo et maxime eoꝝ excellentiã decet vt cogñscãt petitões ad eos signis voce l̃ corde porrectos. ℣ Tertio dẽmus petere gloriã eternã, nã illud dẽmus petere qõ appetitus bñanus recta rõe regulatus hz naturaliter cõcupiscere sed appetit⁹ naturalis ⁊ regulat⁹ appetit bonũ. vt dic̃ ꝓb⁹. j. ethi. omia bonũ adoptant. nec dubiũ q̃n appetãt sũmũ bonũ q̃ omne desiderĩ ꝓplet ⁊ q̃etat. ita vt illo obtento nihil aliud omino desideret bo, sic̃ ostẽdi ꝑt p exẽplũ, naz oculus non q̃etatur nec contentat̃ isto vel illo colore, sz si eẽt obiectũ includens oẽm colorez in illo solo potẽtia visiua q̃etari posset. Sic ẽ õ õo q̃ ẽ obiectuz beatificum in q̃ ẽrõ omis boni. q̃re sine eo vt asserit magn⁹ plato, teste Aug. õ ciui. dei. li. viij. nec vlla natã sbsistit, nec vlla scia instruit. nec vl⁹ rei aliq̃d expetit. Vnõ li. iij. õ ꝓsola. boe. sic assentiũ hominũ cura mortaliũ quã multiplici studioꝝ labor exercet, diuersosq; calle tẽdit. Cui⁹ rõ ẽ, vt dic̃, qz in eo est stat⁹ omniũ bonoꝝ aggregatõe pfectus. Illius etiã summi boni vt dic̃ q̃dam platonic⁹, tam delicata ẽ

vsio, tantoqz amore dignissima, vt q̄cq̄d bn̄ posset. illa sola nō hīta nō facit aīaz brām sed miserā. in signū h⁹ ꝓpha dauid dulcedie illi⁹ bonī allect⁹ dīc. Una petīt a dño rc. ¶ Un q̄dā demō interrogat⁹ ō q̄dā obsesso de illo sūmo bono in q̄ gl'ia padisi ꝯsistit, dixit. Si colūna ferrea t ignita eēt plena rasorīs acutissimis erecta in celū, vsqz ad diez iudicij si carnē hr̄em in q̄ patī possem me p illā trahi vellē nūc ascēdēdo nūc descēdēdo q̄ tūc possē redire ad illā gl'iaz in q̄ fui. ¶ si h̄ demō patī vellet p illa gl'ia, q̄d tūc ꝛpian⁹ hō cui inatuz ē ꝯcupiscere illō bonū. Sz q̄rit an oīb⁹ inatū sit appetere btūtudinē. t vr̄ q̄ ū. aug. p. ō tri. ca. j. Firmissime nouim⁹ amari nisi nota non posse. Sz ñ oēs cog̃scūt btūtudinē. qō pz fm ph̄m. p. ethi. c. vj. q̄ q̄dā posuerūt eā i diuitijs q̄dā in honorib⁹. g̃ ¶ Cōtra aug. xiij. ō tri. c. v. oēs appetūt btūtudinē. rñdet Rich. in. iiij. sup mg̃r dī. xlix. dīc. q̄ btūtudo dupl'r p̄t cō siderari. s. in gñali ineꝛtū ē bonū q̄ddā sufficientissimū. l' in spēali. s. ineꝛtū ꝯsistit in clara dī visiōe t pfecta el⁹ dilectōe t gaudio qō bī de dei bontate pūti. ¶ Pro mō ē oīb⁹ nota. q̄l'ibz eī scit qō ē bonū t sufficiētissimū. Sc̄o mō nō ē oīb⁹ nota. vñ ē q̄ nō oēs appetūt. sz ꝑmo mō. q̄ appetit⁹ el⁹ natural'ē. ¶ Un aug. xiij. de tri. c. viij. dīc q̄ ad petēdū btūtudinē nata cōpellit. cui sūme bon⁹ t īmutabil'r btūs creator h̄ indidit. ¶ Ad arg. Pr̄iū dom q̄ q̄z⁹ oēs nouerint btūtudinē in suo eē gñalissimo ñ tñ nouerī oēs eā in suo eē spēalissimo. Sz dicis mereī q̄s appetendo btūtudinē in eē gñalissimo. t vr̄ q̄ sic. q̄ appetēdo btūtudinē deū appetim⁹. sz in appetēdo deū ē meritū igr̄. ¶ In oppositū. ij. etbi. c. v. Ex his q̄ insūt nob a nata nō laudamur nec vituperamur nec sum⁹ bonī. nec mali. sz volūtas natural'r appetit btūtudinē vt dictū ē. g̃ rc. ¶ Dico qō appetendo btūtudinē vt gñal'r ꝯsideraī fm h̄ nec meremur nec vituperamur. sz appetēdo btūtudinē scō mō vt ꝯsistit in clara dei visiōe t pfecta el⁹ dilectōne sic meremur. t q̄ nec sic naturaliter cognoscitur nec naturaliter appetitur.

Tertia pars in qua

oñdit quō dñatio ē refutāda. ibi. scitz. ¶ Pro q̄ notādū q̄ alij discipuli q̄n audiert quō p̄dicti duo ꝑmatū t excellētiā petebāt sūt ꝯtristati. xp̄s āt sīc bon⁹ pr̄ in filijs suis errorē correxit t ad pacē recōciliauit. dās eis normā debite viuēdi dī. Scitz q̄ ꝓncipes gētiū. i. q̄ inter gētes ꝓncipāt dñant eis. ita q̄ conāt potius p̄esse cēt pdesse t subditz fuire. t q̄ maiores sūt int' gētes ptātē exercēt t oñdūt int' eos. sc̄z iniuste opprimēdo subditos. p⁹ponētes iustos t iniustos exaltātes. ita q̄ a mīz p adulatōz bñficī t bñfactētes vocāt' t diuerī bonoribz laudāt'. sz nō ita erit int' vos q̄. s. tal' maioritas t dñatio regnet in regno meo. vbi maioritas babebit' p būllitatē. q̄ q̄cūqz voluerit fieri inter vos maior sit et būllitate vester minister t fu⁹. sic em̄ fili⁹ hoīs. i. marie ꝟginis nō venit ministrari sz būll'r ministrare ¶ Doral'r in illa pte instruimur excellētiā t superbiā spernere t ex būllitate alt' alteri fuire. t ꝓpter ꝯnexionē nature amare t adiuuare. vt dem⁹ nāqz bmōi nexū amoris t adiutorij in brutis. nā formica nimiū onerata ministrat et iuuat ab altera. Ceru⁹ vn⁹ in natādo sup lacū vel flumē supponit' alteri. leo ceteraqz rapacia animalia ō pdis suis ceteriz debilib⁹ aialibus diuidūt. sic t nos q̄ sum⁹ vni⁹ prīs t matriz fīes t sorores. dēm⁹ iuxta idītā naturā nos mutuo fuire t iuuare. t fm apl'z ad Gal. v. alter alteri⁹ onera portare rc. Un extra de pūc. c. vl. Dādata celestia efficaci⁹ gerim⁹ si nr̄a cū fīlb⁹ onera ptiamur. Ad hāc nāqz mutuaz charitatē inducūt nos spēcial'r tria. scz

Nature conformitas.
Capitis vnitas
Humane nature fragilitas.

Circa ꝑmū ē notādū q̄ Aresto. in li. ō pbleu. mouet istō pbleu. Cur hō ō q̄cūqz alienatōe sit sepat⁹ fide t cultu exñte in tribulatōe ꝯpatī t misereī. Et rñdet q̄ q̄z⁹ hō ꝑsona fide t natōe sit sepat⁹ ab altero. q̄ tū nata hūanitatz ē in oīb⁹ hoīb⁹ vna t eadē vñ hec spēs vni uoce pdicat' ō oīb⁹ hoīb⁹ fm loycos. t tō vn⁹ alteri ꝯpatī q̄tūcūqz extraneo. q̄ cog̃scit eum h̄re secū aliq̄d cōe. vñ ōr in li. ō aīalib⁹. q̄ nō ē aliū vni⁹ spēi vt se comedāt. h̄ et alia aīalia docere videī. nā mortua eq̄ pullū el⁹ relictuz alia suscipit nutrīdū. ¶ Ad ꝓ. ī tē adhuc qō malus ē lupa bestia crudelissima ferocitati t rapacitate assueta. inuenit' etiā alijs pia esse. nā si puer vagīētē derelictū a mr̄e inuenit ipsum suo lacte pascit t nutrit. Un fm qō dīc Aug. fm vnā opinionē remus t romul⁹ ꝯditores vrbis rome q̄s q̄dā ꝟgo heremita genuit nescient. pūci facit. q̄s lupa inuenit et suo lacte nutriuit. Cōsil'e bēt de rege cīro psaz q̄ in sil-

Feria quinta post Reminiscere

Erat q̄dā hō ꝛc̄, In scōa ꝓmēdabīl' stat⁹ gīe ꝛ meritī, ibi, Et erat q̄dā mēdic⁹, In tertia in euitabilis stat⁹ boni vel mali p̄mīj, ibi, Factum est aūt.

Quantū ad primam

ptē circa īraz ē notāđ, vbi đr q̄ diues iste idue bat purpura ꝛ bisso, Purpura ē vestīz regal' p̄ ciosa ꝛ rubea ī signū victorie, q̄r vtēs tali veste rubea đz eē victor aduersarioꝝ, ꝛ ñ tm̄ tpalīū sz ēt spūalīū īmicoꝝ, Biss⁹ ꝯo ē gen⁹ lini cādidissimi ꝛ mollissimi ꝛ crescit ī egypto ī signū iusticie ꝛ innocētie, q̄r tali veste innocētes et iusti solū vti solēt, h̄ āt diues his abutebaī, q̄r ñ ad necēsitatē sz superfluitatē exposuit Ad Do ral'r ē no, q̄ istar h⁹ abusoꝝ m'ti ēt hodie hūī diuites voraces ꝛ voluptuosi colētes vētrē ꝓ prīū pl⁹ q̄z deū. Vbi deū ñ curāt honorare nec paupes ꝓsolarī. q̄si ñ hñtes aīas, vt bruta in vanitatib⁹ viuūt, bī sūt de q̄b⁹ apl's ꝓbī, iū. dic, q̄r de⁹ vēt̄ē, ꝛ gl'ia ī ꝓfusiōe inimici crucis p̄pī, nā vt dī, pb̄s, ij. ō ꝑpīe, aīalīū, Aialia magni corpis sī pauce gnatiōis cito senescunt ꝛ morīūt, Cui⁹ rō ē, q̄r cib⁹ eoꝝ trāsit ī icrem̄tuz corpis p̄prij ꝛ nihil l'par ī materiā semis, ꝛ iō statī pinguescūt ꝛ facil'r suffocāt. Sic diuites voluptuosi oēz subaz ꝓuertūt ad abusū p̄prīū bñ comedūt, p̄ciose vestiunt, ꝛ iō ipinguati gues sūt ad gñandū, plē boni opis, sz steriles ꝛ debiles sūt in ꝑtutib⁹, ꝛ fortes in viciīs, Unī Greg, ix, mo, ꝛ recitaī, xlvij, dī. Dēs b⁹ secuī dilectores in terrenis reb⁹ fortes sūt, ꝛ debiles ī celestib⁹. Hā p tpali gl'ia vsq̄ ad mortez desudare appetūt, ꝛ p spe ꝑpetua nec paz q̄dē in labore subsistūt, p trenis lucrīz q̄slibz iurias tolerāt ꝛ p celesti mercede l'tenuissimi ꝑbi ferre ꝓtumelias recusāt, ꝛ reno iudici toto etiā die assistere fortes sūt, in oīōe ꝯo cora dño vl' vni⁹ hore mom̄to lassāt. Sepe nuditatē defectōez famē p acq̄rēdis diuitiīs atq̄ honorib⁹ tolerāt, ꝛ spe eaz rez sep abstinētiā cruciant. ad q̄s adipiscēdas festināt, hec ille, ℣ B. In q̄b⁹ ꝑbis vita fatua mūdanoꝝ diuitū ꝛ potētū merito respuēda oīdīt, ꝛ h̄ ꝑpt̄ tria, s, Cupiditatē ꝛ auaricīā īsatiabilē, Uanitatē ꝛ superbiā intolerabilē, Uoluptatē et ingluuiē damnabilē, Hā sicut infernus nō implet̄ pctōrib⁹ sz sp nitit̄ suscipe pl'es, et terra sabulosa nūq̄z satiabit̄ aqua, ꝛ ignis nūq̄z dicit sufficit, sz sp crescit ꝑtus et⁹ ad ampli⁹ ꝓburēdū ex apposītione ꝓbustibilium. Sic cupiditas auaroꝝ nō ꝑt implerī nec saciarī, sed q̄nto plus acq̄rit tanto magis crescit. Unde aug⁹, de ꝑbis dñi Inexplebilis est auaricia diuitū, sp rapit nūq̄z satiatur, nō p̄cit p̄ī, non mīez agnoscit, amico fidem ñ ꝓuat, viduā oppr̄imit, pupillū inuadit. Hic em̄ mod⁹ oppr̄imendi tā cōis est oībus mundanis cupidis, vt nec paup̄bus iustis, nec religiosis viduis, nec senib⁹ vllis parcāt, amouent em̄ tales a se viscera ꝓpassionis oīno, ꝛ induūt se viscera crudelitatis vt nil'i pcāt, de cui⁹ dāno lucr̄ expectant: Dicit Dui, xv, metha, q̄ est fluui⁹ q̄dā, cui⁹ aq̄ bibīta reddit viscera bibentiz saxea, ꝛ q̄q̄d intinḡit in illa aq̄ fit lapideū, Unde dic̄ sic, Fluuī habēt citrones qō potatū saxea reddit viscera, aut tact⁹ inducit marmorea reb⁹, Fluuius ille ē cupiditas deordinata diuitiarū, cuius affectōes ꝓuāt boīem mia charitate ac pietate, q̄ nō solū īiusta nō curat tollere, imo nec paup̄ib⁹ q̄r tm̄ illa bona sūt in nec̄itatib⁹ subuenire. Et iō đr in cañ, xij, q, j, q̄ non minoris criminis est abundanti tollere q̄z cū possis et habūdans sis indigentib⁹ denegare, Unde ambro, ibidez vt sup̄, Esurientiū panis ē quē tu detines, nudoꝝ vestis est quā tu recludis, miseroꝝ redēptio ē pecunia quā tu ī terra defodis, vñ Lu, vj, Ue vobis diuitib⁹ q̄ habetiz supplē h̄ ꝓsolatōz viam, q̄r de q̄ mō ꝓsolamīstati ꝓtristabimi. Ut Ut Uñ recitaī in li, hīsto, q̄ in ciuitate q̄ vocaī susū fuit q̄dam potēs ꝛ diues q̄si papa eoꝝ, quā ciuitatē q̄dā rex tartaroꝝ obsedit ꝛ cepit, ꝛ iuxta illū diuitē vnaz turrim plenā auro argento ꝛ lapidib⁹ p̄ciosis repit, q̄ nimia auaricia de sufficienti milicia nō ꝓuisus, etiā capt⁹ ē a rege, et inclusus sine cibo et potu, Cui clamāti p mia, rñsum fuit a rege, flet ei iudiciū sine mia, q̄r nō fecit mīam si thesauros nō nimis amasses, p tua defensiōe distribuisses, ꝛ te ꝛ tuā ciuitatē potuisses saluasse, Hūc aūt te thesaur⁹ tu⁹ quē tam auide collegisti ꝛ dilexisti nō pōt iuuare, et sic tādem fame interīt. Sic reuera si cupiunt diuites mīam a deo obtinere, Ad paupes dñt etiā mīam bñe ꝛ auz ꝛ argentū nō nimis amare, q̄r vt đr Eccī, v, Nihil inīq⁹ q̄z amare pecuniā. Debet etiā sibi diues ꝓuidere de bonis militib⁹, i, sctis virīs ꝛ paup̄ib⁹ p dispensatiōe elemosynarū, q̄ eū suis oratiōib⁹ in morte a rege tartaroꝝ, i, sathana defendant et protegāt iubēte ipsa veritate. Lu, xvj, Facite vobis amicos de mam iniqui, vt cū defeceritis

r,v,in,e.t. Dr q sibi ꝺ bis ñ puldet a rege tartaroꝝ capl'ũk z in ifernũ eternal'r icluduntur Sic dic apl's,j.thi,vj. Qui volũt diuites fieri incidũt i tẽptatõz z in laqueũ dyaboli. D Querit cũ laque⁹,s.dyaboli sit pctm morta, an q̃libz diues auar⁹ sit i pctõ morta, illaq̃a e⁹. Et vr q sic. Null⁹ em dign⁹ ẽ morte eterna nisi p pctm morta.sz ꝓter auariciã hoies digni sũt morte. Cũ em apl's Ro.j. ꝓmisisset repletos oi iniq̃tate fornicatõe auaricia,sb dit,q̃ talia agũt digni sũt morte,igit.ꝺ. auaricia ꝺr q̃sl ers auiditas,qr scz in appetitu pecunie ꝓsistit p quã oia bona exteriora intelligi p ñt.sz exteriora bona appetere ñ est pctm. Natural'r ei ea bõ appetit, tũ qr natal'r sb iecta sũt hoi,tũ qr p ea vita hois ꝓseruat. g videt q auaricia nõ sit pctm. Rñdet sã. Tho. in.ij.ij.q.cxviij. q auaricia iportat imoderãtiã q̃ndã circa diuitias dupl'r. Uno mõ immediate circa ipas acceptiõz z ꝓseruatiõz diuitiaꝝ inq̃ntũ,s.aliq̃s acq̃rit pecunias vltra debitũ.aliena surripiẽdo l'retinẽdo,z sic opponit iustic̃e z b mõ ex gñe suo ẽ pctm mor. Sic ei ad auariciã ptinet q aliq̃s iniuste accipiat l'retineat res alienas,qꝺ ptinet ad rapinã l'furtũ q̃ sũt ẽt pctã morta,ꝺ illo ꝺr Eze. xviij. Principes ei⁹ in medio ei⁹ q̃si lupi rapiẽtes pdã ad effũdẽdũ sãguinẽ z auara lucra sectãda. Cõtingit tñ in b gñe auaricie aliq̃d eẽ pctm veniale ꝓpter ipfectiõz act⁹. Nã bñtes iustũ bellũ ea q̃ p violẽtiã in bello acq̃rũt eorũ efficiũk.z b nõ bz rõnẽ rapie nec pcti mortal',nec ad restõnẽ tenẽk. q̃uis possint in acceptõe pde iustũ bellũ bñtes peccare p cupiditatẽ ex prava intẽtõe,si,s,nõ ꝓpter iustitiã, sed propter predicta principaliter pugnent Allo modo importat immoderãtiã circa interiores affectões,puto cũ aliq̃s nimis amat vl' desiderat diuitias, aut nimis delectatur in eis etiam si nolit rapere aliena. Scom hoc opponiturliberalitati,si tũc ille inordinatus amor diuitiaꝝ intm̃ crescat q ꝓferak charitati,vt scz ꝓpter amorẽ diuitiaꝝ aliq̃s ñ vereak facere ꝺ amoreꝫ dei z prim̃i,sic auaricia iteꝝ ẽ mortale. Si ãt inordinatio amoris infra b sistat,s,vt bõ q̃uis supflue diuitias amet nõ tñ ꝓferat eoꝝ amorẽ amori diuino,vt scz ꝓpter diuitias nõ velit aliq̃d facere ꝺ deum z prim̃ũ,sic auaricia nõ ẽ pctm mor. Ad argu,oppositũ dom q appetit⁹ reꝝ exteriorꝝ ẽ boi natal',vt eoꝝ q̃ sũt,ꝓpter finẽ,z io intm̃ vicio caret inq̃ntũ ꝓtinek sb regla sũpta ex rõne finis auaricia hãc regulã excludit,igitẽ pctm. zc. Ex Scdo vita mũdanoꝝ ẽ respuẽda ꝓpter eoꝝ vanitatẽ z supbiã. Uanũ em m'tũ ẽ hoi sic ꝓciose se ornare. Nã caldare denigtũ iteri⁹ z serico ꝺcoratũ,exteri⁹ rutilat,z interi⁹ fetet. Sic hõ vestib⁹ ornat⁹ ẽ q̃si sepulcꝝ ꝺalbatũ,vñ Jnno,ꝺ vilitate hũane ꝺditois q̃d ẽ bõ ꝓciose ornat⁹,nisi sepulcꝝ foꝛs ꝺalbatũ,int⁹ãt plenũ spuricicia. Sũt ẽt m'lieres ornate ydola in q̃b ꝺmões dãt rñsa fallacia z libidis incẽtiua.radiãt auro argẽto z gẽmis z vestib⁹ ꝓcios z nibilomin⁹ sũt itrinsec⁹ vile lutũ,vñ metrice ꝺr Auri nobilitas luteam si vestiat ollã. Nõ tñ hinc seq̃k hãc min⁹ ee lutũ,ꝺ hãc ꝺo curiositatẽ ornat⁹ dr,hiero.in q̃ dã epl'a. Si vir l'm'r se ornauerit z vult⁹ hominũ ad se ꝓcurauerit.z si nullũ inꝺ seq̃t malũ dãnũ iudiciũ tũ patiek etnũ,qr venenũ attulit si fuisz q̃ biberet.nã materia ꝓme vestz m'tũ vil' fuit,s.pell'cũ lana. Ben.iũ. Fec ꝺe⁹ ade z vxori sue tunicas pellicas,i.ꝺ pellibus animaliũ. Deinde ãt ꝓcessuz ẽ ad lanã pãni, deinde ad lanã m'tz coloꝛib⁹ ꝺpictã. deinde ad sericũ z purpurã ad aurũ z ad lapides ꝓciosos. Uñ legit in histo,roma,q ille q ꝓm⁹ apꝺ eos indut⁹ fuit purpura fulmine pcussus interiit. Sic q̃libz ꝓpter vanitatẽ vestiũ pcutik fulmine pcti morta. Ore.in omel.pñtz cuã. Sũt nonulli q̃ cultũ sbtiliũ ꝓciosarũq̃z vestiũ nõ putãt eẽ pctm,qꝺ si culpa nõ eẽt ne q̃q̃z ꝓmo diuin⁹ vigilanter exꝑmeret, q diues q̃ torq̃k apꝺ inferos purpura z bisso indut⁹ fuisset. Ex Sz q̃rit an ornat⁹ m'lex vnq̃z excuset a pctõ mortali. Et vr qꝺ nõ, iuxta ꝓdicta. Sz ꝺ,qr ꝓm b videretur qꝺ artifices hmõi ornamta ꝓparãtes etiã mortaliter peccarent. Dic sã. Tho,ij,ij,q,clxix,qꝺ in ipsis rebꝫ exteriorib⁹ q̃b hõ vtik nõ est aliq̃ꝺ vicium,s,ex pte hominis q̃ imoderate vtitur eis q̃ q̃dẽ imoderãtia ꝑt eẽ dupl'r Uno mõ p cõpatõz ad ꝓsuetudinez hominũ cũ q̃b aliq̃s viuit. Uñ aug,iũ,ꝺ ꝓfes,dic. Ꝺ q̃ ꝺ mores hominũ sũt flagitia p mor diuersitate vitanda sũt,vt pactum inter se ciuitates z gentis ꝓsuetudine vel lege firmatum nullius ciuis aut peregrini libidine violetur. Turpis em est omnis pars vniuerso suo non congruẽs Allo modo potest esse immoderatio in vsu talium rerum ex inordinato affectu vtentis ex quo quãdoq̃z contingit qꝺ hõ libidinose

talib⁹ vtaꝝ sepe sine ꝑm ꝯsuetudinē eaꝝ cū q̄
bus vsus,sine ēt ppt̄ eoꝝ ꝯsuetudinē. Unō
Aug.lij,ō doc.xp̄ia. In vsu reꝝ abē oz libi-
dinē,q̄ ñ solū ipa eoꝝ iter q̄s vsus ꝯsuetudie
neq̄ter abutiꝫ.sz ēt sepe fines ei⁹ egressa fedi
tatē suā q̄ iter claustra moꝝ solēniū latitabat
flagicios̄sima eruptōe mālfestat. B Ut ōti
git āt illa inordiatio affect⁹ triplr q̄stū ad su
pabūdātiā. Uno mō p̄ B q̄ aliq̄s ex supfluo
cultu vestiū boiz gl̄iaz q̄rit,put.s.talia hmōi
ptinēt ad q̄ndā ornatū. vñ Greg. Sūt ñnul
li vt p̄us. Nemo q̄ppe vestimēta p̄cipue exce
dētia ꝓpriū statū nisi ad iānē gl̄iaz q̄rit. Alio
mō ꝑm q̄ bō d̄ supfluū cultū vestiū q̄rit delī
cias,ꝑm q̄ vestis ordinaꝫ ad corpis fomētū.
Tertō mō ꝑm q̄ nimiā solicitudinē apponit
ad exteriorē vistiū cultū,ēt si ñ sit aliq̄ iordia
tio exp̄te finis, Exp̄te āt defect⁹ silr p̄t eē du
plex iordiatio p̄ affectū. Uno mō ex negligē
tia hois q̄ ñ adhibz studiū l̄ laborē ad h̄q̄ ex
teriori cultu vtiꝫ ꝑm q̄ oz. Ulñ p̄bs dic̄ i.viij.
ethi. Ad mollicie ptinet q̄ aliq̄s trahat ve
stimētū p̄ trā.vt ñ laboret eleuādo ipm B
Alio mō ex eo q̄ ipm defectū exteriorīs cul-
tus ad gl̄iaz ordiat. Ulñ dic̄ aug.in lib.ō ser.
dñi i mōte. Nō in solo reꝝ corporeaꝝ nitore
atq̄ pōpa,sz ēt i ipis sordib⁹ z lutosis eē pos-
se iactātiā z eo piculosiorē q̄ sub noīe fuituꝫ
del decipit.vt p̄bs dic̄ in.iiij.ethi. Q Supab
undātia z inordiat⁹ defect⁹ ad iactātiā ptīet
Premissis illis dicēdo q̄ supᵒ cōit dicta sunt
circa exteriorē cultū. Insup intēdendū ē q̄d-
dā spēale q̄ sez mulieb̄ris cult⁹ viros ad las-
ciuiā puocat.ꝑm illō puer.vij. Ecce mlr oc-
currit illi ornatu meretricio, ꝓparata ad de-
cipiendū aīas. Pōt tñ mlr licite opam dare
ad B q̄ viro suo placeat,ne p̄ ei⁹ ptēptū i ad
ulteriū labaꝫ etiā absq̄ pctō. Ille āt mlieres
q̄ viros nō h̄ñt nec volūt b̄re.z sūt in statu ñ
bñdi,nō p̄ñt absq̄ pctō appetere placere vi-
roꝝ aspectib⁹ ad ꝯcupiscēdum.q̄ hoc ē dare
eis incentiuū peccādi. Et si q̄dā hac intētōe
se ornēt vt alios puocēt ad ꝯcupiaz mortal̄r
peccāt. Si āt ex q̄dā leuitate l̄ ēt q̄dā vanita
te,ꝓpter iactantiā q̄ndā ñ sp̄ ē pctm̄ mortale,
sz q̄nz vēiale. Et eadē rō q̄stū ad B ē ēt de virz
vñ Aug.in ep̄la ad possidoneū. Holo vt de
ornamētis aurī l̄ vestis ppriā habeas in ꝓpi
bēdo sniam nisi in eis q̄ necꝫ ꝯiugati sūt ne-
cꝫ ꝯiugari cupiūt,q̄ cogitare dñt quō place-
ant deo. Illi aūt cogitant q̄ sunt mundi quō
placeāt vel viri vxorib⁹ vel mulieres marit⁹
vt capillos nudare feias q̄s etiā caput vela-
re ap̄ls iubet nec maritatā decet,in quo tam̄
possent aliq̄ a pctō excusari, q̄ñ B non fieret
ex aliq̄ vanitate nec ꝓpter p̄riā ꝯsuetudinē
q̄uis talis ꝯsuetudo non sit laudabilis. J
Ad argu.ꝓrium dom q̄ si q̄s ars est ad faci
endum aliqua opa q̄bus homines vti non
p̄ñt absq̄ pctō,p̄ ꝯñs artifices talia facien-
do peccarent,vtpote p̄bētes directe aliis oc
casionē peccādi,puta si q̄s fabricaret idola l̄
aliq̄ ad cultū idolatrie ptinentia,si qua vero
ars sit cui⁹ opib⁹ boies possūt bñ z male vti
sic gladij sagittez alia hmōi,vsus taliū arti-
um nō ē pctm̄,zbe sole artes sūt docēde,si tñ
opib⁹ alicui⁹ artiꝫ vt plies aliq̄ male vterent̄.
q̄uis de se nō sūt illicite,sunt tam̄ p̄ affectuꝫ
p̄ncipis a ciuitate extirpande ꝑm documēta
platonis. Quia ꝑ mlieres licite p̄ñt se orna-
re l̄ vt ꝯsuēt decētiā sui stat⁹, vl etiā aliq̄d su
paddere vt placeāt viris,ꝯñs ē vt artifex ta
lium ornamētoꝝ nō peccet in vsu talis artis
nisi forte inueniendo aliqua supflua z curio
sa. K Tertio vitamūdanoꝝ zc̄,ꝓpter gu-
losit̄ē,nā q̄libet fugit B naturaliꝫ qō sibi ōriū
ē z destructiuū honoris z mioratiuū sue lib-
tatis,sic āt ē gulositas.namvoluptuosi z gu
losi delicate viuētes retbi delectatōis ad mo
dum auicule capiunt q̄ a delicijs carnalib⁹
recedere non p̄ñt dū volūt, z tūc in seruitute
redigunt. z fiunt serui dyaboli,sic illi q̄ i bel
lo capiunt serui fiūt z ingenuitatē pdūt.insti.
de iur.ꝑso,c.sūma,ꝓpter qō btūs Amb. i q̄-
dā ep̄la sic inq̄t. Quicūq̄ a puericia se dede-
rit delicijs,manebit in culture vt viuēs mor
tu⁹ sit,z io fatuū ē delicate z gulose viuere et
delectatōes seq̄ carnales,z maxime ex eo. q̄
delectatio breuis ē,pena āt q̄ seq̄t lōga ē z in
tolerabil̄. Nō q̄dē p̄z i diuite epulōe q̄ in de-
licijs z diuitijs fuit sp̄. q̄ induebaꝫ purpura
z bisso,z epulabaꝫ q̄tidiē splē. cui⁹ tps deliciaꝝ
fuit breue. tps āt penaꝝ eternū z sine termio.
q̄ cū mortu⁹ ē sepult⁹ est in inferno. Nō em̄
sic gula antiq̄t⁹ curabaꝫ seu in ꝓncipio mū-
di ꝑm Jnno.tertiū de vilitate conditiōis hu
mane ꝑte.ij.c.xviij. Initiū vite hois aq̄ fuit
z panis z vestimentū. L Nunc aūt gulo⁹
non sufficiūt fruct⁹ arboꝝ.non grana legu
minū,non radices herbaꝝ.nō pisces maris
nec bestie t̄re,nec aues celi,sz q̄runtur pigm̄
ta,q̄rantur aromata,nutriuntur altilia,capi

unꝯ obesa q̄ studiose coquūꝯ archicocꝝ arte, q̄ laute panꝯ officio mistroꝝ, aliꝰ ꝓtūdit et colat, aliꝰ ꝓfūdit et ꝓficit, subaꝫ ꝥtit in accūs naꝯamqꝫ ī artē, vt saturitas trāseat ī esurietē. vt fastidiū reuocet appetitū ad irritādū gulā ñ ad sustētādū naꝯaꝫ q̄ ꝑm Boe. in mīmis cō tēta ē, sꝫ ad auiditatē explēdā. Ipa tñ gulevo luptas tā breuis ē vt spacio locꝝ vix sit q̄tuor digitoꝝ, spacio tpis vix sit totidē momētorū qđ mꝫtū displicet gulosis: qz appetūt hre gut turi q̄ celebraꝯ illud ꝓuiuū lōgū, vt lōgā habeāt delectatōꝫ sic patuit đ plamorate q̄ desiderabat hr̄e collū gruis lōgū vt diu sentiret dulcedinē. Silr et eadē rōne epicuri guttur ad celū optabāt hr̄e. et cā ē, qz ī gutture delectatio magꝭ ē et maiorꝭ sit ī lingua, lñ. Ethi. ꝑꝯ qđ gulosi metā sobrietatꝭ et tpantie excedūt. ¶ Et sic ꝑm Jhno. ꝓtēnꝯ mediocritas et superfluitas affectaꝯ in diuersitate ciboꝝ et varietate sapoꝝ, auiditas eīm nescit modū et voracitas excedit mēsurā et seq̄ꝯ pena et ide gūatur stomachꝰ turbaꝯ sensꝰ. oppimiꝯ ītellectꝰ. inde ñ sanitas et salꝰ sꝫ morbi et mors. Audi ḡ doctrinā sapiētꝭ et noli auidꝰ eē ī oi epulatione nec effūdas te sup oēm escā. īmꝫtꝭ ei escꝭ erit infirmitas, qz mꝫti ꝑꝯ crapulā pierūt. Vñ auicē. ꝑma fen. lñ. c. vij. Nihil deteriꝰ saturitate tpe fertilitatꝭ. Vidi tos ei vidimꝰ q̄ saturitate suffocati pierūt et mortui sꝯ. Querit an aliq̄s comedēs ꝑm appetitū et delectatiōꝫ carnis peccet mortaliꝫ. Et vr q̄ ñ. qz ī naꝯalibus desideriis pauci peccāt ꝑm ph̄m. Cōtra apl̄s. Si ꝑm carnē vixeritꝭ morieminī. Rndēdo ad h̄ pono aliq̄s ꝓclones et correlaria. ꝓma q̄ q̄ gulose viuit peccat mortaliꝫ. pbaꝯ. qz p viciū gule oēs ꝥtutes obūbrāt. qz Bre. dicē lñ. mora. dñante vicio gule oē qđ boies fortiter egerūt fortiꝯ pdūt si vēt ñ rīstrīgiꝯ. sꝫ ꝥtutes ñ tollūꝯ. nisi p pctm̄ mortale. ḡ. ¶ Secūda ꝓclo. viciū gule cōmittiꝯ dū q̄s iordinate appetitui suo comedēdo l̄ bibēdo satisfaciꝯ. ꝑbaꝯ h̄ p btm̄ Bre. lñ. mo. ca. xxxij. vbi q̄nq̄ mōs pōit ī q̄b⁹ vicii gule ꝓsistit seu cōmittiꝯ eo q̄ iordinatez ꝺ iudiciū rōis q̄libꝫ appetitui suo l̄ tēptatōi satisfaciat. Et hi mōi bn̄ꝯ extra đ ꝓse. di. v. c. q̄nq̄ mōis. vbi đz. Quiq̄ mōis nos gule vicii tēptat. Aliq̄n nāq̄ indigētie tp̄s p̄uenit, aliq̄n ñ p̄uēit, sꝫ cibos lautiores q̄rit, aliq̄n q̄ sumēda sꝯ pcurari accuratiꝰ expetit, aliq̄n ār q̄litas ciboꝝ et tp̄s ꝓgruit, sed intpata q̄ntitate sumēdi mēsurā refectōis excedit, nōnūq̄ꝫ ablectꝰ ē qđ desiderat, et tñ ipso estu īmēsi desideriū deteriꝰ peccat. ¶ Primū correlariū q̄ ñ solū in p̄closis escꝭ vicium gule ꝓmittiꝯ, sꝫ ēt in vilissimis, pz p btm̄ Aug. de doc. xp̄ia. c. j. et. ij. Et rō ē libidē assigta, qđ ī oibus talib⁹ ñ vsus rez̄ sꝫ libido in culpa ē. Et lō dauid aquā ꝓcupitā effudit, et tñ carnes comedit q̄ sꝯ p̄closiores aq̄. Et esau culpabiliꝫ fuit vēdēs p̄mogenita ꝑꝯ libidinē quā būlt ad lēticulā ī comedēdo. xij. dis. q̄s. q̄s. et se. ¶ Secōz correlariū p̄closa fercla vesci p̄ñt absq̄ꝫ vicio gule. Cuiꝰ rō ē vbiq̄. qz in omib⁹ hmōi reb⁹ nō ex eaꝝ rez̄ naꝯa q̄b⁹ vtimur, sꝫ cā vtēdi. et mō appetēdi approbādū ē vel īprobandū qđ facim⁹. ¶ Tertia ꝓclo q̄ excessus sumēdi cibū et potū nō attēdiꝯ penes q̄ntitatez̄ vniformē rei sumēde. pbaꝯ. tpātia q̄ refrenare dz gulā nō hz mediū rei. sed mediū ꝓportionis, ḡ mediū illō nō erit vniforme omib⁹ q̄ꝫtū ad cibū sumēdū. Nā si hr̄et mediū rei illō mediū equaliꝫ et ꝑm eandē distantiā mēsuraret excessū et ꝺbitū modū sumēdi cibū in omnib⁹. qđ simpliꝫ est falsū. qz phs dīc in ethi. q̄ vni ē paꝝ. alīj ē multū. Et ḡ excessus sumēdi cibū et potū. attēdiꝯ ꝑm ꝓportionē psonarum cibū sumentiū. qz magis corpulentus ꝺ ampliori indiget cibo et potu p cōseruatione nature sue. et h̄ absq̄ vicio gule. vt pz de karolo magno q̄ p sustentatōe naꝯe sue indiguit cibo magno. nā absq̄ vicio gule comedebat ī vno prādio q̄rtā ptē arietꝭ anserem vl̄ lepoꝝ vnū. et h̄ q̄dem fuit debitū sibi vel modicum nobis aūt eēt magnꝰ excessus et vicium. Et sic patet quid ꝺm ad qōnē.

Secūda pars in qua

oñdiꝯ stat⁹ glie ꝓmedabiliꝫ et meritꝭ p ipm lazaꝝ paupem. vt di. ph̄s. ij. celi. opposita iuxta se posita magꝭ elucescūt. Et qz dictū ē de diuite q̄ sua cupiditate et voluptate meruit flām̄ et penā eternā. Ideꝺm est ēt de paupe q̄ sua penuria et mīa meruit gl̄iam eternā. Dr̄ igiꝯ de lazaro q̄ fuit paup et mendicꝰ. de auaro īnominato q̄ dīues purpura et bisso vestit⁹. Secđo lazarꝰ vt famosus notaꝰ. auarꝰ ꝺ voluptate ē diffamatꝰ. lazarꝰ vlcerat⁹ ad celum ducit. auarꝰ vt miser in infernū sepeliꝯ. et cruciaꝯ. vñ Isi. de sum. bo. Cui abundantia ē delictaꝝ. attēdat suppliciuꝫ diuitis. cuiꝰ tāta in inferno inter ignes erat iopia. q̄ta hic epularū fuerat copia. in illo seculo esurire et sitire

nolult ꝓpterea illic int flāmas sitiēs stillā aq̄ ꝙsiuit nec hr̄e merult. Et sbdit dlues ⁊ pau-
per obulauerūt sibi. Iste descēdit, ille ascēdit
Iste ō ōlicūs ad supplicia, ille ō supplicūs ad
delicias. ℣. Dozalr, q̄ iter secuꝝ cū pau-
pe cupit hr̄e ad celū, dz se ī hac vita a dlultūs
⁊ tpalib⁹ exonerare, vt expedlti⁹ xp̄m ī pau-
ptate seq̄ possit, qz vt ōr, xp̄i, q, ū, gl'ia, ℟. socra-
tes, onerat⁹ pōdere auri ñ pt xp̄m seq̄ Natu
ralit em̄ medīū sapit naz extremoꝝ, ꝙ. phls.
Cū em̄ paupes nascamur ⁊ moriamur, vita
nr̄a q̄ ē medīū int̄ pncipīū ⁊ fine dz ēt in pau
ptate fouerī. q̄re dl. Aresto, ī enigmatib⁹. fm
q̄ recitat hier, ꝙ rufinū. Statera ne trāsileas
statera ēvita būana. Due pelues statere sūt in
gressus ī mūdū. et egressus ō mūdo, ꝓponat
ḡ hō in vna pelui pauptatē cū q̄ mōm igredl
tur, ⁊ ī alia pauptatē cū q̄ egredīt, ⁊ inueniet
q⁹ eq̄ pōderabūt. Eccl. v. Sic egress⁹ ē nud⁹
de vtero mr̄is sue, sic reuertet, ⁊ nihil aufer-
ret ō labore suo, dlf, xlvū, c, slē. Dic tu q̄ ꝓpa
dic⁹q̄ ex q̄b⁹ recōdīt⁹ ī būc mōm detulisti, q̄ñ
ī hāc igress⁹ es lucē. q̄ñ devētre mr̄is exīsti, q̄
bus q̄so facultatib⁹ q̄busq̄ subsidūs stipat⁹
ingressus es. q, d, si recte rūdes, dic⁹ nullis, ḡ
cū pauptas fuerit nobiscū a pncipio. ⁊ etiaz
erit in fine socia, in vita nr̄a nō ꝓtēnam⁹ eaz:
Dz triplex replīt paupertas in ℔ mōdo, s.
Egestaz ⁊ volūtarī ꝑria. Honestaz ꝑtuosa
et volūtaria, Uanitaz vana ⁊ null' necaria.
Hā ꝑma pauptas ōr egestas mīsabīl'. ⁊ istā
hūt miserabiles ꝓsōe, paupes iuolūtarū cu-
pientes hr̄e dlultias q̄s ñ hūt, isti sūt pleni
murmure, accusāt deū ō distributōne ineq̄li
rer̄ tpalīū, ō tenacitate ꝓximoꝝ ⁊ fortuna, de
infelicitate iurāt blasphemant ⁊ detrahunt,
ō q̄b⁹ ꝑs. Nō fuerūt saturati ⁊ murmurabāt
Uevob murmuratorib⁹ ⁊ blasphemis. Hā
ista pauptas euenit vob ī penā delictorū. q⁹
scz deū nō timetis, nomē ei⁹ blasphemat⁹, et
multa mala cōmittit⁹. Hōne ꝓpha dixit non
vidi iustū derelictū nec semē ei⁹ q̄rens panē.
Deponite igīt malicīā vr̄am ⁊ ꝙfidite in deo
q̄ dīc, nolite solicīti ee, dicētes q̄d māducem⁹
aut q̄d bibem⁹ aut q̄ opiemur, hec ei oīa gē-
tes req̄rūt q̄ ignorāt deū, scit ei pr̄ vester. q⁹
bis oīb⁹ indiget⁹, vñ Aug. nec dlultī obsunt
opes. si eis bñ vtīt, nec paupem egestas com
mēdabilioē facit. si inter sordes ⁊ inopiam
pctā nō caueat. R. Sz q̄rīt an talib⁹ ege-
nis inuolūtarūs sit etiā subuenīēdū Dico q⁹
hz vicīosi sūt vt in plurimū, cū plūs ē eoꝝ de-
fectib⁹ subuenire. Uñ ps. Btūs q̄ intelligit
tc̄. Et glo, sup illud. Eccl. xū. Da misericordi
⁊ ne suscipias pctōrē. Qui indigēti mīam tri
buit nec p delicto spnit mīam vere facit. Na
tura em̄ respicīēda est nō ꝑsona q̄ dat indi-
genti pctōrī, nō q⁹ pctōr est, q̄st velit eū ī pec
catis fouere. sz q⁹ hō est ⁊ iustus fiat ⁊ viuat.
Sic nō pctōrē sed iustū ptēdit iuuare, ñ dīl
git delictū sz naz. S. Scōa ē pauptas
honesta ⁊ cōmēdabilis, q⁹ volūtaria ⁊ spon
te ppt xp̄m suscepta, in q̄ hō nō solū solicitu
dinē seculī deserit. imo indigētūs mult⁹ se ex
ponit, ista pauptas nō ē ꝓtēnēda, q⁹ eā xp̄us
dedicauit, xū. q. ū, gl'ia ep̄i. imo de⁹ illā paup
tatē esse voluit, vt sustinentes coꝝonent⁹ et di
ultes in ipa mereant. hr̄ dlf, xlvū, c. slē, hi em̄
sūt silliozes xp̄o in eoꝝ ꝙuersatiōe, Ualidio-
res dyabolo ī tēptatōe Beatiozes ī celo ī re
muneratōe, Hā ꝓmo tc̄. Ipe em̄ xp̄s realit
⁊ affectualiter paup ⁊ egen⁹ ē factus, iuxta il
lud ps, Ego egen⁹ sū ⁊ paup fm glo, mendi
cus ⁊ petēs. Et exp̄sīt de xp̄o q̄ ꝓ nob paup
nasci voluit, ⁊ in mēdicitate vluere ⁊ mori, et
tō miles tp̄i ñ dz existimare signū vile qō ꝓ
mo rex nr̄ ñ erubuit p̄ferre Uñ pr̄ nr̄ Frācis,
hortat⁹ fīes suos ire ꝓ elemosyna, ꝙfidenter
dl, Nec optet eos verecundari, quia dñs se
paupem fecit in ℔ mūdo, Hā pauptas añ⁹
dñs nr̄ eam elegit. miseria ⁊ dedec⁹ erat, sed
mō eā dedicauit sua acceptōe, ⁊ tō a nullo cō
tēnēda sz imitāda, Aug⁹, de eccl'iasticis dog.
Bonū ē facultates cū dispēsatōe paupib⁹ e-
rogare, meli⁹ ꝓ intēsīōe deū sequēdi insimul
donare ⁊ ablata solicitudīe egere cū xp̄o Se
cūdo sūt in tēptatōe validiores, Hā nud⁹ cū
induto mīt⁹ pānis securi⁹ luctat. q⁹ nō hab⁹
vñ a colluctāte teneat. Sic q⁹ vita nr̄a col-
luctatio est cū dyabolo, vt dīc apl's Eph. vi.
Nō ē nob colluctatio aduersus carnē ⁊ san-
guinē sz aduersus pncipes ⁊ ptātes, aduer-
sus mūdi rectores tenebraz haz, ⁊ dyabol⁹
totus mūd⁹. q⁹ de dlultūs ñ curat. Nula āt
dlultes ex oī pte sūt vestīti, tō dyabolus pōt
eos ex oī pte tenere ⁊ pstrnere in temptatōe
Paupes ꝓo q⁹ nudi sūt euadere pūt. Dicq
nudi cū nudo luctarī debemus, facilius em̄
ad terrā trahīt q̄ hz in se vnde teneat. Ser-
pens em̄, vt dīc mgr histo. hoiez nudū fugit
sz insilit in vestitū, sic dyabol⁹ serpens anti-
quus paupes fugit ⁊ in dlultes temptatōe

sua insilit.j.tbi.vj.q̄ volūt diuites fieri incidūt i laqueū z tēptatōz dyaboli. Tertio sunt beatiores remūeratōe.qz erūt iudices assessores i iudicio. Dat.xix. Interrogāte petro dñz di. Ecce nos reliq̄m⁹ oīa z secuti sum⁹ te.q̄d ḡ erit nob.q̄d dab nob p̄mū. Rūdit ihs. In regnatōe cū sederit filius hois i sede maiestatis sue.sedebitis z vos iudicātes.xij.tribꝰ isrl. magnū ei tūc erit iudicare.sz magis centuplū accipe z hereditatē etnā p pua penuria accipere z possidere. Nota. Vñ recitat ō q̄dā rege q̄ hūit duas filias.vnā pulcerrimā.z aliā turpissimā.pulchra ab oībꝰ appetebat.turpē ꝓ nemo curabat.q̄ flens in ꝓspectu regis z p̄ris dixit rex noli flere.qz q̄ te accipe voluerit dabo ei regnū meū.z heredē ꝓstituā oīm bonorū meoz.q̄ āt accepit sororē tuā nihil nisi pulcritudinē secū accipiet. Filia pulcra ēvita hui⁹ seculi.filia turpis pauptas.q̄ bāc accipit heres erit regni etni. Dat.v. Bti pauperes spū qm ipoz ē re.ce. Tertio pauptas vana z vitupabilē ē q̄ ē ꝑ trāsitoria bona spūalia siue tpalia.illa ñ ē necessaria ad vitā etnā nec vtilis tal' fuit mltoz ph̄oz tpe iohis euāgeliste q̄ p ptervanā gl'iaz mūdi gēmas p̄ciosas fregerit in signū mūdane ꝓtēpt⁹. Et alij ph̄i multi vt liberi⁹ vacarēt studio ph̄ie abiecerūt subaz et diuitias. Scribit hiero.ad paulinū p̄sbyterū.z recitat.xij.q.ij.socrates. Q̄ socrates ille thebanꝰ bō q̄ndā ditissimꝰ cū ad p̄handū athenas ꝑgeret magnū auri pōdꝰ abiecit z sb mersit in mari.qz ñ putauit se sil' ꝓtutes z diuitias possidere.qz aūt illa ꝑ trāsitoria fecerūt z ñ ꝑ amoꝛē xp̄i.ō eoz pauptas vitupabil' z vana fuit sic etiā heu multoz pauptas vitupabil' oīdit.z spēal' illoz de libero spū. q̄ ꝑ vanitatē z ociū mēdicitatez assumūt vt laboꝛes manuū fugiāt.ill' nulla elemosyna ē dāda. Nota. Sz ō h̄ videt illō.lxxxvj.dis.c. nō sat'.vbi dꝛ q̄ mia oīb facilēda ē. Dōz q̄ verū ē ꝓsiderata natā.vt ꝓpus etiā tactū ē.sed in malicia nō sūt fouēdi. Pro q̄ notādū q̄ q̄ptū necessariū ē ad p̄ns.p̄nt assignari tria gña boīz petētiū elemosynā. Primi petūt ꝑ bonū honestū.vt illi q̄ ꝑ deū relinq̄rūt oīa z in pauptate dño famulant' ad h̄ vt possint liberi⁹ cōtēplatiōi vacare z dō seruire.tales sūt religiosi virī fres siue soꝛes imitantes xp̄m. De q̄bꝰ bti⁹ Greg.illū.mo.di. Sūt nōnulli iuste q̄ ad apprehendēdū culmē p̄fectiōis ac cincti.dum altioꝛa appetunt exteri⁹ cūcta deliquūt. Illis elemosyna ē dāda cuiuscunq̄ ꝓditōis existūt spūales siue seculares validi siue infirmi. Scōi sūt petētes ꝑ bonū vtile siue ꝑ vtilitatē.z sūt p̄sone vtriusq̄ sexus fres z soꝛes siue alie spūales p̄sone q̄ nō solū ex p̄rioꝛi cā elegerūt pauptatē.sz etiā vt infirmis z debilibꝰ p̄sonis possint adesse subuenire z iuuare.q̄ multū vtiles sūt.bis ēt nō solū intuitu charitatis z deuotōis.sz etiā laboꝛ suoz merito dat elemosyna. Tertij sunt q̄ petūt elemosynā ꝑ bonū delectabile.sic sūt validi mēdicātes q̄ laboꝛare possēt manibus.qđ tū fugiūt z ociū querūt p mēdicitatē ꝛ hoc qđ dꝛ p ꝑhām. Laboꝛes ma.tu.man. Illis qz ꝓpter securitatē cibi negligūt iusticiā subtrahēda ē elemosyna. vt h̄. v.q.v.nō oīs.nisi iam fame moꝛiant'.vt h̄.C.de mēdicātibꝰ validis.l.j.z.ij. Q̄ vbi validi mēdicātes singuli dñt inspici q̄ explorari de integritate coꝛpis z roboꝛe ānoz atq̄ de inertia.et q̄ rep ti fuerint absq̄ vlla debilitate redigendi sūt ad seruitutē imperatoris.z ad colonatum ꝑpetuū. Justius em̄ feceris si iniuste petenti coꝛ reperis.q̄s si ei dederis.vt h̄ ex glo.p̄dicte legis.et ex alia glo.sup Dat.q̄ hic addit.

Tertia pars in qua

oīdit ineuitabil' stat⁹ p̄mij.ad quē iusta meritū q̄libet iuste oꝛdiat' vl' demeritū.ibi.factū ē vt moꝛeret mēdic⁹. Nota sin⁹ abrae dꝛ loc⁹ req̄ei.vbi nullus malū nec pene nec culpe ē.vbi scti p̄res p⁹ mortē plene purgati ad mortē xp̄i habitabāt.z mō accipit in scriptura p loco etne btitudis. Scd̄ mortu⁹ ē etiā z diues z dānat⁹ ē ad penas inferni in q̄bus leuauit oculos.ñ coꝛpales sz mētales ad lazaꝛ exūtē in loco q̄etis z btitudis.clamādo p desideriū inflāmatū di. P̄r abrahā vt eū magis alliciat ad miserāduz p̄na pietate.mitte lazaꝛ vt intīgat zē. Vbi ꝓsidera miser pctōr dictū bti Greg. in ome.q̄ nimiꝛ diues cum cul⁹ in hac vita misereri ñ voluit.in suo supplicio posit⁹ p̄onū q̄rit. Et q̄ vulnerato pauperi mēse siue mīma dare noluit i inferno posit⁹ vsq̄ ad mīma q̄rēda puēit. Hā guttā aq̄ petijt.q̄ micas panis negauit. Vocat aūt ex tremū digiti lazari modicū suffragiū meriti sui. Et p guttā aq̄ modicū refrigeriū gre z misericordie. Petebat aūt aquā gre z refrigerium lingue.qz in lingua maxie torq̄bat.quia sm Greg.in ipa vt plurimū peccauerat p gu

Feria quinta post Reminiscere

dei.c.ix.dimittat sub dubio vtrum in iferno erũt vermes materiales vel ñ, cõiter tñ tenet q ñ, qr vegetabilia et bruta ñ remanebũt, eo q nũ q̃ habuerũt ordinẽ ad incorruptõz, et p⁹ iudiciũ ñ erit gñatio et corruptio. Dic igit Rich. p penaz g̃ vermis intelligit sacra scriptura remorsũ cõsciẽtie. q̃ et si p̃ncipalr et imediate affligat aĩa, eo tñ ex ꝯñti et p q̃ndã redũdãtiam ẽt affliget caro. Vñ caro dãnatorũ affliget et ab exteriori et ab interiori. Et sic q̃rere vtrum in dãnatis sit maior pena vermis q̃ ignis ẽ q̃rere vtrum remors⁹ ꝯsciẽtie sit eis maior pena q̃ illa q̃ in eis causat ex igne. Ad q simplr dd̃m q sic, et p̃t sic declarari. Sic magnitudo delectatõis pensat ex tribꝫ, s. ex magnitudine boni cõiuncti, et ex bona dispositione potentie ad suscipiendum passionẽ delectatõis, et ex pfectõe ꝯiunctõis. sic magnitudo doloris pensat ex magnitudine mali ꝯiũcti, et ex h̃ qd̃ potẽtia ẽ multũ disposita ad patiẽdũ ab illo malo, et ex forti ꝯiunctõne mali affligẽtis cũ illa potẽtia. Malũ eniz interi⁹ affligẽs animã dãnatã ẽ ppetua carẽtia sue pfectõis ad quã erat apta nata. inq̃ntũ illa carẽtia apprehenditur sub certitudine sibi inesse p pctõ pprie voluntatis. Hec eniz carẽtia vt sic apprehẽsa, ẽ illud maximũ malũ qd̃ aĩam affligit qd̃ lõge magꝫ ẽ bone dispositõi anime ꝯriũ q̃ actio ip̃i⁹ ignis. Aĩa etiã ẽ magis disposita ad patiendũ a malo p̃dicto q̃ ab ip̃o igne. Qd̃ pz, qr ip̃e ignis ñ ẽ apt⁹ natus animã affligere ex ppria vtute imediate, ip̃am em̃ ñ affligit immediate: nisi inq̃ntũ est instr̃m diuine iusticie, et p⁹ iudiciũ affliget animã ẽt corpe mediãte. Aĩa ãt patit a p̃dicto spũali malo immediate et p se. Cõiũctõ ẽt ẽ fortior, qr fortior ẽ apprehẽsio p intellectũ q̃ p sensũ, et q̃uis post corpis resumptionez illud malũ qd̃ voco vermẽ et ip̃m ignẽ apprehẽdat p intellectũ, tñ p̃ncipali⁹ apprehẽdet ignẽ p sensũ et vermẽ p intellectũ, qr vermis est q̃d magis intelligibile cũ sit aliq̃d spũale q̃ ignis cũ sit aliq̃d sensibile. Vermis ẽt ẽ p̃senti or anime q̃ ignis, qr corpalia ñ pñt eẽ intra aĩam sicut spũalia. Malũ aũt qd̃ ẽ aĩe realr pñti⁹, et ab ea cognitũ pfecti⁹ sibi et forti⁹ ẽ cõiũctũ. Ad p̃mũ arg. in ꝯriũ dd̃m q illd̃ vbũ Aug. intelligẽdũ est de molestia que infert p instrumentũ corporale et ceteris paribꝫ.

Feria sexta post Reminiscere

Homo quidã erat p̃familias q̃ plãtauit vineã et sepẽ circũdedit ei. Mat. xxi. Videm⁹ rẽ bñ munitã posse magꝫ custodiri et cõseruari q̃ sine munitõe. Nã ciuitas forti muro circũdata securior ẽ et ab hostibꝫ min⁹ impugnat. Est em̃ pena capitꝫ q̃ murũ ciuitatꝫ violẽt scal' siue alijs modis trãscẽdit, vt hr̃. ff. de rer. diui. l. siq̃s violauerit. Vñ rem⁹ frat romuli occisus tradit ob id q murũ ciuitatꝫ rome volũtarie trãscẽdit: vt ei glo. ibidẽ di. Duo erãt fr̃es q̃ romã fecerũt et cũ ꝯtẽtio eẽt cui⁹ noĩe vocaret roma a remo l' romulo sorte, obtinuit romul⁹ et dñs remansit. q̃ postea fr̃em occidi fec̃, qr ꝯ suũ fecerat interdictũ in trãscẽdẽdo muros. Sic de⁹ rex celoꝝ magnã edificauit ciuitatẽ, s. sctãz eccl'iaz quã vt vineã speciosissimã plãtauit vites ei⁹, s. deuotos xp̃ianos mltiplicauit et custodia fortissima ãgeloꝝ eã muniuit, et circũdedit ꝯ hostes q̃ sb̃ pena capitꝫ et indignatõis om̃ipotẽtꝫ di appropinq̃re nec trãscẽdere pñt muꝝ istũ magnũ et altũ. vñ Hier. j. de⁹ ad ãgelicã ptãtẽ loq̃tur di. Ego dedi te hodie in ciuitatẽ munitã et in muꝝ eneuz sup oẽm terrã regibꝫ iuda .i. ꝯfitentibꝫ xp̃m et p̃ncipibꝫ eius et sacerdotibꝫ et omni pplo isrl. et bellabũt aduersum te scz demones et nõ p̃ualebũt, qr tecũ ego sum ait dñs vt liberet te. Bñ igit dr q hõ q̃dam scz de⁹ erat. Queritur an seps vel murus angelice custodie vnq̃ diripiat cuz hõ spnit custodiam et pctis obstinat. Et videtur q sic Esa. v. Auferã sepes eius .i. custodiã angelorum. Itẽ Ezech. xxxviij. Cadent sepes et muri eius corruẽt. igit Cõtra de nemine ẽ desperãduz q̃diu ẽ in vita sic Aug⁹. dic p̃mo retractationũ, sz desperãdũ esset de obstinatis nisi possint ꝯuerti et fieri boni. g̃. Rñdenduz qd̃ duplex est custodia, q̃dam generalis que fit circa totã vnã gentẽ, q̃dam vo pticularis q̃ est circa vnã psonaz singularẽ. Primo mõ dimittit ãgelos custodire, sic dr qd̃ michael q̃ erat p̃nceps sinagoge, nũc ẽ p̃nceps eccl'ie. Scdo mõ dicũt cõiter qd̃ nũ q̃ dimittit hominẽ custodire q̃diu pfic̃, sz nõ pficit i obstinatis ad eoꝝ salutẽ, iõ aliq̃ mõ eos dimittit, nõ tñ oĩno q̃diu sunt viatores, cũ custodia sit executio q̃dam diuine puidẽtie circa hominẽ viatorẽ, de⁹ aũt puidentiã nõ sb̃trahit alicui q̃tumcũq̃ malo. In mõ autẽz

illo scribẽtes diuersificãt. Quidã em dicũt q̃ dimittit q̃tũ ad custodie actũ, qz actu nõ custodit, sz ñ q̃tũ ad habitũ. qz sp ẽ pat⁹ custodire si vellet a malo resipisci, sz ꝟ ñ, qz cũ nullus q̃diu ẽ viatoz sit oino ipossibiľ ad bonũ z ita possz ei angel⁹ mľa comoda ipartiri, q̃tũ ad officiũ custodie spectat, nõ videt iglr q̃ actu deserat oino. Alij dicũt q̃ duplex ẽ officiũ angelice custodie, q̃ddã rispectu corpis, ſ. defendere ne a demõe oppimat, q̃ddã respectu aie. ſ. defendere ne a demõe subuertatur. Quãtũ ad ꝑmũ nõ deserit. sz q̃tũ ad scõz. eo q̃ ſã ẽ puersus z frustra laboraret. Sz nec ꝟ sufficit, qz custodia ꝓncipaliꝰ respicit aiaz q̃ corpꝰ, lz aũt taľ aia sit actu puersa, ñ tñ ẽ ad õrũ ipossibiľ facta. Alij dicũt q̃ subtrahit bñficiũ custodie obstinato q̃tũ ad ꝟ ñ instigat ad bonũ, cũ bonũ totaľr desipiat ei, sz nõ q̃tũ ad ꝟ q̃ reuocet a malo, plura em mala faceret q̃ facit si eũ nõ reuocaret, z ꝓgressũ tẽptatoris aliqñ ipediret. Vlñ etiã sic nõ õerit custodia antixpi. z ꝟ satis ꝓbabiľr ꝑt sustinerí. Et ſm hãc vitã pz ad auctoritates rñdendũ q̃ intelligũt õ custodia gñali, aut si õ speciali intelligũt, sic intelligũt q̃tũ ad effectuz boni. qz nõ instigat ad bonũ. ℣ Quericˀ se cũdo vtz ãgelo custodiẽti accidat aliqõ gaudiuz ex ſalute custoditi, q̃ sic videt Luce. xv. Gaudiũ est angeľ dei sup vno pctõre pniam agente, sz nõ gaudẽt de pnia nisi ꝑt eoꝝ salutẽ, si g̃ eis accrescit de pnia, gaudẽt mľto fortius de salute. ℣ Cõtra, q̃ põt nouiˀ gaudere ꝑt nouiˀ afficiˀ. sz affectões in ãgeľ btis sũt oino stabilite z q̃etate. g̃ ñ ꝑt eis ꝓtingere gaudiũ nouũ. Rñsio dõm q̃ gaudiũ btõruz eẽ iudicat in habitu charitatz, nullũ ei in eis ẽ gaudiũ, nisi caritate regulatũ Vlñ ſm magnitudinẽ charitatis erit gaudij magnitudo, sic aũt eodẽ habitu charitatis ꝑt hõ plẽs siľ diligere, imo hñs charitatẽ eodẽ habitu diligit oñe dilgibile, z ñ variat nec multiplicat habit⁹ ꝓ dilgibiliũ variatõz vel multiplicatiõz, sz solũ multiplicat mod⁹ z act⁹ eo q̃ plˀa siľ z vno actu diligere nõ ꝑt, z eodẽ motu in plura siľ moueri. Sic ꝑt hõ z angelus btũs eodẽ habitu charitatz z gaudij siľ de plibus gaudere habitu gaudij nõ augmentato nec multiplicato ꝓ augmẽtatõz vľmltiplicatiõz obiectoꝝ, z bocvno actu si voluerit, et etiam plib ſm impliũ volũtatis, sic em intellectus btõꝝ ꝑt siľ ad plˀa ꝙuerti, z vno actu siľ plura intelligere sic eoꝝ volũtas z affectus ꝑt siľ z vno actu plˀa amare, nõ solũ in gñali, sz etiaz in ꝑticulari se sup singula ꝙuertẽdo. ℣ Sz qz prãs glˀe nõ aufert ptãtẽ nature, sz necessitatẽ attrictiõis z limitatõis glˀie nõ ꝙpassibilẽ. Jõ affect⁹ gloriosus siľ z vno actu põt moueri ad plˀa, ꝑt etiã z plib actib z motib ad plˀa moueri, nõ in eodẽ nũc sz in diuersis. Et ita vno actu vel diuersis ꝑt de plib gaudere. vtroqz ãt mõ ꝑt crescere el⁹ gaudiũ per cremẽtũ obiectoꝝ, nõ ſm habitũ, qz idẽ habitus sp manet, sic idẽ habit⁹ charitatz nõ solũ ſm actũ, qz pl⁹ gaudet q̃dammõ de plibus q̃ de pancioribz, pl⁹ etiã gaudet de bono meliozis q̃ de bono min⁹ boni, z ꝟ fortasse siue vno motu siue plib moueat. Sz si opponeret aliqs ꝫ ꝟ qõ dictũ ẽ, q̃ vno actu z motu possit angelus plˀa siľ diligere, qz ipossibile ẽ eũdẽ motũ eẽ intensũ z remissũ. z cõstat q̃ angelus magis diligat melioꝛẽ z intens⁹ z minus intense de alio, g̃ impossibile ẽ qõ eodez motu z actu siľ gaudeat de vtroqz. Jtẽ martires z virgines z ꝓdicatores gaudẽt specialiter de puilegijs suis, vñ oz cõit qõ eis aureola debeat, sz si vno actu de oi bono gaudeant, nõ videt q̃ possint pl⁹ gaudere de bonis ꝓdictis q̃ de alijs cõib q̃ gesserũt, g̃ ſm istũ modũ aureola nulla erit. Rñdeo nõ negat q̃n bñ possit fieri diuersis motib amoz z gaudij in diuersa. sz ꝟ asserit, qz vno z eodẽ actu z motu ꝑñt siľ gaudere de plib, imo de oib beatis. Cũ em possit coꝝ itellect⁹ siľ ad diuersa ferri, z non sit minus potẽs affectus coꝝ q̃ intellectus ꝑt siľr siľi actu amoris moueri ad diuersa, z qz in oib erit vna rõ gaudij z amoris ſm plus z min⁹ ptcipata, ſ. amoz dei z charitas, nã pl⁹ amabit q̃ pl⁹ deus amauit, sz intellect⁹ siľ apprehẽdet illã rõnez ſm magis z min⁹ eẽ in dinerſ, sic affectus siľ ſm magis z minus mouebit ad diuersos.

Et est exemplũ, si lux solis ageret volũtarie, tñ ex ꝟ nõ eẽt minus potens q̃ nũc, cuz agit tm naturaľr, imo multo potentior nũc vno actu siľ z motu illuminaret z calefaceret oia q̃ in ꝙaphono ponerentur, z lz multiplicaretur z augeret in ipso virtus illuminandi z calefaciendi vel actus necessario mľtiplicarenť, z lz vno actu oia siľ illuminaret z calefaceret, nõ tñ equaľr oia, imo magis que essent magz calefactibilia z illuminabilia, z min⁹ q̃ min⁹, vt in ꝓposito se hz. Nõ ẽ g̃ incõuenies

Feria sexta post Reminiscere

eūdē actū q̄ ē sup̄ diuersa ſm vnā rōnē ab eis ꝓticipatā ſm magis z min⁹ eē intēsū z remissum. Ad argu. ꝑmū dōm q̄d ly in beatis sint affectiones stabilite qua ad habitū, q̄ affectiones ad gl̄iam facientes ibi erūt ꝑpetuo stabilitate z oppositē erunt oīnino ab eis separate, tū nō ē necesse q̄d act⁹ affectionū nō possint sup̄ dicto mō multiplicari. ℣. Querit tertio, vtrū ex dānatōe custoditi incurrat angel⁹ custodiēs aliq̄d detrimētū. z videt q̄d sic Esa. xxxiij. Angeli pacis amare flebūt. Sed nulla ei⁹ eis cā flet⁹, nisi dānatio custoditi. g. Itē in gestis bti Jobā, euangeliste dixit stacteus, q̄d q̄n Johannes eugenū z agrippū a morte suscitauit vidit angelos eo⁹ flentes z dolentes, angelos vero sathane gaudentes, sed hoc non erat, nisi quia illi a bono incepto destiterunt. g. m⁹ roforti⁹ dolēt q̄n dānāt. Et in vitas patr⁹ dr, q̄d paul⁹ dū fres ītrarēt eccl̄iam vidit q̄ndā monachū nigrū toto corpe z d emōes vtraq; pte cū tenētes. sāctus ꝑo angelū ei⁹ de longe lugubrē tristēq; seqntē. sgit. Contra, dolor nō est sine pena nec pena sine culpa. cum igitur in angelis non sit culpa nec fuerit nō ꝑt esse pena nec tristicia. Respondeo q̄d tripliciter ꝑt intelligi q̄d angelus custodiens incurrat aliq̄d detrimentū ex dānatōe custoditi. aut p bonī alicuius amissionē q̄d pdidit ex hoc aliquē bonū habitū vel hn̄dum si saluaretur, aut p voluntatis z desiderij cassatiōz eo q̄d nō fit q̄d desiderabat, aut p q̄ndā ꝑpassionē, q⁹ cōpatit⁹ ei ꝑpter miseriā quā incurrit, neutro aūt mō ꝑt hr̄e veritatē q̄d incurrat aliq̄d detrimentū n̄ q̄dem ꝑmo mō q⁹ pfecte btūs est, pfecte aūt btūs cū hēat pfectaz certitudinē de boni habiti ꝑmansione nihil pdere pōt, nec aliquid ampli⁹ expectare suā btitudinē augens, nec scōo mō eo q̄d voluntatem hz totaliter diuīe voluntati ꝑformatā, z tō nō vult nec desiderat salutem custoditi absolute z in oēm euentuz sz ſm q̄d scit deū eā velle, s. sup̄ ꝑditōz meriti z obedientie diuīe volūtatz, ita q̄d si ꝑmū accidit non vult eum saluari, z tō si non saluatur voluntas eius nō cassat sicut nec diuina, q⁹ ſm apl̄m j. Thi. j. vult oēs hoīes saluos fieri z ad agnitōez veritatis venire, nō em diuina volūtas cassat ꝓ h̄ q̄d nō saluant nec veniunt ad cognitōez ꝓfitatis. Hec tertio mō licz h̄ aliq̄ dixerint, tū ꝓpt̄ ꝑformitatē ad diuinā volūtatē z iustitiā qua letabit⁹ iust⁹ cū videbit vindictā, vñ nulla ꝑpassiōe ad reprobos mouebūt sicut Greg. dicit. Tū ꝑpter pfectōz gaudij cui nō ꝑt aliq̄d d ꝑmo admiscerī. Ad rōnes in oppositū, ad p̄mam auctoritatem dicendum q̄d intelligitur de ꝑlatis q̄ noīe angeli q̄nq; in scriptura designantur, ꝑpter diuine voluntatis nunciationem quā dñt subditis nūciare, z curā ministerij quā dñt subditis exhibere. Et ad lr̄am intelligit dictum p captiuitate ꝓpl̄i iudaici. Ad exempla dōm q⁹ vtrūq; illoz fuit i visiōe imaginaria in q̄ potuerūt āgeli oīdi tristes z lugubres. lz i se tristes nō essent, q⁹ nec in se tristabāt sed in imaginibꝫ z similitudinibꝫ q̄busdam. Quātū ad cōtinuatōz z expositōz euāgelij est sciendum q̄d sicut heri eccl̄ia ostendit quorundē inīq; crudelitatem. ℣. Sic hodie ꝑponit ōi pietatē z ingratoz prauitatē, z ſm hoc ponūtur tres ptes. Et ostendit.

In ꝑma ꝓdonantis benignitas ꝓmēdabil⁹ ibi. Quidam homo erat.

In scōa execrantis malignitas detestabil⁹ ibi. Et agricole apprehensis

In tertia examinantis sagacitas admirabil⁹ ibi. Cum ergo venerit ⁊c.

Quantū ad primum

est sciēdum q̄d pn̄s euangelij exponi ꝑt ad lr̄am de synagoga quā dñs deus in egypto plātauit, iuxta illd ꝑs. Vineā de egypto trāstulisti, eiecisti gētes z plātasti eā. Sz exponēdo de sctā eccl̄ia quā dñs de paradiso sub figura disposuit, q̄n de latere Ade dormiēt⁹ Eua formault, sic dormiente xp̄o in cruce q̄n d latere eius sanguis z aqua efluxit efficacia et ꝓsūmatio eccl̄ie est ordinata. Unde Aug. de vera innocentia, ꝓpositione, cxxij. Dormiuit adā vt fiat eua, moritur xp̄us vt fiat ecclesia, dormienti Adam fit Eua de latere. mortuo xp̄o lancea pcutit⁹ latus ei⁹ vt pfluant sacra q̄bꝫ format eccl̄ia. Cōcordat ad hoc extra de sum. trī. ꝓcijj. vicne, fidei catholice, vbi sic dr. Xp̄s emisso spū pfozari sustinuit latus suum vt exinde profluentibus vndis aque z sanguinis formaret vnica z imaculata ac ꝑgo sancta mr̄ eccl̄ia coniunx sibi, sicut de latere ꝑmi hoīs sepati Eua sibi in ꝓiugiū est formata.

Moraliter aūt est sciendum q̄d inter oīa ꝓdonata nāe gn̄atio ꝓcipua est ad ꝓservationē speciei, q̄re dic⁹ ꝑs, ij. de anima, q̄d

gñare ieſt oīb⁹ pfectis ⁊ nō impfectꝫ. Et cuꝫ ſit pfectio q̄dā ꝓmendabilis in alīs ſpēbus multomagis in ſpē hūana ꝓmendari oꝛ. ⁊ in muliere fecunditas. q̄re hī. ff. de edi. edic. §. q̄rit ſi mlr. q⁹ magnū p̄miū ē mlieribꝫ ꝓcipe ⁊ ꝓceptū tueri. cū em̄ mun⁹ a ſolo deo datū ē boī ⁊ bñdictōe ꝓfirmatū. q̄n in paradiſo dictū ē p̄mo penti. Creſcite ⁊ multiplicamī ⁊ replete trā. In ſignū h⁹ mulieres ſteriles reputabant maledicte in veteri lege. Nō etiā in noua lege ꝓfirmatū ē a ſaluatoꝛe ſub figura. q̄n in via maledixit ficū. q⁹ nō habuit fructū. vt hī Mat. xxi. Sꝫ dicūt ỹgines et ꝓtinētes. dur⁹ ē h p̄mo q̄ nos malefactas aſſerit. Et lō ne terreant aliquē iſta ỹba poti⁹ intelligēda ſūt ſpūaliť q̄ꝫ lr̄aliter. Steriles em̄ oēs male dicte ſūt nō faciētes opa meritoꝛia. fecunde aūt meritoꝛie opantes bñdicte. N. Et q⁹ ỹgines ⁊ continentes ꝓlugatas duplici fecunditate antecedunt. lō maxime benedicte q⁹ ꝓlugate carne generant. ỹgines ỹo ſpū. Ille em̄ carne generāt plem coꝛruptibilem. iſte carne ⁊ ſpū generāt incoꝛruptibilē ⁊ gl̄iā eternā. ꝓpter q̄ dicit Hieron. ⁊ hī. xxxii. q. j. Nuptie terrā implent. ỹgines paradiſū. Fecunditas illa carnalis in paradiſo oꝛdinata in creatione. quando ſcilicet deus in medio paradiſi fontem fecit ad irrigandum totum paradiſū figurat ⁊ deſignat ſpūalem fecunditatē de qua celū repleri debebat. ⁊ fideuꝫ in recreatōe q̄n vineā eccl̄ie plantauit. in qua fillum vnigenitū vt fecūdiſſimā vitē poſuit. ⁊ ī medio q̄ē caluarie loc⁹ fontē aque ⁊ ſangu̇inis in latere ei⁹ pfodit. ad irriganduꝫ ⁊ ad fecūdādū eam ⁊ ad meritorie opandū. Dī beatandū q⁹ ſīc plātatoꝛi vl̄ vineatoꝛi alīs omiſſis tria ſūt neceſſaria. ſ. ꝓpaginatio. putatio. ⁊ paſtinatio. ſ. ad palos alligatio. Sic de⁹ pat̄ familias volens vineaꝫ in eccleſia plantare et fecundare tulit vitem nobiliſſimā. ſ. ieſum filium eius. Et

Propaginauit in terrā ad multiplicatōꝫ
Putauit ad fructus augmentationē
Paſtinauit ad rectificationē

Dixi nanq; p̄mo q⁹ deus filiū eius ꝓpaginauit ad multiplicationē. Naturaliter em̄ q̄n vitis fodit in terrā ⁊ imponit tūc fortificatur in virtute. ⁊ ex ea multos ꝓducit palmites. ⁊ ex eo vt multiplicēt palmites ꝓpaginat. Sic cū terra noſtra eēt vacua ſine palmite ⁊ ſterilis de⁹ filiū ſuū miſit ⁊ ꝓpaginauit eū in terra q̄n eū in vtero virginis humanauit vt vineā eccl̄ie palmitibꝫ. i. xp̄ianis deuotis multiplicaret ⁊ repleret. Joh. xv. Ego ſū vitis ⁊ vos palmites. Produxit em̄ hec vitis innumerabiles palmites. apl̄oꝝ. ꝓfeſſoꝝ. martiꝝ. ỹginuꝫ. altarūq; deuotarū p̄ſonaꝝ vſq; ad fines oꝛbis terraꝝ. iuxta illō p̄s. lxxix. Extēdit palmites ſuos vſq; ad mare. N. Hi palmites in p̄mitiua eccl̄ia ptulerūt vuas ſuauiſſimas bonaꝝ ỹtutū. ſꝫ mō intātū amaricati ſūt hoīes vitīs q⁹ nihil faciūt niſi labruſcas ſcꝫ actiōes ⁊ opatiōes demeritoꝛias. Unde Iſa. v. Vinea facta eſt dilecto meo. ſepiui eā ⁊ lapides elegi ex illa. ⁊ plantaui eam electaꝫ et edificaui in medio eius turrim. ⁊ torcular extruxi in ea. ⁊ expectaui vt faceret vuas ⁊ fecit labruſcas. Quid inquit debui facere vineę meę ⁊ nō feci. Et ſequit indignatio ipſius p̄ſſamilias. ſ. dei dicentis. Nūc oſtēdā vobis q̄d faciā vineę mee. auferā ſepem eius et erit in direptionē. diruam macerią eius ⁊ erit in culcationē. Non putabit nec fodietur et aſcēdent ſpine et vepꝛes ſuper eam. ⁊ mandabo deſup nubibus ne pluant ſup eā ymbꝛes. Chariſſimi ſicut h ibidem oꝛ ⁊ exponit vinea dñi ſabaoth dom⁹ iſr̄l̄ eſt. ſ. eccleſia. q̄ꝫ deus pat̄ plātauit. et ſanguinē filij ſui ī agro buł mundi rigauit. ⁊ ſepē angelice protectōis ei circūdedit. turrim contemplationis in ea ꝓſtruxit. ⁊ toꝛcular ſue ꝓpꝛie paſſionis in ea fabꝛicauit. lapideſq; .i. offendicula ⁊ errores in ea ſuſtulit ⁊ amouit. qua ꝓpter a ꝓncipio expectauit q⁹ hec vinea a xp̄ianis faceret vuas. i. virtutes ⁊ fructus bonoꝝ operū ⁊ q⁹ vino ꝓſolatōis ip̄m deū recrearet. ſed reuera illa nō videt iam facere vuas ſed labruſcas. nō opa bona ſed vana. nō actus virtuoſos ſed potius inutiles ⁊ defectuoſos.

Deu. xxxii. Una eoꝝ vua fellis ⁊ botr⁹ amariſſim⁹. Et lō dñs idignatus bñficia ſua ab ea ſubtrahit. ſepem ⁊ maceriem diuine ꝓtectōnis amouet. ⁊ demonibꝫ ⁊ tyrānis in direptionē ⁊ ꝓculcationē exponit. et erit in cōculcationē ⁊ depꝛſſionē ab aduerſarijs hereticis et paganis. ⁊ aſcendent ſup eaꝫ vepꝛes ⁊ ſpine. i. calamitates ⁊ infirmitates pungētes et miſerie. ⁊ mādabo nubibꝫ ne pluant. ſꝫ maneat ſiccitas ⁊ ſterilitas vbilibet in penā peccati. N. Scdo de⁹ p̄ putauit filiū ad fructus augmētatiōꝫ. Putatio em̄ ē ſuperfluoꝝuꝫ

Feria sexta post Reminiscere

resecatio, vitis itaq; indiget putatiõe. Nam si debito tpe rami supflui pscindũt, tũc vitis vires recipit & pcipit materiã ex q̃ fructus & flores pturit in futuꝝ, si aũt cessat debita putatio & precisio, tũc multos ramos supfluos generat & velociter sterilescit. Vitis em̃ diuina, s. filiꝰ dei, ꝫ de sui natura supfluitatẽ ipfectõis nullaꝫ habuerit, caro tñ quã assumere voluit anteq̃ pcipek a ẏbo obligata fuit peccato. ỏ q̃ necessario putata & resecata fuit, vñ mgr̃. iij. sen. dis. iij. c. j. Querit etiã de carne ẏbi, an pusq̃ pcipek obligata fuerit pctõ. & animalis assumpta fuerit a verbo. Sane põt dici & credi oportet iuxta sctoꝝ attestatõis pcipientiã, ipam pus pctõ fuisse obnoxiã sicut reliq̃ ẏginis caro, sed spũsancti opatione mũdatã, ita vt ab omni pcagiõe immunis vnirek ẏbo, pena tñ nõ necessitate ſꝫ volũtate assumentis remanẽte. ℵ S ℵ Sꝫ cur penalitatem non sicut culpam resecauit a carne. Dicendum q̃ penã carnalem & passibilẽ assumpsit & retinuit, vt p passionem & amarissimã mortem nr̃am culpam & eternã mortẽ deleret. Vñ mgr̃. iij. sen. dis. xv. Sicut ꝓpter hominẽ factꝰ ẽ, ita ꝓpter eũ defectus hominis suscepit. suscepit em̃ de nr̃o, vt de suo nobis tribueret & nr̃m tolleret. Quare btũs Berñ. in q̃dam sermone dicit, O bone Jesu quid tibi & morti, nos debuimus. & tu soluis, nos peccauim⁹ & tu luis o pus sine exẽplo, gr̃a sine merito charitas sine mõ. Quid q̃ dignius dño tam benigno retribuemus q̃ aiam nr̃am taꝫ gratiose a pctis putauit & p̃cioso sanguĩe redemit, q̃ꝫ q̃ eã imunẽ a pctis fuem⁹ & maculatã peccatis freq̃nter gladio lingue p ꝓfessionẽ putem⁹, q̃r vt dr̃. Can̄. ij. Tempus putatõis aduenit. ℵ T ℵ Tertio deus pater filiũ suũ vitem veram pastinauit & ad paluꝫ crucis ligauit. Nam q̃n palmites nõ eleuantur & ligantur, botri et vue cadentes deorsũ in terrã putrescũt & ꝓculcant. Sic ne virtus passionis vilescat in mẽte & cadat a memoria, erigit eleuatur & extendit xp̃s in cruce vt oĩb⁹ pateat, ligat grossis clauis manib⁹ & pedib⁹, ad signãdũ q̃ a nullo velit fugere, sꝫ de more eiꝰ passionẽ recordãti sp velit assistere & subuenire, vñ Berñ. sup can̄. ser. xxij. Passio tua dñe Jesu vltimũ refugiũ, singulare remediũ, deficienti sapia, iusticia non sufficiente, succũbẽtib⁹ meritis illa succurrit, cũ tñ defecerit ẏtus mea non conturbabor, nõ diffido

scio q̃d faciam, calicẽ salutaris accipiam, vñ deuotus doc. Bonauẽ. scribẽs ỏ deuoto patre nostro Francisco in legẽda de stigmatib⁹ eiꝰ sacris dicit, q̃ Franciscꝰ fuus dei fidelis & prudens inuestigãs bñplacitũ dei in q̃ sũme posset dõ ꝓplacere. & imissũ est menti eiꝰ p diuinũ oraculũ, q̃ in aptione libri euãgelii ei reuelaretur ei a xp̃o. q̃d deo in ipo & de ipo maxime foret acceptũ. Oratione itaq; cũ multa deuotiõe p̃missa sacrũ euangelioꝝ librum de altari sumptum. in sancte trinitatis nomĩe aperiri fecit p socĩũ, virum vtiq; deuotũ & sanctũ. Dana cum in trina libri aptõne dñi passio sp occurreret intellexit vir deo plenus q̃ in nullo magis q̃ꝫ in deuota passionis memoria, Et sic fuerat xp̃m imitatꝰ in actib⁹ vite, sic ꝓformis ei esse deberet in afflictionib⁹ & doloribus passionis. Qui tãdẽ passiõis amore intim̃ incaluit q̃ a xp̃o in monte aluernie passionis signa in manibus pedibus & latere bẽnigno añ mortẽ apparẽter suscepit. Sic etiã vinculo charitatis & ꝓpassionis dẽmus cruci affigi, vt cũ apl̃o dicere possimus illõ. Gal. ij. Confixus sum cruci. Vel ego stigmata dñi ihu in corpe meo porto. Gal. vj. Ad hãc nãq; ꝓpassionẽ & passiõis memoriã ꝓmouet exemplũ naturale. Nã vt legit, q̃n̄dã angelicꝰ q̃dam pfectus ad terrã sanctã. p q̃ndã paganũ ꝓductus fuit in q̃ddã nemus pulcerrimũ bñs arbores valde pceras, in q̃ nullã auem audiens penitus cantãtẽ admiratus sursũ suspicies vidit mltas aues mortuas expassis alis in ramis arboꝝ iacentes. Cũq; cãm a saraceno ductore quereret, dixit q̃ p totũ annũ in abundantia nemus ꝟ auibus & dulcissimo cãtu eaꝝ decorat. sꝫ in hebdomada in q̃ magnꝰ ꝓphã passꝰ ẽ & morti traditus oẽs quasi p ꝓpassionẽ omni anno secũ moriunt. erat em̃ tũc hebdomada passionis xp̃i adiungens q̃ a dñica vsq; ad q̃ndenam sic starent q̃si mortue. & in dñica post ꝟ reuiuiscerent & cantum resumerent. quasi a dñica de passione ꝓdolerent p q̃ndenam, et in dñica resurrectiõis cantum resumẽdo resurrectioni ꝓgauderent. Sic multomagis hõ rõnalis per passionez redemptus affigi et ligari debet cruci per continuam recordationem vt nõ solũ in anno semel sed semp & ꝑcipue sexta feria in q̃ nr̃a salus in ara crucis est ꝓsummata memoriam deuotam habeat xp̃i passionis &c.

Decũda pars in qua notaf̃ tc. Qꝫ pbaf̃ p iudaicũ ꝓpm̃ t pessimã ei⁹ ogatõz Nã ꝗs tãto magis repbẽdit, q̃to maioris ingẽtitudis explf̃, qz fm̃ phm̃. Ingẽtitudo ẽ maximũ viciũ. Cũ igit̃ de⁹ ꝓpo iudaico mlta t inumerabilia ꝓtulerit bñficia, et ipi sp ingẽtl eẽnt valde repbẽsibiles reddant. nã de⁹ eis specialr vineã suã, s, synagogã vel sctãz vitã ꝓmẽdauit, vt ipi velut singulares cultores hãc plãtarẽt ꝑutilb, t ꝓducerẽt fructꝰ suaues t delectabiles dño. Ipe ãt deus expectauit vt faceret vuas. fecit ãt labruscas q̃re misit ꝓphas vete. testa. eximie sctitatꝭ ad erudiẽdũ t increpãdũ legꝭ transgressores vt tollerẽt fructũ de vinea locata, et ꝓmo paucos ꝭz multũ ꝓbatos, vt essẽt rectores, s, moyseñ t aaron, iuxta illud ps. Misit moyse seruum suũ, aaron quẽ elegit ipm. Peruersi aũt agricole t cultores eos diuerꝫ penis afflixerũt, sic moyse t aaron i castris, aliq̃s occiderũt, sic hieremiã aliq̃s lapidauerũt, sic ysiam aliq̃s inter tẽplũ t altare interfecerũt, sic Habbotb t zacbariã. Quare ỏz h. Et agricole apphensis fuis ei⁹ tc. Misit iterꝫ ex sua benignitate alios t plres ꝓphꝫ, Et fm̃ Raba, coꝛp⁹ oim ꝓphaꝝ, qbꝰ ex malicia fecerũt silr, mat. xxiij. Ecce mitto ad vos ꝓphas t sapiẽtes et scribas, t ex eis occidetis t crucifigetis t flagellabitis i synagogis vris. Misit tertio t nouissime dñm ꝓphaꝝ, filiũ suũ vnigenitũ dicens, Verebũt forte filiũ meũ. Sed ipi malicia obstinati videntes filiũ dei in carne dixerũt, hic est heres, De qua hereditate deus pr̃ loqf̃ filio suo p ps, dicentẽ, Dabo tibi gẽtes hereditatem tuam. Quam q̃dem hereditatem ꝓncipes sacerdotuz pdere timuerunt. q̃re eũ apprehẽderunt t adduxerũt in domũ ꝓncipis sacerdotũ, Lu. xxij. t eiecerũt eum extra vineã, qz extra portam passus est, Heb. xiij. Et occiderunt eum suspẽdẽtes in ligno, Act. v. Horalr est notãdũ qz em̃ de⁹ ꝓpo xpiano amore singulari vineam suaz, i. sanctam eccliam sanguine ꝓprio irrigatam locauit excolendã, vt ipe fructus pensionis sue recipiat, mittit nũcios multos vt ãmoneant opari, q̃ nõ opteat eũ agricolas vanos expellere et eternalr dãnare. Congruũ em̃ ẽ vt admonitio p̃cedat vindictam, Sic videmus q̃ in tẽpestate cborusqtio tonitruũ p̃cedit, licet naturalr tonitruũ ꝓcausef̃. Cuius duplex rõ assignari põt, s. naturalis t moralis. Naturalr em̃, qz illumiatio. ij. de anima fit in instanti, t son⁹ successiue, ideo visu velocl⁹ sentim⁹ chorusqtionẽ. q̃ auditu pclamus tonitruũ. Z. Secda moralis. p̃t conuenienter dici q̃ ordinatione diuina h̃ fiat qñ chorusqtio precedat tonitruũ vt admoneat homines se signo crucis munire et deũ p auxilio inuocare ne tonitruo occidantur. Sicut etiam ex iure habem⁹. xxj. q. vij. oẽs decime. q̃ vindicta fienda de peccato p quo ꝗs excõicatur non debet fieri talis excõicatio nisi trina ãmonitio precedat. Cũ ỏz ỏ sẽ. ex. c. sacro. Prohibemus ne quis aliquem i sniam excõicatõis ꝓmulgari p̃sumat nisi cõpetenti admonitioe premissa. Debet enim q̃libet esse pnior ad indulgendũ q̃ damnãdũ. sicut legf̃ in Ben̄, qñ peccatũ sodome t gomorre pro vindicta de terra ad deuz clamaret, noluit statim vindicare, sed primo discutere an sic esset. Quare habetur in can̄. ũ. q. j. Deus oipotens vt nos a precipitande sentẽtie, platione cõpesceret, cum oia nuda t apta sint oculis eius, mala tñ sodome audita noluit iudicare ꝓus q̃ manifeste cognosceret que dicebãtur, ideo per se inquirere dignatus ẽ, vtꝫ clamor sodomoꝝ ope cõplet⁹ sit, non q̃ ignorauit sed vt nobis exemplum daret ne p̃cipites in iudicãdis t in discutiendis essemus negociis. t ne malo ꝓmoꝝ ꝓ us ꝗsq̃ ꝑsumat credere q̃ pbare t examinare. Ad Sic deus oipotens qui non vult mortem peccatoris añq̃ velit dãnare negligentẽ cultorem p̃mittit tres nuncios vt ammoneant t vocent, scz

Mentalem inspiratiõẽ.
Corporalem castigationem.
Verbalem vocationem.

Nã mentalis inspiratio frequẽs est t semp admonet ad cogitandũ dei bonitatem misericordiam t iusticiam vt grati simus t bene laboremus. Duz em̃ mẽtalib⁹ oculis dei bonitatẽ pensamus magna ẽ t infinita, q̃ cum nihil essemus de nihilo de⁹ nos sua bonitate fec̃ t creauit, t nõ brutũ insensibile t irrõnale sz rõnales vt angelos. Cũ porphiri⁹ in tractatu de q̃nq̃ predicabilib⁹, c. de differentia dicit. Sumus em̃ rationales vt dñ. sed mortale nobis additum seperat nos ab illis. Et iã nõ solũ rõales, vt angelos nos creauit, sed etiam fm essentiam, intelligentiam

Feria sexta post Reminiscere

memorlã z volũtatẽ ad ymaginẽ et sĩlitudinẽ suã deꝰ nos fecit z formauit. Genũ. j. Faciamꝰ hoiem ad ymaginẽ z sĩlitudinẽ nr̃az. Illa nã ꝙ benignitas dei infinita spẽ cogitãda z in mẽte reuoluẽda cũ grãꝝ actõe. ℟. Vñ he linãdꝰ recitat de q̃dã ad eũ dixisse, nihil aspicere nisi in q̃ edificaret. Aul aliꝰ instituit dicẽs. Quid igĩt tibi ꝓfert ad edificatiõz visio bufonis ait iste. Certe multũ. qz nihil merui, et tõ qꝝ me deꝰ fecit hoiez z nõ bufonẽ ℔ bñficiũ ad mentẽ reuoco z grãs ago deo meo, q̃ tam execrabilẽ formã mihi nõ tribuit, sz spẽz pulcerrimã z ad eius imaginẽ me fecit. ℟. Scõo ĩspiratio mentalis nos admonet ad cogitandũ dei mĩam q̃ tã magna ẽ qlz dictãte iusticia pctõr hoza q̃libet peccet z dignꝰ sit morte eterna, iuxta illud. Ezech. xviij. Dia q̃ peccauerit morte morietr, sp tñ eiꝰ misericordia gr̃iam z indulgentiã impetrat vt hõ a pctis se auertat dr̃. Nolo mortẽ peccatoris sz magis vt ꝓuertat̃ z viuat. Nã ãgelꝰ semel peccauit in celo, nec expectauit deꝰ eiꝰ pnĩaz, sz statim ꝑcipitatꝰ ẽ de celo vt nec redire valeat. Primi pentes ĩ paradiso peccauerũt, z statim electi sũt. Hos in diluuio etiã nõ expecctauit, sz eos submersit, z abstulit posterioribꝫ. xxx. annos dicẽs. Erũt dies illiꝰ. cxx. annorum. ℟. Consideratꝫ qꝝ plures dãnati sũt z miserabilr extincti qui minus peccauerunt ꝙꝫ nos. q̃ nõ solũ vno pctõ sz multz z q̃sl infinitis z multis annis peccauimꝰ, z adhuc deꝰ tñ ꝑ suã mĩam expecctat. vnde Greg. Peccatores deꝰ diu tolerat vt conuertant. qꝝ si non ꝓuertunt durꝰ damnat. Conuertere igĩt ad dñm ne dãneris. Quãtũcũqz em̃ ingtꝰ fueris et misericordiã tevocantem respueris si penitentiã egeris non vult te expellere. imo pie z gratiose te suscipe. Nam petrũ penitentẽ nõ respuit, paulũ se prosternentem magdalenã flentem, matheum thelonarium zacheũ ꝓncipem publicanorum. Si negasti deũ cum Petro. si psecutor xpi fuisti cũ Paulo, si publice peccasti cum maria magdalena, si illicita acq̃siuisti cum matheo, si surrexeris z penitentiã egeris, cũ his misericordiã obtinebis. Vñ Berñ. Sic ex toto corde indulget dñs, tã liberalr ꝺdonat oẽm iniuriã. vt iam nõ ꝺãnet vlciscẽdo, nec cõfundat improperãdo, nec minus diligat ĩputando. Quicũ qz em̃ hec bene ꝓsideraret ꝑculdubio nũciũ dei reuerent̃ susciperet z fructum daret debitũ

℣. Certio inspiratio mentalis admonet ꝓsiderare dei magnã iusticiã. Cum em̃ nos ꝑdere debebat et eternalr dãnare ex iusticia vt iusticiã eius saluaret z ꝑ hoiẽ debitũ exoluere et morte nr̃am morte sua amarissima destruxit z nos a dyabolo redemit. vñ. j. Pe. j. Scientes q̃ non corruptibilibꝫ auro vel argẽto redempti estis de vana vestra ꝓuersatione paterne traditiõis, sed pciosso sanguine agni ĩmaculati. Vñ ad ꝓpositũ de xpo z homine ꝓducẽda est illa fabula quam greci recitant de castore et polluce qui fuerunt duo germani, quorũ vnus castor petiuit a patre immortalitatẽ z recepit, qz fuit filius Jouis sed pollux in necessitate moriendi ꝓmisit. Cui frater gratiose cõpatiens cogitauit qualiter ĩmortalitatẽ suã cõicare posz fratri suo Vñ ipe sponte amaraz mortẽ subijt ad tẽpꝰ ꝑ germano. vt eius diuinitatis ꝓticeps essz z ĩmortalis fieret, atqz eis vnꝰ ortus occasui qz ꝓpetuus vtriqz esset, z ꝺ fecit ꝓpter dilectiõnẽ quã ad frem habuit, ꝓpter qõ vt dicunt greci ambo sunt in celũ translati, z in signuz circuli zodiaci sunt positi, z gemini sunt appellati. Moraliꝫ ad ꝓpositũ. Isti duo germani sunt dei filiꝰ z homo. qz eundẽ patrem celestẽ habẽt, z filiꝰ deꝰ ĩmortalitatẽ a pre recipiens hoiẽ in morte ꝓmanente. Cui vt frater ꝓpatiens ꝑ eo amarissima morte mortuꝰ est, z sibi ĩmortalitatem aput patrẽ obtinuit. Simplici em̃ morte mortuus ẽ vt nostraz q̃ duplex fuit mortẽ curaret, sicut pulchre declarat Aug. lib. de tri. c. liij. vñ. j. Pe. ij. Peccata nr̃a ipe pertulit in corpore suo, vt pctis mortui iusticie viuamus. cuius liuore sanati sumus. Hãc iusticiã pensare debemus, et nũciũ hũc inspirantẽ deuote suscipe. Cuius tñ multi puersi oppositũ faciunt q̃ malis suis ꝺceptibꝫ z affectiõibꝫ inspirationes hmõi oppimũt z occidunt. ℟. Scõo dico qꝝ corporalis castigatio siue tribulatio nobis mittit vt nos admoneat z coherceat bñfacere. Nã sicut equꝰ vel asinꝰ dũ extra vlã ẽ, vel si incedit lente a dño suo pungit vt ad vlã redeat vel velociꝰ incedat. Sic legit balaam fecisse asine sue dum ambularet extra vlã. Nu. xxij. Sic z deus pctõrem pungit qñ ei tribulationem vel aliquam aduersitatem corporalez mittit. vt si extra vlã charitatz ambulat ĩ peccatz. pctã deseret. z in gr̃ia z ꝙtutibꝫ ꝓficiat et ꝓcedat. vñ Greg. Dala que nos ℔ ꝓmunc

ad deū ire ꝓpellūt, Cui⁹ figurā hēm⁹ Gene. xvi. in agar ācilla q̄ dñam suā despexit z rece dēs ab ea fugiēs i locū desertū. Cui āgel⁹ ap parēs dixit ei, Reuertere ad dñaz tuā z hūi lia te sub manib⁹ ipi⁹. Quā q̄dē figurā bea. Aug. sup Joh. ptractās, vt ēt hr̄. xxiij. q. iij. c. q̄n vult, sic inq̄t, Ad b̄ g̃ ācilla affligit vt re uertat, atq; vtiná reuertat, qz ples ei⁹ sīc ples Jacob cū filiis hereditatē tenebit. supple i pa tria. i. in regno celoz apd deū. Propt q̄d dñs p Oseā de talib⁹ sic inq̄t, In tribulatiõe sua mane ꝓsurgēt ad me, Sic antioch⁹ cū eēt sa n⁹ crudelissim⁹ fuit z supb⁹ nimis, volēs bie rosolimā facere ꝓgerīē sepulchri iudeoz. ius sit agitari curz z sine interm issiõe agēs iter celesti eū pūgēte iudicio plaga īsanabili a do pcussus ē ita q̄ fetorē ppie infirmitatis ferre nō possz. Et tūc ꝓba narrauit ad ꝓpositū di. Istū ē subditū eē deo, z mortalē nō parē do sē tire, ij. Dach. ix. Vñ b̄tūs aug. sup ps sic ad ꝓpositū inq̄t, Flagellū interi⁹ vel exte riusꝰ glorificat creatorē, ꝓpellit nolētē, erudit ignorātē, custodit ꝑtutē, expellit infirmitatē, excitat torpentē, būllat supbiētē, purgat pe nitētē, cruciat innocētē, nūciat ad mortē sup uenientē, hec ille. Hūc nūciū etiā q̄s ples p im patiētiā ꝓbis blasphemis lapidāt z occidūt Tertiꝰ nūciꝰ q̄ pcōrib⁹ mittit ad tollēdū fru ctū z ad mouēdū z ad vocādū ē filiꝰ dei, vt q̄ ꝓtores nūcios p mala opa occiderūt, saltē ve reāt filiuz dei q̄ ē verꝰ heres regni celestis. h venit psonaliꝰ ꝓbaliꝰ vocare z orare ꝓpio dep cari dicens illud ps. Venite filij audite me timorē d ñi docebo vos. Facit eīm xp̄s filiꝰ dei instar falcarij. volētis euolatū reuocare falconē q̄ ascēdēs arborē vel alterū locū appa rētē cū reclamatorio rubeo vocat z reclamat Sic filiꝰ dei missus a deo pre volēs boīem pditū z euolatū de manibus suis reuocare in loco caluarie ascendit arborē sancte crucis et totū corpꝰ vulneratū ꝑpt̄ iniq̄tates nīas ostendit, voce magna z clamore validō reuoca uit, supplicando pro peccatorib⁹ di, Pater di mitte illis, qz nesciūt q̄d faciūt. Sed heu pec catores illā vocē lamentabilē nō audiūt imo xp̄m quotidie p malicīā crucifigunt et occi dunt. Quare cōqrit de eis dicēs illud Job. Seruū meuz vocaui z non respondit mihi. ore, ꝓpio deprecabar eum. Isti ingrati pcōres et interfectores xp̄i figurantur in fratrib⁹ Jo seph, qui fratrem suū Ioseph quem pater in time dilexit z tunica polimita vestiuit in ci sternā miserūt et placerunt. z triginta dena rijs vendiderūt, vt hr̄. Ben. xxxvij. et in epla hodierna. Nam deꝰ pat̄ filio suo vt eēt caro z frater noster fecit tunicam humanam, q̄ ve nies de sede z domo pris celestis induꝰ tu nica humanitatis nō cessat frequēter visita re nos, aut p inspirationes, aut p castigatio nes. aut ꝓbales vocatiões in ore pdicatorū Sed hūc pcōres quasi somniatorē vitupe rant, z sacras eiꝰ admonitiones q̄si somnia pro nihilo reputant, z eū q̄ est gaudium eter nū p modica z instāranea delectatiõe tradūt z vendunt, z in cisternā p̄cipiunt, qū eū in cor de p oblitionē z ingratitudinē relinquūt.

Tertia pars in qua

notat admirabil' sagacitat. ibi. cū aūt venerit ꝛc. Cū eīm xp̄s iudeis pabolā de vinea z a gricolis ꝓposuit, dicebāt forte se nō intelligere nec posse fidē dare, iō ꝑm Crisi. illud para bolicū dictū p scripturā explicat di. Nunq̄d legistis, q. d. Si pabolā meā nō intelligitis saltē scripturā illā intelligatis Nūq̄d et vos legispiti scitis qō scribit in lege. lapidē, i. xp̄z cui⁹ ꝓtus ē firma z solida, quē reprobauerūt i. cōdemnauerūt z a se relecerunt edificātes, i. sacerdotes iudeoz, quoz intererat edifica re eccl'iam z cultū diuinū. Et ita q̄s primo vocauit agricolas nūc vocat edificatores, et filiū patrisfamilias vocat lapidem, hic lapis factꝰ ē in caput anguli noui edificij, noue, i. ec cleſie catholice. Nulla aūt hoc opus hūanū nō ē, sed opꝰ dei singulare z stupendū, iō sub dit qō a dño factū ē istud ꝛc. Pro q̄ ad lr̄am est notandū qō in edificatõe templi salomo nis quendam lapidē pluries oblatū p edifi cio fuisse relectū et reprobatū ab edificatori bus babetur, q̄ vltimo positꝰ est in ꝓsūma tione anguli, vbi cōtūgebant pietes tēpli Et ille figurat xp̄m multotiēs reprobatū p prin cipes sacerdotū, q̄ tandē factus ē in caput an guli, s. eccl'ie ꝓiungēs iudeos et gentiles q̄si duos pietes in vnitate fidei. Et qm̄ iudei et sacerdotes iudeorū hūc lapidē quem debe bant ponere i edificio catholice eccl'ie repro bauerunt. iō xp̄s concludit ex ꝓbis ps. Ideo dico vob⁹ qō a vobis auferet regnū dei. i. re gimen eccleſie z diuini cultus z dabitur gen ti, i. xp̄ianis ex gentibus conuersis, facienti fructus eius. Et rō est, qz qui ceciderit super

Feria sexta post Reminiscere

lapidē istū, s. xp̄m eū offēdēdo p pctū sic̄vas ꝯfringeꝫ, z ñ dic̄ ꝯteret, qz lz hō peccet in deum. p̄t tū p̄ pniam reparī ad salutē. Et lō ōz ꝯfringeꝫ. qz de eo qđ ꝯfringīt aliq̄d remanet lz qđ ꝯterīt q̄si in puluerē z in nihilū redigīt Et qz etiā q̄dā eoz debebāt in tali obstinatōne mori. lō addidit. Sup quē ẏo ceciderit p finalē sniam vltimi iudicij istū ꝯteret durissima dānatōe z penis eternis. XX Hozalr vinea excolēda ē aīa hois a deo locata ad tēpus p diligētē culturā seruāda. Hīā vt lex dictat instī. de locato z ꝯducto. l. q̄ p vsu q̄ cōductoz alicuī dom⁹, vinee vel alterī⁹ possessiōis, ad rē ꝯductā dz talē diligētiā adhibere q̄lē diligētissim⁹ pfamilias suis reb⁹ adhibere cōsueuit, lz si nō talē diligētiā adhibuerit. p̄t tali domo l'habitatōe p̄uarī z expellī a domo z alterī locarī. Sz pono casū q̄ aliq̄s alicuī locauerit p̄dīū suū p certa pēsiōe annuatim reddēda, sterilitas magna ꝯtingit z sic magnū dānuz cedit ꝯductoī sine culpa sua, vicio tū ipi⁹ rei cāu seu fortuitu. Querīt vtr colon⁹ totā teneat soluere pēsionē. Rñdet papa Hze. ix. extra de locato z ꝯdu. c. ꝑpe q̄ pēsio remittēda ē p rata nisi sterilitas possit recōpēsarī cū vbertate p̄cedētis vel subsequētis ānī. Hic no. ō colonis q̄ freq̄nt etiaz ex leui cā pēsiōis remissionē expostulāt. q̄ tū nulla succedēte abundātia l'fertilitate remissū recōpēsāt. ad qđ tū ex iure teneī. Ad ꝓpositū. cū de⁹ hoī vineā viridariū siue habitaculū totī⁹ trinitaſ. s. aīam purā z mūdā ad excolēdā locauerit. teneī hō diligēti cultura eam ꝯseruare ne auferaī ab eo z locet demōib⁹. q̄ de ea deo darēt pēsionē debitā cruciatōis et vindicte in tpe suo. s. p⁹ hāc vitā in iferno.

Cultatur em̄ bene qñ sz
Adamno peccati seruatur.
Ab immundis sordib⁹ purgatur
A iustis debitis liberatur

Dem⁹ em̄ p̄mo aīam a dāno pcti p̄uare qz sic iuste inq̄lin⁹ p̄t domo siue vinea ꝯducta p̄uari. qñ p negligētiā ꝯductoris patit dānificatōz. vt puta minaſ ruinā p stillicidiū nouū. q̄ añ locatiōz ñ būit vl'alterꝫ ꝯsiſe. vt. ff. ō loca. z ꝯdu. si q̄s domū. Ultomagꝫ de⁹ hoīez p̄t p̄uare aīa z vita. qñ eā quā sanā z mūdā hoī infūdēdo locauit repit defectuosā z ruinosā p stillicidiū pctōz. Uidem⁹ em̄ qñ accidiosus hospes tecū foraminatū nō reficit q̄ de modica stilla cōtinuata i breui grauē recipit iacturam z tabefactionem tignoz̄ et ruinaz̄ domus. Sic piger q̄ p negligentē custodiā exteriorū sensuū patit stillicidiū imissionum carnaliū delectationuz tabescit in viribus ani me z tm̄ debilitat ad virtutes q̄ tandem taz fragilis efficit z ruinosus. q̄ nō solū maxis ventis temptationū resistere nō queat. imo nec certe mīmis flatibus possit contraire. sz leui temptatione siue delectatione cōmouet ad ꝯsensum z ad operis ꝯsummationem et ad ruinā dānabilē. XX Quare diligens hospes dz diligenter custodire hospitiū z time re deū. ne pigricia tale dānū accipiat. Unde Eccī. xxvij. Si non in timore dñi tenueris te instāt cito subuertet dom⁹ tua. Timor em̄ dñi expellit pctm̄ in te. Eccī. i. Dz g̃ q̄libz timorē p̄mittere q̄si p̄cursorem. Nobiles enim ꝯsueuerūt añ se habēre p̄cursores cum baculis, arcentes turbā ne oppr̄imāt. Sic aīa iusti q̄ñ exit ad loq̄ndū, audiēdū, vidēdū z hutusmōi bñe sp dz timorē p̄cursorē, q̄ cū baculo consideratiōis mortis eterne, acerbitatis diuini iudicij pene inferni z purgatorij p̄cedat, z turbam delectationum z carnaliū motuum z desideriorum arceat z cōprimat. Talem p̄cursorē Eua in paradiso non habuit, z lō p visum decepta in delectationem cecidit z morte eternā, nec dyna filia Jacob quā curiositas non necessitas egredī fecit ad videndū mulieres terre illi⁹, q̄ a sychen filio emor est oppressa. Genc. xxxiiij. Timor em̄ est seps magna, mur⁹ fortissim⁹ potens seruare aīaz a dāno pcti. Et lō in oīb⁹ op̄ib⁹ z actionib⁹ ē habend⁹. Quare in p̄uer. ōr. In timore domini declinat ois hō a malo. Sz vt pcbdolor plēs sūt hītes timorē humanū magis timētes hoīes bonoz̄ seculi ẏba scandala. q̄ sint q̄ verū habeāt timorē, bī timent bñfacere z verecundantur, gaudent añ dū maiestatiū, z inde gloriant. Unde inquit Aug. In sic timente sequet iniq̄tas si sperat impunitas. Iste timor ē malus fm Cassio. quia finē instituit reb⁹ mundanis, q̄ timore facit hō bō qđ facere nō deberet. aut obmittit qđ facere deberet vt penā fugiat tpalem. XX Secūdo debem⁹ aīam nobis locatā a sordib⁹ purgare. Haz vt bī in aut. de lenonib⁹. §. statuimus. Inq̄linus p̄t expelli de domoz ea p̄uari si ibi male z imunde ꝯuerset. vt si ibi publicas meretrices tenet vel alios publicos pctōres. Sic et spūaliter q̄ tenet in domo

aīe pctā mortalia q̄ aīaz maculāt z diffamāt z ea p pniaz ñ expellūt digni sc̄ puari aīa z et na punitōe, z q̄ excludāt a ꝯsortio fidelium. Sic̄ figurat Leui. v. z Nu. xix. ī purificatōe imūdoꝝ. Nā vt ibi dr dñs p̄cepit q̄ q̄ tāgerz rē imūdā, vicz tumūlū mortuū l' boiez mortuū vl' ferā occisā imūdꝰ erat z excludebat a tēplo z a cōlone boīm. Sic ei in hūc modū purificari debebat, imolabat agnꝰ sine macula, et offerebāt sacdoti duo turtures aut duo pulli colūbaꝝ, z simila purissima ō q̄ flebāt panes q̄s solꝰ sacerdos p illo die tm̄ edebat, qz i crastinū reseruari ñ poterāt sine putredine.

Sic moraliter tria qualibz aīaz maculāt z imūdā faciūt, s. ꝯcupia carnis, ꝯcupia oculoꝝ z cupiditas trenoꝝ, z supbia vite q̄ ē dyabolica pestis. Dic̄ igit, q̄ tetigerit tumūlū mortuū, i. carnalē ꝯcupiam ī q̄ velut ī stercore putrescūt boies ille imūdꝰ erit, q̄ ēt boiez mortuū tetigerit, hō em̄ ab humo dr. qz mortuꝰ ī cupiditate iacet terrene affectōis. ille ēt imūdꝰ erit, q̄ tetigerit ferā occisā, s. supbiā ēt imūdꝰ erit in aīa. Dz igit aīa bis fedata isto mō purificari, p̄ño dz offerri p ipa agnꝰ imaculatꝰ, b̄ē memoria passiōis xp̄i, q̄ ē agnꝰ sine macula p nob oblatꝰ. In hac ei oblatōe purificat aīa. Nulla ei ēet ois pnia nisi passio xp̄i nob ipetrassz venia. Vñ leo papa i q̄dam sermōe dī. Effusio p inlustz sāguis iusti tā potēs fuit ad p̄miū, vt si vniuersitas captiuoꝝ redēptorē suū crederet, tyrānica vincula absoluueret vniuersa. Sic̄ō dz offerri par turturū, i. par oculoꝝ gementiū, qz tūc sacrificium nīm pīgue fit, z statim accēdit a caloze diuino, sz sine lacrimis nihil ē. Unde, sup Ezech. ome, vlī, Holocaustū siccū ē opꝰ bonū q̄ō lacrime nō infundūt. holocaustū pingue ē q̄ō hō agit corde humili z lacrimis irrigat. Tertio similia purissima est confessio clara, de q̄ fiunt panes ad esum sacerdotis tm̄, quia solus sacerdos suscipere, solus meditari, solus intelligere debet, et h̄ p isto die tm̄, i. p ista hora q̄ pctōr ꝯfitet, nec licitū ē sp pctā meditari qz nō poterūt in crastinū reseruari, sz putrescūt in archa sacerdotis, vñ Job. xliij. Si ignasti q̄ stulti in sacculo pctā mea, sed curasti iniq̄tatē meā audacter. Per hec em̄ poteris mūdare aīam ab imundis.

Tertio aīaz dz exonerare a debitis iustis z pensionē annualē reddere. Dz em̄ q̄libz deo reddere debita ad q̄ tenet. Eccī. xlij. Deo dignas oblationes offer. Nā vt bñ. ff. de pub. iudi. l. nec vectigalia. Cōductor p̄t puari domo q̄n nō seruat leges cōditōis, vt tpe debito nō incidēdo arbores. terrā nō colēdo, vel fiscus nō soluendo. vel alia opa obmittēdo. Sic bō priuat aīa z locat demonibus nisi seruet leges z canones reddendo deo debitū ex aīa. Sz quer̄t q̄ō est maiꝰ debitū deo de anima obligatū. Ad q̄ō rñdendum sunt tres opiniones. Quidā em̄ dixer̄t q̄ sufficeret deo dare obsequiū psonale q̄ō ꝯsistit in genuū flexione z pstratiōe corpis. Alij dixerūt q̄ nō sufficeret deo dare psonale obsequium, nisi etiaz det obsequiū reale quod consistit in elemosynarū largitōe. Alij dixerūt q̄ nō sufficit obsequiū psonale nec reale nisi etiā det obsequium spūale, vt, s. aliq̄s seip̄m dedicet z ꝯsecret ad cultū dei, dādo seip̄m, filiū vel filiā religioni vel sacerdotio. Debis ḡ q̄dam deuotus dubitans venit ad micheā pphām z euz supbis oībus interrogauit. Mich. vj. Et p̄mo interrogauit si sufficit deo multas flectiōes genuū facere dī. Quid digne offerā dō, curuabo genua meo deo excelso. Et pphā nihil rīdit. Secōo interrogauit, si sufficit multas elemosinas dare dī. Nūq̄d offerā ei holocausta pinguiū vitulos z agniculos. Et iterū p pheta mihi rñdit. Tertio interrogauit. si sufficit ad ppetuū cultū dei filiū in religionē ponere dī. Nunq̄d dabo primogenitum meū p scelere meo fructuz ventris mei p̄o peccato aīme mee. Et tūc pphā ad illa tria retrograde rñdit dī. Indicabo tibi o bō q̄d sit bonū, z q̄d dñs req̄rat a te, vtiq̄ facere iudicium, diligere mīam et solicite ambulare cozaz dō tuo. Dicit primo facere iudicium, ac si dicat, quia me interrogasti si sufficiat aīme tue filiū tuū in religionē ponere, dico tibi q̄ nō nisi etiā iudiciuz facias de teipso, vt sicut caro tua delectata est in pctis sic etiā puniet in lamentis. Nō em̄ ēet equū q̄ tu peccares z filius tuꝰ penā portaret, qz filiꝰ nō portabit iq̄tatē p̄is, nec ecōuerso. Rñdit secōo ad aliā questionem dī, diligere mīam, ac si dicat, interrogasti si sufficiat multas elemosynas facere, dico tibi q̄ non, nisi priꝰ ea tibi facias, z aīe tue misericordiaz impendas, qz nō esset ꝯueniens vt q̄s alteri esset pius et sibi impiꝰ. Eccī. Qui sibi nequam est, cui bonus erit, q. d. nulli. Respondit tertio dī. Solicite ambulare cozā deo tuo, ac si dicat

Sabbato post Reminiscere

Interrogasti si sufficit mlt̃as genuflexiões facere, dico tibi q̃ ñ, nisi etiã p bona opa studeas solicit⁹ eẽ. et sic ãbulare corã deo tuo, ñ solũ exteriori apparẽtia, sz ẽt interiori deuotõe et pnĩa studeas aiaz mõaz ꝺuare a pctis qõ est maximũ obsequiũ ꝺo reddẽdũ. Ad qõ ẽt obligamur oẽs ex pmissiõe. qz votũ cõe ẽ illõ q̃ oẽs i baptismo faciũt, cũ rñdẽt renũciare diabolo z põpis ei⁹, vt dic̃ mgr̃, iiij, sẽ, dist. iij. c viij. Ex q̃bꝫ pz illa ps z p ꝺns totũ h⁹ euãge.

Sabbato post Reminiscere

Homo quidã habuit duos filios, z dixit adolescẽtior ex illꝭ, ꝑ da mihi portiõz substãtie que ꝺtingit. Lu. xv. ℣ Natura dictat plẽ a pentibꝫ fore nutriẽdã z alẽdã, z q̃ succedat pentibꝫ i bonis, qz q̃ dat alteri eẽ z vitaz dat ẽt ꝺuenient necẽaria ad eẽ z viuere. Sz ꝟ pbz, viij, etbi. filij a pentibꝫ eẽ suscipiũt, ergo merito ẽt suscipiũt ab eis nutrimtũ. Illa ei pcedũt ex istictu nate, s. liberoꝝ successio, zeorũ educatio, vt hr̃ di. j. ius natale. z lex dic̃. q̃ oia q̃ nra sũt ex toto filijs param⁹, ff. de libe. agno. vel alen. l. pe. Vñ dic̃ impator, Cogitare ꝺñt pentes q̃z ipi fuerũt filij, z ea q̃ a suis pentibꝫ sperabant suis facere filijs ꝺñt inaut. vt cũ de appellatõe cognoscit. §. ꝺsidare. coll. viij. Sed q̃rit an pr̃ possit filiũ suum exheredare, z videt q̃ nõ. cuz successio illa sit natural. Dico q̃ multis causis pt filius exheredari q̃ allegant in aut. vt cũ de appellatione cognoscit. §. causas. coll. viij. s. Si pentibus violentam manũ intulerit, vel graue vl̃ inhonestã iniuriã fecerit, vel si criminaliter eos accusauerit de cã que nõ sit ꝺ ꝓncipẽ vl̃ rempublicã. Si cũ maleficis ꝟsat vt maleficus, si vite pentũ insidiatus fuerit p venenũ vel alio mõ, si vxori pr̃is, s. nouerce sue vel cõcubine pr̃is sui imiscuerit, vel delatoꝛ pentũ fuerit. z ex sua delatõe pentes graue dispendiũ sustinuerũt, si ꝺ voluntatẽ parentũ interclanos z minos pseuerauerit, cũ pr̃ illius pfessionis nõ fuerit, si filia vitã luxuriosam egerit cũ pentes p posse suo eam dotare vellent. nisi neglexerint eã maritare vsq̃ ad. xxv annũ, si pentes de carcere nõ educũt. Nam si pr̃ p liberoꝝ negligentiã vel contemptũ ñ fuerit liberatus z in captiuitate decesserit. illi liberi ad eius successionem venire nõ ꝺñt q̃ nõ festinauerũt eius redemptionẽ pcurare, si pbibuerint patrẽ ꝺdere testamtũz z pat postea potuerit facere testm̃, ptꝫ hac cã exheredare filiũ, si pentibꝫ furiosꝭ debitã curã nõ impenderint, si pentes postea recupant sanitatem pñt filiũ exheredare. ℣. Heredes spoliant freneſis iniuria carcer. Delatos accusant praua venena nouercas. Verberat z pbibet meretrix fideiussio munus. Hec p tanto dicta sunt, qz adolescens de quo pñs loq̃tur ꝟbũ nullũ forte illoꝝ ꝺ patrẽ ꝓpetrauit, cui⁹ ex cã ꝟuari potuit hereditate. et qz filius exñs legitim⁹ q̃si ex debita portiõe sue substãtie et hereditatis postulauit dicẽs pr̃ zc. ℟ Querit vtrũ bõ adoptiuus fili⁹ dei pr̃is adtantã gr̃am p pniam resurgat q̃ntam amisit ꝺ pctis. Et rñdent alij doctores q̃ nõ oz q̃ resurgat realr ad tantã gr̃iam q̃ntã p pctm̃ amisit. Cui⁹ rõ ẽ, qz q̃cũq; grad⁹ gr̃e sufficit ad delendum oẽm culpã mortalẽ q̃ntuz sufficit ad delendũ culpã. lõ penitens resurgere pot in minori vel maiori gr̃a ꝼm q̃ se melius preparat z disponit. z diuina bonitas z largitas dispensat. Alijs aũt apparet q̃ resurgat ad maiorẽ gr̃az ꝓpt nouũ actũ pnie, cui ꝺ ꝓgruo corrñdet nou⁹ grad⁹ gr̃e, vltra illos gd̃us ꝺ tie q̃s ꝑmo añ pctm̃ habuit. Querit scõo an oẽs ꝟtutes necessarie ad salutem p peccatuz amisse p pniam redeant z reddantur penitẽti, ꝺm q̃ sic Nam oẽs ꝟtutes necessarie ad vsum charitatis ad salutem reducunt si erãt dissipate p pctm̃. Et intellige hoc de ꝟtutibꝫ ad vsum charitatis z ad salutẽ necessarijs sicut est fides, spes z charitas. Et nota q̃ licet in peccatoribus maneãt multe ꝟtutes naturales tñ tales sine fide z charitate nõ valent erigere voluntatẽ creatã ad fixe diligendum deũ gratuitate, ꝓpt seipm̃ sup oia q̃n potius ipam deflectãt z deflexã detinẽt ad cuiuslibꝫ cõmodũ ꝓpriũ, qz ad hoc vt volũtas creata erigat supra se in deũ ad diligendum deũ fixe et gratuite, ꝓpter se z sup oia requirit q̃daꝫ ꝟtus supnaturalis z heroyca gratis a deo infusa, q̃lis est charitas z gr̃a, ꝑatet in sili ex tra de bere. ad nr̃m. in cle. in damnatõne heresis begardorũ z beginarũ colonie. Et ꝓpt hoc in pnia reddunt oẽs ꝟtutes infuse necessarie ad salutem que erant per peccatum amisse. ℟ Querit tertio an opera peccharitatem viua z mortificata ex peccato per penitentiam reuiuiscant. Respondetur q̃ opera facta in charitate, sed postea peccato

mortificata p̄ pñaz reuiuiscūt. Sz illa opa ō gñe bonoꝝ q̄ in pctō mortali sūt facta nunq̄ erūt viua, qz nūq̄ spñ vite, s. gr̄am habuert. Charitas em̄ ē vita z forma oīm v̄tutū z operū eaz, z igit qz vitā nūq̄ habuert, ō nūq̄ viuēt. Sz q̄d erit ō opib⁹ illi⁹ fact⁹ i mortali. Dico q̄ lz ō ꝺigno ad nihilū valeāt ō congruo tñ ad m̄ta valēt, ꝓio dyabol⁹ in tali hoie nō tātā bz ptātē q̄ntaz hēret si illa opa p eū nō eēnt facta. Hīc legit ō q̄dā iudeo signāte se signo crucis, ad quē accedēs diabolus nec potēs sibi nocere dixit ad alios demōes Ecce vas vacuū sz sigtū. Ita ꝺsil̄r ē de alijs bonis opib⁹ i mortali fact⁹. Hcōo valēt ad q̄ndā bonā habilitatē faciēdi bona z declinandi mala, puta ad assuefactiōz bonoꝝ operū. Nā iter sept⁹ vsitatū facili⁹ p̄trāsit. Exemplū ō q̄dā milite q̄ iformat⁹ q̄ pacē cū deo faceret z ñ peccaret, noluit, sz bñ treugā ad mē se ānuit, z in illa treuga sic in bonis habilitatus ē q̄ p⁹ verā pacē cū ꝺo iñt, z peccare cessauit. Tertio ad m̄iti⁹ suppliciū tollēdū. qz ex quo ad bonū disponūt faciūt vt hō sepe i mi noꝛ ꝓēptu peccet, z etiā vt a m̄tis pctis ꝺtute assuefactōis p hmōi opa indite retrahātur, z p ꝺñs faciūt, vt hō nō tātā penā incurrit quantam incurrisset si huiusmodi opera non fecisset. Penam autem debitam nō minuūt sz bñ ꝺbēdā mō ꝓdicto. Quarto ad coꝛ palē p̄speritatē, s. fertilitatē, sanitatē, diuitias z hmōi talia obtinēda, qz nullū bonū manet irremuneratū f̄m Boe. Vltā aūt eternā nō p̄nt mereri. cū actio eoꝝ vitalis q̄ē opantē p ducere ad vitā eternā. sp̄ sit suspensa. Dlē igz Bonauentura in. iij. sup mgr̄m dis. xv. ar. j. q̄ hō quantūcūq̄ sit maxim⁹ pctōr nō ꝺz desinere bona facere, sicut elemosynas dare, frequentare eccl̄ias, orare, ieiunare. z hmōi. qz q̄n sic aliquid facit ad dei gl̄iam h̄ nō p̄t esse sine aliqua gr̄a gr̄tis data. que disponit de congruo ad gr̄az gratū faciēdū. quā ꝺñs aliq̄ mō acceptat, z ex h̄ meret de congruo. Etiā p talia opa se disponit ad gratiā z m̄tiplicat pro eo intercessores. Quantū ad continuationē et expositionē est sciendū. q̄ sicut beri oñdebat dei pietas in reuocādo auertentez. Sic hodie magr̄ ōclarat dei benignitas in suscipiendo penitētē, z f̄m h̄ sūt tres ptes h⁹ cuāge. In p̄ma notat dānosa separatio adolescētis in p̄n. Homo quidam z̄c

In scōa fructuosa reuersio penitētis. ibi. Ip se autem intra se z̄c.

In tertia amoꝛosa receptio indulgentis. ibi. Cum aūt adhuc z̄c.

Quantū ad p̄imum

est notandū q̄ p̄ñs text⁹ pot exponi de p̄lo iudaico q̄ fuit fil⁹ senioꝛ, z gentili q̄ fuit iunioꝛ. fil⁹ maioꝛ siue senioꝛ in cultu vni⁹ dei p̄māsit, z iunioꝛ vsq̄ ad colēda ydola deū deseruit. Huba ē oē illud q̄ volumus. sapimus cogitamus, hāc de⁹ equal̄r oīb⁹ dedit. Hui⁹ g̃ subē portionē iunioꝛ sibi petit dari cuz bōnalis suo sensu delectat, z p liberū arbitriū vult f̄m suam sensualitatem se regere z a domo creatoꝛis exire. Et diuisit illi substantiā. vides aūt q̄ diuinū patrimoniū petētibus dat, nec putas culpā p̄is esse q̄ adolescentioꝛi dedit, nulla dei regno ifirma etas nec fides gñatur annis. ip̄e certe se iudicauit ydoneū q̄ poposcit atq̄ vtinā nō recessisset a p̄re ipedimētū nesciūsset etatis. Deq̄ em̄ nō multū p⁹ hos ꝺies congregatis hominib⁹ z̄c. Abyss. Filius iunioꝛ in regionē lōginquā p fect⁹ ē. n̄ local̄r a ꝺo recedēs. q̄ vbiq̄ ē sed affectu. Fugit em̄ pctōr deuz vt a longinq̄ stet z̄c. S. Dorale p istos duos filios p senioꝛē p̄t designari iust⁹ viuens in voluntate dei p̄is, cui de cōgruo debet hereditas eterna. p iunioꝛē pctōr, q̄ separatus est a deo, nō est dignus pane q̄ vescit, h̄ quasi spuri⁹ repellē⁹ ē ab hereditate eterna. Hā vt canones et leges dictāt, tria sunt genera filioꝛū. Quidaz em̄ filij dicūt legitimi z naturales, vt nati ex legitimo thoꝛo. isti iure succedūt pentib⁹ i hereditate, z ad oēs act⁹ legitimos reputantur ydonei. extra q̄ fi, sint legi. c. cum inter. z. c. cū ex tenoꝛe. Alij dicunt legitimi z ñ naturales vt adoptiui seu arrogati. Isti ex gr̄a etiā succedūt pentib⁹. Quidā nec naturales nec legitimi, boꝝ quidam dicuntur manzeres. s. de scoꝛto nati. Sunt q̄dam spurij q̄ de ꝺcubinā nati, q̄ de adulterio nati sunt. hi in nullo succedunt. nec instituī p̄nt a patre. nec f̄m legem ali ꝺñt. qō inductuz ē in detestationem criminis. Sed f̄m canones ex benignitate ali ꝺñt. hos mater tenet alere añ triennium z pater post. Et sūt inhabiles ad oēs eccl̄iasticas dignitates. Sic sp̄aliter de⁹ pat ba bet filiū legitimū et naturalem, s. iesum x̄pm quem f̄m apostolum. Heb. j. constituit heredem vniuersoꝛum per quem fecit et secula.

Sabbato post Reminiscere

Hoz etiã filiũ legitimũ z adoptiuũ, s. iustũ fide
lẽ. hũc ex gra z ogruo fecit heredem vite etne
Thi, iij. Justificati gra ispi⁹ heredes sum⁹ ex
spem vite eterne. ℣. Hoz etiã spuriũ. s. iniu
stũ pctõrẽ cui iure hereditario nihil obligat.
q̃ tñ ex gra postulat aliq̃ trãsitoria z dona na
turalia donari di. Dz da mihi portionẽ zc.
Cui de⁹ pz ex pietate mot⁹ donat aliq̃ nccã
ria z tpalia vt ꝑtuose expẽdat. Ipe aũt pctõr
filiꝰ pditõis Patrẽ celestẽ refutat opꝛoꝓose
Donata deuorat voluptuose. Egestate pec
catoꝛ exulat ignominiose. Dico ꝓmo q̃ pec
catoꝛ spuriꝰ dyaboli patrẽ celestẽ zc. Hã cuiꝰ
adhesionẽ q̃rere deberet eiꝰ sepatõz expostu
lat, naturaliter em̃ q̃libz res ꝓti huic magꝭ ad
heret vbi maioꝛez influentiã pietatꝭ z auxiliũ
sperat bñe, sic videm⁹ i floꝛibz q̃ sp se ꝑtũt ad
ptẽ solis ꝓpꝛietatis. Et vulgo dꝛ. ꝑtere de
bes palliũ q̃ pte noscꝭ flare vẽtũ. Hoc etiã ex
ꝓmiꝛ in puerꝭ q̃ nullibi melꝰ hñt q̃z i domo
pꝛiz z in sinu mꝛis. z sp ad hũc hñt suũ recur
sũ. Cũ recitat q̃ rex Dauid semel amisit salo
monẽ filiũ suũ quẽ cognoscẽs sapiẽtẽ p eius
sapiam locũ eiꝰ habitatõis z mãsiõis auscul
tabat, mittẽs i oꝛbẽ terre tria ꝓbleumata ad
omnes reges sciens ea neminẽ nisi filiũ pos
se soluere z exponere, vt p hoc filiꝰ mansionẽ
expiꝛet. Primũ ꝓbleuma, q̃d melius z vtiliꝰ
z delectabiliꝰ ẽ q̃s ꝑt hõ bñe in hac vita. Se
cũdũ q̃s cibꝫ eẽt boꝛ magis ꝙuenies. Tertiũ
q̃s eẽt locꝰ securioꝛ p puero. Que ꝓbleuma
ta delata p circuitũ ad q̃ndã regẽ tandẽ deue
nerũt cũ q̃ tũc tpis salomõ moꝛabat. Qui rex
auditis ꝓbleumatibz missit p oibz satrapis z
sapientibz consiliariis p boꝛ solutõe, sed ne
mo inuentꝰ accessit salomon intelligens pa
trẽ suũ hec misisse. ℣. Et ñdit ad ꝓmũ
Nihil vtilius z delectabilius põt hõ hñe in
hoc mũdo q̃z coꝛ q̃etum. Ad scõm nõ est con
uentioꝛ cibꝫ pro puero q̃z lac matris. Ad ter
tiũ ꝙuenientissimꝰ locꝰ z securissimus est gre
miũ matris. Considerans ꝙ salomon deside
riũ pris redijt, ad quẽ pz ait. Fili mi nunq̃d
me viuente habuisses ita q̃etũ coꝛ sic mecuz.
qz puer naturaliter iclinat stare cũ pentibz. nec
aliq̃s tibi tam bñ facit nutrimento et doctri
na sicut ego, nec alibi es ita securꝰ in aliq̃ re
gis curia sic in mea. z io nolí vlteriꝰ recedere
a me. Spualiter hõ q̃ p pctm̃ longe recessit a
deo stat in cõtinua coꝛdis ꝓturbatõe, nũc ti
moꝛe ꝓpalatõis si occultũ ẽ pctm̃, nũc timo
re coꝛporis damnificatione vel rei amissio
ne, timoꝛe mortis z pauoꝛe eterne damnatio
nis, nec põt q̃etari nisi cum deo, qñ. s. ꝓside
rat se imunẽ a pctõ z stare in gra. Cñ Aug.
Inq̃etũ est coꝛ meum donec veniat ad te.
℣. Debet ꝙ pctõꝛ redire ad domũ dei patrꝭ
sctz sctãm eccliam in qua securaꝝ ab omnibus
aduersariis. z h̃ p pniam. Et inueniet patrẽ
gratiosũ, mꝛem. s. ꝑginẽ gloriosam clementez
q̃ refugiẽtes ad gremiũ sue mie suscipit z ab
hostibz defendit z lacte gre nutrit. Cñ vene
rabiliꝰ Ink. in orõe q̃ incipit, ꝑgo mũda dic.
Sic nãq̃z o btissima ꝑgo ipossibile ẽ vt hec
merita tibi tã singularia nob tã nccaria obli
uiscaris, sic mitissima incredibile ẽ vt suppli
cantibz nõ miserearis. Nemo igit diffidat õ
matris mia, qꝛ si peccasti p ignoꝛãtiã reuerte
ad eã. qꝛ ipa sapiẽs ẽ ad ipetrãdũ remissionẽ
peccati. Si p debilitatẽ peccasti. mr̃ dei foꝛ
tis est z te releuare potest a peccato in quod
ceciditi. Si p maliciam te elongasti recurre
ꝑginem gloriosam. qꝛ misericoꝛs est saluare,
z te vbere suo pleno lactare z recreare. Et io
dicit btus Bern. Sileat miam tuã o beata
ꝑgo si q̃s est q̃ inuocatam eã in necessitatibz
meminit sibi defuisse. Nos q̃dem fuuli tui i
ceteris ꝙgaudem⁹ tibi. q. d. Eo q̃ digna fui
sti ꝙcipe filiũ dei et parere. humilitatem tuã
laudam⁹, ꝑginitatem tuã miramur, sz miam
inuocamus. Hec est em̃ que totiꝰ mũdi repa
tõz obtinuit z salutẽ oim̃ ipetrauit. Quis ãt
mie tue o bñdicta longitudinem, latitudinẽ
sublimitatẽ et pfunditatẽ queat inuestigare
Nã lõgitudo eiꝰ vsq̃z in nouissimũ diem in
uocantibus eam subuenit vniuersis, latitu
do q̃z eiꝰ replet oꝛbẽ terraꝝ, vt sua mia sit ple
na oĩs tra, sublimitas mie ciuitatꝭ supne iue
nit restauratõz, pfudũ aũt eiꝰ mie sedẽtibz in
tenebꝛis z in vmbꝛa mortis obtinuit redem
ptiõem. ℣. Scõo pctõꝛ male facit patri
monii suũ. s. dona naturalia coꝛpis z aie lu
xuriose expendendo. Nam sicut ignis ꝙsu
mit ligna, sic luxuriosus dissipat z ꝙsumit sb
stantiã burse nature z fortune. et etiam gra
tie et glorie. Job. xxxi. Ignis est vsq̃z ad de
pditõz deuoꝛãs z oĩa eradicãs germina. Est
em̃ luxuria singulariter dilecta et pcipua filia
dyaboli, quãvt p eã mltos possit lucrari di
misit liberã z solutam, vt omnibus essz cõis
Diabolꝰ em̃ cogitãs si haberet filias ex bis
generos hñret q̃s secũ traheret ad infernum

Duxit itaq; vxorē in ista tatē de hac genuit symoniā quā copulauit clericꝫ. postea hipocritim quā copulauit religiosis monachis ⁊ beginis, rapinā nobilibꝫ, vsurā burgēsibꝫ. dolo sitatē aduocatis, superbiā potētibꝫ, ꝫ luxuriaz nulli approparit ꝫ eā oibꝫ exposuit vt plures secū ad infernū traheret. De ista turpissima bestia filia dyaboli loqt Agelli⁹ libro noctiū actica. xx. dī, Nulla bestia capitalior q̄ voluptas corpis, cui⁹ auide libidines temere ⁊ effrenate incitant, hinc pīe pditōes, hinc respublicarū euersiones, nullū denicq; scel⁹, nullū facin⁹ ē ad qō suscipiendū nō libido voluptatis ipellat. xx. Tertio dixi q̄ peccator ignominiose eget: et merito ignominiose dr egere, q̄ in omni abundantia ⁊ leticia cordis sui pficit cursuz, ⁊ mutato ordine in egestate cōpellit mēdicare. Unū boeti⁹, ij, de pso. In oi aduersitate fortune infelicissimū gen⁹ infortunij ē recordare se fuisse felicē, sic infelicissimus dr bō q̄ abūdantiā oim rez tā spūaliuz q̄ corpaliū habuit quā p breuissimā pcti delectatōez amisit, amittit deū. s. pīem. Mariā matrē, frem angelū, intercessionē scto⁹, fauorē boim, inobedientia rez, psumit naturalia et etiā pdit gratuita. Et iō bñ dr egere, sic pz in illo pdigo, q̄ dimissis pīe, mre, fre, ⁊ oibus amicis abscessit in longinquā regionē, ⁊ psūpta suba luxuriose viuendo nō solū burse ꝫ etiā nature ⁊ grē cepit egere ⁊ de siliq̄s cupiebat ventrē implere, ⁊ nemo illi dabat. Q̄n tā miseriā ⁊ infelicitatē ille sustinuit q̄ tantā plenitudinē ⁊ abundantiā amisit. xx. Deporterit ille cōqueri de puersitate mūdi ⁊ infelicitate sicut quidam garcio, qui dicebat tria fieri in curijs dñoz. que meli⁹ opposito mō se haberēt. Primū, q̄ q̄ peius sunt vestiti remotius locant ab igne. Scōm q̄ q̄ pl⁹ esuriunt debili⁹ pcurant. Tertiū q̄ q̄ posterius ponūt citi⁹ de mēsa vocant. Sic etiā hic, licz famē insaciabilē, miseriā intolerabilē patere tur, nemo tñ eum refocillauit, qz patrē misericordie spreuit, ⁊ alteri adhesit. Sic peccator q̄ peccādo se a deo sepat, ei⁹ dilectionē amittit ⁊ pene ⁊ miserie eterne se subijcit. Sicut oñditur ꝑm Fulgentiū qui ipm pctm̄ p veteres dicit sub imagine mulieris fuisse depictū ħ modo, regina q̄dā ptinue tremēs vocata dea infernal. in e⁹ circuitu stabāt tres imagines, vna dei. alia boīs, alia dyaboli, ⁊ imbo pctū bis tribꝫ imaginibꝫ tres cartas porrigebat. In quarū prima ad imaginē dei cōtinebat sic, Deū saluatorē meū misera pdidi, et oēs angelos el⁹, ve ve mihi vt q̄d nata sū. In scōa ad imaginem demōis habebat. In pfundū inferni detracta sū, qz mīa dei abiecit me. Tertia ad imaginē boīs ptinebat sic oīa mala, oīs horror ⁊ omis tribulatio finis meus ē ⁊ oīs pena, solū cupio vt si q̄s me diligit ħ sibi inotescat q̄ q̄ sibi pplpdesse nvult pfectū ⁊ liberationē ab alijs nō q̄rat nec expectat, qz decipiet. Ex quibꝫ omnibꝫ apparet q̄ ipsum pctm̄ est adeo malū ⁊ nociuū, q̄ omnibꝫ bonis nos spoliat, et eterne egestati nos associat. B

Becūda pars in qua

notat fructuosa reuersio penitētiꝫ ad statū g̃tie. ibi. In se aūt reuersus, ⁊c. Moralit, peccator longe a deo diuisus ⁊ sepat⁹ dz instar but⁹ pdigi p̄sideratōz in se reuerti, pensare ppriā miseriā ⁊ inopiā ⁊ dei patris maximaz pietatē. dolere ⁊ nō q̄escere donec ad eū veniat, q̄ est pr misericordiarū ⁊ de⁹ totl⁹ cōsolationis. Unū naturaliter q̄libet res vertit ad locū sibi ppriuz vt possit pseruari in esse, iij. phic. Nā piscis q̄rit aquam, auis aerē, talpa terrā salmādra ignē, puer patrē. Sic pctōr p cui in regiōe calamitatis ⁊ miserie a deo elōgatus dolere dz ⁊ penitere ⁊ festinare ad patrē q̄ tāte pietatis ē q̄ nulli⁹ spernit pniam, oīs suscipit, pseruat ⁊ defendit. Unū de pe. di. iij. §. ecce dr, Talis erga boīes pietas dei est q̄ nūq̄ spernit pniaz si el sincere ⁊ simpliciter offerat, etiā si ad sūmū q̄s quenlat maloz ⁊ inde velit reuerti ad ħtutis viā suscipit libent amplectit, oīa fac̄ quatenꝰ reuocet ad pozē statū. Nōq̄ adhuc pstanti⁹ est ⁊ eminētius etiā si nō potuerit aliq̄s explere oēm satisfactiōi ordinē quātulācūq̄ ⁊ quālibz breui tpe gestā nō respuit pniam. xx. Ad hunc pīem plū ⁊ benignū dz pctōr istar filij pdigi

In corde recurrere ad ei⁹ benignitatē

In ore pponere ppriam inīq̄tatē

In ope intendere satisfactōis humilitatem.

Primo em̄ dz pctōr in corde recurrere ad dī benignitatē, qz ꝑm apl'm pr misericordiaz ē. Unū ps. Quō miseret pr filioz misert⁹ ē dñs timētibꝫ se, qm̄ ipe cognouit figmētū nostrū. Nā sic naturaliter vbi ē maior exp̄ssio similitudinis, ibi expit etiā maior rō amoris ⁊ dilectionis, sicut est in parētibꝫ ad filios, ⁊ ecōuerso

Sabbato post Reminiscere

inc ciuē z ciuē, artisanū z artisanū. Cū igit de⁹ sit pr nr creādo rcreādo z iustificādo, z nob ipis serit silitudinē z imaginē suā, maxie dilectionis z amoris ē ad nos qre xps vnigenit⁹ dei fili⁹ cui⁹ nos sum⁹ filij adoptiui docuit nos inuocare prem in nris necessitatibꝫ dī, vt hr Matth. vj. Dicite, pr nr q es in celis. Dz cur pr pterat filios tā dire flagellat. Dico q pctis nostris ꝓpellit. qz sic iudex nō dicere⁊ iust⁹ q sp pceret malefactoribꝫ, z inust⁹ z vt dānosus reipublice arguend⁹. Sic de⁹ pr nō eēt iust⁹ si malos nō puniret z iustos remuneraret. Minimū aūt inconueniens est deo impossibile, sic et iniustū esse, ergo vera iustitia exigente z nra iniustitia z neqcia merente ꝓpellit ad puiendū qlis sit ō naturā el⁹ z volūtatē. Isa. j. Heu vindicabor de inimicis meis Dic heu, insinuās q cū dolore z p ꝓsequēs inuolūtarie. Nō pt etiā in tarda punitiōe. Nā qñ aliqs aliqd inuoluntarie facit tardi⁹ facit, sic videm⁹ in seruis z ancill q trina iussiōe vix pcepto dñi vel dñe obtēperāt, z illud signū est q sunt ad hoc faciendum inuolūtarij. Sic de⁹ facit. qz ō naturā el⁹ est nō misereri, puniendo tardi⁹ punit. vt tardādo oīdat q nō delectatur in punitōe. Nō oīdit p figurā Ben. lij. vbi dr q peccante adā in paradiso venit de⁹ ad puniēdū, z ābulauit ad aurā post meridiē. Dr notanter ambulauit, i. tarde nō festināter venit, ad auraz. id ē vox el⁹ videbat pcedere a vento leui q ē inter austrū z occidentē, z h fm hebreos hora, x. diei. Itē qñ pctm sodomoruz clamauit ad deū p vindicta nolut festinanter z in pcīctu punire pctōres, iz magnū eorū esset peccatū, iz pius voluit descendere ad tardādū se et videre si sic esset. Quare dic, clamor sodomoz venit ad me zc, descēdā z videbo vtruz clamore q venit ad me ope cōpleuerit Ben. xviij. Ex qbus ptz magn pietas dei pr is, quā sp debem⁹ cogitare z in dolore cordis p mia inuocare zc. Secdo pctōr dz pponere p ꝓfessionē oris ppriā iniquitatē. dicēdo cōfessori. Ego indign⁹ z miser pctōr peccaui in celū, qd ꝓfiteor deo oipotēti in cuius ꝓspectu malū feci zc. Sic etiā dauid cognoscēs reatū suū dixit. O dñe tibi soli pecca, z ma. corā te feci. Nā expns in domo incēsa nō diu expectat iz statiz dū ignē sentit fenestras agit magna voce z lamentabili corde clamat p aditorio. Sic ꝓsiderans domū ꝓscie igne male ꝓcupie z pctī ignitā et incēsam dz aperire os z ad confessorē pro adiutorio clamare. Unde Chrys. sup illo ꝓbo. Dixi cōfitebor. zc. Magna dei pietas q ad solā ꝓmissionē peccata dimittit, nō dū pnūciat ore. et tm de⁹ ia audit in corde, qz ipm dicere q si qddā pnūciare est. Uotū em p opere putat, hoc vex fm Bulle qñ deest facultas opis. Sed qritur an peccator p solā cordis ꝓfessionē z cōtritionē z nō oris ꝓfessionē possit mundari a pctis. Et videt q sic, p dictaz auctoritatē. Rndet magi. Hugo, q p solā cordis contritionē pt in adulto deleri pctm si ꝑpe ꝓterit z satisfacere ꝓponit de cetero nō peccare, et de ꝓmissis ꝓfiteri z satisfacere iuxta iudiciū eccl'ie. Et si nunq sequit oris ꝓfessio vel opis satisfactio, peccatū tm ia dimissū in cōtritiōe nō redit. peccat tm mortaliter is q pōt ꝓfiteri iuxta preceptū eccl'ie, et ope satisfacere, z h nō facit. Hoc etiā vult mgr Gratianus de pe. dis. j. magna ~ Sed qris. ex q sola ꝓtritōe cordis peccatū a deo delet, ad qd tūc est oris confessio. Rndet, q necessaria ē ꝓpter obligatiōz pcepti. qz reconciliari dz pctōr nō tm fm iudicium dei, sed etiā fm iudiciū militantis eccl'ie Uñ fm Rich. in. iij. sup magistrū. di. xiij. ar. vij. q. ij. Actus penitendi nec pctm nec penam remittit, nisi sit cū ꝓposito ꝓfitendi z iudiciū eccl'ie subeundi si facultas affuerit. quia alr act⁹ ille nō eēt sufficiēs nec esset ꝓtritio. qz cōtritio ē act⁹ penitēdi format⁹ gra. Ordinauit aūt eccl'ia ꝓfessionē oris ad hūilitatē z iustitiā exercēdā, et vt pctōr reddat cautior z vt satisfaciat eccl'ie quaz lesit, dū em peccator peccat mortaliter, peccat contra deum z eccl'iaz Cōtra deū q el⁹ pceptū irritū facit. iō z iam astringit quodā vinculo ad deū, qd solū per ꝓtritiōez remittit z solui. Secdo peccat ō eccl'iā quā ꝓtenit et scandalizat. et ligat altero vinculo, qd solū p confessionē et satisfactionē iniunctā pniam z absolutiōem pr byteri idonei relaxat. Hec ꝑbant dicta z manifestāt exēpla. Nā vt dr Job. xj. Dñs pr⁹ suscitauit lazar z apl'is p⁹ modū pcepit soluere suscitatū, extra d se. ex. a nob. S. j. Itē pz ī leprosо quē dñs a pctō mūdauit, z vt p⁹ ea sacerdoti sacrificiū offerrz ex lege pcepit, et ī decē leprosis q ī via mūdati st añqz ad sacerdotes venirēt, z tū iussi st ad sacerdotes ire, d. pe. dist. i. S. aucor vrm. Tertio pctōr dz intēdere opis satisfactionem. et ī humilitate cordis dicere

pñi celesti. Q de⁹ pr̃ multa mala cõmisi. z tẽpus z oĩa q̃ dedisti mihi in pctis expẽdi. z lõtã nõ sũ dign⁹ vocari fili⁹ tu⁹. vt. s. possiz aliq̃d a te petere q̃si fili⁹ ex debito. sz fac mihi g̃tiã. z recipias me ad te q̃si mercẽnariũ vt iuxta merita mihi aliq̃d mercedis ꝓcedas. s. modicũ tps. vt aliq̃d satisfactõis expediã. Videmus q̃ famul⁹ dño suo indebitaꝝ q̃ petit laborãdi inducias vt mercede laboris dñs ex soluaꝝ. Sic etiaz pctõr dz petere inducias a dño vt p satisfactõnẽ indebitata oĩa exoluat Tales inducias petiuit. Job. z. di. Q dimitte me vt plãgã paululũ doloꝛẽ meũ añq̃z vadã et nõ reuertar ad terrã tenebꝛosã z opacã mortis caligie. terrã mie et tenebraz. vbi vmbra mortis z null⁹ ordo. sz sẽpitern⁹ horror ĩhabitat. Q Sz q̃rit vtrũ i hac vita p pctõ mortali possit aliq̃s satiffacere z deo recõciliari z videꝝ q̃ nõ. nã tanta ẽ offensa q̃nt⁹ is q̃ offendit. sz de⁹ ẽ infinit⁹ q̃ offenditꝝ in pctõ sed q̃nta ẽ offensa tãta dz etiã eẽ satisfactio. alioq̃n nõ fit satisfactio. Q ptet g̃ q̃ hõ in infinitũ se puniat. sed hoc est ipossibile in hac vita cũ hois dies breues sint. Contra. Job pe⁊tit paucitatẽ tpis p satisfactõe. igit. zc. Rñdet Bonauen. fm opinionẽ aliquoz doctorũ q̃ de oĩ eo qõ ẽ in culpa. sz aliq̃d cõdonat p miam. de aliq̃ req̃rit satisfactionẽ p iusticiam vt sit ibi sit mia z iusticia. Q ñ notanduz qõ in pctõ sunt duo. s. offensa dei z libido inordinata. offensa dei est infinita z p illo non fit satisfactio nec fieri põt. z si hõ in infinituz viueret. Sz dũ penitẽs cõuertit se ad deũ et displicentiã bz ꝺ auersione deus ex sua mia illã dimittit suam dando g̃iam Libido autẽ p se finita ẽ. z qz de⁹ iust⁹ ẽ nõ remittit totũ. sz p isto exigit penã ꝺdignã p ipo dãno qõ intulit sibi pctõr p culpam z delectationẽ libidinosam. Ista aũt pena ob rigorem diuie iusticie est viribꝫ nostris imꝓportionabilis z nostre cognitioni ignota. x J x Exq̃ autẽ oportet q̃ satisfaciamus deo puidit ex hoc igitur nobis viã mia diuia z ꝓstituit arbitruz sacerdotẽ. cui dedit potentiam arbitrandi et taxandi penã magis vel min⁹ asperã. prout maioritas vel minoritas crimis circũstancia rũ exposcat. et mãifestãdi nobꝫ ptẽ pene p̃tu⁊te passiõis xpi. bũlitate ꝓfessiõis z ꝓtritõis remittere vt diuina iusticia p ista ptẽ solutio nẽ ab isto nõ exigat. sz ex passiõis pena xpi sit ꝓtẽta. q̃nta aũt sit ps illa nr̃m nõ ẽ determiare sed deꝰ. Q patet igit rñdẽdo ad argumẽtuz. q̃ satisfactio illa non sit de offẽsa q̃ ẽ infinita quã de⁹ ex mia remittit. sed de libidine z dãno q̃ sũt finita. x K x Sz q̃rit an vn⁹ põt satisfacere. p alio dũ adhuc ẽ in hac vita. z videꝝ qõ nõ. Gal. vj. Unusq̃sq̃z onꝰ suũ portabit. i. penã p pctõ suo. Q dom qõ in hac vita vnus põt satisfacere p alio. qõ ꝓbaꝝ sic. Unꝰ põt satisfacere p alio q̃ ẽ in purgatorio. vt puta si iunctũ sit alicui qõ faciat tantã elemosynam vel talẽ pegrinatõz. et morte ꝓuentꝰ ꝫ adimplere nõ põt. nõ interueniẽte negligẽtia aliq̃. de diuina bonitate p̃sumẽdũ ẽ qõ si aliꝰ faciat eã p illo est absolutꝰ de delicto illo. Sic g̃ existẽs in hac vita mortali põt satisfacere p existentibꝫ in purgatorio q̃ sũt i alio foro. magz g̃ in hac vita vnꝰ põt satisfacere p alio. Nã inter istos q̃ sũt in eccl'ia militãte vnꝰ ipetrat alteri g̃iam. vt babeꝝ sup illo Mat. ix. Videns ihs fidẽ illoꝝ ait paralitico. Cõfide fili remitti. pec. glo. Quãtũ valet apud deũ fides ꝓpria apõ quẽ tm valet aliena. Sz magz ẽ ipetrare alteri g̃iam q̃z p alio satisfacere Gal. vj. Alter alteri⁹ onera portate. Teneꝝ g̃ cõis a doctoribꝫ qõ vnꝰ põt satisfacere p alio viuẽte. vt puta si ille p q̃ dz fieri satisfactio impotẽs sit rõe infirmitatis vel rõne alteriꝰ impedimẽti rõnalis. nõ ptẽdẽs euadere laborẽ. et tñ hoc de ꝓsensu clauũ z ordinatõe. Nõ em̃ videꝝ ꝓsonũ rõni qõ vnꝰ satisfaciat p alio ꝓpria autoritate. sz autoritas ordinãtis req̃rẽda ẽ. Ad argu. dom qõ intelligẽdũ est de illis q̃bꝫ nõ cõicant suffragia eccl'ie. vel q̃ nõ sũt de corpe eccl'ie. sic sũt excõicati. vel existentes in inferno. vbi vnusq̃sq̃z onus suũ portabit sine alleuiatõe ꝓpter diuinam iusticiam. L

Tertia pars in qua

notaꝝ amoroſa receptõ pr̃is idulgẽtiꝫ. ibi. Cũ aũt. zc. Doꝛaꝝ ẽ notãdũ fm q̃ phs dic. ix. etbi. qõ pentes plꝰ amãt filios q̃z ecõtra. Cuius rõ ẽ. qz magz sciũt pentes q̃z filij qõ filij ex eis sũt nati. Sic etiã mres plꝰ diligũt filios q̃z pres. qz certiores sũt de eis z plꝰ laboris bñt circa eos. Cũ g̃ pentes multũ diligãt filios. qz vt bz. C. de cura. fili. l. vl. Nullꝰ amoꝛ vincit paternũ. filij etiã dñt diligere parẽtes. Cuiꝰ ꝓrij plures faciũt Sic recitaꝝ in gestis romanoꝝ de q̃dã filio regis Alexãdri. q̃

Sabbato post Reminiscere

multū dilect⁹ a pr̄e, sp tñ p̄t insidiabat, de q̄ admirās imp̄ator p̄rudēter z māsuete p̄no affectu alt filio dī. Bone fili. ego sū p̄r tu⁹, p me mūdū intrasti, z heres me⁹ eris cur mihi mortē miaris, ī delicijs nutriul te, z oīa mea tua sūt. desine inq̄t ab illa inīq̄tate. Fili⁹ ꝓ o el⁹ dictis nō acq̄escēs de die in ī diē in malicia crescebat. P̄r hoc vidēs in locū desertuz filiū duxit dans ei gladiū q̄ ipe erat p̄cinct⁹ dī. O fili mi interfice me, q̄ min⁹ scādalū est tibi me h̄ in occulto interficere q̄z coraz pl'o. Fili⁹ h̄ audiēs stati gladiū a se p̄iecit. z corā p̄e flexis genib⁹ cū fletu magno miam ab eo petijt dī. O p̄r peccaui, tā nō sū dign⁹ vocari fili⁹ tu⁹. P̄r ꝓ o p̄tate mot⁹ osculat⁹ ē eū dī. Fili dulciſſime dimissa sūt tibi oīa, āmō nō pecces z esto mihi fidelis z ego tibi gratios⁹. Imp̄ator est dñs nr̄ Jhs xp̄s, fili⁹ mal⁹ xp̄ianus, mater dei genitrix. Dū em̄ mal⁹ xp̄ianus diuinis p̄ceptis nō obedit q̄rit mortem xp̄i q̄z tū in eo est, istū secum duxit in desertuz hui⁹ mūdi, in q̄ non tm̄ obtulit se morī. imo mortu⁹ ē ꝓter delicta nr̄a. Jā dat tibi gladium, i. p̄tātē eū tenere vel a te eijcere z occidere, q̄z p̄m ap'm, q̄ pctā cōmittūt iteꝝ deū crucifigūt. Cū g̃ habeas p̄tātē xp̄m occidēdi per pctā, fac instar hui⁹ filij, cognosce bona q̄ accepisti a xp̄o z mala q̄ incidisti pctō, z proijce abs te gladiū, i. volūtatē deo p̄riam, et dicas in humilitate cordis. Pater peccaui z malū. zc. ℣ Dx Quācito aūt peccator p̄ pniam se auertit a peccato, in signum sincere charitatis z vere recōciliatōis vult deus

Obulare penitenti velociter
Amplexari eum dulciter
Dotare eum nobiliter

P̄rimo q̄n adhuc pctōr longe est a deo sine suis meritis de⁹ a longe oculis sue mie eū respicit z gr̃am p̄uenientē imittit q̄ eū disponit z ad suā ꝓsideratione iducit. Unde p̄s. Misericordia el⁹ p̄uenīet me. Nā sicut videm⁹ ī hyeme q̄n sol radios suos nō ex alto, sed ex transuerso influit z emittit, terra stringit fructu spoliat, nec floribꝫ adornat. Sic sol iustic deus q̄n de altitudine bonitatis z deitatis radiū sue gr̃e et mie immittit cordi hūano, tūc cor total'r illuminat ad cognitionem pctōrum, inflamat ad amorē, z aplt ad fructuosū laborem. Sic̄ legimus de sctō Petro quē xp̄s respexit, z recordat⁹ ē ꝓbi q̄ dī dixit Jhs, z etiā sui pctī q̄ el displicuit, z ex amore quē ad xp̄m habuit, dolu[i]t z pniam egit, z hoc etiā hic cōr de filio ꝓdigo q̄ pater eius ē misericordia sup eum motus z occurrit obuiam ei. ℣ Sed dicis, ex quo peccator se ip̄m cognoscere nō p̄t nisi illustre lumine p̄uenientis gr̃e. videt mihi q̄ non est sibi iputandū q̄ gratiā illā nō h̄z q̄ a solo deo datur sine p̄cedentib⁹ meritis. Dico tibi peccator, q̄ si gr̃am illaz nō habueris tibi iuste iputat imo q̄libꝫ carēs illa gr̃a iuste ꝓdemnat. Cuius rō ē, q̄z q̄n hō p̄t in op⁹ aliq̄d ad q̄d necessario vel ex pacto sequit aliq̄d, si illud op⁹ nō facit merito imputat sibi q̄ aliud necessariū non sequit. Verbi gr̃a. Act⁹ illuminatiu⁹ q̄ est a sole non est in p̄tāte mea, sed si sum ī domo totaliter clausa q̄ cū radijs solaribꝫ vndiq̄ est circūscripta, si domus non illuminat merito mihi imputat, q̄z possum si volo fenestram z ostiū apire et facere istū actū. quo facto domus necessario illustrat. Jtē non ē in p̄tāte agricultoris q̄ crescunt fructus et semina, q̄z h̄ ē a ꝓture celi, nihilomin⁹ si anno elapso ager fructū nō habuerit cultori īputatur. maxime si agrū nō purgault nec disposuit. q̄z h̄ ī p̄tāte sua fuit. Jtē papa dās indulgētiam eccl̄iam vel romā visitāti. q̄ indulgentia non est in p̄tāte mea, q̄z tñ actus, s. ire ad eccl̄iā vel romā quē seq̄t actus indulgētiarū ē in p̄tāte mea, iō si indulgentias non habuero merito mihi īputat z non pape. Sic est ī ꝓposito. Nā q̄uis ee in gr̃a non sit in p̄tāte hoīs recipientis sz solū in p̄tāte dei tribuentis, q̄z tñ hō p̄t in actū z in op⁹, s. in pctī detestatione z ꝓtritione, post quā nō ꝓp̄ quaz de⁹ vult dare gr̃am, iō si ip̄am nō habueris merito ꝓdēnaris. Jō necesse ē vt xp̄s veniat obulā penitenti. Nō em̄ pater ꝓdigo venisset obuiam penitēti si nō ꝓus diuisset. surgā z ibo ad patrē, nec ad ꝓpriā patriā fuisset reuersus si non reliquisset alienam. ℣ Sed queritur an aliqua dispositio p̄ula ad gratiā suscipiēte reaniraf. Rūdeo q̄ gratia duob⁹ mōis p̄t accipi. Uno mō p q̄libet bonū z auxilio et q̄nq̄ minus p̄fecto, q̄ ꝓtingit q̄n de⁹ nos p suā inspiratiōem monet dī, fac hoc vel hoc bonū, ad talē gr̃am non req̄rit dispositio hoīs nisi cū venerit vt assentiat nutui diuino tale bonū p̄ficiendo. Secūdo mō accipit gr̃a pro iustificatōe festina ad quam req̄ritur dispositio hoīs, q̄z sic̄ nulla forma introducitur nisi materia sit disposita

vt pz in cera q̄ nō suscipit ipssionez z imagi-
nē sigilli nisi cera sit pus dispolita p liq̄factō
nē. sic gr̄a iustificatōis ñ recipit nisi mēs pus
disponat z a vicijs purget. de pe. dl. j. alij e-
cōtra. ppt̄ qō Isa. lvij. Si abstuleris ō me-
dio tui cathenā. i. pctōz. seq̄t. oziet lux tua et
dñs splēdoribz iplebit aiam tuā. Scōo de
pn̄ penitētē dulcit̄ suscipit. z eū āplexat̄ oscu
lat̄ in signū vere recōciliatōis. Hā āplex⁹ et
oscula sūt signa pacz z amoris. Sic dū pe-
nitens affectu z itellectu q̄si duob⁹ brachijs
deū attingit. et de⁹ eū in mia z gr̄a suscipit. q̄
si etiā duob⁹ brachijs q̄d alīōc̄z amoroſus z
gratioſus āplex⁹ duoz z osculū suauissimuz
z pr̄nū ifigit̄ dū penitēti apto cordez affectu
dulcedo diuie bñdictōis infudit̄. z oēs ꝓutes
aie b⁹ roze bñdictōis irrigant̄ z fecundāt̄. Isto
osculo supbñdicto z amātissimo magno de-
sideriō z frequēti suspirio aia spōsa xp̄i appe-
tere solet z vt iocundet̄ et leteť dicere illō Că
tico. i. Osculet̄ me osculo oris sui. q. d. Amā
tissim⁹ spōsus me⁹ Jhs in cui⁹ amore lāgueo
mittat mihi gr̄am z mīam quā totis viscerī-
bus cordis desidero. z ꝓfortet me dulcedine
sue pietatis z diuine bñdictōis z reuisceraz.
Hā vt dic ꝓmētator de ip̄sīōib⁹ aeris. ad h̄
q̄ imber puenīat z terrā irriget z fructificet.
necesse ē vt vapor z nebula ascēdat. Sic etiā
vt bñdictio celestis gr̄e nos fecūdet. in bōis
fructib⁹ fructificet. recreet et ꝓfortet necesse ē
vt cor apiat̄ z affect⁹ deuot⁹ ex eo ad deū as-
cendat. P. Hā ille affect⁹ deuot⁹ ē odor ō
lectabil⁹ in q̄ de⁹ mīt̄ iocūdat̄ z delectatur.
Ben. xxvij. Ecce odor filij mei sic odor agri
pleni cui bñdixit dñs. Volens igit̄ bñdicī a
do pr̄e celesti ꝺz facere sic Jacob. q̄ ꝓsilio ma
tris sue indult sev estimētis odoriferis Esau
fratris sui. z accedēs ad pr̄em cū pulmēto qō
libet comedebat z bñdictōz accepit. vt ptz in
ep̄la. Sic ꝓsilio z adiutorio mīris mie indu-
ti vestib⁹ Esau. i. bois celestis cui⁹ vestimētū
est charitas. cū pulmento ꝓfecto ex floribus
odoriferis ꝓtutū. z accedamus ad deū z illō
pulmentū et offeramus. et q̄cito sentit odo-
rē istū suauissimū. puententē nō solū a vesti-
mētis charitatis. sz etiā ab alijs ꝓtutib⁹. pro
cuidubio in signū veri amoris osculo pacis
nos suscipit z bñdictōe celesti bñdicit ꝓferē
do nob⁹ ō roze celi. i. ō altitudīe deitat̄ gr̄am
z de pinguedine t̄re dignissima humanitate
xp̄i abūdātia misericordiū. P. Tertio de⁹
pr̄ penitētē honorabilit̄ suscipit eum dotādo
gl'iose. qz dic̄ p̄nis suis z mīstr⁹. i. āgel'. afferte
stolā p̄mā. i. p̄mā innocētiā quā p pctm̄ pdi
dit. Stola em̄ ē vest⁹ innocētie q̄ aīa vestit̄ in
baptismo. z designat̄ p cappā z camisiā quā ī
fans p⁹ susceptōz crismat⁹ induit. Et date a-
nulū in manu ei⁹. i. fidē formatā in signū ꝓ-
desponsatōis. z calciamēta. i. ꝑmptitudinez
bonoz opez. Et adducite vitulū saginatū. i.
pinguē. qō signat obedīētiā oīm creaturarū
q̄ oia hō p pctm̄ amisit z p pniam restituīt̄.
De⁹ em̄ nō ē ita vindicatiu⁹ sic mīti q̄ iniuri
anti nolūt dimittere. qz leuissima recognitō
ne infinitā iniuriā dimittit z iniuriātē ad ma
iorē gr̄am suscipit gaudenter. facit sicut bo-
nus colon⁹ vel agricola q̄ illā terā magis a-
mat q̄ pus spinas habuit z postea messē fer
tilē. pduxit. P. R. Sed q̄rit an de⁹ pl⁹ dili-
gat pctōrē penitentē q̄z iustū sp bene facientē
Et videt q̄ sic. Juxta illud Lu. xv. Gaudiuz
est angelis dei sup vno pctōre penitētiā agē
te q̄z sup nonagintanouē iust⁹ q̄ non indiget
pnīa. Exēplū etiā h⁹ ꝑabole vbi fili⁹ senioz.
s. iust⁹ bon⁹ laboratoz eccl'ie ñ tm̄ gaudiū fe-
cit pr̄i sic mīoz penitēs. Dico q̄ vt freq̄nti⁹ est
vez q̄ illi q̄ surgūt de maximis pctis p peni
tētiā postea ꝓpato z acq̄sito habitu oppositō
plerūq̄z fiūt feruētiozes in ꝓtutib⁹ z in diuia
dilectōe q̄z isti q̄ de puis aut nullis surrexer̄t
sed sp̄ steterūt. Sicut pz naturaliter in ferro
frigido et duro. nam q̄nto materia z suba est
magis frigida z ꝓria igni. si igne accendit̄ et
ignit̄. tanto calidioz et feruentioz efficit̄ z ca-
lorē diuti⁹ ꝓseruat. ferrū nāq̄z ignitū feruēti⁹
est ligno. Eodē mō de pctōre cōuerso z cha-
ritate incēso. Quare angel⁹ dñi apparēs Jo-
hānī euāgeliste in īsula pathmos reuelauit
sibi statū culusdā ep̄i laodicensis tepidū z dā
nosū dicēs h̄ vt el annūciaret. vtinā frigidus
esses vel calidus. i. tot⁹ mal⁹ vel tot⁹ bonus
sed q̄z tepid⁹ es. i. piger z ociosus. incipiā te
euomere. i. scādalose eijcere. zc. Sed illud p̄-
us dictū nō ē gñaliē de quolibz pctōre intel
ligēdū sz de q̄busdā. Null⁹ em̄ pctōr ē de cu
ius ꝓuersiōe tm̄ gaudeāt angeli de celo q̄tū
de gl'iosa ꝓgine. q̄ nūq̄z cecidit. vl' Joh̄e bap
tista q̄ sctificat⁹ fuit in vtero. P. Hā ceteri
paribz feruētioz pl⁹ diligit̄ a deo. Pōt em̄ ali
q̄s penitēs ee tā feruēs in dilectōe z in opib⁹
virtuosis q̄ excedat nonagintanouē iustos
tepidos q̄ nō ceciderūt. Et de istis loquitur

euãgeliũ dicẽs, gaudiũ ẽ, ⁊c. Sic etiã intelligẽdũ ẽ in pñti lra, s. q̃ filiꝰ senioꝝ pfectꝰ ẽ q̃ sine mortalibꝫ p̃cepta dei fuat. qñ simphoniã l. suauissimã pietatẽ dei cõsiderat q̃ penitentẽ tã citꝛo suscipit ad gr̃am, ⁊ cũ tanto gaudio sibi ꝓulutũ eternũ ꝓparat. Indignat. i. admiratt. Hec em̃ indignatio nõ exponit̃ p despectione sed pꝛo admiratõe. Admirat em̃ qlibet iustus merito de dei pietate. q̃ tanto indigno pctõꝛi tã immẽsã facit gr̃am, nõne admiratõe fuit bñ dignũ q̃ Magdalenã tã magnã pecccatricẽ plenã vniuersis vicijs ita benigne suscepit. Et de paulo quẽ in via psequẽdi xp̃m ⁊ eccl̃iaz tã misericoꝛditer ꝓmutauit Et de multis alijs q̃ de pessima eoꝝ vita ꝓuersi ad gr̃az ⁊ misericoꝛdiã meruerũt, hãc igit̃ admiratõz iusti pr̃ celestis pacificat ⁊ declarat di. Fili tu sp mecũ es. supple in gratia licet fozte tepide, hic aũt nõ sp mecũ fuit in g̃tia, sed p pctã sepatus a me ⁊ mortuus eternaliter, sed modo de moꝛte surrexit, ⁊ reuersus est ad me, ⁊ g̃ meruit pꝛistinam gr̃am et fozte maioꝛem ꝓpter feruentioꝛẽ dilectiõem. Ergo de eo est gaudendum ⁊c.

Dominica Oculi

Erat Jesus eiiciens demoniũ ⁊ illud erat mutum. Lu. xi. Medicꝰ exptus ñ curat moꝛbũ nisi ꝓus materiã peccãtẽ expulerit ⁊ eiecerit. Materia em̃ poꝛ dz ꝓmo bñ digeri ⁊ ꝓsumi añcz aliã sumat. Unde auicen. ꝓma fen. iij. c. vij. docet dicens Oẽs q̃ sanitatẽ bre volũt nec comedant nec bibãt donec certũ habuerint desideriũ, et stomachus ⁊ superiora intestina a ꝓmo nutriente euacuata fuerint. Sic etiã spũaliter nullus sumere ꝑt cibũ spũalẽ ⁊ sanatiuũ anime nisi euacuatus sit ꝓmo a pctõ qõ ẽ materia peccãs ⁊ destruens sanitatẽ aie, sic malꝰ cibꝫ ⁊ venenosꝰ peccans ⁊ destruẽs sanitatẽ coꝝpis. Unñ babet xv. q. i. c. nec is. Cũ interficit impius xp̃s infũdit, ⁊ vbi abominatio, i. pctm̃ abolet, i. tollitur de terra, i. coꝛde terreno ⁊ immundo sãctificatio ꝓsecrat. Hoc etiã oñdit medicꝰ salutis in pñti infirmo, cui gr̃az sanitatis conferre noluit, nisi ꝓus demoniũ peccãtẽ i eo et moꝛbũ ipiꝰ curãtẽ eleciſſet. Fecit em̃ ipm hominẽ mutũ. dz em̃ in themate, Erat Jesꝰ eijciens demoniũ, ⁊c. V. Quericꝝ vtrũ liceat demones adiurare. ⁊ videt q̃ nõ. Dicit enim Origẽ. sup Matth. Nõ est fm ptãtẽ datam a saluatoꝛe adiurare demonia. Judaicũ em̃ est hoc, nec em̃ debemus iudeoꝝ ritus imitari, sed potiꝰ vti ptãte a xp̃o data, g̃ non est licitũ demones adiurare. Sed ꝫ est qõ dicit Mar. vi. In noie meo demonia eijcient. Sz inducere aliũ ad aliq̃d agendũ ꝓpter nomen dñi b̃ est adiurare, g̃ licitũ est demões adiurare. Rñdet san. Tho. in. ij. q. xc. q̃ dupleꝝ ẽ adiurãdi modꝰ. Unꝰ q̃dẽ modꝰ p modum deꝑcatoꝛis vl inductoꝛis ob reuerẽtiã alicuius sacri. Aliꝰ aũt p modũ ꝓpulsoꝛis. Primo ãt mõ nõ licet demones adiurare, qꝛ ille modꝰ adiurandi videt ad quandã benluolentiam vel amicitiã ptinere q̃ nõ licet demones vti. cũ b̃ repugnet legi nature, eo q̃ dyabolꝰ ẽ obstinatꝰ aduersariꝰ sumi ꝓncipis nr̃i dei. ⁊ ab eccl̃ia irreuocabiliꝛ ꝓcisus ⁊ ita mendax ⁊ fallax q̃ si q̃cz dicit ꝫitatẽ vtilẽ, aut dicit eam ꝓpulsus a deo, aut sibi magis credat in mendatio ⁊ sic cauteloſiꝰ decipiat. Et ido q̃ sic familiarit̃ eũ inuocant aut p cõiuratõnes siue p caracteres siue q̃cũcz alio mõ diuinatiõis peccãt directe ꝫ deũ, ꝫ eccl̃iam, ⁊ ꝫ seipz ✠ Est igitur ꝓhibitũ q̃si superstitioſũ ⁊ illicitum in omni lege. Primo in lege diuina Leui. xix. vbi ꝓcipit̃ occidi q̃ incitat magos ⁊ ariolos. Itẽ fm leges capite plecti debent, ⁊ si accenduntdomũ alterius debent cremari. Itẽ bona eoꝝ omnia dñt publicari. C. de male. ⁊ mathe. l. nullus. l. nemo. ⁊. l. culpa. Sed fm canones siquidẽ pctm̃ occultũ sit imponit̃ penitẽtia, xl. diez. extra de sacrileg. c. j. si notoꝛium, eucharistia denegat̃. de ꝓse. dis. ij. p dilectiõe. Itẽ si sit clericꝰ deponẽdꝰ ẽ ⁊ in monasteriũ detrudẽdꝰ. Si laicꝰ excõicãdꝰ, xxvj. q. v. nõ optet. c. siq̃s eꝑs. Sz ⁊ crescẽte ꝓtumacia crescere dz ⁊ pena, vt incarceret̃, et bmõi. Itẽ si fuꝰ sit dz ꝫberibꝫ castigari, xxvj. q. v. Etiã omes tales sũt infames, silr ⁊ q̃ ad eos ꝓcurrũt. Unde nec ad accusationẽ debẽt admitti. ij. q. vij. q̃q̃s, nec ad testimonium. extra de testi. testimonium. Secundus modꝰ adiurandi est p modũ ꝓpulsiõis. ⁊ isto modꝫ nobis ad aliq̃d vti. ⁊ ad aliquid non licet. Demones em̃ in cursu bꝰ vite nobis aduersarij ꝓstituũt, nõ aũt eoꝝ actus nr̃e dispositioi subdunt, sz dispositõi diuie ⁊ sctoꝝ angeloꝝ. Quia vt Aug. dic̃, ij, de trini. Spiritus desertoꝝ regit̃ p ipm iusticie. Possumus

ꝯ demones adiurãdo p ꝓtutẽ diuini noĩs tã ꝑ inimicos repellere ne nob noceãt, vel spiritualiṫ vel corpaliṫr ꝼm ptãtẽ datã a xpo, ꝼm illud Lu.x. Ecce dedi vob ptãtẽ calcãdi supꝑ serpẽtes ⁊ scorpiões ⁊ supꝑ oẽm ptãtẽ inimici ⁊ nihil vobis nocebũt. Nõ tñ licitũ ẽ eos adiurare ad aliq̃d addiscẽdũ ab eis, vl̃ etiã aliq̃d aliud p eos obtinẽdũ, qz ꝟ ptineret ad aliquã societatẽ ⁊ familiaritatẽ cũ ipis bñdã, nisi forte ex spẽali istinctu vl̃ reuelatõe diuina aliq̃ sciẽ ad aliq̃s defect⁹ corrigẽdos demonuz operatõe vtanṫ sic legiṫ de btõ Jaco. q̃ p dmones fec̃ Hermogenẽ ad se adduci. Ad arg. in oppositũ dom q̃ origenes loq̃ṫr adiuratiõe q̃ nõ fit p modũ ꝓpulsiõis, sz magis p modũ cuiusdã benluole depcatiõis q̃ nullo mõ lz, qz taliṫ aut ꝓmittit pctm̃ infidelitaṫ, vt si credẽdo dyabolo diuinũ el aliq̃d attribuaṫ aut idolatrie vt in oblatõibz ⁊ sacrificijs aut saltẽ iobedientie, qz facẽ ꝓhibitõz dei et ecclie. ℣ Sz q̃riṫ q̃d de carmiatricibz ⁊ carmiatoribz q̃ carminant infirmos vel pueros vl̃ aialia: nunq̃d peccant mortaliṫ. Dicit Astarẽsis in ſũma sua q̃ si nihil superstitiosũ dicũt aut docẽt aut faciũt, sz tm̃ vtunṫ licitis pcibz ⁊ adiuratõibus sic̃ p passionẽ ⁊ crucẽ ⁊ silia nõ credo q̃ peccant mortaliṫ nisi talia fecerit p⁹ prohibitõez ab eccl'ia sibi factã. Sed credo q̃ prohibẽdi sũt viri ⁊ mulieres a talibus, qz multa inutilia ⁊ superstitiosa solent admiscere. nisi forte sit sacerdos religiosus ⁊ discret⁹, aut etiã laicus siue vir siue mulier excellentis vite ⁊ ꝓbate discretõis. q̃ fusa orõe licita supꝑ infirmũ, nõ supꝑ pomũ vel pirũ vel cingulũ ⁊ similia, sz supꝑ infirmãtes manus imponẽt iuxta illud Mar. vl. Super egros man⁹ iponẽt ⁊ bñ habebũt. Hec sunt he psone, ꝓhibẽde a talibz nisi forte timeaṫ q̃ ad exemplũ illoruz indiscreti ⁊ superstitiosi carminatores sibi vsurpent abusum. tuentes se exemplo illoruz. Sed q̃riṫ, vtrũ liceat ad coilũ diuina verba suspendere. Rñdet Astarensis q̃ in oibus incãtatoribz vel scriptis suspẽsis sũt duo cauenda. Prio q̃ pferẽ vl̃ scribiṫ, qz si ẽ aliq̃d ad inuocationẽ demonũ ptinẽs manifeste ẽ superstitiosũ ⁊ illicitũ. Sliṫr cauendũ est si cõtingat ignota noĩa ibi ponere, ne sub illis lateat aliquid illicitũ. Unde Chrys. dicit sup Matth. q̃ pharisei⁹ magnificantium fimbrias exẽplo nũc multi aliq̃ noĩa hebraica angelorum ꝓfingunt ⁊ scribũt ⁊ allegant q̃ nõ intelligẽtibz metuẽda videṫ. Cauẽdũ ẽ etiã ne aliq̃d falsũ ꝓtineãt, qz sic ei⁹ effect⁹ expectari ñ posset a deo q̃ nõ ẽ testis falsitatis. Scõo cauẽdũ est ne cũ ꝟbis sacris ibi ꝓtineant iniqua vana, vt aliq̃ caracteres inscripti ꝑter signũ crucis. aut ne spes habeaṫ in mõ scribẽdi vl̃ ligandi. vel in quacũq̃ alia hmõi vanitate q̃ ad diuinã reuerentiã nõ ptineãt. qz ꝟ iudicaret superstitiosũ. alꝭ aũt est licitũ. Ulñ. xxvj. q. vj. Non liceat xpianis õz, q̃ nõ liceat in collectõibz herbaz medicinaliũ aliquas obseruatões vel incantatões attẽdere nisi tm̃ cuz symbolo diuino aut orõne dñica, vt tñ deus creator oim honoret. Quãtũ ad ꝓtinuatiõez ⁊ expositõz euangelij, sic̃ heri ad pnam nos monuit diuina pietas, sic hodie pctã fugere facit inimici dolositas. Et ꝼm hoc in pñti euangelio sunt tres psone.

In ꝑma oñdit diuina potẽtia insuperabilis p demonis expulsionẽ, ibi. Erat ihs

In scda eterna sapia imperscrutabiliṫ p rõnis pfunditatẽ, ibi. Ipe aũt. ⁊c.

In tertia humana excellentia commẽdabiliṫ per cõmendationis vociferationem. ibi. Factum est. ⁊c.

Quantũ ad primam est sciẽdũ q̃ demones expellere a corpib⁹ obsessis est solũ diuine potestatis, quã ptãtem xps miraculose oñdit in isto homine demoniaco q̃ fact⁹ fuit a demõe mut⁹. Moraliṫr ãt ẽ notãdũ q̃ sic a malo malũ pcedit, sic a diabolo origine iniquitatis nihil nisi malũ hominj pueniṫ. Est em̃ instar lupi homini inimic⁹ vt eũ rapiat ⁊ deuoret. ℣ Quericm̃ ẽ i q̃dã pbleumate q̃re lup⁹ hominẽ quẽ videt raucũ efficiat. Et õz q̃ iõ, qz lup⁹ vorax ẽ q̃rẽs hominẽ inuadere ⁊ deuorare immittit ei raucedinẽ ne clamore p defensionẽ alioq̃ valeat euadere. Sz ab aliis maloz ⁊ efficaciorz naturaliṫr õ assignaṫ q̃ iõ. qz lup⁹ est animal voracissimũ ⁊ maxime gulosũ ⁊ vtiṫ carnibz crudis ⁊ male digestibilibz. Itẽ ẽ animal frigidũ ⁊ siccũ, et cũ sit taliṫ nature, s. frigide ⁊ sicce orũiṫ in corpe suo infectões ꝓsiles sue cõplexioni ꝟ est frigide ⁊ sicce. Hmõi aũt humores infecti frigidi ⁊ sicci ⁊ immũdi exeũt p suos oculos claros puros ⁊ luminosos. q̃ cum exeunt aerẽ sibi pximũ inficiunt. q̃ infectus aliũ inficit ⁊ ille aliũ, vsq̃ dũ perueniat ad hominẽ, ⁊ tũc homo p ꝓsequẽs inficitur

qm̃ ista infectio pcedēs a lupo erat frigida ⁊ sicca, ⁊ h̄ ē pcipua raucitatis cā. Ad pposītum dyabol⁹ etiā sic gulosus ⁊ verax ē sm̄ Petr̄ apl'm. circūlēs q̄rēs quē deuorēt. Querit em̃ corp⁹ ⁊ aiaz deuorare ⁊ deglutire ore ifernali Et ſō dict⁹ ē dyabol⁹ a dya qđ ē duo, ⁊ bolos qđ ē morsus, qz duos bolos tm̃ đ corpe ⁊ de aia q̄rit facere, vt bī extra đ sū, tri, ⁊ fi, ca, c, fir mit, sup illo ꝯbo dyabol⁹. Etiā ē frigid⁹ p le talē inimiciciā ⁊ sicc⁹ sine oi humore gr̄e, q̄re tor⁹ ꝯsut⁹ ⁊ malicia ifect⁹, infinitos q̄rit modos ⁊ vias hoīez pctis ificiēdi. ⁊ vt eo infecto rau cū ⁊ mutū faciat ne clamore ꝓfessiōis p sacer dotē libereť ⁊ euadat, q̄re dr̄ in Can̄. xxj. q. ij. visis. Doctis ꝯsut⁹ ē, qz hz mille nocēdi mo dos nec ignoram⁹ astutiā ei⁹. Conat̄ nāq; a pncipio ruine sue vnitatē eccl'ie rescidere, ca ritatē vulnerare. sctō; ope; dulcedinē inui die felle inficere, ⁊ oib⁹ modis hūanū gen⁹ e uertere ⁊ pturbare. Hic em̃ lup⁹ aduersari⁹ hūani gn̄is nisi p canes fideles. i. pdicatores eiciat̄. Facit hoīez cui p pctm̃ mor. habitat Mutū ne pctm̃ apiat confessione Cecū ne periculō videat cognitōe. Surdū ne doctrinā audiat attentione Pro facit hoīem mutū. Nā sic lup⁹ dolos⁹ volēs rapę agnū nō rapit p pedes, nec aucā p alas, sed dētib⁹ stringit guttur eius ne cla met. Sic dyabol⁹ hoīem quē p pctm̃ possi det ñ stringit in pedib⁹ nec manib⁹. pmittit em̃ talē currere ad eccl'ias. visitare loca sctō; romā ite, ad sacr̄ sepulcrū pgere, dare elemo synas, vestire paupes, offerre sacrificia, cele brare ieiunare, qz nosc̄it ea ad vitam eternaz nihil valere, nec facientes de sua ptāte eua dere. Stringit tm̃ talem fortissime in guttu re ne os apiat ⁊ se captū pctis, et dyabolo re nunciet in ꝓfessiōe. Habet em̃ in ore suo q̄n q; dentes acutissimos q̄b⁹ stringit verecūdi am, timorē pnie, feruorē ꝓcupie. spem longi oris vite, ⁊ vltimo desperatoz venie. De istis dētib⁹ scribit Eccl'i. xxj. Dentes leonū dentes eius. Sup q̄ dic̄ Nico. de lyra, q; p istos dē tes deuorat totaliter bonum gr̄e ⁊ diminuit bonū nature, q̄si rūphea acuta oīs iniq̄tas, qz ledit aiam ⁊ corp⁹. ⁊ ledit etiā in pūti sub trahēdo gr̄iam. ⁊ in futuro pbēdo gehēne pe nā q̄ est intermiabil'. Hec ē em̃ illa bestia ter ribil' atq; mirabil' quā vidit daniel. vt habeť c. vij. Dañ. q̄ habuit dētes ferreos ⁊ magnos comedens ⁊ cōminuens, ⁊ reliq̄ pedib⁹ con culcans, quem hoīez em̃ dyabol⁹ pdere ⁊ dā nare neq̄t, ipedit tū eū inq̄ntū pt a bītudine Hāc igit̄ bestiā terribilē canes sctē eccle sie. i. pdicatores verbi dei, latratu ⁊ clamore fugare debent ab habitatiōib⁹ hoīm. Juxta illud Isa. lviij. Clama ne cesses quasi tuba exalta vocē tuā. ⁊ annuncia pp̄lo meo scelera eoz. Nā p hūc clamorē pdicatorum tria pce dūt exq̄bus dyabol⁹ a cordib⁹ humanis ex pellit̄, q̄ etiā cōpanī trib⁹ q̄ sm̄ sapientē hoīem de domo expellūt. Primū ē stillicidiuz. Sic q̄n aurib⁹ pybū dei instillat nomen dn̄i ihs vt deuote inuocet̄ expellit̄ statim dyabolus. ps. Laudans inuocabo dn̄m ⁊ ab inimicis meis salu⁹ ero. Quare etiā xp̄s dixit discipu lis suis ⁊ oīb⁹ succesſoribz eoz. In noīe meo demonia eiicient. Mar. xvj. Nō cū exptū fue rat. a. lxxij. discipul' missi in oēm terrā pdica turi cū gaudio reuersi sūt ad dn̄m dī. Dñe et in noīe tuo demonia subiciunt nobis. Luc. x. Hunc etiā modū inuocandi nomē dn̄i ha buit nobil' hō ille q̄ purgatorii ꝑ patricij in gredies oēs dyabolicas illusiōes euasit cū dixit. Jhu xp̄e fili dei vlui miserere mihi pec catori. Dz aūt i oīb⁹ pcul' illusiōib⁹ et factis illud ineffabile nom̃ inuocari ⁊ reuereri. Qua pter Bre. in pcilio lug. ordiauit et instituit, q̄ties h̄ dulce nom̃ ihs int' missaz solēnia di ceret genua flecterēt assistētes, vel saltē capi te inclinato pfundi⁹ adorarēt, eo q; ⁊ gn̄alit scribit̄, vt in noīe Jhu oē genu flectat̄ celestī um terrestriū ⁊ infernoz. vt scriptū habeť in vj. de imu. ec. c. decet domū dn̄i. Et rō ibidē assigt̄, qz illud nom̃ ē sup oē nom̃, zaliud sub celo nō est datū in q̄ saluos fieri opteat credē tes. ℟. Hcōm est deuota orō que cōpat fumo, sicut em̃ fumus expellit hominē đ do mo, sic orō deuota dyabolum de corde. Unū Mat. xvij. Hoc genus demoniox nō eiicit, nisi p ieiunū et orōnez. Figurat Thob. vj. vbi habeť sm̄aliter q; cū demō septē viros la re iugulasset Thobias iuniox volens eā du cere timuit. quē angel⁹ in forma iuuenis du xit. Proficiscētes igit̄ māsit pma māsiōe iux ta fluuiū tigris, et thobias exiuit vt lauaret pedes suos, et piscis imanis exiuit ad deuo randū eū, ⁊ clamauit ad angelū. Et dixit an gelus, app̄hende branchiā ei⁹ ⁊ trahe eum ad te ad siccū. qđ factū ē. Tūc dixit ei angel⁹. Et entera hūc piscem. et cor eius ⁊ fel et iecur re pone tibi. sunt em̃ hec medicamenta necessa

rla, z interrogauit eū Thobias dī. Obsecro te frat vt mihi dicas qđ remediū habebūt illa, et ait angel⁹. Cordis el⁹ pticulā si sup carbones ponas extricat oē gen⁹ demonioꝝ sive a viro sive a muliere, ita vt vltra ñ accedat ad eas. Sic moraliť cū demō rep pctōꝝ carnaliť z brutaliť viuētē inuadere possit, hō tñ q̄ p sacerdotē z p̄dicatorē q̄si angelū dei ducit z informat, s. p sincerā ꝯsideratōz xp̄i cordis z maxīe dilectōis pticulā recipit, qz tota el⁹ dilectiōz ꝓpter magnitudinē pēsare ñ possum⁹, z eā ad ignē sue caritat z amoris posuerit, p culdubio fum⁹ deuotōis z orōis q̄ inde, puenit oē demoniū expellit. ¶ Tertiū qđ homem de domo expellit ē mulier ꝟbosa et litigiosa. Cui ꝯpat ꝯscia hois q̄ p sermonem xp̄i inflamat ꝺ pctm, q̄ nō cessat murmurare donec dyabol⁹ p pniam expellat. De q̄ dicit Dat. xvij. Increpauit seipm, s. hō p ꝯsciam z ejuit ab eo demoniū. Hāc igit vtorē q̄ data ē in adiutoriū hois dz q̄libz plē z diligent attēdere nec ꝺ eā facere, qz sic vir q̄ legitimaz vtorē male tractauit gui pena subiacet. Haz fm leges in aut, vt liceat mrī z aufe. ℌ, si q̄s. Si vir vtorez flagellis z fustibz ꝟberauerit. nisi p causis in legibz expssis dabit el tertiaz ptē donatōis quā dederat ppt nuptias. Si aūt nō dedit donationē ꝓpter nuptias, punit in q̄rta ptē substantie sue, si el⁹ substā ñ excedit. cccc. aureos, sz si excedit dabit el, c. aureos. C. de reputatōibz q̄ fiūt in iudicio, l. vl. ¶ Sic q̄ facit ꝺ ꝯsciam peccat moraliť z dign⁹ ē pena eterna, qz vt dr. xxviij. q. j. ℌ. omēs. Ex his pz q̄ oē qđ ꝺ ꝯsciaz fit edificat ad gehēnā. Sz ꝺ si obligamur ad oē illud qđ ꝯscientia dictat, cū ꝯscia aliq̄n dictet faciendum aliq̄d ꝺ deū. g tenemur facere ꝺ deū. Rñdet Bonauē. in. ij. sup mḡim dist. xxxix. q. ꝯscia aliq̄n dictat aliq̄d qđ ē fm legē dei. Aliq̄n aliq̄d qđ ē p̄ter legē dei. Et loq̄t h̄ de dictamine p modū p̄ceptōis vel phibitōis, nō p modū ꝯsilij siue psuasiōis. q̄n nūc ꝯscia dictat qđ ē ꝺ legē dei. illa ꝯscia nō ligat ad faciēdū, vl ñ faciendū, sed ligat ad se deponendū, p eo qđ talis ꝯscia sit erronea, errore repugnante legi diuine. z necessario q̄diu manet ponit hominē extra statuz salutis, z ideo necesse ē ipam deponere. qz siue faciat qđ dz siue eius oppositū mortaliť peccat. Si em faciat qđ ꝯscia dictat z illud ē ꝺ legē dei, z facere ꝺ legē dei sit pctm mortale, absq; dubio mortaliť peccat. Si ꝯo faciat oppositū el⁹ qđ ꝯscia dictat ipa manēte adhuc peccat mortaliť, nō rōne opis qđ facit, sz qz malo mō facit. facit em ī cōtēptū dei dū credit dictante sibi ꝯscia h̄ deo displicere q̄uis deo placeat. Et h̄ ē qđ dicit glo. sup illd Ro. xiiij. Oē qđ ñ ē ex fide pctm ē. ibi glo. Oē qđ ad ꝯsciam ptinet si aliter fiat dicit aplꝰ esse pctm. q̄uis em fiat etiā qđ bonū est si nō faciēdū credat pctm est. Et rō hui⁹ est, qz non tm attendit de⁹ q̄d hō faciat sed quo aīo faciat. Et ille q̄ facit qđ de⁹ phibet credens facere ꝺ ipius dei voluntatem non facit bono aīo, sz malo, z ideo peccat mortaliť. Si aūt ꝯscia dictat aliq̄d qđ est fm legē dei, sic simplr ligat z vniuersaliter p eo q̄ homo ad illa ligat⁹ est p legē diuinā z ꝯscia q̄ illi ꝯcordat ligatū oñdit. Si aūt tertio dictat qđ est p̄ter legē dei. iterū ligat q̄diu manet, vñ vel tenet hō ꝯsciam deponere, vel tenet id qđ dictat ꝯscientia adimplere, vtpote si dictat qđ necessariū est ad salutē festucam de terra leuare. Sic igitur patet qđ conscia aut ligat se deponendu, nō tñ omis ꝯscia ligat ad faciendum qđ dictat nō esse faciendū ad qđ hō aliꝰ tenet. Sed taliꝰ ꝯscientia etiā ꝺ erronea, p hoc pz rñdendum ad obiectionem. Scdo dyabolus facit hominē cecū cognitione. Eruit em sibi oculos cognitōis, ne piculū peccati videat z cognoscat. ¶ Nam sicut corui⁹ in cadauere p̄mo oculos extrahit sic coruus ille infernalis p̄mo oculuz de xtrū erui ne peccatoꝝ gaudiū beatorū videat nec consideret. Scdo siniſtrū ne supplicia dānatoruz credat z peccare abhorreat, quare ꝺ Sap. ij. Excecauit eos malicia sua. z c. ¶ Et Tertō dyabolus facit hominē surdū ne inspiratiōnē doctrine attendat. Nam sicut aspis ꝺ vocē incātatoris aures obturat. vnam figendo in terrā, alterā cauda infixa tegendo, sic dyabolus facit hominē tm delectari in peccatis qđ vt ne increpatione audiat p̄dicātis figit vnā aurē, s. sensū totaliter in terrā, nihil enim petit audire nisi de terrenis, in quib sup oia delectat. Alterā ꝺ o aurem, s. intellectū cauda obturat dū nihil ꝺ morte cogitare vult, q̄ tñ semper intonat z clamat, memor esto, q̄nias mors non tardabit. Eccl. xliij. ¶ Debet ergo prudens terram audire dicentem. Terra es z in terram vadis. Audaz vero, memorare nouissima tua z in eternum non peccabis. Vñ legit ī gest Alexādri, qđ el quidā lapis

missus fuit, q̃ posit⁹ in vna ꝑte statere põderauit pl⁹ q̃z oĩa alia in alt'a ꝑte statere, puluere aũt modico posito sup lapidẽ min⁹ põderabat q̃z qõcũq; poni posset in alia ꝑte statere. Nõ videtes multi saplẽtes mirabãt, q̃ruz vn⁹ alt, Iste lapis õmõstrat q̃d tu es o Alexander. Nũc em pl⁹ põderas q̃z tot⁹ mũdus q̃ se sustinere nõ ꝑt, sz quo puluere posito super te, s, mortuo eris minus q̃z quicq̃d mũdi. Sic q̃libz cognoscere dz q̃d mõ sit, z hoc nõ tm̃ sed maxime sine quid erit. F

Secũda pars in qua

oñdit impscrutabil' sapia xpi, ex eo q̃ tã sufficienter z efficaciter rõlibz ꝓbauit ꝺ insultãtes demoniũ se nõ hre, nec eĩcere ꝟtute ꝓncipis demonioz demonia ab obsessis. Pro q̃ notandũ q̃ antiq̃z triplex fuit opinio de expulsõe demõis. Prĩa q̃ expellerent ꝑ sacrificia q̃ fiebãt, z hãc habebãt pagani, qz sic naturaliter⁹ mitigat' ꝑ incensia, sic etiã hr de Jacob q̃ noscẽs fremi suũ iratũ ꝺ eũ, vt eius irã mitigaret ꝑmisit ei munera di. Placabo eũ mũeribz, Gen. xxxiũ. Sic etiã isti pagani demões faciebãt eis sacrificia de aialibz et auribz, z etiã imolabãt ꝑ ignẽ filios z filias demoniis. Sic etiã credebãt xpm ꝑ mlta sacrificia facta õmoniis hre ptãtẽ sup eos z miores ꝑ suplores expellere, q̃re dixerunt. In beelzebub ꝓncipe demonioz eĩcit demonia, q. d, ꝑ amicitiã ꝺ ctã cũ ꝓncipe demõioz ex sacrificijs sibi exhibitis ꝑ eũ ĩperat minoribz demoniis. Cõtra q̃ õ argult xpus dicẽs, Oẽ regnũ in se diuisũ desolabit. q. d, in quo oẽs cõcordãt hoies q̃ a demoniis recipiũt nocumentũ, et ꝫ ipi intendũt q̃ tm̃ curant de auro z de encenijs sicut de luto. Uñ si ꝓncipes eoz corrumpent z illa cã ipediret alios demões a nocumẽtis hoiz regnũ eoz esset diuisum, et ꝑ ꝯsequns nõ durabile, quia oẽ regnũ in se diuisum zc. Cuius videmus oppositũ z ꝑ ꝯsequẽs nõ ẽ vex q̃ ꝑ me placati sint muneribz, et virtute ꝓncipis eoz eĩciam minores. Scõa opinio paganoz fuit q̃ demones possent expelli per artem astrologie. Ubi nota q̃ Plato ponit q̃ potentia demonũ ꝓpter eoz pctã subiecta erat soli z lune, et etiã nature aliorũ planetarũ cõiunctiones poterant eĩcere demones, ꝓpter q̃ õ dicebãt xpm fore magnũ astrologũ, z sic q̃ vellet posset demones expellere. Et illa õ cã temptantes eũ signũ de celo q̃rebãt, vt sic effectus faceret in aere euenire, signũ esset q̃ ꝑ artẽ astrologie demones expelleret. Ad q̃ õ xps iter saplẽter rñdit. Filij vestri, s, mei discipuli q̃ mecũ sũt q̃s nõ in astrologia informastis, q̃ illiterati sunt eĩciunt demonia. Cui⁹ g̃ ꝟtute, nõ astrologie, qz illiterati, cum etiaz demones q̃ ꝟtutes stellaz excellũt non obediunt stellis, igit. Tertia opinio fuit q̃ demones expelleret ꝑ nigromantiã. Nam fm mgm in hystoria. Salomon ꝑ artẽ tradidit q̃sdã exorcismos, q̃b⁹ coꝑatis ꝟbis lapidibus ꝑciosis z herbis exorciste imũdos spiritus expellebãt. Et lõ credebãt xpm tã magnũ adiutorẽ z incãtatorẽ demonũ q̃ ad nutũ ei obedirẽt. Et lõ turbe videntes expulsionẽ demõis inceperũt ꝑdicta credere et cogitare. Cum aũt xps vt deus cognosceret cogitationes eoz rñdit. Si in digito, zc, q. d, demonia sapientissim⁹, melius cognoscit ꝟtutes herbaz z lapidũ q̃z aliq̃s hõ, et g̃ istis nõ est subiect⁹. Sed ꝟtute dei obedit mihi q̃ ꝟtus supat oĩa creata, q̃ si crediderit is. qz in digito, i, ꝟtute dei eĩcio demonia, exps signũ ẽ q̃ ad vos venit regnũ, i, fides, vñ possidebitis beatitudinẽ. Et hoc oñdit ꝑ exẽplum sic. Uñ aliq̃s miles possidet pacifice aliqõ castrũ, si alius fortior supuenerit vincit eũ. et de castro suo ꝺ voluntatẽ eius expellit. et diuidit spolia, notũ ẽ q̃ nõ ꝑsentiũt. Sic cũ dyabolus possidet hoiem pacifice, venit fil⁹ dei fortior eo, z cũ ꝟtute dei de hoie ꝺ eius voluntatẽ eĩcit, g̃ nõ in ꝟtute sathane nec ex amicitia sz ꝓtroversia z violentia. Et Horat' ẽ notandũ q̃ xps ad hoc q̃ oñdat demões eẽ pacificos z cõcordes inter se, z vn⁹ nõ cõtrarietur alteri, ꝓpter q̃ õ regnũ eoz ꝑmanere dz, sic a maiori instruit fideles pacificos inter se et ꝯcordes esse ne vnus ꝑturbet aliuz, si volunt sine desolatõe regni. ciuitatis, domus i pacifica possessione ꝑmanere, quia sicut videmus q̃ oĩa naturalia q̃ diu sunt in pace z concordia ꝑmanent, sz pace deficiẽte oĩa deficiunt. Fortia nãq; elemẽtata q̃diu sunt i ipsis elementa pacifica et adequata adinuicez tamdiu ipsum mixtum manet. Proportione autem huiuscemodi et pace cessante et alio elemento predominante et in aliud agente, necesse est mixtum deficere z corrumpi, sicut patet in ligno putrido, in quo dum deficit virtus cõiunctiua elemẽtoz partes ligni ab

innisce recedētes ī puluerē redigūt. Quapro/pter nō inepte q̄dā ph̄os. vt dr. j. pbi. posue/rūt pacē ee ꝓncipiū oīm rer naturaliuz Sic reuera etiā ē ō corpe politico ꝯgregatōe seu cōitate, s. de hoīb⁹ eiusdē regni ciuitatis l'do mus q̄ absq; pace nequaq; sb̄sistere pñt. q̄n/imo si pax z cordia fraterna deficit, necesse ē eos deficere z pire. Quare ñ tm iure diuino, vez. etiā būano precipit hoīb⁹ fidelib⁹ sub ma gnis penis pacē ſuare, vt em̄ habeāt. xxiij. q. j. Qui ꝫ pacē eccl'ie sūt si dignitatē aut cingu lū militie būt dñt nudari eis et puari, nobi/les q̄ dignitatē nō būt dñt ꝓscriptionē pati suaz substantiaz, z ignobiles ꝟberari z ppe tuo exilio castigari. Scōm etiā leges vt b̄z ī libro feudoz. ō pace tenēda. Violatorib⁹ pa cis magne pene fm exigētiā delictoz iponūt. Hac pacē ſuādā docet etiā Virgil⁹ ī vi. eney. vt recitat p btm̄ Aug. de ciuita. dei. Tu regere imperio pl'os romāe memēto, He tibi erūt artes pacisq; iponere morē. Parcere subiectis z debellare supbos. Vult dicere Virgi. q̄ m'tiplicata roma Eneas cupiens dominari in vrbe cū eēt dñs rome voluit ha bere ꝓsiliū quō possz obtinere desideratū. z circūsens orbē nō ꝓsiliū potuit inuenire, tādē sup ꝟ cogitauit di. Si posse inuenire ꝓiem meū ipe suo ꝓsilio poneret me q̄tū z descēde do ad inferna ꝓiem inuenit. Cui p̄ anchises, Ego scio in q̄t ad q̄d venisti fili. Tu vis scire quō posses in dñio durare z dñari toto orbi Habe in tuo regimīe illas regulas. s. tpe pa cis ponas in pl'o honestos mores vt te dili gāt oēs. te reuereant. z te amore filiali timeāt Illa regl'a. vtarz pace z mia pce subiectis. s. bonis. z expelle supbos z vicios⁹. Hoc etiā Amos. viij. oñdunt dicēs. Pacē z veritatez diligite ait dñs. zc. ℣ Et debemus em̄ triplice habere pacē et diligere. scz

Interiorem que est gaudiosa
Exteriorem que est fructuosa
Superiorem que est generosa

Pria em̄ pax q̄ ē interior ēvalde gaudiosa Est igit illa pax qñ mēs in diuio amore sic fuerit firmata q̄ nihil extrinsec⁹ ipaz pturbare pōt nec interi⁹ desideriū circa diuersa fluctuat. sz oēs vires sūt recollecte ad intēdēdū vni z sū mo bono. De q̄ pace dicit Leo papa. Hec ē vera pax a volūtate dei nō diuidi. et in his q̄ soli⁹ dei sūt delectari. Sz istā pacē z internā mētis q̄tē tria pturbāt. s. pcti oblectatio. co gitationū euagatio. z passionuz molestatio. Primū pz. Dēs em̄ pctō obnoxia nūq; pōt eē q̄eta. q̄ cor ipi⁹ q̄si mare feruēs qō q̄escere nō pt. Cui⁹ rō ponit Sap. xvij. Sp ei seua psumit turbata ꝓscia. ppt̄ qō bñ dic̄ ppheta. Nō ē pax impijs dic̄ dñs Isa. xlviij. Cuius rō est fm Aug. Pax est trāquillitas ordinis que q̄dē trāq̄illitas in hoc attēdit. q̄ oēs mo tus appetitiui q̄escant in sūmo bono. Sz cō stat q̄ hec trāq̄illitas tollit p pctm̄ vt spreto sūmo bono q̄s inheret bono creato. Unde signū ꝟe pacis z pacate ꝓscie est si q̄tiēscūq; alicui⁹ pctī memoria se mēti offerrat statim illud cū aspernatōe detesteris. z q̄nto instan ti⁹ z validi⁹ ꝟ fit tanto ampli⁹ mens q̄etat z ꝓscia serenat. Scōm etiā pz. Nam q̄busdaz tant⁹ tumult⁹ cogitationuz se ingerit q̄ nec vnum aue maria q̄eta mente dicere pñt. Et tales merito oēm suauitatē z deuotionē orō nis perdunt. iuxta illud Eccī. x. Musce mo rientes perdunt suauitatē vnguenti. Causa aūt hui⁹ tumulti⁹ est mentis distractio z eius nimia occupatio in rebus exterioribus. Et iō q̄ ad amplexū interne q̄etis cupit ptingere necesse ē ip̄m vacare z q̄escere. nō solū ab opi bus malis. sz etiā a cogitatōib⁹ supaculis. nā licet aliq̄ vacent ab opib⁹ noxijs. q̄ꝫdiu tamē euagant cogitatōib⁹ vanis nūq; experti me rent illud. ppheticum. Vacate et videte qm̄ suauis est dñs. vt dicit Rich. de cōtemplati one. Tertiū pz. Nā passiones q̄ nobis ab ex terioribus seu indigentijs puenīt. vel etiā ab exterioribus motib⁹ insurgūt adeo z continue molestāt hoīem et cōcutiunt vt tota vita hu mana pñs nō nisi q̄dam pugna et milicia vi deat. Juxta illud Job. vij. Militia ē vita ho minis sup terrā. Hec em̄ pugne molestia nō tollit in viris pfectis q̄tē internā mentis sz poti⁹ auget. Quia fm Grego. Quāto mens se magis pcipit in exterioribus affligi et distra hi. tanto auidi⁹ cogit in pace eterne quietis delectari. Et istam pacē xp̄s discipulis suis pmiserat cum dixit Joh. xv. In mundo pressurā habebitis in me aūt pacē. Secūa pax. s. exterior bñ seruata est multū fructuosa z vti/lis. et hec est inter hoīem et pximū suū. Ide q̄ pace habet Eph. iiij. Solliciti ſuate vnita/tē spūs ī vinculo pacis. Nā sic videm⁹ q̄ filij vl' filie descēdētes ab vno patre et matre pl⁹ se diligūt q̄ꝫ q̄ a diuers pgenitoribus nascunt. Sic q̄ oīm nīm est caput pater vnus deus

Dominica Deuli

mater vna ſcā eccl'ia, baptiſma vnū, vna fi-
des, vno p̄clo redēpti, ad eandē btītudinē or-
dinati, debem⁹ vinculo pacꝭ nos diligere, et
ſigna charitatꝭ oñdere, q̄ pax oñdit qñ oſcu-
lū in miſſa dat. Hā pax t oſculuz ad b̄ fit in
miſſa ꝯm q̄ habeāt ō ꝓſe, diſt, ij, c, pacē in glo.
vt q̄s ꝓſentiat alteri. Hā q̄nto magis ad in-
ulcē cōſētim⁹ tvnanimes exiſtim⁹, tāto ma-
iorē pacē habem⁹, t vt veri amici in caritate
magis radicati ſim⁹ t fructuoſi⁹ meremur.
K Hāc aūt bonā pacē plures mūdani p-
mutāt q̄ ꝓtutib⁹ ꝓcordare deberēt, in pctis t
inſidijs ꝛ bonos mores t ꝓtuoſos cōicant
t ptcipāt diuerſis ꝓuēticul' t mal' ſocietati-
bus t ꝓſpiratōnib⁹. ꝛ ſuplores t rectores. ꝛ
paupes t inopes. ꝛ ſacerdotes t religioſos,
qō tñ lege impatoria pbibet. C. de bis q̄ ad
eccl'iam ꝓfugiūt, denūciam⁹. Et ō feudis, de
pace iuramēto firmāda. §. ꝓuēticulas, vbi ſb
pena vnī⁹ libre auri pbibet. Sup q̄ appara-
t⁹ dic. ꝓuēticula. Ubicūq; fiāt ꝓiuratōes p-
bibent p. l. iſtā. Nō q̄dē bodie male obſerua
tur, imo totū ꝛrū faciūt ciuitates, maxie lō-
bardie, t ptes q̄ ſūt in ciuitatib⁹ t ꝓpagines
§ Sic etiā pbibēt al's oēs ꝓiuratōes negocia
tox, ſ, vt ſpēs diuerſox corpoꝝ negociatōis
nō m̄noris q̄ ſtatuerit inter ſe venūdet. Cō
tra h̄ faciūt heretici q̄ cōuenticulas celebrāt
t officiū p̄dicatōis ī occulto vſurpāt, t ſāctū
ſacerdotiū t ſacra eccl'ie vilipēdūt. Hi hereti
ci ſūt t excōicati, vt habet extra ō here, c. cū ex
inūcto. Hox pacē t cōcordiā de⁹ ñ acceptat
ſz magis vindicat. Math. v. Nō veni pacez
mittere ſz gladiū, i. ſeuerā vindictam. N L
Tertia pax, ſ, ſuplor t generoſa ē btox, quaz
pacē etiā ipe ſymeō iuſt⁹ deſiderabat q̄n Je
ſū in vlnis portabat in tēplo dī. Nūc dimit-
tis ſeruū tuū dñe ſm ꝓbū tuu in pace. Lu. ij.
Quāuis ei h̄ iuſt⁹ ſymeō Jh̄m ſaluatorē vl-
nis ſuis āplexaret, in q̄ oēs theſauri btītudi
nis recōditi ſūt, nō tñ q̄etat⁹ t pacificat⁹ op-
tault t petijt, vbi intimi⁹ et ſuaui⁹ poſſz eū in
tueri t ſtabiliter oib⁹ potētijs aīe ſatiari. Nō
ſit p⁹ hāc vitā cū oēs vires aīe ad imaginē p
tinētes p dulcē deitatis pūtiam illuſtrāt t i-
plēt theſauro diuine largitatꝭ. Tūc em̄ ē pax
plena t pfecta q̄n pī appropate replet memo
riā p theſaurū ſue diuinitatis, per amplexum
ſue eternitatꝭ, t p influxū ſue oipotētie t ma-
neſtatis. Quia dic Anſel. in pſo. l. ca. xxv. Ibi
erūt bti oipotētes volūtatꝭ ſue, q̄ ſic et oipo
tēs volūtas dei in oib⁹ reb⁹ impleb'it. q̄ nil
hil volēt niſi q̄ volūtas diuina in oib⁹ reb⁹
impleat. Filī⁹ appropate implebit intelligēti
am p ſpēm ſue formalitatis, p cādorē ſue cla
ritatis, p lucē inacceſſibilē ſue ſapie t ꝓpitatis
Hā ꝯm Anſ. vbi ſup. diuina ſapia oñdet ſe
ipaz mētib⁹ beatis, in qua tāq̄ in ſpeculo lim-
pidiſſimo oia in momēto pfectiſſime cogno-
ſcent, vt dicit Aug. Sp̄ūſctūs appropriate
replebit volūtatē p guſtū dulciſſimū diuine
ſuauitatꝭ, p āplexū melliſluū idiſſolubil' cha-
ritatis t p leticiā t gaudiū eterne felicitatis.
Nō q̄dem gaudium bibēt de fonte viuo i ea
puritate obiectiue, ſic de⁹ ſua fontali bonita
te fruit in ſeipſo. Tunc verificabitur illud q̄
ſcribit Mat. xxv. Intra in gaudiū dñi tui.
Et notanter ōr in gaudiū, t nō ōr. aperi deſi
deriū et ſuſcipe in te gaudiū dñi tui, quia il-
lud gaudiū fruitiōis eſt tante magnitudinis
t tā indicibilis ſuauitatis q̄ mens beata ip
ſum plene ꝓpbendere nō p̄t. ſz tota abſorbe-
bit ex plenitudine illius gaudij ſicut ſtilla a-
que abſorbet a vino fortī. vt dic Bern.

Tertia pars in qua

notat excellētia x̄pi t el⁹ bñdicte matrꝭ. Pro
quo notandū q̄ dū pbariſei x̄pm vituparēt
dicētes. In beelzebub p̄ncipe demoniorum
eiicit demonia, puldētia t ordinatōne diuina
ad ꝓfuſionē iudeoꝝ, tad falſitatis eoꝝ oñſio
nez. ſurrexit q̄dā mulier q̄ a ſctis doctoribꝫ ōr
fuiſſe ſancta Marcella famula btē Marthe
ſororis Lazari, extollēs vocē, i, ex corde t con
ſtanter alte, pferens laudē x̄pi ꝛ vituperium
iudeoꝝ dicēs. Btūs venter q̄ te portauit ꝯm
Alco. de lyra. Matrē beatificat t laudat ex
filio, et non ecōuerſo, q̄ ab ipſo prouenit gl̄-
tia t gloria p̄ncipaliter rōne deitatis, et inſtru-
mētaliter rōe būanitatꝭ, q̄ humanitas x̄pi ē
organū ꝓiunctū ipi deitati. Et ille dixit com
mēdando fidē t ꝓſtantiā mulieris t alioꝝ ſi
milū. Quinimo, i, potiꝰ, ñ ōr aduerſative, ſz
cōmēdative, q, d, non ſolū illa q̄ me portauit
beata eſt, ſed etiā q̄ audiūt ꝓbū dei, corde cre
dentes t ope adimplētes. Uñ dicit beatus
Aug. libro de ꝓginitate, q̄ btā ꝓgo Maria
felici⁹ cōcepit deū mente p fidem q̄ corpe p
carnis aſſumptionē. N M Moraliter p-
ſona deuota q̄ ſacramentaliter x̄pm in mēte ſu-
ſcipit t charitate inſeparabil'r eum copulat et
portat ex nobilitate et dignitate quā acq̄rit,

p xp̄i⁹ supabūdātis gīe redūdātiā merito ex rota celesti curia cōmendaꝛ z ab oīb⁹ beata p dicaꝛ. Sicut videm⁹ q si ẏgo casta z pudica ex plebio regi copulareꝛ, hec virgo licet simplex, magnū honorē z dignitatē induceret a regis dignitate, naz regina appellareꝛ ꝑm leges quouscz post mortē viri nupta esset viro dignitatis inferioris, qz vt hz. ff. de senatoz. femie. Femine dignitates suas a viroꝝ dignitatib⁹ sortiūꝛ. Uxores nanqz chozuscāt radiis maritoꝝ, in aur. de ꝓsulib⁹. §. si ẏo. coll. iij. Figurā z exēplū bēm⁹ in Hester. q nata de gñe iudeoꝝ, copulata fuit regi Assuero p pter qđ mītas dignitates accepit z regia appellata. eam rex adamault sup oīs mīeres eo q gīam z mīam habuit coꝝā eo sup oīes mulieres. Aul⁹ etiā capitī iposuit dyadema regī, z fecit regnare in loco vasthi. Hester. ij. Quare in el⁹ laudē z ꝓmēdatōem dixit mardoche⁹, Paru⁹ fons creuit in fluuiū, z in lucē solēqz ꝙuersus ē, z in aqs plurimas redūdault. Hec em̄ hester ē quā rex accepit vxorē z voluit cē reginā. Hester. iiij. ¶ Sic ꝙ spiritualiter ꝑsona casta z mūda q in charitate p sūptōz corꝑis xp̄i se filio dei regi eterno et īmortali copulat z vnit digne btā z gl̄iosa regina p̄dicaꝛ, z ab oīb⁹ angel⁹ honoraꝛ, qz vnū est cū xp̄o, dicēte saluatoꝛe Joh. vj. Qui edit carnē meā z bibit sanguinē meū in me manet z ego in eo. Sup q̄ dic. b. Aug. z allegaꝛ de ꝓse. dis. ij. Nulla passus ē dñs p nob⁹ ꝓmēdault nob⁹ in illo sacro sanguine suū z corp⁹ suū qđ etiā fecit nosmetipos. Nā z corp⁹ xp̄i nos facti sum⁹. Sz q̄rīs an sim⁹ facti corpus xp̄i qđ ē natū de ẏgine, vel qđ ē in altari sub specie panis. Rñdet glo. vbi sup. q illa ẏba referūt ad eccīam nō ad corp⁹ suū sumptū ō ẏgine. Nō em̄ fecit nos corpus suū qđ natū est de virgine z sumīt in altari sub spē panis z vini, sz fecit nos corp⁹ suū spūale. s. eccl̄iam fidelīū. Et iō ōr spūale ꝙ ꝓsset ex corꝑalib⁹ ptib⁹. i. fidelib⁹, qz ptes el⁹ nō corꝑali sz spūali vinculo charitatis in el⁹ cōpositōe vniūꝛ. licet corꝑa sequestrēt. ¶ Ad bāc aūt vnionē corꝑis xp̄i vt hō fiat membꝝ vbi xp̄s caput est de necessario requirunt tria q etiā diſponūt ad corꝑis xp̄i dignā susceptōz. scz

Fundamentalis ꝓscie depuratio
Actualis mentis deuotio
Totalis ꝑsone voluntatis ꝓfectio

Prīo em̄ req̄ritur fundamētalis depuratio ꝓscie, q sit depurata ꝓscia sic ab oī culpabili defectu. q sup nullo ꝓscia reꝑhēdat. Quia sic lumē solis puro se plen⁹ immiscet siue infundit, sic xp̄s solū puroz z īmaculato cordi se p suā gīam infundit q ē cādoꝛ lucis eterne.

Ubi habeꝛ de ꝓse. dis. ij. Nihil in sacrificijs magis cē pōt q̄z corp⁹ z sanguis xp̄i nec vlla oblatio hac potioꝛ ē, sed hec oīa p̄cellit, q pura ꝓscia dño offerēda est z pura mente sumēda atqz ab oīb⁹ honoranda. Et iō volēs accedere ad hoc sacr̄m dz examinare cōsciam suā ꝑm ap̄l̄m. j. Coꝛ. xj. Et si videat se esse in peccato mortali, s. qz videat se nō penitere ō peccato mortali tā cōmisso, vl̄ esse in ꝓposito alīqđ cōmittēdi. Et in tali statu q hoc sacr̄m suscipit mortal̄r peccat, ꝑp̄t irreuerētiā quā facsacro z rei ꝓtēte sb̄ sacro z rei significate ñ cōtēte et ēt, qz est eccl̄iastici p̄cepti transgressoꝛ. Ille etiā q ꝑm rei veritatē nō ē in pctō mortali, credit tñ esse se in mortali. si cū tali ꝓscia hoc sacr̄m suscipit peccat mortaliter, qz ē reuerentie sacramenti debīte ꝓtēptoꝛ. Si aūt non videt se esse in pctō mortali z non credit z tamen est, aut h̄ ꝓuenit ex omissione diligētie debīte in examinando ꝓsciam, z tūc dico q mortaliter peccat, nō tñ ita ḡuiter, sicut ꝓ⁹. Aut non ꝓuenit ex omissione debīte diligentie quā teneꝛ hō adhibere. Sz qz hō ō lege cōi certꝫ ē nō pōt vtiq̄ peniteat digne ꝑm illō Eccl̄i. ix. Nemo scit vtrū odio vel amoꝛe dign⁹ sit. Et sic accedens in mortali pctō ad susceptiōem hui⁹ sacramēti nō peccat mortaliter, sed ꝓseq̄t remissionē latētis peccati. Aliter em̄ qñcūqz hō hoc sacr̄m susciꝑet exponeret se piculo pcti mortalis, qđ falsū est. Hec Rich. in. iiij. sup sñias. dis. ix. argu. ij. q. j. ¶ Sz q̄rīt vtrū ꝙs peccet accedēs cū ꝓscia peccati, p̄sertim cū hec faciat obediendo p̄cepto eccl̄ie. Ad qđ dōm q peccat mortalit̄ si accesserit h̄ cū pctō mortali, nec excusaꝛ ꝓpter p̄ceptū eccl̄ie, qz eccl̄ia nō p̄cipit vt ꝙs cōicet cū pctō, sz pot⁹ ꝑhabita ꝑparatōe diligēti. Dō sulit ḡ illi qđ antecz accedat ad sacr̄m ꝓsciaz suam expurget. Item dico q q ex contemptū p̄cepti eccl̄ie nō cōicat semel in anno etiam peccat mortaliter. Sed dic. ḡ bñs pctm̄ qđ dimittere non pōt ꝓtūc si accedit peccat mortaliter, si nō accedit etiā peccat mortalit̄ ḡ erit perplexus. Rñdeo. si dicis q pctm̄ dimittere non possis mentiris, etiā si ꝙs in illa dispositione esset, p illa vice qđ de cōsilio sa-

cerdotis abstineret a cõlone. tũc nõ eẽt pple-
xus, qz tũc ex cõtẽptu nõ cõtrairet p̃cepto ec
clesie. z in hoc respiciẽda est ꝓscia ꝓfitentis.
Dico tñ q̃ stante ipostasi si tal' ex ꝓtẽptu no-
lit se expurgare a pctõ, tũc mell' facit ñ acce-
dendo. licet em̃ peccet mortaliť, min' tñ q̃z cũ
pctõ accedendo zẽ. ℣ Scõm dispositiuũ
ad susceptõz sacrĩ ptinens ad pficiẽtes ẽ eleu-
atio mentis in deũ p actualẽ deuotionem.
Eleuatio q̃dem mentis p sanctas meditatõ-
nes z deuotionem causatur. Iuxta illud p̃s.
In meditatõe mea exardescet ignis. Hã sic
ligna multiplicata in igne, ignis roboratur
z augmẽtat. sic multi bonĩ meditatõibꝫ vt
puta xp̃i passiõis, hui' sacrĩ institutõis, z fru-
ctuũ ei' crescit nr̃ affect' deuotõis. Est em̃ il-
lud sacrm magne ꝑtutis z efficacie, qđ a xpo
amore intẽtissimo ordinatũ est, ꝯm Rich. in
iiij. sup mgiz suiarũ, dis. ix. Hoc sacramen-
tum a digne suscipiente xp̃s manducat vtili
ter, qz hec manducatio mãducãti reducit ad
memoriã passionẽ xp̃i. fidem ꝓfirmat, spem
auget, caritatẽ inflãmat. dat vitã gr̃e, xp̃o vnit
mãducãtẽ spñaliť interna ꝓsolatõe reficit ſpz
roborat ad opatõz boni, sustentat ꝫ casum p
uenientẽ ex xp̃la infirmitate, munit ꝫ demo
nis impulsum. remittit ardorez carnalis cõ
cupiscẽtie. purgat veniale pctm̃, et qñq̃z pec
catũ mortale, vt dictũ ẽ. Et p̃ũt h. xij. effectus
assignari p. xij. fructus ligni vite, de quo ha-
bet Apoc. vlt. Et ad celeriorẽ illoz memoriã
in tribꝫ versibꝫ collecti sunt. Versus. Infla-
mat. memorat. sustentat, roborat, auget. Do
stia spem purgat, reficit vitaz dat z vnit. Cõ
firmatq̃z fidẽ, munit, fomitemq̃z remittit. Sed
diceret quis, si aliquis inuenerit se indeuo-
tũ z tepidũ non potẽs sic oia meditari, nũq̃d
accedet. Dñs. aut est psona cõis puta sacer-
dos q̃ gerit psonã eccl'ie si nõ habeat aliũ i-
pedimẽtũ ꝓpter tepiditatẽ hmõi dũmõ faciat
qđ in se ẽ nõ dz omittere missam', qz deuotio
totius eccl'ie in cui' psona celebrat suppletur
qđ sibi deficit deuotionis. Si aũt psona est
priuata, tũc dico q̃ in illa requirit actualis
deuotõ, sz si die cõionis ad nullã deuotõz se
dispositũ sciuerit aut senserit, aut tal' torpor
est ex culpa p̃cedẽte, puta q̃ occupauit se ali
q̃bꝫ inutilibꝫ p q̃ distrahebat', et tũc tuti' est
differre aut ꝑseuault se colligẽdo se ad de-
uotõz q̃ntũ potuit, dando conatũ q̃ntũ in se fu-
it sic humiliter põt accedere sperans q̃ ex vi
sacramenti sibi deuotio conferatur ℟
Tertiũ dispositiuũ est totalis pfectio volũ-
tatis in deũ ꝓponẽdo firmit' nunq̃z de cetero
velle peccare sp in via dei pfistere, z talis cõ
formitas volũtatis ptinet ad pfectos. Psal.
Mihi adherere deo bonũ est. Vult em̃ de'
qđ sp opemur bonũ sine defectu. Quare dr
Drouer. illũ, z hz in decre, de pe, di. ij. ñ reuer
tebat'. Justoz semita est lux splendens z cre-
scens vsq̃z ad perfectũ die, i. pfectoz vita z cõ
uersatio est splendens p boni exempli euidẽ
tiã z crescens p meritoz affluentiã, vsq̃z ad p
fectã clarificatiõem mentis in beatitudine.
Põt em̃ pfecti sp pgredi, z nunq̃z stare. qz ꝯm
Greg. In via dei stare retrocedere est. Ex q̃
bus pz error hereticoz q̃rundã dicẽtiũ. q̃ hõ
in p̃nti vita põt tm̃ pfectõis culmen attinge
re qđ amplius in gr̃a z charitate pficere ñ pt
Cui' rationẽ assignat, qz ꝯm tales als inue-
nirẽt aliq̃s pfectior xp̃o si hõ sp posset pfice-
re, hi reprobant' ab eccl'ia vt hereticĩ. sic hz i
cle, de here, ad nr̃am. Solutẽm rõ illoz ibi
in apparatu, ꝓmo auctoritatibꝫ. Nam p̃s, lo-
quẽs de pfectis dicẽ, Ibũt de ꝑtute in ꝑtutem
z Greg. sup Ezech. Et de pe. dis. ij. Dum san
ctã eccl'iam dñs suscepit in gdibus suis di-
noscit, qz ei' gl'ia p illi' incrementa declarat
De hꝫ gradibꝫ etiã Job loq̃t dicẽs. Per sin-
gulos gdus meos pnũciabo illũ oipotẽtez.
Vos q̃dẽ gd' dñs sub messis noie describit
dicens. Sic est regnum dei quẽadmodum
si hõ iactet semẽ in terrã. z dormiat z exurgat
nocte ac die z semen germinet z crescat dum
nescit ille, vltro em̃ terra fructificat ꝓmũ her
bã, deinde spicã, deinde plenũ fructũ in spi-
ca. et cum ex se pduxerit fructum statim mit-
tet falcem, qm̃ adest tps messis. Semen hõ
iactat in terrã cũ cordi suo bonã intentionez
inserit, ꝓstea dormit, qñ tu spe boni op'is
q̃escit. Nocte ac die surgit z inter aduersa et
pspera p̃ficit, semen germinat z crescit dũ ne
scit ille. qz z cũ adhuc metiri incrementa sua
nõ valet semel concepta ꝑtus ad pfectũ du-
cit, z vltro terra fructificat, qz p̃uenientẽ se q̃
tia mens hois spontanea ad fructũ boni o-
peris assurgit. Hora ibi plene. Ad rõnẽ illo
rum dr qđ min' p̃t hñ p augmentũ puenire
ad q̃ntitatẽ maioris in his que hñt quanti-
tatẽ vni' rõnis, sz gr̃a alterius hois se hab'
ad gr̃am xp̃i sicut virtus ꝓticularis ad vni-
uersalẽ. Vñ sicut ꝑtus ignis quantumcũq̃

crescat ñ potest equari ẏtuti sol, ita gīa hoīs quātūcūqz pfecta ñ pt eqrī ẏtuti z gīe xpi. vt etiā dicit Tho. in. iij. pte. q. vij. argu. ij. Hō ē ḡ facienda equatio finiti ad infinitū. S. Dz qrīt vtrū pfectꝰ ad h vt magis pficiat sp z frequenter debeat cōicare. Dico qꝺ cīb ille vt pfit, pficiēti z pfecto reqrit debitā ꝓparationē puritatis et deuotiōz, vt dictū ē, z q̄ assiduā dz talē ꝓparationē bñ facit cōicādo frequēter, q̄ ẏo raro etiā cōicet raro Vñ in ꝓmitiua ecclīa q̄tidie cōicabant, qz habebāt bulsmōi innocentiā siue puritatē ꝑ baptismū z ardorē charitatis siue deuotōis, ꝑ donationē spūssctī. qz ẏo postmodū charitas refriguit z innocentia baptismal vt in pluribꝫ ꝺicta fuit. Jō relictū fuit iudicio z ꝺscie vniuscuiuscqz vt cōicaret qñ se dispositū cognosceret ne mādūcaret ad suā dānatiōz. Et qz homines inceperūt fieri negligētes, iō itez īstitutū fuit qꝺ frequentaret. Vñ anacletꝰ papa īstituit vt qñcūqz venīrēt ad ecclīam cōicarēt. Dz qz multi freqntabāt ecclīaz q̄ se ñ bñ ꝓparabāt, iō īstituit papa Fabianꝰ vt ter i anno cōicarent, s. in natali, pasca. z pēthecoste, qz in his festiuitatibꝫ melius se ꝓparabāt. Et qz hoīes in his tribꝫ festis z tpibꝫ adhuc negligētes erāt, iō ad extremū ē ad pascā reductū, qꝺ ꝓcedit ipi ꝓparatio, s. q̄dragesima ꝓmittue cōicet frequēter. Sz si se i statu medio dz aliqñ dz cessare vt discat reuerēter accedere, aliqñ cōicare vt inflāmet ardore, z tūc ꝺm illā ptē ꝺm quaz viderit se melius ꝓficere ad illā declinet, qz hoc solū experientia discere pōt. Dicendo ḡ qꝺ aliꝯ est vtile sepe cōicare z aliquibꝫ vtile raro ꝺm dicta. zc.

Feria secunda post Oculi

Quanta audiui
mus facta in capharnaū, fac z h in pīa tua. Lu. iiij. c. Naz vt videm⁹. oē agēs ꝑ sua actōe reqrit passuz scz subiectū debitū. qz. ij. ō aīa dīc phs. Actꝰ actiuoz sūt in patiēte ꝓdispositō. Agricola ei volēs semiare necessario reqrit terrā aptam z dispositā ad hoc, qz si semē iaceret in petraz vel in terrā incultā nō germinaret nec ꝓduceret fructū. Sic seminatoz verbi dei requrit etiā homies dispositos z aptos ꝑ susceptiōe doctrine. Nō em equaliter omnibꝫ ꝓponē dū est semē ẏtatis. Nō em infidelibꝫ z hereticis nec induratis in malicia ē ꝓdicandū. vñ Deuge. vt habet. xliij. dī. In mandatis habemus vt veniētes ad ciuitatē discam⁹ ꝓpus q̄s in ea dign⁹ sit vt apud eū cibū sumam⁹. q̄nto magis nosce oportet q̄s q̄lis ve sit is cui immortalitatis verba credēda sūt. Sollicitī em esse debemus dicēte xpo. ne margaritas nostras mittam⁹ añ porcos ne forte ꝙculcēt eas pedibꝫ z canes ꝙuersi dirūpant. Mat. vij. Dō exponit Aug⁹. ū. li. de sermōe dñi in monte, c. xv. dicēs. Sacra scriptura dz sctīs. qz nō dz corrūpi, z margarite, qz nō dz ꝙcūli canes sunt ẏtatis ipugnatores, porci ẏo veritatis ꝙtēptores, q. d. Nolite sacrā scripturā apire xpi ꝓdicare hereticis, infidelibꝫ. nec luxuriosis z carnalibꝫ ne vilipendat et reꝑbendant vos, verberēt et occidāt. Dz videl xps ꝓrium fecisse, infidelibus et publicanis ꝓdicando. Rñdet sanctus Aug. Heretici siue infideles aut ita sūt obstinati q̄ de eoz correctione nō sperat: aut sperat si sic est eis ꝓdicādū. sic faciebant apli. si nō aut habitāt cū aliis q̄ ꝓdicationē recipiunt z tūc est eis ꝓdicandū. Ita intelligit hoc dictū. Sic cū xps cognouerit ꝓpīm patrie sue, s. de nazareth in malicia obstinatos z duros. Nec dictis nec factis posse eos ꝙuertere ibi ñ ꝓdicauit nec miracula fecit sz capharnaū accessit ad ꝓpīm dispositū ꝓdicādo z miracula faciēdo. Et iō dixerūt ei in ꝺei. Quāta audiuim⁹ zc. V. Querit. vtz parētes z ꝓpinq̄ sint extranei i oībus ꝑferendi, z videt qꝺ sic, ad Gal. vl. Operemur bonū ad oēs, maxime aut ad domesticos fidei. Cōtra. xps patriā suā reliqt z extraneis ꝓdicauit z bñfecit, ḡ ꝺom ꝺm mgīm lij. sniaz. dī. xxix. q̄ domesticus siue ꝓpinquꝰ est locādꝰ in ordine charitatis q̄nto loco. extraneꝰ ẏo in sexto. Scōm em mgīm verus locꝰ caritatis z dilectōis ē, vt ꝓmo añ oīa diligam⁹ deū. Scōo nosmetipos. Tertio parētes. s. patrē et matrē. Quarto filios, fratres sozores, z hmōi. Quinto domesticos. Sexto extraneos z inimicos. Nam rō hoc dictat qꝺ illud qō est ꝓpinquꝰ plus respiciat et prꝰ sicut etiā diffusio calozis corpalis prius ē ad loca ꝓpinquioza q̄z ad remota, ḡ a cōsimili cōmunicatio malozis amoris spūalis prius respicit naturaliter qō est sibi ꝓpinquū q̄z qō ē remotū. Sed est notādū qꝺ aliter est dicēdū de propinquo et parente eque idoneo et minus idoneo. Si em ꝓpinq̄ sūt eq̄ idonei cū

Feria secūda post Oculi

extraneis, põt qs suū ppīquū vl' amicū pferre extraneo nisi forte ex hoc scādalū oriat, vl' aliq̄ exinde malū exēplū accipiāt, vt qñ timet̄ p babilit̄ q̄ ex hoc alīj etiā inducāt ad hoc facīedū ꝓpinqs siue amicis mīn⁹ dignis. Dul⁹ exēplū habem⁹ Gen. xl. xli. vbi dr. q̄ Pharao dixit ad Joseph de frībus suis, q̄ si nosti in eis viros industres: ꝓstitue eos magistros pecoꝝ meoꝝ. Si vo ꝓpinqu⁹ amic⁹ alicui⁹ sit mīn⁹ idone⁹ extraneo nō dz eū pferre in aliq̄ postposito extraneo melioꝛi. als tal' dr infidel' dispēsatoꝛ, qr negociū qđ gerit ñ meliorat cū possit. Exēplū pz etiā i saluatoꝛe q̄ petētibus ꝓsanguineis vt vn⁹ ad dexterā z alius ad sinistrā in regno suo sederet. rndit. Nescitis q̄d petatis, ꝓ hoc etiā dr ad argu. ꝓriuz. qr extranei erāt ꝓpinqs z ꝓpatriotis meliores tō eos ptulit z mīta bona eis fec̄, vñ Hiero. sup Leui. viij. c. dic̄. Qui pstātioꝛ ē ex oi ꝓplo q̄ doctioꝛ. q̄ sanctioꝛ q̄ in oi ꝑtute eminētioꝛ ille eligat̄ ad sacerdotiū. Nō tñ mīme hodie fuat̄, pl⁹ inspicit̄ potētia q̄s sapīa, nobilitas, q̄s vtilitas, burſa plena q̄s mēs serena. Et tō recto ordine puerso necessario oīm patimur subuersionē. ✠ Querit̄ iteꝝ vtrū hō maioꝛi debito teneat̄ informare infideles q̄s infide instructos. Ad qđ rndendū premitto talem distinctiōz, q̄ alio z alio mō informandi sunt gentiles, iudei, heretici, z veri xpiani. Prīo gentiles instruendi sūt p rōnes naturales, vt ad fidei fundamtū possint penire pbat̄, gētiles nō ꝓuenīūt nobiscū in auctoritate alicui⁹ sacre scripture p quā possint ꝓuinci, ğ p rōnes ꝓuincēdi sūt z inducēdi vt fidei nostre adhereāt. Ñcedēs est scti Thome, in sūma ꝯ gentiles, li. j. c. xj. z ꝓsequentia tenet. qr vbi deficit auctoritas ad rōnem currēdū est qr ius naturale cōe ē oī nationi. di. j. ius naturale. Hcdo iudeis oñendū ēvet⁹ testamtū male intellexisse, vt p h ad fidē inclinēt. Et sic beat⁹ siluester conat⁹ est q̄sdam adducere ad ꝓfectus vīā. vt pz in legēda ei⁹. Tertio heretici tā p rōnē naturalē q̄s p vet⁹ testamētū z nouū inducēdi sunt vt ad gremiū sctē mr̄is eccl'ie redeant, zsic pz in alīq̄b plures sūt ad fidē reducti. Quarto tā gentiles q̄s iudei nec nō heretici miracul' sunt ad fidē reuersi, patz hoc de multis sanctis q̄rū q̄dam gentiles, q̄ dā iudeos, q̄dā hereticos p miracula ꝓuerterūt, z h maxie fuit necessariū in ꝓmitiua ecclesia, vt pz in glo. sup illo ꝓbo. Signa autē eos q̄ credidernt h sequēt. Dar. vl. Quinto gētiles magis errāt q̄s iudei, z iudei q̄s heretici, supple intelligendo circa pl'a, pbat̄, pl⁹ negāt de scriptura gentiles q̄s iudei. et iudei q̄s heretici, qr heretici circa aliq̄s articlos errant tm̄. iudei aūt totum nouū testamentuz negāt, z vetus male interpretantur, gētiles aūt totā sacrā scripturā negāt in q̄ntū tāgit fidē nr̄am. Sexto heretici gul⁹ z piculosi⁹ errāt q̄s iudei, et iudei q̄s gentiles, pbat̄. guius peccat q̄ nō implet qđ pmisit q̄s q̄ nō ipiet q̄ nō pmisit, sz heretici a fide apostatarūt. z tñ vt fideles licet nō sint adhuc aliq̄d tenēt z sb ptectu tali plura mala pñt braxare. Et ita pñt etiā facere iudei cū q̄b⁹ testamentū habemus cōe, qđ male vt dictū ē interp̄tant. Septio rndēdo ad q̄stū, hō maioꝛi debito tenetur informare infideles q̄s instructos i fide, dūmō credat aliq̄d boni efficere, pz. qr mal⁹ piculū imineꝛ ex pte infidelitū z maxime hereticoꝝ q̄s fidelitū rē. Quātū nūc ad cōtinuatiōez euangelij hodie dictū est quō aduersar⁹ inuadit possidentē, hodie docemur fugere inuadentē. Et fm h tres sunt ptes p̄ncipales declarande

In ꝓma vana iudeoꝝ postulatio, in p̄nci.
In scōa ceca phariseoꝝ ꝓturbatio. repleti.
In tertia tuta xp̄i declinatio. ibi. Jhs aūt.

Quantū ad primum

Jhu existēte in nazareth dixer̄t scribe z pharisei, Quāta audiuim⁹, q. d. Nescim⁹ an rumoꝛes illi veri sint q̄ dicunt̄ de tuis miracul' nisi etiā h in nazareth q̄ ē ciuitas tua etiā p' bauer̄is. Et vocāt nazareth ei⁹ patriā. qr ibi ꝓceptus educat⁹ seu nutrit⁹ fuit, et in bethleem natus. ✠ Rndit Ihs. Amē dico vobis nemo ꝓpha gñal'r loq̄ndo accept⁹ ē i patria sua. Ex q̄b⁹ videt xp̄m velle inferre, sed ego sū ꝓpha vob in lege pmiss⁹, Deut. xviij. Prophetā de gēte tua z de frībus suscitabit tibi dñs deus, ipm audies. Sz me nō accipitis imo ꝓtēnitis, q̄re nō estis digni q̄ iter vos miracula faciā ꝓpter vram incredulitatez, et h oñendo adducit duo exēpla pbantia veritatē sui dicti, s. ppha as ē magis acceptos int' alienos q̄s iter ꝓprios. Primū sumit̄ iij. Regū. xvij. de belya q̄ tpe magne famis derelict⁹ ab oīb⁹ viduis gētis sue isr'l' acceptus fuit deuote z sustētat⁹ a q̄dā vidua gentili. z sil'r h a suis psecut⁹ fuit, z g etiā ab eis suum

surrſpuſt bñficiũ alijs ꝓferẽdo, z lõ ñ mirũ ſi inſtar helye xp̃s apõ extraneos, z ñ apõ ſuos incredulos z ingratos miracula feẽ dicẽs in ṽitate dico vob. Nota ſarepta eſt modica vrbs iter tyrũ z ſydonẽ. Extẽplũ ſcõm ſumit, lũ. Re. v. de Heliſeo, q̃ inẽ ꝑlm ſuũ iſrl̃ neminẽ a lepra curauit, ſz tm̃ gentilẽ extraneuz ſ, naamã ſyrũ, ꝓter ingẽtitudinẽ gẽtis ſue iſrl̃ z ei⁹ idolatriã, q; tũc colebãt vitulos aureos q̃s hieroboã feẽ, iferẽdo ſiẽ ꝑus Si g̃ iſti famoſiſſimi ꝑphe nõ fuerũt acceptꝫ ꝑꝑ ꝑlm ingratitudinẽ z apõ extraneos miracula oñdẽrũt q̃re ñ etiã xp̃s eximi⁹ ꝑphaꝝ ꝑt ꝑꝑ ingtitudinẽ z malicia gẽtis ſuc fugere z ſe ad aliam gẽtẽ deuotã trãſferre vbi reuerẽter ſuſcipiẽt z bonũ fructũ opaꝝ. ¶ Moraliter eſt notandũ ꝙ inter alia q̃ reddũt hoiem iuſtũ z ſanctum ꝓẽptibilẽ eſt nimia familiaritas. hõ emi q̃ntũcũq; ꝑtuoſus ſi inter alios cõmoraꝝ vitionibil curaꝝ z ꝓtẽniẽ. Quare phs dic̃ de regimine ꝓncipũ. Nimia familiaritas parit cõtemptũ. Et, ff. de offi. ꝓſi. l. obſuãdũ, Ex conuerſatõe eq̃li cõtẽptio dignitaꝝ naſcit. Dñt g̃ ꝑſone honeſte z ſuꝑioris dignitaꝝ ſe ſubtrahere a ꝙiuſq; z cõuerſatõibꝫ inferioꝝ ne ꝓẽptibiles habeãt. Et ſpẽaliter ſacerdotes cuſcũq; ꝓditõis exiſtãt dñt vitare tabernas publicas vbi ſũt ꝓſortia z ꝙiuſula laicoꝝ, extra de vi. z hone. cle. clerici officia, z in cle. j. z ij. eo. tl. ec. Et ſpẽaliter intelligit̃ de ꝙiuſq; in q̃bꝫ ſũt loculatores z luſores z hmõi infames ꝑſone, cũ q̃bꝫ non ꝫ clericis z religioſis eẽ, alꝫ licite ꝑñt cũ honeſtis ꝑſonis eẽ q̃s emẽdare ꝑñt ṽbo z exẽplo, ſiẽ xp̃s Uñ. j. Pe. ij. Conuerſatõz vram hñtes inter gẽtes bonã, Sz ꝫ multa habeãt ſcitatꝫ z honeſtatis exẽplaria tã in vita xp̃i z ſctõꝝ patrũ q̃s etiaz adhuc ſupuenientiũ deuotorũ religioſorum ſacerdotum z ſecularium ꝑſonarum, nullus tñ eoꝝ in patria ſua, ſ, in hoc mundo acceptatur neq; iuſtus ꝑdicatur ꝑter

Malicioꝝ carnaliũ experientie ꝓtinuitatez

Nature infecte ad male loq̃ndũ ꝓnitatẽ

Ut troꝝq; vite diſformitatem.

Hõ ꝑmi ꝑz. Hã fm Chry. ſup Matth. Dis hõ eſtimat ſm ſe altꝫ, nec põt melꝰ ſentire de altero q̃s ipe ſentit de ſe. Ecce fornicarius neminẽ eſtimat caſtũ, ſup bus neminem putat humilem. Cui⁹ rõ ẽ, qꝛ receptũ ẽ in recipiente ꝑ modũ recipientis. Sicut ꝑz de dulci recepto in lingua febricitãtis de q̃ dic̃ z ꝺicat ꝙ ſit amarũ, qꝛ lingua amaro humore infic̃t. Hic cũ hoies ſeculares carnalia deſideria z ſpurcicias mundi ꝓtinue exercẽtes z experiẽtes ſint, g̃ carnales religioſos z ſanctos viros tales eſſe iudicant q̃les ipi ſunt. ¶ Nõ tñ iudiciũ temerariũ apls ꝓhibet dicẽs Nolite añ tp̃us iudicare. j. Cor. iiij. De tali iudicio etiaz habeẽ. ꝛj. q. iij. temerariũ, vbi õz ꝙ nõ eſt curandũ iudiciũ humanũ vbi ẽ bona ꝓſcia, qꝛ tale iudiciũ ẽ temerariũ. Dñt ergo tales infecti pctis ꝓmo ſeipos iudicare, qꝛ ꝫm apl̃m. Si noſmetipos iudicarem⁹ vti q̃ nõ iudicaremur. Unũ dixit q̃dã frat̃ vt legitur in vitaſpatꝝ, ꝙ qñ dñs flagellauit egyptũ in ꝓmogenitis ſuis nõ erat dom⁹ in q̃ nõ erat mortuũ. Et dixit diſcipul⁹. q̃d eſt h̃. Rñdet ſenex. Si q̃s videt pctã ſua nõ cõſiderat aliena nec iudicat. Sicut etiã legit̃ in vitaſpatꝝ. ꝙ quidã frẽ in ſcithi aliq̃n inuent⁹ ẽ culpabilis Et miſerũt ſeniores ad abbatẽ moyſen vt veniret, z noluit venire, miſerunt autẽ ſcõo dicentes veni, qꝛ frẽs te expectant. Et ſurgẽs venit tollẽs ſecũ ſportam vetuſtiſſimã z impleuit eaz arena z portauit. Illi ꝓcurrerunt ei obuiã dicentes, q̃d eſt h̃ pat̃. Dixit eis ſenex. Pctã mea ſunt poſt me currẽtia z ea nõ video, z veni ego hodie aliena iudicare pctã. Illi aũt audientes nihil locuti ſunt. Unũ dixit ali⁹ ſenex. Nõ iudices fornicatorẽ ſi caſt⁹ es. qꝛ ſilr̃ legẽ ꝓuaricaris. Qui eñ dixit. Nõ fornicaberis, etiã dixit, non iudices. Unũ frẽ q̃dã interrogauit ſenẽ dicẽs. Si videro culpã fratris mei bonũ ne ẽ celare, dixit ei ſenex. Quacũq; hora tegimus pctã frẽs tegit de⁹ pctã nr̃a, z q̃n ꝑdiderim⁹ de⁹ ꝑdet nr̃m pctm̃. ¶ Scõo dico ꝙ ꝑphe, i. bonis ꝓtuoſi ꝓẽptibiles ſũt mũdo. z nõ acceptant a mũdanis, ꝓpter infectiõz nature. Hã tãta ẽ infectio nature hũane ꝙ oẽs hoies ꝓni ſt ad malũ, z lõ ꝓniores ad detrahẽdũ z ad malũ dõz q̃s bonũ loquẽdũ. imo q̃ ignoraꝝ q̃ fine fiant, z ꝫ q̃ñq; bono fine, ad malũ tñ interptantur Cui⁹ cã ẽ, qꝛ humana locutio eſt inuoluta de tractionibꝫ et calũnijs. Unũ in plogo ſniaꝝ dicit mgr̃. ꝙ nõ dubitamus humani eloquij ſermonẽ ſp calũnie z detractõi emulorũ fuiſſe ſuppoſitũ. Hoc eſt q̃ Ben. vij. õz. Seſus eñ z cogitatio humani cordis in malũ ꝓna ſũt, ſ, ad detrahẽdũ z male iudicandũ. ꝫ doctrinã moraꝝ. Cathonis dicẽs. Eſtimationez retine. Sed dubitaꝝ an aliq̃ mõ liceat alicui

Feria secūda post Oculi

malū dicere vel iudicare de ꝓximo suo. Ad ꝟ dom q ꝟ pōt eē vno mō ex cuidētia facti vt q̄s aliū iudicz z dicat homicidā q̄ vidit eū interficere hoiem, z ꝟ nullū pctm̄ ē. Sc̄o mō ex signis cuidētib, vt cū q̄s dicit vl iudicat aliquē fornicatorē, q̄ vidit eū cū alīq̄ nuda z solū cū nuda z sola, ꝟ etiā nullū ē pctm̄. Tertio in signis leuib, z in ꝟ iudicio est triplex gd. Prim cū q̄s ex signis leuib incipit dubitare de bonitate frīs. z ꝟ ē pctm̄ veniale, q̄ pcedit ex humana fragilitate, z ꝟ nō vocatur ꝓprie iudiciū sz suspitio. Sc̄o gdus q̄n ex talib signis firmiter tenet in aīo q frater sit malus, z ꝟ ꝓprie ē iudiciū, q̄ iudiciū ꝑportat sniam firmā, z ē pctm̄ mortale, q̄ ꝟrīatur charitati. Tertius q̄n ex talib signis leuibus nō solū p̄dicto mō iudicat. sed etiā pcedit ad manifestatiōz z ad punitiōem fratris, et hoc ad huc est grauius, q̄ nō solū est ꝟ charitatez, sed etiā ꝟ iusticie equitatē. ℟ Tertio mō acceptanr, rē, ꝓter vite difformitatem. Haz sicut ꝟrīa non se cōpatiuntur sed mutuo se expellunt. sic vita bōrum est detrimētū malox, sicut pz in xp̄o z iudeis. Hā q̄ vita xp̄i fuit bona z iudeox mala, iō frequēter ab eo reꝑhēsi z victi vitā suā repugnabant. dicentes eū esse blasphemū. malefactorē. violatorē legis. Sic z mō nō ē tante sanctitatis religiosus q̄ si malicīā z vitā boiz nitit reclamare vita eius vilipēdit z ipe reprobat. Est em̄ de ꝓfectate audiēda sic de sumptōe aque bñdicte. Q̄n em̄ aqua dat bñdicta a sacerdote p missam, tot ꝓpls deuote applaudit z accurrit approximando ad sacerdotē, deponūt capucia, inclināt capita, extēdūt man z vestes vt aquā bñdictam recipiāt, sz si sacerdos liberalit supsperserit de aq̄ statim auertūt se z fugiūt z ꝟ sacerdotē murmurāt. Sic nobiles z ignobiles cū audiūt de aliq̄ p̄dicatore deuoto religioso q dicit hoib veritatē mirabiliter applaudūt z cōmendāt z sermones eius frequētāt, sz si ꝓtingat q ad vicia ꝓpria eorū se inclinat z largiter dat correctionē, statim remurmurāt z facilē auertūt, p̄dicatorē cōtemnūt z vitā el reꝑhēdunt. ū. Tbi. iiij. A veritate q̄dē audituū auertēt, ad fabulas aūt conuertēt. Au. xj. q. iij. nemo ꝓitox. Deli ē, pro veritate supplicīū pati q̄ adulatōe recipe bñficiū. Item ibidē Pelagi. Unicui puidendū ē ne aliquē iniuste ꝓsequat iudicet vel puniat ne ihesum persequatur et puniat z iudicet.

Et sic patet rē.

Quātum ad secundā

ptē notandū q humane neq̄cie ꝓprīū est qō si rōib vincit nō acq̄escere sz in irā ꝓrumpere z extra in malū actū irruere, et q̄nq̄ in homicidiū. Et q pharisei a xp̄o manifestis fuerūt rōib z exēplis supati. iō in irā ꝓcitati dicētes xp̄m decliuitate. s. nazareth in supcilius mōtis vt eū p̄cipitarent z occiderent. ℣ Moralit ē notandū. q ignis rōe sue caliditatis est maxime actiuitatis iter oīa elemēta. Hā sm ph̄m, ū, de aīa, posset augeri in infinitum q̄usq̄ eēt cōbustibile, z g̃ sūmo studio cauendū est ne fiant incēdia, vt em̄ habet in legi. ff. de offi. p̄fec. vigilū. p totū. Antiq̄ magnā custodiā ignis habebāt. Ordinatū ei erome erat p impatores q vn ꝟ in ciuitate p̄fecti siue mgr vigilū erat q̄ cū alīs sibi subiectis p totā noctē diligēter vigilabat. z oīa loca vbi visitabat. z ne incēdia fierēt p negligētiā inq̄linos omnes admonebat vt vnusquisq̄ apud se in domo hīet z negligētes fustib z flagellis z alīs gulosib penis arcebant. Talis custodia etiā apud nos sp ē habēda. Sed cum ignis spūalis, s. ira grauior z mlto pl dāna billor sit q̄ ignis corpal, iō tāto maior custodia z diligētia būda est ne incendamur ira. Hā iracūdia int alia pctā mortalia ānumerat. di. xxv. §. alias, de quib ōr. Quicunq̄ ei aliq̄d ō istis pctis in se dñari cognouerit. nisi digne se emēdauerit, et si habuerit spacium lōgo tpe pniam nō egerit z largas elemosynas non erogauerit. et a pctis ipis nō abstinuerit. illo trāsitorio igne deq dic apls purgari nō poterit, sed eterna illū flāma sine vllo remedio cruciabit. ℣ Est em̄ iracūdia tam malū z dānosū pctm̄ q̄ subtrahit

Deo effectum sue potentie

Proximo affectū debite beniuolentie

Propo subiecto aspectū rōis z intelligētie

Nulli em̄ nisi ō ꝓpetit rōe sue potentie cui pas iudicialit vindicare. bonos simpliciter habitare, reis liberalr sua dona dare z legare. Sed ꝟ illa iniurlat iracdū in oīb. Primo aufert a ō vindictā, q̄ ira est deordinatus appetit vidicte. z de dic Rom. xij. Mihi vindictā. z ego retribuā. De em̄ duo sibi refuauit, s. gliam z vindictam. sz vnū vult sibi subtrahere supbo, z alterū iracundus, de glia dei ō Isaie, xlviij. Gloriā meam alteri

nō dabo, z apl's. Nolī deo honor z gl'a. Secūdo iracūd⁹ deo īiurīaī ex eo q̄ expellit eū a q̄ete sue habitatōis, de q̄ ps. Fact⁹ ē in pace loc⁹ ei⁹ z habitatio ei⁹ in syon, i. in mēte q̄eta quē locū pacī ꝓturbat iracūdus. puer. xv. Vir iracund⁹ puocat rixas. Tertio deo īiurīaī ipedīēdo ne legatū dei stare possit. Le gault em de⁹ hoīb⁹ pacē in fine vite di. Joh. xiiij. Pacē relinq̄ vob pacē meā do vob. Et ō iracūd⁹ tāq̄ obsessus a dyabolo z excōica tus a ꝺo ē vitād⁹. puer. xxij. Noli eē amicus hoī iracūdo neq̄ ābules cū viro furioso. Ex q̄ dīceret q̄s videt q̄ ira nō sit pctm. peccā do em fm doc, demeremur sz passiōib⁹ ñ me remur sīc nec vitupamur, vt ꝺr, ñ, et hi, g̃ nul la passio ē pctm. ira āt ē passio zc. Cōtra h̄ di cit apl's Eph. iiij. Omis indignatio z ira tol laī a vob. Rñdet Tho. in, ñ, h̄, q. ci vij. q̄ ira p̄ie noīat q̄ndā passionē. passio āt appetit⁹ sensitiui intantū ē bona inq̄tū rōe regulat. si aūt ordie rōis excludat ē mala. Ordo autē rōis i ira p̄t attēdi q̄tū ad duo. Prio q̄tū ad appetibile in q̄ tēdit q̄ ē vindicta. Uñ si ali q̄s appetat q̄ fm ordinē rōis fiat vindicta. ē laudabil' ire appetit⁹, z vocat ira p zelū: si aūt aliq̄s appetat q̄ fiat vindicta q̄litercūq̄ ꝺ or dinē rōis, puta si appetat puniri eū q̄ nō me ruit vl' vltra q̄ meruit. vl' etiā ñ fm legitimū ordinē, vel ñ ppter debitū finē q̄ ē ꝓseruatio iusticie z correctio culpe erit appetit⁹ ille ire vicios⁹, z noīaī ira p vicīū. Alio mō attēdi tur ordo rōis circa trāq̄tū ad modū iascēdi vt sc̄z mot⁹ ire nō īmoderate ferues̄at nec in teri⁹ nec exteri⁹. Nō q̄dē si p̄termittaī nō erit dicta. Ad obiectōz igit̄ ꝺr q̄ nō q̄ passio p̄t eē regulata rōe vel nō, z tō fm passionē absolu te ꝓsideratā ñ īportaī rō meriti vl' demeriti, seu laudis vel vitu perñ, fm tñ q̄ ē regulata rōe p̄t hīe rōnē meritoriī z laudabil', z ecōtra rio fm q̄ ñ ē regulata rōe p̄t hīe rōnē deme riti z vitupabil'. Et tō ibidē p̄b⁹ dīc q̄ lau daī vel vitupaī q̄ alteri iascit. Secōo ira sb trahit primo affectū debite benīuolētie. Te nor em primi ē saluare subam, famā z ꝑsonā ℣ Sz ꝺ illa tria ira cōpellit aliquē ad nocē dū primo, s, subam depdādo. Eccl. xxj. Ob turgatio z ira anuliabūt subam, famā etiā et ꝑsonā, s, famā diffamādo z ꝑsonā trucidādo Uñ, ri. q. iij. cū apō. Ira faç hoīem talia cō mittere de q̄b⁹ p⁹ multū hō solet dolere. Tu lusmōi irat⁹ q̄ diffamat primū vl' occidit cō paraī apō. q̄ fm p̄hm ē aīal iracūdū nullaz recipiēs disciplinā, sz poti⁹ se morti exponit q̄z domesticeī, nocīuū multū z lesiuū z p mo dico iascit z primū inuadit, sic iracūd⁹ p le ui facto vel ꝓbo z frequēt p modica suspitōe diffamat ꝓberat, lacerat, destruit z occidit p primos suos, z poti⁹ vult mortaliter peccare z seip̄m ad piculū tpalis z eternalis mortis dare q̄ velit primo suo pcere. De tali primo q̄ sic recipit nocumētū ab iracūdo dīc ps. Ex termiauit eū aper de silua z singularis ferus depast⁹ est eū. Uñ Hat. v. dīc de⁹, Dis qui iascit fratri suo re⁹ erit iudicio, vbi dīc glo. qō p illa tria q̄ ibi tangūt. s, iudiciū, ꝓsiliū et gebennā, diuerse mansiōes in eterna dāna tione p mō pctī singulariter exprimunt. Sz q̄rit aī oīs ira sit pctm mortale, z videt qō sic p tā dicta. Cōtra, dīc ps. Iascimi et nolite peccaer. Sup q̄ ꝓbo dīc glo. Venial' est ira q̄ ñ ducit ad effectū. Rñdet san. Tho. in, ñ, q. ci vij. Ad mot⁹ ire p̄t eē inordinat⁹ et pctm dupl'r. Uno mō ex pte appetibil'. vt pote cū aliq̄s appetit iniustā vindictā, z sic ex gñe suo ira ē pctm mortale qō ꝓtrīat charita ti z iusticie, p̄t tñ ꝓtingere qō tal' appetit⁹ sit pctm venīale, ꝓpter īpfectōz act⁹. q̄ q̄dē imp fectio attenditur vel ex pte appetet̄s, puta cū motus ire puenit iudiciū rōnis. vl' ex pte ap petibilis, puta cū aliq̄s appetit in aliq̄ modi co se vindicare, qō quasi nihil ē reputādum, ita qō si etiā actu inferaī nō eēt pctm morta le, puta si aliq̄s paz trabat aliquem pueruz p capillos vel aliquid hmōi. Alio mō p̄t eē mot⁹ inordinat⁹ ire q̄tū ad modū iascendi, vtpote si nimis ardenter iascaī interi⁹. vel si nimis exteri⁹ manifestet signa ire. Et sic ira fm se non hz in suo genere rōnē mortal' pctī. p̄t tñ ꝓtingere qō sit pctm mortale, puta si ex vehemētia ire aliq̄s excidat a dilectōe dei et primi. Ad obiectōz igit̄ dom qō ex illa auto ritate nō babeī qō oīs ira sit pctm mortale. sed qō stulti p iracundiā spūaliī occidunt, in quātū sc̄z nō refrenādo p rōnē motū ire dila bunt in aliq̄ pctā mortalia, puta in blasphe miā dei vel in iurīā primi. ℣ Tertio ira p̄tio subiecto subtrahit z destruit tria. primo subtrahit bonestatē corpalis dispositōis Secōo ipedit ptātē natural' rōis. Tertio mi nuit q̄ntitatē vital' duratōis. Primū patz, qz quātūcūq̄ ꝑsona sit pulcra mutaī tñ p iram

Nā vertit oculos, faciē, man⁹ ⁊ pedes, rubet in facie vel pallescit, spumat in ore, man⁹ tremulat, lingua cespitat, ⁊ tot⁹ hō alienat. De illo loq̄t Sen. ij. ⁊. iij. de ira di. Nihil eq̄ pfuit irato sic intueri deformitatē rei. Nā in ea facies turbat ora pulcerrima fedat, curuos vult⁹ ex tranq̄lissimis reddit. ⁊ seq̄t. q̄lē putas cui⁹ imago tā feda ē. Jō dic q̄dā q̄ iratꝫ pfuit īspicere speculū vt imago repcussa oñderet hoī suā deformitatē. Hec ille. Scdo īpedit ptātē natural' rōis, iuxta illud Catho-nis. Ira impedit aīm ne possit cernere verū Et iō dyabol⁹ fac sic astut⁹ piscator q̄ qñ faciliter vult decipe pisces turbat aquā, ⁊ tūc est secur⁹ q̄ pisces nō pñt cernere rethe ⁊ piculū ꝓpositū. Eodē mō dyabol⁹ fac īmittēdo in quācūq̄ ꝯgregatōz ire turbatōz ⁊ rixe per aliquā iracūdā ꝑsonā vt possit eas liberi⁹ capere ꝑ pctā ⁊ ad placitū mactare. Tertio ira minuit q̄ntitatē vital' duratōis. Aīalia eī excessiue colerica sūt natural'r breuis vite scdz phm, sicut maxīe apparet in canib⁹. Et h̄ ē ēt qd̄ dr Eccī. xxx. Zel⁹ ⁊ iracūdia minuūt dies ⁊ añ tp̄s senectā adducēt. Et iō antiq̄ dixerūt irā esse breuē insaniā. ⁊ iō maxīe est cauenda cum sit peior dyabolo. Nam legio demonū pt esse in vno hoīe, duo aūt iracundi nō pñt esse sil' in vna domo. ✕ J ✕ Sed querit, an ira sit maximū pctm̄ ⁊ grauissimum, et videt q̄ sic fm Chrys. Nihil est turpius visu furientis, g̊ ⁊c. Rñdet Tho. vbi sup̄. q̄ sicut etiā ꝑius dictum est Inordinatio ire fm duo attendit. s. fm indebitū appetibile, et fm indebitū modū irascendi. quantū igit ad appetibile qd̄ iratus appetit videt ira esse minimū peccatoꝝ, appetit em̄ malū pene alicui⁹ sub rōe boni qd̄ est vindicta, ⁊ iō ex pte mali qd̄ appetit cōuenit pctm̄ ire cū illis peccatis que appetūt malum ꝓximi, puta cuz inuidia ⁊ odio sed odium appetit absolute malū alicuius in quantū hui⁹, inuid⁹ aūt appetit malū alteri⁹ ꝓpter appetitū ꝓprie glorie, sed iratus appetit malū alteri⁹ sub rōe iuste vindicte. Ex q̄ ptz q̄ odiū est graui⁹ q̄ inuidia, et inuidia q̄ ira qr pei⁹ ē appetere malū sub rōne mali, q̄ sub rōe boni, ⁊ peius est appetere malū sub rōne boni exterioris qd̄ est honor vel gl'ia q̄ sub rōne rectiudīs iusticie, sz ex pte boni sub cuius rōne appetit iratus malū ꝯuenit ira cuz pctō ꝯcupiscētie qd̄ tendit in aliqd̄ bonū, et q̄tū ad h̄ etiā absolute loquēdo pctm̄ ire videt esse minus q̄ ꝯcupiscentie. q̄to meli⁹ est bonū iusticie qd̄ appetit iratus q̄ bonū delectabile vel vtile qd̄ appetit ꝯcupiscens. Vñ phs dic in. vij. ethi. q̄ incontinens ꝯcupiscētie est turpior q̄ incontinens ire. Sed q̄tuz ad inordinationē que est fm modum irascēdi ira habet q̄ndā excellētiā ⁊ velocitatez sui motus, fm illud Prouer. xxvij. Ira nō habz misericordiam, nec erumpens furor, et impetum concitati spūs ferre quis poterit. Et de tali turpitudine dicit etiā Chryso. in auctoritate priori, scz quantū ad gestus exteriores q̄ prouenīunt ex impetu ire

Tertia pars in qua

tractat q̄lit xp̄s tute ac prudenter declinauit de furiosis iudeis, vt eoꝝ irā mitigaret. Fec em̄ xp̄s se īuisibilē ⁊ ꝑ mediū eoꝝ ibat Bern. dicit q̄ sub rupe saxū ei cessit sic nix. In his ꝟbis. de rupis ꝟtice xp̄us descendens ⁊ sub rupe latens, saxum subterfugit ad tactū vestis ipi⁹, et sic cera resoluta q̄ndam situ effectante capacitatis in q̄ lineamenta vestis impssa adhuc reseruant. ✕ K ✕ Moraliter est notandū q̄ quātomaior est resistentia medij tāto maior ē mot⁹ ⁊ violētia. iiij. phi. Sic videmus, arbor magna multū resistēs radicitus ꝑ ventū euellit vbi arūdo cedēs ꝑmanet nec frangit. Hui⁹ de cā ꝑabolice loquēdo altricatio facta fuit inter quercū et arundinez, vt habet prius. Sic q̄ iracūdo vel furioso nitit resistere ꝟbis ꝯtumeliosis, et etiam factis qñq̄ ledit vbi patienter cedens liberat. Debet g̊ hō furienti cedere ne furorē accendat ⁊ irā eius ꝓuocet, qr vt habet. C. ad. l. iuliam. de vi publica et priuata. l. Qm̄ g̊uius delinquit q̄ aliū ad iracundiā ꝓuocat q̄ ille qui ꝓuocatur. Possumus g̊ cedere furienti per

Subtractionē p̄sentialitatis
Subtractionē loquacitatis
Obuiatione benignitatis

Dico eī p̄mo q̄ hō dz se sb̄trahere ⁊ cedere p̄sentialiter furienti. ⁊ sic mitigat ei⁹ irā. Sic videmus q̄ olla bulliēs feruētissime r̄mouet ab igne statim cessat e⁹ ebullitio. Sic qñ hō subtrahit suā pñtiā a furioso q̄escit eius ira. Prouer. xx. Honor est hoī q̄ sepat se a cōtētionib⁹. Exēplū in absolon, vt habet. ij. Regū xiiij. qui ꝓpter homicidiuz fr̄is sui Amon abscondit se a furore patris, ⁊ latuit ī gessur tribus annis vsq̄ ad placationē patris. Scdo

hō dz supportare furiētē de malō ꝓbis z icētiuis. Nā cū ligna subtrahūt ab igne minuit ignis z olla cessat ebullire. Sic dū ꝓba incētiua z ꝓuocatiua subtrahūt a furioso mitigatur eius ira. Prouer. xxvi. Cū ōfecerit ligna extinguet ignis, z susurratōe subtracta iurgia ꝓquiescēt. Exēplū hī Job. viij. in muliere dēp̄hēsa in adulterio coram Jhū a iudeis furiosis accusata, nihil rndēs a xpo ē absoluta z libertati tradita. Nō bodie attēdere dñt mlieres et maritos ñ ꝓbis incitare sz subtra here ꝓba si eis displiceāt ꝓbera. Tertio hō dz furienti obulare ꝓbis māsuetis. Nā si olle bullienti aq̄ frigida infundāt statī ab ebullitōe cessat. sic si ꝓba mollia refrigeratiua ire furiēti ꝓponāt eius furor mitigat. Prouer. xv. Rnsio mollis frangit irā ēmo dur⁹ suscitat furorē. Exē plū. iij. Re. xij. in roboā, ad quē venit ꝓbis israhel dicēs. Pr̄ tu⁹, s. salomō durissimus iugū nob ipposuit, tu g̃ imminue z seruitem⁹ tibi. Qui inīt ꝓsiliū cū senioribꝫ, et dixer̄t ei. Bo die si obedieris ꝓplo huic z fuerīs ei, et petitioni eoꝝ cesseris, locutusq; fueris ꝓba lenia ad eos erūt tibi serui cūctis diebꝫ. q̄ derelīqt ꝓsiliū senū, z ꝓplo dura rndit dī. Pr̄ me⁹ cecidit vos flagell̄. ego aūt vos cedā scorpionibꝫ. ppt̄ qō pdidit decē tribꝫ. Exēplū etiā hī in vitas patrū de q̄dā heremita q̄ obulauit i heremo cuidā latroni. Qui dixit heremita. Quo vadis demō. Qui rndit. Exq̄ sum demō faciaz sic demō z occidit eū. Postea ali⁹ heremita obulauit ei et dixit. Salue mi fr̄, qō ille audiēs tot⁹ ꝓtrit⁹ penituit, et duct⁹ in heremū factus est sanct⁹ et deuotus monach⁹. Sic etiā xps descendens z tacens furorē iudeoꝝ extinxit, et sanus z saluus euasit rē.

Feria tertia post Oculi

REspiciens iesus i discipulos suos dixit simoni petro. Si peccauerit in te frat tu⁹ vade et corripe eū inter te z ipz solū. Dat. xvij. Phs. viij. politic̄, vult q̄ armonia mūdi boiez ꝓfortet z edificet. ꝟ etiā refert Boetius in musica sua loquēs de vtilitate musice, dicēs q̄ valet ad curādū z alleuiandū diuersas infirmitates. et spēaliter ab illis melancolicis z lunaticis spūm malū dz fugare, nō ex sua natura vel naturali ꝓtute sz ex eo q̄ tollit tristiciā a melācolicis z inq̄etatē ex q̄bus magis dispositi sunt ad vexationē demonis, sic etiā dr, j. Reg. xvi. q̄ Saul q̄ vexabat a dmone alleuiabat qn̄ Dauid cytharaz ꝓcutiebat coram eo, qz illa armōia aliqualit̄ dulcorabat auditus eius et appetitū, z lō min⁹ tristabat et aptus erat ad illā vexationē, sed maxime fugabat ꝓpter vim crucis, vt dr in glo, que in ligno cytbare z cordarū extensiōe figurabat. Sic armonia fraterne correctōis modulata coram pctōre q̄ tristat timore dānatōis z inq̄etat remorsu cōscie potēs est vexatiōem spūs maligni alleuiare, et pctōrem q̄si desperatuz reuocare z cōsolari. Vñ salomon vt hī. xlv. dix. Cū beatus, admonet dicēs. Percute filium tuū ꝓga et liberabis aiam eius a morte. Ista etiā ꝓcussio siue correctio dz eē charitatiua, lenis, et moderata, qz vt habet. ff. ad. l. acquillā. Preceptoris nimia seuicia culpe assignat. Si igit̄ videris frem in te peccātē caritatiue z pie corripe eū inter te vt dicūt ꝓbathematz. ✠ Querit̄ an boc ꝓceptū correndi se extendat ad omnes vel ad solos ꝓlatos. Rndetur ꝑm doctores q̄ duplex ē correctio. Una q̄dez que ē act⁹ charitatis spēaliter tendēs ad emendationez fratris delinquentis p simplicē admonitionē. Et tal correctio ptinet ad quēlibet hñtem charitatem siue sit subditus siue ꝓlatus. Corrector aūt tal dz istū modū hīe q̄ amicabilit̄ et dulciter delinquētē āmoneat. h dz suā correctiōez moderare ex q̄ttuor. Prīo ex q̄ntitate culpe aliter in leuibꝫ pctis, alit̄ in gruibꝫ dz se corrector hīe. Scdo ex spe correctiōis. qz forte oportunit⁹ ips expectat. Tertio ex statu ꝓsōe q̄ corrigēda est, qz si ꝓlatus nobilis ꝑ magna psona, cū reuerentia ammonēd⁹ z bonorandus est, qz forte aliter correct⁹ ad impatientiam ꝓuocaret z indocil̄ efficeret. Quarto ex zelo charitatis dz corripe peccātē. Si autez ille zel⁹ amar⁹ sit puta inuidie vl̄ rācoris nō oportet corripe, qz sic purgādo aliū seipm polluret, qz ex sola tali radice corrigens peccat mortaliter. ✠ Alia ē correctio q̄ est act⁹ iusticie, p quā intendit̄ bonū cōe, qō nō solū ꝓcurat̄ p simplicē admonitionē fratris. sed etiā interdum p punitionem, vt etiam alij timore ꝓhibiti a pctō desistant. extra de vi, et bocle, vt clericoꝝ. Quos timor dñi a malo non reuocat saltē tpalis pena coerceat, versus.

Oderunt peccare boni virtutis amore
Oderūt peccare mali formidine pene

Tal aūt punitiua correctio ad solos ꝓlatos

Feria tertia post Oculi

ptinet q̄ nō solū hñt āmouere sz etiā punien
do corrigere. Et si negligēt correxerint sub
ditos tenēt de delicto cor. extra ō regularib
c. vl. Et p pena pñt deponi ō officijs. lxxxvj.
di. dictū. in pn. Grauitas hui⁹ negligētie oñ
dit. j. Reg. lij. z. liij. in exēplo. Hely sacerdos
ad quē dns dixit p samuelē q̄ aduersus He
ly vellet suscitare oīa mala ppt̄ inq̄tatē illaz
q̄ nouerat īdigne z male agere filios suos z
eos ñ corripuit. Et sequit in. liij. c. q̄ ē facta pla
ga magna nimis sup̄ isrl. qz cesi a philisteis
ceciderūt ō eis. xxx. milia pedituū. z archa dī ca
pta ē. duoq̄ filij Hely mortui sūt. Dz ēt talis
plat⁹ videre ne modū in corrigēdo excedat. s.
ne sit nimis facil z misericors. nec nimis se
uer⁹ ne facilitas venie incētiuū tribuat deli
quēdi. ff. de pe. respiciēd⁹. sz etiā cauēdū ē ne
durl⁹ puniat q̄z cā deposcat. Dz videt
q̄ plat⁹ siue iudex spūal modū excedat corri
gēdi qñ aliquē p dāno tpali. puta ō debitz
vel ꝯsili excōicat. cuz excōicatio sit grauissima
penaz. Rñdet Tho. in scriptz sup̄ mḡm. liij.
sniaz. di. xvlij. q̄ iudex tal ñ excedit modū ex
cludēdo aliquē a regno celoz. Cū cū ñ debe
at excludere a regno celoz nisi indignos. nec
aliq̄s reddit indign⁹ nisi p pctm̄ mortale. ppt̄
qđ caritatē amisit q̄ ē via ducēs ad regnū. iō
null⁹ excōicari dz nisi p pctō mortali. Et qz ī
dānificādo aliquē corpalit siue in rebus cor
poralib⁹ q̄s mortaliter peccat z ꝯ charitatē fac
tō p dāno tpali alicui illato eccl̄ia aliquē ex
cōicare pōt. Sz qz fm phm pene sūt medici
ne. sapiēs medic⁹ a leuioribꝫ medicinis z mi
nus periculosis debet incipere. Iō excōicatio
que est maxima penaz infligi nō dz etiā pro
pctō mortali nisi ꝯtumax fuerit vel nō veni
endo ad iudiciū. vel ante terminationem iu
dicij sine licentia recedendo. vel determina
tōi iudicz nō parēdo. tūc em̄ postq̄z āmonit⁹
fuerit. si obedire ꝯtēpserit ꝯtumax reputat z
excōicari dz. nec talis excedit modū corrigen
di. R. Videt etiā q̄ iudex secularis occi
dendo furē vel malefactorē modū excedat p
re tpali. s. furto. rapina. z hmōi. cū vita hois
sit melioz quocūq̄z bono vel re tpali. Unde
Aug. in li. de duab⁹ aiab⁹ dicit q̄ vita etiam
muscē et cuiuscunq̄z aialis melioz est celo. si
g̃ vita hois est melioz quocūq̄z bono tpali. in
occisione hois non redditur equualens eq̄
ualenti. sz maximū p minimo. z g̃ excessus ē
in punitōe iudicis secularis. Dicūt doctores
q̄z malefactorem occidere p re tpali ppter
ꝯgruentiā. qz alꝫ tpalis politia nunq̄z posz
regi cū alter alterꝫ damnaret z iniurijs tur
baret. Nam sicut videmus q̄ si aliq̄ mem
brum in corpe hois infirmū z insanū totum
corpus inq̄etaret. liceret illud amputari ne
totum corpus inficeret z turbaret. deus enim
putrid⁹ extrahit vt caput postea q̄teat. Sic
quia oēs vnū corpus sum⁹ in xpo z alter al
teri⁹ mēbra. q̄ putrid⁹ ē z infectiu⁹ z scādalo
sus vel inq̄etatiu⁹ pacis eccl̄ie vl̄ cōitatis z
amputari a corpe eccl̄ie ne alij inficiāt. Sic
exēplū habem⁹ Exo. xxxij. in. Doyse. q̄ qua
si minister legis ex pcepto dñi illos occidit
q̄ fecerūt sibi vitulum conflatilem. Et in no
ua lege habetur Actuū. v. q̄ petrus occidit
Ananiā z vxorem eius q̄ absconderant pe
cuniam. nā pcussit eū gladio oris sui qō non
minus est q̄z pcutere gladio materiali Item
Thomas illi q̄ pcussit eū in cōuiuio maledi
xit dicens. pcutiet te leo. qō et factū ē. Ad id
ꝟo quod deducit in ōrium dicendū q̄ licz vi
ta hois sit melioꝛ quocūq̄z bono tpali. iudex
tñ occidendo eum nō excedit. qz nō hz ocu
lum ad occisionem nature vel ad vitā hois
simpliciter. sed ad malicią extinguendam. sz
quia talis malicia est cōiuncta tali nature. et
illā malicią ñ potest auferre sine occisione il
lius nature. sīc̄o aufert naturā. non propter
se z suam nobilitatē sed propter culpā z pec
catū. quod nihilo cōparat rōe difformitatis
et vilitatis. Quantū nūc ad cōtinuationez
beri dicebatur de aliquali pacis ꝯmēdatōe
hodie de eius perturbatione et emendatio
ne. Et fm hoc sunt tres partes presentis eu
angelij

In prima datus est modus fraterne correc
tionis. in pncipio

In secunda monstrat ꝟtus discrete punitio
nis. ibi. amen.

In tercia actus singularis remissionis. ibi.
Iterum dico vobis tc̄. S

Quantū ad primam
ptē text⁹ ō se pz. Dorali⁹ ē notandū q̄ ālibz
ex charitate q̄ vn⁹ ē cū altero tenet fraterna
liter alterꝫ corrigere. tc̄tū p̄t ab erroribus vi
ciorum reuocare. Haz sīc̄ videmus q̄ arbor
in stipite multos inordinatos z supfluos ra
musculos producens ñ m̄itū fructificare p̄t
nisi rescindat ramusculi supflui. Cui⁹ ratō ē

qz humoz vlcos⁹ vñ fruct⁹ gñaꝝ ibi supflue emittꝝ. z ꝙ arboz fructibꝫ ꝓuaꝝ. z tãdẽ sterilisaꝝ. Sic hõ dict⁹ arboꝛẽsa nisi cozrigaꝝ z gladio cozrectõis purgeꝝ a nociuis z malꝫ opibꝫ affectũ cozdis nũqꝫ ponit ad pductõz ꝟtutis ꝙ ī erroze ꝑmanẽs sterilizaꝝ. z tãdẽ flãmis infernalibꝫ deputaꝝ. Dꝫ iglẽ ex pietate ꝗlibet alĩ cozrigere. z ab erroꝛibꝫ ꝛuocare. qz vt hꝫ extra de here. c. Qui alĩ ab erroze nõ reuocat cũ põt seꝑm errare demõstrat. z C. de emẽdatõe. ꝑ in q̃ ꝛ. l. vna. Quos ad vite decoꝛa domestice laudis exẽpla ñ reuocãt saltem cozrectõis medicina ꝓpellat. ¶ Sũt em̃ tres rami valde mali z nociuli ãputãdi ꝑ cultrum cozrectõis vt nõ impediant fructũ honestatis, et eterne saluationis, scz

Ramus emulatõis z inuidie

Ramus subtractõis alicne sube

Ramus detractõis z male infamie

Prio em̃ hõ cozrigi dꝫ de inuidia q̃ est toxicũ charitatiꝫ. ostiũ iniquitatis. z putredo oĩs sanitatis. Primo em̃ inuidia ẽ toxicũ caritatis. Nisi inuidia eẽt ꝗlibet gauderet ō bono alteri⁹ z de malo ei⁹ doleret, qz ℞ ẽ ꝓxiũ caritaꝝ. Aug. sup Joh. Tolle inuidiã z meũ ẽ qđ habes Sũt. n. inuidi siles noctuis q̃ nõ põt sine magno doloꝛe lumẽ sol' inspicere, z lõ ō nocte solũ volãt. ¶ Sic etiã inuidi ꝓsperitatẽ ꝟtuosoꝝ nõ põt audire nec videre, sic figuraꝝ Heñ. xxxvij. in Joseph quẽ frẽs exinuidsa videre ñ poterãt, oderũt em̃ eũ, nec poterãt et ꝗcqꝫ pacifice loq̃. vñ Chryſ. Patitur Joseph sanctus innocẽtis vite inuidiã, z emulos in se frẽs sancta excitat vita, qz boni malũ videre ñ põt, denicꝫ venẽtẽ ad se lacerãt seuiũt, necare festinãt, nolũt meliozẽ viuere ne degeneres ipi posset improperia sustinere. O quot hodie habenꝫ siles inuidi filiꝫ Iacob. q̃ ꝑ inuidiã nitũꝫ fratres suos vicinos z proximos oppꝛimere, si vicin⁹ pl⁹ ꝓspatur si ꝓximus laudaꝝ, si moꝛibꝫ ornaꝝ. si sanctitate ꝓmẽdaꝝ, z mercibꝫ suis pl⁹ lucraꝝ. illa bona nõ possunt aspicere, nõ audire, sz susurratione denigrãt, anihilãt, z puertũt De q̃bus i. Reg. iij. Caligauerunt oculi eius z videre nõ poterat lucernã dñi anteq̃ extingueret. ¶ Talis inuidiosa fuit cyrces, de qua i fabulis poetarũ ꝛ, q̃ Scilla erat quedam filia solis pulcerrima, quam Glaucus de⁹ marin⁹ dilexit, et ei⁹ copulã ꝟbis simplicibꝫ exoꝛauit. Que cũ nullo mõ cõsentiret in ipsuz questus est glauc⁹ cyrce incantatrici roganꝫ q̃ in amoꝛẽ suuz scillã traberet. z ad eius copulam inclinaret. Sed cyrces amoꝛẽ suũ ip si glauco ꝑsentauit z eũ diligenter adamauit z q̃ scillã cõtemneret ꝓcicauit. quod glaucus nõ recipiens amoꝛẽ cyrces ꝓcẽpsit, quo cyrces indignata fontem vbi scilla venire z balneare se consueuerat, maleficijs suis infecit, et sic cũ ad balneandũ redijt ab imaginibus inferius in canes mutata fuit z circũq̃qꝫ capita canina latrãtia habuit, z sic eã mõstrũ marinũ fecit. Sic inuidiosus q̃ndo audit q̃ aliquis ꝑsonã aliquã diligit, solet se ex inuidia ingerere z offerre, z non vocat⁹ alijs anteferre. Si aũt cõtingat q̃ amoꝛ eius ꝛobsequiũ contemnaꝝ, z qꝫ ei amoꝛ alterius ꝑferatur solet indignari, z quos sibi ꝓferri audit inuidia stimulari, quapꝛopter iste solet se in fontem ꝟtutũ et sufficientiaruz in q̃ se balneant maleficia diffamatiõis z detractionis ꝑicere, et eos qui habẽt foꝛmas pulcras honestatis z sanctitatis denigrare, in viles canes z turpia monstra ꝑmutare. Seneca in libꝛo de moꝛibꝫ dicit. Et si nullos inimicos tibi fecit iniuria, multos tñ facit inuidia. ¶ Scdo inuidia est ostiũ iniq̃tatis. Per hanc em̃ intrauit moꝛs in mũdũ. Et lõ ōz affinis oĩm ꝓncipaliũ iniq̃tatũ. Est em̃ filia supbie a qua ꝙbit pertinaciam ꝙ malozes, sozoꝛ vane gl'ie a q̃ trahit discoꝛdiã ꝙ equales, nepti tracũdie, a q̃ trahit iniusticiã ꝙ meliozes. nurus auaricie a q̃ trahit fraudulentiam ꝙ simpliciozes. Per hanc occisus est Abel a cayn Jacob tribulatus ab esau, Joseph vendit⁹ a fratribus, Dauid a saul persecutus, et ꝑs a iudeis occisus. Hãc em̃ bestiã euadere nemo põt ꝓterq̃ sol⁹ miser: Isiõ, de sũ. bo. Celebre ẽ ꝓuerbiũ ab antiq̃ q̃ sola miseria nescit inuidiã, miserrima nanꝫ foꝛtuna miseri hec hoĩs est q̃ ei non inuideꝫ. Ferũ em̃ plato nẽ cũ ei discipuli inuiderent interrogasse socratẽ. q̃ rõe posset hoĩm inuidias declinare, Rñdit socrates, Esto inq̃t vt carsites q̃ fuit abundans infoꝛtunijs z carẽs oĩbꝫ bonis. ¶ Tertio inuidia est putredo oĩs sanitatiꝫ Proue. xiij. Putredo ossium inuidia. Hoc em̃ pessimũ z iniustissimum vicium est. in eo q̃ est reciꝛocũ in suũ actoꝛẽ. Hugo de scõ victoꝛe. Justi⁹ inuidia nihil ẽ qꝫ ꝓtin⁹ ipm actoꝛẽ punit excruciaꝛeqꝫ suũ, qz sic rubigo ferrum, sic inuidia coꝛ in q̃ nascitur coꝛrumpit.

Et lō dē maximā iniuriā faceret inuidoſi ponere eū in celo, qz ibi ſūma felicitas in ꝓpio ē, z p ꝓñs ſummū nocumētum foret inuido, et lō cōgrue erit in īferno, vbi nihil videbit cui inuidere poſſit. Legit in hyſto, q duo fuerūt ſocij in curia cuiuſdā regis. vn⁹ inuid⁹, z alt⁹ auar⁹, z dū murmur ō eis eēt int curiales voluit rex eos licentiare, pmittēs q̄cq̄d peteret obtineret, ſic tū q pm⁹ q̄cq̄d h̄ret ſecūd⁹ ī duplo recipet. Tūc inuid⁹ nolēs q ſoci⁹ maⁱ bonū obtineret, noluit ꝓmo petere. ſz tādem forte miſſo inuid⁹ ꝓmo petijt erui ſibi p mercede oculū. vt ſocio ſuo duo oculi eruerent. His mlti ſilles ſūt ī mūdo q̄ poti⁹ duplū dānū eligūt, ſ. aīe z rei q̄ alteri faueāt quum ꝓmodū. Scōs ram⁹ nociu⁹ āputād⁹ p gladiū correctōis ē ſubtractio rei alienę. Ad quē āputandū ꝓmo de⁹ magnū ictuz facit dī. Ero. xx. Nō furtū facies, pbibēs p hoc ſm Hyco. de lyra oēm ꝓtrectatiōz alienę rei vel retētionē iniuſtā ſiue ſit p rapinā ſiue vſuraz p furtū ſiue p ſacrileginū. vñ Aug. in li. q̄ſtio. Ero. xxij. dic q noīe furti itelligit oīs vſurpatio illicita rei alienę. Nō em rapinā pmiſit q furtū, pbibuit. Hoc tū modicū curāt raptores, putātes rapinā nō eē pctm̄ necꝫ p̄ceptū dei, cū tū nō poſſit fieri ſine pctō, vnde Iſa. lxj. Ego dñs diligēs iudiciū z odio hns rapinā in holocauſtū qđ ñ diceret ſi rapina pctm̄ nō eēt. Rapina em q̄ndā coactōz dicit p quā ꝫ iuſticiā aufert alicui qđ ē ſuū. In ſocietate aūt hoīm null⁹ coactōz hz niſi p publicā ptātē. Et lō q̄cūq̄z p violētiā aliq̄d aufert boi ſi ſit pſona ꝑuata nō vtēs ptāte publica illicite agit z rapinā ꝓmittit, vt pz in latronibus. Et lō gulē punirī dñt. Eſt em pena raptoris rei ſm leges q infra annū puniri ī q̄druplū ꝓputata, p⁹ annū ꝓ in ſimplū, ff. de vi bonoꝝ raptoꝝ. l. j. z. ij. Et hoc agit ſi agat ꝫ eum ciuiliter, i. ad penā pecuniariā. Si āt criminaliter, i. ad penā corꝑis tūc diſtinguit ī ter vim ꝑuatā, i. ſine armis, et vim publicā, i. cū armis, ꝓpter ꝓmū re⁹ deponit ab ordīatōne rei ſuaꝝ. qz pdit factōz teſtamenti, z tertiam ptē bonoꝝ ſuoꝝ. ꝓpē ſcōam mittit in exiliū. inſti. de publi. iudi. ℣. item lex iuliana, ſm ꝓ canones excōicat ab epō. in cui⁹ dyoceſi rapinā ꝓmiſit, extra de rapto, c. j. et. ij. nec abſolui⁹ nisi ꝑus emendet. Si aūt nolit cū poſſit ſatiſfacere vel ſatiſfaciendi plenam ſecuritatē dare denegēt rei bñficium pnie. Si vero vſq ad obitū in obſtinatiōe fuerit, z tūc emēdationē vel emendandi ſecuritatem p̄ſtiterit pniam z viaticū z eccl'iaſticam ſepulturā habebit, ſi ꝓ in morte ſatiſfacere non poterit cōtrit⁹ viaticū habebit z eccleſiaſtica ſepultura carebit, extra. eo. ſup eo. Et hoc ad terrorē alioꝝ vel ꝓfuſionē cognatoꝝ, vt p h̄ iducant ad ſatiſfaciendū. Et intelligit h̄ Hoſti. ſi ſepe ſit ammonitus. ſi ꝓ ſup hoc non fuerit ammonitus vel ſi fuerit ſz modico tpe cōtumax fuerit, abſolut⁹ p p̄ſbyteꝝ ꝑpriū ſpe liēd⁹ erit, z heredes cogent p cenſurā eccl'iaſticam ſatiſfacere ex facultatē defuncti. Et idē eſt ſi ꝓſtitutus in morte ſatiſfacere ꝓmiſit ſi ꝓualeſceret z ante ſatiſfactōz deceſſit, ſi etiam in vita ſatiſfacere nō poſſet nō negaret rei pnia ſm Hoſti. ſi emendare ꝓmitteret ſi ad ꝓpinquiorem fortunā venerit. B. Sz q̄rit vtꝝ rapina ſit gul⁹ pctm̄ furto. Rñdz Alſtar. in ſum. q ſic, duplici rōne. Primo qz directe opponit violentia q̄ eſt in rapina voluntati q̄ ignorantia que ē in furto. Scōo qz p rapinam nō tm̄ inferꝝ alicui dānū in reb⁹, ſed etiam ꝓpgit in q̄ndā iniuriā ſiue ignominiā ꝑſone, q̄ ꝓponderat fraudi z dolo q̄ ptinent ad furtū. Vñ z rapina gul⁹ punit q̄ furtū, nec obſtat p̄dictis q ꝺ hoies magis verecūdant de furto q̄ de rapina, qz hoies ſēſib⁹ inhereētes magis gliant de ꝓtute exteriori q̄ pz in rapia q̄ de ꝓtute interiori q̄ tollit p pctm̄, z lō minus ꝓverecundant de rapina q̄ de furto. Tertiꝰ ram⁹ zc. eſt detractio q̄ multz nocet, z lō maledicit oīs detractoꝝ a ꝺo. Eccī. xxviij. Suſurro z bilinguis maledict⁹. multos et turbauit pacē hūtes, lingua tertia cōmouit multos, z diſperſit illos de gente in gentem ciuitates muratas diutum deſtruxit, z domos magnatoꝝ effodit. Hec em eſt lingua maledicta inſtrm dyaboli q̄ pacē ꝓcordiā ꝺ mlt⁹ abſcindit dū ſecretū ꝑimi qđ ab altero audit feſtinat alteri nūciare z famā denigrare. Sūt etiā porci dyaboli q̄ ſtercora hūane infirmitatis roſtro fetido z polluto ꝓmouēt dentib⁹ mordēt z lingua lingunt. Hi etiā ſūt glires infernales q̄ quēlibet rodūt. in fama, honore. et oi ſanctitate. Refert plinius de elephante. q lz cetera aīalia ſua ꝓtute excedat, tū murē corrodētē timet, ſic vere nō eſt tā fortis, potēs, ꝓrudēs z religioſ⁹ ſiue laic⁹. q̄ nō debeat timere detractorē corrodentē, dyabolū ꝑt bō fugere z a ſe fugare. detractorē āt ñ

Imo pl⁹ nocet detractor q̄s fur seu raptor, qr hi soluz terrena bona auferūt q̄ reddi pūt, detractor āt bona spūalia, s. famā z honestatē q̄ reddi nō pūt, vñ Amb. Tolerabliores sūt fures q̄ bona furāt q̄s q̄ famā aufert. Hoc attēdāt simee dyaboli, vetule fetide q̄ ore seductio detrahūt hoibz, q̄ assimilant lupo. De q̄ dic phs, vij. de aialibz q̄ qñ se nescit nō potēs vlterī⁹ venari ppt debilitatē dentiuz tūc ygit ad villas z ad vias z insidiat hoibz trāseūtibz eos mordēdo, z qr dentes sui sūt venenosi q̄s mordet ificit z occidit. Sic z vetula iueterata malicijs z in oibz malis expta, qñ vltra suā neq̄clā exercere nō valet mordet dētibz z lingua detrahendo, zc

Secūda pars in qua

tractat d auctoritate z ptāte collata p xp̄m sacerdotibz, ibi, Amē dico zc. Pro q̄ ir̄alit̄ē scīendū, sic dns dixit, vt hī in pma pte q̄ icorrigibiles snīa excōicatōis dz pferri di, Fiat sic ethnic⁹ z publican⁹, Ethnic⁹, ca, cū, scdm Bītonē dr ab ethnos grece, qđ ē gēs latine Bētes em̄ siue gētiles dicūt̄ q̄si gentales, qr sūt vt fuerūt gentiles, s. sub pctō z nōdū regenerati, Vult g̃ dns dicere q̄ ptumax ecclie z p̄latis el⁹ dz excōicari z expelli de ecclia z a participatōe bonoz vsq̄ ad satisfactōz pctī. E Doralr, videm⁹ dignl⁹ z vtilī⁹ pl⁹ honorari z ap̄p̄ciari, q̄re, vlīs, etbi, dr, q̄ maioribz datur honor, minoribz ꝑo lucz, qr honor ē pmium ꝑtutis z bñficij, lucz aūt ē auxiliū idigētie, vñ. ff, de decu, z coz. fi, l. Honores z mūera ñ ordinatōz, i, nō fm ordinē tpis, sz potioribz q̄buscūq̄ iniūgēda sūt, Cū aūt sctm̄ sacerdotiū sit maximū dignitate z omia tpalia excellat sic sol lunā, vt habet de maio, z obe, solite, relinq̄t q̄ ab oīb⁹ et in oībus honorari dēat, Vñ hr in aute, quō optet epos. coll, i, in pn. Dona ī oībus sunt dona dei sacerdotiū z imperiū, illud q̄dē diuinis mīstris: h aūt hūanis p̄sidēs ac diligētiā exhibēs, ex vno eodēq̄ pncipio vtraq̄ pcedēria būanaz exornāt vitā, Vñ xp̄s exercuit actus ppios vtriusq̄ dignitatis, Quedā ei fec vt impator qñ vēdētes et emētes de tēplo p flagella eiecit, q̄dā aūt vt sacerdos qñ se obtulit hostiaz discipul', dicēs, hoc ē corp⁹ meū, Sic Ut p hoc oñderet q̄ vtraq̄ dignitas ab ipō manaret dī, r, qm̄, Dz igit̄ sacerdotiū merito honorari, iuxta illud Eccī. vij, Deū time z honora sacerdotes, et hoc propter tria scz

Dignitatem regalem
Sanctitatem exemplarem
Utilitatem generalem

Hā dignitas sacerdotal' in h̄ merito sublimat̄ z honorat̄, q̄ pcipue diuina dispēsatōe sacerdotes reges ꝑstituunt̄ ad regendū se et alios, Unī Piero, in xp̄la ad q̄ndam leuitā, xij, q, j, c, duo sunt genera, loquēs de sacerdotibus sic alt, Hi inq̄t sunt reges set alios ꝑtutibz regētes, z h̄ designat corona in capite quā hūt in signū regis z regni, qđ expectat a xp̄o sceptrū sapia q̄ fulgere dñt, ppt qđ tanq̄ ad reges loquit̄ ipa sapia increata Sap̄, vj, Ad vos igit̄ reges sūt hi sermones mei vt discatis sapiam, qr vt dicit dns Johes papa, xij, in quadā extrauagāte q̄ incipit q̄rundā, Sicut lumē materiale dirigit clauigeruz in vsum clauis materialis, sic clauis scīe dirigit clauē ptāt⁹, al's si cec⁹ cecū ducit ambo in foueā cadūt, Diligite igit̄ lumē sapie oēs q̄ pestis p̄lis, qr fm btm Piero, officiū sacerdotis ē interrogātibz de lege rndere. h Tenentur igit̄ legē scire nō tm̄ explicite sz et iplicite, nec eos ꝑsolet ignorātia, qr fm Thri so, nō pōt ee excusatio dānatōis ignorantia veritatis, ppt̄ qđ pcipit̄ p̄sonis eccl'iasticis, dis, xcv, Ecce p̄dicatores p q̄s eccl'ia circūfertur sacris lr̄is sp debēt insistere ne tunc querant addiscere cū ex officio alios debeāt docere. Hā Eugenius papa terti⁹ ait, Nullus est quez opteat vel plura vel meliora scire q̄s pncipē z rectorē, Quare ille gl'iosus Benc, ait, Si alterz pedē in sepulchro, alterū extra haberē adhuc addiscere vellē. Sed heu dilectissimi, q̄les sunt hodie multi rectores z p̄lati q̄ seip̄os nō valēt regere, alīs g̃ quō poterūt p̄esse, Unī apl's, j, Thi, ij, Si q̄s inq̄t domui sue p̄esse nescit, eccl'ie dei quō diligētiam habebit, q, d, nullo mō Tales rectores cecos z insipientes cōparat brūs Bern, in libro de ꝑsideratōe, simee currenti in tecto dī, Rex fatu⁹ in solio est simea in tecto, q̄ nihil cōponit z vnit sed qđ cōpositū ē dissoluit z diuidit, Unde reuera charissimi nō est hodie necessariū mittere in tharsis ad portandum simeas z pauones, sicut legitur de Salomone, j, Dural īp, ir, q̄ missit naues in tharsis ad portandū simeas et pauones, quia inter clericos iam multos ad modum simcarū inuenim⁹ fatuos pēnis pauonis amictos

Feria tertia post Oculi

De q̄b⁹ Greg. in registro, gemendo p̄q̄rit dī. Dicere inq̄t pudor. z g̃ue ē tacere, regēdi rectores z q̄ docēdi sūt doctores nec videre erubescūt nec metuūt. ducatū aīaꝝ ip̄rudēter assumūt. q̄b⁹ via dilectōis ē ignota vel quō ip̄i gdiant ignari sūt zē. ℣ Dico scdo q̄ sacerdotes dñt honorari ppt exēplarē sctitatē, ad quā spēal'r sūt electi. Unū. j. De. ij. dic̄ Petr⁹ de sacerdotib⁹. Vos estis gen⁹ electū regale sacerdotiū, gēs sctā, pl's acq̄sitōis. In q̄bus ꝑbis notat' p̄mo q̄ sacerdotal' ordo ē eternaliter p̄destinat⁹ ad h̄ vt sit sctūs. Eph. j. Elegit vos in ip̄o añ p̄stitutiōez mūdi vt essetis sancti z immaculati in p̄spectu ei⁹. Nā vt dr̄ij. ethi. Electio sp ē rōe alicui⁹ meliōris boni. Elegit g̃ dñs sacerdotes vt mīstros salutares. suos peculiares ad sacr̄oꝝ suoꝝ dispēsatiōez, vt h̄z de p̄se. di. ij. quenit, vt sctā p̄tractēt z p̄ficiāt. dis. xxv. plectis. Hz q̄ sctām ecclesiā b̄nt tractare decēs ē, vt etiā sint sancti. de p̄se. di. ij. trib⁹ ppter qō dñs p̄cepit oib⁹ sacerdotib⁹. Leui. xx. Sctificamī scti estote: q̄m ego sanct⁹ sū dñs de⁹ vester. Et iō Hiero. in epla ad Pāmachiū et Marcellū inq̄t. Oportet nos clericat⁹ honore ñ abuti sz diligēti custodia mādatoꝝ h̄ ē qō eē videmur Dīa em̄ insignia clericoꝝ ꝑtutes in nob⁹ repñtantur, p̄dicāt. ꝑtutes clamāt. ℣ Clamat corona pauptatē. vestis honestatē, stat⁹ puritatē, cult⁹ castitatē, pfessio humilitatē, exēptio religionē, officiū deuotiōz, studiū p̄templatiōez. Et iō nisi ꝑtutib⁹ polleam⁹ tota vita nr̄a mēdaciū ē z imago deformis, q̄ mētitur caput. mentit̄ habit⁹, mētit̄ stat⁹, mētit̄ cult⁹, mētit̄ pfessio, mētit̄ exēptio, mentit̄ officiū, mentit̄ et studiū, vt p̄ hoc nos sumus clerici⁹ pict⁹, clericus mētitus. Hec ille. Dico tertio q̄ sacerdotes debēt honorari ppter nr̄am vtilitatem z eoꝝ potestatem. Nā in curiꝭ dñoꝝ potentiores z vtiliores solet p̄ alīs honorari. Sicut h̄z Gen. xlj. de Joseph. q̄ secundus post regez z vicari⁹ pharaonis in tota terra egypti ab oib⁹, imo etiā a fratrib⁹ honorat⁹ z adorat⁹ ē Sic etiā sacerdotes vicariī summi regis q̄bus dñs noster ptātē tribuit ligādi z soluendi, etiā clauē regni celoꝝ. vt aplant vel claudant honorari debent ab oib⁹ Unū sic̄ hodie h̄z in euāgelio dñs petro z suis successoribus hāc ptātem cōmisit dicēs. Quecunq⁹ ligaueritis sup̄ terrā erūt ligata z in celis. et quecūq⁹ solueritis sup̄ terrā erunt soluta z in celo.

Magna igit̄ hec vtilitas est p̄l'o x̄piano hab̄ere tales secū in terra. h̄ntes potestatē ligādi z soluēdi, potētes aprire z claudere celum. ℣ Sed q̄ris, an illa ptās sit eq̄lis in oib⁹ sacerdotib⁹. Dico vt colligitur ex dictis dñi Bonauen. in. iij. sup̄ mḡm sniarū. dist. xix. ar. ij. q. ij. q⁹ ptās illa p̄t dupliciter cōsiderari vel q̄ntū ad essentiā, vel q̄ntū ad vsū. si p̄mum radicaliter est in aīa sic̄ caracter impressus in ordinatōe, et equal' est in oib⁹ sacerdotib⁹. et q̄libet p̄m hāc ē alteri eq̄lis, papa, epūs, sine simplex. rō, rciij. dis. legim⁹. Ubicūq⁹ fuerit epūs sive rome sive eugubio sive p̄stantinopoli, sive regio sive alexandrie eiusdē meriti est z sacerdotij. Alio mō possumus loqui q̄ntum ad vsū. z hoc mō requirit̄ auctoritas iurisdictōis. Nemo em̄ p̄t alīū ligare aut iudicare nisi q̄ iudex eius p̄stituit̄ ab eo qui p̄t Cum em̄ sacerdos fuerit a p̄l'o electus z ab epo sive abbate ordinat⁹ sive p̄firmat⁹, acq̄rit iurisdictōz. Et ideo iurisdictio est tanq̄ vis motiua ip̄i⁹ clauis potestatis. Hac autē deficiente que clauē moueat et si assit clauis nunq̄ aperit. et si amittit̄ hec iurisdictio. cessat etiā clauis exēcutio. Et p̄m hoc quantus ad iurisdictōis administratiōnē differentia est. q̄ papa ordinatōe diuina p̄latus est oib⁹ epīs, postea epūs alīs sacerdotibus. ℣ Jtē magnū est etiā et honore dignū eē familiarem imperatoris aliquez potentē intrare et loq̄ cū dño z ira eius placare. sic sacerdos in curia dei est familiaris, potēs deo loqui p̄ suis orōnem z eius ira placare z pacē p̄l'o impetrare, sicut figurat Exo. xxxij. in Moyse, q̄ dum filij isrl' peccassent adorando vitulū p̄flatilez immolantes hostias loquente dño ad moysen dicens. Vade descēde peccauit p̄l'us tuus. Dimitte me vt irascat furor meus ꝛ eos vt deleā eos. rogabat ip̄e p̄l'o z placat⁹ ē dñs ne faceret malū qō locutus fuerat aduersus p̄l'm. quare dr̄. j. q. j. Ipi. q⁹ sacerdotes ipi q̄ pro populo interpellant peccata populi comedunt. q⁹ suis p̄cib⁹ ea delēt atq⁹ cōsumūt. Jtem maximū est et dignissimū sacerdotem posse creatorez creare z p̄ humana salute deo patri immolare z offerre. q̄re oī honore digni sunt. nec detrahendum est eis sicut dicit Theleſphorus papa. vj. q. j. Sacerdotes q̄ proprio ore corpus dñi conficiunt ab omnibus obediendi sunt et timendi. nō dilacerādi aut detrahendi. q⁹ a quib⁹ se dñi popul⁹

bñdici saluari aut instrui cupit nullatenus eos arguere dz. Ad h̄ em̄. b. Greg. hortabat̄ Mauriciū īpatorē ad debitā reuerētiā ministris eccl'ie ī li. v. registri. sic dicēs. Nō indignet̄ inq̄t sacerdotib⁹ dñs me⁹. sz excellēti ꝯsideratōe ꝓpt̄ eū cui⁹ ſui sūt. ita eis dñet̄ vt debitā reuerētiā eis īpēdat. qz illi aliqñ in diuinis eloquijs dij z bñ āgeli noīāt̄. M. Cōtra h̄ faciūt denigrātes eoꝝ famā suis detractōib⁹. qd̄ valde cōe ē. lz g̃uissimū pctm̄ mortale sit. Vñ Cōstan. impator dicit. vt habet̄ xcvj. dis. c. in scripturis. Si de dñi sacerdotibus qui iure p̄res aīaꝝ dicūtur aliq̄d ꝯtigerit vos audire qd̄ ꝯfusionē pijs mētib⁹ ingerat nō infrunitū. i. inuerecūdū. sz pudoratos filios noe imitātes. patriā de reliq̄ verecūdiam ꝯtegatꝫ. Et p̄misit ibidē. Vere si ꝓprijs oculis vidissē sacerdotē dei aut aliquē eoꝝ q̄ in monastico habitu circūamicti sūt peccantez. clamidē meā expoliarem z cooperirem eum ne ab aliquo videretur zc̄. N

Tertia pars in qua

oñdit̄ qd̄ nō solū ex caritate debem⁹ corrigere z correctiōib⁹ humilit̄ obedire. sed etiā debem⁹ ad bona ꝯsentire. Moralit̄. p ꝯsensuz duorū informamur de v̄tute obediētie. q̄ ꝯsistit in ꝯsensu maioris z īferioris. Dic̄ Vegecius de re militari. q̄ nihil magis ad victoriam ꝓdest q̄ꝫ monitis obtēperare supiorū. monita aūt tria sūt q̄ fieri possunt in bello p tria signa. s. p signū vocale. vt sunt mādata supiorū. semiuocale vt tuba vel cornu. mutuz vt vexilla z signa armorum. Sic in bello contra dyabolū debemus obtpare monitis. signis vocalib⁹. s. mādatis verbaliter datis. qz mandat nobis dñs noster vt obediamus z ꝯsentiamus supioribꝫ. dicēs Heb. xiij. Obedite p̄positꝫ vr̄is z subiacete eis. z Mathei. xxiij. Quecūqꝫ dixerint vobis facite. Nā vt habet̄. ff. de re mili. l. militū. Qui mādata p̄ncipū nō seruat. capite puniēdus est. etiā si rē bñ gesserit. Sic etiā pena eterna est puniendus q̄ īobediēs ē. qz peccat mortaliter. xj. q. iij. q̄ resistit. z se. Semiuocale signū sūt enigmata ꝓphaꝝ z figuraꝝ. Nā adā statim vt creatus est p̄cepto obediētie fuit astrict⁹. Geñ. iij. Noe archā faciēdo z intrādo saluat⁹ est a diluuio. Geñ. vij. Abraā filiū deo immolando p̄ multaꝝ gentium vocatus ē. Geñ. xxij. Loth āgelo obediēdo recedēs a sodoma ab incendo liberat⁹ est. Geñ. xix. Signū mutū sūt exēpla creaturarū. Dicit Ambro. q̄ apes que legib⁹ regis apū nō obtpant occidūtur. O. Mare obedit naturaliter influentie celi. planeto firmamento. Sic in oī gñe reruz de⁹ cōstituit aliq̄s supiores z excellentiores q̄bus obedire voluit. Sed illa obediētia cōsistit in triplici subiectiuo consensu. scz

Inferioris ad supiorē
Sensualitatis ad rationē
Rationis ad suum creatorem.

Debet nāqꝫ p̄mo ver⁹ obediēs z minor siue inferior p cōsensū humiliter supiori cedere z ei obedire. Juxta illud moral'. doc. Cathōis Cede maiori. Est em̄ virtus obedientie tam magna q̄ semper merita cumulat z augmentat. hominē nobilitat z dignificat. et etiam d̄ vita eterna certificat. Patet p̄mū. nam p illā v̄tutē se exercēs nullū momētū tp̄is sine merito trāsit. sic̄ dicebat. b. Frācisc⁹ q̄ ver⁹ obediens sp̄ meret̄. Vñ tantū est meritū obediētie qd̄ in cāu aliq̄s actualē dei dilectōnē z cōtemplationē tenet̄ dimittere z supiori obedire. ponat̄ em̄ qd̄ aliq̄s q̄ vouit obedientiā sit in actuali ꝯtēplatione. z p̄latus suus p̄cipiat sibi qd̄ vadat ad aliquē aliū locū opa exteriora exercēdo. tenet̄ sibi obedire z dimittere illā actualez ꝯtemplationem. Ex q̄ patet qd̄ meritū obedientie est maximū cui tam magnū correspondet p̄miū. sicut habetur Gene. xxij. qd̄ deus p̄cepit Abrae vt immolaret filium suū. z Abraā obediens fuit voci eius. ꝓpter qd̄ de⁹ dixit sibi Multiplicabo semē tuum sicut stellas celi z sicut arenaz maris. Et iteꝝ. Ego ꝓtector tuus z merces tua magna nimis. P. Itē dicebāt senes. qd̄ nihil sic deus querit ab his qui primicias habēt cōuersatōis q̄ꝫ obedientie laborē. Unde secularis q̄dam relinquens seculū venit ad heremū adducens secum vnicū filiū z venit ad abbatē. quē inuenit in pristino. et videns eū abbas venientē salutauit eū. et videns paruulū dixit ad patrē. Amas eum. z ille dixit. Etiam. Rursum dixit ei. Omnino diligis eum. Respondit. Etiam. Hoc audiens abbas dixit. Tolle ergo eum si diligis eum. et mitte in furno sic modo cū ardet furnus. et tenens pater filiū suū iactauit eū in furnum ardentē. statim autē est factus furnus velut ros. Ex qua re acquisiuit gloriam z merituz obedientie et magnū premiū sicut Abraam.

D. Sed diceres forte ꝓcedo q̄ hō merito maiorī sc̄z deo debeat ī oīb⁹ obedire, sz ñ vi-dek q̄re hō hoī debeat obedire cū de⁹ hoiez ꝓdītū ad imaginē suā ñ ꝓstituit sup hoiem. sz sup bestias terre dī. Dñamini pisc⁹ maz volatilib⁹ celi z vniuersis bestijs. Gen. j. Dō etiā patuit, vt dīc Aug. in p̄mis parentib⁹ z maxie p̄iarchis q̄ potī⁹ fuerī rectores pecudū q̄z hoīm, z p̄mi z ātiq̄ p̄es q̄ soli deo de-bāt cē sbditi neq̄q̄z abutebāt ꝓcessa a dño libertate, sz in oī honestate mox creatori oīz seruiebāt. Rñdet q̄ nūc p obrupta vicio-rum hoies defluētes vix ēt sub durissima cultute pñt advicijs cohiberi. Vñ peccātib⁹ filijs is-rael in Deut. xxviij. dr ꝓminādo. Pro eo q̄ ñ seruier⁹ dño do tuo ī gaudio z letitia cordis tui, ꝑ q̄ rex oīm abūdantiā cules inimico tuo ī fame z siti z ariditate, z rex oīm penuria, z i-ponā iugū ferreū sup ceruicē tuā. Audi g̃ q̄ dictū ē, z minas tāti iudic⁹ vereari. Sic enim dīc Aug. Nihil iteresī sub cui⁹ imperio hō ser-uiat moriturꝰ dūmō ille q̄ impat ad iniq̄ nō cogat, felici⁹ em̄ seruit hoī q̄z libidi. Cōside-ra xp̄m dei filiū d ista maiestate supna ad no-strā miseriā descēdisse. z subditi parētib⁹ vo-luit, hoc vos q̄ estis sub obedientia ꝓsiderare debet⁹, p̄cipē salut⁹ nr̄e Jh̄m nō venisse vt voluntatē suā faceret sz patris. ac per h̄ pa-tri obediens vsq̄ ad mortē, non liberas ma-nus nec pedes sz affixos cruci. corpusq̄ sac̄ immobile, sed solū os libez ad orandum ha-buisse mōstrat z cor ad diligendū. Nequaq̄z igit̄ seru⁹ ei⁹ est q̄ talē sic passuz nō vult talit imitari. Liberas g̃ manus ad faciendū. libe-ros pedes ad ābulandū nō habebis, sed to-tū corp⁹ cū xp̄o affixū p̄ne cruci sola tibi lin-gua ad orandū. laudandū. z confitendum, z cor ad diligendū tibi libez remanebit. R Scdo hō p sensualitatē dz obedire z ꝓsenti-re rōni. Hā sicut expit domū male hīe cū an-cilla dñat, qz puer. xxx. Per tria mouet terra et q̄rtū q̄ nō ꝑt sustinere, p seruū cū regna-uerit, p stultū cum saturatus fuerit cibo, i. in-ebriat⁹ vino, p odiosam mulierem cū in ma-trimoniū fuerit assumpta, z p ancillā cuz he-res fuerit dñe sue. Et h̄ q̄rtum pl⁹ pōderat. qz cū ācilla fuerit heres dñe sue erit amata z honorata sic dña. z ipa dña repudiat ab ea, sicut habemus Gen. xvj. sniālit q̄ Abraam habuit vxorem honesta noīe Sara, q̄ sterilis erat, q̄ cū vidiss⁹ q̄ ñ posset hīe filiū naturali-ter, nec bonū esse q̄ tā sanct⁹ hō sicut Abraā fuit careret ple de corpe suo, ancillā suā noīe agar vxorē sibi ex deuotōe tradidit dicens. Ingredere ad ancillam meam, si forte saltez suscipiam ex illa filios, vt qz nō possū hīe fi-lios naturales, saltē habeā p adoptōz Agar vt dicunt hebrei fuit filia regis egypti vna de vxorib⁹ pharaonis, q̄ videns sanctitatem sare cū esset in domo regis quō pharao z do-mus ei⁹ flagellatus fuerat a dño ppt ipm di-xit in corde suo, q̄ meli⁹ essz filie sue Agar q̄ seruiret sarai tanq̄z ancilla q̄z si remaneret in magno honore in domo paterna, et iō tradi-dit eā sarai tanq̄z ancillā, quā ancillā abraaz de ꝓsensu vxoris accepit. nō cā libidinis sed amore, plis, q̄ agar ancilla licet essz prius bo-na z deuota puella, postq̄z cōiuncta fuit Ab-rae in mrīmonium, z vidit se ꝓcepisse ab eo, estimauit q̄ oīa bona pmissa semī abrae cō-plerent in sua ple, et ex hoc prupit in q̄ndaz elationē z despexit dñam suā. tanq̄z a diuino p-misso repudiatā. Vnd ꝓsiderās sarai q̄ abra-am nimis dissimulabat iniurīā sibi factā di-xit ei. Nimis iniq̄ agis ꝫ me, z ille statim ac-quiescēs rōi dixit. ancilla tua in manu tua ē. id ē in ptāte tua ad castigandū z humiliādū. fac tibi sic videt. Castigāte igit eam sarai, fu-gam iniit ꝓpe⁹ terrā egypti vnde erat. Mo-raliter. Abraam est hō, q̄ reuera dz vxorem et ancillā, qz sc̄z sara vxor sua signat aiam, agar ꝓo ancilla sensualitatez. Sara igit aia de se sterilis videt, qz p se nihil videt posse opari, nec ptū cuiuscūq̄ opis boni generare. cū nō habeat organa, et iō optet q̄ ancillā pmoue-at q̄ sibi filiū boni opis pducat. Cū igit sen-sualitas sic dimissa libertati fuerit, z volūta-tē q̄si virū ad se allexerit p appetitū aialem et in suis occasionib⁹ spreta rōe sic p̄dominet, male stat ī regno aie z in pturbatōe z cōmo-tōe tot⁹ familie potētiaz. Dz g̃ rō ꝓqrī z bo-minē inducere ad hui⁹ iniurie vindictaz qui vna cū rōe castigare z būillare debēt carna-litatē vt consentiat z seruiat rōi. Gal. iiij. Ej-ce ancillā z filiū ei⁹. nō em̄ erit heres filij an-cille cū filio libere. V Tertio hō debet p rōem deo cōsentire z totā ppriā volūtatez ei subijcere. Hā sm Anſ. de similitudinib⁹. Pro-pria volūtas soli deo ꝓuenit. Sol⁹ em̄ de⁹ q̄cq̄d vult dz velle ppria volūtate, ita vt aliā quā sequat nō habeat sup se. Cum igitur hō vult aliq̄d p ppriā volūtatē deo aufert quasi

sñā coronā. Sic ēm corona soli regi ꝓpetit sic ꝓpria volūtas soli dō. Et sic ꝓpria voluntas dei fons ē z origo totī⁹ bonitatis z boni, ista ꝓpria volūtas hoīs ē exordiū totī⁹ mali. Vñ anſ. assimilat ꝓpriā volūtatē herbe venenose, quā q̄dā medic⁹ pitissim⁹ suis parēti bus interdixit, ominans q̄ si ex ea comederēt leprosi effecti mox interirēt. At illi p̄ceptis ei⁹ obedire nolebāt, z herbas comedētes leprosi effecti leprososq̄ filios genuerūt. Atq̄ vt medicus cōminat⁹ fuerat mortui sūt. Quor filij licet parentes suos agnouerūt herba illa infirmatos fuisse z mortuos, eandē tñ herbā sup oēs diligūt, indeq̄ cibos suos ꝓdiūt maneq̄ surgētes ex eadē q̄si p medicamēto accipiūt. Hi g̃ q̄s sint dōmētes oīs q̄ audit advertere p̄t, sz nō min⁹ demētanſ q̄ ꝓpria voluntate vtūr. Ipa ēm herba dyaboli veneno sa oīb⁹ ea vtentib⁹ ē z pestifera. Hāc de⁹ primis parentib⁹ interdixit, z tñ ex ea comederūt z leprosi facti sūt z de paradiso expulsi sūt. Ex q̄bus oībus patz q̄ ꝓpria volūtas dz occidi merito, vt hō valeat ēm volūtatē dei viuere, dicēdo. Fiat vol. tua. vñ bern. bon⁹ obediēs dat suū velle suū nolle vt possit dicere cū ꝓpha. Paratū cor meū de⁹. Que oblatio dr magis g̃ta q̄s q̄cūq̄ alia victima. qr̄ obediēs tia victimā ꝓpria volūtas, q̄ nobilis⁹ ē q̄ dō bō dare deo p̄t, dat ēm arborē cū fructib⁹ Greg. Obedientia victimis iure p̄ponit, qr̄ p victimis aliena caro. p obediētiā ꝓpria volūtas ꝓpria mactat. vñ. q. j. sciēdū. Ex q̄b⁹ ꝓcludit Anſ. Nō opus meritorū factū ex voto magis est meritorū q̄s si fierit sine voto. Ex q̄ sequit sic ibi pbat Anſ. q̄ magna ē spes monacho professo. Et ponit similitudinē. duo sūt q̄ vn⁹ vouet nō facere ꝙ deū, z secūd⁹ nō vouet z vterq̄ delinq̄t, dicit Anſ. q̄ de⁹ p̄mū iudicat p⁹ q̄s pfecte penitet tāq̄ suū z nō alīū, z accipiet de⁹ vindictā de eo tāq̄ de suo. Scōm aūt iudicat duri⁹ dī. Jō noluisti mihi fidelitatē p̄mittere vt possis ꝙ me liberi⁹ peccare. z g̃ ago ꝙ te, non vt erga meū sz vt aduersū alienū agā, totūq̄ erit mei iuris vsq̄ ad q̄drantē nouissimū. Vñ Sic g̃ deus inf. pfessū z nōp fessū iudicat, nō solū aūt pfessū min⁹ iudicat nō pfessō. sz etiā quolibet laico, pfessus enim alterē miam ꝙsequet si penitear, z si nō maiorē damnationē sustinebit. Et si dixeris, q̄ deus potest iuste dicere vouenti. Serue nequā tu q̄nto mihi eras familiarior, tanto es inabilior z peior. p̄t ille rñdere. Dñe vex ē q̄ dicis q̄s diu penitere nolui, sz postq̄s penitco meq̄s ip̄m in emēdatōez trado. nūq̄s pei⁹ illo pati debeo, q̄ nec id q̄ dō hz totū tibi dare vult p satisfactiōe sui delicti. Reseruans igit sibi ꝓpriam voluntatē facit sicut q̄dā paup de q̄ narrat Seneca in q̄dam pclamatōe dicens q̄ in quadā ciuitate fuerūt due leges. q̄rū p̄ma talis erat, q̄ quicunq̄s sponte dānus fecit redderet quadruplū. q̄ aūt nō spōte sz p̄ter intentionē redderet simplū. Secōa q̄ dānī illati fit actio. Accidit casus in ista ciuitate, q̄ ciuis p̄potens z diues morabat iuxta paupere, q̄ iuxta domū suā habebat arborē q̄ multū nocebat diuiti impediēdo ingressū dom⁹ z claritatē eius. rogabat diues psonaliter vt ip̄am arborē succideret z eā sibi vēderet. pauper elatus noluit z sp diuiti nocere voluit. Dō videns diues cogitauit q̄ ꝑm legē euaderet, et quadā nocte arborē succēdit, z q̄ domus ꝓpe illā arborē erat, ignis de arbore cecidit z pauperis domunculā cū oībus bonis cōbussit. Dō videns paup ꝙ diuitem coram iudice cōquestus ē. Diues aūt rñdit. Arbor mihi nocuit, z iō sponte eam succendi, volo reddere quadruplū. dom⁹ aūt p̄ter meā intentionē cōbusta est. z iō reddā simplū. z iudicatū est q̄ iuxta legē faceret. XV. Diues est deus. paup hō. arbor ꝓpria volūtas, q̄ nocet diuiti impediēdo ingressū celi, z credulitatē claritatis ei⁹ minuēdo. Hāc volūtatē petit deus sibi dare p̄ felicitate eterna, sz hoc hō pauper z elatus recusat. succēdit igit a deo dum aīa tradit flāmis eternalib⁹ inferni. Et quia corpus iunget post iudiciū aīe. et az totallit cremabit z eternalit. quare dicūt alīq̄ dō in inferno nihil malus q̄s ꝓpria volūtas ardebit. Berñ. Tolle ꝓpriā volūtatē z infernus non erit. Tū igit tūc paup dānat⁹ cōquerit de dānatōe. rñdet. qr̄ mihi sp nocuisti et restitisti p ꝓpria volūtate sponte succēdi eā z iō reddam tibi q̄druplū. s. oē malū z oīa tormēta. Apoc. xviij. Quantū glorificauit se z in delicijs fuit, tantū date illi tormentū z luctū

Feria quarta post Oculi

Accesserunt ad ie
sum ab hierosolimis scribe z pha
risei dicētes. q̄re discipuli tui trā
grediunt traditōes seniorū. Dat. xv.

Videmus q̄ obligat⁹ ad solitū soluendū sa

n

tisfacit cū donat libr̄ā. qđ ē malus. Sic etiā hēm⁹ in sil̄i expl̄ū, extra de voto & vo. redē. c. scripture. q̄ q̄ deo obligat ex voto ad aliq̄d obsequiū tpale puta pegrinatōnis vel ieiunij vl̄ alteri⁹ opis pietat̄ tenet illd reddere. Si aūt illud ꝯmutat i melī⁹ ñ frāgit votū. Vñ accidit casus q̄ q̄dā voluit visitare sepulchr̄ dñicū, & mutādo ꝓpositū fact⁹ ē monach⁹, super q̄ q̄stū fuit a papa an sit re⁹ voti fracti. Rñdit in hec ꝟba, re⁹ fracti voti ñ aliq̄ten⁹ hī q̄ tpale obsequiū in ꝑpetuā noscit religiōis obseruātiā ꝯmutare. Sic etiā trāsgressor p̄cepti ñ ē q̄ hmōi ad sniam & meliorē ptē obseruat & ñ ad lr̄az. Vñ. C. d. lega. li. x. l. nō dubium. Nō dubiū ē in legē ꝯmittere eū q̄ ꝟba legis amplex⁹ ꝫ legī nitit volūtatē, nec penas insertas legib⁹ euitabit. q̄ se ꝫ iuris sniam seua p̄rogatiua fraudulenter excusat.

Ad ꝓpositū pharisei & iudei a patrib⁹ q̄ndaz traditionē siue legē receperūt, q̄ restringebat eos ad lotionē manuū qñ ad mensā accedebant. q̄ fm aliquos nō semel in p̄ncipio, sed fm m̄titudinē ferculoꝝ sept⁹ fiebat. Et illud statuerūt ꝓpt̄ ꝟbū Isa. i. dicentis, Lauamini & mundi estote, insinuans & mandās lotiōez aiaꝝ & nō corpoꝝ. Pharisei aūt & scribe sententiā h⁹ statuti trahebāt ad q̄ndā superstitiosam falsitatē, dicētes hmōi lotionē valere ad spūalē mundiciā. Dō cognoscētes discipuli volebāt trahere ꝓpm̄ a tali superstitiosa falsitate, nō lauabāt manus, sz iuxta rectaz sniaz aiaꝝ. Et iō pharisei rep̄hendendo eos dicūt xp̄o, q̄re, &c. Querit an ꝯsuetudo, statuta cōitatum siue leges humane sp obligēt in foro ꝯscie. Rñdet a doc. q̄ si sint iuste facta sp obligant, aliter nō. Ad h aūt vt sint iusta debēt hr̄e illa. Primo q̄ nō sint ꝫ libertatē ecclesiasticā, q̄ vt sic ꝯditores et seruatores facientes & cōsentientes sūt ipso facto excōicati extra de sen. ex. nouerit, vbi Nonor⁹ tertius excōicat oēs q̄ de cetero fuari fecerint statuta edita, et consuetudines introductas ꝫ ecclesie libertatē nisi fecerint amoueri. Et etiā excōicat statutarios et scriptores statutoruꝫ ip̄oꝝ, necnō & potestates, rectores, cōsules, & ꝯsiliarios locoꝝ, vbi hmōi statuta & ꝯsuetudines edite fuerint vel seruate. Ibi etiā dr̄ pch dolor q̄ in diuersis mūdi ptibus ꝯsules ciuitatū & rectores necnō & alij q̄ ptātē habere vident tot onera frequēter imponūt ecclesiis, vt deteriōris cōditōis factū sit eis sacerdotiū videat̄ ꝫ sub pharaōe fuerit q̄ distincte legis noticiā non habuit. Iste q̄dem oibus alienis natōib⁹ fultuti subactis sacerdotes & possessiōes eoꝝ in p̄stina libertate dimisit, & de publico eis alimoniā mīstrauit. Ip̄i ꝯo onera sua fere vniuersa imponunt ecclesiis, et tot angarijs & thelonijs & exactionib⁹ eā affligunt, vt totū eis qđ Hieremias deplorat cōpetere videat dicens. Princeps p̄uinciarū facta ē sub tributo. Contra qđ mādat Grego. ij. extra de imu. ec. Nō min⁹, sub anathematis districtōe ne de cetero talia fiant. Isa. x. Ue q̄ ꝯdunt leges iniquas & scribentes iniusticiā scripserunt. vt opprimerēt in iudicio pauperē. & vim facerent cāe hūilium p̄pl̄i mei, q̄d facietis in die visitatōis & calamitatis de lōge venientis, ad cui⁹ fugietis auxiliū. & vbi derelinq̄tis gl̄iam vr̄am. Cauere igit̄ ne incuruemi sub vinculo. et cū interfectis, s. demonib⁹ cadat̄. Illud em̄ pctm̄ ē taz graue q̄ est casus reseruat⁹ dño pape ip̄o facto, qđ tā mīme curat. nec ꝯfitet nec cōtrit. & q⁹ ex corruptela mō vbilibz & gñaliter ppetrat̄ nullus credit in speciali p illo facto habere crimē. Secdo q̄ ordinet ad bonū finem vtpote ꝓpter bonū cōe & nō propt̄ bonū ꝓpriū, alis statuta ñ obligāt. Tertio q̄ talia sint in se iusta, q⁹ aliq̄n aliq̄d ē vtile reipublice q̄ tñ in se nō est iustū. Sic habere pecuniā est vtile reipublice, & tñ lex statutū vel cōsuetudo posset esse vel fieri q̄bus malo mō cōgregaret, vtpote grauādo clericos, paupes, viduas, & orphanos, & sic de alijs. talia q⁹ sūt iusta nō obligant, sz ei⁹ oppositū. Quarto vt fiant ab hūte ptātē. Hā si cōditor legis non hz potestatē statuta sua nō obligant, quia tali statuēti dicī p̄t vt fuit dictū moysi. Ero. ij. q̄s te cōstituit p̄ncipē sup nos. Quinto vt ex fama sint iusta & h vt fm ꝓportionē onera & honores diuidant q̄ ad multitudinē. tūc obligāt, aliter nō. Sexto q̄ nō sint ꝫ ius diuinū & a deo ordinatū ꝫ sacre scripture p̄cepta in decalogo spēaliter contēta. Septimo qđ nō sint ꝫ ius naturale et veritatem & rōnem aliter nō obligāt. Vñ si aliq̄ fiant vel statuāt̄ tur ꝫ illa p̄dicta sunt refutāda, nec obligant aliquē nisi statutarios ad penā eternā. Quantū igit̄ ad psecutiōem & cōtinuatiōem heri dictū est de correctiōe fraternali & obedientia, hodie de subiectiōe filiali et puerorū ad parentes reuerentia. Et sūt tres partes littere.

In ꝑma notat iudeorum cõfutatiua cecitas in principio.
In scda eoꝝ exꝑssiua falsitas. ibi, oĩs planta tio quam nõ, ꝛc.
In tertia dictoꝝ instructiua veritas, ibi, adhuc et vos. ꝛc.

Quãtum ad primam ptẽ ẽ sciẽdũ ꝙ iudices ordinarij de q̃b ꝑus dictũ ẽ mortuo moyse inualescente iniusticia statuerũt aliq̃ ptinẽtia ad regimẽ ꝑpli sub ꝑcepto tãq̃ necessaria, aliq̃ sub monitõe tã q̃ decẽtia ꝛ honesta, ꝺ q̃b honestꝫ erat etiã illud vnũ qꝺ h tãgit, ꝙ scz accedẽtes ad mẽsaz lauarẽt manꝰ. qꝺ discipuli ñ faciebãt ñ ꝙ lotio manuũ q̃ ad honestatẽ faciebat eẽt mala vl ꝙ ipi obmittẽdo bñ facerẽt vt facit ad honestatẽ. lz bñ facerẽt obmittẽdo ꝓpt superstitiõnẽ quã ipi pharisei intendebãt. ideo rephẽdũt discipulos q̃si trãsgressores legꝫ, sed ꝓps q̃si clauo clauũ retũdẽdo rñdit. Qui trãsgredit mãdatũ dei ꝓpt mãdatũ hoĩs ẽ magꝫ accusãdꝰ nec idoneꝰ alios accusare, sz vos scribe et pharisei estꝫ hmõi, g ꝛc. ꝙ ãt minor sit vera, s. illa, vos trãsgredimi ꝑcepta dei ꝓpt mãdatũ hoĩs, pz. qꝛ docuistis filios dicere parẽtibus suis. Dota mea ꝛ oblatões mee sacerdotib facte plꝰ, prũt pentib q̃s si eis darem, qꝛ sic prũt ale, ꝛ tũc corpi. q̃si filij dicãt pri ꝛ mri, melius ẽ deo offerre q̃z vob in necessitatib subuenire, qꝛ tal oblatio aiab vris ꝛ nris pdest ꝛ tũc tm corpib pdesset. Ex h ei pentes pauperes fiebãt, ꝛ tra irritũ fecistꝫ mãdatum dei. Ero. xx. Honora ꝑem ꝛ mrem, qꝛ honor nõ solũ in reuerẽtia. sz etiã corpoꝝ subuentõe cõsistit, ꝛ h vult lra. Dun qꝺcũq̃ ꝛc. Postea obiurgat eos de callida simulatione ostendens eos aliꝺ hre in corde ꝛ aliꝺ i ore. Ideo nõ eẽ dignos accusare, sic trãsgredientes mãdatũ dei nõ dñt alios accusare, sz vos pharisei estis hmõi, igit, minor pbat. qꝛ qꝺ ore dicitis corde nõ pbatis. ꝛ g estis illi ꝺ q̃b Isa. dicit Populꝰ h labijs me honorat cor eorum loge ꝛc. ¶ Honorat ẽ notãdũ ꝙ rõni cõsonũ ẽ ꝙ illis bñfaciam a q̃b etiã multa recepim bona. Nã fm ph̃m, naturaliter qꝺlibz aial diligit suũ bñfactorẽ, eũ honorat ꝛ reuerenter tractat. Nã vt hz. ff. de obsequijs patroni ꝑsona sp sctã, i. honorãda dz videri libero ꝛ filio, ꝑsona pris aut patroni sp sctã vide ri dz. ff. de obsequijs liberatoꝝ, l. liberto. Et igit liberti siue serui q̃ manumittũtur ꝓnis siue a dñis suis tenẽt eis sp reuerẽtiã ꝛ obsequiũ ꝓstare, q̃ ꝙsistit in alẽdo si paupes sũt, i assurgẽdo, sedẽdo ꝛ silib, qꝺ si ñ fecerint ꝓnt eos reuocare ad fultutẽ. C. de obse. patro. ꝑ stan. l. etiã liberis. Vñ si fuꝰ donatꝰ libertatipmoueat ad sacerdotiũ, ꝛ postea accusetur epo ꝙ nolit dño horas canonicas psallere degdari dz, extra de ser. nõ ordi. nullꝰ. Qꝺ intelligit fm Bern. qñ tpm sub hac conditõe manumisit vt ei psalleret. Cõtra. Utij, dis. q. cũq̃ dr ꝙ illi in q̃b patronꝰ aliqꝺ obsequiũ retinet nõ sũt ordinãdi. Rñdeo, illud itelligitur de obseq̃o tpali, s. vt det votũ equuz vel hmõi tale nõ ꝑt retineri in eo q̃ manumittit ad ordines, obsequiũ aũt spũale vt oret ꝑ eo celebret missas ꝛ hmõi põt bñ retineri. C. Cũ igit q̃libet fuꝰ teneat obsequium ꝓstare dño ꝓpt bñficiũ sibi factũ multo plꝰ filiꝰ vel filia parentib q̃ eis multa bñficia cõtulerũt Vñ ph̃s. viij. ethi. Filij parẽtib suis ñ ꝑnt reddere equiualens, qꝛ tria nobilissima dona ab eis receperũt, s. eẽ, nutrimẽtũ, et doctrinam. Debemus igitur honorare patronos nostros naturales
Honore reuerentie ꝓpter esse ꝛ originis
Honore bñficẽtie ꝓpt nutrimẽtũ necessitatꝫ
Honore obediẽtie ꝓpt nutrimentũ ꝓbitatis
Dño dẽmꝰ honorare parentes ꝛ eos reuerẽter tractare. qꝛ ab eis accepimꝰ eẽ ꝛ originez. Nã q̃ vilissimã aliquã tunicã vel camisiã ab altero accipet datorẽ plus alijs diligeret et honoraret, multo magis ꝑples parentes a q̃bus nobilissimã naturam accepit. Eccĩ. vij. Honora ꝑem tuũ ꝛ gemitꝰ matris tue ñ obliuiscaris. memẽto nisi ꝑ ipos genitꝰ fuisses nõ natꝰ esses. Iste honor reuerentie ꝙsistit i affectu ꝛ in effectu. In affectu diligẽdo parẽtes. ꝛ timẽdo offensã eoꝝ ex amore. Vñ Hiero. de honorandis parentib, ꝓbeat parẽtib mixta formido. In effectu assurgẽdo, caput inclinando ꝛ hmõi. Ad Ro. xiij. Cui honorẽ glo. reddite honorẽ. ¶ Secõ debẽt parentes honorari honore bñficẽtie q̃ cõsistit i trib. Dño in solatio ꝛboꝝ. Hiero. de honorãdis parentib. Nemo asperis ꝛbis ꝑem ledat, hec filioꝝ ora loquãt qꝺ parẽtes delectat audire, qꝺ heu pauci filij faciunt. sed parentes malꝛbis tractãt ꝛ eis enormit maledicũt. Hi sũt filij eterne dãnatõnis. Ero. xx. Qui maledixerit pri vl mri morte moriatur

Feria quarta post Oculi

Scdo honor bñficētie cōsistit ī cultu Eccī, iū, q timet deū honorat parētes. qsi dñis seruiet eis q eū genuerūt. Mā corū qñ ex senio deplumat pulli z alij corui pēnis suis et alis eū vestiūt. Elephas etiā senio grauat apodiante se ad arborē fractā vel debilē cades clamat, ad cui vocē iuuenes elephātes accurrūt z eū de tra tollūt. Sic et pueri pentes grauatos senio dñt iuuare. qō heu aliq modicū curāt, imo pentes ꝓberibꝫ trucidāt qs pñt parentes qsi spurios expellere z eos exheredītare, ppt hmōi iniurias, vt dr in aut, vt cū de appellatōibꝫ cog̃scit, §. cās, coll, viij, Eccī, iij. Fili suscipe senectutē patris tui: z ne ꝓtristes eū ī vita tua. Ex. Tertio honor zc, cōsistit ī exhibitōe z mīstratōe necessarioꝝ vict z vestit. Eccī, iij. Honora patrem z matrem z supueniet tibi bñdictio tua. Vñ pulli ciconiaꝝ diligūt suos parētes. z qdiu eos in iuuentute nutrierūt tādiu etiā in senio eos suscipiūt et fouēt. Sic etiā filij istit prez suū z mrez ī senectute fouebāt, vt dr Geñ, xlij. Sz heu tal videt hodie int pentes z filios ee ingratitudo, q lis int rabidos canes. qdiu em catuli de lacte mris viuūt diligūt mrem sibiqꝫ adherēt, sz qcito sūt maiores z būt acutos dētes. Et pñt met ossa corrodere sic pr z mr, si os pūcia tur ad medlū vt illō arripiāt festinānt, nunc insiliūt, nec pl parcūt pentibꝫ qꝫ alijs. imo ꝑ posse pati sūt pugnare. Sic mīti sūt silles q dū sūt in ptāte parētū z viuūt de bonis eoꝝ. eos diligunt zhonorāt. F. Si añt ꝓtingat parētes resignare bonis ad manꝰ filloꝝ z filiaꝝ ꝓtumelia afficiūt. De talibꝫ dr Ecclī. vj. Fili ꝓtumeliā facit pris sui. et filia ꝓsurget aduersus mrez suā. Vñ ferē q q dā pfamilias totā hereditatē dimisit filio suo. filꝰ ꝙ q pri multa bñficia ꝓmisit factuꝝ dū bona in manibꝫ habuit. ꝓmo prem ad camerā ꝑtā locauit, sz senescēte pre ī camera eū sustiere nolēs ō camera eiecit, z extra retro ostium aule sibi lectū pauit. Aduenīte igit hiemе dū frigꝰ iualuit sine tegumēto iacēs rogauit puerꝝ filij sui vt patrē et filiū suū rogaret vt panniculū aliquē sibi ꝓcederet ad se tegē dū, puer ꝙ vix duas vlnas burruli obtinuit. Cū ꝙ alie due vlne supessēt puer flendo prem rogauit vt sibi illas ꝓferret. Quo grē te, ad qd ita obnoxie peteret, rndit puer. Reuera pr fuabo inq eas qsqꝫ fueris decrepit. sic nūc ē au me pr tu z tūc eas tibi dabo, nec capli a me habeb qꝫ ipe ia a te obtiet Ille igit ex puero correct ī corde pcussus z prez pl honorauit. G. Tertio dēm bonorare pentes būilit obediēdo eis. Eph, vi. Filij obedite pentibꝫ vris. nā doctria pij patris doctoris libēt suscipit. Sic etiā doctria pentū q amore cordiali instruūt libēt suscipit dz z fuari. Prouer, j. Audi fili mi disciplinā pris tui, et ne dimittas legē mris tue vt addak gīa capiti tuo z torqs collo tuo. Dz qrit an iubēte pre filiꝰ teneat exire religionem vt eis subueniat in necessitate constitutis. Rñdet Alexā. ō alex et etiā Nico. de ly. sup hūc passum q alit est dicendū de isto q nondū religionem intrauit, z aliter de isto q iā religionē intrauit. De ꝓmo si videat parētes in magna necessitate qbꝰ alij subuenirī ñ possit, nō debet religionē intrare sz tenet obedire z mīstrare pentibꝫ, maxime si absqꝫ piculo pcī possit in seculo remanere. Si ꝙ ꝑ alīs possit pentibꝫ mīstrari pōt si vult religionem intrare, vñ Chrys exponēs illō Matth, viij. Dimitte mortuos sepelire mortuos suos dicit, q malū est abducere boīem a spūalibus z maxīe cū fuerint q mīsterijs parētū cōpleāt. Extrabāt em alīq q ꝓplere posset illi funeris sepultura, ꝓstqꝫ ꝙ alijs iam ē religiōe ꝑfessus mortuus ē mūdo. Vnde per spūalem mortē deobligat mundo a cura impendēda parentibꝫ, sic etiā deo obligat ꝑ mortē corpalē. Et iō nō peccat z ō ꝓceptum facit dei si in clausstro remaneat sub ꝓcepto ꝑlati parētuꝝ mīstratōe ptermissa. Est em factus impotēs ad reddendū debitū mīsterijs absqꝫ ꝓpria culpa. Dz tū qꝫtū pōt salua ordis sui obedientia satagere vt ꝑ se vel ꝑ aliū suis parentibus subueniat si in necessitate fuerint ꝓstituti. Vñ hāc necessitatē vix incidere pōt aliqs qdiu durat pietas fideliuꝝ. Jō timor iste, s, ne parētes penuriā z ōsectū patiāt per ingressū filiorū vanus est. Vñ Hiero, ī epla ad paulinū. Nisi tu possessiuncula tua cautе et quasi pederaptim vendideris nō habꝫ xps vñ alat pauperes suos.

Secūda pars in qua

oñdit pharisecoꝝ expssiua falsitas. Nam qñ ꝑ doctrinā xpi videbāt eoꝝ simulatiōes z doctrinā reprobatā, z qꝫ ñ poterāt resistere ꝑ rōnē vl scriptura ex iuidia mouebāt ō ipm ad mouēdū seditiōes, sz qꝫ ꝑtas doctrine nō eſt

dimittēda ppt̄ scādalū q̄ p̄cedit ex malicia sp
si⁹ scādalisati. Unū Greg. Si de vitate scāda
lū oritr̄ recti⁹ oriri p̄mittit̄ q̄s q̄ vitas relinq̄t.
lō sequit̄ ois plātatio. i. doctrina ab boie in
ucta q̄ nō est legi ip̄i⁹ dei ꝓsona eradicabit̄ q̄
nō hz firmū fundamētū z radicē, sinite illos.
q. d. doctrinā z vitā talū cultate. Ceci sūt ꝓ
carētes ītellectu legis. z duces cecoꝝ. q̄ alios
excecāt suo erroꝛe z scādalisāt z ducūt eos ad
p̄cipitiū dānatōis etne. Unde Horat̄ h istrui
mur ñ multū curare p̄ doctrinā vitaꝝ malos
scādalisare. sz cauere ne scādalū dem⁹ primis
p̄ opa z dicta nra mala. q̄ vt ꝛ Dat. xviij.
Qui scādalisauerit vnū de pusillis istis mini
mis .i. simplicib⁹ q̄ sūt pue vitus q̄ in me cre
dūt expedit vt suspēdat mola asinaria i collo
ei⁹ z demergat̄ i p̄fūdū maris. Qđ exponit Hi.
co. ꝛ lira. Expedit. i. melio⁹ esset boi mori corpa
liter̄ q̄ ex malo exēplo suo facere alū ruere i pec
catū mortale. q̄ ex h mereꝛ mortē etnā q̄ gra
uior est morte tpali. nec mirū cū dānū tpale ali
cui illatū mīme qđ q̄si nihil respectu dāni spi
ritual⁹ p̄maneat ip̄unitū Sic ei habeꝛ extra ꝛ
iiur. z dā. dato .c. q̄ si q̄s aperuerit cisternā
z foderit z nō operuerit eā, ceciderit q̄z bos l'a
sin⁹ i eā dñs cisterne reddet p̄ciū iumētoꝝ Et
h est verū ꝛm glo. si h fecī loco publico vbi ho
mines l'iumēta ꝓsueuerūt ambulare. si ꝓo in
p̄uato loco. vbi etiā ꝓsueuerāt fieri tales fouee
vl' cisterne nō teneꝛ Sic etiā ꝛ. ff. ad. l. aq̄liā
q̄ q̄ foueas vsoꝝ z ceruoꝝ captēdoꝝ cā faciūt
si i itineribꝫ fecerunt z in via publica si aliq̄ō
malū ibi acciderit nisi ꝓus denunciatū z cla
matū fuerit obligāt satisfacere de dāno. q̄ q̄
occasiōez dāni dedit teneꝛ ō dāno satisfacere.
extra de iniur. z dā. da. Si culpa tua. z. ff. ad.
l. cornelia. nihil interest. Sic q̄ peccādo pub
lice foueā fodit ad quā p̄ imitatōz simplices
ruūt p̄ scādalū. ille grauit̄ peccat z ꝛ tenet sa
tisfacere ō dāno aīaꝝ istaꝝ Quare ꝛ. Dat.
xviij. Ue boī illi p̄ quē scādalū venit. Hā ex
tali scādalo triplex malū oritur. s.

Infirmus corrumpitur
Bonus confundit̄
Deus ex eo ꝓtemnit̄

Primo dico q̄ infirm⁹ corrūpit̄ cum ex malo
qđ videt vl' iudicat scādalisat. qđ aplūs phibz
i. Cor. viij. cū dic. p̄bit infirm⁹ i tua cōsciēt
a frater ꝓpt̄ quē xp̄s mortu⁹ ē. Sic aūt peccā
tes infres ꝓsciam eoꝝ infirmā p̄cutiētes i xp̄o
peccāt. quapropt̄ si esca scā dalizat frēm meuz
nō māducando carnes i eternū ne frēm meuz
scandalizē. hinc Bern. Graulorē ab eo dñs p̄
secutōz sustinet q̄ pnitioso scādali exēplo aias
ab eo q̄s redemit auertit q̄s a iudeo q̄ sangui
nē ei⁹ fudit. Itē horrendū penit⁹ sacrilegiū qđ
etiā ip̄oꝝ facin⁹ videt excedere q̄ dño manus
sacrilegas iiecerūt. q̄a oim aīaꝝ re⁹ p̄ctōr tene
tur q̄ ō sue p̄uerse vite scādalo p̄clitari videt
z corā sūmo iudice reddet rōez de singul'. Sz
notāduz q̄ scādalū grece ꝛ ruina vl' offensio
latīe. z tit qū q̄s ad ruinā disponit spūalē vel
dictū vl' factū alteri⁹ inq̄ntū scz aliq̄s sua ām
nitōe vl' inductiōe aut exēplo altez trahit ad
peccāduz. Est ei duplex. s. passiuū z actiuum
Passiuū in eo q̄ q̄s scādalizat Actiuū in eo q̄
scādalizat dās occasionē ruine Et scādalū pas
siuum ē peccatum in eo q̄ scādalisatur. Non
enim scandalizatur nisi inquantum aliqualī
ter ruit spūali ruina q̄ ē p̄ctm. Impoꝛtat enim
q̄ndā cōmotionē aī a bono in eo q̄ scādalū pa
tit̄. Null⁹ āt ꝓmouet̄ q̄ rei īmobili firmit̄ ihe
ret. Ualores āt z pfecti soli deo inheret cui⁹
est īmutabil' bonitas. q̄ z si inhereāt suis p̄la
tis nō inheret eis nisi inq̄ntū illi inheret xp̄o
Isti q̄ntūcūq̄z alios videāt inordinate se hre
dicz vl' factz. ipi tñ a recti tudie nō recedūt. ꝛm
illō p̄s. Qui ꝓfidūt i dño sic mōs syon nō cō
mouebit̄ i eternū q̄ habitat i hierl'em. imo oia
tā bona q̄s mala i bonū ꝓuertūt z inde emēdā
tur. sic̄ legit̄ de q̄dā heremita ō q̄ p̄us dixi. q̄
re dixit p̄s. Pax m'ta diligētib⁹ legē tuā z nō ē
illis scādaluz Pōt etiā esse scādalū passiuū in
aliq̄ sine pctō. i. ei⁹. ex cui⁹ facto vl' dicto scāda
lizat̄ ō his q̄ ali⁹ bñ fac. sic̄ ptz ō xp̄o marci. vj.
Unū huic tāta sapia z vtutes q̄ p manū ei⁹ efficiunt̄ nōne h ē fabri filii⁹ z scādalisabant̄. etiaz
vt i euāgelio ꝛ fuerūt scādalisati in ei⁹ ꝛmone
Sic̄r scādalū actiuū sp ē peccatū si illud o
p⁹ qđ fac ē pctm. vl' si habeat spēm pcti. qđ di
mittēdū ē sp p̄pt̄ p̄rimi charitatē. de q̄ vnusq̄s
teneꝛ saluti p̄rimi p̄uidere Sz videtur
q̄ bona spūalia sint p̄pt̄ scādala omittēda. nā sa
cra doctrina videt esse maxie spūal'. sz ab ea cel
sāduz ē p̄pt̄ scādalū. Unde Mar. vij. Nolite dare sāc
tū canib⁹ neq̄z margaritas vras spargat̄ ante
porcos ne ꝓuersi dirūpāt vos. q̄ bonū spūale
ē dimittēdū p̄pt̄ scādalū. Cōtra. Dre. sup Ezec.
Si de vitate scādalū sumit̄ vtili⁹ nasci p̄mit
titur. ꝛc. Rñsio scti Tho. ij. ij. q. xliij. questio.
illa locū non hz de scādalo actiuo. q̄ cū scan
dalum actiuū sit dictuz vel factuz min⁹ rectū

Feria quarta post Oculi

nihil ē cum scādalo actiuo faciendū. Habet aūt q̄stio locū si intelligat de scādalo passiuo Considerādū ē g̈ q̄d sit dimittēdū ne ali⁹ scādalizet. Est aūt in spūalib⁹ bonis distinguēdum. Nā q̄dam bo⁹ sunt de necessitate salutis q̄ ꝓtermitti nō p̄nt sine pctō mortali. Manifestū aūt q̄ null⁹ d⁹ mortal'r peccare vt alterius pctm̄ impediat, q⁹ ꝑm ordinem charitatis pl⁹ d⁹ hō suā salutē spūalē diligere, q̄m alterī⁹. Et ideo ea q̄ sūt d̄ necessitate salutis ꝓtermitti nō dēt ꝓpter scādalū vitādū. In his aūt bonis spūalib⁹ q̄ sunt de necessitate videt distinguendū, q⁹ scandalū q̄d ex eis oritq̄ q̄m ex malicia ꝓcedit, s. cum aliq̄ volunt impedire hmōi spūalia bona ꝓcitādo, et hoc ē scādalū pharisęoꝝ q̄ de doctrina dñi scandalizabant, ꝑ esse ꝓtemnendū deus docet Math. xv. ¶ K

Q̄nq̄ em̄ scandalū ꝓcedit ex infirmitate vel ignorantia, et hmōi scādalum pusillorum est, ꝓpter q̄d sunt spūalia opa vel occultanda vel etiā differenda interdū vbi p̄culū non imminet, q̄uscq̄ reddita rōe hmōi scādalum cesset. Si āt post reddat rōem hmōi scādalū duret tā d⁹ esse ex malicia, et sic ꝓpter ip̄z ū sūt hmōi opa spūalia dimittēda. Ad argu. ꝛ dicū d⁹ q⁹ in doctrina duo sunt ꝓsideranda, sc̄z vītas q̄ docetur, et ip̄e actus docēdi, q̄z ꝑmus est de necessitate salutis. vt sc̄z ꝛ dicium vītati nō doceat, s̄z vītatē ꝑm ꝓgruentiā tp̄is et p̄sonaꝝ ꝓponat ille cui incūbit docēdi officiū. et hō ꝓpter nullū scādalū q̄d seq̄ videatur d⁹ hō ꝓtermissa vītate falsitatē docere, s̄z ip̄e act⁹ docēdi inter spūales elemosynas ꝓputatur, et ideo sīc alia mie opa est q̄nq̄ differēd⁹ ꝓpter scandalū pusillorꝝ, vt ꝑus dictum ē. ¶ S cōo ex scandalo hō bon⁹ ꝓfundit. q⁹ innocentes et recti q̄ ꝓmouantur scādalizati etiā de ꝓsimilibus iculpātur. Vnde Dan. ult. ꝓpter iniq̄tates patꝝ nr̄oꝝ hierlm et p̄pls ei⁹ in opprobriū sūt oīb⁹ gētib⁹ p circuitū. Item Hiere. Trenoꝝ. j. hoc scandalū deplorat dicēs. Viderūt eā hostes et derisērt sabbata ei⁹, et seq̄t. Oēs q̄ glorificabāt eā spreuerūt eā, q⁹ viderūt ignominiam eius. Ex eo em̄ q̄d p̄es peccauerunt filij innocētes deteri⁹ habuerūt, pariformiter nūc fręgnt cōtingit ꝓpt scādalum vni⁹ factoris vnū totum regnū, statū, ciuitatē vl' domū maculari vl' ꝓfundi irreuocabiliter. Et iō tales sūt expellēdi ab oīb⁹. Vñ Math. xviij. Si manus tua vel pes tu⁹ scādalizat te abscide eū et p̄ice abs te, i. si mēbꝝ corpis mystici peccauerit ꝑ cōe bonuꝝ cuiuslibet status expellatur et puniat. ¶ Hz circa hec ꝙba diceret aliq̄s si ocul⁹ vel aliud mēbꝝ corpale dat mihi occasionē peccādi, an liceat mihi amputare, dico q⁹ nō, q⁹ vt h̄, ff. ad. l. aq̄llā. l. hō. Nemo est dñs mēbroꝝ suoꝝ, et iō nulli licet seruire in corp⁹ suum, pctm̄ nō ꝓsistit in mēbris, sed in corde et voluntate, et g̈ ad tollēdum pctm̄ sufficit tollere malā volūtatē. Nec debz sibi q̄sq̄ virilia āputare ratione ꝓtinentie. q⁹ vt h̄, xxxiij. q. v. Tunc saluabitur Hō ferro sed religione q̄ rēda est castitas. Tales etiā mutilantes se spōte nisi lāguoꝝ fuerit cā inciditur sunt homicide, ꝓpter p̄iculum homicidij q̄d inde ꝓuenire posset et ꝓditōe dei inimici. l. v. dis. Si q̄s abscinderit, Sunt etiā inabiles ad ordines sacros nisi cum eis dispensetur ꝑ suplorem. Tertio deus ex scandalo ꝓtenit. dicūt em̄ scandalizari si deo hoc malum displiceret, vel iste nō ꝓmitteret, vel deus ꝑ gulter vindicaret. Vnde ps. Existimasti iniq̄ q̄d ero tui similis. glo. i. existimare fecisti vt malum mihi placeat q̄d committ⁹. Tali scādalo mō peccāt xp̄iani q̄ cēdeberēt vitiꝝ maioris ꝑfectōis et religiōis. minoris tm̄ deuotōis alijs sect⁹ existunt et maioris iniq̄tat⁹. Non ē ei natio tā laxe vite sicut mō vita xp̄ianoꝝ. Nā iudei legē Moysi vsq̄ ad mortē obseruāt. Manichei legem machmet. nec vinū bibunt, nec alia p̄cepta ꝓtereūt, xp̄iani ꝓ oīa ꝛ legis faciunt. idola adorāt. deum blasphemāt, adulterant, furāt. et sic de alijs, et sic deum suum ꝓtēnunt. et mīos malicia sua a fide retrahunt. ¶ Vñ q̄dā iudeus romā missus ad speculādū mores xp̄ianorū, vt citi⁹ ꝓuerteret et sacꝝ baptisma susciperet, videns malicia hoim baptisari supplicit exorabat, q̄ dū inq̄reret an ex deuotione vel pene timore baptisari vellet, dixit q⁹ nō ꝓpt scitatē vel deuotōm hoim vellet baptisari, sed q⁹ malicia xp̄ianoꝝ hīet deū ip̄orum captiuatū q⁹ nō posset nec auderet se vindicare, sicut quō dā de⁹ eoꝝ de pctis, iō etiā appeteret esse xp̄ianus. Ecce q̄stū ꝓtēptū deo facim⁹ altissimo. Eccli. xlix. Reliq̄runt legē altissimi reges iuda, oēs ꝓfitētes xp̄m, maiores oi ꝑ lo et natiōe defecerunt ꝓpt malicia ꝓtēpserūt timore dei. Sic reuera charissimi esse non debet, sed cōuersatōm vr̄am inter gētes hūtes bonam, vt in eo q⁹ detractāt de vobis tāq̄ de malefactoribus ex op⁹ bonis vos cōsiderātes glorificēt deū in die visitatōis. i. Petri. ij. q⁹ si nō, q̄to

nr̄ status tā ꝓsistit sublimior oi natōe in gl'ia
tāto casus nr̄ pfundior erit in eterna pena.

Tertia pars in qua

notat dict⁹ xp̄i vitas p quā istruimur. ꝓ
q̄ sciēdū q̄ xp̄s volens turbā t pl'm deuotuz
a doctrina falsa phariseoꝝ et scribarū reuoca
re cōuocauit eum ad se dicens Audite nō qđ
intrat in os, i. cibꝫ corpalis coinq̄nat homi
nē, s. macula pcti, sz q̄ pcedūt de ore t exeunt a
corde. Comedere em̄ nō est malū ꝑm se, sz ꝑm
accidens p̄t esse malū, s. inquantū hō p delec
tatōez male ad cibū afficit, et ille affect⁹ inor
dinat⁹ pcedit a corde. Nō aūt sic inordinate
pcedit; pcedit a corde t ore, inquantū os ē
instrm cordis, ꝫ coinq̄nat hoiem. Et sic a cor
de exeunt cogitatiōes male homicidia t hu
iusmōi tc̄. ℣ Moraliter ē notādū q̄ sicut
tolligi p̄t ex sacro canone t lege, partus cu
iuslibet sequit͡ ꝓditionē parentū, sed differen
ter, sequit͡ em̄ cōditōez parētū, s. p̄ris q̄ ad ho
nores t nobilitatē. Filiꝰ em̄ cōceptus a comi
te etiā si aū natiuitatē eiꝰ p̄ desinat ee comes
nasci, ff. de decu. l. ij. Hęc̄tur etiam cōditio
nē mris q̄tū ad libertatē t seruitutē. Nam si
mr̄ libera est ptū generat liberū, si aūt serua
seruū, seruus aūt genitus inabilis est ad or
dines sacros nisi manumittat, extra de ser. nō
or. gl. Un̄ Berū. ponit casum q̄ Johannes
q̄dā miles ipediebat gregoriū dyaconum ne
ordinaret in p̄sbyterū ea occasiōe q̄a dicebat
p̄rem ipius dyaconi hoiem suū esse, q̄uis mr̄
ipius libera esset, qđ dyaconꝰ ꝓposuit coram
papa, q̄re papa mandat archiepo neapol. q̄
tenꝰ si p̄dicta vera sunt, militē ipum cōpescat
ab hmōi ipedimēto. Sic ad ꝓpositum oīs o
peratio siue actio hūana dr̄ libera siue serua,
sez meritoria vel ꝺmeritoria a cōditione cor
dis, qđ hz se ad modū vtriusq̄ parentis pa
riēdi ea. Nā si cor fuerit liberū qđ est q̄n gīa t
spūsctō est repletū, omnis actio ab eo ꝓgenita
erit libera t vite eterne meritoria, qr̄. ij. Cor.
iij. Ubi spūs dn̄i ibi libertas. Sed si seruuz
t dyabolo obligatū actio eiꝰ est vilis ꝓditio
nis, serua t ꝺmeritoria, qr̄ q̄ facit pctm̄ seruꝰ ē
pcti, Joh. viij. nec p̄t ꝑmoueri ad dignitatē
t ꝓbendā eternā. Judicat igit͡ sup hoc sūmꝰ
sacerdos q̄liter opa nr̄a sint procreata a cor
de, an sez libera vel serua nec aliō interrogat,
iuxta illud, xlij. q. v. Si quid inueniſti. Deꝰ
cor interrogat t nō manū libera igit͡ remune
rat et ordinat ad eternā gloriā alia ad seruitu
tē ꝑpetuam obligat. ℣ Sed sciendū q̄ ac
tōnes hominis p̄nt ee in triplici differentia
ꝑm q̄s hō p̄t bñ vel male vel neutro se habe
re. Nam quedam sunt

Ab homine absq̄ pula intentōe
In corde sola interiori affectōe
Corde et ope cum deliberatōe

Actōes ꝑmo mō sūttales q̄ causāt͡ a passioni
bus vehemētibꝫ, vt q̄n aliq̄d fit ex vehemen
ti ira vel amore. Nā q̄nq̄ affect⁹ t appetitus
sensitiuꝰ siue aīalis ex obiecto delectabili si
ue tristabili tā vehemēt incēdit͡. q̄ q̄s sine de
liberatōe t intētione rōis in opꝰ exit siue bo
nū siue malū. Sic petrꝰ q̄ tāto amore ad xp̄m
estuabat q̄ videns eū capi t male tractari edu
cto gladio amputauit seruo summi sacerdotꝭ
auriculā sine pula intentione ꝺliberatione
nec xp̄i determinatiōnē expectabat, quē tn̄ cō
suluit, sed statim dicens, Dn̄e si ꝓcutim⁹ gla
dio in actū irruit. ℣ His em̄ actiōibus
indeliberatis ꝓuenientibꝫ a passionibꝫ hmōi
nec meremur nec demeremur, ij. etbi. Unde
Aug. Non est in ptāte nostra quibꝫ visis tā
gamur, loquit͡ etiā ō illis ꝑmis motibꝫ, vt hz
in cañ. xv. q. j. Illa mala non sūt q̄ nec crimi
nētē implicāt nec cōsciaz ligāt, t ideo dr̄ ibi
dē. Si ꝑ furorē aliq̄s innocētē peremat obno
xius morti, i. pcti non est vex in foro cōscie.
Hoc idē ondit ius ciuile, ff. de acq̄renda vel
amittēda possessione, l. j. ꝓ cui⁹ ꝓcordan
tia legit͡ Deut. xix. t Josue. xx. q̄ tres erant ci
uitates refugij vltra iordanē. et tres citra, q̄ꝝ
ꝑmo talis erat vsus q̄ si q̄s hoiem nolēs oc
cidebat fugiens ad vnā illaꝝ a ꝓsanguineis
occisi ibi erat tut⁹, sz si aliq̄s illuc ꝓuenire et
inuenisset ille q̄ poterat esse vltor sanguinis
effusi ipune occidebat eū, sz postq̄ illic vene
rat si, ꝓpinq̄ occisi volebāt eū ꝓuincere q̄ spō
te occidisset eū, et ꝫ ꝓbauerāt cora cluibꝫ vꝫ
isti⁹ tradebāt tūc occidēduz. Sic hodie ist͡i q̄
non hūt vsum rōnis sic pueri furiosi t insen
sati defendunt͡ in ecclia. Un̄ Aug. in li. q̄stio.
vete. t no. testa. de his dicit. Aliquos scimus
subito dementes factos ferro, fuste, lapidibꝫ,
morsibus multis nocuisse, q̄sdam etiam occi
disse, captos aūt industria t iudicijs oblatos
minime reos factos, eo q̄ non voluntate sed
impellente vi nescia qua hec gesserint nesciē
tes, quō em̄ reus constituitur q̄ nescit q̄d fec̄.
R Secundo modo sunt quedaz actiones

imminētes q̄ existunt in sola affectōe cordis que si facultas subē. tpis. scādali. hmōi ñ obstarēt ducerēt in op⁹. Pe em affectiōes si cōtra deū sūt qr deliberate mortalit aiam inficiunt q̄uis pue z nulli⁹ nocumēti nob videāt. de q̄b Hañ. i. puerse cogitatōes sepant aiaz a deo. Jō in figura ōr Lañ. ij. Capite vulpeculas quas q̄ demoliūt vineā, q̄d intelligi p̄t p vulpeculas ꝯgruēti⁹ q̄ cogitatōes z affectōes male cordis, q̄ licet pue sint reputatōe tñ sicut vulpes vineā, sic ipse dolo z fraude aiaz z ꝑtutes el⁹ demoliunt z destruūt. Hz dicī, quō cogitatio cordis tm̄ p̄t aiaz mortalit inficere. cū Jacob⁹ dicat. ij. c. Pctm̄ cū ꝯsūmatū fuerit, scz ope generat mortē. Illō aūt qō latet soluz in corde nō est adhuc ꝯsumatū. Pico q̄ pctm̄ ōr fore ꝯsumatū z mortale qñ solū in deliberato ꝯsēsu pficit. Hz quō p̄ fiat notādū q̄ sic mal⁹ iudex q̄ muneribz corrūpitur vt ad ptē inīustā se inclinet z p ea ōterminet, sic etiā volūtas hoīs appetitu sēsitiuo allicit z corrūpit vt illicita ꝯ dictamē recte rōis determinet z assētiat. Sūt em ꝑtutes aliq̄ in nob intellectuales ſm q̄s assimulamur āgel' z alie ꝑtutes aiales q̄b brutꝫ assimilamur, z int illas discordia occurrēte ō aliquo bono delectabili p cognitōz, qr vires aiales desiderāt illō pseq̄ eo q̄ corpi videāt expedīes, vires aūt intellectuales dictāt illō esse fugiēdū eo q̄ aie repugnet vl' eā retardet a fruicio dei. Et qr volūtas est dīna z impatrix regno aie vires aiales z sēsitiue ꝺue z ācille, tō corā ipa vētilat illa cā, z prudētia carnis aduocata virtū sēsitiuaz allicit eā vt ipaz determinet p ea. allegādo scptūrā dī. bona delectabilia sūt pseq̄nda qr ad h̄ sūt facta, iuxta illō ps. Delectasti me do, i fac. tua. Prudētia ꝺo spūs q̄ est aduocata virtū supioz, rūdet dicēs, q̄ magꝫ intēdēdū est legi diuine q̄ alicui corpee ō lectatōi, sicut ps. dic Memor fui dei z delect. sū, int̄m q̄ dixit spūs me⁹. Nū nūc volūtas ē recta determinat p ꝑte virtū suaz supioz h̄ delectabile carnis sub pena mortꝫ eterne esse fugiēdū, dicēs, Si ſm carnē vixeritꝫ morieni. Si aūt p appetitū sēsitiuū fuerit corrupta, tūc determinat p ꝑte virtū sensitiuaz h̄ eē pseq̄ndū nec ō deo esse curādū. Et qr volūtas se in determinatōe auertit a deo z etiā a dictamine rōis, z p deliberatū cōsensū se inclinat ad h̄ qō est inīustū z malū, igit cōmittit i auersione illa peccatū mortale licet nūq̄ exeat in op⁹. Tertio sūt actōes q̄ in corde radicant. z deliberato aīo ꝑte suo in op⁹ ꝓducunt. De em si sūt ō legē dei gulozes sūt z pctā mortalia si ꝯ sīlia venialia. Et qr op⁹ supaddit volūtati gulozes sūt z magis nociue Vñ aug. ō trinit. xiij. c. v. Mala inqt volūtate sola q̄sq̄ miser efficit, sz misereoz ptāte q̄ desiderīū male voluntatꝫ implet. Hz querit an vnū pctm̄ mortale in ope cōpletū sit graulus altero, z videt q̄ nō, qr q̄libet eoz ē infinitū, z vnū infinitū nō ē mai⁹ alio, vt bī. j. ō celo z mūdo, ḡ vnū ñ ē gui⁹ altero. Cōtra. qr vnū punit gui⁹ altero, igit ē mai⁹ altero zc. Dico q̄ mortale pctm̄ intelligit finitū vel infinitū, vel rōne obiecti pulpēti seu illi⁹ q̄ offendit, et sic q̄libz pctm̄ mortale ē infinitū. qr peccās mortal'r auertit se a bono infinito, s. deo, z ceteris paribz tāto grauioz est offensa q̄to maioz est ille q̄ offendit, et sic q̄libet pctm̄ ē infinitū siue volūtatis siue opis. nec vnū excedit alterū. Alio mō p̄t intelligi infinitū infinitate actus ſm intētionē. z sic nullū pctm̄ ē infinitum. z ita vnuz p̄t esse gui⁹ altero, z sic bñ act⁹ peccati intēdit voluntatē q̄ etiā ē graui⁹ pctm̄ cordis z operis sil' q̄ sit soluz pctm̄ cordis. Tertio mō p̄t intelligi infinitū q̄tum ad appciatiōz z detestatōm. sic q̄ prius debuissz detestari z respuere infinita q̄ cōmittere illud pctm̄, z pl⁹ debuisset appciari cbaz vel nō esse oditum a deo p pctm̄ q̄ infinita alia si essent. Et illo primo mō oē pctm̄ mortale est infinitum, qr auertit se a bono q̄ ōr infinite appciari. et ꝓ infinita respuere q̄ ab illo se auertere. Quarto mō p̄t intelligi q̄tum ad extensiuā infinita tē pene vel punitiōis debite pctō, z sic omne mortale est infinitum infinitate pene. qr sibi debet punitio infinita z eterna, z sic nō ē proportio inter pctm̄ mortale et venīale. Quinto mō p̄t intelligi infinite pene z punitiōis debite intēsiue. et sic pctm̄ mortale ñ ē infinitum, et vnum p̄t eē graui⁹ altero, qr punitur intēsius altero. Ad rōnem in oppositū pz ex dictis quid dicēduz sit zc.

Feria quinta post Oculi

Virgens Jhesus de synagoga intrauit in domū symōis. Luc. iiij. Scōm q̄ astrologi dicūt, sol ꝓtinue mouet, l' ab oriēte in occidēs, l' ecōtra. z nunq̄ q̄escit. z cuz venerit in leonē ē in ꝑpa domo z maxime ꝑtuz, cum

aũt exit et ꝓfugit se cũ altero beniuolo plane ta sic ē ven⁹ ⁊ mercurī⁹ cũ eo opaī beniuole, si aũt cũ maliuolo ꝓfugaī sic ē saturn⁹ mars nō mali ſm naturā ſz ſmeffectū tpat malicīā eoꝝ. Sic pfect⁹ hō ꝓtinuo moueri dz deꝫtu te in ꝫtutē. nec ꝙescere nec stare, qꝛ ſm Greg. In via dei stare ē retrocedere. Si igit ē i domo, i. eccl̄ia, q̄ ē dom⁹ ꝫpria oīz fidelīū dz oīōi ⁊ ꝓtēplatiōi vacare feruētissime, si extra cum bonis dz eos ꝓfortare ⁊ opib⁹ pietatī ꝓsolari ⁊ hmōi. ⁊ malos correctiōe fraterna tpare ⁊ a malo cohibere, sic in ꝓtinuo exercitio vl̄ ascēdendo ad deū p ꝓtēplationem aut descē dēdo ad ꝓximū p ꝓpassionē eē dz. Sic etiaz scribit dn̄s Bonauen. ō seraphico viro pre nīo francisco. c. de stigmatib⁹ sacris in ei⁹ le/gēda. Dos inq̄t erat angelico viro frācisco nūcꝫ ociari a bono. q̄n pot⁹ instar spirituuz supnoꝝ in scala iacob aut ascēdebat ad deuz aut descēdebat ad ꝓximū. Sic etiā vt hz̄ ex/tra de renū. nisi cū p̄dē, x̄ps legislator nūc as/cēdebat in mōtē vt ibi gīaz doni cerneret cū maiori libtate. nūc ꝙo descēdebat i castra vt cū vtilitate maiori necessitatib⁹ ꝓxi ꝓuideret, qō etiā notant ꝫba thematꝫ, zc̄, q̄ postꝫ in sy/nagoga iudeos docuissz. oīōi vacassz. ꝓtinuo surrexit ⁊ domū symōis itroiuit, vt ibi ex cō/passiōe febricitātē sanaret. Dicūt g̃ ꝫba the/matꝫ surgēs, zc̄ ℣. Querit an q̄s possit sil̄/hz̄e vitā ꝓtēplatiuā ⁊ actiuā, ita q̄ vna nō i/pediat alterā. Et videt q̄ nō. qꝛ vnū ꝓriorꝫ impedit p alterꝫ, ſz vita actiua ⁊ cōtēplatiua vi/dent ꝓprietatē hz̄e ad inuicē, qꝛ vita actiua oc/cupat circa ꝓxima, vita aũt ꝓtēplatiua ꝓsi/stit ad ꝓtēplandū vnū. Cōtra. Greg. vl. mor. dic̄. Qui ꝓtēplatōis arcē tenere desiderāt, p/us se in cāpo p exercitiū opis pbent. Rñdet san. Tho. ij. ij. q. clxxxij. q̄ vita actiua ꝑt cōsi/derari q̄tū ad duo. Uno mō q̄tū ad ipz stu/diū et exercitiū exteriorū actionū, ⁊ sic mani/festū ē q̄ vita actiua impedit ꝓtēplatiuā inq̄n/tū impossibile ē q̄ aliq̄s sil̄ occupet circa exteri/ores actōes ⁊ diuīe cōtēplatōni vacet. Alio mō ꝑt ꝙsiderari vita actiua q̄tū ad ꝫ q̄ inte/riores aīe passiōes cōponit ⁊ ordinat ⁊ q̄tuz ad ꝫ vita actiua ad cōtēplatiōem ꝓmouet, q̄ impedit p inordinatōz exterioꝝ passionū. et ō illo io q̄t. b. Gre. di. Cū ꝓtēplatōis arcē alī q̄ tenere desiderat pus se i cāpo p exercitiuz opis pbēt, vt solicite sciāt si nulla tā mala p/ximis irrogāt, ſz irrogata a ꝓximis eq̄nimit/ portāt, si oblatꝫ bonis ꝛpalib⁹ nequaq̄ mes/leticia soluit. si subtractꝫ tā nō nimio merore sanciāt aut deide ppēdāt, vt cū ad semetipos introrsus redeāt i eo q̄ spūalia rimāt. neq̄q̄ secū rex corpaliū vmbras trahāt, vt fortasse tractas manu discretōis ābigāt. Ex ꝫ g̃ exer/citiū vite actiue ꝓficiad ꝓtēplatiuā qō q̄etat iteriores passiōes ex q̄b⁹ fantasmata puenī/unt p q̄ ꝓtēplatio impedit. Et pz p ꝫ ad argu. qō pcedit q̄tū ad ipam occupatōz exteriorū actuū. nō aũt q̄tū ad effectuz, q̄ ē moderatio passionū. ℣ Querit scōo q̄ sit maioris me/riti. Dic̄ Tho. q̄ cū caritas sit radix meredi ⁊ ꝙsistat in dilectōe dei ⁊ ꝓximi diligere deū ſm se ē magꝫ meritoriū q̄tū ꝓximum. Et iō illō qō directi⁹ ptinet ad dilectōz dei magꝫ ē me/ritoriū ex suo gñe q̄tū illō qō directi⁹ ptiet ad dilectōz ꝓximi, ꝓt deū. Uita aũt ꝓtēplatiua directe ⁊ imediate ptinet ad dilectōz dei, dic̄ em̄ Aug. xix. de ci. dei. q̄ ociū scīm. s. ꝓtēpla/tiue vite. q̄rit charitas ꝫfectꝫ. s. diuīe, cui po/tissime vita ꝓtēplatiua insistit sic dictū ē. Uita aũt actiua ordiaī directi⁹ ad dilectōz ꝓxi/mi, qꝛ satagit circa freq̄ns misteriū. Lu. x. Et iō ex suo gñe vita cōtēplatiua ē maioris me/riti q̄tū actiua. Et ꝫ est qō Grego. in. ij. omel. sup Ezech. di. Cōtēplatiua est maioris meri/ti q̄tū actiua, qꝛ ꝫ in vsu p̄nt⁹ opis laborat illō q̄ sez necesse ē ꝓximis sꝫuenire, illa ꝙo sapo/re intimo vēturā iā requiē degustat. s. in ꝓtē/platōe dei. Pōt tñ ꝓfigere q̄ aliq̄s in opib⁹ vite actiue pl⁹ mereī q̄tū aliq̄s i opib⁹ vite cō/tēplatiue, puta si ppt abundātiā diuini amo/ris, vt ei⁹ volūtas impleaī ppt ipi⁹ gl̄iam iter/dū sustinet a dulcedine diuīe ꝓtēplatōis ad/tps separi. sic apls dicebat Ro. ix. Optabaz ego ipe anathema eē a x̄po pro fratrib⁹ meis Qō exponēs Abryl. in li. de cōpunctōe dic̄. Ita totā mentē eius dimerserat amoꝝ x̄pi, vt etiā ꝫ qō ei p ceteris oīb⁹ amabilius erat esse cū x̄po, rursus idipz qō ita placeret ꝓtenerz ℣ Quantū ad cōtinuatōnē euangelij, heri dictū fuit quō pueri dn̄t coꝝ pentes tracta/re, hodie quō x̄ps de sua clementia nō cessat languētes curare. et ſm ꝫ tres sūt ptes euā/gelij.

In ꝓma notaī loci notabilis muta/tio. ibi, surgēs Ihs de synagoga. zc̄

In scōa x̄pi cōmēdabilis miseratio. ibi, Cū aũt sol occidisset.

In tertia mundi miserabilis detestatio. ibi, Facta autē die zc̄.

Feria quinta post Dculi

Quantū ad primam ptē ē sciēdū ſm Alco. de lv. Synagoga erat loc⁹ vbi q̄uenieb̄at legis|piti z ois ꝓphs ad audiēdū doctrinā legis, maxime diebꝫ sabbatoꝝ in q̄bꝫ diuis erat vacādū, z lō tali loco z tpe docebat xp̄s, qz erāt q̄uenientia doctrine eius Et surgēs de synagoga vbi docuerat itroiuit ī domū symōis petri vt ibi acciperet refectōz p⁹ laborē. Jbi recūbebat socr⁹, i, mr̄ uxoris petri febricitās, q̄ curata a xp̄o ꝯtinuo surrexit z mīstrabat eis. Ad Dorat'r notandū q̄ p istā febricitātē itelligere possum⁹ ꝓsonā sitibūdā ad trāsitoria z calidā, q̄ q̄nto magis abundat tāto mi⁹ satiat appetit⁹, illa infirmat z ꝓua facta ē, q̄ dña libera eē ꝺberet sup res vniuersales. Hā vt dic̄ mgr̄, ij. sen. Oia ꝓpter boīez facta sūt, hō āt ob aliꝺ ꝺdit⁹ ñ est nisi ppt diuinā bonitatē z creature rōnal'vtilitatē, vt, s. sūmū bonū itelligeret, itelligendo amaret, amādo possideret, z possidēdo frueret. Hō q̄ de⁹ idigerz creature rōnal'officio, sz vt ipa creatura ꝺo ꝓsit, cui ꝓsit regnare ē. Hec ille. Cū igit hō creature ꝓsit amittit libratē q̄ impciabilis res ē, vt hr̄. ff. de re. iu. libtas, z mozc esau vēdit ꝓmogenita p lētilꝫ, i, modica delectatōe trāsitoria, nec finez attingere pt vltimū, s. deū ad quē naturaliter inclinat⁹ ē. Ad Et lō bñ ꝺz infirm⁹ ꝓu⁹ z iacere ī lecto sordido z in sterq̄linio ois fedita tis, h aduentēte xp̄o p gr̄iam coopantē ꝺz cōtinuo. Surgere p terrenoꝝ oīmodā abdicatiōz. Seruire xp̄o p sincerā deuotōz. Subsistere in bono p ꝓstantē adhesionē. Hā hō volēs ab infirmitatibꝫ h⁹ mundi p gr̄iam dei suscitari z libertati restitui ꝺz surgere p affectū ab oibꝫ trenis z ea spernere. Ad h manuducit p naturā. Hā oē qꝺ ē in natura sub tali cursu ī suū ꝓmordiū orginis rotat. Cuz g̃ in ꝓmordio orgis aīa sit sīc tabula rasa ī q̄ nihil ē depictū, ij, de aīa. Jō ad illā nuditatē formā hz indutā potētiā veniēdi. Et h g̃ causat q̄ hō senex rex obliuiscit. z q̄si puer finaliter efficit, eo q̄ i rota sic reuoluit. z pūcto icepti ois sic appropinq̄t. Scdo h claret. Hā cuz oīa diuinū esse appetāt. z ipum sit q̄dā forma ñ formata, sz forma oīm formatoꝝ ſm Aug. de ꝓbis dñi, ſmo, xxxviij. Et ppt nuditatē diuini ē dicat. Dyo. de di. no. c. v. Item deus neq̄ erat neq̄ ē neq̄ fact⁹ ē, neq̄ fit neq̄ fiet, magis aūt neq̄ ē, lō cū diuinū esse sit tā nudū z segregatū ab oī eo qꝺ dici pt, z oīa diuinū ē appetāt. z illi assiliari ꝺcurrēt iditū hñt cūcta spernere, z se a se z oīb⁹ segregare. Ad dic. si de deo ñ ꝺz ppt sui abstractōz ē, ꝺ ipo pdicat ñ ē. Rñdeo negādo, nā illꝺ qꝺ ē subsistens, sup vitā, sup subam ñ pt cogitari nō ē. vt inq̄t Dion. ꝺ insipiente dicētē in corde suo nō ē de⁹, z lō q̄uis de deo nō pdicet ē, nō tamen de ipo pdicat nō esse cū sit sup esse q̄uis h inter ꝺdictoria mediū esse videat sonare. Hō g̃ cū sit a natura manuducit ad oīmodā nuditatē z ppriā libertatē seq̄ ꝺz instinctum nature, et deponere oīa p affectū et obliuisci vt nudus reuertat, vñ et nudus exiuit. Hoc em̄ necessariū est. qz si voluerit deo cōiungi q̄ simplex est, oz eū q̄ multiplex ē sup q̄ddā deponere z obliuisci fundari vt etiā simplex efficiat. Jō inq̄t fr egidi⁹ ꝺ ꝺpositōe Si mille ānis viuerz hō nec bret aliq̄d facere extra os suum satis bret facere intra in corde suo, nec posset ad ꝯplementū pfectū venire, tm̄ bret facere itra semetipm. Ad Sed q̄rit, an hō p appositiōez eoꝝ q̄bꝫ caret, vel depditiōez eoꝝ q̄ hz plus sue pfectōi appropinquet. Dico q⁹ plus p depositōz eoꝝ que in se est z ī se tenet, nā hō in mō būano nimis est dissimilis deo et de⁹ se ñ dat nisi seruo suo sili, lō būana deponere videt necessariū fore. Exēplo aūt ptz. qz pl⁹ valet depositio, vbi em̄ albedo eēt q̄tuor g̃duū q̄ pmixta foret tribꝫ g̃dibꝫ nigredinis, tal' inq̄z albedo nūq̄z p appositiōem g̃duū albedinis acq̄reret sūmū gradū tā pfecte, sic si demerent g̃dus nigredinis etiā si nihil apponeret. Sic in ꝓposito. hō em̄ q̄ mūd⁹ z pur⁹ eē deberet, pmixt⁹ ē g̃dibꝫ fomitis expulnere ꝓmoꝝ parētū, z ē simplici puritati dissimili lō p ablatōez ampli⁹ pficeret q̄z p appositōez et⁹ pfectio cresceret. Scdo hō ꝺz seruire xp̄o ad h etiā natura dirigit. Hā cuz de⁹ sit finis oīm z in q̄ oīa bona cōtinent ad illū finē nititur hō q̄enire, z in bono ptcipari z cōsolari, ad quē tū sine medio peruenire nō pōt. q⁹ renda media pcūctat multa, z scire cupit varia, z sub mō rote de vno voluit in aliud. Et qz sil' oēs vias scire z cūctari nō pōt. qz vnaz habitā dimittit et inchoat aliā. Vñ ait Tullius in ll, liij, tuscul'. q̄sti. Socratē platonem q̄z vltimas terras illustrasse, s. ad ingrendus sapiam, et hoc vsq̄ ad senectutem Et ideo Hiero, in epla, xxxiij, inq̄t. Socrates, xcix. annos in docēdi scribēdiq̄z dolore laborem

pplent. Hic nãq; labor q̃ q̃rit bonũ, z finis q̃ de⁹ ẽ seruit⁹ ẽ dei. q̃ hoi natural'r indit⁹ est.

Dz dicẽ, hz vn⁹ hõ pl⁹ a natura q̃ sit ꝑtuosus laborator q̃ ali⁹, Dico q̃ sic mẽsurando penes inclinatões, ñ ãt penes opatiões. q̃ si oẽs hoies ex natura sint pares, inclinatões ãt plures ad ipas ꝑtutes hz vn⁹ pl⁹ q̃ ali⁹, vt sub venere z ioue nati pl⁹ ceteris sũt ꝑtuosi. Hz reuera ꝑtutũ opa ex hoie nõ sũt sz sũt dona dei, q̃ ppt̃ inq̃t Aug. in ẽmõe de patia, c. iiij. vbi q̃rit Aug. de nõ hñte caritatẽ z tñ patiam hñte timore gehẽne de ꝑberibus, vincul', fame z hmõi. an illa patia sit dicẽda donũ dei, z dicẽ q̃ sic. Distinguẽdo tñ de donis filioꝝ sup celestis hierl'em, q̃ libera ẽ: z ꝺ donis datis filijs ꝓcubinaꝝ. q̃b iudei z alij infideles ꝓpanr. q̃b etiã munera dei dãt Et allegat illõ ꝺ Isaac z ismael, eĩce ancillã. cẽ. q̃ facto z isaac i hereditate ꝓstituto etiã alijs filijs ꝓcubinaꝝ el⁹ mũera acceperẽt. Dec ille. Sic dicẽ. b. Aug. ꝯ Iulianũ q̃ ꝓtinẽtia z iusticia in ifidelib⁹ sit dei dona Et lõ qꝺ supi⁹ dictũ ẽ ampli⁹ ad inclinatões q̃ ad opa ẽre stringẽdũ, tñ stricte loq̃ndo oĩa opa ꝑtuosa ñ sũt ex hoie, sz dei dono. Quia igit̃ hõ fidel' a natura ducit̃ i dei seruitutẽ, cuz el⁹ opa sint caritate formata z meritoria vltimi finis et optimi boni. diligẽter ꝯtrediz coopante gr̃a cũ infideles cognouerint tm̃ laborasse in ꝑtutib⁹ sine merito vite etne. Ez Hz dicẽ, co opaꝝ ne natura ipi gr̃e vt eo facili⁹ opa ardua ꝑficiat, dico q̃ sic q̃ ad inclinatões q̃ faciant facilitatẽ l'pmptitudinẽ. Promptitudo ẽ facit q̃ min⁹ de resistẽtia ad act⁹ bonos hz vn⁹ hõ ex natura q̃ ali⁹, z ampliꝰ difficultate se vn⁹ vincit q̃ ali⁹, q̃uis oĩs hõ se vincere valeat, eo q̃ tales inclinatões vl' dispositões mĩme suos effect⁹ necessario ñ induc̃ant. Vñ narrat̃ in collatiõib⁹ patꝝ. in coll. xxiij. melonis monachi, q̃ ꝺyogenẽ q̃dam intuit⁹ dixit, O oculi corruptoris puerorũ, i quẽ cũ discipuli irruere, vellẽt ait. Quiescite o sodales, sũ etem, sz ꝓtineo me. q. ꝺ. sũ pnus z incliatus ad talia, sz me cohibeo. Quapro pter z zepherin⁹ derisus ẽ, q̃ ex physonomia socratis vicia multa sibi inesse iudicabat. Socrates ꝓ rñdẽs dixit illa signa ꝑa esse, sz rõne a se delecta fore. Ideo inquit Tulli⁹, li. iij. tuscul'. q̃stl. Quidã a natura dicunt̃ ira cũdi vel inuidi a mala valitudine tm̃, sanabile tñ est illud. s. malũ. Ez ozit dubiuz ex dictis, an pl⁹ mereat̃ in bonis actib⁹ sevincẽs z cũ difficultate z renisu operans vel cũ facilitate ipos ꝑficiens. Rñdetur q̃ difficultas ꝓueniens ex puitate amoris: meritũ nõ auget sz diminuit, sed difficultas ex magnitudine operis ꝓuenies meritum auget vbi autem cetera omnia in duob⁹ paria sũt dẽptis inclinatõib⁹ estimo illũ pl⁹ mereri q̃ pl⁹ vincit, z ad oppositũ ãpli⁹ inclinat⁹ existit. Tertio dz hõ subsistere in bono z cõstanr. ꝺo adherere, l'b etiã natura docet. Naturale nãq; ẽ q̃ supiora ab inferioribus nõ moueanr. sed viceuersa, z q̃ hõ naturalit̃ ẽ sup cũcta creata. lõ ipm mouere nõ debent. Ex q̃ radice ẽt ph'i asserebãt in sapientem tristiciam cadere nõ posse. Talis inq̃t seneca est sapientis animus q̃lis est mundus sup̃ lunã, illic nãq; sp serenũ ẽ. Quapropt̃ li. iij. de ira inquit Sen. mouẽs ad patiam z mẽtis equalitatẽ dãs exẽplũ de ꝺyogene inq̃t. Nunq; ꝓtumellã tibi fec̃ aliq̃s maiorẽ q̃s ꝺyogeni pho stoyco cui derisо dicẽti adolescẽti pterui⁹ insputisset, tũc ille leniter sapiẽr inq̃t. Nõ q̃dẽ irascor sz dubito an iraſci opteat, hec iste. Ira h⁹ fuit patia. inq̃t Sen. de socrate. Socratem etiã colapho ꝓcussum nihil dixisse, q̃s molestũ esse q̃ nescirent hoies qñ cũ galea ꝑdire deberẽt. Multũ g̃ dña bankpassiõib⁹. Sic etiã ꝑfectus hõ q̃ mẽte deo adhesit ita firmit̃ pmanere ꝺz q̃ nec aduersa nec ꝓspera. neq; mors neq; vita possit eũ a dilectiõe et seruitio dei amouere. Vñ ille diuinissimus apls Ro. vij. ꝺixit. Cert⁹ sũ eĩm q̃ neq; mors neq; vita neq; angeli neq; pncipat⁹ neq; ꝑtutes neq; instantia neq; futura, neq; fortitudo neq; altitudo neq; pfunduz, neq; creatura alia poterit nos separe a charitate dei q̃ ẽ in xpo ihu dño nr̃o. Hic ꝑfectus erat amatoꝝ z seruitoꝝ ꝓstãs, q̃ a nullo poterat cõmoueri nec passiõib⁹ interioribus nec exterioribus a deuotione z charitate. Nõ tñ hodieq; busdã fictis deuotarijs lõge est. Querit̃ g̃ per q̃ sigua possit ꝑfect⁹ cog̃sci, dico q̃ excepti alijs ꝑt spãlit̃ cog̃sci p tria Primũ q̃ omnes suos actus faciat ex fũdo mũdo, s. hũilitate pfũdissima, nec ꝺ se aliq̃d ꝑsumat, vl' ꝺ suis actib⁹ cõplaceat, sz eos dignos vt tra eos absorbeat estimet q̃propt̃ q̃tuz ẽ ex ipo z suis meritz se ad pfũdũ inferni põit, ꝺi, cũ btõ Job. c. xvij. dicẽte, In pfundissimũ infernũ descendunt oĩa mea, q̃cq̃d g̃ est. sũme ꝺnie gr̃e attribuit

Feria quinta post Oculi

Scdm q oia q videt vel audit vl q cūq q ei accidūt in nobiliori accipit. sp meli⁹ cogitat. oia q̄tū pōt excusat nec em̄ molestat de aliq. neq dolet nisi q̄tū deprimi diuinū honorē cōspicit Ex h̄ g̃ q oia in nobiliori recipit oia ei accidētia sūt ei in dei directionē ⁊ vnionē q̄dā incitamēta ⁊ iuuamēta. Tertiuz cū tal hō stat in pacevera ⁊ q̄ete, tā sui q̄ alioꝝ oim, pz Nā mortu⁹ ē suijp̄i⁹ ⁊ creaturaꝝ oim, q̄ ppt sūma volūtas in eo opari pōt sine remissiōe ⁊ resistētia, ⁊ illd ē signū pfectissimū, q̄ propt inq̄t Aug. Tu de⁹ me⁹ cū sis dñs, diu cogitauerā q̄liter tibi viuere ⁊ mihi viueres, ita et inueni q nō ē alia ad h̄ possibil via, nisi vt oib moriar, ⁊ tu sol⁹ i me viuas, q̄escā vt operis tacebo vt te loq̄ntē me audiā. Hec ille.

Secūda pars in qua

notat cōmendabilis xp̄i opatio ⁊ miseratio, ⁊ hoc in miraculoꝝ opatōe ⁊ curatōne infirmoꝝ, ibi. Cū sol occidisset, i. post occasū solis Postq̄ em̄ hoies ex relatis audierūt de xp̄o quō miraculose socrū symōis curauerat oēs hn̄tes infirmos varijs lāguorib ducebāt eos ad Jh̄m. At ih̄s singulis man⁹ imponēs q̄si nulli⁹ morbū q̄ntūcunq fedū abhorreret curabat oēs. ✕ I ✕ Moraliter circa illā partem instruimur q cognita dei pietate erga electos suos multiformiter ostensa, sanādo, defendendo, eligendo, in nullo diffidere debemus. sz sperare de ei⁹ mīa. si defectus ⁊ languores nostros p deuotionē ad eū duxerim⁹ añ mortē, lz simus ppinqui mortis. qd notat p occasum solis, vult nos misericordit audire ⁊ curare oēs ⁊ nullū pire. Dic amb, d pe, di. j. alij. Cū ih̄s nō reuocat sua bn̄ficia, imo cumulo liberalitatis amplificat, al's cā mortis diceret ⁊ dānatōis nr̄e. Vñ vt habetur in cañ, dis. lxxxiij. in p̄n. Mortē languentib pbat infligere, q̄ cū hoc possit ñ excludit. Circa qd dicit Jo. an. q medic⁹ dz curare g̃tis infirmū pauperē, sz si infirmus diues est ⁊ nō vult aliq̄d dare medico tenet eum curare suis expensis. ⁊ si conualuerit repetat expensas, ⁊ etiā si moriatur eger p̄t adhuc obijci q cā pietatis fecerit, nisi fuisset ppinquus infirmi, si aūt phibeat sibi dari medicinā p̄t medic⁹ inuitū eū curare, ⁊ postea sibi cōpetit actio. Sic ad ppositū deus qui est medicus aīaꝝ, q̄ p̄t ⁊ scit nos curare lāguorib nostris tpalib ⁊ spūalib esset cā mortis ⁊ damnatōnis si nō curaret, qz noscit nos esse pauperes ⁊ infirmos, nec posse sibi recōpensare. Quare p̄s, dixit. Miserere mei dñe qm̄ infirm⁹ sum ⁊c. Igit ip̄e ex sua pietate succurrit nr̄is miserijs ⁊ languoribus, ⁊ nouis morbis noua remedia adhibet. Juxta illud quod habetur, ff. de ventre inspiciendo. l. j. in p̄n. Nouis rebus nouum remediuz est adhibendū ⁊ sic nostre ignorantie subuenit p suā sapientiam, infirmitati per potētiā, malicie per clementiam, vt ꝯria contrarijs curet ✕ K ✕ Debemus igitur instar morbosi sibi ostendere per peccata habere

Figurā monstruosam ⁊ morbosam
Dare vocē lugubrē ⁊ lacrimosam
Vestem debilem ⁊ dolorosam.

Hec em̄ tria s̄m ph̄um, ij. retho, mouent ad ꝯpatiēdū. Nā p̄mo pctōr dz se oñdere hr̄e figurā mōstruosā ⁊ morbosam. Videmus ei q paupes volētes mēdicare si q̄ hn̄t mēbra mōstruosa seu morbosa oñdūt medicis siue his a q̄b sperāt se iuuari, ⁊ vt hoc meli⁹ fiat arte vel cautela qñq defectus effigurāt q̄s nō hn̄t. Sic spūaliter loquēdo pctōr q̄libet in figura est mōstruosus. Nā aliq aīam suā factā ad dei imaginē p dolū ⁊ fraudulentiaz trāsmutāt in vulpē aliq p rapacitatē mutāt i leones. aliq in porcos p luxuriā, aliq in volucres p instabilitatē, aliq in serpētes p adulatōes ⁊ detractōes. ⁊ sic de alijs, put docet Boeti⁹ li. iiij. de ꝯso. psa. iij. vbi dicit Euenit vt trāsformatū vicijs videas hoiem estimare nō posse. Et de h̄ multz exēplis positz dic, vt q̄ pbitate deserta hō eē desierit, cū in diuinā cōditionē trāsire nō possit vertat in beluā Hec ille. Et de talib scribit Ro. j. Mutauerūt gl'iam incōmutabil dei in silitudinē corruptibilis hoīs ⁊ volucrū ⁊ quadrupedum. Istos em̄ mōstruosos pctōres statiz dyabolus occideret nisi obstaret diuīa clementia ⁊ mīa Threñ. iij. Miscōie dñi multe: qz nō sumus ꝯsumpti, qz nō defecerūt miseratōnes ei⁹ Idcirco mōstruositatē pctōꝝ deponam⁹ p cōtritionē ⁊ oñdamus deo p cōfessionem ⁊ statim p tactū misericordie sue salui erim⁹, alias nō. Prouer. xxviij. Qui abscōdit scelera sua nō dirigeť, q̄ aūt ꝯfessus fuerit ⁊ reliq̄rit ea mīam ꝯsequeť ✕ L ✕ Scdo peccator morbosus dz ad deū medicū clamare, et exprimere vocē lugubrē, sic videmus mendicātes pauperes ad alios homines clamare

subsidio, sic etiã fecerũt leprosi, ꝺ q̃bꝫ ꝺr Lu. xvii. q̃ eleuauerũt voces dicẽtes Jhu p̃cep tor miserere nr̃i. Spũaliꝫ loq̃ndo, q̃libet pec cator ẽ valde paup ꝫ ipotẽs, qr ẽ p̃uatꝰ ipso deo q̃ ẽ oẽ bonũ, ois fortitudo nr̃a, ſm q̃ eti am p̃s. dixit ad dñm. Tu es fortitudo mea ꝫ refugiũ meũ. Jõ ad deũ debemꝰ clamare, vt de sua potẽtia velit subuenire nr̃e infirmi tati et ipotentiã curare. Et ipe statim vt plꝰ medicꝰ manu tãgit pctõrẽ, ꝫ imittit gr̃az con fortantẽ, ꝫ ꝓfortat cor ad resistẽdũ oibꝫ malis. Quare dicꝫ apl̃s ad Heb. optimuꝫ ẽ gr̃a sta bilire cor, qr sicẽ clipeꝰ ꝫ basta defẽdũt ꝫ ꝓfor tãt militẽ ꝫ tela hostis, sic gr̃a dei ꝫ tela bo stis inlq̃. Dꝫ q̃rit vtrũ hõ in mortali pctõ possit vincere icursionẽ hostiꝫ sua potẽ tia sine auxilio gr̃e, Dico q̃ aliud ẽ vincere ꝫ aliud resistere. Vincit q̃ p triũphũ supioꝝ ef ficit hosti, Ꝺ nemo p̃t sine gr̃a gr̃tũ facẽte, sine q̃ etiã nemo p̃t a culpe pcti liberari. Resi stit aũt q̃ suggestiõi hostis nõ ꝓsentit, Ꝺ põt põ sine illa gr̃a gr̃tũ facẽte p ppriã libertatẽ q̃ cogi nõ p̃t, etiã si ꝺyabolꝰ ꝑmitteret tota po testate sua insurgere ꝫ hoiez, imo etiã nec de us ſm aliq̃s cogere p̃t libertatẽ hois manẽ te hoie, sic etiã ipossibile ẽ hoiem eẽ ꝫ nõ esse aial. Dꝫ q̃rit an p potẽtiã libertatis sue pos sit opari meritorie sine gr̃a auxiliante. Ad Ꝺ rũdẽdũ fuerũt aliq̃ hereses Una Jouinian aliꝫ manichei. ctia pelagij. Jouinianꝰ ex eo q̃ intellectual natura p se inclinat ad bonũ ꝫ bonestum dixit hoiem de necessitate opari bonũ. Manicheꝰ ẏo ex eo q̃ intellectual na tura mouet ſm sensũ ad appetẽdũ delectabi le dixit hoiez de necessitate facere malũ. Dꝫ qr isti voluerũt ab hoie libeꝝ arbitriũ tolle re pelagiꝰ volẽs hũc saluare nimis amplia uit ipm di. q̃ liberũ arbitriũ p se p̃t in q̃lli bet opꝰ meritorijũ ppt magnã suã efficaciã, ſz q̃ excedit facultatẽ nature in illud libeꝝ ar bitriũ nõ p̃t nisi p gr̃iam. Dꝫ qr ille opiones sũt hereticę, tõ fides catholica tenet viã me diã, s. q̃ libeꝝ arbitriũ possit cadere ꝫ pecca re p se, surgere aũt a pctõ p se nõ p̃t, nec meri torie sine gr̃a opari. Jõ dicꝫ aug. de natura et gr̃a. Sine gr̃a nec infantes nec etate gñdes nec ipñ ꝫ pctõres salui fieri p̃nt. Dꝫ Ter tio pctõr morbosꝰ volẽs a ꝺo curari ꝺz idue re vestẽ debilẽ. Adultũ ei mouet ad miseran dũ habitꝰ vil ꝫ debil ꝺuz a paupe deportat. Sic spũaliter loquendo vestis aie ẽ corpꝰ vile nr̃m ꝫ ꝺformẽ, ſm qꝺ, b. Job attestat ꝺs. Pel le ꝫ carne vestisti me. Hec vestis in ꝓsideratõe nr̃a ꝺz vil ꝫ corruptibil deferri, nec alicuiꝰ ꝺi gnitatis ꝫ bonitatis estimari, sic fec̃ rex ninive, de q̃ hr̃ Jone. iii. q̃ surrexit de solio suo ad p dicatiõz Jone, ꝫ abiecit vestimẽtũ suũ ꝫ indu tꝰ ẽ sacco ꝫ sedit in cinere ꝫ cilicio clamãs ad deũ ꝫ misertꝰ est ei ne faceret malũ q̃ ꝓmise rat. Sic nõ ꝺz eẽ dignitas nec ptãs hois tã magna q̃ ipm extollat in fallacẽ estimatõem suũ ꝓpꝰ, ſz surgere ꝺz si quã talẽ hꝫ ꝫ eã abiꝯce re, et sedere in cinere ꝫ cilicio p ꝓtinuam me mortiã, ꝫ cogitare vilitatẽ ꝑpriã q̃ debilissimꝰ ꝫ vilissimꝰ ẽ in ingressu, in pgressu, ꝫ in egres su. Ingressꝰ em̃ lamẽtabil, pgressus misera bil, et egressus tristabil. Tũ adrianꝰ impa tor q̃ndã interrogauit q̃ndã ph̃m q̃d eẽt hõ. Et ipe p tabulã scriptã rũdit eo q̃ ñ loq̃rekꝑ hũc modũ, Hõ em̃ ẽ mãcipiũ mortis. hospes loci, viator trãsiẽs. Est em̃ mãcipiũ mortis. qr mortẽ nemo euadere p̃t. Dies em̃ dies ra pit ꝫ labores, ꝫ in fine ſm q̃ hõ meruit soluit Et hospes loci. qr cito obliuiõi tradit, ſz cuꝫ gaudio suscipiat ꝫ de hospitio in fine exiens nihil de rebꝫ hospicij secũ portat, q̃uis in in tretu sibi multa fuerũt ꝑmissa. Dꝫ Propt q̃ q̃dã metricꝰ ad ppositũ sic inq̃t, v, Dic hõ q̃d speres q̃ mũdo totꝰ inheres, q̃ꝫ pãnũ vilẽ ligneũq̃ cubile Jtẽ est viator trãsiens, qr hõ sic ad mortẽ ꝑperat ꝫ cõtinue ad ipam mouet ac si maximo impetu vrgeret. nati ei ꝓtinuo desinim̃ eẽ, ꝫ ad non eẽ tẽdim̃, ꝫ p ꝓsequẽs potiꝰ a nõ eẽ q̃ꝫ ab eẽ denoiari debemus, cũ ſm ph̃m, v, phi. motꝰ rõz ꝫ nomẽ sortit a ter mino ad quẽ. Hec q̃rit vilitas hũana q̃ ñ digne nominet eẽ. Sap. ii. Ex nihilo nati su mus, ꝫ post Ꝺ erim̃ tanq̃ nõ fuerim̃. q̃m fu mus ꝫ flatꝰ ẽ in naribꝫ nr̃is Et rõ ibidẽ assig nat. v, c, vbi sapiẽs ad ppositũ tales adducit silitudines, q̃ sic vmbra trãsit, tãq̃ nũciꝰ pre currẽs, et tãq̃ nauis que aquã trãsit, cũ ꝑteri erit nõ inuenit vestigiũ neq̃ semita, sili ꝫ a uis q̃ trãsuolat in aere, et sagitta emissa in lo cũ destinatũ nullũ argumẽtũ itineris relinq̃t post se. Et q̃bꝫ sapiẽs ꝓcludit suã intẽtiõz et ppositũ dicens, Sic ꝫ nos nati ꝓtinuo desi nimus esse. et ẏtutis q̃dem nullũ signũ vale mus oñdere. Et q̃bꝫ pz q̃ p nihilo sumꝰ re putãdi. etiã si aliq̃d sumꝰ, qr hoc modicũ ẽ, ꝫ q̃ modicũ est p nihilo reputatur. extra ꝺ si mo, c, et si q̃stiões, ꝫ in, vj, ꝺ rescrip, c, statutũ

lmo Aristo.ij. Phi.loq̃ns ad ꝓpositū dic̃. q̄ intellect⁹ nr̃ recipit illud qđ paꝝ distat ac si nihil distaret, g̃ cōcludo de ꝑmo ad vltimū. q̄ cū parū et q̃si nihil sum⁹. q̄ etiā ꝑ nihilo sumus reputandi. H cōsidera z clama ad me dicū salutis z ipe miserebit tui z̃c.

Tertia pars in qua

notat detestatio mūdi z̃c. Pro q̃ notāđ. q̄ p⁹ curatoꝝ infirmoꝝ xps vt vitā mūdanā z applausū hoim mūdanoꝝ sugeret. z etiā vitare foꝛe oñderet, egress⁹ đ illa ciuitate i q̃ illa miracula fec̃, s. capharnaū fuit in locū desertū. Dorat̄r notāđ q̄ capharnaū đr ager pigue dis siue ꝓsolatōis z desigt mūdū q̄ piguis ē oī iniq̃tate z ꝓsolatiu⁹ pctoꝝ carnaliū. quez deserere oz quelibz volēte saluari saltē ꝑ dis plicētiā iniq̃tat̄, z imitari xp̃m ad desertū. s. sctāz z iustā vitā z aspaz fideliū opatoꝝ. ℣ Pā sic hēm⁹ insti. đ rex diuisiōe. a đo sniat̄r q̄ si duo vicini ꝓtiguas habeāt tras siue pomeria, z vnā arboꝛē ꝑpe ꝓfiniuz positā. arboꝛ el⁹ ē i cui⁹ fūdo radicē egerit. Dr̃ em̃ ibidē q̄ rō ñ ꝑmittit vt alteri⁹ arboꝛ eē itelligat̄ q̃ cuius i fūdū radicē egisz. Et si arboꝛ q̃ ē i ꝛto meo alteri⁹ terrā egerit vel ꝑsserit el⁹ arboꝛ ē z nō mea, si āt ptē mee tre z ptē alteri⁹ egerit cōis ē. Sic de⁹ z dyabol⁹ duas tras siue habitatōes ꝓtiguas hūt. de⁹ locū iustoꝝ fideliū. z ꝓgregatōes religiosoꝝ. dyabol⁹ locū infideliū pctoꝝ z ꝓgregatoꝝ maloꝝ. Hūc arboꝛ media ē bō indifferens ꝑ libeꝝ arbitriū ad bonū siue ad malū statū iustoꝝ siue malorū in cui⁹ nūc statū radicē cordis ponit. viuēdo ꝑm eū cui⁹ iudicat̄ eē siue dei siue dyaboli. nec cura q̄ trūc⁹ in vno z coꝛ in altero locetur. qz ꝑm Hiero. vt allegat̄ dis. xl. nō ē facile Non sctoꝝ filij sūt q̄ tenent loca sctoꝝ. sed q̄ exercēt opa eoꝝ. Et Bre. ibidē. Hō loca vl' oꝛ dies creatoꝛi nr̃o nos ꝓximos faciūt. sz nos aut merita bona ei iūgunt aut mala disiungunt. i. separāt. ℣ Q. ℣ Qui g̃ voluerit separari a dyabolo z iungi xp̃o locū non estimet materialem sz spūalem. z cordialit̄ sepet se a mundanis malis. z adhereat xp̃o g̃ sanctitatē z iusticiam. vt et mercedem accipiat

¶ Peccans peniteat
¶ Penitens proficiat
¶ Proficiens compleat

Dico aūt ꝑmo q̄ pctoꝛ đz adherere xp̃o per penitētiā. Desertū em̃ statū pnie desigt. qđ imitādo xp̃m relict⁹ mūdanis z pctis ingredi dēm⁹. vocāte xp̃o ꝑ ap'm Eph̃. v. Imitatoꝛes mei estote sic filij charissimi. sz heu hodie hāc pnā imitatiōz seu vocatiōz pauci aduertūt durātes in peccat⁹. q̃s tū q̃tidie expectat patiēt vt ꝙuertāt. Vñ aug. de doctrina xp̃iana. Si de⁹ patiēs ñ esset iam dudū totum mundū annihilasset. Sed qz certe sibi ꝓprium est misereri z pcere. iō sp reuocat errantes ad pniam. z h̃ q̃dē ipos alliciendo g̃ bñficioꝝ collatiōez. quēadmodū p̃ filio offert pomum vel nuces vt ipm ad se reuocet. z pastoꝛ ouī ramum viridē oñdit. Sic de⁹ si deliq̃ tpalia bona tribuit z pmittit vt se q̃nt et fideliter fuiāt illi. Juxta illud qđ scribitur Dat. xxv. Vocauit suos suos z tradidit illi bona sua. bona sua inq̃t. scz bona aiīe. bona fortune z bona gr̃e. Hec em̃ oīa tradidit hoi ad seruiendū. vt his quasi amminiculis iuuet imitari deū. Proprerea vt homo nō abutet eis oīs creatura loq̃t sibi trib⁹ vocib⁹. s. accipe. redde. fuge. accipe bñficium g̃tāt̄ redde debitū. fuge suppliciū. Pria voce dic̃ celū ministro tibi lumē in die vt vigiles. tenebr̃as in nocte vt pauses. Sol dic̃. ego adutilitatē tuā facio estatē z hyemē z autumnū z malū. Et aer. vitalē tibi ꝑbeo flatū z oē gen⁹ auiuz ad tuū obsequiū. Terra dic̃. ego te pozo et te nutrio. pane te ꝓforto. vino te letificо. fructū ꝑfero. et mensam tuā diuersis aialib⁹ repleo. illa oīa accipe a nobis. Scōa creatura altera voce admonet di. Redde debitū ꝑ omnib⁹ istis z seruias deo bñfactoꝛi. et imiteri eū q̄ te tm̃ adamauit vt nos ꝓpter te faceret oñia em̃ subiecit sub pedib⁹ tuis. z g̃ redde debitū vt deū diligas z imiteris. Tertia voꝛ dic̃. Fuge mundū. fuge pctm̃. fuge suppliciū eternū. qđ si nō feceris dicit ignis. a me ꝓburis. aq̃. a me submergeris. terra a me absoꝛberis. infern⁹ a me deglutieris. Scōo penitēs đz adherere xp̃o z proficere in pnia. Vñ Ero. v. de⁹ hebꝛeoꝝ vocauit nos vt eamus viā triū dieꝝ in solitudine. et sacrificem⁹ dño deo nr̃o. de⁹ inq̃ hebꝛeoꝝ vocauit nos ad imitatoēz filij sui. s. vt eam⁹ z nō stem⁹ aut retrocedam⁹. qz Ezech. xij. de hmōi scribit. Si ꝙuersus fuerit iust⁹ a iusticia sua. et fecerit in pec. su. morie. Eam⁹ igit̄ viā triū dieꝝ. i. ꝑ viam ꝓtritionis ꝓfessionis z satisfactiōis Đz quo ibim⁹. in solitudinē certe stricte penitētie q̄ xp̃s nos ꝑcessit. Johannes bapt.

sctificat⁹ in vtero ⁊ ꝯplures alij. Hos autē pauci imitant. pauciores mō habitāt Et rō ē, qz hec solitudo pnīevidet aspera in supfi/cie, lz ptineat ab intra suauitatē vnctōis di/uine, quēadmodū testa nucis ab extra dura ē ⁊ aspera. nucleū tn cōtinet ab intra magne dulcedīs, ⁊ hec ē via p solitudinē q̄ ducit ad vitā ⁊ terrā pmissiōis. ℟ Tertio pficiens dz xp̄m imitari in deserti. i. vitā sctām vt pfi/ciēdo sp in bonis oēs spūales hostes vincat qō fac dn̄ passiōes ⁊ mot⁹ carnis insultātes rep̄mit ⁊ succūbit. qō fit tripl'r. Primo pueniē do, scdo resistēdo, tertio fugiēdo. Hā isti mi/lites q̄ aggressū hostilū n̄ expectāt, sz pueni/unt eū dicunt strenui ⁊ timēt. sic pz In iuda da machabeo ⁊ frib⁹ ei⁹. j. Mach. vij. Ita p ficiētes ⁊ viri pfecti q̄ nō insultū passionū ex pectāt, sz aīqz insurgāt eas pueniēdo domāt in corpis castigatōe, ⁊ vires humiliāt intm̄ qp nullo mō spūi resistūt, dicūt heroici ex mo tiū suis et q̄si filij dei q̄s dyaboli ptimescūt clamātes ꝯ quēlib et talē, veniſti aī tps pde re nos. Dar. j. Istos etiā demōes formidāt tēptare, qz p̄m antiq̄os doctoz snīam demon vict⁹ ab aliq̄ nunqz audet ipm sup eodē gn̄e criminis tēptare. Dz multi sūt noiati pfecti lz nō sint in re, q̄ nō pueniūt insult⁹ passionū domādo carnē, imo pcurūt mot⁹ passiōes ⁊ appetit⁹ carnales incitādo, sic q̄ bibūt vt ha beāt appetitū comedendi, vl' ecōtra, vl' qz nō solatiosi ex senectute cōmiscētes se solatijs iu uenū, pcurāt sibi vanos affect⁹ p visū, audi/tū, ⁊ sic de alijs. Isti sūt pessimi, qz q̄rūt occa siōes peccādi, ⁊ iō summe volūtarie peccāt. Secdo pficiēs dz resistere passiōib⁹ q̄si bostil bus suis, sic dr Exo. xvij. d Josue ⁊ filijs su/is, q̄ restitit amalech ascēdēti ꝯ ipz. Isto mō hoies tēptati resistūt tēptatōib⁹ passionū et eas vincūt, qz quāto fort⁹ resistūt, tāto min⁹ infestant. Jac. in can. iiij. c. Resistite dyabo/lo ⁊ fugiet a vobis. Talit nō resistūt bi passi onib⁹ q̄ statim surgēte aliq̄ modica passione more brutali comitant et sequūt nullā faciē/tes resistētiā nec aliq̄d subtrahēdo. Sic eua q̄ ofestim p̄me p suasiōi ꝯsensit, vt dr Gen. iij. Sic pfecti siue pficiētes facere nō dn̄t, sz sur gēte passiōe cito motū ei⁹ extinguere debēt. Eccl. iij. Infirmitas in suo origine facili⁹ p/icidit. sic ⁊ mot⁹ passionū. Un̄ hiero. ad Eu stochiū. Ille inq̄t laudat. ille p̄dicat brūs q̄ statim vt cepit cogitare allidit cogitat⁹ ad pe trā. S. Tertio dz q̄s fugere tēptatōes pa sionū. Qn̄ em̄ q̄s videt qp n̄ sufficit ad resistē dū si saluare vult vitā dz fugere. Hā p̄m le/ges q̄nqz lz de bello fugere, qn̄ sc̄z q̄s dn̄z su um defendere nō pt, vel qn̄ resistere n̄ pt ad/uersarijs, alīs si q̄s fugeret p̄m canones. infa mis esset. vj. q. j. infames, et p̄m leges cēt re⁹ lese maiestatis, ⁊ capite puniret. ff. d re mili. l. oē. §. q̄ in acie. Sic etiā qui fugiebat dauid saul, nō valēs ei resistere. j. Regū. xxiij. Sic spūaliter q̄ sentiunt se ita infirmos qp non pūt inimicis in tēptatōib⁹ resistere, debēt iportu nitates tēptationū sicut pricula mortis fuge re, ⁊ a se a mundi vanitatib⁹ q̄ se impetūt se/q̄strare, ⁊ in deserto cū xp̄o morari. Sic da uid q̄ dicit. Ecce elongaui fugiēs ⁊ mansi in solitudie. ps. liij. Un̄ petr⁹ in cano, sua. c. j. Fugientes inq̄t eius q̄ in mūdo sūt ꝯcupie cozruptōz. Sed queris q̄s ē magz mal⁹ cete ris paribus, aut ille qui peccat ex inclinatione habitus, aut q̄ ex incitatione passionis. Dico ille qui peccat ex inclinatōne habitus. qz aggrauatio mali habitus est voluntaria, ⁊ i/citatio passionū est a natura ⁊c.

Feria sexta post oculi.

Venit Jesus in ci/uitatē samarie q̄ dr sychar Jo. iiij. ℣ Princeps alicui⁹ terre itur⁹ ad bellū ꝯ aduersarij solet se armis suis mi litaribus mōstrare. ⁊ suos vasallos vocare. q̄ vt habeāt de feudis, q̄b⁹ modis feudū amitti tur in p̄n. tenent sub pena amissiōis feudi cū dño bellū ingredi ⁊ cū dño pliari. vñ dr ibidē Si dn̄s pliū cāpestre habuerit ⁊ vasall⁹ eus morantē in ipo dimiserit non mortuū. nō ad mortē vulneratū, feudū amittere debet. Su per q̄ q̄rit glo. Illūq̄d hoc intelligēdū siue iu ste siue iniuste dn̄s pliaī. Et rndet qp si iuste pliet nō amittit vasallus feudū si dimiserit dn̄m. vel nō pliandū venit, si aūt ignorat an iusta vel iniusta sit cā tenet obedire dño suo. Ad p̄positū, p̄nceps regū tre et dn̄s vniuer/si orbis, cui⁹ nos vasalli sum⁹. xp̄s volēs pli ari ꝯ aduersarijs būani gn̄is et hoiem a cap tiuitate liberare, armis militaribus se munivit q̄b⁹ eū vincere voluit. Primo in capite spi/neā coronā p galea corpus vulneratū totali ter, p lorica, p gladio ex orationis linguaz, p clipeo in cunctis miseriis patiētiā, p cultris aureis clauos amaros, p eq̄ voluit cruci affi

Feria sexta post Oculi

gi. Et sic morte sua victo dyabolo pfecto p nob satisfecz a captiuitate libault. Vñ ei bz ō sum, trī, z fi, ca, fidei. li, vj, in glo, q̄ ꝯgruuz fuit q̄ nr̄os defect⁹ sumeret ꝑ nr̄az satisfactiōz quā p nob satisfactēdo assūpserat vt pro nob pfecte satisfaceret, z ꝑm Greg. in ꝓfatōe missc. vt, s, dyabol⁹ q̄ in ligno vincebat p̄mū boiem in paradiso, in ligno, s, crucz vincerē p ꝑm dñm nr̄m. Dōstrat ḡ xp̄s se q̄tidie armis suis militaribz z vocat vasallos suos ad pliādū ꝫ aduersariū p ꝑtutes, dū extēsus in cruce oñdit, nos instruit q̄b ꝑtutib⁹ pliari dēm⁹ cū eo. Quitineam⁹ igit pauca aduersa patiēt ꝓpter eū q̄ venit in mūduz m̄ta pati ꝑ nos. qō oñdūt ꝑba themat q̄ dicūt Uenit zc. Sichar ei ōr ciliciū. z desigt amaritudinē passiōis xp̄i. quā i mūdo illo pass⁹ ē

Q Querit an xp̄s ꝑ boīs libatōz debuerit suscipe ei⁹ penalitatē z corpis fatigatōz, z videt q̄ ñ, qz vbi ñ ē culpa ibi nō dz ee pena, sz hmōi defect⁹ sunt in pena pcti, z xp̄s ñ habuit pctm̄, nec p̄ seqns ōbuit hīe penā. Rñdet doctor deuot⁹ Bonauē. in. iij. sup mgīz dist. xv. Q Rabsq̄ dubio ꝯgruum fuit xp̄m assumere naturā būanā cū defectib⁹ z passionibus ꝑ ter tria. s, ꝓp̄ pclū nr̄e salutis. exēplū ꝑtutis, z fulcim̄tū nr̄e fragilitatis. De p̄mo qz ꝑposuerat nos redimere, non corruptibilib⁹ auro vel argēto, sz pcioso sāguie suo, z aiam suā ponere p aiab⁹ nr̄is. Ad hoc aūt nō fuisset idone⁹ nisi naturā deficiētē z passibilē assūpsisset z ꝓpterea defectus nr̄os voluit in se habere. Unde dic̄ Jo. an. in glo. sup ꝑbo, corpus passibile. de sū, trī, et fi, ca, ll, vj. frig⁹, calorē, famē, sitim, et alias penalitates pati poterat. sic corp⁹ ei⁹ passibile fuit. Scōo ꝓpter exēplū ꝑtutis, s, būilitatis, patie, z pietatis, q̄bus mediātib⁹ quenit ad celū. z in q̄b xp̄s voluit imitari, ꝑm illud Math. xj. Discite a me, qz mitis sū z būilis corde. Tertio ꝓpt fulcim̄tū nr̄e fragilitatis, ob quā natura rōnalis bz in se difficultatē ad credēdū vera, trascibilis ad sperandū ardua, et ꝯcupiscibilis ad amandum recta. Et ō xp̄s voluit nō tm̄ nob similitari in nata, sz etiā i defectib⁹ z penalitatib⁹, vt manifestādo in se ꝑtatē būane nature ꝓberet fulcim̄tū nature rōnali ad credendū, oñdēdo nihilomin⁹ imēsitatē sue mie p susceptōz nr̄e mīe. Ut etiā trascibili ꝓberet fulcimētū ad sperandū. oñdēdo magnitudinē sue benīuolētie z etiā vt ꝯcupiscibili ꝓberet inclitamētū ad se amādū. z ō lz icōgruum videant hmōi defect⁹ in xp̄o q̄ se ꝯsiderati, si tm̄ ad finē referant magna replet ꝯdecētia ꝯgruitatis. Ad argu, igit dico q̄ duplex est pena, s, necessitate inflicta, z pena volūtarie assūpta. ꝑia nō ē sine culpa. scōa vero ꝓpt ee in eo in q̄ nulla p̄cessit culpa, z talis erat i xp̄o zc. X Sed q̄re xp̄s morte crucz elegit z nō alia. Dico vt habet in clem̄, de sum. trī, z fi, ca, fidei, in gl. Jo. an. ꝓpter quattuor. ꝑio vt in illa pendens in aere se int deū et boīem mediatorē oñderet Uñ. j. Thimo. ij. Un⁹ em̄ de⁹, vn⁹ ē mediator dei z boīm hō xp̄s ih̄s q̄ dedit in redēptōz semetip̄m p oībus. Scōo vt dāna q̄ obuenerāt p lignū p̄mis parentib⁹ vetitū p lignū crucis restauraret. Tertio vt dyabolū q̄ p lignū vincebat, p lignū superet. Et hec duo Greg. exp̄mit in p fatōe de sctā cruce. Qui salutē humani gn̄is zc. Quarto vt euidēter oñderet p q̄b restaurandi patiebat, s, p supis angelor̄ ruinis replendis, z inimicis recōciliandis. Primū designat p brachiū supius, scōm p inferius. tertiū p dexter̄, q̄rtū p sinistrū. Quātū nūc ad litterā z doctrinalē ꝯtinuationē euangelij, beri pctōri oñdebat ꝑtuosa exercitatio. Hodie ꝑo annectit q̄dam fructuosa informatio. Et sunt tres ptes. In p̄ma oñdit ḡtiosa occupatio in xp̄i fatigatōe. in p̄ncipio. In scōa ꝑtuosa informatio in mulieris collatōe, ibi. Uenit mulier. In tertia fructuosa determinatio in veritatis oñsione, ibi. Ego sum zc.

Quantū ad primum

est sciendū q̄ xp̄s ꝓpt inuidiā phariseor̄ recessit de iudea in galileā. z habuit trāsire p regionē samaritanor̄. Et ōr samaria a q̄daz ciuitate olīz ibi destructa, q̄ etiā vocabat samaria, z hoc dic̄ lra. Uenit ih̄s, s, eūdo ō iudea in galileā in ciuitatē samarie dictaz sichar, iuxta p̄dictū q̄ dedit Jacob patriarcha filio suo Joseph post morte, vt habet Gene. xlviij. Ibi erat etiā fons Jacob, s, put⁹ iacob sibi foderat q̄n ibi habitauit p se et suis pecorib⁹ ad adaquandū. Et ih̄s ex itinere fatigatus ibi sedebat hora q̄si sexta. scz circa meridiē. y Dorabit p iacob designari pōt de⁹ pr̄, q̄ ex imēsa charitate salutem et redemptionē būani generis sitiēs, in sexta hora id est in sexto millenario annor̄ mittēs filiū vnigenitū in hūc mundū in q̄ fatigat⁹ misit

laboribꝫ, tandē misterio iudeoꝝ deꝰ pī fodit in eiꝰ latere dextro fontē aq̄ viue, ſ. sanguis t aq̄, vñ oēs xp̄ifideles bibētes refocillati t refocillati sūt vñ extra de cele. mis. in q̄dā. in fi. In aq̄ t sanguīe duo maxīe redēptōis t regnatōis elucēt, et ex illis formaī eccl'ia spōsa xp̄i. Vñ docēt medici q̄ sanguis dū est in vena nō nutrit, resudat g̃ p venas i fōtes, sūt āt fontes loca ꝯcaua in corpe, vbi actōe caloꝝ naturalī sāguis decoq̄t. t tertia digestio celebraī. t p materiāt formā qđ ē ossis trāsmutatur in os, carnis in carnē, cutis in cutē. t sic de alijs. Sic mystice fuit de sāguīe xp̄i, put erat inventis nihil nob pfuit ad salutē, ſz qñ ex caloꝛe nimie charitatis ordināte p̄ie t acceptāte filio sanguis resudauit in fontes q̄ncꝫ vulnerꝫ ibi incepit nob ad salutē pdesse. Vñ bo stiē. in sū. de remissiōibꝫ. Cū inq̄t respectu ōtoꝝ mūdus sit nihil, et sanguis xp̄i p̄ciosissima res, cū insup q̄litas pſone cōsueuit estimatiōnē augere, et respectu filij dei nulla sit estimatio, seq̄t q̄ mīma gutta sāguis xp̄i sufficeret ad explatōz oīm pctōꝝ, t redēptōz oīm q̄ fuerūt vel esse possēt, t ipe nō guttā ſz totū sāguinē fudit. p pctōribꝫ. de q̄ ppbetauit Isai. xij. Hauriatis aq̄s in gaudio de fontibꝫ saluatoris. Et notant dictē de fontibꝫ, qz nō solū de vulnere laterali, ſz de multis totiꝰ corpis abundanter sanguis ad salutē nr̄am pfluxit Figurat etiā i fōte padisi. q̄ stās i medio p rios suos totū padisū irrigat, t fructificat. Ipe ei sāguis xp̄i tres dignissimos hz effectus, quia est

Criminum expurgatiuus
Legaminum dissolutiuus
Solaminum restitutiuus

Pcio sanguis xp̄i in cruce p nobis effusus ē solus explatiuꝰ oīm criminū. Ioh. i. Habemus redēptiōez p sanguinē eiꝰ. Nā legimꝰ. q̄ sāguis aliq̄z aialiū habeat ꝓprietez abstersiuā t mūdificatiuā maculaꝝ. sic hī in ꝓprietatibꝫ rez. d sāguīe extracto. d sub ala. dextra hyrūdinis vel colūbe q̄ abstergit maculas calidꝰ instillatꝰ. Sic sāguis xp̄i q̄ fuit colūba p simplicitatē innocētie, t hyrūdo, ſ. nūciꝰ tpis gr̃ie p suū aduentū, q̄ ad lr̃am de sub ala dextra, i. dextero latere a iudeis ē extractꝰ, si p feruentē deuotiōz in oculū mētis fuerit instillatꝰ t deuote meditatꝰ, q̄nto feruoꝛe charitatis ē pfusus, nō maculaſ exteriozes corpis ſz interiozes ipiꝰ aīe sanat t purgat. Heb. ix. Dia pene i sāguīe mūdāt. t sine sāguis effusiōe nō fit remissio. Septies igit̄ saluatoꝛ nr̄ sāguinē effudit vt septē maculas criminaliū purgaret. Pcio ꝯ luxurīā i circūcisiōe a genitalibꝫ sāguinez effudit vt ꝯcupīam ab oībꝫ tolleret, q̄ in genitalibꝫ maxīe fuit maculaꝰ, de q̄ hī Lu. ij. Scdo ꝯ irā sāguinē, ſ. sudoꝛē sanguineū effudit in oꝛōe i mōte oliueti vt irā p̄is tolleret t maculā iracūdie qua sanguis nr̄ infectꝰ est mitigaret. Luce. xxij. Factꝰ ē sudoꝛ eiꝰ sic̄ gutte sanguis decur. in terram. Tertio ꝯ pctm̄ gule q̄ caro delicate nutrīt voluit flagellari in corpe vt lasciuluz būane carnis tparet, ó q̄ Mat. xxvij. Quarto ꝯ supbiā q̄ maxime fit in capite spinea corona coꝛonari, vt supbiā humanā destruerz de q̄ habet Mat. xxvij. Quinto ꝯ auariciaz in manibꝫ cōclauari exteriꝰ, vt interioꝛē coꝛdis auariciā purgaret. dꝛ em̄ Math. xxvij. Danꝰ eiꝰ fuerūt extēte t apte. Sexto ꝯ accidiā voluit ꝓclauari pedibꝫ, vt nos operatiuos faceret. Septio ꝯ inuidiā aperuit latus eius, et inde sanguinē effudit, vt attendētes eius coꝛdialē dilectionē etiā nosipos amare mus. Existis igit̄ xp̄i dignissimis mēbris septē criminaliū pctōꝝ sordes in nobis mūdauit Apoc. i. Lauit nos a pctis nr̄is in sāguīe suo. Figurā hꝰ lotōis habemus Leui. xiiij. vbi dꝛ q̄ sacerdos aspergebat eū q̄ mūdādꝰ erat a lepra septies cū sanguine passeris occisi t cū aq̄. Iste passer occisus ē xp̄s, t dꝛ passer ꝓp̄t aliq̄s ꝓditōes ipius. Nam passer celat vꝛoꝛē suā t p ea pugnat, cibat pullos suos, et etiā derelictos ab alijs t illaqueatos iuxta posse liberat. Sic cōformit̄ saluatoꝛ nr̄ in cruce pugnauit, p spōsa sua eccl'ia t sāguinē largissime effudit vt illaq̄tos pctis libaret. Libauit etiā pullos suos xp̄ianos p̄cioso coꝛpe et sanguīe. Vñ apls. Sanguis xp̄i emūdauit ꝯsciaz nr̄az ab opibꝫ mortuis. Heb. ix. Sanguis xp̄i nō solū hūanuz genꝰ a viciozꝫ feciby mundauit, q̄nimo sctōs p̄res q̄ in inferno erāt captiui de captiuitatis vinculo liberauit, ps. Eduxisti me de lacu miſie t de luto fecſ. Nā fm naturales, sāguis talē exp̄it hr̄e ꝓprietatē q̄ dura solz frāgere, vñ de sanguine birci legit̄ q̄ q̄uis adamas sit lapis durissimꝰ t solidꝰ intrīm q̄ nec ferro nec calibe p̄t frāgi, si tū sāguine bircio humectet facilit̄ sculpit̄ et frāgit̄. Sic reuera q̄uis vincula q̄bꝫ tenebāt antiq̄ patres i

captiuitate demõis indissolubilia ⁊ firma essent intm̃ q̃ nullũ ferrũ, i. ptãs siue autoritas ipa frãgere possz vel apire, xp̃i pctm̃ ꝺmissuz sanguie tm̃ hircino, i. xp̃i solura ⁊ fracta sunt. Hic in fabul' poetaꝝ silẽtudiarie oñdit. Fingunt nãqz poete q̃ vulcan⁹ faber Iouis cuz inuenissẽt vxorẽ suã venerẽ ꝺcubentẽ cũ marte, ligauit eos catbena adamãtina. ita q̃ separi nõ poterãt p vllã violẽtiã ⁊ ptãtẽ q̃uisqz oibus ꝺijs celestibꝫ factis sũt ridiculũ. Hic dea veneris, s. bũana natura ꝺsentiens mariti, i. dyabolo fuit ligata catbena indissolubili et firmissima, intm̃ q̃ nemo eã soluere ⁊ libera re potuit donec ridiculũ facta fuit ⁊ opprobrium coꝝã oibꝫ angel' dei. Hup q̃ dei fil⁹ mia motus sãguie ꝑprio supfuso vinculũ ipm fregit ⁊ bũanã naturã ꝺ carcere limbi liberauit. Hoc oñdit Apoc. xix. vbi ꝺz q̃ Johes vidit q̃ndã sedẽtẽ in eq̃ albo, cui nomẽ erat fidel' ⁊ verax. ⁊ ꝟbũ dei, hñs in femore suo scriptuz, rex regũ ⁊ dñs dñantiũ, q̃ etiã habuit vestes aspas sãguie ꝟ apphẽdẽs bestiã posuit i stagnũ ignis ⁊ sulphurꝭ, ⁊ excercit⁹ celestꝭ seq̃bat eũ in stol' alb̃. Sic xp̃s fidel' et verax ⁊ ꝟbuz dei hũlt in cruce vestẽ bũanitatꝭ sanguie aspsaz, in q̃ bestie lucifero trlũphault, eũqz i stagnũ ignis ⁊ sulphurꝭ ꝺdẽnault, q̃ sup eq̃ albo l, ꝟtute deitatꝭ ad limbũ descẽdit, et ꝺuentuz sctõꝝ patꝝ solutũ p⁹ se ascẽdẽs in celũ ad immortalitatẽ duxit ⁊ ad gaudia sempitna, vñ apl's. Ascẽdẽs i altũ captiuã duxit captiuitatẽ. ℣. Tertio sãguis xp̃i ẽ restitutiu⁹ hereditatꝭ etne. Sic em̃ sãguis natural' fm̃ legeꝭ ⁊ canões ẽ cã hereditatꝭ, vñ hereditas alicui dat̃, sic sãguis xp̃i ẽ cã etne hereditatꝭ ⁊ testamẽti sempiterni. Dar. xliij. Hic ẽ sãguis noui ⁊ eterni testamti. Hũc igit̃ sãguinẽ xp̃i diligẽt̃ in scrinio coꝛdis suare dẽm⁹ vt testam̃tũ nob donatuz ne pdam⁹ ⁊ hereditate etna pruenk̃. Sic etiã q̃dã matrona fec̃ q̃ camisiã mariti sui vulnerati ⁊ occisi in cistã reseruauit, q̃ cũ q̃tidie cistã aplens ⁊ cruentatã camisiã ituẽs mortẽ mariti amarissime fleuit. Sic etiã q̃liber deuota ꝑsona xp̃m veste cruẽtata intuerꝭ ꝺz ⁊ passionẽ el⁹ ꝑ ꝺpassionẽ flere, ad qõ hortat̃ Aug. in li. ꝺ ꝟginitate ꝺi. Videte in cruce vulnera pẽdentis, sanguinẽ mortẽꝭ pcliũ redimẽtis. cicatrices resurgẽtis. caput hz̃ inclinatũ ad osculãdũ, coꝛ aptũ ad diligẽdũ brachia extẽsa adamplexandũ. totũ coꝛp⁹ expositũ ad redimẽdũ, hec quanta sint cogitate, hec in statera coꝛdis appẽdite, vt tot⁹ nobis figatur in coꝛde q̃ tot⁹ p nobis fix⁹ fuit ꝛ cruce. ℣. Dz q̃rit an in sãguine xp̃i sim⁹ redempti a reatu pctõꝝ nr̃oꝝ. ⁊ videt q̃ non. Sãguis em̃ xp̃i q̃d coꝛpale ẽ, coꝛpale aũt ñ hz̃ vim agẽdi in spũale, igit̃. In oppositum ẽ apl's Aph. i. De⁹ glorificauit nos in dilecto filio suo in q̃ hẽm⁹ redẽptõz p sanguinẽ eius in remissionẽ pctõꝝ. Ad qõ rñdendũ ponaz tres cõclusiões. Pria xp̃s p passionẽ suã nobis meruit vitã eternã, pbat̃. nã post passiõz xp̃i imediate ⁊ nõ añ pueri baptizati morientes puenerũt ad vitã eternam, nõ em̃ ex ꝑpo merito sz xp̃i, sic nec vsqz ad finẽ mũdi aliqs tm̃ mereri potuissz, nec etiã adult⁹ ꝑprio merito q̃ ad vitã puenĩat cũ meritũ nostrũ sit infinitũ. posset p se ꝑmiũ infinitũ mereri, solũ ei meritũ xp̃i infinitũ nobis meruit illud p passionẽ q̃ fuit de⁹ ⁊ hõ, vt pulcre deducit Anſ. Cur de⁹ hõ, in pluribꝫ locis, merituz aũt fm̃ qõ adultus vltra meritũ xp̃i mereꝭ amplius etiã pmiabit̃ in celo. Vñ et prles antiq̃ qui multa bona fecerunt ꝑprijs meritis ñ poterãt intrare celũ. sz in limbo detinebãt̃ q̃usqz p xp̃m in cruce lanua regni celestꝭ aperta⁹ vt ad vitã ingredi possent eternã. Hcõa cõclusio xp̃s meruit nob glorificatiõz coꝛpis quã sum⁹ recepturi p⁹ diez iudicij, pbat̃. Illã fm̃ oẽs doc. p⁹ diẽ iudicij electi coꝛpa habebũt clarificata, g̃ nõ ꝑprijs meritis, cũ sint finita igit̃ merito xp̃i infiniti. ℣. Sed obijceret q̃s, si xp̃s meruit nobis coꝛpis glificatiõz, ñ ẽ rõ q̃re aia ꝑius glificet̃ q̃z coꝛp⁹, cũ meritus xp̃i ⁊ meritũ cuiuslibet alteri⁹ eq̃ cito pficere possit suũ effectũ circa vnũ sic̃ posset circa reliquũ. Dico q̃ puldẽtia dei sic ordinauit fieri, que interdũ hz̃ rõnẽ occultã q̃ nõ sp appareret nec mãifestat̃ oibus, ⁊ iõ nõ est iudicãdũ qõ ex eo de⁹ nob iniurtã faciat cũ eius cãz ignoramus, sic̃ forte ẽ in ꝓposito. Hcõm tamẽ btm̃ Aug. iij. de trĩ, puldentia diuina statuit vt coꝛpa inferiora q̃dã ordine regerẽt̃ a coꝛpibꝫ superioribꝫ, et q̃ fm̃ ordinẽ dei ordo motus celi in fine mũdi q̃escet, ⁊ oia coꝛpa ñ infecta pctis tũc erũt clara, et sil' coꝛpa bũana cũ eis de lege cõi, qõ dico p tanto q̃ coꝛpus xp̃i ex spẽali cã ꝑius recepit hãc glificationẽz ⁊ alĩq̃ idẽ sentiũt de btã ꝟgine. Johe euãgelista, imo bea. Hiero. sentit ꝫ idẽ de illis q̃ cũ xp̃o surrexerũt ad testificãdũ xp̃i resurrectiõz, que nõ fuisset probata si literato in pulueres

fuissent redacti. Et hāc opinionē san. Tho. etiā approbat in .iiij. scrip. dis. xliij. ar. iij. i sol. eiusdē argu. ~ Tertia ꝯclusio rñsat ad q̄stiū. q̄ xp̄i passionē seu sanguinē sum⁹ libera ti a reatu pctoꝝ nr̄oꝝ. j. Joh. j. Hāguis xp̄i emūdabit nos ab oi pctō. Cōtra. null⁹ liberat a pctō qđ nō dū ꝯmisit. ꝑ null⁹ liberat a pctis ꝑtute passiōis xp̄i q̄ nōdū sūt. qr multa sūt p⁹ passionē xp̄i ꝯmissa. et q̄tidie mlta ꝯmittūt. Itē absq̄ baptismo z ꝑa pnia ñ absoluimur a pctis. sgīt ꝛc. Ad pmum dico q̄ xp̄s nos sua passiōe liberauit a pctis. taliter instituens cām nr̄e liberatōnis ex q̄ possent oīa pcta nr̄a remitti. tā pñtia q̄s futura. sīc si medic⁹ faciat medicinam ex q̄ sanari possent oēs morbi pñtes z etiā futuri. Ad scōm dico q̄ passio xp̄i ē q̄dā cā vniuersalis remissionis oīm pctoꝝ q̄tū est in se. sz vt in q̄libz sortiat suū effectū z deleat pcta ꝓpria cuiuslibz necessariū ē q̄ singul' adhibeant q̄dā medicine z ꝯfectōes. vt ē baptism⁹. pnia. z alia sacramēta q̄ ꝑtutē solū habēt ex passiōe xp̄i ꝛc. Ad argu. in oppositū in pncipio questiōis dico q̄ lz passio xp̄i sit corpal'. sortit tñ quandā spūalem ꝑtutē ex diuinitate xp̄i vnita. cuius est instrm. fm quā q̄dem virtutē passio xp̄i ē causa remissionis peccatorū ꝛc

Decūda pars in qua

notat ꝑtuosa iformatio xp̄i. z ḃ in collatōne mlier ꝛc. Sedēte ei ihu iuxta fōtē ꝺ samaria regiōe. de ciuitate sichar mlier q̄dā venit de puteo haurire aquā. Et seq̄t. q̄mō tu iudeus cū sis. Jn habitu em̄ quē ih̄s portauit cognouit eū esse iudeū. qr fm Alco. de ly. sīc in circūcisione ita et in fimbriis vestimēti z angul' palliorū noscebāt iudei in q̄bz distingue bāt ab alijs hoibz. sīc etiā eccl'ia ordinauit iudeos aliqđ manifestū signū deferre ꝑ qđ discerni possint a xp̄ianis. extra de iude. c. in nō nullis. nō coutūt. i. nō sil' vtunt cibo z potu. Rō h⁹ q̄re iudei nō comederūt nec biberūt cū samaritanis. qr inimici eoꝝ fuerunt. ex eo q̄ samaritani terrā iudeoꝝ occupauerūt. vt pz. iij. Re. xvij. Et pōt etiā esse rō quare mō nō bibūt vinū cū xp̄ianis. ~ Hic ꝙz q̄rit an xp̄ian⁹ possit bibere cū iudeo vl' altero infidel. dico q̄ nō. Cui⁹ rō habet. xxvij. q. j. ca. null⁹. z. c. oēs. qr cū apō nos cōibz cibis non vtant sz discernāt cibū. indignū et sacrilegū est eoꝝ cibos vel pot⁹ a xp̄ianis sumi. cū ea q̄ ab apl'o pmittēte nos sumim⁹ ab illis iudi dicent imūda. ac si inferiores essēt xp̄iani q̄s iudei si nos q̄ apponunt ab illis vtamur. xp̄i ꝺo a nobis oblata ꝓtēnāt. Et lō male facīūt hi xp̄iani pmittētes eos in ꝙiuijs z societatibz suis stare z ludere. ꝛc. ꝑ h̄ em̄ clericꝰ āmonitus nō desistēs ꝺz deponi. z laic⁹ excōicari. vbi supra. c. null⁹ ꝓhibet em̄ ibi eccl'ia di. Null⁹ eoꝝ q̄ in sacro sūt ordie aut laic⁹ azima eoꝝ māducet. aut cū eis habitet. aut aliquē eoꝝ i infirmitatibz suis vocet. aut medicinā ab eis pcipiat. aut cū eis in balneo lauet. si ꝺo q̄s q̄ h̄ fecerit. si cleric⁹ ē deponat si laic⁹ excōicet. ~ Hic Dorait in scōa pte incitamur ad sobrietatē. ꝑ potū aūt aq̄ quez xp̄s petijt a mulliere ē cauēda ebrietas. que fm Aug. ē oīm vicioꝝ fomes z nutrix. Haz sīc inter alia bona nature fauorabile valde ē bonū libertas. qr vt h̄. ff. de regu. iu. Libertas iestimabil' res est z oibz rebz fauorabilioꝝ ita vilis z turpis ē seruitus ad quā ebrietas nos traxit. hz em̄. xxxv. dis. sexto die. Nō eet hodie seruit⁹ si ebrietas nō fuisset. Vñ legit Heñ. ix. q̄ Noe ꝓmo plātauit vineā. qr ante diluuiū vinū ñ fuit. nec boies vinū bibebāt. z erāt fortes z potētes. z gigātes erāt tūc sup terrā. Noe ꝺo bibēs vinū ignorauit el⁹ potentiā. iebriat⁹ dormiēs iacuit i tabernaculo a posterioribz denudat⁹. quē cū fili⁹ su⁹ chaz videret denudatū derisit pr̄em. qđ cū sibi denunciatū eēt ꝓpetue seruituti eū damnauit. ~ Hic In his nāq̄z verbis tria incōmoda notant q̄ solet ebrietas boi inferre. quia

Hominē vsu rōnis ꝑuat
Diuitias et honores spoliat
Prolē mendicitati et seruituti damnat

Priuat em̄ hō vsu rōis ꝑ ebrietatē z fatuus efficit z insensat⁹ sīc bestia. qđ designat ꝑ dormitionē noe. q̄ em̄ dormit iacet sīc bestia sine rōe. sic etiā ebri⁹. Vñ Jnno. de vili. ꝺdi. bu. Quid turpi⁹ ebrioso cui fetor in ore. tremor i corpe. pmit stulta. pandit occulta. cui mens alienat. facies trāsformat. Fingit em̄ imago ebriosi sic q̄ est imago pueril'. cornu bñs in manu z in capite coronā de vitro. puer in signū q̄ ebrietas facit hoiem elinguē et insensatū more pueri. cornu bz i manu. in signū q̄ nullū secretū celat. clāgēdo z clamādo reuelat. Coronā bz vitreā. qr se reputat gl'iosū z facundū z lr̄atū. ꝙ. Dum bibo vinū lingua mea loquit latinū. Tales bibuli et ebri

ossi q̄ frequēt inebriant sūt ꝺm canones infames z inhabiles ad dignitates, vñ clerici hmōi ebriosi si āmoniti ñ desistūt, pñt officio z bñficio puari, extra de vi, z ho. cle. Ad crapula, z milites dñt cingulo militari priuari, ff. de re mili, l. oē delictū. §. penl. z laic⁹ dz cōione puari vel ꝓberari, xxxv. dis. eps. §cōo ebrietas spoliat hoiem dignitatis suis, freqnt magni potatores denudāt z ꝺpauperāt. ꝓterea saples dicit Eccī. xix. Quari⁹ ebriosus ñ locupletabit. Pōt em talis dicere ꝓsū istū, Quis erā dudū, sz tria me fecerūt nudū, Alea vina ven⁹ trib⁹ his sū fact⁹ egen⁹. Hoc designat ꝑ illō q Noe erat a posteriorib⁹ ꝺnudat⁹. Tertio dānat plē, vñ qz noe fillū suū fultuti subtexit denotat q potatores ebriosi frequēt plē suā mēdicitati z fultuti exponūt. Vñ Joseph⁹ li. v. antiq̄tatū loquēs de potatoribꝫ iq̄t. Irat⁹ ē eis de⁹ z felicitatē, s. pueros in q̄bus deberēt ee felices quā inumeris laboribus acq̄sierūt ꝓpt epulas amiserūt. Figurat Gen. xxvij. vbi legit q Isaac posteq̄ oblatū vinū bibit subtraxit filio suo ꝓmogenito esau suā bñdictōz. ℟ Sz q̄rit cū vinū sic inebriet z hoiem deformet an vsus vini sit licit⁹, et videt q nō. j. Cor. vlti. Bonū ē nō māducare carnes z nō bibere vinū, neq̄ in q̄ frat⁹ offendit aut scādalizat. ℣. j. ad Thim. v. Noli adhuc aquā bibere sz modico vtere vino ꝓpter stomachū tuū. Rñdeo q null⁹ cib⁹ vel pot⁹ ꝺm se ꝺsideratꝰ est illicit⁹, ꝺm sniam dñi dicētis Mat. v. Nihil qđ intrat in os coīnq̄nat hoiem, z io bibere vinū ꝺm se loq̄ndo nō est illicitū. pōt tñ illicitū reddi p accidēs, qñq̄ q̄dē ex cōditōe bibētis q̄ a vino de facili ledit vel q̄ ex spāli voto obligat ad vinū ñ bibendū. Qñq̄ aūt ex mō bibēdi, qz si nō tenet mēsurā in bibēdo excedit, qñq̄ aūt ex pte alioꝝ q̄ ex h̄ scādalizarēt. Ad oppositū dico qđ aplis nō simplr dic̄, bonū ē a vino abstinere. sz in cāu in q̄ ex h̄ aliq̄ scādalizāt. ℟ Quarit scōo an ebrietas sit pcm̄ mortale. Et videt q sic, qz ē mī oim vicioꝝ, vbi supꝝ. Itē magnitudo culpe ex magnitudie pene oñdit, sz ebrietas videt ee maxie punita, ex eo q̄ fultutez attulit. In oppositū ē Aug. i ꝺmōe ꝺ purgatorio dicēs ebrietatē ee pcm̄ mortale, si sit assidua, si āt raro ꝓtingit videt ee veniale. Dic Tho. q culpa ebrietatꝭ ꝓsistit in imoderato viu z ꝓcupia vini. Hoc āt ꝓtingit ee triplicit. Uno mō sic q nesciat potū ee imoderatū, et inebriare potātē, z sic ebrietas pōt ee sine peccato. Alio mō sic q aliq̄s ꝓcipiat ee potū immoderatū, nō tñ estimet potū inebriare potātem. et sic ebrietas potest esse pcm̄ veniale. Tertio mō pt cōtingere q aliq̄s bñ aduertat potū ee imoderatū z inebriātē, z tñ magis vult ebrietatē incurrere q̄ a potu abstinere. et tal⁹ ꝓprie ꝺz ebri⁹, qz mortaliare spiciūt species nō ab his q̄ p accidēs eueniūt pter intentōz, sz ab eo qđ ē p se intentū, z sic ebrietas est pcm̄ mortale, qz ꝺm hoc volēs z scīēs ꝓuatur sensu rōnis. q̄ ꝺm ꝓtutē opatur z pcā declinat z sic peccat mortalit̄ piculo peccandi se ꝓmittens, ꝺic em Amb. in li. de ꝑarchis, Vitanda dicim⁹ ebrietatē p quā crimina cauere nō possum⁹, nā q̄ sobrij cauem⁹ p ebrietatez ignorātes ꝓmittimus. Vñ ebrietas p se loq̄ndo ē pcm̄ mortale, ñ solū ꝓpt iteratōz actus. §z qz non pt esse q hō assidue inebriet q̄n scīēs z volēs ebrietatē incurrat dū multotiēs explaī fortitudiue vini z suā debilitatez ꝑ h̄ pz q̄d dōm est ad ꝓmū. Ad scōm dico q seruitus est secuta ex ebrietate occasionaliter, inq̄ntū cham maledictōz fultutis in suā ptāte accepit, ꝓpter h̄ q irrisit ꝑrem inebriatū, nō aūt seruit⁹ fuit directe pena ebrietatis etiā qñ ꝺz q ebrietas ē mat vicioꝝ, ex eo ē qđ hō ad pcā intēperātie maxime ꝺz pnitatē ꝓpter hoc qđ hmōi concupiscētie z delectationes sunt nobis cōnaturales, et ꝺm hoc dicūtur hmōi peccata esse maxima, nō quia sunt alijs grauiora, sed quia sunt apud homines frequentiora zc.

Tertia pars in qua

oñdit xp̄i ꝓtuosa opatio z determiatio ꝓpitatis zc. Auller em vt audiuit in xp̄i verbo ꝺ cultu diuino dixit. §cio, qz messias venit, qui ꝓprio ē vocat⁹. Hoc em samaritani sciebāt ex lib. Gen. penl. c. vbi dat signuz de aduētu messie, cū ꝺz. Nō auferet sceptruz de iuda. h̄ em videbāt tpe Herodis esse cōpletum sub q̄ natus est xp̄us. Et iō apud eos cōis fama fuit de ꝓpinq̄tate messie. Iste igitur messias q̄ venit denūciabit nob oia ad salutē ptinētia §z ihs vidēs eos ꝺuotōz oñdit se ei dicenti Ego sum, s. messias q̄ loq̄r tecū, Sic eo loquēte venerūt discipuli murmurātes, nō sz ex suspitōe, sz hūilitate xp̄i q cū samaritana loquer⁹. Et dixer⁹ ei, Rabbi māduca. ℟ñdit ihs eis. Habeo aliū cib̄ māducare, s. sa-

lutē boim. qđ ē voluntas pris mei, qre dicit De⁹ cibo ēvt factā volūtatē pris, q vult oēs hoies saluos fieri z ad agnitōz veritatis peuenire, quā volūtatē statī plicā in q̄busdaz. Et ħ oñdit methaphorice p silitudinē messis dicēs. Nōne zc̄. q. d, iz tps messis corpal' adhuc distet, tū messis spūalis mō istat. qz sicī messe corpali qñ maturi sūt fruct⁹, colligunt, sic mō qñ hoies sunt maturi et pati ad credendū dñt colligi. Et g̃ q̄ meruit mercedē accipit. i, q̄ corda hoim a pctis p doctrinā reuocat z docet, pmiū vite eterne p laboze accipit, z cō gregat fructū, i, plm z bona opa in hozreuz vite eterne. Et ē ille i illo, qz sicā aliqñ i messe corpali contingit q illud quod ab vno seminaf ab alio colligit. Sic i messe spūali alius ē q̄ semīa t, s, qz pīarche z ppbe iactauerūt pmo semīa fidei, et alī q̄ meruit fuerūt apli q̄ plm p pdicatiōz fidei ad hozreū eccliē deduxerūt z vteq̄ illoz, s, tā ppbe q̄ apli ppt̄ meritū laboris ceperūt celeste pmiū z gaudiuz sēpiternū. ℣ Horaī ħ informamur p doctrinā xpi ociositatē vel accidiā fugere z vtutes moze messoz ad metēdū z colligendū fructū gaudiū celestis indesinēt semīare. Nā fm pbm in pbleumatibo. eo āno q̄ aer q̄etus ē z nullis vētis mouet mlti boies moziūt, cuius rō est fm Costanti, qz vēt⁹ bz aerē depurare et renouare, q̄ nō renouato corrūpit z inficit, et p cōsequns etiā boies inficiūt z moziūtur. Sic etiā fm galienū in antidotario vetert. Corpa būana q̄ in q̄ete sūt sedula subito morbos ꝛbūt z lāguores, qz fm Auicē, i coze q̄eto morbosū humidū nullaten⁹ pt desiccari. Vñ dicē pma fen, iij, doc, c, iij, Pigritia vtutes lassat aiales. et complexionē ad fleumatis pprietatez inclinat. Sic spūaliter boies accidiosi vociosi multas spūales corruptōes et lāguores p influxū malax cogitationū et fantasmatū patiunt, q̄ alias p exercitiū vtuo se opatiōis psumūt. Vñ oz in aut, o mona, si q̄s igit. coll', i, Būana natura qđammō delabit in delicta cū pclinis sit boim cursus z natura imitatrix vicioz. Exēplū h⁹ hēmus i Dauid. ij. Re, xi, q̄ cū ociaret in domo Joab ristēte in bello adulteriū cmisit. Vñ Quid. Ocia si tollis ptere cupidinis arcus. Querit tur egist⁹ qre factus sit adulter. In pmpto cā est. desidiosus erat. quare oz de cōse, di, v, nunq̄d. In desideriis, i, vicio carnis est ois ociosus. Hoc nanq̄ vicium

Deo multum displicet
Dyabolo pcuncts placet
Homini in natura nocet.

Dico primo q̄ accidia siue ociositas deo multū displicet. Nā sic accidios⁹ miles mlti a rege vitupat, sic miles xpi xpian⁹ q̄ piger z tepidus ē in bello ꝑtutū. Vñ bern. in de vicijs z ꝑtutib⁹. Accidia ē fex z sētina cunctoz vicioz, z boiem deo facit ingtū. Quare dñs dixit p angelū Johī de q̄dam epo laodicēsi q̄ accidiosus erat. Apoc. iij. Utinam frigidus esses aut calidus, sed qz tepidus es, i, accidiosus, incipiā te euomere ex oze meo, i, deijcere a me. Nā calid⁹ ē q̄ feruet in seruitio dei frigidus q̄ oīno desistit a bono, tepidus ꝑo q̄ se medio mō habet. Et dicit glo. interlinearis, q̄ maioz est spes de frigidis q̄z de tepidis. Aul⁹ rō est, qz tepidi semp quandā fiduciaz bñt de ħ q̄ aliq̄d boni agūt, z iō se nō corrigunt, iō deus eos eijcit a se, qz impenitentes sepe moziunt, frigidi ꝑo qñ cognoscūt se peccatores, ardēt, dolēt, sic maria Magdalena, Petr⁹, Paulus, z q̄plures alij. De his gaudent angeli Lu, xv. Gaudiū est angelis dei sup vno pctōre pniam agente, q̄z sup, xcix, iustis, s, tepidis q̄ nō indigēt pnia. Unde dñs pctōrē penitētē pponit, xcix, iustis accidiosis. ℣ Dico scdo q̄ accidiosus dyabolo multum placet. Sicut em̄ sus plus delectat in sceno q̄z in fonte sereno, sic dyabolus q̄escere delectat in accidioso. Job. Dormit in secreto thalami sui, i, in corde accidioso q̄escit poze⁹ infernalis. Quare oz Matth, xij. Cum immūdus spūs ꝛuenerit domū vacate, i, hominē ociosū p accidiā, assumit alios septem spūs neq̄ozes se, s, vniuersa vicia, z ingressus habitat ibi. Figurat Judicū, xviij, vbi legit q̄ filij Dan nō habentes possessionē inhabitandū, miserunt de stirpe sua z familia q̄nq̄z viros fortissimos vt explorarēt terram. Ēūtes itaq̄z viri venerunt lachis. viderūtq̄z populū ibi habitantez absq̄z vllo timoze iuxta sodomoꝛum consuetudinem securū z q̄etuz reuersi sunt ad fratres suos in saraba z esca bol dicētes, vidim⁹ terrā valde opulentā et vberem, nolite negligere, nolite cessare, eamus et possideamus eam, nullus erit laboz. Profecti igitur de cognatione Dan multi accincti armis bellicis obtinuerunt locum. Per filios enim Dan denotantur demones non habentes quietam possessionem. Ideo

¶ Sabbato post Oculi

q̄rūt boīez ĩhabitare,mittūt ꝫ ꝓncipes de-
moniox suos inferiores ad explorādū an ali
quē ĩuenīāt ociosū ꝛ accidiosū nō exercita-
tū in ꝟtutib⁹. Quo ĩuēto veniūt ꝛ alīj cū ar
mis oīm viciox,et ingredientes habitāt ibi.
Quare Hiero,ad rusticū monachū ait, Sē
per aliq̄d boni facito vt te dyabol⁹ ĩueniat
occupatū. Ociositas em̄ ꝛ voluptas arma si
bostis antiq̄,extra de renū,nisi cū ꝓ dē, Ter
tio accidia nocet hoī ꝛ el⁹ naturā ꝓsumit,nā
sic ferrū qđ nō exercitat rubigine ꝓsumit. et
vestis q̄ nō portat a tineis demolit,sic hō ac
cidia corrumpitur et destruitur. Hinc mo-
rat, Catho. Segniciē fugito q̄ vite ignauia
ferit. Nā cū anim⁹ lāguet ꝓsumit inertia cor
pus. Hoc ꝫ vicīū antiq̄ ꝓres tāq̄ venenū a-
cutissimū formidabāt. Cū legit ĩ vitas patrū
q̄ postq̄ sentiebāt se tepidos in ꝟtutib⁹ vel
orōne dederūt se laboribus ꝓpt̄ ocīj exclusiōz
¶ Sed q̄rit an ois accidia siue pigricia sit
pctm̄ mortale Ad ꝟ rñdendū ē q̄ accidia est
pigricia p quā negligunt vel negligent fiūt
ea q̄ facienda sūt. Hoc aūt dupl'r,aut op⁹ bo-
nū qđ negligim⁹ ē necessitatis, vt hore cano
nice clerico ordinato in sacris vel bñficiato
sic ē mortale sippt̄ pigriciā obmittāt.sec⁹ si p
obliuionē vel infirmitatis ipotētiā, aut sup
erogatōis,sic veniale ē. vel nullū q̄n.s,orōes
ꝓuate ꝛ hmōi omittūt,vel q̄ negligit inclina
re cū nomē dñi in missa recolit.extra ō emu.
eccle,decet,li,vj,si etiā op⁹ necessitat̄ sit sil'r
venīale ē.nisi forte magn⁹ cōtēpt⁹ negligen-
tie interueniat,vt si sincopādo dicat horas.
vel discōtinuādo p lōgos sermōes, vel ꝟsus
finē nō expectāt,extra de cele,miss,dolētes. v
bi p̄cipit in ꝟtute sctē obedientie clericis diui
nū officiū nocturnū et diurnū q̄tū eis deus
dederit studiose pariter ꝛ deuote celebrare si
ne sincopa et fabulatōib⁹. Nota tñ q̄ nō p̄ci
pit eis deuotōez bīe,qz ꝟ nō ē in hoīs ptāte
sed deuotōz habitā a deo nō expellere p sin-
copā vel fabulatōes,ꝛ p alia q̄ sūt deuotōis
expulsiua. Cū dicit q̄tū eis de⁹ dederit,
¶ Qz q̄rit hic vtr laici negligētes audi-
re missam peccēt mortalit. Rñdeo.missā au-
dire totā vsq̄ in finez dñicis diebꝫ ꝛ festiuis
oib⁹ p̄ceptū est nisi necessitas aliud cogat. ō
cōse,dis,j,oēs fideles. Querit scdo. vtrū neg
ligētes offerre peccēt. Rñdeo,ī missa sp ē ali-
quid offerēdū,de ꝓse,di,j,ois. Sed nota q̄
duplex ē oblatio,interior que ꝓsistit in obla
tiōe spūs ꝓtribulati,sic in oī missa oblatio ē
faciēda. Exterior,sic in festis solennib⁹ cogi
p̄t ad oblatiōez,cū sit generalis cōsuetudo
vbiq̄ terrarū tūc offerre. In alijs āt diebus
cōsiliū est. Hec Ray,et Hosti.

¶ Sabbato post Oculi

Perexit Jesus in
p monte oliueti.et diluculo iterum
venit in tēplū,scz ad docēdū. Jo.
vlij. Q. Sic rōe ꝓcedimus. nullus labor
vtilior est ꝛ laudabilior eo q̄ vita naturalis
conseruat in esse.hmōi aūt est agricultura,ō
cuius fructu viuimus. Agricole igit multū
honorandi sunt quox sudoribꝫ ꝛ laboribꝫ vi
uimus. Dicūt em̄ nō sine misterio pauren, a
puritate et simplicitate vite,vel a pauwen,
qz edificant et sustentant humanam vitam.
Et hac de cā pulegiati sunt tā in lege ciuili
q̄tū canonica p tpe agriculture q̄ nullo mō de
bent molestari, C. de agricol,l.nunq̄,imo le
tari cōgrua securitate,extra de treuga ꝛ pace
Innouamus. Qui em̄ eos inquietat ex ca
nones debet excōicari. Sic cū ꝑlo xp̄iano
nihil vtilius sit et salubrius p cōseruatōe vi
te spūalis q̄tū agricultura spūalis.q̄ est semi-
natio ꝟbi dei,iō seminatores hmōi multū di
ligendi sunt et reuerendi, nec molestandi in
aliquo.qz etiā puri dñt esse.et edificare non
solū verbo.sed etiam exēplo. vt sic suis labo
rib⁹ aīas pabulo spūali sustentēt ꝛ vitā spūa
lē ꝓseruēt. ¶ Quare dicit Jnno,iij, vt ha
beāt extra de offi,iudi,ordi,ca. Inter cetera q̄
ad salutē spectāt ꝑlī xp̄iani pabulū ꝟbi dei
p maxime sibi noscit esse necessariuz, qz sicut
corp⁹ materiali.sic hō spūali cibo nutrit,eo
q̄ non in solo pane viuit homo sed in omni
verbo qđ ꝓcedit de ore dei. Ut igit verbum
dñi solicite seminet generali ꝓstitutōe insti-
tuit,vt ep̄i viros idoneos ad sancte p̄dicandi
onis officiū assumāt,q̄ sibi plebes cōmissas
vite ipsox ꝟbo edificent ꝛ exemplo. Hoc ide
ostendit doctor veritatis,q̄ nō sibi soli viue-
re volebat p cōtēplationē,imo etiā alijs per
frequentē p̄dicatōez ꝛ exēplificatōez,sic innu
unt ꝟba thematis.ꝛc. Querit cū xp̄s venerit
in mundū hoīem p̄ditū saluare,an docendo
vel p̄dicando debuerit potius cū hoīb⁹ cō
uersari,q̄tū p cōtemplatiuam ꝛ solitariā vitaz
homines vitare, Et videt q̄ potius habue-
rit ꝓtemplatiuaz ꝛ solitariam. Nam ipsa est

melior z securior et pfectior. In oppositū vita cōis et actiua fuit ei cōuenientior ad pficiendū volūtatē pīs, iglr. Rūdeo q̄ saluator vtrāq; tenuit, qūq; ei q̄uersabat cū boīb, p̄dicādo, sanādo, qūq; solitarie in mōtib, ptē plādo z orādo, z iz vtrāq; tenuerit, tñ socialē magis q̄uenīēs fuit. Cui⁹ rō apparet q̄sideranti fine ad quē venerat, venit em̄ ad oīendū se vez deū z boiem, qđ oportuit opibus pbare, et sic vitā socialez tenere. Scōo venit nos iformare i moribz z exēplis, qđ nō potuit solitarie viuēdo oīdere, q̄re ōcuit eū vitā socialē bīe. Tertio venit ad nos liberādū, tā ab infirmitatib corpalib q̄ spiritualib, q̄re oportuit eū talez vitā tenere, vt se domesticū oīdēdo hoies attraheret, z suā infirmitatē z p̄fectē būane carnis pbaret, iz q̄rīr, cū xp̄s vtrāq; vitā habuerit, an religio viuētiū in magna societate sit pfectior viuentiū i solitudie. Et videt q̄ religio viuētiū i societate sit pfectior, qz pl⁹ imitat xp̄m cū ñ solū sibi iz etiā alīs pficiat. Vñ dū p̄ nz. Frā cisc⁹ ordinē fratz mioz dubitaret ordiare in statu solitario vl̄ sociali rūsū erat ei diuinit⁹ q̄ i societate alioz, qz ñ deberēt frēs sui ordinis sibi viuere, iz etiā alīs pficere. In oppositū dic Aug⁹, illos sanctiores q̄ ab aspectu boīz sepati vt liberi⁹ orōni vel cōtēplatōi vacēt nulli p̄bēt aspectū. Isti āt sūt religiosi solitarij, vñ b̄tus Hiero. recitat in epla ad Oceanū de q̄dā virgine solitaria dī. In b̄tissimi Martini vita legim⁹, q̄ trāsiēs san. Martin⁹ q̄ndā v̄ginē moribz z castitate p̄celsā cuperet visitare illa noluit iz exenīū misit ei, ac p̄ fenestrā respiciens ait, p̄ ibi ora, qz a viro nunq̄ fū visitata, gīas egit deo, s. Martinus q̄ in talib ībuta moribz castā custodiret voluntatē būdixit eā z abūt let⁹. Ad qđ rñdēdū p̄mo vidēdū q̄d sit religior q̄d pfectio, vt ex his duobz appareat q̄ religio pfectior. Religio em̄ ē q̄dā mod⁹ et ordo viuēdi sub certe regule pfessiōe, z alicui⁹ superioris regimie, vñ ōr religio q̄si q̄dā religatio superiori p obedīē tiā z deo p vite obs̄uātiā. Vn̄ de pfectōne q̄o dic Cassia, in collatz, collj, ap̄s inq̄t Si distribuero i cibus paupez oēs facultates meas, z si tradidero corp⁹ meū vt arduā charitatē aūt nō habuero nihil mihi p̄dest. Vñ ilq̄do q̄probat q̄ pfectio nō stat in nuditate nec p̄uatōe oīm facultatū, seu dignitatū abiectōe nisi fuerit charitas illa q̄ in solacordis puritate q̄sistit. Ipa em̄ fm ap̄l'm est vinculū pfectōnis, p hac solitudo sectāda ē, p hanc ieunia z vigilias z labores debere nos suscipe nouerim⁹, insup et vincula z carceres z deinde si op⁹ ē mortis subire supplicium. vt sez p illa ab vniuers⁹ passiōib noxijs illesū pare cor nr̄m z q̄seruare possim⁹, z ad pfectiōez charitat⁹ istā gdib ascēdere. Iglr ieunia, vigile, meditatio scripturarū nuditas ac p̄uatio oīm facultatū, zc. hmōi nō pfectio sed pfectōis instra sunt, qz nō in ipis q̄sistit illius finis, iz p illa q̄uenit ad finē. Incassuz iglr per hec exercitia mouet quisq; his velut sūmo bono q̄tētus, hūs q̄libet discipline ili⁹ instrā, finē q̄o in q̄ oīs fruct⁹ cōsistit ignorans. Qui aūt fm hui⁹ discipline finē oēs vite sue actus dirigit, et fm tale gen⁹ vite i q̄dam p̄rogatiua regulas discipline hui⁹ custodit, de h̄ dicemus q̄ in statu pfectōis sit. Rūdeo iglr finaliter ceteris paribz dicēdo, qđ status aliqñ ōr pfect⁹ z pfectior, qz ē aptior z efficatior ad pficiēdū illū q̄ eū assumit, eo mō quo medicina ōr pfectior qñ est efficatior ad introducēdum sanitatē recipienti. Sic dicendo q̄ status regularis vite z sancte q̄gregatōis est simp̄l'r pfectior seu ad pficiendum nōdū pfect⁹ aptior fm cōem cursū statui laicali. licet ex singulari gīa spūssci. z ex aliqua spēali q̄ditōe q̄sone possz in cāu alit ee. Vñq; ōr status siue religio pfectio ē, qz est aptior ad pficiēdū se z alios rōne alicui⁹ act⁹ in q̄ pticipat cū pl̄is, sic medic⁹ tanto est pfectior z potētior q̄to p̄itior z aptior ad curandū se z alios infirmos z ad regēdū sanos. Sic dico q̄ vita socialis z ordo cōiter viuentiuz inter alios, sic z sctōrum z doctoz p̄latorum z p̄dicatorū siue minorū z alioz sīlīū ordo ē pfectior, qz nō solū p se sed etiā p alīs habēt plenitudinē redūdantis pfectōis in q̄bis et exēplis. Et ideo melior est q̄ vita solitaria vbi talis redundantia pfectionis ee non pōt. Scōo ōr pfectior qz est aptior ad apicem cōtēplationis, sic dico q̄ religio siue status pfectionis solitari⁹ extra tumultū pp̄l'i pfectior ē illo qui degit in tumultu pp̄l'i, quia quanto plura habet p̄motiua z potiora impeditiua tanto citius z perfectius seu facilius ad apicem perfectionis ducit. Unde super illud Cant. iij. In lectulū salomonis. Glosa. Dū anima amūdi strepitu se dederit locum in quo sponsus q̄escit in se cōponit. Ut beatus

Serñ. i epla ad suggerlñ abbatē sctī dyonī. Clausꝝ sp ipz stipari militib⁹ vrgeri negocijs, surgijs pcōare patere intdū z femis q̄d int hec celeste, q̄d diuinū, q̄d spūale poterit cogitari, iuge q̄pe silētiū, z ab oī strepitu secularīū ppetua q̄es cogit celestia meditari. Per ħ pz q̄lit diuerſ respectib⁹ vn⁹ ordo vel stat⁹ alt̄o dicat pfectior siue ipfectior, zc. q̄ztū nūc ad ptinuatōz euāgelij. heri oñdebat xp̄s magꝫ pietas ex eo q̄ samaritanā ig̃rantē tam dulcit iformauit. hodie et⁹ iustitia cū mia p̄clamat, in eo q̄ peccatricē ab accusatorib⁹ iustꝫ libauit, et fm ħ tres sunt ptes pñtꝫ lre.

In pma docz adultīū vitare. ibi, adducūt zc

In scōa iudices cās debere examinare, ibi, Jhs aūt inclinans se.

In tertia fugere pctm̄ nec iterare, ibi. vade z amplius noli peccare.

Quantū ad primum

est notandū q̄ xp̄s circa tp̄s passiōis sue maxime habuit ꝯsuetudinē i tēplo p̄dicare, docere z mirabilia facere. In die em̄ hec oia fec̄ z de sero in bethaniā ad soror… lazari morā tes iuxta mōtē olliueti reuertebat. Hz ō his iudei z pharisei inuidia cōcitati in pl'o q̄rebant eū diffamare, z adducūt mulierē deprehēsam in adulterio dicētes. Dgī zc. Cogitauerūt em̄ intra se. aut ipe dicz q̄ dz lapidari, aut q̄ nō. aut oino tacebit. Si pmū deri debim⁹ eū z e⁹ p̄dicatōz, qz miaz p̄dicat quā nō seruat. Si scōm dicem⁹ q̄ rectitudie iustic̄ie caret. Si ño tacet dicem⁹ q̄ ppt timorē humanū ꝟitatē ppalare formidat. Hz cur nō etiā adulterꝫ sic adulterā adduxerūt, cum fm leges erant eadē lege plectendi ħ dico fm Alco. de lyra. q̄ suspitōez ponere voluerūt i cordib⁹ pl'oz q̄ putarēt q̄ō aliq̄s de discipulis xp̄i fuerit adulter. vel qz forte adulter fuit diues vel potens, z iō forte amore fauore vel timore eū dimiserūt. vel forte ex eo q̄ō erant illius opinionis q̄ mulier fornicādo magis peccaret q̄z vir. z ħ rōe plis, cui⁹ ñ habeꝫ certitudo cui⁹ sit, zc. ¶ Moraliter p hāc adulterā qualibet p̄sonā p adulteriū peccantez notare possumus. siue vir siue mulier. Hec a demonib⁹ capit vinculat̄ z ad iudiciū vltimū velocissime iuxta cursum temp⁹ rapit̄ z deducit̄, z nisi p pniam humilē dei misericordiam flexerit ad cruciatiōem dabit̄ eternā, q̄z q̄libet merito timere z cauere dz. Hā vt dic̄ pbs. vij. politi. Quanto aliq̄d ē pelus tanto maioꝛi indiget cautela. Cū igit̄ q̄s cognoscit fures suspendendos z homicidas capite plectendos forе ex lege merito cauet furtū z homicidiū. Sic cum adulteriuz sit tam graue q̄ nō tm̄ q̄s pene tpali se obliget, imo pene eternali, iō merito cauendum. Erupat enim oē furtū terrene sube, qz qō auferꝫ cū sit creatura rōnal' maiꝝ ē et meliꝝ q̄z oīs trena suba. Grauiꝝ etiā videt homicidio, q̄ em̄ alterꝫ occidit vel mutilat pena raptim transit, q̄ aūt ꝟiugē alteriꝫ aufert pena q̄tidiana manet vt q̄z ad mortē, imo cū vir et vxor sint vna caro q̄ alterꝫ ipoꝛ aufert idem est ac si reliquū occideret. Et ideo ꝓpter grauitatē in veteri lege gulē punlebant. Leui. xx. Si mechat⁹ fuerit aliq̄s cū vxore alti⁹ z adultiū ꝓpetrauerit cū vxore ꝓximi sui morte moriat̄ z mech⁹ z adultera. Grauis est em̄ pena qua vtraq̄z p̄sona morte afficit̄. Et ideo hic habeꝫ q̄ ꝯ adulterā scribe et pharisei adduxerunt, dicentes, lex iubet hmōi lapidare. Ūñ legim⁹. ū. Reg. xij. Cū dauid adulteratus essꝫ cū vxore vrie dixit dñs ei p ꝓphaz nathā. Nō recedet gladi⁹ ꝛ. vindicte de domo tua. Jō in ōtestatiōnē hui⁹ criminis vt magis vitet dicit Leo mens papa. Quid in oīb⁹ pctis adulterio grauiꝝ. In signū gultatis hui⁹ phibitio et⁹ imediate ponit̄ post phibitōez furti, et scōm in penis obtinet locū. xxxij. q. vij. q̄d in oīb⁹ dz eē grauissimū, qz grauissima pena punit̄, scz morte. extra de fur. c. lij. C. eo. l. q̄z uis femina. Hā fedissima ea⁊neq̄cia q̄ pudorē suum alienis libidinib⁹ pternūt. C. ad. l. iuliā. de adulteris z stupro. l. fedissima. ¶ Deinde igit̄ q̄libet in matrimonij ordine exist̄s z pfessus eiusdem inuiolabiliter sacm̄ sui ordinis seruare debz, et hoc singulariter ꝓpter tria. s. ꝓpter

Jnstitutionis dignitatem

Constitutionis honestatem

Conseruationis vtilitatem

Nam q̄nto fundator alicui⁹ religiōis nobilior dignior et sanctior est, tāto z mēbra eiusdem ordinis pl⁹ gl'iant. Deus igit̄ cū pcellat in omnib⁹. et institutor fuerit mrimonij z autor. vt ōr de frigi. z male. c. littere in fine. eiusdem membra merito gloriari oportet. Instituit enim hunc ordinem quando misit sopo rem in adam. z raptus Adam in spū iterfuit curie celesti. in q̄ cognouit ꝓtutē mrimonij.

cui⁹ rei erẽt, z euigilãs pphetico spũ dixit, h nũc os ex ossibꝫ meis. ꝗobrẽ relinq̃t hõ pr̃ez z mr̃ez z adherebit vxori. Vñ si reph̃dit q̃ ordinẽ scti bñdicti Frãciſci ifringit z statuta ñ seuat. ꝗto magis q̃ pollut ordinẽ dl. Hic ẽt ordo dignificat ex pte loci, qr ñ in stabulo sic hodie ml'tox mos ẽ hbere, nec i allo loco despecto. sz i loco oĩs voluptat̃ z decor̃. s. in paradiso instituꝫ ẽ. vt dic̃ Damas. li. ij. Uerecũdari igit dñt q̃ ñ in loco patẽti z honesto. sz i occulto pmordia ordis sui vilipẽdũt. Itẽ dignificat ex institutõis ãtiq̃tate, ñ em̃ ō nouo institutꝫ ẽ ordo ille, sed antiq̃tate excedit oẽs alios ordies in terris ĩstitutos, q̃ oẽs pꝰ petm̃ sũt instituti, sz añ petm̃ tpe inocẽtie ĩstituꝫ ẽ h ordo. Et qr tãdiu durauit signũ ẽ bonitat̃, qō ei malũ est oĩno ñ pt subsistere fm ph̃m. Itẽ hũc ordinẽ xps i trib⁹ dignificauit. Prio in eo q ipe ō mr̃e ꝓiugata, lz ꝑgine nasci voluit. Scõo i eo q pñtia sua bas nuptias honorauit. Tertio q ipe ad honorẽ mr̃imonij in nuptijs primũ signum legit fecisse. Fec̃ ei corã discipul'suis ex aq̃ vinũ, oñdẽs p h q lz actꝰ bꝰ ordis sit in se fetidꝰ z vil' vt aq̃ ex bono mr̃imonij sit pciosus z excusabil' vt vinũ, qr sine mr̃imonio vt aqua insipida, sic actus ille sp mortal' ẽ, sed in mr̃imonio aq̃ in vinũ mutat, i. actꝰ mortal' pcti ꝑtit in actum meritorũ, dũmō recto ordine fit. Quãta igr̃ reph̃siõe digni sunt q̃ miraculũ dei puertũt faciẽtes de vino aquã q̃ pulcras vxores dono dei hñt, et ipis relict̃ eligũt scortas, hi pfundi⁹ alijs damnabuntur. ✠ Scõo ꝑt̃ ostitutiõis honestatem, hñt em̃ i illo ordine existentes tres ostitutiones siue statuta valde honesta. Primũ vt inseperabiliter ꝓiuãt qr ꝓiuges nũq̃ pñt separi nisi cã fornicatõis Math. v. Et apl's. j. Cor. vij. Precipio non ego sz dñs virũ a mlíere ñ discedere. Mat. xix. Quos deus ꝓiunxit hõ nõ sepet. Scõz vt ex corde se diligãt. q̃re phs dic̃. viij. ethic. Amicitia viri ad vxorẽ est fm quandã excellentiã. Ideo adam de hoc ait Gen. ij. Hoc nunc os ex ossibꝫ meis, et caro de carne mea propter qō relinquet homo patrem. zc̃. Et ad h designandum in pñtia xpi nuptie facte sunt in chana, qō est zelus. Tertium q defectũ mutuũ suppleant, posito em̃ q mas cũ femina nõ darẽt opam gñationi nihilominus plurimũ ad alia vite necessaria est eox̃ societas opatiua ꝑter operuz diuersitatẽ, qr alia sunt opa viri alia mulieris. Et sõ mutuo vtuentes sibi vite solatia impartiũt dũ vn⁹ supplet defectũ alterius illa opando q̃ sibi ꝑtia z ei cõicando q̃ tractatiũ faciendo. Hãc rõnem assignat phs. viij. ethi, z. j. politico. Dixit igit de⁹ Gen. ij. Non est bonũ hoiem esse solũ faciamus ei adiutoriũ. Ut igit ꝓiuges hec statuta magis obseruare valeant dat eis doctrina necessaria. qñ contraherevolunt ñ attendant pulcritudinem corporalez nec abundantiam tpalem. sed honestatẽ moralẽ pmaxime inspicere debent. Cui⁹ rõ ẽ, qr nulla sincera et firma amicicia põt fundari i pulcritudine z abundantia cũ sint transitoria et bona fortune variabilia, q̃bꝫ cessantibꝫ etiaz amicitia cessat, phs. viij. ethi. Amicis existẽtibꝫ ꝑt̃ bonũ delectabile siue vtile hinc cessante cessat amicitia. Io sapiẽs expt⁹ in oib⁹ vitupat corpis fallacẽ pulchritudinẽ. Prouer. xxxj. di. Fallax gr̃a z vana est pulcritudo Nec mirũ, quia ꝑpter pulcritudinẽ multi perierunt. Eccl̃i. viij. Cui⁹ exẽplũ habet Genes. xxxiij. in sichem filio emor, q̃ ad pmũ aspectũ dyne filie iacob eam rapuit, z mori voluit nisi eã ducere posset. qō et fecit in tanto ardore q̃ p ei⁹ amore se z ppl'm suũ circũcidi pmisit. ob cui⁹ factꝰ pcipitatõz interfectꝰ ẽ cũ populo suo p fres dyne. Sic etiã hodie ml'tis accidit q̃bꝫ in pncipio feruoz z in fine dolor. Quare q̃dã phs interrogatꝰ q̃re potius turpem ꝗ pulcrã vxorẽ duxisset. Rñdit. turpez seruabo. pulcrã aũt q̃ oĩbus placet quõ ꝑua re potero. Sic etiã ẽ de illis q̃ eligunt rõne abundantie, alias nõ aduertentes cõditões psonales, q̃ nunq̃z cordialiter se diligũt. sz sp in ira et rixa ꝓiuũt. Quare q̃dã abundans matrona q̃sita q̃re marito suo mortuo nõ denuo nuberet alteri. Rñdit se nõ inuenire virũ q̃ se magis vellet q̃ sua. Debent g̃ solũ inspicere honestatẽ, q̃ põt sola fundare veram amicicia z pmanentẽ, fm phm. ix. ethi. Uñ Christ. exponẽs illud Math. j. Salomõ genuit booz de raab, dic̃ qr inq̃t fm imperium dei accepit vxorẽ, z a deo pmissam in ꝑtute generat filios z in seipis ꝑtures habentes. Exẽpluz dictoz habem⁹ Thob. vj. vbi legimus q sara filia raguelis septem viris tradita fuit, quos singulos prima nocte demõ. Asmodeus suffocauit virgine manente intacta, quam volens copulare Thobias inioz. dixit ei angelus Raphael. Audi me

et oñdã tibi q̃ sũt q̃bꝫ ꝑualere ꝑt dmoniũ. hi nãq̃ q̃ cõiugiũ ita suscipiũt vt deum a se z a sua mẽte excludãt z libidini vacẽt sĩc equꝰ et mulꝰ i q̃bꝫ nõ ẽ intellectꝰ. bꝫ demon sup eos ptãtẽ. s. sepandi instigãdi adulteriũ z infidelitatẽ. Tu ãt cũ accepis eã igressꝰ i cubiculũ p tres dies ꝓtinens esto ab ea. nihil aliud nisi oꝛõibꝫ vacãs. Trãsacta aũt ctia nocte accipies ỹginẽ cũ timoꝛe dei. z magꝫ amoꝛe filioꝛũ q̃ libidis. s. eã duces. z hẽbis in vxoꝛẽ. vt in semine abꝛae i filijs bñdictõꝫ ꝓseq̃ris. Ꝫ Ꝯz nũq̃d tenet mr̃imoniũ ꝓpt̃ cãs hmõi ibo nestas. puta pulchꝛitudis. libidis. diuitiaꝝ celebꝛatũ. Dic̃ Ray. q̃ tenet. lz eĩ cã mouẽs turpis sit vel inhonesta. tñ exq̃ itẽdũt ꝯhere mr̃imoniũ z ꝓsentiũt in hec ỹba ō pñti sufficit. xxxij. q. ij. solz q̃ri. Hoc ẽt ꝓz Gen. xxix. vbi legit q̃ Jacob videꝫ q̃ rachel eẽt decoꝛa facie z venusta aspectu. eã diligẽs ait ad labã. Septẽ ãnis seruã tibi p Rachel. Et i Deut. xxj. Si videris pulcrã mlierẽ i medio captiuoꝛũ z amaueris eã. voluerisq̃ vxoꝛẽ habeꝛe introduces eã in domũ tuaꝫ. Vita ei mala vel intẽtio alicuiꝰ praua vel puersa nõ cõtaminat ꝓlugij sacr̃m. Ꝯz nũq̃d ẽ pctm̃ ꝓpt̃ pulcritudinẽ z hmõi ꝯhere. Dic̃ san. Tho. q̃ sicut in contractu matrimonij Jacob cuꝫ rachel decoꝛ facies non fuit cã ꝓncipalis iz secũdaria. hoc potest esse sine pctõ. vel q̃nq̃ est cuꝫ pctõ veniali. Si aũt esset ꝓncipalis causa libido pulcritudinis. nõ excusaret a pctõ mortali. si esset effrenata libido. Ex q̃bus bene elicit q̃ isti peccant mortalit q̃ cã libidinis inordinate suis abutunt vxoꝛibꝫ. Ꝯunt etiam ipo iure fm leges infames. Qñ vir agit vt femina vel econtra. C. ad. l. iuliã. de adulteris. l. fedissima. in glo. et ea. l. cum vir. Tales etiã nec pñt p se nec p alios postulare. ff. de postulando. l. j. §. remanet. Tertio dico zc̃. ꝓpter ꝓseruatõis vtilitatem. Plaz in istũ finẽ ꝓncipaliter institutus est matrimõij vsus. scz vt ꝓpter creationem plis species humana in esse ꝓseueret. dicente deo in paradiso. Crescite z multiplicamini. Gen. j. Ꝯcõario tñ post pctm̃ extra paradisuz in remediũ culpe. s. ad vitandum fornicationem. Vñ greg. xxij. moral. Qui tẽptationũ ꝓcellas cum difficultate tolerãt conjugij portũ petant. Melius eĩ est nubere q̃ vri. Finis eĩ ꝓncipalis bꝰ ordinis. scz ꝓcreatio plis valde ꝓciosus est. quia ex eo generãt fructus q̃ chozis angelorum ascribit. Est enim sacrũ mr̃imoniũ tã q̃ ortus delicioꝝ de quo colligit chorus angeloꝝ augmentũ sui gaudij in Maria rosa pulcerrima. Katherina. Agnete. Margaretha. z in alijs flozibꝫ inumerabilibꝫ. in aplis martiribꝫ. ꝓfessoribꝫ. viduis. z ỹginibꝫ q̃uꝫ floꝝ vt credimus multus z magnus est in celo numerus. Ⅹ Ⅹ Et q̃ infelices mulieres q̃ partum impediunt vel suffocant sine baptismate. videant quantũ bonũ angelis auferunt. z quantũ damnũ celesti throno inferũt z quantã maledictionẽ incurrũt. si tantũ dãnatur q̃ beatũ Laurentiũ vel aliũ martyrem lugulans aiam celo misit. o deus quãtũ cruciabit qui puerꝝ nõ baptizatũ interficit z animã ad infernũ mittit. quantaz cruciationem et penalitatem habebũt in inferno estimare poterũt in crudelitate penaꝝ q̃ fm leges puniri debẽt ꝯ in terris. Vñ vt hĩ. C. de bis q̃ parẽtes vel filios occidũt. l. vna. q̃ si q̃s spõte occidũt parentes vel filios dꝫ in sui culeo. i. sacco de coꝛio cũ cane z gallo gallinacio et vipera et symea pñci in aquã vt omniũ elementoꝝ vsu carere incipiat. z el celũ supstiti. terra ỹo moꝛtuo auferat. si ỹo aqua ibi non fuerit ponat in siluam a feris deuoꝛandus. Ideo aũt ponũtur hec aialia. quia canis fugat symeã. z symea gallũ. z gallus viperam z cũ non inuenerit vipera refugiũ intrat coꝛpꝰ illius. Ꝯcõm canones aũt nõ ita puniunt. qz deus nõ vult moꝛtẽ pctõis sed vt conuertat. z ĩ tallibꝫ ꝓsulꝺz vt ad aliq̃ monasteꝛiũ intrent in q̃ pctã sua ppetua pnã deploꝛent. Vñ accidit casus q̃ q̃dam mulier filiũ de quodã susceꝑit. ille ỹo imꝓoꝛabat eiõ q̃ filius eiꝰ nõ fuisset. Vnde ipa de dyabolico fuꝛoꝛe accensa filiũ interfecit. z pnã ducta lachꝛymabiliter ad papam Alexandꝛum tertiũ accedens. petijt sibi impendi ꝓsiliũ salutare. mandat papa epo loci vt laboꝛet eaꝫ inducere vt ad aliq̃ monasteꝛium transeat in q̃ ppetuo pniam agat de cõmisso. si autez ad hoc induci nõ poterit dedit ei lniam vt i domino nubat. quia tutius videt q̃ nubat vni q̃ inhoneste multos admittat. Sed q̃d de illo q̃ cã explende libidinis vel odij meditatione homini aut mulieri aliq̃d fecerit. vel ad potanduz dederit vt nõ possit generare aut concipere vel nasci soboles. Dico q̃ homicida teneri debet quantum ad penam legalem. ff. de penis. si aliquid. §. qui

abortiuũ.ꝛ.ff.ad.l.cornelĩā ð sicca. ¶ Si mlier ꝛc̃ꝫtũ ad penã spũalẽ,sz ñ ꝺbĩ ex ꝫ irregularitas,nisi fet⁹ fieret aiat⁹ extra de homi.c.si aliqs. ¶ Ũ mgr.illũ.sniaꝫ di.xxxi. ¶ Qui venena sterilitatis,pcurãt,nõ ꝺluges sz fornicarũ sũt,ꝛ Aug.de nuptijs. ¶ Aliqñ eosꝫ ꝓuenit ꝫ libidinosa crudelitas vel libido crudel̃,vt ẽt venena sterilitatis ꝓcuret,ꝛ si nihil valuerit ꝺceptos fet⁹ intra viscera aliq̃ mõ extinguat vel fũdat.volẽdo ꝓ⁹ suã,plẽ interire q̃ꝫ viuere.aut si in vtero viuebat occidi añq̃ nasci ꝓ⁹ us si ãbo tales sũt ꝺluges ñ sũt,ꝛ si ab initio tales fuerũt nõ sibi ꝑ ꝺnubiũ sz ꝑ stuprũ potius ꝓuenerũt,si ꝓ⁹o ambo nõ tales sũt au deo dicere,aut illa qðammõ est meretrix maritꝫ,aut ille adulter vxoris. ¶

Secũda pars in qua

oñdit quõ iudex ðz cãm cũ discretõe examiare,in eo q̃ Jhs iclãuit se añq̃ ꝓferret sniaz sic iudex ðz tria hꝫevolẽs aliũ iudicare. ¶ Prio accusatõz ðz hũilit̃ suscipe,ꝛ aures tã diuitꝫ q̃ pauꝑ eq̃r inclinare. ¶ Scõo accusatiõem recte discutere testes examinãdo ꝛ legitima documẽta admittẽdo ¶ Tertio sniam cũ benignitate ꝛ sinceritate ꝓferre. ¶ Sz q̃rit̃ circa ꝫ q̃ ꝫ ðz q̃ vrm sine pctõ ẽ,vtr iudex in simili pecc̃ato vel maiori obnoxius possit licite aliũ iudicare. ¶ Dicũt doc,q̃ q̃tum est de ordine iudicie iudex q̃ est in sil̃i equali vel maiori pecc̃ato licite nõ põt aliũ iudicare,maxime qñ pctm̃ est notoriũ,qz tũc iudicans vl̃ accusãs scandalizat,primũ,qñ ꝓ⁹o pctm̃ est occultuz tunc peccat in eo qð cognoscit se eẽ in pctõ. ꝛ tñ se nõ purgat. ¶ Sic ītelligit̃ illud.ij.q.vij. c.j.vbi ðz. ¶ Judex eẽ nõ potest quẽ cũ reo par aut maiꝛ macula inficit,qz digne ꝛ iuste iudex esse nõ põt in quo nõ est iustitia,ð ꝓbo. sig.c.fortus. ✠ ¶ ✠ Moralit̃ tñ ꝓpter diem sabbati illiam materiã applicãdo virgini gloriose ẽ notandũ,q̃ illa terra ad quã se Jhus scribẽdo inclinauit nõ incongrue ðz maria, ad quã Jhs descendit ꝛ p mysteriũ incarnatiõis inclinauit,ꝛ in eam scribendo multipliciter bñdixit. Juxta illud ꝓs. Bñdixisti dñe terrã tuã. ¶ Ã eo mõ q̃ rinoceron siue vnicoꝛnis venat̃ ꝛ capit̃,sic dei fili⁹,fm em̃ Jsiõ.li.xij.ethi. Unicoꝛnis est bestia ferocissima sic appellata,eo q̃ habeat in fronte vnuz cornu ꝛta acutũ ꝛ validũ q̃ q̃cq̃d impetierit aut vẽtilet ꝓfoꝛet. ¶ Haz cũ elephãte sepe certamẽ ðz quẽ vulneratũ in ventre,pternit. tãte etiam fortitudinis vt nulla venantiũ ꝫtute siue ingenio capiat̃. ¶ Uerũtñ puella ꝛ ꝫgo in deserto veniẽti vnicorni,ꝓponit̃,q̃ cũ sinũ aperit ꝛ dilatat,bestia mox deposita omi ferocitate in eius gremiuz se inclinat ac si ibi dormire vellet,ꝛ sic a venatoribꝫ capit̃. ¶ Unicoꝛnis ille ꝓuenienter designare põt dei filiũ,q̃ fortis sim⁹ deus omniũ spirituũ nuncupat̃. ¶ Hũc, ꝓj.q̃ ptãte deitatis ðz ðyabolum vincere ꝛ pternere. ¶ Hũc venati sũt multis ãnis pies sancti suis suspiriꝫs ꝛ clamoribꝫ,nec valuer̃t capere donec puellã ꝫginẽ,s. Mariã in desertum hui⁹ mũdi de virtute spũscti ꝑparataz ꝓposuerũt filio dei cordis sinum aperiens p amoris desideriũ dilatauit,mox omni ferocitate deposita,s.oẽm rigorẽ iusticie q̃ ꝓmit⁹ ꝑ pollebat in sinũ,i.in vtez hui⁹ ꝫginis descẽdens se inclinauit. ¶ Ũ Aug.in sermone de natiuitate btẽ ꝫginis, Gratulare beata ꝫgo ꝓs rex ex solio suo venit in vtez tuũ.ex sinu patris in vtez dignat⁹ ẽ descẽdere matris,ꝛ ꝓs. Edificauit sic̃ vnicoꝛnis edificiũ suuz interra,s.de⁹ fili⁹ coopante tota trinitate ꝑparauit sibi reclinatoriũ instar vnicoꝛnis in ꝫgine Maria. ✠ ¶ ✠ In hac em̃ edificatiõe siue ꝑparatione ꝫginẽ Mariã p singularez appꝛopatiõnẽ inscripsit

Pater p potentiã faciẽs eam potentissimã.

Filius per sapientiam faciens eam sapientissimam.

Spũssanctus per clementiam faciens eam clementissimam

Ã pz in diuinis in eã scripsit potẽtiãz fecit eam tã potẽtẽ q̃ valz ꝛ põt omnib̃ subuenire ꝛ ðyabolũ tyrannuz ferocissimũ subiugare ꝛ fugare. ¶ De isto magno dono gloriat̃ ad laudem eterni pris in cãtico suo dicens. Fecit mihi magna q̃ potens ẽ. Magnũ em̃ ẽ posse omnẽ bestiã nociuã fugare,sed maximum tyrannũ potentissimũ posse subiugare ꝛ fugare,q̃ etiã nõ audeat appꝛopinquare. ¶ Nec mirũ,qz si cedrus naturaliter ẽ tãte potentie q̃ solũ p vmbrã suã fugat serpẽtes ꝛ veneno sa omnia.quare nõ cedrus illa Maria p singularẽ gratiã posset serpentẽ antiquũ nõ solum p suã potentiã sz etiã solũ p inuocatõez sui altissimi noiis.s. Maria fugare ne ad hominẽ valeat appꝛopinquare ꝛ ei nocere. ¶ Ũ Bernardus. Non sic timẽt hostes visibiles quamlibet castroꝝ multitudinem copiosam

¶ Sabbato post Oculi

sic aeree ptātes marie vocabulū z exēplū, fluunt z pereunt sicut cera a facie ignis vbicūqz inuenerint crebrā b⁹ nois recordatōz deotā inuocatōz. z solicitā imitatōz. ℣ Dēm⁹ g cū Innocentio petere z dicere, Aue dei mat alma q ex dignitate q mr̄ dei es impare potes angelis z demonijs, cōpesce demōes ne nob noceāt. pcipe angelis vt nos custodiāt. Uñ olim fuit q̄dā monach⁹ in q̄dā congregatione, q instigāte dyabolo freqnt in cellario tm̄ bibit q sine sēsu oīno eē putaret, ꝟ em̄ erat familiarissim⁹ ꝟgini gl'iose. ¶ Cū aūt adue sperāte die q̄dā ita ebri⁹ de celario exiret, ecclesiā p claustrū tēderet apparuit ei dyabol⁹ i specie cuiusdā mire magnitudis thauri occurrere. ipmqz cornib⁹ trāsfodere. ¶ Tunc ecce vidit subito q̄ndā puellā decora facie venīē tē, z sup humeros diffusa cesarie, z i sua manu dextra tenentē q̄ndā niueā ꝟgā, q ipm increpās dyabolū cur in famulū suū talia ageret z iussit vt cito discederet, nec ei amplⁱ q̄c q̄z mali faceret, bis dictz disparuit terroz demonis. ¶ Deinqz cū ceptū iter pageret z eccl'ie appropinq̄ret, demō q̄si canis vehemēs z nimis terribil' ex iprouiso ℞ eū pstilijt, z itex p dicta puella affuit z demonē repulit. ¶ Tādē eccl'iaz quā petebat p demōis expulsiōe p ꝟginis ꝟsolatōz securi⁹ itrat, z inimic⁹ eo itrā te terribiliorq̄z ꝟpus velut leo īmanissim⁹ aduersus eū rugiēs q̄si eū deuoraturꝰ apparuit. ¶ At ꝟo puella q̄ ꝑmo z scōo eū liberauit, tertio etiā ꝟga quā manu gestabat ipm diabolū acriter ꝟberabat dī, qz obedire mihi noluisti hec ad pñs recipe meruisti. ¶ Itaqz dyabolus trib⁹ vicib⁹ deuict⁹, imo ꝟberib⁹ afflict⁹ statim vt fum⁹ euanuit, nec vltra apparuit, quē postea puella manu vsqz ad lectū suū reduxit, lectū discooperuit, monachū intra locauit, caput el⁹ reclinauit, ac crucis signū in eius fronte impressit. z cū mirari cepissz dicēs q̄nā tu es q̄ mihi tanta īpēdis bñficia, rñdit ¶ Maria mr̄ dei, q dicto abscessit, q oia iste p ordinē aduenīēte die recitauit z vltā emēdauit zē. ¶ Hic sane ppēdi pt q̄nte vigoris z potētie sit maria q nos exūtes i medio leonū, i medio draconū, in medio serpētū īfernaliuz defendit ne mordeamur, strāgulemur z occidamur subito a diabolo. ¶ Nō em̄ mioz ē diabol⁹ nec minoris astutie q̄z tpe thobie, vbi legit septē viros sare iugulasse ppt pctā eorū. Thob. vj. ¶ Quid g ē q̄ hodie nō iugulat oēs cū fere null⁹ sit cui⁹ pctā ñ tradāt ipm i manus dyaboli. ñ video aliā cām nisi qz dñs dīt nob ꝟginē mariā potētissimā q hz ꝟgam ferreā ad arcēdū demōes z bestias īfernales dicēte psalmista. Reges eos in ꝟga ferrea et tāq̄z vas figuli ꝟfringes eos. ¶ Hec ptās marie figurata ē Exo. vij. in ꝟga aaron q ꝟsa fuit in colubrū z deuorauit ꝟgas incātatoruz. ¶ Sic ptās marie terribil' z venenosa demonijs. nob aūt gratiosa z vtil' deuorat z dissipat potētiā spirituū tenebraruz. ¶ Figuratur Judith decimotertio. In persona Judith contra holofernē quā glorificabāt filij israel Honorem⁹ itaqz z glorificem⁹ matrē dei taz potētē z glorificatā, vt sim⁹ ō numero eoz iā illoz marie familiariū de q̄b ps ꝑphetisat dicēs. Glīa regni tui dicēt z potētiā tuā loqnt. Sedo fili⁹ dei in mr̄ez el⁹ scripsit sapiaz z fecit eā sapiētissimā. ¶ Hec mirū cū ipa basilauerit in gremio veteri sui fontē oīs sapie z scie dei. ¶ Sapia em̄ edificauit sibi domū. ¶ Sap. vij. i. dei fili⁹ q̄ ē sapia p̄is elegit mariā inhabitādū. z iō merito sapiēs fuit. ¶ Potuit ei dicere illud Sap. vij. ℣ Dim artifex docuit me sapiam. ¶ Conuenīēter igit sapiētissima fuit, qz sic ꝑma eua p suā insipiētiā maximā ōdit occasionē oīs dānatōis, sic sc̄da in q̄ mutatū ē vocabulū eua in aue p suaz sapiam debebat eē occasio nr̄e saluatōis. ¶ Et sic ille mille artifex dyabol⁹ infinitos hz modos decipiēdi p malicīā, sic ista ꝟgo īfinitos hz modos nos docēdi z reuocādi p sapiam. ¶ Uñ Beru. Tu bellatrix egregia, ¶ Ꝟrio eū q ꝑm⁹ euanuit supplātauit expugnare virilit aggressa es. nisi em̄ maria p suā sapiam nos ab hostib⁹ defenderet z ℞ eos sp pugnaret, z etiā iraz filij sui placaret dudū mūd⁹ occubuisset. cuz mō perfectoz iustoz paucissimi sint q̄ suis p̄cib⁹ deū mitigēt, sz fere oēs sequūt vanitates, de q̄ ꝟqrit dñs Ezech. xiij. minādo dicens. Ue ꝑphis insipiētib⁹ q̄ sequuntur sp̄m suū, z nihil vident, quasi vulpes in desertis ꝑphete tui israel, nō ascēdistis ex aduerso neqz opposuistis vos murū p domo isrl̄, vt staretis in p̄elio in die dñi. ¶ Vulpis ē aīal dolosū intēdens deceptiōez autū. ¶ Sic mō xp̄iani quasi oēs vnusq̄sqz intēdit decipe simpliciorem se nec aliq̄s ē q̄ ascēdet vlā p̄fectōis ex aduerso pctā ꝑpria arguēdo, sz potⁱ aliena. ¶ Hecqz opponūt se muro p pctōrib⁹ feruēter orādo, nec aliq̄s stat i p̄lio ꝟtutū vt ira dei z p̄cussionez

eius possit placare. Hz miz videt valde ex q̃ tã exigu⁹ numer⁹ pfectoz inueniat, z q tot⁹ mũdus in tãta deuolutmultitudie criminũ z in tanto põdere pctoz, quõ possit subsiste re q̃n deleat z in abyssũ deducat. ℔ exigente humana malicia etiã diuia eq̃tate z iusticia. Sic etiã in sacra scriptura septẽ pctã z offe se dei etiã nobis multũ cõia habent grauit plagata. Primo sub adam pctm̃ trãsgressio nis, ppter qõ diuina iusticia inflixit penam exiliũ. expellendo eum de paradiso. Hcõo sb noe pctm̃ corruptõis, s. fornicationis, ppter quod inflixit penam diluuiũ z deleuit oĩa. Gen. vii. Tertio sub gigantibus pctm̃ elati onis in edificatõe turris, ppter qõ iflixit pe nã confusiõis labioz. Gen. xi. Quarto sub ab raam pctm̃ repletõnis, qz pctm̃ sodome fuit saturitas z abundantia panis ẽm Ezech. p q̃ diuina eq̃tas inflixit penã incendiũ, z dns pluit ignẽ z sulphur z subuertit q̃ncz impi as ciuitates. Gen. xix. Quito sb moyse pctm̃ murmuratõis, dathan z abyron q̃ surrexerũt ꝺ deũ z Moysen fuũ suũ, p qua dns inflixit penã desidiũ z aperitõnis terre z deglutiuit dathã z abyrõ. Nũe. xvi. Sexto sub ℣ Dauid vane nũeratõis, ppter qõ inflixit dns pestilẽ tiã ii. Reg. xxiiii. Septimo sub Helya pctm̃ irrisiõis, p quo inflicta fuit pena totaĩ exter miniũ z ignis de celo descẽdit z ꝺbussit oĩs iiii. Re. i. Quid ẽ q̃ charissimi q hodie ꝺ mũ do nõ ejcimur sicut adã de paradiso, aq̃s non submergimur p diluuiũ, lingua nõ ꝺfundi mur, z igne nõ incendimur, z sic de aliis, cuz pl⁹ transgrediamur p̃cepta. corrupti sim⁹ lu xuria, nũq̃d hodie cessauit elatio, nũq̃d ꝺ su periores z sacerdotes diminuta sit murmu ratio, sic discurrẽdo p singula nullũ vitiũ ces sauit, sz oĩa peiora sũt. q̃re q̃ nobis differt pe na, ñ ẽ alia rõ assignãda q̃z q ℣go gl'iosa nos suis p̃cibꝫ sustẽtat. ℣. Legit in legẽda sctĩ dñici q q̃dam frater minoz q̃ multo tpe frat sancti francisci extitit pluribꝫ de frib ordis p̃dicatoz narrauit q cũ btus ℣Dñic⁹ rome, p ꝺfirmatõe sui ordinis apd papã instaret no cte oz̃as vidit in spũ xp̃m in aere existentẽ et tres lanceas in manu tenentẽ, z ꝺ mũdũ eas vibrãtẽ. Cui velocit mr̃ miscõie occurrẽs q̃d mãq̃z vellet facere inq̃siuit. Et ecce totus ille mũd⁹ tribꝫ vicijs plen⁹ ẽ, s. supbia, ocupia et cupiscia, z iõ his tribꝫ lãceis ip̃m volo p̃me re. Cũc ℣go ad eius genua p̃cidẽs ait, Fili charissime miserere, z tuã iusticiã mitia tpare. Habeo em̃ fidelẽ seruũ z pugilẽ strenuũ qui vbiq̃z discurrẽs mũdũ expugnabit, z tuo do minio sublugabit. Aliũ q̃z seruũ sibi in adiu toziũ dabo q̃ secũ sibi decertabit. Cui filius. Ecce placat⁹ faciẽ tuã suscepi, sed vellem vi dere q̃s ad tm̃ officiũ destinare velis. Cũc illa xp̃o sctm̃ dñicũ z franciscũ p̃sentauit, q̃s xp̃s acceptauit pliter z ꝺmẽdauit. Hec z alia magna patrocinia Marie ꝺsideras Cassia nus ait. Tu patrona humani gñis, tu afflic tis reis medica singularis, q̃s tuo nõ egeat munere cũ sit peccare cõe. Figurat igit Ma ria rõne sue sapie p Hester que iram assueri mitigauit, z israel ne ꝺleret liberauit Hester ix. Vñ ecci. Collaudabunt multi sapiam su am. Cuius rõ, qz multotiens liberauit vibẽ per sapiam suam. Eccs. ix. Tertio spũssctũs cui appropriat clementia inscripsit eam z fec eã clemẽtissimã. Dignũ em̃ fuit vt spũssctũs eã corroborare clemtia q̃ thron⁹ eẽ debebat altissimi z clementissimi pncipis, iuxta illud Prouer. xx. Roborabitur clementia thron⁹ eius. Nã thron⁹ diuine mie est Maria mr̃ clementie z mie, in qua inueniunt oĩes sola cia mie. Vñ berñ. in sermõe. Ille soluso vir go beata tuas laudes sileat q̃ te fideliter in uocatã senserit vnq̃z in suis necessitatibꝫ sibi defuisse. Et q̃d mirũ si inuocata adest q̃ etiã nõ vocata p̃sto est. ℣. Debet g̃ clemẽtissi mã ℣ginẽ q̃libet honorare z in necessitatibꝫ inuocare, nec obstantibꝫ pctis cessare vult oĩ bus misereri z oibꝫ veniã a filio impetrare. Vñ legit de q̃dã magno pctoze q̃ ex ꝺsuetu dine volẽs ire ad peccãdũ, veniẽs ad altare vel imaginẽ btẽ ℣ginis stans salutauit eam angelica salutatõe, qd̃ cum semel faceret vi dit imaginẽ beate℣ginis cum puero in sinu sicut depingit xp̃s de cruce vulnerat⁹ z matri allatus. viditq̃z sanguinẽ fluere de puero in gremio mr̃is sic̃ fluxerat in cruce de vul neribꝫ xp̃i. Quo viso obstupefact⁹ dixit. O dña q̃s fecit ℔. z ℣go rndit. Tu z ceteri pec catoz q̃ ampli⁹ crucifigit filiũ meũ q̃z iu dei, volebatq̃z ℣go sanguinẽ filij tergere z re stringere, nec poterat. Et pctoz ille cõuersus ad virginẽ dixit. O mr̃ mie intercede p me. At illa, vos pctoz̃es vocatis me mr̃em mie q̃ nõ cessatis me facere matrẽ miserie z tristi cie. Hõ ita clemẽtissima dña loq̃re sz memẽ to te aduocatam cẽ pctoz̃ũ z intercede p me.

p

Sabbato post Oculi

Et mr̃ ad filiũ. O pijssime fili amore mei miserere huic pctori, z filio. Noli mr̃ guari q̃ te nõ audio, qz z ego rogaui pr̃em, vt si possibile eẽt alio mõ hũanũ genꝰ saluari q̃z p passionẽ meã amarã, trãsferret a me calicẽ passionis, z noluit audire me. Et mr̃. O fili memẽto q̃ materno amore te viscerib⁹ meis alui z ꝺdona huic pctori. Et filiꝰ ait. Ex iustitia tibi oñdo q̃ exaudire te nõ teneor. Et mr̃ ait. Nõ ẽm iustitiã cẽsemur, sz ad miaz tuã ꝺfugim⁹, igit̃ ꝓpt̃ tuã miam miserere huic pctori. Et filiꝰ. Rogaui z ego scõo pr̃ez vt trãsferret calicẽ passiõis a me z nõ audiuit me. Et mr̃ iterꝝ dixit. O fili memẽto oĩm laborꝝ meorꝝ z dolorꝝ q̃s sustinui tecũ z dona mihi istũ pctõrez. Et filiꝰ. O mr̃ noli tristari q̃ te nõ audiã sz memẽto q̃ tr̃tio rogaui pr̃em vt trãsferrz calicẽ passiõis a me z ñ audiuit me, z mr̃ ꝺpositꝰ fuit filiũ z volens pcidere ad pedes eius, qõ videns filiꝰ dixit. O mr̃ q̃d vis facere. Et illa. Tãdiu añ pedes tuos cũ pctõre iacebo q̃ usq̃z ei veniam ꝺcedis. Et filius ait. Absit h̃ mr̃, quia sanxitũ est in lege diuina q̃ filius ꝺz honorare mr̃em, z iustitia cõcludit q̃ ille ꝺz legẽ iplere q̃ legẽ dedit. K Cũ aũt sim filiꝰ tuꝰ te honorare volo z pctõri ꝓpt̃ teipam indulgeo, z in signum pacis oscule⁹ vulnera mea, q̃ oscula ꝺia sana fuerũt. Figurat̃ hec ꝺgo clemẽs. ü. Reg. xvij. in q̃dã muliere que duos. s. Jonatbã z achimaã fugiẽtes a facie absalon q̃rẽtis eos occidere ex clemẽtia abscõdit in puteo expãdendo velũ suũ sup os putei vbi latuerũt, quousq̃z serui absalõ querentes abierũt. Sic pctõres q̃ deũ pctis offendunt mr̃ mie occultat velo clemẽtie in profunditate humilitatis sue si ad eã ꝺfugerint quousq̃z ira dei et vindicta cessauerit, q̃re de eius clementia ꝺ. Prouerb. xvj. Clementia eius quasi imbet serotinus.

Tertia pars in qua

oñdit̃ gr̃itas pcti, ex eo q̃ lõge est ab eo fugiendũ z nullo mõ reiterandum. dicente xp̃o. Vade z amplius noli peccare. Nã q̃n Jesꝰ maliciã z quersitatẽ iudeorũ et phariseorꝝ cognouit, q̃ sz nõ amore iustitie istã paupcula adulterã ad iudicãdũ adduxerãt, sz potius ex inuidia xp̃m p eã reprehẽderẽt. erga mulierẽ fuit mia motꝰ dicens. Mulier q̃s est q̃ te ꝺdẽnauit, et cũ ñ haberet accusatores idoneos, eam misericordit liberauit dicẽs vade zc. Quer̃ an xp̃s adulterã illam liberando z impunitã dimittẽdo legem soluerit de lapidatõe datã. Dico q̃ saluator absoluendo adulteram nõ in hoc negauit legem sp esse iplẽdam sed q̃ illi p̃uaricatores legis nõ essent idonei accusatores, cũ i malorib⁹ culpabiles fuerint, nec vt veri accusatores extiterit, nec testib⁹ in legittimis documentis eã ꝺuicerit z lõ misericorditer eam liberauit zc. Nota. Ꝺ. Noz aliter ẽ notãdũ q̃ instar saluatoris in rectorib⁹ z iudicib⁹ iustitia et misericordia ꝑpollere debet vt alios iudicãdo sic mia vigeat q̃ disciplina iustitie nõ amittat. Vñ habetur dis. xlv. sed illõ. Rectorẽ subditis pietas matrẽ, disciplina ꝺo pr̃em exhibeat. Sed q̃ritur an melius sit sp facere iustitiã q̃z misericordiã vel ecõuerso. Dico ẽm doc. q̃ iustitia ẽm q̃ dicit actũ reddendi vnicuiq̃ qõ suum est, hõ ẽm tenet deo, sibi z proximo. Si loq̃mur de iustitia q̃ ad deũ. pz q̃ melius ẽ facere iustitiã. i. deo reddere qõ suũ ẽ. s. gl̃iam et honorẽ q̃z misericordiã qz deo misereri non possumus. Sz de iustitia q̃ ad seipm pt̃z q̃ meli⁹ ẽ sibi ꝑpi facere iustitiã q̃z miam. scz sibi ipi nõ indulgere, qz indulgẽtia aliquãdo est causa pcti. Si aũt loq̃mur de iustitia q̃ ad ꝓximũ, distinguendũ est. quia aut talis facies est ꝑsona publica aut ꝑuata, sic̃ ille cui fieri ꝺz vel est bonus vel malus, si ꝑsona sit publica, et ꝓximus cui fieri debet sic malꝰ, melius ẽ sibi facere iustitiã q̃z miam. Rõ est. qz p iustitiã corrigit̃ sz p miam fit deterior z deterius agit. Vñ ꝺz. C. de epali audientia. l. nemo. Remissionẽ venie crimina nõ semel ꝺmissa nõ habeãt, nec in eos libertatẽ anguste referat bũanitas, q̃ impunitate veteris admissi nõ emẽdatõi potiꝰ q̃z ꝺsuetudini deputarũt. Si aũt ꝑsona sit bona, tũc faciendo iustitiã tali facit etiam miam. quia faciendo iustitiã efficit melior. q̃ ẽ actus magne misericordie. Sz si ẽ ꝑsona q̃ aliq̃n fuit bona sed iam male egit z pata est se emendare z dolet. tũc tali potius facienda est misericordia q̃z iustitia punitiua. Et h̃ intelligit̃ si ꝑsona publica sit iudex cõtractus, h̃ põt facere saluis legib⁹, si aũt nõ tũc tenet facere illõ qõ iustitia dictat. Sz si ẽ ꝑsona ꝑuata tũc tenet facere misericordiam z nõ iustitiã. s. punitiuã cõpaliter, sz bñ spũaliter, vt videlicet ex mia nõ peccet. Sic etiã faciẽdũ esse oñdit saluator in pñti euãgelio, q̃ vt ꝑsona publica etiam ꝓuata

potius miscōiaz fecit q̄z iusticiā punitiuā cor porālē circa adulterā. Etiā oñendo q̄ntā q̄ tidie facit mīaz aīe adultere peccatrici. cui ex misericordia sp̄ cōdonat ventā q̄diu hō ē in statu faciendi pniam voluit hāc mulierē ad ulterā misericorditer liberare. Est nāq; aīa iu sti spōsa xp̄i. q̄ dū pctō ꝓsētit ꝺ tria bona mr̄i monij facit, s. fidē, plē, et sacr̄m. Nam

Fidem perimit quam deo p̄mīsit.

Prolem interimit quā a deo acq̄siuit.

Sacramentū dirimit qñ se a deo diuisit.

Etiā p̄mū bonū mr̄imonij ꝼm mgr̄m. iij. sen tentiarū. dis. xxxj. est fides. q̄ nō solū respicit ad op⁹. sz etiā ad animuz q̄ imutari ñ dz. Ad mr̄imoniū em̄ nō solū req̄rit cor⁹ sibi datū inuicē alteri nō cōtrari. iuxta illō. j. Cor. vij. Vir ptātē sui corpis ñ hz nec mulier. sz etiaz oportet q̄ aīo sibi fidē ꝺuēt. ne vir aliā vxorē si ue mulierē ꝺcupiscat. nec mulier aliū virum Leui. xx. Non ꝺcupisces vx. p̄ri. tui. q̄ si q̄s viderit mulierē ad cōcupiscēdū tā fornicat⁹ ē eā ꝼm euāgelistā. Mat. v. In signū hui⁹ mutui cōsensus amoris ꝺuak ꝺsuetudo q̄ in digito auriculari sinistro mulieris ānul⁹ viri. z ecō uerso viro ānul⁹ mulieris rotak. Rō. q̄ ꝼm naturales in illo digito ē q̄dam vena cordis ad designādū q̄ fides īterminabiliter ē dz per rotunditatē. z nō solū in ope sz etiaz ex corde diligere se dñt. Jō dicit apostol⁹. j. Cor. vij. Nolite fraudare inuicē. q̄ mulier ē obligata lege viri q̄nto tpe vir ei⁹ viuit. z econuerso. Hāc fidē spūaliter q̄ ad cordis dilectiōez tenet q̄libet xp̄o sponso suo seruare. q̄ p̄ pmīsit in baptismo. renūciādo dyabolo z oīb⁹ pōpis eius. Vñ Osee. ij. Despōsabo te mihi ī fide. Contra illā fidē facit aīa desponsata deo qñ dyabolū ad camerā cordis admittit z ei⁹ per suasiōib⁹ in factū ꝺ deū ꝺsentit. sic adulterā do cū dyabolo fidē p̄mittit quā deo pmīsit. O aīa adultera noli sic ampli⁹ peccare. sz vade z age amarā pniam. z spōso tuo xp̄o recōcili eris. Hiere. iij. Vade z dic amatoribꝫ falsis q̄ fornicata es cū amatoribꝫ multis. sz tñ re uertere ad me. s. p̄ pniam. z ego suscipiā te. O q̄nta crudelitas viroꝝ multoꝝ. q̄ post pactā pniam amarā mulieꝝ nolūt eas recōciliari. Unde aug. ad pollētiū. z allegat. xxxij. q. j. q̄ aut sup illoꝝbo. vade deinceps noli peccare dicit. Quis nō intelligat maritū debere ig noscere q̄ videt ignouisse deū amboꝝ. nec se tā debere adulterā dicere cui⁹ penitētis cri mē deletū ē a deo. Idē de adulterinis cōiu gijs. Nō erit turpis neq; difficil⁹ post patra ta atq; purgata adulteria recōciliatio cōiu gij vbi p claues regni celoꝝ nō dubitat fieri remissio pctōꝝ. O Scōo aīa adulterā do cū dyabolo z ei in pctō ꝺsentiēdo facit ꝺ scōm bonū mr̄imonij. s. plē spūalē quā ꝺcep tam p̄imit z occidit. Proles em̄ ꝼm mgr̄m tij. sniarū. est ꝼm bonū propter q̄ p̄ncipali ter matrimoniū est a deo in gadiso institutū dicēs. Crescite et multiplicami. Qui em̄ ꝺ il lud bonū faciūt impedientes plem grauiter peccāt. vt p̄ius babek. multo grauiꝰ q̄ spūa lem plē. s. ꝺceptū op⁹ meritoriū p pctā occi dunt. Impgnat em̄ aīa sponsa dei p secretā inspiratiōnē boni opis. cōceptū crescit z pfi cit p feruentē pficiendi intentionē. fructū pa rit z generat p diligentē opis executionem. Hūc fructū boni opis nitit dyabol⁹ adulter p̄imere. z occidere p potiōes malaꝝ. suggesti onū vt adulterā dignā faciat eterne vltōnis Hūe. v. Oīer cū biberit aq̄s amarissimas si polluta est ꝺtēpto viro. adulteriū rea ptran sibūt eā aque maledictōnis. z inflato ventre cōputrescet femur ei⁹. eritq; mulier in male dictionē z in exēplū oī p̄l'o. Licet illa aucto ritas l̄aliter exponat de adulteris carnalib⁹ pōt tñ etiā exponi spūaliter ō aīa q̄ diabolo cōsensit in pctm̄. illa q̄ cōtēnit virū z sponsū suū xp̄m maledicta est a deo. et omnia bona que ꝺcepit in mēte etiā pducit z generat pu trida z mortua sunt. nec ō ꝺdigno digna pro motiōe eterna z nisi peniteat in iudicio extre mo erit in maledictiōez z ꝺfusionē toti p̄l'o Si ergo adulteraſti cū dyabolo p cōsēsum culuscūq; peccati p q̄ maritū tuū amisisti. re cognosce. iuxta illud Hiere. ij. Scito q̄z tum malū z amarū ē te dereliq̄sse dñm. z vade re ululfica plē quā occidisti. z ampli⁹ noli pec care. Tertio aīa peccādo facit ꝺ tertiū bonū matrimonij. q̄ ō ē ꝼm mgr̄m sacr̄m. p q̄ duo īportant. s. insepabilitas. q̄ vir non pōt ab vxore sua separi nec recedere ab ei⁹ cohabi tatione. nec ecōuerso. nec aliq̄s absq; cōsen su alterius potest ꝺtinentiā pfiteri. vel reli gionē ingredi. z si p̄ter certas cās fiat q̄nq; diuortiū q̄ ad cohabitatiōez nō tñ ad sacra menti separationē. Et ideo dicit magister. iij. sniarū. dis. xxvij. Matrimoniū ꝺtinet indi uiduā vite cōsuetudinē. Scōo īportat q̄ il la inseparabilitas sit alicui⁹ rei sacre signū. Et

lō repñtat vnionē xp̄i ad fideles q̄ sūt eccl'ia
Sicut g̃ xp̄s nūq̄z sepaꝛat ab eccl'ia, sic spōsus
a spōsa z ecōuerso separi ñ dñt. Cōtra illud
bonū aīa peccatrix etiā facit qñ dyabolo ad
pctm̄ ꝓsentit. qz sepaꝛat a deo z vnit se z associ
at dyabolo. q̄re Isa. lix. dr: Pctā vr̃a diuise-
rūt inr̃ vos z deū vestrū. Vñ Aīa igit sic se-
pata a deo z misera a demōib⁹ capit z ligat z
ad iudiciū ducit. Est em̄ aīa peccatrix ī ptā-
te dyaboli z nisi p̄cibꝰ btē ꝑginis z pietate
xp̄i p̄uaret. a demōib⁹ suffocaret z etnaliꝛ dā
naret. Christ⁹ igit videns mīez p aīa peccatri
ce aduocare, de iusticia iciat se ad pietatē, et
digito sue ptāz aīam inscribit gīa q̄ demōes
accusatores ꝓfundūt z aīa liberat. Exēplū.
In q̄dā ciuitate erat lubric⁹ q̄dā z adultꝰ ma
gn⁹, z tū ꝑginē gl'iosā nō modicū diligebat,
trāsiēs añ imaginē ꝑgis vel et⁹ altare ꝓsue-
uit sp dicere Aue Maria gīa plena. Quadā
aūt die volēs ire ad scel⁹ z adulter tū assuetū
ptrāssēs imaginez ꝑginis more solito sctām
Mariā salutabat. adlacebat aūt domui sue
fluui⁹ quē ad explēdā cōcupīaz suā pgebat
quē dū vellet trāsire a dyabolo impulsus et
ī eodē cecidit, z mox dimersus ibidē interīt.
cui⁹ aīam mox rapuit multitudo demonuz.
cuplēs eū deferre in baratrū, sz pietate dei af
fuerūt angeli si possent illi aliq̄d ferre solacij
Quibꝰ venientibꝰ dixerūt demōes ꝑbis con-
tumacibꝰ. Ut q̄d huc aduenistis nihil ī aīa
habetz. qm̄ ꝓpter mala q̄ fecit iure ꝓcessa est
nobis. Ad h̄ valde tristes facti angeli. ecce
subito aduenit sancta dei genitrix. et libera
auctoritate dixit demonibꝰ. Cur o neq̄ssimi
spūs hāc aīam rapuistz. Qui rñderūt. Quia
inuenim⁹ eā ꝓsūmasse ī opibꝰ maꝝ. Et ꝺ illa
falsa sūt inquit q̄ pfertis. scio em̄ q̄niam' ali-
cubi pgens me p̄mū salutādo lniaz a me ac
cepit, q̄ si dixeritis q̄ vim facim⁹ vobis ec-
ce ponam⁹ in iudicio summi regis. Cūq̄z ex
his altricarent, placuit altissimo ꝓ meritis
sancte sue mr̃is vt aīa peccatoris ad corp⁹ re
diret, z de suis reatibꝰ pniam ageret. qōz fa
ctū est, et pietate xp̄i et sue dignissime mr̃is a
pena eterna liberat⁹. Dic igit xp̄s cuilibz va
de sz ad pniam, z ampli⁹ noli peccare. Debz
igit q̄libet penitens dicere xp̄o sponso illud
Osee. ij. Vadam z reuertar. s. ad te xp̄e. virū
ꝓrē, qz bñ erat mihi tūc. s. qñ sine pctō cōiū
cta eram sibi. magis q̄z nūc qñ sū segata, z ad
manus demonū tradita.

Dominica Letare

Abit Jesus trans
a mare galilee qō est tyberiadis, z se
quebat eū multitudo magna Jo.
vi. c. Dx Liberalitas ſm ph̃m. iiij. ethic.
est ꝑtus inclinās boiez ad largiēduz magna
dona, vbi z qñ z cui oꝑtz. Et ꝓuenit magna
tibꝰ regibꝰ et ducibꝰ z ꝓsimilibꝰ psonis nobi
libus. Unde in aut̄, de ñ alie, z immu, eccl'.
col'. ij. ſ. si minus. Tenet impator vt melio-
ra det cui plurima dedit de⁹ hīe z multoruz
dñm esse z facile dare, et maxime sanctis ec-
clesijs q̄bꝰ optima mensura est rex donata
immensitas Un̄ nihil aliud tam peculiare ē
imꝑiali maiestati q̄z humilitas z liberalitas
p quā sola dei seruat imitatio. C. ō dona. re.
l. si vnus. Hoc q̄dem oñdit natura. Maz sol
q̄ est rex planetarū z oim stellarū liberalior ē
effundere suā ꝑtutē z influere cūctis, z ſō pa
ter oim nascentiū ór, et cūcta viuentia sequū
tur eū nascendo ꝑsus solez sursum z ꝑtendo
se ad eum, sicut pmaxime patet in arboꝛibꝰ z
floꝛibus. Sic etiā de magnis impatoꝛibꝰ le
git q⁹ in sua liberalitate maximā ptem oꝛbis
ad ei⁹ sequelā sublugarūt, sic ptz de Alexan.
magno q̄ liberalitate quasi totū oꝛbem sub-
iecit. Hoc p tāto dixi, qz rex regū dei fili⁹ ve-
niens in mūdū volēs oēm pl'm ad se trahe-
re et p sequelā saluare, liberalitatē suā multi
formit oñdit. nō in tpalibꝰ sz in spūalibꝰ que
multū p̄cioſioꝛa z dignioꝛa sūt. Quāto enim
sol lunā, z aīa coꝛp⁹, tāto spūalia excedūt tē-
poꝛalia, ar. j. q. iij. sicḳs, et extra ō malo. z obe.
solite. Ipe em̄ diuitias donauit āplissimas
gīarū, egris sanitatē, moꝛtuis vitā, peccātibꝰ
veniā, indigētibꝰ victū, errātibꝰ doctrinā, et
cuilibet cōuenientē medicinā. Nec exhaustus
adhuc, sed q̄tidie sua dona nō cessat largiri
me ampliare. Un̄ aug. Ihs nō reuocat bñ-
ficia imo cumulo liberalitatz sue amplificat
Nō est igitur mirū q̄ sicut mō eū rōne sue
pietatis z liberalitatz multi sequūt. q̄ q̄ndo
abūt trās mare galilee curando īfirmos tē.
R. Queritur an imitatoꝛ xp̄i p mīam z lar
gitatē ipediat hic ī via ne eū sequat ad felici-
tatē. Et videt q̄ nō Matth. v. Bti misericoꝛ
des q̄m̄ z ipi mīam cōsequent. Rñdeo ad q̄-
situ, ꝑsupponēdū e q̄s dicat misericoꝛs. q̄s li
beral' vel ꝓdig⁹, et ex isto rñdet ad q̄situ. Nā
phi distinguunt inter liberales prodigos et

tenaces. Liberales em̃ dicunt ex illo, etbi. q̃ dant, qñ vbi z q̃b⁹ optet, nõ hñdo respectu ad deũ, et illi dicũt virtuosi ꝑtute naturali z acq̃sita. Et tales vulg⁹ multũ laudat z ꝓconisat dicens, q̃ dat er hat. vel rylicher hand nye gebrast, lz ꝯriũ in multis explak. Alij dicunt tenaces. z sunt q̃ deficiũt in donatiuis q̃ nec dãt qñ nec q̃b⁹, nec vbi optet, sicut auari, vsurarij, z ꝓsiles, q̃ maledicti sunt a dño. Abac. ij. Ue q̃ congregat auaricią malam domui suę. Cui⁹ rõ ꝑ Boetiũ assignak. qz cũ dz minus est alijs expẽdere parc⁹, h ꝓpter burlam falsus, plur⁹, iniqu⁹, discors, detractor nõ caret arte doli, pditor ingrat⁹ villanus, z absq; rubore. Alij ꝙ dicũt pdigi, q̃ nec modũ nec mediũ tenẽt, lz magis sũt inclinati ad dandũ q̃z recipiẽdũ, exponũt leuit sua vbi et qñ vel q̃b⁹ nõ optet, qõ etiã ẽ viciũ, ꝟm ph̃m qõ oppõitur liberalitati. Unde philosoph⁹ iij. ethi. dicit. Liberalis ẽ q̃ ꝟm subam expẽdit z que optet, z q̃ supabũdat pdig⁹ ẽ. Hic cronabiliꝛ q̃ris, q̃s istoꝝ peior, an scz pdigus an auar⁹, tenax z illiberalis. Dicũt phi q̃ auar⁹ tenax z illiberalis sit magis vituperãdus, qz q̃uis vtereq; sit vicios⁹, tñ pdigalitas ꝑt ducit ad mediũ, vt qñ hõ deficit in rebus, vel qñ senescit cogitat defect⁹ senectutis z incipit deficere in dando. Illiberalis autẽ auar⁹ in suo vicio sꝑsistit, qz de die in diem semp fit tenacior, z nunq̃ satiat opibus. Teste autore ỏ ripa dicente. Nõ vnq̃ thesauro satiat tristis auar⁹. Et in cano. xlvij. di. sic. Auaricia est quarũlibet rerũ insatiabilis z inhonesta cupido z illa dr pessima. Nec aliq̃ istoꝝ dr misericordia vel ꝓpassio, lz mꝛta exponãt. Itẽ sũt etiã alij q̃ dicũt mites. nõ tñ vere mites sũt sicut illi q̃ dant mũera. lz nõ illis q̃b⁹ optet, sic̃ pauplib⁹ indigẽtib⁹, lz pot⁹ ad ꝓconisandũ turpib⁹ ꝑsonis, histriõib⁹, meretricibus, q̃ ꝟm Raymundũ mortalit peccãt. non solũ quia pauperibus subtrahunt, sed etiaz quia talib⁹ turpib⁹ ꝑsonis z indignis conferũt. Aug. vt habet i cano. lxxxvj. di. Dona re res suas histrionib⁹ imane, i. maximũ peccatũ ẽ. Et boc ẽ verũ, si rõne vane glie, vel ꝓ ꝓseruatõe sui vitij hoc faciãt peccãt. alias si necessitate famis vel alia honesta rõne tũc ñ verũ ẽ, qz viciũ in nullo ẽ fouendũ. lz natura in eis ꝓseruãda ẽ z sustẽtãda. Sũt etiã z alij putãtes se eẽ misericordes z nõ sũt, sic̃ hi qui dant parẽtib⁹ amicis z ꝓsanguineis vt eos ditent, vel vltra statũ z ppriam ꝓditionẽ sui generis et parẽtele exaltẽt, qõ est valde commune hodie. Sed q̃ris an sit ꝯ salutẽ aie sb̃uenire indigentib⁹ amicis. Dico q̃ ꝓsiderari oportet an amici sint in timore z amore di z cũ hoc indigentes, sic potes eis bñficiũ impendere, z h̃ rõne pauptatis z amore xpi primo, z ex cõsequẽti rõne amicicie vel cõsanguinitatis. si vo nõ sũt honesti, nõ teneris nisi in necessitate positi. in quo puncto teneris omni hoi subuenire. Sũt q̃rto z vltimo q̃dam viri misericordes z cõpassiui ad pauperes. De quib⁹ Greg. tl. moral. q̃ ꝓmo afflicti miseriam in se recipiũt, z postea elemosynaz indigenti tribuũt. Sic etiã vt oñdit in euanlio saluator noster ꝓmo affligebat in se ex cõpassiõe dicẽs. Misereor sup turbã. z postea eã misericorditer z effectualit sustẽtauit. Et h̃ ꝓpter turbe deuotiõez z honestatẽ q̃ eũ sequebãt. Tales nãq; misericordes vix vel raro dãnant nec sepant a deo, sed etiã miaz cõsequuntur. N. Hz q̃d si talis pseueraret ad mortẽ in peccatis nõne damnabit, nõ obstante sua misericordia. Dico q̃ sic, si sciẽter i peccatis decesserit, nec pniam egerit de peccatis. Sed dicũt doc. multi q̃ tales misericordes de⁹ ex sua misericordia z gr̃a añ mortem pniat gr̃am cõtritiõis infũdẽdo, sicut legitur de q̃dam milite anglicano multũ liberali z cõpassiuo alias luxurioso z adultero, q̃ habuit castrũ satis remote distãs a cõstrata, h̃ exꝰsuetudie oi die ad stratã eq̃tauit si quẽ pauperẽ ꝑegrinũ inueniret secũ ad mẽsam duceret, quẽ dũ si repit tota die let⁹ fuit. alias tristis fuit vsq; aliquẽ hr̃e potuit, q̃ tñ luxurie dedit⁹. vꝝ et⁹ honesta q̃ndam frem ordinis minorũ etusdẽ dñi ꝓfessorẽ exorauit vt in sermõe suo illud viciũ multũ reꝓhẽderet si dñs aliq̃ pnia tact⁹ vitã emẽdaret, q̃ facto dñs ꝯ cõfessorẽ indignat⁹ familiaribus ne eũ ad mensam vocarẽt ꝓcepit, qõ frater ille ꝓsiderans nõ vt notus dñi sz vt paup ꝑegrin⁹ ad mẽsã paupꝝ accessit z se humiliter ad terrã pstrauit. de cui⁹ humilitate dñs cõcussus veniã postulauit, z merito sue pietatis z cõpassiõis finẽ salutarẽ cõsecutus vitã eternã obtinuit. Quantũ ad ꝓtinuationẽ euangelij est notandũ. q⁹ qz sancta mater ecclesia ꝑ totã quadragesimã vsq; buc filios suos ad corꝛis castigationẽ z laborẽ solicitauit. hodie i medio q̃dragesime ne nimio labore de-

ficiāt totū diuinū officiū solacioſum p cōſo/
latione interpoſuit, z q̄nq; letabunda ppōit
Primū ē liberatio pl̄i fidel' ō tugo antiq̄ bo
ſtis, ſ. dyaboli, z h̄ reputat in officio noctur/
nali, vbi narrat q̄ de⁹ eduxit ppl'm ıſrl' de e/
gypto p manū Moyſi p̄cedēte colūna ignis
z nubis, ſic p manū z ptātē xp̄i p̄cedēte fide z
charitate liberati ſum⁹ de ſtatu pcti z dāna/
tōis, ſi fidelit laboraum⁹ p ſacrū illud tp̄s z
pſeueraum⁹ vſq; ad finē. Scōm gaudiū eſt
vnitas pleb̄ eccl'ie q̄ ꝑus a ſinu matr̄ eccl'ie
p magna pte r̄ceſſerat ad ſeq̄ndas carnis cō
cupiſcētias, z mō p pniaz reduct̄, q̄re bodie
in ītroitu miſſe cātat ſolēnit. Letare hierl'em
i, eccl'ia, z quētū facite, ⁊c. Tertiū ē gr̄a adop
tiōis q̄ nūc adoptamur ī filios dei, ifideles
aūt reprobāt, h̄ pz ī epl'a ī duob⁹ filiꝫ z dua
bus vxorib⁹. Ancilla ē synagoga, cui⁹ filius
ē Ismahel, i, ifidel' fili⁹ reprobatōis q̄ expel
lit ab eterna hereditate. Sara ꝑo vxor libe/
ra ē eccl'ia, cui⁹ fili⁹ Ysaac filius pmiſſiōis ē
xp̄ianus, fili⁹ eterne hereditatis. Quare dic̄
apl's. Non em̄ erit heres fili⁹ ancille cū filio li
bere ⁊c. Quartū ē ſpes eterne felicitatis, he/
reditatis, et locūditatis, quā habebim⁹ ō vi
ſiōe regis celeſtis, q̄ōndit ī roſa aurea quā
papa bodie i pceſſiōe defert. Quintū ē ſolē/
ne gaudiū q̄ōnob ī euāgelio ponit ad deſig
nādū plenā fruitiōz, et oīs gaudij z leticie ſa
tietatē z abundantiā. In q̄ q̄dē euāgelio tria
occurrunt cōſideranda,

Primo xp̄i magn̄ potētia, q̄ ſequebat eum ⁊c.
Secūdo ipi⁹ magna clementia, quia ſatura
uit eam
Tertio eius magna prouidentia, quia fecit
colligere fragmenta.

Quantū ad primum

dicit Johes. q̄ xp̄s ſemel poſtq̄ in hieruſalē
docuerat z infirmū in piſcina ſanauit, trāſi/
ens cū diſcipul' trans mare galilee, vbi ſepe
multa fecerat miracula, z fama eius ſanctita
tis vbilibet diuulgabat ibidē. Et notandū
q̄ illō mare diuerſis vocabul' notificat, q̄ n̄
erat mare ſalſum, ſed q̄dā congregatio aq̄rum
ex fluxu iordanis, iō a Luca vocat ſtagnum
Luc̄, v. Et quia hebrei omnē cōgregationez
aquarū appellāt mare, et ꝑpter puinciam in
qua erat ōr mare galilee. Dicit etiā mare ty/
berladis ab oppido nominato tyberias, q̄ō
Herodes quondam in honorē tiberij ceſar
conſtruxit. Dr̄ etiā mare genezareth, quod ī
greco ſonat generās aurā, quia in illo mari
m'ti venti gñant. Per illud mare Jh̄s abiit
z ſequebat eū multitudo magna, q̄dam ex/
uidia, q̄dam ꝑpter miracula, q̄dam ꝑpter ſa/
nitatē corꝑoꝝ, q̄daz ꝑpter amorē z doctrinā
⁊c. Moraliter ē notandū, q̄ p mare il/
lud deſignari pōt mūd⁹ quē ſaluator n̄r trā/
ſiuit vt nos docēdo, miracula faciēdo inſtru
eret ſequi eū, nō in miraculis ſed ſanctitate,
Vñ. ij. q. vij. Ite daniel. Miracula fūt mi/
rāda nō in exēplū n̄re actōis trahēda, Debe
mus aūt eū imitari in ꝑtutib⁹, ad h̄ em̄ nos
p̄cedit vt eū via recta ſequamur, et a via īdi
recta declinem⁹, z ab errore viciorū. Facit ei
inſtar elephātis cui⁹ natura ē ſm Plinīū. li.
v. q̄ ſi boiem errantē obuiū habuerit in ſoli
tudine ꝑmo ne ipm terreat aliquātulū ō via
ſubtrahit ſe z gradū figit paulatim ipm p̄ce/
dēs viā rectā ei oñdit z ſi draco ei occurrerit
hoiem defendēdo cū eo pugnat z viriliter ſe
opponit. Et h̄ potiſſime dicunt facere quan/
do hñt iuuenes, timēt em̄ q̄ hō querat fetus
ſuos, z iō ſe expedire ꝑmo de boīe deſiderāt
vt ſic ſecuri poſſint nutrire filios ſuos z cau
tius cuſtodire. Per h̄ exēplū q̄ueniēter oñ/
dit vita paſtoꝝ z curā habentiū, tā ſpūalium
q̄ ſecularīū rex̄ q̄ vt deuotos z honeſtos fi/
lios defendāt z cuſtodiāt, errātes peccato/
res reducere cū pietate dñt ad viā rectā p̄ce
dendo eos exēplariter vita z doctrina. ff. de
re milī, officiū. Qui p̄eſt exercitui parciſſime
debet cōmeatū dare. Nihil em̄ eſt q̄ō lumie
clarioꝝ p̄fulgeat q̄ recta fides a p̄ncipe, ni/
hil eſt q̄ō ita nequeat occaſui ſubiacere q̄ fa
religio. C. de ſum. trī. Inter claros. Jō etiaz
dr̄. vij. q. j. ſciſcitaris. Prelati ſunt tanq̄ arie/
tes q̄ ducatū gregib⁹ p̄bere debēt, imo tanq̄
paſtores q̄s cū gregib⁹ ī piculo pſiſtere q̄ue/
nit. Sic etiā xp̄s ſaluator n̄r q̄n vidit genus
humanū errare a via recta, ne ipm terreat ſu
am p̄ſentiā aliquātulū p occultatiōz deitatiz
in humanitate vel iuſticie ſeueritatē occulta
uit p exercitiū pietatis, et ſic p exemplū ſan/
ctitatis boiem p̄ceſſit, vt eū ad imitationē i/
clinaret pie exhortando dicens. Imitatores
mei eſtote ſic filij chariſſimi. Eph̄. v. Etiā ne
draco infernal' boiem a via recta impediret,
in cruce ꝑlio p̄ eū pugnauit z deuicit, z ſic
boiem liberauit z reduxit, q̄re dr̄ Deut. xxvij.
Inuenit eū in inulo z non in via vt ret in ci

ultatē habitatōis, Dicat g̃ q̃libet, p̃cedat dominus añ seruū suū z ego seq̃r paulatim, qz ad plenū null⁹ pōt xp̃z imitari. Quā tū igit nob possibile ē dēm⁹ seq̃ spēaliter per
Volūtariā pauptatē ⁊ auariciā,
Integrā castitatē cōtra luxuriā
Obedientiā z humilitatē ⁊ supbiam.
Dño dēm⁹ seq̃ zc. Possibile valde ē z'iustic ꝑsonū vt miles dū aliq̃d agit strēnuū qō sp̃ oculis suis habeat ducē sui exēplū. Haz videm⁹ in gruib⁹ q vna ex eis sp agmē p̃cedit, et clamādo ad rectos volat⁹ ceteras cogit. Pes etiā qñ de aluearib⁹ exeunt a rege suo oculos suos nō auertūt, ſz sp ad eū itendūt. Cū igit rex noster in pauptate p̃cesserit verecūdū z piculosū est tenēti ad brītudinez bīe supfluas diuitias, z eas nō ꝑt deū indigentib⁹ distribuere. Vñ apl's. Cū eēt diues ꝓpter nos egen⁹ fact⁹ ē. Salliod. Egen⁹ ē q̃ a manu aliena elemosynas petit, z Dat. viū. Vulpes foueas hūt z volucres celi nidos, filī⁹ aūt hoīs non hz vbi caput suū reclinet.
Dāc pauptatē regis nr̄i inspicere dēm⁹ z fm exēplū ei⁹ viuere, dicēte eo. Exēplū enim dedi vob zc. Sic apl'ī sequebāt xp̃m oia relinquētes, dicēte Petro in ꝑsona oīm. Ecce nos reliq̃m⁹ oia z secuti sum⁹ te. Hodie plures gl'iant eē de ordīe sctī Petri z apl'orū nomine solū, substantialia aūt sui ordīs negāt. Qui g vult eē mēbrū hui⁹ ordīs z ver⁹ imitator xp̃i dz relinq̃re oia p affectū mētis si nō p effectū opis, et attēdere figurā abrac, cui p̃cepit de⁹ Gen. xxij. dī. Tolle filiū tuū vnigenitū quē diligis Isaac, z offer illū. Sic in mundo nihil tm̄ diligere debes q ꝓpt xp̃m ñ possis relinq̃re z deo offerre, dic igit. offeras filiū. Quid intelligit de⁹ p filiū, vl' qñ offers filiū spūalit, qñ scz te ꝓmo quertis ab omni eo qō attinet tibi iure ꝓpinq̃tatis. Vñ saluator, Si q̃s venit ad me z nō odit p̃rem z mr̄em vxorē, filios z frēs z sorores, nō pōt me⁹ esse discipul⁹. Et Sz dicis, q̃re iubemur odire amicos z ꝓpinq̃os q̃ iubemur inimicos diligere Dico q in his iubemur odire amicos in q̃b⁹ impediūt deo fruire, Hiero. Si p̃ limine iacet calca sup eū Sed none h faciēs venit ⁊ p̃ceptū de honorādo parentes. Dico q duplicē honorē possum⁹ parēt⁹ exhibere, vel spūalē vel corpalē, spūalis est in reuerētia. corpalis in sustentatōne. Vñ q̃tuz ad exhibitōez honor⁹ spūalis postq̃ etiā filius se ad religionē trāstulit non soluit honor patern⁹ in reuerēdo, cōsolādo, honorādo, sz sub obedientia magis auget, honor aūt obligatōis q̃tū ad debitū sustētatōis soluit p religiōis ingressū, morit em̄ mūdo Sicut igit fili⁹ si morit morte nature soluit ab hmōi obligatōe honoris p̃ni, sic si morit morte gr̃ie et soluit. qō em̄ mors naturalis facit secularib⁹. h mors spūalis, s. religiōis ingressus, Scōo addit tuū, Tūc em̄ relinq̃s vel offers tuum qñ oē illud qō iure ꝓximatis ad te ptinet relinq̃s vel offers deo inq̃ntū scz ē impedimētū salutis tue. Vñ saluator, Nisi q̃s renūciauerit oīb⁹ q̃ possidet nō ꝑt me⁹ eē discipulus Sz q̃liter oīb⁹ rnūciādū Dico q h ꝑt eē duobus modis, vel fm necessitatē, vt nec acq̃rātur, teneant, vel expēdāt ⁊ deū, vel fm pfectionē vt vendant z paupib⁹ erogent. Qui em̄ vult deū diligere affectū suū totaliter debet abstrahere a mūdanis, qō fit p euangelicam pauptatē. Tertio debes offerre vnigenitum tuū, s. actōes z opa meritoria, q̃uis em̄ sint a spūsancto, cū nō simus sufficientes ad aliq̃d opus meritoriū bonū a nob⁹ quasi ex nob⁹ q sufficientia nr̄a ex deo est. s. mouente, tam̄ q libe arbitriū manet in sua actōe, s. vt cōsentiat vl' dissentiat monitiōi spūssancti. Ideo actōes meritorie dicunt dū volūtarie genite sunt et vnigenite, que relinqui debēt z offerri deo q in nullo bono glorīemur q̃si de nr̄o
Vñ attēdite ne iusticiā vr̄am faciatis coram hoīb⁹ ne videamini ab eis, Vñ apl's. Dia t gl'iam dei facite. Et Sz q̃liter tenemur actōes nr̄as referre in deum, Dico q p̃ceptū de actōibus referendis in deū est affirmatiuū, lō obligat sp sed nō ad sp. sed pro loco et tpe, hoc est cū actu cogitat de ope z fine ꝓncipali opis q ē de⁹, et de ipsa obligatione quā debet rōnalis creatura deo, totum enim se debet deo, z fm suā subam z virtutē z actiōz
Et nota si incidit cogitatio placēdi hominibus in ope meritorio, dummō tamen p̃cipit repellat. nō inficit illud bonū op⁹. Vñ Bernardus. Cū semel in p̃dicatiōe quadā a spīritu supbie temptaret dixit, Nō propter te incepi, nec propter te etiā dimittā. Sic etiā habes qualiter vnigenitus est relinquendus z offerendus, Secundo debes relinquere et offerre quem diligis. scilicet omnes carnales delectationes, non solum actu, sed etiam ne in affectu concupiscas, Vnde dominus

Dominica Letare

Matth.v. Si qs viderit mulierē ad ꝯcupis
cendū eā.iā mechat⁹ ē. hic em̄ nō solū actus
sz etiā volūtas mechādi phibet. Et ꝑm aug.
noīe mechie oīs delectatio carnal' accipit. qñ
sc̄z aīa relicta lege supioris rōis turpi volup
tati pstituta corrūpit. Querit q̄re dicat. q̄ vi-
derit z nō ꝯcupierit. cū nō in speculatōe vel
cognitōe. sed in voluntate z cōcupīa mechia
cōmittat. Dico q ē cōcupiscere ex subito mo
tu sine deliberatōe vl intētiōe pficiēdi. z hoc
est venīale. Et ꝺr a beato Hiero. z Rabano
ꝑ passio. quā diffinit aut affectionē animi delī-
beratā si sit locꝰ pficiēdi. z h vltimꝰ modꝰ me
liꝰ exꝑmit cū ꝺr q̄ viderit. Aug. Nō ait q̄ cō
cupierit. sz q̄ viderit ad ꝯcupiscēdū. i. ex h fi-
ne et aīo attētat vt eā cōcupiscat. qđ iā nō est
titubari. sz plene ꝯsentit libidi. B. Scdo
debemꝰ zc. Ipe em̄ ē agnꝰ innocēs. quē ag-
nū sequūt ꝗgies quocūq; ierit. Apocal. xiiij.
Cōsuetudinis ē iuuenculaꝝ hodie gaudere
z in arcū saltare. cuiꝰ arcus due extremitates
figūt in terrā. vt mediū eleuatū altius salte-
tur. Sic spiritualiter gaudere debēt q duo
bus statib⁹. s. ꝯiugali z viduali fixis in terra
ꝓ occupationem terrenoꝝ. ipe sole altio-
rem z dignioreꝝ statū. s. virginalē hñt. Su
per quē per rationem saltare debent z cogi-
tare. quoniam est

Status excellentissimus
Deo dilectissimus
Homini vtilissimus

Est em̄ animi status excellentissimus Eccl.
xxvj. Nō est cōdigna pōderatio cōtinentis
aīme. z iō ꝓpter excellentiaz eius nō ꝑcipit
a deo sed tm̄ cōsulit Matth.xix. Unde.j.ad
Corinth.vij. De virginib⁹ ꝑceptū dñi nō ha
beo. consiliū aūt do. z subdit. bonū ē homini
sic eē. Atiā ꝓpter sui excellentiā assimilat sta
tui angelico. Hieron. In carne ꝑter carneꝫ
viuere nō est terrena sed angelica vita. nō hu
mana sed diuina. Etiā excedit statū angeli-
cū. quia idem dicit. Quod angelus habet a
natura hoc habet ꝗgo cum labore z gīa. Ip
se em̄ virgines sine carne viuunt in carne tri
umphantes. z ideo maxime honorāt ab an
gelis. Bern. Virginitas ē gēma ꝗtutū. ger-
mana angeloꝝ. lux aīarū. Ipa calcat libidi-
nē. vincit dyabolū. cōtēnit seculū. deprimit
omne periculū. Scdo est deo dilectissima.
Hieronimus in epla ad Eustochium. Sta
tim vt filius dei ingressus ē mundū istā no-
uam sibi familiā instituit. vt q in celis habe
bat angelos haberet ꝓme in terris ꝗginet
Ut igit xps hunc statū quasi dilectissimum
cōfirmaret z ꝯsecraret voluit met eē ꝗgo. de
virgine nasci. baptizari. ꝑdicari. discipulū ꝗ
ginē plus dilexit. cui matrē virginē cōmen-
dauit. inter virgines obūt. virginib⁹ ꝓvale-
te benedictōnē dedit dicens. Beate steriles
Tertio est boī vtilissima. qz dat boī fructuz
centesimū. i. vltra omnē statuz ꝑmiū. Unde
amb. z habetur. xxxij. q. j. nuptie. Nuptie ter
ram implent. sed virginitas paradisum. Si
dicer ēt nupte. graue boc nobis ꝓponitur q
solis virginib⁹ paradis⁹ aperit. Dicit glo. bar-
tho. Nō hoc iō dicit. vt sole virgines reple-
ant paradisū. sz qz facilī⁹. vel qz ꝗginitas soror
est angeloꝝ. vbi oēs erunt virgines vel con-
tinentes. neq; em̄ nubent neq; nubent. C
Tertio debemꝰ seq̄ ꝑ obedientiā. Ipe enim
ꝑm aplm humiliauit semetipm factus obe-
diens vsq; ad mortē. Sic z nos deo z supio
rib⁹ obedire debemꝰ Heb.xiij. Filij obedite
ꝓpositis vr̄is. Debet igit obedientia subdi-
toꝝ eē humilis. vt inferior humiliter imple-
at ꝑceptū supioris. debet esse festina vt cito
z festinanter impleat ꝑceptū supioris. iocun
da vt cū hilaritate cordis pagat. hilarez em̄
datorē diligit deꝰ. Qui em̄ sic se ꝑ obedienti
am humiliat z inclinat deꝰ eū ꝑmio exaltat.
Deut.xxviij. Si audieris vocē dñi dei tui.
faciet te dñs deꝰ tuꝰ excelsiorē cunctis geni
bus. Legit cuidam deuoto fore ostensum q̄
mō obedientes exaltarentur tali visiōe. Vi-
dit em̄ quattuor ordines añ deū. Primꝰ ho
minū infirmantiū z gīas deo agentiū. Se-
cundꝰ ordo hospitaliū piorū. Tertius soli-
tudines sequentiū. Quartus obedientiū. h
erat alīs supior z maior in gloria. Et cuz se-
nex ille deuotus quereret. quare hoc. respon
sum est ei. qm̄ omnes alī hñt aliq̄d ꝓprievo
luntatis huius aūt voluntas est solū in vo-
luntate iubentis zc.

Secūda pars in qua

notat xpi mag̃ clemētia. z h ī turbe cibatōne
Ma xpo ascēdēte in montē cū discipul' finito
ſmone eleuās oculus et tantā multitudinē
hoīm cōsiderās z eoꝝ laborem. misericordia
motꝰ dixit Philippo. Un ememꝰ zc. nō q̄si
gnorās sz sciēs. vt sic discipulos suos de di
uina potestate quam ipe habuit informaret

D. Moralit̄, natura h̄ dictat, vt p̄r filios suos nutriat q̄dīu secū sūt. Pull⁹ em̄ q̄dīu in nido manet cū parētib⁹ pascit̄ ⁊ nō dimittit̄. Tenet̄ eī p̄r alere filios suos, nisi sint minores triēnio q̄ tūc a matre ali debent si eaz hn̄t. vel nisi filij sciāt artē aliquā vel al's hn̄t vn̄ viuāt, ff. de liberis alendis. Si q̄s ali a liberis cognos, l. penl', vel nisi fili⁹ ꝯ p̄rem cām ingratitudīs ꝯmiserit. Sic q̄dīu hō ē ī nido sctē m̄ris eccl'ie ꝯiūct⁹ ꝑ obseruātiā p̄ceptoꝝ p̄ri celesti. nec separauerit se ꝑ ingratitudinē peccādo ꝯ deū p̄rez vult eū cibo ꝯuenīēti alere. Hoc docuit fili⁹ dei sꝑ desiderare ⁊ patrē celestē ꝑ pane q̄tidiano inuocare ⁊ petere in oīone dn̄ica cū petētib⁹ discipul' ⁊ dicētib⁹ Magr̄ doce nos orare. Rn̄dit. dicite. P̄r nr̄ q̄ es in celis, ⁊ subdit. Panē nr̄m quotidianū da nobis hodie. E. Est eī quintuplex panis quē deus pater filijs suis existētib⁹ in ecclesia pro alimonia ministrauit

Corporalis
Doctrinalis
Exemplaris
Sacramentalis
Spiritualis

De p̄mo d̄r Gen. iij. In sudore vult⁹ tui vesceris pane tuo. Isto pane faciūt se pctōres indignos, cū s̄m Aug. peccator nō sit dign⁹ pane q̄ vescit̄, ⁊ tandez ꝑ ingratitudīe dabit̄ magnis tormētis. Prouer. xx. Suauis ē hoī panis mēdacij ⁊ postea implebit̄ os ei⁹ calculo, i. lapide ignito. Hūc panē abūdantes frāgere debēt indigētib⁹ vt inde fragm̄ta colligant elemosynaꝝ. Isaie. lviij. Frāge esurienti panē tuuz. Etiā frāgere debēt egētib⁹ in purgatorio. Nec. viij. Mittite ꝑtes eis q̄ n̄ p̄parauerūt sibi. Etiā esuriētib⁹ in celo. Esuriūt em̄ sancti elemosynas ⁊ bona opa nr̄a, ⁊ p̄cipue xp̄s. Mat. xxv. Esuriui ⁊ nō dedistis mihi māducare. Legit̄ in vita scti Ludouici filij regis sicilie ordinis minoꝝ, q̄ Ludouic⁹ dū ꝑsimonie in obsidione staret ꝑ Karalo rege p̄re suo, ꝯuocauit īsimul in cena dn̄i om̄s pauꝑes ciuitatis, vt more solito eos pasceret et eoꝝ pedes lauaret. Cōtigit q̄ oīb⁹ pauꝑibus ⁊ leprosis in hospitio suo existentib⁹ affuit ⁊ vnus in aspectu alijs horribilior. Ad quē sanctissim⁹ Ludouic⁹ accedens p̄ ceteris ex feruore xp̄i ⁊ deuotōe lauit cibauit et osculū ei infixit. Qui statim ꝑacta pietate ab oculis oīm disparuit, nec p̄us nec postea inter alios ꝯparuit, vbi pie credendū est eum xp̄m fuisse. q̄ sub tali effigie amico suo apparere voluit, vt ip̄e ex pietatis opere nosceret xp̄m i mēbris suis cibasse ⁊ magnū meritū cumulasse. Gregorius. Ad tribuendū cur pigri estis, qn̄ h̄ qd̄ iacēti ī terra porrigitis sedenti ī celo datis. Ex his hēs igit̄ fragmēta triū sportaꝝ. F. De scdo Eccl. xv. Cibauit illū pane vite ⁊ intellect⁹. Iste panis dz masticari ⁊ in ventrē mitti. Chryso. qui nō masticat cibū nō sentit odorē ei⁹. Ita nisi masticauerimus v̄bum qd̄ audiuimus tractātes nō intelligimus v̄tutē eius. Ideo manhu īterp̄tat̄, q̄d est h̄, vt quotiēscūq; audimus. q̄ramus q̄d est h̄. Figurat̄ Leuiti. xi. vbi d̄r q̄ animal qd̄ non rumnat īmundū est. Et iste homo īmundus est apud deum q̄ nō recordatur aliqn̄ vl' retractat v̄bū dei qd̄ audiuit. Sz dicis, statim obliuisco ⁊. ē igit̄ adhuc mihi vtile, dico q̄ lz audita retinere nō possis. valet tibi adhuc, sicut legit̄ in vitaspatrū, qd̄ q̄dam frater simplex frequēt̄ audiēs v̄bū d̄i nō recordabat̄ post, qd̄ et ꝓposuit sctō patri. scz labilitatē memorie sue. Tunc p̄r p̄cēpit ei aquā mittere in ollā vt ꝓijceret, ⁊ iterū ⁊ tertio silr̄. q̄rēs ab eo q̄ olla eēt mundior illa in quā aquā misit. vel alia ī quā nullā aquā posuit. Cui cū diceret illā eē mūdiorē per aquā mūdatā Ait p̄r. Ita et iste mūdior est qui audit v̄bū dei, lz nō retineat totū, nihilominus tn̄ sibi aliq̄d remanet. Sicut etiam recitat̄ d̄ quodam aquā hauriente ꝑ cribrū. qd̄ licet aquam emittat totam, nihilominus remanet humidū ⁊ purgatū. Joh. xv. Jam vos mūdi estis ꝓpter sermonē quem locutus sū vob̄ Ab isto pane colligere dz hō fragmēta q̄nq; sportaꝝ, ⁊ sūt hec ī q̄b⁹ tota scriptura cōp̄hēdit̄, s. Crede. fuge. age. time. appete. Crede in deū, fuge vitium. age bonū. time supplicium appete p̄mium eternū. G. De tertio pane p̄s. Cibabis nos pane lacrimarū. Nam qn̄ ocul⁹ vento exponit̄ lachrymat̄, sic quando memoria ⁊ cognitio nr̄a vento aduersitatis et passionis xp̄i ⁊ p̄decessoꝝ patꝝ ꝓponit̄, debemus etiā eis cōpati ⁊ lachrymare. Tot enīz panes lachrymarū ꝓponunt̄. q̄t legimus sāctoꝝ exempla. Quādo em̄ acerbitatē harum passionū in corde nostro reuoluim⁹, anime nostre amara ⁊ insipida efficiuntur sapida ⁊ dulcia. Job. v. Que prius nolebat tangere anima mea nunc pre angustia cibi mei sunt

Ūñ q̄dā adolescēs cū eēt inpbatōe clareual
lis, recolēs paternas diuitias ⁊ delicias vi-
dēsq̄ rigorē ordinis ad seculū redire pposuit
sz cū ips expectaret idoneū, ei ad mēsā sedēti
insipiditatē cibor̄ abhorrēti apparuit dñs i
latere vulnerat⁹, ⁊ apponēs manū pprio vul
neri vñ sanguis effluebat alt ad eum, Quo-
tiēs inueneris panē durū intinge euz in illo
vulnere ⁊ sapid⁹ erit, q̄ dicto disparuit. Ipe
ꝯo ꝯrit⁹ i religiōe p̄mānsit, Ex illo pane col-
ligūt fragmēta ꝯfirmatōis sponte venius, ps.
Et panis cor hois ꝯfirmat. Xō. De q̄rto
pane Joh. vi. Ego sū panis viu⁹ q̄ ō celo de
scendi. Vbi aduertēdū q̄ iste panis hz
Summam et gloriosam cōditionē,
Magnam et fructuosam pfectionem,
Longā et virtuosam durationē,
Nā in oi re ꝯsiderat operatio finis ⁊ ꝯditō rei
q̄tū ad cōditiōz nature bul⁹ rei. Ille panis ē
valde mirabilis, qr de celo descēdit q̄tuz ad
ꝑtutis pfectiōz ē viu⁹, q̄ntū ad finis pfectiōz
ē valde vtil. cū de celo descēdit. Res em̄ cele
stes sūt istis inferioribz meliores ⁊ nobilio-
res. ⁊ etiā in suis ꝯditiōibz mirabiliores, sic̄
pz de celo, orbibz ⁊ stellis. Qui g̃ dicit hunc
panē de celo venisse innuit el⁹ nobilitatem.
Res em̄ q̄nq̄z ꝯtrahūt suā nobilitatē de loc̄
in q̄bz oriūt sicut pz de herbis q̄ i mōtibz na
scūt saniores sūt q̄z q̄ i vallibz q̄uis sint eius
dem generis. Et inde ē q̄ aialia herbas mō
tanas comedentia sūt p̄ ceteris sanioza Sic
reuera ille panis, qr ortū habuit in mōte ce-
lestis māsionis de celo descēdit, nulli dubiū
q̄n magnā ꝑtutē habuerit ⁊ habet, qr come-
dentibz sanitatē ꝯfert sempiternam. Et no-
ta q̄ ille panis sup oīa est mirabilis ꝑtutis
⁊ effect⁹. Primo qr p comestionē nō minuit
p fractionē nō ꝯterit, vn⁹ existēs pluribz lo-
cis ꝯsecrat sumit ⁊ ꝯficit. sua mūdicia ab im
mūdis nō inficit. Secō dico q̄ ille panis
viu⁹ hz nobilē potestatē, cū ōr. panis viuus
res em̄ viua est potentior ⁊ magis ꝑtuosa q̄z
mortua, ⁊ g̃ panis ōr viu⁹ p eo q̄ in se habet
vitā naturalē ⁊ ꝯfert digne sumētibz vitā spi
ritualē ⁊ etiam eternā. Dico q̄ hz vitā natu-
ralē, qr ibi est corpus x̄pi p sacramentalē cō
fectionē, aīa cū corpe p naturalē ꝯiunctōem
filī⁹ p humane nature inseparabilē assumptio
nē, p̄ et spūsctūs p idētitatē essentie ⁊ indi-
uisibilē operationē. Dat g̃ digne sumentibus
vitā spūalē. Sicut em̄ panis materialis vi-
tam hois cōtinuat ne deficiat, sic panis x̄pi
dat vitā spūalē aīe vt eā in ꝑtutibz pficiat, qz
descēdit de celo ⁊ dat vitam mūdo. Joh. vi.
Dat etiā vitā eternā. Joh. vi. Qui māduca-
uerit ex h̄ pane viuet in eternū. Tertio dico
q̄ habet durabilē firmitatē, ⁊ h̄ notat cuz ōr.
ego sum panis, ille incorruptibil'ē, q̄uis ei
spēs ille q̄ nobis apparēt ⁊ accidentia illa cor
rumpant ⁊ alterent in esse, tū x̄ps ꝑpter hoc
non mutat nec corrumpit, sicut baculus re-
ctus in aqua positus videt fractus, q̄uis in
ꝑtate pseueret integer. Sic vere panis ille
sub aq̄ fluxibiliū accidentiū licet frangi vide
atur, integer tū manet sub q̄libet pticula di
uisiōis nec mutat i aliq̄. Treñ. iiii. Paruuli
petierunt panē ⁊ nō erat q̄ frangeret eis, iste
panis est ordeace⁹ ⁊ amar⁹ indignis, sz dig-
nis dulcissim⁹. Isti⁹ panis fragmenta sunt
tres ptes hostie in altari p sacerdotez. Prīa
ad designandū q̄ h̄ sacrificiū offert ad bono
rem sanctor̄ in celo. Secūda ad salutē viuor̄
in mūdo. Tertia q̄ in calicē mergit ad libera
tionem laborantium in purgatorio. Et ideo
sacerdos dicit, vt illis proficiat ad honorem
nobis aūt sc̄z tam viuētibz q̄z mortuis cōiū-
ctis p charitatē ad salutē. De q̄nto panespi-
rituali, s. grā ꝑ Prouer. xxxi. Panē ociosa n̄ co
medit. Istū panē timor ⁊ solicitudo faciunt
ordeaceū. Berñ. Time cū arriserit grā, cum
ablerit tene cum denuo redierit. Sed quis
vnq̄z vidit dormientem comedere, sic nec tu
nisi de somno peccati surrexeris pane gratie
pasceris. Et ideo bñ ōr. iij. Reg. xix. q̄ ange-
lus Helyā bis excitauit vt panē comederet
in cui⁹ fortitudie ambulauit, xl. diebz ad mō
tē dei. Sic p angelum homo bis excitat ad
surgēdū ⁊ panē gratie comedenduz. Primo
per inspirationem timoris pene. Secundo
amoris gratie et glorie. Istius panis sunt
varia fragmenta. s. donorum et gratiarum.
que per duodecim cophinos diuiduntur vt
pleni sint. Opera enī nostra sine grā nec ple
na nec perfecta sunt ⁊c

Tertia pars in qua

notat x̄pi, puidentia, ⁊ h̄ in tussiōe collectōis
fragmentor̄ ⁊ panū multiplicatōe. Et ōr. ibi
q̄ erat multū fenū in loco, quia fuit in vere
q̄n multa gramina tam in venū erāt deficca
ta, ad differētiā alteri⁹ miraculi, q̄d factum
fuit in iunio in deserto galilee, de q̄ scribit

Dar. viij. c. et legit dñica sexta post octauas pēcostes, in q̄ dñs saturauit q̄ttuor milia ex septē piscib⁹ z supauerāt de fragmētis. vij sporte. h aūt q̄nq; panes multiplicauit intm̄ vt de fragmentis. xij. cophini implerent. Dorali⁹ p. xij. cophinos designari pūt. xij. apl̄i. in q̄b⁹ xp̄s fragmēta ꝓtutū recollegit. et ꝓtutes apl̄oꝝ dicūt fragmenta respectu ꝓtutū xp̄i. q̄z sic fragmēta que sūt estimatiōis ad totū z integrū. sic ꝓtutes apl̄oꝝ z etiā oīm sāctoꝝ nulli⁹ reputatōis sūt nec estimatōis ad plenitudinē z pfectōz ꝓtutū xp̄i. Jō dic Jo. an. in apparatu. sup cleñ. de here. ad nrm. loquens de errore q̄rundā dicentiū hoiem in vita pūti tm̄ z talē pfectōis g̃dū posse acq̄rere q; reddat impeccabilis. nec ampli⁹ posse ꝓficere in gr̃a. q̄z al's aliq̄s posset xp̄o pfectiōr inueniri. cū gr̃a alteri⁹ hois se hz ad gr̃am xp̄i sicut ꝓtus ꝓticularis ad vniuersalez. vñ sicut ꝓtus ignis q̄ntūcunq; crescat non pōt equari ꝓtuti solis. ita gr̃a hois q̄ntūcunq; pfecti ñ pōt eq̄ri ꝓtuti z gr̃ie xp̄i. Est em̄ pfectio xp̄i tanta q; maxima hominis pfectio respectiue hz impfecta. Jō hz. C. de veteri iure enucleando. l. ij. §. Hz q̄z diuine. In reb⁹ humanis nihil est pfectū. Hz q̄ris. q̄re tūc xp̄s dic. Estote pfecti sic p̄z vester celestis pfect⁹ ē cū sit impossibile. Dico scdo vt hz extra d̄ sū. tri. c. damnamus. q; dicit estote pfecti. s. pfectōe gr̃ie. Est em̄ pfectio g̃tie triplex. s. quo ad sufficientiam. sic q̄libet gr̃a gratū faciēs quā q̄cūq; qua pfecta ē. q̄z sufficit ad vitā eternā habendā. q̄ ad efficiētiā. vt illa q̄ efficit pfectū. s. q̄ facit hoiem ex charitate mori p frib⁹. q̄ ad pseuerantiā. vt illa q̄ pseuerat in fratre. hec em̄ gr̃a ꝑmo facit hoiem deo chax. scdo pseuerantē p̄ducit ad regnū. K Hāc pfectionē charitatis siue gr̃ie habuerūt scti apl̄i z martires xp̄i. q̄ hz respectu gr̃ie xp̄i dicāt impfecta. pfectā tñ eis impetrauit gl̄iam z locū dilatē in celis. Quam qui cupit etiā hīe necessario ex eis colligit fragmenta

Sincere deuotōis quo ad deum.
Virtuose opatiōis quo ad seip̄m.
Honeste ꝙuersatiōis quo ad p̄ximū.

Debem⁹ ꝑmo ex eis colligere deuotionē. nā ad hoc q; apes habeāt mel circūdāt flores oris z arbox. z q̄cq̄d hūt mellis ibi totū colligūt. Sic q̄libz fidelis volēs hīe mel dulcedinis z deuotōis hz in ore scte mīs ecclie p ꝙsiderationē volare de scto ad sctm̄ d̄ martyrib⁹ ad ꝙgines. z cordialit̄ tractare eox ꝓtutes. z specialit̄ pietatē xp̄i. passionē el⁹. z acerbissimam mortem z humilitatē z pietatē sue genitricis. et pculdubio suges mel deuotionis. z si nō poteris ad plenū omnia recolligere. imiteris paulatim messores xp̄i scōs apl̄os. sicut altera ruth. z collige spicas Alñ Berñ. Non oībus eodem mō data est gr̃a illa. s. deuotio. porro Thomas in latere. Johānes in pectore. Petr⁹ in sinu patris. Paulus in tertio celo secreti hui⁹ gr̃iam sūt assecuti. Prior mulier scz Maria strauit sibi in tuto loco humilitatis. Magdalena posteriox in solio spei. Thomas de fundamēto fidei. Joh̄es in latria charitat̄. Paul⁹ in intimo sapie. Petrus in luce ꝓitatis. Sic apud sp̄m sum māsiōes multe sūt. Alia ig̃it deuota quera mātionē vnā in qua magis possit q̄escere z dulcedinē deuotōis sugere. z nunc voiz sursum ꝙsiderando p̄mia beatoꝝ. Ps. Ascēdit sup cherubin z volauit sup pennas ventoꝝ. Cherubin dicunt angeli qui habēt plenitudinē scie q̄ntū ad vim cōtemplatiuā Et dicūt venti ꝓpter agilitatē obedientie q̄ntum ad vim ministratiuam. Sup q̄s volamus q̄ eox gl̄iam cōtēplamur. z videmus humanitatē nostrāi xp̄o sup eos exaltatā. et speramus assumi ad eox gl̄iam. vel etiā sup eos volam⁹ vsq; ad seraphin q̄ dicūt amore ardētes. q̄ de scia volam⁹ ad amorem. L Seraphin em̄ alate sex alis dicuntur. iuxta illud. Seraphin stabant iuxta illud. sex ale vni z sex ale alteri. Quia ardentes charitate z deuotione debent esse alati respectu sui p̄ximi et dei. Due ale respectu sui sunt intentio recta et operatio perfecta. Due ale respectu p̄ximi sūt remissio iniuriax z largitio elemosynarū. Due ale respectu dei sūt oīō deuota z gr̃iarū actio indefessa. Et dicūt isti seraphin stantes. volātes. clamātes. Sic deuoti charitate feruentes debēt ee stantes erecti a tp̄alib⁹ z a vicijs. z cauere ne cadāt ꝑm ꝙsilū apl̄i. Scdo d̄nt ee volātes p paruipēdentiam meritoꝝ. opa em̄ p̄pria debent velare q; ꝓpēdere. seip̄os inutiles reputando Tertio volantes per ꝓemptū omniū terre nox querentes solum illa que sursum sunt. Col. iij. Tempale em̄ infra nos est. creatum iuxta nos est. de⁹ aūt bonuz optimū sursum z supra nos est. Quarto d̄nt esse clamantes q; desideriū eternox. sanctus sanctus ꝛc.

Feria secunda post Letare

pñtl die debeꝯ, ꝓterea q̄ntocītꝫ testamtū īplēt, tātocītꝫ aīa defūcti alleuiat, vt ꝑ⁹ hz. Vñ illi executores q̄ penes se hñt ī ꝓmpto, z libere bōa d̄ q̄b⁹ cito pñt testam̄ īplere, z p lōgū tp̄s tardāt suā executōz ꝓplere necatoribꝫ egētiū ꝓpanꝯ. xiij. q. ij. Qui oblatões defūctoꝝ retinēt aut negāt eccl̄ie, aut difficile reddūt tāq̄z egētiū necatores excōicēt. Et fm glo. ibidē, h̄ ñ itelligit d̄ oblatōibꝫ volūtarijs sz de illis bonis q̄ relicta sūt eccl̄ie. Et. c. se, dr Qui oblatões defūctoꝝ retinēt z eccl̄ie tradere demorāt vt ifideles ab eccl̄ia sūt abijciendi. Executores etiā si illa bona retinēt ꝓ se ipis sc̄fures z raptores, eo. c. Vñ z velut necatores pauperꝝ ab eccl̄ie dñt excludi q̄uscq̄z reddāt, ea. q. clerici, z sacrilegiū ꝓmittūt. xvij q. iij. sacrilegiū. Vñ si executores infra ānū salt̄ ām̄onitōe epi plas volūtates defūctoꝝ ñ iplēt cū pñt, si nollēt p epm dñt ꝓpelli, extra d̄ testa, nosq̄ dē, z sua nob ī glo. z. c. iohes. in tex. Dī aūt executores ñ habeāt bona in ꝓmpto d̄ q̄b⁹ pñt ifra ānū testam̄tū īplere, ñ credo q̄d ꝓpt̄ h̄ deuoluat ptās eoꝝ p⁹ānū ad epm. tenent tn facere q̄d in se ē vt bona habeant, z habita citi⁹ q̄ pñt distribuāt. Quātuz ad ꝓtinuatiōz heri oparijs deuotꝫ eccl̄ia exhibuit solaciū hodie ne ꝑmio ꝓuēt tollit q̄d daz obstaculū, z fm h̄ tres sūt ptes euāgelij. In ꝓma notaꝯ ꝓuersatio exēplaris in tēpli accessiōe, z hoc in ꝓncipio.

In scḋa increpatio virtualis in vendentiuz expulsione, ibi, Et cum fecisset.

In tertia formatio ꝓphetalis futuri rūsione ibi, Soluite templum tc̄.

Quantū ad primum

notādū q̄ iudei fm leges Leui. xxiij. z Exo. xxiij, inter alias solēnitates tres habebāt, in q̄b⁹ oē masculinū debebat statuto tpe z loco se deo psonaliter pñtare, q̄ locus hierosolimis in tēplo erat. Ēps igit̄ existēs Capharnaum vt dr añ illud euāgeliū post miraculū factuz de aq̄ vinū in nuptijs, ipe z mr̄ ei⁹ z frēs ascēderūt ihrl̄im ad solēnitatē pasce. vt ibi dō redderēt iustitiā sibi debitā in obseruatōe legaliū tc̄. Dozalr q̄libet xp̄ian⁹ ex p cepto eccl̄ie tenet̄ etiā solēnitates sc̄ōꝝ venerari. vt dr de ꝓsc. di. j. oēs. Haz q̄ ꝓuenit ad honorē ꝓncipis vt dies natiuitatis sue vel ꝓncipiū iperij solēnit̄ celebret. vt dr. C. de feriis. l. vlt. plus ꝓuēit dies natiuitatis q̄ q̄s princeps spūalis nascit̄ ad regna z ad societatē iungit̄ br̄ꝝ solēnit̄ celebrari z gaudere. Quare in ꝓncipalioribꝫ festiuitatibꝫ introitꝰ misse incipit. Gaudeam⁹ oēs tc̄. Vñ legit̄ in legēda btē Agnetis q̄ post passiōez ei⁹ cū parentes ad sepulcꝝ vigilarēt z lugerēt, videt chorꝝ ꝗginū vestib⁹ aureis radiātē. int̄ q̄s vidērūt btām agnetē sil̄i veste fulgētē, z a dextris ei⁹ agnū cādidiorē nīue stātē. q̄b⁹ illa alte videte ne me q̄si mortuā lugeatis, sz ꝓgaudete mecū z ꝓgratulamini mihi, q̄z cū h̄ijs oib⁹ lucidas sedes accepi. Dēm⁹ igit̄ ꝓgratulari scīs, z eos d̄uote venerari, q̄z p⁹ se nob relīq̄t

Relucētiā ꝗe imitatiōis,
Confidentiam certe inuocatiōis
Experientiam eterne retributōis.

Primo em̄ reliquerūt relucentiā sc̄itatis vte p castitatē, hūilitatē, patiam vt imitemur. vñ Raba. De⁹ in diuers⁹ mūdi ptib⁹ diuersis penis martires pati voluit z ꝗrutib⁹ diuers⁹ lucere, vt vbiq̄ habeāt testes ꝗtatis z exēpla sc̄itatis. Vñ. Dō em̄ q̄ videt vel audit sanctoꝝ p̄cedētiū exēpla dz ea retinere z in corde deuote reuoluere, z iuxta posse imitari p̄ijs opib⁹. sic Johs bap. q̄ exēpla patrū ꝓdecessoꝝ in corde totiēs reuoluit z ita sil̄a fecit q̄ ꝑ̄s, belyas z belyseꝰ eē putaret. Hā speculū puꝝ repñtat z oñdit q̄cq̄d ei opponit. Sic et nobis ꝗtutes relucere dñt q̄ a sctis p̄mōstrātur. Dz beu mlta sūt ipura z falsa specula q̄ aliud recipiūt z aliud oñdūt. bona exēpla recipiūt, sz mala facere ñ obmittūt, sic bñ q̄ diebus dñicis z festiuis pl⁹ alijs ferijs mala exercēt. adulterādo, ludēdo, potādo, choreisādo tc̄. Vñ dic Aug⁹, q̄ meli⁹ eēt opari in agro vel aliud op⁹ exercēdo q̄s hmōi mala ꝑpetrare. z Hieron. Nimia saturitate vel lasciuia velle martyrē honorare quē scim⁹ deo p ieiūia placuisse valō absurdū ē. Hā mō beu ad h̄ ꝺuenit q̄ iudei z gētiles deuotiores xp̄ianis iuenīāt. Jude⁹ nāq̄ nullo mō sabbatū suū violat. etiā p mag⁹ ꝓmodo suo minimā iotā legis ñ ꝑteriret, orōnes deuotas z corpis afflictiones ꝓpt̄ deū fac̄. Tu āt ficte xp̄iane crediis ꝓpt̄ lasciuiā vētr̄ repletōz festa fore instituta. Quia igit̄ nec deū nec sctōs debite z deuote veneramur, iō mlt̄z afflictiōibꝫ, nūc apostemate, nūc caristia, guerris z hmōi sine cessatōe plagamur. Ezech. xxij. Sctūaria mea spreuistis, z sabbata mea polluistis. ergo sperna vos, s. p īmissionē oīs mali. Quia dic de

Isa.j. Solēnitates vr̄as odiuit anima mea
y Scdo sancti reliq̄rūt ꝓfidētiā certe ex
auditōes, si eos inuocauerim⁹ tpe tribulati-
onis. Hā hūs causā arduā corā iudice pen-
dentē bonorat z inuocat amicū iudicē vt cām
el⁹ ꝓmoueat. sic nos famulos z amicos dis-
tricti iudicis bonorare debem⁹ z inuocare vt
ꝓ nobis intercedāt Ad q̄d hortamur p illud
Iob.v. Ad aliquē sctōz̄ ꝙuertere. Vñ legi
m⁹ Exo.viij.cp qñ pharo fuit plagat⁹ a deo
mīsis plagis rogauit moysē z aarō vt deū ora
rent p eo vt tolleret plagā ranaz̄, qō cū factū
esset, deus abstulit ranas de domo z familia
pharaonis. Itē Exo.xviij.legit de moyse q̄ le
uauit man⁹ z orauit p filijs isrl, z israel vince
bat amalech. Si igitur ī hac vita mortales
nobis sīles tāta suis orōnib⁹ meruerūt alijs
q̄s dubitat q̄n sancti in cel deo ꝓiūcti ī sepa
bilit pl⁹ possint p nobis ipetrare, sed q̄rit an
oibus sctis tā vluētibꝫ q̄z mortuis possimus
pces porrigere z eos solēniter venerari Dico
aūt cp si talis sctūs hō ī vita sua p eccliam ē
approbatus z canonizatus. sic dī. Innocē. z
Dosti. extra de reliq̄is, cp possumus el pces
publicas z solēnes porrigere z officiū solēne
z si eccliа ī el⁹ canonizatione erraret qō nō ē
credendū, lz accidere possz. extra de sen. ex. a
nobis, nihilomin⁹ tū pces ī eius honorē ef-
fuse, pter fidē deo sūt accepte q̄ nō deficit, si
tū talis nō ē canonizat⁹ z p papā approbat⁹,
z tū alīqs credit eū esse sanctū pōt el porrige
re pces ī secreto, nō solēnit, nec solēne offici-
um dz dici de eo. Ex hūs ptz cp hū gra-
uit peccāt q̄ inuētas nouas reliq̄as publice
veneranť, q̄ nōduz auctoritate z rōne pōtifi-
cis fuerint approbate. Cōtingit qñq̄ hoies
dyabolica fraude sic talib⁹ falsis figmētis de
cipi, sīc qñq̄ occasiōe q̄st⁹ fieri ꝙsueuit. Vñ
accidit casus fm Bed. cp q̄daz sic dyabolica
fraude decepti q̄ndā in ebrietate occisuz q̄si
sctm venerabāť. cū etiā p talib⁹ ī ebrietate oc
cisis eccliа vix pmittat orare. cū apls dī. Ebri
osi nō possidebūt regnū dei. Qui cas⁹ delat⁹
ad aures sūmi pōtifics mādauit vt hī de reli.
z ve. san. audiuim⁹, cp illū colere ō cetero nō
p̄sumāt, q̄z si p eū miracla fierēt sine auctori-
tate pape z romane eccliе nō liceret p sctō ve
nerari. Tercio sctī reliq̄rūt explētiam
eterne retributōis z ꝓsolatiois Vñ. j. Johā.
j. Qō audiuim⁹ z vidim⁹ ānūciamus vobis
vt z vos societatē habeatis nobiscū, z societas
nr̄a sit cū pr̄e z filio el⁹ ihu xp̄o. vitā etnā q̄ e-
rat apud pr̄em z apparuit nobis, z hec scripsi
m⁹ vobis vt gaudeatis z gaudiū vr̄m sit ple-
nū. Facit em̄ euāgelista istar charissimi z sin
cerissimi amici inuitātis ad dulcissimas epu-
las et pocla suauissima suos charos, sic ipse
nos vocat z iuitat ad suā gl'osā societatē cuz
ihu xp̄o, in qua cuilibz aduenīēti mēsura ple
na z supabundās ois locūditatis z letīcie mi
nistrat. Vñ de locūditate illi⁹ sctē societatis
Aug. i li. lij. de libero arbitrio sic loq̄t dicens
Tāta ē inquit illa pulcritudo iusticie, tātaq̄z
locūditas lucis eterne incōmutabil' ꝓtatis z
sapīe. vt etiā si nō liceret manere plus q̄z vn⁹
diei mora, pt̄ h̄ solū innumerabiles anni hui⁹
vite pleni ōlicijs z circūfluētia bonoz̄ tpalīū
recte merito ꝓtēnerēť. Nō em̄ falso aut puo
affectu dictū ē. qm̄ melioz ē dies vna ī atrijs
tuis sup̄ milia bec Aug. Ab hac igit locūda
societate ipedit et retrahit societas peruersa
mūdanoz̄ i q̄ vn⁹ aliū, z alt'alter⁹ pl⁹ ad vicia
trahit q̄z ad ꝓtutes. Et h̄ est fm Sen. potis-
sima cā q̄re pl'es sint vicios q̄z ꝓtuosi, pl'es dā
nent q̄z saluēť. Ista em̄ bodie vna maxia est
hoīz. Er ist ein gut gesel, igitur, er iste in bos
schelm, i. nequā, q̄z vt h̄. ff. p socio, nec pter-
mittēdū ē cp de rebvillicitis z ihonestis nulla pt
esse societas. Vñ ē cp palā ē, q̄z delictoz̄ tur-
pis atq̄z feda ē ꝓmūtio. Narrat Valeri⁹
de duob⁹ socijs, etiā narrat ī vita sctī. Joh. e
lemosinarij, de duob⁹ socijs sutoribꝫ, q̄z vn⁹
valde dives hūs magnā familiā, p̄iem, mr̄em
vxorē, filios. z filias, q̄s oēs arte sua aluit, cū
h̄ deuot⁹ veneratoz sctōz̄ vacabat eccliе sine
itermissiōe, Alt' vo eiusdē artis p̄itoz eccliā nō
freq̄ntabat, nec ī festis apl'oz̄ nec alijs labo-
rare cessabat. de q̄ argut⁹ p bonū socīū iuide
bat el dicēs. Melioz ego sū ī arte nr̄a, z vñ ē
cp tu dives fact⁹ ego instantā iopiam dcueni.
Cui bon⁹, iueni thesauz̄ ī tra. z inde fact⁹ suz
dives. lz si vis veni mecū. Ille acq̄escēs dux
it eū ad eccl'iaz. z alt. h̄ ora deū sine intmissiōe
z honora sctōs. z hēbis qō pmisit. qz dixit.
Primū q̄rite regnū dī z iusticiā ei⁹. z hec oīa
adijcientur vobis. qō z factum est. et dives
factus deo gratias egit.

Becūda pars in qua

tractat de virtuali electione cupidoz̄ z icre-
patōe eorūdē. Nā ꝓ intrāte ibrīm vt ꝙsue
uit statim tēplū adijt z dū semel sic itraret vt

hic dr, ementes z vẽdentes elecit. In lege eĩ moysi iudeis pcedebat deo offerre aialia ne more gẽtilitatis ad ydola se cõuerterẽt, sacerdotes aũt eor cupiditate cecati ꝫ legẽ pmittebãt ea in tẽplo vẽdi, z numularios posuerũt vt nõ hñtes monetã ibi mutuarẽt. vt nullus offerendo posset se excusare ꝯm Bedam. ℒ Dorat xp̃s igrediẽdo tẽplũ z matiale ad rectificãdũ illud tria fecit. Prio volẽs ingredi ꝯm Joh. cõmouit ciuitatẽ ad q̃rendũ. qs ẽ hic. Scdo de tẽplo vẽdentes z emẽdentes elecit. Tertio pp̃m lumine doctrie illustrauit. Sic etiã spũale tẽplũ. s. aiam volens igredi ad iustificatõz ip̃i? aliq̃ pmittit vt possit ibi habitare. Prio em̃ opt̃z domũ ꝓpaginari z habitatorẽ introduci. Nã ꝯm naturales aia q̃ ẽ forma substãtial' z vita corpis nõ introducit in corp? nisi pri? fuerit organizatũ z dispositũ. Un̄ mgr̃ sen. ij. dis. xxj. Non dũ ꝓpagata carne infundit aia. ſz ita effigiato corpe, sic de? q̃ ẽ vita aie, sicut aia vita corpis, de pe. di. j. hic idẽ nõ ingredit aiam nisi prius fuerit mediante gr̃a dispositia z iustificata. Ad hoc enim aiam primo
Exagitat gratia preueniendo.
Expurgat gratia coagendo
Informat gratia pficiendo.
Dico q̃ anteq̃ de? aiam ingredit inhabitandũ p̃mo gr̃a p̃uenit̃e ea in oĩb̃ viribus agitat z ꝓmouet ad pcõz cognitionẽ. de cognitione ad cordis ꝓtritionẽ. z tandem ad lacrimarũ effusionẽ. Facit em̃ de? gr̃am in aia sicut sol in terra in terremotu. Nã vt dic̃ phs iij. metbe. q̃ ventus grossus ex grossis vaporib̃ generat? in vẽtre terre ĩcludit. z ꝑtute solis tãgit. adeo trahit q̃q̃z z cõmouet. q̃ terremot? inde causat. vsq̃z tandẽ terra scindit. Sic q̃ in corde hominis terreni z mũdani affectiones carnales ex grossis z fedis cogitatõib̃ generate includũt. gr̃a p̃uenit̃e tã potent ꝓmouent z trahũt q̃ cor p dolorẽ scindit. z affectiões totaliter euaporant z annihilant. quare dicit psal. Cõmouisti dñe terram. id est cor terrenum. z conturbasti eã. scz p dolorẽ contritiõis. sana cõtritões et? qr cõmota ẽ. ℒ Sed heu m̃lti sũt sicut magni montes graues per obstinationẽ vel indurationẽ male cõsuetudinis. que licz interdũ parũ cõmoueãt ad cognitionẽ. nõ tñ possũt ꝓpter grauitatẽ cõmoueri ad cõtritõz instar minuis in aliis mõtib̃. q̃ p̃mo leuit̃ p calorez solis soluitur. sed si diu pmanet in glaciez ir resolubilẽ z lapidem durum conuertitur. sic etiã est de obstinatis z induratis in peccatis. De quib̃ ad Roma. ij. Scõm duriciã tuam z impenitẽs cor thesaurisas tibi iram in die reuelatõis iusti iudicij dei. z Eccles. iij. Cor durum male habebit in nouissimo. qr damnabitur in profundo inferni. sic Pharao induratus malicia nolens dimittere filios israbel in pfundo maris rubri submersus est Exo. xiiij. ℒ Dico scõdo q̃ ꝓmota aia p gr̃am p̃uenient̃e ad ꝓtritionẽ intrat xp̃s p gr̃az coopantẽ. z eĩcit pcã de tẽplo cordis quasi vendentia. et dyabolũ quasi ementẽ. qr peccata vendunt in templo cordis animam p modica delectatiõe. Isa. lij. Gratis venundati estis. et bene dicit gratis. qr p nihilo et breuissima delectatõe vendit anima ad eter̃a miseria. Quid igit̃ pei? et dãnabili? anime q̃ pctm̃ mortale ĩ se z ĩ corde p delectatõz seruare. et ñ p ꝓtritõez gr̃a coopante expellere. qõ priuat z excludit deũ. in q̃ oe bonũ ꝓsistit in q̃ ẽ tota vita aie. z donat z approprisat eam dyabolo pncipi oĩs mali z miserie. rectori infernj z ppetue cruciatõis. Unde Johes in Apocal'. in insula pathmos relegat?. volẽs cognoscere statũ pctõris. vt hĩ Apoc. vj. ostẽsum fuit ei ĩ figura equ? pallid?. z q̃ sedebat sup eũ nomẽ ei erat mors. quẽ infernus seq̃batur. Per equũ pallidũ ꝯm haymonẽ dsignatur pctõr q̃ hz opa mortis dum hz pctã mortalia. pallor em̃ fit ex recessu sanguis in quo vita ꝓsistit. tẽdens ad interiora. Sic etiã pctõr ẽ pallid? z discoloratus. qr sine gr̃a z charitate in q̃ ꝓsistit vita aie z totaliter decor. Per mortẽ dyabol? designat. q̃ mors dr. qr p eũ mors incepit oẽ malũ. z ad mortẽ eternã trahere nõ desistit. hic sedet sup pctõrẽ z q̃escit in corde eius per dominium. quem sequitur infern? z pena eterna p modica leticia habita in peccato. Apoc ꝓsideras ipe misericors de?. prio pulsat ad cor hois p gr̃az p̃uenient̃e expectãs si q̃s ianuã sibi aptat p ꝓtritiõez. q̃ aptã intrat p gr̃am coopando. pctã expellẽdo. z animã iustificãdo. Ro. iij. Justificati gratis gr̃a ipius p redẽptiõez que ẽ in xpo ihu. ℒ Sz q̃rit vtr̃ ad iustificatõez impij req̃ratur gr̃e infusio. z videt q̃ nõ. qr q̃cũq̃ põt de? meliãre cã scda põt facere sine ea. g̃ si deus põt iustificare impiũ mediãte gr̃a potest etiã sine gratia. Contra. nõ expellit tenebr̃a corp̃

lis nisi p lumē corpale, g nec tenebra pcti expellit nisi p gram q lumen est spuale. Dico em Rich. illū. sup mgrim dist. xvij. ar. illj. q. ij. q sicut qñ ex vno elemento fit aliud occurrunt qttuor. s. vni⁹ forme corruptio z alteri⁹ generatio z dispositio ad gnationē alti⁹. Sic cū de impio fit iust⁹ requirunt qttuor. s. ipletas destructio, q ē culpe remissio z gie infusio, et dispositio ad destructōz impletas q ē culpe detestatio, z dispositio ad susceptiōez gie, q ē liberi arbitrij ad deū conversio Et sic pz q gie infusio requirit ad impij iustificatōz. Ad argu. in oppositū dom q illa ppō intelligēda ē de scda cā efficiēte. gra aūt ē iustificatiōis cā scda formalis ñ efficiēs Et ō sicut de⁹ nō pt facere aliq̄d albū eē sine albedine, sic nec iustū sine gra. Ho. Dico tertio q qñ xps aiaz subintrat z eā emūdat p gram cooperantē, tūc eā illumiat, z informat p gram pficiētē. Illustrat em tenebras illi⁹ intellect⁹ possibil' z errores oñdit. Alia em nra sibjpi in puris naturalibz derelicta in diuinoz rebz bz cognitionē obscurā z quasi cecā, z sicut cec⁹ iudicat de coloribz. sic natural' intellect⁹ de rebz diuinis, z h̄ puenit ex tribz, scilicet ex virtutis intellectiue debilitate, est em ita debilis ad diuina sicut ocul⁹ noctue ad lucē solis. ū. metha. Secūdo ex luminis naturalis obscuritate. Lumen em naturale. s. intellect⁹ agens ad diuina illustrare ē insufficiens. qz solū bz sensata abstrahere fantasmata, z ea irradiare, diuina aūt sentiri non pñt nec fantasmata nec spēs ab eis abstrahi. Tertio ex obiecti trāscēdēt⁹ intellectū nr̄m improportionabilitate, ipa ei diuina trāscēdūt oia sensibilia z imaginabilia, nec mirū cuz multa naturalia ita sensus nr̄os trāscendant q sine corruptōe ea sentire nō valeam⁹, sic sol oculū. Sz xps intrās cor z aiam nr̄am collirio gie pficiētis oculū mētis. s. intellectū clarificat z illuminat ad videndū diuina, eū coportat ad cognoscēdū. Et obiecta pportionat ad intelligendū. Ipe ei est lux vera zc. Joh. j. Ulū. b. Aug. in puris naturalibz derelict⁹, qz diuina intelligere nō poterat fatet se fuisse cecū. sed postea p gram xpi illumiat⁹ dixit, ix. pfes. Fuerā inqt latrator amar⁹ et cec⁹ aduersus ihām, sed de melle celi. i. gra melleus factus est, z de lumine tuo luminosus. Et angel⁹ dñi epm laodi psumē tem de sua cognitōe naturali correxit dicens Apoc. iij. Dicis q sis diues, z nesc̄ qz miser es z miserabil' z cec⁹, collirio inunge oculos tuos vt videas. q. d. tu psumis te mlta intelligere cū tñ nil intelligas ō diuis in q̄b⁹ cec⁹ es nisi gra dei illumiet⁹. Collirio igit inūge oculos tuos. i. gra spūssancti que illuminat oculos mētis. Dicit aūt inūge, qz bz gra sit a solo deo dante. cū in ptate hois ē vt sibi det. qz pt se ad eā disponere. Ho. Bz q̄rit vtr̄ datio siue infusio gie sit p̄⁹ nature ordie q̄s dispositio siue culpe remissio vel econuerso. Ad q rñdent docto. diuersimode. sed Rich. videt sentire q ibi nō sit aliq̄ p̄orit⁹ nature, sed tm̄mō em rōnem, qz ipa infusio gratie ē realiter ipa remissio culpe q̄stū ad offensā Non em̄ pt dici q sint due mutatōes distincte, sic gnatio vni⁹ ē destructio alteri⁹, cū pctm̄ formaliter nulla ēntia sit, sz carētia siue absentia boni debiti. Uñ q̄uis sit absentia alicuius ēntie, z in aliq̄ hūte ēntiā. tñ nulla ēntia ē. Cū g corruptio seu destructio sit ab ente in ñ ens. de formitatē pcti destrui ñ ē realr aliud q̄s bonū restitui cui⁹ ē p̄uatio. h̄ aūt bonū restituit̄ infusiōe gie. imo vt veri⁹ loq̄r ē ipa gra q̄ ifūdit. z illi⁹ boni restitutio ē ipius gie infusio. qz cū ifusio gie gtūm faciēt⁹ ē remissio pcti p qđ aia deo displicebat, z ē q̄ dā pfectio aie p quā deo placet. z p̄us p rōnē intelligēdi ē aiaz ōo displicere q̄s deo placere. ōo ipi⁹ gie ifusio p̄or ē p rōnē intelligēdi sb rōe q ē pcti remissio q̄s sb rōe q aia p ea placz ōo illa placētia q̄ ea reputat dignā vita eterna.

Tertia pars in qua

tractat de pph̄ali iformatōe, iudeis p̄dicēdo suā mortē z resurrectōz. Jgrabāt nāq̄ iudei xpm moritur̄z z tertia die resurrecturū. ō q̄rētib⁹ ab eo signū sue potētie, videtes eū vēdentes de tēplo ejcere z nūmulariox mēsas subuertere, volebant scire q ptate h̄ faceret. Xps aūt h̄ ñ expsse oñdebat q in ptate diuinitatis, qz ñ erāt dignī. sz implicite p aliud signū. s. sue resurrectōis p exēplū Joh. ij. dicēs Soluite. i. soluet⁹ tēplū h̄. i. corp⁹ meū. supple p passionē z mortē quā mihi inferet⁹. Et ego in tribz dieb⁹ excitabo illd. s. ptate diuina Et notāt dicē soluite. ñ ipative sed pmissive. Judei ō h̄ intelligētes de tēplo materiali z ñ de corpe deriserūt xpm di. q̄draginta z sex annis edificatū ē templū h̄ zc. Ja. Dora lit ē notādū q vulg⁹ solet pponere illud p̄o bleuma an aliq̄d factū p̄us sit factū q̄s ōstru

Feria secunda post Letare

ctū. ꝛ cōſtꝛ ꝺz ꝙ pꝛ⁹ fit factū ſiue ꝺſtructū ꝯꝫ
deſtructū. Hꝫ ꝓbat rñdēdo ꝺōm ē. an. ſ. ly ꝓ
us ſignificet ordinē duratōis aut facilitatez
laboris. ſi ꝓmo ꝺico ꝙ ꝓus dom⁹ ē deſtruc
ta ꝯꝫ ꝺſtructa. oz ei ex ñ domo fieri domū. vt
pz. j. phi. c. v. vbi ꝓbus ꝺicē. dom⁹ q̄ dē fit ñ ex
eo ꝙ diuiſa ſūt. ſicē ꝛ ſtatua ꝛ figuratū ex ñ fi
gurato. ex ñ muſico muſic⁹. ptz ſgit ꝙ ordine
duratōis ꝓus ē ñ eē dom⁹ ꝯꝫ eē. Hi ät loqui
mur de ſc ꝺo. vt ly ꝓus ſignificet facilitatē la
boris ꝑt eē dupl'r. ꝓm ꝙ ꝺza ē inꝛ corpalia et
ſpūalia. ſic corpalia facili⁹ deſtruūt ꝯꝫ ꝺſtruā
tur. facili⁹ em̄ dom⁹ deſtruit ꝛ ꝺburit ꝯꝫ edi
ficet. Hꝓūalia ꝓo ſi mixta ſūt vt ꝺſecratōes
ordiatōes. facili⁹ ꝺſtruūt ꝯꝫ deſtruāt. extra ꝺ
trāſla. c. ij. vñ iuxta canonicas ſanxiōes epūs
ſol⁹ bonorē dare ꝑt. auferre ñ ꝑt. epi q̄z a me
tropol'. ſuiſ mun⁹ ꝺſecratōis acciꝑiūt. q̄ tñ ñ
ꝑñt niſi p roma. pōtifice ꝺdēnari. Hec⁹ ät ē
de ſpūalib⁹ purꝫ. ſ. gza ꝛ ꝓtute. q̄ facili⁹ deſtru
unt ꝯꝫ ꝺſtruāt. qz p vnū pctm̄ deſtruūt oīs
ꝓtutes de regul' iurꝫ. deſleāt. Ad ꝓpoſitū cuz
ludei ēt illi⁹ eēnt opinōis ꝙ corpalia ꝓus ꝛ
facili⁹ deſtrueret ꝯꝫ ꝺſtrueret mirabāt de ꝺi
ctis xpi ꝺi. Holuite tēplū ꝟ. ꝺicētes deriſo
rie. xlvj. ānis ꝟ tēplū edificatū ſup. magnis
laboribꝫ ē. ꝛ tu vis. ſ. in trib⁹ ꝺieb⁹ facilit' con
ſtruere qō tam ꝺifficil'r ꝛ magꝫ ſpacio deſtrui
vix ꝑt. Xps ät itellexit ꝺ ſpūali tēplo. ſ. corpe
glificādo in reſurrectōe. qō ipe facili⁹ potuit
ꝑ glificatōez ꝺſtruere ꝛ excitare ꝯꝫ ipi ꝑ occi
ſionē deſtruere ꝛ mortificare. ¶ K ¶ Deſig
nat aūt corp⁹ xpi ꝑ tēplū materiale valde cō
uenienter. ꝛ ꝟ ſpēaliter ꝓpter tria. ſ. ꝓpter rōnē.
Naturalis formationis.
Miſeralis reconciliationis.
Realis ſue deſtructōis.
Primo igit corpus xpi ꝺz tēplū rōnez. Vñ
Aug. ꝑtractās illud ꝓbū Joh. ij. ꝛ pñtꝫ euā
gelij. q̄dragīta ꝛ ſex annis edifi. ꝛc. ꝺicē ꝙ tot
ꝺieb⁹ edificat ꝛ formar corp⁹ būanū in vtero
mr̄is q̄t ānis illō tēplū materiale fuit edifi
catū. Hā ſuba illa q̄ corp⁹ boīs formar vt ꝺi
cit Bar. bz q̄ttuoꝛ gd⁹. Prim⁹ ē. vij. ꝺiez. i q̄
ſemē ē q̄ſi lac. ſcōs ē. ix. ꝺiez. in q̄ ſemē ſāgui
ni imiſcet. in q̄ gdu tūc epar coꝛ ꝛ cerebꝝ foꝛ
mār. ſz adhuc ſūt ſāguinea. quē gdū vocat ipo
cras fetū. tertⁱ⁹ gd⁹ ē. xij. ꝺiez. in q̄ ēt alia mē
bꝛa diſponūt. vltim⁹ gd⁹ ē. xvlj. ꝺiez. i q̄ mē
bꝛa formata organiſār. ꝛ ad ſuſceptōz aie foꝛ
tificant ꝛ diſponunt. q̄b⁹ diſpoſitꝫ aia creat a
deo ꝛ creādo corpi infūdit ꝼm mgr̄m ſē. Hic
corp⁹ vitiſicat ꝛ infans īcipit ſe mouere ma
nib⁹ ꝛ pedib⁹ calcitrare ꝛ ꝼm Galie. ſi femina
pl⁹ in ſiniſtro latere. ſi ꝓ maſcul⁹ in dextero
ꝛ ſic vſq̄ ad pfectū ꝺplemētū i vētre mr̄is. ſꝛ.
mēſib⁹. ꝛ. vj. ꝺieb⁹ nutrit. ¶ L Sciēdū tñ ꝙ
corp⁹ xpi in vtero ꝛginali i aliq̄ fuit p naturā
opatū. ꝛ in aliq̄ imediate a deo. Hā ſubē ipi⁹
ex q̄ corp⁹ xpi debuit formari vſq̄ ad ſpaciū
ix. mēſiū ſucceſſiua augmētatio facta ē a deo
mediāte natura. ꝛ qz natura opat p motū. ſic
mot⁹ ñ ꝑt eē in inſtāti. imo neceſſario req̄rit
tps ſic tā ipi⁹ ſubē ad locū gñatōis ꝺducto
ꝯꝫ corpis xpi ſucceſſiua augmentatio facta
fuit a natura. ſz xpi corpis formatio ꝛ p linea
menta ꝛ membꝛoꝝ ꝺpleta organizatio facta
fuit a tota trinitate. approꝺbatē tñ a ſpūſācto
aie ꝓ xpi creatio ꝛ ipi⁹ corpis aiatio a tota
trinitate eſt facta. approꝺbatē tñ a patre. Hilr
ipi⁹ corpis cū aīa rōnali ad vnitatez ꝓſone
diuīe aſſumptio eſt facta a tota trinitate. ter
minata tñ ad ſolam ꝓſonam filij. ¶ M Hꝫ
ꝺi. cū ꝼm Aug. opa trinitatis ad extra ſint i
diuiſa. ꝛ opus incarnatōis ſit opus trinita
tis ad extra. videt ꝙ tota trinitas ſit incarna
ta. ꝛ nō ſolū fili⁹. Rñdet dñs Bonauē. in. iij.
ſuo ſup mgr̄m ꝺi. Opa trinitatis bñ ſunt
indiuiſa actiue ad illatā opatiōem. ſed ñ paſ
ſiue. ſiue terminatiue ꝙntum ad carnis ſuſ
ceptiōz. ſicē ꝓz ꝑ familiare exēplū. Si tres pu
elle veſtiāt vnā veſtē ita dūtaxat ꝙ vna illaꝝ
induat. tūc induitio ē a trib⁹. ñ tñ tres indu
unt ſed vna ſola terminatiue ē induta. Sed
cur illa incarnatio magis attribuit ſpūſctō
ꝯꝫ pri. qz ꝺz ꝙ incarnat⁹ ē de ſpūſctō. cū tñ o
p⁹ ſit totⁱ⁹ trinitatⁱ. Rñdet mgr̄ in. iij. ꝺi. i. ij.
ꝙ nō iō opatio incarnatōis ſpūſctō ſepⁱ⁹ ac
tribuit ꝙ ipe ſol⁹ ſpūſctūs ſine pr̄e ꝛ filio fe
cerit. ſz qz ſpūſctūs ē charitas ꝛ donū pr̄is ꝛ
filij. in q̄ charitate ꝺbū dei eſt caro factum iō
ſibi attribuit. Scō corp⁹ xpi ꝺz tēplū rōne
pie ꝛ viſeralis recōciliatōis. qz ſicut in tem
plo materiali malefactoꝛ ꝺfugiēs defendit a
ptāte ſeculari. vt hz extra de īmuni. eccle. c. i
ter alia. ꝛ ibi fit reconciliatio pctōris ad deū
ſic ꝺfugiētes ad xpm a ptāte ꝺyaboli defen
ꝺunt ꝛ recōciliant deo. vñ ps. Suſcepimus
deus miſericordiā tuam in me. rē. tul. i. in bu
manitate tua. Et. ij. Thoꝛ. v. Deꝰ erat i xpo
mūdū recōciliās ſibi. ¶ N Sed quer̄itur
ꝼm quā naturā xps ꝺicat mediatoꝛ ſiue re

ꝯciliator. Rñdet bonauẽ.in.liñ.sup mgr̃z.di. xix.q̃ nõ ꝑt eẽ mediator ſm diuinã naturaz. qz cũ mediator dicat officiũ recõciliatõis.et mediator debeat differre ab illꝰ q̃s recõciliat z xp̃s ſm diuinã naturã ſit ille cui fit recõciliatio.ſm diuersas ꝓprietates in q̃bꝫ cõicat cũ deo z boĩe.hz eñ iustitiã z innocẽtiã in q̃ cõicat cũ deo.z mortalitatẽ in q̃ cõicat cũ homĩe.z dũ mors ꝓtinꝰ iustitie in eodẽ ꝓfederaꝛ hõ ꝑtõz z mortalꝭ deo iusto z imortali.reconciliari eñ sumꝰ deo ꝑ mortẽ hois inocẽtis Et lõ mgr̃ vbi sup̃ dicẽ in lra.xp̃us mediator dr̃ ſm bũanitatẽ nõ ſm diuinitatẽ. cuiꝰ rõ ẽ. qz medijũ dz eẽ inꝛ extrema.g̃ mediator dei et hoĩm dz eẽ infra deũ z sup hoies. sz xp̃s ſm diuinã naturã ñ ẽ inferior deo. g̃ ſm diuinã naturã nõ ꝑt eẽ mediator. g̃ solũ ẽ mediator ſm naturã assũptã. ℣. Tertõ dr̃ tẽplũ rõe destructõis siue resolutõis. Nã sic tẽplũ materiale.ppt̃ inq̃tatẽ iudeoz fuit destructũ sic corpꝰ xp̃i.ppt̃ inq̃tatẽ ꝓpꝛi sui fuit vulneratũ.destructũ z resolutũ. nõ q̃ ad separatiõz deitatis sz ꝑncipaliũ ꝑtiuz hois.s.corpis z aie. Vñ bonauẽ.i.liñ.sup mgr̃m.di.xxj.inq̃t. In morte xp̃i aĩa ñ fuit ſparata a dĩtate. qz nec deũ decebat.qz indissolubili vinculo sibi eã ꝓpꝛerat.vñ sic ñ decet virũ relinq̃re vxorez sic nec ꝙbũ separi ab aĩa.nob etiã ñ expediebat.qz si facta fuiſſ et separatio aĩa illa ñ habuisset potentiã ad eripiẽdũ genꝰ hũanũ a captiuitate.nec mediatricis officiũ ad recõciliãdũ.z neutrũ erat nobis expediens. Etiã aĩe xp̃i ñ ꝓgruebat.tũ qz innocẽtissima z btissima.z lõ velle separi a ꝙbo ñ poterat. Hz dicis illa diuidũ in morte q̃ ꝓpꝛiũgiũ in natiuitate.vnũ qõq̃ eñ ex q̃bꝫ iungit in illa resolutiõ.j.pbis.extra de reg.iur. Quis res ꝑ q̃ scũq̃ cãs nascit̃ ꝑ eaſdẽ dissoluit̃. Cũ g̃ i natiuitate ꝓiuncta fuerint deitas z hũanitas debebãt etiã ꝑ mortẽ separi. Rñdet bonauẽ.q̃ duplex est ꝓiunctio.s.naturalis z supnaturalꝭ Ista g̃ que cõiungit̃ naturaliter in natiuitate diuidunt̃ in morte.vnio aũt deitatis ad humanitatem non erat naturalis. ℣. Sed dicis si deitas non fuit separata ab aĩa z corpore in triduo.videtur q̃ rõne illius coniunctiõis xp̃i in triduo fuerit verus hõ nec ꝑ ꝓsequẽs mortuus. Dicit bonauẽ.q̃ ppt̃ hãc rõnẽ magister sniaꝝ deficit dicens xp̃m in triduo fuisse boĩem.qz ad ℏ q̃ aliq̃s sit hõ necessario ꝓpiqꝛ vnio aĩe ad carnẽ.quia quicũq̃ ẽ hõ mortuus ẽ defectiẽs a ꝓpleta rõne hois. z cõpletũ nõ ꝓdicat̃ de diminuto. ergo si xp̃s in triduo fuit hõ mortuus ñ fuit verꝰ hõ ꝛc.

Feria tertia post Letare

In die festo mediante ascẽdit ih̃s in tẽplũ z docebat. Joh̃.vij. ℣. ꝓhs.iiij.etc̃. dic̃ q̃ sermões ꝓsonates oꝝ acceptãt. Et dissonates ꝓdenãt. Qui g̃ vult vt eiꝰ ꝙba accepteẽt.nõ solũ ꝙbis sed etiã moribꝫ z factis docere dr̃. Vñ.ff.in phemio. Oꝛtet ꝓus aĩas z postea linguas fieri eruditas Magistri etiã ꝓmũ moribꝫ deinde scia z facũdia alios ꝑcedere dñt. C.ō ꝓfomitta.mgr̃os. Quare etiã Crisꝰ.dic̃.et allegat̃.xl.di.multi. Si bñ vixeris z bñ docueris ꝓꝛim instruis.si bñ docueris z male vixeris tui soliꝰ ꝓdenator eris.nã bene viuendo z bene docendo ꝓꝛim instruis quõ viuere debeat.bene aũt docendo z male viuendo deũ instruis quõ te debeat ꝓdenare. Augr̃ g̃ veritatis z saluator noster volens fructuose ꝓꝛim docere quõ eccl̃iam frequentare deberet.z sctõrum solẽnitates venerari.z deũ in oĩbꝫ honorare.qõ verbis docuit ꝓus moribꝫ z factis ostendit. Et ideo iam die festo mediante ascendit ꝓus in templuz z postea in templo vlã sequendi docuit z oñdit ꝛc. Queriꝰ cũ docere z predicare sit magnum opus charitatis an liceat laicis sicut sacerdotibꝫ consecratis. Et videt̃ q̃ sic.qz olim ꝑdicabant laici de lnia sacerdotũ.xxiij.diſti. mulier. Contra.xxj.q.j.adũcimus.vbi dicit̃ q̃ preter dñi sacerdotes nulliꝰ ꝑdicare audeat. Dõm est vt habeẽ extra ō here. sicut i vno De hereticꝫ prauitas vel alia vicia sub specie virtutũ occulte subintrent interdicendũ est laicis vniuersis cuiuscunq̃ ordinis censeanꝰ officiuz predicandi.qz predicare est dignũ z laudabile officiũ qõ soluz ad doctores ecc̃lie z sacerdotes admissos ꝑtinet. qui sciam a deo datã ꝑ capacitate z vtilitate audientiũ seminare debẽt. Vñ ōr.xxxvj.di. Ecce oꝛtet eũ q̃ docet z instruit aĩas rudes esse talẽ.vt ꝑ ingenio discentiũ seipm possit aptare.z verbi ordinẽ ꝑ audiẽtis capacitate et vtilitate audientiũ dirigere. Nam sic coꝛ vt ōr in li.de aĩalibꝫ.ẽ nobilissimũ mẽbrũ coꝛporis.fons et receptiuũ ꝓnciplũ sanguinis positũ in medio vt eũ transfundat ad omnia alia mẽbra. ℟. Sic doctoꝛ z predicator

Feria tertia post Letare

dignū habet statū, cuius frugē melioris vi-
te non potest qs habere q̄ p̄dicare z regere
populū dei, extra de renūci. nisi cum p̄sdem
Est enim quasi mediator dei z hominis, z lō
infusam sibi sciam siue p studium acq̄sitam
sincera charitate ad alia mēbra trāffundere
debet. quia in hoc exercet officium angelo-
rum supme hierarchie quoz interest īferiores an
gelos purgare z illuminare de secretis z oc
cultis dei. ex mḡo. ij, sentē. dis. xj. Sed dice
ret qs. nōne quilibet ex charitate tenetur al-
terum increpare, informare z docere. Rn̄det
Alex. in. iij. q̄ docere p̄t quis alteruz tripli
citer, s. simpliciter exhortando, z hoc conue-
nit omnibus predicando solum sacerdotib⁹
cathedram tenēdo quod conuenit solis do-
ctoribus. Sed nūq̄d dyaconi etiā p̄nt p̄dica-
re. Dico q̄ sic, de inia sacerdotis. als non. sic
etiā subdyaconus potest predicare, qz prela-
tionē et curam aiarum habere potest. vñ pre
dicat rōne p̄latōis nō rōne ordinis.

Sed nūquid p̄dicator tenetur facere illud
qđ p̄dicat asserendo. Rn̄det Alexander q̄ te
net facere q̄cq̄d asserit faciendum de bijs q̄
ptinent ad necessitatem salutis, non autem
q̄ ptinent ad perfectionem religiōis ad quā
nō oēs tenent. Sed nūq̄d pctōr p̄dicando
peccat. Rn̄det idem q̄ aliquis docet. quia te
net ex officio quasi de necessitate, aliquis do
cet quasi ex voluntate. Item peccatum alio
qđ ē notoriū aliqđ occultū. Dicit ḡ q̄ existēs
in pctō notorio siue p̄dicet ex necessitate offi
cij siue ex volūtate peccat. Illum aūt qui est
in peccato occulto dicit peccare cum ex volū
tate predicat, z hoc ratione contemptus. nō
aūt istū qui p̄dicat ex officio. duz tamen illō
faciat cum dei timore z quasi coactus officij
necessitate. Silr aūt fm aliquos videtur di
cendum. q̄ existens in peccato siue occulto
siue manifesto docens vel predicans, si non
studeat de peccato dolere simpliciter ōr con
tenere, z ideo peccare.

Sed querit. an
in aliquo alio loco qs in eccl'ia possit qs pre-
dicare. Dom q̄ rōnabiliter fit in eccl'ia, quia
ille locus ad hoc est magis aptus. Et hoc p
pter tria vt alias habetur. Etiam exēplo xp̄i
q̄ in tēplo dei docebat. Potest tamen etiā fie
ri in alio loco honesto siue publico, et non ī
p̄uatis domib⁹ ne suspitio heresis ex hoc oriā
tur. di. xxx. si qs. Vñ in autē. ō eccle. §. si qs.
in sua domo. Illa domus in q̄ cōuenticula
celebrāt z occulte predicat publicāda ē. Vñ
saluator noster docebat publice in mōte di.
Mat. x. Qđ in aure auditis p̄dicate sup tec
ta. Et cū interrogaret de doctria eius, rn̄dit
Ego palā locutus sum mundo et in occulto
locutus sum nihil. Joan. xviij. Quantum
ad expositionem z cōtinuationez euangelij,
beri xp̄s eiecit de templo negociatores, ho-
die corrigit falsos ypocritas z legis prevari
catores. Et fm hoc tres sunt ptes.

In p̄ma notat ludeoz vituperabilis admira-
tio. ibi. quō hic lras scit.

In scōa saluatoris laudabilis obviatio. ibi
Nonne moyses dedit

In tertia puersoz admirabilis ꝓfutatio. ibi
Nolite iudicare fm faciem.

Quantū ad primum

festū de q̄ hic agit fuit festū scenophegie. i. ta
bernaculoruz, scenos em̄ grece vmbra ōr, qz
tūc iudei ꝓmedebāt in vmbraculis ramorū
ad memoriam. xl. annoz in quib⁹ fuerūt ī de
serto in tabernaculis. Qđ festum fieri debe-
bat fm dei p̄ceptū Leuit. xxiij. q̄ndecima die
mensis septembris, p. vij. dies, q̄rum p̄mus
z vltimus solēnes erant. In medio igit isti⁹
festi. s. quarta die dū erant deuotiores ascen
dit ih̄s ihr'lim̄ā in tēplum, z docebat ibi. mi
rabāt ḡ iudei indignantes, vnde xp̄o tanta
inesset sapia z intelligentia scripturarū, et ḡ
in eius ꝓtemptū dicebāt, estimātes eū esse fi
liū fabri z purū hoiem, quō hic lras scit cuz
nō didicerit. Doctaliter p vmbracula
illa iudeoz puersorū designari possunt here
ticoz q̄uenticula, q̄ solent haberi in locis te
nebrosis z occultis in quib⁹ semināt zizaniā
heretice prauitatis, ꝺ sctāz ecclesiam, redem
ptorē nr̄m z eius genitricē matrem miscēt.
querunt em̄ tenebras z fugiunt lucem sicut
noctue, vt eoz nepharia opa non arguantur
qz vt h̄z. ff. de ven. in pl. l. j. §. si mulier. Tene
bre apte sunt ad fabricandū falsuz. vñ Joh.
iij. Qui male agit odit luccm. Omnes enim
occulte actōes suspecte sūt, extra de offic. ord.
dele. ꝓsuluit. Dij em̄ heretici a suis nuncu-
pant aplōs, z vt prauitatē eoz occultent z sim
plices seducant sanctitatē simulāt, veniunt ī
vestimētis ouiū. lutosis pedib⁹, vt veri imi-
tatores aplōz, sed vt lupi rapaces oues rapi
unt z seducūt. Nā agricola celestis volēs ex

bonis hoīb horreū celeste replere triticū bonū seminauit in sctām eccl'iam, s. hūllitatē, castitatē, pauptatē. Sed inimic⁹ hō aduersari⁹ diabol⁹ hoīs, attēdens spoliatiōz infernī, vt deū in semīe suo impediret, z infernale horreū īpleret supseminauit zizaniā, ꝯ hūllitatē superbiā, ꝯ pauptatē auaricīā, z ꝯ castitatē luxuriā. ℟ y ℟ Ex qb⁹ oīb⁹ prauitas in celo, in paradiso z in terra pullulauit z eis heresis. Nā ex superbia orta ē falsa expositio dictoꝝ. Ex auaricia ꝓbatio iniq sacroꝝ. Ex luxuria assecutio puersoꝝ. Pro nāq ex superbia orta ē hereꝭ multoꝝ, q vt viderent ab hominib⁹ conati sūt dicta sancti euangelij z sanctoꝝ patꝝ falsis expositiōib⁹ declarare, sicut Nestori⁹ arri⁹ z vigleff, busso, z ꝯ plures alij q veritatē radentes p eoꝝ puersa dogmata simplices seduxerunt. Ista heresis vt pbdolor in cordib⁹ multoꝝ adhuc latet, q nec dictis sctoꝝ doctoꝝ nec eccl'ie sancte prebent firmum assensum, imo qz timore pene nō audet palare publice, occulte aures simplicū demulcet z eoꝝ mētes seducūt. Quos repre hēdit apl's, j. Thi. vi. Si qs aliter docet z ñ acq̄escit sanis sermōib⁹ dñi nr̄i ihu xpi z eli q̄ ꝑm pietatē ē doctrine superbus est nihil sciēs. De quib⁹ etiam leo papa scribit, vt habetur xpli⁹. q. lij. q̄d aūt. Quid aūt inquit⁹ est ꝯ impia sape z sapiētioribus doctrinis nō credere Sed in hāc insipientiā cadūt q cū ad cognoscendā veritatē aliq impediunt obscuro, nō ad pphetic⁹ voces, nec apl'ic⁹ lr̄as, nec ad euāgelic⁹ auctoritates. sz ad semetipos recurrūt, z ꝯ mgr̄i erroris existūt q̄ scitatis discipuli nō fuerūt. ℟ Contra hanc heretic⁹ prauitatem dz hō simplex de plana scriptura ꝓtētari, nec pfūda z alta q̄rere, sicut facīūt ex superbia q̄dam acuti spūs qb⁹ nullus pdicator sufficit subtilia predicare, hij q̄runt altissima z ignorant ima. Et ꝯ nō mirū q̄ sūt magne intelligentie z que ꝓscie, statū hūt alcū z pfundissimū casū, q̄nto em̄ altius scandunt tanto piculosius z dānabilius cadūt. Quare apl's Ro. xi. admonet di. Noli alta sapere sz time, ꝺicūt nutrices, et sic est, q̄ cū p̄nul⁹ claritati solis nimiū exponit vel ignis ꝓpter excessū luminis luscꝰ efficit aut cecus q̄. ij. de aīa. Excellēs sensibile destruit sensū Sic laici vtriusq sex⁹ ex nimia curiositate inuestigandi archana diuina z subtilia incidūt in hereses z ceciitates mētales, cū illa excedāt intelligētiā illr̄atoꝝ. Ad ℟ designādū diuin⁹ apl's rapt⁹ ad tertiū celū, i. sctām trinitatē vidit ibi archana q̄ ñ licebāt hoī loq̄. Exēplū figurat Gen. xi. in illq volebāt turrim edificare vsq in celū, sz in ymo ꝓfusi sūt, z in lucifero q̄ eleuat⁹ in superbia dixit in corde suo ascēdā in celū, q̄ cecidit in ꝑfundū iferni, et Adam volēs hr̄e sciam dei electus de padiso acq̄siuit insipientiā lumentoꝝ. Quare ꝺr puer. xxv. Mel commede qꝺ sufficit tibi, ne forte satiat⁹ euomas illud. Et sequit, qz sic q̄ mel ꝓmedit multū nō ē ei bonū, sic q̄ scrutator ē maiestatis opprimet a gl'ia. ℟ Secūdo ex auaricia etiā orit⁹ herec⁹ dānabil', naz sicut puluis claros excecat oculos, sic auaricia multos excecauit. mentesq eoꝝ a veritate ad falsitatē ꝑmutauit. Est nāq q̄dā secta heretic⁹ qb⁹ oīa solēt ee cōia nō solū auꝝ z argētū, sed etiā vxores z filie ꝛc. Hij em̄ qs videt pauꝑes ad eoꝝ errores p munera allicīūt, ꝑmittētes oīb⁹ subuenire, sic sūt Baldek. Hij occulte sctaz eccl'iaz diffamāt i ꝓuincial' suis sacra spernūt dicētes, pt auaricia inuēta a sacerdotib⁹. Sacerdotib⁹ detrahūt decias a xpo in noua lege firmatas, z a dño ꝺo in lege veteri institutas eccl'ias tradere negligūt, z oīa ordiata ad dei honorē z salutē aiaꝝ īpediunt z postponūt, de qb⁹ apl's. j. Thi. iiij. In nouissimis tpib⁹ discedēt q̄da a fide. attendētes spiritib⁹ erroris z doctrinis demōioꝝ et ypocrisi loq̄ntiū mēdacia, phibētiuz nubere, abstinere a cibis qs deꝰ creauit ad pcipiēdū cū gr̄ārū actōe fidelib⁹. Ide qb⁹ etiā hr̄ extra de here. ad abolendam. Uniuersos qui de sacro corpis et sanguinis dñi nr̄i ihu xpi vl' de baptismate. seu pctō ꝓfessione. aut ꝺ matrimōio vel reliq sacris eccl'iasticis aliq sentire aut docere ñ metuūt ꝯ sacrosctā romaneccl'ia p̄dicat z obſuat, et gñal'r q̄tiēscūq eadem romana eccl'ia vel singuli epi p ꝺyoceses suas cū ꝓsilio clericoꝝ hereticos iudicauerint, ꝑpetuī anathematis vinculo īnodam⁹. hec Luci⁹ terti⁹. Et rōnabil'r anathematizāt q̄ dicūt sacra eccl'ie nil pdesse, nec suffragia defunctis valere ꝛc, falsificantes doctrinā xpi roborata z ꝓfirmataz q̄nq sigillis et plagis eius vnde totā efficaciā z virtutē sacramēta sumpserūt. ℟ Voluit em̄ saluator nr̄ ꝺ quēlibet morbū sufficientissimū adhibere remediū. Est em̄ duplex morb⁹, scz culpe z pene, si morb⁹ culpe, aut originalis

Feria tertia post Letare

aut actuaľ, ꝺ oꝛigialē culpā exhibuit baptiſma in remediū. Ꝺ Ilāt actuaľ cꝛpa aut venialaľ aut mortaľ, ꝺ venialē dedit extremā vnctiõꝫ aquā bñdictā ⁊ mꝛta alia, ſi mortaľ pniam. In remediū aũt pene exhibuit ⁊ dedit efficaciā q̃ttuoꝛ alijs ſacrīs ꝺ q̃ttuoꝛ penalitates inflictas hoīb⁹ ex pcto, q̃ ſũt ꝓcupia, infirmitas, ignoꝛātia ⁊ malicia. Cõtra ꝓcupiam eſt mr̄imoniū, ꝺ infirmitatē ē ꝓfirmatio, in q̃ datur ſpūſſctūs ad robur, ꝺ ignoꝛātiaꝫ oꝛdo, ꝺ malicīā eucharīſtia q̃ eſt ſacr̄m charitatſ. hec em̄ ſacra rōnabiľr a xp̃o oꝛdinata ſũt ⁊ a ſpū ſctō inſpiꝛata ꝓ oīm̄ neceſſitate hoīs, vt pctā tollāt. ⁊ hoīeꝫ advitā etnā diſponāt, ⁊ non vt uaꝛiciam clericoꝝ nutꝛiāt vt hereticī dicūt. ☞ Tertio ex luxuria grādis ꝓcedit hereſis quoꝛūdā q̃ tracti ꝓcupia mulieꝝ cõuenticula celebꝛāt, vꝛoꝛes ꝓꝛias publicāt ⁊ filias vt alijs mulieꝛib⁹ ꝓmiſceꝛi poſſint. Hij etiā officiū p̄dicatiõis ſibi vſurpant ⁊ occulte p̄dicant vt luxuriā ꝓmendent, ⁊ ꝓtinētes pſõas ⁊ ꝓtinentiā vouentes vituꝑent, q̃s oīs ſctā catholica eccl̄ia excõicat, vt babeſextra ō he, cū ex iniuncto. vt ſic ꝺr. Licet deſideriū intelligendi ſcꝛipturas diuinas. ⁊ ſm eas ſtudiū exhoꝛtandi, repꝛehendendū nõ ſit ſed potius ꝓmendanduꝫ, in eo tñ apparent q̃dam laici merito arguēdi q̃ occulta ꝓuēticula celebꝛāt officiū p̄dicatiõis ſibi vſurpant ſacerdotum ſimplicitatē illudūt ⁊ eoꝝ ꝓſoꝛtiū aſpernant q̃ talib⁹ nõ inheꝛēt. Deus em̄ lux vera q̃ illuminat omnē hoīem venientem in hūc mundū intantū odit opa tenebꝛaꝝ. vt ap̄los ſuos in mūdū vniuerſū p̄dicturos euāgeliū oī creature miſſuꝝ eis p̄cepit apte dī. Quod dico vobis in tenebꝛis dicite in luce, ⁊ qđ i aure auditis p̄dicate ſup tecta. ☞ Cõtra hāc hereticā pꝛauitatem ꝺz homo ſe cauere vt talia occulta non viſitet. falſam doctrinam cõtra fidē ⁊ veritatem manifeſtā nõ attēdat, nec hmõi enoꝛmitatib⁹ aſſentiat, ſed reclamet ⁊ ꝑdeat, vtꝫ ꝑ penā ⁊ maledictõnē eternā euadat, qꝛ nõ ſolū q̃ nouā ſectā ⁊ hmõi hereſes fingūt ſunt hereticī cenſendi ⁊ excõicati, ſed etiā q̃ talia aſſentiūt ſunt hereticī, xxiij, q. iij, hereticꝰ. Ūñ Ceſarīꝰ narrat in ꝺyalogo qđ tpe henꝛici impatoꝛis cū Lucīꝰ papa in veꝛone ciuitate moꝛā feciſſet mr̄tis tā eccl̄iaꝝ ꝓlatis q̃ etiā regni ꝓncipib⁹ ibidē ꝓgregatſ, Fuit etiā ibi q̃dā gotſcalcꝰ tūc canonicꝰ maꝛtis eccl̄ie ī colonia, cū fratre ſua Eberbardo canonico ſācti geoꝛgij, q̃rū hoſpes pene ſingulis noctib⁹ cū vxoꝛe ⁊ filia de domo ꝓꝛia egrediebaľ. Qđ cū Eberhardus ꝓſideraſſz ſecutus illū in domū q̃ndā ſubterraneam ſatis āplā, in q̃ multis ex vtroq; ſexu cõgregatſ q̃dā hereſiarcha ꝑmonē blaſphemie plenū cūctſ tacētib⁹ fecit, ꝓ quē moꝛes ⁊ vitā illoꝝ inſtituit, demū extincta cādela vnuſq̃ſq; ſibi ꝓximā inuaſit, nullā hñtes dīam inter vꝛgines ⁊ vidua, ⁊ dñam ⁊ ancillā, ⁊ qđ hoꝛribiliꝰ eſt ſoꝛoꝛē ⁊ filiā. Eberhardꝰ ꝟ videns vtputo iuuenis vanus ⁊ luxuꝛioſꝰ ſimulās ſe diſcipulū hoſpitis ſui filie vel alteri cuilibet puelle in ſermõe ſeꝝiūxit. Cūq; ꝟ attēptaſſet bñ ad annū dimidiū, mgr̄ cūctis audientib⁹ ait, Juuenis iſte tā ſepe freq̃ntat auditoꝛiū nr̄m. cito eꝛit abilis ad docēdū alios. Hoc audito ampliꝰ nõ intrauit. Qui ꝟ narrāte fratri ſuo gotſchalcꝰ canonicꝰ eū arguit q̃re ꝟ attēptaſſet. ⁊ eū hereticū noīauit, Ipe rñdit ſe hāc ꝓuenticulā nõ freq̃ntaſſe ꝓpter hereſes ſz ꝓpter puellas. Talē vita hereticoꝝ q̃ ꝓpter luxuriā nõ ſolū vꝛoꝛes ⁊ filias publicāt, imo deū blaſphemāt ⁊ mr̄z miſericoꝛdie ⁊ totaꝫ eccl̄iam opꝛobꝛioſe diffamant. Hij ſunt falſi ꝓphete de q̃b⁹ hoꝛtatur Dath. vij. cauere dicens. Attendite a falſ ꝓphetis q̃ veniunt ad vos ⁊c.

Secūda pars in qua

oñdit obulatio laudabilis nr̄i ſaluatoꝛ. ibi. Nõne moyſes dedit vobis legē ⁊c. Nā iudei malicia excecati xp̄i opa nolebāt credere eē opa dei ſed demoni aſcꝛibebāt, qꝛ ſabbatū violauit ſanādo eoꝝ infirmos, q̃re dicunt ei, demoniū hēs, ſ, in cuiꝰ ptāte hec opa facis Lex em̄ dei p̄cepit cuſtodiꝛe ſabbatū. Sed xp̄s rñdēs repꝛhēdit eos ō legis trāſgreſſione dī. Nõne moyſes dedit vob legez, ſ. Exo. xx. Nõ occides iuſtū ⁊ inocentē, ⁊ nemo ex vob facit legē, exq̃ q̃ritis me interficere hoīem in nocētē ⁊ iuſtū, ⁊ ꝟ ē ſignū q̃ eſtis p̄uaricatores legis. ☞ Moꝛaliter eſt notandū qđ ſicut cecus ꝑ baculū diꝛigitur et artiſta ꝑ regulam, ſic appetitus noxius hominis regulis ⁊ legib⁹ coaꝛtatur ⁊ diꝛigit. quare Greg. ix. in ꝓhemio decre. dic. Lex iō p̄dit vt appetitus noxius ſub iuris regula limitet ꝓ quā gen⁹ hūanū vt honeſte viuat alterū ñ ledat ius ſuū vnicuiq; tribuat informat. Unde legit, ff, de oꝛi, et ꝓceſſu iuris ciuil, l. j. q̃ plus

romanus ꝑmo sine lege sine iure sola ꝓtāte regis gubernabat. sed postea aucta ciuitate ꝑpl's sine lege trāsiēs eā rex in tres diuisit p-tes q̄s ptes curias appellauit. q̄ tūc reipub-lice curā p sn̄ias ptiū eaꝝ ipēdebat. ita legesq̄ sdā ad ꝑpl'm tulit. Iteꝝ cepit ꝑpl's roman⁹ iure incerto magꝭ. ꝙsuetudie vti q̄s eis p la tā legē ordinata fuerāt vsq; ad. xviij. ānos. ſz ne ꝺ diuti⁹ fieret placuit publica auctoritate. xviij. ꝙstituī viros p q̄s peterētur leges a grecis ciuitatib⁹. z ciuitas fūdaret legib⁹ q̄s in tabul' eburneis. xij. pscriptas ad oculos hoīm posuert vt apti⁹ oīb⁹ appareret. Dīc ap parat⁹ q; añ q̄z ꝺ fieret greci miserūt romam sapientē q̄ndā vt explorareret an digni eēnt ro mani legib⁹. q; cū romā venisset romani cogi tātes q̄d poterat fieri q̄ndā stultū ad dispu tandū cū greco posuert vt si ꝓderet tandē de risio esset. Grecus disputare cepit. z eleuauit vnū digitū. vnū deū signās. stult⁹ ꝙo credēs q; vellet ip̄m vno oculo cecare. z ipe eleuauit duos. z etiā cū eis pollicē sic natural'r euenit q̄si cecare eū vellet de vtroq;. Grec⁹ aūt cre-didit q; trinitatē oīderet. grec⁹ iteꝝ manuꝫ aptā oīdit vt oīderet oīa nuda ꝺo. stult⁹ ār timēs maxillā sibi dari pugnū clausū q̄si re-pcussurus leuauit. grecus intellexit q; deus oīa clauderet palmo. Et sic credēs romanos dignos legib⁹ recessit. z leges fec̄ hūs sapiē-tib⁹ ꝙcedi in ciuitate athenaꝝ. z lacedemoniū instl. de iure natu. §. z nō elegant'. z sic leges a grecis originē habuerunt. sic̄ z q̄libet scia. vt ꝑscian⁹ testat' in ꝑn. sui tractat⁹. Ad ppo-situ nos assil'amur romanis q̄ ex nob⁹ legem nō habuim⁹. ſz a ꝑncipio a grecis. i. celesti ge rarchia a tota trinitate a q̄ oīs scīa originē ha buit. Ex ꝑim⁹ hō i creatōe legē q̄lit viue re deberet sūpsit. z post fm varietatē tpis. vt vitā hō directe a ꝑncipio ad medīū. ꝺ medio ad finē q̄ ē ꝺo⁹ dirigeret z regularet. als z ali as leges a ꝺo accepit. q̄ ē ꝑncipiū z medīū et termin⁹ ꝺoīs legislatōis. vt ꝺr in aut'. de ꝑuil'. doris. col'. viij. Accepit nāq; homo

In statu innocētie legem rōnis.
In statu negligentie legem timoris
In statu clementie legem amoris.

Hā cū a ꝑncipio deꝰ hoīm regē fecerit z do minū vniuersoꝝ legē sibi indidit rōnis. vnd̄ sez alios regere posset. q̄ lex nature ꝺr. qz ink ta ē natural'r oī boī imutabilit' iudeo gentili et xp̄iano. p hāc eīm legē hō ꝺz cognitiōz z i-telligit q̄d bonū q̄d malū. iniurīā nemini in ferre. neminē fraudare. a plurio abstīere. alie no cōiugio insidiari z c̄ ꝙsil'ia. q̄ cōcludit in hūs versib⁹. Quō tibi vis fieri fac z alteri. Et q̄ tibi nō nec alteri facias. ꝑ hāc legē ob ligamur ad oīa moralia z virtutes morales. nec aliqs excusat. Vñ apl's. Gētes q̄ legem scriptam. s. moysi nō hūt. sicut iudei. natura liter faciunt ea que legis sunt discernēdo. ſz bonum a malo. Et in cañ. dis. j. ꝙsuetudo ꝺr si rōne lex ꝙsistat. lex erit et omne q̄ rōne cō stiterit. Ad v. Sed. d. cum hō p rōnem tene atur z obligeꝰ ad moralia. an solum moralia hoīem iustificent sine fide. Dico q; nō. Heb. xj. Sine fide impossibile ē ꝺo placere. si er-go hūs oīa moralia nō hūs fidē nō ē ꝺo ac ceptus. etiā nō ē iustificatus. sequit' ex illo q; multi. ꝓpt fidem z añ legē z in lege facientes moralia bona sunt saluati. Quō ꝑz Hebre. xj. vbi plures ex eis enumerant'. z eis ibidē ꝺr. Iuxta fidē oēs defuncti sūt non acceptis re promissiōib⁹. vñ Gen̄. xv. ꝺr. z Gal'. iij. Cre-didit abraam ꝺo z reputatū ē ei ad iusticiā sup q̄ dic̄ Hico. ꝺ lyra. q; abraam ex fide xp̄i venturi iustificat⁹ fuit. Ex q̄bus dictis ꝑz. q; nō solū hūj qui in lege scripta vel gratie sunt ꝺo placent. ſz etiā qui iuxta legem rōnis dedit ā vixerunt moraliter ꝺo placuerunt.

Dō Iō eā nullus trāsgredi ꝺz consentiendo legi mēbroꝝ q̄ huic ē ꝺrīa. vñ apl's Ro. vij. Ui-deo aliā legē in mēbris meis repugnātē le-gi mentis mee. Iste ei due leges hūt se adin uicē sicut due filie vni⁹. de q̄bus Esopus talez ponit fabulā. q; p̄ carū vnā nuptui dedit fi-gulo. alterā ortulano. Nō longe post visitā-do eas. venit ad illā quā ꝺdit ortulano. que rs q̄d ageret. Cui illa rndit. P̄ si de⁹ dede rit nob⁹ pluuiā ad irrigādū ortū hūs erit nob⁹ Uenit ad alterā sil'r q̄rēs. Cui illa p̄ si de⁹ dederit siccitatem vt vasa lutea valeam⁹ exic care hūs erit nob⁹. Et dixit ille hō. Nescio si rogare debeā deū ꝑ pluuia vel ꝑ siccitate. Ad ppositū. ille due filie sunt caro z spūs. q̄ fm apl'm Gal'. v. sibi inuicē aduersant'. ſz caro illa vt filia petit frequēter pluuiaz. i. delecta tionē carnalē que militat aduersus animaz. Spūs aūt alia filia petit siccitatē. i. tpantiā z abstinētiā rōnabilē. sed quia spūs ē nobili or filia z id desiderat q̄ bonum ē. desiderio suo satisfaciēdū ē. z desideriis carnis nō ē cō descēdendū. Quō iubet vas electiōis Gal'. v.

Feria tertia post Letare

dices. Spū ambulate z desideria carnis nō pficietis. Hz q̄uis de⁹ dederit nobis legez dirigētē ad celestia, eā tū pauci fuāt, iclinan tes se potiꝰ ad modū asini ad desideria car nis. ¶ Queris q̄ sit illa lex nature. vel q̄n fuerit hoī data. Dico q̄ lex naturalis seu ius naturale inchoīa ꝑmatū obtinet, z dignitate añcellit. vt hī dis. v. hec q̄. vt hī ibidē in glo. q̄ añcedit alia iura origine. Añcedit qz ince pit ab exordio rōnal' creature. Itē dignitate ꝑcellit. qz ḃ ius nullā patit imutatōz. Nā si q̄d ē ꝑ̄rium iuri naturali illud incōgruū est. Itē añcedit ap̄litudine, qz iure naturali oīa sūt cōia, hz ḃ ñ ē alio iure. Itē añcedit sñie rigore, qz ꝑ̄ ius naturale nulla fit dispensatio hz aduersꝰ alia iura sepe. Dixi ꝓmo q̄ lex naturalis ꝑcedit origine alia iura positiua, pba tur, qz oīs leges seu iura positiua in ꝓcessu tpis emanarūt. ius aūt naturale in ꝓncipio mūdi durabit vsq̄ in finē, vñ dis. v. Hec que dz de lege naturali q̄ incepit ab exordio rō nalis creature. Sup q̄ dic glo. q̄ inceperit p intelligētiā nō p essentiā. imoverꝰ possz di ci q̄ incepit q̄ ad vsū, qz ius naturale, i. natu ralis eqtas ab eterno fuit. Dico scōo q̄ ꝑcel lit dignitate, qz nullā patit imutatōez cuz scribebat i cordibꝰ hoīm, vñ Augu. ij. ꝓfess. loq̄ns de lege naturali dic. Lex tua scripta i cordibꝰ hoīm, quā nec vlla q̄dē delet iniq̄tas. Hoc idē hī di. vj. Nō ē pctm̄, §. hȳs, ita. ℟ Sed ꝑ̄, de lege nature ē q̄ nullꝰ innocēs oc cidat. adulterū nō ꝓmittat nec furtū, sed illa inuenīunt a deo eē mutata. Nā deus ꝑcepit abrahe q̄ filiū suum innocentem occideret. Gen. xxij. Itē ꝑcepit iudeis vt mutuata va sa egyptioꝝ surriperēt. Exo. xij. Et precepit Osee vt vxorez fornicariam acciperet. Osee. j. Dico q̄ naturali morte oēs morīūt taz inno cētes q̄z rei, q̄ q̄dē naturalis mors diuīa po testate iducit ꝓpt̄ pctm̄ originale, ℞m illud. j. Regū. ij. Dñs mortificat z viuificat, dō absq̄ alīq̄ iustitia pōt ℞m mādatū dei infligi mors cuilibet hoī vel innocēti. Silr accedens ad mulierē alienā cōmittit adulteriū, si aūt ḃ fa ciat ex mādato dñi aliena nō est, nec ꝓmittit adulteriū Et eadē rō est de furto, q̄ q̄cūq̄ ac cipit aliq̄d de mādato dei q̄ ē dñs vniuerso rū, ñ accipit alienū sic filij isr̄l egiptijs fecerūt. ¶ Dixi tertio q̄ iure naturali oīa sūt cōia, hz ḃ expsse dis. viij. differt, vbi dz q̄ iure na ture oīa sūt cōia oībꝰ, q̄nō solū inter apl'os seruatū credit q̄ habuerūt coz vnū z animaz vnā in deo. verūtā ex p̄cedēti tpe a phīs tra ditū inuenit. Nā apud platonē illa ciuitas iustissime ordinata tradit, in q̄ q̄sq̄ ꝓpios ne scit affectꝰ. Jure ꝯo ꝓsuetudis vel institutio nis ḃ meū ē, illō ꝯo alterꝰ ꝓpter q̄ hī in. c. seq̄nti, s. q̄ iure. ¶ Tolle iura imperatoris, z q̄s audet dicere hec villa mea ē, meꝰ ē iste seruꝰ mea est hec domꝰ. Hz ꝑ̄, quia sic sequeret q̄, ordo nō deberet eē in hoībꝰ z in mūdo. q̄d el set inconueniens. qz oēs essent equales, z sic tolleret fructus, amicitia inter vxores z libe ros. frēs z cōsanguineos. z pī filie iungeret, et filiꝰ mr̄i, z pl'aris vxori ꝓncipis, q̄ omnia essent inconuenientia, nō em̄ natura patit vt diligantur cōes femine sicut vxores. z alij fi lij sic legitimi filij, alieni sic frēs. ℣ Et taliter arguit Arest. ij. politi. in pn. ꝑ̄. Plato nē q̄ oīa eē cōia estimauit optimū. Dico q̄ ō lege nature simpl'r n̄ omnia dñt esse cōia, qz q̄dam ex instinctu nature z lege naturali sūt exempta, nec coniuges debent esse cōes, nisi ad vsum obsequij z dilectionis, non autē q̄ ad vsum carnalis copule, vt habet sup ꝑbo z ꝓluges. xij. q. j. dilectissimis. Nam z in sta tu innocentie, vbi simpl'r omnia fuissent cō munia, z ad imperiū rōnis oīa membra fuissēt mota. mulieres tū q̄ ad vsum carnis nō fuis sent cōes Et ibī ponit in ꝓncipio, ff. vbi dz q̄ ius naturale est maris z femine ꝓiunctio, quā nos mr̄imoniū appellamus, z ḃ fuisset etiaz añ pctm̄ in statu innocentie. vt dicit sanctus Tho. in. iij. sup sen. dis. xxvj. q. ij. ar. iij. Et si sic plato senserit q̄ oīa essent cōia q̄ ad vsum obsequij z dilectōis bñ sensit, si aūt ad vsuz carnis bñ impugnat ab Arest, z ḃ videt sen sisse ex eo q̄ dicit i thimeo, hoc impossibile fore inesse ꝓpter varias passiones diuersoꝝ hominū, tū pragmāti viuūt in cōi, sz vxores hūt determinatas, nō ppt̄ libidinez sz sobol amore, vt hī in epla quā Alexander scripsit. Ita z apli oīa habuerūt in cōi. tū illa q̄ de le ge nature deberēt esse exepta magis dilexe rūt, sic ꝑ̄ie credendū ē q̄ bea. Petrꝰ petronel lam filiā suā plꝰ dilexerit q̄z aliā iuuenculā, z alij discipuli suos ꝓsanguineos, z sic ordo q fectus seruabat inter eos. sic ordo magis p fectꝰ ē inter religiosos q̄ omia hūt in cōi. ℟ Sic cōis possessio vna libertas oīm de iure naturali ē inducta. Hz mō distigue, possessio z seruitꝰ nō sūt a natura inducta sed ꝑ hoīm

rõnem ad necessitatẽ hũane vite istituta, nec ꝑ ħ lex nature ẽ mutata, sz ꝑ additiõz magis declarata, sic etiã de multis videt eccl'ia dispẽsare vt de violatõe sabbati, qõ tñ nõ ẽ ita, cũ sint ꝓcepta dei, sz bñ ea ad intellectũ legislatoris interptat tẽ. ℟ Scõo hõ accepit legẽ timoris q̃ fuit lex moysi magis ꝓ inflictiones penaꝝ cohibẽs manũ q̃z animũ, de qua apl's Gal. iij. Lex ꝓpt trãsgressores posita est, vbi em ẽ varietas morboꝝ, ibi necessario hz diuersitas remediorꝝ. Cũ aũt post diluuiuz apl's peculiaris dei multiplicaret, ne ritu gẽtilitatis ad ydola cõuerterẽt, sz vnũ vez deũ coleret, z moribz z ceremoñjs ab alijs distingueret dedit eis dei leges q̃bz iustificari possent, z in dei volũtate ꝓmanere. Hz q̃rit an ꝓcepta veteris legis iustificauerint ea ꝙ tenes. Ad qõ rñdendũ ꝓmitto vnã distinctõez vicz q plura sũt ꝓcepta veteꝛ legꝭ, q̃dã sunt moralia quedam ceremonialia z q̃dã iudicialia. Precepta moralia efficaciã hñt ex dicta mĩe naturaꝫ rõis, z cessante lege eẽ ñ desinũt a ꝓncipio em mũdi ĩceperũt z durabũt vsq̃z ĩ finẽ sp. Ceremonialia aũt ꝓtinẽt ad cultũ dei z sunt figuralia, et cessabãt figurato aduenie'te, s. xpo in ꝓmulgatõe euangelij, ita vt si quis postea seruaret peccaret mortaliter. Judicialia aũt ꝓcepta sũt hec q̃ ꝓtinẽt ad ordinatoz boĩm adiuicẽ. z vim obligãdi ñ hñt ex sola rõe, sz ex sola institutõe, z lege cessãte nõ obligãt, sic nec ceremonialia, tñ si q̃s ꝓnceps in suo regno eadẽ ꝓcepta ordiret seruari nõ peccaret, dũmõ ea intẽtõe ñ faceret vt vim haberẽt ex veteri lege. Nõ tñ iustificabãt ipas ꝙtẽtes, ꝓbaꝫ, alias seq̃reꝫ q̃ xps fuisset inutiliꝫ incarnat⁹, z legẽ dedisset ꝑ quaz opteret iustificari, etiã sine cã mortu⁹ eẽt, qõ nõ ẽ dõm. ℟ Cõtra, sacerdos ꝑ aspsiõez sanguinis vituli explabat sãctuariũ ab ĩmũdicijs filioꝝ isrl z ꝓuaricatõibz eoꝝ atq̃z peccatis, ḡ legalia ꝙtutẽ habebãt iustificãdi a peccatis. Nõ ꝓz Leui. xvj. dico q̃ legalia nõ poterãt in se realiter ꝓtinere ꝙtutẽ ꝓfuẽtez a xpo incarnato z passo, sic mõ ꝓtinẽt sacra noue legis, nõ poterãt a pctõ mũdare, sic apl's dicit Heb. x. q̃ impossibile ẽ sãguine. s. thauroꝝ z hircoꝝ auferre pctã. Poterat aũt mẽs fidelis tpe legis ꝑ fidẽ xpi ꝓtegi incarnato et passo. z ita ex fide xpi iustificabaꝫ, cuius fidei ꝓtestatio erat hmõi ceremoniarũ obseruatõ inquãtũ erat figura xpi. Et iõ ꝑ peccatis offerebãt sacrificia q̃dã in ve.le, nõ q̃z ipa sacrificia a peccatis mũdarẽt, sz q̃z erãt q̃dã ꝓtestatiões fidei q̃ a pctõ mũdabãt. Autoritas ãt ꝓdicta intelligit de peccato seu immũdicia carnis nõ mẽtis, sic apl's dic Heb. ix. q̃ sanguis thauroꝝ z hircoꝝ, z cinis vitule aspsus inq̃natos sanctificat ad emũdatiõz carnis ñ mẽtis. ℟ Scõo cõcludo tempore legis et ante legẽ z absq̃ obseruantia veteris legis poterãt aliqui saluari, ꝓbaꝫ ꝑ Dyoñ. de eccl. terarchia, c. ix. vbi ex intentiõe hanc ꝯclusiõnẽ tenet dicens, q̃ multi gentiliũ per angelos reducti sunt in deũ, imo ad dignitatẽ q̃ndã sunt sublimati sicut melchisedech qui fuit sũmⁱ sacerdos. Qõ etiã tenet dñs Alber. glosator eius. qui etiã inter alia loquẽs de viris perfectis de gẽtibz nominat melchisedech Job iz ab abraam descenderit z isaac, nõ tñ fuit de filijs israel, quia ab israel nõ descendit, sed a fratre suo esau. z quintus fuit ab abraam, vt habeꝫ in tertio prologo super Job quem tñ nõ oẽs biblie habent. Isto tamen non obstante sanctus reputatur. vt ex libro suo clare patere potest. ℟ Ex quibus sequit bene correlarie q̃ pie credendũ est z tenendũ q̃ plures phĩ sunt saluati, maxime ãt Plato et Aresti, ex eo q̃ moraliter erant boni z virtuosi viuerunt et catholice in suis libris sunt locuti. Nam plato dixit in thimeo q̃ mundus a deo esset factus, et bonitas cã fuit factionis mundi z origo omnium rerũ. Itẽ narratur in hystoria Romanorũ, z habetur scõa scõe. q. ij. ar. vij. solu. tertij argu. q̃ inuentũ fuit q̃ddam sepulchrum in quo iacebat homo mortuus, et dicunt plures q̃ fuit Plato, habens laminã aureaz in pectore in qua erat scriptum, christus nasceꝫ ex virgine z credo in euz. In Aresto. hoc idem apparet qui dicit in li. de secretis secretoꝝ. q̃ deus gloriosus creauit hominẽ z fecit eum nobilissimũ animaliũ, z in li. de morte Aresto. qui intitulatur de pomo dicit q̃ creator de nihilo fecit ens. Et ibidem dicit melõ phs discipulus Aresi. q̃ abraam erat sapiẽtior omnibz q̃ ante ipm fuerũt, intellexit q̃ tota generatio sua ibat in errorẽ, z tunc precepit ei deus vt immolaret filiũ suũ vnigenitũ, et voluit ħ facere. vt tũc eẽt pfectus ad seruitiũ dei, et ñ est secutus viam pris sui q̃ adorabat ydola. Et tunc ferꝫ dixisse Aresi. placet mihi responsio melõis, z multũ ꝓmones sui placuerũt nob

Feria tertia post Letare

z ꝟitatē dixit, z ꝓfiteor ꝟba sua z laudo ītentionē suā Ecce q̄ clare ptz q̄ p̄dicti ꝓbi sensērūt de hūs q̄ sūt fidei. R. Tercio i statu clemētie siue gr̄e dr̄ dedit homini legē amoris, s. euāgelij xp̄i, qđ nō dedit i tabulis lapideis sic legē patrū, sz lex fidei scripta ē p spm̄ sctm̄ in cordibꝫ fideliū. Vñ Aug. de spū z lr̄a dicit Sicut lex patrū fuit i tabul' lapideis. ita lex fidei scripta ē in cordibꝫ hoim̄ siue fideliū. Itē ap'ls. ij. Thoi. iij. loq̄ns Corinthijs p̄mīsit i hec ꝟba Quonia epla xp̄i ē mīstrata a nobis z scripta. nō attramēto sed spū dei vlui, non in tabul' lapideis, sz i tabul' cordis carnalibꝫ, i cordibꝫ p charitatē dilatatis. Sz d, q̄ ē dīa inter legē nature īditā cordibꝫ hoim̄, z nouā q̄ etiā p spm̄ sctm̄ inserit. Dico q̄ lex naturalis īdit hoī sine supaddito dono gr̄e, sz lex amoris, s. noua p supadditū noue gr̄e indit, et tō nō solū indicat q̄d sit faciēdū vt lex nature sz etiā adiuuat ad īplendū Differt etiā noua lex a veteri, q̄z lex vet' ē q̄l pedagoga pueror. Bal'. iij. Iō b. Aug. ad numatianū manichei discipulū dīaz legis z euāgelij dixit esse timorē z amorē. Iō lex vet' sic pueris z imperfectis p ꝟminatiōes penaꝝ z pmissionē rerū tpaliū induxit antiquos ad obſuātiaz mandatoꝝ. Lex aūt noua cui' ꝟtus p̄ncipalit cōsistit in ipa spūali gr̄a indita cordibꝫ dicit lex amoris, que pmittit spūalia bona z eterna q̄ sūt obiecta ꝟtutis. p̄cipue charitatis z ita p se in ea inclinat, nō q̄l in extranea, sz q̄l in ꝓpria Et ꝓter ꝟ ē lex vet' dr̄ cohibere manū nō a nimū, q̄z q̄ timore pene ab aliquo pctō abstinet ñ simpl'r el' volūtas a pctō recedit sic volūtas isti' q̄ amore iusticie abstinet a pctis, z ꝓ ꝟ lex noua q̄ ē lex amoris dicit etiā anim cohibere. Fuerūt tñ aliq̄ in statu veteris testamēti hñtes charitatē z gr̄am spūsctī q̄ p̄n cipalit' expectabāt spūales pmissiones z etnas Et fm ꝟ ptinebāt ad legē nouā simpl'r. Etiā in nouo testamēto fuerūt aliq̄ carnales, non dū ptingētes ad pfectiōez noue legis, q̄s optunit etiā in nouo testamēto īduci ad ꝟtutis opa ꝓ timorē penaꝝ z p aliq̄ tpalia pmissa // Sz q̄rit vtrū lex noua sit grauior lege veteri Et videt q̄ sic, q̄z qđ se hz p auditiōez ad aliud ē grauius illo sz lex noua hz se p modū additionis. Dar. v. Nō veni soluere legē zc. Nisi iustitia vr̄a abūdet plus q̄z scribe zc. Contra Matth. xi. Jugū em̄ meū suaue ē z on' meū leue. Dico q̄ in lege veteri tria oportet ꝓsidere, s. p̄cepta moralia. ceremonialia z iudicialia. Si em̄ ꝓparem' legē nouā ad antiquā quātū ad p̄cepta moralia. sic eadē sunt hic z ibi. hic tñ sūt magis explicita Si aūt ꝓparem' legē nouā ad antiquā quātū ad p̄cepta ceremonialia. tūc lex ātiqua longe grauior est quātū ad multitudinē z q̄ntū ad graulitatez z difficultatē fuādi. vñ Aug. ad Januarium refert q̄ rabbi moyses numerauit in lege sexcenta p̄cepta. In lege aūt noua nō sunt nisi vij. sacramēta. ad que tñ nō omnes obligātur. s. ad ꝓiuglū z ordinē. Si aūt cōparem' legē nouā ad veterē penes iudicialia tūc lex noua leuissima ē q̄z nulla iudicialia xp̄s imposuit. Ad argu. dicēdum, q̄ lex noua se habz p additionē intelligēdo explicationē. nō aūt alio mō supaddit nec ad iudicialia nec ad ceremonialia nec ad moralia zc.

Tertia pars in qua

ostendit iurídica iudeoꝝ cōfutatio. ibi. nolite iudicare. s. ꝓ quo nota, q̄ ꝓbarisei iudicia excecati z malicia legē solū attēdebāt exterīsece iuxta lr̄am. quasi solū ꝓhibens opa seruilia fieri die sabbati, z sensū legis qui nō ꝓhibet opa pietatis z salutis sed potiꝰ iubet fieri die sabbati nō curabāt. z iō xp̄s qui iuxta sentētiā legis opa pietatis exercuit redargue rūt. Ipse aūt eos ꝓp̄ijs suis actiōibꝫ cōfutabat de circūcisione quā fecerūt die sabbati, q̄ tñ circūcisio nō fuit ex lege di. Unum opus, s. pietatis feci. curādo. s. palitici in sabbato z omnes miramini. Haz moyses dedit circūcisionē. nō q̄ esset ex lege, quia nō inclusit in p̄ceptis legis, cū sit q̄ddā ceremoniale sed quia fuit ex patribꝫ. s. abrahā. q̄ ipaz accepit in signū salutis. quā vos facitis i sabbato, z q̄ est tantū fm ptē corporis. Ego autem in sabbato totū hoiem sanū feci. cū magis licita sit z melioꝝ sanatio hois in aīa z corpore q̄ circūcisio tm̄ corpalis. Et iō nolite iudicare temerarie fm faciē, id ē. exteriorem apparētiam z litteram simplicē que occidit, sed sensum inspicite et veritatez, z videbitis me nō violasse sabbatum zc. Et Moraliter. cū nobis soluz ꝓstent exteriora etiā debiliter, z de interioribꝫ nihil sciamus. quoꝝ deus solus cognitor est. valde friuolum z malicio sum ē nobis iudicare occulta hoim̄ z vsurpare diuinū officium. Actio em̄ hois indifferēs

ad bonũ z malũ.cũ ẽ nobis dubia interptari dz ad meliorẽ ptẽ.vt habeat extra ō reg.iu. Estote misericordes. Sup q̃ ẏbo dic Beda in ome. In h̄ loco nil aliud nobis p̄cipi estimo nisi vt ea facta ī q̃bꝫ dubiũ ẽ q̃ animo fiant ī meliorẽ ptẽ interptemur, q̃ em̃ scriptũ ẽ,ex fructibꝫ eoꝝ cognoscetis eos. de manifestis dictũ ẽ,q: secretoꝝ cognitor z iudex deꝰ ẽ ꝓpriũ,dis,erubescat. Manifesta aũt sũt q̃ nō p̄nt bono animo fieri,vt stupr̃ũ blasphemie furta ebrietates,z silia.de q̃bꝫ nobis p̄mittit iudicare. Sed ō hāc regulā obiicit. Dubia ī deteriorẽ ptẽ sũt interptāda, extra de homi. ad audiētiā,vbi ōr q̃ si aliq̃s dubitat vtr̃ ex vulnere qō intulit alicui ille sit mortuus dz se reputare homicidā,z nō exeq̃ officium suum.z qui dubitat an sit baptizatus p̄sumit nō baptizatus,tenendũ ẽ q̃ in dubijs illud quod tutius et certius est. Dico q̃ vbi periculũ anime vertitur,illa dubia in deteriorez et tutiorẽ ptem sunt interptranda,in penalibus tñ causis benignius est interptandũ.ff. de regu.iu.l.factũ. Et ō quibꝫ est dubiũ quo animo fiant in meliorẽ ptem sunt interptanda. Unde etiaz q̃libet p̄sumit dignus nisi ꝓbet indignus. extra de scrutinio in or.fa.c. l.in tex.z glo. ✠ De occultis iglr̃ factis hoīm temerarie nullus dz alium iudicare,z hoc ꝓpter tria,scz

Alienitatem dei auctoritatis,
Obscuritatẽ recte veritatis,
Grauitatem ꝓprie iniquitatis,

Primo iudicare temerarie nō debem⁹ cũ alieni sumus ab hac auctoritate q̃ sol⁹ deꝰ ẽ Nã sicut nulli iudici licz subditũ alterius iudicis iudicare,vt dicit.vj.q.iij.iudiciũ. Sic nec hoī cor hois licet iudicare. qō est subditum soli deo.j. Reg.xvj. Homo videt ea que foris sunt deus aũt intuet cor,z ad Ro.xiiij. Tu q̃s es qui iudicas alienũ seruum. Ideo qui occulta hominũ temerarie iudicant dominũ cōtemnũt,sibi officium soli⁹ dei vsurpando,quod hodie valde cōmune est tam viris q̃ mulieribꝫ,z specialiter seniby,. Et ideo quicunq̃ tales sunt:sunt pelores bestijs,serpentibꝫ,z demonibꝫ.naz bestia q̃uis crudelis sit,tamẽ quia ẽ irrōnalis declinat q̃nq̃ crudelitatẽ q̃ nō habz hominẽ inuadere. Iudex aũt temerarius q̃uis sit rōnalis. nunq̃ tñ cessat crudeliter delaniare z dilacerare famam hominis,siue sedeat.vadat,ꝓmedat siue bibat,inter nobiles z ignobiles spirituales z seculares dentibꝫ suis venenosis ꝓximũ insanit z inuadit. quẽ tñ in presentia nō videt. Est etiã pelor serpẽte, nã serpẽs timet hoīem,z lō q̃rit eũ occulte ledere z veneno inficere,si aũt nō poterit fugit ab eo. Hic autẽ habens maliciã serpẽtis ñ timet nec magnũ nec potẽtẽ,nec spũalẽ nec secularẽ sp inficit ore polluto z lingua maledicta. Est etiã pelor dyabolo,q: si dyabol⁹ videt iustũ z sctm̃ non audet eum tangere, dyabolicus autem ille cum viderit hominem sanctum vel honestum.non timet sed eum cōtēnit, eum diffamat z honestatem eius annihilat. quare merito p̄s.ait. Dentes eorum arma et sagitte z gladius,s.lingue eorum acutus. ✠ Scdo ꝓpter obscuritatem z cecitatem recte veritatis iudicare non debemus. Sumus em̃ ceci z ignari de veritate rei, nō em̃ possumus scire qua intentiõe vel quo animo facta fiãt. quia deus solus est scrutator cordium z occultorum vt premissum est. Sed multi sunt qui videnr̃ ee de natura oculi,q̃ videt alia et seip̄m videre nō p̄t. sic isti vident z attendũt facta aliorꝝ,sed sua non ꝓsiderãt,festucam in oculo fratris corrigunt, trabẽ autẽ magnaz in oculo,ꝓprio amouere nolunt. Tales r̃m veritatem nō iudicant.sed r̃m q̃ō in se sentiunt,sicut metallum fusum in modulum formam suscipit quam in se habet, Sic aliqui sũt ita peruersi q̃ iuxta formã z maliciam suã quã in se habẽt oñes alios estimãt vt ī modulo cordis formãt. Hij quasi infirmi ex corruptione gustus omnia insipida z mala iudicant,que tamen in se dulcia z bona ee cōprobant. De quibꝫ Prouer.xvij. Qui iustificat impiũ z cōdemnat iustũ abominabilis vterq̃ est apud deũ. Tales fuerũt illi duo senes iudices inueterati malis.qui condēnauerũt innocẽtẽ susãnã vsq̃ ad mortẽ ꝓpter ꝓpriam cōcupiscẽtiã malam,de quibꝫ Danielis xiij. ✠ y ✠ Tertio non debemus iudicare quēq̃ temerarie,qz forte maiori sarcina peccatorũ sumus grauati q̃ hij quos iudicam⁹ Qui em̃ deficit ī iudicio in eo quod propinquũ est. quomodo iudicat quod remote est. Eccli.vij. Noli querere fieri iudex nisi virtute valeas irrumpere iniquitates. Super quo dicit Gregorius. Debet quisq̃ ꝓprias virtutes perpendere et ꝓ qualitate virium curam scz aliorum suscipere, ne dum

Feria quarta post Letare

delectet in loco glie fiat subdit3 auctor ruine
t q3 grauat pōdere suo, velit fieri iudex alie
na culpa. Durū ē em̄ q̄ nescit moderame
vite sue vt fiat iudex alienevite, h̄ ille, Qui g̃
vult ee iust⁹ incipiat a seipo t faciat de se iudi
cū t nō de alio, q3 fm ap̄lm, j. Thoi, xj. Si
nosipos iudicarem⁹ nō vtiq3 iudicaremur.
Un dixit q̄dā senex sic legit in vitaspatū, q
qñ de⁹ flagellauit egiptū nō erat dom⁹ i qua
nō erat mortu⁹. et dixit discipul⁹, q̄d ē hoc
dixit senex, q3 si pspexerim⁹ pcta nra nō vide
mus aliena. Stultū ei ē boi habēti mortuū
relicto eo abire t flere mortuū pximi sui. Et
item dixit senex, nisi habuerit hō i corde suo
q pcto3 ē de⁹ eū nō exaudit, t dixit discipul⁹
q̄d ē h̄. Dixit senex, si q̄s videt pcta sua ñ cō
siderat aliena. sz ꝯsiderare pcta aliena pricu
losum est, sic q̄ hz radiū solis in oculo direc
te ñ videt solē nec aliq̄ sibi ꝓpinqua, hz em̄ vi
sū quasi excecatū. Sic radi⁹ ē op⁹ bonū vel
aliqua gratia a deo data, quā si hō recipit se
ipm extollēdo t aliū despiciēdo cecus ē. Hz
si in eo q bonū facit adhuc seipm parulpen
dit, t alios in bonis extollit verus iust⁹ est.

Feria quarta post Letare.

Pp Reteriens ihesus vidit hoiem cecū a natiuitate. Et i
terrogauerunt eū discipuli ei⁹ di.
Rabbi q̄s peccauit, hic aut parētes eius vt
cecus nasceret. Joh. ix. Plato in thimeo dic
q nihil ē cui⁹ ortū causa legitima et rō nō p
cesserit. Nā qō rōe caret extirpare necesse ē.
dis. lxviij. corep̄i. Quia aūt infirmitas corpo
ral, sicut ē cecitas siue surditas t hmōi qñq3
ex pcto3 ꝓueniunt. vt dr extra de pe. t re. cum
infirmitas. Qñq3 ex natura vel alia cā disci
puli ignorantes cām huius cecitatis desíde
rantes scire inuestigāt a mgro di. Rabbi q̄s
peccauit ꝛc. ℣ Querit vtrū vn⁹ hō pos
sit puniri p alterius pcto. et videt q non per
Aug. j. q. iij. c. nullius. vbi dr q nullius al
terius crimē maculat nescientē, et Ezech. Fi
lius nō portabit iniq̃tatē p̄is. Contra, dñs
dixit moysi Exo. xx. Ego sum dñs de⁹ tuus
zelotes, q̄ visito peccata patrū in filios. Rñ
dendo dom est q duplex est pena, s. spūalis
t tpalis. Spūali pena nunq3 punit q̄s pro
pcto alterius, q3 spūalis ptinet ad aiam fm
quā q̄libz ē liber sui, et ō illa pena loq̄t Aug.
vbi sup̄, sz pena tpali vn⁹ qñq3 punit p alte
ro t p pcto alteri⁹. Et h̄ tripl̄r, vel q3 vn⁹ hō
tpaliter est res alterius, sic fili⁹ fm corp⁹ est
res q̄dam p̄is, vel seruus ē res dñi sui, t ita
ꝓpter pctm̄ p̄is interdū punit fili⁹, sicut ba
bet. ij. Reg. xij. q fili⁹ dauid quē genuit cum
bersabee vxore vrie ꝓpter pctm̄ adulterij et
homicidij p̄is mortu⁹ ē. Et ꝓpter dñm pu
nit q̄nq3 seruus vel ꝓl's, sicut dr. ij. Reg. vi.
q ꝓl's isr̄l est punitus pestilentia ꝓpter pec
catū dauid numerantis ꝓplm. Alio mō in
quantū pctm̄ vni⁹ deriuat in alte. et hoc vl
p imitationē, sicut filij q imitant pcta parētū
t serui pcta dñorū, et socij socioꝝ. Vl p mo
dū meriti, sic pcta subditoꝝ merent̄ ꝓlatum
peccatorē, fm illud Job. xxxiij. Regnare fa
cit ypocritam ꝓpter pcta ꝓpli sui. Et tā p aliq̄
lem ꝯsensum seu dissimulationem, sicut eti
am boni interdū puniunt cuz malis, q3 eoꝝ
pcta nō redarguerūt. vt ait Aug. j. de ci. dei
Tertio ad ꝯmendandū vnitatē humane so
cietatis. ex q̄ vn⁹ hō debet p alio sollicit⁹ ee
ne peccet. t ad detestationē pcti. dum. s. pena
vnius redūdat in oēs, quasi oēs sint vnum
corpus, vt Aug. dicit de pcto achan. ō quo
Josue. vij. legit. t. vij. sententialiter, q de⁹ fi
lios israel, pmisit tradere iericho ita q nihil
in eo tollerent, nec aurū nec argentū, nec eoꝝ
vasa. ꝯ qō achan peccauit. sumēs de anathe
mate palliū coccineū. t. cc. siclos argenti re
gulāq3 auream t abscondit in terra. Quare
dñs irat⁹ tradidit filios isr̄l in man⁹ hieri
cho. t corruerūt ex eis. xxxvj. homes t sic pe
na vnius redūdauit in alios in detestatōem
pcti, sed cur de⁹ infligit vni cecitatē, alteri sur
ditatē. t hmōi infirmitates. Dicūt doctores
q hoc fit q̄nq3 de causis. Primo ne nimium
homes p supbiā exaltent̄, nam segetes si pmo
multuz crescāt abradunt̄ t pscindunt̄. ne ni
mio viroze t virtute effuso peant et arescant
sic quosdam de⁹ hic castigat aliqua infirmi
tate ne nimiū exaltēt t tandē dānent̄. Exem
plū in paulo cui dat⁹ est stimulus angel⁹ sa
thane ad colaphisandū eū. Jō dicit. ij. Cor.
xij. Ne magnitudo reuelationuz extollat me
dat⁹ ē mihi ꝛc. Ideo metrista dicit. Est q̄ toz
quet ne fastus ei dñetur Scōo datur alicui
infirmitas siue aduersitas, vt q̄s in patien
tia ꝓbet t meritū ei cumulet. Vaz aurū siue
argentū in igne ꝓbat vt purificet t magis cō
mendet t ꝓficiet, sic homo in infirmitatib⁹
siue aduersitatib⁹. Exemplū in Job, in tho-

bla. z martyrib⁹ hic afflictis. Vñ metrista.
Est q̃ torq̃tur vt ide purl⁹ pbet. vel vt ei meritũ cumulet. Tertio vt de⁹ p tales glificetur nã artifex bon⁹ qñq; op⁹ suũ destruit vt in renouatiõe melioris glificet. Sic de⁹ q̃sdã castigat in infirmitatib⁹ vt sanatõe eorũdẽ cognoscat z collaudet. Exẽplũ in ceco nato de q̃ saluator dicẽ hic. Neq; hic peccauit neq; parentes ei⁹. s. q; ꝓpter pctm ipe cec⁹ nat⁹ ẽ. sz ꝓpter hoc cec⁹ nat⁹ ẽ vt manifestent opa dei in illo Quarto vt q̃s eternal⁹ crucietur hic incipiat. z sic sine fine i miseria pmaneat. nã agriculatores arbores steriles ꝑmo cortice denudãt interi⁹ vt sic citi⁹ desiccent. et tãdẽ ad ignẽ cremandũ apti⁹ disponãt. Sic de⁹ q̃sdam malos pctores hic q̃q; incipit punire auferendo eis bona tpalia. sanitatez z ꝓsperitatẽ vt abilitent ad cruciatõz ꝑpetuã. Actu. xij. z in sodomitis Gen. xix. Dathan z abiron. Nũe. xvj. Et in multis pctoribꝫ hmõi. Metrista.
Est q̃ torq̃t vt ꝑpetuo crucietur. Quinto vt a pctõ q̃s purget z satisfaciat de ꝑmissis z potius hic q̃ in purgatorio. sicut pr̃ castigat filiũ z dñs seruũ vt emendet delictũ z percipiat dignũ stipendiũ. Sic de⁹ pctorẽ castigat. vt hic emẽdat⁹ post mortẽ acq̃rat regnũ eternũ. Exemplũ in maria sorore Moysi. de q̃ dr Num. xij. q; fuit lepra ꝑcussa z filij israel et q̃tidie multi xp̃iani hic a deo flagellantur infirmitatib⁹ z alijs aduersitatib⁹ vt peccata emẽdent z postea vitã eternã habeant. Metrista. Est q̃ torqueat vt crimẽ purificet. Dñt ergo tales afflicti esse patientes. vt in patiẽtia sua possint possidere regnũ dei zc. Quantuz nũc ad cõtinuatiõez lr̃alem euãgelij. xp̃s hri oñdit z redarguit iudeos de legis ꝑuaricatiõe. hodie instruit ꝑuaricatoris emẽdatoz in ceci curatõe. Et ꝑm hoc tres sunt ptes.
In prima ostendit cecitatis causatio. ibi. pretriens ihesus
In secũda infirmitatis curatio. ibi. Hec cuz dixisset.
In tertio dei ptãz ꝓmẽdatio. ibi. Ille hõ zc.

Quantũ ad primam

ptez ꝑm Crisi. Judeis inerant duo ꝑ xp̃m. s. furor seuiendi. z duricia credẽdi. vt ꝑ eoz furorẽ mitigaret se absẽtauit. Nã vt dr Joh. viij. Videns ihs q; iudei volebãt eum lapidare exiuit de tẽplo z miraculose inuisibilit ꝑ mediũ illoz ibat. in q̃ trãsitu vidit in via illũ cecũ de q̃ hic dr. qui a natiuitate cec⁹ erat. quẽ ihs diligẽter respicies ad h̃ vt discipul⁹ daret querendi occasionẽ. Interrogabãt discipuli eius de causa cecitatis. putabãt enim ex eo q; dñs dixit pus lãguido sanato. vt hr Joh. v. Vade z amplj⁹ noli peccare ne tibi deterius cõtingat. q; peccatũ esset causa languoris. ideo xp̃s rñdens dixit eis. Neq; hic peccauit zc. sed vt manifestent opera dei. s. ꝑ miraculosam opatõz illuminatõis. ideo subdit. Me oportet operari. s. miracula faciẽdo zc. Quia sicut vniculq; ẽ opandũ q̃n dies ẽ z nõ de nocte. sic necesse dies mee opatõis ꝑ quã ille q̃ misit me manifestabit. z hoc in illumiationi hui⁹ ceci. Q̃ñ dies est ex pũtia lucis patet. sz ego sum lux mundi. et q̃diu sum in mundo lux sum ego mũdi z ꝑ q̃ opz operari miraculose. z duriciã incredulitatis iudeorum ꝑ diuinã operationẽ emollire. Ad Horat⁹ videmus vnũq̃q; i ꝓncipio z radice destructũ ꝓsilem z parẽ fructũ parere. sicut radix arboris ꝓmiꝫ corrupta ꝓducit fructũ defectuosum. Et sic dicũt q̃dam naturales. leprosus q̃ ex ebrietate lepram incurrit. oẽs de ei⁹ stirpe erunt leprosi. Sic ad ꝓpositũ pctõ actoris successione damnant heredes. Vñ glez. ꝓmittẽte simoniã totũ semẽ eius ieternũ dãnatũ ẽ. qđ intelligit de semie vicij nõ generis. Si ꝑ filij q̃ ꝓmissionũ sũt cõputant⁹ in semẽ bonũ. ita q̃ errozis sunt estimant⁹ in semẽ malum. Nã z iudei ex parte dyabolo sunt. non carnis successiõe sz criminis. j. q. j. Cito. Cũ ergo radix humane nature. s. ꝓm⁹ parẽs actuali ꝓtagiõe infect⁹ fuerit. z sequẽdo motũ sensualitatis rõnẽ excecauerit. z iciaz sibi datã amiserit. ei⁹ oẽs posteriores qz ꝓticipant i crimine. etiã ꝓuenies est eos in pena cecitatis z ignoratie ꝓticipare. Vñ. C. de epis. l. si q̃n. q̃. Conuenit eos q̃s par facin⁹ inq̃nat z eq̃t simili pena comitari. Ad Ben⁹ ꝑ humanũ a ꝓre ꝓmo infectũ z excecatũ. q̃q; milia annoz in tenebris ignoratie z cecitatis sedebat vsq; q̃ xp̃s fili⁹ dei mũdũ ptrãsiẽs oculis mie zcie eũ diligẽter respexit. Sic eũ a triꝫ cecitatibꝫ liberauit. Habuit em̃ cecitatem
Innatam per peccatũ originale
Causatam ꝑ peccatum actuale.
Inueteratam ꝑ peccatũ cõsuetudiale.
Dico ꝓmo q; gen⁹ humanũ a ꝓre adã habuit cecitatẽ innatã ꝑ peccatũ originale. Q̃me em̃ pctm̃ mentem q̃ammõ excecat. Et ideo

Feria quarta post Letare

phs dicit,lij.etbi,Dis malꝰ ignoras,B autē malū mentē excecās p inordinatū motū fomitis ꝓcupie traductū est a pentib⁹ in,plem, iuxta illō ps.l,Ecce em in iniq̄tatib⁹ ꝓce,sū, Et tō cecitas q̄ ex isto pctō puenit ꝓnascitur boi,De q̄ aplus Eph.ij,Natura sumus oēs filij ire.℣.Hoz em hec cecitas triplicē defectū, Prim⁹ ē culpa,z q̄diu hec stat sp;hō ligat ad ppetuā penā dānatois,Dō dei filiꝰ oculꝰ misericordie respiciēs ptrāsiuit gen⁹ hūanū collirio gre,z p oī tpe sufficiēs remediū adhibuit,In tpe nature collirijū oblatois z decimatois ꝓtulit,Dedit tpe legis scripte collirium circūcisiois,In tpe gre pfectissimū,s.baptismū q̄ ñ solū tollit defectū illū cecitat,imo ēt gram ꝓfert z baptismū suscipiētē ꝓfortat et roborat,Scōs defectꝰ ē pena pcti originalis z ē fames,sitis,frigꝰ,mors,z natural incineratio z hmōi,Hec aūt penalitates p baptismū ñ tollūt,ppt exercitiū z alia q̄ alio loco notant,Tertiꝰ defectꝰ ē fomes,q̄ hz difficultatē ad bonū z pnitatē ad malū,Istos defectꝰ recognoscēs aplus ait,Infelix ego sū q̄s me liberabit a carcere mortis hui⁹,Nō em illō bonū qđ volo facio,sz qđ nolo illud malū facio.℣.Sz q̄rit quō aia maculat originali pctō,Dic mgr.ij,sen.di,xxxj,q⁹ q⁹ caro per pctm corrupta fuit in adā adeo q⁹ cū aīa pcatū vir z mlier sine incēsuo libidinis z concupie feruore posset⁹ quenire,esseteq̄ thorus imaculatꝰ.ita post pctm ñ valet fieri copula carnalis absq̄ libidinosa ꝓcupia,q̄ sp vicium ē z etiā culpa nisi excuset p bona cōiugij,In cōcupiscētia igit et libidine cōcipit caro formāda in corp⁹ plis,Uñ caro ipa q̄ ꝓcipit vicio sa ꝓcupia polluit z corrūpit,ex cui⁹ ptactu aīa cū infundit maculā trahit,i,vicium cōcupie q̄ polluit,z fit rea,q̄ ē originale pctm,Hoc pōt oīdi tribꝰ exemplis,Primū in rebus sēsibilibus videmus q⁹ corpus qđ induit sordidū vestimentū ab eo inq̄nat,Sic spūs rōnalis q̄ induit corpus infectū ꝓpia genitoris ōz maculari,Unde dicit greg.in moza,q⁹ domos luteas inhabitamus q̄diu in corpore terreno subsistimus,Et sic q̄ tangit picez inq̄nabit ab ea,ita aīa exspūali ptactu corporis,Scōo oīdit in legib⁹,Est em lex.ff,ō sena.femie.q⁹ si filia senatoris vel pncipis nuberet plebeio fit vilis cōditois sic ipe,Sic aīa q̄ est filia sūmi impatoris ab ea pducta q̄n cōiungit corpi ab adā ppagato z infecto vicio ꝓcupie ꝓhit vilitatē ispi⁹,Tertio ex cano,xxxij,dis,seriatim,q⁹ si q̄s ꝓhit cum corrupta efficit irregularis,z sacros ordines ñ pōt recipe nisi cuz eo dispenset,Ita spūs nō existēs filiꝰ summi regis,ꝓhens cum carne corrupta efficit irregularis vt ordines celestes nō possit acceptare,nec ad ordines hierarchie celestis collocari nisi mediāte baptismate cū eo dispenset.℣.Scōo hō habuit cecitatē causatam p pctm actuale,q⁹ pctm actuale mentē excecat,q⁹ ois malus ignorat hoc p⁹ in ꝓmo hoie,q̄ p pctm actuale cognitione dei ꝓuatꝰ fuit,Nam em mgr.ij.sen. dis,xxij,Dō ante lapsum ꝑditus erat tripli ci cognitōe,s.rez factaz ꝓpter se,Dīm enim rez naturas et proprietates vidit z cognouit,z ideo non deus nec angelus sz hō omnib⁹ animātib⁹ noīa iposuit,Uñ mgr.Hoz em oīm deus sciam tribuit,z pudentiā hoi atq̄ curā reliq̄t,vt dñatōi eius subjicerētur z rōne eius gubernarent vt sciret illis necessaria,pudere a quib⁹ emolimentuz debebat recipe Et dicit magister q⁹ illam scientiam ō pudentia per pctm non amisit,sicut nec illam qua carni necessaria puderet,q⁹ in scriptura de hmōi homo nō eruditur,sz de scia aīe quā peccādo amisit,Creatoz quoq⁹ cognitionem homo habuit,cognouit enim a q̄ creatus fuit,non eo modo cognoscendi q̄ ex auditu solo pcipit,quomodo a credentibus absens queritur,sed quadā interiori inspiratiōe q̄ psentiā dei ꝓtemplabat,nō tñ ita excellenter sicut post hanc vitam sancti in celo viuri sunt,neq⁹ ita in enigmate qualiter hac videmus,Hanc cognitiōm z visionem etiaz hō p pctm amisit,ꝑro cognitionē etiā sui hō accepit,vt z q̄d deberet supiori z q̄d eq̄li z inferiori nō ignoraret,Cognitionē quoq⁹ suā z ordinē.s.qualis factus esset et qualiter incedere deberet,q̄d agere z quid cauere intellexit,Hāc etiā visionē intellectualez z cognitionē p pctm homo amisit pter z amorez, Quare de eo bene dicit Act,xiij,Eris cecus non videns.℣.Figuratur.iij.Reg,xxv. in Zedechia rege quem Nabuchodonosor rex babilonis cepit,ꝓpter violationē iuramēti z fidei z filios eius quos occidit coram eo eruitq̄ sibi oculos,z postea posuit in carcerem.Zedechias recte designat hominez primū siue aliū actualit peccantē ꝺ deū,q̄ violat p inobedientiā fidē deo ꝓmissam,qui ita

tim a dyabolo capt̃ qui ẽ rex cõfusiõis. Hic filios eius, s. virtuosos z pios affect⁹ dei a mortis occidit z annihilat. z sibi oculos cog nitõis eruit z seruituti sue eũ astringit. h pec cator bñ poterit dicere illud Thob. v. Qua le mihi gaudiũ ẽ q̃ in tenebris sedeo z lumen celi nõ video. vñ Amb. in exameró. Si ceco damnũ ẽ hui⁹ solis materialis gr̃am nõ vi dere. q̃nto magis pctõr dãnũ veri lumis mu nere defraudato ppetue noctis tenebras su stinere. Tertio bõ societatẽ habebat ꝓ su etu dinalẽ z inueteratã. sic em̃ p pctõ originali ha buit cecitatẽ inchoatã. z p pctm̃ actuale ꝓti nuatã. ita p cõsuetudinẽ pcti vsq; ad finẽ de ductã habuit cecitatẽ inueteratã. Hec cecitas piculosissima ẽ z dãnosissima. qr nõ solũ boiem priuat donis naturalib⁹ z gratuitis. imo etiã aiam ligat z vinculat. z ppetue ser uituti dyabolo subiicit. ¶ Figurat Judi. xvj in samsone q̃ decept⁹ a dalida pluries q; liga tus. tandẽ a philisteis ipa procurãte ligat⁹. ra sus z excecatus est z in carcerẽ posit⁹. vt cla rius patebit in expositõe Sanson fortis est bõ habẽs arbitrũ libertatẽ q̃ cogi nõ pt. cui⁹ fortitudo ẽ in capillis. i. in donis gratuitis z naturalib⁹. caput mẽtis sue ornãtib⁹ Dalida pauperacula ẽ sensualitas. cui cõiungit bõ per rõnẽ fidei miraculi qñ adhuc ad carnalia in clinat. Philistei inimici. s. demões el vocato ad gliam inuidentes. Et qr boiez nõ pñt de cipere nec excecare nisi p carnẽ z sensualita tẽ. iõ ad mulierẽ recurrũt vt boi blãdiat. Ca ro aũt q̃rens spm̃ decipe ꝓsilio philistinorũ id ẽ demoniorũ. primo ligat eũ neruiceis funi bus. z spm̃ trahit ad carnis delicias. Secõ ligat eũ septẽ funib⁹ nouis. s. p mũdanas ex cellẽtias. q̃ signant̃ in canapo z filo torto. su perbi em̃ eleuant̃ vt canapus. Tertio ligat crines cũ liceo z clauo fixo in terra. dũ fac̃ spi ritũ ad illa tpalia affectione placabilit̃ inclia ri. Licet aũt illo triplici nodo bõ sit ligatus. tñ sua fortitudie adhuc nõ est priuat⁹. quia nõdũ est peccati tanta ꝓlacẽtia q̃ in illis i dureſ vel ad opus p ꝓsensũ inclineſ. Sed si miser samson obdormitat sup genua dalide salutẽ suã. s. negligẽdo z sensualitati ꝓsentiẽ do. caputq; inclinãdo. tũc a dyabolo tõsore bõ radit̃. qr gr̃a spoliat. debiliscq; efficit. ñ va lens resistere. tũc capt̃ et ligat culpe viculo. et in vtroq; oculo excecat. dextero. s. ñ ꝓside rando ꝑtuz amisit. sinistro quantũ cõmisit. carceri mancipat̃ male ꝓsuetudinis z seruituti dyaboli sublugat̃. qui eum molere faciunt dũ instar rote de peccato in peccatũ volutur. z malũ remissũ frequẽt iterat̃. Hos cecos dei filius veniẽs in hũc mũdũ cõsideras illumiauit. et eorũ cecitatẽ misericorditer ab stulit. Unde Greg. Cecũ quippe genus hũanũ qõ in pente pmo a paradisi gaudijs expulsum supne claritatem lucis ignorãs damnatiõis sue tenebras patit̃. Sed tñ p redẽptoris pñtia illumiat̃ vt eterne lucis gaudia tã per desideria videat. atq; in via vite boni operis gressus ponat. Et infra. dũ cõditor nr̃ appropinquat hiericbo. i. defectui. cecus ad lumẽ redit. qr dũ diuinitas defectũ nr̃e carnis suscepit. cecũ hũanũ gen⁹ lumẽ qõ amisit recepit. Venit em̃ illũinare hijs q̃ in tenebris z in vmbra mortis sedent. Luce. j.

Secũda pars in qua

ostendit̃ cecitatis curatio. ibi. Hec cum dixisset Nota natatoriũ syloe fuit piscina aque q̃ replebatur ex aqua fontis syloe positi ad radicez montis syon. ad quem cecus ille lutosis oculis abijt et lauit. z venit videns. Noraliter ẽ notandũ q⁹ p illã piscinam aque designari põt pnia. que post naufragiũ sola ꝑture passiõis xp̃i efficaciaz habet lauãdi homines peccatores cecos Nã sicut ordinatione eccleſie ecclesia aut cimiterium polluta semine vel sanguinis effusione immunda est. nec in ea celebrari debent diuina. nisi prius reconciliet̃ et aqua benedicta consecretur. vt dicitur de conse. ec. c. Si ecclesiã. Etiã si aliquis excõicatus vel paganus ibi sepeliet̃ sunt ide ejiciendi. nec in eadẽ celebrari dz añ electionẽ. e. c. Sic eccl̃ia xp̃i aia polluta pctõ mortali immũda ẽ. nec in ea laus diuina celebratur nisi peccata mortalia fuerint electa et ipsa aqua penitentie lota et mundata. De qua aqua penitentie dicit Ezech. xxxvj. Dabo vobis aquã mũdã z mũdabimini ab oibus inquinamentis vestris. Unde de peni. dis. j. neminẽ. Nõ põt ab errore ad veritatez a pctõ ad correctõez nisi p verã pniam trãsiri. Reuocat em̃ a morte ad vitã. de tenebris ad lucem. a peccato ad iusticiaz. ab errore ad veritatẽ. c. Anteq;. vbi pr⁹ ¶ D. Dz igit̃ q̃ libet libenter penitentiam suscipe. Et instar huius cecī

Abire ab erroris laqo cordialit̃ penitendo.

Feria quarta post Letare

Lauare in doloris alueo integralit̃ ꝓfitẽdo, Uenire cũ rigoris studio veraciter satisfaciẽdo, ꝓrio nãq; dz hõ abire a petis Unũ de pe. dis.iij.p̃ oculi, z sũt plures i tex. z i glo. Abire e petm̃ detestari. corrigere, z ab ipo recedere. Nullꝰ em̃ inimicꝰ tã letalis q̃ nõ delinq̃nti ignoscere cognitio eꝰ dolore cordis z firmo ꝓposito satisfaciẽdi de dãno illato. Sic deus cognitor occultoꝝ cordiũ ignoscit statim delinquẽti si detestat malũ ꝑ eũ factũ, z ꝓpõit firmit̃ corrigere z satisfacere. ℣ Arist. in secretis secretoꝝ. Cũ hoies veniã iplorãt, z ꝺ reatib; penitẽt verisile e q̃ deꝰ ab eis auertat qꝺ trepidãt. Exẽplũ i magdalena, in maria egiptiaca. Hã vt ꝺz. i. Reg. xix. Dauid timuit saul q̃ caderet in manus eiꝰ, abijt et fugit a facie eiꝰ z saluatus e. Sic ne dñs deꝰ sup peccatorẽ trascaꝝ z cuz eternaliter perimat et dãnet dz abire a petis p veram cõtritõez z cor dialẽ ꝓpunctõez, q̃ tm̃ de offensa dei doleat q̃ cor in signũ amaritudinis effundat lacrimas. Unde Prosper de pe. dis. j. Porro lacrime ex vera ꝓtritõe fluentes restringũt eterni ignis incendia, z tẽporalib; penis cõmutant eterna supplicia. Hoc ꝓsiderans dauid dixit. Lauabo per singulas noctes lectũ meum, i. ꝓsciam, lacrimis meis stratũ meũ rigabo. Unũ Lu. vj. Beati qui fletis q̃ ridebitis Legitur in vitaspatrũ q̃ fratres fuerunt sil congregati, et rogauerunt beatũ Arsenũ vt diceret eis aliqꝺ verbum edificationis, q̃ fleuit dicens, Producant oculi vestri lacrimas z cõburant corpora vestra ne in eternum cõburentur. Item ibi dicitur, q̃ senex quidam fleuit incõsolabiliter dicens se audiuisse voces innumerabiles frequenter dicentes, ve mihi quia nõ fleui, Et doctor deuotꝰ loq̃t̃ ꝺ patre nostro Francisco dices. q̃ nunq̃ cessauit lacrimaꝝ imbrib; oculos explare mẽtales Cũ em̃ ex fletu ꝓtinuo infirmitatẽ oculoruz incurrisset maxima, suadente sibi medico q̃ abstineret a lacrimis si corpei visus cecitatẽ vellet effugere. Ille sanctꝰ rñdit, Non est fr̃ medice ob amorẽ luminis qꝺ habemus cõe cũ muscis visio eterni luminis repellenda, vel modicũ, q̃ nõ spũs ꝓpter carnem sed caro propter spm̃ beneficium luminis accepit. Valebat siquidem corporalis visus lumen amittere q̃s lacrimas quibus oculꝰ mũdat interior vt deũ videre valeat repressa de potiõe spũs impedire. ℣ Sed queris, q̃nta debet eẽ ꝓtritio. Dicunt q̃dam q̃ tãta q̃ pctor potius voluisset omnẽ penã subire q̃s peccasse, xxij. q. v. ita ne. Unꝺ Richar. iij. sup sen. dis. xvij. ponit hanc rõnẽ dicens, q̃ i amissione rerum necesse est vt tm̃ vrat dolor quantũ inbeserat amor. Sed summum bonũ qꝺ p peccatuz amittitur, s. mortale maxie est diligendum. iõ p peccatis maxima requiritur contritio. Sed dicendum simpliciter q̃ licet talis contritio esset magis perfecta, nõ tm̃ necessaria, sed sufficit fm Antho. ꝺ bu trio in lectura sua super illo verbo caueat, de pe. et re. Dis vtriusq; sexꝰ, q̃ doleat q̃ deũ offendit, quia si doleret nõ ꝺ offensione dei sz de infamia quã incurrit, vel quia propter ꝺ honorẽ suũ amisit, talis pnia non esset sufficiens neq; digna. l. dis. vt constitueret. Pro quo notandũ q̃ penitentia seu contritio est triplex. Una proueniens pro peccatis ex cõsideratione diuine bonitatis z misericordie reducens hoiem ad emendã z contritionem talis cõtritio est solũ in bonis et sola perfecta z fructuosa. Alia est proueniens ex ꝺsideratiõe pene tpalis vel gehẽnalis vt puta infamie, amissionis honoris z hmõi vt dictum est. Et talis etiã ẽ inanis et i fructuosa. Tertia proueniens ex solo horrore sceleris ꝓternens vsq; ad desperationem, talis etiã est in malis z infructuosa. Sicut patet ꝺ iuda qui pnia ductus ex horrore sceleris dixit peccaui tradens sanguinẽ iustũ. et desperata ꝙ se suspendit. ℣ Scõo dz hõ petor se lauare p integrã cõfessionẽ. Isa. i. Lauamini et mundi estote. auferte malũ cogitationum vrazz tẽ. Primũ respicit ꝓtritioz. scoz ꝓfessionẽ. Per ꝓfessionẽ em̃ possumꝰ mala ꝓpetrata tã cogitatõe q̃s opatõne expellere. Hã sic seruus volẽs stubã vel camerã bene purgare ꝑmo pulueres aqua spargit, postea pscobam ex oĩbus angulis ꝙgregat z ejicit. Sic postq̃s peccatoz ꝺ oĩbus malis doler, z aqua lacrimaꝝ spargit, debet ex oĩbus viribꝰ aie ꝙgregare peccata ad memoriam, et per scobam cõfessiõis integraliter ejcere. Unꝺ ps lxxvj. Meditatus sum nocte cuz corde meo z exercitabar, s. p diligentem inquisitionem oĩm malorꝝ meorꝝ, z scopebã ꝓfessiõez spm̃ meũ. In quibus ꝙbis tria notãt necessaria ad fructuosam ꝓfessionẽ. Primo q̃ sit prius meditata. Nullus em̃ syndicus alicui dñi redderet rõnem nisi primo apud se de omni

bus ꝑmeditatus eẽt quõ vel q̃lit̃ vel q̃stũ ex posuisset. Sic q̃libet volẽs fructuose corã sacerdote deo rõnem reddere de pctis dz prius oia ꝑmeditari quõ vel q̃tiẽs inutilit̃ exposuerit tẽpus, polluerit aiam z corpus, vt nõ sic canis rabidus ad coquinã ipe ad sacerdotẽ veniat, ignorans q̃d cõfiteri debeat, z q̃ sacerdotẽ opteat ꝑ te cõfiteri. Unde postq̃ dauid cõtra deũ peccauit aut eq̃ dño cõfiteret peccatũ suũ in dolore cordis ꝑmeditat⁹ fuit, quare dic̃ ps. xxxj. Dixi cõfitebor aduersum me iniusticiã meã dño, z tu remisisti impietatẽ peccati mei. Sup q̃ verbo dicit mgr̃ sententiã. xvij. dist. xvij. allegando Gassiod. Dixi, i. deliberaui apud me q̃ confitebor, z tu remisisti, zc. ¶ Dcõo requirit̃ q̃ sit integra z clara z non palliata. ¶ Nullus em̃ occultando peccata sua z non circũstantialiter ea declarando satisfacit ꝑcepto ecclesie, in quo ꝑcipitur omni fideli adulto q̃ omnia sua peccata fideliter, i. circũstantionaliter confiteat. Un̄ magister, xvij. sen. dist. xvj. allegando Aug. dicit. Nõ cõsideret qualitatem criminis, in loco, in tpe, in ꝑseuerantia, in varietate persõe. Faciunt em̃ plures tot circũlocutiões pallliatas z occultas q̃ nisi confessor ꝑ astuciam obuiet, nullo mõ taliter se deliquisse faterentur. Hij cõparant̃ cuidam facienti laborintum de quo recitat Ouidius, q̃ q̃dam ortelalis talẽ fecerat laborintũ, in quẽ q̃cunq̃ intrauerat nũq̃ exire valuit, in quo includebatur q̃dã aial minus thauro, quod ocs ingredientes deuorabat. Tandem q̃dam astutus volens ingredi z thaurum occidere assũpsit globũ fili, z ligabat ad ostiũ laborinti, quem globũ tenuit in vna manu, in alia portauit massam, z pilã de sepo pice z pillis factam, et descendit ad locũ vbi erat thaurus. Aũ aũt ille aperet os eius vt deuorare eum, iecit ille massam in os eius, in quã mirabiliter infixit dentes suos, z arrepto gladio interfecit eũ z redijt per filum. Sic q̃dam peccatores faciunt laborintũ, et tot faciunt repagula et euasiones in peccatis q̃ perpetratũ peccatũ nullo mõ possit inuestigari. Optet q̃ cõfessorẽ ꝑ astutiã ingredi, ꝑ interrogationes, ꝑ filum pietatis, ꝑ ꝑmissiões z allenationes vt ꝑfidẽtiã faciat z desperatũ os mollitat, sic plumam in os eius ꝑijcit z os aptum retinet vsq̃ peccata promit, z dyabolũ gladio lingue interimit z expellit. Tertio dz eẽ ꝑpria z nõ allena. Dicit em̃ ps. scopebã spm̃ meũ, nõ alterũ. Dicit em̃ in ꝑcepto eccl'ie, sua pctã, ad excludendũ alia, nisi sint ita ꝓnexa q̃ ꝑpria nõ possint notificari nisi etiã alia confiteanť, sũt em̃ quidam qui nihil aliud cõfitenť nisi peccata alioꝝ. seipos in oib⁹ excusantes. sic pharise⁹ Un̄ puer, xvij. Justus accusator ẽ sui. Quia vere cõfiteť qui se accusat z malũ q̃d fecit sibi imputat z nõ alteri. Sed quasi oms sequũť primos ꝑentes. Ilã adam vt dr Gene. iij. q̃ a dño interrogareť quare de ligno vetito comedisset seipm excusauit z mulierẽ accusauit dicẽs, mulier quã mihi dediśti i sociam dedit mihi de ligno z comedi. Similiter mulier increpata excusãdo se imputauit peccatũ suũ serpenti dicẽs, serpens decepit me, sic q̃libz excusando solent homines peccata demoni imputare. ¶ Exẽplũ q̃ndã accidit puellã morantẽ in ciuitate multũ tẽptari a iuuenib⁹ in fornicatõe, vt ꝑ hãc tẽptationẽ fugeret, ꝑposuit extra cõtratẽ in quodaz castro cuidã dñe nobili famulari, cui iter arripienti versus castrũ in forma adolescẽtis demon apparuit, querẽs quo ꝑgeret. Et ipsa ei ꝑpositũ exposuit, sed demõ dissuasit z ꝑ oppositũ ꝓicula ibi fore multa predixit et disparuit. Post hoc breui tpis interuallo ꝑ quendã famulũ castri adamať z impgnatur z de castro expellit̃. Qua redeunte cũ dolore z fletu ad priorẽ ciuitatẽ denuo ei dyabol⁹ apparuit z causam doloris eius quesiuit. Rñdendo iter alia subintulit, z dyabol⁹ mihi consuluit. Tũc dyabolus dedit ei alapã di. mẽtiris, qz in illo loco tibi dissuasi et ꝓicula ostendi, sed ex malicia z ꝑpria volũtate feciśti. Sic etiaz multi se excusãt q̃ tñ ꝑpria motu z malicia perpetrarũt. Debes ꝑ deliberare integre, et propria pctã cõfiteri, z veniã mereris z vitã eternã obtinebis. Un̄ gratian⁹ de pe. di. j. §. ecõtrario. Confessio aiaz a morte liberat, paradisũ aperit. spem saluandi tribuit. Ilã ꝑ cõfessionẽ chananea veniã meruit, ninsiue ciuitas ꝑmansit, xp̃s latronẽ in paradisũ sumpsit. Uorbida ouis nõ ꝓtemnit̃, z pdig⁹ filius ad ꝑtem reuertit̃. ¶ Tertio hõ dz venire cũ rigoris studio satisfactẽdi. Job. x. Uade z amplius noli peccare. Nam ꝑm galienũ, aerẽ expiratũ iterato respirare insanũ est valde z ꝓiculosum. Ideo Arest. in de regimie ꝓncipũ scribẽs q̃ apto sup nos ostio sanius dormiam⁹ Ne igit̃ peccata expirata

z deleta p cõtritiõem z cõfessionẽ reiterem⁹ dz cordis nostri desiderium versus inferiora esse clausum. sed ad superiora aptũ vt affectuose sp queramus deo placere, z de peccatis et offensis dei et proximi satisfacere, qõ põt fieri triplicit, sicut prius habet.

Tertia pars in qua

oñdit pietatis dei ꝓmẽdatio, ibi, ille bõ, naz cecus a iudeis interrogat⁹ de illumiatõe oculoz. Primo vt eos certificaret de facto oñdit rem z subiectũ facti, s, seipm illuminatuz vt cognoscerent di. Ego sũ. Scõo oñdit facti autorẽ vt nõ dubitarent, di. Ille bõ q̃ dz ihs. Tertiõ indicault modũ, di, lutũ fecit dñs exsputo z linluit oculos meos z videO. Judei aũt indurati malicia volẽtes miraculuz annihilare dicũt xpm eẽ peccatorẽ, qz sabbatũ nõ custodit z infirmos in eo curat. Hz cecus ꝑfitatẽ testificans dicit xpm eẽ ꝓphetã propter miraculũ. ℣ Dorale bõ fide illũstratus cõstanter ꝑfitatẽ tã ꝓbis q̃z factis attestare dz, z nullo metu nec terrore aꝑitate discedere, q̃ ẽ moneta dei, p qua iusta ꝓmutatiõe dar boi pmiũ eternũ. Hã q̃ monetã alicuius ꝓncipis falsificaret peccarz grauiter, z pm leges esset dignus adustiõe. C. ꝺ falsariis monetaz. l. j. Hic grauius peccat z dignus ẽ eẽ ni ignis pena qui ꝑfitatis monetam dei falsificat z p mendaciũ occultat. Unde Aug. z recitat. xj. q. iij. Quisqs metu alicuius ptãz veritatez occultat iram dei sup se puocat, qz magis timet boiem q̃z deũ, et ira vterq; re⁹ ẽ et q̃ veritatẽ occultat z mendaciũ profert. qz ille ꝓdesse nõ vult z iste nocere desiderat, sed q̃d si aliqs coact⁹ negat xpm oze, sz corde nõ negat. videt q̃ nõ peccet, qz ex corde ꝓcedũt virtutes. Et de⁹ cor interrogat z nõ manus. xiij. q. v. Si q̃d inueniſti Bar. bzir. dicit in apparatu sup illo verbo, negauit, xj. q. iij. nõ solũ q̃ mortaliter peccat, qz nulla ꝺditiõe dz ad h̃ adduci. ℣ Ũ Christ. Nõ solũ ẽ ꝓditor veritatis ille q̃ trãsgrediens veritatez mẽdaciũ loquit̃, sz etiã ille q̃ nõ libere ꝑfitatẽ pnunciat quã libere pronunciare opteT.

Veritas ergo ab oĩbus est
Inquirenda cum studio,
Deferenda cum odio,
Proponenda forti animo,

De ꝓmo Eccl. iij. Pius ẽ z misericors deus z remittit in tpe tribulatiõis pctã, z protector ẽ oĩbus inquirentib⁹ se in veritate. Naz sicut videm⁹ q̃ q̃libet volẽs ꝺbere mrimoniũ potit⁹ eligit sponsã pulchrã, potẽtẽ z nobilẽ q̃z i bijs ꝺditiõib⁹ deficientẽ. Sic volẽs copulare ꝑfitatem potius eligere debet veritatẽ q̃ ẽ pulcerrima dilectissima z nobilissima filia eterni regis excellẽs oĩa. Hãc em̃ sapientissim⁹ salomõ sibi despõsauit sponsã di. Sap. viij. Hãc amaui a iuuentute mea, et q̃siui eã mihi sponsam assumere, et fact⁹ sũ amator forme illius. Hãc etiaz intuit⁹ fuit Zorobabel adolescens. Et cognita eius pulchritudie z fortitudie z nobilitate ꝓtulit eã dulcedini vini, fortitudini regis, z nobilitate oĩm mulierũ prupens in ei⁹ laudẽ dixit. ℣ viri, nonne fortes sũt mlieres, magna ẽ terra, z excelsũ ẽ celũ, z velox cursus solis ꝙuertit in gyro celũ in locũ suũ in vna die. Mõne magnific⁹ ẽ qui h̃ facit, et veritas magna z fortior ꝑ oĩb⁹. Dis terra veritatẽ inuocat, celũ etiã ipm benedicit, et oĩa opa mouent̃ z tremũt eã, z nõ est cũ ea quicq̃z iniquũ. Iniqu⁹ rex, iniq; mulieres, iniq; oẽs filij boim, et iniqua oĩm illorũ opa. z nõ ẽ in ipis ꝑfitas, z in sua iniquitate ꝑibunt, z veritas manet z inualescit ineẽ, et viuet z obtinet in secula seculoz. ij. dze. liij. ℟ Scõo veritas deferenda est cũ odio, quia ſm Salustium. Veritas paarit odiũ, obsequiũ vero amicitiã, nihilominꝰ tñ ipa veritas licet ad tpꝰ possit oppimi, finaliter tñ triumphabit. In cuius figura legit̃ de Jona q̃ multiplr fuit tribulatus, et iã multipliciter liberatus. Dicit̃ em̃ Jonas filius amathi, i. filius veritatis, nõ q̃ pater suus esset ipe amathi, vel sic vocaret̃, sed qz belyas eum suscitauit a mortuis, z restituerat eũ matri sue. que p filio resuscitato regratiãdo dixit belye. Nũc video, q̃ vir dei es. z ꝑbũ eius in ore tuo verũ est. iij. Regũ. xvij. Et ex illa hora z deinceps vocatus est Jonas filius amathi, i. filius veritatis. Modo sic est q̃ de nullo alio legimus qui tot pcula euaserit sicut Jonas. Primo em̃ fuit filius illius vidue sareptane, de q̃ dz cuius filius matris familias egrotauit, et erat languor fortissimus eo q̃ in eo nõ remaneret alitus. qui postea mortu⁹ fuit, et resuscitat⁹ ab belya. Iste adultus factus ẽ ꝓphet, et missus fuit ad pdicãdũ ninuitis, et volẽs fugere in thars ꝑ mare facta tẽpestate maris, et sorte cadẽte super eũ elect⁹ ẽ ꝺ naui, et plect⁹ in mare deuo

ratus ē a ceto. Tertio ꝓseruat⁹ ē in ventre ceti tribꝫ diebꝫ z tribꝫ noctibꝫ. Quarto euomit⁹ ē de vētre ceti in aridā. Quīto adustus est tāto feruore solis q̄ petiuit anime suevt morerē dī. Melꝰ ē mihi mori q̄m viuere. Ecce ḡntas aduersitates z tribulatiões sustinuit filius ꝟitatis, in signū q̄ q̄cūq; ꝟitatē ꝓstant tenet ꝓsecutiões z tribulatões patiē. sz finaliē liberabit. Vñ Joh. viij. Si mānseritis in sermone meo veri discipuli mei eritis, z cognoscetis ꝟitatē z veritas liberabit vos. Non hic cec⁹ ꝓpter ꝟitatē expuls⁹ atq; maledictus ē a iudeis, sed tādē a xp̄o susceptus z discipulus eius fact⁹ ab oīb malis liberatus ē. Nō de boīb ē sīc de pilato q̄ q̄siuit a xp̄o, q̄d ē ꝟitas, sz rnsuz nolvit expectare, sicetiā multi hodie q̄rūt ꝟitatem. sed eā audire ꝓtēnunt. Vñ apis ad Thim. A ꝟitate q̄dē auditū auertēt. ad fabulas aūt ꝓuertent. mūdus ꝓpaē hodie cuidā valli, de q̄ loq̄t Hieronymus dicēs, eūdo versus italiā via estatis ē breuior sz ꝓiculosior, q2 ē ibi vallis dicta delentuscula, in cui⁹ apice si q̄s clamauerit vel tusserit vel aliquid dixerit. statim ex altis rupibꝫ nix coagulata descēdit, z descēdendo alia am nivē secū trahit magno cumulo, z ꝓtrancūtes clamātes obruit z inuoluit z suffocat. Sic mūdus ꝓfund⁹ ē in malicijs, z habz alios mōtes, i. ꝓsonas potētes, diuites, ꝓlatos ꝓncipes, cōitates, plenos iniquitate et iniusticia, contra quos si aliquis clamaret vl clamauerit veritatem dicendo. statim mouent discentes. Ecce hic bō seditiosus ē. vult communes ꝰ nos excitare, expellat a nobis. sic qui ꝟitatem loquit. caput eius conteret sicut dicebat quoddam idolū rome de quo q̄daz thaurū abstulit cū minis si euz accusaret corā senatoribꝫ malleo vellet caput eius ꝓcutere, Et quesitū rndit, qui veritatē loquit zc. Vñ ps. Tāge mōtes z fumigabūt. Tertio est veritas forti animo ꝓponēda in bona cōfidētia z patia. Juxta illud aplī. i. Thim. iij. Argue, obsecra, increpa in omni patia z doctrina. Nā sīc cōtinuata gutta solet tandem durū silicē cauare, sic frequens correctio veritatis instillata z audita q̄nq; grauissimum peccatorē penetrat z cauat a peccatis. Et si nō potest ex rigore et seueritate q̄ret z stillet verbū veritatis in dulcedine et humilitate. verbū em̄ dulce frangit ira. Prouer. xv. Vñ legit de q̄dā rege babilonie, cui nomen euolmerdach. q̄ multū malicioſus, tandē ꝓ q̄ndam sapientē humiliter informatus fuit ad viam veritatis reductus, hic enim valde malicioſus fuit, nam patrem suum in trecentas partes fecit diuidi, z has partes trecentis vulturibus iussit dari ne iterato resurgeret. Insup increpationes de sua vita puersa a nullo audire potuit. imo correctores suos male tractauit z occidit. Nō q̄dam pb⁹ nomine Xerses egregiū portans ludū schachorū excogitauit vt ꝓ hūc ludū ipm reduceret ad veritatē vite, q̄ milites p̄dicti regis informās de ludo in p̄ntia regis freq̄nt insimul ludebāt, z placuit ludus regi, et ipz ludū ad discere desideras cū p̄dicto pb⁹ ludēdo bellare cepit, z pb⁹ ad eū ait. Ꝟ regē nō posse facere, nisi formā addiscentis assumeret. Et rndit Ꝟ rex eē ꝓuenies. Et tūc pb⁹ ꝓprietatem schacharū z mores regis et regine, militum ac ceteroꝝ officiatoꝝ sibi descripsit. Et tunc rex cōminatorio p̄cepto ipm interrogauit, q̄re hūc ludū inuenissēt, z rndit pb⁹. O dñe mi rex, tuā vitā gloriosam desidero videre quā tū nō possuz nisi in iusticia z bonis moribus sis insignitus vt a ꝓ⁹ diligaris, opto q̄ fore te alteꝝ vt tibi p⁹ dñeris q̄ nō i sure hac violentia dñaris alijs. Justū est em̄ q̄ alijs impare vis tibiꝫ imperare possis. Et memento violenta impia nō diu durare posse. Et ꝓ hec ꝟba z silia reduxit eū ad bonos mores z ad veritatem vite z disciplineꝫ Sic etiā vita nostra ē q̄si lud⁹ schachoꝝ, in q̄ frequēter cōtingit q̄ q̄ lucrari credit ludū p̄dit, eo q̄ ptem familie sibi sponte subtrahi p̄mittit z finaliter ab aduersario in angulo q̄dam mactaē. Vñ Sic moraliē ad ꝓpositū rex ille est ꝑsōs hūan⁹, q̄ bz regere oīa, regina est caro nr̄a. familia regis sunt sensus nr̄i, bona naturalia z fortuita, mō oīa illa paulatim auferunē ab hoīe, q2 nūc p̄dit oculū, nunc manū, nūc res, i. tales nūc honores, z tandem ꝓpriā carnē z cutē, sz ꝑsōs nōduz auferatur ī fine tū mortis ducit ad angulū angustie, et ibi mactaē, z vtinā nō in medio tabule, i. iuuentutis, z tūc oīs via euadendi sibi p̄cludit q̄n in infernū relīgaē, vt sibi oīs possibilitas penitēdi z veniaz ꝓsequendi denegaē. Et sic hoīes moraliē ludūt cū dyabolo nr̄o aduersario ad schachos in Ꝟ mūdo, rāq; cū inexpto, q̄ tū exptissimus est in ludo p̄dicto. Sed q̄d facit pctōr, hō fatuus ꝓmittit sibi auferri

Feria quinta post Letare

totā familiā suā, ꝫ ē manū ad bñ opandū p-
sumēs q tandē dyabolum mactare possit ī
angulo vite sue, sz potiꝰ ecōtra mactaꝫ a dya
bolo, qñ cū artat p mortē, vt sibi nulla via pe
nitendi pateat, q̄ penā eterne dānatōis eua-
dat, in sacculū pijciꝫ z claudiꝫ dū indifferent
rex nobilis z ignobiliꝫ in pfundo inferni ad vl
timā ꝓfusionē pōiꝫ, z iuxta demerita ppetue
puniꝫ, et ineuitabiliꝫ seruaꝫ z claudiꝫ. Ibi em̄
nullus ordo sed sempiternꝰ horror inhabi-
tans. Hec q̄libet attendat tam nobilis q̄ ig
nobilis, et mores malos z iniquitates p lu-
dū schachoꝝ corrigat z emendet priusq; ad
sacculū inferni claudaꝫ ꝛc̄.

Feria quinta post letare

IBat ihesus in ci
uitatē q̄ vocaꝫ naym. z ibāt cuz eo
discipuli eiꝰ z turba copiosa. Lu.
vij. c. ✠ Scōm Isiō. xij. li. etbi, dr q̄ pā
thera oīm aialium ē amicꝰ, excepto draconе,
quē valde odit, ꝓpter venenū, z draco ipsuz
fugit. De q̄ dicit plinⁱ li. viij. c. xviij. q̄ mari
ma colorꝝ z maculaꝝ varietate decoratur, qđ
cū ꝓmederit z saturatū fuerit se recōdit ī spe
luncā, z p tres dies fere ꝓtinue dormit, post
triduū vero a somno surgēs emittit vocē, et
ab ore eiꝰ exit odor aromaticꝰ sup modū sua
uis ꝓpt̄ cuiꝰ suauitatē oīa aialia ipm̄ sequūt.
Ad ꝓpositū xps saluator nr̄ ꝓuenieꝫ designa
ri pōt p panthерā. Ipe em̄ oēm hoiem dili-
git, sz draconē dyabolū ꝓpt̄ venenū iniq̄tatiz
et pctī odit, etiā pctōrē q̄ peccādo euz fugit.
Juxta illud ps. Perfecto odio oderā illos,
quia inimici facti sunt mihi. Hic em̄ varijs
virtutibꝫ ꝓpt̄ plenitudinē redūdantis gie fu
it depict⁹, qr sic̄ varij colores corp⁹ decorāt,
sic ꝑ̄tutes sūt q̄si picture ad aie ornamētum
Uñ amb. in examerō, z allegaꝫ de pe. dist. ij.
§. Romanos. Ista aia a deo pingiꝫ q̄ bz vir-
tutū gr̄am renitētē. Hic em̄ ab instanti ꝓce-
ptōis celesti dulcedine saturatus p homine
mori voluit, z p triduū in sepulchro q̄escere,
z tertia die resurgere, vt emissiōe suauissime
vocis z paterne vocatōis oēs post eū curre-
rēt, z paratū regnū possiderēt. Uñ bern̄. sup
Cant. Quis nō pⁿ illū libenter atq; alacriter
currat q̄ z ab errore liberat z errata dissimi-
lat q̄ deinde merita viuēdi tradit, z pmia mo
riendo ꝓquirit. Currem⁹ g̃ post eū p deuoti
onē sicut illa turba copiosa discipli, qñ ihs
ibat in ciuitatē q̄ dicebaꝫ naym, vt ꝓba the-
matis ꝓponūt. ✠ Queriꝫ vtr̄ si adā pec-
cando mūdū nō cōmouisset an dei filiꝰ p in
carnatōez in ciuitatē naym, i. mūdū cōmotū
veniss̄et. Et videt q̄ nō. Baꝫ. li. Dicit deꝰ
filiū suū vt eos qui sub lege erant redimeret
Sed si nō fuisset pctm̄ nō fuisset redemptio
facta p eū, qr vbi nō est infirmitas ibi nō oꝝ
ponere medicū. Sed si hō nō peccassz ñ fu-
isset infirmatꝰ, g̃ nec medicꝰ veniss̄et. Jn op
positū est apls Rom. j. dī. Xps ē predestina
tus ab eterno, pctm̄ ātē tpale, g̃ si hō ñ peccas-
set deꝰ adhuc incarnatꝰ fuissz. Ad ꝫ rñdēdo
sūt due opiniōes doctoꝝ. Una ē scti Tho. q̄
q̄ si hō ñ peccasset deꝰ incarnatus ñ fuisset.
Alia est doctoris subtilis Francis. de maro-
nis z aliorꝝ, q̄ si hō nō pecasset adhuc deus
incarnatus fuisset. qr propter nimiū amorē
z charitatē quā habuit ad humanū genꝰ vo
luit incarnari, sed deꝰ nō minꝰ dilexisset ho-
minē si in statu innocētie pmāsissz, imo plꝰq̄
pꝰ trāsgressiōez, g̃ etiā istū amorē oñdissz in
paradiso p suā incarnatōez. Hoc idē ꝓbaꝫ p
glo. Bern̄. sup illo ꝓbe Jone. j. Propter me
facta est tēpestas di, sic. Dyabolus vidit hu
manā naturā debere assumi a deo, z g̃ excita
uit hoiem ad peccādū, vt deꝰ carnē vicio ife-
ctā nō assumeret. ✠ Hā deo cōueniebat
oīa pficere z nobilitare p suā incarnatiōem,
nō obstante pctō. Per suā em̄ incarnatiōem
figurā circularem cōsummauit, q̄ ꝛm geome
tros sola perfecta est, qñ, s, finē cōiunxit prin
cipio in vnā psonam q̄ deꝰ fuit z hō. Etiā no
bilitauit z pfecit humanā speciē nobilissimo
īdiuiduo, z genꝰ corporeū nobilissimo corpo
reo, z genus spūale nobilissima aīa, q̄ oīa fa-
cta nō fuissent xp̄o non incarnato. Jtē oīa e-
lemēta p xp̄m dedicata sunt z sanctificata tā
in vnione nature ad naturā, q̄z etiā p singu-
larē eiꝰ operationē. Hā nūc terra sctificata est
in grano frumēti in eucharistia, vinū et aq̄ i
p̄cioso sanguine. Aqua ēt in baptismate in q̄
sanctificauit oēm creaturā. Aer in exaltatio
ne filij dei in cruce. Jgnis in datione spūsā
cti. Item decuit vt ipe diuinā sapiam z potē
tiā magis mūdo oñderet, que mō relucēt in
ordine statuū diuersoruz z inequaliū, in qua
magna decentia z decor vniuersi cōprobari
dinoscit. Hec z multa alia ꝓficiendo. et se et
p̄iem z spm̄sanctū mūdo manifestādo decu-

ſt dei filiū incarnarī z nobiſcū ꝙuerſarī, ſigīt ꝛc. Hz ad opinīoēz ſcti Tho. rūdēdū. Dicūt hū doctores q̄ ō icarnatōe dei loq̄ poſſum⁹ dupl'r, vel q̄tū ad ſubſtātiā icarnatōis, vl' q̄tū ad finē q̄ ē redēptio. Ūñ ſi hō ñ peccaſſet de⁹ adhuc icarnar⁹ fuiſſz q̄ ad ſubam incarnatōis, ſz in ſe nō fuiſſet incarnar⁹ vt redem ptor, nec vt medic⁹, ſz vt charitatiuus amic⁹ amator z pr̄ filioz. Quātū nūc ad cōtinuationē euangelij, heri habuim⁹ quō xp̄s oſtēdit ſuam deitatē in ceci illuminatiōe, hodie quō oñdit humanā pietatē ex cōpaſſiōe. Et ſm hoc tres ſūt ptes pñtis euange.

In p̄ma oſtendit xp̄i pietas aſſiſtens ꝓpinq̄ us, ibi. Ibat ihesus.

In ſcōa charitas affligēs amarius, ibi. Ecce defunctus

In tertia poteſtas opans ꝛtuoſi⁹. ibi. Adoleſcens tibi dico ſurge.

A

Quantū ad primam ptem. Naym interp̄tat ꝓmotio, z ē ſm Bedā ciuitas galilee, ſita in. xx. miliario a Thabor, in q̄ regiōe xp̄s ſepe z frequēt circūibat, aut docendo, aut p̄dicādo, aut miracula faciendo, ꝛc. Dozal'r, p iſtā ciuitatē naym q̄ō ōz ꝓmotio deſignat mūd⁹ plen⁹ cōmotiōib⁹ et turbatiōib⁹. ad quē ſaluator nr̄ carnem ſumēdo z naſcēdo ibat. vt cōmotiones iſtas z turbatiōes mūdi ſedaret et q̄etaret. Et ideo naſcente dño paſtores audiebant angelos collaudare dñm dicentes Gloria in excelſis deo z in terra pax hominib⁹ Eſt em̄ pax et quies vbiq̄ neceſſaria. Et ergo vt in ciuitatibus z cōſtatib⁹ pax habeat datur p̄fectus. qui p pace tuenda crimia puniat, z iuſta iuxta merita remuneret. Ūñ ff. de offi. p̄fecti vrbis, oīa. §. Quies. Quies quoq̄ popularius z diſciplīa ſpectaculoz ad p̄fecti vrbis curā ptinere videt. Et ſane debet etiā diſpoſitos milites ſtationarios hr̄e, ad tuendā popularē q̄etem, ad referendū ſibi q̄ō vbiq̄ agat. Spectat etiā ſpecialiter ad regem p pace curam gerere. Ūñ Laſſio. epl'a. xxū. Decz regalis aplīs curā generalr̄ cuſtodire, concordiā q̄m ad laudē regnātis trahit ſi ab oībus pax ameť. Quid em̄ eſt q̄ō p̄ncipē meli⁹ p̄dicet, q̄ꝫ q̄etus pl'us, ꝓcoz ſenatus, z tota reſpublica moꝛum honeſtate veſtita, hec ille Propter hoc friderič romāoz imperator ſcrībēs oīb⁹ p̄ncipib⁹, comitib⁹, ducib⁹ marchionib⁹ dicit. Nos tā diuinas q̄ꝫ hūanas leges in ſuo vigoꝛe manere cupiētes z eccl'ias ſeu eccl'iaꝝ p̄ſonas ſubleuare, z ab incurſu z inuaſiōe quoꝛūlibet defenſare intēdētes quibuſq̄ p̄ſonis ius ſuū ꝓſeruare volumuſ z pacē diu deſideratā toti terre p vniuerſas regni ptes habēdā regia autoꝛitate idicim⁹. de vſu. feu. de pace tenēda in p̄nci. Ap̄s igīt q̄ nō ſolū p̄fect⁹ ē vrbis mūdi. imo rex pacificus veniens in hūc mūdū vt cōmotiōes z p turbatōes ſedaret z q̄etaret. docuit pacē, dedit pacē, z reliq̄t pacem, xp̄ūm. q. ſ. Niſi. Ná añq̄ xp̄s ibat p natiuitatē in Naym babebať triplex ꝓmotio, ſ. inter carnē z ſpm̄, deum z hoiem inter angelū z angelū. Et ſō q̄n venit pacē docuit, vt ꝓmotiōez carnis z ſpiritꝰ ſedaret. Pacē dedit, vt hoiez deo aduerſariū recōciliaret. Pacē reliq̄t vt pacē angeloꝝ repararz. Dico p̄mo q⁹ magna fuit ꝓmotio carnis z ſpūs. Ná intellect⁹ ē ſicut magiſter diriges. Volūtas ſic̄ dña impans i aīa rōnali ſm Anſ. Ipa ē regina in regno dei z anime. Intellectus ergo dicebat voluntati q⁹ deo obediret, z ſibi ſicut dño ſuo ſe hūillaret. Sed volūtas reputās ſe dñam, nolebat ſe dño hūiliare, z ſe reputās liberaz nolebat obedire. z inde naſcebanť oēs tranſgreſſiones veteris teſtamenti. z ideo intellectus ſp repugnat voluntati, et voluntas intellectui Ideo xp̄s ibat p vnionem in aīam taliter cōmotam, ſe humiliando, ſeruī formam accipiens factꝰ obediēs deo p̄ri. Ad Phil. ij. vt ſic faceret pacē, dās p bo exemplū humilitatis. Anima etiam ſenſitiua que hz vires ſicut bruta, et intellectiua q̄ hz vires vt angeli ſemp repugnauerunt. q⁹ in veteri teſtamento dū viuebāt carnaliter, totū regnū anime dabať viribꝫ ſenſitiuis iniuſte. Ut ſi quis ſeruos conſtitueret p̄rincipari z p̄rincipes a natura ſeruire. naturaliter cū intellectiua ſenſitiue dominari debet. ideo tunc ñ erat pax. Hz xp̄o veniente p vnionem in aīa fuerunt vires ſenſitiue redacte vt intellectiue ad ſuū dominiū. et fuit facta pax in ciuitate illa in qua añ cōmouebāt. Eph. ij. Ipe eſt pax nr̄a q̄ fecit vtraq̄ vnū. Sed hanc pacē pturbant q̄ carnaliter viuūt. De q̄ bus apl'us. Caro cōcupiſcit aduerſus ſpiritum. De pace illa ad Eph. Sollicīti ſeruare vnitatē pac⁹. Hz. d. quo hortamur ſuaremitatē inter carnē z ſpm̄, cum xp̄s dicit in euā-

gelio. Nō veni pacē mittere sz gladiū. Spi
ritꝰ eīm nō dz ꝓsentire carni sz resistere, sz in
ꝫtū celestia ꝓcupiscit ñ dz ei resistere, sz ei cō
sentire. Spūs ār resistere dz carni q̄ sp ōrta
q̄rit salutī. Unū apl's. Si km carnē vixeritis
morieminī. Hoc p̄t declarari p q̄ndā narra
tionē Ouidij de leandro z hero. Erat eīm leā
der iuuenis pulcerrimꝰ, q̄ ab vna pte belle
sponti in villa obidos morabat, hero domi
cella pulcerima in oppositō maris manebat
turre in villa q̄ sexta tunc dicebat. Cū ḡ isti
duo sūmo amore se diligerēt Leander ōno
cte surgebat, z depositis vestib⁹ mare sine na
uī natandū p trāsibat. Puella ꝑo facē arden
tem de turris pugnaculo sibi p directōe mō
strabat, z sic occulte ad amice sue solatia ve
niebat. Cū q̄dam die tēpestas z ventus hor
ribilis viguisset multis diebꝫ, ita q̄ nec na
uis p illud mare trāsiret Leander amore suc
census in fluctus se iniecit, sed ad portū non
potēs attingere tristi submergio vitā finiuit
Hero ꝑo dilecti amore lāguida videre se del
phinū mortuū sōniat, p̄q̄ mane surgēs ad
portū pperat. et corpꝰ fluctuāti amici i mari
respicit, q̄ succensa rabieptinꝰ in mare saltat
et dilectū suū amplexando fluctib⁹ obruit. et
sic p ipō z cū ipō moritꝰ. Horalit. Leander
designat spm̄ rōnalem pulcerrimū ad ima
ginem z similitudinem dei creatū, hero dña de
licatam carnē q̄ duo cōiūcti in vno hoie sū
mo amore se diligūt, sz per oppositū habitāt
p eoꝝ ꝓcupiscentiā, quia caro cōcupiscit ad
uersus spm̄. Et ideo alliciendo eum facē de
lectatōis accendit z spūi ostendit. Spūs ve
ro amore inordinato excecatus, quasi in te
nebris surgit z iudiciū z cōsiliū rōnis depo
nit, et viuendo in vanis oꝝbus piculis mꝫ
tis hoc in mūdo se exponit. In quibus tādē
miserabiliter obruit, z in penis eternis q̄si
in fluctib⁹ hincinde volutꝫ donec caro eiꝰ a
mica dormiens in terra, post iudiciū ei cōiū
gitꝫ, z ambo ad mortē eternā z penam inter
minabilē deputantꝫ. Scōa cōmotio fuit inter
deū z hoiem, q̄n eīm homo cibū vetitū cōtra
dei voluntatē rapuerat, z se transgressorem
fecit, tantā cōmotionem, pcurauit q̄ deus e
tiā tactus dolore cordis intrinsecus dixit.
Penitet me fecisse hoiem. Quā cōmotionez
in q̄nq̄ milib⁹ annorū nemo sedare et pacifi
care potuit, donec vnigenitus dei filius p̄
hoiem carnem assumpsit z moriendo in cru
ce deo patri hoīem recōciliauit, quare dicit
apl's. Cū inimici essemus recōciliati sumus
deo p mortē filij eius. Nam xp̄s sufficiēs p
ciū fuit redēptōis nr̄e. j. Petri. j. Nō corrup
tibilib⁹ auro vel argento, sed p̄cioso sanguie
agni imaculati ihu xp̄i. ~ D ~ Legit in ge
stis romanoꝝ q̄ talis ꝓsuetudo erat, q̄ cum
ibi formari deberet pax inter aliquos mag
nos iter q̄s erat magna discordia ascēdebāt
montē magnū z altū z ducebat agnus z occi
debat z in ꝓspectu eoꝝ sanguis eiꝰ effunde
bat in pacis reformatiōe. In signū q̄ quicū
q̄ illoꝝ pacē dissiparet, maxima de eo vindi
cta reciper et sanguis eius effunderet. Cha
rissimi magni dñi fuerūt deꝰ p̄ z homo. De
deo dr in p̄s. Et magnitudinis eius nō est fi
nis. De hoīe q̄ ad imaginē dei factus ē, oia
subiecisti sub pedib⁹ eius. Inter illos mag
nos erat magna discordia in tantū q̄ quot
q̄t moriebantur ad infernū descenderunt.
Postea facta est pax magna inter deuz z ho
minē. In cuiꝰ pacis reformatiōe ducebatur
agnus, s. xp̄s, sup montē altū in mōte calua
rie vbi occidebat z sanguis eiꝰ effundebat.
In signū q̄ quicūq̄ illoꝝ pacē dissiparet ma
xima de eo vindicta reciper. et sanguis eius
effunderet. Et iō si pactū cū deo p pcm̄ fre
gimus grauis vindicta sequet. ~ E ~ Ter
tia cōmotio erat in ciuitate supnali inter an
gelos q̄n Michael pugnauit cū luciferum.
De q̄ cōmotione habet Apoc. xij. Factū ē p
liū magnū in celo. Michael z angeli eius p
liabant cū draconе z c̄. Sed rōnabiliter pōt
circa hāc q̄rī, an istud bellū angelorū fuerit re
ale. Et videt q̄ non, q̄ angeli nō hñt corpa
nec manꝰ nec pedes, ḡ realiter pliare ñ p̄nt.
In oppositū. Ibi est bellū reale, q̄n alīq̄s ex
pellit de loco suo, sed angeli mali violenter
de loco suo expulsi sunt, per autoritatem, ad
q̄ rñdendū nota q̄ potentijs aīe q̄druplex
ē bellū. Primū ē appetitꝰ sensitiui cū volūta
tem, vbi gra, appetitus sensitiuus vult forni
cari, volūtas aūt nō ꝓsentire, z sic de alijs.
Scōm est intellectꝰ cū voluntatez in eodem
subiecto, sicut intellectus meꝰ iudicat nō me
chari, volūtas vero vult. Tertiū est cū volū
luntatē z voluntatē in diuersis subiectis, sic
ego volo vnū z tu vis aliud. Quartū est in
ter intellectū z intellectū in diuersis subiecti
sicut intellectꝰ meꝰ intelligit vnā ꝓpositionē
esse verā, intellectus autem tuus falsā. Ad

ꝓpositū, illa bella int' angelos nō oīa sūt. pri-
mū ñ, qz in angelis nō ē appetit⁹ sensitiu⁹. sz
solū in substātijs corporeis, nec scōm, qz an-
gelus nō pugnat ꝯ se. sz tertiū bene erat bel
lū ibi, qz boni angeli volebāt btūdinē me-
rito ꝓcedente, mali vero non merito prece
dente. Quartum bellū etiā fuit ibi quia in-
tellect⁹ bonoꝝ indicabat velle btūdinē me
rito p̄cedēte, intellect⁹ ꝙo malox merito nō
p̄cedente. Dico ḡ ad q̄stionē, q̄ bellū angelo
rū fuit realissimū, qz boni angeli ꝙgregaue-
rūt se ad expellendū malos de celo. Illi ꝙo
q̄ fortissimi erāt in naturalib⁹ resistebāt for-
tissime, sed iterū boni ꝙgregauerūt se z mali
ñ poterāt resistere. z sic fuerūt expulsi. Ima-
ginat em̄ Frācisc⁹ marōis, q̄ sic āgel⁹ mouet
celū ita vn⁹ angel⁹ pōt mouere aliū. ℣ Sz
Sz restat dubiū quō lucifer q̄ ē pfectissim⁹
in naturalib⁹, pmiserit se vinci ab alijs min⁹
pfectis. Dico q̄ b̄ fuit. qz de⁹ nō influxit ad
ꝑtutē z fortitudinē suā, bñ tñ ad fortitudinē
bonoꝝ. Ūñ mgr̄. ii. dis. v. ḡrens vtꝝ post cre
ationē ꝙuerſ aliq̄d collatū sit, p qō ꝙuerterē
tur, s, diligerēt deū. dicit, q̄ eis collata fuerit
gr̄a cooperans, p quā ꝙuersi sūt, q̄ gr̄a alijs
q̄ ceciderūt apposita nō fuit. Sz cur mal' nō
erat collata gr̄a sic̄ bonis in ꝙuersiōe. Dico
q̄ rectitudine naturali ñ ꝙuerterūt volūtatē
in deū sicut boni, z iō nō coopabat gr̄a. Ūñ
dns Bonauē. in. ii. sup mgr̄z. dis. v. dic̄. loq̄ns
de ꝙuersiōe bonoꝝ. Oꝑtet ponere q̄ cōuer-
sionē illā inchoauerit volūtas libera, sed cō-
seruauit gr̄a. z iō fuit ibi gr̄a subseq̄ns nō p̄-
cedēs vel p̄uenies. sz gr̄a coopans nō opās
fm mgr̄m. Ūñ lz hec ꝙmotio angeloꝝ coop
ante deo statiz facta fuerit, desiderīū tñ trīū-
phatoꝝ angeloꝝ q̄etatū nō fuit donec ascen
dente xp̄o, extractis electis ab īferis, loca va
cua lapsoꝝ. z ciuitas illa hir'lm ꝙmota ince-
perat reparī p eos. Tūc bñ dicebāt q̄ ihus
in ciuitatē Haym ibat, z ibāt cū eo discipuli
ei⁹. s. oēs electi. ℣ In celo em̄ empireo sē
xp̄i, māsiones subordinate, q̄ figurant p, xp̄i, fū
damenta q̄ vidit Johes in Apoc. xxi. z in q̄
libet sicut dicūt aliq̄ ascēdēdo xp̄s p die mā
sit vsq̄ ad penthecostē. ita q̄ ꝑma die q̄ ascē-
dit fuit in ordine sctoꝝ q̄ sūt citra angelos q̄
nō ꝓprijs meritis sic̄ angeli, sz solū ꝑtute pas
sionis xp̄i sūt saluati sic̄ quili fidelīū q̄libet
q̄s renati, z isto die, p reparatiōe instituit deci-
mū ordinē, z addidit eū angeloꝝ ordinib⁹, ō
dragma ꝓdita z de decima recuꝑata. Scōa
die ōr fuisse in ordine angelorum z ibi dimi
sisse sctos q̄s secū adduxerat, qui meruerunt
ad illū ordinē assumi, z dedisse suas mansio
nes. Tertia in ordine archangeloꝝ modo
simili. Quarta in ordine virtutum. Quinta
in ordine p̄incipatuum. Sexta in ordie po
testatū. Septia in ordie dñationū. Octaua
in ordine thronoꝝ. Nona in ordie cherubin
Decima i ordie seraphin. In sabbato añ pē
thecostē ad dexterā dei p̄is. Et sic adipleuit
illā parabolā i singul' ordinib⁹ p̄dict⁹ distri-
buēs ꝓ repatiōe suas māsiones. Juxta illud.
Bti sūt serui illi. Luc. xij. Faciet illos discū-
bere z̄c. ℣ Et tūc remanēt due māsiones.
Una in q̄ mr̄ dñi nūc stat sup choros āgelo
rū exaltata, z in illa stetisset si mr̄em secū ad-
duxisset sz qz eā dimisit, iō ibi nō stetit. xj. die
Die aūt pēthecostes ōr ascēdisse sup celestes
gerarchiā ad dexterā dei p̄is. Juxta illō ad
Heb. i. Sedet ad dexterā maiestat⁹ i excels.
De repatiōe ḡ facta p xp̄m angeli gaudēt z le
tant. q̄n vidēt hoīem se disponere ad eoꝝ so-
cietatē p pniam. q̄re ōr Luc. xv. Gaudiū ē an
gel' dei z̄c. Tristant aūt ꝯ pctōres hāc pacē p
turbātes z tubilatiōem eoꝝ impedientes. Isa.
xxxiij. Angeli pacis amare flebūt. Sed q̄rit
vtꝝ ex dānatiōe hoīs angelus custos ei⁹ ali-
q̄ detrimentū incurrat. Et videtur q̄ sic ex
auctoritate p̄dicta. Luc. xv. J

Secunda pars in qua

notat calamitas affligēs, qz vnicuz filiū hec
vidua amare flebat. Tria em̄ in ea causabāt
fletū z grauabāt dolorē, s, mr̄nalis affect⁹ vi-
dualis defect⁹, et vnic⁹ fruct⁹. Dr̄ em̄ natu
raliter pl⁹ dolet de morte filij q̄z p̄, tū ꝓpter dā-
nū. qz mal⁹ dānū mr̄ incurrit q̄z p̄, tū ꝓpter
defectū qz pl⁹ indiget sustētatiōe filij ꝓpter ex⁹
cōditoz, tū ꝓpter affectū, qz naturaliter mr̄ pl⁹ di-
ligit, cū sit maioz pietatis, qz etiā plus labo
rat portādo. pariēdo, educādo, z iōmagis di
ligit, tū etiā qz ē certa de filio quā de filia. Ter-
nē pr̄ nō hz. Scōa cā doloris fuit defectus
vidualis. Ipe em̄ vidue ex legib⁹ dicunt miserabiles ꝑsone, qz facilit⁹ seducunt per frau-
dulentiā, sept⁹ affligunt per violētiā. Tertia
cā doloris ē, qz vnic⁹ fruct⁹ ventris sui erat
ille adolescēs. Si em̄ plēs habuisset, dolor
el⁹ mitigari potuisset p alios. ℣ Dora
liter, h̄ oñdit clemētia saluatoris huius vi-
due releuās calamitatē ad innuēdū quanto

Feria quinta post Letare

amore eos diligat, q̄ ex amore sui in vidua
te p̄manēt. Est em̄ vidualis stat⁹ valde p̄me
dabilis, ſm q̄ natura oñdit z scriptura, naz
ſm Amb. in exameró. legit de turture aue q̄
amisso pare suo alteri⁹ copulā ñ req̄rit. So
litaria em̄ incedit, memor societat⁹ pdite sp
gemit, loca solitaria q̄rit boim cōsortia valō
fugit. Sic vidua in oib⁹ viuere dz. Uñ i au
tē. de ñ eligēdo scōo nubētes. §. Lū igit. Op
timū ē atq; laudabile z dignū rōne. vt mlie
res ita honeste se tractēt. q̄ten⁹ q̄ semel ad vi
rū venerint. seruēt inuiolatū moriētiū thorū
Vas em̄ mulieres miramur piter z lauda
m⁹ z nō pcul a ỹginitate ponim⁹. Uñ q̄daz
vidua noīe Valeria p hoc multū cōmenda
tur. de q̄ narrat Hiero. ō iouinianū. Lū iter
rogata fuerat post obitū mariti, q̄re nō aliū
copularet. Rñdit se ñ posse, q2 vir su⁹ ñ erat
mortu⁹, cū eū in corde q̄si viuētē haberet
Ualera igit vidua volens deo placere z ex sta
tu suo mereri vitam eternam. debet
Fugere malam societatem.
Querere loci honestatem.
Abiicere ornatus vanitatem.
Dico p̄mo zc. Uñ ps. dic. vidue. loq̄ns in p
sona deuote vidue. Ecce elōgaui fugiēs: aui
cule em̄ terrā fugiētes sūt tute q̄ laq̄eis ñ ca
piunt z pēne eaz manēt ꝓposite z mūde. vbi
morātes i tra capiūt. z pēnis destruūt. Sic
vidue lōge morātes a terrenis z lasciuis ho
mib⁹ laq̄is imūdaz cogitationū z opationū
vix capiūt. nec mēte seaz q̄b⁹ alte volare dñt
sic aues pēnis maculāt. ḋ ñt ḡ fugere lasciua
ꝓsortia lasciuoz. Uñ hiero. i epla. lxxxv. q̄d
facit vidua iter familie mltitudinē. z iter mi
nistroz greges. Et seq̄t. Caueas q̄cq̄d de te
fingi p̄t. ñ ābulet iuxta te calamistrat⁹ pcura
toz. ñ hystrio fact⁹ i femina. ñ cātoris dyabo
lici venenata dulcedo. ñ iuuenis cult⁹ z nitl
d⁹. nihil artiū scenicaz. nihil tibi in obseq̄is
molle iūgat. habeto tecū viduaz z ỹginū cho
ros. habeto tui sex⁹ solatia. Et seq̄t Sp̄ i ma
nib⁹ tuis sit diuina laus z tā crebre orōes vt
oīm cogitationū sagitte q̄b⁹ adolescētia pcu
ti solet. hmōi clipeo repellāt. Ad hāc fu
gā nō habuit q̄dā nympha dicta psalmatis
de q̄ ouidi⁹ fabulose narrat. Quia hermofro
dit⁹ fuit fili⁹ mercurij z veneris nutrit⁹ in sil
uis indeis adriadib⁹ in antris. q̄ cū esset pu
er pulcerrim⁹. patrīa derelicta. z ignotas sil
uas z flumina delectat⁹ videre vsq; ad q̄dā
stagnū iuxta ciuitatē tharsis ab īdia i lyciaz
cui⁹ aq̄ erat limpidissima. in q̄ nympha illa
psalmatis sepissime balneabat quenit. Vo
lens igit puer se balneare i stagno vidit eum
ociosa nympha z in ei⁹ exarsit amorē. illūq;
rogādo alloq̄t dī. O puer inq̄t dignissime,
credo eē thalamū ineam⁹ eūdē. Illeꝛo q̄d el
set amor nescies amorē nymphe penit⁹ refu
tauit. sz ipa eū nudū z balneantē se aspiciens
ad ipm nudū salit z euz āplexata z osculata
fuit deos rogās q̄ ꝓpetuo ñ dissūgerēt. cui⁹
petitioni dij annuētes fecerūt q̄ duo pariter
vnirēt in vna psona. z sic fact⁹ ē hermofrodi
tus q̄ ē ex natura z sexu duplici ꝓstitut⁹. Per
illā nymphā q̄ ē dea aq̄. intelligere possum⁹
viduam delicatā. q̄ cum soli deo vacare debe
ret. vacat delicijs cum lasciuis z leuibus p̄
sonis. q̄ fluit et fluctuāt. In delicijs mundi
habitat. hec frequenter balnea visitat. spectā
cula hoīm nō vitat. cōuiuijs se imiscet. z ioō
nō euadet q̄n laq̄o male ꝓcupie z delectatio
nis q̄nq; capiat. z carnali amore ad aliquem
liget. hec em̄ turpe lucrū licet sp fugiat. verū
tñ amorē nō recusat. viduaq; infatuat q̄ die
noctuq; orat. q̄ ab ipso nō recedat. O fatua
audias Hiere. ir. In omni fratre tuo nō ha
beas fiduciā. q2 oīs frater supplantans sup
plantabit te. q2 oīs amicus fraudulenter ice
det. Hoc bñ cōsiderabat illa bonorabilis vi
dua Marcia cathonis de q̄ etiā narrat Hie
ro. q̄ cū a pluribus peteret. q2 diues. lz turpis
fuerat. oēs recusauit. dicēs se nō inuenire vi
rū q̄ eā vellet ꝓpt seipaz lz ꝓpt sua. Nouerat
em̄ q̄ illa amicitia nō poterat eē p̄manens z
ỹa. q2 cessante bono vtili cessat etiā amicitia
ist. ethi. Secōo vidua dz q̄rere honesta loca
sic ecclias vbi sēp manere dz z orare deuote
missas z ſmones audire z bmōi. Unde ps.
postq̄ dixit. elōgaui fugiēs. sublūgit. z mān
in solitudine. i. in tēplo vel in eccl̄ia. Eccl̄ia
em̄ ē loc⁹ apt⁹ p orōe. q̄re dicit xp̄s. domus
mea dom⁹ orōnis vocabit. Lu. xix. Turtur
nāq; loca solitaria q̄rit z ibi gemit. vñ hiero.
Volum⁹ scire q̄les dñt eē vidue. legamus
euangeliū Luce. Erat inq̄t Anna vidua ab
adolescētia vsq; ad. lxxxiiij. annos z nō rece
debat de tēplo die⁹ z noctib⁹ ibi ieiunijs vi
gilijs z orōib⁹ vacabat. Sic vidua i magna
abstinētia cibi z pot⁹ vigilijs z orōib⁹ se casti
gare debet. Uñ glosa sup aplm. I. Thim. ij.
Ardentes dyaboli sagitte ieiunio z vigil-

arū sūt frigore restringēde. Sed q̄d dicā de viduis nr̄is p̄lis, q̄ nō vigiliis t ieiunijs corpora sua castigant, imo potiꝰ crapulis t poculis superfluis grauāt ventrē t caput. Dicūt se fore debiles t frigide nature, t iō subueniendo nature bene comedūt t bibūt licet naturā destruāt, q̄ frigide amisso calore naturali velut stuba inueterata t desiccata nō bñ digerūt, t ideo repleto stomacho fumositates ad cerebrū ascēdūt. et caput t oīa mēbra grauant, imo t mentē ad luxuriā puocāt. q̄re ap̄lus dicit. Nolite inebriari vino in q̄ē luxuria. Eph. v. et Eccī. xxxvij. In multis escis erit infirmitas. Talis em̄ vidua nō mereꝫ p̄ miū viduaꝝ, imo mortua ē coram deo. j. Thi. v. Vidua q̄ in delicijs ē viuēs mortua ē. Alber. in sūma de. liij. coeq̄s. q. lviij. d. q̄ nomē vidue multipliciter dr̄. Vidua solo corpore, sed p̄stituta mēte, de q̄ ap̄lus vbi sup̄. Vidua corpe sz nupta mente, hec cōputant int̄ virginitatis mr̄imonio. qz castitas magis p̄sistit in mēte q̄z in corpe. Vidua mente. t hec vidua vocaꝫ vera vidua ab ap̄lo vbi dicit. Viduas honora q̄ vere vidue sūt. Quarto mō etiam dr̄ vidua corpe t mēte t auxilio terreno, sicut bone vidue paupes. de hac dicit ap̄lus. Si q̄s fidelis hz viduas subministret illis, vt nō grauet eccl̄ia. vt his q̄ vere vidue sunt sufficiat. Et sic tertio t quarto mō vidua dicta in statu viduitatis ponit votū t ꝓpositū sic manēdi ꝓpter deū t nō ꝓpter iura mr̄imonij deuitāda. Et illa est cui dar̄ fructꝰ, sic fuerunt antiquit̄ vidue Judith. de q̄ Judith. viij. dr̄. Et illa paupcula q̄ misit duo minuta in gazophilaciū Luce. xxj. Et vidua sareptana q̄ sue t filiorū et helie p̄stitit fami. liij. Re. xvij. t in nouo testa. Elizabeth filia regis vngarie. et anna mr̄ dei genitricis tē. ¶ Tertio vidua dz abijcere vanitatē ornatus Vñ Hester. xiiij. Hester vidua cū deposuisset vestes regias. fletibꝫ t luctui apta induīta suscepit. t p vngentis varijs cinere t stercore caput ipleuit t corpꝰ suū humiliauit. ieiunijs. oīaq̄z loca in q̄bus antea letari ꝓsueuerat crinitū laceratiōe cōpleuit. Sic etiā vera vidua optet ornamēta vestitꝰ ꝓmo cūcta abijcere, t oīa q̄ oculos viroꝝ allicere p̄nt et offendere, sicut colores apparētes faciei t corporis, t monilia capitis t māuū. Vñ Ezech. xxiij. Vnusq̄sq̄z offensiōes oculoꝝ suoꝝ abijciat t in idol. i. in ornamētis egipti nolite pol-

luī. Hiero. in ep̄la. cxvij. alloquēs vidue ait Quid facit in facie xp̄i plane purpurissus t cerusa, quoꝝ alterꝫ ruborē genaꝝ labiorūq̄z mētū, alterꝫ cādorē oris t colli. Ignis iuuenūq̄z fomēta libidinū ipudice mētis indicīū q̄d aliud pollicemur aliud ostēdim⁹, lingua p̄sonat castitatē. t totū corp⁹ pfert ipudicicīā, vix em̄ vidua coloribꝫ ornari p̄ōt q̄n oculos virorū allicīat t offendat. Potiꝰ igit̄ dz appetere faciei t totī⁹ corp̄is turpitudine vt euadat. q̄s vt sic quasi retibe dyaboli multos capiat. sic q̄dā domicella fecit valde pulcra, de q̄ Qui. lib. ij. narrat. Ista erat domicella dee pallados, q̄ cū spaciareꝫ circa mare de⁹ marꝭ Neptunus adamauit eaz t voluit eā rape. sz ipsa iplorauit auxilium deoꝝ, t statim affuit dea pallas q̄ mutauit eā in cornicē t habitū nigrū sibi dedit, t sic euasit. Sic etiā virgo vel vidua pulchra facie ornataq̄z veste, ambulās apparenꝫ coram viris in seculo allicit aspectu t incendit corda eorū. Ideo sapiēs docuit filiū suū dī. Fili mi auerte faciē tuaz a muliere compta, et nō circūspicias speciē alienā, q̄ propter speciē mulieris multi pierunt, et ex hoc ꝓcupia q̄si ignis exardescit. Eccī. ix. Dulcerē sic allicīētē de⁹ neptun⁹, i. dyabol⁹ deus hui⁹ seculi adamat, t rape conaꝫ eā ad pditionē eternā. nisi deū i uocet t pniaz agat, tunc de⁹ talē in cornicē mutat q̄n pacta pnia facient tegit t denigrat, t nigrū t hūilē t honestū habitū induit, sursū volat p ꝓtēplatōz. vocē clamorosā emittit p solicitā orōnez, tūc tal' euadit dyabolū t eternā dānationē. ¶

Tertia pars in qua

notatur potestas dei opans, t hoc in iuscitatiōe adolescētis dicēs. Adolescens tibi dico surge, q. d. Tu nō vales ꝑtute naturali surgere de morte. p̄cipio ḡ tibi in virtute deitatis, surge de morte ad vitā. Horat̄r videm⁹ q̄ in omī re aliq̄d est p̄ncipale qđ regit t ordinat, alia aūt obediūt el, sicut ptz in aplis q̄ sequūt regē et obediunt el. et in gruibꝫ q̄ recto ordine sequūt vnā. Iō phs. liij. phi. c. ō tē pore dicit. In q̄libet gñe entiū est aliq̄d p̄ncipale qđ est metrū et mēsura illi⁹, vt vnitas in numero, instans in tēpe. Et. j. metha. In vnoq̄q̄z genere erit dare aliq̄d primuz qđ sit metrū et mensura aliorū q̄ sunt in illo genere. Sic etiā in tpalibꝫ imperator romanoꝝ primus est, cui babēt oēs obedire. Ipe ei ē dñs

Feria quinta post Letare

terre, vñ, q. j. in aplīb. Roma ei cōdita duos reges sīl bre nō potuit. ff. de rep. diui. l. vlti. In spūalīb. Papa prim⁹ ē etiā ordinarius oīm eccl'iarū et clericorū. de fo. cōpe. c. lz. Cū g sint duo q̄b tā spūalit' q̄ tpalit' oēs hoīes sūt sbiecti, et q̄ tpalit' habēt obtpare, necesse ē etiā p reducāt ad aliq̄ vnū qō ē eis pncipiū z qō nō solū habeat tpalia regere z spiritualia, imo tā viua q̄ mortua, et p oīa obedīāt sue iurisditōi. Illud pncipiū z vnū est de⁹ altissimus in cui⁹ dītiōe cūcta sūt posita, z nō ē q̄ possit resistere sue volūtati. Hester. xiij. Hic ei hz pātē quā nemo hz. s. mortuos suscitare, et aias sepatas a corpe reunire solo ꝓbo, vt pz in illo adolescēte cui imperauit dicens, Adolescēs surge ℣ Hz ergo adolescens imperanti xp̄o a trib⁹ surgere que vt in plurimū ei nocent.

Ab insolentia ad moralitatem.
Ab incontinentia ad castitatem.
Ab intemperantia ad sobrietatem.

Dico pmo zc. Sūt em̄ iuuenes lasciui et tepidi ad ꝓtutes, q̄ vt inexpti nesciētes fructū et vtilitatē, laborare in pncipio p acq̄sitione eor⁹ ptimescūt Iō pentes eos informare debent z inducere ad virtutes z mores. p uer. xiij. Qui pcit ꝓge odit filiū suū. vñ ℣ Primus de accipitre dicit, q̄ q̄n pulli ei⁹ sūt apti ad volandū, eos extra nidū p̄icit, z alis ꝓberat. cauēs i etate tenera ne pigritent rocio marcescāt, z vt ad p̄dā adaptēt. Sic q̄enit omnino circa adolescentes z iuuenes ordiri vt pmo extra ꝓpias domos ad alienas partes emittant ad honestos z ptos viros q̄ tales iuxta ꝓditionem stat⁹ et nature instruāt. Si disposit⁹ ad lr̄as, ponat ad studiū lr̄arū Si nobilis, ad exercitia pugne, vt in balistis fundis z gladiis exerciteē. Si ciuis vel burgensis etiā sm̄ ꝓditionē patr̄ habilitet. Q Sic fecerūt senes gētiles pueris suis, z h̄ in trib⁹, videlicet in scripturis libror⁹, picturis gestor⁹, et figuris signor⁹. Exploauerūt em̄ nobiles antiq̄ q̄ meliores erant ph̄i, et illis pueros suos tā lr̄is q̄ mor̄ib⁹ imbuēdos dederunt. Vnde trayan⁹ plutarchum. Nero Senecā. Alexāder Aristotelem mḡros habuerūt. Et ne a talib⁹ mḡris aliq̄d dissolutionis vel lubrice leuitatis addiscerent sūme cauerūt. Sic Salomō ō se dicit Sap. viij. Hāc amaui z exq̄siui a iuuētute mea Item̄ docuerūt pueros picturis gestor⁹. Vñ sic narrat q̄dā exposit⁹ sup Iuuenalē in pma Satyra. Nobiles romāi sic dispoſuerūt actōes suas p singulos dies q̄ sūmo mane oēs simul adibāt arc⁹ triūphales in q̄b⁹ antecessores sui pingebāt cū armis z cautelis q̄b⁹ deuicerant hostes suos, vt sic iuuenes illis visis accenderēt ad ꝓtutes p imaginē gestor⁹. Dein de tēplū Apollinis petebāt q̄ erat de⁹ sapie postea iudices ad for⁹, senatores ad capitolium descēdebāt. iudices vt cās tractarēt, senatores vt de cōi vtilitate reipub⁹, deliberarēt, z sic tp̄s suū vsq̄ ad hor̄ā ix. expēderūt Ut ne iuuenes a bonis occupatiōib⁹ ipedirent, p totū tp̄s añ nonā ordiatū erat q̄ meretrices nullo cēsu sua pstibula egrederent añ nonaz ne iuuenes a suis informationibus, et viri a pfitiōs reipub⁹, p declinatōes, vel p delectatiōes libidinosas aliq̄ten⁹ turbarēt. Item̄ docebāt iuuenes ad bonos mores figuris signor⁹. Vñ narrat Macro. i. saturnaliū. q̄ apud romanos pueri nobiliū q̄daz vrebant veste, q̄ or̄ p̄texta, z inde pueri nobiles vocabāt p̄textati et habebāt cor̄ā pectore suo bullā aureā quādā h̄ntē figurā cordis humani. Bulla aūt fuit sementū figure q̄si medietas spere ad silitudinē bullar⁹ q̄ fiunt in aq̄. p̄texta erat de purpura q̄ ē rubei coloris vt pudore sue nobilitat⁹ a vicīs se subtraheret, z cordis imaginē añ pect⁹ portabāt vt in seinuicē ītuētes, ita se fore hoīes cogitarēt si corde p̄starēt, h̄ Macrob⁹. Si g iuuēt⁹ moribⁿ ē informāda Eccēs. xij. Memēto creatoris tui in diebⁿ iuuētut⁹ tue Hz heu mlti dicere p̄nt illō p̄s. Paup sū ego z i labo, a iu. mea. q̄ cū i iuuētute q̄s a pentib⁹ negligit. tādē incorrigibil' efficit. z nūq̄ nisi gladio vl' patibulo emēdat Hi sūt sil'es pull' asini, q̄ pmo gñatur melior et fortior, q̄ q̄nto seniores tāto turpiores. Vñ. v. de aialib⁹. Fer⁹ asini q̄ pmo generat meliorem et fortiorem z posteriorem debiliorem z peiorem generat, sic zc. ℟ Scōo resurgere dñt a luxuria z ab incōtinētia ad castitatē Nam sm̄ ph̄m. j. etbi. Etas adolescētie siue iuuentus inclinat ad libidinem, z iō dicit q̄ sunt incontinētes, q̄ vigor corpis, abundātia caloris, z vehemētia concupiscibilitatis, h̄ viciū generat, q̄uis eor⁹ cōcupie cito sation̄t Vñ ℏ h̄ viciū optet eos mltū laborare p abstinētiā z subtractoz, z tūc puenit ad magnū meritū, q̄ castitas in iuuētute reputat q̄dāmodo ipossibilis, Hz q̄d dicem⁹ in q̄busdā

senibꝫ q̄ in hoc vicio inuenisunt corruptiores inuenibꝫ. certe qꝫ de illis verificat dictū phi. j. etbi. qꝫ ñ differt iuuēis etate z moribꝫ Isa. lxv. Puer cētū ānoꝝ moriet. Si ei vicīū carnis i iuuenibꝫ ē castigādū. multo plꝰ i senibꝫ ē ꝓdēnādū. qz ꝑm Isi. Neq̄q̄ i senectute casti sūt q̄ in iuuētute luxuriose vixerūt. qz tūc eligunt seruire castitati. qñ eos libido ꝓuos bīe ꝓtēsit. Et amb. ad Valē. Erubescat senectus q̄ se emēdare nō pōt. nō em̄ canicies ꝓmēdata ē ānoꝝ sz moꝝ. Sūt em̄ q̄dā senes in malo ita habituati z in voluptatibꝫ qꝫ dolēt vt videt qꝫ nō sūt vt solēt ad voluptatē potētes. delectāt audire z fabulari ō turpibꝫ. ō lectāt imaginari ō villibꝫ. z sic ñ vescētes carnibꝫ delectāt in brodio. sic illi q̄ ꝓuant opatiōe fruuūt imaginatiōe. Sz q̄rit i q̄ illō vicium pticulosi⁹ sit i iuuenevl i sene. Dico i sene cui⁹ rō ē. qz icurabili⁹ z graui⁹. Sz Nueritem̄ pbs i de pbleumatibꝫ pte. j. c. xxviij. propter q̄d in hyeme pauciores sūt egritudies q̄s in estate. mortifere ꝙo magis in hyeme. Et rñdet qꝫ in estate qua q̄dē occasiōe flūt egritudines. in hyeme ꝙo ñ. qz que occasiōes cito digerūt in hyeme. Vñ illa q̄ fiūt a maiori occasiōe merito peiora sūt z magis destructiua. hmōi aūt sūt q̄ in hyeme eueniunt. Et Ipoc. in affor. suis. Senes iuuenibꝫ freq̄nt minꝰ egrotāt. Cūq̄z in eis crebri⁹ egritudies fiūt multotiēs ꝓmoriūt. Dorari. sic sanitas corpalis ē q̄litas būoꝝ ita sanitas spūalis ē tpantia passionū. z distpantia eaꝝ infirmitas spūal. Estas ē iuuent⁹. hyems senect⁹. Vnde ē sgiꝫ qꝫ plēs z freq̄ntiores accidūt spūales infirmitates i iuuene q̄z i sene. qz mlto plures sūt occasiōes. tā ex ꝓplexiōe calida q̄z ex iuuenili ieꝝpientia. Sz certe ille infirmitates nō sūt ita ꝑiculose z gues. gui⁹ em̄ peccat q̄ minori occasiōe q̄z q̄ maiori. et plurimū peccāt sic iuuenes. z iō sūt mlto curabiliores i iuuenibꝫ q̄z sūt i senibꝫ. qz si accidāt senibꝫ vix curātur. Exēplū de Salomōe. iij. Reg. xi. vbi dr. Cū esset senex deprauatū ē cor ei⁹ p mulieres. cā ē. qz tales infirmitates pcedūt ex magna malicia z nō natura. Tales etiam fuerūt isti senes de q̄bꝫ i Dan. xiij. dr. Q Regressa ē inimicas de senibꝫ iudicibꝫ q̄ videbāt regere populū. Et iō ē notādū qꝫ babit⁹ bñ viuēdi acq̄rend⁹ ē in iuuētute si hō velit sctē viuere i senectute. nec aliq̄s de etate nimis ꝓfidat. qz q̄dā q̄ in iuuentute euaserūt in senectute turpiter ceciderūt. sic ille q̄. xl. ānis ꝙgo vixerat. et in. xl. anno corrupt⁹ obiit isto āno. Et iō signāt orat ps. Ne pij cias me in tpe senectutis. Z Tertio surgere dñt ab ipantia ad sobrietatē. Titū. ij. Iuuenes sil'r hortare vt sobrij sint. Nihil ei magis ꝓuenit iuuenibꝫ sobrietate. p hanc em̄ luxuria domat z sapia acq̄rit. z iō merito sobrietas cōpat ametisto. de q̄ dr in lapidario. c. xvj. Hic facil' ē sculpi ꝓrius ebrietati. et carus bī. qz rarior ē. Et dr etiā qꝫ ꝑseruat equū gestanti a cespitatiōe et infirmitate. Isto mō moral'r sobrietas ē facilis sculpi. qz sobrij facillime docēt. Sūt enim dociles vt exēplū bēm⁹ Dañ. j. Quia daniel z socij sui pueri q̄ nolebāt comedere de cibis regis Nabucho. nec bibere de vino ei⁹ sz comederūt legumia z biberūt aquā doctiores z honestiores fuerūt ceteris pueris caldeoꝝ ibi post. x. dies iuēti sūt vult⁹ eoꝝ meliores z corpulētiores ꝑ oib⁹ pueris q̄ vescebāt de cibo regio. z pueris illis dedit de⁹ sciaz z disciplinā i oi libro z sapia. Et aug. ix. ꝙfes. cap. viij. narrat de q̄dam bona mrona q̄ curā q̄rundā filiaꝝ nobiliū hēbat. eratq̄z i eis coercendis cū op⁹ esset facto. seueritate vehemēs atq̄z in docēdis sobria sapia. Hā eas ꝑter illas horas q̄b⁹ ad mēsā pentū moderatissime alebāt. si expardescerēt siti neq̄z aquā bibere sinebat. ꝑ cauēs ꝓsuetudinē malā z addēs verbū sanū. mō aquā bibitis. qz in ptāte vinū ñ habetis. cū ad maritos veneritis facte dñe apotbecaꝝ z cellarioꝝ aq̄ sordebit sz mos potandi p manebit. Dicit etiā qꝫ ꝑseruat equuz gestātis a cespitatiōe. Alia adolescētis ē iē eques. caro sic equus. Isa. xxxj. Eq̄ eoꝝ caro. Alia istū equū dz regere z retrenare z inducz vrgere calcaribꝫ. Si ꝙo eques. i. aia illā gēmā sobrietatis portauerit. caro q̄ ē equ⁹ nō pdet sensū nec cespitabit in via moꝝ. nec cadet p pctm̄. imo etiā corpalē infirmitatē euadet. Vñ Sene. x. declamationū dicit. qꝫ iō subito morimur. qz de mortuis viuim⁹. q̄cq̄d aut volitat. q̄cq̄d piscīū natat. q̄cq̄d ferarū discurrit. nris sepelit vētribꝫ. Quare nūc subito morimur. qz mortuis viuim⁹. de illo dicit etiā Inno. de vilitate cōdi. būa. Initiū vite ꝙois aq̄ z panis. Bulos aūt nō sufficiūt fruct⁹ arboꝝ ñ gna leguminū. ñ radices herbaꝝ. ñ pisces marꝪ. ñ bestie terre. ñ aues celi sz q̄rūt pigmēta. pant aromata. capiūt obesa que studiose coquunt z laute parant officio

minístroꝝ,alíꝰ ꝓtũdit ꝛ colat: alíus ꝓfundit ꝛ ꝓficit,substantiã ꝙuertit in accidens,naturã mutat in artẽ,vt saturitas trãseat in esuriẽ reuocet appetitũ ad irritandũ gulã,nõ ad sustentandũ naturã,nõ ad necessitatẽ supplendam sed ad cupiditatẽ explendam.

Feria sexta post Letare

Erat quidam languẽs lazarꝰ de bethania Joh.xi. Uꝑbs.ij.ó gñati,dícẽ q mortuꝰ sol'in obliq̃ circulo ẽ cã gñatõis ꝛcoꝛruptõis Cuiꝰ rõ ẽ,qꝛ si directe sp lucerẽt supꝫ emisperiũ nr̃m suo feruoꝛe terrã tm̃ desiccaret q sterilẽ efficeret. Quare ad viuentiũ ꝙseruatõez necessariũ ẽ.vt qñq̃ sol obliq̃ splendat. Sic spũal'r,si deꝰ q̃ ẽ sol iusticie,sp lumẽ ꝓpitatiꝫ emitteret,multis eẽt cã sterilitatiꝫ ꝛ infructuositatis q opa ꝥtutũ ñ facerẽt. Aduersitas ei iustoꝝ nõ ẽ signũ repꝛobatõis sz exercitiũ ꝥtutis,vñ.q.j.aduersitas. Deꝰ ḡ qñq̃ bonos ꝛ iustos obliq̃ p subtractõz ꝓpitatis respicẽ ꝛ in tenebꝛis aduersitatis stare ꝑmittit,vt si mortalia ñ habeãt venialia tũ ꝟ abluãt,vt si repidi sũt exercitenꝫ ꝛ ad deũ ire ꝙpellantur ire. Dala q̃ nos ꝟ ꝑmũt ad deũ ire cõpellãt,vel vt laus dei augeaꝫ,ꝛ potẽtia ꝥtutiꝫ eiꝰ ab boĩbꝫ cogñscaꝫ. Sic etiã xp̃s amicũ suũ infirmitate mori voluit vt eũ miraculose suscitãdo a morte potẽtiã ꝛ gl'iam p̃ris manifestaret. Quare dicit,infirmitas hec nõ ẽ ad mortẽ,sz vt manifestẽt opa dei in illo,s. Lazaro q̃ erat lãguens de bethania. ✠ Querit an mors ꝛ infirmitas ꝛ hmõi penalitates ꝛ aduersitates sint nobis a natura innata siue a pctõ ꝑmoꝝ pentũ in penã iflicta. Et videt q̃ a natura ĩnata.qꝛ ꝑm pb̃m de gñatõne ꝛ coꝛruptõe. Dẽ ꝙpositũ et ꝓpꝛiũs naturalr dissoluit et debilitaꝫ. Pz ꝟ in oĩbꝫ aialibꝫ ꝛ bestijs q̃ naturalr moꝛiũt.q̃ tñ nõ peccauerũt. Rñdet btũs aug.lij.de ciui.dei.dí. Deus de lege nature nullã mortẽ fecit hoĩ,sz merito iflicta ẽ pctis qñ pctm̃ vindicãs deꝰ dixit hoĩ in q̃ tũc radicaliter oẽs eramꝰ. Terra es:in terram ibis. Erat em̃ creatura hũana creata cũ dono originaliꝫ iusticie p quã aĩa bz pfectũ dñium supꝫ coꝛpus viuificare ꝛ regere sine lesiõe vel q̃cũq̃ infirmitate,ꝛ iõ bz potẽtiã nõ moriẽdi. Istud aũt dñũ fuissz traductũ in plez. qꝛ fuit sibi datũ p se ꝛ suis heredibꝫ q̃ꝑdiu essent deo subiecti. Qñ ḡ peccauit ꝙdit merito illud bonũ,ꝛ iõ deserẽte volũtate volũtarie deũ creatoꝛẽ suũ aĩa incurrit necessitatẽ deseꝛẽdi coꝛpꝰ suũ. Unũ mgr̃ in.ij.sen.di.xix.allegãs Aug.dic. Creatꝰ ẽ hõ ĩmoꝛtaliꝫ qõ erat et de ligno vite,nõ de ꝙditõe nature,mortalis aũt erat ꝙditõe coꝛpis aĩaliꝫ. ĩmoꝛtaliꝫ bñficio ꝙditoꝛis,ꝛ Aug.ꝟ exꝑmit exẽplo di. q̃ sicut pstitũ fuit filijs isrl̃ q̃ in.xl.ãnis vestimẽta eoꝝ nõ vetereſcerẽt ita pstitũ fuit Adevt ñ moreꝛeꝫ si comederet de ligno vite. Nõ q̃ illud lignũ vite,ꝑꝛia ꝥtute possit coꝛpꝰ hois facere incoꝛruptibile cũ hoc sit soliꝰ potẽtie dei uine,sz qꝛ ꝥtute sibi data bẽbat ad ꝟ dispoꝛnere. Et diuina ꝥtus ligno illo tãq̃ sacrõ assisteret q̃ ĩmoꝛtalitatẽ ꝓficeret,ꝟ etiã pz ĩ multis exẽplis. Nã multa sũt aromata,vt mirra balsamꝰ q̃ coꝛpꝰ hois diu a putrefactiõe coseruãt. Quõ ñ diuiñ ꝥtuiꝫ rõne assistẽtiꝫ diceꝛeꝫ coꝛpib̃ illis ĩmoꝛtalitatẽ ꝑbere. Hilẽ hz in sacris q̃ dicũt ꝙferre gr̃am q̃suis ĩpam gr̃atiã ñ creãt sz diuina ꝥtus ĩpis assistẽs. ~y~ Ad argumẽtũ in ꝓncipio dom̃ q̃ lz hõ ꝙpositꝰ sit ex ꝓꝛijs tñ p donũ supadditũ nature fuisset ꝙseruatꝰ a morte. Unũ vez ẽ q̃ oẽ cõpositũ ex ꝓꝛijs coꝛrũpt̃ naturalr. põt tñ aliq̃ꝺ ꝑter donũ supadditũ eẽ icoꝛruptibile,sicut patebit post resurrectiõz. Nec ẽ silitudo ꝺ bestijs q̃ illud donũ nũq̃ habuerũt vt aie eoꝝ essent deo obedientes Jõ ĩ eis moꝛs ñ est pena sz natura. In hoĩe aũt sz natura ĩ se cõsiderata sit mortaliꝫ. habuit tñ donũ q̃ morte carere potuit,ꝛ iõ in nob̃ ẽ pena qꝺ in aialibus ẽ natura. Quãtũ ad ꝓsecutiõz euãgeliũ, beri saluatoꝛ oñdit penitẽti posse subueniri suscitatõe adolescẽtiꝫ,bodie ꝑponit gultatez mãsuetudis iustificatõz ferẽtiꝫ,ꝛ ꝑm ꝟ tria non tanꝫ specialiter in euãgelio

Primo calamitas ꝓculi affligẽtis,ibi. Erat quidam languens Lazarus.

Scõo facilitas remedij exigẽtiꝫ,ibi. Lazarꝰ amicꝰ nr̃ dormit. ¶ Tertio claritas miraculi excellentis,ibi ihs ergo vt vidit.

Quantũ ad primam

ptẽ sic ibi ĩmediate ꝑmittit Cuz semel iudei audissẽt xp̃m dicere. Ego et pr̃ vnũ sumus, voluerũt eũ lapidare,et volẽtes eũ capere exiuit de mãibꝫ eoꝝ ꝛ abijt trãs iordanẽ vbi stabat Joh. ad baptisãdũ,ꝛ ibi morabatꝰ dñs cũ discipulis suis. Locꝰ aũt ille distabat a bethania per vnaz dietã. Bethania ꝙo distabat a

hīrlm p duo millaria,ſ.xv.ſtadia,z ſtadium ē pars,viij.millaris.Dū g ibi dñs eſſet Lazar⁹ ſr marthe z magdalene ad mortez infirmabaſ,z iſti tres ſingulariť amabanť a xpo. Horores g lazari de amore dñi plene ꝓfidē tes.nūciū ei miſerūt dicētes Ecce quē amas infirmaſ,q̄ſi dicerēt.Ad ſubuentēdū nō ſoluz mouere te dz nr̄a ꝓpaſſio,ſz ēt ip̄i⁹ amici tui lāguētis firma dilectō Dñs aūt nūcio rñdit Infirmitas hec nō ē ad mortē.Et credenduz ē q̄ ſorores ex iſta rñſiōe neſcientes itērōz dñi ſūt pl'imū admirate,q̄ eodē die q̄ ab eis receſſit nūci⁹.Lazar⁹ obīt.lz aūt xp̄s ſingulariter diligeret eas.tñ audita lazari infirmita te expectauit duob⁹ dieb⁹,et die,iij,ad ſepulcrū ei⁹ ihūs bethanīā iuit.Expectauit aūt p pter tria,ppter honorē dei.vt miraculū fiendū magis pateſceret,ppt'vtilitatez lazari.vt pbata ꝓditōe vite alteri⁹ reuocat⁹ ad vitam magis pficeret in ꝓceptū mūdi,ī deſiderio celeſtis p̄mij,timore futuri iudicij z amore xp̄i ppter ſalutē ppli,vt viſo miraculo ifideles crederēt,z credentes firmarent~ Z Horaliť p ſtū lazar̄ lāguētē z amicū cui⁹ infirmitas nō fuit ad mortē p̄t notari q̄libet hō aduerſitate vel infirmitate flagellat⁹.Hic em̄ ē amic⁹ dei ſp̄ialis cui de mēſa ſua hāc ſcutella miſit Hā ſic p̄ carnal'filiū quē magis diligit pl⁹ corrigit,vt bñ diſciplinatus hereditatē iuſte poſſideat.Juxta illud in can.xxiij.q.v.ñ putes,Filiꝰ nō diligiť q̄ nō diſciplinať.Sic de⁹ celeſtis p̄ h aduerſitatib⁹ filios ſuos corrigit z caſtigat vt exercitēť in ꝑtutib⁹.z tādē habeāt hereditatē etnā.Vñ aug.ad Vincē,donatiſtā,z allega.v.q.v.Non oīs.Quis nos ap̄li⁹ pōt amare q̄ de⁹,z tm̄ nos ñ ſolū docere ſuauiť,vez etiā ſalubriť terrere ñ ceſſat fomētis lenib⁹ q̄b⁹ de⁹ ꝓſolať.ſepe etiā mordaciſſimū medicamīū tribulatōis adiūgit. Exercet fame p̄triarchas,ſ.Jacob z filios ei⁹,q̄ fame coacti iuerūt in egiptū,et pios z religioſos pl'm ꝓtumacē gulozib⁹ agitat.Hō aufert ap̄lo ſtimulū carnis ter rogat⁹,vt ꝑtutē in infirmitate pficiat,z regnū etnū poſſideat. In ſignū hui⁹ poſuit de⁹ añ paradiſū flāmeuz gladiū vt ſignificaret tribulatōes z aduerſitates h⁹ mōi,ſine q̄b⁹ nemo p̄t intrare regnū celoz,teſtāte ap̄lo.Per multas tribulatōes oz nos intrare re.ce,nā p tribulatōes aduerſitatū Culpa z pena dimittitur
Gratia dei tribuitur.

Gloria celeſtis acquiritur.
Ad q̄z ſingula pmerēda ñ ſufficiēcōis tribulatio vite p̄ſn̄t,Vñ bern̄.ad ꝓpoſitum ſic inq̄t. Hō ſūt ꝓdigne paſſiōes h⁹ tp̄is ad p̄teritaz culpā q̄ dimittiť,ad p̄nte ꝓſolatōis gr̄az q̄ impartiť ad eternā penā q̄ remittiť.z ad futurā gl'iaz q̄ pmittiť.Prio em̄ pbať q̄ oēs tribulatōes h⁹ vite p̄ ſe ſufficiētes nō ſūt ad dimiſſionē culpe z pene,culpa ei ē letale vuln⁹ aie cui⁹leſio ī infinitū ē magꝭ q̄z leſio corpalis,iq̄ntū ſp̄us dignior ē corpe,ſz ꝑpt vuln⁹ corpale curādū neceſſe ē frequēť inciſiōes z aduſtiones ſuſtinere.Juxta illud dictū poeticum, Ut corp⁹ redias ferz̄ patieris z ignē.Quid g̃ opteat ꝓpter aīe vulnera tollerare.Quāte ve difficultatis ſit cura ei⁹,oñdit dñs.Hu.xliij,vbi puniuit filios iſrl',xl.ānis iuxta numerz̄,xl,dierz̄ q̄b⁹ explorauerūt terrā,p̄miſſionis,z h̄ ꝑpt pctā eorz̄,hō em̄ merebať penam eternā,nec īmerito.cū q̄libet pctm̄ maxime mortale exhonoret deū.Quid g̃ erit oīs pena tpalis ad illā,z lz in ꝓtritōe ꝓmuteť pena etna in tpalē penā,nō tū poſſet hō ſoluere ſi punireť p̄m demeritū culpe.q̄ puniť citra demeritū culpe ex pietate diuīe mie.Jtē remittiť ex ea multū ex vi clauiū miſterio ſacerdotū,ſm illud Joh.xx.q̄z remiſeritis z̄c.Et.ij. Corz.ij.Cui autem aliq̄d donaſtis z ego,nam et ego quod donaui,ſi quid donaui propter vos in perſona chriſti,vt non circumueniamur a ſathana,vbi dic̄ glo,Idē ē ac ſi xp̄us donaret.Jtē remittiť m'tū de pena ex vi paſſiōis xp̄i,q̄ ſeip̄m puniuit p nob.z ex adiutorio eccl'ie q̄p petōribus orat.Vñ.ij.Corz.v. Si chriſtus pro omnibus mortuus eſt,ergo z nos oēs mortui ſum⁹.Cū g̃ tribulatōes p̄ntes nō ſūt ſufficiētes ad remiſſiōem pene etne rōe ip̄roportionabilitat⁹ finiti ad infinitū pinde ſcī viri optabāt pati penas tpales ēt acerbiſſimas vt euaderēt eternas.Vñ habacuc,iij,Ingrediať putredo in oſſib⁹ meis et ſubter me ſcateat,vt req̄eſcā in die tribulationis.Siť et Job.vj,Hec mihi ꝓſolatio ſit vt affligēs me dolore nō parcat,nec ꝓdicam ſm̄oib⁹ ſcī.Et rōnē habuit z loq̄bať ex iſtinctu ſp̄uſſcī illūiat⁹,eo q̄ paſſiōes h⁹ tp̄is trāſitorie ſūt,z q̄ſi i modico affligētes.Oēs em̄ tribulatiōes aut ſūt leues z portari p̄nt.aut ſūt gues z cito aiaz deiciūt.Et iō ſi pene tpales timēde ſūt,m'lto magꝭ timēde ſt'ille q̄ durabiliores ſūt z ſine fine.imo ſine ꝓportōne

Feria sexta post Letare

mag⁹ affligẽtes. Vñ Isa. liij. scribit. Ad pũctũ i modico dereliq̃ te. z i miſatõibꝫ magnis ꝓgregabo te, in momẽto idignatõis mee ab scõdi faciẽ meaz parũp a te z i mĩa sempiterna miſert⁹ sũ tui. ℟. Hoc q̃dẽ ꝓsiderãs mauric⁹ imperator petiuit a dõ vt ipm puniret h̃, qđ z factũ ẽ sic pdictũ ẽ supꝫ. xiij. alpha. Z. i fine. Scõo pbat q ñ sũt sufficiẽtes tpales tribulatões ad gĩaz ꝓsolatõis iterne q̃ oẽs passiões trãscẽdit, vñ ipas amaritudies i dulcedinẽ ꝑtutũ ꝑtit, sic pz de q̃busdã martyribꝫ de q̃bꝫ dr Deut. xxiij. Immolabãt victias iustic̃ie. q̃ inundatoz marꝫ q̃si lac sugẽt, qđ dulce ẽ z nutrimẽtũ pueroꝝ, sic tribulatioz pſecutio pabulũ ẽ electoꝝ, z h̃ facẽ vinificatio pacienti z pñtia ihu xpi, sic pz ꝺ theodoro martyre, q̃ q̃ꝺdiu tormẽtat⁹ ẽ supplicijs sp gaudebat, z cũ ab eo peteret, vtꝝ sẽlũ ex integro habueritz q̃les dolores. Rñdit q ꝑaꝝ ꝺ doloribꝫ sẽsiſſet ꝫ a q̃dã iuuene sudore absterso z aq̃ frigida pfus⁹, ita delectatũ fuiſſe vt nũc meſtioz fact⁹ sit qñ deponi ꝺ eculeo iuſſus fuerat. Vñ bernñ, sic inq̃t. Dñi videt nras pũctões q̃ ñ videt nras ꝓsolatões, q⁹ ille sctos suos vngit interi⁹ i corde. q̃ dic̃, cũ ipo sũ in tribulatõe, et talr̃ i sua tribulatõe dauid a ꝺo fuit ꝓfortat⁹ q̃ dixit. Scõz mĩtitudinẽ doloꝝ meoꝝ i corde meo ꝓſo. tue letificauerũt aiaz meã, q⁹ spũs ei⁹ ẽ sup mel dulcẽ. Ecci. xxiij. imo fm bernñ. Adeo dulcẽ ẽ vt q̃dẽ dulcedini ei⁹ ꝑualere ñ valeat amariſſima mortẽ amaritudo. Quid g̃ ñ tpet illa dulcedo q̃ mortẽ q̃dẽ facit dulciſſimã. Que ei ꝑſpitas reſiſtere ꝑt vnctõi que mortẽ fac̃ dulciſſimã. ij. Coꝝ. i. qm̃ sic abũdãt passiões xpi i nob, ita z p xpm abũdat ꝓsolatio nra. Vñ Ionas alt. Jone. j. Tollite me z mittite i mare z ceſſabit mare a vob. h̃ ẽ lignũ qđ ipas aq̃s i marath p Moyſẽ dulcorauit. Exo. xv. Hec ẽ farina q̃ pulmẽtũ ꝓphetaꝝ p heliseũ ſapozault. iiij. Reg. viij. Quia meditatio passiõis dñice dulcorat z ſapozat austeritatẽ pnie nr̃e. Vñ Job. vj. Que ꝑus nolebat tãgere aĩa mea, nũc p̃ ãgustia cibi mei ſt, h̃ ẽ sal federꝫ. qđ nulli ſacrificio deeſſe iubeb̃ ꝓt ei⁹ suauitatẽ. Leuit. ij. Vñ Job. vj. Nũ q̃d ꝑt comedi iſulſũ qđ ñ ẽ sale ꝺitũ, aut q̃s ꝑt gustare qđ gustatũ affert mortẽ. Hec ꝓsolatio ẽ mãna qđ datũ ẽ filijs ſrl̃ in deſerto donec trã pmiſſiõis itrarẽt. ꝺ q̃ Exo. xvj. mane iacuit ros p circuitũ castroꝝ, q⁹ gra diuĩe cõsolatõis feruoꝝ ꝓcupiſcẽtie carnal̃ extinguit, z vndiq̃ ab aduerſarijs defẽdit. Cũq̃ opuſset supficiẽ tre, q⁹ gaudiũ ꝓscie resultat i facie apparuit in solitudie, i. in ꝓtẽplatõe. minutũ ꝓt subtilitatẽ ꝓtẽplatõis, z q̃ſi pila ꝓtusũ ꝑ ꝑt suauitatẽ ꝓtitõis i ſil̃itudinẽ ꝓuie, q⁹ cã doꝝẽ hz ꝓt mũdiciã sctitatẽ, z ipinguat affectũ pietat⁹ icẽdit rigoꝝẽ diſciplie, z restrigit iꝯtinua ꝓcupie. Qđ cũ vidiſſẽt filij ſrl̃ dixerũt adiuicẽ mãbu, qđ signat q̃d ẽ h̃. Rñdit Moyses. Iste ẽ panis quez dedit vobis dñs ad veſcẽdũ. vtlaboꝝẽ z laboꝝ tediũ ſuſtiere poſsitis. Iõ dixit Mat. xi. Venite ad me oẽs q̃ laboratis z one, eſtis z ego reficiã vos. q̃cq̃d sub sole placz, q̃cq̃d i mũdo cõcupiſcit̃, ñ poterit hãc ꝑ h̃ sibi copulare. Hec ẽ mĩtitudo dulcedis, delectatio cordis, ꝓmicie spũs, panis q̃tidian⁹, stipẽdiũ mũdicie, refugiũ bui⁹ vite. Tertio pbat q ñ sũt sufficiẽtes penetẽ pozales ad etnã gl̃iaz ꝓmerẽdã. Prio q⁹ modica ista, illa ãt sũt etna. vñ Sap. iij. In pauc̃is vexati, in multis bñ disponent. Scõo q⁹ ista in loco calamitatis. i. i mũdo, illa i loco amenitatis. i. in celo. Vñ ps. Hec recordat⁹ sũ z effudi in me aiam meã, qm̃ trãsibo in locũ tabernaculi admirabil̃ vsq̃ ad do. ꝺi. Null⁹ em̃ amat qđ ñ corrigat vel saltẽ ꝑbet. Sic̃ artifex pbat aurũ z argẽtũ. et formaꝝ ꝑbat figuli vasa, z rex milites vtrũ ei sint fideles. Sic de⁹ diuersis tribulatõibꝫ ꝑbat viz iuſtũ, vt si eũ ꝓstantẽ in patia inueniat, regnũ sibi ꝑ mercede ꝓcedat. Vñ Isi. de sum. bo. Tuc iustis gaudia disponũt eterna cũ in ꝑsenti tribulatõe ꝑbant. Quãto em̃ in h̃ seculo tribulatõibꝫ magis atterimur, tãto mel⁹ purgati deo in iudicio merebimur pũtari, z iõ tribulatões z mala b⁹ mũdi debem⁹ i patiẽtia z cũ gaudio ſuſtinere. ℟. Tertio. q⁹ pena illa defacili tolerabil̃ ẽ, ſz gl̃ia i dulcedine incõꝑrebẽsibilis. q⁹ in se tãta ẽ q⁹ hõ ꝑ se ſuſtiere ñ ꝑ ossit niſi h̃ deo faciẽte. Quia fm Bernñ. In patria merces sctoꝝ tã mag̃ ẽ q⁹ nõ ꝑt mẽsurari, tã mĩta q⁹ nõ põt numerari, tã copiosa q⁹ non potest estimari. Et h̃ scitis q̃dã ꝓsiderãtes ſuſtinuerũt passiões, fm illũ Greg. Cõsideratio ꝑmũ minuit vim flagelli. Ecõtra q̃dã h̃ minime ꝓsiderãt, immo on⁹ leue g̃ue putãt. Vñ Chriſ. Nõ video q⁹ alis q̃s nr̃m vera z ꝑfecta cupiditate celestiũ teneat alioq̃n oĩa q̃ videnꝫ etiã g̃ula, vmbra putarem⁹ z risũ. Et sic beat⁹ Ignacius cõsideras istã penã esse leuẽ z velociter trãseun-

tez desiderabat nō solū a bestijs deuorari, sz
z carnem ferreis pectinibꝫ discerptari, cm̄ vt
possz xp̄m bijs supplicijs adipisci. Etiā bea-
tus Paul⁹ ꝓsiderās suauitatē z dulcedinez
visiōis beatifice in xp̄o cupiebat dissolui et
cē cū xp̄o. Nec mirum, quia vt ait Jsiō. q̄ fu
turevite p̄mia diligenter excogitat, presen
tis vite mala equanimiter portat

Becūda pars in qua

notaf facilitas remedij exigētis, ibi. Lazar⁹
amic⁹ nr̄ dormit tē. Qñ em̄ discipuli audie-
rūt xp̄m dicētē Eam⁹ in Iudeā iterꝫ, timere ce
perūt nimis. q̄re cogitauerūt eū reuocare p
pter odientiū p̄secutiōez, vt qz eū volebāt oc
cidere, non expediret se iterꝫ morti exponere.
Mortē em̄ mgr̄i sui z etiā ꝑpriā vehemēf for-
midabāt. Dñs aūt rndit. Nōne, xij. horе sūt
diei, q. d, sic horе diei ñ sūt stabiles sic nec af
fectꝰ hoim. Et iō ñ credatf iudeos sēp i tali
pfidia p̄seuerare, z maxie illi q̄ ambulant in
die, i, in ꝓbitate sine malicia sic vos. neminē of
fendūt nec scādalisāt, sz q̄ ābulat in tenebris
zi dolo ille dz timere. Post h̄ addit Lazarus
amic⁹ nr̄ dormit. Qō audiēs discipuli iterū
conāf eū retrahere, ꝓponētes lāguoris facili
tatē di. Dñe si dormit salu⁹ erit. i. curabit sa
tim, qz bonū ē signū qñ infirm⁹ p̄cipue frene
tic⁹ dormit. qz vt q̄dam dicūt Lazar⁹ ex infir
mitate in frenesiz venit, cui⁹ remediū ē son⁹.
Intēdūt g̃ dicere, si dormit signū ē q̄ ꝓualu
it, z iō nō necesse ē vt vadas illuc. Xp̄s ꝙo di
cebat de morte, qz p̄m p̄h̄m. Sōn⁹ ē mortis
imago, z iō morte vocabat dormitiōez. Facil
li⁹ em̄ poterat mortuū suscitare q̄ q̄s valeat
dormiētē excitare. Tūc dixit eis apte. Laza-
rus mortu⁹ ē, sz gaudeo p̄ vos q̄ fides vr̄a
ex tāto ꝓfirmet miraculo cam⁹ ad eū. Tūc ter
tio conati sūt eū retrahere, ꝓponētes ei sui a-
moris īsepabilē vnionē, dicēte thoma Eam⁹
z nos z moriamur cū ipo. q. d, Si ō tua mor
te ñ curas, saltē de nr̄a curare debes q̄ pot⁹
volum⁹ morī tecū q̄ viuere sine te tē. Et
Notanf p discipu, istos formidulosos mor
tis z ō factꝰ xp̄i ignaros notaf simplicitas bo
minū mūdāoꝝ z fatuitas, q̄ morte formidāt
z pauēt, quā tū euadere ñ p̄nt, ō q̄z fatuitate
loqf sene, ō remedijs fortuitoꝝ di. Stultū ē
timere q̄d euitari ñ p̄t. Nā naturaliter vt hī et
i. phi. vnūqōq̄ in id resolui f a q̄ ꝓnif. En
tia em̄ naturalia resoluūtin materiā z formā
ex q̄bus etiā ꝓponūf. Corp⁹ etiā hoīs nascit
extra z in trā resoluit. Juxta illud Gene. iij.
Terra es z in trā ibis. Et qz bō ex corpe z aīa
cōpōit etiā necessario p̄ mortē ab eisdē resol
uif. Qz vt hī de pomo z morte Aristo. mors
nihil aliud ē q̄m recessus aīe a corpe. Cū g̃ ne
cessario fieri oporteat stultū est illō formida-
re et reluctari. Vñ Cyprian⁹ vt allegaf, xij.
q. ij. Quā p̄posterꝫ. phibet lugere, i, ꝓtristari
p nr̄a morte di. Quā p̄posterꝫ ē q̄m̄q̄ puersuz,
vt cū dei volūtatē fieri postulem⁹, qñ euocat
nos z accersit de h̄ mūdo, ñ statim, volūtatz
ei⁹ impio paream⁹ obnitimur z reluctamur
z puicacīū morē suorū ad ꝓspectū dñi cū tri
sticia z merore p̄ducimur, exeūtes istinc ne-
cessitatz vinculo ñ volūtatis obsequo, z volu
m⁹ ab eo p̄mijs celestibꝫ honorari. ad quē ve
nim⁹ inuiti, h̄ ille. Nō sic timuit mortez vas
electōis paul⁹, sz suspirio mortez anhelabat
dicēs. Quis liberabit me de carcere mortis
h⁹, cupio dissolui z ee cū xp̄o. Vñ etiā ō sctō
Jacobo q̄ cognomēto ō intercisus, legit ta-
lē habuisse cū p̄ncipe p̄sa ꝙ dyalogū q̄ ei mor
tē minabaf inferre, nisi i deoꝝ cultura mane
ret dicēs Noli ip̄rudēter agere ne gui morte
peas. Cui Jacobꝰ, Hec nō mors ē, sz port⁹ sō
n⁹ ē dicēd⁹, cū p⁹ modicū resurrectō tribuaf
Cui p̄nceps. Nō te seducāt nazarei dicētes
mortē ee somnū, qm̄ magni ipatores time-
rūt eā. Cui Jacobꝰ, mortē non timem⁹, qz de
morte ad vitā trāsire spam⁹. Cōgrue g̃ mors
sōno ꝓpaf. De q̄ etiā xp̄s dixit Lazaro mor-
tuo lazar⁹ amic⁹ nr̄ dormit. ℣ Est enim
notādū q̄ mors est triplex. scz
Corpalis et meditanda,
Spūalis et fugienda,
Ebennalis et timenda,
Prima em̄ mors ē meditāda q̄ meditatiova
let ad multa vicz ad ꝓfectū mūdi. ad būillati
onē sui, ad fugā pcti, ad regēdū vitā, ad facie
dū p̄niaz z ad appetēdū vitā etnā. Prio dico
q̄ ꝓfect⁹ mūdi p memoriā mortis hī. Nam
mūd⁹ trāsit z ꝓcupia ei⁹. z morte termiaf ois
delectatio mūdi. Sic g̃ poma i arboribꝫ scin
dunf z vi auellunf, z si matura z decocta, de
cidūt, sic vis adolescētibꝫ vitā aufert. senib⁹
maturitas, vñ Tulli⁹ ō senectute Mors cō
tingit adolescētibꝫ natura aduersante, zideo
grauis, senibꝫ ꝙo venit tanq̄ sponte nulla vi
adhibita, z ideo leuis. Et Aug. sic inq̄t. Vi-
ta p̄ns nihil aliud est q̄ ad mortem currere,

Feria sexta post Letare

Per oppositū iglīr hoīes laborāt vt diu viuāt ne quentant ad terminū vite seu vie. vñ studia eoꝝ sūt valde ōria, ambulare em̄ volūt & uenire nolūt currūt ad terminū voluntariū quē tñ apprehēdere nō cupiūt, ḡs Tulli⁹ i li. pdicto redarguit dicēs, Tāta ē in hoīb⁹ stulticia incōstātia atq; quersitas q; oēs senectutē p quā morti appropinqm⁹ vt adipiscāt ad optāt, & eandē adepti excusāt. ℣. Vñ antiq; vt mortis pximetatē plene exp̄merēt. ipaz in forma ỹginea depinxerūt facie velatā. absinthio cozonatā sanguine maculataz, Prio depingit ỹgo qz sicut virgo dz eē incozrupta corpe & mente, ita nec moꝛs cozrūpit minis nec p̄ce, sz equaliter inuadit iuuenes sil' & ỹgines, senes, pauꝑes, & diuites, nobiles & degeneres, sic q; nec est q̄ se abscondat a calore eius. ỹ. Est necesse mori iuueni simul atq; minori. Moꝛs ñ cedit maiori nec parcit honori. Vnde ex hīstoria Alexandri & etiā Bragmanoꝝ habet. q; ipi bragmani q̄si phi existētes in deserto oia mūdana ꝓtenebāt. q̄b⁹ ab Alexandro nūcijs missis mādauit vt peterēt ab eo q̄cq̄d vellēt. At illi rescripserūt dicētes da nob⁹ imortalitatē quā sūme desideramus At ille rescribēs ait. Ego sū mortal' & quō vobis imortalitatē dare potero. Illi ỹo dixerūt ei. tu ḡ cū sis mortalis q̄re tot mala faciendo discurrꝫ. Justū ē eē deo subditū & mortalia ñ parta de dō sentire. Scdō imago absinthio cozonat, qz sīc absinthiū ē herba amarissima ita & moꝛs. Vñ p̄s. xcij. etbi. dīc q; moꝛs ē finis oim terribiliū At in ecclīastico. O moꝛs q̄ amara ē memoria tua hoī iniusto. Item sanguine maculat, qz pctōꝝ multitudie freqnt deformat. Cōtra qđ p̄s. petijt. Libera me ō sanguī, &c. ℣. Scdō memoria mortis valet ad humiliatōz suūpl⁹. Vñ antiq; volētes se būiliare posuerūt cineres sup capita sua i memoriā mortis, qz cinis eēnt futuri, iō hoī dictū ē. Memēto qz cinis es & i cinerē reuerteris. Eccī. x. Quid superbis terra z cinis. Vñ legīt de Dyogene pho q; q̄dāvice stetit in canali pleno ossib⁹ mortuoꝝ & vertebat ossa hincinde. Quē cū alexan. inspexit dixisset ei. Quid facꝫ. Ille ñdit, ñ possū inuenire qđ volo, putabā em̄ inuenire differētiā int' ossa et cadauera diuitū & nobiliū necnō pauperū, sz nllaz repio, qz sūt oēs vni⁹ forme, & moꝛs eos oēs eq̄uit. Et in hīsto. romanoꝝ legīt, q; Octauiano fuit facta statua & in fronte statue fuit scriptū nomen imp̄atoꝛis ceſar, & post statī fulgur p̄cussit statuam & abstulit ab illo vocabulo c, ita q; q̄ prius dicebat ceſar, futurus erat esar dicere de eo, Cesar em̄ deriuat a cedo is ere, esar, ab edo is, ere, ad denotandus q; cito erat edendus a vermib⁹. Qui ergo sane mētis ꝓsideraret finē suū, q; erit terra & esca vermiū. merito se būiliaꝫ. Tertio memoria mortis valet ad fugā pcti Eccī. vij. Memorare nouissima tua & in eter. nō pec. q̄ em̄ recolit mortē dz cogitare q; pctm̄ est cā mortis. Gen. iij. Quacunq; em̄ die comederitis morte moꝛtemini. Vñ aug. Nihil sic reuocat a pctō q̄ frequēs mortis cogitacio, nā pauo visis pennis supbit & caudā extēdit totā sz visis pedib⁹ caudā deponit. Sic hō ñ cōsiderās finē mortis multꝫ pctis se exponit sine timoꝛe, sz ꝓsiderato fine erubescit & peccare cessat, q̄re dicit p̄s. Sciant gentes q̄m homines sūt, s. mortales. Quarto valet ad regē dū vitā suā, aues & pisces regunt se cauda sumenta & boues cauda se defendūt a muscis. sic hoīes vitā suā dirigūt & temptationibus resistūt mortis memoria. Job. xij. Interroga sumenta & docebūt te, & volatilia cel' indicabūt tibi & pisces maris. Ad modū gubernatoꝝ dz se regere hō. Nā gubernator q̄ bñ vult regere nauē, ponit se in finē nauis & nauē ante se dirigit & picula euitat. Sic hō ponat se meditatōe ad finē vite sue, vt possit ad bonū exitū nauē, i. vitā suā dirigere. Senēca. Considera q̄ pulchra sit res ante moꝛtem vitaz ꝓsūmare, deinde secure expectare reliquam ptē tp̄is sui. ℣. Quinto valet ad penitentiā faciendam. Cuz audisset rex Ezechias q; mori debebat, fleuit. Isa. xxxviij. et rex Ninive audita cōminatione Jone. Adhuc q̄draginta dies sunt, &c. indutus ē sacco Jone. ij. Vñ legīt de quodam milite flagiciosō, q; cū cōfessus nullā penitentiam a papa Alexandro iniunctā vellet facere, dedit ei papa anulū suū q; p penitentia portaret, tali cōditiōe, q; euz respiceret & cogitaret de morte sua, qđ cuz pluribus diebus fecisset, rediens ad papā dixit, q; parat⁹ esset omnem penitentiam adimplere. Sexto valet ad appetendum vitā eternā. Vñ Paul⁹ cupiebat dissolui et eē cū xp̄o. Philij. Sic etiā multi sancti propter vitā eternā cōsequēdam tradiderunt se sponte morti. De quibus psalmista. Pretiosa in ꝓspectu dñi moꝛs sanctoꝝ eius. De-

cunda mors spūalis ē duplex, s. bona z mala. Bona q̄dē ē, qñ q̄s siue p baptismū siue p pñiam morit pctō, vt habeā de ꝓse. dis. iij. c. vt oñderet, et. c. se. Mala āt mors cū q̄s moritur p pctm̄. xxvj. q. ij. Qui sine, z hec ē fugiēda. Mors spūalis bona ē cum q̄s p pñiam morit pctō. Unde Ro. vj. scribit. Qui enim mortui sumus pctō, quō adhuc viuem⁹ i illo. Unde narrat q̄ q̄dam mercator transiēs p siluam inuenit centenariū heremitā ibi degentem, a q̄ q̄siuit q̄d ibi faceret. Rñdit heremita disco mori, et mercator. que ē necessitas cū sis senex, quia alias optet te cito mori. Et heremita, ꝟ est qđ timeo, q̄r scio me moritur et nescio mori. Et mercator, q̄d est scire mori heremita. Uicia dimittere, et opa bona facere. Juxta illud ps. Declina a malo z fac bonū. Un̄ macrob⁹ de somno Scipio. li. j. de Platone sic inq̄t. Plato in phedrone dicit, homi nō ē sua sponte moriēdū. Hz i eodez dyalogo dic̄ mortē philosophātib⁹ appetendam z ipam phiam esse medicinā moriendi. Nec em̄ ꝺria vident sibi eē, sed nō ē ita, quia Plato duas mortes hoīs nouit, quaz vnaz natura, alteraz ꝟtutes p̄stant. Ꝺō em̄ morit cū aīa corpus relinquit solutuz lege nature, mori etiā ꝺr cū aīa adhuc in corpe hospitata corporis illecebras phia dictante ꝓtēnit. et cupiditatū dulces insidias z reliquas oīs exurit passiones. Et hanc mortem dic̄ Plato sapiētib⁹ appetēdaz, hec Macrob⁹. Mors aūt spūalis mala fit spēaliter omissione cōmissiōe z opis ꝓpletiōe. Prio fit cum q̄s facit qđ nō tenet facere, et omittit qđ nō ē faciendū. Apoc. iij. Scio opa tua q̄r nomen habes q̄ vnas z mortu⁹ es. Un̄ bea. Aug. xiij. de ciui. dei, sic inq̄t. Tāta gra dei p̄stitit, vt mors quā ꝓstat vite esse ꝺria instm̄ fieret q̄ qđ trāsiret ad vitā. Mors mala fit etiaz cōmissiōe, dū hō facit qđ phibitū est et facere nō deberet. Hiere. xxxj. Unusquisq̄z in inquitate sua, s. ppriū actus morit, et nō i pctō alieno morit homo sz delicto ppio z Sap. xvi. Hō p̄ malicia occidit aīaz suā. Idcirco dñs dixit iudeis, Cauete ne ascendatis in mōtez nec tangetis finē illi⁹. q̄r ois q̄ tetigerit montem morte morit. Et taliter Saul ꝺ dei p̄ceptū montē superbie z ambitiōis ascendit, ꝺ in bello q̄r primo cōmissiōe in aīa mortu⁹ fuit. etiā corpaliter interiit et mortu⁹ ē. j. Reg. vlti. Tertio morit hō opis ꝓpletōe. Jaco. i. Peccatū cum cōsūmatū fuerit generat mortem. J. Sed quer̄it, p̄t ne hō spūaliter mortuus vere dici hō. Dico q̄ nō, sz tm̄ equiuoce est homo, s. km nomen. Sicut hō depict⁹ dicit hō, q̄r solū nomē sibi retinet z nō rē. Et diffinitio hominis est peruersa. Nō sic patz quia homo pdidit diffinitionē ppriaz i qua cōditus erat talis. homo est aīal rōnale immortale. Constat em̄ hoīez a deo imortalitatem accepisse, quia poterat non mori. Sed homo peccando duas differentias amisit, necnō sine causa duplex mors fuit sibi comminata. Nam primā differentiam, s. rōnalitatem amisit, quando intellectū pdidit, z solū sensū quo vtunt bestie se habere ostendit z hoc erat quando peccauit visu, tactu et gustu. Quare in ps. ꝺr. Homo cū in honore esset non intellexit rē. Et Eccs. iij. Nihil habet homo iumento amplius. Secām etiaz differentiam pdidit, scz immortalitatem, q̄n necessitatē moriendi incurrit, nec mirū, quia ablata prima differentia auferē scōa, q̄r scōa p̄supponit primā in diffinitiōe bene data. q̄r ergo pdidit rōnalitatem, etiā pdidit imortalitatē, z factus ē mortalis. Unde Sap. vij. Sum q̄dem z ego mortalis hō similis oib⁹. Ergo nō remansit sibi nisi genus, videlicet aīal de vera diffinitiōe hominis, sed q̄r gen⁹ nō p̄t eē in rez natura nisi in aliqua specie oportuit q̄ in aliq̄ specie aīalis remaneret, z vez est q̄ in vilissima specie, s. in specie ymis. Et illud patet ex duob⁹. Primo ex pte sue generationis passiue. Mā maxime ppriū ē vermis ex putredine generari. Sic et homo ex vilissima putredine, quia ex cōcupia viciosa z in peccato que est putredo pessima, ps. Ecce enim in iniq̄tatibus conceptus sum rē. Un̄ Job. xxv. Hō putredo ē z filius hoīs vermis. Et Greg. Filius hoīs vermis dicit, quia ex mortaliū corpoz corruptōe ꝓpagat. Secundo patet ꝺ idē ex sua generatione actiua. Generatio em̄ hoīs actiua ꝓstat q̄ est vniuoca, z in tali generans est simile in specie generato, sed generatū ex hoīe vermis est. Juxta illud Eccī. x. Cū mortuus fuerit homo hereditabit vermes, serpentes, z bestias, ergo dicit, hō q̄dem vermis z nō homo. Juxta illud ps. Ego sum vermis z nō homo, patz ꝺ q̄ non sine causa dicit psalmista, deum habere memoriā homis cū dicit, quid est homo q̄ memor es eius, q̄r memoria est respectu p

Feria sexta post Letare

teritoꝝ ꝛ nō p̄sentiū, vt dicit pha, ergo psal-
mista innuit q̄ homo fuit in preterito ꝛ non
in presenti. ¶ Unde idem dicit. Demo-
rare q̄ mea substantia ꝛc. ℟ Ista ei me
morta ē hoi multū vtiℓ, qz hō peccādo dupli
cē differētiā pdidit sue diffinitōis, ꝛ duplicē
mortē incurrit ppt̄ qō ñ ē ver⁹ hō. Jō duplici
gñatiōe spūali, puidit hoi q̄ nasciℓ vt suā dif
finitōez recipet. Prima q̄dē ē in baptismo, ō
qua Joh. iij. Oportet vos nasci denuo, ꝛ ibi re
cuperat hō p̄mā differētiā, s, rōnabilitatez, ꝛ
ħ in re. Secōam ꝙo, s, imortalitatē in spe, ppt̄
qō recupat q̄ renasciℓ verā qōāmo humanita-
tē, ꝛ ħ ē qō mirat. Alcodem⁹ cū dicit, Quō
pōt hō nasci denuo cuz sit senex, s, vetustate
pcti. Secōa aūt natiuitas ē in finali iudicio,
de q̄ ōr Mat. xix. In regeneratōe cū sederit
filius hoīs ꝛc. Et in illa recupabit hō secōam
differentiā, s, imortalitatē nō i spe sz in re, vt
sic hoi nato ꝙuenīat vera diffinitio vt iā nō
sit q̄sl vermis reptās in terra, sz sic angel⁹ ōl
in celis. Mar. xij. vt verificeť illō Apo. xxij.
Ecce taber. del cū hoibꝫ, ꝛ habi. cū eis, ꝛ ħ ō
secōo p̄ncipali ꝛc. Tertiū p̄ncipale, s, de mor
te gehēnali. q̄ mors p̄miū ē atq̄ stipēdiū pcti
mortaℓ. Aplus. Stipendiū pcti mors ē. Et
Sap. xvj. Tu es dñe q̄ vite ꝛ mortis habes
ptātē, et deducis ad portas mortis, ꝛ redu-
cis q̄ supple voluerit. Juxta illō Ezech. No
lo mortē pctōris ꝛc. Qui aūt impenitēs p̄mā
serit, vt bz de pe. di. vi. oīno moriℓ ꝛ cruciaℓ ꝛ
si sp viueret sp peccaret, ac del ē miserētis q̄
opaℓ finē pcti, ob ħ etiaz sine fine torq̄biℓ, qz
nūq̄z ꝙture ditaℓ, sp plen⁹ inīq̄tate, sp sine ca
ritate, sine fine torq̄biℓ a qua morte custodi-
at nos xps qui regnat ꝛc.

Tertia pars in qua

tractaℓ claritas miraculi excellentis. ibi. ihs
ergo. Nota ōr in euangelio q̄ ihus fremuit
spū q̄ gemit⁹ surgebat ex indignatōe ꝝ dya-
bolū. p cui⁹ suggestionē mors intrauit ī mū
dū. quē erat cito p̄ mortē expellatur⁹ i cruce
fremuit, s, cū q̄dam stremitu intra se gemuit ꝛ
gemitu quodā stuperoso sono vocis exp̄ssit
et turbauit seip̄m. i. turbatū se oñdit ex ꝙpas
siōe ad Lazaꝝ ꝛ sorores ei⁹, ꝛ videns locum
sepulture lacrimat⁹ ē. Jussit tollere lapidem
et clamauit, veni foras Lazare ꝛc. ¶ Mo-
raliť in hac pte notare xpi magnā pieta
tem possum⁹, q̄ nō fetidissimuz pctōrē spnit
visitare p suā gr̄am, imo euz vocat ꝛ suscitat
dū sorores lacrimātes respicit, s, intelligenti
am ꝛ volūtatē. Qñ em̄ hō cognoscit ꝛ itelli-
git q̄d ꝝ deū fecit ꝛ desiderat ꝛ vult penitere
ō pctis, tūc xps ex ꝙpassiōe pctōris lacrima
tur ꝛ affectū pietatis oñdit. Dz ḡ pctōr illas
sorores ad ip̄m mittere dicens, dñe si fuisses
hic p gr̄am, fr̄ me⁹, s. spūs nō essz mortu⁹ pec
catis. Est nāq̄z pnia gr̄e p̄seruatio culpe, sic
pūtia radū solaris ꝙseruatio fertilitatis ꝛ ex
pulsio frigoris. Nam vt dicit pha. ij. methe.
Sol ppter suā elōgatiōz ꝛ approximatōz est
cā gñatōis ꝛ corruptiōis eoꝝ q̄ fiūt naturali
ter ꝛ corrūpunť ī reb⁹ inferioribꝫ. Quare etiā
scōo de gñatiōe dicit, q̄ aduenīente sole ani
malia rideb̄ūt, recedente ꝙo sole flebūt. Sic
etiā absente xpo ꝛ eius gr̄a illuminante ꝛ cō
seruante aīa pctis marcescit ꝛ moriť, nullūq̄z
bonū deo ad meritū acceptū opatur, sz eo ad
uenīente gr̄a tenebras vicioꝝ illūinat, vicia
expellit, naturā aīe ꝙfortat ꝛ aīam ad oīa pfi
cienda disponit. Unde aug. de cōse. dist. iij.
Gr̄a q̄ p xp̄m dať nō solū remissionē pctōrum
facit sed etiā vt lex impleať, natura liberet, ꝛ
ne pctm̄, i. fomes dñetur. Hoc oñdit in La-
zaro q̄ absente xpo mortuus ē, sz eo aduenīē
te eū a morte suscitauit, naturā confortauit ꝛ
ei gressum tribuit, q̄re sorores ei⁹ xpo dicerē
Dñe si fuisses hic frater meus nō fuisz mor
tuus. ℟ In quibus verbis tria notant
Saluatiua gubernatio, ibi, Domine.
Cōmunicatiua habitatio, ibi, Si fuisses h.
Potestatiua cōseruatio. ibi, fr̄ me⁹ ñ fuisz ꝛc.
Quatū ḡ ad p̄mū sciēdū q̄ differentia ē iter
dominiū et gubernationē xp̄i, ꝛ alterius cu-
iuscūq̄z tpalis dñi. Dis enī gubernatio dñi
tpalis se ad subditos tm̄ extendit in quantū
cōmodū, p̄riū inq̄rit. Unde talis dñs aliol
gubernās ē vt ab eis cōseruet. Nō sic xp̄us
nos gubernat, qz nr̄a custodia non indiget,
nec bōis nr̄is, sz ecōtra nos ei⁹ bonis ꝛ ꝙser
uatiua gubernatōe, ps. attestāte, qui eū iuo-
cādo sic alt. Cōserua me dñe. qm̄ speraui i te
Unde narrať in libro de naturis lapidū, de
quodā lapide q̄ vocať epistites, q̄ illas duas
virtutes dicit habere, videlicet q̄ discordiā
sedat, similiter ꝛ tutū ꝙseruat gestantē, in q̄-
cūq̄z etiā sorte dubius q̄s fuerit. Hoc tū ōl
derandū ē q̄ si p̄dictos effect⁹ efficere debet
requirit q̄ portetur ex ea pte homis in qua
iacet cor. Moraliter lapis ille christ⁹ est qui

est lapis angularis q̄ discordiā inter deuz et hoiem, siliter z seditōes inter hoiem et hoiez xpūs morte mitigauit, qz ꝑm apl'm. Ipse est pax nostra q̄ fecit vtraq; vnū, z medium parietem macerie soluēs inimicicias in carne sua. Ad Eph. ij. Iste em lapis in quacūq; sorte dubia securū ꝓseruat gestantē. Dō vira tota in pñti ē sp in q̄dā dubia ꝓtingētia p sortes. Dō vt aliq̄d finaliter eueniat ignorat per sortes. Sic etiā videm⁹ aliq̄tlēs q̄ de manu fiunt sortes. tenet em in manu vn⁹ festucas vl' paleas, z oēs alij trahūt q̄libz sortē suā. Isti aūt sic trahētes vidēt ꝓncipia, finē aūt finē, vñ interdū q̄ se putat trahere festucā lōgiorē trahit breuiorē. Istō mō imaginādū ē q̄ vita cuiuslibet q̄si linealiter ē in manu dei, et ō manu dei iterū trahit. z q̄ se credit trahere longā lineā, qua sperat forsan se diu victurū añq; cogitet morit, et trahere cogit lineā breuiorē, z sic ex improuiso linea multotlēs termiat ad punctū. Juxta illud Job. xxj. In puncto ad inferna descendūt. Illaz em lineaz videm⁹ ꝓncipia, fines aūt ignoram⁹. Et ꝺ ē qō Eccls. ix. Nescit hō finē suū. Et ibidē. Sūt iusti atq; sapiētes z opa eoz in manu dei, z tñ nescit hō vtrū amore an odio dign⁹ sit, sed oīa in futurū seruant incerta. Ex hoc habet q̄ tota vita nostra ꝓsistit in quadaz dubietate et contingentia p sortes trahendas de manu dñi terminanda, et tō q̄ vult in illa contingē tia maximā securitatē habere, portet secū lapidē istū, videlicet xp̄m, dicēs ei deuote illō ps. Ego aūt in te speraui dñe dixi deus meus es tu, in manib⁹ tuis sortes mee. Sz adueniant q̄ cū portēt ex ea ꝓtequa cōtigerit, tā nō sint de numero eoz de q̄b ꝓquerit xpūs ꝑ Hieremi. xij. Prope es tu oz eoz z longe a renib⁹ eoz. Sed debēt memores esse z ex corde tractare qō dñs maximus celi et terre idignis seruulis fecerit, q̄m ex misericordia penis inferni sua amarissima morte liberauit. De quibus recolēdis būficijs loquitur Bernū ad fratres de mōte dicēs sic. Quicunq; hz sēsu xp̄i q̄stū xp̄iāe pietati expediat, q̄z tū fuū dei fuū redēptoris xp̄i deceat z vtile sit ei saltem hora diei, hora passionis ip̄i⁹ et redemptōis attenti⁹ recolligat beneficia ad fruendū suauiter in cōscientia z recolēdum dum fideliter in memoria beneficiorum actorum. M Secundo scilicet communicatiua habitatio christi fidelibus a amicis multū confert. Jō Martha dixit ad dñm. Si fuisses hic frater meus non fuisset mortuus. Dicit em ph̄s. viij. ethi. Nihil ē ita ꝓprie amicitie sic cōmorari z cohabitare. Unde cōter videmus q̄ illi q̄ simul cohabitāt more et vestitu ex hō de se pl⁹ cōfidūt et maiorē adiuicē hūt ꝓfidētiā. Refert Justin⁹ de abremotōe trogi pōpei. li. xij. q̄ cū Alexā magn⁹ obtinuisset regnū psaz, cogitauit quo possz ipos psas sibi familiari⁹ cop'are, z q̄d fec̄. Certe ille q̄ moribz z natōe macedo fuit ī psaz leges trāstuit, spēaliter q̄ ad mores z habitū, z more z habitu macedonico relicto, sic xp̄s dei fili⁹ volēs nos oēs facere familiares nob⁹ dignat⁹ ē sua gīa z habitu ꝓformari, ex eo q̄ semetip̄m exinaniuit formā serui accipiens, z habitu inuēt⁹ ē vt hō. Philip. ij. Et ñ solū vt hō sed etiā q̄si leglb⁹ hūanis se subijciens cui⁹ ꝓximū ē cē vbiq;, nobiscuz z ī habitu nr̄o voluit habitare. De q̄ Joh. j. Uerbū caro factū ē z habi. in nob. Scitis em iura q̄ vir z mr ꝓpter bonū cōiugij, nisi speciale fortasse occurrat obstaculū cohabitare tenētur sil', et si vxor sponte z sine cā a viro se sepauerit, selp̄am merito facit suspectā. Spūaliter ad ꝓpositū. Quelibz aīa fidelis xp̄o desponsata ē z cū eo dz ꝓmorari p multiplicatiōe filioz, s. opeꝛ meritoriozꝝ. De q̄ sponsatōe loq̄t apl's scōa Loz. xj. dicēs cuilibet aīe. Despōdi em vos vni viro ꝙginem castam exhibere xp̄o. Ab hac ergo vxore producitur proles, i. op⁹ bonū et meritoriū, sed non sine cohabitatione viri, p quē nō solū opus productum dz sanctū, sz etiā tot⁹ hō. Unū alt ps. Tu aūt in sancto habitas zc. Ex q̄ ꝙ xp̄s nō solum nobis cohabitat sed etiā nos inhabitat, miruz nō est q̄ de mal' mlt̄is nos liberat z ꝓseruat. Si em fuisset cū Lazaro ipe mortu⁹ nō fuisset. Tertio xp̄s habuit potestatiuā liberationem z cōseruationē. Exo. xv. Quis simil' tui in fortib⁹ dñe, magnific⁹ in sc̄itate, et facies mirabilia, sm ph̄m. iij. ethi. Maxima fortitudo ꝓsistit in volūtaria perpessiōe mortis, p maximo bono ꝓsequēdo. Moꝛs autē victoriosa xp̄i q̄ ē liberatio nostra, fuit summe voluntaria, pbono maximo cōsequēdo, z p toti⁹ humani generis redēptione cōplēda ergo fuit maxima fortitudo. Unū in ps. scribit. Quis est iste rex glorie. dominus virtutū, zc O pro hac fortitudine z grata fortitudie.

¶ Sabbato post Letare

et regratiari sūme tenemur ¶ Videt enī ō xp̄o z de hoīe de duob⁹ germanis, de q̄b⁹ int̄ gratas fabulas repit̄, s, castore z polluce. ¶ De q̄bus singit̄ q̄ fuer⁹ germani q̄rū castor q̄ fuit filius Jouis īmortalitatez a p̄re recepit. i. posse nō mori. ¶ pollux aūt in necessitate moriēdi p̄mālit, cui frat̄ suus grate ꝓpatiēs cogitault q̄liter etiā sibi īmortalitatem cōicare posset, ipam q̄z mortē sponte subīit, z ad tps mortuus p̄manſit p̄ germano suo, vt ei⁹ diuinitat̄ iā p̄ticipes īmortalitatē recip̄et. ¶ Ipse q̄z factus ē vn⁹ occasus ortusq̄z ꝓpetu⁹ vtriq̄z ꝓpter q̄ ad celū trāslati sunt. z in signum positi q̄ gemini vocant. ¶ Horat̄, p istos duos germanos xp̄m intelligē ex vna p̄te, hominē aūt purū ex alia p̄te. ¶ xp̄s aūt q̄ fuit filius Jouis, i, dei p̄is oīpotentis, habuit naturaliter nō posse mori si sue beniuolētie placuisset, hō aūt p̄ pctm̄ incurrerat mortalitatem nature z culpe. ¶ xp̄s ergo hoī compatiens volēs īmmortalitatis p̄uilegiū germano cōicare, subīit mortē nature passus i cruce, suaq̄z morte simpla nostrāq̄z duplex erat curauit, sicut pulcre deducit beatus Augustin⁹ in q̄busdam dictis suis, z sic maximaz suam fortitudinē in nostra liberatiōe demōstrauit. ¶ p. ¶ Sz queri⁹ q̄d est mal⁹ miraculū, resuscitatio a morte corpali, an iustificatio impij. q̄ dicit̄ suscitatio a morte spūali. ¶ Rūdet mg̃r Richardus in. liij. suo sup sniaz dis. xvij. ar. i. liij. q. ix. ¶ Ad hoc q̄d aliq̄d dicatur miraculose factū tria requirūt̄. ¶ Primo q̄ fiat nō opatiōe naturali, sed opatiōe supnaturali. ¶ Nō enī ex naturali opatiōe fit ignorata cā, licet q̄q̄z mirabile videat̄, nō tñ est miraculū ſm Aug. de ciui. dei. ¶ Scōo q̄ in materia non sit aliqua dispositio nisi solū pura potentia obedientie, ad hoc q̄ in ipsa fiat illud opus q̄d est miraculū. ¶ Tertio q̄ sit p̄ter modū ꝓsuetū. ¶ Unde dicit Aug. in lib. retractionū, c. xliij. q̄ si solita essent, mira non esset q̄uis aūt nō omne mirū vel mirabile sit miraculum, tñ omne miraculū est mirabile, z ē mirū inquantū fit a potentia diuina, et q̄tū ad h̄ et p̄t illa tria dicit̄ q̄ miraculū est op⁹ arduū p̄ter speciē nature et insolitū. ¶ Unde i autentica de cōsulib⁹, ¶. vlti. colī. liij. ¶ Quod raro accidit miraculū ē. ¶ Cū ergo iustificatio impij nō sit insolita z de lege cōi req̄rat̄ alīq̄ dispositio in adulto q̄ iustificet̄, iustificatio impij que sic fit de lege communi, non est miraculosa, q̄uis effectiue fiat per potentiam supnaturalis agentis. ¶ Justificatio aūt impij p̄ter legem communem que fit si deus iustificat adultuz aliquem qui p̄ius se non disposuit miraculosa est, q̄ in tali iustificatione sunt omnia illa tria que ad miraculum requiruntur. ¶ Modo ad propositum z ad q̄ situm rūdendum est, q̄ q̄uis vterq̄z effectus resuscitationis fiat a potentia diuina, z ꝑ tum ad hoc neutrum sit miraculosius altero. tñ duo alia que requiruntur ad miraculū etiā inuenīūt̄ in resuscitatiōe corpal̄ mortui que non inueniuntur in resuscitatōe mortui spiritualiter. loquendo de illa que fit ō lege communi.

¶ Sabbato post letare.

Ego sum lux mū

¶ dī. Joh. viij. ¶ Scōm naturā videm⁹ q̄ cuicunq̄z conuenit similitudo seu ꝓprietas alteri⁹, q̄ etiā ei attribui potest eius nomen. ¶ Unū quia imago seu similitudo hoīs in pariete p̄ lineamenta depingit̄, eq̄uoce eadē pictura hō appellat̄, z ló pueri videtes alios viros p̄ib⁹ suis siles ex īstinctu nature appellant omnes viros pies z omnes femīas matres. j. philicoꝝ. ¶ Phs in predicamentis, c. de qualitate. ¶ Quecunq̄z trianguli vel circuli diffinitiones seu ꝓpietatem recipiunt, circuli vel trianguli nō indigne appellantur. ¶ Sic deus propter infinitas perfectōnes z varios effectus similes effectibus creaturarū quos i creaturis operatur ex tpe, multis denomiationib⁹ noīat̄, vt creator. dñs, refugiū, que ſm mg̃m dist̄. xxx. p̄mi, solū ex tpe de eo dicunt̄, z ei tpaliter cōueniūt sine sui cōmutatōe. ¶ Sic etiam ſm Boetiū, j, de cōsolat̄, metro. ij. dicit̄ sol. quia sol⁹ oīa videt, et licet oīs qui male agit odiat lucē z querat tenebras, tñ oculos cuncta p̄spicientis latere non potest, xviij. q. ij. ¶ Item si Christus ergo qui est filius dei naturalis cui pater omnē p̄fectōnē cōicauit ꝓpter eandē causā z similitudinē creatura ꝓ potest etiā appellari similitudinarie multis noīb⁹ vt lux sol, ꝛc. ¶ Unū Cyprianus de consē. dist. liij. ¶ Nec quēq̄z. ¶ Si dies omnib⁹ equaliter nascit̄, z si sol sup oēs patet z equa luce diffunditur, quanto magis xp̄us sol z dies verus in ecclesia sua lumē vite eterne pari equalitate largit̄, dicit ergo bene. ¶ Ego sum lux mun-

di. Queritur an magnificare et dignificare nomen proprium sit viciosum et peccatum. Et videtur quod sic. Proverbio. xxvij. Laudet te os alienum et non os tuum. In oppositum Eccli. xlj. Curam habe de bono nomine, quia melius est nomen bonum quam divitie multe. Proverbio. xxij. Et christus laudat se dicens. Ego sum lux mundi. Dico quod ad dignificationem nominis homines aliter et aliter se habent. Nam quidam nomen suum ambiciose magnificant ad propriam ostensionem, quidam nomen vilificant scandalose in detestationem, quidam virtuose dignificant ad edificationem. Primi sunt homines vani et mundani qui nihil aliud in suis operibus appetunt nec intendunt nisi quod sint magni nominis et famose opinionis apud homines. Hi comparantur scriptoribus nomina sua scribentibus in pavimento que leviter conculcantur et de terra delentur. De quibus loquitur Gregorius. xxj. moralium. c. xxv. dicens. Omnes qui in cogitatione terrena huic seculo conformantur, per omne quod agunt huic mundo relinquere sui nominis memoriam volunt et conantur, aliqui bellorum titulis, aliqui edificiorum mentibus, alij disertis litterarum doctrinarum secularium libris instanter elaborant, sibique memorie nomen edificant, hec ille, quam fatue autem hi faciant ostendit paulo post dicens. Licet quisque pro faciendo gloriam sui nominis laboret memoriam suam quasi cinerem posuit, quia hanc cito ventus mortalitatis rapit, psalmus. Nomen eorum delesti in eternum et in seculum seculi. Tales etiam fuerunt filij Noe post diluvium dicentes, celebremus nomen nostrum antequam dividamur in universas terras, et ceperunt edificare turrim cuius acumen attingeret celum Gene. xj. Sed quid accidit ipsis, volebant fecisse nomen honoris, et fecerunt sibi nomen confusionis, ideo vocatum est nomen eius babel, id est confusio. De talibus etiam habemus exemplum. j. Mach. v. ubi dicitur quod Josephus et Azarias principes iudeorum dixerunt, Faciamus et ipsi nobis nomen, et eamus pugnare adversus gentes. Et sequitur quod ceciderunt in illa die de populo ad duo milia virorum. R. Secundo sunt aliqui qui nomen suum scandalose vilificant, cuiusmodi sunt notorij peccatores qui relicta verecundia ingerunt alijs malum exemplum male viuendi peccantes sine freno, quorum hodie creuit magnus numerus qui gloriantur cum male fecerint. Hi dicuntur a mundanis boni socij qui sunt perversissimi ribaldi qui sic maleficijs se exaltant, et multorum virorum et mulierum honorem et famam diffamant, gloriantur de carnibus quarum tamen brodium nunquam sensit eorum gustus. De quibus psalmista. Quid gloriaris in malicia, qui potens es iniquitate etc. Isti sunt similes pomis putridis vel dentibus insanis, qui nisi ab alijs extrahantur, etiam alios inficiunt. Sic isti corrumpunt bonos mores hominum simplicium per eloquia eorum mala et scandalosam conversationem. De quibus Jacobus in cano. c. ij. Ipsi inquit blasphemant nomen bonum quod inuocatum est super nos. Tales notorij ribaldi, vt dicitur de peniten. distinc. j. in actione penitentie sunt publice puniendi, vt sicut eorum malis exemplis alios scandalo percusserunt, ita per eorum apertam penitentiam reducantur ad emendam et peccatorum cautionem. Tertio sunt quidam qui nomen suum virtuose dignificant ad edificationem, et sunt tales qui honeste et laudabiliter in exteriori homine conversantur et etiam interiori, prebentes alijs exemplum bene viuendi, de quibus dici potest illud Hester. ix. Fama nominis eius crescebat quotidie. Talis etiam fuit saluator noster qui nomen suum et seipsum dignificauit ad proximi vtilitatem et dei patris honorem et voluntatem, ad reuelandum veritatem et refutandum falsitatem mortiferam. Ideo sibi congruit et decuit nomen suum dignificare, cum alias non potuisset veritatem sue perfectionis et dignitatem deitatis reuelare. Ad argumentum dicendum quod sapiens loquitur de laude que quis se ex vanitate et propria gloria iactat et laudat, quod est vicium in quolibet etc. S. Quantum nunc ad expositionem et continuationem euangelij, heri ostensum fuit feditatem peccati fore fugiendam et flendam. hodie proponit claritatem honestatis et virtutis esse assequendam. Et secundum hoc sunt tres partes euangelij huius.

In prima notatur claritas luminis illustrantis, in principio. Ego sum lux mundi.

In secunda vtilitas hominis christum imitantis, ibi. Qui sequitur me non ambulat in tenebris.

In tertia veritas numinis testificantis, ibi Et si ego testimonium perhibeo, etc.

Quantum ad primam

partem est notandum, quod iudei scandalisati fuerunt de hoc quod ihesus mulieri adultere pepercit quasi ipse haberet potestatem peccata dimittendi, vt dicitur Johan. viij. Et est factum die sabbati ante dominicam Letare. Ideo christus statim post liberationem illius mulieris

Sabbato post Letare

volens oñdere autoritatē habere se expellē-
di tenebras pctōꝝ dicit. Ego sū lux mūdi. ñ
tm̄ galilee vel iudee. sz totiꝰ mūdi ꝛc̄. Mora
liter ē notandū ꝑm phm ꝙ corpꝰ q̄nto ē no-
bilius tanto magis extēdit naturā suā Et iō
lux cū sit corpꝰ nobilissimū vel saltē res no-
bilissima in gñe formaꝝ corporaliū se ꝑ totū
extēdit ꝛ cōicat faciliter, qꝛ etiā vnꝰ pūctꝰ lu-
cis sufficeret ad totū aerē illuminādū ꝓpter
suā maximā actualitatē. Vñ aug. Lux ē cor
pꝰ q̄ nihil nobiliꝰ nihil velociꝰ nihil ipassibi
liꝰ nihil virtuosius inuenit, nā ipa inuisibi-
liter magna operat. sensū ꝛ motū in aīalibus
facit, terrā subintrat ꝛ fecundat, aurū, argen
tū, et lapides p̄ciosos generat ꝛ ꝓducit, deco
rēq; cunctis rebus tribuit. Et iō Basilius
dicit ꝙ lux est creaturaruz oīm pulchritudo.
Sic xp̄s qui est candor lucis eterne. Sap.
vij. Et de cele. miss. c. Cū Marthe. §. sane est
velocissimꝰ ꝛ nobilissimus ꝛ cunctis nobili
bus nobilior. Qui ad fecundādū corda ho-
minū vt virtutes producant charitatis, ca-
stitatis ꝛc̄. se per lumen gr̄e diffundit equali
ter ad om̄s, ꝛ tenebras peccatorum expellit.
Unde aug. ꝛ allegat̄ de conse. di. iiij. Gratia
Gratia que per xp̄m datur nō solum remissi
onem peccatorum facit. sed etiam vt lex. scz
virtutū impleat̄. nec mirū quia ipse est dei v̄-
tus ꝛ dei sapientia que in vtero virginis edi
ficauit sibi domū. lvj. dis. nasci. Dic̄ ergo me
rito. Ego sum lux mundi ꝛc̄. Et merito xp̄s
assimilatur luci propter tria, scz
Mirabilem productionem
Inseꝑabilem vnionem.
Deferribilem oꝑatiōem.
Dicit̄ em̄ ꝑmo xp̄s lux rōne mirabilis pro-
ductōis Lux em̄ est materia purissima q̄ nec
coinquinari potest nec alteri commisceri.
Unde sol et astra ꝑm commentatorem. in d̄
substantia orbis, sunt de natura celi ꝛ diffe-
renter lucent, ꝑm ꝙ in eis magis ꝛ minꝰ cō-
densat̄ natura celestis. Unde si dicat̄. vnde
sol iste. s. christꝰ sit factꝰ. cōstat ꝙ de materia
purissima. qꝛ de purissimo sanguine purissi-
me virginis Marie eiꝰ matre. Et sic̄ natura
lucis nō potest alteri cōmisceri, sic etiā chri-
stus dei filius cōceptus ē de virgine matre
absq; paterni seminis mixtione. Et sicut lux
coinquinari non potest ita ꝛ xp̄s nullo pec-
cato potuit viciari. j. Pe. ij. Pctm̄ nō fec̄ nec
inuentus est dolus in ore eius. Similiter
quantum ad naturam diuinaz habuit se ad
modū lucis, quia sumēdo naturā humanaz
diuina incoinq̄nabilis ꝛ impermixta in sua
omnimoda puritate ꝑmāsit. Vñ Leo papa
in q̄dam sermone. In vtraq; natura idez est
dei filius nostra suscipiens et ꝓpria nō amit
tens in homīe hominē renouans, in se incō
mutabilis ꝑseuerās. Diuinitas em̄ q̄ illi cū
patre ꝯmunis est, nullū detrimētū omnipo-
tentie subijt, nec dei formā serui forma viola
uit. Sed diceres licet xp̄s in forma
serui in humanitate de facto deitatem peccā
do non violauerit, quero tñ an potuit pecca
re ꝛ sic deitatem coinquinare. Et videtur ꝙ
sic. Augu. dicit ꝙ meliores iudicauit deꝰ ho
mines si ei liberaliter deseruirent. Et vocat
liberaliter deseruire, si cū possent eū offende
re nollent. Si ergo xp̄m optimū fecit ꝛ opti
mū iudicauit, videt̄ ꝙ potuerit peccare. In
oppositū. Christus ab instanti cōceptiōis ḡ-
tiam tantaz suscepit ꝙ maiorē illa habere ñ
potuit, ergo ab instanti conceptionis habu
it gr̄am ꝯfirmatōis, sed nullꝰ pōt peccare q̄
illā gr̄am habet, ergo. Itē xp̄s ab instāti cō-
ceptōis fuit cōp̄hensor et beatus. sed de esse
beatitudinis est ꝙ sit bonū īamissibile, ergo
xp̄s nunq̄ illā beatitudinē potuit perdere,
nec anima ipsius peccare Ad hoc rñdet bea
tus Augustinus, ꝛ allegatur de summa tri.
ꝛ fi. catho. in glo. sup illo verbo omnipotēs.
Ex deus oīa potest q̄ decent eius potentiaz,
sz peccare nō pōt. qꝛ peccare nō est aliq̄d pos
se, de peni. di. ij. §. Charitas. Cū ergo xp̄s sit
filiꝰ dei eiusdē potētie cū eo, ex eadē ratione
arguitur eum non potuisse peccare. Bona-
uentura aūt in. iij. sup mgr̄m dis. xij. plenius
respondet, ꝙ absq; dubio aīa christi non po
tuit deprauari aliqua culpa. Et ratio
assignatur ꝑ eum triplex, scz plenitudo gra-
tie, cōsūmatio glorie, et vnio diuine ꝛ huma
ne nature. Plenitudo gratie facit ꝙ ipe chri
stus ꝑm humanā naturā habuit gr̄am ꝯfir-
matiōis. sed illa gr̄a adeo liberū arbitriū fir
mat vt nullo mō possit infirmari ꝑ culpam.
Hoc etiā facit ꝯsummatio glorie, que q̄dez
fuit in xp̄o a sue cōceptōis primordio. statiz
em̄ fuit beatꝰ ꝛ cōp̄hensor, et sicut beatus ñ
potest damnari, sic etiā nō potest p̄uaricari.
Ac ꝑ hoc in xp̄o nulla potuit esse ꝑm animā
macula peccati. Postremo hoc efficacissime
facit vnio diuine nature ꝛ humane in vnita

te psone q̃ vnio facit vt ideomata cõicẽtur, z ipa nõ põt frangi. Si g̃ deus nõ põt eẽ pec catoz z nõ põt nõ eẽ hõ. planũ ẽ q nullaten⁹ illa vnio sustinet xp̃m fm humanã naturam peccare potuisse. Ad rõnẽ aũt ꝺrĩa qñ ꝺr. q melioꝛes iudicauit de⁹ hoies. Rñsio. Dom est, q hoc est vez ꝺ toto gñe humano fm alĩ quã melioꝛatiõez que attẽdit in oꝛdine vni uersitatis. Sic em decebat hoiez in vniuer sitate cõstitui, vt in ꝓma sui ꝓstitutõe habe ret vertibilitatẽ arbitrij fm legẽ cõem. Sed xp̃s habuit aliq̃d sup hoiem, ꝛõ decuit q si bi fieret aliq̃ ꝓiuilegiũ specialeꝛ vt esset i eo libertas obsequij sine vertibilitate arbitrij, sicut in diuina volũtate videmus q libera liter nobis bona ipendit z facit, nullaz tñ ẽ in eo ponere vertibilitatẽ. Et ꝓpter hoc verbũ Augustini fm q liberaliter vocat vertibili tatẽ ad ꝓtum, nõ se extendit ad melioꝛitatez que attendit fm ꝓiuilegiuz speciale, sed fm legem cõmunem. Si q̃s aũt velit dicere q ibi intelligitur liberaliter. i. voluntarie ob uiat el littera sequens z ratio ꝓponendi ver bum, quia Aug. hoc verbuz dicit vt reddat rõnem quare deus talẽ fecit hoiem vt possz malefacere. Sedo xp̃s ꝺr lux ratõne insepa bilis vniõis, lux em sic emanat a sole q se parari nõ possit ab eo, quia si ab eo posset se parari, posset sol pariter obfuscari si em separe tur minueret lux solis, et cũ sit finita possz ex toto deficere. Per hũc moduz dei fili⁹ ita ad nos p carnis assumptiõem descẽdit q a pie nunq̃ recessit, qz ita venit in mundum vt tñ semp maneret in celo Et xp̃s dicit descendis se de celo, qz humanitatẽ nr̃am assumpsit, dici tur ascẽdisse in celũ, qz humanitatẽ quam as sumpserat sup celoꝛum altitudinez sublima uit. Dũ em descenderat etvidebat in terris, erat in celo fm diuinitatem, fm quã vbiq̃ ẽ z nulli loco deesse potest. Unde augustin⁹ in sermone de natiuitate beati Johãnis ba ptiste. Uerbũ dei ita ad nos de illa sede des cendit, vt in sinu. i. in pfundo paterni pecto ris ꝓmaneret, terrena visitans z celestia nõ relinq̃ns.

Sed queriꝝ quõ verbũ dei ad nos descẽdere potuit, z carnẽ assumere si ne sui mutatõe. Dico q licet hoc excedat no strũ intellectũ, tñ ostendi potest naturali simi tudine. Nam quando ramus inseritꝝ trunco nulla fit mutatio in trunco, sed tota mutatio fit i ramo. Sic humana natura vnita est di uine persone, q nulla est facta mutatio in diuina persona. Sed tamẽ tota mutatio facta est in natura humana. Tertio dicitur lux ratione deferribilis operationis: Nam sicut lux est delatiua et vehiculum omnium celestiũ virtutũ, quia mediante luce ad terrã deferuntur celestes virtutes, z in terra gene rantur nõ solum que necessaria sunt ad ho minis nutrimentũ, sed etiã aurũ z argentuz z lapides ꝑciosi. Per hũc modũ dei fili⁹ ve niens in mũdũ oẽs ꝓtutes celestes detulit se cũ. Nã detulit secũ dei potentiã ꝑ quã cecos illuminauit, leꝓrosos mũdauit, moꝛtuos su scitauit, demones effugauit, vt ostenderet q virtus dei esset in eo essentialiter, cuius im perio solo verbo illas mirabiles operatões z virtutes opabatur. Unde Joh. xvij. loq̃t patri dicens. Omnia tua mea sunt, et clarifi catus sum in eis. Attulit etiam et sapientiã ꝑ quã cuilibet culpe z infirmitati debitã ad hibuit medicinaz. Cõtra auariciã docuit pi etatem, Contra luxuriã cõtinentiã, Contra gulã temperantiaz, Contra supbiam humi litatẽ, Contra inuidiaz charitatem. Contra iraꝫ mãsuetudinẽ, Cõtra aduersa foꝛtitudinẽ Contra oꝛiginale baptismũ, Contra moꝛta le penitentiã, Contra veniale extremam vn ctionẽ, Et contra oĩa mala gratiam z verita tẽ. Un Joh. i. De plenitudine ei⁹ oẽs nos accepimus gr̃am, s. iustificatiõis liberatõis z ꝓseruatõis. Itẽ detulit secũ misericoꝛdiaz z pietatẽ. Naz aũ aduentũ eius ostendebat deus rigoꝛẽ iusticie, qz ꝓpter quamlibet cul pam sine expectatõe inferebat vindictam. Propter luxuriã totũ mundũ deleuit Gen. vij. et sup Sodomã et gomoꝛrã pluens ignẽ z sulphur de celo ipsas subuertit. Gene. xix. Propter supbiam linguas diuisit. Gene. xj. Pharaonẽ cũ omni exercitu suo in mari ruꝛo submersit. Exod. xiiij. Item ꝓpter gulaz percussit dñs z occidit magnã multitudinez filiozũ isrl, qui murmurabãt ꝺ deum fastidi entes mãna z ꝓcupiscẽtes carnes Nume. xj. Adhuc carnes erant in dentibus eoꝛuz, nec defecerat huiusce modi cib⁹, et ecce furoꝛ domi ni ꝓcitabat in populũ z ꝑcussit eum plaga magna nimis. Itẽ ꝓpter peccatũ inuidie ꝑ cepit deglutiri a terra, q̃ aperta est choze da than z abyron. Nume. xvi. Et ideo vocatus est dñs deus vltionũ. Juxta illud ps. Deꝰ vltionũ dñs. Sed post aduẽtũ xp̃i vocatus

Babbato post Letare

est deus misericordiaꝝ z deꝰ totiꝰ ꝓsolatōis ij. Cor. j. Sāguis em̄ xp̄i in auribꝫ dei p̄is miscdiam ꝓ nobis postulat nō vindictā, ꝓpt̄ qđ dicit apl's Hebreo. xij. Accessistis ad testamēti noui mediatorē ih̄m z sanguinis aspersionē melioꝰ loq̄ntē ꝙ Abel. Hoc dicit qz vox sāguinis Abel fuit petitio vindicte, sed vox sāguinis xp̄i ē petitio miscōie ℣

Secūda pars in qua

notat vtilitas hominis xp̄m imitantis, ibi. Qui sequit̄ me, s, ꝓ vīa salutis, nō ambulat i tenebris, i. peccatis z̄c. Moraliter notandū fm qꝺ ait Seneca. Vir bonus eligēdus est nobis z semp ante oculos habend⁹, vt speculū, vt sp post eū viuam⁹ z faciamus sic videmus in naturalibꝫ. Mā apes vnū regē habent quē semp respiciunt z sequuntur. Pulli columbarū domestica sequūt̄ columbaz exeundo siue redeūdo colūbariū. De qbꝫ ex lege habet̄. qꝺ eas nemo apprehēdere debet ꝙdiu cōsuetudinē habēt redeundi, qz includētis sunt z est dñs earū, vt ꝺr Instī. de rer. diuisione. Adiū. Jō q̄cūqꝫ eas apprehenderit reus erit furti. ff. familie hercisci. columbas. Ūn accidit casꝰ. qꝺ duo erant vicini, diues z pauper, diues habuit ortū floribꝫ fulcitu, pauꝑ apes q̄ ortū diuitis ingredientes flores circūdederūt z inde more solito dulcedinē suxerūt. Diues inuidia motꝰ flores veneno sparsit z apes extinxit. ꝓponit̄ coram iudice q̄d iurꝫ z diues ad satisfaciendū de dāno adiudicat̄. Ad ꝓpositū, dñs cuiꝰ est terra z plenitudo eiꝰ columbariū siue aluearīū sanctā eccl'iam fecit. in quā virtuosos xp̄ianos sine felle inimicitatis, sine aculeo malicie congregauit. habentes arbitriū exeundi z separandi se ꝓ peccatū, et ꝓ pniam redeundi q̄ꝺiu ergo sūt i ꝓposito redeundi z reuertunt̄ ꝓ pniaz sunt ipsius dei, qui est dñs omniū, sed si ꝓ desperationē extra eccl'iam manent z redire nolunt, erunt occupantis dyaboli. Hoc ꝓsiderans dyabolus ex inuidia flores mūdi. bonores, diuitias, veneno delectatōis spargit, vt oēs ex eis gustantes interimat et eternaliter occidat. ℣ Deus ḡ vt nos ab his mortiferꝫ retraberet, regē ductorē filiuꝫ eius nobis adhibuit, vt imitātes vestigia eiꝰ lumē vite acq̄ramus. Unde Grego. Xp̄i vestigia imitari debemus ne ab ipius corpe sepemur cuius ꝓ fidem membra sumus quod sit quādo ambulamus,

Decenter post deū vlam gloriosam, ꝓdenter q̄ ad nosipos viā piculosam, Emīnēter q̄ ad ꝓximos vīa fructuosam.

Ulā gloriosam ambulam⁹ qñ digne z decenter post deū ambulam⁹. De q̄ ambulatione hortat̄ nos apl's. Nō cessamus ꝓ vobis orantes z̄c. vt digne ambuletis deo ꝓ omīa placentes, sed homo deo placere nō pōt nisi in virtutibꝫ, ideo de virtute in virtutē ambulemus vt simus de numero illoꝝ. de quibꝰ ꝓpheta dicit. Ibūt de ꝛtute in virtutē, videbit̄ deꝰ deoꝝ in syon. Nam sicut sol delectabiliter videri nō pōt ab insanis z defectuosis oculis, sed clarioribꝫ dulciter z delectabiliter clarius se imiscet, vt patet de aquila. Sic cā dor lucis eterne ab imundis mētibꝫ nō cernitur nec delectabiliter sētit̄, nisi ab omni culpabili defectu purgent̄. Unde Mat. v. Bī mūdo corde. qm̄ ipi deū videbūt. Tali puritate pollebat Job q̄ dicebat. Necꝫ em̄ reprehēdit me cor meū in omni vita mea. Q̄ꝫ fe lix foret ille q̄ illud verbū pura ꝓsciētia dicere posset. De tali puritate etiā videtur gloriari ipe apl's q̄ raptus in tertiū celū archana dei scrutatus fuit dicēs. ū. Cor. j. Gloria nostra hec est testimoniū ꝓscientie nostre, qꝺ sez in simplicitate z plena mentis puritate simus conuersati in mūdo. Hec em̄ puritas ꝓuenienter ꝺr puritas necessitatis, quia sine hac coram deo decenter ambulare nemo pōt nec deum in se suscipere nec videre. ℣ Qz q̄rit an homo talis de nullo sibi cōsciat ad aliq̄d aliud etiā obligēt. Et videt qꝺ non qz hz deū in quo omne bonū habet, ergo nō videt necessariū ꝓ maiori bono laborandum. In oppositū est Paul⁹ qui dicit. Nihil mihi cōscius sum, sz nō in hoc iustificat⁹ sum. Nō em̄ sufficit abstinere a malo nisi fiat qꝺ bonū est, argu. l. xxxvj. dis. c. Non satis. Dico qꝺ q̄nūcunqꝫ homo ꝓfectus sit z irrep̄hensibilis, adhuc tenet̄ ꝓtinue in virtutibus ambulare quia fm Greg. In via dei stare est retrocedere. Unde Augu. Cūma ꝓfectio religionis xp̄iane est, vt quantūcunqꝫ hō in hac vita ꝓficiat, semp putet sibi supesse qꝺ querat. Ut ius causam assignat Leo papa dicens. Qui se existimat ad ꝺ puenisse qꝺ cupit, nō quesita reperit, sed in inq̄sitōe deficit. Ex quibus euidenter elicit̄ error dentiū, qꝺ homo, in ꝓsenti vita poterit tm̄ culmē ꝓfectōis attinge

re q̄ amplius in gr̄a et charitate ꝓficere nō
possit alʒ inueniret aliq̄s in mūdo ꝓfectior
xp̄o de q̄ ꝓl⁹ habitū ē. xvij. ℟ B Hz
q̄ris an boī sit necessariū ad salutē sp ꝓficere
Et videt q̄ nō. qr̄ ꝑm b multi boies dānaret
q̄ in vno statu bone ꝯsuetudinis. puta ī eis-
dē oz̄onib⁹ ieiunijs vel alijs bonis opib⁹ vi
tā finīt ꝛ cōtinuāt. Ad qō dm q̄ cōtinuus
ꝓfectus ē boī necessari⁹ q̄ntū ad desiderium. nō
q̄ntū ad effectū. Quilibet em̄ ī hac vita q̄n-
tūcūq̄ sctūs dz sp cū ꝓpheta dicere. Nūc ce
pi. qr̄ cū cōsūmauerit hō tunc incipiet. Eccl.
xvij. Unū Greg. Hec ē ꝓfector̄ sūma iustitia
vt se nūq̄ ꝓfectos eē credāt. ne ibi deficiēdi ī
cidāt ꝓculū. vbi ꝓficiēdi deponūt appetitū.
Signanter dicit appetitū ꝓficiendi. inuēs ꝑ
b q̄ cōtinu⁹ ꝓfect⁹ sp habēd⁹ ē in desiderio
nō in exercitio. De tali ambulatōe iustor̄ bī
puer. lij. et de pe. dist. ij. Non reuertebantur
Justor̄ semita. id est cōuersatio virtuosa q̄si
lux splendens ꝓcedit et crescit vsq̄ ad ꝓfec-
tū diem ꝛc. ℣ Secundo quo ad nos de
bemus caute ꝛ prudenter ambulare. qr̄ ha-
bemus vitā valde ꝓculosā. Ad qō hortatur
nos ap̄s ad Eph̄. v. Videte itaq̄ frēs quō
caute ambuletis nō quasi insipientes: sz vt sa
pientes. redimentes tps. qm̄ dies mali sūt. Hō
em̄ caute solet incedere in via lubrica fossa-
ta ꝛ illaq̄ata. sic via bul⁹ mūdi ē ꝑmo lubri-
ca ꝑ luxuriā. ꝛ vix ꝑtinere possum⁹ pedes af
fectōis q̄uis actū nō exerceam⁹. De illa via
dicit Hiere. xxiij. Ulia illor̄ erit quasi lubri-
cū in tenebris Est scōo fossata ꝑ auaritiā. de
q̄ dicit ps. Foderunt añ faciē meā foueā ꝛ i-
ciderūt in eā. Tertia ē illaq̄ata ꝑ superbiā. vñ
ps. In via hac q̄ ambulabā absconderūt. s. l. mi
hi. et funes extēderūt in laqueū. et iuxta ster
bem⁹ caute ābulare ꝛ simplr̄. qr̄ q̄ caute ābu
lat vt simplr̄: ābulat cōfidēt. puer. x. Hz bec
simplicitas in via dei nō sufficit. sz necessa-
ria ē prudētia sine q̄ caute ambulare ñ pos-
sumus. q̄ ꝑm Tullij tres hz species. s. intel-
ligentiā. puidentiā. et memoriā. Intelligen
tia ē ꝑ quā prudens animus ꝓspicit p̄sentia
Prouidentia ē vir⁹ ꝑ quaz puident futura.
Memoria ꝑ quā p̄sentāt p̄terita. Et q̄ has
ptes diligēter ispic. prudēs ē ꝛ falli ñ p̄t. sz qr̄
sine prudētia mō ābulam⁹ q̄si cecī pūctia ma
lēdo. nec puidēdo nob⁹ ō futuro. iō multʒ tri-
bulatōib⁹ ꝛ ꝓculis plagamur. De q̄ cōq̄rit
dñs dicēs. Bens absq̄ cōsilio est ꝛ sine pru-
dentia. vtinā saperēt. s. p̄sentia ꝛ intelligerēt
p̄terita ac nouissima. s. futura prouiderent.
D Tertio debemus ambulare viā fructu
osam eminent. q̄ ad ꝓmū. ꝛ b in trib⁹ Prio
ꝑ bonū exemplū ꝓximo ꝓhibēdo. j. Thessa.
iij. Uestrū negociū agatis. vt honeste ābu-
letis ad eos q̄ foris sūt. Secōo desolatos cō
fortando. Eccl. vij. Nō desis plorantib⁹ in
cōsolatōne ꝛ cū lugentib⁹ ambula. exemplo
xp̄i q̄ post resurrectiōez turbatis discipulis
eūtib⁹ in emaus apparuit. vt eos ꝯsolaretur
Tertō male morigeratos ī formādo. Ad col.
iij. In sapientia ambulate ad eos qui foris
sunt.

Tertia pars in qua

notat veritas filij dei testificantis. ibi. ſi ego
testimoniū ꝓhibeo ꝛc. Pro q̄ notādū q̄ pha
risei ex ignorātia cecitatis xp̄m purū hoīem
existimabant. ꝛ iō nō debere seip̄m laudare.
nec bonū de se testificare. Juxta illud puer.
xxvij. Laudet te alien⁹ ꝛ nō os tuū. Nō em̄
q̄ seip̄m cōmendat ille ꝓbatus est. ij. Cor. x.
Xp̄s ꝯo qui erat vera lux hom̄e hoīem illumi
nans in mundo. potuit seip̄m cōmendare vt
testimoniū ꝓhiberet veritati. Nō autē dixit
manifeste q̄ esset fil⁹ dei. qr̄ ꝑm Christ. sp hu
milia miscuit altis. Joō dixit eis. Uos ꝑm
carnem iudicatis. id est exteriorem apparen-
tiam. q̄ō non facio ego. sed iudico ꝑm interio
ra. que nemo nosci a me. ergo iudiciū meum
verum est. ℣ Moraliter est notandum
q̄ cū aliquid ꝓmittit humanaz excedens rō
nem nō statim credat nisi a ꝓnis fidedig-
nis ꝛ autentics testificet. Unde seneca in ꝓ
uerbijs. Non statim affirmes. qr̄ nō omne
verisimile statiz ver̄ē. Et. xlij. q. lij. Si testes
Ab illis requirēda ē ꝓbitas q̄b⁹ lux veritatis
assistit. ꝑ ampliozes em̄ hoies ꝓfectissima ve
ritas reuelat. C. de fid. cōmiss. l. vlti. Et nihil
credat nisi ꝑ certa signa affirmet et testificet
qr̄ q̄uis quedā vera sint. ñ tñ credenda nisi
certis signis demōstrent. xj. q. lij. q̄uis. Lux
ergo dei filius modis varijs venturus fue-
rit ꝓmissus. nulli tñ fuit creditū sed multor̄
testimoniū refutatū ꝛ negatū donec ꝓnis
autēticis ꝑ certa signa ꝛ varia fuerat demon
stratū ꝛ testificatum Sunt ergo signa ostēsa
Patriarchis aduentum xp̄i prefigurantia

Sabbato post Letare

Prophetis data signa preconizantia.
Personis autenticis signa demonstrantia
Nam patriarche plura signa acceperunt q̄
prefigurabant et ostendebant christi aduen
tum. Nam noe signum accepit in archa fe-
deris q̄ homo deberet deo recōciliari. Moy
ses in serpente eneo q̄ veneno īfecti possent
sanari. Hester in virga aurea q̄ mardoche⁹
deberet reuocari. Hec aūt oīa in figura con
tingebant illis. j. Cor. x. et per xp̄m ad litte-
ram deberet impleri. F. Primo dico qd̄
noe signuz accepit in archa federis ꝛc. qd̄ sic
patet. Nam homo deum offenderat tantuz
q̄ penituit eum fecisse hominez Gen. vj. Et
de facto tot⁹ mūdus perijt diluuio. Gen. vij.
Exceptis octo animab⁹ q̄ saluate sūt ī archa
sz de⁹ mīa mot⁹ sup eū dixit. Nō igit̄ vltra
pcutiā oēm aīam viuētē. sicut Gen. viij. dr̄ sz
statuā pactū meū vobiscū et nequaq̄ vltra ī
terficiet̄ oīs caro aq̄s diluuij. ꝛ in signū arcū
meū ponā in nubib⁹ celi. et erit signū federis
inter me et inter terrā. Iste arc⁹ a ph̄is iris
vocat̄. et generat̄ s̄m Aris. iij. methe. ex refle-
xiōe radioꝝ solariū a nube rorida. et sp̄ fit in
occidente vl̄ in oriēte dū pluit ꝛ sol stat ex op
posito. Sz hic lr̄aliter queritur. Quomodo
iris fit signū federis cū pcedat ex causa natu
rali. Dicunt aliqui q̄ vsq̄ ad diluuiū nō fue
rat pluuia nec iris apparuerat. Sed hoc nō
videt̄ rōnabiliter dictū. cū pluuia fiat ex dis-
positōe aeris ꝛ motu stellarū ꝛ ille cause ml̄-
to tp̄e p̄cesserāt. ꝓpter qd̄ nō est verisimile q̄n
effectus secutus fuisset multis visib⁹. Dimis
sis ergo alijs opinionib⁹ dicit Nico. de lyra
q̄ arcus ē signū magis ad placitū. s. ex ordia
tione diuina inq̄ntū deus ordinauit. q̄ appa
ritio iridis de cetero esset signū rememorati
uum pacti vel federis ip̄ius dei facti ad noe
q̄ diluuiū d̄ cetero nō induceret̄ generaliter
disp̄dens terrā. sicut dr̄ in textu. Erit arcus
me⁹ in nubib⁹ ꝛ videbo illū et recordabor fe
deris ꝛc. Ex q̄ patet q̄re añ diluuiū nō fuit ī
signū hui⁹. lz apparuerit. qꝛ tale pactum vel
fedus nō erat institutū. sed pacto facto deus
instituit apparitionē iridis siue ip̄am iridez
de nouo in signū huius pacti vel federis. lz
iris sit res naturalis ꝛ añ diluuiū fuerit sicut
aliqñ ꝯtingit. q̄ lapis magnus qui diu ste-
tit in aliquo loco īmobilis d̄ nouo statuitur
in signum alicuius distinctionis. vtpote he
reditatū vel regnorum ꝛc. G. Moralit̄
ad ꝓpositū. Arcus iste ē filius dei bñdictus
qui in sua īcarnatiōe quasi arcus refulgens
inter nebulas gl̄ie. Ecc̄i. l. deo nos recōcilia
uit p xp̄m. et dedit nobis ministeriū recōcili
atiōis. ij. Cor. v. Verificat̄ qd̄ sequit̄ videli-
cet q̄ deus erat in xp̄o mundū reconcilians
sibi non reputās illis delicta ip̄oꝝ. ꝛ posuit
in nobis verbū recōciliatōis. et hoc fecit ex
īfinita ei⁹ charitate. qꝛ in ꝑpetuū dilexit nos
Hiere. xxxj. et iō de⁹ suā charitatē in nob̄ cō
mendat. Ro. v. Et rōnem assignat ibidē. qm̄
si cū adhuc peccatores essemus xp̄s ꝓ nobis
mortuus ē. multomagis iustificati nūc ip̄i⁹
sanguine salui erimus ab ira p ip̄m. et ip̄e est
arcus sup celestis nobis oñdēs signū clemē
tie ꝛ pietatis q̄ a peccatis sum⁹ mūdati. deo
recōciliati. et ad gr̄am reuocati. Et sic verifi
catur illd̄ qd̄ dixit de⁹ pater in figura de ei⁹
filio et genere humano. videlicet q̄ nequaq̄
vltra int̄ficiet̄ oīs caro aq̄s diluuij. arcū me
um ponā in nubib⁹. et erit signū federis int̄
me ꝛ inter terrā. H. Scd̄o moyses sig-
nū accepit in serpente eneo ꝛc. Nam hic ser
pens eneus figura est ꝛ typū gerit p̄sone xp̄i
dū pendebat in cruce ip̄omet attestāte cū di
cit. Sicut moyses exaltauit serpē. in des̄. ita
exal. oportet filiū hoīs. Joh. iij. ꝓprium ergo
serpentis est habere venenū. sz serpens ene⁹
venenū nō habuit. sic ꝛ xp̄s venenū. i. pctm̄
nō habuit. vñ peccatū cū cōsummatū fuerit
generat mortem. Jaco. j. ita ꝛ venenū. sed dif
ferūt. qꝛ venenū infert mortez tp̄alem. pctm̄
aūt mortē et̄nā ꝛ sp̄ualē. Xp̄s igit̄ licet vene-
nū nō habuit peccati sicut serpēs ene⁹. silitu
dinē tñ pctī et effectū hui⁹ enei serpentis ha
buit. et in cruce produxit hunc effectū poten
ter. ita vt q̄ ip̄m p fidē videant nō pereant sz
habeant vitā eternā. Vñ aug. de baptis. par
uulorū sic inq̄t. Sicut tūc qui in deserto fue
runt inspiciebant serpētē exaltatū. et a vene
no saluabant̄ ꝛ liberabant̄ a morte tp̄ali. sic
nūc q̄ ꝯfortant̄ misterio mortis xp̄i p fidē ba
ptismi a peccato iustificant̄ ꝛ a morte liberā
tur eterna. et hoc est qd̄ xp̄s de se dicit. Qui
cre. in me etiā si mortuus fuerit viuet. Joh.
xj. Et sic patet q̄ moyses a deo signū accepit
de serpente eneo figura xp̄i fuit vt q̄ a serpē-
tib⁹. i. spiritibus īmūdis pcussi sunt sanent̄
omnes. I. Tertio hester signuz accepit
clementie. Nā p mardocheum intelligit̄ ge
nus humanuz qd̄ a p̄adiso erat expulsum et

degebat in hac lachrymar valle. Hz hester
sez dei mater inuenit gram coram dño. Luc. j.
Et signū accepit clemētie a xpo, nō tm̄ p se iz
p toto gñe humano, ita q̄ in figura ei dixit.
Pete mī q̄d vis, necz em̄ phas ē vt auertam
faciē meā, ihū. Reg. ū. Et rō ibidē assignat, qz
ei nō pōt quicz negari ꝓpter qō in ꝑsa cātā-
do taliter ipam iplorā. Audi nos nā te fi-
li, ne, bonorat, z ad filiuz Salua nos ihu p
quibꝫ ẏgo mater te orat. Unde ad ꝓpositum
adducēdo narrat Valeri⁹ libro suo, v, c. iiij,
q̄ Cornelius saplēs z prudēs postez rēpub
licaz gratiose annis multis rexit rome rōne
malicie de ciuitate expulsus ē, q̄ se trāsferens
ad vallēses sic fecit q̄ ad imperiū puenit, vo
lens itaz de ingratis romanis se vindicare
ciuitatē romanaz maximo exercitu ambiuit.
Cliues ẏo coacti pacē facere legatos miserūt
q̄ vacui et sine expeditōne reuersi sūt. Scdo
miserūt sacerdotes stolis albis z alijs orna-
mentis indutos sacris q̄s etiā audire ꝓtem
pſit, Tertio ꝑsillo sapientū matrē suā q̄ ven
tura dicebat. quā in ciuitate reliq̄rat miserī
vt filiū p pace depcareť, qui mī pacez cōce-
dens ait, vicisti me z expugnasti me. Mora
liter ad ꝓpositū, Cornelius iste est xps filius
dei bñdictus, cui genus humanū erat offen
sum z plures legatos miserūt, puta patriar-
chas, ꝓphetas, z cū nihil pficerent tandez ei⁹
matrē dulcissimā miserunt. q̄ pacē ꝓpio obti
nuit z mardocheū, s, hoiem ad statū ꝑstinuz
reuocauit, et hoc de primo principali Ad
Secūdus mod⁹ pmissiōis describit, qz a p
phetis ē pconizatus. Nā plures ꝓphe mo-
dū incarnatōis q̄ ad aliq̄d exꝑsserūt, z maxie
Gedeō z Isaias. Judō. vj. Nā gedeon signū
accepit in madefactōe velleris. q̄ de virgine
xps deberet incarnarī, qz sic ros descēdit in
vellus sine lesiōe velleris. ita xps in vtez vir
ginis sine lesiōe ẏginitatis, qō ē mirū z vnū
de dei mirabilibꝫ. Unū aug. in quodam ſmo
ne de annūciatōe sic inq̄r. Quid em̄ sunt dei
mirabilia nisi q̄ sunt hoibus ipossibilia. q̄ g
ipe grauidauit mariā spūsctō. qui pduxit pa
nes i heremo sine natiōe. ipe ẏginē impgna
uit sine corruptōe. qui fecit ẏgaz sine pluuia
germinare. ipe fecit filiā dauid sine semīe ge
nerare. Et hoc q̄dē de ea ꝓphetauerat Isa-
las dī. Ecce virgo cōci, z par. fi. Isa. vū. Nō
ẏbū ꝓtractantes hebraice veritatis exposi-
tores, dicunt q̄ virgo in hebraico hz halma.
Halma igit et alma differūt. Un̄ qz halma
scriptū p h. ē virga iuuēcula. sp manens ẏgo
Sed alma sine h. virgo iuuēcula nubit hz.
Idcirco egisipy⁹ in li, de supplemēto euāgeli
ce veritatis sup illo ẏbo. Rūsū accepit Sy
meon a spūsctō. refert q̄ symeon erat rabbi
inter iudeos. Et dū semel in scolis exponerz
pdictā ꝓphetiā ecce ẏgo cōcipiet, inuenit ibi
scriptū balma, i, ẏgo semp ꝑmanēs virgo cō
cipiet z pariet filiū deleuit h. vt esset sensus.
Ecce alma, i, virgo nubilis cōcipiet. z ꝟ q̄dē
impugnat. Chrisť sup Matth. omel. ix. dicēs
Judei nō dicūt ẏgo sed puella. ac si puella
idē sit qō ẏgo, z hz ppositū. Si ẏo puella cō
muni lege ꝑiugū eēt in vtero filiū habitura
iā nō eēt signū, qz signū excedere dz oēm rez
ordinē. Nō g̃ tali sensu dixit Isaias. Ecce ẏ-
go zc. Un̄ symeon talit pdictū ẏbū intelli-
gēs z alia vice ipm repetēs, inuenit ibi sicut
ꝑius scriptū balma. et iterū h. delens vt esset
ꝓior sensus. imo et in tertia vice sic factū est.
z sic in spū cognouit puerū de virgine nasci
turū z ipm deū. tūc rogauit ne ipm mori per
mitteret nisi puez taliter natū ꝑius videret. z
tūc rūsū accepit a spūsctō nō visurū se morte
nisi videret xpm dñi. Ad Tertio declara
tur quō puer pmissus descriptus est, z a per
sonis autēticis demōstrat⁹, Nā Johēes ba-
ptista venit in testimoniū vt testimonium p
hiberet de lumīe Joh. j. Et de Johāne euā-
gelista hz. testimoniū ei⁹ vez ē zc. Joh. vltī.
Hic videns q̄ ortū erat signū virginis, s, ẏ-
go maria q̄ xpm lumē mundi z solez iusticie
nobis portauit, prupit in hec verba. Signū
magnū apparuit in celo. mulier amicta sole.
Apoc. xij. Et sequit quibusdam interpositis
et pepit filiū masculū. De ortu istius solis in
signo ẏginis ꝓphetauit Malcah. dicens.
Timentibꝫ nomen meū, i, existentibꝫ in lege
gre, oriet sol iusticie. Malach. iiij. Nā existē
tes tam in lege nature q̄z in lege scripta ꝑsto
larūt ortū illi⁹ signi in quo sol iusticie appa-
rere debuit. Totū nāq̄z tempus a principio
vsq̄z ad finē mūdi, p die naturali cōputat. z q̄
xpm ꝑcesserūt in nocte fuerūt ignorātiez cul
pabilitatis, quibꝫ i principio noctis, puta pa
triarchis ortū fuit signū aquarij. qz tūc tātuz
pluebat q̄ totam terrā aqua operiebat. nec
patres tūc tēporis cōfisi fuerūt de sole iusti-
cie q̄ oriri debuit in signo virginis. Et ideo

Jacob patriarcha plene ꝓfidens ꝛ alios cõ firmãs dixit, Nõ auferet sceptrũ de iuda ꝛc, donec veniat ꝙ mittend⁹ ẽ, ſ. ſol iuſticie, ꝛ ipe erit expectatio gẽtiũ. Gen. xlix. Qd̃ ꝓbũ ptractãs Aug. xviii. d̃ ci. dei. c. xlv, ꝛ anumerans oēs reges ꝛ ꝓncipes iudeoꝝ, dicit ꝙ ñ defuit ꝓnceps i dñio de tribu iuda vſq; ad herodẽ aſcalonitã alienigenã ſub ꝙ natus ẽ xp̃s, vt adimpleret ꝓphetia Jacob. ¶ Jtẽ circa mediũ huius noctis diei naturalis, ꝓphetis qui ſub lege erãt ſignũ ſagittarij oriebat. quia varie multis annis tribulabantur ſagitta gladij, ꝛ hoc diuerſis vicibꝫ. Naz ꝓpter pctm̃ idolatrie interfecti ſũt gladio, xxiij. milia. Exo. xxxii. Jtẽ qñ initiat⁹ eſt beelphegor, puocantibꝫ mulieribꝫ moabitarũ. interfecti ſunt gladio, xxiij. milia. Nu. xxv. Item phacee filiꝰ romelie occidit de iuda centũ viginti milia vno die, omnes viros bellatorũ eo ꝙ dereliquiſſent dñm deũ patrũ ſuoꝝ. ij. Paral. xxviii. Item ꝓpter pctm̃ Dauid, ex ꝙ numerauit ꝓplm iſrl ꝛ iuda, lz nõ gladio tamen dei vidicta mortui ſũt, lxx. milia. ij. Re. xxiiij. Hcdo tribulabãt ſagitta famis ꝛ penurie, Nã cũ Benedab rex ſyrie obſediſſet ſamaria caput aſini, lxxx. argẽteis vendebat. ꝛ q̃rta ps cabi ſtercoꝝ colũbaꝝ ãnqz argenteis. iiij. Re. vi. imo tãta fuit ibi fames ꝛ penuria ꝙ mulieres ꝓprios filios ſuos coquerent vt eos comederẽt. Tertia ſagitta erat captiuitatis ꝛ miſerie. Nã regnãte acham ſup iudã et oſee ſup iſrl, et romulo rome primo rege romano ꝛ. ꝓ. tribꝫ debellate ſunt ab aſſyrijs. et captiue poſite iuxta fluuiuz Gozan. iñ. Reg. xvij. Jtẽ regnante ſedechia apud iudeos et apud romanos tarquino priſco ex rege romanoꝝ ducius eſt in babilonẽ ꝓpls iudeorũ cuerſo prius hieruſalẽ ꝛ templo illo nobiliſſimo a ſalomone cõſtructo. Jhere. xxxix. Cũ ꝙ ſagittarent tot ſagittis, videntes clare ſignũ ſagittarij aſcẽdiſſe cõcluſerũt ꝙ eſſet mediũ noctis diei naturalis ꝑdicti. Et ergo vehementiſſime xp̃m ſolẽ deſiderare ceperũt vt illuminaret ſedẽtes in tenebris, et ab his ſagittis liberaret. Jõ Iſaias clamauit ad deũ dicẽs. Utinã diſrũperes celos ꝛ deſcẽderes Iſa. lxiij. q. d. Dñe nimis tardas, nonne vides ꝙ tot ſagittis affligimur. Veni ꝛ libera nos de⁹ noſter. Pũc pulchre ad ꝓpoſitũ nr̃m cõſolat habacuc di. Aparebit dñs in finẽ ꝛ ñ mentiet, ſi moꝛã fecerit expecta eũ. qz veniẽs veniet, q. d. Iſaia mirabile ẽ de te. Scio eñ te eẽ aſtrologũ, quia dixit, ſol iuſtitie manifeſtabit ſe in ſigno virginis. qz dixiſti Ecce virgo cõcipiet, qñ ꝙ hoc erit ꝙ ſignum virginis aſcẽdat. talis q̃rela deducebat vſq; ad aduẽtũ xp̃i. Et Johãnes ſignũ magnũ vidit in celo, hoc idẽ ſignũ vidit Sibilla in die natiuitatis qõ impatoꝛi Octauiano oñdit. Vidit enim in q̃dam circulo aureo qui in celo circa ſolem apparuit, in cui⁹ medio virgo erat pulcerrima puerũ geſtans gremio. ꝓper illa ergo ſigna certificamur ꝙ xp̃s ſol iuſtitie ẽ lux mundi illuminans omnẽ hoiem, et ꝙ verus eſt teſtimonium eius ꝛc.

Dominica Judica.

Quis ex vobis

arguet me de pctõ Johan. viij. Videmus ꝙ manus inquinata qõ tãgit nõ mũdat. lz magis maculat. Volẽs g aliq̃d manibus lauare, neceſſario ꝓpus manus lauat, ſic vicioſus difficulter aliquẽ peccatoꝛẽ delinquẽtẽ coꝛrigẽdo emendat. niſi ꝓmo ſeipm̃ iuſtificet ꝛ emendet. Nec ſicut habeꝛ. ff. ſi ſeruitus vendicet, q̃ tenet de aliꝰ iuſticiã facere, multo magis debet iuſticiã facere de ſe, hoc exp̃ſſe etiaz Amb. declarat ſup Beati imaculati. Et habeꝛ iñ. q. vij. Judicet. Dic inq̃ens. Judicet ille de alterius errore qui nõ habet qõ i ſeipo cõdemnet Judicet iſte qui nõ agit eadẽ que in alio puniẽda, ne cũ ꝺ aliquo iudicat in ſe ſententiam ferat. ¶ Xp̃s igitur verus iudex volens aliorũ errores coꝛrigere ſuam innocentiã ꝛ iuſticiã ꝓmonſtrat dicens, Quis ex vobis ꝛc, q̃ſi diceret nullus. ¶ Qui erit vtrũ deus qui cuncta gubernat poteꝛia ꝛ ſapiẽtia ſit arguẽdus in ſuo regimine de aliq̃ negligẽtia, Et videꝛ ꝙ ſic, qz cũ ſit ſumme potens, poſſet omnia mala ꝓhibere, qõ non facit, ergo de hoc arguẽdus ẽ, Dico ꝙ de⁹ omnia bene gubernat cũ eñ ſit cauſa efficiens oĩm ꝛ etiã finis, oñia efficit ꝓpter ſe, et ſicut adbonoꝛẽ ſuũ cõgruit oĩa in ſe dirigit ſicut i finẽ. Eſt tñ ſic gubernatoꝛ omniũ ꝙ gubernat mediantibus cauſis ſecũdis. Unde coꝛpora groſſioꝛa ꝛ coꝛruptibilia gubernat per coꝛpa celeſtia ꝛ incoꝛruptibilia, et coꝛpa celeſtia ꝓ angelos ſiue intelligentias. Dutus ratio eſt. quia maioꝛis bonitatis eſt cõmunicatio, ſi gubernãs ꝛ efficiẽs cauſalitatẽ efficiẽ-

di z gubernãdi etiã alijs sub se ordinate cõi-
cet, q̃ si superiora puaret inferiorꝫ gubernatõe
et oĩa imediate p seipm gubernaret, et iõ ad
ostendendũ suã pfectionẽ. cõicat quibusdaz
gubernationẽ aliorꝫ. Ad rõnẽ factã in oppo
sitũ rñdet Bonauen. dis. xlvij. pmi. q̃ iz deꝰ
possit oĩa, tñ pmittit mala fieri, et hꝰ ordiatis
sime. Duplex em̃ ẽ ordo rerꝫ, vnus est in vni
uerso, alter in finẽ. z vterq̃ exigit q̃ deꝰ pmit
tat mala fieri. Ordo q̃ppe in vniuerso exigit
q̃ ad pfectiõz vniuersitatis necesse fuit fieri
creaturã arbitrio liberã z peccare potentem
Sed administratio vniuersitatis, vt deꝰ sic
cõditis administret vt ea agere pprios mo-
tus sinat. Sicut dicit Aug. vij. de ciui. dei.
Ideo debuit dare potentiã peccãdi. Hã cũ
debuit regere saluo ordine sue conditionis
si voluit peccare debuit pmittere, z si noluit
peccare debuit cõseruare, et ita debuit pmit
tere mala. Ordo etiã ad finẽ hoc exigit, q̃ du
plicẽ finẽ cõtingit repiri in vniuerso. Unus
est salus electorꝫ, alius diuina laus. q̃m ergo
pmissio malorꝫ reddat electos gloriosiores p
occasionẽ, z deus nõ curat vtrũ p causam vl
occasionẽ electorꝫ gloria augeat. ideo deꝰ per
mittit recte. Un Aug. xj. de ciui. dei. c. xvij.
dicit, q̃ nullũ faceret quẽ pscíret malum, nisi
pariter nosset q̃bus bonorum vsibꝫ accõmo
daret. Prosunt aũt eis exercitandoz ideo di
cit de lapsu mundi, q̃ pmisit plures esse ma
los, quia si pauci essent nõ auderent exerce-
re bonos, diuina etiaz laus hoc exigit, q̃ oc
casione mali summe manifestaf diuina mise
ricordia in electis. in filij sui vnigeniti dona
tione p inimicis 6m tẽpus. Sũme etiã ma-
nifestaf dei iusticia in eterna punitõe repro-
borꝫ. Unde aug. xj. d ciui. dei. Si oẽs rema
nerẽt in pena i nullo appareret misericordis
gratia redimẽtis Rursus si oẽs trãsferentur
in lucẽ in nullo appareret seueritas vltõnis
P. Sed. d. forte arguendus ẽ deꝰ ex eo q̃
pmittit malũ, q̃ videt cõsentire, et consenti-
ens z faciens pari pena puniũtur. ad Ro. i.
Non soluz qui talia agũt digni sunt morte
sed etiam qui consentiunt. Glo. Consentire
est tacere cum possis arguere. Cum igitur
deus possit arguere z corrigere malum, si
pmittit z tacet ꝓsentit, sed q̃ ꝓsentit digꝰ ẽ
morte. Rñdet Bonauentura vbi supꝝ. q̃ per
mittere malũ est duplex. Aut nõ cohibendo
manũ vel animũ, nec in facto nec in retribu
tiõe, et sic cõsentire ꝓuenit deo Uel nõ cohi
bendo manũ iz tñ puniẽdo trãsgressorẽ, z ar
guendo ꝓtinue, z sic ñ cõsentit. hoc mõ solũ
deus pmittit z nõ cõsentit. Iz dicit. Exq̃
ꝓcurrit ad effectũ malũ qui sine eo fieri non
potest videf q̃ sit arguendus. Dico q̃ ex eo
q̃ idẽ effectus fit a deo sicut a cã vniuersali
z etiã a creatura rõnali ꝓcurrẽte sicut ab ali
qua cã ptiali, iõ idẽ effectus fit a deo bene z
ab homine male, iuste a deo, z iniuste ab ho
mine. Et potest notari exemplũ, vt si dñs di
cat seruo, trahamus leniter cordam illaz. sic
q̃ eam nõ frangamus, z seruus trahẽs ipe-
tuose frangit eã, ista fractio est a dño z a suo
z tñ seruus peccat z male facit z nõ dñs. sic
deus statuit q̃ creature rõnali vult cooperi
in suis opationibꝫ vt cursus nature maneat
quẽ instituit, sine quo nulla res potest aliq̃d
agere, imo nec etiã eẽ p momentũ. nisi ipe cõ
seruaret. Quoniã ergo creatura rõnalis facẽ
contra legem dei sibi pfinitaz a deo, cuius a
deo gubernetur z ꝓseruef, z deus ibidem ge
neraliter coopetur, sicut coopatur igni cõbu
rendo vel soli lucẽdo. tñ creatura male facit
legẽ trãsgrediẽdo, nõ aũt deus qui sic facit si
cut lex sua statuit nec ad cõtrariũ obligaf zc
sicut et duo vnũ actũ specie facientes quorũ
vnus quia nõ obligatur ad cõtrarium bene
facit z meritorie. Alter vero quia obligaf ad
cõtrium peccat z demeritorie facit, vt patet de
actu matrimonij inter maritũ z alienum.

Quantũ nũc ad cõtinuationẽ euangelij. In
pcipibus sancti euãgeliste, z mater ecclesia fi
lios ad virtutes incitauit xpi imitatiõe. Ab
hinc animaf nostri saluatoris amara passi
one. Et notanf tres ptes.

In pma innocẽtia saluatoris potentis peccã
tẽ increpare, ibi. Quis ex vobis zc.

In scda partiẽtia redẽptoris docẽtis iniuriã
tẽ tolerare. ibi. Ego demoniũ zc.

In tertia demẽtia puersoꝫ conantiũ innocẽ
tem lapidare, ibi. Tulerũt g zc

Quantũ ad primam

ptem est sciẽdum q̃ qz hõ eterne mortis de-
bitor ex peccato. satisfactõis debitũ exolue-
re nõ potuit, nec aliq̃s vnq̃ potuisset, nisi ex
pers esset criminis. Xps igitur dei filius so
lus innocens a peccatis. j. Petri. ij. Peccatũ
nõ fecit zc, p mortẽ et sanguinis effusionẽ p
ctis satisfacere, et hoiem saluare, ꝓponẽs co

Dominica Judica

rã oĩb ad ꝺ̃ mĩssũ ⁊ abĩlẽ se ostẽdit dĩ. Quis ex vobis ⁊c. Notandũ ẽm pb̃m illũ, methab. Q̃ circa ea q̃ boies ignorãt oẽs decipiunt, nã egrotus ignorãs facultatẽ medici ⁊ medicine vtilitatẽ, vtrũq; pariẽ reprobat. sicut si medicus accederet lytargicũ, vulgariter schlaffsuchtigẽ, vt eũ excitet, vel frenetĩcũ, hyrnwutig, vt eũ liget, ambo eũ molestẽ suscipiũt, ⁊ quasi aduersariũ ⁊ inimicũ depellũt. Sic cũ medic⁹ aĩaꝝ xp̃s ex pietate in hũc mũdũ veniret, curare vulnera pctoꝝ, et adhibere medicinã virtutũ, q̃bꝫ aĩe vluũt, q̃si litargici dormiẽtes ĩ pctis, ⁊ frenetici ꝺ̃ eũ insanierũt, ⁊ q̃si peccatorẽ reprobauerũt, nec hodie xp̃iani sua medicamina pie suscipiũt ⁊ qꝺ pe⁹ est in factis suis deũ et ꝓximũ ꝺ̃ ignotis ⁊ de q̃bꝫ ignorãt q̃si frenetici cũ inculpant ⁊ arguũt. Quibꝫ eximi⁹ p̃dicator ꝓ Paulus loquitur dicens, j. Cor. iiij. Nolite ante tp̃s iudicare quousq; veniat dñs, q̃ fortasse vt ꝺr. xj. q. j. sacerdotibꝫ. Que vos laudatis ille rep̃hendit, ⁊ que vos rep̃bẽditis ille laudabit ⁊c. ℣ Q̃ ⁊ Argultur eĩm deus a tribus generibus hominum

Al pauplbꝫ de inequali distributiõe.
Al diuitibꝫ de rara plis procreatiõe.
Al prudẽtibꝫ mũdi de iprouida gubernatõe.

Primo nãq; indigẽtib⁹ pauplbꝫ videt q̃ de⁹ ineq̃liẽ bona tpalia distribuat vni supabundantiã, et alteri maxĩmã penuriã. Nã sic̃ solstans in medio equaliter lumen suũ diffundit ad alios planetas, sic deus pater sol iustic̃e equaliẽ deberet res tpales diffundere ꝺ̃ico q̃ pauꝑes dñt eẽ patiẽtes in eoꝝ penuria. Et hoc ꝓpter duo. Primo ꝓpter dilectionis dei certitudinẽ. Secõ ꝓpter imitatõis dei celeritatẽ. Nã ꝓmo habẽt signũ certũ maioris dilectõis dei. qz sic̃ medicus exptus egro de quo desperat oĩa indifferẽt ꝓcedit quecũq; desiderat, egro ꝺ̃ de cui⁹ salute spez habz multa negat, dietas ⁊ abstinẽtias ordinat, ⁊ potiones amaras ⁊ acetosas, sz salubres sibi frequẽter ꝓpinat. Isto mõ deus reprobis in hac vita q̃s etiã odit freq̃nt̃ abundant̃ bona tẽpalia tribuit, vt ꝑ paucis forte bonis q̃ fecerũt, hic tpaliter p̃mient̃ ⁊ postea eternaliter ꝑ malis cruciẽt̃. Nullũ eĩm bonũ manet irremuneratũ, ẽm Boetiũ, liij. de ꝓsol. Qua propter arguit beatus Aug. sic. Ex quo de⁹ nullũ op⁹ bonũ p̃mittit irremuneratũ, ⁊ mali bona opa q̃nq; exercent vt videant̃ ab hominibus, vt puta dare elemosynã, orare, vel ieiunare, ⁊ cõsimilia ꝑ illis opibꝫ recipiũt ꝺ̃ mercedẽ tpalẽ ⁊ pspitatẽ, ⁊ nõ mercedẽ eternã quẽadmodũ boni faciũt q̃ metẽt fructus centuplũ. ℟ Vlñ Innocẽti⁹ de villitate ꝯditiõis hũane. De⁹ iõ p̃mittit ꝓsperitatẽ malorꝫ in ꝺ̃ statu vt letic̃ie hũane tristitia repẽtina succedat, vnde male icipiũt cũ gaudio desinãt ĩ merore. Hoc ꝓ ĩ diuite epulõe de q̃ dicit Lucas, q̃ epulabat̃ q̃tidie splẽdide. Et statiꝫ seq̃t̃, mortu⁹ ẽ ⁊ sepult⁹ in inferno. Luc. xvi. Et recitat̃ in legẽda scti Amb. ꝺ̃ quoda hospite, ad quẽ ipe cũ discipulis suis venit. Cui⁹ dom⁹ plena ⁊ oĩa abũdãtia splẽdens, quẽ cũ de hmõi bonis ĩterrogaret, dixit hospes se nũq; aliqꝺ diffortunatũ habuisse. Et Amb. vocatis discipulis dixit. Exeamus cito ne nos vltio diuina cũ his ꝯpbendat, ⁊ vix ad tactũ lapidis exeũtibꝫ ⁊ videntibus, dom⁹ totalit̃ incẽsa a terra absorpta est. Fortuna g̃ hui⁹ mũdi merito ẽ despiciẽda q̃ talẽ finẽ ꝓmittit. Iõ san. Greg. in q̃da ozõne petit dicẽs. Fac nos ꝓspera mũdi despicere et nulla ei⁹ aduersa formidare. Sicut sanct⁹ Job q̃ in oĩ aduersitate dicebat, Dñs dedit dñs abstulit, sicut dño placuit ita factũ ẽ, sit nomẽ dñi bñdictũ. Secõo celerit̃ xp̃m pauperes imitant̃ ad regnũ celoꝝ, nam pauperes scolaris deficientibus pecunijs plus appetit repatriare q̃z qui abũdat. Et peregrinus in terra aliena deficiẽte pecunia magnas facit dietas. Et falco famelicus auidi⁹ ad manũ volat cibantis, sic reuera paup auidi⁹ desiderat ad celũ volare. Vlñ berñ. Magna pẽ na est pauꝑtas cũ q̃ volat̃ cito ad celũ. Quem paup ẽ nihil cogitat nisi quõ diuẽt̃ in celẽm ⁊ iõ orat, eccl̃ias frequẽtat, ⁊ magnas dietas virtutũ facit. Diues ꝺ̃ o in terrenis occupatus cor habet in arca vel bursa, nõ in ecclesia, sine corde orat, qz cor est vbi thesaurum ꝯputat. Juxta illud Matth. vi. vbi enim est thesaur⁹ tu⁹ ibi ẽ et cor tuũ. ℣ Refert Cesarius q̃ q̃dam paup faber fuerat, qui de laborib manuũ magnos fecit elemosynas. De q̃ quidam heremita deuotus audiẽs cogitauit, si pl̃es diuitias haberet plura bona incõparabiliter faceret, qui cepit rogare dñm vt fabro dignaret̃ plures diuitias mĩstrare. Cui angel⁹ apparẽs ait. Vis inq̃t aĩam tuã ꝑ aĩa eius ponere, q̃ nõ diuitijs affluentibꝫ min⁹ faciat ⁊ aĩam ei⁹ ꝑdas. Qui ꝓsensit fi-

dem p eo pollicẽs. Cũ aũt faber mane surre
xisset, aurũ z argẽtũ in copia inuenit, q̃re ab
illo die ab ope cessault z nullã elemosynam
fecit, sed tota die q̃d de ꝫ faceret cogitauit.
Burgẽs ig̃ nocte romã abũt, z familiaris
impatoris ẽ fact⁹. Et rpe pcedẽte fact⁹ ẽ el⁹ se
nescalc⁹. Heremita ꝫo cupiẽs scire statũ suũ
rapt⁹ ẽ in visiõe ad iudiciũ, et vidit xp̃m tãq̃
iudicẽ tracũdũ dicẽtẽ ei Vbi ẽ ille p quẽ ami
si aiam fabri adducaf z ptinus suspendaf ad
patibulũ, et sic adiudicatus suspensus ẽ vt
videbaf, z videns beatã ꝫginẽ trãseuntẽ in
uocauit eã adiutricẽ. q̃ deuote filiũ exorauit
et de suspendio eũ liberauit. et angel⁹ alloq̃f
eũ dicẽs, Elige tibi vnũ ex bis, aut faber ma
net diues z dãnabif, aut paup z saluabif, et
alt, Redeat inq̃t ad pauptatẽ vt euadat dã
natiõez. Hoc ꝫsiderãs sapiẽs depcaf dicẽs
Diuitias z pauptates ne dederis mihi sed
tm victui meo tribue necessaria. Prouer. xxx

Secdo magnati potentes z nobiles ar
guũt deũ de plis rara pcreatõe, q̃ pauplb⁹
z nihil habẽtib⁹ dat de⁹ plem. eis aũt nullã
vel rarissime q̃ possident hereditatẽ, Vbi co
gitare debẽt q̃ de⁹ ꝫ bñ z ordinatissime dis
ponit, nõ em̃ debet eẽ fautor malor̃ sed de
structor. Facit em̃ ad modũ agricole q̃ cauet
in agro de malo semine, vt nõ zizania multi
plicata destruat triticũ z ipe frustref suo la
bore. Sic subtrabit quibusdã potentib⁹ fer
tilitatẽ z fecũditatem, ne pcreati multi rapto
res paupum, oppressores viduarũ augeanf.
Nã lup⁹ lupũ pcreat, nec ples est melior pa
tre. Dicit em̃ pbus, ij, de aĩa, q̃ vnũq̃q̃ ap
tũ natũ est alter̃ facere q̃le ipm est. sic rapto
res z mali quãto plures haberẽt filios. tãto
crudeliores paupib⁹. Vñ Jõ eueniet ta
lib⁹ hoc q̃d ꝫtigit aulb⁹ bubonẽ depluman
tib⁹. vt em̃ ait pbs, viij, de aĩalib⁹, Aues vo
lant z deplumãt ipm. Et ppter h venatores
depbẽdũt multas aues cũ illo. q̃d eueniet p
dictis iudũ em̃ iniuste spoliant paupes, iuste
ipi spoliaf a suplorib⁹, z sicut ipi alios spo
liant bonis temporib⁹, sic z ipi puaf natu
ralib⁹ filijs z spũalib⁹ bonis. Isa. xxxiij. Ue
qui pdaris nõne et ipe pdaberis. Vñ Am
bro. tales potẽtes pdones z oppressores pau
per̃ alloq̃f ꝑmo de offi. dicẽs, Diues eras, q̃
cã aliena rapiebas. egestas nõ cõpulit. Jõo
te feci diuitẽ vt exactiõz nõ haberes, cur ñ af
fulsti iniurĩã patiẽtib⁹. Jdeo te feci potẽtẽ vt
nõ inferres violentiã sed repelleres. Eripite
inq̃t egenũ z pauperẽ de manu pctõris libe
rate. Quot em̃ bona isti iniuste abstulerunt
tot contra eos clamabunt, q̃t lachryme pau
perũ, q̃t suspiria. q̃s tot legiste cõtra eos ad
uocabũt. Eccl. xxxv. Lacryme vidue ad ma
xillas descendunt. Et sequitur, a maxilla as
cendũt vsq̃ ad celũ, et deus exaudit⁹ nõ de
lectabif in illis. Unde narrat Damianus i
tractatu suo de quodã infirmato ad mortẽ z
clamãte z vlulãte. q̃ septẽ nũmos a pauper
cula vidua accepat. verberabaf de manibus
sctõr̃, s. Andree z Gregorij vt videbaf. et q̃t
inq̃t illa passus fecit in laborando vt illos a
me req̃reret. tot ictus a sctõrum manib⁹ ptu
li. Nec mirũ si supnus iudex seuer⁹ sit talib⁹
q̃ dr Eccl. xxxiij. Qui offert sacrificium ex
substãtia pauper̃ q̃si q̃ victimat filiũ in con
spectu patris. Et tal' est dñ sacrificiuz offert
q̃lis erit dñ spoliat Qui ergo sunt p̃sides cõ
siliarij sive ministri caueant ne sint raptores
pauper̃ sive ꝫsultores alios ad spoliandũ

Tertio prudentes huius seculi deũ ar
guũt de improuida gubernatiõe. Naz iuue
nes z fortes prudentes z dispositos tollit a
terra, z senes z fatuos z claudos z hmõi mi
serabiles psonas in vita ꝫseruat, q̃ nec deo
nec mũdo sũt vtiles. Quib⁹ rñdet q̃ de⁹ hoc
facit ideo, aut q̃r iuuenes isti sunt boni z vir
tuosi z statim p malicia pmutandi tales sta
tim tollit de mũdo ne vicijs maculenf, fortiz
sua fortitudine nõ abutaf, pulcer pulchritu
dine prudẽs prudẽtia, z sic de singul'. Hab.
liij. Raptus est ne malicia mutaret intellec
tum eius. aut ne fictio decipet aiam ei⁹. Aut
hmõi iuuenes fortes ꝛc. mali sunt et vicioſi.
tunc tollũf de terra ne peiores fiant, vel vt ci
tius ꝑter eor̃ demerita ad dãnationem per
gant. Vñ ps. liij. Viri sanguinũ z dolosi nõ
dimidiabũt dies suos, fm Nico. de lyra, i. nõ
viuunt fm medietatẽ vite sue naturalis. Qr
mors taliũ cõiter accelerat̃ ꝛc. Sed queri
tur vtrũ hõ sp moriaf in optimo statu, dicit
prius habef, vj. q. ibi nota ꝛc.

Secunda pars in qua

notaf magna patiẽtia saluatoris. Nã pharisei ex correctiõe xp̃i moti magnã sibi intule
runt ꝫtumeliã dicẽtes, nõne bñ dicim⁹ nos
ꝛc, fm Orig. Quia xp̃s dicebat doctrinam
trãscẽdentẽ capacitatẽ eorũ dicebant ipsum

loquí p artē demonū. Xp̄s aūt ꝓtumelia patienter suscepta nec turbat⁹ ira more mūdanoꝝ. tacuit de eo q̄ dicebāt eū samaritanuꝫ. qz fuit samaritan⁹. i. custos significatōe. Ad aliud aūt rñdet rōnabiliter pbādo se nō hz̄e demoniū. duplr. Primo demonioꝝ ppriū ē querere in suis sermōibꝫ ppriā gloriā z ostēsionē sue sciēcie. Ego aūt in sermōibꝫ meis ñ q̄ro gloriā meā. ſ. p̄is celestis dicēdo me abeo eē. et sciam meā ab eo habere. q̄ nō habeo demoniū. Dec dicit ibi. Ego gloriā meā nō q̄ro sed honorifico p̄rem meū. quē vos scz ñ honoratis sicut dicitis. qz inhonorastis me q̄ filius ei⁹ suꝫ. Secūdo obseruatio legꝫ mee z sermonū meoꝝ liberat a morte et perducit ad vitā. sed obseruatio legis demonū nō liberat a morte. imo ducit ad mortē. ergo demoniū in me nihil habet. Auditis his rōnibus z sermonibꝫ dicūt xp̄m arroganter loq̄. Et iō arguūt ꝫ eū sic. Obseruatio mādatoꝝ tuoꝝ liberat p te a morte. sed obseruatio mādatoꝝ dei nō. q̄ maior es deo. quē teip̄m facꝫ Sēdo sic q̄cūq̄ facit seip̄m equalē deo. facit se maiorem patre nostro Abraam. sed dicis teip̄m eq̄lē eē deo imo maiorem. dicēdo. Si quis sermonē meum seruauerit ꝛc̄. Abraam mortuus ē z pphete mortui sunt q̄ tñ seruauerūt mandata dei. ℣ ℟ Rñdit ih̄s ad p̄mā rōnē oñdendo se nō arroganter locutuꝫ fuisse sic. supborum est q̄rere gloriam ppriaꝫ et seipos glorificare. ego aūt nō glorifico me ip̄m. qz si glorifico meip̄m. gloria mea nihil ē sed pater meus glorificat me. scz me manifestando in baptismo per spūssancti imissionē in monte per transfigurationem dicēs. hic ē filius meus dilect⁹. tpe passionis p clarificationē di. clarificaui et iterꝫ clarificabo. scz in resurrectiōe z in ascensione. Secundo ad scōz ostendit se non falsum dixisse quando dixit se maiorem Abraam. sic. quicūq̄ spectat bonum ab altero videt esse minor eo a quo illō bonū expectat. sed Abraam expectauit illud bonū a me. ſ. q̄ videret diē meū. ſ. incarnationis per fidem. Ideo quia vidit gaudisus est. Contra q̄ō iterū obȳciunt dicentes. quinq̄ginta annos nōdū habes et Abraam vidisti. quasi dicerent. hoc ē impossibile et falsuꝫ quia ab Abraam vsq̄ ad xp̄m fluxerunt pl⁹ q̄ꝫ tria milia annoꝝ. Sed xp̄s ostendit hoc non esse impossibile nec falsum p suā etnitatē dicēs. Amē amē dico vobis anteq̄ ꝛc̄. ego sum. Et notāt dicit fieret z nō eēt vt Abraaꝫ factū mōstraret. nec dicit fui. sed ego sū vt ostenderet q̄ p̄sens eternitatis nullā p̄teritionem nec futuritionē habet. imo p̄sentialiter attingit p̄terita z futura sicut presentia ꝛc̄.

℟ Moralit. p patientiam xp̄i nō vindicātis opprobriosa sed patienter tolerantis instruitur quilibet miles q̄ in bello huius mūdi patienter etiaꝫ sustineat ppter xp̄m dñm suū oia mala. Nā sicut videmus quādo rex vl̄ p̄nceps ad bellū p̄sonaliter pgreditur milites suos animari ac etiā dños suos voluntarie sequi. quia q̄ de bello publico a dño fugeret infamis esset. nisi dominū defendere nō posset. vj. q. j. Infames. Et hoc intelligit de militibꝫ q̄ turauerūt se nō euitatturos mortē p republica. Tales etiā si fugiūt fm leges de rei lese maiestatis. ff. ad legē iuliā. maiestatis. l. ij. Ad ppositū xp̄s rex z saluator noster volens cōtra aduersariū generis humani i arma crucis bellare. p̄cedens omnes. arma patie induit vt nos animaret ad sequēdū. Vñ Aug. de puero centurionis: z habet. prcij. q. j. Parat⁹. Dñs ih̄esus exemplū singulare fuit patiēcie. cū p̄cutere⁹ in facie rñdit. Si male locutus sum exprobra me de malo. Et sequitur. Paratus aduenerat nō solū in facie percuti. verū etiā p his quoꝝ a quibꝫ hec patiebat crucifixus occidi. p quib⁹ alt in cruce pendens. Pater ignosce illis quia nesciūt q̄d faciunt. Paratus ergo debet esse quilibet bō iustus z xp̄ianus xp̄m armis patie sequi contra aduersarios bellādū. qz ex q̄ ei iurati sumus ab eo nō debemus discedere vsq̄ ad mortē alias infames efficimur si fugimus z nomā alias infames. In signū huius bodie in sancta ecclesia vexillū passionis xp̄i erigit. et effusio sanguinis ei⁹ in casulis rubeis mōstrat. z chor⁹ canit. Vexilla regis prodeūt. ℣ ℟ Debet ergo miles xp̄i vt triumphet de aduersario instar xp̄i patientis.

Cōuicia nō reluctari ſz tolerare patienter.
Verbera nō vindicare ſz ī dulgere leuiter
Pro hostibꝫ orare eosq̄ amare pariter.
Dico p̄mo ꝛc̄. Unde Sene. lib. iij. epistola
Dico p̄mo ꝛc̄. Unde Sene. lib. iij. epistola rum ep̄la. iij. Equo animo audienda sunt iperitoꝝ conuicia. Nā vt narrat in li. de nugis philosophoꝝ. q̄ semel multis phīs cōgregatis. ceperūt conferre adinuicem. quō vir patiens posſz probari z bonus cognosci. Dixit

eorum vnus q̄ cognosceretur ad modū vitri, qr vitrū maxime cognoscit q̄ ad sonū acutū qr si acutū sonū hz, ē integrū, sed si raucū tūc fractū ē ⁊c. Sic hō patiēs si tangat ꝓbis cō tumeliosis, si murmurat ⁊ ipatiēt rūdet, sig nū est q̄ patiētia eius ē fracta ⁊ nō integra. Si aut̄ dulcit̄ se excuset signū ē eius patie bonitatis ⁊ integritatis. Nec aliqs pōt se e stimare pfectū amicū xp̄i, nisi q̄ cōtumelia leuit̄ tolerat ⁊ nō reluctat. Vñ narrat̄ de quadaz moniali inclusa magne estimatiōis q̄ q̄si be ata venerabat̄. Cōfessor ꝓ eius vir magne litterature cupiēs de eius pfectiōe certifica ri de multis eius vitā inq̄siuit. Tādē cōfite bat̄ q̄ nullo ꝓbo vel facto ad impatiētiā pos set ꝓmoueri. Sacerdos volēs h̄ expiri post tres dies alloq̄t̄ ei dicēs, O soror charissima q̄d hoc audio de te, vicina tua inclusa te dif famādo dicit te fuisse publicā peccatricē, ꝛh̄ celast̄ mihi. Ipa statim ꝓmota ipatiētia di xit mentit̄ in collū ei⁹. Qui sacerdos, vbi nūc est patia tua quā ꝓsumpsisti, scriptū ē, range montes et fumigabūt, si prius aliquo conui cio tacta fuisses impatiētiā tuā ostendisses. Studē patiētiā ⁊ statim habebis qō habe re estimaris. ¶ Sic etiaz ē de multis q̄ virtuosi apparent ⁊ patientes, qui si modico verbo tangant̄ fumigant irā. Talis em̄ erat ille magnus impator Tyberius de quo di cit Suetonius lib. iij. de xij. cesaribꝫ, q̄ ipse aduersus cōuicia maloscz rumores ⁊ famaz de se ac suis carmina fustulit firmus ac pa tiens, subinde iactabat in ciuitate libera lin guam mentēcz liberas eē debere. Et de im peratore Theodosio legit. Si qs ipatori ma ledixerit, q̄ statuit banc legē. Si quis mode ste nescius ⁊ pudoris ignarus nomina nīa reddiderit lacescenda, i. maledicenda, ac re mulenta, i. ebrietate turbulentus obtrector fuerit tempoz meoz. eū pene nolumus sub iacere, necz duruz aliqd nec aspez sustinere. qm̄ si id ex leuitate pcessit cōtemnendū est, si ex insania miseratōe dignū, si ab iniuria re mittēdū. Vñ antiq̄ phi pditi erant hac pati entia, conuicia nō reluctari, sicut em̄ narrat̄ in li. de nugis phoz. Aristippus phs cuidā sibi improperia dicēti rūdit. vtinā tu tue lin gue sicut ego aurīū meaz dōs sū, q. d. Sic tu potes loq̄ mala lingua tua, sic ego possuz audire auribꝫ meis. Ibidē etiā narrat̄ q̄ ze nophon cuidā maledicēti sibi sic rūdit, tu di dicisti maledicere, et ego didici teste ꝓscientia maledicta cōtenere. ¶ Dz q̄rit̄ vtrū q̄ libet teneat̄ cōuicia ⁊ ꝓtumelias sibi illatas patiēt̄ sustinere. Et videt̄ q̄ nō. qr q̄ sustinet ꝓtumelia sibi illatā, audaciā nutrit. Quiciatz ꝛz hoc nō ē faciēdū, q̄ nō dz ꝓtumelia patient̄ sustinere, imo cōuiciāti rndere. Cōtra in ꝓs dz. Qui inquirebat mala mihi locuti sūt va nitates, sub dēs, ego aūt tāq̄ surd⁹ nō audie bā, et sic mut⁹ ⁊c. Et dicit Tho. in scda scde q. lxxij. q̄ sic patiētia necessaria ē in his q̄ ꝑ nos fiunt. ita etiā in his q̄ ꝑ nos dicūt. ꝓ cepta aūt patie q̄ ꝑ nos fiūt sunt in ꝓparati one animi habēda, sic dic̄ Aug. in li. de ꝛmo ne dñi in mō te vbi exponit illud p̄ceptū dñi. Si qs pcusserit te i vnā maxillā pbe ei ⁊ alī am. vt. s. hō sit parat⁹ h̄ facere si op⁹ fuerit, h̄ tū ñ tenet̄ sp facere actu, qr nec ipe dñs h̄ fec sed cū suscepisset alapā, dixit, quid me cedis Joh. xviij. Et ideo circa verba cōtumeliosa que ꝑ nos dicunt̄ est idē intelligēdū. Tene mur em̄ habere paratū animū ad cōtumelī as sufferendum si expediens fuerit. Nūqz tñ oportet q̄ cōtumeliam illatā repellam⁹. ma xime ꝓpter duo. Primo ꝓpter bonum eius q̄ contumeliā infert, vt videlicet eius audacia reprimat̄, de cetero talia nō attēpter. Juxta illud puer. xxvj. Rnde stulto iuxta stulticiaz suā, ne sibi sapiens videatur. Alio mō ꝓpter bonū multoz quoz pfectus impedit̄ propt̄ ꝓtumelias illatas. Vñ Greg. sup Ezechie lem omel. ix. Dī quoz vita in exēplo imitati onis est posita. debent si possunt detrahenti um sibi ꝟba ꝓescere, ne eoz p̄dicationē nō audiāt q̄ audire poterāt, ⁊ ita in prauis mo ribus remanētes bñ viuere cōtēnāt. Ad rōnem cōtrariā dōm q̄ audaciam cōuician tis cōtumelioſi debet q̄s moderate reprime re, s. ꝓpter officiū charitatis. nō ꝓpter cupidi tatē puati bonoris. Jō dz puer. xxvj. Ne re spondeas stulto iuxta stulticiam suam ne si milis ei efficiaris. ¶ Ex Scdo miles xp̄i verbera non debet vindicare, nam per pati entiam oīs tribulatio ⁊ aduersitas leuiter supportat. Vñ q̄ntil. c. r. Nulla pena nisi ī uito, nullū habem⁹ nisi ab ipatia dolorē. Et Ouidi⁹, iij. lib. tristiū. Fert sapiēs oēs casus patienter amaros, Frena nec indomiti mo re recusat equi, Sic em̄ aurū nobilissimum inter oia metalla minus sonat sub malleo. et q̄cito ipm est dulci⁹ tanto melius, sic vir del

ꝫ iugū dei nō recalcitrat, nec de ꝓsecutoribꝫ murmurat ꝛ vindicat, sed q̄nto plꝰ aduersitatibꝫ malleat ꝛ ꝓcurīt, tanto magꝭ ī laudē et honorē oīpotētꝭ ꝓficiat ꝛ deo approximat, vñ Seneca epla, lxxvi. Vir bonꝰ q̄cq̄d ei acciderit eq̄ aio sustinebit, sciet em̄ illud accidisse lege diuina q̄ vniuersa ꝓcedūt. Jō q̄dā de pūbꝫ dixit, q̄ eodē intimo amore q̄ misit deꝰ pater filiū suū vnigenitū in mūdū ad patiendū ꝓ nobis eodē amore adhuc deꝰ suis dilectis mittit ꝓ eo pati tribulatiōes, et si pati ñ esset maximū, deꝰ pr̄ nūcꝫ filio illud īposuisset ex obedientia, ḡvnū ex melioribꝫ qō deus dat in hac vita ē ꝓ eo pati. Hoc attēdētes sācti martyres inumerabiles tribulatiōes, fustigatiōes, et plagas ꝓ xp̄o patiēter susceperūt. Ulñ legīt de sctō Christofero chananeo q̄ erat ꝓcerissime stature, in logitudine habebat, xij. cubitos, q̄ dū factꝰ ē xp̄ianꝰ, alios q̄ torquebantꝰ ꝓ fide xp̄i ꝰfortabat. Qua de re vnꝰ ex iudicibꝫ in faciē eū ꝓcussit, cui christoferus patienter vultū discooperiens, dixit, nisi xp̄ianus essez mea ꝓtinus iniuriā vindicassem, ex eo aūt q̄ xp̄ianus fuit cogitans illud dictū xp̄i. Si q̄s te ꝓcusserit ⁊c̄, sine vindicta voluit deo cōplacere. ✠ Querīt vtr̄ liceat vim iniurie repellere. Et videt q̄ nō, ꝓ illud Mat. v. Dico vobis non resistere malo. Rūdet alexander in, iij, sum. sue sic distinguendo. q̄ iniuria q̄ inferꝫ aut ē ꝑsonalis et ꝓpria vel publica. Si sit publica, ꝓpulsanda est iussu ꝓncipis manu militis, ad Ro. xiij. nō em̄ sine cā portat gladiū. Dei ei minister est vindex in irā ei q̄ male agit, cui etiā ꝓpter hoc determinat tributū Math. xxij. Reddite q̄ sūt cesaris cesari ⁊c̄. Et ipis militibꝫ stipēdia. Luc. iij. Estote cōtēti stipēdijs vr̄is, sed nō nisi ꝓpter defensionē reipublice, q̄ fieri ñ pōt sine repulsa hostilis iniurie. ✠ Si aūt sit iniuria ꝑsonalis, de illa itelligīt illud Mat. v. Dico aūt vobis nō resistere malo, ꝫ cū distinctiōe, q̄ iniuria ꝑsonalis repelli ꝑt triplicit, s, vno mō ipediēdo, sic apls Act. xxj. ꝓcurauit milites a tribuno vt seruareꝫ illesꝰ sic ꝫ oībus iniuriā repellere. Nec ꝓhibet ꝫ Math. v. Hoc em̄ ꝓprie ñ dr̄ resistere. Alio mō ꝙbis arguēdo, et sic dñs ꝓcussus alapa ꝓcussorē reprehēdit nec alterā ꝑbuit. Jo. xviij. Sic etiā ꝫ oīb. Ulñ etiam dicit glo. Dñdit dñs patiē ꝑcepta, non ostentatiōe oꝙs, sed ꝑparatiōe cordis eē facienda. Aut sic intelligitur illud Mat. v. Si q̄s te ꝓcusserit in dexterā ꝑbe ei alterā, i, paratꝰ sis aliā sustinere patienter. Tertio mō repugnādo, et ꝫ dupliciter. Uno mō necessitate cogēte, vt cū lesio aliter vitari ñ pōt, ⁊ hoc aut sine armis, ⁊ sic ꝓmittit clericis et laycis ⁊ ꝫ flagrāte maleficio, cū moderamine inculpate tutele, ⁊ in continenti, ⁊ sic intelligīt illa lex canonizata. Uim vi repellere licet in instanti, quia nequaq̄ ꝓ facto interuallo. Aut cū armis, et hoc mō ꝓmittit laycis nō clericis, et ꝫ cuz circūstantijs ꝑdictis nō aūt esset moderamē si inferret vis sine armis, et repelleret cū armis. Alio mō vi eiscendi libidie q̄n, s, post illatā iniuriā q̄escente vel recedente iniuriāte. q̄s iniuriā repellere ꝓcurādo, hoc esset vltionē expetere ñ iniuriā repellere, rali mō nulli licet, sic intelligitur illud Ro. xij. Nō vosmetipos defendentes charissimi, sed date locū ire ⁊c̄. Sic ꝫ iniuriā repellere impediendo vel ꝙbis arguēdo licet oībus, repellere ꝙ repugnando necessitate cogente sine armis licet clericꝭ ⁊ laycis, repugnando aūt libidine vindicte nullis ⁊, ⁊ ex his pz quō ꝫ intelligīt qō dr̄ non resistere malo. ✠ Tertio dico q̄ miles xp̄i nō tm̄ debet omnia ꝓpter xp̄m tolerare, imo ꝓ ꝓsequentibꝫ hostibꝫ orare, et ꝑm facultatem opibꝫ eis subuenire. Juxta illud Mat. v. Orate ꝓ ꝓsequētibꝫ et calūniantibus vos vt sitis filij ꝑis vr̄i, q̄ solē suū oriri facit ꝙ bonos ⁊ malos ⁊ pluit ꝙ iustos ⁊ iniustos. Nā magna solicitudine q̄s oraret ꝓ aliq̄ a q̄ nummū vel aliq̄d tale vile acciperet, mīto magis ꝓ ꝓsequētibꝫ orare debemꝰ, q̄ nobis impiabile ꝑmiū ꝓcurant. Jdeo xp̄s ꝓ crucifixoribꝫ suis orauit dicens, Pater dimitte illis: quia nesciunt quid faciunt. Lu. xxiij. Ꝯ lis: quia nesciunt quid faciunt. Lu. xxiij. Ꝯ similiter beatus Stephanus ꝓ lapidantibꝫ orabat dicēs. Dñe ne statuas illis hoc ꝑcm. Actu. vij. ✠ Sed querīt vtrum de necessitate charitatis hō teneat inimicis persecutoribus signa vel effectus dilectiōis exhibere, vel nō faciēs peccet mortaliter. Rūdet sanctus Thomas in scōa scōe, q. xxv, q̄ sicut hō in cōi tenetur ꝓximum diligere, non in speciali, nisi ꝫm ꝑparatiōnem animi. Ita signa vel effectꝰ dilectiōis q̄ in cōmuni consueuerunt ꝓmo exhiberi, tenet etiā inimicis ꝓsecutoribꝫ exhibere, puta cū aliquis orat ꝓ oībus fidelibꝫ, vel ꝓ toto populo, vel cuz alꝫ qō beneficiū impēdit toti cōmunitati. Et ꝫ

etiã inimicis exhibendũ ẽ de necessitate ꝓce
pti, et si nõ exhibeẽ inimicis, hoc ptinet ad li
uorẽ vindicte. Contra illud qõ dr Leui. xix.
Nõ ḡras vltionẽ nec memor eris iniurie ci
uiũ tuoꝝ, talis etiã peccat mortaliꝛ. Alia ꝙo
sũt bñficia vl dilectõis signa q exhibz aliqs
ꝑticulariꝛ aliqb ꝑsonis, et talia exhibere int
micis nõ ẽ de necessitate salutis nisi ꝑ mpa
ratiõz aiam, vt. s. subueniaꝛ ei in articulo ne
cessitatis ꝑ illud Prouer. xxv. Si esurierit
inimicus tuꝰ ciba illũ, si sitit potũ da illi, sed
q ꝓter necessitatis articulũ hmõi bñficia
aliqs inimicis exhibeat ptinet ad pfectõem
charitatis, ꝑ quã aliqs nõ solũ cauet vinci a
malo qõ necessitatis ẽ, sz etiã vult ĩ bono vin
cere malũ, qõ pfectõis ẽ z hꝫ dũ. s. nõ solũ ca
uet ꝓpt iniuriã sibi illatã detrahi ad odiũ, sz
etiã ꝑ sua bñficia inimicũ ĩtẽdit ad suũ amo
rẽ ptrahere, sic̃ sancti z pfecti fecerũ orando
ꝓ inimicis suis z bene faciendo eis ꝛc̃.

Tertia pars in qua

notaꝛ magna demẽtia obstinatoꝝ peccatoꝝ
Nã q pharisei xꝑm vincere nõ poterãt ver
bis, tãꝯ obstinati malicia nitebaꝛ eũ vince
re tormẽtis z lapidare. Sed xꝑs ꝙ eoꝝ seuí
tiã suã exhibuit mirificã occultatoz se abscõ
dendo, nõ q̃dã in angulo tẽpli q̃si timẽs. nec
in domũcula q̃si fugiẽs, sz diuina ptãte se in
uisibilẽ reddẽs ꝑ mediuz illoꝝ ibat. ℟
Dozaꝛ, pharisei denotãt mũdanos lasci
uos puellaꝝ corruptores q ꝓmo a xꝑo reli
citate eterna sũt diulsi, etiã itra se corde z ore
Nã ore ꝓmittũt bona, corde mala intendũt,
bi tot lapides ꝙ xꝑm iaciũt, q̃t tẽptatões su
is mẽdaciꝯ puellis castis transmittũt z im
mittũt. Habẽt eñ hmõi truphatores qua
dzuplicẽ modũ allicẽdi puellas z mulieres
Primo exhortãdo blãdis verbis z amato
riꝯ. Scõo si ꝑ dulcedinẽ verboꝝ nõ pficiũt
ad amaritudinẽ minaꝝ accedũt z puellas mi
nis coangustant. De illis duob modis ba
bet Daniel. xiii. De illis inueteratis dieruz
malorꝝ, q primo blande susannã pulsauerũt
dicẽs, cõmiscere nobis, qz in ꝙcupiscẽtia tui
sumus. Que cũ nollet, eaz minis terruerunt
dicentes, dicemus ꝙ te testimõiũ ꝛc̃. Tertio
psuadẽt sic iuuẽcula pulcra es. nec cõtinere
poteris, potiꝰ ꝙsentire mihi q̃ ꝑdesse tibi po
tero ꝯ alteri q̃ nunꝯ bñ tibi faciet. Et ḡrto
ꝓmissiõe vestimẽtoꝝ auri et argẽti z etiã cie
nodloꝝ, qõ tũ nõ soluũt, ꝓmittit aliqs tunl
cam q̃ inuit? daret cyrothecã, aut nõ hñs vñ
soluaꝫ. Sic his modis plures decipiunt q̃
rõne relicta ꝓpter auariciã z carnalẽ oblecta
tionẽ ꝑiculose vinculanꝫ, z de hoc habeꝫ, iij.
q. v. Accusatores, Amor carnalis z timor ac
ꝙ auaricia plerũqꝫ sensus hebetant huma
nos z peruertunt opiniones. Ab his puel
la se cauere dz, nec ꝑ ꝙsensum se inclinare, sz
redarguere Aug. xviii. q. iij. a malis. Duob
modis te nõ maculat malus, si ei non conse
tias z si redarguas. Debet igitur puella per
medium virtutis cum xꝑo ire, nec declinare
se ad extrema q̃ sũt viciosa, et illesa ptrãsiet.
L Contra eñ has q̃ttuoꝝ inuasiões sũt q̃t
tuoꝝ ꝙtutes cardinales, quasi q̃ttuoꝝ pedis
seque, mediantibus quibus quilibz cauere
põt ne succũbat. Prima est.

Tpantia refrenãs blãdã exhortatõez.
Fortitudo firmans ꝙ durã mínationẽ.
Prudẽtia ꝙsiderãs falsam psuasionez.
Justicia regnans ꝙ iniustã, ꝓmissionem.

Nã quicũqꝫ a lapidatoribꝫ siue hmõi malꝫ
inuasoribꝫ cupit saluari, ꝑ medĩ baꝛ ꝙtutũ
trãseat. Tenẽt eñ medĩ z extrema carũ sũt
viciosa, ij. et. iij. etbi. Primo nãqꝫ tpantia hz
corpus refrenare, q̃cito eñ qs blãdis exhoꝛ
tatiõibꝫ carnis inuadiꝫ, vtputa delectatiõe
comedendi, bibẽdi, dormiendi, luxuriãdi, et
hmõi statim spũs assessor corpis, corpus q̃si
equũ ꝑ ptãte ascẽdere, et freno tpantie strin
gere et dirigere dz in medio, q nec ꝑ excessuz
ad intpantiã, nec ꝑ defectũ ad insensibilitatẽ
cadere possit. Unde ꝓs. In chamo et freno
maxillas eoꝝ ꝙstringe, s. eoꝝ qui ambulant
in medio ꝙtutũ. qz ꝑ excessũz defectũ carum
nõ approximãt ad te. Tpantia eñ a Tullio
sic describiꝫ. Q est virtus aiam regens circa
delectatões corpales, siue circa delectatões
sensuũ. Sicut eñ deꝰ oĩa creauit in nume
ro pondere z mensura, et nihil eẽ voluit sine
mõ, nũqꝫ eñ fecit vnũ ꝙriorũ quin etiam al
teꝝ faceret, saltẽ in ordine entium. vt sic vnũ
esset alterius refrenatiuum z tempatiuum.
Propter qõ diuersa sunt anni tpa, vt fiat q̃
dam tpis tpantia. Si enim sp esset estas ca
loꝛ imoderatus vniuersa adureret. Et si sẽp
foꝛet hyems frigꝰ stringẽs nihil nasci ꝑmi
teret ꝓpter qõ dies successit nocti z noꝛ diei
vt vnũ aliud tpet. Sic etiã tpantia ẽ omniũ
virtutũ z oĩm actuũ humanoꝝ z passionum

modificatiua, ꝺz ꝺ qlibet bāc ꝓtutē tenere, ne ꝑ intpantiā excedat, vel ꝑ insensibilitatez deficiat, qz vtrūqꝫ cēt vicios ū z vitupabile.

Sed diceret aliqs. ꝺ sanctissimi viri q̄ cinere cibos miscuerunt z aquā vicios i z vitupabiles fuerūt deficiētes a medio q̄si insē sibiles. Rñdet sanc. Tho. scḋa scḋe. q. cxlij. ar. ꝙ oē illud qḋ ꝓriat ordini naturali ē vicios um. Natura aūt ꝺlectatōz apposuit opatōib⁹ ne cessariis ad vitā hoīs, z tō naturalis ordo re q̄rit vt hō intm̄ hmōi delectatōib⁹ vrāq̄ ꝫtū ē necessariū saluti hūane vel q̄ꝫtū ad cōseruatī onem indiuidui, vel quantum ad conseruatiōz speciei. Si q̄s ꝺ intātū delectatōz restrī geret q̄ ꝓtermitterz ea q̄ sūt necessaria ad cō seruatōnē nature peccaret q̄si ordini natura li repugnās, z hoc ꝓtinet ad viciū insensibi litatis. Sciēdū tn̄ ꝙ ab hmōi delectatiōib⁹ ꝓsequētib⁹ hmōi opatōes, q̄nq̄ laudabile ē vel etiā necessariū abstinere ꝓpter aliquē fi nē, sicut ꝓpter sanitatē corpalem aliq̄ abstī nent a quibusdam delectatiōib⁹ cibi pot⁹ et veneris. et etiā ꝓpt̄ executionē alicui⁹ officij sicut etiā athletas z milites necesse ē a multz delectatiōib⁹ abstinere, vt officiū ꝓprium exe q̄ntur. z similiter penitentes ad recupandaz aīe sanitatē, abstinētia delectabiliū q̄si q̄daz dieta vtunt. et hoīes volētes ꝓtēplatiōi z re bus diuinis vacare, optet ꝙ magis se a car nalib⁹ abstrahāt. nec aliqḋ ꝓdictoꝝ ad insēsi bilitatis viciū ꝓtinet, qz sm̄ rectā rōnē. Di co ꝺ ꝙ scti viri illa abstinētia a delectatiōib⁹ vtebant. ponētes cineres vel hmōi in cibuz nō q̄si ꝓpter se abhorrētes delectationes vt sm̄ se malas, sz ꝓpter aliquā finē laudabilez vt. s. carnē subderēt spiritui mot⁹ carnis re primerēt, z se idoneos ad altitudinē contem platōis redderēt. Sic etiā Dañ. x. dicitur ō Danicle q̄ lugebat triū ebdomadarū tēpus panē desiderabilē nō comedit z caro z vinū nō intrauerūt in os ei⁹, et de⁹ dedit illi scien tiā z disciplinā i omni libro et saplētia. ¶ Scḋa virtus. s. fortitudo habet hoīem fir mare in bono ꝺ minas et terrores. Sic em̄ bona lorica militē facit securū aggrediendo ardua z sustinere plagas z iacula. Sic fortī tudo militē xp̄i inclīat ad faciēdū magna to lerare patienter aduersa, nec timere minas hoiz. Unde phs. iij. ethi. Fortitudo ē aggres sus terribiliū vbi mors imminet propt̄ bo num cōmune saluandū. Debet etiam hō ca uere ne a medio discedat, debet eē em̄ ita fo tis ꝙ potius omnē penā corpalē sustineret etiā damnū oim rer. q̄ꝫ in vnico actu ꝺ deuz faciat. Sed quidam sunt ita timidi ꝙ pot⁹ decē mortalia cōmitterēt pctā q̄ꝫ ꝙ vnius di gīti lesionem vel qḋ minus est vnius dena rij damnificationē paterent. Contra q̄s dici tur Matth. x. Nolite timere eos q̄ occidunt corp⁹. Et Ezech. ij. Ne timeas eos neqz ser mones eoꝝ metuas. ¶ Sed queris an timor hmōi humanus aliqualiter timentez excuset a pctō. Et videt ꝙ sic. ꝺ. q. j. ōr. Uim passus et inuitus ab hereticis ordinatus colorē habet executionis. Dicit Tho. in scḋa scḋe. q. cxlij. ar. ij. ꝙ timor intā tū hz rōnē peccati inquātū ē ꝺ ordinē rōnis. Ratio aūt iudicat quedam mala magis ee fugienda alijs. Et tō quicunqꝫ est vt fugiat mala, que sūt sm̄ rōnem magis fugienda, si nō refugit mala q̄ sunt minus fugiēda, nō ē pctm̄, sicut magis fugiēda ē mors corpal q̄ꝫ amissio rer. Unde sic⁹ ꝓpter timorē mortis latronibus aliqḋ ꝓmitteret aut daret ex cu sareť a peccato qḋ incurreret, si sine causa le gittima pretermissis bonis quib⁹ esset magz dandū peccatoribus largireť. Si aūt per ti morē aliquis fugiens mala q̄ sm̄ rationem sunt minus fugienda incurrat mala que sm̄ rōnem sunt magis fugienda, non posset to taliter a pctō excusari, qz timor talis inordi natus esset. Sūt aūt magis timenda mala anime q̄ꝫ mala corpis, et mala corpis q̄ꝫ exte riorū rerum. ¶ Et ideo si quis incurrat mala anime. id est peccata fugiens mala corporis puta flagella vel mortem, aut mala exterioꝝ rer. puta damnū pecunie nō excusat totaliter a peccato, diminuit tn̄ sm̄ aliqḋ peccatū eius qz peccatū minus voluntariū est qḋ ex timo re agit. Imponit em̄ homini quedam neces sitas aliquid faciendi ꝺ rōnem propter im minentē timorem. Hic aūt inordinat⁹ timor q̄nq̄ ꝓsistit in solo appetitu sensitiuo nō sub uenīente ꝓsensu rationalis appetitus, et sic nō ē pctm̄ mortale: sed solū veniale. Quādo q̄ꝫ vero hmōi inordinatus timor pertingit vsq̄ ad appetitū rōnalem, qui dicitur volun tas q̄ ex libero arbitrio refugit aliquid, non sm̄ rōnem, et talis inordinatio timoris q̄n q̄ꝫ est peccatū mortale, quādoq̄ veniale. Si em̄ q̄s ꝓpter timorē q̄ refugit piculū mortis vel qḋcunqꝫ aliud tēporale malū sic dispo-

tus est vt faciat aliq̃d phibitū vel ptermittat aliq̃d qđ est ꝯ pceptū i lege diuina. tal' timor ẽ pctm̃ mortale alioq̃n erit venale. ¶ Tertia virt⁹ cardial' ẽ prudẽtia q̃ cauet falsas psuasiões. Ipa em̃ fm̃ Boetiũ rex exit⁹ metit. Nã sic galea militis caput defẽdit ab ictibus, sic prudẽtia rõnẽ q̃ caput ẽ aie, dirigit recte. et cauet ne malicia vulneret. Scit em̃ bõ p istã q̃d eligẽdũ. q̃d cõtenẽdũ. q̃d credendũ. q̃d iudicãdũ. q̃n loq̃ndũ. q̃n tacẽdu. et sic de aliis. ¶ Prouer. xv. Vir prudẽs dirigit gressꝰ suos. Hz q̃lit̃ h̃ fiat, docet Seneca ō copia verboꝝ. Si inq̃t prudẽs ẽ animꝰ tuus, tribꝰ tẽporib⁹ dispensẽt. pñtia ordina. futura puide. ptrita recordare. nã q̃ nihil de ptritis cogitat vitã pdit. q̃ nihil de futuro pmeditat incautꝰ incidit. Hortat̃ g̃ ad prudẽtiã q̃libet fidelis. Mat. x. Estote prudẽtes sic serpẽtes. Serpẽtis em̃ triplex ẽ prudẽtia quaꝝ nos ꝯ mũdi insidias p euitãdis picul' dẽmꝰ imitari. ¶ Prio fm̃ Hiero. Totũ corpꝰ p salute capitis exponit. q̃ caput inuoluit. Querũt em̃ incantatores venena q̃ sũt in capitib⁹ serpẽtuꝝ ad medicamẽta vite cõferentia. serpens bona hec pscientes caput suũ iter spinas corpis inuolutũ abscõdit. Isto mõ nos p xpo capite nr̃o nos et nr̃a debemus exponere. z pter bonorẽ dei iniuriã sustinere. tã in corpib⁹ q̃ in rebꝰ Scda prudẽtia q̃ obturat aures suas ne audiat incãtatorẽ. Nã vnã aurez applicat ad petrã. et aliã cũ cauda obturat. Sic nos facere debemꝰ ꝯ coꝛruptores hoiem allicientes sub specie amicitie ad vicia mũdi vel carnis malis suggestiõib⁹ et exemplis puersis. Nũ ergo tales incãtãt suptorẽ ptẽ rõnis vnã aurez xpo q̃ est petra ꝓiungam⁹. i. Coꝛ. x. Et inferiorẽ obturemus cogitatõe finis z mortis nr̃e, q̃ ẽ cauda corpis z vite nr̃e. ne illi q̃ blãde nobis voluptates suggerũt ptrabãt ad psensum. Tertia prudẽtia q̃ pellẽ veterẽ deponit q̃n em̃ senescit et pruigine corpꝰ suũ grauari sentit. trãsit ad angustũ foramẽ alicuiꝰ petre vbi pellẽ veterẽ omnino relinq̃t. z sic renouat̃ et sanat̃. ¶ Petra ẽ xp̃s cuiꝰ foramia sũt ipsius plurima vulnera. Cũ g̃ veterẽ pellẽ. i. nostrã ꝓuersatoꝝ coꝛruptã z abominabilẽ deponere volumꝰ. deuota ꝓtemplatõe z recordatõe passiõis xpi p illa foramia trãseamꝰ Exo. xxxiij. ponã te i foramie petre. z ptegã te dexteꝛa mea. et Cañ. ij. Veni colũba mea in foraminib⁹ petre. ¶ O ꝯ dulciter et amicabiliter xp̃s aiam deuotã ad sue recordatoꝝ passionis inuitat. Est em̃ dexpo z aia cõpassionata sicut de ꝑamo z cyspe. ¶ De quib⁹ narrat Ouidi. li. iiij. metha. Fuit em̃ ꝓiamus iuuenis pulcerrimꝰ Cyspe iuuencula pulcerrima que in ciuitate babilonica in vicinis z ꝓiunctis habitabãt domib⁹. diligẽtes se ita mirabiliter q̃ per rimam z fixurã pietis sibĩ nuicez colloquentes conceptus suos expmebãt. vt inuicẽ possent cõiungi. ꝓdixerũt inter se. q̃ ō paternis domib⁹ nocte exirent. et extra ciuitatẽ in siluã sub quadã moꝛo arboꝛe cõueniꝛent. et iuxta fontẽ q̃ erat ibi amoꝛũ suoꝛũ negociũ adimplerent. Puella em̃ succẽsa amore ꝑmo venit ad fontẽ. sed cum vidisset leenã sitibundam ad fontẽ venientẽ. et timoꝛe eius fugeret z lateret. peplũ eius ceciđit. quam inuentã leena oꝛe sanguinolento cruentauit et recessit. postea venit ꝓiamꝰ ad fontẽ sub moꝛo et peplũ Cyspe cruentatũ inueniens. estimauit eã deuoratã a feris. z sic occasiõe amoris sui moꝛtuã et cõsũptã. cõdolẽs igit̃ plãgens gladio ꝓpio se interfecit z latera sua p ensem. ꝓpiũ transuerberauit. ita q̃ sanguis moꝛientis exiliens fructus moꝛi q̃ primitus eraꝛt albi in nigꝛedinem transmutauit. et sic ex tũc moꝛꝰ fructꝰ nigꝛos et rubeos deꝛtauit. Tãdẽ ꝓo cyspe excusso timoꝛe leene que iam recesserat ad fontẽ veniens fructꝰ arboris in nigꝛos mutatos admiꝛans. et ꝓiamũ transfixũ ꝓpio gladio repiens. et hoc amoꝛe sui factũ fuisse cõperiens. ense eius ꝓpio se etiam interfecit. et in eundẽ gladiũ se conicit. et sic cum amico vitam finiuit. ¶ Quid ꝑamus nisi dei filius. Cyspe vero aia deuota qui se a principio mirabiliter dilexerũt z per charitatem z amoꝛẽ cõiungi inuicem decreuerunt. dato tñ q̃ essent vicini z cõsimiles natura p eo q̃ ad imaginẽ dei aia est facta. q̃daz tñ pies. i. pctm̃ ade cõiunctõez impediebat. z ispos ab inuicẽ distinguebat. Ipi tñ sibi p p̃betas sepissime colloquẽtes cõdixerũt per beatã incarnatõez insil' cõuenire. et sub moꝛo arboꝛe. i. sub cruce ad fontẽ baptismi z gr̃e inuicem cõsentire. Sic g̃ factũ est q̃ illa puella aia ꝓpter leenaz. i. iniquitatẽ dyaboli q̃ hũane nature peplũ maculauit ad fontẽ gr̃ie pueniꝛe ñ potuit. sz aduẽtũ amici sui dñi filij sub silẽtio expectauit Abacuc. ij. Si moꝛã fecerit expecta eũ. q̃z veniẽs veniet z nõ tardabit. Iste igit̃ iuxta cõdictũ venit finaliter. et repiens

Feria secunda post iudica

humanā naturā pctis maculatā ī arbore cru
cis p aīa sua amica, ꝑpzio gladio, i. volūtate se
ipm vulnerauit z occidit. Isa. liij. Oblat⁹ est
qz ipe voluit, ita q arborē ipam crucis ꝑpzio sā
guine cruētauit z colorē ipi⁹ fruct⁹ crucis q est
xps discolorauit. Isa. vbi. s. Nō ē spēs ei ne
q decor. Alia ḡ fidel' q instar cyspe videt spō
sus suū amore ei⁹ sic vulneratū et occisū, dz p
cōpassionē eodz passiōis gladio se cordialit
transfigere, et morlēdo mūdo iuxta spōsū in
sepabl'r pmanere. ¶ Quarta virtus est
iusticia regina oīz virtutū patrona vite z gla
dius defensiōis z correctōis, qz sīc miles per
gladiū defendit se z custodit, z aduersarios i
uadit et corrigit, sic hō p iusticiā se defendit a
peccatis. z aduersarios demones inuadit et
expellit. Un̄ ps. Gladij ancipites in manib⁹
ei⁹. Et iusticia bn̄ dz anceps, qz ex vna pte dz
amputare noxia, in altera inserere bona z uti
lia facere, declinare a malo z facere bonū. vñ
phs. j. retho. Justicia est ꝑtus p quā singul
bn̄t q sua sūt, n̄ acceptās psonas hoīm eq̄lit
oēs iudicat pauperē sīc diuitē, cluē intraneuz
sicut extraneū. Deutro. j. Ita puū audiet⁹ vt
magnū, nec accipietis cuiusq̄ psonaz. qz dei
iudiciū ē. Antiq̄ em̄ tante eq̄tatis fuerūt z iu
sticie. q nō solū potētib⁹ z diuitib⁹ nō pepce
rūt, imo nec ꝑpzijs filijs. sz oīb⁹ equalit iusti
ciā fecerūt. Nā trayan⁹ impator filio suo nō
pepcit. Dū em̄ q̄ndā equū indomitū eq̄taret
a casu cuiusdā vidue filiū pedib⁹ eq̄ cōculcan
do interfecit, z Trayanus ꝙquerēte vidua fi
liū suū p filio suo mortuo dedit. Et alter q̄dā
p transgressiōe legis ꝑpzij filij sibi vnū oculū
erui fecit z alter filio vt ex eo legi satisfaceret
de amissiōe duoꝝ oculoꝝ q̄ legē ꝓiret. ¶ Sed
hodie iusticia cōpar tele aranearū, solū mus
cas quas capiens z nō magnas ꝛc.

Feria secunda post iudica.

Dixerūt principes z pharisei mi. vt. ca. ih̄m. Joh. vij
¶ Scōm ph̄m. v. pol'. Omnis diuersitas videt facere seditionē z discordiaz
nā elementa propter diuersas qualitates se
impugnant, sicut ignis ꝑpter caliditatem re
pugnat aque ꝑpter frigiditatē. Sic etiam in
policia seculari generosi: z nobiles ꝑpter in
equalitatē honoris, et populares propter in
equalitatē possessionis discordāt. vt habet. ij
pol'. Sic etiā diuersitas cultus int' spūales.
vt plurimū ē materia discordie. di. lxxxviij. c.
platū. Sicut habem⁹ Gen. xxvij. De esau et
Jacob z Isaac z Ismael. Ismael em̄ voluit
seducere Isaac, et facies imagines luteas co
gebat euz eas adorare, xxxij. q. iij. recurrat in
glo. Discordia em̄ mentiū tam inter frēs car
nales q̄z spūales frequēter sepationē corpoꝝ
inducit, dis. lvj. Ismael. Cum ḡ inter ꝑpm et
principes pharisеorū fuerit diuersitas nō so
lum cultꝰ, imo vite z doctrine conantes eū a
se repellere, et q̄si ꝓrīū eis occidere miserunt
ministros vt eum caperent. ¶ Querit
vtrū iuste ꝓncipes vel cōmunitates terrarū
ministros mittant cape et spoliare aduersarī
os tpe guerrarū. Ad qō rn̄dendo premitto q
duplex est bellū iustū et iniustū. Bellum iu
stū ꝫ requirit. s. q psona sit congrua. Alericis
em̄ bellare nō licet etiā ꝓ saracenos, et si alī
quē ibi occiderint irregulares fiunt. extra de
homi. petitio. Intentio equa ita q nō sit per
uersa. Aug. nocēdi cupiditas vlciscendi cru
delitas, impacatus atq̄ implacabilis anim⁹
feritas rebellādi, libido dominādi, et ꝙsilia i
bello iure culpant. xxiij. q. j. qd culpaī. Inten
tio bona. Un̄ Aug. ad bonifatiū. Hoc ꝑmū
cogita qn̄ armaris ad pugnā, qz virtus tua
etiā corpalis donū dei est. Sic etiā cogitab
de dono dei nō facere ꝓ deū. Fides em̄ quā
do ꝑmittit etiam hosti seruāda est cōtra quē
bellū gerit. quāto magis amico pro quo pu
gnat q pax habeat. Nam bellū semp debet
esse necessitatis, vt de⁹ liberet a necessitate z
ꝙseruet in pace. Nō ergo pax querit vt bellū
exerceat, sed bellū gerit vt pax acquirat. Esto
ergo bellādo pacificus vt eos q̄s expugnas
ad pacis vnitatē vincēdo ꝑducas, et ita bo
stē pugnantē necessitas deprimat nō volun
tas, sīc bellāti z resistenti violentia redditur, ita
victo z capto misericordia debet. maxime i q̄
pacis pturbatio n̄ timet. xxiij. q. j. Nolī. Pu
plicis autoritas, belli nanq̄ autoritas z con
silium penes ꝓncipes est. xxij. q. j. qd culpatur
Un̄ bellū debet fieri autoritate pape, vt cuz
bellat ꝑ fide vel ꝑ principe. ¶ Justa cā
bellandi. Sunt aūt iuste cause malorum: co
hertio, bonoꝝ subleuatio, rerū ablataꝝ repe
titio, iniurie ꝓpulsatio a fez ab alijs, patrie de
fensio, infirmorū ꝓtectio, debitus mod⁹ vtē
di, vt tm̄ accipiat vt reputet sibi satisfactum.
Nolles ei habēs iustū bellū ꝓ aliū licite fa
cit suuz q̄quid ab hoste capit, vel in adiuto-

rib⁹ suis siue suis subditis seu alijs quicq̃ in
tra cõsciam suã sciat sibi satisfactũ de oñi dã
no labore ꝛ ope tã seruis q̃ suor̃ hoim vl̃ do
nec ipe hostis offerat ius ꝛ velit sibi satisface
re, vltra ħ aũt nihil dz recipe, nisi ille ppt̃ im
manitatẽ vicij meruerit oib⁹ bonis ꝓuari, vl̃
ꝓpter heresim vel aliud vicium sile, ñ ledat illos
q̃ in nullo bello ꝓstant auxiliũ vl̃ fauorẽ, si a-
liqđ istor̃ defuerit iniustũ ẽ bellũ. Dico ꝯ ad
qõnẽ, si ꝓncipes vl̃ cõitates iustũ habeãt bel
lũ, pñt ꝺ aduersarios ministros suos mitte-
re ꝛ eos spoliare, alis ñ. y. Dz q̃rit an bel
lantes ex iusta cã si fecerint incẽdia seu effra-
cturas, siue arbor̃, siue vineaꝝ extirpatiões ĩ
terra ppria aduersarioꝝ. nũq̃d tenebũt ꝑ bis
in aliq̃. Dicũt doc. qꝺ ꝑ bis dãnis q̃ ꝑ bona fi
de intulerũt a qb⁹ cõmode abstinere nõ po-
tuerũt ſm industriã vel ꝓsuetudinẽ bona fi-
de pugnãtiũ nõ tenẽt. Si aũt grassãdi aĩo et
malicioſe ea inferũt, cũ alias pñt sibi ꝓsulere
ꝓmode, tenẽt ꝛ recõpensabũt illa dãna cũ dã
nis ipis datis et boib⁹ suis vsq̃ ad q̃ntita-
tes cõcurrẽtes ꝛ de eo qꝺ sup excreuerit tenẽ
tur satisfacere illis q̃s dãnificauerũt. Qui aũt
iniustã dz cãm, tenebit̃ de oib⁹ dãnis q̃ ipe vl̃
sui intulerũt aduersario vel aduersarijs, nisi
ꝛ ipi mala fide inuenerint eũ, in q̃ cãu nõ ha-
bebũt ꝺ eũ occasionẽ. Dz q̃rit an ministri vl̃
subditi alicui⁹ ñ hñtis iustã cãm ꝺ alios tene
ãt̃ ad ꝓceptũ dñi alios inocẽtes spoliare si-
ue dãnificare, Dicũt doc. q̃ ñ. Nota ꝺ ħ. xxij.
¶ Sed nunq̃d tal̃ inobedies miſter ex eo
q̃ ꝑmisit dño fidelitatẽ efficit̃ ꝑiur⁹, Dico q̃
nõ, qz ꝑ tale iuramẽtũ dño factũ nõ restringi
tur ad illud qõ vergit in dispendium salutis
aĩe sue. Si aũt fuerit de intẽtiõe cõpromittẽ-
tis fidẽ, q̃ ꝺcꝺ dñs ꝓcipiet iustũ aut iniustũ
in oib⁹ obedire, Quentes nõ peccat, ſz pecca-
uit promittendo, patet hoc, xij. q. iij. c. j.
Quãtũ ad euãgelij ꝓtinuatoꝝ, heri dictũ fuit
quõ nolẽte dño iudei eũ nõ ceperũt, hodie q̃-
mõ magi⁹ ꝓcitati eũ capiẽdũ mĩstros miserũt
Et sũt tres ꝓtes principales euãgelij huius
In prima notatur ꝓncipũ iniq̃tas ꝺ xp̃m ĩ-
nocentem, in principio
In secũda xp̃i libertas potens cauere nocen
tem, ibi quereris.
In tertia eiusdẽ largitas se exhibens clemen
tem, ibi. In nouissimo

¶ Quantũ ad primam

parte notandũ q̃ inuidoꝝ natura ẽ de bono
alteri⁹ tristari, ꝛ q̃nto alicui plura bona suc-
cedũt ꝛ ꝓspa tãto ampli⁹ ꝓtristãt. Tale inui
dia, ꝓpter bonũ xp̃i ꝓncipes pharisеoꝝ habu
erunt Et lõ conati sũt frequẽter eũ ꝓhẽde
re. Q̃nq̃ in sermõe, vt ꝺz Mat. xxij. facientes
sibi q̃nẽ ꝺ tributo dãdo cesari an nõ. Q̃nq̃
iudicio, vt patz Joh. viij. Adducẽtes sibi ad
ulterã. Aliq̃n opatõe, vt patet Mar. iij. ꝺ ha
bente manũ aridã, q̃n obseruabat̃ si sabbato
curaret. Aliq̃n in ꝓsona, vt hic. q̃n sibi mise-
runt ministros, vt eum apprehẽderẽt. ¶ Mo-
raliter. ꝓncipes tenebraꝝ ihm, i. iustum
innocentem ꝛ sanctũ hominẽ verbo cogitati
one aut facta cupientes capere malas immis
siones quasi ministros suos immittũt, passi-
ones cõmouẽt, ꝛ carnis delectatões incẽdũt
vt tandẽ peccatis quasi laqueis vinculetur ꝛ
in seruitutẽ ꝛ mortẽ perpetuã eis subiugetur
Nam sicut inter alia bona data homini, li-
bertas quasi maximũ et dignissimũ reputat̃,
sic seruitus ꝑ ꝟtũ vilissimuz estimat̃ ꝛ morti
cõpat̃. ff. de donatiõib⁹ inter virũ ꝛ vxo. l. cuz
hoc. ¶. si donator. Idco iure ciuili serui ꝑ nul
lis habentur, licet iure naturali oñes hoies
equales sint. ff. de reg. iur. l. cũ seruis. Unde
ſm Isiꝺ. li. v. etbimo. c. xxvij. Seruus a seruã
do vocatur. Et apud antiquos q̃ a morte in
bello ꝓseruabant̃ serui vocabant̃ a seruan-
do sic dicti. Et ideo inter malor̃ omniũ om-
niq̃ supplicio grauior est hec pena liberis ꝓ-
ptereq̃ quidam intãtũ dolẽt cũ capiũt̃ ab inl
micis q̃ magis volũt mort̃ q̃ libertatẽ amit-
tere et seruire. Sicut patet de carthaginensi
bus vbi regina ꝛ meliores eiusdẽ ciuitat̃ ip-
sam ciuitatẽ igne succẽderũt sponte se ꝓcipi-
tantes in ignẽ ne romanis subessent ꝛ serui-
rẽt. sicut recitat Orosius li. iiij. Quare Esop⁹
ait. Nõ bene ꝑ toto libertas venditur auro, ħ
celeste bonũ ꝓterit orbis opes. Fabula. Duz
canis se cuidã quondã lupo ꝑ sitiuaz sociaret
Lupus inq̃t. Amena pelle nites, in te copia
ꝛ bona vita paret. Rñdit canis. Ita cum do
mino meo me ditat, ipa domus nocte vigil,
fures latratu, munitio tuta. Et lup⁹. Cupio
igit̃ me viuere tecuz. fauẽte cane lup⁹ seq̃t ca
nẽ, ꝛ videt calulciẽ colli ei⁹, q̃rit. Cur ecciderit
tibi pili. Canis inq̃t. Ne valeam mortu pec
care. Die vincula diurna fero, nocte iubente
vagor. Ait lupus. Non est tanti copia vt fie
ri seruus ventris amore velim. Ditior ẽ mẽdi

Feria secunda post iudica

cus liber diuite seruo. Ad ꝓpositū. cū hō a natura liber fuerit ab inceptōe. nec hoī dñaret̄ vt bestijs. vt pz dis. xxxv. sexto die pctm̄ fecit eū seruū. Juxta illud Joh. viij. Qui facit peccatū seruꝰ ē pcti. A q̄ seruitute dei filiꝰ ꝑ suaz mortē nos liberauit et ꝑstine libertati nos restituit. xij. q. ij. cū redemptor. Quotiēs igit̄ adhuc peccamꝰ et ingrati de manumissiōe qua xp̄s nos liberauit sumus. totiēs iterꝫ in seruitutem reuocamur. et tot dñis erimus subiecti. q̄t vicia in nobis regnant. A. Debemus ḡ cauere ne vltra seruiamus pctō. quia In bonis gratuitis nos spoliat post se relinquens egestatem.

In bonis naturalibus nos vulnerat. minuens famā ⁊ honestatem.

In bonis moralibꝫ nos deordinat imꝑmēs malū ⁊ iniquitatem.

Dico ꝑmo ꝙ pctm̄ bonis gratuitis nos spoliat ⁊c. Nā ꝑm Aug. de laude charitatis. In charitate paup̄ q̄libet diues est. sine charitate oīs diues paup̄ est Et rō est. qꝛ si hō totū mūdū possideret et charitatē non haberet cū diuite epulone sepeliret̄ in inferno. In oppositū aūt. si q̄s minimū gradū charitatꝫ haberet. supposito ꝙ essꝫ debilis ⁊ nihil aliō possideret. cū Lazaro paupe in sinū Abrae portaret̄. vbi est plenitudo gaudij ⁊ fruitio incōmutabilis boni. In īferno aūt nihil. nisi stridor dentiū. pena intolerabilis. et miseria sine fine. Cuiꝰ figurā habemꝰ in filio ꝓdigo q̄ cōsumpta tota substantia eius. luxuriose viuendo cepit egere. ⁊ de siliq̄s porcoꝝ cupiebat vētrē suū implere. et nemo illi dabat. Luce. xv. Unde ad ꝓpositū adducēdo. antiq̄ ꝑm Fulgentiū. ipm peccatū sub imagīe mulieris depinxerunt h̄ mō. Stabat quedā regina cōtinue tremēs. et vocabat̄ dea infernalis. ⁊ i circuitu eius stabāt tres imagines. vna dei alia hoīs. tertia dyaboli. Et imago pctī tribꝫ his imaginibus tres cartas porrigebat. In quarum prima ad imaginem dei continebat̄ sic. deū saluatorē meū ego misera ꝑdidi ⁊ oēs angelos eius. Ue ve mihi vt q̄d nata sū. In secunda ad imaginē demōis habebat̄. in ꝓfundū inferni detracta sum. quia misericordia dī me abiecit. Sed in tertia ad imaginē homīs cōtinebat̄ sic. Oīa mala. oīs horror. ⁊ omnis tribulatio finis meus ē et oīs pena. Solum cupio vt si q̄s me diligit seu dilexerit h̄ sibi īnotescat ꝙ qui sibi ꝓdesse nō vult ꝓfectū ⁊ liberationē ab alijs nō expectet. qꝛ decipietur. sicut et diues in inferno. vt status eius suis frībꝫ nūciaret̄. exauditꝰ nō ē Lu. xvj. Ex quibus dictꝫ oībꝫ appet ꝙ ipm pctm̄ ē adeo malū ⁊ nociuū ꝙ bonis gratuitꝫ nos spoliat pꝰ se relinquēs egestatem. Scdo pctm̄ adeo malū ē et nociuū ꝙ in bonis naturalibꝫ nos vulnerat ⁊c. Nā ipe hō in honore tangit̄. qꝛ in naturalibus tm̄ lesus ē ꝙ cōpatus est iumētis īsipiētibꝫ ⁊ simil̄ factꝰ ē illis. ps. xlviij. B. Unū ad lr̄az. ipe Nabuchodonosor pluribꝫ diebꝫ iumtū se eē credidit. peccati gladio sic vulneratus. vt habet̄ clarius Dañ. iiij. Et merito qꝛ quilibet faciens peccatū iumentū efficit̄ ⁊ brutū aīal cum ceteris aīalibꝫ vocari debet eo ꝙ ꝓpriam diffiuitionē amisit. Nam ante peccatū dū hō ꝑm rōnem viuebat. dicebat̄ aīal rōnale immortale. Post pctm̄ vero duz ꝯ rōnem tm̄ sensualiter viuit diffinitur. Hō est aīal irrōnale mortale. Et hec diffinitio ꝯuenit aīalibus brutis cū q̄bus participat. sicut etiā serra lignea nō dicitur serra ꝑm ph̄m. nec nauis lapidea dr̄ nauis. eo ꝙ vsuz et actū ꝓprie opationis nō habent. sic ⁊ homo dū ꝑm rōnem et actuz ꝓprie actionis non operatur. nō dicit̄ homo nisi equiuoce ⁊ improprie. noīa enim sunt ꝯsequentia rebꝫ. isti. de dona. §. est et illud. Tunc etiā sibi cōuenit mortale. quia tūc spūaliter mortuus ē. Et h̄ est qd̄ creator omniū deus in ꝑncipio mūdi homini dixit. Quocūqꝫ die peccaueris morte morieris. Gen. ij. et apl̄us. Si ꝑm carnem vixeritis moriemini. Homo aūt sic spūaliter mortuꝰ fetet ⁊ abominabilis reddit̄ deo ⁊ sāctis angelis eiꝰ ⁊ oībus hoībꝫ sanctis ⁊ bōis dū ē cū eis in aliq̄ ꝯgregatōe. qꝛ sicut candela ardens hoīes delectat et illuminat ⁊ extincta fetorem nociuū relinquit. partū eniz ꝑgnantis mulieris potens est necare ⁊ destruere. Sic hō viuens oēs delectat et illuminat. C. Sed quando peccādo lumen rōnis extinguit̄. post se relinquit fetorem male fame ⁊ bonos ꝯceptus alioꝝ deuotoꝝ impedit ⁊ interimit. De homine sic mortuo spūaliter ⁊ sepulto in terra aliena. ⁊ vaste solitudinis. vermes multarū temptationū nascūtur ⁊ se publice oñdunt. ita ꝙ q̄libet talis dicere possit cū ps. Ego sum vermis et nō homo. opprobrium hoīm et abiectio plebis. ps. xxj. Unū ⁊ in Job. xxv. c. scribit̄. Homo putredo est et filius hoīs vermis. Et Greg. in mora. li. xvj.

c.xxvj. Quid nāq; caro nisi putredo z ȳmis
ē. Et quicūq; carnalib⁹ desiderijs anhelat, qđ
aliud q̄ vermē amat, q̄ em̄ sit carnis substan
tia, testat sepultura. Ūñ sic ex hoīe filij hois
generat, sic ex verme vermis ꝓducit, generat
z vocat, qđ est despectio magna et ihonestas
humane nature q̄ subsecuta ē ex lesiōe pecca
ti mortalis, nec illa sufficiūt, sz qđ despectabi
lius ē peccando mortaliť hō sic infamis effi
cit ꝙ q̄si totaliter ꝑ nihilo reputat. Et habet
hoc ex verbis Augustini sup Johannem sic
dicentis. Peccatū nihil ē z nihil fiunt homi
nes dum peccant. Nō qđem consideras da
uid dixit Quia inflāmatū est cor meū. z renes
mei ꝙmutati sunt, z ego ad nl. zč. ps. lxxij. vñ
z beatus Bern̄. in meditatiōib⁹ suis sic inqt
Multi multa sciunt z se sipos nesciunt, q̄ si
aduerterēt seipos minus q̄ nihil reputarent
seu inuenirent. Nō qđem pōt facilit ꝑpendi
arguendo sic. Dis q̄ facit pctm̄ seruus ē pec
cati, Joh. viij. Sz seruus non est maior dño
Joh. xiij. ergo qui peccatū facit non est ma
ior peccato. Sed ꝑm beatū Aug. peccatum
est nihil, ergo faciens peccatū facit seipm pa
rem nihil vel minorē. Et ideo Job. xxx. de se
ipso sic inqt. In nihilū redactus sum z velut
nubes salus mea. Hoc totū facit peccatū, er
go vltra non seruamus peccato. Tertio pec
catū est tam malū z nociuū, ꝙ in bonis mora
libus nos deordinat. Nam nihil est homini
adeo gratū et salubre qđ peccatū nō deordi
net z noxiū faciat z penale. Sicut em̄ putre
do pomi, illud in omni pulchritudine macu
lat, despectū facit z abiectabile, sic peccatum
oīa pulchra despectabilia, oīa dulcia cōtemp
tibilia, oīa chara facit amara. Hā benignissi
mū amicū z p̄em nr̄m xp̄m tā furibūdū facit
ꝙ nos filios suos creaturā ad imaginem dei
creatā in ignē p̄ȳcit eternū. Propter qđ Da
uid ne eū in tali furore arguat alloquit eū sic,
Dñe ne i furore tuo ar. me ne. in ira t. cor. me
ps. vj. Ipe em̄ deus nūq̄ tam bonū amicuz
habuit in celo z in terra quē odio nō haberet
si in eo peccatū inueniret. Unde Petrus q̄
tamē dānasset si in eo peccatū trine negatio
nis inuenisset post mortē. Et per oppositum
ipm lucifer ū in celo ꝑmansset si peccatū ei⁹ nō
fuisset. Ūñ de⁹ solū peccatū exosuz habet et
omnē creaturam amat z diligit. Juxta illud
Sap. xj. Diligis oīa q̄ fecisti, z nihil eor q̄ fe
cisti odisti. Ne⁹ em̄ pctm̄ nō fecit, qz pctm̄ vt
dictū ē nihil ē. Juxta illud Joh. j. sine ipo fa
ctū est nihil, s. pctm̄. Et hoi in mūdo nec ali
quid nocere pōt nisi pctm̄. Ad Decedēte
em̄ hoīe in peccato in iudicio, iustitia dei con
tra eū cōcludit, a regno sibi ordinato exclu
dit z in inferno includit. Haz peccator ꝓpter
pctm̄ cōcludit in iudicio, nā sicut fur reus re
putat dū in furto cōphēdit, sic peccator cū in
peccatis inuenit. Ideo accusatrix dei iustitia
ꝑ peccatorem in iudicio allegans dī. In opi
bus manuū suaruz cōphensus est peccator,
tūc deus dictat sententiam dicēs. Igit ꝙuer
tant peccatores in infernū, ps. ix. Scdo pec
catorē a regno excludit, quia sicut lepra exclu
dit a sanoz cōsortio, sic peccatū peccatorez a
a dei regno. Et ideo peccatū ꝑ optime assimi
lat lepre, que ē morb⁹ abominabilis z ꝓtagi
osus, et iō de cōsuetudine generali habet vt
a cōione hoīm sepent leprosi, extra ō cōgio
lepro. c. j. Et hoc idem dñs per moysen ꝑce
pit fieri in ꝓplo suo. Nu. v. Et sic Maria so
ror Aaron lepra ꝓcussa exclusa ē extra castra,
Num. xij. Sic simili modo, si q̄s lepra pec
cati inficitur a consortio beatorū z a regno dī
excluditur. Unde ad ꝓpositū Anſ. Cur deꝰ
homo li. j. c. xix. sic inquit Sicut nullus mar
garitam luto deturpatam poneret ad thesau
rū suū nisi prius esset mundata, ita nec pecca
tores angelis z animab⁹ sanctis sūt associan
di nisi prius sint mundati. Tertio peccatorē
in inferno includit, quia sicut debitor in tur
ri ponitur z inde exire nō ꝑmittit, nisi de toto
ōbito satisfecerit pri⁹ Mat. v. Sic z peccator
nisi debitis hic satisfecerit in inferno in vin
culis ponitur eternaliter inde nunq̄ exitur⁹.
de quo peccator non modicū debet turbari,
z sibi timere de peccatis et ministris ꝓncipū
tenebrarū, ꝙ eū non capiāt et insolubiliter li
gent. et ad carcerem ꝑpetui ignis includant.
Dicat ergo quilibet ad deum. Peccantez me
quotidie et nō me penitentē timor mortis cō
turbat me, quia in inferno nulla ē redemptō
miserere mei deus et sal. me

Secunda pars in qua

notat xp̄i libertas zč. ibi. queret⁹ me zč. Pro
quo tandū ꝙ xp̄s ministris missis rndendo
tria ꝓposuit. Primo ꝙ eū capere vel occidere
non possent nisi qñ ipe vellet et tēpore deter
minato qđ nōdū aduenerat. sed in breui fu

Feria secunda post iudica

turū. Jō dixit adhuc modicū tēp⁹ vobiscū sū
,s, ȝtra vestrā volūtatē docēdo populū ꝛ mi
racula faciēdo. Secundo ꝙ nihil boni iren
ti ab eo possent īpedire. imo eū ꝓmouere eos
oportebat ȝtra coꝛ volūtatē. quādo ihm ad
eius gloriā occiderūt, qō ostēdit dicēs, Va
do p⁹ illō modicū tēp⁹ postq̄ me occideritꝭ ad
eū, s. patrē q̄ me misit, ꝛ ad regnū ꝛ ad gloriā
quā nō poterꝭ īpedire. Tertio ꝙ mala sibi īn
ferēda ꝛ illata redūdarēt in eos, quia auxiliū
et salutē vestrā per hoc alienabitis a vobis.
Jta ꝙ quādo tp̄us tribulationis ꝛ vindicte
occurrerit īm destructiōe hierusalē ꝓ roma
nos ꝓpt̄ mortē meā ñ potestis me īuenire, scꝭ
ad defēsiōꝭ ꝛ precrōꝭ. ℣ Dorale ꝓ pha
riseos ihm querētes ſꝭ ñ valētes īuenire, de
signāt oppressores miserorū paupeꝝ ꝛ pupil
loꝝ, officiorū suoꝝ abusores q̄bꝫ de⁹ magna
dona dedit, prudētiā, potētiā, facūdiā. ꝛ intel
ligētiā, mediātibꝫ q̄bꝫ subditos regere ꝛ defē
dere posset, salutē ꝓpriā ꝛ alioꝝ q̄rere ꝛ finaliꝫ
īuenire. Sed quia his donis abutunt, duꝭ
finaliꝫ cōfidūt ihm querere, raro vel nūq̄ po
terūt eum īuenire. Videm⁹ em̄ ꝙ naturaliꝫ
bonū vniuersi in ordine cōsistit, et ꝙ inferio
ra ꝓ superiora reguntꝫ et defenduntur. Inferio
ra em̄ corpa a celestibus corporibus, et cele
stia ab intelligentijs, intelligētie a primo p̄n
cipio qō est deus reguntur, quia cōmentator
p̄i, metaphi, sic ait. Natura non agit nisi re
memorata a causis superioribꝫque sunt deus ꝛ
intelligentie. Sic etiaꝫ omnia mēbra corpis
humani ꝓ voluntatē capitis et subtilitatē el⁹
regūt. sic oīa mēbra corpis politici ꝓ supio
rem magistrūciulum, sculletum vel cuiuscun
q̄ nomis existat, regi et defendi debent. Un̄
C. de defensoribꝫ ciuitatū. l. defensores, dicit
Defensores ciuitatū, nihil sibi īsolenniter,
nihil indebitū iudicantes, nominis sui tamē
funganꝫ officio, plebē vel decuriōes ab om
ni improboꝝ īsolentia ꝛ temeritate tueanꝫ.
vt id tm̄ qō eē dicūt, eē non desinant. Si em̄
bene regant ꝛ defendant dicūt rectores ꝛ de
fensores. si autē male desertores ꝛ destructo
res, q̄ nota sunt cōuenientia rebꝫ, insti, de do
natiōibꝫ. ℌ. est et aliud. Nā totū corpus mor
bus īuadit, si languor in capite curatus nō
fuerit, ū. q. vij. Sicut inquit ℣ Tota nā
q̄ cā malorum subditorū ꝓuenit ab iniquita
te ꝛ malicia rectorum. Sunt enim quidam
rectorum qui

exemplo malo alios īficiunt.
Qui supbo animo paupes despiciunt.
Qui simplices fallaci corde decipiunt
Dico ꝓmo. Rectores innocentes īficiunt
quando malo exemplo delinquūt. Et iō ta
les gallo comparāt. De quo dicunt naturalet
ꝙ in vltima etate sua facit ova paru a ꝛ rotū
da, et quasi liuida, et si talia ova venenosa ab
aliquo verme puta buffonevl hmōi in dieb⁹
canicularibꝫ foueanꝫ, basiliscꝰ ꝓcreat, qui tā
te venenositatis existit ꝙ solo aspectu vel vi
su hoīes īficit ꝛ occidit. Ad ꝓpositū ille gal
lus senex est quilibet antiquꝰ ꝛ supior, in re
uerentia hominis habit⁹, cuⁱ⁹ venenosa ova
sunt eius opa praua ex quibꝫ basiliscꝰ oritur,
q̄ homines suo aspectu īficiens. i. exēplo pe
stifero subditos corrūpit, p̄cipue si foueantur
aliquo verme venenoso, si suadentur fieri ab
aliquo pestifero ꝛ maligno suggestore vel adu
latore quorū hodie magnꝰ habet⁹ numerus.
De quo versificator. Si q̄s bonorari deside
rat atq̄ dīari, Discat adulari, quia tales mō
sunt chari. Hi fouent ꝛ cōmendant multorū
delicta, que merito essent corrigenda, et ideo
enormia non verentur ꝓpetrare, quinimo li
cet iustos scandalizent et occidant malo exē
plo, volūt tm̄ inde gloriari. Unde Aug. li⁹.
de pastoribꝫ ecclesie sic dicit. Omnis p̄latus
qui male viuit in conspectu eorum q̄bꝫ ꝓpo
sit⁹ est q̄ntū in ipo est. ipos occidit. Unde. xi.
q. iij. c. p̄cipue. Scire debent p̄lati ꝙ si quer
sa vnquā ꝓpetrant, tot mortibus digni sunt
quot ad subditos perditōis exempla trans
mittūt. Unde necesse ē vt tanto cautius sea
culpa custodiant, quanto p praua que faciūt
non soli moriuntur. Cuⁱ⁹ rō est quia quod a
p̄latis agitur facile trahitur a subditis in exē
plum, extra de voto ꝛ voti redem. c. magne, ꝛ
ideo speculū rectitudinis et iusticie debet in
eis lucere. vt nō solū sibi pficiant, sed etiā sb
ditos bonos exemplo emendent. Secundo
sunt quidā qui ex donis datis animo supbo
despiciunt paupes, et ꝓpter hoc iusta et vera
cōsiliando siue iudicando puertunt ne alioꝝ
sana cōsilia locū habeant. Isti ceteros despi
ciunt ꝛ derident, qui tandē omnes cōfūdunt
ꝛ mala morte moriuntur. Sicut patet de ha
nibale duce carthaginense qui ex quadaz vi
ctoria cōtra romanos adeo elat⁹ est factus,
vt nec quem q̄q̄ ciuū suoꝝ in castris amisit,
nec responsum vlli nisi ꝓ interprete dedit, vt

dicit Valeri⁹ z habet etiã in speculo hystoria li Vincentij libro. vj. c. xlv. Qui tamẽ miserabiliter postea interijt Et idẽ apparet in anthiocho magno q̃ nimis supbe intonãs currũ suũ agitari iussit ꝓtra hierosolimã quo etiam supbe dixit se ventur z ipam polladrũ .i. cimiterijũ iudeor facere velle et statim apprehendit eũ amarus dolor viscerũ z ptigit eũ impetu de curru cadere z collisus ẽ z ebullierũt vermes de carnib⁹ ei⁹ et effluebãt viuẽtes. et fetore illius grauabat tot⁹ exercit⁹ ei⁹ nimis imo nec ipe fetorẽ suũ ferre potat. Hec comestor in hystoria scolastica. et habet etiã in scõ Mach. xj. Isto etiã vicio plures laborãt maxime diuites creati nobiles z cõmunitatũ officiales rectores q̃ nimia superbia vir pedib⁹ ambulãt. dũ pauꝑi iusto alio q̃ debẽt. vestes manib⁹ cõplicãt. caput mouẽt. z ocul' sidera cõputant. q̃ oẽs oui compank. cui pastor ponit nolã ad collũ. que quãtũcũq; sit misera oẽs tñ quasi dña pcedet. Sic hõ quantũcunq; imbecillis stolid⁹ seu ignar⁹ fuerit. si nolã id ẽ famã acq̃sierit. aut p diuitias. aut fraudulentias. meliorẽ oib⁹ se estimat z alios pcedit. Contra q̃s dicit Eccl. xxxij. Rectorem te posuerũt noli extolli. Esto in illis q̃si vn⁹ ex ipsis. Tales em̃ sũt quasi lucerna q̃ lucet de nocte. et de die vix apparet. Sili⁹ et vt ligna putrida et fymes de nocte lucẽtes. de die aũt minime. sz in colore ꝓprio apparent. Sic suo mõ tales supbi rectores siue officiales lucẽt in tenebris .i. inter simplices z pauꝑes. vbi se pompose oñdũt eos exprobrãdo vel inter cõplices adulatores. familiares vel in tenebris butus mũdi. sz in die iudicij q̃n sol iustitie orietur. tũc apparebũt q̃les sũt et videbũt in colore ꝓprio. i. tũc querẽt ih̃m piũr nõ inuenient Vñ puer. xiij. Lux iustor letificat. s. vita pauꝑu. lucerna aũt impior extinguet. Hoc pz in diuite epulone supbo qui pauperẽ lazarũ despiciens sine vlla misericordia sepultus ẽ in inferno. Lu. xvj. Tertio sunt quidaz qui alios fallaci corde decipiũt et sunt specialiter ministri et seruitores potentũ diuitum et rectorum quos mittunt. vt ih̃m iustũ et simplicem z innocẽtẽ verbis et factis querant et capiãt. Utinã simplices dicere possent. quaretis sed nõ inuenietis Sũt em̃ ita dolosi q̃ raro pauꝑ euadit quin ad placitũ eorũ capiatur et spolietur. qui assimilantur vulpib⁹ qõ est animal fraudulentũ et deceptionibus assuetũ. et lõ tortuosis semp incedit vijs. et lõo ór vulpis quasi volubil' pedib⁹. qõ aĩal dum esca idiget mortuũ se fingit. et sic aues ad cadauer descẽdẽtes rapit z deuorat. vt dic̃ Isidor⁹. xij. li. et hymo. c. ij. Itẽ pellẽ hz pilosaz et caudam. quã in ora canũ ab eis artata pijcit. q̃ inuentes pilos. et reputãtes se delusos sibi spaciũ tribuũt fugiẽdi. loca subterranea inhabitat. et bestias domesticas plus infestat q̃z siluestres. et est amica corui. et ideo corꝰ pugnat pro ea ꝯ taxum. Item vulpis quando a canib⁹ psequit z artat. ipe mingit in caudã suã pilosã et vrinaz fetentẽ ꝯ canes pijcit. qõ abhorrẽs multitudo canum ab eo aliq̃ntulũ se elongat et fugiendo sibi spaciũ prestat ꝺm Plinium li. xxviij. Recte charissimi tales sunt viurarij viri fraudulenti. maliciosi. auari. qui in suis ꝯcib⁹ et actib⁹ non recte sed tortuose fallaciter z cautelose incedunt. dexter eor pes. i. intentio sp claudicat. semp em̃ claudicant per falsitatem. quia loquendo. opando. pmittendo. semp vnum ostendunt et aliud intendunt. Exemplifica de pauꝑib⁹ quõ ab eis deciplunt p falsas promissiones. Isti sũt ministri et seruitores potentũ diuitũ. quia simile applaudat suo simili. ꝺm ph̃m. Pellis ãt illoꝝ. id ẽ substantia tpalis est multũ pilosa. id est pilis reꝝ alienarum circũsepta. z maxie cauda. quia in fine vite sue p⁹ se ea relinquũt qui q̃ persequentur a canib⁹. i. mundi pricipibus iudicib⁹ replent ora eoꝝ pilis. i. muneribus atq; donis quib⁹ iuenĩ statim eos deserunt z dimittũt. Ue qui iustificatis impiũ p muneribus. Isa. v. Isti loca subterranea inhabitant. quia vere in terra. i. amore terreno rũ totaliter se inuoluerũt. et bestias domestica sic pauꝑes z agricolas pl⁹ q̃z siluestres. i. plus q̃z alios raptores odiunt et infestant. qz viri impij oderunt simplicem. puerbio. xxix. Leo aũt id est iudices mundi clamorosi. causidici z aduocati talium sunt amici. s. ppt dona que pcipiunt ab eisdẽ et p eisdem pugnant ꝯ taxũ. i. ꝯ pauperẽ Et lõ eorum auxilio ꝓualent ꝯ oẽs. Habacuc. i. Impius ꝓualet aduersus iustũ. Exẽplifica bñ quõ tales aduocati z iudices tales fouẽt. Leor⁹. i. dyabolus hos diligit et defendit. Hi em̃ quãdo a canibus id ẽ a ꝓdicatoribus psequũt contra eos ꝓdicantes. tunc pro certo contra eos pijciunt vrinam suam. i. mala verba et detractoria fetida et diffamatoria. Nõ enim amat pestilẽs

Feria secunda post iudica

eũ qui se corripit, puer. xv. Et ꝛ̃ tales nemo hꝫ redarguere. qꝛ ministri sũt ꝛ seruitores potẽtũ, qꝛ ex pllis eoꝝ subducũt tunicas suas. Jõ null⁹ aut⁹ ẽ eos tãgere, saltẽ volẽs viuere in pace.

Tertia pars in qua

xp̃i largitas notat exhibẽtis se cũctis clemẽt ibi. In nouissimo ꝛ̃. ℣ Nouissima dies festi tabernaculoꝝ fuit, vij, dies, qꝛ festũ illud durabat septẽ diebꝫ q̃ꝫ prim⁹ ꝛ vltim⁹ fuerunt apud iudeos solẽniores diebꝫ intermedijs. Sicp; Leuitic. xxiij. Ultima ḡ die hui⁹ festi stabat ihs q̃si seipm exhiberet oibꝫ p̃sentẽ et clamabat, pt̃ multitudinẽ xp̃li tanq̃ nullus formidans ꝛ vt audiret ab oĩbus dicẽs. Si quis sitit. supple potũ sapiẽ clemẽtiez gr̃e, veniat ad me, s. p fidẽ formatã ꝛ pedibꝫ mẽtis ꝛ affectus in me credẽdo, ꝛ bibat nõ solum ad sufficiẽtiã sꝫ etiã ad redundãtiã. Quia q̃ credit in me sicut dicẽ scriptura, supple in me credendũ de vẽtre ei⁹, s. interiori boĩe fluẽt flumina, s. bone affectõis ad deũ. devotõis ad me, et beniuolẽtie ad pximũ. q̃ sũt flumia aq̃ viue. s. spũsancti ꝛ dona q̃ donant a spũsctõ oĩbus credẽtibꝫ ꝛ̃. ¶ Notandũ ẽ notãdũ circa illã pt̃ẽ q̃ iuxta illud qõ ius ciuile docꝫ vt hꝫ. ff. de seruitu. rusti. pd. l. iij. §. vlti. q̃diu q̃s hꝫ iter: etiã haustũ habere debet. s. q̃diu habet iter: ꝛ ius eũdi ad fontẽ vicini sui. hꝫ ẽt ius hauriẽdi aquã. Sꝫ si q̃s illã seruitutem ad tẽpus hꝫ in q̃ nõ ierit ad fontẽ nec aquaꝫ hauserit, iter amittit. ff. quẽadmodũ seruitu. amit. l. pom. ait. Vel si q̃s alia aq̃ vsus fuerit q̃ꝫ de seruitute imponẽda actũ ẽ. seruitez etiã amittit. ff. l. si q̃s alia quẽadmoꝺ seruitu. Idẽ est de eo q̃ in certis horis aqueductum habet si alijs vsus fuerit. nec vlla pte horaꝫ vsus est, seruitutẽ amittit. ff. eo. l. si cõmunez fundũ. §. idem in eo. Hec pro tanto dixi. naz qꝛ dei fili⁹ in p̃dio sct̃e eccl̃ie fontẽ aque viue habꝫ. s. deitatẽ oĩs gr̃e plenã. nobis xp̃lanis in hac vita solũ iter libeꝝ et securꝫ dedit. et ius aquam gr̃e hauriendi. et post hanc vitã non. Qui ergo neglexerit illud tẽpus gratie nec pniam egerit nec aquam gratie hauserit sed hauserit aquam delectatõis in peccatis. et sic decesserit amittit seruitutem. Et post hãc vitã nec ipe nec aliq̃s sanctoꝝ ꝑ sibi impetrare poterit q̃ gr̃am inueniat. Unde hyeronimus ꝛ habetur. xxij. q. ij. in presenti. Sic alt. In p̃nti seculo scimus siue oõnibus siue cõsilijs inuicẽ nos posse iuuare. Luz aũt ante tribunal xp̃i venerimus. nec Job nec Daniel neq̃ Noe rogare posse p quoq̃. sed vnũquẽq̃ portare onus suũ. Et Leo ō pen. dist. j. multiplex. Qui indulgentiã in p̃senti vita manens in corpe nõ accepit. ꝺsecq̃ erut⁹ carne nõ poterit. ¶ Ne ergo seruitutẽ nãz pdamus ad fontẽ misericordie ꝛ gratie celeriter accedamus, vocante saluatore nostro in verbis ꝛ̃. Ipe nanq̃ saluator dei filius instar fontis iugiter emanantis habet in se

Perpetuitatem p̃ciosam.
Suauitatem saporosam
Cõmunitatem copiosam.

¶ Est eñ in fonte naturali primo ꝑpetuitas ꝛ scaturitio ꝺtinua. Nam vt phs dicit. j. methe. Fontes generãtur in altis mõtibꝫ. quia hmõi loca mõtosa; porosa sũt sicut spõgia ꝛ habent latera spissa ꝓpter naturã lapideã. et ꝺsequẽter ne vacuũ cõmittat habent vapores ꝺtinue ingredientes. et qꝛ talia loca p naturã frigida sũt. p hmõi frigiditatẽ vaporem eleuatũ ineꝝistẽtẽ infra latera vel circa in ptibus spõgioꝝ ꝺprimũt ꝛ in aq̃s ꝺuertũt. Et qꝛ ꝺtinue vapores sic in aquã cõuertũt. i diuersis ptibꝫ pue pres aque sic collecte ꝺfluunt ad alĩ locuz inferiorẽ vbi oportunitas occurrit exeunt. et inde p̃ncipiũ fontis faciunt. Ad ꝓpositũ. dei fili⁹ in monte alto caluarie in cruce eleuatus. est fons viuus continue gr̃am et misericordiam scaturiens. qui cũ in humanitate vndiq̃ vulneratus. quasi terra porosa ꝛ spongiosa frequenter vapores ascẽdentes de cordibꝫ fidelĩũ. s. oõnes ꝛ preces supplicãtiũ benigne suscipit ꝛ caloze charitatis attrahit. et frigiditatẽ quã in morte ꝛ passionis acerbitate p nobis suscepit. i gratiam et misericordiam conuertit. ¶ Hic est fons quez Jacob ꝺ⁹ pater p omni familia sua ordinauit ꝛ fodit. vt omnes fideles hanc aquã gratie hauirent. Debet ergo quilibet fidelis frequẽter exire p consideratiõnẽ a seipo. ꝛ accedere ad hũc fontẽ haurire aquã gr̃e cum samaritana. de qua Joh. iiij. Hãc aquam gratie hausit sanctus ꝓpheta dicens. ps. xli. Sitiuit anima mea ad deũ fontem viuũ. Naz cervus hausto serpente. nisi citi⁹ attingat aquam mort. Desiderat ei naturaliter vitã prolongare. Un̄ dicit glosa super illud p̃s. Quẽadmodũ desiderat cervus ad

fontes aquaꝝ ⁊c. Ceruus senio grauat⁹ ex-
crescẽtib⁹ pilis atq; cornibus, explorato ser-
pente ipm naribꝫ haurit. quo hausto veneno
estuat, quare fontẽ ad bibẽdus ardentissime
desiderat, a quo si deficiat moritur ⁊ inde vi
tam abbreuiat quo plongasse putauit. Sic
hō serpentẽ haurit quando dyaboli sugge-
stionibus acq̃escit, et noxias delectationes
sibi icorporat p̃ pecatū. sed tūc veneno estuat
qū trāsacta delectatõe fœditatẽ peccati con
siderat, tūc vero fontẽ misericordie et gratie
desiderat cū deo recõciliari p̃ pnīe sacramen
tū affectat. Si aūt ꝓtigat q̃ post haustū ser
pentis. i. cõmissionẽ pcti, fontẽ gīe nō attin-
gat damnū ꝑpetue mortis incurrit. Cū igit̄
ꝓtinue pctā cõmittim⁹ ⁊ gīa eius indigem⁹.
cum deuotione cordis ad fontẽ hunc curre-
re debemus. Iuxta illud Isa. xū. Hauritis
aq̃s in gaudio de fontib⁹ saluatoris. Figu-
rat̄ Exo. xvū. in pplo isrl, qui sitibundi in de-
serto clamabāt ad deū pro aqua viua. et di-
cit Moysi, pcute bis silicẽ ⁊ egredient̄ aque
largissime. Sic si i deserto hui⁹ mūdi pplus
xp̃ianū sitis malorū ardorū ⁊ temptationuꝫ
penurlaq; bonoꝝ spūaliū affligat, nō restat
nisi q̃ ad petrā xp̃i currat, ipamq; cuꝫ virga
oronis bis vel ter pcutiat, q̄ reuera aquas
gīe ⁊ deuotōis aquāq; bñficiorum spūaliuꝫ
⁊ talū fundet, ita q̃ boīes ⁊ iumenta id est
sapientes ⁊ simplices donis ⁊ gratijs imbu
et ⁊ infundet ps. Percussit petrā ⁊ fluxerunt
aque ⁊ torrẽtes inundauerūt. ❧ De
cundo in fonte ẽ suauitas saporosa. dulcior
eīs ẽ aq̃ in fonte q̃s in riuulo, et illo mō dulci
or est delectatio in xp̃o q̃s in creatura quacū
q;. Dulcedo em̄ fontis est fm̄ cõditionẽ ter-
re de q̃ emanat, sicut dicit phs in lib. de sen-
su et sensato. Et aqua currẽs p̃ terrā amaraꝫ
⁊ sulphureā sic emanās est etiaꝫ naturaliter
amara. Sꝫ aqua emanās de terra pura ⁊ sa
bulosa fit dulcis ⁊ clara. Sic fons sapientie
qui de terra humili, s. purissima virgine ema
nauit, s. bñdicta maria nihil austeritatis vel
amaritudinis vel lutose fœditatis cõtrahere
potuit. imo fons ille erat plenus oīs claritā
tis ⁊ fecūditatis. De quo Gen. ū. Fons egre
diebat̄ de loco voluptatis ad irrigandū pa-
radisuꝫ. Paradisus ille significat virginem
gloriosam Mariā, que pculdubio in orien-
te lucis gratie fuit sita, surſū ad celestia p̃ af-
fectū ⁊ cõtẽplationẽ erecta, a mūdo per con-
temptū dilussa. puritate amenissima. aquis
gratiarū irrigata et virtutū arboribꝫ fecun-
data. In cuius medio vteri fons fecundissi
mus dei filius effluxit totūq; paradisū irri-
gans. et nō solū virginẽ, sed et totā eccleſiaꝫ
fecundauit, floresq; virtutum germinauit.
Quos virtutū flores, anima deuota collige
re debet, ⁊ sponso xp̃o sertū roseū ⁊ floridum
parare si a fonte illo viuo vult aquā sapien-
tie portare. Eccī. xv. Aqua sapientie saluta-
ris potabit illū. Sed vt videmus pcb dolor
plures sunt in sancta ecclesia colligẽtes spi-
nas ⁊ tribulos viciorꝫ, potantes potius de
paludib⁹ more porcorū sordes imūdiciaꝝ q̃s
clarā aquā virtutis ⁊ sapie. De quibus con
qrit Hiere. di. Dereliquerunt fontem aq̃rū
viuentiū ⁊ foderūt sibi cisternas dissipatas
que cõtinere non valent aquas. ❧ Hi ❧ hoi
assimilant̄ anthioni. De quo Ouidius lib.
iij. narrat q̃ ille anthion fuit quidam nobil⁹
venator de genere regis agenoris, qui cū in
quadā silua fessus venatione spaciaretur ca
su venit ad fontem pulcerrimū vbi dea vena
tionis dyana solebat se aliquoties balnea
re. Cum igit̄ casu venisset ad fontez. inuenit
deā cū nymphis ⁊ ancillis suis nudas i fon
te se balneantes. que oēs verecūdate de nu
ditate, et nymphe inceperunt dee corpus su
is corpib⁹ ꝓtegere. Dea vero volens q̃ an
thion de nuditate el⁹ nihil posset dicere. mu
tauit eū in ceruū. et sic factus est ceruus ⁊ ve
lox, ⁊ locutionẽ suā pdidit ⁊ figurā. Ille autē
a suis canib⁹ incognit⁹ fuit, cū ipm̄ ceruū cre
derēt eū inuaserūt ⁊ occiderūt. Rei autem ve
ritas fuit, q̃ ille fuit quidam nobilis, q̃ canū
multitudinē nutriebat, a quib⁹ depauperā-
tus est, et ideo q̄ iste semp in siluis volebat
esse ipm̄ poete in ceruū mutatū finxerunt, q̄
vero a canib⁹ depauperat⁹ est, fictū est q̃ euꝫ
sui canes comederunt. ❧ Ad ꝓpositum
anthion nobilis significat boīem nobilem
q̃ i silua hui⁹ mūdi venari deberet virtutes
sed venatur feras crudeles, s. vicia q̃ crudeli
ter animā vulnerāt et boīem spūaliter occi-
dunt. De quo lamentabat de⁹ pater di. Fe-
ra pessima deuorauit filiū meuꝫ. Gen. xxxvū.
Hic venit ad fontẽ ambulādo. i. ad delecta-
tionẽ p̃ exercitiū viciorꝫ. In quo dyana, i. inꝛ
quitaſ gen⁹ ⁊ regina cū nymphis ⁊ ancillis
id est speciebꝫ, s. luxuria, supbia ⁊c. se frequẽ
ter oīdūt exter⁹ i illa falsa dulcedie, sꝫ iter⁹

Feria tertia post iudica

videri ꝛ cognosci verecundant in vilitate ꝛ amaritudine. Ezech. xvj. Eras nuda ꝛ cōfusione plena. Cū ḡ hō lasciu⁹ relicta rōne ꝛ discretiōe se inīcāti ꝓiungit, statim spargit aq̄ delectatōis q̄ in ceruī cornutū, i. bestiā brutalē et mente alienatū cōmutat ps. Hō cū in honore esset ꝛc. compa⁹ est iumētis insipientib⁹ Et tūc accidit q̄ canes ppriū. i. opa in q̄b⁹ delectatus est eū inuadūt, corā iudice cōphendūt ꝛ eternaliter puniunt Iō ps. lxx. In opib⁹ manuū suarū cōphensus est pec. ꝛc. Tertio i fonte fugiter emanāte inuenit cōtas coplosa. Est em̄ fons oīb⁹ cōis. diuitib⁹. paupib⁹ ꝛ iumentis, se oīb⁹ volentib⁹ bibere indifferēter exhibet. Sic xp̄s iustis ꝛ peccatorib⁹ generalit oīb⁹ clemēs inuenit ꝛ ppici⁹ pat̄s ē cūctis. et nulli se subtrahit. De q̄ Zach. xiij. In die illa erit fons patens domui Dauid ꝛ omnib⁹ habitātib⁹ hierusalē in ablutionē peccatoꝝ. ℣. Querit an de⁹ oīb⁹ petentib⁹ faciat miscōiaz. Et videt q̄ nō in damnatis eternalit. Dicit dñs Bonauen. in. iij. sup mḡm. dist. xlvj. q̄ mitigatio pene damnatoꝝ dupliciter p̄ōt intelligi. Aut quantuz añ taxatiōnē ꝛ inflictionē pene, ꝛ sic absq̄ dubio est ibi mitigatō ꝛ misericordia magna. q̄ diuina iustitia nō totū exigit, p eo q̄ eius pietate interueniente aliquam ptem pene infligendo remittit. Allo mō p̄ōt intelligi mitigatio post pene taxatiōē ꝛ inflictionē. Et h̄ mō nulla cadit mitigatio a diuina misericordia, quia extūc claudit eis dñs viscera pietatis.

Itē videt q̄ puulis nō baptisatis nullam faciat misericordiā cū eos puniat p originali eternaliter. Dico q̄ de⁹ p pctō originali potuisset nō solū inflixisse carentiā visiōis diuine sed posset oīs anihilare si vellet. Et tō cum eis h̄ agit misericorditer. q̄ ee humanū hūt ꝛ viuūt sine pena sensus. quare merito dño dicere possunt illud Treñ. iij. Misericordia dñi. q̄ non sumus consumpti.

Feria tertia post Judica.

Ambulabat iesus in galilea. Non em̄ volebat in iudea ambulare, quia querebant eū iudei interficere ꝛc. Joh. vij. ℣. ℟. ihs. ij. de gñatione alt. q̄ omne tēpus ꝛ vita mensurat ꝓprio. id est numero determinato perfic̄ suaz reuolutionē, ꝛ nō eodē. q̄ qōdā maiori, qōdā minori. Nā sol certo nūero ꝛ tpe splendet sup terrā. postea abscōdit se sub terram. Sic oēs plāte arbores ꝛ flores certo tpe oīa dunt ornatū suū ꝛ viroꝛē. sicut in estate ꝛ vere. In hyeme aūt subtrahūt se ꝛ abscōdūt. lō dicit Darcian⁹ phs. q̄ q̄ sūt in tpe, in hyeme senescūt, ꝛ in vere iuuenescūt. Sic hō perfectus suū viroꝛē sanctitatis ad tēpus oīa rere dz ꝛ apparere. ad tēpus abscōdere ꝛ fugere. Nō em̄ putat se fructū honestatis inter malos facere debet lucere corā eis ꝛ nō discedere, sed q̄n nō sperat fructuz facere dz fugere. Sicut dauid fugit Saul. vt dicitur. j. Reg. xviij. Et abscondit se in mōte solitudinis. Un̄ ps. lxiij. dicit. Ecce elongaui fugiēs et mansi in solitudine. Sic etiā ap̄lus vt habet. ij. Cor. xj. Quando post cōuersionē i damasco iudeos confundebat. s. docendo. ꝓpositꝰ ciuitatis custodire fecit ciuitatē p hoies armatos vt eū caperēt et traderēt iudeis ad occidendū. Ipe p fratres xp̄lanos p quandam fenestrā dom⁹ adherētis muro ciuitatis in sporta dimissus fuit ꝛ sic euasit manus eorum. Sic etiā ihs abscōdit se ꝛ exiuit de tēplo, quādo iudei tulerūt lapides vt lacerent in eū. Unde Aug. ait. vt alleg. vij. q. j. aduersitas fugiat minister xp̄i. sicut xp̄s in egyptum fugit. Hinc etiā dñs ait discipulis. Si vos persecuti fuerint in vna ciuitate fugite in aliam. Christus ergo sciens tempus pro sua morte ordinatū a deo patre nōdū aduenisse, a furientib⁹ iudeis ptūc discessit docēdo galileaz, nec i iudea ambulare voluit, q̄ eū querebāt interficere ꝛc. ℟. Queritur vtrum prelatus propter psecutionem malorum debeat fugere a manib⁹ inimicoruz. Et videtur q̄ nō. q̄ mercenarius cui⁹ non sunt oues ppriē q̄ nō ē pastor. si videt lupū venientē dimittit oues ꝛ fugit. ꝛ bonus pastor dat aiam suā p ouib⁹ suis. Joh. x. Ad hoc respōdet Bartholome⁹ brix. in glo. sup illo verbo hoc seruanduz. vij. q. j. aduersitas. distinguit q̄d iuris sit. duas ponēdo psecutōes extrinsecā ꝛ intrinsecā. Extrinseca psecutio cōsistit in manifestis inimicicijs ecclie. Intrinseca in eis qui non sunt adhuc pcisi. Interiori psecutōe distinguit. aut solus plat⁹ querit aut totus cler⁹. si solus plat⁹ aut eo recedēte tuta ē sal⁹ eccl'ie et tūc fugiet. Et hoc pbat exemplo xp̄i ꝛ ꝑpauli. et trib⁹ auctoritatibus augustini domini ꝛ dauid. Si non ē tuta. tūc ponat aiam suā p ouib⁹ suis et ho-

stib⁹ se opponat ⁊ ex aduerso ostēdat. Ex aduerso em̄ oñdere ē, vt hr̄. xliij. di. si rector ꝓ defensiōe gregis voce libera hui⁹ mūdi potestatib⁹ ꝯtire ⁊ in die dñi in p̄lio stare ⁊ prauis detractorib⁹ ex iusticie amore resistere. S. Sz de q̄busdā cōquerit̄ dñs ꝑ Ezechielē dicens nō ascēdistis ex aduerso neq̄ apposuistis vos murū ꝓ domo isrl̄, vt staretis ī p̄lio in die dñi. Si aūt alias pōt ꝯsuli eccl̄ie, tot⁹ cler⁹ fugiat cū p̄lato, si ñ pōt, remaneāt cū p̄lato vl̄ oēs vel quidam ex eis. Circa intrinsecā etiā distīguit, aut om̄s mali, aut quidam, si boni sunt commixti malis, eos non deserat Augustin⁹. Tu bonus tolera malū. Nam ⁊ xp̄s iudam cū sciret furē esse tolerauit, ad p̄dicandū misit eiq̄ cū alijs eucharistiā tradidit, si aūt omnes mali sunt, aut spes est de correctione, aut nō. si est non sunt deserēdi, si nō ē spes, tunc sunt deserendi etiam corpore, ne et illorum nequicia semper in deterius ꝓficiat. et iusti q̄dē fructum amittāt quē de alioꝝ ꝓfectu possent inuenire, sic beatus Benedictus deseruisse legit̄ quos in necē suā vnanimiter viderat conspirasse. Hinc etiā beat⁹ Greg. petro dyacono interrogāti, an liceat p̄lato gregē semel susceptū deserere. in secūdo libro dyalogoꝝ respondet di. Ibi adunati eq̄nimiter portandi sunt mali, vbi inueniunt̄ aliq̄ quib⁹ adiuuāt̄ boni. Nam vbi omnino fruct⁹ de bonis deest, fit etiaz aliqñ de malis labor supuacuus maxime si e vicino cause suppetāt que fructū deo valeāt ferre meliorē. Et sequit̄. Nūquid paulū mortē dicimus timuisse qua seipsum ꝓ ihesu amore testat̄ appetere. Sed cū in eodem loco minorem fructū adesse cōspiceret ⁊ grauez laborē ad laborē se alubi cū fructu seruauit. Fortis em̄ p̄liator dei teneri ītra claustra noluit, certaminis campū quesiuit ꝑ hoc patet quid sit respondendum ad questionez. ⁊c. Quantū nunc ad lr̄alez continuationē euangelij, heri dictū fuit quō principes iudeorum contra iustū ministros mittendo abusi sunt sua potestate, hodie ꝓponit̄ potestatē fugere dñorum ptātis ꝑiculositate. Et q̄ntum ad hoc sunt tres ꝑtes hui⁹ euangelij.

In p̄ma notat̄ xp̄i exemplaris transmutatio ibi, ambulabat ihesus.

In secūda festiuitatis rōnabilis celebratio, ibi, Erat autem.

In tertia populi detestabilis detractio, ibi, ⁊ murmur multus.

Quantū ad primam ꝑtē est notandū, q̄ iudea erat ꝓuincia notabilior toti⁹ regni. Galilea v̄o fuit ꝓuincia min⁹ notabilis ⁊ multū distās a hierusalē. Dimissa g̊ maiori et notabiliori ꝓuincia, ꝑegrinabatur ꝑ ꝓuinciā galilee, vt oñderet in loco hūilitatis magis fore habitādū q̄z in loco honoris et ambitōis ⁊c. T. Moral̄r in illa ꝑte instruimur honores ⁊ ambitōes hui⁹ mūdi fugere. Nā sicut hō debilis capitis ⁊ vertiginosi nō alta dz scādere si cupit ꝑsistere et nō dānose cadere. sic q̄ fragil̄ ē nature, nō dz ambire statū honoris, ne alte ascēdendo et deficiēdo hic in cōfusionē ⁊ post ꝓfundi⁹ in infernū ⁊ dānabili⁹ ruat. Unde claudian⁹ de peni. dis. iij. quid ergo in glo. Maligni tollūt̄ ī altū vt lapsu grauiori ruant. Et. j. q. j. principatus habetur. Principatus quē aut seditio extorsit, aut ambitio occupauit, etiam si moribꝫ nō offendit, ipsius tamē vicij sui est perniciosus exemplo, et difficile ē, vt bono peragant̄ exitu que malo sunt inchoata principio. Nōne lucifer sup̄ astra celi ascendere voluit ⁊ in ꝓfundum cecidit abyssi. Adam de paradiso Nabuchodonosor de regno. Qui ergo diligenter considerat honoris ꝑiculum, ꝓcul fugit. nec sibi adoptat honoris statuz. U.

Qui g̊ sine damno aīe sue preesse voluerit
Ad se recte viuat,
Subditos bene regat:
Bona cōcessa iuste expendat:

Primo em̄ sup̄iores in honore constituti debent esse luminosi vita et doctrīa. Math. v. Sed luceat lux vestra corā hoīb⁹ vt videant opa vestra bona. Nam sicut videm⁹ qñ candela mūde fulget ⁊ ardet delectabilis ē et vtilis, tenebras fugat ⁊ totū mediū illustrat. Sed qñ extinguit̄ post se intolerabilē relinquit fetorē in locū circūstantē qui multuz nocet. Unde ph̄us. v. de aīalib⁹ dicit. q̄ ille fetor valde nociuus est mulieri pregnanti, quia si vehemens fuerit, facit abortire et occidit fructum. Isto mō est de quolibet viro ecclesiastico, qui q̄si candela ardens ⁊ lucens in eccl̄ia ꝯstituit̄ sup̄ candelabrū vt luceat oībus ꝑ claritatē vite, et exēplo bone fame, ⁊ q̄ꝫdiu sic lucet vtilis ⁊ delectabilis est omni videnti. Si aūt extinguat̄ vento temptatōis, et committit aliqd̄ peccatñ publicum, statim relinquit circa se locū tenebrosum, ⁊ fetere incipit ꝑ in-

Feria tertia post iudica

famīa ꝛ fetū bonoꝝ ꝓceptuū ab alīs occidit
℟. Ut ꝫ simplices et deuotos cōcept⁹ varīarū virtutū faciat ꝓcipere ꝛ opeꝝ actōe parere. exēplaria relucētia virtutū añ oculos eorū īstar iacob ꝺz ꝓponere. ℣. Hāvt ꝺr Beñ. ttt
Eū iacob socero suo seruiſſz aliq̄bꝫ ānis prorachel ꝛ bñ ei succeſſiſſet ꝓpter eū, petiuit pro mercede vt cūctas oues varias separz ꝛ spar so vellere. et qōcūq̄ varīū ruffū et maculosū esset ꝫ mercede ei dareť qō Laban gratū acce pit. Tollēs ergo Jacob ẏgas populeas viri des ꝛ amigdalinas, ꝛ ex platanis ꝛ ex pte de corticauit eas, detractiſq̄ corticibꝫ ī his q̄ ex poliata fuerāt cādor apparauit. Illa ẏo q̄ integra fuerāt viridia permāſerūt, atq̄ in hunc modū factꝰ ē color varius, posuitq̄ eas in canalibꝫ vbi effūdebať aq̄ vt dū veniſſēt greges ad bibēdū añ oculos haberēt ẏgas. et ī aspectu eaꝝ ꝓcipereť. Factūq̄ est vt in ipo calore coitus oues intuerenť virgas ꝛ parerent maculosas ꝛ varias ꝛ diuerso colore respersas. Hic ditatus est vltra modū. Laban typum gerit dei, qui est dominus vniuerse terre, cui Jacob. ſ. ſuplor seruīre ꝺz ꝓ rachel vita eterna, hic ſi bene seruit in sanctitate ꝛ iuſticia ditat deū in animabus subditoꝝ. Debet ꝑ talis vt ꝓ mercede vitam habeat sempiternā dum oues. id est ſimplices ſunt in calore charitatis et fortitudinis, virgas varias, id ē diuersas virtutes ꝛ exempla honeſtatis ad eorum aspectū ponere, vt aqua deuotōis fluat sup eas, ad quarū aspectū oues varios fetus ꝛ cōcept⁹ ſuſcipiūt. ſancta desideria, recta cōſilia, et bonorum opeꝝ fetus multiplicant. ſed vere hodie qui coꝝā alīs lucere deberēt vt sol firmamēti virtutibꝫ, fulgēt neq̄tīs quaſi saccus cilicinus. Nō cōquerīť dñs per Jobelē Sol ꝛ luna tenebrati sūt ꝛ ſtelle retraxerunt lumen suū. ſ. ſuplores, tam in ſtatu ſpūali q̄ī ſeculari, etiam inferiores retraxerunt lumen honeſtatis et malicīs fornicationū, auaritiarū, et hmōi, obtenebrati sūt. Quare Baruth vi. Niſi aliquis exterſerit rubiginē nō fulgebunt. Ad ꝓpoſitū, qui exterſerit rubiginez peccatorū fulgebit in conſpectu dei ꝛc. Sed querīť an desiderans dignitatem damnetur Et videtur q̄ ſic. Christ. xl. diſ. c. multi. Quicūq̄ desiderat primatū in terra ꝛc. Quid enīz paradiſo iocundius, quid celo securius. vbi ſcz fuit magna gloria. et tñ ex paradiſo homo et ex celo angelus peccādo ꝙ ambitionē ceci-
dit. Quod quidam clareuallenſ monachus Gotfridus nomine conſiderauit qui cū esset electus in epm Tornacēſem, et ab Eugenio papa ꝛ ab abbate suo bene cogereť onus illud subire epatus, pcidit ad pedes abbatis ꝛ clericoꝝ in modū crucis qui eum elegerant dicens. Monachus fugitiuus ſi me ejcitis potero esse, eps vero nunc̄, cui posteā in extremis laboranti quidam monachꝰ et charus aſſiſtēs supplicauit, vt ſalua voluntate dei post mortem ſtatum eius renunciaret ei. Cui oranti post mortez coram altarī apparuit dicens. bene sibi esse ſed a sancta trinitate reuelatuz. q̄ ſi fuiſſet promotus in epiſcopū fuiſſet dānatus. Ergo in oppoſitū Augu. vlī. q. j. qui epiſcopatum. id est epiſcopatui pesse desiderat, bonum opus desiderat. Dico q̄ q̄ desiderat tantū vt poſſit pesse ꝛ non pdesse opus damnoſum desiderat. Qui aūt desiderat vt poſſit preſſe et prodeſſe bonum opus desiderat.
℣. Secundo debent subditos bene regere quia malicia subditorum vertiť ꝓ magna parte in caput superiorū Sap. iiij. Et iniq̄s omnes filij qui naſcūť reſtes sūt nequicie aduersus parentes interrogatione sua tam patrum q̄ filiorum. ſ. superiorū ꝛ inferiorū, Et lō Aug. notabiliter non ſolum ꝓlatos eccl̄ie ſed etiā laicos admonet virtuoſe curā habere de subiectis et bone voluntatis dicens. Jn domo tua a minimo vſq̄ ad maximū amorem ꝛ dulcedinē regni celeſtis, amaritudinē et timorem gehenne annūcies, ꝛ de eoꝝ ſalute ſolicite cura. nil dubitās q̄ de oibus tibi subiectis in domo tua rōnē dño reddas. hec Auguſtinus. ℣. Beñ. j. ꝺr suplorib⁹. Dñamini piſcibꝫ maris ꝛ volatilibꝫ celi et beſtijs terre, omnique reptili q̄ mouenť sup terrā. Piſces maris sūt laici carnales, q̄ in voluptatibꝫ mundi ſolēt natare. Volatilia celi sunt supbi ꝛ ambitioſi alte volantes ꝛ alios deſpicientes. Beſtie terre auari ꝛ pecunioſi q̄ viuūt ex rapinis, vſuris ꝛ hmōi fraudulētijs. Reptilia lubrici ꝛ luxuriosi, q̄s oēs supior teneť de cōmiſſis corrigere, et ꝑm ſanctiōes eccl̄ie ad virtutes reducere. ✠ ✠ Sed q̄ ꝓlat⁹ vel suplor q̄ſq̄ inſufficiēs inueniť. aut iuuentute, aut inexperientia ꝛ hmōi regēdi ſbditos, lō cōtīgit eū pl⁹ ōſtruere q̄ ꝓdere, destruere, auertere q̄ ꝓuertere, vñ de illo fit ſicut accidit pbetōti filio ſolis, ō q̄ fabulose narrat Ouidius li. ij. metha. q̄ pheton filius ſol, videns curꝝ ꝓtis ſui auro et argento ſma-

ragdis z gemmis rutilantem ipsius esse auriga voluit z eius regimen concupiuit. Cui pater cum infinita proponeret pericula z eius presumptiones argueret, ipsum ab incepcis retrahere nequit. Capiti g̃ ei⁹ radios ssuos iposuit curꝫ z eqs flamigeros sibi tradidit, habenas sibi in manu tenedas tribuit, z q radios p mudū oferat, et die faciat z q mū dū illumiet diligēter iformauit. Dās sibi tria singularia documta quada. Prio q pceret stimul' z q eqs irevolutarios ñ pugeret q̃q̃ mō Scdo q habenas eqꝫ solicite i manu sua teneret, z ō firmamētū pgeret nec eqs vbi vellet discurrere dimitteret. Tertio q i medio se teneret, et q nec ad sinistrā nec ad dexterā declinaret, z q nec nimis alte nec nimis basse i cederet. Juuenis g̃ officiū q mortalē nō decebat hoiez gaudes accepit. Et cū curꝫ z eqs regere nesciret, ruptis habenis, p̃rio lumie qō ferebat cecat⁹. ipos vndiqꝫ pmittes currere, ita actū ē q q̃sl tot⁹ mūd⁹ fuit, p̃t malū suū regime inflamat⁹. Arbores mōtes cōbusti. fōtes flumia exiccati. ipm etiā mare crematū. cetes flumia exiccati, ipm etiā mare crematū. celū z stelle inflamate z terra igne ē adusta. Qū em basse descēdebat terrestria cremabat, q̃n nimis alte ad celestia. Libia fuit siccata būore z sabulosa effecta, tūc p̃li ethiopie ppetua nigredine sūt fuscati. His igit sic actis, era q̃ tot guabat iocūdis. Q̃sta ē iouis de isto insipiē ti auriga z iuste misit fulmia sua z eqs currū et auriga precipitauit in mare, et sic cessantibus ignib⁹ cōbustū silr repauit. Charissimi. Isle sol significat p̃m solē iusticie. Phebō filius⁹ quelibet platū vel supiozē. Job. iij. Videre q̃lē gram dedit nob⁹ de⁹ vt filij dei noiemur q̃ curr⁹ significat officiū platōis dignitatis, q̃ licet interi⁹ infinitis occupatiōib⁹ z picul' sit plenū, q z tñ exteri⁹ gloriosū et lucratiuum splēdet. q̃libet habere z regere sufficiēs, et in tria. Prio q ipe pcat stimul'. i. q nō sit vindicatiu⁹ z punitiu⁹, et q eqs. i. subditos volū tarios imoderate ñ puniat neqꝫ pugat, q z scz imoderata austeritas z correctio sume repbē dit in platis z superiorib⁹, z iō rex apū ōz carere aculeo. Ilū hugo. Nobile gen⁹ vindicte ē ignoscere. Et Sen. in. ij. li. de clemētia. Clementia pietatis i suos, gladi⁹ ei hostes. Secūdo necesse ē q rigide teneat habenas. i. ob seruātiā regularis discipline q cū loris iusticie eqrū. id ē subditoꝫ lasciuiā ꝓpescat. Ultō Tecti. xxxiij. Jugū z loꝫ curuāt collū durum. Tertio q ipe i medio se teneat. i. q seruet medium equitatis z iusticie z fortitudis, q̃ntia pariter mediocritatis, z q limites debitos nō trāscēdat p odiū vel fauorē, z q neqꝫ ad dexterā indebite p acceptiōs z fauorē p̃mouēdo, et q neqꝫ ad sinistrā p odiū detrahēdo vl' q̃uādo, aliqualit' se trāsferat, qōqꝫ etiā nimis alte ñ ascēdat p supbiā z elatiōs q z nimis basse nō deicēdat p sue autoritatis delectiōs, medium ātenuere debēt. Ilū Lu. xxij. Ego in medio vrm sū et Isa. xxx. hec est via ambulate in ea, ñ declinetis neqꝫ ad dexterā neqꝫ ad sinistrā. Sz certe q̃n insipiēs z leuis regit statū eccle seu respub. cōmittūt multa mala. Quare Eccs. x. ōz Ue terre cuius rex puer ē. i. regēs insipiēs z lasciuus z instabil'. Hā eq ei⁹ carnales familiares ꝓsiliarū. baliui. q̃ flamigeri dicūt, flamas auaricie et rapie sp spirāt. Et iō si a tali insipiēti auriga, s. supiore nō refrenent, nec eoꝝ iniusticie et impet⁹ cohibeant, sz ruptis statutoꝝ habenis p libito currere, malū facere, et subditos ledere p̃mittāt, tot⁹ mūd⁹, i. oēs hoies indifferēter inflāmāt z rapinis z exactōib⁹ pregrauant. ab eis em ledūt et ꝓburūt montes. i. viri alti z nobiles, terra, i. infimi z pauperes, fontes. i. misericordes, mare. i. amari z religiosi, flumia. i. diuites z deliciosi, celū et stelle sācti z illuminosi, nec ē qui euadat malicia eoꝝ. q oēm sexū z ꝓditiōs grauare nitūt. Dan. xj. Nec quēqꝫ deoꝝ verebit', sed aduersus vniuersa ꝓsurget. Et breuiter p eo q non tenent medium, nūc nimis alte volāt per supbiam sicut altos z celestes hoies ledūt, nūc nimis basse p auariciā, et sic solēt inferiores rapinis z iniurijs afficere. Hic ē q aliquos q̃ prius erāt būorosi diuitijs ad barenas steriles paupertatis deducūt, tollēdo būorē sue tpalis facultatis, sicut lybiā, alios p tristiciā pallore et nigredine fuscāt, sicut ethiopias, alios fugere de pria faciūt, et nō ē q̃ abscōdat se a calore eius. Ut dicit ps. Quid g̃ istis accidat sepe audiatis. Jupiter. i. deus mittit in tales aurigas. i. iniquos platos iudices z tyrānos fulmē sue sētētie, et ipos vna cū curru. i. statu z eminētia z glia z eqs suis. i. mal' familiaribus z baliuis in mare. i. in amaritudine infernalē precipitat et psternit, reos etiā q̃ntū p infortunia amaricat et confundit. Cantem⁹ em dño gloriose, currus pharaonis z exercitū eius, piec in mare Exo. xv. ℣. Tertio debēt bona

Feria tertia post iudica

tpalia eis ꝓcessa iuste expẽdere. Hã plat⁹ et supior. est spũal' seneschalc⁹ xpi. q̃ de pimõio crucifixi z bõis eccl'ie pauꝑes sustẽtare tenet. Vñ Bern. li. iz. c. v. Res pauꝑũ pauplb⁹ dare p sacrilegiũ crimẽ eẽ dinoscit. Hane pti monia sũt pauꝑũ facultates eccl'iaꝝ. et sacrilega eis crudelitate surripit. q̃cq̃d sibi mĩstri z dispẽsatores vltra victũ accipiũt. Et. c. illi. dic sic. Dignũ ẽ vt q̃ altari defuit de altari viuat viuat inq̃ de altari. et. xij. q. ij. c. caritatẽ. Bñficiũ dat ꝓpr officiũ vt nõ supbiat. ñ luxuriet nõ ditet. nõ in clericatu diues ex pauꝑe fiat. nõ ex ignobili gl'iosus. ñ sibi de bonis eccl'ie ampla palacia fabricet. nec loculos deide cõgreget. nec in vanitate vel superfluitate disgreget. ñ extollat' ꝺ facultatib⁹ eccl'ie. ꝺ sãguĩcos suos aut nepotes nec filias dition nuptui tradat. Cõcedit igit tibi vt si bñ deseruies altari. vt de altari viuas. Ꝟ Bern. Figurat ille seneschalc⁹ xpi bodie p angelũ q̃ thobiã iunioꝛẽ duxit i regionẽ medoꝝ z instruxit quõ sibi vxorẽ copulare deberet z sanũ reduxit. cui thobi as regratiãdo dixit. Si meipm seruũ tradaz tibi. ñ ero ꝺdign⁹ meritis tuis. Sic certe plat⁹ dz ducere sua puidẽtia subditos p viã eq̃tatis z iustic'ie ad ciuitatẽ leticie. ℟. Subditiuo tenet ei exhibere reuerẽtiã bonorẽ z retributiõz q̃ retributio pmaxie stat i fideli psolutõe deciaꝝ. q̃ ex iure q̃libz laic⁹ dare tenet. vt bĩ de deci. c. a nob. Quas si fideliꝫ psoluit tãtomagis abũdat. Aug. xvj. q. vij. Maiores nr̃i iõ copiꝰ oĩb⁹ abũdabãt. qz decias ꝺo dabãt. z cesari cẽsũ. Ꝺo aũt discessit deuotio dicessit inductio fisci. Nolum⁹ cũ deo ptiri decias. mõ aũt tollit totũ. Ꝟ tollit fisc⁹ q̃ nõ accipit xps. Ꝺe illa retributõe debiti gl'iabatur q̃si ex singulari bono pharise⁹ i tẽplo dicit. Decimas ꝺo oĩa q̃ possideo Lu. xviij. Ꝺe illo aũt bodie pauci gl'iari pñt xpiani. imo nec vnq̃ ꝓfitet. iz sit maximũ pctm̃ mortale z sacrilegiũ cũ eccl'ie subtrahãt rem suam zc. ℣

Secunda pars in qua

notat festiuitaz zc. Pro q̃ sciẽdũ q̃ iminente die festi iudeoꝝ. s. scenopegie vel tabernaculoꝝ. q̃ ꝺ ꝺra scenos. q̃ ẽ vmbraculũ et phagin q̃ est comedere. qz tũc iudei. vij. diebꝰ comedebãt in vmbracul' in memoriã q̃ post exitus eoꝝ de egypto i heremo i vmbracul' recreabãtur. In illo festo tabernaculoꝝ frẽs xpi. s. q̃dam cõsanguinei ei⁹. nõ illi q̃ iã ad ap'latum erant vocati. iz alij qui xpm in corde suo ad̃ huc de amore gl'ie incusabãt. et ꝯ tanq̃ volẽtes xpm gloriã reportare humanã ex suis factis dixerunt ad eũ. Trãseas hinc a Galilea et vade in iudeã in hierusalem. que est metropolis iudee. q. d. Tu signa facis et pauci vident ea. transeas ergo ad vrbem regiam vbi plures cõueniũt vt ab eis videaris z laudaris. et vt discipuli tui nõ. s. ap'li sed turba z iudei q̃ iam sunt hierosolimis credant. z sic virtuis opib⁹ possis ab eis honorari. Nemo enim q̃rit in pala eẽ. s. apparere corã pp'lo z in occulto opari. sed oportet vt palã z apte opet. vt sic publice gloriã accipiat. z si hoc facis manifestas te ipm mũdo. Et qz isti cognati xpi xpo quasi mũdano homi gloriã cupienti alloquebant. iõ euangelista dicit q̃ fratres isti nõ credebãt in xpm. qz suspicabant miracula sua nõ eẽ vera. Xps aũt suggerentib⁹ vanam gloriã eos reprehendendo dicit. Tempus meum. id ẽ tps gl'ie mee vel manifestandi gloriã meam. nõdũ aduenit. qz post resurrectionẽ suaz fuit gl'ia sua manifestãda. tps aũt vr̃m. s. inanis gl'ie q̃ ꝺ q̃ritis sp ẽ patũ. i. pñs in ꝟ mũdo. Et qz ego gl'iaz talẽ mũdi nõ q̃ro. iz cõtẽno z redarguo. iõ mũdus me odit. quia oñdo q̃ ei⁹ opera mala sunt. mund⁹ aũt vos nõ odit. qz gloriã mundi vt alij mũdani queritis. Et iõ qz cupitis apparere gl'iosi r̃m mundũ ascẽdite ad diem. s. pmũ festi in qua in tabernaculis suis iudei epulis z solacijs vacabant. Et iõ dicit ascendite. nõ q̃ inuitet eos ad talia. sed oñdit q̃ talia querebant. Ego aũt non ascendam. s. ad primũ hũc diẽ ad quẽ vos ascenditis. z ea intentõe qua vos. s. ppter vanitatem. Xps aũt ascendit in medio festi. s. q̃rta die iz q̃ iudeoꝝ corda a crapulis z vanitatib⁹ sũt separata z ad doctrinã magis aptata zc

℣ Moraliꝫ. p frẽs istos xpm conãtes p applausũ ad vanã iducere gloriam oñdentes se discipulos ei⁹ eẽ z credere in eũ exterius. licz interi⁹ aliud crederent et essent. designantur mẽdaces z hui⁹ mũdi fallaces. verbis et factis circũuenientes pximos p mendacia q̃ extra vnũ ostendunt. in corde ab intra tñ aliud ptendũt. sic hi q̃ se ingerũt insignijs militijs mendacit'. q̃ tñ milites nõ sũt grauit' sunt puniendi p q̃litate cõmissi facti. vt habet. ff. ad legẽ cornelią. de fal. l. eos. q̃. ℣. si. sic etiã mẽdaces q̃ exterius vrunt insignijs dei. sez veritatis. quoꝝ tñ corda vera non ptendũt sũt

dīgni morte eterna. Quare ps. dicit ad deuz
ō tales. Perdes oēs q̄ loquūt mendaciū. vñ
Aug. z allegat. xxij. q. ij. Primū mentit q̄ ō il
lud qđ aio sentit loquit siue dicēdo vez siue
falsū, volūtate fallēdi. Mentiri em̄ ēm ethi
mol. noīs, est ō mentē ire, qđ fit ēm glo. quan
do aliquid dicis vel facis cōtra illud qđ ē in
cōscientia. Hoc aū t vt dicit Beatus Augu.
pōt fieri tripliciter. videlicet.
Perniciose et damnabiliter.
Officiose et vtiliter.
Jocose et socialiter.
Primo mō mēdaciū ē multū dānosū. q̄ mor
tale petm̄. cū sit ō deū et primū. Et b cōmit
tit qñ q̄s dānificādo primū i reb tpalib fal
se loquit̄ iurat vl̄ testificat qđ hodie valde cō
mune negociatoribz ē in vēditōlbz et emptio
nibz In q̄bz mēdacijs iuramētis fallacijs res
vēdūt z primū ḡuiter decipiūt. bi emptores
et venditores et qualescūq; alij negociatores
q̄ cā decipiēdi iurāt, aut falsū dicūt, vel piu
rant scienter, mortaliter peccāt ēm Raymun
dum z tenent̄ ad restitutionē. Et peccāt
etiam in isto mendacio falsi testes et grauī.
q̄ q̄s testificādo falsuz scienter peccat ō deū
quē cōtēnit, ō iudicē quē decipit. et cōtra in
nocentē quē ledit. ēm Isiō. de sūmo bono. ll.
ij. Est em̄ lingua hui⁹ mēdacis et falsi testis
mortifera, sic lingua aspidis z draconis. dic
em̄ Aulceñ. li. de venenosis aialibz. q̄ q̄dam
aialia hūt linguas mortiferas ꝓpter malicia
et veneno sitatem humoris in eis dñantis. si
cut lingua serpentis, draconis, et rabidi ca
nis cui⁹ morsus ē sūme venenosus, lingua āt
aspidis q̄uis i corpe viuētis serpētis plena
sit veneno mortifero, separata tñ a corpe et de
siccata, venenū si p̄sens fuerit, pdit. Unde in
talis lingua vtilis z pficua inter thesauros
regios reputat. Sic ad ꝓpositū lingua mē
dax testis falsi, ꝓpter mortiferā malicias in ea
latentez dñantē ples inficit mordet z occidit
boli. gladi⁹ insq̄tis, hūs venenū aspidū in
sanabile, si p iudicez iusta pena extraheret et
amputaret a viuente teste z adustiōe exiccare
tur ꝓpter exemplū iuste vindicte, multis essz
sanatiua. Quia mō regētes tales menda
ces fouent z defendūt ꝓpter quū munusculū,
extrahere z desiccare negligūt, ō tot mortife
ra insanabilia vulnera innocētibz infligere ñ
metuūt z cōsueuerūt. et lz hic qñ q̄s nō punia
tur ab hoīe, de⁹ tñ vltor malox eos nō pmit
tit impunitos. Unde prouer. xxv. Jacu
lū, gladius z sagitta homini q̄ falsa loquitur
testimonia. Per iaculū acceleratio mortis su
bitanee. Per gladium sepatio aīe. Per sagit
tam oīm penarū acerbitas designat. Unde
narrat li. vj. ecclesiastice hystorie. q̄ tres falsi
testes insurrexerūt ō Narcissum epm hiero
solimitanū confirmantes sub sacramento iu
ramenti de eo notā infamie, quorū vnus di
xit q̄ si ita nō ē vt dico igne cōsumar. Alius ita
esse dixit sub irremediabili morbo. Tertius
ita ait, q̄ si nō, orbaret̄ luminib. Sanctus
vero cui⁹ pudicitia z vita ab oībus noscebat̄
in desertis locis annis pluribz mānsit, sed vin
dicta dei sup mēdaces testes statim venit, q̄
rū primus cuius domus pua ignis scintillā
succensa cum oī familia omniq; pecore ꝓfla
grauit. Secūdus a pedib vsq; ad verticem
morbo regio q̄ fuerat imp̄cat⁹ repletur. et cō
sumit̄. Tertiꝰ videns socioz dānū penituit z
in lacrimas prupit. et luminib orbat⁹ ē. Et
Narcissus redijt z cū honore est receptus. p
uer. xxj. Testis mendax pibit Itē illo menda
cio pessimo peccāt etiā periuri et grauissime.
q̄ deū verū malicīose diffamāt z inuoluunt
crimine falsitatis q̄ cum mendose p teste in
uocāt z assumūt Malach. lij. Ero testis ve
lox maleficis, adulteris z piuris. Ꝟ per
iurīū aūt fit trib mōis. Primo cū q̄s iurādo
loquit falsū cū intentiōe fallēdi. vel falsum si
ne intentiōe fallendi. Qđ declarat Augu. sic
Primo cū q̄s fallit, puta credit verū ee qđ est
falsum z temere z indiscrete iurat. Secundo
cū scit vel putat falsum ee. et tñ p vero iurat.
Tertio cū putat aliq̄d ee falsū qđ tñ est verū
Ex quibus elicitur documentū. q̄ ad iuramē
tū vt debite fiat tria requirunt, scz veritas iu
dicīū et iustitia, z si aliqđ illoz defuerit ē piu
riū. xxij. q. ij. aīaduertendū. Uerū enīz semp
dz esse in cōscia. i. vt firmiter sciat ita esse hoc
q̄ iurat, alias si tm̄ credat, non debet de scīe
tia, sed ō credulitate iurare. Judiciū. i. discre
ta deliberatio vt non iuret etiam verū, nisi p
pter necessitatē. Justitia vero q̄ scz illō qđ iu
rat sit licitū z honestū. Est ḡ sensus iurantis
iuramētū. s. nisi vez sit qđ mō iuro z infalli
biliter scio, de⁹ celestis quē digitis surſuz erec
tis p testimonio inuoco me nūq; saluet. nec sā
ctoz suoz pcibus z suffragijs adiuuet. pri

Feria tertia post iudica

uer eterna btūtudīne, z assocīer eternalr de-
monib⁹ in īferno q̄s digitis inclinatis mon-
strat. et descēdat sup me maledictō reprobo-
ite maledicti in ignē eternū. ℣. Querīt an
coartās aliquē ad pīurādū. q̄ scit eū falsē iura
turū, incurrat aliqō delictū. Dicit Aug. ī ser-
mōe Johīs baptiste. Ille q̄ boiez puocat ad
iurādū et scit eū falsū eē iuraturū, vincit ho-
micidā. q2 homicida occisur⁹ ē corp⁹, ille ꝙ
aīam. īmo duas aīas scz eius quē pīurare p-
uocauit, z suā ꝓpīā. Ūñ narrat de quodaz q̄
alīū puocauit ad iurādū. q̄ nocte ad iudicē ex
celsū z admirabilē in vīsiōe fuit adduct⁹, a q̄
interrogat⁹ quare boiem puocasset ad iurā-
dū. rñdit. q2 negauit mibi rē meā. Cui iudex
nōne melius rē tuā pderes q̄z aīam illi⁹ boīs
falsa pīuratōe pīmeres, qui pstratus iussus ē
cedi, et tam grauiter vt ī dorso eius enigilāt
vestigia plagaz apparerēt dictūq̄z ē ei, de cete
ro caucas ne sic facias. ℣. Scōm mēda
cīū est officiosū et vtile qō scz fit ad vtilitatez
pīmi z amici. vt cū aliq̄s aliū interficere ve-
lit, z euaginato gladio querēs eū, et quo eue-
nerit interrogat obuiantes, Et tūc qui dicit
se nescire īpm quē tñ scit quo fugerit, mentīr
officiose, z nō est delictū magne culpe, q2 cō-
mittitur ex benignitate, z sic mendacīū obste
tricū excusar īpz nō fore magnū. xxij. q. ij. Si
quelibz. Ūñ de illis obstetricib⁹ habet Exo.
j. q̄ mortu⁹ Joseph in egypto et omnibus fra
tribus omniq̄z cognatiōe illa, filij israbel ibi
creuerunt z impleuerunt terram, Et quanto
magis per egyptios oppīmebantur, Tanto
magis multiplicabāt. Dixitq̄z rex egypti ob
stetricibus hebreorum quando obstetricabi
tis hebreas z tps prus aduenerit, si mascul⁹
fuerit interficite illū, si femina reseruate, Ti-
muerūt aūt obstetrices deū z nō fecerūt iux-
ta p̄ceptū regis egypti. sed cōseruabāt mares
Quib⁹ accersitis ad se rex ait, Quidnā est ꝟ
qō facere voluistis vt pueros reseruaretis,
Que rñderūt, Nō sunt hebree sicut egyptie
mulieres, Ipse obstetricādi hñt sciam et pri-
us q̄z veniam⁹ parīūt, Bene ḡ deus fecit ob
stetricibus īstis, et edificauit illis domos, su
per q̄ dicit sanctus Tho. q̄ obstetrices sup-
dicte nō fuerunt remunerate p̄ mendacio sed
p timore dei et beniuolentia ex quo processit
mendacīū illud. ℟. Sic etiā mentiebar
officiose pastor ouium, quē dyoscorus pater
sancte Barbare interrogās si filiā ei⁹ viderit
volens barbarā saluare, eā vidisse negauit,
sic etiā mentiebar pipinus puer mr̄i sue. recu
sans reuelare secretū senatus vrbis romane,
De q̄ recitat Macrobius in ll. de saturnali-
bus q̄ ꝟ puer more romanoz cū p̄e q̄ndā in
trauit senatū sapientū romanoz. vbi secretis
simū habitū ē cōsiliū qō nulli sub pena capi
tis licebat reuelare, Cūq̄z domū redijsset pu
er, z mater interrogasset de more p̄tis, et qd
in p̄silio tractatū foret z minis eū impelleret
ad dicendū, puer festinus p̄silij mendacium
dixit vt penā effugeret z ne secretū reuelaret
dixit matri actū ē in senatu vtrū melius sit q̄
vir babeat duas vxores, an q̄ pluribz viris
vna tm̄ sit nupta, Illa aūt hec audiens stati
retulit alīs matronis, que sequenti die ad se
natū cōfluūt orantes vt vna potius duobus
nupta foret q̄z vni viro due, senatus quid ꝟ
esset mirabar. et repta veritate puerū cōmen
dabāt. z exclusis alīs pueris eū postea ad cō
silīū sp̄ susceperūt. ℣. Querīt vtrū omne
mendacīū sit mortale pctm̄. Rñdet Aug. in
sum. q̄ aliquod est mortale, aliquod veniale.
Mēdacīū cm̄ eē mortale peccatū dupliciter
pōt intelligi. s. aut p se rōne sue spēi, aut p ac-
cidens. scz rōne alicui⁹ circūstātie. Prīo mō
illud mēdacīū ē pctm̄ mortale. qō ex fm̄ suam
spēm ꝺ charitatē dei. vt ē mēdacīū in doctria
religiōis, et mendacīū qō est in nocumentuz
primi siue p̄sit alicui alij seu nulli. Et sic tres
sunt spēs q̄ cōtinenr sub mendacio pniciolo
que sūt pctā mortalia fm̄ spēm. Prīa scz men
dacīū in doctrina religiōis. Et fm̄ Alexan.
in. ij. suo. Religio sumit hic cōiter fm̄ q̄ nos
religat ad tenendū, nō tm̄ ea q̄ sunt circa fidē
sed etiā ea q̄ sunt circa mores bonos. In bis
em̄ duob⁹ cōsistit sūma xp̄iane religiōis pfe-
ctio. Scōa vt aliquē ledat in iuste. qō scz ē ta
le qō nulli pdest z alicui obest. vt mendacīū
detractōis z falsi testis in causa criminali.
Tertia qō vni pdest z alteri obest. vt testimo
nium in causa pecuniaria, et de hmōi intelli-
git illud p̄s. Perdes oēs qui loquuntur mē
dacīū. Et illud Sap. j. Os qō mētit occidit
aīam. Illud aūt mēdacīū qō fm̄ suam spēm
nō ē ꝺ charitatē nō est peccatū mortale, sz ve
niale. vt mēdacīū in q̄ nō sup̄ sz infra deuz in
tendit aliqua leuis delectatio vl etiā vtilitas
primi, z ꝟ mendacīū cōtinet duas differenti
as, s. q̄ fit sola mentiendi fallendiq̄z libidine.
vt cū q̄s delectat in astutia mēdacia compo-

uendi, vl' qđ fit placendi cupiditate vt men-
dacium adulatõis. Et mẽdaciũ officiosũ cõ
tinet etiam tres species. s. qđ nulli obest z ali
cui pdest. s. ne sibi pecunia auferat. vel quod
vni obest z alicui pdest. s. vt mortẽ euadat. vl'
qđ nulli obest z ad hoc pdest vt castitas non
violet. hec non sunt mortalia fm suã speciẽ
sz venialia. Vñ Aug⁹. sup illud psal. Per-
des oẽs qui loquunt mendaciũ. Duo sunt
inquit genera mẽdaciorũ in quibus nõ ẽ ma
gna culpa sed non sunt sine culpa. s. cum aut
iocamur. aut primo consulendo mentimur.
Secõdo. s. mõ p accidẽs etiã mendaciuz
iocosũ z officiosũ potest esse mortale. Et hoc
contingere põt quadrupliciter. Primo rõe no
cumenti. vt cũ mentiens videret probabilit
ex suo mendacio alicui iminere aliqđ nota-
bile nocumentũ. licet illud mendaciũ nõ eẽt
ad hoc ordinatum. Alio mõ rõe nimie libi-
dinis siue cõplacentie siue delectatõis qđ cõ
tingit in mẽdacio iocoso. puta fm Ray. cum
aliquis suã vel alteri⁹ cõplacentiã seu delec-
tationẽ in suo mendacio dilectõi dei z man-
datorũ eius ꝓponeret. tunc in tali mendacio
mortaliter peccaret. Vñ Aug⁹. Nullũ pctm̃
adeo est veniale. qđ non fiat criminale dum
placet. Sec⁹ est si delectatio illa eẽt sub deo
Tercio ratione ꝓtempt⁹ ꝗs mortaliter pecca-
ret etiam in mẽdacio iocoso. vt cum quis p-
indifferẽti z p nihilo hz dicere p tota die mẽ
dacia iocosa ꝗsi vera sint. sic facilit mimi z lo
culatores et silles fm Hosti. Sec⁹ ẽ de aliis
qbꝫ ℞ raro accidit forte vel ex euẽtu. Quarto
rõne scãdali. Scãdalũ aũt ex multis cauſ cõ-
tingere põt z ꝓtingit frequẽter rõne circũstã
tie psone. vt cũ mentiẽs est pfectus. z quo ad
vite statũ. z quo ad reputacõz hoim. In tali
eẽ si cõscia sibi dictet probabilit q ex suo mẽ-
dacio sequat scãdalũ. mẽdaciũ ẽ pctm̃ mor-
tale. sec⁹ ẽ si sit pfect⁹. nõ tñ in opinione ho-
minũ. licet eẽ in tali sit graui⁹ peccatũ ꝙz in
hoie impfecto. nõ tñ est mortale. qz nõ subia
cet scãdalo. Et sic intelligi potest quod dicit
Aug. sup illud ps. Perdes oẽs qui loquũt
mẽdaciũ. Si quis inqt nõ vult hoiem pde-
re ad mortẽ. vez taceat sed falsum non dicat
ne ꝓ corpe alterius aiam suam occidat. ℍ
Gz querit an liceat alicui mentiri pro cõ
seruãda alterius vita. Rñdet petrus q non
nec etiã impfecto. Licet eẽ impfecto verita-
tẽ celare sz nõ falsitatẽ dicere. fm Aug. Im-
pfect⁹ ẽ de ꝗsito ad mortẽ dz celare ꝓfitatẽ. scz
sophistice vel figuratiue querẽtes deludẽdo
vel oĩno tacẽdo. vel exꝑsse se nõ indicatuz as
serẽdo. sz nõ dz falsũ dicere. Sic Abraam vt
dr Geñ. xij. et. xx. fecit dicens. q sara vxor sua
esset soror sua. qz vt dicit Aug. in ꝗsti. sup geñ.
hec dicens voluit veritatẽ celare nõ mẽdaciũ
dicere. Soror ei sua dicebat. qz filia patris ei⁹
erat. Vñ ipe dixit Geñ. xx. Vere soror mea ẽ
filia patris mei. qz scz ei attinebat ex pte pris
Sic etiã ꝑps nõ est mentit⁹. dicens se nõ as-
censurum ad diez festũ hũc quẽ scz fratres sui
intẽdebãt. sed alium diez nõ negauit. ℍ
Tertiũ mandatiũ dr iocosum. et est qđ fit so
ciali aut solacij mõ nõ respectu cuiuscũqz rei
male. sed solũ respectu rei iocose. nec illud est
sine pctõ. qz si diceret aliqua falsitas. aut con
tra deũ aut contra mores. vel in damnũ pro-
ximi. contra charitatez esse nec iocosũ sz dam
nosum. Tale mendacium fert fecisse Joseph
fratribus suis cum dixit An ignoratis q nõ
sit similis mei in auguriandi scientia. et fura-
ti estis cibum meũ in quo augurari ꝓsue-
ui. Geñ. xliij. Nec enim Ioseph iocose dixit.
non seriose. vt exitus rei docet euentus. et iõ
pro vero mendacio nõ reputatur. xxij. q. ij. q
ait. Sed in veteri testa. multa ꝑmittebantur
quoz exemplis hodie vti nõ licet. ℍ Queritꝫ
ex dictis an sit equale pctm̃ tacere veritatem
quale est loqui mẽdaciũ. Ad qđ rñdet Aug.
li. j. de verbis dñi dicens. Reus est qui men
daciũ loquit et qui veritatẽ tacet. Ille qz no-
cere cupit. iste qz pdesse nõ vult. Exẽplũ. In
consilio audis ꝓponere aliqđ iniustũ sup quo
vt deliberet fiendũ multi mala mendacia di-
cunt. alij vero ne displiceant tacẽt veritatem
quam dicere possent. ne effectus debitus fru
straret. Dico q in illo et in quolibet simili ca
su tantum offendit ille qui tacet veritatem si
cut ille qui loquit mendaciũ. Unde Innocẽ.
papa. vt habet dis. lxxxij. Error cui nõ resisti
tur approbat. et veritas cuz minime defensat
opprimitur. Et moralis tragedicus in hercu
le furente dicit. q qui non vetat peccare cum
possit iubet. zc.

Tertia pars in qua

notat ꝓpli detestabilis detractõ. Pro quo no
tãdũ q fratribus xpi prima die ascẽdentib⁹ ad
festũ. remanẽte ihu in galilea. iudei querebãt
eũ in die festo. et erat int' eos mult⁹ murmur:

Feria tertia post iudica

ꝓpter varias opiniones. Quidã em̃ dicebãt qz bonꝰ ẽ approbãtes doctrinã eiꝰ z miracla. Alij detrahẽtes ei dicebãt. nõ: sz seducit turbã. Nemo tñ eoꝝ q̃ eũ dicebãt bonũ palã loquebaꝫ ꝓpter metũ iudeoꝝ. i. illoꝝ de tribu iuda. q̃ magis et grauiꝰ mouebãt õ xp̃m cũ in scripturis messias cẽt de tribu eoꝝ ꝓmissus z xp̃m galileũ z extraneũ putarẽt. ℣. Moraliter. etiã nũc detractores plures habẽt similes iudeis. murmurãtes z negãtes bonos mores iustorũ. Uñ plutharcꝰ. Detractio est corruptio vel diminutio fame alteri⁹ circa bonos mores. Nã inter alia necessaria reipublice ẽ paꝝ z cõcordia ciuiũ. Pro hac em̃ seruãda impatores romani leges ciuitatib⁹ dederũt z ꝓuilegia. malos z ꝓturbatores pacꝭ posse extirpare z q̃ amicicias habeãt inter se. ꝓhibent ne alter alteri noceat. z q̃ vicinꝰ vicinuz nõ ꝓturbet. vñ hz. ff. de regu. iu. Domũ. Nihil habes in domo tua facere qõ vicino tuo noceat. nã si q̃s in domo sua fumo facto apes alienas fugauerit vel etiã necauerit. cãm mortis ꝓstitisse videtur et tenetur accusari ad. l. aquiliam. l. Si q̃s. Sic ad ꝓpositũ. cũ nihil magis rempublicã perturbet. amicicias ciuiũ destruat. et vicinũ a vicino diuidat. q̃ detractio. imo fumꝰ detractõis simplices z innocentes fugat et occidit. vñ si ꝓpter h̃ homicida z fur a cõitate amouet. multo magis talis detractor q̃ peior est homicida z fure.

Uñ Alexander papa. vj. q. j. Sũma iniquitas est detrahere. qz omnis qui detrahit fratri suo homicida est. cuius ratio est. vt dicit Barthoꝫ. bz ixtẽ. sup illo ꝙ detrahit. quia quantuz in eis est ꝓuant animam q̃ melioꝝ ps hominis est. vita: dum negant virtutes q̃ bus aia viuit. Sunt etiã deteriores furibus Unde Anacletus. vj. q. j. Deteriores. Deteriores sunt qui detrahẽdo aliorũ vitã moresq̃ corrumpunt. his qui substãtias alioꝝ diripiũt. Et grego. de laroꝛ lingua capulet. aut cõuicto caput amputet. Nam si mẽbrũ venenatũ ab aspide abscindit si debet eẽ curatiua bonũ foret q̃ etiam fieret de lingua detractoris. Quare ps. dicit. Sepulchrum patens ẽ guttur eorum lin. su. dolo. agebant venenuz aspidum sub labijs eorum. Ex quo patet qõ detractores sunt.

Receptores immundicie.
Actores iniustitie.
Interfectores innocentie.

ꝓximo patet q̃ sepulchrũ est patens guttur eorũ. Uidemus em̃ q̃ sepulchrũ patẽs recipit corpus cuiuscũq̃ mortui. et qz nõ est clausum fetorẽ suũ omnibus ostendit. oẽs accedẽtes inficit. et illo mõ est de detractoribus qui sunt exploratores criminũ proximorũ qui cũ eis viuũt. siue sint iusti siue iniusti. et quia carent oculo. ergo nihil celare possunt. Unde in lege. vt habeꝫ Nu. xix. Uas qõ nõ habebat operculũ imundũ erat. Sic os qõ per loquẽdi moderantiã nõ fuerit ligatũ nec per custodiã fuerit cooptum anbelitũ habebit fetidũ detractõis. et imundũ erit coraz deo z homine. Ne ergo lingua hominis nimis prona esset ad loquendũ z detrahẽdũ. posuit deus dentes quasi murũ. labia oris quasi murale ad eius custodiã. ps. Dixi custodiã vias meas vt non delinquã in lingua mea. posui ori meo custodiam. ℣. Sed ꝓ certo hãc custodiã male seruãt detractores relatores et adulatores factorũ hominuz. de quib⁹ ꝓ. Pro uerbio. xxv. Sicut vbs patens z absq̃ murorum ambitu. sic homo q̃ nescit in loq̃ndo cohibere spm̃ suũ. Tales frequẽter qui credunt placere suis relatoribus. maxime displiceant. et cõfusionẽ z damnũ quam ꝓcurare putant aliꝭ ipsi se inuoluũt. accidit eis frequẽter. vt corno. De quo Ouidius fabulaꝫ lib. ij. metha. di. q̃ cornus in principio fuit aut is albissima z pulcerrima. que soli potissime erat dedicata. que tandẽ a sole mutata fuit in nigrũ colorem. Et hui⁹ rei causa fuit illa. Sol em̃ seu phebꝰ habebat vnã pulcerrimã amicam que dicebaꝫ coronides. que eũ. quadam die adulteraret cũ q̃dam iuuene. coruꝰ hoc videns cucurrit ad dñm suum et denũciauit ei Ille aũt iratissimus accepto arcu occidit suam amicam que pregnans erat cum eo. Qui videns eam mortuaz de tam p̃cipiti sentẽtia sũme doluit et coruũ qui ei nũciauerat. et arcũ quẽ tetenderat z manũ que hec opata fuerãt sũme odiuit. Et ideo ipsum de albo in nigrum mutauit. Et vt de cetero esset relator rumorum malorum ipsum ꝓpetue condemnauit. Et inde est q̃ ꝑm augures coruus semper suo cantu denũciat et ꝓsagit mala. i. infirmitates. mortalitates. et infortunia aliorum Recte charissimi talis coruꝰ est detractor et relator malorũ qui cupiens placere semp refert audita et visa que cõmittunt ab aliꝭ. vt referendo placeat z gram̃ habeat ita q̃ quãq̃

sit cā ꝙ marit⁹ vxorē ꝓpriā repudiat frat̄ frez occidat, et multa alia cōmittant̄ mala, et sic ꝑ certo fit ꝙ qñqꝫ detractor et relator penam reportat vñ putabat p̄miū habere, vñ cōtingit ꝙ tal' q̄ p̄mo diligebat̄ quasi iust⁹ ⁊ mūd⁹ postea ꝑ talē detractōez odio habeat̄ q̄si ifamis ribald⁹, vñ Ouidi⁹ dicit, Lingua fuit dāno: lingua facienti loq̄ci, Qui color albꝰ erat nūc est ꝯrio albo. Nā sic dicit ꝓuerbiū cōe, Displices imprudens vñ placere putas, Ad b facit id qd̄ habet̄, ij. Reg. i. de illo q̄ nūciauit Dauid ꝙ saul occiderat, et abstulit ei caput ei⁹ credēs ei placere, qui tñ ob hāc cām ab eo fuit interfect⁹. Et, ij. Reg. iiij. de duobꝰ latronibꝰ q̄ regē isrl' ysboseth dormientē occiderūt caput ei⁹ ad Dauid portātes p̄miñ ab eo reportare crediderūt. Qui tñ ab ipo ꝓpter cōmissū homicidiū occisi sūt. Jō de talibꝰ bilinguibꝰ ⁊ relatoribꝰ d̄r in p̄s. Vir linguos⁹ nō dirigeꝫ in terra. R. Scdo detractores sunt actores iusticie, qꝛ linguis suis dolose agebāt, qꝛ cōiter sub specie pietatis ⁊ cōpassionis ꝓpinant venenum male intentionis, vñ scorpio in anterioribꝰ brachijs blandit̄, sed disponit caudā ad vulnus cum qua pungit: et venenū mortifeꝝ infundit. Sic lingua detractoris aliqua laudabilia et laudatoria premittit, vt non videatur illuꝫ odio habere, sic demulcet aures audientium ad credendū, et tunc venenū detractionis infundit. Figurat̄ Judith. v. in Jahel que primo p̄buit lac sysare, sed post eo dormiente in tympora capitis eius clauum infixit et ip̄m interfecit. Sic in proposito. Unde Bern̄. in quodā sermone. Nūquid nō lancea est lingua detractoris. ꝑfecto acutissima que penetrat in vno ictu detrahentē audientes ⁊ cui detrahit̄ interficit. Sed q̄ritur q̄s maioris culpe sit, an detractor vel libenter audiēs detractorē. Ad qd̄ rñdent doctores Thomas et etiam alij, ꝙ homo pōt esse cā peccati alteri⁹ dupl'r Uno mō directo quādo quis inducit aliū ad peccādū vel eius peccatū ei placet. Alio mō indirecte qñ non resistit, cum tamen resistere possit, sic est in proposito, ꝙ audiens detractorē potest ei assentire, et quodammō sibi fauere, qꝛ detractio sibi placet. Alio modo potest indirecte peccare, scꝫ non resistendo ipsi detractori cum possit. Primo mō potest audiens ad detractionē tantam cōplacentiam habere in ꝟ bis detrahentis ꝙ plus peccat q̄ꝫ detrahens

Jō dicit apl's ad Roma. i. Digni sūt morte, nō solū peccta faciūt sꝫ q̄ ꝯsentiūt pctā faciētibꝰ. Ad istū finē dicit etiā btūs Bern̄. Detrahere aut detrahentē audire, q̄d eoꝝ damnabili⁹ sit nō facile dixeriꝫ. Pōt etiā alijs mōis equaliter vel min⁹ peccare ſm maiorē ꝯplacētiam vel minorē resistentiā, ita tñ ꝙ nullo mō sine pctō euadit audiēs. nisi resistat detractori. Tertio sūt interfectores oīs īnocētie, qꝛ venenū aspidū sub labijs eoꝝ. Istud venenū est valde nociuū, nā sic intoxicat ꝙ difficult̄ pōt curari, lesus em̄ infama vix vel cū magna difficultate sanat̄. Vñ p̄s. Venenū aspidū insanabile. S. Nā detractor sil'is est cuidā aspidi siue serpenti q̄ dicebat̄ marcius eo ꝙ deo marti fuerat ꝯsecrat⁹. De quo dicit Ouidius li. iij. metha. Et ille serpēs erat maximus ⁊ horribilis latens in quodam antro ille tres ordines dentiū habebat, i. tres linguas, et desup tres cristas aureas deferebat quibus multos occiderat ⁊ continue occidebat. Dicit̄ tñ ꝙ cadimus filius regis agenoris ꝑ eo ꝙ interfecit seruos suos cum occidit ⁊ dentes eius seminauit, qui seminati in terra ex eis milites armati ⁊ galeati quorū alter alteꝝ occidit sunt nati. Charissimi ille serpēs dedicatus marti designat inuidum detractorem qui bellis ⁊ seditionibus est dedicatus: Iste dicitur serpens ꝓpter tortuosam fallacitatē. maritus ꝓpter litigiosam rixitatem. venenosus propter famosaꝫ loquacitatē. Et sic figurari pōt per istū draconē nigrū ⁊ ruffum mulieri insidiantez. Apoc. xij. Dicitur etiam tres linguas habere, i. tria genera blādientium verboꝝ, qꝛ lingua est mollis, adulatōnis significat blandimētū. quia vere ille solet homines q̄tum ad tria diffamare, ledere ⁊ mordere. obloquendo, s. de vita et de scientia ⁊ d̄ fama Et hoc tripliciter, scꝫ bona que aliquis facit diminuendo, et dicere, ꝙ mala sint intētione facta, vel ꝙ ñ sint ita bene facta sicut deceret. Secūdo defectus veros et occultos et alijs ignotos qui de lege charitatis sunt celandi publicare ⁊ alteri reuelare, sub intentōne famā eius denigrandi. Tertius modus ⁊ pessimus est falsa crimina fingere et innocenti imponere Iste detractor designatur in illa bestia, de qua Dañ. vij. que habebat tres ordines dentium ⁊ similis erat vrso. Cui dictū est, surge comede carnes plurimas. quia breuiter detractor hirsutus, fallax, per illos tres

Feria quarta post iudica

modos detractionū mlros lacerat, diffamat et vulnerat. Prouerbio. vij. Multos enim vulneratos deiecit et fortissimi quiqz ab eo interfecti sunt, et quid finaliter vere dicitur q̄ de dentibus istorum nascunt milites seinuicem occidentes, quia proculdubio sepe fit q̄ dentes illorū, i. verba eorū detractoria seminantur, sepe proinde fit q̄ homines sic diffamati, arma sumentes ad lites et occisiones acriter intra se induant, qr sic dentes illi milites fiūt, inq̄ntū v̄ba detractoris hoīes in lites et cōtradictōes cōuertūt. Ideo bene dicitur Eccī. xxviij. Susurro ꝛ bilinguis maledictus. multos em̄ turbauit pacē habentes. Et ibidem de illa tertia lingua dicit. Lingua tertia multos cōmouit.

Feria quarta post iudica.

Facta sūt encenia hierosolimis ꝛ hyems erat Johānis. x. T. Cōmentator philosophi sup centiloq̄o ꝓpositione. ix. dicit. q̄ impressiōes ꝛ imagines facte sub certis celi constellationib⁹, mirabiles curādi recipiūt virtutes. Nam dicit se vidisse annulū habentē virtutē curādi oēs morsus venenosos scorpionis siue serpentis, qui factus in siguo scorpionis cum signis eius impressis, hanc virtutē habuit curandi. Et vt medici exptissimi dicūt, q̄ si viscus querci sub certa ꝯstellatiōe colligat ꝛ administret curat epilensiam, scilicet qn̄. Jupiter ē in p̄mo gradu sagittarij ꝛ in p̄ma facie, vel in piscib⁹ in secūdo gradu ꝛ i secūda facie, tūc debet colligi. Sed quando luna fuerit in cancro in secunda facie debet viscus puluerisatus epilentico cum vino mane ante cibū. et de sero quando vadit dormitū administrari, ꝛ hoc p q̄ndenā vel p mensē et sine dubio curabit. Sic peccatores morsu serpentis antiq̄, s. dyaboli peccatis vulnerati. ꝛ q̄ more epilentici dimissa rōne facilit in peccata cadūt si voluerint curari, certis tēporibus anni, s. in dedicatōib⁹ eccl'iaꝝ ꝛ p̄rocinijs conuenire debent in ecclesijs vbi per opera virtutum facta per deuotum populuz magnā curādi virtutē recipiūt ex influentia singulari solis iusticie. Nā si signa ei⁹, scz crux corona spinea lancea claui fuerint mēte per compassionē et deuotam recordationē imp̄ssa, virtutem suscipiunt curandi omnē morsū peccati mortalis et venialis, per serpentē diabolum peccatori illatū. Unde Aug. sup Johannem. Fratres vt a peccato sanemur xp̄m crucifixum intueamur, quoniā qui intuebantur serpentem eneum in deserto non peribāt morsib⁹ serpentum. Sic qui intuentur fide xp̄i mortem, sanant a morsibus peccatorum. Et liberius papa. vij. q. j. suggestū. Fr̄es charissimi n̄ vos afflictōis amaritudo a pie mētis vestre proposito coerceat recedere. cōsiderantes quanta pro absolutiōe nostraqz liberatione creator dominusqz redemptor noster ꝑtulerit, quibusue contumelijs se afficiendū tradiderit, vt nos a vinculo potestatis dyabolice liberaret. Unde igit vt quietius hec possimus contemplari certa loca ecclesie sūt ordinata et tempa dedicationū ꝛ patrocinio rum sunt ad hoc instituta, vt populus deuote cōueniat ad ea, et abundantius diuine g̅tie ꝛ misericordie influentiam: et largitatem acq̄rat. Unde Greg. de ꝯse. di. j. Solennitates dedicationū ꝛ ecclesiarum p singulos annos solēniter sunt celebrande, ipso domino exemplū dante qui ad festum dedicatōnis tēpli omnibus illud faciendi dans formā cuz reliquis populis eādem festiuitatē celebraturus aduenit, sicut scriptū est, facta sunt encenia, et hyems erat, que fuerunt verba proposita ꝛc. U. Queritur vtrū peccator frigidus nō habēs ignē charitatis, p meritū sanctorum ꝛ indulgentiā ecclesiarū liberet a peccatis. Et videt q̄ sic. p illud Marci. xj. Quecunqz orantes petitis credite, quia accipietis. Contra. Joh. ix. Scimus quia deus peccatores nō exaudit. Respondetur q̄ indulgētia dicit remissio pene, s. quo ad illud qd̄ remanet post susceptū penitentie sacramentuz de peccatis et non est culpa peccati: quā penitētia lauat sed peccati pena. Ex quo sequit q̄ indulgētia nō tollit actualem culpam nec habitualē maculam, nec diuinam offensam. q̄ oīa p contritiōem ꝛ cōfessionem tolluntur quare dator indulgentiarū dicit, q̄ vere contritis ꝛ cōfessis indulgentia datur. i. pena remittit que correspōdet culpe. Nec pena eterna per indulgentias remittit, sed tempalis. quia p contritionē ꝛ cōfessionem pena eterna prius ꝑmutata est p diuinam clementiā in tpalem penā et trāsitoriam, quā penam tpalem viator si sic bn̄ esset disposit⁹ totalit posset euacuare. vt si in tali puncto decederet sine omni purgatorio ꝛ pena statim ad celum euo-

laret. In his dz hō accipe documētū q' p̄habita cōtritōe ꝛ ꝯfessiōe eccl'ias deuote frequētare debeat vt magnā dilectōz ad deū acq̄rat ꝑ exhortatōz verbi dei ꝛ alioꝝ bonoꝝ operū que p̄ ceteris diebꝫ accumulatiꝰ in festiuitatibus fieri solēt vt ei dicat̄ illud qd̄ magdalena ꝓpter dilectionē fuerat dictū, s. dimissa sunt ei pctā multa, quoniā dilexit multū. Luce. vij. vnde Bern̄. sup cantica. Omnino propt̄ mā suetudinem que in te predicat̄ currimꝰ pꝰ te dn̄e ihu vt nobis indulgeas, audiētes q̄ nō spernis paupes, peccatorē nō abhorreas nō horruisti cōfitētē latronē, nō lacrimātē peccatricē, nō chananeā supplicātē, nō dep̄hēsam ī adulterio, non sedentē in thelonio, nō supplicantem publicanum, non negantem discipulū, non persecutorē discipuloꝝ, nō ip̄os crucifixores, ꝛ dicas ad oēs homīes. Eū q̄ venit ad me nō eijciā foras. Ad autoritatē dd̄m q̄ loquit̄ de iustis existētibꝫ in gr̄a. q̄ oīa petita ad salutē aīe necessaria a deo accipiūt, ꝛ non peccatoribꝫ nō penitentibꝫ. Sz cur in veteri testamēto nō dabāt̄ indulgētie in dedicationibus temploꝝ sicut in nouo. Dd̄m ꝟm docto, q̄ sacerdotibꝫ veteris testa. nō erat cōcessa potestas ligandi et soluēdi, sicut beato Petro claues ecclesie sunt a xp̄o tradite ꝛ eiꝰ successoribus, et in hoc dignitas ecclesie excedit sicut etiā in omnibus alijs omnes dignitates veteris testamenti. Sed cur nō dabant̄ indulgētie tp̄e apostoloꝝ. Dicūt q̄ ipsis apostolis maiora erant cōcessa, puta sanare īfirmos, suscitare mortuos ꝛc̄. Tum qꝛ in primitiua eccl'ia xp̄ iani ꝑfecti erāt et indulgētijs n̄ indigebant. Tum etiā qꝛ credendū est q̄ ante beatū Greg. indulgentie dabant̄, licet non ita frequenter, quia ante tempꝰ Gregorij raro poterant fieri ita solennes sicut postea qn̄ eas primo instituit fieri solēnes. de his loq̄t̄ sic Bern̄. Inno. et Hostiē. et cōiter om̄es doctores iuris. ✠ Sed querit̄ vnde ꝓueniunt ille indulgentie. Respondetur ex thesauro sancte matris ecclesie recōdito ex sup̄abundantia meriti xp̄i passionis, cuius minima gutta sanguīs vel sudoris ad expiationem omniū pctōrū que vnq̄ fuerūt perpetrata sufficeret, qꝛ eiꝰ respectu nihil sūt. extra de sūma tri. c. firmiter. Item ꝓuenit ex meritis sanctissime dei genitricis, que nec mortaliter nec venialiter vnquā peccauit, et tn̄ multa meruit suis virtutibꝫ, et vita actiua cū filio eius et specialiter in amara cōpassione, qn̄ gladiꝰ doloris in filij passiōe virgineū ip̄iꝰ ꝑtransiuit cor. Quibꝫ oībꝫ nobis meruit ꝛ thesaurū eccl'ie auxit. Itē ex abundantia meritoꝝ oīm sanctoꝝ et sanctaꝝ apl'oꝝ, martirū, ꝯfessoruz, virginū, et oīm xp̄ianorū deuotorum, q̄ vltra mensurā delictoꝝ vel debitorū suoꝝ ꝑ tribulatiōes et afflictiōes superogauerunt, etiam augmētādo eccl'ie thesaurū nobis meruerūt. Itē ieiunia, orationes, elemosyne ꝛ castigationes quibꝫ deo seruierūt, hec omnia ꝑ diuinam clemētiā in scrinio sancte ecclesie recondita, sancto Petro ꝛ eius successoribus sunt collata ꝛ cōmissa fidelibus in charitate vnitꝫ dispensanda ꝛ distribuenda, dicente xp̄o ad Petrum. Tibi dabo claues regni celorū, et quodcūq̄ ligaueris sup̄ terrā erit ligatū ꝛ in celis. et qd̄cunq̄ solueris super terrā erit solutū ꝛ in celis. Hunc thesaurū eccl'ie ministri p̄lati papa ep̄s late aperiūt in dedicatōibus festiuitatibꝫ et patrocinijs, vt q̄libet ꝟm suā dispositōz accipiat. Ideo p̄lati assimilantur stomacho, q̄ post susceptionē cibi materialis omnibꝫ mēbris alijs ꝟm dispositōz ꝓpriam eundē sibi administrat. sic p̄lati autoritate xp̄i fidelibus indulgentias concedunt.

y. Quātū nūc ad cōtinuatiōez euāgelij. heri est dictū quomodo iudei xp̄m querebant occidere generaliter, hodie quomō volebant eum opprimere lapidibꝫ magis specialiter. et ꝟm hoc tres sunt partes.

In p̄ma oñdit tp̄is specificatōz ī p̄ncipio, ibi Facta sunt encenia.

In scd̄a obiectōis facte rep̄hensionē, ibi. Loquor vobis ꝛc̄.

In tertia iudeorū persecutōnem, ibi. Sustulerunt lapides.

Quantū ad primam

ꝑtem est notandū, q̄ encenia dicit̄ festum dedicatōis. Et dicit̄ ab en qd̄ est in ꝛ cenon qd̄ est nouum. Et inde enceniare, dicitur innouare vel initiare aliquid, et sumitur hic encenia ꝓ innouatione seu dedicatione templi in hierusalē. ꝛ qꝛ eiusdē templi multe erāt innouationes seu dedicatōes, vna nāq̄ facta fuit a Salomone, vt dicit̄. iij. Regū. viij. in autūno decima die mensis septembris. Scd̄a sb̄ Zorobabel in vere, xij. die mensis Marcij post reditum eorum de captiuitate babilonica. De qua habetur. j. Esdre. iiij. Tertia sub

Feria quarta post iudica

Iuda machabeo in hyeme.xv.die mēsis casleu.i.nouembris,facta post ꝓphanationē tēpli per anthiochū De qua dicit.j.Machab. iiij. In illa die dedicatōis templi ihus venit hierl'm ſm legem,et ambulabat in templo in porticu Salomonis. Et ideo euangelista tēpus hyemis expssit, vt daret differētias int' alias dedicatōes tēpli, ⁊ vt iudeoꝝ corda inuidie et iniq̄tatis frigidissima fuisse demonstraret ⁊c. Moraliter. In hac parte fit mentio de tribus factis que ad spūalem sensum de tribus charitatis effectib' applicari possunt. Primo ꝙ hyems fuit in dedicatione.
Secundo ꝙ ihesus ambulabat in templo.
Tertio ꝙ iudei postulabant certificari d' xp̄o
Sic aīa deuota templum dei viui habens charitatem ⁊ dilectionem dei facit magnam dedicationē ⁊ festum xp̄o in hyeme cōtempt' terrenorū amenū ⁊ ambulatorium viriū aīe interiorū.et mentem erigit ad desiderium eternorum. Nam vt videmus naturaliter int' alia elementa,ignis nobilius ē ⁊ maxime actiuū. Inter alia etiā elementa agit ⁊ cōsumit ea ⁊ in suā cōuertit formā et silitudinē,sic apparet in ferro ignito carbone ⁊ alijs metallis
Ideo ratione sue actiuitatis ⁊ subtilitatis dicit ph'us,ij,celi ⁊ mundi. Nihil est nobilius igne. Sic intra omnia humana nihil est maioris actiuitatis amore qui in omnib' opat'. Quilibet enim querit amicicia ⁊ amorem ⁊ nullus eligeret viuere sine amicis.viij. Ethi. Ideo dicit' in aut'. Quibus modis naturales filij legitimi efficiunt'.§.illud. Coll'. viij. Nihil amore vehementius. Unde non solum habet reijcere et consumere sibi ꝯria impedientia,īmo inflāmare corda vt dura et aspera nō sentiantur. Sicut patet Gen̄.xxix. in Jacob qui septem annis seruiuit pro Rachel.et iterū septez.et videbant' sibi dies pauci pre nimio amore ad eam. Si igitur amor de re transitoria et vili est tam vehemens q̄nto magis de re nobilissima stabili ⁊ omni d'lectatōe plena,s.deo. Qui enim deū diligeret omnia plandimenta seculi cōtemneret et vilissima reputaret. Unde ꝓsper in li. de contēplatiua vita. Et recitat' de peni.dis.j.si q̄s semel.§.ergo. Si charitatē deo exhibeamus, seculi blandimenta cōtemnimus ⁊ omnia q̄ difficilia sunt humane fragilitati vel aspera vident',etiam cū dilectōne ꝑficimus Ualida em̄ est vt mors dilectio, virtuti enim mortis dilectio compat',quia nimirū mentē quā semel cepit a dilectōe mundi funditus occidit Charitas enim ſm eundem in loco p̄allegato est recta voluntas ab omnibus terrenis, atq̄ presentib' prorsus auersa, iūcta vero d'o inseparabiliter et ignita quodam igne spūssctī a quo est ⁊ ad quē refert'.intensa sup̄ omnia q̄ carnaliter diliguntur excelsa affectionū oīm potentissima ⁊ diuine contemplationis auida. A. In quibus verbis singulariter tres effectus notātur ip̄ius charitatis amoris siue dilectionis,qui enim per charitatem deum diligit
Totaliter cuncta transitoria contemnit.
Integraliter se deo coniungit.
Et cordialier superna desiderat et appetit.
Dico primo ꝙ qui per charitatem totaliter deum diligit ⁊c. Hoc enim notatur in eo ꝙ tempus dedicationis fuit in hyeme. Naz quando ignis subtrahit suam virtutem a terra.et sol splendorem,nihil aliud restat nisi frigus,et desiccatio terrenoruz fructuum. Sic quando homo suum amorem totaliter vertit in deum sibi magnum festum facit, et cuncta alia a deo amara frigida ⁊ insipida putat Sicut qui mel gustat,omnia alia desipiunt Sic qui dulcorem diuine dilectionis semel gustauit,omnia terrena redduntur sibi insipida. Quare dicit Gregorius. Gustato spiritu desipit omnis caro. Exemplum in Paulo qui raptus in tertium celum gustans scintellam diuine dulcedinis pre amore nimio oīa exteriora contempsit,et arbitratus est vt stercora vt christum lucrifaceret Sic sancti martires seipsos omnibus tormentis subiecerūt vt tandem relicto corpore ad deum quem toto corde dilexerunt in mundo,peruenirēt ad fruendum in celo. Reuera istis hyemps erat in h' mūdo,q̄z total'r calore dilectōis in deuz tendētes quasi frigidi sine dilectōnis calore omnia extra deū contempserūt. O quantus ardor dilectōis Laurentium Agnetem inflāmauerat.q̄ dum exterius flāmis corporalib' vrerentur.refrigeriū frigoris putātes pre nimio amore,dolorem corpalem dulcedini cōparauerunt. Charitas em̄ oīa facilia reddit, quia qui amat non laborat.j.Cor.xiij. Charitas omnia suffert,omnia sustinet. est enim ignis qui non dicit sufficit. Et ideo quodam modo videt' esse infinite virtutis, cui omnis labor,omnis dolor,modic' esse videt', et q̄si

nihil Sicut de Jacob habet cui ꝓpter amorem rachel videbant dies pauci pre amoris magnitudine. B Unū amor ꝑm Ouidium de arte amandi quattuor habet ꝓprietates. Nā eū quē amat querit honorare, nō recusat ꝑ eo laborare, excutit fastidiū, et inducit solaciū. Et ꝑm illas quattuor ꝓprietates Cyprianꝰ helenā depinxit, que dea amoris appellabat circumrotata in quattuor rotis In ꝑma rota scriptū erat honoro In circūitu ille versus Est amor sulsus in honore laude repulsus. In secunda rota scriptum erat laboro, et in circūitu eiꝰ ille versus Balnea mille mei labor ⁊ zelus pharisei, i, diuisi. In tertia rota delector, in circumitu ille versus. Amor egregius vel dulcor inocciduus. In quarta rota consolor, in circūitu ille versus. Sūt mens os visus amātis carmina risus Ad ꝓpositum. Homo q̄to deuz plus amat maiorem ei honorem vbiq; signis impendit et ille amor quo ad sententiā ꝑmi versus ꝑt dici sulsus, quia q̄ deū hic amat cum signis honorando, ipse deus reamando eū sibi gloriam ꝓmittit ⁊ honorem cōicat. Marci, viij Qui me cōfessus fuerit corā hominibus. id est per signa verboꝝ me glorificando coram hominibus, cōfitebor ⁊ ego eum glorificando corā patre meo. In secunda rota scriptuz erat laboro, ⁊ in circūitu eiꝰ balnea ⁊c. Per h̄ intelligit quanto deus ab homīe magis diligit, tanto minꝰ oēm laborē quē ꝓpter eū facit etiā nec mortē sentit. Hieronimꝰ in q̄daz sermone. Nihil amātibꝰ durū, nullus labor difficilis, amemꝰ ⁊ nos christū et facile videbit oē difficile, hec Hiero. Ex aūt in tertia rota scriptū erat, delector, ⁊ in circumitu amor egregiꝰ ⁊c. Nā vtiq; q̄to magꝭ diligimꝰ deū tanto maiorē dulcorē in eo sentimꝰ, ⁊ amaritudinē huiꝰ mōi fugimꝰ. Exemplū de beato Bernardo q̄ in libro d̄ amore dei sic d̄t. Saporē q̄dem sentio dulcē adeo ꝯfortantē, vt si ꝑficeret in me vltra nihil q̄rerē. Ex aūt in q̄rta rota scriptū erat ꝯsolor, ⁊ in circūitu, sunt mens ⁊c. Sic reuera qui aliū diligit quicq̄d est in eo sibi complacet et consolationem inde accipit: placet sibi visus, risus, verba et facta, sic qui deum amat, quicq̄d deus circa eū agit in nullo tristat, sed semper consolat interius. Augustinus de moribus ecclīe contra manicheos Nihil tam durū atq; ferreuz q̄d amoris igne non vincat ꝓpter quod et idem dicit, xiij. cōfes. Verus amor nō sentit amaritudinē sed dulcedinē, q̄r soror amoris ē dulcedo, sicut soror odij ē amaritudo. C Dico scd̄o, q̄ qui deū recte diligit integralr se deo ꝯiungit. Nā in eo q̄ hō cor suū deo totalr aperit ꝑ affectōz ipe se infūdit oīb; viribꝫ aīe ⁊ quasi ambulādo in eis eas trāsformat ꝑ dilectiōem in suij p̄ius silitudinē ⁊ deiformitatez Exemplū respice ferrū cum igni appropinq̄t Sicut dicit Cris, in natura sua permanens ꝑ applicationē ad ignem, sic liquescit in igne. vt nihil sensibus de eius materia percipiat, sed totum in igneaz qualitatem conuertit sic anime amanti deum contingit spūaliter. q̄ ī sua natura integra permanens ꝑ influentiaz sui amati, quando perambulando interiora eius illuminat, vnius fiat speciei cum eo, vt dicit apostolus, Qui adheret deo vnus ē spiritus cum eo. Et Hugo, q̄ amor est talis vigoris q̄ amantem in eius similitudinem quē amat transformat. Exemplum in deuotissimo patre nostro Francisco qui ex diuino amore ⁊ cordis desiderio et viribus anime tātum ebulliebat in deum q̄ terrena nihil sibi sapiebant. et sic vnitus fuit cum deo ⁊ deiformis factus ⁊ in deuz transformatus q̄ sicut in passione christus vere plagis in pedibus manibꝰ et latere dextro fuit vulneratus, ita corpus beati patris fuit vere plagis insignitum. Unde de eo doctor egregius Bonauētura scribit dicens, q̄ quemadmodum latus saluatoris dextrum fuit lancea transfixuz, sic et latus huius sancti fuit rubruz cicatrice obductū, et sicut de latere xp̄i exiuit sanguis ⁊ aqua nostre regenerationis, ita de sancti huiꝰ latere sepe exiuit sanguis mirifice. Similitudo clauorum erat in manibus ⁊ pedibus, scz nigra q̄si ferrea. Ipa vero clauorū acumina oblonga et rotūda, et quasi repcussa a superiori parte manuū et in interiori pedum que d̄ ipsa carne surgentia carnē reliquam excedebant. Claui etiaz erant quasi nerui continui et duri, sic carni innati, et dum a parte qualibet p̄merentur ad partem protinus oppositā protinus resultabant, quis vero operabatur hec miracula, certe ille in cuius amore tantū exarsit, vt in eius similitudinē transformaretur. D Tertio dico q̄ qui deum vere diligit totis visceribus ad deum affectat eleuari, et in eius consolatione inseꝑabilr vniri. sic ignis ardēs nō quiescit inferiꝰ, sed sꝑ sursum

Feria quarta post iudica

mouet̃, vsq; quo consequit̃ orizanta, iij, celi.
Sic charitate incensus hic inferi⁹ quiescere
neq̃t q̃ pie ⁊ suauit̃ de⁹ ihabitat, etiaz ipsas
vires aĩe ꝑambulãdo dulcedine gratie conso
let̃ donec facto circulo vltimo satiatiuo ⁊ ve-
ro p̃ncipio firmiter satiet̃. Vñ Aug⁹. In qui
etũ ẽ cor meũ domine, donec veniat ad te. Et
apl's ad Phil. j. Cupio dissolui ⁊ esse cũ xp̃o.
Et Ro. viij. Quis liberabit me de carcere,
mortis hui⁹ Sed cur de⁹ creaturam tam no
bilẽ spũm limo ⁊ fimo sociauit in amore tan-
to vt etiã ipsa aĩa exuta ꝑm. Aug. ꝓpter appe-
titũ ad corp⁹ retardet̃ vt nõ sic totaliter in sũ-
mum trinitatis celũ feratur. Respondet ma-
gister ĩ sentẽtijs. q̃ ꝓpter hoc animã limo soci
auit, vt ostenderet̃ qualis coniunctio erit vbi
spũs spiritui diuĩo cõiũgit̃ si tanta cõiunctio
⁊ amor ẽ inter lutum ⁊ spiritum. Sic insepa-
biliter cõiungi deo summo bono fini ordina
to ⁊ vltimo, anima incarcerata corpe summe
desiderat, ⁊ p⁹ delictum sponsuz icurabiliter
languet. ⁊ in omni re fastidit donec ad deũ ve-
niat. Dicũt em̃ oẽs vires aĩe xp̃o. q̃usq; aĩam
nr̃am tollis ⁊c̃, q. d. O vita et tota cõsolatio
nr̃a xp̃e, q̃usq; aĩam nr̃am, cui⁹ vires sumus
tollis, i. ꝑmittis sic post te clamare, suspirare
et lãguore insanabili cruciari. Si tu es xp̃s
si es saluator, si es amator, si pi⁹, si misericors
oñde nobis palã faciẽ tuã sine velamĩe, nõ in
enigmate sz re, et loq̃re nobis clare de tua im
marcessibili gl'ia ⁊ salui erim⁹. In nullo eniz
alio ꝯsolari possum⁹ nisi in te. Vñ post resur
rectionẽ ille amorose ⁊ dilecte filie magdale-
ne querẽti sponsũ et dñm ⁊ mgr̃m suũ nõ ẽ sa
tisfactũ ꝑ angelicã rñsionẽ et visionẽ vt reci-
peret consolationẽ. Et ideo cum paululum
pertransisset spiritus angelicos inuenit quẽ
diligebat anima sua. Iocundus est transit⁹
a contẽplatõe creature trãsire per dilectionẽ
in cognitionẽ simplicis essentie, cognoscere
ꝑpetuitatem existentie, profunditatem sapiẽ
tie. Inueni, ait, quem diligit anima mea nõ
exprimit quis ille sit, q̃ in cantico amoris, ĩ-
mo in amore diligentis nõ tantũ verba pen
sant̃ quantũ affectus. Unde Aug. O iugum
sancti amoris q̃ feliciter oneras, q̃ dulciter
illaqueas, q̃ suauiter strĩgis. q̃ vtiliter vris
q̃ subtiliter vulneras, et q̃ salubriter sanas.
Hec em̃ est regina aliarum virtutũ et a-
lias quasi ancillas regit. Unde quidam do-
ctor per modũ dyalogi recitat dicens, q̃ om-
nes virtutes erant cõgregate volentes inter
se reginam eligere que p̃esset eis et eas rege-
ret in omnib⁹. In electiõe discordabãt, hĩc ĩ-
de dantes vota sua. ita q̃ quedã elegerũt hu
militatem eo q̃ radix sit omnium virtutum.
Alie iusticiã eo q̃ vnicuiq; dat qd̃ suum est.
Alie aũt patientiã cũ soli ꝑfecti exercent se in
hac virtute. Alique virginitatẽ que soror est
angelorum. Alique prudentiã, ex eo q̃ Sa-
lomon sup̃ salutem ⁊ omnẽ pulchritudinem
dilexit eã. Sicq; ipsis virtutibus discordan
tib⁹ cõpromiserũt in rõnẽ ⁊ quicq̃d faceret rõ
ab omnibus ratum haberi deberet, que sur-
rexit et de electione seu promissione se ꝓmit-
tens, ipsasq; virtutes prius multipliciter cõ
mendando, ex eo q̃ plures regali honore iu-
dicabat esse dignas. Simplicitati aũt ascri-
psit, q̃ illam que pre omnib⁹ eminet prius ñ
nouerunt, ideoq; subiunxit. Nunc ergo que
sit que regina a nobis facienda est. Intentũ
meũ audite in hac parte. Amor dei merito in
omnibus bonis virtutibus antefert̃. In cu-
iuscunq; homĩs cor illa aduenerit, cetere vir
tutes tanq̃ pedisseq̃ conueniunt, ⁊ ipsam vt
reginam sequũt̃, peccata vero tanq̃ quoddã
eis cõtrarium fugiunt, que statim ab ea tan-
q̃ ligna arida ab igne cõsumunt̃. Peccata p̃
terita atq; grauia et multa in ei⁹ aduentu de-
lent̃. Iuxta qd̃ saluator de maria magdale-
na ait. Remittunt̃ei peccata multa quoniam
dilexit multũ. Item ipse amor dei in homi-
ne non potest esse ociosus, nõ vacu⁹, non in-
fructuosus. Alie autem virtutes quas vos
regali honore dignas esse iudicastis, etiam
viciose seu male opari possunt. qd̃ sic patere
potest. Et primo de humilitate. quia est qui
se nequiter hũiliat, ⁊ interiora eius plena sũt
dolo. Eccl. xix. Simil'r ⁊ de prudẽtia ptz q̃ ẽ
quedam prudẽtia spũs. alia autem carnis et
hec viciosa est. Rom. viij. Unde virginitas
alieq; virtutes si charitate non iuuentur eti
am si vsq; in finem durauerint. nihil prosunt
Sic et apostolus de quibusdam virtutibus
declarat. j. Cor. xiij. dicens. Si habuero tã-
tam fidem vt montes transferam, et si chari-
tatem non habuero nhihil mihi ꝓdest. His
motiuis auditis virtutibus placuit quod fe
cerat ratio ⁊ approbauerunt omnes eius ele-
ctionem, ⁊ sic regina seu imperatrix inter om
nes virtutes facta est, quia quicquid ab ip-
sa imperatur, deo gratum est, et a se reputat

eē factū, eo q̄ ⁊ deꝰ charitas est. j. Joh. iiij.

Secunda pars in qua notat̄ rep̄hensio obiectiōis, ibi. Loquor vob̄ ⁊c̄. q. d. Satis ap̄te loquor vobis frequēter scz q̄s ego sum, ⁊ tñ nō creditis mihi. Et ideo dico vobis certū testimoniū p̄ris. Nā op̄a q̄ ego facio in noīe patris facio cuiꝰ gl̄iaz ⁊ laudē q̄ro, ⁊ nō meā ꝓpriā hec inquā testimoniū ꝑhibent de me. q̄s vel q̄lis ego sū. Nā mlta talia feci op̄a que nulla creatura facere p̄t, ad huc tñ nec factis nec v̄bis vultis credere. Et rō ē, q̄r nō estis ex ouib̄ meis, s. innocētes et humiles. Et q̄r vocē meā nō auditꝭ credēdo in me, nec obediēdo seq̄mini sic̄ oues mee, nā oues mee vocē meā audiūt. obseruando mea mādata, ⁊ iō tāq̄ pastor bonꝰ ꝯgnosco eas ⁊ sequūt̄ me gressib̄ meritoꝝ vsq̄ ad pascua vite eterne q̄ da bo eis nec rapiet eas quisq̄ de manu mea, i. p tāte ⁊ custodia, ꝓbat̄ q̄r habeo a p̄re, q̄d dedit mihi p̄r, s. deitatē origīal̄r maius oīb̄ ē, a qua oīa ꝓcedūt, oīs ptās in celo et in terra Et per consequens mihi nec meis potest q̄s violentiam inferre. quia ego et pater q̄ est deus omnipotēs deitate ⁊ potestate vnū sumus. Moralit̄, vox cuiuslibet p̄dicantis verbū dei ē vox xp̄i, quam quilibz volens annumerari ouib̄ xp̄i in pascuis celorum libēter audire debet, et humiliter imitando obedire, q̄r beati qui audiunt v̄bū dei ⁊ custodiūt illud. Lu. xj. Dicit Alber. lib. j. de animalibus, q̄ philomena cantat q̄n ouis incubat. Et cām aliqui platonicorum assignauerūt dicentes. q̄ oua nō viuificarēt̄, nisi philomena cantaret sup̄ ea. Et Albertus dicit. puto hoc eē veꝝ, q̄r cātꝰ ille cōfert ad viuificationē ꝓ tanto q̄ sp̄ūs leuis ⁊ calor eleuans sāguiuē in eis facit cantus iocunditatez ⁊ desideriū gaudij, et talis est magis viuificans. Sic in ꝓposito. homo ouis incubat qui habet in ꝓposito vt aliq̄d opus bonum faciat et pariat ad cuius viuificationē, vt scz tale opꝰ ad vitā ⁊ effectū ꝓcedat. multū confert cantꝰ deuotus p̄dicantis ⁊ exhortantis populum ꝑ verbum dei, q̄r ꝑ hoc sp̄ūs leuis per deuotionē sursum erigit̄. ⁊ calor diuine charitatis incendit̄, vt ꝓpositum boni op̄is citius ad effectū meritorie ꝓducat̄. Est igitur verbuz dei cū omni diligentia audiendū, et ne inutiliter euanescat in corde semp̄ seruādū. q̄r ꝟm Aug. vt recitat̄. j. q. j. Interrogo. Verbum dei nō est minus q̄ꝫ corpus xp̄i. ideo quanta solicitudine seruamus quando nobis corpus xp̄i ministrat̄ vt nihil ex eo de manibus nostris in terrā cadat, tanta solicitudine obseruemꝰ. vt verbū dei q̄d erogat̄ dum aliud aut cogitamus aut loquimur d̄ corde puro pereat, q̄r non minus reus erit qui verbum dei negligenter audierit. q̄ꝫ ille q̄ corpus xp̄i sua negligentia in terram cadere ꝑmiserit. Hoc attendebat illa d̄uota xp̄i filia magdalena, que vt verba melliflua magistri sui integraliter ⁊ ꝑfecte caperet, retīeret, et vt perficeret sedebat secus pedes eius vt audiret verbū illiꝰ. In quo notare debemus qualiter verbum dei sit fructuose audiendum, s. cum.

Discreta aurium attentione.
Sincera cordis meditatione.
Plena corp̄is et op̄is executione.

Primo verbum dei debet discrete attendi quod notat̄ in eo q̄ dicit̄ magdalena audiebat verbū illius. Nam homo sapiens ⁊ prudens nō q̄dcūq̄z verbū debet memorie commendare, sed tantū verbū illius, s. xp̄i. Auditus em̄ in aīa est, sicut os in corpore. Nam sicut os omnes cibos recipit. bonos aūt et sapidos in ventrē mittit. malos vero ⁊ insipidos reijcit ⁊ repellit. Sic auditus hoīs qui omnia habet recipe. nihil debet retinere. nec memorie cōmendare, nisi sit edificatorium ⁊ vtile. Fictiones autē fabularum que quādoq̄z immiscent̄ exemplariter ad excitandū homines siue animos attentos reddendum siue ꝓpter alia debent repellere, et inde extracto nucleo veritatis paleam fictionis excutere. Cuiꝰ heu oppositū in multis experit̄. q̄ paleam fictōis retinēt ⁊ seruant diligenter. Sz nucleū doctrine veritatis nō aduertunt. Cū em̄ aliquis ab eis inq̄rit quid p̄dicator dixerit, nihil nisi fabulas recitare sciunt. Plures hodie fabulas sequunt̄ et huiusmodi vanis q̄ꝫ doctrinam sinceraz christi. De quo p̄dictū fuit. j. Thimo. iiij. A veritate quidem auditum auertent, ad fabulas autem conuertent̄ Cuius ratio est. quia ex quo interius in corde pleni sunt mundi insipientia et vanitate, exterius nihil eis sapit nisi vana. Sicut stomachus ꝟm doctrinam Auicenne. Si in se continet materiam peccantem decipit appetitum. vt quod homini sanum est nō desideret sed quod sanitati est ꝯriū plus ꝯcupiscit. sic pctōri ⁊ mūdano nihil sapit nisi conueniens

Feria quarta post iudica

Eccl.xxj. Audiet luxuriosus verbū prudētie et sapientie ⁊ displicebit ei, et proiciet illud post dorsū suū. G. Qd oñdit in fabula quadā Ouidij quā narrat Aug.j.d ciui.dei. de alexandro paridi filio pamidis regis troyanorum. Hi cū semel ꝓpe troyā in silua iuxta q̄ndam fontē dormiret sibi apparuerūt tres dee. scilicet dea sapie dicta pallas, dea fortitudinis dicta iuno, dea pulcritudīs ⁊ luxurie, s. venus ad fontē sedentes. Ad q̄s q̄rta supueniens dea discordie pomū aureū lr̄is aureis inscriptum greci det pulchriori. in fontē ꝓiecit. Hac aūt occasiōe tres dee cōmote certauerūt que pulcritudine alijs deberet p̄ferri eligētes paridē sibi iudicē. Cui dea sapie ait. Si iudicauerit vt mihi pomū det, faciam te sapientiorē mūdi. Et ea fortitudinis. Si mihi eū dabis faciā te fortiorē terre vel mundi. Sz dea luxurie ⁊ pulchritudinis, si mihi eū adiudicauerit habebis pulcriorē in tota troya ⁊ in orbe. Et tūc paris valde deficiēs verba veneris suscepit. cui ⁊ pomū pro vita voluptuosa adiudicauit. Per alexandrū paridē, mūdani, luxuriosi, et vani designat, qui q̄nq̄z lz raro in siluā id ē eccl̄iam in q̄ hoīes sūt arbores florentes faciētes fructū bonorum operum veniūt. ñ cā deuotiōis sz visiōis. accedūt etiā fontē, i. sermonē veritatis. Juxta quē nō diu vigilanter attēdūt, sz somno deprimunt, aut vanis phantasijs mulierum rapiunt, q̄bus tūc tres dee apparent. Prima gratia dei, que est dea sapie que stimulat hoīem in verba dei. vt attente audiat. qd si fecerit facit eum sapientiorem mūdi. Scda est cōscia propria dea fortitudinis: q̄ stimulat vt mundetur ⁊ pulcrior iudicet. qd homo si fecerit. erit potentior ⁊ fortior terre. Vñ Greg. in collecta. Nulla timet aduersitas. si nulla dominetur iniq̄tas. Tertia dea luxurie ē vanitas mūdi, hec stimulat vt adamet ⁊ pulcrior iudicet, promittit em̄ dare omnē voluptatē huius mūdi, huius vocē oēs audiunt sapiam spernētes ⁊ fortitudinē easq̄z p̄dicātes nobiles pro salute aīarū contemnunt: et vanitati se subijciūt. Contra quos dicitur Sap.iij. Sapiam et intelligentiam q̄ abijcit infelix est, et vana est spes illorū et labores sine fructu. Hoc considerans Eccl̄iastes dixit Ego eccl̄iastes fui rex hierl̄m, et ꝓposui ī animo meo querere ⁊ īuestigare sapiēt de omnibus que sunt sub sole. Et vidi cūcta q̄ sub sole sunt. et ecce vniuersa vanitas ⁊ afflictio spiritus, puersi difficile corrigūt, et stultorum infinitus est nūerus. Eccs.j.et.ij. H. Secūdo verbum dei debet deuote meditari. Dz enim homo ab omni exteriori strepitu eē abstractus ⁊ recollectus cum omnibus sensibus tam exterioribus q̄z interioribus in domo mentis ibi quiescere ⁊ sedere. ⁊ verba audita medullitus corde meditari, sedēdo ⁊ q̄escēdo aīa fit prudēs. vij. phisi. Sic magdalena sedebat secus pedes dñi ⁊ meditabatur, iuxta illud ps. Meditabar in mandatis tuis que dilexi nimis. Unde Cris. Quemadmodū nō ꝓdest cibus nisi fuerit masticatus et in stomachū descenderit, sic nō proficit ad salutē verbum dei solum audire, nisi cum fuerit intellectui ⁊ memorie traditum. Et sequit cibus qui in stomacho seruat ille confortat, et sermo qui in memoria manet ille lauat. Ex quo pz q̄ sicut cibus materialis nō pōt habere suū effectum q̄ est corpus confortare, nisi intrinsecus in stomacho conseruetur vsq̄z ad eius digestionem sic nec cibus spūalis aīe qui est verbū dei p̄t saluare nec viuificare aīam que est effectus eius, nisi verbū auditum in aīa custodiat ⁊ bñ masticet vsq̄z ad opis expletionem. Quare dicit Lu.xj. Beati qui audiunt verbū dei ⁊ custodiunt illud. In signū huius Maria mater domini verba diligenter audiuit ⁊ memorie tradidit. Sicut habetur Luc.ij. q̄ conseruabat omnia verba hec, s. xp̄i conferens ea in corde suo. Quare qr sicut cibo materiali corpus reficit ⁊ sustentat, sic verbo christi anima virginis ⁊ cuiuslibet fidelis reficit, roborat ⁊ in vita conseruatur. Unde Innocentius tertius vt habet extra de offi. iudi. ordi. c. inter cetera. q̄ ad salutē spectant populi christiani, pabulum verbi dei permaxime sibi noscitur eē necessariū, quia sicut corpus materiali, sic anima cibo spirituali nutrit, eo q̄ non in solo pane viuit homo sed in omni verbo qd ꝓcedit de ore dei. In hūc igit finem vt sancte aīe non fame ꝑiclitentur. sed frequenter verbo dei reficiātur, statuit predictus papa vt episcopi viros ydoneos ad sancte predicatōis officiū assumant. qui sibi plebes cōmissas vice ipsorum verbo edificent ⁊ exemplo. Unde q̄ verbum dei sit cibus anime, patet ex eo q̄ aliqui sancti patres tantū ex verbo dei fuerunt recreati. q̄ in tribus vel pluribus diebus corporalem cibum non sumpserūt, vt habet in vitas patrū multis exemplis. Tertio homo debz

audire verbū dei ⁊ ꝓ posse ope adimplere. Nihil em̄ valet ꝟbū dei audire: corde meditari, nisi etiā ope īpleat. Jacobi.j. Estote factores ꝟbi ⁊ nō auditores tm̄ fallētes vosmetipos. Precepta em̄ diuina vt in pluribꝫ sūt de opa bilibꝫ, ⁊ iō nō sufficit audit⁹ nec meditatio nisi ope īpleat. Jac.j. ꝓpter qd̄ dr.j. Ethi. ꝙ illi q̄ sūt ꝯtēti scia morali absq; ope, sūt sil'es illis qui attēte medicos audiūt, sꝫ nihil faciūt eoꝝ que dicūt. Et sicut isti nō hn̄t corp⁹ bn̄ curatum sic nec illi aīas, ⁊ sic vtiq; vnusq̄sq; fallit̄ et seip̄m decipit, si credit ꝙ ad vitā eternā sufficiat verbū dei audire ⁊ ope nō adimplere. Vn̄ apl's ad Ro.ij. Nō auditores legis, sed factores iustificabūt̄. Ergo si cupim⁹ nō falli nec decipi ope adimpleam⁹ qd̄ ore p̄dicam⁹ vel aure audim⁹. Math.v. Qui fecerit et docuerit h̄ magnus vocabit̄ in regno celorum. Sꝫ q̄ sit cāvel rō ꝙ tot boni p̄dicatores viri illumiati in scia ⁊ doctrina tā paucos cōuertūt. Dico ꝙ illa est potissima rō. qꝛ sic ipsi dicūt, docent ⁊ nō faciūt. sic alij audiunt et attendunt et nō credūt. Vn̄ de pe.di.ij.§.opponit̄. Infelix ē p̄dicator q̄ alios illuminādo ip̄e tenebrosus ⁊ reprobꝫ efficit̄. Et qꝛ tales ita sūt reprobi ⁊ tenebrosi. ideo cecos illuminare nequeūt nec eis credit̄ nec fides dictis eorum adhibet̄. Unde de ipsis est quemadmodū de cassandra. De qua recitat Ouidius que erat filia regis Priami soror Alexandri paridis, que petiuit a phebo deo sapientie, sapīam sibi dari, qua posset prenosticare futura. Qui post multas instantias annuit isto pacto, vt ip̄a sibi post acceptam sapientiam cōiugio inseꝑabili cōiungeret̄. Cassandra ꝟo libens annuit voto dei, sed accepta sapientia reddere qd̄ promisit contempsit, nec voluit cū eo amplius ꝯuersari. Phebus g̊ ob criminis detestatōeꝫ hac eam pena adiudicauit vt q̄tumcūq; vera ꝓphetauerit, eadem tn̄ a nemine credi possent. Unde cum paulo post vrbis troyane excidiū ꝓphetaret, n̄ potuit tn̄ a ciuibꝫ credi. Unde sequebant̄ non solū ipsius mors sꝫ etiā totius ꝓpl'i ciuitatis. Reuera sic istis diebꝫ multi petūt sapīam, i. verbū dei, vt libēter audiant̄, dicentes illud qd̄ scribit̄ Judith.ix. Da ꝟbuꝫ in ore meo. Appetūt em̄ alijs p̄nosticare celi p̄mium et tartari supplicia. Hec enim sunt terrentia et attrahentia. Deus igitur multoruꝫ preces admittit et cōcedit, sꝫ cūctis eo pacto, ꝙ cū fuerint sciētes ⁊ ꝟbum dei habentes ꝙ animas suas deo copulent et opa virtuosa agant, s̄m ꝙ ip̄e Johānes hortat̄ dicens. Diligentes eū non solum noīe sed ope et ueritate.j. Joh.iij. Sed multi tales sunt nimis ingrati, qꝛ cuꝫ fuerint de inscijs facti scientes et verbum dei gratiose in ore habētes, ex hoc fastu supbie intumescunt, pulchras et gratiosas mulieres visitāt curias magnatorum frequentant. et hac ratione se a deo separant. quare si multa bona p̄dicent, miracula faciant, eis tamē non credit̄ quia quod verbis predicāt moribus repugnant. Job.vj. In ventum verba profertis supple ad credendum ⁊c.

Tertia pars in qua

notat̄ ⁊c. Ubi nota ꝙ iudei audientes doctrinā xp̄i quasi obstinati nō valentes audire veritatem per seuiciam lapides sustulerunt vt xp̄m lapidarent. sꝫ pius ihesus vt eoꝝ rep̄meret seuiciā dulciter eis dixit Multa bona opera ⁊c. Et dicit ex p̄re. ne illa videatur sibi arroganter ascribere. Ad quod iudei dixerunt de bono opere non lapidamus te, sed d̄ blasphemia contra deum dicta. cum sis pur⁹ homo ⁊ creatura, vsurpatorie facis teipsum deum. quia dixisti pater tuus est deus. ⁊ mō dicis ego ⁊ pater vnū sumus. Et etiam ꝙ sis equalis virtutis et potentie deo patri ⁊ sic vsurpas tibi illud quod est ꝓprium dei, et ꝑ cōsequēs blasphemas, quare s̄m legē nobis datā. vt scribit̄ Leui.xxiij. debes lapidari. Sed xp̄s exclusit a se crimen blasphemie sibi īpositum dupliciter. Primo per scripturā dicentem. Nōne scriptū est in lege vestra. dij estis qd̄ est dictū de omnibꝫ sanctis et ꝓphetis, q̄ ꝑticipatiue dicuntur dij nō essentialiter, ⁊ si illos hoīes scriptura noīat deos ꝑticipatiue ad quos sermo dei factus ē, ⁊ tn̄ nō blasphemat, g̊ minus ego quē pater misit in mundū et sanctificauit nō blasphemo. dicendo me eē filium dei. Secundo probat hoc idem ex testimonio operum dicens. Ille qui facit opera q̄ nemo facere pōt nisi de⁹ nō blasphemat dicendo se esse deum. sed ego sū talis, ergo de me potestis cognoscere qualis ego sū. Ideo si nō vultis ꝟbis meis credere, operibus credite que me ostendunt in patre ⁊ patrē in me esse cuius virtute opera facio. Et vt hoc miraculo ostenderet de manibus eorum exiuit deitatis virtute, licet vellent eum tenere.

Feria quarta post iudica

Moraliʒ in illa pte spēaliʒ tractaʒ ō blas
phemia ex lege ꝛ p̄cepto xp̄i phibita ꝛ puni
tiōe mortis corrigenda. Pro q̄ notādū, q̄ qz
blasphemare est aliq̄d dicere vel negare qō
diuino honori derogat ꝛ maledicere siue pu
rare nomen dei, ē etiā diuino honori deroga
re. Jō indifferēter vnū p̄ reliq̄ hic vtar iura
re ꝛ blasphemare. Nā vt vidē illud ē vul
gare, ybleuma siue enigma, q̄d ē optimū ꝛ pes
simū. Aut cōiter rndeʒ q̄ lingua, ex fm qō expo
niʒ, ē optimū ad comedēdū, ſz pessimū ad de
trahēdū vel obloquēdū. Sz illud aliʒ declara
ri pōt, qō ē optimū qñ bñ vtiʒ, ſz pessimum
qñ male vtiʒ. Ide ē illud p̄ulegiū boī de
dit p̄ ceteris aīalib, vt p̄ linguā mētis p̄cep
tū exponeret, et in oib deū laudaret, ſz illo ab
utiʒ hō qñ deū lingua blasphemat, p̄ nomen
sanctū ei frīuole iurat ꝛ maledicit. Et hō lin
gua taliʒ abutēres, digni sūt punitōe ꝛ p̄ule
gij loquēdi amissiōe, qz vt habeʒ extra de re
gula, Licet, di. lxxiij. c. vbi, et. C. de iudeis, l.
iudeos. P̄riuilegiū mereʒ amittere q̄ p̄cessa
sibi abutiʒ potestate. In signū but multi in
articulo mortis loq̄lā amittūt piculose, qz dū
deū glorificare et laudare potuerūt eū igno
miniose blasphemauerūt. In eo enim q̄ q̄s
peccat in eodem puniʒ, sicut patet in diuite
q̄ blasphemando ꝛ male iurādo lingua pec
cauerat, in lingua cruciabaʒ in inferno. Debz
nāq̄z q̄libz hō cauere blasphemiā, qz ē pctm̄
blasphemie.

Omnib aliis pctis est grauius.
Hic et in inferno puniʒ acrius.
Damnatione eterna certius.

Primo est oibus aliis peccatis grauis, qō q̄
dem patere pōt. Nā in illo peccato infert cō
tumelia deo in p̄pria p̄sona cui aliq̄ pctōres i
ferūt cōtumeliā in rebus suis. Nam fur vel
raptor infert deo tm̄ ꝯtumeliā in rebus suis
ꝛ in reb seruoꝝ suoꝝ. Et iā homicida in ser
uis suis. Sz blasphem infert ei ꝯtumeliaz
in p̄pria p̄sona, et ideo nō paꝝ displicet p̄nci
pi deo blasphemia, multū em̄ displicet p̄nci
pi qñ ei contumelia inferʒ in subditis suis, ſz
ampli displicet, qñ in eo q̄ ē de familia p̄pria
sed lōge ampli qñ in filio vel filia, et sup illa
qñ inferʒ ei in p̄pria p̄sona. Et ex sili cā pōt etī
am argui sic. Si conuiciū dicaʒ alicui bur
gensi, magna est offensa, sed maior militi, sed
longe maior si dicaʒ p̄nципi. Ergo in infini
tū maior ꝛ maxima si infinito maiori ꝛ maxi
mo pctō em̄ a p̄sona grauaʒ. extra de excel. p̄
la, tanta. Dñs cū in peccato blasphe
mie ꝓuiciū dicaʒ deo, q̄ in infinitum est maior
omni alio dño terreno, ita blasphemia vt ita
dicam in infinitū excedit alia peccata. Et rō
qz offensa intendiʒ et remittiʒ fm sublimita
tem p̄sone. Item blasphemus peior est ydo
latra, ex eo q̄ ydolatra honorem suum aufert
deo ex ignorantia, blasphem aūt nō solū ho
norē aufert, sed etiā cōtumeliā infert ꝛ scienti.
Item peior ē iudeis. qz iudei obturauerunt
aures suas audita blasphemia et signa dolo
ris oñderunt, xp̄iani aūt blaphemi ad blas
phemiā rident ꝛ iocundant. Itē peior hereti
cis. qz hereticꝰ loq̄ʒ ea q̄ credit esse vera, blas
phemus vero cōtra cōsciam suam de deo di
cit qō scit nō esse dicendū. Item etiam peior
cane, qz canis non mordet dñm suū ꝛ bñfac
torē suum. Ipse vero blasphemus dñm ꝛ be
nefactorem suū dilacerat, mordet: et flagellat
et etiā vulnerat. De quo loquiʒ Aug. in q̄dā
omel, dicens, Xp̄s flagellatꝰ est flagellis iu
deorum flagellatur ꝛ blasphemijs falsorum
xp̄ianorum. Nec q̄s cogitare debet q̄ cōsue
tudo illa pessima boīm aliquē a grauitate ex
cuset, imo magis aggrauat, quia tanto sūt g̃
uiora pcta, quanto diutius infelicē aīmā de
tinent alligatā, extra de cōsue, cū tanto. Per
uersa em̄ cōsuetudo ex diuturnitate tpis ñ al
leuiat crimē ſz poti auget, xxiij. q. j. Scisma
et de simo, nō satis. Hō Secō blasphe
mia hic et i futuro acri punit, vñ Leui, xxiiij.
dicit, q̄ egressus filius mulieris israhelitis q̄
peperat de viro egyptio iuratus est cuz viro
israhelitico. Cunq̄z blasphemasset nomē dñi
et maledixisset ei, ductus est ad moysen qui
misit eum in carcerē, donec nosceret quid iu
beret dñs. Qui locutus est ad moysen. Educ
blasphemū extra castra, et ponēt oēs qui au
dierūt manus suas sup caput eī. et lapida
būt eū omnes p̄ple. Et deinde diuulgabat le
gem de blasphemoꝝ pena di. Loquere ad fi
lios israhel, homo qui maledixerit deo por
tabit peccatū suū. et qui blasphemauerit no
men dñi morte moriaʒ, et lapidibus obruet
eū multitudo p̄ple. Nā p̄ius papa statuit. Ut
habetur xxij. q. j. si q̄s. Qō si quis p capillū dei vel
caput iurauerit vel alio mō blasphemia vsus
fuerit cōtra deū, si est in eccliastico ordine de
bet deponi, si est laicus anathematizari. Et
si per creaturas quis iurauerit, q̄ acerrime

dz castigari: et ſm leges tal' iurās vltiō ſup-
plicio dz puniri. In autē, vt nō luxurlēt circa
mediū, z extra de maledic. c. ſtatuim⁹. hz: q ſi
q̄s ⁊ deū vel aliquē ſctm̄ maxīe beatā ỹginē
blaſphemare p̄ſumpſerit dz ſeptē dieb⁹ dñi-
cis p̄ foris eccl'ie mālfeſte ſtare duz miſſa dī.
nec pallio nec veſtimētis veſtiri. ſz corrigiam
circa collū hze, et ſeptē p̄cedētib⁹ ferijs ſextis
ſeiunare in pane et aq̄. nec dz ingredi eccliaz.
ſz inq̄ntū pōt dieb⁹ q̄b⁹ ieiunat dz tres refice
re pauperes p'les vel pauciores ſm ei⁹ abūdā-
tiā. ¶ Vñ refert Greg. in li. dyalogo. q̄ q̄
dā bñs puerū q̄nq̄ āno: quē tenerrime dile-
xit, et nimis delicate nutrieb. cōſuet⁹ erat no
men dñi blaſphemare. Quadā die cū p̄ eius
teneret eū in brachijs et blaſphemaret, cla-
mauit puer. Mauri hoies. i. nigri venīūt et
volūt me tollere. q̄d cū dixiſſet nom̄ dñi vt ſo
lit⁹ erat blaſphemauit. et ſtatim extinct⁹ eſt.
Si igit de⁹ in puero q̄nq̄ āno: ſic ſe vindi-
cauit de blaſphemia. nūq̄d p̄cet adultū iuete
ratis i h̄ pctō. certe nō. qz ſi h̄ nō. tū in futu-
ro puniet tales. ¶ Vñ cū q̄dā miles p oculos
dñi in ludo iuraſſz. p̄z⁹ ocul⁹ ex capite exi-
liit et in aliā ceciđit. Recitat etiā Damaſ. q̄ in
bononie p̄tib⁹. duo q̄dā cōpatres fuerūt: z a-
mici. q̄b⁹ ſit in ꝓcluio diſcūbētib⁹ allat⁹ ē gal
lus coct⁹. quē vn⁹ in fruſta ꝓcidit z piper cū
legumie ſupfudit. q̄ facto dixit vn⁹ eo:. ſic di
uidas ipm. q̄ ſi ſctūs ¶petr⁹ velit eū reinte-
grare nō poſſit. Cui alt̄ etiā rñdit. etiā ſi xp̄s
iuberet nō in p̄petuū reſurgeret. Ad hāc vo-
cē repēte gall⁹ viu⁹ ſurrexit z pulmis exiliuit
alas more ſolito percuſſit z cecinit. z excuſſis
plumis totū pīp ſup ipos aſpſit. et illico ſacri
legi z blaſphemi in aſpſiōe piperis lepra per
cuſſi ſūt. et in poſteros eo: p̄mānſit hereditā-
ria ⁊c̄. ¶ Tertio blaſphemia int̄ē. Hā
blaſphemia ē p̄ctm̄ i ſpm̄ ſctm̄. ſ. q̄d nec h̄ nec
in futuro remittit. Mat. xij. Spūs blaſphe
mie nō remittet. Hz ꝫ h ibidē dr. Omne pec-
catū blaſphemie remittet hoīb⁹. Rñdet aſta-
xañ. in ſum. q̄ ſi blaſphemia fiat ex coactōne
peccat ꝫ patrem. ſi ex deceptōne cōtra filiū. ſi
ex certa malicia ꝫ ſpm̄ ſctm̄. ſcōm em̄ verita-
tē eſt ꝫ trinitatē. appꝛopꝛiate tū p̄ctm̄ cōmiſ-
ſū ex infirmitate dr ee ꝫ patīē cui potētia ap-
pꝛopꝛiat. cōmiſſū ex ignorātia ꝫ filiū cui ſapi
entia. cōmiſſū ỹo ex certa malicia ꝫ ſpm̄ ſctm̄
cui bonitas appꝛopꝛiat. q̄d etiā dr irremiſſi-
bile. Sed h ē triplr. Uno mō negatiue. ſ. q̄
nullo mō p̄t remitti. vt p̄ctā demonū z dāna-
torū. Alio mō ꝫrie. ſ. q̄ h⁹ ꝫriā diſpoſitiōem
ad remiſſionē. vt p̄ctā. que fiūt ex certa mali-
cia. q̄ dicūt irremiſſibilia. i. valde de difficili
remiſſibilia. Tertio mō p̄uatiue. ſ. q̄ in ſe nō
eſt aptū natū vl' dignū remitti. vt q̄libz pec
catū motale. Si g̃ blaſphemia fiat ex coac-
tōe vel deceptōe dr remiſſibil'. qz ſecū hz cāz
annexā diuine mīe p̄uocatiuā ad remiſſionē.
Si aūt blaſphemia cōmittat ex certa mali-
cia. tūc dr eē irremiſſibilis. nō: qz nō poſſit re
mitti. vel qz nō remittat. ſz qz nō hz ſecū cām
motiuā ad remiſſionē. Et de hac dr in autori
tate allegata ſpūs blaſphemie. id ē blaſphe-
mia illata ex certa milicia. et q̄libet alīd pec
catū factū ex certa malicia eſt irremiſſibile. i.
vix vel difficulē remiſſibile. qz nullā excuſati
onē hz. Cū igit difficulter remittat et directi
ctius agat ꝫ deū. et a cōſuetudine q̄ſi innatū
q̄ pauci ponderāt ei⁹ grauitatē. nec de eo pe
niteant vel cōfiteant. videt certi⁹ eē de dāna-
tiōe. Dz igit bō cauere ab illa dānoſa z plcu
loſa ꝫſuetudine. ſeipm moderare z alios cor
ripe facientes. qz in his ſcz maledicēdo vl' blaſ
phemando. dat vera et infallibilis oſtenſio
filioꝝ dyaboli q̄ in loquela illa diſtinguūt a
filijs dei et ab heredib⁹ celi. vt declarari p̄t i
tali exēplo. Fuit q̄dam rex hñs vxorē et qua
vt putauit tres filios habuit. Cū aūt quadā
die cū eo vxor cōtenderet. paſſionibus mota
ei improperauit dicēs. Tu credis ex me tres
filios habere. vnus tū tm̄ eſt tu⁹. nec voluit
ſibi quis ille legitimus eſſet indicare. Nunc
vxore defuncta pater ad mortē cepit egrota-
re. faciensq̄ teſtamentū filio ſuo legitimo oīa
dimiſſit poſt mortē. Inter filios contētio fuit
facta. q̄s inter eos heres eēt. et cā deducata ē
ad iudicē. q̄ p̄cepit vt pater eo: mortu⁹ ad ar
borē ligaret. et ille qui direct⁹ in cū ſagittam
mitteret hereditatē eſſet poſſeſſur⁹. duo ỹo il
legittimi ſagittauerūt. et tertius ſagittare no-
luit et offenſis alijs duob⁹ dixit ſe non poſſe
p̄rem ſuū ſagittare. h cognitū erat q̄ ipe erat
legittim⁹ filius et data ē ei hereditas ⁊c̄. Hīle
iudiciū fecit Salomō. iij. Regū. iij. Sic filij
dyaboli nō dei. nō curāt xp̄m patrē oīm no-
ſtrū. nec matrē mīe ỹbis ꝫtumelioſis vulne-
rare vel ſagittare verbis blaſphemis. In ſig
nū q̄ hereditatē nunq̄ habebūt gl'ie celeſtis
quoꝝ heu ē maior numer⁹. Tertius filius. ſcz
q̄ deū blaſphemare p̄timeſcit honorez deo et

Feria quinta post iudica

sanctis tribuit, hic ver⁹ heres ēxp̄i et vitā ēternam possidebit.

Feria quinta post iudica.

Rogabat ihesum quidā phariseꝰ vt māducaret cū illo luce, vñ. Scōm plinium et Isidoꝝ, lupus est aial multū vorax et magne astutie ad p̄dādū. Nā em̄ noctu p̄de gratia ad ouile p̄git, ne canes eiꝰ sentiāt odorem p̄ ventū leuit̄ vadit. Et si aliq̄ cāu pes eiꝰ calcādo sup aliq̄d strepitū facit, ip̄m pedē duro morsu castigat. De q̄ narrat Ouidiꝰ. li. j. metha. q̄ iupit̄ deꝰ celi postq̄ attēta corruptōne totiꝰ hūani gn̄is cū dīs vniuersis p̄siliū celebrasset q̄ totū genꝰ hūanū diluuio submergi deberet, primo voluit p̄sonal̄r ad mūdū descēdere, et trā sub alia specie circūire, si crimina q̄ de hoīb⁹ dicebant̄ ēent vera videret. Iste ḡ humana indutꝰ imagie descēdit in terrā vbi cū lychaonē nequissimū quēdā tyrannū visitaret, qui q̄dem lychaon pato sibi q̄dā lecto in domo sua ip̄m occulte occidere attēptauit, ꝓt̄ qđ dictꝰ lychaon ab ipo mutatus est in lupū et vt lupus vlulare cepit et vagabundus p nemora circūire. Rei aūt veritas fuit illa. quia cum multi essent cōfederati ad bellandū cōtra iouem regē cretbe, q̄ se deus a suis subdit̄ faciebat credi, et vtēs magic⁹ artibꝫ adorari explorādo exercitu inimicoꝝ mutato habitu vsq⁹ ad archadiā tādē venit, vbi fraudulēt̄ a lychaone receptꝰ nocte paratꝫ insidiꝫ lychaon ip̄m occidere attēptauit, ꝓpter qđ iupiter terrā suā sibi abstulit. sꝫ et mortem prudenter p̄cauens ip̄m in mortem et in siluam fugere coegit, vbi diu rapinis et latrocinijs vixit, et sic mutatus in lupū non īmerito dictꝰ fuit. Recte charissimi talis lychaon lupus videt fuisse ppl's iudeoꝝ peruersus. Cōstat em̄ q̄ summꝰ iupit̄ dei filiꝰ assumpta humana imagine p incarnatiōez ad terrā noscit̄ descēdisse. Iuxta illud Baruth. iij. Postea i terris visus est et cū hoīb⁹ cōuersatus est.

Domū etiā lychaonis, i. iudeoꝝ ꝑ̄m voluit p̄sonal̄r visitare. Judei vero lupino more fraudulenter deuorare eū et occidere cum q̄ quesierūt lente sub specie pietatis, nūc ꝓbis. nūc factꝫ inuadētes ne eoꝝ fraudulentiā agnoscerēt, et in lecto crucis pato et intento morerēt. R. In hunc fin̄ etiam phariseus dē q̄ p̄ñs text⁹ loquit̄ eū ad mēsam suā inuitat vt q̄ al's de nullo rep̄hendi vel capi poterat, saltē in mēsa vbi maior est familiaritas i cibo sumēdo et colloquendo capet̄. Bartho. brixien̄. in glo. sup illo ꝓbo om̄s. xxviij. q. j. Om̄s, dicit q̄ facilius quis decipit̄ inter epulas, sicut herodes deceptus in mēsa amputari fec̄ caput. Johis baptiste, xxij. q. iij. Unusquisq⁹. Xp̄s igit̄ filiꝰ dei noscēs omia etiā cogita eoꝝ peruersa falli nō poterat, id est mortem quā ip̄i in lecto crucis sibi parauerūt scieuit et potuit p resurrectionē euadere, et in penam eos dispgerevt quasi lupi egentes miserabilit̄ p orbē vagarēt̄. Hāc penā eis Oseas p̄dixit. ix. c. dicēs. Abūciet eos deꝰ meus. q⁹ nō audierūt eum, et erūt vagi in natiōibꝫ. notant̄ dicit, q⁹ nō audierunt eum. Ipse nanq⁹ xp̄s, vt oēs saluaret ad oēs docendo accessit ad pctōres vt eos ad pn̄iam vocaret ad amicos, vt ad deuotionē eos excitaret, ad pauperes vt inopiā eoꝝ subleuaret, ad diuites et pharisēos vt superbiam coꝝ cōfutaret et vlā veritatis doceret. Hec em̄ est rō quare rogatus a phariseo domū eiꝰ intrauit. vt dicit in themate. Querit̄ cū xp̄s diuersis peccatoribus et pharisēis comedendo cōicaueri. et bibendo, an etiā xp̄ianis liceat excōicatis et ab ecclia diuisis comedendo et etiā hmōi pticipare. Et videt̄ q⁹ sic exemplo xp̄i. In oppositum est illud qđ habet̄ in can̄. xj. q. iij. c. sicut et in tribus capitul' sequētibꝫ, q⁹ cū excōicato nullꝰ dꝫ pticipare nec loquēdo nec salutando nec bibendo nec comedendo. Pro quo notandū, q⁹ duplex habet̄ excōicatio, sc̄z maior et minor. Maior excōicatio est que dr anathema, que hoīes sepat a sacramentis ab ingressu eccl'ie et a cōione fidelīū, ita q⁹ om̄ia bona que fidelibus a sacramentis eccl'ie, siue merito passionis xp̄i, siue meritis om̄ sc̄oꝝ siue deuotoꝝ fideliū prouenīunt, tali excōicato nō p̄sūt ad salutē, nec etiā ꝓpria bona, q⁹ sicut ramus aridus et putridꝰ in viridi arbore et fructuosa nō ē susceptibil' hūiditatis radicis, cuius sit alijs cōiunctus in arbore, sic excōicat⁹ licet cōuerset cum hoīb⁹ in ecclesia q⁹ caret gr̄a que est vita spūalis talis est mortuꝰ aridꝰ et putridꝰ nec susceptibilis meritorum, nec quoꝝcūq⁹ bonoꝝ eccl'ie. Talis ḡ vt cognoscat se separatum ab hoīb⁹ bonis et etiā a societate fideliū et cōione sanctoꝝ in celis non dꝫ intrare eccl'iam que sibi interdicit nec ad orandum nec diuina audiendum nec

in valuis eccl'ie nec manifeste stare, qz sp ptinacit faciês ꝺ: peccat mortalit. Cõcedit tñ si bi vt eo citi⁹ satisfaciat et illumiet ꝙ in eccl'ia isto tpe intdicto ꝟbũ dei audiat dũmõ diuina nõ celebrãt. z ꝙ simpl'r p eccl'ias trãsire possit Leter i etiã xpiani tenent talẽ excõicatũ vitare, ꝙ nec osculo nec saluratõe simplici nec in mẽsa vt ꝓdictũ ẽ debent sibi cõicare, z ꝺ faciens incurit ipo facto i minorẽ excõicatiõez, z peccat etiã mortalit. Ex cõsequnti ꝓuat etiam oibus bonis eccl'ie vsqz ad absolutõez. Hoc attẽdere dñt boies q̃ iudeos secũ pmittũt stare in cõuiuijs. ludẽdo, loq̃ndo, q̃ grauit peccãt mortalit quotiẽscũqz ꝟ fecerint. Hz Hz querit an aliq̃ cãu lz excõicato tali pticipare. Dicũt doctores ꝙ sic. ꝑm ꝙ notat in istoꝟsu. sez. Utile lex bũile: res ignorata necesse. Utile ppter vtilitatẽ meã, et ne ip̃e cõmodũ habeat: possũ pticipare excõicato loq̃ndo. Item ppt vtilitatẽ aie ei⁹ eũ exhortãdo: possũ etiã et loqui. Lex ppter eandẽ legẽ que ẽ viro z vxori. Uxor em põt cõicare viro et ecõuerso. Dumisse sit ẽ in filijs seruis ancill'z mercenarijs Res ignorata. Ignorãtia ei ibi excusat, nisi sit ignorantia crassa. Necesse Necessitas excusat vt in pegrinis z viatoribꝫ et hmõi. Hz Sed qrit, qñ q̃s in illã excõicatiõz incidat, dico ꝙ qñ q̃s incidit in hereſim dãnataz et nouam sectã fingit et de sacrãẽtis aliter sentit ꝙ romana eccl'esia ꝓdicat et obseruat, vel si quis esset defensator vel fautor hereticorũ. Item q̃ pturbat psonam eccl'iasticaz vl' iniectione manuũ violentarũ, vel qui exactionaret eos contra libertatem eccl'iasticã. Itez qui incẽdit vel frãgit eccl'iam vel aliq̃d enorme int⁹ cõmittit, rapiẽdo forte de altari corpus xp̃i, altare destruẽdo, frãgẽdo crucem z hmõi. Item cũ q̃s per se vel p aliuz falsificat lras pape cum fautoribꝫ suis, vel cũ q̃s vtit scienter litteris apostolicis etiã ab alijs falsatis. In his em̃ casibꝫ excõicat taz cito perpetrat delictũ et ꝺz ipo iure excõicatus. Item illa excõicatio etiã infligit a iudice quãdo iudex aliquẽ excõicat vel facit denũciare de cõtumacia, vtputa nõ veniẽdo ad iudiciũ vl' recepta citatõe pemptoria. et venire contemnit siue quia maliciose seip̃m occultat, siue alias impedit, ne citatio ad ip̃m veniat. Secunda excõicatio ẽ que ꝺz minor. Illa tm̃ sepat a sacramentis, s. ꝙ boies excõicati minori excõicatõe non debent suscipere sacramenta, et illa infligitur ipo iure hoi q̃ñqz quo ad deum tantũ, aliquãdo quo ad deũ z quo ad eccl'iaz Quo ad deũ tm̃ infligit qñqz cito peccatũ mortale cõmittit, etiã sola cogitatõe. Sap. j. Peruerse cogitatões sepant a deo, qui em̃ peccat mortaliter sepat⁹ est a deo z traditus sathane xi. q. iij. audi. Et si talis recipit sacramentum eucharistie vel cetera sacramenta eccl'ie recipit ea ad damnationẽ suam et non ad salutẽ, de coha. cleri. et mul. c. fi. Sed quo ad deuz et eccl'esiam infligitur ipso iure, qñ quis communicat excõicato sacrileginũ cõmittit, notorius fornicator, symoniac⁹ paup̃ oppressor, raptor manifestus, publicus vsurarius. meretrix, et oẽs notorij pctores. Hec Innocen. de sen. excõi. in glo. sup. c. j. Patet per hec q̃d sit ad argumentũ cõtrariũ dicendũ, scz i his que ad salutẽ anime ptinent, vt reductõis informatiõis et correctiõis causa põt quis excõicato excõmunicare, sicut xp̃s cõmunicauit cum pharisei⁹ et peccatoribꝫ comedendo et loquendo zc. Hz Quãtũ nunc ad euangelicã ꝓsecutionẽ est sciendum ꝙ sancta mater eccl'esia cupiens filios suos saluare p totam quadragesimã. tã ꝟbis qz factis xp̃i oñdit, qz grata sit sancta pnia deo, angelis dilecta et pctoribꝫ vtilis et necessaria. Et qz citi⁹ et facilius credimus exemplis qz dictis. Jo hodie ponit exemplũ apertissimũ vnius peccatricis, que pniam agens suoꝝ peccatoruz a xp̃o misericorditer veniã obtinuit et gratiã Et ꝑm hoc sunt tres partes.

In prima notat mulieris exemplaris cõuersio. ibi. Ecce mulier zc.

In scda amoris peculiaris ostensio, ibi. Uides hãc mulierem.

In tertia saluatoris salutaris remuneratio, ibi. propter qõ dico tibi.

Quantũ ad primam

ptem ꝺz ꝙ quidam phariseus. i. diuisus moribus ab alijs z vita. Mozaliter p hoc qõ ꝺz hic. Maria semper cõiuuantes venit ad querendũ ihesũ, notat fructuosa cõuersio z exemplaris peccatricis aie p peccatũ a deo longe elõgate. Uidemus enim naturaliter nihil q̃escere, sed continue moueri donec ad principium et verum originẽ et locũ proprijũ quiescat ijj. pbi. In hũc finẽ lapis petit deorsũ terraz ignis surs̃ sperã igneã. flos solez. Sicut igitur in aduentu patris puer ridet et letat, q̃-

Feria quinta post iudica

si de formali principio suo, sic omnia animã-
tia adueniente sole ridere dicuntur, et gaude
re transsumptiue, quia vegetabilia arbores
flores et plante oēs se extendūt, florēt et sursū
se eleuant, et soli quasi formali principio se in
clinant, quod maxime in solsequio apparet,
q̄ sole oriente se agit, et versus solem vertit,
sed occidente iterū se claudit: et ideo dicitur
sponsa solis. De qua narrat Ouidius li. iiij.
metha. q̄ fuit q̄dā nympha dicta elysia quaz
phebo multū dilexit, sed de viro suo facta ze-
lotipa, p eo q̄ etiā aliam virginē amaret, pdit
ꝑginē patri, q̄ ipam puellā viuaz in terrā fo-
dit, et sic ipa elysia recupasse amorē solis per
ditum estimauit. Uerūtamen sole cōtra eam
irato noluit ipsaz amplius diligere. Ipsa ve
ro solem immoderate diligens non cessat ip
sum omni die respicere, et vbicunq̄ se vertit
oculos ad ipsum inclinare cupit, sed quia sol
sibi non miserabatur, ideo ipsa in semetipsa
emarcuit et defecit z in florem qui dicitur sol
sequium mutata fuit. Hec pro tanto propo-
sui, q̄ de⁹ oīm tam visibiliū q̄ invisibiliū
rex extat principiū. Ex mgro. ij. sentē. distī. j.
A quo sunt omnia z in quem reducuntur,
duodecimo methaphisi. ¶ Anima
sponsa christi magis dilecta que etiam sin-
gularem bonitatis sue influētiā accepit, de-
bet solū in eo letari. nec in allo q̄escere terre-
no ipm toto corde diligere: nec vnq̄z mentis
oculū ab eo ꝓtere. Si aūt cōtingat ipsaz per
petrī zelotipā fieri q̄ sol iustīcie dedignatur
eam p miscōiaz vltra respicere, sed potiꝰ vili
pēdere z vitare. Eccī. xij. Altissimꝰ odio habz
pctōres, debz statim se ad ꝓpm solez iustīcie p
deuotionē z amarā cōtritiōem cōuertere per
ipius imitatiōz eū sequi, z ad oia virtutū pū
cta, ad q̄ eum ipe sol iustīcie cōuertit menta-
liter inclinare z in florē honeste cōuersatiōis
finaliter se mutare. Et ꝑculdubio si aīa pecca
trix taliter se ad sponsum suū cōuertit, et mu-
tat. ipe versa vice ad aīaz se misericorditer cō
uertit z indulgētiā et veniā ei cōcedit. Zach.
j. Cōuertimini ad me in toto corde vestro, et
ego cōuertar ad vos. Sup quo dic Gratia-
nus, de pe. dis. j. Cōuertimini. ¶ Conuer
sio ꝺr quasi cordis vndiq̄z versio. Si aūt cor
nrm vndiq̄z a malo ad deū cōuertit mox sue
cōuersionis fructū meret, vt deꝰ ab ira ad mi
sericordiā cōuersus petī ꝑstet indulgentiam
cuiꝰ ꝓmo ꝓparabat vindictam. ¶ Volēs
igitur se fructuose cum magdalena ad deum
conuertere et christum misericorditer inuent
re debet.

Cor ab exterioribus totaliter abstrahere.

Affectum in deum et post deum infatigabi-
liter dirigere.

Effectū amoris in operibus realiter ostende
re. ꝓpter ꝺz q̄libet cor suū ab exterioribꝰ tota
liter abstrahere, z nihil de eis cōtra deū ama
re. Hoc docet forma cordis quod superius
est latū z apertū, z inferius strictū z clausum
Ad innuēdū q̄ solū ea q̄ sursum sūt ꝺz ama-
re z desiderare z inferiora nō admittere, nisi
ad necessitatē, z alia refutare vt stercora. Jux
ta exhortatiōem apli. Colī. iij. Que sursū sūt
sapite, nō que sup terram. Cuiꝰ rō est. q̄ oīa
que sunt in mūdo et in terra vana falsa z insta
bilia sūt et peruersa. Malignitas modo in
mūdo tantū inualuit, obtinen sq̄z victoriā. q̄
nihil reputat humilis sz malignosus. pauꝑ
nō amat, sz pecuniosus. q̄etꝰ z pacificus sper
nit, sz brigosus, clamorosus exaudit, castus z
tpatus nō querit. sed venereꝰ gulosus, et sic
mō querso oia fiunt. ¶ Et est in mundo
q̄dammō sicut in curijs dñorum fieri ꝙsueuit
fm q̄ de quodā gartone recitatur, q̄ dicebat
tria fieri i curijs, que si bñ fierēt se mō oppo-
sito haberēt. ꝓmū q̄ peiꝰ sūt vestīti, remoti
us ab igne locant. ¶ cōm qui plus esuriunt
debilius procurant. Tertium qui posterius
ponuntur citiꝰ de mēsa vocant, et sic ꝺ mūdo
isto, s. in seculo nequā, vt cōiter omnia aliter
fiūt q̄z fieri deberēt seu dñt. Ideo cor nostruꝫ
abstrahere debemꝰ a mūdo z eū nō diligere.
Juxta illud. j. Joh. ij. Nolite diligere mun-
dum neq̄z ea q̄ in mundo sunt. Nā ea que in
mūdo sūt diliguntur aut ꝓpter delectatiōz aut
ꝓpter vtilitatē. Si ꝓpter delectatiōz, expimur
q̄ delectatio illa vana, falsa. infidelis z insta
bilis est. Dilectio nāq̄z inordinata sive carna
lis viri z mulierꝫ videt maximuz delectabile
eē, que nequaq̄z terminari absq̄z maxima dece-
ptiōe z amaritudine potest. Dum em̄ mulier
putat se solā amari a dilecto latēt decem vel
plures diminuētes eiꝰ amorē z econuerso q̄
vix iuenit vbi amor solūmō maneat imper-
mixtꝰ. Ex quo sequit maxima dissensiōz cor-
dis amaritudo, sicut in isti patet p Ouidiuꝫ
lib. iiij. metha. de elysia spōsa solis. que dum
solē ardenter amaret, ipe aliam puellā lentho-
coe pulcerrimā ita ardenter amabat q̄ mūduꝫ

qñq illumiare obliuiscebat et qñq tardius ꝙ ꝙsueuerat surgẽs, qñq horã sui ort⁹ anticipãs. Ido mũdi regimẽ dimisisse videbatur ordoq rerũ ꝓpter ꝟ mirabiliꝫ turbabat. Quo facto elysia facta zelotypa solis adulteriuz patri fillie lenthocoe reuelauit. q eam viuam in terram fodit, ad quã sol radios suos vertens ꝫ ipsam mortuam nõ volens resuscitare eaz in virgam thureã trãsmutauit z thus eⁱ⁹ ad sacrificãduz sibi z aliis numinib⁹ ordinauit. Ecce charissimi finẽ amoris z falsitatem, elysia estimauit se ꝑ cũctis amari a sole. q tñ aliã magꝭ dilexit, z sic ipa ꝑ dolore emarcuit. Lenthocoe viua sepelit z nihil nisi fũmũ, i. famaz post se reliq̃t. Sol amicũ se oñdit. q false amicitiã recusauit. Hãc falsitatẽ z finis amari tudinẽ attẽdere dñt viri z mlieres dũ solẽ splẽdere respiciũt. Attẽdaꝫ istabilitas z falsitas amoris dũ thurẽ ascẽdere vl̃ solsequiũ videt marcere ꝙsideret finis amaritudinẽ. q̃sto eñ amor itẽsior ẽ duoꝝ in sociatõe, tãto amarior est finis i sepatõe, extrema ei gaudij luctꝰ occupat. Prouer. xiiij. vñ Jacobi. iiij. Adulteri nescitꝭ, qz amicitia hⁱ⁹ mũdi inimica ẽ do, q ꝙ voluerit eẽ amicꝰ hⁱ⁹ secli, inimicꝰ dei ꝓstituit.

¶ Secdm qõ i ꝟ mũdo diligit ẽ bonor et gloria, z ꝟ ꝓꝓ vtilitatẽ z lucꝝ. Quãte aũt ista bilitatꝭ hec fuerint oia z falsitatꝭ, pz in nr̃is ꝑ decessorib⁹, q oẽs miserabiliꝫ relinq̃ntes potentiã honorẽ et gl̃iaz siue abundãtiã diuitiarũ pauper mortui sũt, nec q̃q̃ secũ detulerũt ps. Ne timueris cuz diues factꝰ fuerit hõ, et cũ multiplicata fuerit gl̃ia domꝰ eⁱ⁹. Qñ cũ interierit ñ sumet oia neq descẽdet cũ eo gloria domꝰ eⁱ⁹. Et seq̃t. Introibit vsq ī ꝓgenies patꝝ suoꝝ z vsq in eternũ ñ videbit lumẽ ps. xlviij. Volens igit eternaliꝫ lumẽ gl̃ie delectabiliꝫ videre, necessario cor suũ ab his oibus abstrahat cũ sapiẽte. Qui cũ oia sub sole inuestigarꝰ eẽt, dixisseq in corde suo, vadaz et affluã delicijs, fruar bonis. et vidit ꝙ hoc quoq eẽt vanitas dixit, q̃d frustra deciperis cogitauit i corde suo abstrahere a vino, i. omni delectatõe mũdi, carnẽ suãz aĩm suũ transferre ad sapiam, s. deũ altissimũ. Eccs. j. et. ij. Sic etiã ista bñdicta et gloriosa maria magdalena q̃ more mundanorũ in vanitate dies suos miserabiliꝫ ꝙsumpsit, quando illuminata interius gr̃a diuina vitã sedam cõsideranit fallacẽ z detestabilẽ, per displicentiam abstraxit cor suũ, z ad fontẽ misericordie mox lauando cucurrit. Vñ Grego. in omel. Nulla turpitudinis sue maculas aspexit lauãdo ad fontẽ miscõie cucurrit. cõuiuãtes ñ erubuit. Nã qz semetipam grauit erubescebat intus nihil eẽ credidit q̃ verecũdaret foris. Lui⁹ tã saxeũ pectꝰ ille hui⁹ peccatricis lacrime ad exẽplũ penitẽdi nõ emollitũt, z abstrahẽdi cor ab hui⁹ mũdi vanitatib⁹ nõ inducũt.

¶ Secũdo dz affectũ in deũ z post deũ infatigabiliter dirigere, q̃ fit q̃n cõtinuũ hz volatũ per desideriũ in deũ sine omni ipedimẽto. Quare Isa. xl. Qui sperãt in dño mutabũt fortitudinẽ suã, assumẽt pẽnas vt aq̃le, volabũt z ñ deficient, i. q̃ de se ipis z reb⁹ trãsitorijs ñ psumũt, ꝫ solũ sperabũt in dño, mutabũt fortitudinẽ ꝓpriã q̃ pigra et tarda z debiliẽ ad sustinẽdũ grauia. sed gr̃a diuina efficiũt fortes z veloces in deũ ꝑ ꝓtẽplationez, sicut aq̃la q̃ �means Isidoꝝ ab acumine oculoꝝ dicit que tã limpidi visus dz eẽ vt cũ in aere sup maria i mobili pẽna deseraꝫ. solẽ irreuerberatis oculis in sue rote circũferentia intueꝫ, nec sui visus acies obtundit, nec claritate solaris luminis disgregaꝫ. vt dicit Ambr. Est etiaz supra alia rũ autũ vires fortis et eⁱ⁹ fortitudo maxieui ger in alister pẽnis Et ideo leuiter sursũ altissime volat. Sic exonerati ab istis trãsitorijs ꝑ gr̃iam coopantẽ ꝑ affectũ leuissime alte ī deũ tollũt. In q̃ sine ipedimẽto deũ dulcissime ꝓtẽplãt. Sicut etiã magnes q̃dã occulta virtute ferꝝ ad se trahit, sic deꝰ occulta ꝓ tute bonitatis sue affectũ mentis vltra vires naturales ad se trahit sursũ z suauitate, ita inebriat ꝙ de nullo alio de post nisi solo deo q̃ tari possit. vñ Aug. j. Confes. Fecisti nos dñe ad te, inq̃etũ est cor nr̃m donec quiescat in te. et ps. Satiabor cũ apparuerit gloria tua. Figuraꝫ et exẽplificaꝫ ī trib⁹ discipulis q̃s xp̃s secũ assumpsit in montẽ vbi transfiguratus ẽ, et ante eos oñdẽs eis gloriã resurrectõis z secreta sue cognitõis, petrus obediẽs. Jacobus supplãtator et mundi ꝓemptor, Johãnes in q̃ ẽ gr̃a. assumũt a xp̃o ad altitudinẽ cõtẽplatõis. vbi xp̃s ante eos transfigurat z apparent cũ eo loquẽtes moyses et helyas. sed eleuãtes oculos neminẽ vidẽt: nisi solũ ihesum, qz aĩa in excessu mentis et alienatõe virtute occulta diuine bonitatis super seipam eleuata sic in xp̃m trãsformaꝫ vt nihil cogitet, nisi iesũ, nihil videat nisi ihesũ, nihil sapiat nisi ih̃m, vñ Dyoni. ad rytũ sm vnam

Feria quinta post iudica

trãslatõz. Cũ tẽpm z oĩa p mẽtis excessũ nul lo inferiori retinaculo ꝓpedit⁹ trãscenderz ab oĩ ꝯcupĩa z cura absolut⁹ z purgat⁹ tũc tãdẽ sic cũcta auferẽs z ab oĩb⁹ expedit⁹ surſũ age ris ad supsubstãtialẽ radiũ diuĩe incõphẽsi bilitatz. Ubi qñ deuota magdalena se p dis plicẽtiã oĩm pctõꝝ totaliꝝ purgauit z ab oĩni mala ꝯcupĩa seliberauit z absoluit. tracta fu it diuĩa ⁊tute z mĩa surſũ in xpm tã vigoroſe vt nullo obstaculo ꝯfusiõis vl' mulieb⁹is e rubescẽtie z pudoꝛis posset ĩpedirí qn trahẽ tẽ ih'm z ducẽtẽ eã qreret z videret. lacrimis lauaret, oscularet' z tergeret. qre dicẽ Greg. in omel'. Cõsiderauit nãqꝫ qd fecit et nolut mo derarí qd faceret, sup ꝯuiuãtes igressa ñ iussa venit, inter epulas lacrimas obtulit, qz ni mirũ ipe eã p mĩaz traxit int⁹ q p mãsuetudi nẽ suscepit forz. Discite g q dolore ardet q fle re inter epulas ñ erubescit. Cogitãti igit' mi hi de marie pnĩa flere magis libet qꝫ aliqd di cere. Et Uñ legit' de ei⁹ ꝯuersiõe, q qdam vice postꝫ se talib⁹ voluptatib⁹ dedit cõuer tere eam volẽs xps ex sua mĩa z ad vĩã redu cere veritatis. ea dormiente talẽ habuit visio nẽ, q multerẽ qndã pulcerrimã in vinis su is speciosissimũ puerꝫ batulãtẽ vidit, que an te eã stans ait. Uis filiũ meũ pulcerrimũ di tissimũ et potẽtissimũ hꝛe in sponsũ. magda lena eũ studiose intuẽs, in ei⁹ mor amorẽ suc censa vehemẽtissime rñdit. Sic. Et dña, nõ habebis eum nisi vitam quã nũc habes reli qs, z vitã sequaris quã ih's pdicat, q cuigila ta qsi amore feruẽs nõ stetit, sz medullit⁹ cor de ꝯmota cucurrit vbi ih'm inuenit. Stans retro secus pedes ei⁹ lacrimis rigauit pedes ei⁹ zc. Tertio dz hõ amoris affectũ oñde re i effectũ opeꝫ bonoꝫ. Jo. iij. Filioli mei ñ diligam⁹ ꝛbo neqꝫ lingua sz ope z veritate Sic em ignis nutrit' p ligna, roborat' z ꝯti nuat' ac firmat', sic dilectio dei p opa ⁊rutũ ro borat' z firmat' z ꝯtinuat'. Uñt aũt h⁹ opa ⁊ rutũ ee ꝯrĩa vicioꝫ, qz fm ypocra, ĩ amphorib⁹ mis. Cõtraria ꝯrĩis curari oꝑtz. Nã morb⁹ causat⁹ ex frigiditate curat' p calidũ z ecõuer so. Sic z vicia si curari dñt, oꝑtet h' fieri p ꝯ rĩas ⁊rutes vt luxuria causata p calorem cu ret' p frigiditatẽ ꝯtinẽtie, gula p tempantiaz loq̃citas p silentiũ. Sic etiã deuota magda lena fecit z sua vicia curauit. Nam man⁹ ei⁹ q añ opa pieratis abhorrebant post cõuersi onem pedib⁹ xpi pium obsequz exhibebant, os eius qõ prius vana z mundana locutum fuit, piũ osculũ xpo infixit, oculis quib⁹ terre na viderat, z nutib⁹ vanis deliquerat xpm tã dulcit intuet z amaras fudit lacrimas, vnde Greg. Quot oblectamẽta in se habuit, tot ho locausta de se fecit zc. ✠ Hz q̃rit' an mag dalena conuersa continentia mentis z corpo ris seruiẽs xpo, ante cõuersionem actuali in continẽtia displicuerit deo, i. querit' an pbarí possit q actualiꝝ peccauerit ope, sicut fortevo luntate et ꝯsensu. Et videt' q ope peccauerit z de facto lapsa fuerit. quia Marci. vi. õz q xps septem demonia ab ea electit. Glo. plena vniuersis vicijs fuit, i. septem pctis crimina li bus, sed actualis luxuria est etiã vnũ de il lis, g. Item Lucas h eã noiat peccatricẽ, sed fm cõem cursũ publice peccantes appellari solẽt peccatrices, g. In oppositum q non peccauit ope, pbat' sic. Nã vt videmus illud pctm cõit' ppẽ pauptatẽ z defectũ ppetrat', sed ipa dines fuit de stirpe regia. fratrẽ lazarum militẽ habuit et sororem Martham, qui diui dentes hereditatẽ patris magdalũ castꝫ, vir magdalena dicta ẽ sibi cecidit, bethania mar the, z magdalene sil'et lazaro hierusalem. Et lõ si magdalena nihil habuisset lazarus frat' eius z martha soror ei subuenissent. nec eam ita ꝯfusibiliter meretricari pmisissent. ꝯclu ditur igit' ꝓpositũ. Scõovbicũqꝫ in sacra scri ptura aliq̃ psona legit' peccasse noiat' locus p sona z tps, sz h' de magdalena nusqꝫ babet', sz Lucas solũ noiat eã peccatricẽ qõ mitius in terptari dz ex regula iuris, igit' Tertio ex euã gelio Johis. Añ sex dies pasce, vbi babetur q dñs discumbebat cum discipulis z alijs, Martha ꝯo mistrabat z ꝯquesta fuit de so rore q eã nõ adiuuaret, Dicit q̃dam glo. Oõ apud iudeos mos erat q ỹgines nõ ad pri mã mẽsã comedebãt sz fulebãt. Quodo mag dalena nõ comedit, ꝓt' iustitiã. nec etiam ier ulebat, qz ex q actualiꝝ lapsa non fuit, viurpa re noluit qõ nõ fecit, nec seruiebat ꝓpter hu militatẽ, qz exq̃ forte ꝯsensu cecidit castaz ỹgi nẽ ex hũilitate p misteriũ se oñdere noluit, et g martha nõ dixisset dño. dic illi vt me adiu uet, si virgo non fuisset. Quarto sic. Quidam famosus doctor compat eam paulo. q sicut paulus propter nimiã supbiam castus per mãsit, sic etiã magdalena cui ex supbia nemo ꝯplacuit. Quinto sup illo ꝛbo nuptie facte sunt, dicũt q̃dam docto, magdalenam fuisse

sponsā z Johānē spōsū. quē ihs de nuptijs vocauit. z iō dicūt magdalenā indignatā cōtra xp̄m, et q̄d potuit ꝯ ei⁹ doctrinā fecit, z more dñaꝝ nobiliū oīb⁹ voluptatib⁹ se imiscuit. Xp̄s ḡ occasio sue culpe fuisset vocādo spōsū qđ nō videt ꝯgruū. sic nec in silū lz spōsum a spōsa recedere, nec religionē intrare, nec ecōuerso sine īnia alterī⁹ ptis. l. cōsūmato mrīmonio. xx.vij. q. ij. sūt q̄ dicūt zc. Ad illa rndē do lect⁹ b⁹ quā ptē voluerit teneat, cū vtrāq; ptiū rōnes sine temeraria assertōe nec ꝯ dictōe sctōꝝ ꝓcedi vl̄ solui possint. Fauēs tū ptī mitiori. Dico ad glo. illā. s. vniuerk vicijs plena fuit, ꝙ illa plenitudo ñ arguebat oīmodā executionē opis. sz bñ oñdit mītitudinem male affectōis. Ad scōm. Peccatrix poterat dici ex vana ꝓuersatōe z moꝝ leuitate, ex q̄bus notorio facta forte etiā plures ad fornicatōis suspitionem induxit.

Secunda pars in qua

notat peculiaris amoris ostēsio. ibi. videns pharisē⁹, murmurabat de xp̄o intra se dicēs. Aut ille cognoscit hāc eē peccatricē aut non. Si nō. tūc nō est ꝓpha nec filiꝰ dei. vt ipe asserit. Si aūt sic. nō est bonus nec sctūs. cū se ꝓmittit tā famosam peccatricē tāgere, et sicō pietatis ope quo xp̄m debebat ꝓmendare temerarie rep̄hēdit. Sed xp̄s sua clementia tā se ꝗ etiam ipam seruitricē p similitudinē duoꝝ debitoꝝ excusauit dicens. Duo debitores. s. pctōres. s. notorius vt magdalena que debebat denarios quingentos, alter vero occult⁹ vt pharisē⁹ qui mīn⁹ debebat. qz nō p scādalū aliquē lesit. erāt cuidā feneratori. s. deo proculpa momentanea penam eternam, et p gratijs datis nō habētib⁹ vñ redderent, qz nō p prijs viribꝫ vel meritis, sed gīa dei absoluūt a peccatis, donauit vtrisq;. s. gīam p quā debitū dimittit. Quis ḡ eum. s. creditorem pl⁹ diligit. Illā qōnem ꝓposuit xp̄s pharisco, volens eū de iudicio malo redarguere q̄ scz se īnocentē z magdalenam peccatricē estimabat. Rndit pharisēus estimo zc. Ignoranter cōtra se īmiam dedit q̄ magdalena plus ꝗ ipse deū dilexit. Et xp̄s alt. recte iudicasti. q. d. nō solum corde me plus diligit ꝗ tu. sed etiam opib⁹ maiorem dilectionem ostendit. Et vt ambor̄ oga ponderaret, cōuersus ad mulierē dixit symoni. vides hanc mulierem zc.

Doctr. In hac nobili muliere ac gloriose pietatis exercitio. nō īmerito oīs mulieres reportāt honorē z glīaz. qz vt videmus naturaliter arbor bona bonos fructꝰ facit z laudabiles. z filijs senatorꝫ z oēs q̄ generāt ab eis liberi sūt z nobiles dicūt. ff. de sena. l. liberos. Sic etiā psona nobilis in aliq̄ genealogia p aliquē insignē ꝓtutis actū nobilitata nō solū ipa est ꝓmēdabilis z digna. vex etiā oēs ꝺ eadē parentela ꝓcedentes dignificant z ꝓmēdant. qz virtutū p̄mia merentib⁹ tribui cōuenit. C. de statutis z imaginib⁹. l. et ꝓtutū. Honor aūt est p̄miū virtutis. illi. et hi. Exēplum hui⁹ habem⁹ Exo. xiij. in Aminadab. q̄ in exitu filiorꝫ isrl̄ de egypto qñ dñs in psecutōe pharaonis siccauit viā p medīū maris rubri et aq̄ ex vtraq; ꝓte alte ad modū muri stabāt timētibus filijs isrl̄ intrare, ipe cōfidēs i dño ꝓmus post Moysen intrauit cuz tribu sua. Ex q̄ facto illa tribus iuda dignitatem regni meruit. Doctr. Sic in ꝓpositō cū in sexu mulieb⁹ exclusa dignissima mrē ḋi per quā oēs mulieres bñ et merito dignificant et honerātur ac veneranť. etiā tā sctā speculū hūane salutis habeat mulier, que aduersarius hūani generis fugiens solū cōfidens in xp̄o. viam amare pnie intrauit. et nobis sequēdi audaciā tribuit. Gloriari ḡ dñt oēs femie z a viris honorari. qz Prouer. xxxj. ꝓcul z de vltimis finib⁹ p̄ciū eius. Et hoc propter tria. scilicet propter.

Promptitudinē clementie z benīuolētie.
Solicitudinē diligētie z ꝓuidentie.
Certitudinē ꝓfidētie z ꝓplacētie.

Est em̄ mr̄ ꝓmo chara z ꝓmēdāda ꝓpter promptitudinē zc. Nā sicut aqua ꝓgelata faciliter liquescit modico calore, sic mr̄ charitate humana statim ꝓpatīt alteri indigenti z clemētiā z benīuolētiā oñdit. qz naturaliter ēm phm viij. de aialib⁹. Mulier est maioris pietatis ḡ vir. Est igīt pia a deo creata z data in adiutoriū viro. s. si tribulatus est. mulier ei solaciū sit. Si ībecillitate grauat⁹ est ei nutrimentū sit. Si infirmitate vallat⁹ est ei medicamentū sit. Est em̄ ois egestatis supplementū. Et iō bene ḋr Eccī. xxxvj. Ubi nō est mr̄ ingemiscet eger. In signū aūt hui⁹ q̄ in muliere est ois clemētia naturalīū. filius dei corpus hūane redēptōis totaliter a muliere decreuit accipe. Eccī. r. Nō est creata iracūdia natōi mulieꝝ. Uñ lz xp̄s quosdā dū hic viueret viros gratos iueniret. nūq̄ tū tā ꝓstantē

Feria quinta post iudica

benīuolētīā ꝛ pietatē īn ꝓpetro Johe vl' Jacobo repit. quātā īn mulieribꝫ sibi deuotꝫ repit ꝛ inuenit, sīc ꝓz ꝓcialr̄ ī Magdalena q̄ xp̄m clementer inunxit. lauit osculabat. Quare dixit symoni. Intrauī domū tuā, aquā pedibꝫ ꝛc. Martha cū pio hospitio suscepit, solicite seruiuit ꝛ misericordit nutriuit. Hi em̄ sūt q̄ ex pietate i cruce pēdētē fugientibꝫ discipul' comitabāt. Mar. xv. Hi sūt q̄ xp̄m p patrias p̄dicātē seq̄bāt ministrātes ei ō facultatibꝫ suis. Lu. viij. Hi sūt q̄ mortuo corpe ꝛ sepulto vngēta aromatica parauerūt Hi sūt que nec tenebrose noctis caligine nec vlla militū armatoꝝ furiosa sentcia trebāt. vt xp̄s de eis dicat illud Mattē. Vbas saltē null' poterat puincere terroꝝ ne nīm comites ꝓsequerent, ꝛc. Et iō rōnabilr̄ ꝑmitus oibꝫ xp̄s isti sexui sue resurrectōis nūciauit triumphū, scies q̄m sup oēm gīaz ē gīa mulieris. Eccī. xxxvi. Gīa sup gīam mlr̄ sancta ꝛ pudorata. Iste sūt aq̄ q̄ sup celos eē dicūt, qz mulieres sup a postolos dilexert In p̄s. Atque q̄ sup celos sūt laudent nomen dñi. Marū gratitudo nō solū in fidelibus elucet mulieribꝫ, sed etiā in gētilibꝫ satis claret, que enim gratioꝝ eē potuit pudica penolope, que vlixis absentiā ānis xxviij. expers cuiuslibet virīl' amoris alteri' expectauit. q̄ quātis affectōibꝫ interim angebat, explicat ipa satis in epla sua dicēs, Hāc tua penolope tibi lenta mittit vlixe, Nil tibi testabas attamē ipe veni. Que gītudine flagrantioꝝ eē potuit porcia filia cathonis, ꝛ vxore bruti, q̄ viro interfecto supuiuere noluit, sꝫ arma q̄bꝫ se statim interimeret postulauit, famulis aūt arma negantibꝫ prunas ardentes trāsglutiuit. De qua sic scribit Marcial' epygra. li. iij. Coniugis audisset fatū cuꝫ porcia bruti, Et subtracta sibi quereret arma doloꝝ Notādū satis ait morte ñ posse negari. Crediderim ħ satis docuisse patrē. Dixit, et ardētes auide bibit in ore fauillas, Et nūc et ferꝝ turba molesta negauit. Que gratioꝝ eē potuit arria priſci ꝓiuge q̄ se sīl' interfecerūt. Illa tñ ꝑus semetipam gladio arria percussit, De q̄ idem Marcial' li. j. scribit sic, Casta suum gladiū cum traberet arria Pęto, Quem de visceribus traxerat ipsa suis, Si qua fides vulnus q̄ feci non dolet, inquit Sed q̄ tu facies ħ mihi pce dolent. Que didone gītioꝝ eē potuit. De q̄ Hiero. ō Jouinianū li. j. Et ꝑgili, enei. li. iij. Hydo sororꝝ pygrani leonis cū carthaginē cōdidisset et ab hyarca rege lybie in ꝓiugiū peteret nuptias distulit cautelose ꝛ tandē ꝓdita ciuitate piram q̄ndam maritī sui in memorīā sichei ꝓstruxit ꝛ semetipsam iecit in medīū ꝛ ardere q̄ꝫ nubere maluit Ro. Sc̄do mlr̄ est chara et cōmēdabilis ꝛc. Nam sīc apis diligēs ē colligēdi disponēdi et regi seruiendi, sic solicitudo ꝛ diligētia mulieris magna ē in regēdo familiā circūspecta in ꝓuidendo, et in oibꝫ artificiosa, et oīs domus est sine ordine que mulieris caret regimine. Et iō vir et mulier nō solū cā ꝓlis coiungūt, sꝫ etiā ꝓpt' amministratiōz yconomicaz q̄ sine muliere cōpleri ñ pōt. Sīc docet Arist. in yconomicis. In signū cuī' dictū ē signant Hēn. ij. Faciam' ei adiutoriū sīle sibi, ō illa mulieris ꝓuidentia ōr ꝓuer. xij. Mlr̄ diligēs corona est viro, et Eccī. xxvi. Gra mulieris sedule delectabit virū suū, Et certe bonam cōfidentiā pōt vir habere in mulierem bonā, quia infirmū boiem nō detestat, pauperem nō aspernat, delīris et senibus famulat, q̄s fetidū tergit, q̄s imūdū purgat, q̄s laceratū reficit. q̄s ebriosū opit. q̄s furiosū patit. Hec oīa bona mlr̄. Beat' ḡ vir q̄ habitat cum muliere sensata. Eccī. xxv. ꝓpter qō dicit apls. j. Cor. vij. Sanctificat' est vir infidel' p mulierē fidelē. Tertio mulier ē ꝓmendāda ꝓpter certitudinē cōfidentie. Sūt bodie mulieres stabiliores ꝛ certiores viris, qz natura viroꝝ effeminata est ꝓpt' intpantiā, mulierū ꝙo natā ꝓpt' tpantiā nimiā reducta ē in solidtatē. Et sīc q̄ndā mulieres erāt brigose ꝛ litigiose. mō ecōtra virī ō bonas ꝛ sanctas mulieres ꝓtendūt, vñ Eccī. xxvj. In duobꝫ ē cōtristatū coꝝ meū, et in tertio iracūdia mihi aduenit. Mlr̄ bellatoꝝ deficiens p impotiā et insensatus ꝓtemptus, et qui trāsgredit a iustitia ad pctm̄. Hic tria notant mala, et de tertio maxīe irascit de', Primū ē ꝓtēdere cū muliere honesta ꝛ eā blasphemare vel iniurijs ꝛ ꝓtumelijs irritare. qō mō cōe est virorū, qui ebrietate obcecati q̄ndꝫ amore alienaruꝫ mulierū infatuati. non considerant bona recepta fidelitatem ꝛ sinceritatē ꝓpriarū. De q̄ Eccī. xxix. Conuicia ꝛ maledicta reddet illi, et ꝓ bonore et beneficio reddet illi contumeliam, Sc̄om malū qō odit deus cū mlr̄ ꝓtēnit virū suum. Mlr̄ nanq̄ fm apl'm est caput mulieris, Et iō sīc oīa membra capitī obedīunt et seruiūt, sic mlr̄ viro suo obedīre debet

ꝛ et fidelit̃ seruire, ſz ꝺ q̃busdã mulieribꝫ ẽ ſic̃ de lupis. Iſſꝺ. ꝺic̃ q̃ lupꝰ diligit valde ludere et ſi põt rapꝛe puꝛꝛ aliq̃ntulũ ludit cũ eo ſz pꝰ ℔ lacerat eũ occidit ꝛ comedit. Sic mulieres delectant̃ ludere cũ viris dũ iuuenes ſũt famulãt̃ eis ad placitũ, ſz ſi ſeneſcãt vl̃ aliquã patiãt̃ infirmitatẽ vel defectũ ſtatim amoꝛe ꝛ ſeruitutẽ ſubtrahũt. eos ꝓbis ledũt ꝛ lacerãt ꝛ aſſociãdo ſe ꝑ adulteriũ alteri viro, ꝓtos cõtenũt ꝛ interficiũt. Nõ nãq̃ q̃s nõ diligit ſtatiz ꝓtenit. Sic em̃ venꝰ deaꝛ pulcerrima maritũ ſuũ vulcanũ turpẽ ꝛ claudũ ꝓtepſit, ꝛ tõ martẽ diligẽs eſt ipo pluries adulterabat Sol aũt q̃ ẽ deꝰ oia vidẽs iſtꝺ vulcano reuelauit, qꝺ vulcanꝰ explozans verũq̃ ꝓperlẽs martẽ ꝛ venerẽ ſil̃ ꝓcubẽtes, cathena ad amãtina tenuiſſima in lecto iuxtẽ colligauit ꝛ eos ita q̃ ſe de illo ſtatu monere nõ poterãt copulãs, ꝛ patefactꝭ ianuis oẽs deos ad aridiculũ ꝛ ſpectaculũ ꝓuocauit, ita q̃ in toto celo fuit notũ. Ad q̃ces aũt neptuni vulcanꝰ eos ſolutꝫ ꝛ venꝰ ꝺ ſolẽ qꝺ ℔ vulcano marito ſuo reuelauerat ĩdignata, meretrices oẽs filias ſuas fecit. Dicũt q̃dã ad lr̃az q̃ venꝰ fuit q̃daz pulcerrima domicella q̃ maritũ habuit turpiſſimũ, in arte bellicoſũ, ſz armigeꝛ amauit ſz qz q̃dã ꝺie plꝰ ſolito moꝛe iuxtẽ dormierũt, ita q̃ ſole lucẽte ipos ſil̃ maritus reperit et ꝓfudit. Dictũ ẽ q̃ ſol ℔ adulteriũ reuelauit. Hic notare dẽmꝰ q̃ ñ ẽ bonũ turpes maritos ſeu ſenes copulare iuuenibꝫ et pulcris mĩlieribꝫ: necec̃ uerſo, qz ſolẽt ſe ꝓtenere ꝛ ad ulteria ꝓmittere et nullã fidẽ ſeruare. Et tõ eq̃litas attẽdẽda ẽ in ꝓditõe ꝛ etate, qz diſparibꝫ boibꝫ nõ bñ trahit̃curr, iuxta illꝺ Deut. xxij. Nõ arabis in boue ꝛ aſino. Dñt etiã cauere mulieres iuuenes ab amoꝛe tali tꝺiato, qz cathena male delectatõis ꝛ ꝓſuetudis iſta tenaciť liganť, q̃ nõ ſoluũt donec vicinis oibꝫ boibꝫ deo ꝛ angel̃ ad ꝓfuſiõz nõ ventũt ꝛ eternã penã. Tertiũ malũ ꝑ qꝺ deꝰ ad iracundiã ꝓuocať ẽ adulteriũ virorꝫ mulierũq̃, et maxime in viro, qz fortioris nate ẽ ꝛ maioris ꝓuidẽtie, et poſſet ſe a iaculis cauere incõtinẽtie, qz q̃ trãſgredit̃ iuſticiã mulieri dat occaſionẽ freq̃nť etiã delinq̃ẽdi, vñ Areſto, in ſa etiã certa ꝛ fidelis circa ipm erit ꝛ iuſta.

Ad ¶ Sed q̃rit̃ vtrũ in actu adulteriũ grauet peccet vir q̃z mlr. Et videť q̃ nõ, qz ad pena diuoꝛtij ꝓpter adulteriũ ad paria iudicãt, ergo a pari rõne cũ pena debeat adeq̃ri pctõ habeť q̃ equal̃r peccãt, añcedẽs hĩ in Cano. xxxij. q. v. ꝓcepit. vbi dr̃. apud nos qꝺ nõ licz femis. eque nõ lz viris, et eadẽ seruit̃ pari cõditõe cenſeť. Itẽ mgr̃. liij. ſen. ꝺi. xxxv. c. ij. ꝺi. Xp̃iana religio adulteriũ in vtroq̃ ſexu pari cõditõe ꝺenat, q̃ pari rõne peccãt. Ad ℔ rñdendũ. Notãdũ q̃ q̃ſtũ ad bonũ fidei q̃ vterq̃ alteri obligatur equaliter peccãt. qz equaliter obligantur. Sed vlterius q̃ſtũ ad bonuz plis plus peccat mlr, quia cauſat incertitudinem plis. Unde ſimpl̃r loq̃ndo plus peccat mlr adulterãdo q̃z vir

Ad argumentũ pmũ ꝺom: cõcedẽdo q̃ ad paria iudicãť in causa diuoꝛtij. qz illud ꝓpter qꝺ faciendũ ẽ diuoꝛtiũ, eſt fraccio fidei q̃ntũ ad hoc equal̃ peccant in actu adulterij, nõ tñ ſimpliciter. Unde ꝺicendũ ẽ, q̃ ad equalem penam iudicanť ſed non ex equalibus cauſis, ſicut duo fures quoꝝ vnꝰ in duplo peioꝛ eſt altero, ad equalẽ penã puta ſuſpendij iudicantur. Unde licet ad equalẽ penam iudicenť, nõ ſequitur tñ q̃ equalit̃ peccẽt, quia mlr ꝺ bonũ fidei ꝛ contra bonũ plis, vir aũt ſolũ ꝺ bonum fidei, et ideo cã diuoꝛtij in muliere ẽ maioꝛ cã, lz vtrobiq̃ ſit cã ſufficiẽs. ✕ N. ✕ Secꝺo queriť vtꝛ fornicando ceteris paribus plus peccet vir q̃z mulier. Rñdet Tho. liij. ſup ſen. diſt. ij. q. ij. ar. iij. q̃ vir plus peccat, quia plus habet de bono rõnis, licet mulier plus habeat de materia temptatõis, quia eſt magis fragilis ſed ꝺ hoc videtur eſſe beatus Aug. de adulterio cõiugatoꝝ, et ponit̃ in cano. xxxij. q. vj. indignanť. Indignanť inquit maritꝭ ſi audiant adulteros viros pendere ſimiles adulteris. feminis penas, cũ tanto eos grauius punire oporteat. quanto magis ad eos pertinet et ꝓtute vincere ꝛ exemplo regere feminas.

Ad hoc argumentũ rñdet Holgot, q̃ licet vir q̃ſtũ ad vnã circũſtantiaz grauius peccet puta ad hoc q̃ magis teneť vigere rõne ꝛ virtute, tñ cõpenſando oẽs circũſtãtias mulier magis peccat. Augu. aũt nõ loq̃t̃ in dicta autoꝛitate, niſi de ſola circũſtantia ꝛ virtute rõnis que debet ꝑeminere.

Tertia pars in qua

notat̃ ſaluatoꝛis remuneratio, ibi, ꝓpt̃ qꝺ dico tibi, remittunť ꝛc. Moraliter in iſta parte cõmendat̃ magdalena de ſincera ꝛ feruenti dilectione xp̃i, ꝑ quam multum meruit. Ad

Feria quinta post iudica

qđ deducēdū dī. Arist.ū.phī.q ars imitat̃ natūrā inq̃ntū pōt. Nā sic̄ videm⁹ q in ordine nat̃e z ꝺditoris oīm dispositōe,sol q̄ē lumis p̄ncipiū a q̄ ceteri planete illumiant̃,appellatur dignior ceteris z rex nat̃e,z luna q̄ p⁹ maioris ē influētie,rōne ꝓpinq̃tatis z maioritatis scđa p⁹ solē ꝺr,z dignior etiā alīs eē ꝺr. Et sic cōseq̄nt vnusq̄sq; p̄m maiorē vel minorē influētiā etiā accipit nomē dignitatis. Hoc pz etiā i elemētis. Ignis q̄ ē p̄mū elemtū ꝺr alīs seq̄ntib⁹ digni⁹ z nobili⁹,p⁹ aer,p⁹ aq̄,z vilissimū tra. Sic ars qđāmō imitat̃ nat̃az,q artifices metallor,s.alchimiste,ex eo q aur nobilissimū z splēdidissimū int̃ alia metalla inueniatur noīant eū solē z ꝓseq̄nt argētū lunā,ferr martē,cupr venerē,zc. Sic etiā doc,legum distinguētes colores ab inuicē,q̄b⁹ arma nobiliū depīgūt̃ dicunt,q color aure⁹ sit nobilior,qr p eū repsentat̃ lucē. Si q̄s eī figurare vellet radios solares,ꝓgruēti⁹ nō possz q̄ radios aureos. Ex q aūt nihil clari⁹ lucet sole. C.ꝺ sum.trī.l.int̃ claros. Nihil ē luce nobili⁹,et ꝓpt̃ hāc nobilitatē ñ lz alicui hominū portare vestes aureas. nisi soli p̄ncipi. C.de vestib⁹ oloseris z deaurat̃.l.j.z.ū.li.xj. Seq̄ns color nobil'ē color purpure⁹ seu rube⁹ q̄ signat̃ p ignē q̄ ē sup̄ alia elemēta,z est corpus post solē secūdario luminosū zc. ppt̃ hāc nobilitatē nulli lz vestes cooptas dicto colore portare nisi p̄ncipi. vt. C. vbi sup̄.l.ū. et.iīj.et.v. Hūc seq̄ns ē lazure⁹,i.blaui⁹,z p eū designat aer q̄ ē corp⁹ trāsparēs z ꝺyaphanū.z lucis marie receptiuū z seq̄ns elemētus p⁹ ignē. Ūn̄ bi colores ſm q repñtant dicūt alīs nobiliores. Int̃ alios tñ colores ſm se alb⁹ est nobilior,qr magis approinquat luci. Color niger infim⁹.qr magis approinq̄t tenebris. Colores aūt medij sūt nobiliores vl̄ min⁹ nobiles,ſm q approinq̄ant albedini, vel pl⁹ vel min⁹ nigredini. Sic etiā loq̄ndo ꝺ̄ſtrib⁹ aliq̄ assimilāt̃ nigredini sic̄ būilitas aliq̄ albedini sic̄ castitas. Allie lazurio sic̄ firmitas vel ꝺstātia. Aliq̄ igni sic̄ charitas,que int̃ alias ꝑtutes regina p̄dicat̃,qr p̄ter eā oēs alie viles z ig̃biles,z si q̄d nobilitat̃ hūt,solū hūt ex caritate. Justicia ei ex sola caritate ē,z vbi charitas nō ē,iustícia esse nō pt,xxiij.q. j.vbi. Et īō apl's,j.ad Cor.xiij.dī. Si habuero ꝓphetiā z nouerim mysteria oīa et oēm sciētiā,si habuero oēm fidē.ita vt mōtes trāsferā.charitatē aūt nō habuero,nihil sū. Et si distribuero in cibos paup̄r oēs facultates meas,et si tradidero corp⁹ meū,ita vt ardeā, charitatem aūt nō habuero nihil mihi ꝓdest. Charitas est illud vnum,solū per qđ pueniť ad optimū,de quo x̄ps dixit. Una.r.marthe. Porro vnū est necessariū qđ vnum Maria magdalena perfectissime habuit,īō ad optimū pueniť,dicente x̄po. Maria optimam ptem elegit. Et iam optimam ptem charitatis habuit,īō optimū ei⁹ effectū impetrauit,remissionis culpe z acceptionis diuine gratie. Est aūt perfectio charitatis triplex,scz, infima,media,z suprema.

Prima ꝓsistit in p̄ceptor obseruatōe.
Scđa in cōsilior dei impletiōe.
Tertia in oīs pturbatōis exclusione.
Infima em̄ pfectio charitatis cōsistit in obseruatōe oīm p̄ceptor z adimpletiōe eorum. Joh.xv. Si diligitis me:mādata mea seruate,Dz q̄d iubēt mādata de diligēdo. Primo q de⁹ sup oīa z etiā sup̄ se diligat̃. Scđo seipsū diligere. Tertio primū. Ad hanc charitatē oēs tenent̃ x̄piani,siue religiosus siue secularis,nec aliquis transgrediēs de peccato mortali excusat̃. Ut ergo hanc infimam charitatē q̄libet plenius intelligat ipius tres ꝺs attendere articulos. Primus q nō p̄ferat se quili q̄ deo p aliquo cōmodo,et sic nullo mō debet q̄s deū offendere p aliquod pctm̄,patet hoc. Nam prudens z discretus ꝓpter minus bonū nō debet refutare maius. Fatuus em̄ esset q̄ oblato obolo z florēno ex his vnū eligēdū obolū eligeret z florenū refutaret. Sic cum qđcunq̄ cōmodū corporale,in infinitū minus sit bonū deo. Fatuus est z irrōnalis qui peccādo modicū cōmodum querit corporis z deū infinitū bonū despicit. Hoc cōsiderans illa pulchra et sancta susanna,de qua habetur Danielis,xiij. Potius corpus et vitam voluit pdere q̄ deum peccato offendere. Ideo iudicibus inueteratis dierū malor temptantibus eam. Respondit. Melius est absq̄ ope mihi incidere in manus vestras q̄ peccare in cōspectu dñi. Consimile habet ū. Dach.vij.in septē fratrib⁹,qui cū ab antiocho cōpellerent̃ flagris et thaureis contra phas ad carnes porcinas,etiam alīs multis penis dixerūt. Paratī sumus mori magis q̄ patrias ac dei leges p̄uaricari. Secundus articul⁹ q nō debet q̄s corpus suū anime ꝓponere. Et ideo si optio daretur q inter illa

duo vnū fieri oꝑtz, aut vltā ꝓdere, aut deū ne
gare ꝓtī deberet corꝑ suū dare i mortē q̄
negare deuz, ꝙ qđ aīa etnalit dānaret. Ro. x.
Ore ꝓfessio fit ad salutē. Nā martires int tor
mēta iminētia. fidē quā corde tenebāt, ore cō
fessi sūt, pl' timētes aīam ꝓdere q̄ corꝑ tor
mēt subīcere. Et iō fidē quā corde habuert
et ore intrepidi ꝓfessi sūt. Vñ glo. sup illo ꝑ
bo. ore ꝓfessio, dīc ꝙ pene oēs q̄ xp̄m corā p-
secutorib negauerūt qđ ō illo credebāt z cor
de tenuerūt ore ñ cōfitēdo ꝓterūt, nisi illi qui
pnia resurrexerūt. vt Petr' q̄ i illa negatōe i-
tus veritatē tenebat z foris mēdaciū ꝓfere
bat. Cur em la crimis diluit qđ ore negaue-
rat, si saluti faciebat qđ corde tenebat. Nihil
ei ꝓdest ꝟ eē i corde qđ vez ē, si ꝟ ō ore qđ
falsū ē, qz ꝟitas credenda ē z loq̄nda. Terti'
artic' ē ꝙ null' ꝓferat corꝑ suū nec q̄cūq̄
tpalia ꝓmō, z iō ꝙ nulla re mūdi debeo scāda
lizare frem, z sil'r vbi scirē frem meū posse libe
rare a morte aīe ꝙ mortē corꝑis mei sine ꝓcu
lo aī e mee, teneor corꝑ ꝓpriū tradere ꝙ frē. z
mlto magis res tpales. Sic xp̄s mortu' ē ꝙ
nob z nos dēm' ꝙ frib aīas pōere, vñ Aug.
sup Joh. z recitat de pe. di. ij. Si q̄s tāta ha
buerit charitatē vt pat' sit etiā ꝙ frib mori, ꝙ
fecta ē i illo charitas. Hāc g ꝓfectōis chari-
tatē magdalena habuit, qz nec ꝟbo nec facto
ꝙ' ꝙuersionē mādatū dñi z mgīi sui ꝓteriuit
In signū hui' q̄si ꝓata oīa adiplere hūiliter
sedens ad pedes dñi et mgīi sui, audiebat at
tente z ardent verbū ei', ibi tūc studuit illas
tres lectōes, s. deū oibus ꝓferre, aīam corꝑis,
z ꝓximū vite sue. Nā postq̄ deū intra se cog
noscere desiderabat, statim amore intantū ar
debat, ꝙ nec mortē nec iudeos sub cruce et se
pulchro formidabat nec timuit, qz multū di-
lexit. Vñ stās iuxta crucē. vt dicit Origenes
desiderabat corruptōem suū ꝓpi', vt in sepul-
chro dñi posset sepelirī vbi viderat dñm suū
añ positū. Tāto em desiderio ardebat ꝙ nec
solaciū angelorū, immo nec ꝓnūciam sui dile-
cti aduerteret, quousq̄ eam alloqueret dicēs
Maria. Qz em ei' tm amore habebat itra
fixa q̄ ad oēs vires in eū quē amabat, dilexit
em ardentius q̄ discipuli, qz recedentib dis
cipulis nō recedebat, qz amore ei' int' succē
sa ardebat desiderio. Nūcians g discipulis
xp̄i resurrectōez, cucurrerūt duo sil'. sz nō mā
serunt Illa em ꝓseuerauit q̄usq̄ dilectū inue
nit zc. D. Tantū etiā dilexit ꝓximū suū
z salutē aie ei' vt ꝙ ispa eū cōuerteret, ꝓstant
et intrepide xp̄m ꝓdicauit, ꝓpl'm instruxit, et
ab ydolorū cultura reuocauit, vñ ōr in ei' le-
gēda: ꝙ post ascēsionē dñi anno nono a passi
one Stephano iam lapidato a iudeis z ele-
ctis discipulis a finib iudee. Beat' maxim'
vnus de septuaginta duob discipul' dñi cui
a beato Petro cōmēdata fuit maria magda-
lena Lazar' frater ei' Martha et Marcella
pedissequa marthe. et cec' illuminat' a dño
et ꝓles alij xp̄iani naui ab ifidelib ꝓpositi, et
pelago sine alīq̄ gubernatore expositi vt oēs
submergerent, diuino tamē nutu marsiliam
venerunt, vbi cū nullos q̄ eos hospitio reci-
perent inuenissent, sub quadam porticu pba
ni qui gentis illius terre ꝑerat morabantur.
Cū aūt magdalena videret ꝓpl'm ad phanuz
ꝓfluere, vt ydolis imolaret. assurgens vultu
placito, serena facie, ligua diserta, eos ab ydo
lorū cultura reuocabat z xp̄m cōstantissime
ꝓdicabat z ꝓncipem cū vxore sua ad xp̄m cō
uertebat. De quo nota in passionali. Itē anī
mam etiā ꝓferebat corꝑi in eo ꝙ nullā corꝑis
delectatōem admittebat, sed vt aiam puram
z illesam a pctis custodiret, corpus per acer-
bitatē abstinentie macerabat. trāsiens ad q̄d
dam heremū vbi nec aqua nec herbe nec ar-
bores erāt, sz ꝓpter innocentie puritatē z sā-
ctitatē ibi septē vicib in die ab angelis fuit
rapta z cibo celesti refecta. xxxvij. annis. Ut
ꝑz in legēda sua. R. Merito igit dilectus
mgr et cognitor cordis sui eā ab oi specie pec
catoꝝ excusat, ꝓmō nāq̄ eā xp̄s excusauit a
vicio supbie apparentie z pdigalitatis accu-
sata a iuda devngēto effuso sup caput ihu di
cēs, q̄d molesti estis huic mlieri. bonū ei op'
opata ē in me. Itē a vicio auaricie dum dicit
ipam hīe tm necessariū dicēs. Potrovnū est
necessariū. Itē a vicio luxurie, dū xp̄us dixit
eam multum dilexisse, quia dei dilectio non
cōpatit secum amorē carnis qui maxime vi-
get in luxuria. Itē a vicio ire eam excusat. di-
cens, vade in pace. Itē a vicio gule, quia non
festinauit ad cibi z pot' sumptōz. sz ad lacri-
maꝝ effusionē ꝫ potū, z pedū osculationē cō
tra cibū Vñ xp̄s dixit symoni, habeo tibi a-
liq̄d dicere zc. Itē a vicio inuidie eo ꝙ habu
it fidem, fides aūt est substantia sperandaꝝ
rerū. fides aūt de bono eterno est. cui repug-
nat malum inuidie. Unde docemur, ꝙ ante-

Feria sexta post iudica

q̄ offers mun⁹ tuū rē. Reconciliatio aūt ꝓplet ur in rācoris r iuidie dimissiōe. Mun⁹ aūt altar⁹ maximū signū fidei ē. Itē a vicio accidic, tpe illo q̄ soror sua eā accusabat, dicendo optimā ptē elegit. Itē excusat a xp̄o de ꝓbus vicijs in gñali. Nā cū pharise⁹ accusauit eā di, peccatrix ē. Dixit xp̄s excusādo eā, Dimissa sūt ei pcā multa qm̄ dilexit multū. Scōa pfectio charitatis r media ꝓsistit in obseruātia cōsilioz vel oim vel alioq̄ fm q̄ se q̄s ex voto ꝓfessiōis vel officio plātōis, lectōis vl̄ p̄dicatōis ad ipa obligauit. De hac Matth. ix. Si vis pfect⁹ eē vade r vēde oia q̄ habes et da paupib⁹. Ad hāc aūt null⁹ obligat, nisi q̄ se volūtarie ad eā seruādā astrinxit, et ꝓtinet etiā tres articulos. Prim⁹ ē abdicare oia tpalia p paupiatē. Scōs abdicare oia corpalia p castitatē. Tertⁱ⁹ abdicare oia spūalia p hūilitatē. De illa pte pfectōis bī de pe. dist. vj. Tūc charitas ē in hoīe qñ nihil aliud q̄ xp̄z q̄rit, h̄ fit p oīmodā abrenūciatōz, vt plenius dictū ē dūica q̄rta q̄dragesime. Hāc etiā charitatē magdalena habuit, ppt̄ p̄mū oia bona sua distraxit, et ad pedes apl̄oz posuit pauperib⁹ distribuēda, ppt̄ scōm mūdū totaliter relinq̄t, r in heremū se trāstulit, ab oib⁹ incognita boīb⁹. vt p̄dictū ē, ppt̄ tertiū dū xp̄s eā multis r inaudit⁹ miracul⁹ sublimaret putās se indignā lacrimis hūiliter suscipiēs corp⁹ dñi ab ep̄o. sctissima illa aīa ad deū migrauit, de ejtu r morte ei⁹ nota in legēda. Tertia pfectio charitatis r sup̄ma ꝓsistit in patiētia r extrema trāq̄llitate, ō q̄ charitate loq̄t btūs Joh. j. cañ. iiij. Perfecta caritas foras mittit timorē, q̄ hāc hz nō tm̄ cū ē necessariū pat⁹ ē mori p fribus nec tm̄ q̄ p̄o pſecutoribus se offerat q̄n piculū fidei incūbit, immo p noīe ih̄u desiderat ꝓtumeliā et mortē pati. Sic apl̄i de q̄b⁹ Act. v. Ibāt apl̄i gaudētes a ꝓspectu cōcilij, q̄m digni habiti sūt p noīe ih̄u cōtumeliam pati. Illa charitas etiā tres habet articulos Prim⁹ timorē oēz excludit, q̄ charitas foras mittit timorē, j. Joh. iiij. Scōs oēm amorez p̄uatū excludit, desiderans p xp̄o pati r mori Joh. xv. Maiorem hac dilectionē nemo hz vt aiam suam ponat rē. Tertⁱ⁹ oēm errorē vel duplicitatem verbo vel facto excludit. De quo Jacobi. iij. Si q̄s in verbo non offendit h̄ pfect⁹ est vir. Ad hāc nullus tenetur quantūcūq̄z pfectus, nec etiam aliq̄s p̄ot se ad eam obligare. Ad apicē huius charitatis magdalena etiā puenit, vt patz clarius ex vita ei⁹, ppt̄ q̄ cū oīb⁹ sanctis in sāctitate cōicat. Hā cū angel⁹ cōicat et ꝓuenit in vite puritate, q̄ posset euident⁹ elici ex acceptatiōe r gratitudine corā paterna facie. In qua complacētia puritas vite eius post pniam videt excedere innocentiā omniū virginū. Itē cōicat cū p̄tarchis in māsuetudine cū vituperatiōe audiuit ꝓuiatiū in circuitu i domo symonis, vbi tanq̄z diffamata, pclamat, q̄ peccatrix ē. et nō inuitata intrauit. Itē cōicat cū pphetis. aduentū xp̄i in galileā pnūciādo, et lō sicut Johes pnūciauit aduentū xp̄i in carnē mortalē, ita ipa aduētū xp̄i in carnē glorificatā r imortalē. Itē cū apl̄is r p̄mo cū Petro in ꝓfessiōe, cū Johāne in dilectōe, cū Jacobo in carnis supplantatōe, cū Paulo in vasis electōe, cum alijs apl̄is in rerū resignatōe, cū martirib⁹ in voluntatis exhibitōne r corpis castigatione, cum confessorib⁹ in fidei assertione, q̄ probatur ex verbis xp̄i dicentis, fides tua saluaz te fecit, cū doctorib⁹, q̄ apostolos docuit r eos de resurrectiōe informauit, ppter q̄ fieri meruit et noīari apl̄oz apostola. Itē cōicat cū virginib⁹, quia vt pbabiliter dici p̄ot p̄seruata ē ab omni carnis r opis corruptiōe. Itē cōicat finaliter cū oīb⁹ pueris r innocētibus, et lō in eam omniū sanctorum merita abundātissime confluxerunt. De hac igitur dilectissima filia xp̄i bñ p̄dixerat Jsaias. xlviij. dicēs. Justicia tua sicut gurgites maris, Burges est congregatio aquarū. Et lō iustitia huius mulieris est sicut gurges in mari, quia in ea est cōgregatio omniū virtutum et multorum meritorum.

Feria sexta post iudica

Collegerunt pontifices et pharisei concilium aduersus ih̄m. Joh. xj. Philaretus in tractatu de natura liq̄dorū seu morborū dic̄ q̄ ynās rosa sano olfactui apposita, caputve hemēter inficit r corrūpit. Cui⁹ medela Joh. messue in p̄mo practica ponit dī. Reumatico et lāguēti capiti nō odor dulcis sz fetor amar⁹ r sulpbure⁹ applicet, sic cōtingit de inuidioso q̄n odorē bonū bone fame de xp̄o fetiūt inficiunt inuidia, et amaricant ꝓ eū. q̄vt habetur xpti. q. iiij. hec aūt. S. ex bis. Dis iniqu⁹ bono rū est inimic⁹. Hoc patuit in Layn. De quo Gen. iiij. habet. q̄ q̄n Abel frat tuus deo ob-

tulit de ꝓmogenitꝰ gregꝫ sui ꝛ adipisby eoꝛ et Layn etiam offerret de fructibus terre mu/nera domino, et dominus respexit ad abel ꝛ ad munera eius, et munera Layn despexit. Abel enim ex bonitate de melioribus anima/libus deo obtulit, Layn de peioribus et coꝛ/rosis ex malignitate, ideo respexit ad mune/ra abel. propter quod iratus Layn et inui/dia motus occidit abel. Tales inuidiosi plu/res habentur qui de bonis aliorum tristan/tur. Sed si malus odoꝛ apponitur, ꝛ. si ma/lum audiunt de proximo gaudent ꝛ in malo proximoꝛum curantur. Hmōi etiam inuidi/osi erant capita iudeoꝛum scribe et pharisei et pontifices, quare non poterant famam o/doꝛifere rose ꝓpi audire sine infectione inui/die. Coꝛrupti enim inuidia et iniquitatibus suis, vt eum moꝛti traderent. Collegerūt ad/uersus eum concilium ꝛc. ✠ Queritur vtruꝫ lapsus populus releuari debebat per ꝓm, vt Layphas dicebat. Et videt ꝙ non. Nobilioꝛ creatura ē angelus ꝙꝫ homo. ꝛ ꝓpt̄ bitudinē facta sic hō, sꝫ nō decuit ꝓm releua/re angelū a suo lapsu, ꝯ nec decuit repara/re lapsum populi. Dico ꝑm doctoꝛes, vt ha/bet. ij. sup sniās, di. ij. ꝙ expediebat ꝛ ꝓpter tria. Primo vt redderet digna satisfactio ꝓ culpa. Nam cōgruit et expediebat hoiez lap/sum reparī ꝓpter eius dignitatē que tanta fuit vt ꝓpter ipꝫ facta sint vniuersa. Juxta illud ps. Dia subiecisti sub pedibus eius ꝛc. Jō mgr sentētiaꝝ. ij. dis. j. dicit, vt dns omni/um i fine ꝛ pꝰ oia factꝰ ē hō. Cū ꝯ tota huma/na natura in ꝑmis parentibus lapsa fuit, si homo nō fuisset repatus. fuisset suo fine fru/stratus q̄ ē bitudo, et ꝓ cōsequns oia q̄dāmō frustrarent. que sūt facta ꝓpter hoiem q̄si am/miculatiua, vt possit ad beatitudinē puenī re. Et lō Anſ. ij. Cur deꝰ hō. iij. c. dicit. Aut ō būana natura deus ꝑficiet hoc qō incepit aut inuanū fecit tam sublimem naturam ad tantū bonū, s. ad beatitudinem. Nihil enim ꝑcioſtus cognoscit deꝰ fecisse q̄ rōnalē crea/turā ad gaudendū de se. Jdeo valde alienuz est ab eo, vt illā rōnalez creaturā sinat penitꝰ perire, hec Anſ. Scō q ondēret ꝓ quanto deū offendere nō deberet, et vt q̄tum hoiem diligeret manifestaret. Nihil enim efficaciꝰ ad amoꝛem dei allicit, q̄ amoꝛ qui in xpi pas/sione relucebat. Dalozē em hac dilectiōez ne/mo bz ꝛc. ✠ Psal. ꝓm cōpat pellicano dicēs. Hic factus sū pellicano solitudinis ps. ci. qui vt dr. dum pullos suos a serpente q̄ eis insidiat in nido inuenerit interemptos rostro suo se percutit et pullos suos proprio sanguine viuificat. Sic et xps fecit. Un tan/ta fuit originalis peccati ḡuitas q̄ infra q̄nq̄ milia annoꝛū nunq̄ potuit expiarī, donec fi/lius dei veniens in mundū seipm deo patri in cruce obtulit. vñ Greg. O ineffabilis dile/ctio charitatis, vt seruū redimeres filiū tradi/sti. Hoc quilibet pensare dz in coꝛde. Bern. Hō cognosce vulnera tua q̄ꝫ grauia fuerunt ꝓ quibus necesse fuit xpm dm vulnerarī. Tertio cōgruit vt mozerē, vt cōtraria ꝓꝛijs curarent. Quia sicut ꝑmꝰ hō peccauit ꝓ sup/biā et inobedientiā respectu rei ad quam astri/gebat. Sic secundus homo, scꝫ xps satisfecit ꝓ humiliationē, et diuine voluntatis ad im/pletionē respectu rei ad quā nō tenebat. Hā ipe cū esset hō innocens nullatenus erat de/bitoꝛ moꝛtis, et lō duꝫ se exinaniuit factꝰ obe/diens vsq̄ ad moꝛtē sponte et innocenter, ex/tūc in ligno soluit que nō rapuit, ꝓ obsequiū satisfactōis ꝑfecte obtulit deo sacrificiū sua/uitatis sume ad placādū deū. Unde Anſ. ij. Cur deꝰ hō ꝛc. ca. xviij. Expedit ergo vt sicut genꝰ humanū in esse prodierat per ꝙbū icrea/tum, et in culpā ceciderat deserendo verbum inspiratū. sic a culpa resurgeret per ꝙbum in/carnatū. Ad argumētū in oppositū di. q̄ꝫ angelꝰ sit nobilioꝛ creatura, nō tū est adeo ad repatoꝫ ydoneꝰ sic hō: ꝓpter modū labēdi et statū homis lapsi. hō em penituit. angelus ꝙo obstinatus fuit, hō totaliter, angelus ꝑticu/lariter, cecidit hō ꝓ angelū, angelus per seip/sum. que oia faciūt angelū minus ydoneum. Bonauē. sniaꝝ. ij. di. ij. ✠ Queritꝛ scō, an illa snia a cayꝑha plata et a spūsctō inspira/ta, fuit iusta vel iniusta. Dico q̄ q̄ꝫ ꝑm ve/ritatē expediret xpm moꝛi, illa tū snia fuit in/iusta et iniqua ex circūstantijs. Prim o quia nō ꝓcedebat ex amoꝛe iusticie. sed liuoꝛe vin/dicte, imo ex odio et inuidia quam habebant oēs ꝑ xpm. Datb. xxvij. Sciebat em pyla/tus q̄ ex inuidia tradidissent eum summi sa/cerdotes. Secūdo fuit ista snia iniusta ex cā. quia nulla iusta causa suberat, vt patet Luce xxiij. vbi dicitur q̄ Pylatus dixit ꝓncipibus sacerdotū. Obtulistis mihi hunc hominem, quasi auertentē ppl'um. et ecce ego coꝛā vob̄ interrogās nō inuenio cām in eo. Quia autē

Feria sexta post iudica

sine culpa nemo ē cōdemnādus nec punien
dus, vt de reg. iur. lib. vj. et p̄ncipes eū iudi-
cabāt sine culpa ⁊ cā ad mortē, ergo sn̄ia eoꝝ
fuit iniusta. Tertio fuit iniusta ex or-
dine, qꝛ in eiꝰ dānatiōe nō fuit ordo iuris ser
uatꝰ cū eū dānarēt, nec sponte ꝯfessū, nec legi
time ꝑ testes cōuictū. Marci. xiiij. Eoꝝ testi
monia ꝯ eum nō fuerūt conuenientia. A
Queritur tertio an cayphas bn̄ sententiauerit.
dicēs, hoc qđ spūssctūs inspirauit ⁊ deꝰ fieri
voluit. Ad h̄ dicūt q̄dā, s. Brabordinꝰ doctor
anglicꝰ in qđlibeto suo, ꝙ non oīs q̄ vult qđ
deꝰ vult, nec etiā oīs q̄ vult qđ deꝰ vult eum
velle. sꝑ necessario bn̄ et recte vult, nisi sciēter
scīa saltē in moralibꝫ req̄sita ⁊ intēdēt hoc ve
lit vt credat deū sic velle. et finalit̄ ꝑm intētio
nē ⁊ ꝓpositū suū sic velit, vt diuinā nō suam
ꝑficiat volūtatē. Istud pꝫ in Caypha, qui vo
luit qđ deꝰ voluit. Et rō ē, qꝛ oꝑtet in oꝑibus
moralibꝫ habere circūstātias debitas ⁊ maxi
me circūstātias finis, vt videat̄ qua intētiōe
⁊ cuiꝰ finis intētōe ꝑficiat̄. q̄ intētio nisi fina-
liter dirigat̄ ad rectitudinē ⁊ iusticiā, ip̄a iusti
cia nō ē recta nec iusta, nec opꝰ ex tali intētōe
ꝓcedēs est rectū ⁊ iustū, qꝛ si seruat ī oꝑe suo
rectitudinē ꝓpt̄ aliud q̄ ip̄am rectitudinē, nō
diligit rectitudinē ꝓpt̄ se, sꝫ illud ꝓpt̄ qđ illam
seruat. Et iō tal̄ nō ē dicēdꝰ iustꝰ, nec tal̄ recti
tudo ē iusticia noīanda. Oꝑtet ḡ eē opꝰ rectū
⁊ iustū fieri scienter a te. sic saltē vt absq̄ erro
re vincibili credas deū sic velle, ⁊ maxime o-
portet ꝙ fiat intendenter, scꝫ vt finaliter velis
vt diuinā nō tuam ꝑficias voluntatē, qꝛ oīa
sunt volēda ⁊ amanda ꝓpter deū actualiter ⁊
finaliter. Sic dico ꝙ consiliū cayphe fuit bo
nū, qꝛ dixit expedit xp̄m mori, et fuit rectū et
iustū q̄tū fuit ex ꝑte spūssctī illud inspirantꝭ
ad nr̄am salutē ꝑ h̄ intēdētis, sed erat malum
et īiustū ex ꝑte Cayphe ex mala intentiōe eiꝰ
quia aliter intēdebat q̄ debuit, qꝛ non ꝓpter
deū intēdebat illud sed male. Sic etiam plu
res bono male vtūt̄, sicut ille qui hac prophe
tia male vsus fuit ad interficiendum xp̄m, qꝛ
non ex amore iusticie exercende ꝓpter deum
sꝫ magis ex animo ⁊ intētiōe nocēdi ⁊ libidi-
ne vindicādi seip̄m. In p̄cedentibꝫ visum
est de miraculis xp̄i, et specialiter sexta feria,
quō Lazarū quadriduanū mortuū a somno
mortis excitauit, hodie quō ex hoc iudei ex i-
uidia cōmoti cōsiliū inierūt, et Cayphas eū
morte dignū sententiauit, qđ factum fuit dn̄i
ca de passione. Et ꝑm hoc presentis euange-
lij notantur tres partes. scꝫ
In p̄ma iudeorū p̄ncipalis cōgregatio, ibi.
Collegerunt ⁊c.
In secūda peruersorū irrōnalis occasio, ibi.
Quid facimus.
In tertia eorū p̄sularis cōsultatio, ibi. Unꝰ
autē ex ipsis.

Quantū ad primam

ꝑtem notandum. ꝙ postq̄ ih̄s suscitauit La
zarū a mortuis in bethania, multi iudei vidē
tes h̄ miraculū abierūt ad phariseos, aliqui
forte bono zelo moti dicētes q̄ ihesus fecit vt
sic irā phariseorū mitigarent ex miraculis, et
specialit̄ Lazari suscitatōne. Aliq̄ inuidia vt
eos magis ꝯcitarēt ꝯtra xp̄m, et tūc pontifi-
ces ⁊ pharisei habētes int̄ alios digniorē sta
tū ⁊ gradū moti inuidia collegerūt iniquum
cōsilium ad tractandum de morte xp̄i. B
Moraliter. Circa primā partem illā tractat̄
de consilio habendo in omni re. Nā sicut vi
demus nauē varijs fluctibus et ventis ꝯcu-
ti expositā mari sine regimīe gubernatoris ⁊
tandē submergi, sic ciuitas sine cōsilio diuer
sis exponit̄ ꝑiculis et dānis, a q̄bus sano cō
silio eripit̄ ⁊ liberat̄. Quare reipublice nihil
vtiliꝰ ē bono ꝯsilio. Vn̄ Sen̄. in ꝓuerbijs.
Nihil est qđ tam bn̄ deceat q̄ in omni re vti
ꝯsilio. Cuiꝰ ratio dat̄ in lege ciuile. C. de re-
pudijs, ⁊ iudicio de moribus sublato. l. du-
bium. Oīa que de cōsilio recte gerūt̄, iure me
ritoq̄ effectu et firmitate nitunt̄. Debet ergo
cōsiliū eē de tribus, vt in tractatu de dogma
tibꝫ ph̄oꝝ habet̄. Primo de honesto tm̄, secū
do de vtili, tertio de cōflictu vtriusq̄. Dubi-
tamus em̄ vtrū honestū an turpe factū. Dei-
de duobꝫ honestis q̄d est honestius. Simil̄r
de duobꝫ vtilibꝫ quid ē vtilius. Sil̄r de pug
na vtili ⁊ honesta. In qua examinatōe hone
stū ē vtili p̄ferendū ⁊ bonum cōmune ꝓprio,
⁊ sūme qđ est ad honorē dei cōmodo huma-
no, semꝑ em̄ honestū est preferendū vtili. ꝑm
doctrinam Tullij. iij. de officijs. c. xv. et bre-
uiter cōcludendo nihil cōsulendum est qđ ē
iniustū, vt dicit Valerius li. vj. c. v. Sed qui
dat bonū cōsilium ad iustū et honestū. p̄sen-
tis vite hꝫ subsidiū, et eterne remuneratiōis
habebit premiū. xij. q. ij. bone. C. Dn̄t ḡ
consules habere.
Vite veritatem.

Expientie pspicuitatem.
Animi stabilitatē et soliditatē.
De pmo Amb. li. ij. de officijs. In acqrendis cōsilijs plurimū adiūgit vite pbabilitas ꝟtutū p̄rogatiua, beniuolētie vsus, facilitatꝫ gr̄a. Et ponit exēplū. Quis in sceno fontē requirit. Quis ex turbida aqua potat, vbi luxuria est, vbi intpantia, vbi viciorum ꝯfusio. Quis nō horrēda existimet. Quis nō despiciet colluuionē ⁊ infectionē. Quis vtilē aliene cause iudicat quem inutilē videt sue vite. hec ille. Qui em̄ vult vt sibi credat̄ in ꝯsiliādo dz hr̄e rectitudinē ⁊ pbitatē vite. al's sibi nō credit̄. D. Hoc pz etiā ex pho. ij. politice in p̄ncipio. Pz etiā ex fabula ouidij d̄ cassandra. Nota p̄us. xxxv. K. Scdo debēt hr̄e ⁊c. Nā senect⁹ ē maioris expientie. Jō senes expti eligūt̄. Vn̄ in cau. j. q. j. estote. Expti g̃uesq; moribꝫ p cōsilio sūt reqrēdi. In exameron omel. j. Senect⁹ ē ī cōsilijs vtilior. qr hi mature ⁊ honeste deliberare pn̄t q̄d cauēdū q̄d faciēdū. Qui vt d̄r. l. di. ponderet. Nō p̄cipitādū est ꝯsiliū. tpe em̄ indigem⁹ vt aliq̄d maturi⁹ agam⁹. qr s̄m Sene. Qui cito facit ad pn̄iam pperat ad maturi⁹. g̃ deliberādum sūt senes abiliores. Jō dn̄s p̄cepit Moysi vocare seniores ad ꝯsiliū vt audirēt mādata d̄i di. Cōgrega seniores israel. Exo. iij. ⁊ Nu. xj. Ideo roboam vt d̄r. iij. Re. xij. qr dereliq̄t cōsiliū senū. ⁊ adhesit ꝯsilio adolescētū. a ppl'o ē derelict⁹. Vn̄ hr̄. ibi. q̄ mortuo Salomōe p̄re roboam ip̄e audita morte p̄ris sui reuersus de egypto in hierl'm. ⁊ oīs multitudo isrl' locuti sūt ad roboam dicētes. Pr̄ tu⁹ durissimū iugū iposuit nob̄. Tu itaq; nūc iminue paululū de impio p̄ris tui durissimo. ⁊ de iugo grauissimo ⁊ seruiem⁹ tibi Qui ait eis. Ite vsq; in tertiū diē ⁊ reuertimī ad me. Cūq; abijssꝫ ppl's inijt ꝯsiliū rex Roboā cū senibꝫ q̄ assistebāt corā p̄re ei⁹ Salomōe Qui dixerūt ei Si hodie obedierꝫ ppl'o huic ⁊ petitōi eoꝝ cesseris locutusq; fueris ꝟba lenia erūt tibi serui cūctis diebꝫ. Qui dereliq̄t cōsiliū senū ⁊ adhibuit adolescentes q̄ nutriti fuerāt cū eo. dixitq; ad eos. Qd̄ mihi datis ꝯsiliū vt rn̄deam ppl'o huic. q̄ dixerūt. Sic loquere ppl'o. Minim⁹ digit⁹ me⁹ grossior est dorso patris mei. et nūc pater me⁹ posuit sup vos iugū graue. Ego aūt addam sup iugū vestrū. pater meus cecidit vos flagellis ego autem cedam vos scorpionibus. Acquieuit aūt Roboam consilio adolescentū. et derelicto cōsilio seniorum. dura populo illi rn̄dit. et ergo ppl's ab eo recessit. ⁊ aliū regē isrl' sup se cōstituit. Sic etiā mō pluribꝫ cōtingit q̄ relicto cōsilio senum adolescentum cōsilijs acquiescūt. qui ab honorib⁹ ⁊ diuitijs cōfusibiliter reijciūtur. E. Debent ergo senes in ciuitatibus ad cōsiliū vocari et ex omnibus eligi. Ecc̄i. vj. Consiliari⁹ sit tibi vn⁹ de mille. Vn̄ legit̄ in historijs romanoꝝ. q̄ romul⁹ cōdita vrbe. quā ex noīe suo romā vocauit. c. ex senibꝫ. elegit q̄ꝝ ꝯsilio oīa ageret q̄s senatores propter senectutē et patres ob cure sil'itudinē noīauit. Et ideo Tulli⁹ in poli. li. v. c. viij. di. Quid nobilius cetu senū q̄ empti a vulgaribus officijs ad cōsilij et regiminis officiū trāseūt et in marcido coerexerunt mentis vires. eo sapiētie magis apti negocijs. quo in exercitijs corpis min⁹ pn̄t. Eorū vtiq; tant⁹ honor extitit apd̄ grecos vt duces reipublice nūq̄ꝫ pcederēt. nec egregiū ageret̄ qd̄ senes instituti nō inducerēt aut approbarēt. et qd̄ magis est ab initio vrbis cōdite noīa eorū aureis lr̄is scripta sunt. ip̄i q̄z p̄res cōscripti ab oībus appellati sunt q̄ alios sapīa et etate et affectu paterno precedebāt penes istos cōsilioꝝ erat autoritas ⁊ omniū publice gerēdoꝝ. hec ille. F. Tertio debēt hr̄e stabilitatē animi et soliditatē vt nō moueant̄ timore vel cupiditate ī dādis cōsilijs. Ecc̄i. xxxvij. An̄ oēm actū cōsiliū stabile. et maxime reqrit̄q̄ sint stabiles in iusticia diuina. ab ea nullo mō declinātes. Narrat̄ de Constātino p̄re cōstantini libro primo hystorie triptite. ca. vij. Cum ecclesia pateret̄ multas persecutiones in orbe terraꝝ ꝯcessit xp̄ianis licenter in sua regione consistere. Is pbare volens quosdā in palacio suo xp̄ianos. si essēt solidi p̄cepit q̄ si q̄ cōuenirēt ad sacrificādū dijs suis. hi eēnt circa eū ī palacio suo. si q̄ aūt nollent sacrificare de palacio exirent. Et cū essent aliq̄ p̄ponentes religionez xp̄ianam pmissis regis. alij ꝟo essent pmpti ad sacrificandū dijs suis. sperātes amicitiā regis deliberauit rex vti cōsiliarijs q̄ in melioribꝫ fideles et cōstantes essent. alios aūt effeminatos expulit. credens nunq̄ꝫ circa p̄ncipem esse deuotos. qui fuerūt sic dei sui paratissimi pditores. Illi em̄ sunt stabiles consiliarij homīs qui sūt veri amatores veritatis.
G. Ecc̄i. xxxvij. A malo consiliario seruat

Feria sexta post iudica

aiam suã. Qđ dupl'r põt intelligi. Uno mõ Ille đr malus cõsiliari' q̃ cõmodũ spẽale p/ ponit vtilitati cõi. vel factũ hois facto dei, ta lis sp instabil'ẽ in cõsilijs dãdis, fm q̃ varia tur cõmoda q̃ intẽdit, ab illis nõ ẽ req̃rẽdum ꝯsilũ. Allo mõ đr mal' ꝯsiliari'. s. emulus z inimic', a q̃ ñ ẽ requirẽdũ ꝯsiliũ. Eccl. xxxvij. Azelatibꝫ te abscõde cõsiliũ, nec credas si a/ micabil'r ad tẽp' se oñdant. q2 dñ poterũt ad vindictã, perãt. Sicut vlixes. De q̃ Quiđ. li, rij, metha, narrat. q̃ erat inter grecos sapi entissim' z fortis, h̃ cũ q̃dã die plio magno i stãte ꝯ troyanos ire nollet, imo stultũ se eẽ si mularet z in argumẽtũ stulticie in agro semi naret. Palamides q̃dẽ filiũ dicti Ulixis añ boues poni fecit, a q̃ cũ pr aratrũ diuerteret cognit'ẽ q̃ insanus nõ eẽt q̃re cũ alijs duct' fuit ad troyanũ plium p violẽtiã. Pro eo ergo q̃ ipm vlixẽ sic depbenderat palamides, sẽp ei vlixes exosus fuit. Et iõ vlixes volẽs se vi dicare aurũ multũ sub lecto ei' abscõdit. z tã dem falsas q̃as scripsit, vbi exprte regis pr̃ami palamidi mãdault q̃ vl' grecos pderet, vel aurũ qđ erat sublecto suo restitue ret, et dictas l̃as interfecto troiano supposu it. q̃ inuente ad p̃ncipes deferũt z palamides q̃si pditor accusat. q̃ cũ ab vlixe cõsiliũ pete/ ret. ꝯsuluit sibi q̃ fortit negaret, et q̃ morti se obligaret, si illud aurũ sub lecto ei' reptũ vn quã esset. Quo facto aurũ queritt et sub lecto palamidis inuenit. q̃ statim a pceribꝫ cõdem nat. et sic p vlixem proditorie morti dat.

Ad propositum. Fatuũ est q̃ hõ illi cui nocu it se cõmittat et q̃ ab eo consilium petat. Si cut etiã in fabula serpentis. đr quẽ cũ rustic' pcussisset, et ille locutus miam petisset, rusti/ cus ab eo petijt si bonũ erat ei seminare. Re/ spondit q̃ sic. Uerũtñ inquit cui malefecerit nõ credas. Semiault g̃ rustic' z pspere suc/ cessit. q̃ propter serpentẽ duxit ad domũ z la cte eũ pauit. Allo aũt annoꝝ alius rusticus a serpẽte idẽ petebat, z in oibus que cõsulebat serpẽs, lucrũ et prosperitatẽ inueniebat, ser/ pẽs tñ semp cui male fecerat nõ credere repe tebat. Accidit g̃ q̃ tãdẽ serpens q̃si domesti/ cus fact' iuẽta occasiõe filiũ rustici occidit, et tũc rustico dixit. q̃ nullo mõ sibi quẽ ante le/ serat credere debuit, q2 dato q̃ inimic' vide/ bat recõciliat', qñqꝫ tñ si locũ iuenerit in vin dictã prumpit. Iõ bonũ ẽ puerbiũ qđ đr. A mulier e repudiata, z inimico recõciliato libe ra nos dñe. Qđ aduertebat sapiẽs di. Eccl. rij. Nõ credas inimico tuo in eternũ, et si hu miliatus vadat curuus, abijce eũ z custodi te ab ipo. Sequit, oculis suis lacrimabit inimic' et si inuenerit tẽp' nõ satiabit sãguie, zc.

Secunda pars in qua

notat puersoꝝ irrõnat' occasio ad pdendum xpm, q2 h̃ hõ multa signa facit. Nã de q̃ euꝫ laudare debebãt eũ vitupabãt et seipos in/ quos eẽ cõfessi sũt. Sequit, si dimittim' euꝫ sic zc. Aug. in omel. Palla q̃dem pdere ti/ muerũt et vitã eternã nõ cogitauerunt. et sic vtrũqꝫ amiserũt. Nã z romani post dñi passi onẽ et glorificationẽ tulerũt eis locũ et gẽti. Moraliter. Per illos cõsiliarios fatu/ os q̃ timẽtes terrena pdere etiã celestia z eter na parit amiserũt. notãter insipientes z vani xpiani q̃ tẽpus suũ amississe estimãt, qđ in dei seruitio expẽdũt. Et iõ timẽtes tps illõ amit tere, penitere et bñ opari postponũt vsqꝫ in fi nẽ q̃drageſime. imo ad vltimũ vite. horum ri moꝝ vanus ẽ z nõ excusat ab indignatõne et ira dei. Iuxta illud. ff. đ regu. iur. l. vani. Ua ni timoris nulla est accusatõ. Timent nanqꝫ pdere tempus hoc miserrimũ, et etiã vitã q̃/ mittũt eternã. vñ Job. vj. Qui timent pru/ nã cadet sup eos nix. Nõ exponens Nicola. de lyra dicit. Qui propter timorẽ mioris pe/ ricli a iusticia z miscõia discedit, in maiora pericula deducet. sicut pz in fatua quadã mu liere, que z incẽsa domo vix cuꝫ suo canículo illesa abscessit. sz iterꝫ regrediẽte domũ cani/ culo ipsa timẽs de morte ei' gr̃a liberandi eũ regressa ẽ. Et sic cuꝫ canículo igne claudit et cremat. Sic vanus et mũdan' ob modicaꝫ mũdi delectatõeꝫ quã bz in tpe, tempus bu/ ius miserie amare cordialiter amplectit z eo trãseunte post sequit. et tandem tempus z vi tam amittit et flãmis infernalib' deputatur

Nolite g̃ timere eos, s. actus ꝑtuosos q̃b' cor pus castigat et occidit z tẽpus vtilit' expẽdit. sed pot' timere eũ q̃ põt corpus z aiam per dere in gehẽnã. Matth. x. z Lu. xij. et. xij. q. iij.

Nolite timere. R. Ad h̃ em vt timeam' z ne exigente iustícia ad ifernales flãmmas dã nemur, sed hic in tpe gr̃e de cõmissis petis sa tisfaciamus ñ cessat mlto magis nobis signa oñdere. que si nõ attenderim'. pculdubio in mort articulo venit romani. i. demones et tollẽt aiam. et post iudiciũ corp' ad eternam

dānatiōez. Dicam⁹ ꝑ freqnt̄ corde. Hic bō multa signa facit. Hā fecit signū charitat̄ et amicicie ī passiōe. Fecit signū pietat̄ z misericordie in ꝓseruatōe. Fecit signū seueritat̄ z iustīcie ī dānatōe. Prio nāq; fecit signū maxi me charitat̄ qñ in cruce exaltari voluit, z ī ea penalit̄ p hoīe mori. De q̄ signo dr Isa. xlix. Exaltabo ad pp̄lm signū meū. Sz q̄re hoc. Primo vt nos exaltatū cuidenti⁹ ītueamur, ac p hoc ei⁹ charitatē meli⁹ cognoscam⁹. z fer uenti⁹ cognitū imitemur. Ad hoc facit qđ dr Jo. viij. Cū exaltaueritis ī cruce quē nūc ignoratis ī terra positū. tūc cognoscetis ī cruce exaltatū, xpo. s. morīēte, xpo ascendente, spūsctō aduenīēte. p dicatiōe euāgelij chorusc̄ate. qz ego sū via qua debetis incedere, veritas cui debetis credere, vita quā debetis appetere. Exaltat⁹ aūt ihs ꝓponit tibi se signū vie, veritatis speculū, vite libꝝ. Dū em̄ video xp̄m in cruce exaltatū, tūc intueor qđam signū quo dirigor in viā pauptatis, qz nud⁹ pepēdit, in viā bumilitatis, qz voluntarie se obtulit, in viā benignitatis, qz p crucifixorib⁹ exorauit, in viā innocētie, qz pctm̄ nō fecit, obedientie, qz patri obtpauit, patiētie. qz passus obmutuit, pseuerātie, qz de cruce descēdere noluit. Positus ē ē in signū cui cōtradicet, vt p̄dixit Symō. Lu. ij. Ecce posit⁹ est hic in ruī z. Hō tradicūt ē auari pauptati, superbi bumilitati, inuidi charitati, luxuriātes inocētie, ꝓtumaces obedientie, iracundi patiētie, impenitentes pseuerantie. Dū etiā video crucifixū intueor veritatis speculū, in q̄ relucet exēplar oīm pfectionū. Juxta quod dicit beatus Augustinus in de vera religi. Tota vita xp̄i in terris disciplina mor⁊ fuit. Vide igit̄ oīa z fac ſm exemplar qđ tibi monstratū est in mōte, s. caluarie. Exo. xxv. z Heb. viij. vij. Berñ. Quid exigam, quid loquar, q̄d retribuā, dñe fecisti mihi de corpe tuo speculū. Nec tm̄ respicio veritatis speculū cum respicio xp̄m, immo etiā vite libꝝ. ps. In libro tuo oēs scribent. Glo. id est qui sine forma viuendi sunt. Rēgrite ergo diligenter in libro dñi z legite Isa. xxxiij. Secūdo exaltatus est vt pendētem feruentius attendamus ac p hoc ad eū fiducialius sine timore accedamus. Qui em̄ ex nimio amore posuit p nobis aiam suam, q̄ p nobis semetipz obtulit hostiā, nō potest peccatori penitenti veniā negare. Vñ patiēt̄ expectat vt clemēter indulgeat. Isa. xxx. Propterea expectat dñs vt misereat vr̄ī. et iō exaltabit̄ parcēs vobis. Glo. exaltabit̄ in cruce Berñ. sup cantica ſmone. vj. Peccaui pctm̄ grande, turbat̄ ꝓscientia mea, sz nō ꝓturbat̄. quia vulnez dñi recordabor. Quia aūt aliqñ deus nō parcit, sz punit. hoc ē: qz nō est misericordē adeat, nō ē q̄ trascentē teneat. Indulgeret istis tpibus etiaz criminosis, si esset alt̄ Moyses sequester z medi⁹ inter deū z pp̄lm Exodi. xxxij. Dimitte me ait dñs Moysi vt irascat̄ furor me⁹ sup eos et deleam eos. Dū valde, tenebat hō pcib⁹ deū nec dimittebat irasci ꝑ pp̄lm. Vellet dñs hodie habere aliquē q̄ teneret eū nec irasci pmitterz. q̄rit q̄ rendo nec inuenit. Ezechiel. xxij. Quesiui de eis virū q̄ interponeret sepē z staret ex aduerso ꝑ me, ne dissiparē eos: nec inueni. z effudi sup eos indignatiōz meam. z in igne ire mee ꝓsumpsi eos. Tertio est exaltatus vt ad ip̄z efficaci⁹ attrahamur. q̄nto em̄ pro nobis passus est attrocius, tanto trahit nos ad se efficatius. Joh. xij. Ego cū exaltat⁹ fuero a terra oīa trahā ad meipm. Exaltatus aūt suz in cruce, et ego sum caput z vos mēbra. Que ergo est tanta transgressio, que tā plēta obstinato, q̄ tam pfunda desperatio, quā xp̄i passio z mors deuote ꝓsiderata nō trahat. z hominē nō extrahat de lacu miserie z de luto fecis, imo de pfūdo desperatōis. charitat̄ vinculū z mors xp̄i, vt charitas sūma, sūmū peccatorem trahit. Osee. xi. Trahā eos ī vinculo charitatis. In cuius signū xp̄s in cruce caput dimittit vt recipiat penitētes ad pacis osculū, et extēdit brachia vt infixos in limo pfundi trahat, et venientes ad amplexum recipiat. Sed multi sic sunt infixi in limo pfundi q̄ renuūt trahi et nituntur xp̄m trahere et iterū crucifigere cū impudenter nō cessant peccare Heb. vj. Rursum crucifigentes filiū dei. q̄ gratiam eius vilipendentes in peccatis iacent. Contra tales xp̄s clamat Treno. iij. Tota die expandi manus meas ad populū non credentē et cōtradicentē mihi. Prouer. j. Vocaui et renuistis, extēdi man⁹ meas et non fuit qui aspiceret. Ecce charissimi. Quid facim⁹. Nōne hic bō multa signa charitatis facit. Si dimittimus eū sic et nō aduertimus ei⁹ signa sine dubio romani. i. dyaboli vel aduersarij vel egritudines, vel alia aduersa venient et occupabunt corpus z animam, filios et filias z amicos et eos crucia-

Feria sexta post iudica

bunt. ℣ Secundū signum, scz pietatis z misericordie xps homini multiplicit' oñdit parcēdo z expectādo, z ñ subito vlciscendo. Isa. vij. Ipe dabit vobis signuz. Ecce virgo concipiet z pariet filiū, z vocabis nom̄ ei⁹ emanuel. i. nobiscū de⁹. Ipe nāq; nobiscū ē cū oi clemētia, nec cū seueritate iudicat xp̄ianos sicut fecit in p̄ncipio qñ p̄pter pctā hoim̄ p diluuiū dissipauit trā, qz nobiscū fecit pactum In cui⁹ signū arcū posuit in nubib⁹ vt eēt signū federis Gen. ix. Sicut em̄ arc⁹ ē signū pluuie. sic xp̄s icarnat⁹ signū clemētie z miscōie, qđ trib⁹ effectib⁹ q̄tidie oñdit, s. dissimulationis, receptōis z p̄seruatōis. Prim⁹ effect⁹ huius signi miscōie dei est tā magn⁹ z gratuit⁹ q̄ nō pōt sermone explicari. Un Bern. Ego inq̄t peccabā z tu dissimulabas, nō cōtinebā a scelere, z tu abstinebas a verbere, plongabam ego multo tpe iniquitatē, z tu dñe p̄zolongabas tuā benignitatē. Secundus effectus miscōie est receptōis. Quātūcūq; enim peccator recesserit in regionē longinquā etiā ad extremū deserti ad p̄fundum maris, imo si ad portas inferni inferozū. p̄sto est misericordia dei euz reducere z redeuntē misericorditer recipe. Bern. De filiū prodigū penitētē reuertentē misericorditer suscepisti, vt ī eorum numero inueniar, de quibus dz in psal. Beati quoz̄um remisse sunt iniquitates z q̄rum tecta sunt peccata. ℣ Tertius effectus miscōie est p̄seruatōis. Quis em̄ dubitat q̄n sicut homo in multa peccata cecidit, sic et in alia infinita cecidisset, nisi oipotentis pietas eū conseruasset Bern. Misericordia dñi a multis pctis hoiez custodit. Et ergo q̄cquid mali nō habemus, totuz ex mia dei est, imo nec malū corpis nec aīe intrinsecum vel extrinsecū sine eius misericordia vitare possumus. Null⁹ ergo hoim̄ debet cogitare q̄ non deo multū obligēt, aut de misericordia releuante, aut p̄seruante. Sed queritur vtrū plus obligat deo reuelat⁹ aut p̄seruat⁹. Et videt q̄ innocens, qz beneficiū gratuitū magis ē cōtinuatū in innocente q̄z in penitēte, ergo magis tenet referre gratiarum actiones innocens p̄seruatus q̄z penitēs releuat⁹. patet. qz de maiori bñficio, maioz debet fieri gratiarum actio. In oppositum arguitur sic. Penitenti maioz fit gra q̄z innocenti. ergo plus tenet, ptz assumptū. qz absq; omni merito et gratis penitenti dat gra, cum innocēs mereat p̄tinuationē sue innocentie dū est in gratia. Rñdeo pono tres p̄clusiones. Prima p̄clusio, q̄ q̄libet tenet de bñficijs sibi impēsis gratiarum actiones referre deo z hoib⁹. Patet exp̄sse i decretis, xvj. q. j. c. reuertimini, vbi ponit exemplū tale. Si q̄s doct⁹ et erudit⁹ lege dñi pōt alios erudire, nō dz sue assignare p̄udentie ingenioq; qđ possidet sed gras agat. ℣ Primū deo qui cūcta largit'. deinde sacerdotib⁹ eius ac ministris a q̄b⁹ doctus ē, si enim nō egerit gras sed sciam sibi vendicauerit in penuria maledicet. Sic etiā cui largit' dñs bona terre, dz dare in gratiarū actione decimas. Un Aug. xvj. q. j. decime, q̄ si decimas dederis, nō solū abundantiā fructuū recipies, sed etiā sanitatē corpis z anime consequeris. Nō em̄ dñs deus p̄miū postulat sed honorē. Dñs em̄ de⁹ nr̄ qui dignat⁹ ē totū dare, decimā a nobis dignat⁹ ē recipe. nō sibi sz nobis sine dubio p̄futurā, vñ Malachie. iij. Mihi non reddidistis decimas z p̄micias idcirco in fame et penuria maledicti estis. In gratiarū actōe de⁹ magis appreciat affectū hois q̄z effectū. i. opus etiā q̄ntūcunq; magnū. Patet p istam paupculaz mulierē q̄ duo era minuta misit in gazophilaciuz. Luc. xxi. De qua dñs ait. Vidua hec pauppcula plus q̄z oēs misit. Sup q̄ Beda dicit. Acceptabile deo ē hoc qđ bono aīo obtuleris, q̄ cor et nō substātiā pensat. ucc ppendet q̄ntuz in ei⁹ sacrificio, sed ex q̄nto pferas. vñ Cyrill⁹. Nō pauptatē oblati, sz copiā affect⁹ intuet deus Gen. xl. j. de bñficijs dicit. Bñficiū nō pōt manu tangi: sed aīo gerit, nec aurū nec argētū nec aliq̄d tallū est bñficiū, sed ipa tribuentis volūtas. Nō em̄ refert q̄d aut q̄ntuz det, sz quo aīo det, qz bñficiū non p̄sistit in eo qđ dat. sed in ipo dantis aīo, sicut recitat ibidem de Eschyne oratore. Et habetur in speculo Vincentij li. xiij. c. xcij. Cum socrati cetera discipuli plura offerrent Eschynes sesp̄m pauperem obtulit di. Melius qđ habebat se illi obtulisse, ceteros aūt cum pauca ei dederūt plura sibi z meliora retinuisse. Unde ait. Te obsecro vt hoc munusculū paupertatis mee ex colas, et tua diligentia et sedulitate melius z ornati⁹ reddas. Cui rñdit Socrates se ab illo munus maximū suscepisse. nisi sesp̄m paruum estimaret z libent datuz operā, vt eum faceret meliorē. Secūda conclusio. Magis habet deo referre gratiaruz actōes penitens q̄z

innocēs. qz penitēti culpa gratis remittit pro qua sibi debebat pena etna. z i eodē istāti sibi gīa infundit. cui cozrūdet vita etna, g̃ magis hz referre gīarū actōes penitēs q̄z innocens. qz q̄tū bonū ē eē in gīa. tm̄ malū ē eē in culpa, et penitēti auferet malū culpe, et cōferet malū gīe. Lozrelarū q beat⁹ Paul⁹ magis hz referre deo gīarū actōes q̄z ali⁹ inocēs, qz magnus pctōr z psecutor fuit xp̄i, z fact⁹ est vas electōis. Hoc etiā de magdalena z alīs ḳ peccauerūt. Tertia cōclusio ꝑm q̄ntitatē doni ceteris paribz z absolute loq̄ndo inocēs maiora bñficia recepit q̄z penitens, qz recepit meli⁹ bonū entitatiue magis ꝓtinua tū. Hz exēplo de cadēte in foueā cui maior gītia ꝓcedit, si a cāu pseruat q̄z si post casū releuet. Ex hoc plus virgo gloriosa deo tenebat ex pseruatōe culpe originalis q̄z si post lapsum fuisset releuata a culpa. Lozrelarū Quilibet pōt se reputare q̄tū ē ex se maximū pctōrem, qz nisi ab ipo deo pseruat⁹ fuisset. ad oīa peccata z maxima incidisset, z tūc tm̄ peccassz q̄tū poterat peccare. ꝑ ꝓ. De hoc loq̄t Aug. in lib. de baptismo puulozū sic. Si queras a me vtz bō sine pctō possit esse in hac vita. Confiteor q p dei gīam possit eē z p liberū et⁹ arbitriū. Et grego. in mozali. lib. xxiū. Quid sumus, si conditoris nostri protectiōe nō muniamur, i et⁹ defensiōe desolamur. Ex quo sequit docūtum, q pseruat⁹ ex miscōia a fornicatōne vel alio peccato hz deo multū regratiari nec pri mū suū cōtemnere z de se supire, quia p mittē te deo talis q̄z profundius solet cadere. sicut accidit phebo. De quo narrat Ouidi⁹ li. primo methamozphoz. q cū diluuiū cessasset, z terra humida mīta enozma animalia creassz, accidit. q phitonē maximū serpentem creauit, quē phebi⁹ suis sagittis occidit ppt qd dū phebus gloriaret, eo scz q serpentē illum matrimū occiderat z sagittauerat, q ita erat magn⁹ q tria terre iugera occupabat, incepit contēnere cupidinem filiū veneris et cum inuideret, de hoc q sagittā et arcū portabat dicens, q ad hoc nullus ꝑter eū dignus erat q tātuz serpentē occideret. Itē cupido aduertens q phebus dyanā pulcerrimā virginē amabat duas sagittas suas accepit. vnā cū telo aureo quā in corde phebi infixit, que, s. amozem accendebat, alterā cū telo plūbeo qua dyanā pcussit, et illa amorē fugere faciebat, et sic factū est q extūc dyana nō cessauit phebū fugere, ita q quanto phebi⁹ ꝑginē magis sequebat et exorabat, tāto virgo ipm magis fugiebat z ꝓtemnabat. Ista em̄ ꝑginitatē vouerat, et virū ꝑpetuo bīe nō volebat. Iste phebi⁹ charissimi significat q̄sdā de virtutibz gloriātes qui sunt in seculo. Serpēs ille significat carnē q̄ veneno delicīarū suaz ꝑmit z occupat mūduz, qz p certo mīti sūt bodie qui quādo pūt ꝑualere ꝺ serpentē, id est carnem venenosam, extinde supbiūt, et tm̄ q cupidinē deū amoris, s. amozem carnis z sectatores ip̄s abhorēt z vilipendūt, nō cōsiderantes p priam fragilitatē, sed gloriātes se hīe castitatē, abominantes oēm alienā societatē. Sed pro certo dico q deus tales volēs humiliare, sagittis illis, s. carnalis amoris punctura vulnerari permittit, zad amandū mulierum delicias eos laxat. vt sic sue carnis cōditiōez cognoscāt ne pctōres alios cōtēnāt, vt sic de ꝑtute castitatis nō supbiāt nec ꝑsumāt. Exēplo beati Petri qui alios cōtemnēs z nimis ō se ꝑsumēs dixerat. Et si oēs scādalizati fuerint in te, ego nunq̄ scandalizabor, qui tm̄ do permittēte vilius cecidit q̄z alīq̄s aliorū. de⁹ em̄ sicut dicit Judith. vj. presumētes de se z de sua virtute gloriantes humiliat. vñ Aug. in lib. de sancta ꝑginitate. Oia pctā sunt baptizanda tanq̄z tibi dimittant: a deo a quib⁹ te deus custodiat ne comittāt. Quicqd em̄ mali ipo custodiēte nō cōmittis tanq̄z tibi dimissum deputa tē. Tertiū signū seueritatis est z iusticie. Per hoc signū minat dñs pctōribus vt quertant ad deū, qō signū ē signū crucis. qō erit in celo cū dñs ad iudicandū venerit. Vñ quēadmodū milites dispersi familie ꝑncipis ad exaltationez vexilli ꝓgregant sic ad eleuationē crucis xp̄i in die iudicij cōgregabunt cruce signati q sunt de familia eius. Et tunc adimplebit illud Isa. xj. Leuabit signū in nationibz z cōgregabit dispersos israhel. R. Illud nanq̄ signū p cordialē cōpassiōnē hz quilibet mēti sue imꝑmere, z ne passio xp̄i amara in eo frustret peccata lugere vt cū electis valeat seueritatem iudicis euadere et mortē etnā. Vñ Ezech. in visione quadrz vidit multas abominatiōes pctōrum in tēplo dñi factas quas oēs sibi angel⁹ dñi oñdit, z vidit q sex viri, s. angeli veniebāt, hñtes gladios in manibz coz. vir vestit⁹ lineis habuit attramentariū scriptoris ad renes eius, et tēplum ingressi sunt z steterūt iuxta altare. Et

Feria sexta post iudica

dñs vocauit virū q̄ īdut⁹ erat lineis ꝛ attramētarium scriptoris hēbat di. ci. Trāsi p medīā ciuitatē in medio hierl'm. et signa Thau sup frōtes viroꝝ gemētiū et dolētiū sup cūctis abominatōibꝫ q̄ fiūt in medio ei⁹. et sex virīs habētibꝫ gladios dixit. Trāsite p ciuitatē seq̄ntes eū et pcutite. nō pcat oculꝰ vester neccꝫ misereat seni adolescētulū ꝛ ỹgini puerū ꝛ mulieres interficite vsq̄ ad internitiōz. oēm aūt supra quē videritis thau nō occidatis. Qui egressi interfecerūt oēs q̄ erāt in ciuitate p̄ter eos q̄ thau signati fuerāt. Ezech. ix. Moralit. p signum thau qđ factū ē ad modū crucis. signatur crux seu memoria dñice passiōis. Per īdutū lineū p̄dicatoꝛ. q̄ ỹbis ꝛ ērēplis imprimit in frontibus. i. in mētibꝫ hoīm signū illū. q̄ p castitatē scī lineis ē īdut⁹. et p sciam scriptoꝝ ē attramētario cōmunit⁹. Iste ei ē āgel⁹ q̄ portat signū vite vel dei viui. Apoc. xiiij. Per angelos āt cū gladīs intelligūt angeli vidices pati exequi diuīnā vltiōez p̄ pcrōres. Nō g̃ dñs videt in fine mūdi eccliam plenā iniq̄tatibꝫ. tūc mittet angelos suos vt gladios iusticie. id ē vindictā eterne dānatōis exerceāt in eisdez. et sic fiet q̄ nulli penit⁹ parcēt. imo senes et iuuenes ꝛ ỹgines q̄ male fecerūt interficiēt. Verūtn soli viri gementes ꝛ dolentes sup pctis suis et alioꝝ. signū thau. i. crucis x̄pi memoriā in cordis frōtibꝫ deferētes. tūc pis salua būnt ꝛ ab angel' pcutiētibꝫ nō ledent. sed ab angel' ipis defendent diuino munere. iuxta illud Apoc. vii. Nolite nocere terre et mari neq̄ arboribus quoadusq̄ signem⁹ seruos dei in frontibꝫ eoꝝ. Volens g̃ morte eterna euadere impiumat crucē menti cordis sui sic̄ signaculum. Juxta illud Cañ. viii. Pone me sicut signaculum sup cor tuum

Tertia pars in qua

notat ꝛc. Notandū q̄ Cayphas q̄ erat pontifex anni illi⁹ ꝛ sup̄m⁹ iudeoꝝ. audita alioꝝ p̄turbatōe p̄suluit di. Expedit. q. d. rōni p̄sonū ē. ꝛ ē p̄uenies magis vnū seductorē mori. vel etiā si nō est talis. q̄ tū ōri⁹ est nobis in oibus. decet vt auferat a nobis p mortz. quia ex lege habem⁹ q̄ si inter nos apparet ꝓpheta q̄ seducat pplm vl' voluerit retrahere ex lege dz lapidari. als de⁹ vult se vindicare in popalo. Dz q̄ ille tal' seductor ē. Expedit vt ip se moriat. Moralit est notandū. q̄ em bō exterior. s. corpus hoī interiori. s. spūi ōri⁹ est in oībus opibꝫ. vt spūs proficiat et ad finē suum debitū pueniat. expedit vt corp⁹ destruatur ꝛ moriat. q̄ntūcūcq̄ duo inueniunt in vna natura copulata. quoꝝ vnum bz rōnē seminis. aliud ỹo bz vim semē cōseruandi. tūc semē nunq̄ cōsueuit ad fructum pcedere nisi cōseruatiuum semis incipiat in se deficere et mortificari. Exemplum de pomo in q̄ nuclei in medio inclusi rōnē hñt semis. caro aūt circūposita locū bz ꝓseruantis. Dō videm⁹ q̄ diu pomū quo ad carnē est integrum. tamdiu semen ē infructuosum. Sed postq̄ pomū in terra positum mortificat. et semen terre de q̄ originalit fuit ortū imediate. cōiungit. incipit crescere et fructificare. Sic spūalit ē de boie i quo corp⁹ bz locum ꝓseruantis et spūs locū semis. Si g̃ spūalit q̄s dz crescere. et ad fructū vite eterne ptingere. optet q̄ corpus circūpositū ꝓpus mortificet. q̄si impedimētū impius ipius aie. et statim assistit gr̃a spūi coopans ad fructū vite eterne. Quare dz in cañ. ꝛx. q. j. c. nec is. Cū interficit impius. i. corp⁹. x̄ps infundit. ꝛ vbi abominatio. i. pctm̄ abolet̄ terra. i. tollit de corpe treno. sanctificatio consecrat. expedit g̃ vt hō moriat. Vlo lēs g̃ expedire et bene mori. vt sit de numero illoꝝ. de q̄bꝫ Apoc. xiiij. dr. Beati mortui q̄ i dño moriuntur. debet mori mundo vt possit viuere x̄po. Hoc autem fit instar naturalit morientis. habet enim.

Membrorū et virtū destitutionē.
Spūs exaltationē et sepationem.
Corpis sepelitionem ꝛ quietationē.

Nā p̄mo circa morietē naturalit occurrit exdiscrepatiōe ꝛ ōrietate q̄ttuor q̄litatū seu cōplexionū virtū destitutio dz kraftlos. Quia ēm naturales ex q̄ttuor q̄litatibꝫ seu elementis causat in boie iuxta eoꝝ ꝓportionē vel ꝓportionē sanitas vel infirmitas. Si em debite sunt ꝓportionare bō sanus ē. si aūt non ꝛ vna supabundat. tūc in corruptionē alterius opat. Sic si caliditas būidū natale nimiuz ꝓsumat. vl' si humiditas vl' frigiditas nimiū extinguat caloꝛē nuturalē. seq̄t sp virtū destitutio ꝛ infirmitas. Sic̄ pz q̄n ex aliq̄ plenitudine stomachi vapoꝝ ascēdentiū adi cerebrum cor impedit q̄ calore natali nō pōt rpare frigiditatē cerebri vel cerebꝝ sua frigiditate cordis calorem. tunc sp seq̄t. das der menisch blod vnd kraftlos wurt. i. destitutio in oibus membris. Sic etiam spūalit. Alia ex quattuor

affectiõibꝫ, ſ. pudore, timore, dolore, ⁊ amore. deſtituit et incipit mori mũdo. Et ꝟ ſic qñ nã ꝯ diuina inſpiratio pctõrẽ pctã ſua ſtatuit añ facie ſue cõſcie. ita q ꝟ ſcia iudicãs reperit a nimã plenã peſſimis pctis, et tã diffoꝛmẽ ⁊ i utilẽ factã exvilitate pctõꝝ. ℞ñ pudore cõ fũdit. Deide vlteriꝰ cõſideras reatũ pene et ne reportaꝛ culpis timore tũc pcutit. Deide vlteriꝰ ꝟſideras offẽſã diuine maieſtaꝛ. ſtatim dolore ꝓcutit. Et tãdẽ ꝟſideras pditiõꝝ cele ſtis p̃ie lãgueſcit amore ꝑ ſpõſi recõciliatõe Deide lãgueſcet. i. fabet an zu ſichẽ der welt. vnd ſch meckt ir vbel alles das in der welt iſt, dicẽs magno ſuſpirio cũ paulo. Quis me ſeparabit a careere moꝛtiſ huiꝰ, ⁊ tũc iubꝫ viribꝰ aie di. ℞ũciate dilecto meo qꝛ amore lãgueo Lañ. ij. Alia tũc deuota ſic amore xp̃i lãgui da, dꝫ ad modũ ifirmi q̃rere cõſolatõꝝ, nec cu rare an coꝛpi ſit ꝟtũ vel deſtructiuũ, qꝛ optꝫ q coꝛpꝰ pcti deſtruat ſm ap̃m. Et expedit q hõ moꝛiaꝛ, ſ. ꝑ opa ꝟtutũ. Facẽ g̃ ꝓmo ſibi bal neũ roſaceũ memoꝛia paſſiõis et ſãguis ihu xp̃i, nec ceſſet balneare in iſtis donec erupe ꝛint ex nimia ꝓpaſſiõe ſudoꝛes capitꝫ. ſ. lacri me oculoꝝ ⁊ ſine dubio liberabiꝛ curabitur ab ifirmitate. Hã ſm ꝓ plinũ. Si ploꝛare lã guidus põt, ſignũ ẽ eiꝰ ꝓualeſcẽte, ⁊ ſignifi cat bũidũ radicale nõ eẽ totaliꝛ ꝟſũptũ. Sic aia ſignũ hꝫ ꝓualeſcẽtie ⁊ deuotõis, ſi oculi ꝑ fundere poſſint lachꝛimas. Dicat g̃ aia deuo ta illud Hiere. ix. feruẽti aio. Quis dabit ca piti meo aquã: ⁊ oculi meis fõtẽ lacꝛimarũ, ſcz iuxta deſideriũ et ploꝛabo die ac nocte. Se cũdo dꝫ q̃rere delicioſitatẽ mẽtaliũ refectio nũ, qõ fit in ſũptõe coꝛpis et ſãguis xp̃i, ps. Lib̃ autẽ eos ex adipe frumẽti. Tertio amico rũ ſingulariũ ꝓfoꝛtatiõnũ et cõſolatiõnẽ in ꝟ bis dei q̃ bũt aiam ꝓfoꝛtare, j. Theſ. iiij. Aõ ſolamĩ inuicẽ in ꝟbis iſtis, ſ. xp̃i. Quarto dꝫ q̃rere mollicie lecti q̃ ad q̃tẽ ꝓtẽplatõii. Lã. i. Lectuliꝰ nr̃ floꝛid⁹ roſis, ſ. martiꝝ, violcõ feſſoꝝ ⁊ liliis ꝟginũ. O q̃ felix eſt aia q̃ ſic in dño ⁊ ſocietate ſctoꝝ cũ q̃te pauſat. Secõdo hõ ſpũaliꝛ moꝛiẽs dꝫ habere ſpũs exalatiõꝝ ſcz eyn aufgeben des geyſtes. qõ fit qñ boi ñ ſolũ terrena ⁊ coꝛpalia deſipiũt. imo qñ odit aiam ⁊ vitã ꝑſentã, et ſolũ in deo delectaꝛ. iux ta illud Joh. xij. Qui odit aiam ſuã in h̃ mũ do in vitã eternã cuſtodit eã. gio. Qui oditvi tam ſuã, lꝫ em̃ vita ꝑ ſe ſit delectabiliꝫ, ꝑt tñ ꝑ accidens triſtabilis ⁊ odibiliꝫ eẽ. Et h̃ dupliꝛ. Uno mõ, qꝛ multis ⁊ gũlꝫ malis ẽ adiũcta ꝓter qõ aliq̃ ſe interimunt expediri volẽtes a maliq̃ ſentiũt. Alio mõ, qꝛ melioris ẽ retar datiua, ſ. vite gl̃ie. Et ſic apl̃s dicebat. Cupio diſſolui et eẽ cũ xp̃o. Et ſctũs Job q̃ dicebat Tedet aiam meã vite mee. Tali mõ dꝫ hõ o dire vitã ſuã inq̃ntũ eũ retardat a vita btã, ꝑ mõ aũt mõ nõ. Ut circa illã querũt duo. ꝓmũ an liceat alicui ſeipm occidere ꝓter incõmodũ aliq̃, et videt q̃ ſic Dat. x. Qui pdiderit aiam ſuã ꝓpt̃ me ſaluã faciet eã. Unde etiã Samſõ cũ hoſtibꝫ ſe occidit, vt hĩ Jud. xvj, q̃ tñ no iaꝛ inter ſctos, Heb. xi. Quia vt dicit Aug. j. de ci. dei. Hoc ſibi ſpũs dei latẽ ſuggeſſit. Et eandẽ rõnẽ reddit de q̃buſdã fe minis ſctis. quaꝝ memoꝛia ab eccl̃ia celebꝛa tur. In oppoſitũ ẽ ſãcta mr̃ eccl̃ia, vñ Aug⁹. j. de ci. dei. q̃ dictũ ẽ nõ occides, intelligit de hoie, nec g̃ alterꝝ: nec te: nec em̃ aliud q̃ hoiez occidit, q̃ ſe occidit. Eſt aũt hoc illicitũ. ℞ñ qꝛ peccat ꝯ ſeipm, facit em̃ ꝯ naturalẽ inclia tionẽ et legẽ, et etiã ꝯ charitatẽ qua q̃libꝫ di ligere ſeipm tenet. Et tõ ſp eſt pctm̃ moꝛtale. Secũdo qꝛ peccat in deũ, ſicut q̃ ſeruũ occi dit alieuũ peccat in eiꝰ dñm. et etiaꝫ vſurpat ſibi iudiciũ diuinũ, ꝓtinet em̃ ad deũ ſolum moꝛtis et vite iudiciuꝫ, ſm illud Deut. xxxij. Ego occidã ⁊ ego viuere faciã. nec obſtat q̃ dꝫ Dat. x. Qui pdiderit ẽ, qꝛ ſm ſctos aia dꝫ ibi vita aialis, que dꝫ vno mõ interimi. a lio mõ ſaluari. Secõm em̃ ꝓ platonez duplex eſt moꝛs. Una naꝛe. ſ. cũ aia egredit. Alia ꝟ tutũ, ſ. cũ hõ virtutis vicijs ⁊ voluptatibꝫ mo rit. ℞ma eſt expectãda. Secõa ẽ ꝓcuranda ꝑ dẽda ẽ igit vita aialis ſcda moꝛte ñ ꝓia Si tñ illa ꝓma ꝑ xp̃o inferaꝛ patienter ſuſti nenda. Nec obſtat de ſamſone, qꝛ nõ ꝓpꝛio motu ſed ſuggeſtiõe ſpũſcti fecit. vt dictũ eſt Ideo excuſaꝛ ſicut alie ſancte mulieres. Sꝫ queritꝫ, vtrum liceat mulieri ſe occidere ne ab alio coꝛrumpatur. ℞ñdent doctoꝛes q̃ non. quia nõ dꝫ ſe cõmittere crimen maximuꝫ, qõ eſt ſuũ ꝑſius occiſſo vtvitetur minus crimen alienum. Non em̃ eſt crimen mulieris ꝑ vio lentiã violari, ſi conſenſus nõ aſſiſtit, quia ñ inquinatur coꝛpus niſi de ꝯſenſu mentis vt ſancta Lucia dixit. Fornicatio autẽ ſeu adul teriũ eſt minus peccatũ q̃ homicidiũ: ꝑcipue ſuũ ꝑſius. Eſt etiã ꝑiculoſiſſimuꝫ occidere ſe, quia nõ reſtat tẽpus: vt illud pctm̃ ꝑ pniam excipiet. Tertio ſpũaliꝛ moꝛiẽs dꝫ habere

Feria sexta post iudica

corpis sepelitōez. Illā postq̄ corpus ē sepultū q̄escit nihil sentit, et si a vermib⁹ roditr nō impatiētie vel inobediētie oñdit signū. Sic aīa mortua mūdo q̄escere dz z sepelirī in xp̄o ita q⁹ extra xp̄m nihil sentiat, nec verbū iniuriosū, nec factū remurmuret, sed q̄si simulacr̄ oculos hēat z nō videat, aures et nihil audiat, os et non loquat, oīa patiēt sustineat exteriora, vt interi⁹ consciā sine murmure cū deo verā pacē et q̄etem habeat, de qua pace dicit ap̄s ad Ephe. iiij. Pax dei que exuperat oēm sensū custodiat corda vestra, et intelligētias vr̄as in xp̄o ihu. In tali pace q̄euit sctūs pheta dī. In pace in idipsū dormiā et requescam. Talē etiā mentis pacez saluator nr̄ nob imitandā p̄tulit, de qua dr. i. Petri. ij. Xp̄s p nobis passus ē, vobis relinq̄ns exemplum, vt sequamini vestigia eius. Et sequit. cū malediceret nō maledicebat. Sic etiā ver⁹ imitator xp̄i speculū vere hūilitatis Franciscus p̄r noster, dū semel feruēte xp̄i amore in q̄daz specu corpis maceratōe gemitib⁹ inenarrabilibus laterē irruente in eū spū dñi facie lacrimis facta squalida, Assisij ciuitatez itrauit, iz pueris visus in sensib⁹ mutat⁹ et alienat⁹ eū quasi fatuū luto et saxis implebāt. Ipe vero tam mūdo mortu⁹ et interi⁹ corde pacificus patiēter q̄si nihil exteri⁹ sentiēs p amore xp̄i vt surdus in oibus trāsibat. Y. Hāc igitur salutis viā charissimi quēlibet cū sancto viro trāstre oportet, q̄ cū eo xp̄m seq̄ ad celū anbelat, docēte veritatis mgro Luc. ix. Qui vult venire p⁹ me abneget semetipm et tollat crucem suā q̄tidie et sequat me. Glo. Nisi q̄s a seipo deficiat ad eū q̄ sup se est nō approp̄inquat, et noūtatē ad quam vocat nō apprehēdet: nisi vetustatē mutet in qua nat⁹ fuit. In cuius signū Jacob vidit scalā cui⁹ sūmitas celos tāgebat. Gen. xxviij. Jacob ór supplātator. et significat hoiem q̄ ppter xp̄m carnē suā despicit et oēs p̄secutiōes et aduersitates carnis libenter suffert vt tranquillitatē spūs faciat, et corpus spūi subiiciat. Hic vidit scalā ducentē ad regnū celorū, qr q̄tiēs in carne patienter aliquā p̄secutiōez sustinet, totiens ⁹t⁹ aīe magis ac magis roborat q̄usq; gradatim tandē ad celū rapit et ab oib⁹ malis liberat. Ad b̄ fabulose adduci pōt illō qō narrat Ouidi⁹ de q̄dā q̄ vocabat Antheus qui fuit fili⁹ terre, cū q̄ hercules miles fortis aliq̄n luctat⁹, q̄tiēs ip̄m ad terrā p̄sternebat eo q⁹ terrā matrē suā tāgebat, fortior resurgebat Virtute em̄ terre fortificabat, et vbi ip̄m victū credens fortior leuabat Hercules ergo cum h̄ p̄cepisset eleuauit eum in aera. et ip̄ū inter brachia tādiu cōp̄sit q⁹ cum examinauit, et sic ip̄m quē in terra vincere nō poterat in aere superauit. Illud lr̄aliter exponit de q̄dā rege lybie. q̄ in patria sua ab Hercule sepe vict⁹ fuerat. z tñ recollecto exercitu iterū ꝯ herculē fortior venit, qō vidēs hercules ip sū in aere, i. extra terrā p̄priā ad bella vocauit et sic recollectōe cessante ip̄m penitus superauit. Dz qr nō est intētio mea sequi lr̄aliē expositionē, Dico moraliter, q⁹ p antheū itelligo hominē humilē q̄ quasi terra ab oib⁹ spernit et aduersitatib⁹ calcat⁹ p herculē fortē dyabolū vel malū hoiem torquentē iustū hoiem et humilē. Hic bō iustus si q̄nq; p fortē rep̄ratiōnē dyaboli vl tyrānidē mali hois victus fuerit, z in ip̄atiētia ceciderit, si tūc terigerit p cōsideratōz terrā, i. corp⁹ z tq; vile et fragile z nocluū ē plene in mēte tractat, ip̄mq; spernit et cōtemnit, q̄tiens h̄ fecerit ⁹tus spūalis fortificat et semp fortior surgit. Sicut q̄ infirmat infirmor. i. q̄ infirmitatē meā cōsidero, tūc potens sū, s̄m Bern. Magna ē infirmitas apō deū infirmitatē p̄priam cognoscere. Sed q̄d pro certo hercules dyabol⁹ vel tyrān⁹ puratēs patientē humil⁹ vincere, eū ad meritū et coronā eterne glorie eleuant, p̄pr̄is brachijs z eripiunt a penis corpalibus. Prouer. xxij. Humilē spū suscipiet gloria. Laueat tñ humilis patiens mundo, ne spū superbie in alijs tū eleuetur et de bonis et gratijs supbiet, q⁹ tunc dyabolus a gloria sibi pata eu⁹ ēcceret et alte vento supbie eleuatus piculosius caderet i imū. Job. xxx. Eleuasti me et quasi super ventū ponens elisisti me valide, Quia p certo spūalis fortitudo perditur. cum quis a terra illa p supbiam eleuat, p̄s. Delecisti eos dum allegarent ⁊c.

Sabbato ante palmarum.

Cognitauerūt p⁹in

cipes, vt lazarū interficerent Jo. xij. Nota s̄m legē vt habetur. C. ad legez cornelia. de sicca. l. si q̄s cum telo ambulauerit inter homines necādi causa. sicut is q̄ hoiem occiderit vel cuius dolo factum fuerit cōmissum, legis cornelie de si-

carijs, pena coherceat. Cui⁹ rō dat. ff. ea. l. diuin⁹, qz volūtas ⁊ nō exit⁹ inspicit. Sz ꝯ. ff. ea. l. j. in fine dr. Quid em̄ obfuit conat⁹. cū iniuria nullū habuit effectū quasi dicerz, nihil Rn̄det distinguēdo, qz aut cogitatio adeo est nuda: vt nō trāsierit in aliqd̄ conamē, ⁊ tūc n̄ punit. Aut trāsiuit in conamē, lz nō venerit ad effectū: ⁊ h̄ dupl'r. Aut in g̃uioribꝫ ⁊ magnis crimibꝫ, vt sūt crimina lese maiestatꝫ, vel qui violent ꝯfugiētem ad eccl'iam ꝯpelleret traheret: vel trahi faceret, aut saltē cogitatōe aut tractatu h̄ attēptaret. grauit peccaret etiā sola cogitatōe, nisi forte homicida raptor virginū et adult, q̄ scz n̄ haberēt emunitatez. Et s̄m Cañ, public⁹ latro vel nocturn⁹ populator agroꝝ, de emunit, eccle. Inter alia. C. de his q̄ ad eccl. ꝯfu. l. pñti. vñ notāt, raptor v̄gi nū s̄m leges n̄ hz emūitatē, qz vt dr. C. d̄ epis ⁊ cle. l. si q̄s, n̄ dico rape: qd̄ scz maius ē, sed attemptare, s. p aliquē actū pcedendo: qd̄ scz minus est. Si tn̄ matrimonij iungēdi cā sacratissimas v̄gies ausus fuerit: capitali pena ferietur, i. capite puniat: vel ciuitatem amittat. In his nāqꝫ magnis et grauioribus voluntas p facto reputat. in minoribus autē optet sequi effectū, vt dr in argumento contrario.

Ad ꝓpositum pharisei digni fuerunt morte eterna, cū sine cā rōnabili hoīem innocentez voluerūt occidere ꝓpter inuidiā. qz iam dato cōsilio q̄ ihesū occidere vellent: ꝓpter miracula que faciebat, et specialit miraculū Lazari, et qz resuscitato lazaro multi in eum credebant videntes lazarum, vt eius famā extinguerēt ⁊ miraculum annihilarēt. Cogitauerūt p̄ncipes sacerdotū vt Lazarum interficerent

Queritur: an pctm̄ volūtatis ⁊ opus sint vnū: vel duo peccata. Rn̄det doctor deuot⁹ Bonauē, sup mgr̄m. ij. sen. di. xlij. q̄ volūtas interior pōt dupl'r cōsiderari. Uno mō s̄m q̄ est actui exteriori coniuncta, et sic idem est peccatuz voluntas interior: et actus exterior ꝓ eo q̄ ibi est vnus cōtempt⁹: et vna auersio ab incōmutabili bono ad cōmutabile, cū actus exterior rōne culpe: ex hoc consequatur qui est voluntarius, vñ Aug. Omne peccatum adeo est voluntarium qd̄ si non est voluntariū nō ē pctm̄. xv. q. j. ca. j. Alio mō pōt cōsiderari s̄m q̄ est ab actu distincta vt si aliquis primo in peccatuz consentiat. et postea ipsum actu exerceat, et sic sunt diuersa peccata. Optet em̄ qn̄ act⁹ exterior implet q̄ etiaz act⁹ interior voluntatis iteret, et sic sunt duo pctā: sicut sūt duo actus voluntatis, et sūt distincte ꝯfitenda dicēdo cōfessori sic. Confiteor me habuisse malū ꝓpositum ⁊ voluntatez p horā: diē: vel annū: nec destiti: donec actuz implerē, sic et iudei in interficiēdo xp̄m habebāt duos act⁹ volūtatis, vnū cōsentiēdo, alium postea p occisionem exequēdo ⁊c. A

Sz querit: an ille tm̄ peccet: qui peccat voluntate sine actu: q̄tum ille q̄ sil' voluntate ⁊ ope. Dicit Bonauē, vbi sup, q̄ qui actu ⁊ voluntate simul peccat, grauius peccat q̄ iste q̄ tm̄ voluntate peccat. Pro quo notandum q̄ vnū pctm̄ dicitur grauius altero tripliciter. Aut rōne maioris contemptus dei, aut rōne libidinis: sine delectatōis, aut rōne maioris damnificationis. Primo loquendo, opus n̄ addit aliquā grauitatem ad iniquitatē volūtatis, quia voluntas plene a deo vertit p se, sicut cum est opi ꝯiuncta. Quantū v̄o ad delectatiōez siue libidinē: addit ⁊ aggrauat, maxime q̄tuz ad genus peccati mortalis carnalis, quo homo peccat in seipo. Similiter q̄ntum ad damnificationem addit, et hoc maxime q̄tū ad genus peccati: quo quis peccat ī ꝓximū. Similit quātūcūqꝫ aliq̄s velit alterꝫ occidere nō facit tantū dānuz: quantū si actu occideret. Quoniā aūt deus est iudex iustus in puniendo, nō tantū considerat in peccato ingratitudinē cōtemptus, sed etiam magnitudinē delectatōis ⁊ magnitudinē dānificatōis, hinc ē q̄ aliq̄ mō opus aggrauat ⁊ addit ad nequitiā volūtatis. Sicut ferrū n̄ vrit absqꝫ igne, ignis tn̄ cū ferro plus vrit et pl⁹ penetrat q̄ faceret per seip̄m. Quātū nūc ad ꝯtinuationē euangelij, heri dictū fuit q̄mō principes ꝯuenerunt xp̄m occidere, hodie quō occidendo lazarum etiā eius famaz possent tollere. et s̄m h̄ tres sunt ptes eius.

In p̄ma notat malignitas siue machinationis ex pte iudeorum.

In scd̄a sedulitas grate visitatōis ex pte paganorum, ibi, Hñc.

In tertia sublimitas clare cōmendatiōis ex pte supnorum, ibi. clarificaui.

Quantū ad primam ptē iudei cogitauerūt Lazarū occidere, scz occulte forte veneno, vt hōibꝫ n̄ possz suadere se q̄ xp̄m. qz m'lti iudei audito miraculo ip̄m se q̄bant credendo. B. Moral'r est notan-

dū q̄ ex scriptura habem⁹ q̄ mors puenit ex triplici cā, aut ex deo p̄ p̄destinatōez eternaz, aut ex naꝑa intrna ꝓpter aliquā deordiatōez, aut ex boīe p violentā pcussiōez. Hāvno mō mors puenit hoi ex etna p̄destinatōe circa tē pus determinatū qō hō ꝑterire non ꝑt, sicut Job dicit. Breues dies hois sūt et nūerus mēsiū eius apud te ē, cōstituisti termios eius q̄ ꝑterire ñ poterūt. Qō factū ē vt ait Grego. vj. mor. vt hō melior fiat et sp sit dispositꝰ respectu mortis, horā inq̄t vltimā deꝰ nobis voluit occultare vt sp eēt nobis suscepta z dum horā mortis ignoramꝰ ad eā sine intermissione nos ꝓparemꝰ. Hā vt dic Bap. Nescit hō finē suū, sz sic caplūs aues laqo z pisces hamo ita caplūs hoīes tpe inīq̄. Scda cā ē mors natural z intrinseca, et ē vt di. phs. j. de gene. ex defectu ꝑtutis naꝑalis q̄ ꝓsistit in hūido z calido ꝓportionati. Et qz q̄dlde deficit humidū radicale. cui restaureť p humidū cibale ordinatū a naꝑa, nō tñ sufficit, qz nō ē eiusdez rōnis neq̄ trāsit in naturā ipl⁹, sic lāpas plena oleo tādiu ꝺuat lumē accēsū q̄dlu hz oleū z si tm̄ poneret de aq̄ q̄tū ꝓsumit de oleo, sp eēt eiusdē q̄ntitatis humoz in lāpade, tū ñ manet tm̄ ō oleo sicut fuit a principio, et tm̄ posset multiplicari aqua z oleū deficeret vt finaliter lumē extingueret. Sic etiā in corpe hois q̄tus humidū cibale restaurat q̄tū deperdit in humido naturali. qz tñ est humidū extraneū et nō trāsit in naturā illi⁹ humidi natural, tō deficiēte humido naꝑali cōsūpto a calido extinguit lumen vite. Et dicit Aug. in libro de questio. veteris z noui testamēti, q̄ in statu innocētie corp⁹ de se fuisset mortale ex sua naꝑa sed nō fuisset mortuū q̄dlu nō peccasset. qz ex dono iusticie originalis immortalitate viguisset. Tertia causa mortis extrinseca hec est p hominis violentiā qō ꝓprie ōr homicidiū. q̄ mors etiā ōr violenta, quia violēt et p oppositionē infligit. Et diffinitur ab Isi. ō, sic. Homicidiū ē hois scisso. Nec solum hi q̄ manibus occidūt sūt homicide, sz etiā illi quoz cōsilio z fraude hō occidit. vñ euāgelista vnus dicit xp̄m hora tertia crucifixū. alter hora sexta, qz iudei crucifixerūt eū hora tertia lingua militeꝰ ꝓ manib⁹ hora sexta. de pe. di. j. piculose. Sed q̄rit an iudex vel cōsul dans mortis sniaz dicatur homicida, dico q̄ ñ peccat nec ōr homicida, si h̄ facit zelo iusticie z ñ ꝓprie vindicte, vñ Aug. ō libero arbitrio, li. j. Et habetur. xxiij. q. v. si homicidiū. Haz miles hostē iusto bello z iudex vel minister eiꝰ nocentē occidere pōt, nec videtur peccare cū hoīem occiderit. sz neq̄ homicide isti appellari solent, quia vt dicit idē in q̄sti. leuitici, cū hō iuste occidit, lex eū occidit: nō tu. Et tale homicidium contingit sm Orosium in q̄dam prologo tripliciter.

Eterna sz lege disponente.
Humana sz lege ordinante
Peruersa mente procurante

Hā homicidiū cōtingit q̄nq̄ dispōnēte deo q̄n sz ab eterno in cōsistorio eterne deitatis est sniatū de morte violenta vnius vel plurium z etiā de spē mortis. Jō iudex verus z cognitor cordiū dicit ꝓpbetam. Ego pcutiam z interficiā, z ego viuere faciā, pcutiam z sanabo et nō est q̄ de manu mea possit eruere. Deut. xxxij. Et ideo si aliquis cito et repente morit fulgure celesti aut submergit aut glādio occidit⁹ imp cogitate, aut subito suffocat, nō nisi effectꝰ hui⁹ legis eterne putād⁹ ē. Qō q̄dem Aug. fatetur de ciui. dei. Dō. Et h̄ ex triplici fine pōt cōtingere, qz q̄nq̄ fit ad vindicandū rebelles, sic dns vindicauit seō ydolatris infidelib⁹, q̄s diuersis stragib⁹ fecit occidi, vt pz in numeris. Josue. Judicū. et in libris regū. Et hāc cām assignat Aug⁹. etiā fuisse quare deꝰ dedit ptātem romanis subiiciēdo sibi orbē terre. q̄ tot occisiones, tot aspersiones sanguinis fecerunt. Quia p eos tanq̄ p executores sue iusticie voluit rebelles et impios punire. Sic etiā ꝓpter infinita mala hominū nobiliū z potētū atq̄ vrbanorum deꝰ pmittit bella, vt vn⁹ p alīū gladiolus stificet et mala corrigant. Sic etiā legit scō Dach. v. Qō ppter mortē adonie z homicidia de ipso facta et multa mala, induxit deus Anthiochū regē syrie ꝺ ciuitatē hierusalem. z ante eiꝰ aduentū p. pl. dies oīdit q̄d debebat ciuitati contingere, qz per aera videbant publice ab omni pplo eq̄tes discurrētes hastas deauratas habētes. et cursus eq̄rū p ordinem. et cōgressiōes fieri. et scutorum motus et galeatorum multitudinem galeis districtis et telorum iactus ad monitionē ipsorum que ventura erant. ꝓposq̄ hoc monstrata fuerūt dictus Anthiochꝰ obsedit ciuitatē, z finaliter obtinuit eā. et pcepit militib⁹ interficere accurrētes z p domos ascendentes trucidare. Unde facta est cedes omniū in tribus diebꝰ

octoginta milia hoim z nō min⁹ venūdatoz. Secūdus finis q̄re deus vult mortē aliq̄z violentā est ad punīēdū peccātes vt sit moꝛs illa ad satisfactionē, et sic p̄mittit multos innocētes moꝛi zcrudeliꝛ occidi, vt nulla sit eis pena purgatoꝛij, vt dicit btūs Aug. ō faustū de illis q̄ in captiuitatibꝫ a tyrannis moꝛtui fuerūt. Jō etiā si merēt illā mortē violētā. credi dz q̄ in satisfactōez pctōꝝ. z i bonū illi⁹ bomis q̄ mortē de⁹ illaz mortē ordinauit. q̄ eīm boies ꝓfestim z bñ dispositi moꝛtui sūt violēter fortē fuissent moꝛtui desperati sine ꝓfessione. Jō dic Basili⁹ q̄ magnū bñficiū ꝓsequit a deo. q̄ in quocūq̄z vite statu p̄ mortē violentam a deo vocat. Et sicut Tho. dic. q̄ moꝛs taliū patiēter tolerata, qz penalis z vltimū terribiliū in magnā satisfactōz iputat. Certi⁹ si nis q̄re talis moꝛs ordinat, qz p̄ talē mortē meruerūt acceptare coꝛonam glie. Jō dic apls Heb. xj. lapidati sūt, secti sūt. in occisiōe gladij moꝛtui sūt. Et hi oēs testimonio fidei pbati inuenti sūt. p̄ mortē eīm talīū sctōꝝ z iustoꝝ, nō solū scti, sz etiā alij fideles adiuuāt z coꝛonant, iq̄ntū merita ipoꝝ trālfūdūt in alios. dicit Aug. in enchiridion. q̄ tam bon⁹ ē de⁹ q̄ nō sineret aliq̄ē peccare, nisi ita cēt omnipotens. vt ex illo eliceret magnū bonū. ¶ Secōo homicidiū causat ex ordinatiōe legis humane que ordinat homicidiū fieri ad ꝓseruatiōz totius coꝛpis cōmunis. quia sicut medicus iustissime abscindit mēbrū putriduz a coꝛpe vt nō resīduū sanū destruat z coꝛrumpat. sed vt reseruet in sanitate, ita oꝛtet iudicē z mīstrū legis abscindere putridū z nocentē a coꝛpe politico, i. ciuili. ne resīduū coꝛpis pturbet et etiā destruat. Jō dicit sāct⁹ Tho. in i. de regimine p̄ncipū. q̄ magnum meritū iudex cōsequit reum occidendo, sz magnū supplicīū merēt innocentē damnādo. Et ideo vbi iustitia hec seruata est cōmune coꝛpus ciuile sp̄ fuit sanū. z vbi relaxatū est. erit infirmū et finaliꝛ coꝛruptū. sic p̄z de roma que tādiu viguit, q̄diu iustitia ibidē p̄māsit, vt dic btūs Aug. ¶ Tertio homicidiū causat a querēlitate hois q̄ ex odio vel ira occidit violenter p̄ximū, et illud cōiter omnib⁹ pbibitū est a deo. Exo. xx. nō occides. Etiā ex lege nature q̄ nullus dz facere alteri q̄d sibi minime vult fieri. in can. diſſ. i. ius naturale. Prohibitū ē etiā ex lege ciuili z punit pena capitis. ff. ad. l. cornelia. de siccariis. li. xlviij. Et necesse ē q̄ sic coꝛrigat cum maxim⁹ sit pturbatiuū cōis boni. Est etiā seuissimū pctm. et p̄m circūstātiam potest ee grauissimū oim pctoꝝ. qz p̄ homicidium nō solum p̄uat ipa coꝛpis vita, sed etiā frequent damnatur i infernū aīa. Jō vt bñ caueat in p̄ma pte secreti secretoꝝ dic Aristot. ℣ homo q̄ptum pōt caue effundere sanguinem humanum. Et hermogenes dic. Q̄n homo hoiem interficit, virtutes celoꝝ clamant ad diuinam maiestatē di. ℣ dñe seruus vult tibi ee filius. q̄ si iniuste interficit. respōdet creator p̄mitte. qz interfectes interfici etur in vindictam. Vñ q̄n Cayn frem suum abel intfecit, dixit dñs deus ad Cayn. Ecce voꝝ sāguis frīs tui clamat ad me de tra. p̄ vi dicta. nūc g̃ maledict⁹ eris sup̄ trā. q̄ aperuit os suū z suscepit sanguinē fratris tui de manu tua. cū opaꝝ fuerīs eam nō dabit tibi fructus suos. vagus et pfug⁹ eris. Dixitq̄z cayn ad dñm. maioꝝ est iniq̄tas mea q̄z vt veniam merear. ecce p̄mū malum homicidij. qz cayn in desperatōem cecidit. putabat eīm q̄ pctm suū eēt tāte grauitatis q̄ ñ possz mereri veniā Augu. mentiris Cayn. maioꝝ est dei mia q̄z oim pctoꝝ miseria. Et adiecit. Ejcis me hodie a facie terre z a facie tua abscondar et ero vagus z pfug⁹ i terra. oīs g̃ q̄ inuenerit me si ue hō siue bestia occidet me. q. d. Cayn videt se derelictū a deo z in tantam miseriā ꝓstitutū ꝓsiderans potius cito moꝛi vt miseria terminaret moꝛtem petijt a dño. Omnis igitur qui inuenerit. et dñs ad eu. nequaq̄z ita fiet vt tu petis, sed oīs q̄ occiderit Cayn septuplum punietur. i. Cayn post multas miserias in fine septime gñationis moꝛiet. quod et factum ē. qz in fine. vij. generationū post multas miserias intfect⁹ ē a lamech. in vltionem sang. frīs sui. ¶ Ecce scōm malū et deī vindicta. quia q̄ gladiū accepit. s. interficiendo hoiem sine iustitia ad p̄priam vindictam gladio etiā pibit. i. deus vindicabit se in illo z p̄mittet eū mala morte pire. qz qui effuderit sāguinē humanū effundet sanguis illius Gen. ix. Apoc. vij. oꝛ. q̄ Johes audiuit voces occisoꝝ cla. et di. vindica dñe sanguinez nr̄m. dicit iglr textus q̄ dñs posuit in Cayn signū. s. tremoꝛē horribilē oim membroꝝ z in facie ei⁹ imp̄ssit signuz quo cognosceb̄at ob oīb⁹ frem suū innocētem occidisse. et sic abominabilis ab omnib⁹ habebat. ne q̄s eū occideret. ¶ Hoc factū est nō solum ad

Sabbato ante palmas

Layn diuturnã punitõz, sz etiã ꝓpt̃ alioꝝ correctiõem. Ecce hic tertiũ malũ q̃ adhuc manet signũ, hz em̃ oĩs homicida, qz pallidꝰ est facie z distorti z mali visus ĩ signũ malicie facte. In signũ etiã maledictõis occisoris z repetẽde vindicte, iusto dei decreto ℔ accidit q̃ vulnꝰ interfecti in pñtia interfectoris resudat sanguinẽ. vt ℔ corã boĩbꝫ z iudicibꝫ manifestet, ne manus impia interfectoris maneat impunita, sz vindicet. Hz an aliq̃ naturalr ratõ possit assignari, dicũt q̃daz q̃ sic, qz cũ aliq̃s boiem interficit vehemẽti ira in eũ furit, vnõ eiꝰ spũs infecti et cõmoti sanguinẽ ꝓmouent et inficiũt, quibꝫ sic infectꝫ humor erit fetidꝰ z corruptiuꝰ, q̃ vulnꝰ attingẽs infecti silr infectione inficit. Sed etiã videmꝰ ad sensũ q̃ oculus infectus inficit, et mlr menstruosa speculũ. et ideo si transeat interficiẽs attrahit et cõmouet sãguinẽ infecti vulnerꝫ sibi silez in vulnerãte cũ silr attrahat silr, z ex ꝓcursu duarũ infectionũ exuberãtis imũdicie gñar vehemẽtia quã amplꝰ natura sustinere ñ valẽs statim resudat sanguinẽ, z signũ ad ℔ ẽ q̃ lingua serpentina venenum attrahit in mensis ꝓncipum magnatoꝝ.

Secunda pars in qua

notar sedulitas grate visitatõis rõe pagano rũ. Hã multi gentiles z pagani q̃ ad festũ pasce ꝓuenerãt hierlm vt vnũ deũ adorarẽt lz ñ ad esũ agni admitterenr, nisi ꝓus dimisso ritu gentilitatis eẽnt circũcisi, hi ꝓpt̃ famam z miraculũ de lazaro videre xp̃m cupiebãt. Adorabr, per gẽtiles z paganos ihz cupientes videre, q̃ ꝓpt̃ ℔ hierlm ꝓuenerãt z vt vnũ deũ adorarẽt, informãr oẽs boies q̃ si iesum saluatorẽ in celis voluerint beatifice videre, necessario ꝓmo sanctã debẽt intrare ecclesiam p fidẽ, z lumine fidei illuminati iesuz deuote cõtemplari vnũ deum in duabus naturis, q̃ ꝓpt̃ boiem venit ĩ carnẽ. vt p carnez boiem redimeret. Hã sic̃ videmꝰ q̃ naturalr visibile ñ põt ab oculo corpali videri, nisi lumie naturali mediãte z mediũ illustrãte etiã nõ obstãte q̃ oculꝰ sit clarissimꝰ z visibile optime colorarũ, sic̃ ptz intuẽti nocte picturam. Ulũ phs. ũ. de aĩa. Color nõ ẽ visibilr sine lumie, sic nec ihs nec ℔ nec in futuro videt sine lumine fidei, lumẽ em̃ rõnis nõ ẽ tante acutatis q̃ possit excedere naturalia z supnaturalia illustrare, nisi ꝗstũ lumie fidei adiuuar.

Facit eĩ fides credere ñ visa, qz fides ẽ de rebus ñ visis, de pe, di, liĩ, ĩ domo. Illustrat ei nõ solũ ꝑsentia. vex etiã ꝑterita z futura, fm Bernũ, de sum. trini, et fi. catho, firmit. in glo. Eleuat intellectũ ad credendũ ꝑterita, s. iesuz xp̃m fuisse ex virgine natũ et passum. Ad presentia. qz credẽdũ ẽ q̃ ipe sit q̃ in altari q̃tidie ꝓficit. Et ad futura, qz credere debemus xp̃z venturũ et iudicaturũ viuos z mortuos. Ad hec rõ nostra nõ possit attingere rõnis defectꝰ suppler, quia nulla lux clarioz recta fide. Cõ suppler, quia nulla lux clarioz recta fide. Cõsum. tri. et fi. catho. l. inter claros, ibi dr q̃ nihil est qd̃ lumine clarioze prefulgeat q̃s recta fides in principe. ℟ Qui ergo rex et princeps esse cupit in regno celoruz thesum i claritate vult videre, oportet q̃s luce fidei hic cẽ primo videat et diligenter z deuote attendat quomodo fuit.

In presepio miserabilr vagiens.
In patibulo penaliter moriens.
In celo sublimiter presidens.

Hã visio stabuli in exemplũ est et fuit artissime pauptatis visio supplicij latissime caritatis, sed visio solij in signũ altissime potestatis. Debemꝰ q̃ ꝓmo ihesũ videre in presepio miserabilr vagientẽ, in signuz artissime paupertatis. Abarissimi flectamus oculos cordis nostri ad videndum xp̃i paupratem q̃ fm apl'm. ũ. Cor. viĩ. Cuz esset dives ꝓpter nos egenꝰ factꝰ ẽ vt illiꝰ inopia nos diuites esse mus. O deus eterne, q̃d fuit videre filiũ tuũ vnigenitũ, regẽ et factorẽ celoꝝ z celestiũ omniũ angeloꝝ, in vna ciuitate nõ inuenisse domũ, sz ꝓ domo elegisse stabulũ iumentorum. q̃d etiã videre fuit regẽ regũ z deũ deorũ i stabulo ñ habuisse locũ extra breue villeq̃ ꝑsepium. quid dñe videre fuit dominuz vniuersa continentẽ stricta fascia esse cinctum z innolutũ, q̃d videre fuit gl'iaz z leticiã angelorum oĩm sic viriliter cõmanẽtẽ inter bouẽ z asinũ Et g̃ si huiꝰ regis q̃ris palaciũ tibi oñdit stabulũ, si throni l'soliũ, nõ ẽ aureũ vl' eburneũ sz mõstrat tibi ꝑseptũ. si q̃ris lectũ regiũ pannis purpureis ornatũ, oñdit tibi fenũ aspersi q̃ris regiũ vestimẽtũ auro et argento contextũ oñdit tibi paniculi viles. si q̃ris regale exercitũ et turbã ꝓsequẽtiũ famulorũ, bouez et asinũ attende. O pauptas sũma, o egestas ꝑdicanda. o admirandum et ꝓ posse imi-

tandū ihm sic videre Vñ & pastores admirā
tes dicebāt. Trāseam⁹ vsq; ad bethleē & vi
deam⁹ hoc ꝙbū, & seqr, ꝙ venerūt festinātes
& inuenerūt Mariaz & puerꝝ positū i ꝓsepio.
Lu.ij. Lucyficabat illō Lu.ix. scriptū. Vul
pes foueas hūt & volucres celi nidos, filius
aūt hois nō hz vbi caput suū reclinet. Vere
nulla sūt aialia q̄ntūcunq; modica & vilia q̄
nō habeāt sua latibula. Et sūt valde magna
palacia sect; lapidibꝫ fabricata. p̄ciosa valde
sunt vestimēta stramētaq; lectoꝝ delicata, et
exquisita cibaria, cū tñ diuina sapia sit ꝓpter
nos bonis tpalibꝫ oibꝫ destituta, q̄s em̄ ho
die ꝓpter xp̄m desiderat paup eē, imo q̄s nō
anhelat ad diuitias toto posse. O humana
auaricia, q̄ sic es ꝙgregatōe solicita, q̄m non
ꝙgregāt aialia bruta nō p̄uidūt in terrā semi
na sua, nulla fabricāt horrea, nulla cellaria: sz
sibi labore ꝯtinuo querūt escā. Ad hāc ꝙsidē
ratōez inuitat nos dñs Math. vi. Respici
te volatilia celi, si em̄ nos vt ibidē docet su
mus maioris p̄cij q̄s sint illa, si ipe illis alim̄
ta tribuit q̄nto magis dabit nobis, ḡ ꝙgre
gare signū ē auaricie & defectus fidei xp̄iane.
Q Sz obūcies, nōne formice & apes & mu
res instinctu nature etiā ꝙgregāt i estate vt i
hyeme possint viuere. Et si h̄ natura dictat i
rrōnalibꝫ, magis hō rōnal' puidere se hz et cō
gregare. Dico ꝙ aialia illa ex necessitate na
ture h̄ faciunt, nō ex libidine auaricie. Nam
apes & formice corpe et viribꝫ debiles sūt. iō
si nō in estate puiderēt deficerēt i hyeme fa
me. Natura igit nō deficiēs in necessarijs di
ctat, p necitate ea colligere, & recollecta repo
nūt & comedūt nihil ꝓprie possidēte. sz hoies
ex libidine auarie ꝙgregāt et illicite, q̄nq; ex
rapinis, q̄nq; ex furto, q̄nq; ex deceptiōe, q̄n
q; mendacijs, et hmōi illicitis. Etiam nō so
lū ad necessitatē sed superfluitatem, nec de sup
fluitate & superabundantia indigentibꝫ cōicāt,
imo potius multis modis ꝓpe p̄mittūt, mi
sericordiā nulli paupi faciūt nec indigenti.
Isti sunt siles rusticis, de quibꝫ Ouidius li
bro metha. narrat ꝙ fuit quedam mr dicta
Lachona mater phebi & dyane, i. solis & lu
ne q̄ a ioue ꝙcepat. De q̄ iuno vxor iouis ze
lotypa facta ipam lachonam p̄gnātem ꝓsequ
batur. eamq; ꝓmanere i toto mūdo nō patieba
tur. nullaq; regio audebat eaz recipe, et sic in
terra vndiq; vagabat. Illa ergo tandē ꝓvenit
ad insulā delos que ꝓ mare vagabunda na
tabat. Insula ḡ errans in aquis, miserta la
chonā q̄ errabat in tris, erāsq; errantē rece
pit & parsedi sibi spaciū dedit. que, s. sint duas
arbores palmā & oliuā ipas tenēs in mani
bus parturiuit, & inde tā cito post recessit.
Illa ḡ insula ꝓtute solis & lune q̄ ibi nati sūt
facta ē stabilis & firma que a p̄ncipio fuit mo
bilis atq; vaga. Cum igit lachona Junonis
iram fugeret phebū et dyanā in manibꝫ tene
ret et portaret, accidit ꝙ vltra moduz sitiens
de aqua cuiusdam lacus lybie bibere voluit
sed quidam rustici qui in littore lacus vluaz
vulgariter ryed, et iuncū colligebāt ipam ne
biberet impediebāt, nec eaz implorantē amo
re puerꝝ et dicentē vsum cōem fore aquarū
bibere ꝓmiserunt. Lachona igitur irata ro
gauit Jouem ꝙ illi rustici nunq; ꝓpetuo re
cederent, & sic factū est ꝙ iupiter rusticos mu
tauit i ranas vt in stagno illo ꝓpetuo coaxa
rent. Delos insula signat hoies hospitales &
clementes qui opera misericordie exercent
egenos & vagos recipiunt. & maxie q̄n ipsas
esse p̄gnantes de sole et luna. i. q̄n cum ipis
xp̄m & btām ꝙginē eē ꝓ deuotōz recognoscūt
Tales igit exinde spūal'r p̄mianf, scz ꝙ in fi
de & gratia stabiles efficiunf et in dño solidā
tur. Ideo bene dicitur Ysaie. lviij. Frange e
surienti panem tuū et egenos vagosq; induc
in domū tuam, sequitur. Tunc erumpet q̄si
mane lumen tuū. Sed quidam sunt taz ma
gni rustici & fixi i terram diuitiaꝫ ꝓ auariciaz
q̄ etiā q̄nq; aquā q̄ oibus ē cōis nolūt cōce
dere indigēti, quare sepe fit ꝙ iupiter, id ē de
us de lacu anxietatf nō sinit eos recedere, im
mo ibi in ranas vertunf inq̄ntuz sēp viles et
miseri solēt eē in anxietate. de diuitijs loquū
tur nec ꝓ se: nec ꝓ alijs ad sufficientiā & satu
ritatem lucrāf. imo sp in defectibilitate & pe
nuria manebūt tam hic q̄z in inferno Sicut
tantalus de q̄ dicit Ouidius ꝙ tantalus in
inferno semꝑ sitit et famescit, & tñ est in aqua
vsq; ad labiū inferius. & hūs pomū pendēs
vsq; ad labiū supius, habet tñ collū ita rigi
dū ꝙ ipm nō pōt erigere vt comedat, nec de
p̄mere vt bibat, & sic ē necesse vt famem et si
tiz ꝓpetuo sustineat. Sic pro certo auari ira
miseri sunt & pci ꝙ dato ꝙ habeant bladū vl'
vinū vl' diuitias tpales, inde tñ nō audēt bi
bere & comedere vl' ipas in aliq̄ facto libera
litaf exp̄ndere, imo semꝑ cōprobanf famesce
re et sitire, & famē et sitim parcendo diuitijs

Sabbato ante palmaꝝ

In anxietate multotiens sustinere. De hoc dr Eccs. vj. Vir cui deꝰ dedit diuitias t substãtiã et honorẽ et nihil deest aie eius de oĩb q̃ desiderat, nec tribuit ei ptãtẽ deꝰ vt comedat ex eo, sed hõ extraneꝰ vorabit illud. ¶ Scõo videre dẽm hic ihm in patibulo penaliter p nobis morientẽ in exẽplũ latissime charitat. Ad cuiꝰ charitatis visiõem inuitat nos dñs. Trenoꝝ. j. dl. O vos oẽs q̃ trãsitis p viã attẽdite t videte si ẽ dolor sic dolor meꝰ Et Isa. liij. vidimꝰ eũ despectũ t nouissimũ virorꝝ, virũ doloꝝ et scientẽ infirmitatẽ. Quis eĩ põt exprimere verbis q̃tũ saluator in patiendo doluit, qr rex magnificꝰ, rex nobilis, rex sapiẽs, rex delicatissimꝰ rex carne tenerrimus t sanissimꝰ. Quia q̃ tal aĩa in illo sanissimo corpe pfectissime ꝓplexionata hĩrabat separi ab eo penitꝰ rẽnuebat, si eĩ q̃nto mẽbrũ ẽ delicatius t cõplexiõe nobiliꝰ, tãto plꝰ dolet si patiat, q̃ cũ aĩa in corpe delicatissimo puta de sola virgine nato sũme nobilissimo, qr de purissimo sãguie ṽginis de spũsctõ collecto t optime ꝓplexionato vulneratã dura circa mẽbra neruosa t tenera sustinebat supbũanũ modũ dolebat. et maxie cũ se a suo amantissimo diuidebat. Itẽ attẽde p q̃bz xps patiebat q̃ eũ ceperãt, q̃ eũ ligauerãt, q̃ eiꝰ oculos latrõis more velauerãt t in eũ spuerũt t eius caput pcusserũt t vulnerauerunt t ad mortẽ iudicauerũt t ad vilissimũ mortꝫ genꝰ ff. de interdi. t deportat. l. capitaliũ. Supremũ supplicĩũ videt eẽ ad furcã dãnatio, q̃ dñs ihs suã charitatẽ eis tã sũme mõstrauit, t ipsorũ ingratitudinẽ tam magnã esse cernebat dñ pẽm amantissimũ redemptorẽ pissimuz et defensorẽ veritissimũ occidebãt indicibiles dolores eiꝰ aĩam vulnerabant. Isa. liij. Vere languores nostros ipe portauit. Ecce amoris magnitudo, et nos reputauimus eũ quasi leprosum et percussũ et hũiliatũ. Ecce ingẽ titudo. Unde cancellariꝰ Philippus in quadam pula valde notabili et deuota ait sic in pson xpi. Homo: vide q̃ pro te patior, ad te clamo, q̃ p te morior. vide penas quib affligor. vide manꝰ quib cõfodior, cũ sit tantus dolor exterior, interior tñ planctꝰ est grauior tam ingratũ dñ de te experior. ¶ Sz circa hec queritan in xpo fuerit vera passio doloris. Et videt q̃ non. Nã moyses ieiunauit xl. diebz, et xl. noctibz sine aliqua corpis lesione ꝓpter cõtinuã ꝓtẽplatiõez. Si igit pfectio ꝓtẽplatõis aufert passionẽ t sensũ famis, pari rõne videt q̃ auferat sensũ doloris i carne passibili. Sed in xpo fuit continua contemplatio et perfectissima. ergo videt q̃ nulla fuit in eo doloris expientia. Item si aĩa petri poneret in infernũ ab ignibus nõ cruciaretur. quia non habet in se cãm ꝓpter quã debeat dolere. Si ergo aĩa xpi nullã cãm passionis in se habebat, videt q̃ nullũ dolorem in se sentiebat in carne q̃ntũcunq̃ passibili. Si ergo dolor est passio ipius aie potius q̃s carnis, sicut dicit Augꝰ, videt q̃ in xpo non fuerit dolor verus. Contra Isa. Vere languores nostros ipse portauit tc. ¶ Item aĩa iuncta corpori passibili vere dolet corpore patiente, sed aĩa xpi iuncta fuit carni, q̃ nõ tñ fuit passibilis, ĩmo etiã passa. ergo verus dolorẽ fuit perpessa. Rñdet dñs Bonauen. in iij. sup mgrim. dis. xvj. q̃ absq̃ dubio sicut euangeliũ dicit t fides catholica sentit, vera doloris passio fuit in xpo, in ipo eĩm fuit caro passibilis t perforabilis. fuit eĩm virtus sentiendi ꝑm quam aĩa compatit corpori leso, q̃nia ergo hec duo verũ dolorẽ faciunt, videlicet vera lesio. et verꝰ lesiõis sensus, t hec duo vere fuerũt in xpo, indubitãter tenenduz ẽ q̃ in xpo fuit vera doloris passio. Nã si q̃s aliter dicat ꝑm q̃ q̃dam heretici dicunt t est error antiquꝰ saracenoꝝ. q̃ xps si videret pati t dolere, nõ tñ veraciter habuit doloris et passionis sensum, nõ solum euacuat fidẽ xpi: t xpi euangeliũ. sed etiam euacuat redemptionem nr̃am. t qui dicit xpm nõ veraciter fuisse passum dicit xpm non satisfecisse. ac per hoc nec genus humanũ esse redemptuz. dum ꝓ eo dicẽ simulasse se pati ipm, dicit ipm esse mendacẽ t ita nec vere fuisse filium dei, nec dei nuncium, t iterato nec mediatorem sed potius deceptorem. Tenendũ igit est q̃ vere passus t verũ dolorẽ habuit. Ad rõnes aũt cõtrarias Ad pmam de moyse dicenduz, q̃ si dulcedo cõtemplatõis q̃dammõ ipm reficeret et a sẽsibz exterioribz abstraheret adeo vt naturales ꝑtures q̃dammõ consopiret. Ut non tales ꝓsumerẽt t cibũ requirent, cũ q̃ tanto tpe iunauit sine aliqua sui lesione. hoc fuit p ipeciale bñficiũ et diuinũ miraculum. Et ideo hic locũ hz in ꝓposito q̃ xpm in passiõe sua nõ exercuit miracula potentie. sed potius vsus est armis patientie. Ad aliõ de anima petri q̃ nõ pateret in inferno, dicẽdum q̃ non erꝫ

simile. qz aīa post glorificatōz z purificatōez
gfectā nō ē passibilis ex cā pria nec ex dispē
satōe diuīa ppter salutē alienā. Nō sic aūt ē
de aīa xpi que dispēsatiue et volūtarie passi
bilitatē habuit cū carni passibili iuncta fuit
¶ Oz forte dicis. hūanitas qz vnita del
tati potuit ꝫsolari ī aliq̄. dico q̄ potuiſz. si ō
cuiſſz. sz ℔ ñ ōcuit. z iō deitas suā ptectōz ab
hūanitate totaliter subtraxit. Jō xps in cruce
clamauit. de⁹ me⁹ vt q̄d dereliq̄sti me. ¶ Sup
quo ꝓbo dīc mgr. di. xviij. tertij. ¶ Sepauit se
diuinitas. qz subtraxit ptectōz. sz non soluit
vnionē. sepauit se foris. vt nō adeēt ad defen
sionē. sz nō int⁹ defuit ad vnionē. Tertio vi
dere debem⁹ ihm in supmo solio sublimatū
ī signū amplissime ptātis. Jbi eū videre de
bem⁹ z timere. qz iudicatur⁹ ē viuos z mor
tuos. Isa. xxxiij. Regē in decore suo videbūt
Quid ē ihm in decore suo videre nisi ī maie
statis sue gl'ia qua iudicatur⁹ ē cernere. Nā
illo mō fuglūt dñi pauptatē q̄ cōtēnūt ipius
humilitatē. q̄ hic nō attēdūt ei⁹ charitatē. ne
cessario eis euenit q̄ cadāt sub ei⁹ iustissima
potestate quā nemo poterit puertere ꝓcio si
ue ꝑce ¶ Q. Berñ. Uenīt dies in q̄ plus
valebūt pura corda cū magna z plena mar
supia. qz iudex noster nec fallet verbis nec vl
lis poterit flecti donis. Nihil tūc sua poten
tia cesari. nihil aurū neroni. nec rethorica cy
ceroni. nihil phia platoni. nihil argumenta
aristoteli. qz vt dicit Leo papa. tūc ñ valebūt
munera regū. aduocatiōes iudiciū. ñ sophis
mata logicorū. nō pdesse poterūt prudentissi
ma eloqa oratoꝝ. nec insup astutia versuto
rū. Quare hec oīa. quia sm Crisi. iudex no
ster non flecteť timore. qz omnipotens est. ñ
fallet sermone. qz sapientissimus est et babz
omnia. ¶ Hiero. Quāti in illo die elingues et
muti feliciores loquacib⁹ erūt. quāti pasto
res phos pērūt. quāti rustici pferēdi retbo
ricis. quanti ebetes argumentis cyceronis.
Ergo fratres charissimi si tanta mala volu
mus vitare. ihesum cum gloria in tubilo vi
dere. Debemus hic imitando in pauperta
te z humilitate prius videre.

Tertia pars in qua

notať ꝓcipiū alte cōmēdatōis rōne supnoꝝ
ibi. Clarificaui. Nam q̄n xps petiuit z roga
uit patrē di. Pater clarifica me. formata fuit
vox in aere a tota trinitate. dicens in psona
patris. Clarificaui. s. cōtum ad deitatē. qz pa
ter filiū ab eterno clarificauit. z eū ab eterno
clarū genuit. etiā cōtū ad humanitatē eū cla
rificauit varijs signis. testimonijs miracul'
z donis. Et sequit. itez clarificabo te. si pas
siōe ꝑ miracula tue potestatis in resurrectōe
ꝑ dotē claritatis. in ascēsiōe ꝑ gloriā felicitatis
insup z in gētib⁹ ꝑ ꝓfessionē fidei veritatis. ꝑ
merituꝫ em̄ sue passiōis glia sui nois diffusa
ē in gētib⁹. ¶ Dorali'. illa ꝓba applicā
do ꝓgini gloriose ꝓpter sabbatū. ē notadum
sm q̄ colligi pt ex scriptura. tria sūt q̄ habēt
feminā clarificare z nobilitare. Prio ꝓgeni
es clara nā filia q̄ ex regali ꝓgenie nascit. re
galis dr q̄ nomē retinet etiā si nubet alteri
nobilitatis mioris. nō plebeio. vt si filia re
gis pubit comiti. nō ex ℔ amittit nomē: sz re
gina dr. nō comitissa vl si comitissa filia co
mitis nupserit vni inferioris dignitatis dz ap
pellari comitissa. z nō iuxta dignitatē mari
ti. C. de dignitatib⁹. l. j. Uñ accidit casus q̄
due sorores in q̄dā ꝙuinio fuerūt indignita
tes qz nō fuerūt posite inter cōsulares z pto
res accesserūt pncipē ꝓponētes q̄ albertū cō
sulē z patrē ptorē habuerūt. z qz nupte sūt vi
ris nobilib⁹. nō tāte dignitatis. querikan de
beant in mēsa int' nobiles respectu nobilita
tis parētū. aut inter nobilitatē maritorū po
ni. Rñdet impator q̄ retinēt nobilitatē ge
neris z dignitatē. z sic poni debuissent inter
ꝙsulares in mēsa z ptores. ¶ Scōo clarificāť
z nobilitāť ex virtutib⁹. et sic que maioribus
virtutib⁹ fulget clarior z nobilior dicit. De
illa claritate nobilitatis dīc ꝓbus. j. poli. vij.
c. q̄ nihil aliō cū virt⁹ z malicia determināt
seruū ad libez: nobilē ad ignobilē. Uñ ī ca
none. lvj. dis. nunc̄ in glosa z in textu. ꝓtus
aīam nobilitat. ꝓtute remota migrat in exi
liū nobilitatis bonor. Uñ impator Constā
tinus. C. de dignitatib⁹. l. vj. Hec̄ famosis z
notatis. aut q̄s scel⁹ aut vite turpitudo inq̄
nat. et quos infamia ab honestoꝝ cetu segre
gat dignitatis porte patebūt. Tertio clarifi
canť a clarissimis viris. ff. de senatorib⁹. l. fe
mine. Feminis clarissimā dignitatez mariti
tribuūt. Si em̄ femina clarissimo viro nu
bit. clarissima erit. si aūt marituꝫ ē rex. dicit
regina. si ē comes dicit comitissa quousq̄ al
teri nupserit minoris siue inferioris digni
tatis. tūc amittit nomen prioris. nam femie
chorusc̄ant radijs maritoꝝ. in autē. de cōsu-

Sabbato ante palmarū

lsb, hoc ita q̄. ☞ Ad ꝓpositum dicitur, Deꝰ rex vniuersoꝝ volēs filiū suū vnigenitū mittere in terrā negociū būane redēptōis exeq̄ndū, qđ sine virgine nobili z clarissima fieri ñ debuit, iuxta ꝓphēticū dictū Isa. vij. Ecce ꝗgo cōcipiet z pariet filiū. Que ꝗgo ñ solū eēt mr̄ dei corpaliter, imo ꝑfm aīam spūaliter spōsa regis ꝑclarissimi z nobilissimi, ab etno ex oib⁹ mulieribus fēdis z factis vnā ꝑclarissimā z nobilissimā ꝓordinauit Maria, q̄ ex regali clarissima, pgenie nasci debuit. Orta enim est maria ex regali stirpe dauidica, vt Math. j. c. plane deducit, q̄re ecclia in eius laude canit in antiphona. Natiuitas gl'ose ꝗginis marie ex semine abrae orta de tribu iuda, clara ex stirpe dauid. Scdo etiā ꝗtutibus eā clarissimā fecit vt eēt habitatio z domus regis, Jō Esdras scriba regis celoꝝ laudabat di. ij. Esdre. viij. Benedictꝰ deꝰ patruꝝ nr̄oꝝ q̄ dedit volūtatē in cor regis, s. filij dei clarificare domū suā, Tertio excellētissīe eā clarificauit i despōsatōe, ꝛō chorruscat radijs spōsi, s. filij di. Apo. xxi. Claritas dei illūinauit eā, nā claritas luc̄ itēdit i maria pspicua atq; pura z remittit i materia obscura z ꝺdēsa. Cū aūt ꝗgo maria fuerit tota pulchra sine macula. Lan. iij. et lux diuina clarissima interiora eiꝰ totaliter infundēs eā clarioꝛē fecit, q̄ vt dī. j. q. j. ☞ Si iustus fuerit, lucrū lumen ab illuminat̄ z dispositꝰ excipit, q̄re Isa. bñ ꝓdixit ꝗgini gl'iose, vides i spū filiū dei sibi copulādū di. Orieꝛ lux tua z dñs splēdoꝛib⁹ iplebit aīam tuā. Merito ḡ dixit ei deꝰ pat in natiuitate. Clarificaui, et iterꝝ clarificabo in annunciatione et assumptiōe. ☞ Nā deus pater reginam celoꝝ cultu regio in tribus clarificauit.

Coꝛona aurea in signum excellēt̄ ptātis.
Veste purpurea, in signū mentis puritatis
Sede eburnea. in signū ꝓmanēt̄ iocūditat̄
Nā coꝛona ē signū excellēt̄ ptātis. Eccī. xlv
Coꝛona aurea sup caput eiꝰ. Nullꝰ aūt coꝛonat̄ nisi de potēti victoria, q̄re maximꝰ in sermone de vno martire dīc. Coꝛona victoꝛib⁹ dat̄. In signū hui⁹ rex coꝛonā poꝛtat in capite ad designādū q̄ seipm z ꝓpl'm sibi subiectum regere debet in iustitia et equitate, z potenter inīq̄tatē vincere z expugnare, et maxime passiōes z illicitos motus in seipo q̄ militant aduersus aīam, vnde Greg. xj. moral'. Qui mēbꝛoꝝ suoꝝ motus bñ regūt reges ñ imerito vocāt̄. Jō Aug⁹. recitat, v. de ci. dei. c. xij. q̄ oratiꝰ i carmīe lyrico ad repimēdum dñandi libidinē ita cecinit. Laciꝰ regnes aut dū domādo spm̄ q̄s si lybiā remotis gradibꝰ vincas. Un z valeriꝰ impatoꝛ octogenariꝰ et adhuc ꝗgo, die fatl sui ꝑmia triūphoꝝ suoꝝ recoluit, q̄b⁹ ipe fuerat felicissimꝰ, ait se tm̄ vna victoria gl'iari, et req̄situs q̄, rñdit q̄ inimicoꝝ neq̄ssimā domui carnē meā, ꝑ hoc Sen. loquēs de alexandꝛo epl'a. xxxvij. Si vis oia subijcere. subijce te rōi, multos regel si te rexerit rō. Sic regia celoꝝ plenū dñium habuit dñandi z regēdi oēs motꝰ z passiōes ne rōni in aliq̄ resisterēt, imo caput serpēt̄, i. oēs malas suggestiōes cōtriuit. Data ei fuit marie i ꝓria sctificatōe gra ꝑseruās q̄ nec venialiter nec mortal'r vnq̄ peccauit. Et ideo in signum potentis victorie rex celoꝝ diadema et coꝛonam regni, i. excellentē dignitatem z gloriam, qua omnes angelos et mulieres excedit, in capite eius posuit, iuxta illud Hester. ij. Amauit eam rex plus q̄ omnes mulieres, et ideo posuit dyadema regni in capite eius fecitq̄ eam regnare in loco vastbi. ☞ Sed querit̄ vtrū in sequēda sanctificatōe ablata fuerit ab ea etiā peccandi potentia. Et videt̄ q̄ non. q̄ Damas. tractans illud verbū Luce. ij. Tuam ipius aīam pertrāsibit gladius. dicit, Dolores q̄s virgo effugit pariens. bos in xp̄i passione sustinuit. ita q̄ gladius doloris z perturbatōis eiꝰ aīam ꝑtrāsiuit, si ergo eius aīa potuerat ꝑturbare, videt̄ q̄ potuit ad venialē pertrahi. In oppositū. Dignioꝛ fuit mater xp̄i ad b̄ q̄ mr̄ dei effecta est. q̄ sit aliq̄s angelorū in celo, si ḡ angeli boni sunt in gra confirmati multo magis mr̄ dei. Rñdet Bonauē. in. iij. sup mgrm. dis. iij. q̄ in scda sanctificatōe nō tm̄ fuit data virgini gra in bono perseuerās sz z cōfirmās, z hoc q̄ filio suo adeo fuit cōiuncta, vt nullo mō ꝑmitteret eā a seipso sequestrari. ꝑ q̄d notādi sūt gradꝰ diuinoꝝ bñficioꝝ. Xps em̄ q̄ fuit sācte sanctoꝝ facultatē habuit vitandi oīe pcm̄ et ipossibilitatē cōmittēdi aliq̄d pcm̄. Alij vero sc̄i et iij hoim difficultatē bñt ad vitandū pcm̄ et necessitatē bñt ad cōmittēdū, z b̄ q̄dem commodo petit oib⁹ generatiꝰ ō massa pcī. Ab hac igit̄ massa liberata fuit ꝗgo maria in ꝓima sctificatōe, liberata fuit ēt i scda. sed in ꝓima fuit cōformis alijs sanctificatis, in scda est facta

ꝓformis filio quē genuisti. In ꝓma nāq; sctificatōe data ē ei ptās z facultas vitādi oīe pctm̄ mortale. data ē etiā facultas vitādi frequētiā venialiū. data ē nihilomin⁹ facultas vitādi oē pctm̄. nō tm̄ ꝑticularit, sz etiā vniuersalit. Et in his tribꝫ gdibꝫ patēt tres gradꝰ sctificationū, vicz Johis baptiste, Hieremie z marie. Nā ꝓma cōditio fuit hieremie scōa ꝓ Johis, sz illa triplex ꝗginis marie q̄ plus ad filij accessit puritatē ꝑ vite merituz, sz cū sanctūsctōz gestauit i vtero suo, tūc sanctificata fuit ꝓformit filio. nō tm̄ q̄tū ad potētiā peccādi sed etiā q̄tū ad ipossibilitatem labēdi i aliqd̄ pctm̄, vñ sic ipossibile fuit ꝓpt bonorē filij sui vt aliū bīet filiū, sic ipossibile fuit vt carnis ꝗginitas violaret, in q̄ fili⁹ dei habitauerat, z sic ipossibile fuit vt matrz sanctitas aliq̄ culpa macularet. Ad argumētuz dōm q̄ ī mēsitas illa doloris nō refert ad ptē aie rōnalē, sz sensualē. Vñ aīa stat ibi ꝑ illa ptē ꝑm quā cōnectit ad corꝑ, vñ ñ fuit ꝑturbata ꝑm q̄ ꝑturbatio dicit deordinatōez in ptē rōnali. ¶ Scōo rex celoꝝ claristicauit reginaz veste purpurea, ꝓuer. xxxi. Purpura indumētū ei⁹, purpara em a puritate luc⁹ ē dicta, q̄ gignit in his regiōibꝫ materia ei⁹ q̄s sol cursus ꝑ pri⁹ illūinat z illustrat. Est vestis regalis quā nulli licet portare nisi regi, vt. C. de vestibꝫ oleoberis. l. purpureis. Vñ glo. sup Lañ. vñ. In purpura regū gloria declarat. Nec vestis regalis significat mentis puritatez marie regine celoꝝ q̄ induta est a filio q̄ est cādor lucis eterne ꝫ nā q̄s dei filij, sicut sol i meridie transfundendo radios aerē illumiat z clarificat. ita reginaz matrē suam dignissimā splendore gratie clarificauit. vt de ea dici possit illud Isa. xvij. Sicut lux meridiana clara est, s. maria, nam ꝓpter claritatē vultus eius vt vult Bernar. Joseph vir ei⁹ nō fuit ausus eam respicere. Quare etiā in hystoria grecoꝝ legit q̄ beat⁹ Dyonisius supplicauit beato Johāni euāgelistę q̄ erat custos ꝗginis vt eā videre posset q̄ cum eēt ad eā introduct⁹ visa ea cecidit in terrā quasi mortu⁹ dicēs, Nisi solidatus essem in fide nō alīū deū crederē q̄z ipam, quia tant⁹ radi⁹ claritatis ab ea recessit. Licet tñ maria clarissima fuerit et delectabilis virgo nulli tñ vnq̄z occasionē male delectatōis dedit, q̄z ꝑm Dyonisium iudei fatebant q̄ nunq̄z ꝑ eā fuerūt rēptati. q̄uis pulcerrima mulierū fuerit. Sed que cā illa cū pulcritudo mulierū tā multos viros decipit. Eccī. ix. Auerte faciē tuā a mulere cōpta. z nō circūspicias spēm alienā, ꝓpt spēm mulieris multi ꝑierūt, et ex h̄ ꝓcupia q̄si ignis exardescit. y Dōm q̄ hec virgo pulcerrima duas habuit puellas custodietes z seruātes vestē hanc ab illicita occasiōe. q̄s etiā si q̄ virgo vl̄ mulier haberet etiā eā ꝑseruarēt ab illicita occasiōe. Pria ē honestas verecūda q̄ maritaz in oīb sensib custodiuit z moribꝫ. q̄ nec ꝑ illicitū visū, auditū. verbū nec factū alicui occasionē malā dedit. Vñ Bernā, ꝓpt nimiā z norabilē honestatē morū gestuū q̄ in facie z in toto corꝑe eaz ꝓtuētibꝫ apparebāt nullaten⁹ potuit ad fedū aliquē iclinare, q̄ erat dedicata z deitatī habitaculū spēale. Ex beu ꝗgines nr̄e bāc puellā lōge a se fugauerūt nulla verecūdia vel honestas mō relucet in eis Nā visu assimilāt capris, loq̄citate picis. gestu simeis, et vestitu scortis. Et lō castitas earū libidinose a viris impetit. cū absq̄ oī verecūdia z honestate. sic ꝓtis venales ꝓgrediant. Sic etiaz Dyna filia Iacob rapta fuit ꝑ sychem. Gen. xxxiij. Scōa puella ē humilitas. hec ꝗgo puritatē suā uit. nec aliquē illicitū motū accedere ꝑmisit. vñ Ambro. in ome. Didicisti ꝗgines pudorē. dicite marie humilitatē. Et seq̄t. decet em̄ vt q̄nto ꝗgo castior tāto sit humilior. Nā cū ab angelo salutaret z in mr̄em dei z in reginā celoꝝ eligeretur, z bñdicta sup oēs mulieres ꝑdicaret nō se dñam angeloꝝ reginā celoꝝ iactabat, sed humr̄ rñdit. Ecce ancilla dñi. Aug. Virginitas nō solū ꝑdicāda ē vt ameť, sed admonenda ne inflet. Solēt nāq̄z virgines mō fatue ꝓpter mūdiciā carnis z exteriozis vultus claritatē vento supbie cōcuti z inflari. z ꝑ cōsequēs more pharisei alios spernere, scipas decipe. z aīas eternalit dānare. Accidit illis sic cuidā puero q̄ oīm erat pulcerrim⁹ dict⁹ narcissus. De quo Ouidi⁹. q̄ cuz a tyresia q̄ verissima dedit rñsa de futuris ꝓtingētibꝫ, peteret q̄diu eēt victur⁹, rñdit tyresias, q̄usq̄z se nō viderit, ac si diceret, tādiu formaz et pulchritudinē suā ñ eēt visur⁹. Cū igit idem narcissus plures ꝓtēneret z de pulchritudie sua supbiret, factū ē q̄ fatigat⁹ ad quēdā clarissimū fontē vt biberet venit, q̄ cū bibere incepisset vmbrā suā pulcerrimā in aqua respexit z eā imaginē cepit tā ferunt amare q̄ pre

amore vmbre cedere nollet, eā sūme amplexari et osculari petijt, qz eo rídēte rídebat et osculari volēti osculū porrigebat, sic actuz ē q̄ p̄ amore z desiderio vmbre sue perijt, z in flore corpus ipius ꝑsum ē purpureū. aīa ār eius descēdēs ī infernū se adhuc in aqs stigis speculat. Reuera talis sñia tyresie quotidie verificat in multis, qz sez multi sūt q̄ spūaliter viuerēt si se vel suā pulchritudinē nūq̄z attenderēt vel viderent. sed qz plerūq̄z accidit q̄ q̄dam pulchritudie sūma vigēt, ita q̄ pulcritudinē corpis q̄z tū ad formā, pulcritudinē aīmi q̄z tū ad scīam, pulcritudinē reꝝ q̄z tū ad opulētiā hūt magnā. iō isti ī supbia elatiōes alios despiciūt et vilipendūt. q̄d igitur p̄ certo isti in fonte mūdane ꝑspertatis vidēt vmbrā z imaginē et eminētiā statꝰ sui que oīa trāseūt sicut vmbra. Sap̄. v. Ita ferventer ipm diligūt, z se in ea ita glorificāt q̄ aīe vitaz pdūt. Tales p̄t dicere illō Sap̄. xv. In errorē duxit nos vmbra picture z labor sine fructu effigies sculpta p varios colores, cuiꝰ aspectus insensato dat ꝯcupiam z diligit mortue imaginis effigiem sine aīa. Qui ergo pulchritudinē et claritatē aīe voluerit cum virgine gloriosa fuarc, has duas puellas associare debet z accepta erit regi celorū. Sicut figurat in Hester q̄ cum ad placandū regē vellet accedere assuerū induta regalib⁹, assumpsit duas puellas secū, vnā, scz cui innitebat. et alterā que defluentia in terrā vestimēta portaret, z fercore et iratū regez in mansuetudinē cōuertit. Sic q̄cunq̄z xp̄iana ꝑsona innititur honestati et associat humilitatē p̄t deū in oīb⁹ peti⁹ placare. Tertio deus pater reginā celoꝝ clarificauit ponēdo eā ad dexterā filij in sede eburnea. Nam salomon ad magnificentiā regni dī fecisse thronū eburneū, iij. Reg. x. Sic rex pacific⁹ de⁹ pat marie thronū eburneū, s. statū gloriosum ꝑpetue iocūditatis parauit z eaz sup oīs choros angeloꝝ ad dexterā filij sui locauit. iij. Re. ij. Positus est thronus matri regis que sedet ad dexterā eius. Hec em̄ regina celoꝝ, qz rōne excellentis meriti xp̄i originalis glie iocūditas est prima, que etiaz susceptā inenarrabilē gliam z iocūditatē copiose in oēs celoꝝ ciues trāsfūdit. vñ Hier. in ℞mo, de assumptōe. Talib⁹ nāq̄z decebat ꝙginē oppignerare muneribꝰ vt esset gratia plena. q̄ dedit celis gliam, terris dñium, pacēq̄z refudit, fidē gētib⁹, finē vicijs. vite ordinē, moribꝰ disciplinā. Figurat ꝙgo gl̄iosa in Judith q̄ holofernem decollauit, z tori ꝑplo isrl̄ pacē fecit z gaudiū. Judith, xv. Et iō sic Judith glorificauerunt devictoria, sic z regnā hāc glorificare debemus z dicere, tu gloria hierl̄m, tu letitia isrl̄, tu bonorificētia populi nostri, qz fecisti viril̄r, z ꝙfortatum ē cor tuū, eo q̄ castitatē amauerꝭ. bñdicta es tu filia a dño deo excelso p̄ oīb⁹ mulieribꝰ super terrā, z bñdictus dñs q̄ hodie nomē tuū ita magnificauit vt non recedat laus tua de ore hoīm, quasi dicerem⁹, O gloriosa dña ip̄era trix celi z terre, dīgne a cūctis laudaris magna imo maxia, qz nō solū in hoc seculo viuētib⁹, sed etiā in purgatorio degentib⁹ z in patria fruentib⁹ de tua imarcessibili z inaccessibili gloria gaudiū ꝙtulisti. Nā sanctis in celo gl̄iam, aiabus in purgatorio letitiā, z nobis in mūdo ꝑpetuā ꝙfidētiā te iuocandi tribuisti. Dz queri p̄t cur regina ad tā excellentē gl̄iam ordinata non cū filio vel saltem statim post suā gl̄iā sit exaltata. Ad qđ rūdēdū nota ſm Aug. ō mirabilib⁹ sacre scripture. c. xj. q̄ etas ꝑginis fuit, liij, annoꝝ in assumptōe, habuit em̄, xij. annos qū xp̄us incarnatus ē, ꝑbat, nā xp̄s ita cito sicut potuit festinauit ad virgis optatū, vñ clamabāt demones ad xp̄m, venisti ante tēp⁹ ꝑdere nos, sed etas in qua mulieres solēt parere ē a duodecim annis vsq̄z ad. xlij. annū igit duodecimo anno fuit incarnat⁹. Cōfirmat, nā plus festinauit post natiuitatē ad mortē q̄z ad missionē angeli ad īcarnationē que fuit digni⁹ sacr̄m, sz post suū ortū ad mortē festinabat q̄z tum poterat. Vñ Lu. xij. Baptismo habeo baptisari z coarto⁹ donec ꝑficiat. Dle g̃ credendū ē vt ita cito sicut naturā ad generādū habuit q̄ xp̄s in eā venerit. Hoc supposito inferunt q̄ttuoꝝ ꝯclusiones. Prima q̄ mater dei habuit, xxiij, annos q̄m xp̄m parūp aml sit, z in tēplo repit. qz tūc xp̄s habuit, xij, annos. Secūda ꝯclusio q̄, xlij, ānos habuit qū xp̄s primū miraculū fecit in cana galilee, qz tūc xp̄us de nouo predicare cepit post suum baptismū in quo habuit, xxx, annos. Tercia ꝯclusio q̄ habuit, xlv. ānos qū xp̄s mortuꝰ est, qz xp̄s tantū mō triennio docuit. Quarta ꝯclusio q̄ habuit, lviij, annos qū assumpta fuit, quia vt dicūt eius hystorie p⁹ passionē tm̄ p̄ nouē annos vixit. Dicunt tū alij quī

q̄ ipsa habuit. xviij. ānos qñ xp̄m ꝓcepit qz tūc mulieres sūt pfectioꝛ erat ad pfectionē plem gignendā, q̄lis fuit xp̄us. Istud tñ nō impedit, qz spūssanct⁹ ei tribuit perfectissimū adiutoꝛiū. Ad quesitum igitur rñdet Anſ. libro de excellētia ꝑginis. c. viij. sic dicens O bone ieſu istius dulcissime fili, quo patri potuisti vt te in regnū gloꝛie remeante illam q̄si oꝛbatā in miseriis mūdi relinq̄res Et assignat cām dī. Fortassis dñe, ne tue celesti curie eveniret ī dubiū cui potius occurreret, tibi videlicet dño suo tūc p̄mo regnū suum in assumpta carne petēti, an ipsi dñe in ip̄m regnū tā suo matno iure effectū ascēdenti. Hā vt in ptes suo occursu diuideret vt ps tibi ps illi obseq̄ret nō dicere existimo, p̄ sertiz cū tota sit tua, totaq̄ parte celestiz curia sit sua. p̄udētioꝛ ḡ t dignioꝛi ꝓsillo vsus p̄cedere illā volebas, q̄tenus ei locū imoꝛtali tatiz in regno tuo p̄parares. Et q̄dē nō est absoꝛdū credere ip̄m iō matrē suā p̄cessisse. cū ipse idē vnigenit⁹ huj⁹ beatissime ꝑginis p̄miserit discipul', si abiret eis locū ī celestib⁹ p̄paratuꝝ. Si ḡ locus ab eo p̄parabat ad honoꝛē t gliaz discipuloꝝ, quō ñ p̄pare ad honoꝛē t gloꝛiā mr̄is sue dñe t regine āgelo rū, hec ille. Quare vero eā tādiu in h̄ seclo relinq̄t, hāc rōnē ēt assignat ibidē dicēs. Erat vt mihi videt vtil' ac necc̄aria fidei nr̄e cōuersatio sua post ascēsiōez dñi int' apl'os ei⁹, qz licet ipl p̄ spūm sctm̄ edocti fuerint oēm ꝑitatez de spū ipl⁹ ꝑitatiz intelligebat, pfūditatez. ac p̄ h̄ multa eis p̄ illā reuelabāt que ī se ñ simpliciter sciā, siz ipo effectu et exp̄imēto didicerat de mysteriis xp̄i. hec ille. Ad hoc querit an dilatio sue assūptōis fuerit aliq̄ cā diminuti onis sui gaudij, cū dilatio sit tediosa amāti. t tediū diminuit ō gaudio. Rñdet Anſ. vbi supra. Hec dilatio sue assumptōis imēsitati amoꝛis et gaudij sui aliquā iacturā iferre valebat, siz ipa p̄fectio amoꝛis t gaudij, q̄ se illic eē videbat vbi deū quez p̄ cūctis amabat magiz velle sciebat. Igit vbicūq̄ erat ipa in deo, et de⁹ in ea locūdabat, qua ipa locūdita te felix p̄ ceteris vbiq̄ fieri cupiebat q̄d sapiet deū potissimū placare intelligebat. Hac iesti mabilis amoꝛiz t gaudij magnitudine p̄dita fuit hec sacratissima ꝑgo q̄diu eā in moꝛtali carne manere placuit sctissimo. hec ille. Quez querit an aliqñ rapta fuerit ad visiōez clarā dei. Rñdet Linconiens. angelice hierarchie, lib. iij. c. vj. q̄ sic. nec inq̄t hesitādū existimo q̄n ei beatissime cōtigerit in hac vita pluries manifesta t nō p̄ enigmata seu figuras diuine essentie visio. Et si obijcit, nō videbit me hō t viuet. Rñdet. in momēto visionis huj⁹ quo videt nō viuit hō. qz nō p̄grauat⁹ nec p̄peditus mole carnis ab actu supme potētie humane nature. quā aggrauationē t retardationē importat in se hoc nomen hō cōiter dictū, siz magis viuit sup hoiem. Hec ille.

In die palmarum

Cum appropinquasset iesus hierosolimis t venisset bethphage ad montē oliueti misit duos discipulos dicēs Ite in castellū qd cōtra vos ē. Matth. xxj. Ex hoc docet, vt habet. C. vt armoꝛ vsus l. j. lib. xj. q̄ nullus bellare debz nec pōt sine p̄n cipis vel superioris autoꝛitate, possūt em̄ p̄ncipes bellū indicere de reb⁹ ablatiz repetēdis aut cā ꝓpulsandoꝛ hoim defensiōe sua vl' patrie vel legū paternatū. xxiij. q. ij. Justū ē bellum. Cum em̄ talia imineāt p̄nceps p̄conis voce p̄coniare facit, vt primo arma habeāt scdo vt vexillū extendat. et tertio vt cōtra rebelles hostes p̄cedat. Sicut p̄nceps regnz terre saluatoꝛ noster hoim̄ ꝓsideras p hostē iniuste ablatū quē ipe sibi creauerat t patriam paradisi tam violēter cōturbatā, amoꝛe iusticie vt istū pessimū hostem hūani generiz sibi cōtrarium expugnaret et repelleret suis subiectis voce p̄conis indixit bellū p̄conē Hiere. xlvj. c. dī. Preparate scutū et clipeuz et p̄cedite ad bellū. Ephe. vj. induite vos armatura dei vt possitis resistere in die malo. Hūc p̄clamatis armis p totaz quadragesimā vsq̄ ad dñicā de passiōe popul⁹ dei se ꝑtutib⁹ armauit ꝓ oēs insidias hostis maligni. et dñica de passiōe vexillū rubeuz in signū innocentis moꝛtis xp̄i fuit extēsū. in casulis t cantico cōfoꝛtatiuo t hoꝛtatiuo. s. vexilla regis p̄odeūt fulget cr̄ē. Hodie oñdit loc⁹ vbi p̄nceps bellare intēdit ad quē suos subditos diꝛigit dicēs. Ite in castellū qd cōtra vos ē cr̄ē. Cū hodie ī officō missever̄b t factiz tā p̄cessione q̄z passiōe popul⁹ sanct⁹ hoꝛtat intre cū p̄ncipe xp̄o bellū vel p̄liū cōtra oēs aduersarios. t p̄ncipal' armatura defensiua t ꝑfoꝛtatiua sit eucharistia. Querit qñ

mſles xp̄i debeat corpus xp̄i ſumere an i ce-
na dñi. an in die ſancto paſce vel paraſceue.
Et videt aliquib⁹ q̄ in cena dñi ex eo q̄ xp̄s
exemplar nr̄m etiaz ſuos diſcipulos in cena
cōicauit, videt tñ alijs magis cōueniens in
die ſācto paſce. quia ex p̄cepto eccleſie, extra
de pen. et re. c. Dis. Quilibet fidelis adult⁹
tenet ſub pena excōicatiōis in paſca ſacram̄
tum ſumere. Rñdet Egidius d̄ roma. in. iij⁹.
ſup mg̃m. indifferenter h̄ habēdū quo ad p̄
ceptum eccl'ie. ſiue quis cōicet in cena dñi. ſi-
ue in die paſce. qz qđ ob reuerētiā dominice
reſurrectionis fit in paſca factū videt. ſiue ſit
in cena. ſiue in paraſceue. ℞ Eſt autē dif
ferentia quo ad intentionē cōicantis qđ de-
clarat p̄ ſimile. Nam vt habet. ff. ad munici-
pales. p totū. In ciuitatibus tria genera ci-
uiū habent. alio et alio mō victum habentes
Nam q̄dam ſūt nobiles q̄ de ſuis cenſibus
et p̄ꝛ̄ victum bñt. qđ concedit eis a p̄nci-
pib⁹ et regib⁹. vt fideliter ip̄is cōfederati mi-
litēt. z rempublicā in pace cōſeruent z defen
dant ꝺ aduerſa. bi p̄mittunt z ſi non explici
te tñ implicite rōne bonorum cōceſſorum q̄
vbicūq̄ dñm ſuū nouerint p̄iclitari. ad p̄hi-
bendū inſidias dñi vſq̄ ad mortem occurre
re z militare p̄ dño. C. quibus vt indignis. l.
vlti. Quib⁹ aſſimilari debent q̄ in cena dñi
ſunt corpe xp̄i recreati. bi vt nobiles fideles
xp̄o dño in cōfeſſiōe coꝝ ſacerdote confede-
rati z in ſūptōe cibi ſacram̄talis ꝓfirmati de
bent intēdere z ope explere vſq̄ ad mortez p̄
xp̄o fideliter virtutib⁹ militare. et inſidianti-
bus p̄cīs quib⁹ xp̄s ſumpt⁹ de poſſeſſiōe ex
pellit z inuriat maxima reſiſtētia ſm poſſibi
litatē occurrere. Ad hoc etiā dñs noſter ihe-
ſus xp̄s i cena milites ſuos. ſ. diſcipulos cor
pore z p̄cioſo ſanguine ſuo cōicauit. vt in bel
lo tam corpali q̄ ſpūali iminente. bmōi vti-
liſſima refectōe roborati fortiores eſſent reſi
ſtendo temptatiōib⁹ z ad reſurgendū de pec
catis negatiōis z alijs negligētijs p̄mptio-
res. q̄re Petrus cōicatus a dño vt iuramen
to firmi p̄poſiti ꝓfederat⁹ dixit dño. tecū ſuz
parat⁹ in carcerē z in mortē ire. Sic et mili-
tes xp̄i in cena cōicati z roborati. debēt firmo
p̄poſito vſq̄ ad mortem cum xp̄o militare et
oia aduerſa p̄pter xp̄m patienter portare. ſed
vt timet. pch dolor nōnulli ad banc intentio
nem in cena dñi non cōicant. ſed vt peſſimi p̄
ditores citi⁹ poſt reſurrectionē ad crapulas
z ad laſciuias redeant. z xp̄m dñm ſuū cū ſu-
da ad mortē tradāt. Scōm genus ciuiū ſunt
viuentes de ſuis laboribꝫ. ſic mercatores et
mechanici q̄ vt victū habeant melius foruz
querūt vt ſua opata ad meliora cōmutent. et
p̄ iſto magnis ſe exponūt periculis in mari z
in terra. quibus exture ꝓcedit q̄ vilius em-
ptū p̄opter labores poſſint charius vende-
re. ita tñ q̄ non fiat ex cupiditate. vt habetur
xiij. q. iij. quicunq̄. Dis aſſimilari debent
cōicandi in die paraſceues. Qui ſcz tali intē-
tione ad mēſā xp̄i accedere dñt. vt qz mors z
paſſio xp̄i tūc xp̄ifidelib⁹ amplius z liberi⁹
venalis exponit et tractat. q̄ etiā ip̄i maiori
et feruentiori deuotiōe z labore cōpaſſionis
z recordatōis paſſiōis dñice magis mereā
tur z p̄cipes efficiantur copioſioris fruct⁹
Et qz eadē die paſſiōis xp̄i oia elemēta xp̄o ſi
gna cōpaſſiōis oñderūt. ſic ip̄i cōicantes vt
corda coꝝ cōpaſſiōe facili⁹ emolliri poſſint
eodē die cōicare dñt. Tertiū genus ciuium
eſt. quibus ex officijs ſuis in neceſſarijs pro
uidet. ſicut ſunt p̄cones. p̄clamatores dñoꝝ
bi vt honorē et magnificentiā dñoꝝ p̄cla-
mēt et p̄nūciēt. p̄uident. Et ob hoc p̄dicato-
res verbi dei p̄cones xp̄i quaſi ex debito. p̄u
deri dñt in neceſſarijs. xliij. di. q̄eſcamus. bis
aſſimilari dñt cōicandi in die paſce. vt iō in
die r̄ſurrectōis euchariſtiā accipiāt ob hono
rē gloriā dei. vt illa die glorioſior p̄dicet z ſig
nis et virtutibus manifeſtet. Sic chriſtus
eodem die diſcipulos euntes in emaus cōi-
cauit de pane b̄ndicto in cena. Mulieres in
viſione angelorū. et ap'los ſp̄ūſancto oēs in
enarrabili leticia vt loquerentur magnalia.
Act. ij. Audiuimus eos loquētes nr̄is lin-
uis magnalia dei ꝛc. Quātū nunc ad p̄ſecu-
tionē euangelij. ſic die heſterna dictū eſt q̄li-
ter iudei famā xp̄i extinguere cupiebāt. in bo
dierna lectōe ꝺr quō nolētes deo volēte fa-
mā el⁹ augebant. Et ſunt tres p̄tes. et notā.
In p̄ma ciuitatis vituperabilis deteſtatio. ibi
Ite in caſtellum.
In ſecūda turbarū laudabil' veneratio. ibi
Plurima autē.
In tertia puerorū notabilis obſecratio. ibi.
Oſanna filio dauid.

Quantū ad primum

eſt notandū. q̄ xp̄s accepta vnctōne pedum
in bethania a magdalena ſabbato. ſ. ante pal-

maz, cū venisset betphage in villā sitā in latere montis oliueti ꝓpe hierl'm ad distantiaz vni⁹ miliaris, misit duos discipulos ꝑ petz z Philippū ꝓpter firmitatē testimōij dicēs eis Ite in castelluz, i, hierl'm, qō dñs despectiue vocat castellū, iz eēt ciuitas regalis, qz nom̄ ciuitatis iā amisit, cū in ea nō eēt ciuiū vnio, siz multiplex scisma et diuisio ꝺm Josephuz, qō cōtra vos ē, i, ꝺrīū p obstinatiōz vite euāgelice et aplice ꝓfectōis. ¶ Dozal'r ē notandū qz ꝺm ph̄m, j, ꝓlarme, noia sūt ad placitū. Et iō ꝺm qz res est laudabil' vel vitupabilis, nomē accipit. Sūt em̄ noia ꝓuenīētia rebz, vt dz in instituti, de dona, §. Est z aliud. Sic igit̄ loca et ciuitates aliter z alit̄ in suis cōditiōibz bonis vel mal'se habuerūt, ita ciuitates z loca diuersa noia honorif z vituperiū sumpserūt, vt pz in diuersis cronicis z hystoriis. Ulī roma a romulo ē dicta q eā edifi cauit babilonīā ꝓpter ꝓfusionē linguaruz ibi factam dicta ē babel. i, cōfusio. sic etiā hierl'm ꝺdiu habebat pacē et ciuiū vnionē z cōcoz diā, dicebaf ciuitas regalis ex ꝓditōe reipub lice, siz mutata re z vnitate ciuiū in discordiaz z diuisionē, mutatū est etiā nomē z dictū ē a ꝓpo despectiue castellū. Sic etiā multe sunt ciuitates hodie q ex ꝓuoꝝ opibz dignis nominibz sūt appellate, quoz noia ꝓpter oppositā z viciosa opa despectiue merito eēnt ꝓmutanda. ¶ Sūt em̄ ꝺm Sen̄, in policrato tria que romanos i fama z bono noie seruauerūt, z etiā quālibet ciuitatē famosā z laudabilē faciūt, s. scia, exercitatio, et fides. Hā, Scia litteralis cōseruat eq̄litatem.
Exercitatio manual' ꝓhibet ꝓauitatem.
Fides vicinalis ꝓbet stabilitatem.
Debēt nāq; rectozes z cōsules pollere i scia, vñ ꝓuerb, viij. Et allegaf. C, de sum, trí, l, inter claros. Per me reges, i, regētes regnāt z potētes scribūt iusticiā. Et Sap̄. vj. Si de lectamini in sedibz et sceptris o reges populi diligite sapiam vt imꝑpetuū regnetis, ꝺicē ꝓhs q̄ cerui nō ꝓdeūt in publicū nisi habeant cozna sua loco armoꝝ. Cozna sapientiū z regnantium sunt scia z sapia ad regendū, et ptās ad cōprimēdū, siue istis cornibus nullus dz se intromittere nec exercere facta publica, et maxime iudicia q̄ requirūt actuale discretionē z lr̄arū instructiōz. Ulī ꝓhs, ij. politicoꝝ. Melius est iudicare ꝺm litteram et leges q̄s ꝺm ꝓpriā sniam, Nam vbi phi fuerūt p̄sides, felix fuit ciuitas, ij, retho. Haz sic bī in q̄dam hystoria alexādri magni, q dū orbē occuparet z venisset athenas vbi phi p̄ sidebāt z eādē obsideret, Interrogat⁹ alexāder q̄re sic pacē eoꝝ ꝓturbaret, dixit eū pacē habere velle si q̄ttuoꝝ ꝓhos sibi traderent. Cui vn⁹ prudentiū p fabulā rñdit quō controuersia inter lupū z pastorē exorta ē, ꝺquerente pastore de lupo q̄re eū infestaret z oues raꝑet, ait lup⁹ canē eē in culpa, q si canē sibi daret de cetero pacē ꝓmitteret, q lupo datus est z custode derelicto postea sine ipedimento oues lup⁹ iuasit z grauiora dāna ꝓpribus itulit. Sic sapiētes lr̄ati diligēdi sūt, qr ei⁹ latet salus z paz, nec p quocunq; cōmodo relinquēdi, qz latrāt ꝺ lupos et falsos et iniq̄s qui si relicti fuerint paz z salus perit. ¶ Hoc attendentes reges et imꝑatozes romanoꝝ filios suos vt post se pacifice regere possent artibz liberalibz imbuendos tradiderūt et scolas artiū priuilegijs magnis munierūt Ulī Frideric⁹ imꝑatoz, vt habet̄. C, de scolaribus et eoꝝ priui, eos z eoꝝ nuncios in loc̄ vbi habitant securauit, mādās oibus q̄ nullus eis iniuriā inferre ꝓsumat, z si rectores iniurias eis factas non vindicauerint damna eis illata de suis rebz in q̄druplum restituere tenent̄, infames efficiūt̄, et dignitate sua ippetuū carere dñt, nec eos aliq̄s ꝓuenire dz nisi cozā mḡro suo vel ciuitatis epō q̄ solū super eos iurisditōez bñt. Ulī dicit idē imꝑatoz, dignū nāq; existimam⁹, vt cū bona facientes nr̄am laudē et ꝓfectionē oēs mereant̄ q̄rum scia mundus illumiat̄ ad obediendum deo z nobis ei⁹ ministris vita subiectoꝝ informat̄. quadā speciali dilectōe ab oīi iniuria defendam⁹, Et sequit̄, q̄s eoꝝ nō miseretur cū amoze scientie facti exules, de diuitibz pauꝑes semetip̄os eximūt, vitā suā oibus periculis exponūt. et a vilissimis sepe hoib⁹ qō grauissime ferendū est cozpales iniurias ꝓferūt. Ecce q̄tū amoze imꝑatozes ad scīam habuerūt. Ulī ꝓpter h̄ rex romanoꝝ hortatus fuit regē frācoꝝ vt filios q̄ haberēt regere traderet artibz dī. Rex illitterat⁹ ē q̄si asin⁹ coronatus. Jō Julian⁹ imꝑatoz dixit, si vnū pedem in sepulchro haberem: adhuc addiscere vellē. ¶ Scdo dñt hīe exercitatiōz manualē que ꝓhibet ꝓauitatē. nam vt dic̄ phs in ꝓbleumatibz, eo āno q̄ aer quietus fuerit: et nullus vent⁹ boīm, moziunt̄, cui⁹ rō est. qr

ventus depurat aerē z p motionē renouat aeris regionē, ſm Cōſtantinū. Hoc videm⁹ p experientiā in fluminibꝫ in qbꝫ nō ē ꝯtinu⁹ fluxus, ibi putredines z ſmes generāt. Sic tēpore pacis z trāq̄llitatis, qū in ciuitatibꝫ non ſūt debita exercitia mlta fedat inīq̄ ab ociosꝰ generāt, luxuria z ebrietas ⁊c. exēplū hēmus in dauid, ij. Reg. xj. q̄ cū ociaret in domo ioab exīre in bello adulteriū cōmiſit, z ſalomō cū habuiſſet pacē z req̄es p circuitū regni ſui ſtatim lapſus ē p mulieres i ydolatriaz, vt ꝺr in iij. Regū. xj. vñ Ouidi⁹, Ocia ſi tollas, piere cupidinis arcus. Nā cū ciuitas romana bellis z diſcordijs ꝯ carthaginē veparet, coleba turꝑ tuoſis exercitijs, ſz poſtq̄ carthago ſubuerſa fuit ocio libidi z gule roma ſe dedit z ḡter peccauerī. Vñ carthago ſcōa ciuitas erat p⁹ romā. z q̄libet illaꝝ voluit p ſe cē mr̄ mūdi, qꝺ erat cā diſcordie magne int eas. Cum aūt romani multꝫ exercitijs bellorꝝ turbarēt vt liberi⁹ poſſent libidini vacare petebāt pacē, qꝺ ſapiēs ſcipio nō aſſenſit, pori⁹ em̄ voluit q romāi haberēt aduerſitates q̄ꝫ q ocio in pctā caderēt qꝺ factū eſt carthagie deſtructa, q̄re Aug. iij. de ciui. dei. c. xix. dic. Tpl⁹ nocuit rome euerſa carthago q̄ꝫ pri⁹ nocebat aduerſa. q poſtq̄ꝫ euerſa cartagine darēt ſe libidini z vanitatibꝫ z ḡuiſſimis pctis de⁹ vindicās pctā eoꝝ regnū romanoꝝ deſtruxit. vt ꝑ oſtēdit tali mō. Nā inuēte ſunt in q̄daz porta ciuitatꝭ he lr̄e. p. p. p. ſ. ſ. ſ. r. r. r. f. f. f. nec i tota ciuitate romana inueniebat q̄ ſciret q̄d hoc ſignificaret, ſz illo tpe fuit Beda venerabilis valde famoſus int̄ ſapiētes ad quē miſerūt rogātes. vt hmōi lr̄as interp̄taret, q̄ ſic expoſuit. Pr̄ patrie pfect⁹ ē, ſapia ſecū ſublata ē. Ruet regnū rome, ferro flamma fame, et indignati romani eruerūt ſibi oculos ꝓter veritatē quā dixit, ſed tñ eis cōtigit vt Beda ꝑdixit. Patet g q̄ꝫ tū malū cauſat ociū. Debet g in ciuitate eē manual⁹ exercitatio, tā nobilium q̄ꝫ ignobiliū iuxta ꝺditiōez ſtatus vniuſcuiuſq̄ z nemo ociari ꝺz. p̄cipue et nobiles i formare dñt pueros ſuos z acuere in virtutibꝫ, nec verecūdari eos oportet, cū nobilius z digni⁹ ſit māual⁹ opari q̄ꝫ furari rapere, pauperes ſpoliare. Nā vt ꝺr in policraro. lib. vj. Statuimus vt cū filijs ſuis poſſent ſuffice re ad gloriā bona hereditaria, tñ iſtructi ſint ac ſi ſua retinere, vel aliena acquirere nequaquā poſſēt niſi ꝓ ꝓtutē. Vñ eos ad gradum militarē aſcēdere volēs ꝓpus eos ad curſum, ſaltū, vſum natādi, iaciēdi informauit, et filias ſuas lanificio. i. in oīb⁹ q̄ acu z lana oparī pūt, inſtruxit. vt vitā poſſent p artē ſuſtentare nēdi, extēdi. filādi, veſtes ſcindendi, nō tm̄ artē: ſed etiā vſū habebāt, vt ꝺr vbi ſup. Hz q̄ hoc modo deficit, vñ vil edeler ſindt vnd bluot arm: vt vulgariter, ſō ꝺrbis raptoribꝫ latronibꝫ. et oppreſſoribꝫ abundat. Debēt g burgēſes z alij cuiuſcunq̄ exiterint ꝺditōis ſe exercitare. ne penuria coganī furari z alia mala opari. Vñ ps. Labores manuū tuarū q̄ mādducabis beat⁹ es et bñ tibi erit. Tertio ꝺz ciuitas hr̄e fidē, vt. ſ. fides z fidelitas ſit inter ciuē z ciuē, ſic ē in mēbris corpis hūani. Nā vnū q̄ꝫ membrū in neceſſitate alteri ſubuenit vt nō ledat, ſic q̄libet alteri ſubuenire ꝺz. Prouer. xvij. Frater q̄ adiuuat a fratre eſt q̄ſi ciuitas firma. q. d. illa ciuitas firma z fortis ē in q̄ ciues fraternali amore copulati vn⁹ alteꝝ iuuat. ſicut frat frēz. Hz vere bonie ſic nō ē, vt Hiere. ix. ꝺr. Vnuſquiſq̄ a proximo ſuo ſe cuſtodiat, et in omni fratre nō habeat fiduciā, q̄ oīs frater ſupplantās ſupplātabit. Hūt nāq̄ ciues ſiles pantheris q̄ fm Iſiō. expoſitōr emittūt dulciſſimū anhelitū per quē animalia ad ſe trahūt, ſz ſūt plene maculis z q̄cq̄d reſpiciūt in ſuā ſilitudinē vertunt z faciūt maculoſa apparere, ſic mō ciues inter ſe dulcia verba ꝓferunt, ſed plena doloſitate et fraude, et ſpecial⁹ negociatores mercatores q̄ multis dolis et fraudibꝫ ꝓximos decipiūt. Et reuera q̄t maculas colorū hz panthera, tot maculas doli hñt z modos decipiendi homies, q̄re cuilibet dici pōt illud Hiere. ix. Habitatio tua in medio doli, ſic. p certo eē ñ ꝺz. ſed vnuſq̄ſq̄ꝫ ꝓximū ſuū diligere: ſic ſeipz. Leui. xix. Nō facias calūniā ꝓximo tuo nec vi oppримas eum. Et ſequit, non maledices ſurdo nec facias quod iniquum eſt. Item ſi le em̄ ciuis vtilis eſt ciuitati q̄ oīb⁹ eſt innoces nulli malū facit et oīb⁹ vicinis bene facies et fidē firmā hz. Vñ Aug. iij. de ciui. dei. c. iij. Felicitas maior eſt vicinū cōcordez hr̄e q̄ꝫ malū ſubiugare bellante. Debz igit vicinus eē talis, vt ille hō de q̄ narrat in vitas patrū. q⁹ abbas Paphunci⁹ ſupplicauit ꝺo vt oſtenderet ei cui eſſz ſilis in terris, ad quē venit vox q⁹ erat ſilis ꝓmario illi⁹ vici, qꝺ audiēs venit ad domū illi⁹. Et ille cui moris erat ſuſcipe hoſpites occurrit z introduxit i do

mũia q̃ inter epulas q̃ fuit ille qđ erat studiũ ei⁹, dicẽs sibi reuelatũ eẽ a đo, q⁹ erat dignus ꝺsortio monachoꝝ. At ille minora de se di, ait, nulli⁹ boni mihi cõsci⁹ sũ, tñ qz ꝓbuz dñi ad te factũ ẽ. dico tibi q⁹ triginta sunt anni ex q̃ sũ ꝺtinẽs t yꝺor sil'r, suscepi eñ tres filios hoꝝ cã solũmõ a me cognita fuit, hospites su scipe nũq̃ cessaui, nec alicui añ me hẽe pmisi in villa, nullũ de domo mea dimisi sine vlati co, paupem nõ despexi, q̃ erant necessaria ei tribui, ꝺ iusticiã pſonam nõ accepi, alieni fe tus nõ intrabãt, domũ meã. litez si vidi non ꝓterũ q̃n pacificarẽ, nullos depẽdit famu los meos i culpa, greges mei nõ leserũt alle nos. volentẽ seminare in agro meo ñ ꝓhibui Quãtũ in me fuit nõ pmisi vt potẽtioꝝ infir mũ ꝓmeret, studui vt neminẽ ꝺtristarẽ, iudi ciũ si apud me fuit neminẽ cõdemnaui. Hec sanctus audiẽs osculãs euz bñdixit ei et ait. qz hec implesti tibi deest vt obmittẽs cuncta sequaris sapiam, et statiz secutus ẽ eũ ꝓgens ad heremũ, et venientes ad fluuiũ nec habẽ tes nauigiũ, dixit ei sanct⁹ vt intraret aquaz pedibꝰ secũ t vix vsq̃ ad latera eius venit, et collocauit eũ in cellula iuxta monasteriũ foꝛ maz vinẽdi ei tradẽs, qui labores ꝓꝛes par uos deputãs viriliter se exercuit t mortu⁹ ẽ cui⁹ aiam vidit int' chꝛoꝛs angeloꝝ dicẽtiuz beatus quẽ elegisti et assumpsisti zc.

Secunda pars in qua

notaf turbarũ laudabilis veneratio. Nota fm mgm hystoꝛiaꝝ, a sin⁹ ille cõis erat pau peribꝰ q̃, ꝓpria sumẽta nõ hẽbãt et q̃ eo vteba baf eodẽ die mistrabat sibi pabulũ Soluite zc. Dõ factũ ẽ vt impleret illud Zacharie, ix. Dicite filie syon, i. ciuitati hierl'z q̃ filia syon ꝺr, ꝓpter montẽ syon iuxta quem sita ẽ. Nam in monte syon q̃ tũc erat in hierusalẽ erat arx siue turris dauid t fortaliciũ quo ꝓtegeba tur ciuitas illa sicut filia a matre zc. Venit igitur ihesus, ꝓpter festũ pasce in hierl'm. ztur ba plurima que, ꝓt eandẽ cãm venerũt, ꝓpter famã xpi ꝺ stupẽdo miraculo suscitatiõis La zari, ꝓcesserũt ei obuiã p̃tusq̃ intraret, zazel lo in q̃ sederat in signũ reuerentie strauerunt vestimenta sua in via ne pedes offẽderet spi nis vel lapidibꝰ. alij aũt ramos de arboꝛibꝰ in signũ q⁹ esset rex victoꝛialis, et sic eum cuz magno honoꝛe receperũt, zc. ℣. Dozalit. in illa ꝓte instruimur vestes vicioꝝ depone re, t arboꝛẽ sctitatis ascẽdere, et ramos virtu tũ in ope poꝛtare, q̃ desideram⁹ xp̃m regẽ di gne t honoꝛifice suscipe. Haz vt habet, ff. de aq̃ q̃tidiana t estiua, l. j. §. illud labeo. Quan do vnũ a reliq̃ separi põt tũc sepeꝛ inutile, et qđ vtile ẽ in suo statu t firmitate ꝓmaneat. Cũ em̃ ꝓtus et vicioꝝ sint adeo oĩno incõpas sibilia q⁹ nulli sit' et semel inesse põt, bonus t malus aliq̃s eẽ nõ põt, de pe. di. iij. Qui na tus est. Et quãto nũc ꝓtus vtilioꝛ. vicioꝝ in utilius t dãnabili⁹. Jõ separe debem⁹ vicia t pcta t a nobis repellere. et ꝓtutes carpe et in eis ꝓmanere. Hic etiã dyabolũ potent' ex pellim⁹, et regẽ xp̃m cuz honoꝛe suscipim⁹. H ostenditur in euãgelio in turbis in susceptõe xp̃i. Voluit nãq̃ rex celoꝝ xp̃s hũc honoꝛez sue susceptõnis hodie habere, nõ gratis, sed ꝓo nostra informatione vt nos doceret per suam gloriam, scz

Virtutes amare et vicia spernere,
Mũdi gl'iaz refutare t celestẽ appetere
Amoꝛẽ suũ desiderare et se diligere.

Docet nãq̃ ꝓmo nos ꝓtutes amare. Cũ enĩ naturalit' q̃libet bonũ appetat, ex. j. Ethi. Et nihil in mũdo meli⁹ ꝓtute sit, nec auro nec ar gento neclapidibꝰ pciosis possit appꝛeciari, qz spũale ẽ cui nullũ coꝛpale eq̃pari potest, iõ sũme ab hoĩbus appeti debet, vñ Sap. vij. Dñe aurũ in cõparatione huius arena est exi gua, et tãq̃ lutũ estimabit' argentũ in cõspe ctu illius. Preciosioꝛ est em̃ cunctis opibus t oĩa que desiderant' huic compari non valẽt Prouer. iij. Nam illa mestos letificat, pau peres ad honoꝛes exaltat. et oẽm voluptatez ꝓstat. sed incõpabil'r virtus maiora ꝓstat. lz em̃ abũdans in auro t argento multũ gau deat. gaudiũ tñ illud raptim transit. Job. xx. Gaudiũ ypocrite, i. diuitis instar puncti. Est em̃ multis amaritudiniꝰ mixtũ, t in h facit deꝰ sicut nutrix que amarũ ponit circa mam millã q̃. vult puerũ ablactare. vñ Augu. ij. cõfes. c. ij. Tu semp aderas misericoꝛditer se uiens t amarissimis offensionibꝰ aspergens oẽs illicitas iocũditates meas. ita vt quere rem sine offensione iocũdari, et vbi h possem nõ inuenirẽ quicq̃ ꝓter te dñe. Itẽ Augusti. Quid est mũdi gaudiuz. breuiter dico, seculi leticia est impunita neq̃cia, s. luxuriari in spe ctaculi, ebrietate ingurgitari, turpitudine fete re, et nihil mali, h gaudium deteri⁹ ẽ doloꝛe,

Dominica palmaꝝ

Ap̄el⁹ est em̄ gaudere de iniq̄tate q̄ꝫ dolere de corruptōe, sꝫ gaudiū ꝑtutis est continuū ⁊ securū nec amaritudine admixtū. Pro uerb⁹ xv. Secura mēs, s. ꝑtuosi q̄si luge ⁊ con uiuiū. Un Gen. epla. lxxx. Unū est homis bonū ipsa ꝑtus qua int̄ pspera fortunata et aduersa incedit cum magno vtriusq; rectore ducē ducere q̄ꝫ ꝓsiderat. Illa ꝓtinuitas ⁊ ꝓpetuitas gaudij ꝑtuꝫ exp̄mit in palma q̄ sp viridis ē ⁊ nunq̄ arescit, sic ꝑtuoso⁹ gaudiū semp manet. Joh. xvj. Gaudium vr̄m nemo tollet a vob. Quia ꝑm ph̄m. iij. ethi. ꝑm veritatē nemo honorandus ē nisi solus ꝑtuos⁹ Honor em̄ est p̄miū ꝑtuꝫ. In cui⁹ signuꝫ vt narrat Aug. v. de ci. dei. Romani colebant ꝑtutē ⁊ honorē q̄si deū, ⁊ fecerūt ad honorez ꝑtuꝫ duas edes siue templa sic ordinata q̄ nemo poterat ad templuꝫ honoris accedere nisi p tēplū virtutis prio transiret. Quare dz de excel. pla. int̄ dilectos. psonis vilib⁹ ⁊ indignis porte dignitatis patere nō dñt.

Hoc etiā designat p palmam q̄ inferius rudis ⁊ aspera ē, supius aūt pulcra ⁊ folia eius hñt magnā venustatē. de quib⁹ ramul' solebant romani victores coronare. in signuꝫ q̄ null⁹ honorē ⁊ gl'iam dz appetere, nisi banc aspitatē ꝑtutū p̄mo p̄meruerit, qz ꝑm ph̄m. ij. ad Thi. ij. Nō coronabit nisi qui legitime certauerit. Sꝫ ꝑe qz m'lti sūt ꝓfidētes in celo p̄mijs coronari ⁊ honorari q̄ tū nolūt hic ꝑtuosis op'ib⁹ certare sed eis nihil dabitur. Sicut pz in exēplo duoꝝ militū q̄ sibi inuicem iurauerūt. q̄ sicut frēs vterini oia lucra ꝓdiuiderēt. Profecti igit̄ veniunt ad villam vbi tornamentū fuerat publicatū, alter eorū vecors didicit q̄ ps aduersa potētior erat. ⁊ cepit timere. vñ languore simulato q̄euit in lecto, altero ad torneamētū ꝓstante ꝓcedente equos m'tos ⁊ clinodia lucrat⁹ est ⁊ domuꝫ redijt. vecors aūt intelligēs torneamētū factū ⁊ q̄ socio bñ ꝓtigissꝫ, caput cepit erigere dicēs, socie chare spero q̄ statim melius habeam, ⁊ post triduū ꝓualuit. Redeuntes igitur parit̄ ihūs patriā, cū venissent ad q̄ndaꝫ viā vbi iter suū debeant diuidere, vecors dixit nobili. Frater nosti iuramētū inter me et te statutū, temp⁹ē igit̄ vt h̄ lucrū de torneam̄to mecū diuidas. Cui nobil'. Volo tibi esse fidus nec pacto contrarie, sꝫ scire debes q̄ in torneamēto duo lucratus sū, s. grauia verbera, ⁊ bonos eq̄s. ⁊ iō in vtraq; tibi teneor. si q̄ eq̄s mecū diuidere volueris, primo optet diuidere ꝑbera. ⁊ extracto gladio cepit eum valde ḡuiter ꝑberare. Aq̄ vecors statī miꝫ petijt dī, vade frat̄ q̄cūq; volueriꝫ cū eq̄s tuis ego aūt vacu⁹ vadā vlā meā. Sic ad ꝓpositū. Filij dei xp̄s ⁊ nos frēs sum⁹. Caro em̄ et frat̄ nr̄ ē. Ipe em̄ nos intātū dilexit q̄ q̄cq̄d lucrat⁹ ē i vita illa p torneamētū durissimuꝫ mortiꝫ ⁊ passiōis p̄misit nobiscū diuidere, lucrat⁹ ē igit̄ gloriā corp̄is ⁊ honorē p ꝑtutes. ⁊ ḡula ꝑbera. quā gl'iaꝫ nulli dabit: nisi ꝑus etiā virtutib⁹ ⁊ tribulatiōib⁹ secū ꝑticipet, et h̄ certamīe ꝑtutū laboret, sic scti fecerī. Quare apl's dic. ij. Thi. iiij. bonū certamē certaui cursū ꝓsūmaui. fidē seruaui. in reliq̄ reposita ē mihi corona iustīcie quā reddet mihi dñs in illa die iustus iudex. Nō solū aūt mihi, sꝫ et his q̄ diligūt aduētū ei⁹. Ps. Secō xp̄s docet nos mūdi gl'iaꝫ ꝑfutare, et h̄ ꝑ p̄iculo ꝑ̄sue mīscebit̄ ⁊ extrema gaudij luct⁹ occupat. Est em̄ de illis cōstitutꝫ i honorib⁹ ⁊ dignitatib⁹ sic q̄ de diuitijs ⁊ dignitatib⁹ somniant. q̄nto ei magꝫ gaudēt i somno cū se hm̄oi h̄re putāt, tanto magis etiā tristāt cū euigilāt et nihil de hm̄oi hēant nec reptāt p⁹ breue gaudiū lōga seq̄t miseria, q̄ō ondit hodie i ꝑcessu misse. Pro aūt ꝑcessionē dz breue euāgelium i q̄ notat honor ⁊ gl'ia xp̄o fact⁹, ⁊ p⁹ seq̄t passio, plixa i q̄ tractat de lōga miseria ⁊ magna ignominia, sic ex modico honore ⁊ brevi gaudio seq̄t magn⁹ dolor ⁊ plixa penavi nam nō eterna miseria. Hoc cōsiderās q̄daꝫ noie Gotfridus, q̄ cū esset electus in ep̄m torn naceñ, et ab Eugenio pap̄ ⁊ abbate suo bernardo cogeret⁹ on⁹ subire ep̄at⁹ ꝓcidit ad pedes abbatis ⁊ clericoꝝ in modū crucis q̄ eū elegerant dī. Monachus fugitiu⁹ si me ejecistis potero ee, ep̄us ꝑo nūq̄, cui postea laborranti in extremis q̄dā monach⁹ ei char⁹ assistens ei supplicauit dī. Chare mi frater i corpore sepamur oro te si potes salua diuinavoluntate statū tuū post mortē mihi renuncia. Cui orāti p⁹ mortē ei⁹ corā altari apparuit ei in visiōe Gotfridus dī. Ecce assū frater tuus Gotfridus. Quō est tibi frater mi inquit, rñdit bñ. Et addidit, verumtñ mihi reuelatuꝫ fuit a sancta trinitate q̄ si ꝓmotus fuissem in ep̄m fuissem de numero reꝓboꝝ. Ursio, et allegat, xl. dī. c. multi. Quicūq; desideraverit ꝓmatū in terra inueniet ꝓfusionez in celo

nec int̃ fuos xp̃i cõputabit̃ q̃ de p̃matu tra/
ctauerit. Quid em̃ padiso locũdt⁹. q̃d celo se
curt⁹. vbi. s. fuit magna gl̃ia. et tũ ex padiso
bõ. et ex celo angel⁹. peccãdo. s. pt̃ appetitus
gloie cecidit. ea. di. c. q̃d em̃. ☞ Hz q̃ris
sũt aũt oẽs q̃ appetũt dignitates. p̃motões.
honores. vel gl̃ias in statu dãnator vl̃ dam/
nãdor. Et videt q̃ sic. ex p̃dictis. In oppositũ
ẽ beat⁹ Aug. et allegat̃ i cañ. viij. q. j. c. q̃ epa/
tũ. id ẽ pesse desiderat bonũ op⁹ desiderat.
Dico q̃ aliq̃s p̃t desiderare p̃matũ siue glo
riã. honorẽ dupl̃r. Uno mõ ñ tm̃ vt q̃s pos
sit pesse. iz etiaz possit. p̃desse. hoc desiderare
bonũ ẽ. z sine pcto. imo cũ merito. Unde q̃ dicit
Aug. vbi supr̃. Alio mõ vt tm̃ q̃s p̃sit. pt̃ in/
anẽ gl̃iam. sicut bodie cõiter fit talis peccat
mortalit̃. et ẽ i statu dãnatois. ó q̃ loq̃t Crisi.

R Deordinat̃ tũ appetit⁹ gl̃ie. z honoris
triplr ad pctm̃. Pzio p hoc q̃ aliq̃s appetit
testimoniũ vel laudẽ de excellẽtia quã nõ hz
vt puta de scia cũ sit ydeota. de nobilitate cũ
sit ignobilis. de iustitia iust⁹. de pbitate im/
probus ẽ. Hoc ẽ appetere honorẽ supza suam
portionẽ. Alio mõ q̃ honorẽ sibi cupit non
referẽdo in deũ cui soli debet honor et gloria
Juxta illud apl̃i. Regi seculoꝛũ imortali in/
uisibili soli deo honor z gloria. Tertio mõ p
hoc q̃ appetit⁹ el⁹ in ipo honore q̃escit. nõ re
ferẽs honorẽ ad vtilitatẽ aliorũ. Et quocun/
q̃ illoꝛũ modoꝛũ quis honorem appetit sẽp
peccat mortaliter. Est ergo merito talis ap/
petitus glorie fugiendus. cum dyabol⁹ plu/
res per hmõi appetitũ ceperit et damnauit.

S Tertio docemur considerare xp̃i amo
rẽ z eum diligere. et hoc per passionẽ que no
bis xp̃on ifl̃. Nam bodie duo ꝓria simul. ꝓ/
nunt̃. scz gl̃ia et ignominia. vt vtrũq̃ magis
clareat. q̃ ex scõo celi. Opposita iuxta se posi
ta magis elucescũt. Quãtũ nãq̃ bodie suscep/
pit bonoꝛẽ. tantã in passiõe feruẽti amoꝛe cõ
fusionẽ. Nam bodie xp̃m vt regẽ honorifice
suscep̃ũt. in passione vt latronẽ confusibil̃r
de bier̃lim eduxerunt. bodie vestimenta sua
strauerunt in passione vestib⁹ suis xp̃m ispo/
liauerũt. bodie ramos palmaruz quibus re/
ges coꝛonabant obuiã poꝛtauerũt. in passio
ne acutissimas spinas in despectũ capitl̃i el⁹
infixerunt. Bodie eum regez isrl̃ appellaue/
rũt. in passione eũ regẽ esse negauerunt. Bo
die dixerũt eum eẽ saluatoꝛẽ. in passiõe seduc/
toꝛẽ. Bodie bñdictũ in noie patris. in passi
one maledictũ in patibulo crucis. Ecce cha
rissimi quãta. ꝓietas: quãta instabilitas in
iudeis fuit. quẽ bodie tm̃ honoꝛauerũt. inter
uallo modico cũ tã ignominiose tractauerũt
Apoc. xviij. Quãtũ glorificauit se et in delici
js fuit. tm̃ date ei toꝛmẽtum et luctuz. Hec
quanta fuerũt q̃libet cõsiderare dz. gloriã trã
sitoꝛiã fugere z vicia vt virtutes cũ xp̃o glo
riam eternã possit possidere.

Tertia pars in qua

notat̃ notabil̃ obsecratio pueroꝛ clamantiũ
osanna. Nã osanna est dictio hebrayca ꝓpo
sita ex osy q̃ dz salua. et anna q̃ est. interie/
ctio obsecrantis. q̃si obsecro salua. Clama/
bant ergo deꝑcatoꝛie osanna ex istinctu spi/
ritussancti nõ itelligẽtes quid dicerẽt. Dein
de laudabãt eũ dicẽtes. Bñdictus supple ẽ
z glorioſus q̃ a deo missus venit rex isrl̃.

Z Notandũ est notãdũ ſm q̃ dicit phs. ij.
ethi. q̃ mediũ in oĩbus est laudabile. quia in
medio cõsistit virtus. z iõ difficulter attingi
põt. quanto em̃ quis magis accedit ad me/
diũ. tãto melius. quãto aũt magis distat: tan
to peius ẽ. iij. polit. Hoc sil̃e claret in sagittã
tib⁹ ad metã. q̃ nãq̃ directe metam tãgit bꝛa
uiũ accipit. qui aũt nimis alte vel basse vl̃ in
directe nihil accipit immo perdit. Ideo dili/
genter ꝓsiderãt z varia attendunt q̃ ꝓcise tã
gatur ne ꝑ excessum vel defectum deficiant.
q̃ vtrũq̃ vitiosum est.

Sunt etem̃ octo
cõsiderãda necessaria ad mediũ virtutis. q̃/
rum si vnum defecerit. mediũ non attingit̃.
Unde versus. Quis quid vbi circa quibus
auxiliis. cur: quõ: quando: Volens igitur ex
piri an opus q̃ est de genere bonoꝛũ sit bñ
factum et virtuosum attendat personam fa/
cientẽ an decuerit eã. an op⁹ factũ fuerit conue
niẽs. locus ꝓpetens. coꝛã q̃b⁹ an liceat. an iu
stis auxiliis vel malis. ad finẽ bonũ vel ma/
lum. quõ bñ vel male. debito vel indebito tẽ
poꝛe. Ad ꝓpositũ. quia sine medio virtutis sal
uari nemo põt. deus pater mediũ virtutis z
salutis dignatus est ponere in medio nostri
scz filiũ suũ vnigenitũ. Juxta illud Sophoꝛ
nie. iij. Rex isrl̃ dñs in medio tui. vt qui ẽ me
dia persona inter patrem et spiritũsanctum
medi⁹ siue mediatoꝛ eẽt inter deũ z homines
j. Thi. ij. et. xj. q. iij. quid ergo. Mediatoꝛ dei
et hoim xp̃s iesus. Hoc igit̃ medium p̃mo
conati sunt iudei attingere. Sed nimis alte

Dominica palmaꝝ

volãtes, deũ nõ venisse nec ō ꝑginem natũ di
xerũt, nec medĩũ attigerũt. Job. j. Medius
vĩm stetit quẽ vos nescitis. Sc̃o pagani etiam conati sũt medĩũ ꝓtus ꝛ salus attingere
ſz nimis basse in sensibilib⁹ errãtes ydola ꝑ
medio ꝛ vero deo adorauerũt, nec medĩũ salutis attigerũt. q̃re ōr. īmolauerũt demonijs
ꝛ nō deo, dijs q̃s ignorabãt. Cui⁹ rō fuit. qꝛ
circũstantias debitas p q̃s potuerũt cognoscere ip̃m medĩũ dei filiũ nō aduerterũt. Hz
post q̃ pueri hebreoꝝ sũt a spũsctō edocti vi
dẽtes x̃pm medĩũ salus ī medio turbaꝝ, aduertentes circũstãtias q̃s in ꝑsona, q̃d fecit,
circa q̃s, q̃bus auxilijs, cur ad quẽ fin̄, quō
et q̃ venit nouerũt q ꝙ fuit rex isrl̃ dei fili⁹. q̃
tpe p̄dicto p ꝓphetas ad ip̄os venit, ip̄os ꝓtute deitatis volẽs saluare. Ut Jō ihesu
in medio eoꝝ existẽte, q̃ ip̃m p̄ibãt et q̃ seq̃bant eundẽ. canticũ in ei⁹ bonorẽ ꝑsonabãt
dicentes, osanna ꝛc̃. Venit nãq; dei fili⁹ salvare hoiem,

A culpa per remissionem.
A pugna per defensionẽ.
Ab ira per sui traditionem.

De ꝓmo Math. j. Ipe em̃ saluũ faciet populũ suũ a pctis eoꝝ. Nã sicut morb⁹ q̃ non
expellit trahit ad mortẽ, sic culpa quenō dimittit occidit aiam. Quare dauid mersus
peccatis timẽs mori in aĩa, īuocauit dñz deum di. Saluũ me fac de⁹ qm̃ intrauerũt aq̃
scz peccatoꝝ vsq; ad aiam meã. Infixus suz
in limo pfundi. Hz queritan p passionẽ x̃pi
facta sit plena remissio culpe. Et videt q ꝙ nō
q̃ nihil corpale influit iustĩciã in rem spũalez. sed passio x̃pi fuit corpalis, ꝯ non potuit
aiam iustificare, nec per ꝯsequns culpã remittere. In oppositũ est aplus ad Heb. ix. Oia
pene mũdant in sanguine, sine sanguinis effusiõe nõ fit remissio pctoꝝ. Rñdet Bonauen. di. xix. liij. sup mgr̃m, q ꝙ passioni x̃pi non
põt ꝓprie attribui aliq̃ causalitas iustificatõnis vel remissiõis culpe, non em̃ causalitas
materialis, qꝛ passio nõ ẽ materia iustificationis nec formal', qꝛ illō ẽ gr̃a, nec efficiẽs. qꝛ
illud est de⁹, nec final', qꝛ illud ẽ glĩa eterna,
habet tn̄ passio x̃pi nihilomin⁹ aliquã causalitatẽ in ꝟ q ꝙ hz aliquã causę ꝓprietatẽ. Attribuit em̃ huic iustificatio nr̃a p modũ meriti intervenientis, qō q̃dẽ hz rõnẽ dispositionis, ꝛ reduci hz ad cãm materialẽ p modum
exẽpli, puocantis ꝛ excitantis, qō q̃dem habet reduci ad cãm formalez p modũ termini
q̃etãtis. qō q̃dẽ hz reduci ad cãm finalem ꝛ ita
passioni ꝛ etiã sic resurrectiõi ꝼm aliquã ꝓprietatẽ alicui⁹ cãe iustificatio attribuit. Attribuit em̃ soli passiõi rõ merẽdi iustificatõis ꝓ termināndi ꝛ q̃etãdi attribuit resurrectioni ad quã ordinat iustificatio nõ passiõi. duo ꝓ intermedia, s. excitatio ꝛ regulatio attribuũt vtriq;. naz passio excitat nos ad dilectiõz, et insinuat qualr̃ debem⁹ mori pectz. et ita ẽ exẽplũ puocãs, j. Pe. ij. Xps passus ẽ p nobis vobis relinquẽs exẽplũ, et est
exẽplũ dirigẽs. Ro. vj. Si cõplãtati facti sumus simĩlitudini mortis ip̃i⁹ ꝛc̃. sil'r et resurrectio
puocat nos ad iustĩciã p quã acq̃ram⁹ resurrectõis gl'iaz quaz credim⁹ x̃pm habuisse in
sua resurrectiõe, et sic ẽ exẽplũ puocãs. Dirigit etiã nos dũ ad exẽplũ ei⁹ conamur ābulare ī nouitate vite sicut dr̃ ad Ro. vj. quō x̃ps
resurrexit ad glorĩã dei patris ita ꝛ nos ī novitate vite ābulem⁹, et sic est exẽplar dirigẽs
Ad argum̃tũ ꝟrlũ dr̃. q ꝙ nullũ corpale influit
iustĩciã in spũale. sz quẽadmodũ x̃pi caro p
se non ẽ citō aĩe, in se ẽ tn̄ citō ex vnione ip̄ius
ad diuinã naturã, sic ꝛ passio x̃pi, et sic nō hz
potentiã iustificãdi, inquantũ ẽ passio corpalis, habet tn̄ inq̃ntũ a voluntate optima ꝑcedebat eius tolerantiã, et habebat fieri ꝼm
psonã dignissimam que est oĩs iustĩcie ꝛ sanctitatis ꝓncipium ꝛ cã. De secundo ps̄, cliij.
Saluasti em̃ nos de affligẽtib⁹, et odientes
nos cõfudisti. Ut Sicut em̃ strennuus
miles seruos suos defendit et cõservat in pelio sic saluabit nos x̃ps p̄lando ꝯ dyabolũ
ꝟ põt p talẽ fabulã. Quidã oñdit in hercule
strẽnuissimo milite. Nã cũ ceres dea frugũ
ꝓserpinã fillã suã i domo q̃daz munitissima
clauderet ꝛ q ꝙ lanificio vacaret p̄cipet, deavem⁹ ipam q̃dam die secũ ad colligendũ flores duxit, quã vt pluto deus infernalis vidit. eã ꝯcupiscẽs rapuit ꝛ in domũ suã deferens defloravit. Thesus ꝓ milles fortissimus vna cũ pyrotheo socio suo cũ oĩa monstra vicissent ꝛ oĩa ꝓicula attemptassent, contigit q ꝙ bi duo q̃dam die ociosi essent dolentes, s. q ꝙ nihil ampli⁹ inueniebãt i terris vbi
suã fortitudinẽ exercerẽt, pyrotheus ergo cepit cogitare quō dudũ pluto rex inferni proserpinã fillã cereris rapuerat quã iniuste in
regno tenebraꝝ captiuã tenebat. Amore igitur ꝓserpine pyrothe⁹ iflãmabat et theseuz

q̄ ifernū p ſpa liberāda ⁊ p viribꝫ ſuis exercendis deſcēderet plūmū admonet ⁊ hortat. Quo ꝯceſſo ſtatim icipiūt vitā tortuoſā igredi, ita q̄ ad inferni ianuā veniētes cerbex tricipitē i ianua ꝛuenerūt cui⁹ catbenā ſtati iciderūt. ⁊ eū p infernū fugere cōpulerūt Iſti ḡ cūctos ifernales ſtatim icipiūt ꝛuadere, ſz q⁹ pyrothe⁹ a ſocio ſe diuiſit, lō a plutōis exercitu capt⁹ fuit ⁊ incarcerat⁹. nō catbenis ferreis, ſz venenoſ anguibꝫ ligat⁹. Cū igit Theſeus p ſocio ſuo liberādo pugnaret, nec eū eripere valeret vinct⁹ cum ſocio pmāſit. q̄re ad herculē ſociū ſuū ſtrenuiſſimū mittētes p liberatōe ꝯtinuo ad infernū deſcēdit, ianuam fregit cerbex cepit ⁊ ſocios ſuos ⁊ pſerpinaz liberauit ⁊ gaudēs victoriosus redijt. Rei veritas fuit vt aiūt, q̄ in caſſalia fuit q̄dam crudeliſſim⁹ ꝓnceps cui⁹ dom⁹ ad ifram diceba tur ifern⁹, q̄ etiā vnū terribilē canē ad ianuaz ſuā habuit q̄ homies ⁊ beſtias deuorabat. Iſtū igit ꝓpt crudelitatē plutonē noiabāt Et q̄ ille q̄dā die, pſerpinā q̄ndā domicellam filiā cuiuſdā dñe p̄ie q̄ dr ceres rapuerat, Jō theſe⁹ ⁊ pyrothe⁹ ſibi guerrā mouerūt. q̄z vn⁹ ab eo capt⁹ ⁊ ali⁹ in arce poſit⁹ erat, ⁊ hercules in adiutoriū eoz venit, q̄ domū tyranni ꝯfregit, ſocios ⁊ filiā eripuit, et canē el⁹ ſecuz duxit, et ſic ifernū ſpoliare fingit, p eo q̄p ipz tyrān⁹ dñs caſtri q̄ infern⁹ dicebat ſupat⁹ ē. Allegorice. Cū pluto rex inferni dyabolus a p̄ncipio in Adam ⁊ Eua pſerpinā, i. hūanā naturā colligērē flores, i. ꝓpter collectiōez pomi vetiti rapuiſſet, factū eſt q̄ duo fortiſſimi milites, ſ. Abraam ⁊ Moyſes p ſacra per eos data iſtā eripe voluerūt ⁊ eam ſaluare a dyaboli domo temptauerūt Abraam em̄ circūciſionē tradidit. Moyſes aūt leges ⁊ cerimonias dedit. Uerūtn iſtam nequiuerūt eripere, imo poſtq̄z diu p bona opa cū inferni cuſtodibꝫ, ſ. demōibꝫ pugnaſſent neceſſe habuerūt ſuccūbere ⁊ in inferno cū alijs remanere. Hi ergo p adiutorio habēdo p̄ces ⁊ ſuſpiria ad herculē, i. ad fortē gigantē x̄pm dei filiū mittūt, q̄ p certo benignit⁹ ad eos carnē ſumēdo ⁊ mortē patiēdo deſcēdit ad infernū. dyabolū potēter ꝛuaſit ⁊ vicit ⁊ infernū fregit, ſocios. i. ſctōs patres eripuit ⁊ pſerpinā. id ē humanā naturā de ſeruitute inferi liberauit. pſ. Uerūtn deus redimet aiam meaz de manu inferi. pſ. xlviij. Et pſ. xxix. Domine eduxiſti ab inferno aiam meā ſaluaſti me a deſcendentibꝫ in lacum. De tertio Ro. viij. Proprio filio ſuo nō pepcit deus ſz p nobis oībus tradidit illū, quō nō ſalui erimus ab ira p ipm. Qui em̄ dat talentū non eſt deſperandū q̄n etiā det denariū, et q̄ nobis dedit filiū credentibꝫ nō negabit eternū bꝛauium. ℣ Sed rōnabiliter querit. ſi pater dedit nobis filiū in redemptiōem, an pater poſſet dici redemptor nr̄. Et videt q̄ ſic, q⁹ illius ē redimere cui⁹ ē p̄ciū dare, ſz pater dedit vnigenitū ſuū p ſalute generis humani, ſicut in autoritate p̄mittit. ⁊ Joh. iij. Sic deus dilexit mūdū vt filiū ſuū vnigenitū daret, p̄ igit nos redemit, pōt ergo dici redēptor noſter. Cōtra. Apoc. iij. de filio dī. Redemiſti nos deo in ſanguine tuo. Rūdet Bonauē. di. xix. iij. ſup mgr̄m, q̄ opus redēptiōis dupl̄r pōt alicui attribui, aut ſic̄ p̄ncipali autori, aut ſicut ex conſeqnti. Si p̄mo mō ſic nō ſolū cōuenit filio, ſed patri ⁊ ſpūſſancto, cum, ſ. indiuiſa ſint opa trinitatꝫ ad extra. Si ſcōo mō ſic ſolū conuenit filio ꝓ humanā naturaz, q⁹ ꝓ hāc ſolū paſſus ē. Et h̄ ē q̄ mgr̄ in lra dicit, Redēptor aliq̄n p̄ et fili⁹ dr, ſed h̄ ꝓpter vniz ptātis, nō ꝓpter exhibitōz hūilitatis. Nā ꝓ ptātis ſimul ⁊ obediētie vnū fili⁹ ꝓp̄rie redēptor dr. Et paulo poſt ꝯcludit, ē igit redemptor inquātū deus ptātis vnu, inquantuz hō hūilitatꝫ effectu, per h̄ pz q̄d dicēdū ē ad argumētū in ꝯriū. Ex his pōt elici doctrina q̄ in nulla bona opatōe ſiue laudis ſiue gratiarum actōis q̄ facimus deo pſonas ſeq̄ſtrare debemus p nr̄m intellectū. Sed ſicut tota trinitas effectiue nr̄am ſalutē opata eſt indiuiſibiliter, ita totā trinitatē laudare ⁊ glorificare tenemur ⁊ ei gr̄as agere. Ideo in fine cuiuſlibet pſalmi toti trinitati gratias agimus dicendo, Gloria patri et filio et ſpiritui ſancto ⁊c̄.

Feria ſecunda poſt palmarum.

Ante ſer dies pa

a ſce venit ieſus bethaniā. Joh. xij. ⁊ Ioh⁹. j. celi dicit, q̄ nullū violentū p̄petuū eſſe poteſt, quod oſtendit. ij. celi in motu naturali et violento. Nam vt dic̄ naturalis motus in p̄ncipio debilis eſt. ſz in fine fortioz, motus aūt violētus ecōuerſo ſe habet. quia in p̄ncipio fortis eſt ſed in fine debilis, et tandem in nihilum redigitur.

Feria secūda post palmarū

Sicut pz si ḡs violēt lapidē sursū ꝑ naturā suā iaceat, q̄ ꝓmo fortiter ipulsus motū fortē habet, sz vltimo intantū debilitat q̄ vltra mouer nō possit, z tūc incipit motu naturali z ꝓprio deorsū cadere, ꝓmo debilit, et ḡnto plus terre approping, tāto mot⁹ eius fortior erit. Sic etiā ē in humanis opatiōibus Opatio nāq; hois violēta ad quā ḡs ꝑ voluntatē cogit et necessitat de die in diē remittit, et lz in ꝓncipio studiosa oñ dat. diu tñ ñ ꝑmanet, sz q̄ volūtate libera opat quasi naturali opatiōe magis ac magis delectat ꝙseuerat z terminat. Jō dr de ꝑse, dis. v. Quicq̄d necessitate fit cito soluit, q̄ aūt volūtate arripiat ꝙseuerat. Ex quo notare debem⁹ q̄ hi q̄ ex timore. s. seruili vel necessitate bona faciunt, et si merent minus tñ q̄z hi q̄ libere z ex amore faciūt, qz ex regula iuris, Qui ex timore facit ꝓceptū aliter q̄z ōbeat facit, z iō nō facit. extra de regu. iu. q̄ ex timore. Coacta em̄ seruitia nō placēt deo ꝑm apl'm. Ad ꝓpositū saluator noster ex volūtate p̄is celestis, q̄ ꝑm mgr̄m. li̅j. sen. dis. xvij. eadē ē in patre z filio, in hūc mūdū venies boiem ꝓditū redimere vt redēptōis op⁹ mere volūtarium oñderet. z nulla violētia coactū, ꝓmo in infantia modicū pietatis motū fecit q̄si p arrā rē redēptōis, sanguinē in circūcisiōe fūdendo, deīde fortiorē, ꝓba dura z duriora ꝓbera sustinēdo. tādē q̄n in fine moriēdo totū p̄ciū ꝙsoluere iuxta tēpus ordinatū a p̄re debuit, fortissime egit: vt manifestaret se voluntarie oblatū nō quasi timidus latens z mortē fugiēs, sed q̄si leo audax venatorib⁹ iudeis ꝑm cape volētib⁹ obulādo ad locū placitum z aptū venit, s. bethaniā et tēpus p̄uenit. Jō dicit euāgelista, q̄ añ sex dies pasce venit iesus. ℟ Querit an q̄libet miles sine timore ardua aggrediēs ꝓpter salutē reipublice sicut q̄ pugnāt sub periculo mortis ꝓ cōmitate sint ꝓtuosi z vt ꝓtuosi laudādi. Et videtur q̄ sic. qz tales exercēt actū fortitudis, q̄ ē vna de q̄ttuor ꝓtutib⁹ cardinalib⁹. In oppositū q̄dā ñ pugnāt zelo iusticie sz vindicte, sz q̄ talit pugnāt peccāt. igit ꝛc. Dico ꝑm sanc. Tho. in. ij. ij. q̄ q̄dā q̄nq; actū exteriorē virtutis faciunt et alia q̄z ex ꝓtute, q̄ iō solū silitudinarie dicunt fortes, q̄si exercentes act⁹ fortitudinis ꝓter ꝓtutē. Sicut etiā hō depict⁹ dr si militudinarie hō z tñ nō ē hō. Et hoc fit tripliciter. Primo cuz q̄s aggredit difficilia et terribilia vbi mors īminet. eo tñ ignorāte, q̄ si sciret forte mortē īminere magis fugeret ti more mortis q̄z aggrederet. Sic multis accidit q̄ in aggressu belli quasi inexpti terribi liū occurrentiū rident z letant et trufant, sed dum ictus sentiūt tristant, et si possūt fugiūt Sic accidit semel, dū q̄dā exptus in aggressu multuz timeret, z alijs ridentib⁹ tristaret, ipe derisus ob h̄ ab alijs, et quesit⁹ quare tristis eēt. Rñdit, vos rideti z gaudeti q̄si mortis eēt. Rñdit, vos rideti z gaudeti q̄si mortē nō timētes, nec ꝑicula belli scientes, q̄ sutere ponitis. Ego aūt belli ꝑicula ꝑsiderantes q̄si exptus ptimesco, qz ꝓ iusticia bodie mori ꝓpono. Hoc etiā accidit. dū homo bone spei aggredit ad ꝑicula vincēda, puta cū exptus est sepe ꝑicula euasisse, si em̄ talis nō haberet spem ltez euadēdi, bonū cōmune vel iusticiā nō tm̄ zelaret q̄ amore iusticie se morti exponeret. Hi etiā nō exercēt ꝓtutē fortitudinis. Q̄nq; h̄ etiā accidit ꝓpter sciam z artē q̄ndā sicut cōtingit militib⁹. q̄ ꝓpter pitiam armoꝝ z vsitatū exercitiū nō reputāt ꝑicula belli grauia estimātes se ꝓ suā artē posse defendi, sicut dr Vegeti⁹ de re militari. Timo facere metuit q̄ se bñ didicisse cōfidit. Scdo mō exercet q̄s actū fortitudis fine ꝓtute ꝓpter ipulsū passiōis tristicie vel ire quā vult repellere, hoc valde ꝑiculosum est z vicioſū. Tertio ꝓpter electionē, nō q̄dz debitū finis, sed alicui⁹ cōmodi tpalis acq̄rēdi, puta bonoris, voluptatis, lucri, vl' alicui⁹ incōmodi vitandi, puta ipoperij, vituperij, afflictiōis, diffamie, et hmōi. Qui em̄ ꝓpt̄ h̄ militat z ardua aggredit peccat, ꝓtij. q. j. q̄d culpat. Et si occidit ꝑiculose moriti. Volēs igit ꝓtuose bellare z actū fortitudis exercere, dz volūtatē suā tueri ne retrahat a bono rōnis ꝓpter timorē mali corpis, sed firmit bonū rōnis teneat ꝑ q̄cūq; malū etiā ꝑ mortem. ℟ Sed q̄rit, cū spūalib⁹ nō conueniat armis militaribus pugnare nec sanguinē fūdere, vt pz. xxiij. q. viij. clerici, Carēt ergo tales ꝓtute fortitudinis ꝛc. Dicendum q̄ non, qz maior est pugna mentis q̄z corpis, qz lz eos nō conueniat armis militaribus pugnare nec sanguinē fundere, decet tñ eos armis spūalibus. vt sunt lacrime z orōnes cōtra spūales aduersarios īsudare. Juxta p̄ceptū mḡri militie dicentis militib⁹ suis, Ephe. vi. Induite vos armatura dei vt possitis stare aduersus insidias dyaboli Unde beat⁹ Greg. vij.

moral. Justoꝝ fortitudo ē carnē vincere, ꝓ
prijs voluptatibꝫ ꝯtrarie, delectatōez pñtis
vite extinguere. Et qꝛ illo sacro tēpore plꝰ ac
fortius īpugnamur ab aduersarijs ⁊ impe-
dimur ne bona faciamꝰ q̄ꝫ alio tpe, iō tutius
⁊ certius debemꝰ custodire ⁊ armis ꝟtutuꝫ
pugnare. ¶ Quantū nūc ad expositōꝫ euan
gelij sciēdū ꝙ sic̄ heri ꝓpositꝫ fuit qualiter
rex celoꝝ a deuotis receptꝰ fuit magno ho-
nore, sicut hodie habet̄ quō pie receptꝰ ē et
tractatꝰ a suis deuotꝭ sincero amore. Et ꝟm
hec tria notāt̄. Prīo charitatiua xp̄i receptō
in prīcipio. Ante sex dies.
Scd̄o deuota marie veneratio, ibi. Maria
Tertio murmuratiua Jude detractio. Ibi.
Dicit ergo vnus.

Quantū ad primam

ptem ē sciēdū ꝙ ihs ascēdens de hierichove
nit bethaniā vt miraculū p̄tactuꝫ memorie
hoīm magis cōmendaret. Uenit ergo ante
sex dies pasce, i. sabbato ante diē palmaruꝫ
in bethaniā ad cenandū in domo Symo-
nis leprosi, quē priꝰ curauit a lepra. Et quia
forte symon attinebat marthe in aliquo, iō
martha vt amica ⁊ nota mīstrabat, et lazarꝰ
frater eiꝰ etiā fuit vnꝰ de discūbentibꝫ, vt ex
h̄ veritas miraculi magis oñderet̄ eiꝰ susci-
tatōis cū loq̄bat̄ ⁊ epulabat̄. ¶ Mora
liter ē notandū ꝙ īter alia signa amoris ma
gnū signū ē cōicatio mēse, qꝛ videmꝰ ꝙ ini-
mici sil̄ nec comedūt nec bibūt. In signum
huiꝰ habemꝰ Joh. iiij. ꝙ mulier samaritana
noluit cum xp̄o bibere, qꝛ ꝓ tūc samaritani
erāt iudeoꝝ inimici, et iō qñ xp̄s potū petijt
a samaritana dixit, quō tu cū iudeꝰ sis a me
bibere poscis, qꝛ sū mulier samaritana. non
em̄ coutūt̄ iudei samaritanis. Sic etiā xp̄ia
ni ꝓpt̄ odiū iudeoꝝ ⁊ eoꝝ maliciā ⁊ obstinaci
onē cū eis nec bibere nec comedere debent.
īmo eos vt manifestos inimicos xp̄i ⁊ xp̄ia-
noꝝ vitare dñt ꝙ cū eis nullū familiaritatez
hēant nec comedendo nec bibendo, vt dicit̄
xxviij. q. j. oēs. Querit glo. q̄re loq̄mur cum
eis cū nec comedamꝰ nec bibamꝰ cū eis red
dit̄ ad hec rō. qꝛ maior familiaritas ē in cibo
sumēdo q̄ꝫ ī colloq̄o. ⁊ facilꝰ decipit̄ q̄s īter
epulas, nā Herodes int̄ epulas deceptꝰ ē et
ꝓpt̄ eiꝰ iusiurādū amputari fecit caput Jo-
hānis baptiste. xxij. q. iiij. vnusq̄sq̄ꝫ. ¶ D
Ad ꝓpositū, cū maior amicꝰ nō sit aīe deuote
xp̄o q̄ freq̄nti colloq̄o et occulta inspiratiōe
conat̄ eā ad sui amorē trahere et dulcit̄ illaq̄
are vinculo charitatis di. Audi filia et fide
⁊ inclina aurē tuam, q. d. filia. s. inspiratione
⁊ p̄dicatōe mea mihi genita, audi ītus amo
rem meū, et vide ꝑ fidem q̄ viderūt iudei per
carnē, supple q̄lia signa, amoris tibi oñderī
ꝓ te moriēdo. Audi ꝓphetias q̄ meā incar-
nationē p̄dixerūt, et vide impletas, ⁊ inclīa
aurē tuā vt huml̄r audias. ⁊ me ad cor susci-
pias. Apo. iij. Ego sto ad ostiū ⁊ pulso, si q̄s
audierit vocem meā ⁊ apparuerit mihi ia-
nuā, introibo ad illū et cenabo cum illo ⁊ ip
se mecū, q. d. Ego sto quasi paratꝰ ad ingres
sū ostiū. i. ad cordis habitaculū, et pulso per
p̄dicatōis ꝟbū, si q̄s audierit vocē meā reci-
piēdo p̄dicatiōez ⁊ aperuerit mihi ianuaꝫ ꝑ
verā fidē credēdo, introibo ad illū ꝑ gr̄e spi-
ritualis infusionē et cenabo cū illo ꝑ eiusdez
sanctificatōez, et ip̄e mecū ꝑ iocūditatē cōsci-
entie. ꝑ augmētū gr̄e et spem future glorie.
Ad hūc igit̄ sincerissimū amicū anime recipi
endū ad pulsatiōꝫ eius statim sine mora ꝑso
na deuota debet ancillas tres. s.
Fidē mittere vt ianuā cordis apiat.
Spem substituere vt cenā et locū disponat
Charitatē dirigere vt vercula apponat.
Nā p̄mo fides amico ⁊ sponso aīe. s. xp̄o ia-
nuā cordis aperit. s. fides charitate formata.
Nā postq̄ꝫ xp̄s ꝑ ꝟbū hortatiōis p̄dicātꝭ ad
cordis ianuam pulsat, fides que habitat in
intellectu quasi in prima parte cordis pulsā
tem attendit quis est, quē cū summum ens ⁊
summum verum esse cognoscens confestim
aperit, et humiliter ⁊ reuerenter suscipit, du
cendo eum ad scd̄am portam cordis, scꝫ vo-
luntatem, vbi charitas custodit, vocās cha-
ritatem dicēs, aperi mihi soror mea. Can. v.
que cum xp̄m ꝓspexerit et summuꝫ bonū et
summū delectabile iudicauerit statim cor a-
perit di. Ingredere bñdicte cur forꝭ stas do
mū p̄paraui. Gen. xxiiij. Charitas igitur spō
sum p̄cedens, cito dñam suaꝫ, s. aīam amore
sponsi lāguidā iocunde salutat et excitat di-
cens. Dña charissima ecce sponsus venit exi
obuiā ei. que cū lāguida ⁊ debilis sit, nec ꝓ-
pria virtute valēs surgere hortat̄ ceteras an
cillas, s. ꝟtutē, castitatē, hūilitatē et patiētiaꝫ
⁊c̄, dicēs. Adiuro vos vt annūcietis dilecto
meo, qꝛ amore lāgueo. Cañ. ij. q̄ statim acce-
dit. eā tactu benignitatꝭ tāgit ⁊ sanat. dicens

Feria secūda post palmarū

et. Surge ⁊ vade, qz fides tua te saluaz fecit Math. ix. ⁊ Lu. vij. ℟. Ecce q̄s bona et potēs ē fides nr̄a valēs sola aiam ornare et eā p̄po spōso īsepabilr̄ copl̄are, q̄re dr̄ Heb. xj. Sine fide īpossibile ē deo placere, q̄s em̄ dubitat morales pr̄os multas ꝓtutes habuisse, s. tpantiā, castitatē. volūtariā paupertē ⁊c. nō tñ p̄m habuerūt. qz fide caruerūt. Nōne pl̄es iudei et pagani deū amāt. magnis holocaustis honorāt. i multz ꝓtutū exercitūs p̄ianis p̄ualēt, sz qz fidē nō hūt labores amittūt, ⁊ vitā eternā ñ possidebūt. Hec em̄ sola ē fecūda filia dei, vluā plē p̄creās, sine q̄ oēs alie ꝓtutes steriles sūt ⁊ abortiua p̄ducūt. Alba. ij. Just⁹ me⁹ ex fide viuit. Et ē fōs viu⁹ cui nō cōicat alien⁹, s. a fide, extra de reguł. et trās. licet. in fine. et de pe. di. j. §. Itē vt p̄s. Uñ qñ sara vxor abrahe sterilis fuit, et abraam plē a dño peteret, pmisit sibi dñs q̄ vellet mltiplicare semē suū sic stellas celi, q̄ abraam credidit, iō dñs vt ei pmisit fecit. q̄re dr̄ Gen. xv. Credidit abraam deo ⁊ reputatū ē ei ad iusticiā. Et ꝓgo gloriosa p̄m p fidē ꝓcepit ⁊ pepit, dū em̄ angel⁹ gabriel dixeret. Ecce cōcipies in vtero ⁊ paries filiuz adhibuit fidē ⁊ ꝓsensū. ⁊ iō stati ꝓcepit. Quare btā elizabeth spūsctō repleta btām ꝓginē a fide specialit̄ cōmēdauit dī. Beata q̄ credidisti qm̄ p̄ficiēt̄ i te ⁊c. Lu. j. Patet igit̄ q̄s vtilis ⁊ potēs ē fides charitate formata. sicut fides nr̄a esse dz, alś inutil̄ ⁊ infructuosa q̄ ad vitā etnā iudicat. nec habēs eā minus q̄s paganus vel iudeus nō baptisat⁹ damnat̄. immo ꝑiculosius et grauī⁹. ℟. Sed circa p̄dicta occurrūt duo dubia mouenda. Prio iuxta illud vbi dixi fidē ee in intellectu ⁊ portā suā p̄po p̄mo apire. Quero an fides ordīe nature p̄cedat charitatē. Et videt̄ q̄ non, nā charitas est forma fidei. sed fm Auicenā. ij. metha. ca. vltimo. Forma prior est materia, ergo charitas prior est fide. Contra apostolus. j. Cor. xiij. Fundamentum aliud nemo pōt ponere p̄ter id qō positū ē. qō ē p̄s ihs glo. i. fides ihu. sz fundamētū p̄cedit totuz illud qō ēī edificio. ḡ fides p̄cedit spem. q̄ ē in edificio spūali sicut partes. et charitatē q̄ est sicut tectū. Rñdet Rich. in. iij. sup mgr̄m sē. dis. xxiij. q̄ possumus loqui de fide inq̄tum informis, aut iquātū charitate formata. Loquendo de fide informi, dico q̄ fides prior ordine nature est charitate in via generationis qua impfectū p̄cedit pfectū. Cum enim charitas sit in affectu non ferť in suū obiectū nisi primo fuerit p intellectū sibi ostensus que ostēsio ē p fidē. qz nulla ꝓtus intellectualis exns infra facultatem nature attingit ad cognitionē dei sub illa speciali rōne qua est obiectū beatitudis pfecte, sub qua rōne est charitaz obiectū. Loquēdo aūt de fide formata sic dico q̄ ordine nature charitas est p̄ fidē formatā. qz secūdū p̄hūz. v. metha. Accidens est ꝓtus toto. vt musicū homie musico, sequitur q̄ charitas p̄or sit ordīe nature q̄s fides formata. sicut pfectio materie p̄or est ordine nate q̄s materiā pfectaz. Ad augu. Dicrarū dicit q̄ forma dr̄ p̄or esse materia ordine pfectionis. quoniā forma ē pfectior p essentiā. materia aūt pficit̄ per ptcipationē forme. in via aūt originis est econuerso. ℟. Secūdo quero an p illo p̄or p quo fides charitatē p cedit fides p tūc dicat̄ virtus ⁊ meritoria vite etne. Et videt̄ q̄ sic. Nā ille habit⁹ p quē spūalr̄ viuit̄ ē ꝓt⁹, sz vt dr̄ Alba. ij. Just⁹ ex fide viuit. Dico fm Richar. q̄ p illo p̄or fides nō ē virt⁹ ppīe dicta, qz cū sit informis nō attingit ad plenā rōnē ꝓtus. q̄ ē habētē q̄ficere, et actū ei⁹ ⁊ ipsum in vltimū finē debito mō referre qō fidei informi non cōuenit. Perfectū em̄ actū credēdi non elicit. Credere em̄ est actus intellect⁹ ad imperū voluntatis. Uñ aūt est vnus act⁹ a duobz motoribus. ad hoc vt sit pfectus oportet vtrūq̄ motorem esse pfectū. voluntas aūt sine charitate non est pfecta, et ideo act⁹ credendi elicit⁹ ab intellectu p fidē nō formatā charitate nō pōt eē actus pfectus. qz informis etiaz cum adiutorio volūtatis actū suū referre nō pōt in finē debitū mō debito. Ad hoc enīz vt voluntas mō debito aliquē actū referat in finē vltimū oportet q̄ sit ad ipsum p charitatem ordinata, summū em̄ bonū quod est vltimus finis obiectū est ipsius charitatis. Sed fm q̄ virtus large accipit̄. s. p quocunq̄ habitu determinante potentiā ad aliquē actū respectu obiecti debiti, sic fides illa informis pōt dici ꝓtus, credere em̄ qō est volūtarie assentire sūme veritati ꝓpt̄ se act⁹ est respectu debiti obiecti. Ad autoritatē est dicendū q̄ loquit̄ de fide charitate formata. ℟. Secūdo debz deuota p̄sona p̄po obulā mittere

secūdā ancillā. ſ. ſpem vt eū reuerenter ſuſcipiat, locū z cenā diſponat. Hā poſtq̄ xp̄us dulcis hospes aīe p fidē z charitatē cenaculū cordis est introducꝰ q̄ tā hō firmit' oia dicta xp̄i credit vera z vt bona z optīa adiplere cōſiderat. Ultra ꝟ ſpare dz q̄ q̄cq̄d ꝓpt' xp̄um faciat, totū p̄mio ieſtimabili retribuet. Sic aīa p ſpem xp̄m reuerēt' ſuſcipit q̄ſi retribuēte humlr iclinādo dī. Dñe ſaluū me fac o dñe bñ ꝓſperare, bñdicꝰ q̄ venis in noīe dñi. Hō igit p ſpem volēs pedes xp̄i lauare, inſtar magdalene cōſideret tūc q̄d añ ingreſſū hui' hoſpitis ꝓpetrauit, q̄ p pcā būc hoſpitē amātiſſimū turpit repulit z excluſit q̄ p̄cipatiōe oim bonoꝝ z ineſtimabili p̄mio ſe p̄uault, z q̄ ſe angeloꝝ miſterio, eccl'ie ſuffragio beatoꝝ p̄ſocinio z celeſti brauio indignū fecit. Ultra ꝟ cōſideret q̄ peccādo ſe fecit hoſtē dei, exptē oīs boni, mācipiū dyaratis, prumpit in cordis doloꝛē z in lacrimarū effuſionē, q̄bꝫ tūc lacrimis igne charitat' ca lefact' icipit rigare pedes ih̄u lauare z terge re. Poſt ꝟ ācilla hec dñam admonet q̄ ſi certā expectatōez impetrabil' boni hīe deſidera ret q̄ de omiſſis z omiſſis ꝺ deū ſatiſfaciat. Tūc aīa ad mōitōz ſpei opa pietatis paupibus icipit ip̄ēdere, nudos veſtire, eſurientes z ſitientes reficere, mēſā nulli idigēti negare, ſic hoſpiti xp̄o mensā parat, z eū cibis z potib' ſatiat, dicēte xp̄o. Mat. xxv. Quicq̄d vni ex fribꝫ meis mīmis feciſtis mihi feciſtis. ℣ Ex bis ꝓbis notabile trabit' documētū. ſcz q̄ null' dz ſperare nec expectare etnā btitudinē poſſidere q̄ ñ ꝟ bonis opib' iſiſtit, q̄bꝫ mereat de cōgruo btitudo. Sic heu plēs sūt hodie q̄ nūq̄ vl' raro bona faciūt ſz ſp mala, z tñ vitā etnā poſſidere ꝓfidūt, ō q̄bꝫ Hab. iij. Ua ui. p. Expectatio iuſtoꝝ leticia. ſpes ip̄iorū p̄ibit. Quare mgr' ſnia x. iij. deſcribēs ſpez dicit q̄ ſpes ē certa expectatio etne btitudinis puenies ex dei gīa z meritis p̄cedentib'. Et notāter dic meritis p̄cedētib'. vbi em̄ ñ p̄cedūt merita ibi nō ſequūt p̄mia. Hā q̄ ñ deb' uit nihil recipe dz, de cle. non resi. ꝙquerēte. Tertio ꝓſona deuota charitatē q̄ ē tertia ancilla aie ad ꝟ ordinare dz. vt cenāte ih̄u oia fercula ſibi p̄paret z miſtret, q̄ tm̄ hāc amat q̄ niſi ip̄a fercula offerat nullū ei ſapiat, ſed odiat. Auguſti. et allegat de pe. di. q̄. Tolle charitatē z odiū tenet, q. d. oīne opus odioſuz hz qō ex charitate mihi nō miſtrat. Debet g̃ charitas xp̄o p̄imo offerre.

Hreſſibilia p ſedulitatē opationis
Aquatica p ſinceritatē religionis.
Altilia p ſuauitatem cōtemplatōis.

Hā p̄mū ferculū qō charitas offert xp̄o dulci ſponſo aīe ſedēt' humlr ſecꝰ pedes eius ē factū ex greſſibilib'. ſ. cōlb' aīalib'. z ſignificat opa cōia oib' xp̄ianis i decē p̄ceptis tradita, q̄ ſicut illo ferculo cōiter oēs diuites z pauperes vtunt. ſic etiā nemo ab operib' mādatoꝝ dei excuſat, ſz oīb' cōia eſſe dñt q̄ volūt ſaluari, dicente xp̄o Mat. xix. Si vis ad vitā. ſ. eternā ingredi ꝛua mādata dei. Cui ferculo aſſociari dz vinū clarū et purū. ſ. pura intētio. ſ. q̄ illa opa p̄ceptoꝝ impleāt filiali timore. nō timore ſeruili. Unde ps. Btus vir q̄ timet dñm in mādatis eiꝰ volet nimis. Hīa deuota iſtar magdalene ſedēs ad pedes ih̄u. ſ. plena affectōe ad mādatoꝝ obſeruātiā collatiue q̄rit. mgr' amātiſſime poſſū ne ad vitā eternā ingredi, iplēdo oia mādata ſe cluſa ancilla mea fide. Mgr' dic q̄ nō, q̄ q̄cūq̄ vult ſaluꝰ ee añ oia opꝰ ē. vt teneat catholicā fidē Athanaſi' i ſimbolo. Quero g̃ a te mgr' dulciſſime ſūt ne Abraā Iſaac z Jacob, ceteriq̄ ſancti p̄res amici tui ſeruātes mādata añ q̄z fides exp̄ſſa fuit p te dānati, dicit nō, q̄ ſi dē p ſp̄m ſctm̄ infuſam habuerūt z me venturū crediderūt ſm̄ mgr'm, li. ſen. di. xxv. c. j. Hac collatiōe facta charitas ſcōm ferculuz offert qō ē aquaticū. ſ. piſces. Iſtud ferculū non ē cōmune omnib', ſz bñ bñtib', et notat opa patiētie q̄bꝫ dñs bñ reficit, q̄ ſic piſces ſemp mouent in aquis delectabiliter. ſic iſti p fectu quoꝝ tñ pauci ſūt in aqua aduerſitatis de multis exercitijs delectari dñt, q̄ deꝰ ſolū illos q̄s amat caſtigat. Heb. xij. et Apoc. iij. Huic ferculo ſociandū ē vinum rubeum id ē memoria paſſionis xp̄i et abundantis effuſionis ſanguinis xp̄i roſei. vinū em̄ rubeū ſm̄ Dyaſco. in dictis, ſi fuerit aqua temperatū eſt ſolutiuum viſcoſi humoris, lenitiuum z immundicie abſterſiuū. Sic ſi effuſio ſanguis xp̄i fuerit cōſiderata z quō de latere exiuit ſāguis z aq̄ z memorie tradita mūdat oēm delectatiōem peccati z lenificat omnem aduerſitatem z impatientiā abſtergit. Grego. in omel'. Nihil adeo graue qō non eq̄nimiter tolerat, ſi xp̄i paſſio ad memoriaz

Feria secūda post palmarū

reducaſ. Querit itez aīa ſitiens fontē ſapie. O bone mgr̄ poſſum ne ſine aduerſitate peruenire ad te in tuū regnū. Rūdet veritas infallibilis nō, ſz p magnas tribulatiōes oꝑt intrare regnū celoz. Act. xiiij. Sed cur amantiſſime dñe ſic te diligētes caſtitas. dic vt pbem eos an me diligant, et fideles inuēti coronā digniozē accipiant. btūs em̄ vir q̄ ſuffert temptatōem, qm̄ cū pbat⁹ fuerit accipiet coronā vite ꝛc. Jacobi. j. Tūc charitas accedit et tertiū ferculū xp̄o apponit, ſ. altilia nobiliſſima, q̄bꝫ ſolūmō in magnis honoribus ꝓſtituti fruunt, et ſignificāt opa ſupero gatōis ꝛ ꝓfilia xp̄i que nō ſūt cōia oībꝫ, ſz ſolum digniſſimis ꝛ pfectꝫ boībꝫ. Vt ſicut altilia vltra alia aīalia alte volāt. ſic p̄mio perbmōi ꝓfilia ꝛ exercitia ꝓfilioz alti⁹ exaltabūtur. ps. lxxiij. Exaltabūt cornua iuſti, id eſt merita vel dignitates. Cū quo ferculo vinū aromaticū, ſ. claretū xp̄o infundi debet, ſ. ſubilus cordis. q̄ ſicut claretum ex odoriferis ꝓficit ſpecieb⁹ ꝛ cor letificat ꝛ cōfortat. ſic ſubilus ex xp̄o ꝛ donis ſuis ꝛ meritis conficit quē hō p̄ nimio gaudio explicare non p̄t cōfortat etiā ſpm̄ ꝛ letificat, q̄ ſine intermiſſione affectus cordis ſe in deū eleuat et ſaltat. et inexplicabiles cōſonātias ꝛ melodias cauſat, hi em̄ affectus dulciſonantes i auribus xp̄i ſūt cythariſte, cātores, ꝛ hyſtriōes. tollētes eū de cōuiuio. ꝛ aīam ad dexterā ei⁹ collocātes aſſunt tres ancille, q̄ruꝫ p̄ma, ſcz charitas potū offert dño dī. Bibe dñe, naz ꝛ camelis tuis. ſ. aīabꝫ ſāctis potū tribuam. Gen. xxiiij. Iſte eſt potus eterne iocūditatis et ſalutis. cū quo etiam potu aīam ſctām inebriat, et per inſepabilem vnionē ad ſponſū xp̄m conquieſcendū collocat.

Secūda pars in qua

notaſ ꝛc. Recūbente nāq; ihu cum diſcipul' in cena venit magdalena ꝛc. Nard⁹ ē herba odorifera, cui⁹ flores ramuſculi ꝛ radices ſunt p̄cioſi ad vngentū, et dr̄ ſpicati, q̄r de p̄cioſiori materia nardi. Sed cur hoc fecit dicit Aug. in li. de verbis dñi, q̄ iudei q̄ venerant ad videndū lazar̄ interrogabant eū immenſa de alia vita ꝛ de mortis grauitate, et ſepatōis aīe a corpe. Ad quē rndēs dicebat, creaturā viuentez nō poſſe hāc grauitatem imaginari, q̄r quāto maior eſt dilectio, tanto eſt ſepationis dolor grauior. Hunc g̃ dolorem xp̄s conſiderans pfecte, quem ſtatiz humanitus erat paſſur⁹ anxietate tm̄ turbabatur q̄ toto corpe ſudauit. Hoc cū attenderz magdalena credens eū nimio calore preſſuz labore itineris vnguētū illud refrigeratiuū attulit ꝛ caput eius vnxit. Et ſic tertio legitur vnguentū p̄paraſſe ad vngendū dominū ſuū. Horaſr̄ē notādū, in hoc q̄ magdalena dñm ter vnxit, q̄ de bñficijs a dño acceptis gratiſſima fuit. Nā fm̄ Gen, in li. de bñficijs. Illud bñficiū ē iocundū q̄ alicui obuiū venit, ſic pz Gen. xxiiij. in Jacob qui noſcēs fr̄em ſuū Eſau cōtra eū cōmotū voluit eū placare, et venit ei obuiā cum muneribꝫ ꝛ placatus ē. Vñ extra de cele. miſſ. cū martha. Quando placet hō et accipiēdo diſplicet. Sic nos q̄ varijs modis peccando deū contra nos cōcitamus ad iraz debem⁹ venire obuiam muneribꝫ cōtritiōis et doloris et placabil', q̄r puer. xxj. Dun⁹ abſcōditū extinguit irā. et domū in ſinu mitigat indignationē maximā. Dunus abſcōditus eſt dolor de cōmiſſis abſcōditus i corde, vel cōpaſſio p̄rimi ꝛ dilectio dei. donū vero in ſinu eſt elemoſyna vl' aliud opus pietatis ꝓpter deū paupi. Illa oīa deū placant et maximā ei⁹ indignatiōz mitigant. Hoc oīdixit dilecta magdalena q̄ noſcēs xp̄m delicijs ꝛ peccatis ſuis multū offendiſſe, multis donis, nō ſolū contritione, ſed maxima cordis dilectiōe et pietatis opibꝫ ei⁹ irā mitigauit ꝛ placauit. Ideꝫ q̄bꝫ opibꝫ pietatis hodie ꝓponit vnū de vnctōe, Debem⁹ et nos xp̄m de receptis bñficijs ſpūal'r inūgere triplici nobili vnguento, ſcz

Dolentis contritionis.
Gementis compaſſionis.
Feruentis deuotionis.

Primū vnguētū qđ ē dolēs ꝓtritio oīa letalia et fetentia vulnera ſanat ipſius egrotantis aīe. ſ. oīa crimia mortalia. ꝓficit aūt hoc ex verbis imūdis ꝛ vilissimis. ſ. peccatis ex voluntate mala natis. ſz recollectis in ꝓſcia q̄ ſit in ortu ꝓprio. Vade g̃ i ortū tue ꝓſcie p cōſideratiōez et attēde q̄s vilis factus es. et q̄s imūdas viles ꝛ fetidas cōgregaſti herbas. cōſidera etiā circūſtantias quō ꝺ deū. ꝺ proximū et ꝺ teipm et ꝺ ſalutē et ſanitatez aīe tue tibi nociue ſūt. Radicit⁹ igit' collige et extra hc oēs ſil, ita q̄ nec radix. i. mala voluntas, nec herbe. ſ. opa ꝑma neāt. ſz oīa cōfunde in

mortarīolo cordis. ex his succū male ōlecta
tōis extrahe totaliʒ. vt nihil delectatiōis ibi
remaneat. ⁊ q̄stū delectaʒ fuisti tm̄ doleas
amarissime, succ⁹ em̄ delectatōis extract⁹ et
dolor his herbis pctōz adiūct⁹. ꝓficvnguē-
tū vtilissimū oim vulnez mortalīū curatiuū
q̄ aīa peccatriz mūdaī: ⁊ de⁹ de iniuria ꝓten
taī. ps. l. Sacrificiū deo spūs ꝓtribulatus
cor ꝓtritū. Mā sic vnguētū ꝓfectū ex mirra
naturaliʒ corp⁹ a corruptōe ⁊ putrefactōe cō
seruat, sic amar⁹ dolor ō pctis aīam purgat
et ꝓseruat ab īpuritate pctī ⁊ a corruptōne.
In e⁹ figura ōr Judith. x. Lauit iudith cor-
pus suū, et vnxit se mirra optīa, ⁊ boloferne
iugulauit. Judith ꝓfitēs interpraī, ⁊ desig-
nat aīam penitētē q̄ cōfitet se dño fore pecca
tricē, illa si mirra pnie et ꝓtritiōis fuerit vn-
cta dyabolū expellit et pctm̄ interficit ⁊ ad
nihilū redigit. cū hoc deo sacrificiū suauissi-
mū facit Eccī. xxiiij. Quasi mirra electa dedi
suauitatē odoris. ℣. Dz q̄rit, an ꝓfessio
sit admittēda sine amara pnīa, ⁊ ꝓposito vlte
rio nō peccādi. Et vr q̄ nō: qz taī nō ē fructife
ra. ℣ Gz in. illū. di. xvij. q. ꝓfessio nō ꝑficit si
ne vera pnīa interī. In oppositū extra ō pe.
⁊ remis. q. q̄dā. hz q. ꝓfessio sine ꝓposito non
peccādi: licet nō sit fructifera, est tm̄ admittē-
da. Dico em̄ q. est admittenda vt tribuaī cō
silium de peccatis, nō tm̄ dabiī vera absolu
tio cum pnīa nō sit vera. Queriī scdo an pro
quantocūq̄ magno pctō sufficiat quantacū
q̄ pua ꝓtritio. Dicit Richar. in. illū. sup ma-
gistrū di. xvij. q. cū ꝓtritio dicat actū penitē
di charitate formatū, et quantacūq̄ modica
charitas sufficiat ad remissionē quorūcūq̄
peccatorū mortaliū. quātacunq̄ pua ꝓtri-
tio sufficit ꝑ quātocunq̄ magno pctō. Non
sic autē dicēdū ē de attritiōe. i. pnīa charita-
te nō formata. Cū em̄ recogitant in speciali
necessaria est maior attritio de maiori pecca
to q̄ minori q̄uis ī penitēdo de oībus simul
nō sit maior displicēcia in actu de vno q̄ de
alio, necessaria tm̄ est in habitu. Vñ ꝑ quā
tocūq̄ magno pctō quātacunq̄ parua attr
itio nō formaī gr̄a de lege cōi, ꝑ quā gracīā
attritio fieret ꝓtritio. ℣ Dz queritur
vtrū possit esse nimis magn⁹ dolor ī cōtriti-
one. Rñdet ibidē vbi supra. q. in actu peni-
tēdi duplex est dolor. Unus essentialī peni-
tētie, ⁊ h̄ est in volūtate rōnali q̄ est q̄dā vo
lūtatis displicētia q̄ sibi displicet pctm̄ iquā
tū ē trāsgressio legis diuīe Et qz h̄ displicē-
tia directe causaī ex charitatiua dei dilectio
ne q̄ nimis intēdi nō pōt. ideo hec displicen
tia nō pōt esse nimis magna. Est ⁊ alius do
lor nō essētialis pnie. Et h̄ est duplex. Un⁹
in corpe quo hō corp⁹ suū afflīgit ꝑ peccaī
suis. ⁊ h̄ dolor bñ posset eē nimis magnus
qz cū tali tempamēto dz homo affligere cor-
pus suū. vt nō interimat sibi naturam. vñ
Apl'us ad Ro. xij. Rōnabile sit obsequium
vestrū. Est alius dolor interior q̄ est passio
appetitus sensitiui. Et h̄ ē duplex. Quīq̄ em̄
causaī taī dolor ex cōsideratōe alicui⁹ amis-
siōis. honestatis seu gr̄ie accidentaī ꝑ pctm̄
sicut ē dolor ī mulieribꝫ ex h̄ q. amiserūt sui
corpis integritatē. Et taī dolor possit eē eti
am nimis magn⁹. Quīq̄ causaī directe ꝑ q̄n
dā redūdātiā ex displicētia volūtatis q̄ sibi
displicet pctm̄ inquātū ē legis diuīe trans-
grēssio. et sic adhuc discūt q̄dā q. dolor pos-
sit eē nimis magn⁹. qz pnīa ꝑtus moraī ē. et
actus ꝑtutis moraī corrūpi pōt ꝑ supabun
dātiā ⁊ defectū. Alijs videī q. h̄ dolor ñ pos
sit eē nimis magn⁹. qz si ñ possit eē excessus
in cā ñ possʒ eē excessus in effectu. Dmōl ār
doloris cā ē supdicta displicētia pctī ō q̄ cō
cessū ē q. nō pōt eē nimis magna. Vñ si pe-
nitēs ex vehemētissimo dei amore tā vehe-
menter doleret de pctō suo q. ex h̄ causaret ī
appetitu sensitiuo tā vehemēs dolor q. corrū
pet armoniā corpis necessariā ad vitā. ñ pos
set dici excessiu⁹ in gñe mortis. nec pfectioni
pnie derogās. sʒ ꝓcordās. nisi forte bois vo
lūtas directe ⁊ ex intētiōe ferreī ad ꝑcurādū
talē passionē ad h̄ vt ipe moreret. ⁊ sic credo
q. intelligūt illi q̄ dicūt q. in dolore q̄ ē ī ap-
petitu sensitiuo pōt eē excessus. ℣ Secū
dum vnguentū qō est gemēs cōpassio ꝓfici
tur ex speciebꝫ amaris miserijs ⁊ āgustijs ꝑ
ximoꝝ. ⁊ maxīe ex acerbissima xp̄i passione.
Iste spēs colligūī in orto sancte eccl'ie. vbi ī
abūdantia defect⁹ habenī plures pauperū
xp̄ianorū. hos em̄ defectus paupez q̄libet
ꝑ memoriā colligere dz et sigillatim ad mor
tariolū cordis retūdere et retorquere. et vt ī
de succū cōpassionis accipiat. et ex cōpassio
ne q̄stū possibile est et suba suffragatur defe
ctus eorū subleuet. Istud vnguentū magne
virtutis est nō solū sanare aīam cōpatientis
vez etiā gr̄am solet ꝑcreare ⁊ boiem in bo-
no ꝓfirmare. Tali vnguēto samaritan⁹ iau

ciatū vnxit. de q̄ Luc. x. Sic etiā ioseph ab arimathia xp̄m tollēs de cruce īunxit. Sic q̄libet nr̄m ad ꝓximū suū dz hr̄e cōpassionē ⁊ cū samaritano vulnera defectibilitatꝫ per subleuationez inungere. Apl̄us. ij. Cor. xj. Quis infirmat̄ et ego nō infirmor. q. d. nullus. qꝛ oīb⁹ cōpatior. Hoc docet natura. nā oculus san⁹ ⁊ clar⁹ si intuet̄ infirmū etiaz lacrimat̄. Bñ ḡ cōfundit̄ hūana īpietas q̄rundā diuitū q̄ in supabundātia viuūt. nec pauperib⁹ indigētib⁹ subueniūt. hi assimilāt̄ salicib⁹ q̄ iuxta fluēta plantant̄. et tñ sp̄ infructuose remanēt. Sic diuites ī delicijs vidētes defect⁹ pauperꝝ nullū op⁹ pietatis ꝓducūt. īmo poti⁹ destruūt ⁊ inutiliter expendūt hi assimilāt̄ rusticis. nota p̄us. Tertiū vnguētū. s. feruēs deuotio ꝯficit̄ ex speciebꝫ salutiferis ⁊ nobilib⁹ que sunt opa pietatis dei. ⁊ maxīe op⁹ amare mortis xp̄i. De spēs q̄les sint vel fuerint clare oñdunt libri medicinales snīa euāgeloꝝ ⁊ epl̄aꝝ. quaruz operationū q̄dā sūt creatōis. q̄dam ꝯseruatiōis. q̄dam reformationis. Nam si cōsiderare velimus op⁹ creatōis īmēsā oñdit autoritatē et ptātē. Dū em̄ de⁹ solo ꝟbo ex nihilo oīa creauit nullidubiū q̄n eadem ptāte oīa posset adnihilare ⁊ in nihilum redigere. om̄ia em̄ sunt sub potentia eius. Sap. xvj. Tu es dñe q̄ vite et mortis hz ptātem. Qñ igit̄ hō deuote cogitat q̄ꝫ nobil̄r p̄ ceterꝫ aīalib⁹ sit creat⁹. ⁊ donis naturalib⁹ sit īsignit⁹ ⁊ q̄ꝫ clement̄ in eē nō obstāte quocūq̄ malo vel pctō eum ꝯseruat nutrit ⁊ diligenter custodit. Ex his factꝫ bonitatꝫ q̄si spēb⁹ dignissimis ꝯficit̄ subtilissimum ⁊ odoriferum vnguentū deo. s. q̄dam natural̄ inclinatio filialis obedientie. q̄ se tota mēte ⁊ spū ad dei bñ placita offert adimplēda. De q̄ autor d̄ spū ⁊ aīa ꝓrumpit in ꝑsona dulciter deū inungētis sic. Dulce inq̄t mihi p̄r est semp̄ de te loqui. de te cogitare. te laudare. semp̄ amare. semp̄ gr̄as agere. meip̄m vilipēdere. semper te timere. sp̄ mea tibi deputare. sēp̄ audire te docētē. Ecce q̄ꝫ dulce et odoriferꝝ vnguentū deuotiōis. Qñ aūt hō ꝯsiderat opus reformatōis et recōciliatōnis q̄ꝫ misericorditer p̄ dei filiū a morte et̄na ⁊ pena sit siñ ꝓprijs meritis redēpt⁹ sentit deū maximū fore amicuz cui tota mente ⁊ affectu se ꝯfederat. et quem primo ꝯsueuit formidare iam incipit feruēt̄ amare. Sic s̄m Richar. aīa deuota secū tacens loquit̄ sicut que amore oīno īflāmat̄ dicēs. O q̄ꝫ bon⁹. q̄ꝫ benignus. q̄ꝫ misericors es dñe. tot⁹ amplectēd⁹. tot⁹ amabil̄. totus desiderabilis. O me felicē. si eū possidere cōtingat. Hec em̄ ⁊ alia magna opa dei si p̄ cōsiderationē recollecta fuerint. et in mortario lo cordis p̄ frequentē meditatiōem trita de maximo ad minimū ꝓculdubio succ⁹ magne deuotionis extrahit̄. Uñ xp̄s suauiter īungit̄ ⁊ aīa lāguida ab oī lāguore spūali curat̄. Bern̄. est vnguētū cōtritiōis. est vnguētum deuotiōis. est vnguentū pietatis. Primū pungitiuū dolorē faciens. scd̄m tp̄atiuū dolorē mitigās. tertiū sanatiuū morbum expellēs. Istud vnguentū deuotiōis designatur p̄ vnguētū qd̄ magdalena fuderat ex deuotione sup̄ caput ih̄u. cui odore tota domus repleta erat. Sic ex vnguēto deuotionis tota aīa in oīb⁹ potētijs et virib⁹ recreat̄ spūali cōsolatōne. ps̄. xciij. Cōsolatiōes tue letificauerūt aīam meam. Q

Tertia pars in qua

notat̄ Iude ꝓditoris murmuratō. nā iudas h̄ ñ ex pietate sz infidelitate ⁊ auaricia dixit nitebat̄ em̄ infidelitatē suam ⁊ auariciā sub specie pietatis occultare. Nā s̄m mgr̄z hys. fur erat. ⁊ que xp̄o ⁊ discipulis tradebant̄ sp̄ decimā p̄tem furabat̄ p̄ vxore et filijs suis. Moralr instar iude ꝓditoris ⁊ furis nr̄is tēporib⁹ plures habent̄ falsi murmuratores ⁊ detractores deuotarū ꝑsonarū q̄ furant̄ honorē ⁊ bonā famā hoīm. ⁊ q̄ p̄ eos fiunt corde sincero deturpāt ⁊ adnihilant ex malicia ⁊ infidelitate sua quā corde ad oēs portant. volentes sic sub specie pietatis ꝓpriam maliciā detegere. De q̄b⁹ Math. vij. Attendite a falsis ꝓphetis q̄ veniūt ad vos in vestimētis ouiū intrinsecus aūt sūt lupi rapaces. et merito infideles lupis rapacib⁹ assil̄ant̄. qꝛ sicut lupus se amicū fidelez oñdit in pelle in ope aūt rapacē ⁊ mendacez. sic etiā infideles ꝟbis plura vt amicus ꝓmittūt. factis autez mlta mala. puta furta. adulteria homicidia ⁊ hmōi cōmittūt. Hi nō verent̄ fide data ꝓmittere. ⁊ ad sancta dei euāgelia iurare. nec tñ ope adimplere. De quib⁹ habet̄ extra de exces. p̄la. c. illud. Qd̄ si sup̄ h̄ in iure cōfessi sūt vl̄ cōuicti tāq̄ꝫ falsarij et p̄iuri dñt d̄ toto ep̄atu expelli. qꝛ p̄iurus ⁊ infamis ē. extra d̄ fideiusso. c. p̄uenit. Studiose igit̄ agendum

vt ea que ꝓmittũt ope ꝓpleãt. extra ō pactꝫ. qualr. qz turpe ē aliquē ꝫ factū ꝓtū venire ꝑs. Que ꝓcedũt de labꝫs meis ñ faciã irrita

Infidelitas ãt vt in plurimũ i tribꝰ solꝫ cõmitti. scilicet.

Fractione promissionis.

Deceptione cõmissionis.

Suppletione omissionis.

De ꝓmo Eccs. v. Displicet deo ifidelis z stulta ꝓmissio. Nã quãto mozbꝰ ē grauioz z periculosioz tãto maioꝛi cautela indiget et medela. Sꝫ cuꝫ ifidelitas hũana a ꝓncipio tã valida z ꝑiculosa fuerit ꝙ nisi cautela sedcuritatꝫ z fidelitatꝫ eẽt inuẽta fraude et dolo nimio dudũ respublica perijssꝫ. nullꝰ ei posset alteri ꝓmode ꝓmozari. Et tõ ad tollẽdũ i pietatẽ z infidelitatẽ hoim z pacẽ z ꝓcordiã ītroducẽdũ varia sũt inuẽta remedia. puta sigilla. ifstrumenta. cũ qbꝰ hũt hoies securare. Vñ deꝰ vt ꝛ Deut. vj. ꝓcedit di. Dñm deum tuũ time. z illi soli seruies. ac p nom eiuſ iurabꝭ. Et ℔ ad oñendũ īmobilitatẽ eiꝰ qđ ꝛ ad certificãdũ hoies z finiẽdũ ꝓtroversias. vt ꝛ Heb. vj. ℟ Dolo em̃ iuramẽto credit qñ ō cõstãtia alicuiꝰ dubitat. extra de sen. excõ. Si ꝙ aliqꝭ. Dz igit qlibꝫ cauere ne ꝫ hmõi cautiões vl ꝓmissiões veniat. sꝫ fidelit ꝓpleat. nõ solũ amico sꝫ hosti z inimico. vñ Aug. ad bonifactũ. z allegat. xxiij. q. j. noli. Fides qñ ꝓmittit etiã hosti fuãda ē ꝫ quẽ bellũ gerit. qnto magis amico. Legit ꝙ Damon et Phintias sic vocati fuerũt nobiles milites z pytagoꝛe discipuli. bi inter se taz fidelit ꝓpleãt. quod alteꝛ Dyonisiꝰ rex sicilie apud syracusã constitutꝰ iterficere vellet. z eis tẽpꝰ ab eo q̃ perꝛet ꝑus domũ ꝓfectꝰ vt ordinaret res suas ꝓpetraret vadẽ se. i. securitatẽ ꝓ eiꝰ redditu tyranno dare nõ dubitauit. Approꝑinquante aũt ꝑfata die nec illo redeũte vnuſq̃sq̃ stulticie tam temerariũ sponsoꝛẽ damnabat. at is ō amici ꝓstantia nihil metuere ꝑdicabat. Eodẽ ita momẽto et hoꝛa a Dyonisio ꝓstituta q̃ eũ accepat supuenit. z admiratus rex amboꝝ animũ z fidelitatẽ supplicũ remisit. eoſq̃ insup ꝙ et ipm̃ in societatẽ amicicie ꝛet z in tercũ sodalicij gradũ recipent rogauit. Ecce quanta fidelitas cõpromissiõis. ℔ em̃ non solũ socũ liberare venit. sꝫ seipm̃ hosti tradidit. et potius mori voluit q̃ ꝫ fidem violare. ¶ Sed vere dolendũ ē ꝙ mõ nulla regnat fidelitas. imo oĩs falsitas. Falsificant sigilla. infringunt instrumẽta. ꝓmittũt ꝑiuria. z in oĩ actõe hũana inuenit fallacia. Quis em̃ hodie fidelis ꝛpo q̃ ꝓmissa i baptismate seruet. q̃ vota i necessitate facta ipleat. iuxta exhortatõꝫ Eccs. v. Si q̃d vouisti deo ne mozeꝛs reddere. ꝛc. Displicet eni deo stulta z infidel ꝓmissio. multoq̃ melius ē ñ vouere q̃ post votũ ꝓmissa ñ reddere. Hũt multi q̃ aliq̃ angustiati nccitate statim deuꝫ z sanctos iuocãt. multa vouent z ꝓmittũt. sꝫ de ꝑiculo liberati voti nec ꝓmissiõis recoꝛdant. Ꝙ assimilant lupo de q̃ versificatoꝛ q̃dam dixit. Dũ lupus lãguebat monachꝰ eẽ volebat. Dũ aũt qualebat plꝰ peioꝛ q̃ ante erat. Dũ fero languoꝛẽ fero religiõis amoꝛẽ Vñ Ouidꝰ narrat ꝙ cũ Laomedon rex strigũ vellet edificare troyam. Phebꝰ z Neptunus humanã induẽtes imagines pacto sibi auri modio muros eiꝰ edificauerũt. sed fctõ ope laomedon pactũ negauit. et aurũ qđ iurauerat reddere recusauit ꝓpter qđ neptunꝰ aquas maris vsq̃ ad muros oꝛbis adduceꝫ terrã adiacẽtẽ operuit. et agricolas fructibꝰ ꝑuauit. ad qđ ꝑandũ optulit ꝙ Esione filia laomedõtis mõstris marinis deuoꝛãda daretur z supꝛ rupẽ deuoꝛanda a beluis ligaretur. sed laomedon cuꝫ ꝓmisisset herculi eq̃s vento velociores z candidioꝛes si filiã a mõstris liberaret. z hercules ℔ fecisset negauit laomedon ꝓmissũ. q̃re hercules occ̃re troyam ingrediẽs ipam destruxit. laomedonteꝫ bis ꝑiuriũ occidit. et esionẽ thelamoni socio suo. p ꝑmio vxoꝛem dedit. Sic hodie hoies q̃ indigent auxilio dei vl hoim̃ solẽt multa ꝓmittere. sꝫ q̃ negocia coꝝ facta sũt z ab angustijs liberati. nihil volũt soluere. q̃ ꝓpt deus z mũdus ipos solet q̃si ingratos afflige re. Eccl. xxix. Donec accipiãt osculanꝫ manꝰ dantis z in ꝓmissiõibꝰ humiliãt vocẽ suã. sꝫ in tpe redditiõis postulabit tẽpꝰ vt loq̃t verba tedũ. ¶ Quer̃t vtrũ maioꝛ sit obligatio iuramenti vel voti. Rñdet sanc. Tho. ij. scõe. q. lxxxviij. Votũ ex sua rõne magis elt obligatoꝛiũ. nã obligatio voti causat ex fidelitate quã deo debemꝰ. s. vt ei ꝓmissũ soluamus. Obligatio aũt iuramti causat ex reuerentia quã debemꝰ ei. ex q̃ tenemur ꝙ verificemꝰ illud qđ ꝑ nomẽ eiꝰ ꝓmittimꝰ. Dis ãt ifidelitas irreuerẽtiã ꝓtinet. sꝫ ñ ꝓuertit. viꝺz em̃ ifidelitas subiecti ad dñm eẽ maxia irre

Feria secūda post palmarū

uerētia, et lō votū ex sua rōe magis ē obligatoriū q̄ iuramētū. Scōa infidelitas cōmittit in cōmissiōe. Sanctū. Tria ꝓmixta sūt sanguis, homicidiū. furtū. fictio, corruptio, et infidelitas. Sic nāq; difficile ē aliquē cū igne laborare et ab igne q̄nq; nō ledi, sic certe raro accidit aliquē in aliena suba sibi ꝓmissa fidelit operari sine lesiōe infidelitat̄, q̄re Aug. dī. Quisputas ē fidel dispēsator. Notat em̄ hic difficultatē, q. d. q̄ rar⁹ ē ille dispēsator q̄ subam dñi fidel sine lucro et cōmodo puato expēdat. Sūt nāq; dispēsatores siue seruores infidelū mlta gña. Primū ē q̄ndā huores et ācillares q̄ si nō ꝓtēti sūt de pcio ꝓductiōis sibi iuxta estimatiōz pria vsurpāt de bonis dñoꝝ recuperatōz. h ñ lz et furtū ē, q. tal vsurpatio ē ꝓtrectatio rei aliene ignorāte dño ꝫ suā volūtatē. Scōm gen⁹ ē tutoꝝ et curatoꝝ hi sub colore ꝓfuādi res pupillorꝝ et viduarꝝ bona eoꝝ suscipiūt, et in finē pria vtilitatis his negociāt, vtilitatē aūt q̄ pupill et viduis iuste debet sibi retinēt, nec eis aliq̄d lucri pticipāt. Cōsiles etiā sūt pcuratores eccliarū et monasteriorꝝ, et collectores fisci, et cōit oēs pl⁹ puatū bonū et pria cōmoduz q̄rūt q̄ rei publice vtilitatē. Et hec est cā potissima q̄re cōmunitates vel ꝓgregatōes cuiuscūq; ꝓditiōis decrescūt, et officiales vel dispēsatores hoꝝ crescūt et ditant, vñ Plato. Opulētia puata ē respublice egestas. vñ Aug⁹, ō ci. deili. v. narrat de lucio valerio ꝓsule. q̄ i officio suo p fidelitatē romā multū ditabat, oblitus pri cōmodi. hic tm̄ p publica re laborabat q̄ ad pauptatē et iopiā venies nūmis a pl'o collectis sepeliebat. Pro honore em̄ et glia habebāt q̄n in officio rempublicā eicuabāt et seipos nō de alienis bonis ditatos ꝓgnoscebāt. Talis dispēsator fidel erat etiā Ioseph. de q̄ habet Gen. xlj. Cui cū rex egipti domū et terrā suā cōmitteret fidel fuit, et in trib⁹ fidelitatē oñdit. Primo dñm suum admonuit et vtile ꝓsiliū pbuit sue prouidentie Secundo vroꝝ eius tangere noluit, sz poti⁹ incarcerari sub spe clemētie. Tertio tēpe fertilitatis et abūdātie fruges tre ꝓgregauit et post aduentēte sterilitate dispensauit pcio ꝓuentēte. Si hec tria vbilibet fuarent, q̄nta sal⁹ pax et cōcordia cōitatib⁹ et domib⁹ succresceret. Hā mō famuli dñis dissuadēt bñ agere, nō verent ꝓiuges separe. ꝓmiscēt vroribus ancillis et filiab⁹, et fraude dñoꝝ ditant reb⁹. De illis seruis infidelib⁹ dr Luc. xij. Indie q̄ nō sperat et hora q̄ nescit diuidet eum, i. dñs p mortē ab electis, ptemq; eis, i. aiaz ponet, i. dānet cū infidelib⁹, i. demonijs. Sed quid de tertio, dico certe q̄d cōtra hoc fozet vtilissimū factū est p fraudulentiaz pessimū. Dispensatores seu collectores fruguz sunt cōiter rigatterij. furkauffer, nō attendentes vtilitatē cōitatis, sz facit sterilitatem in granarijs et cellarijs. Nam vt ait Aug. tiñ. de tri. c. iij. Oēs volūt vile emere et chare vēdere, introducit em̄ ibi facetissima vrbanitatē cuiusdā mimi dicēt in theatro se scire q̄d vellēt oēs, et cū die ꝓstituto ꝓfluere magna multitudo silentib⁹ oīb⁹ et suspēsis dixisse p bibet. Vile vult emere et chare vendere q̄d oēs inuenerūt i suis ꝓscietijs. Et q̄ sic ē, iō multe fraudulētie i mercatur ꝓmittūt. et populares defraudant. Sed q̄rit an liceat alicui negociando charius aliq̄d vendere q̄ emit. Rūdet Astar. in sum. q̄ negociari est cōmutationib⁹ rez insistere. Cōmutatio ꝓo est duplex, vt dicit phs. i. polit. Una est q̄ pticad yconomicos vel politicos habentes curam de reb⁹ necessarijs ad vitam domui vel ciuitati vel etiam prouincie. Et h est laudabil, q. deseruit naturali necessitati. Alia vituperabilis, q. q̄tū est de se deseruit cupiditati lucri, lucrū tñ q̄d ē talis negociatōis finis ordinari pōt ad aliquē finē necessarium vel etiā honestū, et sic negociatio licita redderet vt q̄ quis lucrū moderatū negociando q̄rit ordinat ad sue domus sustentatōez vel etiā paupeꝝ subuentōez, vel etiā cū quis intendit negociatiōi ꝓpt publicam vtilitatē, nesciz necessaria ad vitā pria desinit, et lucrū cōsequit nō q̄si finē, sz q̄si laboris stipendiū. Si q̄s etiā aliq̄d p se emat et postea ꝓpter aliquā cām vendat. licite pōt id charius vēdere, vl q. istud meliorauit. vel q. pciū rei ē mutatū finē diuersitatē loci vel tpis. vel ꝓpter periculuz, cui se exponit, et laborem quā habet in transferendo rem de loco ad locum. Sed obijcit q. Arist. sup Dath. xxj. dicit. Quicunq; rez ꝓpat vt integrā et imutatā vendendo lucrat ille est mercator q̄ de templo dei eiecit. Respondet Alexander q. faciēdum est ius in h q. dicit rem integrā et imutatā, et si h q. dicit lucrat. loq̄t em̄ de illo negociatore q̄ in negociādo intēdit lucrū tāq̄ finē vltimuz et cupit sine labore et solicitudine ex auaricia diuitij

as cõgregare, vñ pdictũ verbũ nõ hz locuz i eo q̃ negociat, ꝑ ꝑtã necessitatẽ vl̃ reipub lice vtilitatẽ. vel ꝓmi pietatẽ, nec etiã in eo tatã tũ ꝙtũ ad substãtiã, mu ticuli licite põt querere mercedẽ nec etiam i eo q̃ in emendo cõsiderat empte rei ticuluz in seruãdo, qz põt deteriorari vel cremari vl̃ furto pdi, talis em̃ põt mercedẽ querere rõe incertitudinis euentus futuri z suscepti ois ticuli, vñ in emẽdo nõ est certus vt integrã z immutatã vendendo lucret. Obijcit iterũ qui sup illud ps. Qm̃ nõ cognoui lr̃aturaz zc, dicẽ Cassio, q̃ negociatio est vili⁹ ꝓpare z distrahere charius, qõ ꝙps reprobauit duz boc facientes de tẽplo electi. Rñdet ad boc Hier. q̃ intelligit de his diuitib⁹ cupidis q̃ sibi totũ foꝛ reꝛ venaliũ accipiũt vt postea ad libitũ suũ chari⁹ alijs vendant ꝙ̃ in foro vẽderent, et ꝟ factũ de frumento et alijs re bus hũane vite necessarijs. Tales ei sũt ꝺo abominabiles z exẽplo ꝙpi essẽt ab eccl̃ia ei⁹ ciendi. Predictis oib⁹ ꝙsonat thomas i sũ. Ad ꝟ no. ꝑm Raymũdũ q̃ illi q̃ tpe messiuz bladũ, vel q̃ tpe vindemie vinũ emũt vilius et vendũt charius ꝙmittũt pctm̃ et turpe lu crũ. Et ꝟ vt postea dic̃ intelligit de illis q̃ ꝟ faciũt nulla pẽsata necitate vel vtilitate sz ex sola cupiditate. Certio infidelitas cõ mittit̃ in omissiõe, et ꝟ ꝓcipue in restitutiõe reꝛ iniuste ablataꝝ, vel em̃ restitutio totalit̃ omittit̃ vel infideliter implet. Est em̃ restitutõ actꝰ iustitie cõmutatiue p quẽ q̃s aliquẽ ite rato statuit in possessiõez vel dñium rei sue. z ita attendit̃ ibi equalitas iustitie ꝑm recõ pẽsatõz rei ad rẽ q̃ ptinet ad iustitiã z cõmu tatõem, ad quẽ actũ oẽs tenent, quilibet em̃ tenet ad restitutõz rei ablate iuste, vñ Aug. in epla scõa ad macedoniũ, et hr̃. xij. q. vj. c. j. Nõ dimittit̃ pctm̃ nisi ablatuz restituat si restitui põt. hec Aug. Et si ñ põt idẽ restitui dz restitutio fieri in equalenti si sit possibile, extra ne lite pen. aliq̃d in o. c. eccl̃ia. Si vero equales reddi nõ põt tenet̃ q̃ damnuz intulit restituere qõ põt ad arbitriũ bono⁊ virorũ Dz q̃rit̃ vtrũ dãnificãs aliũ in bonis corpo ris teneat̃ ad restitutiõez. Rñdeo ꝑm scotuz li. iij. dis. xv. Dãnificãs aliũ in corpe aut in fert vltimũ damnũ. s. morte, aut aliqõ dam nũ ꝙtra vltimũ. et hoc dupl̃r vl̃ irremediabi le, vt in mutilatõe, aut remediabile vt ĩ vul nerationẽ vel in alia lesiõe curabili. Si mu tilatiõe ꝟ põt esse dupl̃r, vel qz est enormis que ex toto impedit aliquẽ actũ humanuz q̃ ꝙpeteret hoi ꝑm illã ptẽ amputatã, vt in am putatõe man⁹ dextre auferẽt oĩno actus hu man⁹ nat⁹ cõpetere ꝑm illã manũ, vel nõ est enormis, s. nõ ipediẽs actũ hũanũ, vt ẽ ãpu tatio digiti vel alicui⁹ ptis ei⁹. De istis oib⁹ dãdis videdũ ẽ ꝓmo q̃d possit iuste statui, se cũdo q̃d statutũ ẽ. De ꝓmo dicũt doctores q̃ si statueret̃ lex talionis in oib⁹ istis dãnis iusta eẽt, qz nõ ẽ facile vt ꝙ tali damno illato fiat recõpensatio eq̃lis ꝑ aliqua bona fortu ne, quia nõ equipollẽt. De scõo dicunt q̃ ꝓ ꝓmo dãno z maxime, s. vite ablatõe regula riter in multis cõitatib⁹ statuta ẽ lex talionis vt homicida moriat̃. z rõnabil̃r, qz ꝟ nõ so luz ꝙpetit legi mosaice et rõni naturali. sz ẽt approbatũ ẽ z ꝙfirmatum i lege euãgelica a ꝙpo. Matth. xxvj. Omis q̃ gladio occidit gla dio ꝑibit. Et ꝑ ꝙns vbi lex talis de vita red denda ꝑ vita statuta ẽ. iuste statuta ẽ, z debz põ patient soluere illã. qz si aliq̃s occidisset bouẽ vel canẽ, primi ñ absolueret̃ sine restitutõe, teneret̃ g magi ad restitutõz spũalẽ facilẽ dã eq̃pollentẽ vite quã abstulit, sic põt eẽ e q̃alẽtia in talib⁹. Nec ꝟ solũ, sz si interfectus sustẽtabat aliq̃s, puta ꝓiem vel mrem vl̃ ꝓi mos tenet̃ interficiẽs oib⁹ illis ad tãtã restitutionẽ q̃ntã eis abstulit ꝑ interfectiõz illi⁹ ꝑ sone. Et qz vix possit aliq̃s digne recõpẽsa re ꝑ actões illud qõ abstulit homicida. tõ ex pediret simpl̃r aĩe cuiuslibz tal̃ ꝙsoluere per passiones volũtarias vl̃ patienter susceptas vt scz si occideret̃ ꝑ homicidio. Et tõ optime ꝓpulsũ est cõstati vbi statut̃ lex talionis in cã homicidij. De alia dãnificatõe enormi, scili cet mutilatõe z ñ enormi cõit̃ in eccl̃ia nõ est statuta restitutio nisi pecũiaria, z illa dz coz rñdere non solũ dãno qõ q̃s incurrit ꝑ mu tilationẽ ꝑ toto tpe futuro q̃ vsurus erat mẽ bro abscisso, sz etiã expẽsis appositis in curati one, et vltra placatõez ipius lesi afflicti, q̃ re q̃rerẽt etiã si nõ eẽt talis mutilatio facta ad cõsolatõem ipi⁹ sic afflicti, qz ꝑpetua desola tio est sibi de tali mutilatõe, plus em̃ ponde rãda ẽ mutilatio paupis ꝙ̃ diuitis. qz ma gis indigebat parte abscisa ad victũ necessa riũ querẽdũ. Et tõ plus fuisset vsus parte il la ad necẽaria ꝑcuranda. Licet ex alia pte sit alia ꝙditio ꝑponderãs, s. dignitas persone

Feria tertia post palmarū

Sed ħ pax ẽ respectu ꝑme ꝺditõis, hec oĩa scotus. Si ꝙo pcussus mortu⁹ vel mutilat⁹ nõ fuerit, in lecto tñ iacuerit, opatiões eius amissas ⁊ expensas i medicos ⁊ medicinas restituet q̃ pcussit, extra de iniurijs, c. j. Et qd de dãnificãte alĩū in bonis aie, ꝺico ꝙ multo magis teneat ad restitutõz q̃s dam nificãs in bonis corꝑis vel i bonis exterioribꝫ, qz bona aie sunt multomelioza illis, vj. q. j. sũt plurimi. Vultũ damna morũ distãt a dãnis rex tpalĩū. Null⁹ ei dãnificare põt in bonis aie nisi dispositiue, s. eũ inclinando ꝟbo vel exẽplo ad peccãdũ, ⁊ lõ etiã tenet ad restituendũ q̃stũ põt. eũ disponẽdo ad bonũ bono exemplo vel ꝟbo, p eo orãdo vel orõnes ꝑ eo impetrãdo. Sz dãnificãs alĩū i fama quõ dz restituere. Ħ Scot⁹, tripl'r põt aliq̃s aliquẽ diffamare. Uno mõ falsũ crimẽ ꝺponẽdo, sic dz restituere famã simpl'r. retractãdo ꝟbũ suũ, vel qõ sibi ꝺposuit. qz alꝫ nõ seruat iustitiã in reddẽdo ꝑtioꝛqõ suũ est. Scõo mõ vex tñ occultũ nõ seruato ordine iuris, s. in publico ꝑponẽdo, sic nõ tenet retractare ꝟbum suũ qõ ꝑposuit in publico, qz ħ faciẽdo mentiret, cũ sciat illud qõ ꝑposuit eẽ vex, ⁊ nõ tenet mentiri ꝑter qõcũq̃z bonũ reddendũ alteri. sed tenet alio mõ licite sibi reddere famã, puta ꝑ hmõi ꝟba, nõ credatis eũ eẽ talẽ male sibi dixi vel fatue, qz nõ seruato ordine iuris, ꝑposui eũ in publico qõ nõ est vex publicũ. Et illa ꝑsuasio, s. nõ reputetis eũ talẽ bona ẽ, qz q̃libet ꝑsumẽd⁹ ẽ bon⁹ donec ꝓbet ꝯriũ, extra de scruti. in or. faci. c. vnico. Tertio mõ vex crimẽ, sed occultũ sibi in publico ꝺpositũ negando, qz negans in ħ notat ꝺponẽtẽ de calũnia, ille silr nõ tenet retractare negatiõz suã q̃ negauit in publico vex sibi crimẽ ꝺpositũ, qz nõ tenet aliq̃s statim in iudicio ꝙfiteri se reum nõdũ cõuictus, cũ tenet ꝑ q̃dã ꝟba sobria sic dictũ ẽ in secundo articulo restituere famam illi accusanti quẽ indirecte norauit de calũnia dicendo, nõ habeatis eũ ꝑ calũniatoꝛe, qz forte habuit bonã itẽ. Sz in ꝑponẽdo vel forte credebat posse ꝓbare intentũ suũ et deceptus est. Sed raro cõtingit hmõi restitutio bone fame. lõ pic. Ilũ ẽ dãnatõis eoꝝ, q̃ ita ꝓni sunt ad diffamandũ, sed tardi ad retractandum.

Feria tertia post palmarum.

Domine demõstrasti mi ⁊ ꝯgnoui. Dicere. Videm⁹ iferioꝛa a supꝛibꝫ illumiari, sol nãq̃z oĩa de die illuminat. Iõ. vj. topico ꝑ hus dic. Dies ẽ latio solis sup trã, ⁊ hõ lrat⁹ sapiẽs illumiat sciaz ignoratẽ, lõ nesciẽti sciẽs ⁊ errãti ñ errãs recta rõne ꝑponit. dis. xxxvij. c. q̃uis. Sic et supꝛiores ãgeli iferiores illũinãt, vñ Egidi, ꝺ cognitiõe ãgeloꝝ, q. xiij, dic ꝙ supꝛiores ãgeli iferiores reducũt i deũ faciẽdo eos aliq̃s effect⁹ cognoscere q̃s ꝑ⁹ ñ cgnuerit. sic q̃ vn⁹ hõ docet aliũ ꝑpõit ei aliq̃s effect⁹ ⁊ facit ꝑz eos cognoscere i illa eadẽ cã in q̃ ipe cognoscit, sic ãgelus supꝛior ꝑter nimis pspicax lumẽ glie dr illumiari imediate ab ipo deo, qz ipi p lumẽ qõ hñt vidẽt in deo multos effectus futuros in ipo deo q̃s angeli inferiores p lumẽ qõ hñt debili⁹ videre non pñt. Et lõ angeli supꝛiores ꝓponũt inferioꝛibꝫ effect⁹ illos q̃s ipi in deo vidẽt. Talibꝫ igit effectibꝫ sic ꝓpositis fortificat coꝝ lumẽ p auxiliũ supꝛioꝝ, ⁊ incipiũt videre i deo effect⁹ illos q̃s ꝓpꝫ ũ viderũt. Sz q̃ris, posset ne deus angelos inferiores imediate sine angelis supꝛioribꝫ illuminare, ꝺc. Egidius q̃ sic si vellet, sed de⁹ vult ordinatissime agere, ⁊ lõ vult inferiores angelos reducere i sq̃m ꝑ supꝛiores, qz lex diuinitatis ẽ fm Dyo. inferioꝛa in supma p media reducere. Vult em̃ ex sua benignitate nõ indigentia, vt angeli nõ sint ociosi. sed vt habeãt actionẽ aliquã ad sua inferiores reducẽdo in eũ. Sic cũ xps dei fil⁹ fm humanitatẽ deo fuerit inferioꝛ, deus cui oĩa certa sũt, ff. de iudicijs, l. ⁊ si restituat, s. vlti, eũ de futuris malis ab instãti ꝺceptionis informauit q̃ patI debuit, qõ exꝑmit, ꝑpheta in ꝑsona xꝑi, dicẽs, domie tẽ. Querit an aia xꝑi ꝯgnoscat oĩa q̃ cognoscat ꝟbũ. Et videt ꝙ sic. Maz aia xꝑi btã habuit spm̃ nõ ad mẽsurã fm qõ dr Joh. iij. sz spũs ẽ ad cognoscendũ ⁊ diligendũ, g̃ habuit spiritũ ad ꝯgnoscendũ sine mensura. Et si hoc, g̃ de⁹ illi aie nihil celat. Cognoscit g̃ oĩa in ꝟbo q̃ ꝯgnoscit de⁹. Contra Aug. in. xi. de ci. dei. Quicqd scit scientis ꝯphensione finit⁹, sed aia xꝑi cum sit finita non potest comꝑhendere infinita, ita ꝙ illa infinita sint sibi finita, quia impossibile est infinitum eẽ finitum finito. sed ꝟbũ etnũ cognoscit infinita

sicut sibi finita, & ipossibile ē q̄ aīa xp̄i oīa cognoscat in ꝟbo q̄ cognoscit ipm ꝟbū. Ad illā qōnē ꝓter sut difficultatē a diuersꝭ diuersimode rndet. Sz omissis diuersoꝝ doctoꝝ rnsiōibꝫ dico ꝟm Bonauē. sup mgrm distī. xliij. tertij. q̄ ꝓtigit aliq̄d cognosci cognitōe habituali ꝛ cognitiōe actuali siue cognitōe q̄ est sīē scīa, et cognitōe q̄ ē sīc ꝟsiderare. Si loq̄mur de cognitōe q̄ztū ad actū ꝟsiderationis, sic dōm ē q̄ aīa xp̄i nūq̄ tot ꝟgnoscit q̄t ipm ꝟbū. Per nullaz em̄ gl'iam p̄t a deo sublenari creatura vt sil' ꝛ in actu iudicet de infinitis cū ꝫ infinite sit ꝟtus. Si ꝟo loq̄mur de cognitiōe habituali sic ꝟcedi pōt q̄ scit oīa q̄ cognoscit ipm ꝟbuz sibi vnitū. ꝛ ꝫ pz sic, qz cū aīa xp̄i ꝟgnoscit ipz ꝟbū habitu gl'ioso ita pfecte q̄ ñ p̄t ipm pfectl' ꝟgnoscere, ꝛ ipm ꝟbū etnū, pmptū habeat volūtatē ad apiendū illi aīe oīa q̄ in ipo relucent, nec aliq̄d in ipo reluceat qō nō sit natū cognosci ab aīa xp̄i, bz aliq̄d quo facil'ē ad cognoscendum omīa q̄ verbū ꝟgnoscit, ꝛ hm̄oī signum ē, qz ad ꝫ q̄ cognoscat aliq̄d qō ꝟbum cognoscit q̄cq̄d illud sit nō opt̄z q̄ det ei nouus habit⁹ cognoscēdi. Sz oīe qō vult p̄t in eo legere. Si g̃ tu q̄ras de illo habitu vtrū sit finit⁹ habit⁹ vel infinit⁹. Rndeo q̄ ē finitus, bz tn̄ respectū ad infinita, nec hoc ē impossibile ponere ī creatura. Infinitas ei respectuī nō ponit infinitatē actualē, sicut nō ponit ꝟpositōz realē. Et bz si iterū q̄ras vñ veniat illa infinitas respectuū circa habitū ꝟgnitōis aīe xp̄i, dico q̄ venit ex volunbz oīa ꝓpalandi q̄ relucēt in se, hoc āt nō facit alicui alij aīe. Et iō de sola aīa xp̄i cōcedi p̄t ꝛ debet q̄ scit oīe scīes q̄ztū ad cognitiōem habitualē. Ad illud qō adducit in ꝟrium, q̄ q̄cq̄d scit scientis ꝟpbensiōe finit, dicendū est q̄ intelligit de noticia actuali, que q̄dem ꝟsistit in actuali cōpbensione qō innuitur ī ipa autoritate. De habituali aūt nō opt̄et q̄ habeat veritatem. nec opt̄et adhuc q̄ habeat veritatē de oī actuali, sz de ea q̄ ē p comprbensionē. Quāuis em̄ de⁹ cognoscat ab aīa nō opt̄et tn̄ q̄ sit finitus ipi aīe cognoscenti imo est simpl'r infinit⁹. Quātum nunc ad pfectiōez l'ralē ep'le est sciendū, q̄ qz concede nte deo laudabili cōsuetudie die veneris ē p̄ xp̄i passiōe tractabil', que vt prius dictuz ē per iudeos fuit determiata. Ideo obmissa de passiōe dōm ē hodie de Hieremie lectōe. In q̄ ōr quō xp̄i passio ꝓphetie ē pnūciata. Et sūt tres p̄tes p̄ncipales. qō ondit'.

In p̄ma diuina cognitio cōcepte p̄aultatis ibi, Dñe demonstrasti.

In scōa xp̄i passio humane fragilitatis, ibi. Et ego quasi agnus.

In tertia iudeoꝝ machinatio, q̄uerse iniq̄tatis, ibi. Venite mittamus.

Quantū ad primam

p̄tez ōr. In diebꝫ illis, qñ scz iudei ꝓter ydolatriam eoꝝ erant p Nabuchodonosoꝝ captiuati ꝛ in babiloniā translati, et p. lxx. ānos detenti, et post quos annos ydolatrie mortuis filij eoꝝ inocētes ad ꝓpria sunt reuersi, ꝛ ciuitatē hierl'm ꝛ templū reformare cepert tūc Hieremias figural'r in ꝑsona xp̄i ꝓphetauit dī. Dñe. s. pater eterne tu demonstrasti mihi supple ex tpe p reuelatōz q̄n aīam creasti et corp̄i meo infudisti in vtero matris mee in p̄mo instanti infusiōis aīe notitiam oīm ꝛ q̄ maxime eoꝝ que passurus sui pro humani generis redēptōe ꝛ cognoui q̄ ad hoc me misisti. Tu etiā tūc mihi ondisti p reuelatiōem studia, i. malicias eoꝝ ꝛ adinuentōes insidias ꝛ ꝑsecutiones, q̄bus debebāt ꝫ me moueri ꝛ me ad interficiendū q̄rere, sed ego implēdo volūtatē tuam ero obediens. Fl. Horal'r sicut apparet inter noctē ꝛ p̄claraz diē magnā fore differentiā, sic inter ignorantiā ꝛ sciam. Hā noꝝ p̄turbat offendit et errare facit. Dies ꝟo defendit, letificat ꝛ recte dirigit volentes laborare. Et iō astrologi dicūt, et Plini⁹ in lib. xlij. naturalis historie, c. xvij. narrat, q̄ terra illa q̄ p dimidiū annum habet noctē cōtinuā, et p aliū ānū dimidiuz ꝓtinuā diē nō ꝓgruit būane habitatōni. Et Albumasar ī introductorio maiori dicit Hypocratem docuisse q̄ nisi stellaruz lux de nocte aeris densitatē subtiliaret, oē corpus aiatuz periret nec artifices possent sine errore in tenebris artes pficere. Ideo pictor q̄dam de q̄ Macrobi⁹ i saturnalibꝫ se excusabat ō turpitudie filioꝝ suoꝝ. Cui cū diceret, cur melius pigeret ꝫ hoīes faceret, rndisse fert. Nō oꝛ mirū videri, pigo die claro, nocte ꝟo viros facio. Sic reuera ignorātia p̄turbat offendit ꝛ oēs ad errorem ducit. Hō phus. xlij. metha. dic. Circa ea que ignorant decipiūt oēs. Et in cañ. dis. xxxvij. ignorātia, dicit q̄

Feria tertia post palmarū

ignorātia ē mā cūctoꝝ errorꝝ. Per oppositū
ꝙ scīa hoīem pficit, recte dirigit in fine de-
bitū z cauet piculū. Et qnto subiectū ō q all
q scīa ꝙsak ē digni⁹ z nobili⁹ tāto nobilior ēt
scīa. j. de aīa. Cū igit añ aduētū xpi hoies p
iculose errauerūt in cogitatōibꝫ suis dicente
ps. Errauerūt ab vtero locuti sūt falsa, nec
aliqs posset certā sciam hīe de deo ꝓpter suā
infinitā z inaccessibilē pfectiōz. ¶ De⁹ ex
sua benignitate dignat⁹ ē ad nos descēdere
z docere doctrinā ꝙstatis. Legit em ꝫ tres
errores notabiles tres lectiones. Primo.
Contra errorem affectionis demonstrauit
legem nature.
Contra errorem cognitionis declarauit le-
gem scripture.
Contra errorem electionis notauit legem
figure.
Nā ꝓmo hoies errabāt in h q q̄libꝫ voluit
sibi bñ fieri, sz ñ curabat bñ facere alteri, ma
licia em erat sup terrā. Dis caro corruperat
viā suā. Gen. vj. Sz xps ꝫ hūc errorē puer-
se affectōis demōstrauit legē nature di. Dia
q cūctꝫ vultis vt faciāt vob hoies z vos ead
facite illis. Hec em ē lex z ꝓphete. Mat. vij.
Ex h em docet et iubet quēlibet alteri face-
re qđ sibi vult fieri. et phibet alij inferre qđ
sibi nō affectat fieri. Scia em hui⁹ lectōis i
clinat hoiem ad bonū. z facit malū declina-
re z ꝓtuose agere. Et istud ignorare ē valde
damnabile. qz sic ignorās ignorabilit ꝓpe re-
tributōis. Instruimur em in hac lectiōe de
duob ꝑcipue. Primo q cognoscere debemus
dei dilectōz quā in multis demōstrauit, zeū
ex affectōe cordis reamare. Secōo amore ip
sius recipiētis ꝓmū diligere. Nullsqꝫ nāqꝫ
deū toto corde nō amaret cognoscēs ei⁹ fer-
uētissimū amorez. Aliꝫs em opibꝫ dilectōis
omissis pensate charissimi magnū charitatꝫ
op⁹ q nos pctōres tm dilexit q ꝓ nos e-
gen⁹ fact⁹ ē z tradidit semetipm in mortē et
durissimā passiōz vt nos saluarz. Eccī. xxix.
Fideiussoris gīam ne obliuiscaris. dedit ei
p te aīam suā. Licet em multū posset inflam
mare cor ad amandū deum q ipe nos fecit,
multo tñ ampli⁹ dz nos incitare q nos re-
fecit nascēdo, moriēdo, z celū in resurrectiōe
z ascēsiōe apiendo. ¶ Nā sm aliqs assig
nātes cām quare vna regio calidior est. alia
est ex solis appropinquatione que ē ex bre-
uitate dyametri. Est em zodyacus circulus
ecentric⁹, z iō vbi tre magis appropinquat
ceteris paribꝫ, ibi plaga calidior ē alia. Sic
et xps sol iusticie p incarnatiōem nobis ap-
propinquans calorē intensissime charitatis ad
duxit, eo q maxima distantia abbreuiata fu
it que erat inter nos z deū. z ibi apparuit bre
uitas dyametri. qz verbū incarnatū fuit ab
breuiatū in carne. Et hec appropinqtas sol
iusticie multū dz nos ad ei⁹ amorem inflam
mare. vñ Crisⁱ, nō est inquit aliqs oīno nec
pī nec mater nec amicus, nec alius quisqꝫ q
nos ita aliqñ dilexerit quēadmodū ipe. Se-
cunda cā est ex solis māsione. vt in principio
capricorni, et in principio cancri. vbi ꝓpter re-
curuatiōem zodyaci sol videt stare in eodez
loco ꝓpter qđ calor cōfortat in locis suppositis
tis in terra, et hec cā refert ad xpi passionem
Tūc em ver⁹ sol. s. xps stetit imobilis cruci
sz fixus. Et hoc xpi mansio fuit in duobus
solsticiis, qz sz ei⁹ affixio z mansio xpi in cru-
ce sup oīa dz in nobis amoris calorē accēde
re, ita vt aīa liquefiat in lacrimis cōpassiōis
Ezo. xxvj. Cū incaluisset sol liquefiebat man
na. i. mens dulcedine deuotiōis plena, vnō
Berñ. in ꝓmo. O duri z indurati z obdura-
ti filij Adam, quos nō emollit tanta benig-
nitas, tāta flāma, tā ingens ardor, tā vehe-
mēs amor, q̄ puulis sarcinol' tā ꝑciosas mer
ces erpēdit. Tertia cā ē ex solis oppositōe. i.
qñ est oppositio solis ad caput nostrū vt sub
cancro exñtibꝫ sol nō declinat a capitibꝫ eo-
rum dum est in illo signo. et maxime in ꝓn-
cipio signi. Et hec refert ad xpi resurrectiōz
vel ascēsionē vbi xps sol iusticie suppositus
oīmibꝫ capitibꝫ nris p ptātem et autoritatez
bñ dixit. Data est mihi oīs ptās i celo et in
terra. Et in ascensiōe exaltat⁹ est sup omnes
celos. Hec oīa nobis xps demōstrauit. De-
bemus igit ea cognoscere z amore inflāma-
ti gias agere. Vñ Berñ. sup Cañ. ser. ij. ad
ꝓpositū sic inqt. Dilexit nos deus dulciter
sapienter z fortiter. Dulciter nempe dispen-
sās in terra, et hec cā refert ad xpi passionem
qz carnem induit. Sapienter qz culpam cu
rauit. Fortit. qz mortē sustinuit. Disce igitur
o xpiane a xpo quēadmodū diligas ipm. di
sce amare dulcit. ne illecti prudenter ne dece
pti, fortiter ne oppressi deficiamus, sed vsq
in finē diligam⁹. Ecce ꝓma ps ꝓme lectōis
¶ Secūdo debemus ꝓmum diligere.
Nam q̄libet vult ab altero diligi z non ledi
ex lege nature. Ergo etiam ꝓmuz diligas

nec eū offēdas, ꝟ docet nos xp̄us. Joh. xv. Hoc ē p̄ceptū meū vt diligatʒ inuicē, sic̄ dile xi vos. Nā xp̄s dilexit nos multipl̄r. Prio amore ḡtuito, s. ḡtis dato, nō p̄cedēt̄ibꝫ nr̄is meritis. i. Joh. iiij. In ꝟ ē charitas dei ñ q̄ si nos dilexerim⁹ deū, ʒ qm̄ ipe prior dilexit nos. Sic z nos amare debem⁹ primū. ñ rō ne vtilitatis, ʒ cā ꝑtutis. qz ꝑm Ambr. Vera amicitia ꝑtutis ē, z nō q̄st⁹, vñ Tulli⁹ ō amicitia. Si vtilitas glutinaret amicitias eadē cōmutata dissolueret. Et Boeti. in li. ō ꝑso. Quē felicitas facit amicū: infortunij facit inimicū. Secō nos amauit xp̄s amore discreto. Amor discret⁹ ē q̄ psonas z vicia pseq̄tur nec sic psonis odescēdit q̄ vicijs iplicetur. Bern. Xp̄ist⁹ in carnis assūptōe odescēdit nob⁹ i culpe vitatōe osuluit sibi. Sic z amare debem⁹ primū. Rom. xiij. Dilectio primi malū nō opat. Hic ē qō ait Tulli⁹ illi. ō amicitia. Nulla ē expectatio pcī: si amici cā pec caueris. Naz cū cōciliatrix amicicie ꝑtutis opinio fuerit difficile ē amicitias pmanere: si a ꝑtute deflexeris. Hec igit̄ in amicitia lex sanciat̄, vt neqz rogem⁹ res turpes: neqz faciam⁹ rogati. Tertio nos amauit xp̄s amore fructuoso, sic z prim⁹ a nob ē diligēd⁹. Vñ j. Joh. iij. scribit̄. Filioli non diligam⁹ ꝟbo neqz lingua sz ope z ꝟitate. In q̄busdā charitas linguā hz magnā. manū aūt nullā. vñ Grego. in moral. Dilectio vra sp adhibēda ē z veneratōe sermōis z misterio largitōis. sz reuera q̄dā sūt q̄ tm̄ felicē diligūt z solū ꝟbo qz occurrēte infelicitate ope fugiūt. vñ Bre. Cū q̄s in ꝓsperitate diligit incertū valde est vt ꝓsperitas vel ꝑsona diligat̄, amissio autē felicitat̄ vim introgat amor ʒ: q̄ in aduersita te, primū despicit, apte cōuincit̄ q̄ ipm̄ in ꝓsperis nō amauit. Quare. Gen. i remedijs fortultoꝝ. Multi aliq̄d comitant̄, mel muscę sequūt̄. cadauera lupi, frumēta formice. p dam nō boiem sequit̄ illa turba. Homōi bomines nō sūt discipuli xp̄i. sed amici mense z discij, iuxta illud Eccl. vj. Est amicus socia mēse z nō pmanebit in die necessitatis. Secundus error erat in cognitiōe. Nā singularis ꝓplus dñi noluit intelligere, vt bñ ageret. Quare dñs de errore eoꝝ cōq̄rit̄ p ꝓphetā dicens. Jere. iij. Stult⁹ ꝓplus me⁹ nō me cognouit, filij insipientes et vecordes. sapientes sunt vt faciant mala, bñ aūt facere nesciūt. Hūc igit̄ errorē de⁹ volēs tollere et viam veritatis oñdere, misit filiū suū mgrm veritatis, vt nō solū ꝟbo sz etiā exēplo eruditet et errorē falsitatʒ tolleret. q̄re audiētes eius doctrinā z videntes el⁹ opa dicebant. Matth. xxij. Mgr̄ scim⁹, qz verax es et viaz dei i veritate doces. Docuit em̄ breuissima lectōe duo que lex scripture exp̄ssit, s. Declina a malo et fac bonum. Nō em̄ sufficit abstinere a malo: nisi q̄s faciat qō bonuz ē. ar. lxxxvj. dis. c. Non satis. glo. Cum facultas adest, z necessitas instat, al's sufficit bona voluntas. Hec em̄ ꝟa via dei ē quā sine intermissiōe ambulare debemus. Sz notare debemus in illa via tria sz.

Terminū a quo est recedendum.

Medium p q̄ō est trāseundum.

Et terminum ad quē est accedendū.

Primus em̄ termin⁹ a q̄ est recedendū ē ipsum peccatū. qō q̄dam grauat hominem et lassum facit in via. De quo cōuertit̄ ipse salomon. Sap. v. dicens. Lassati sum⁹ in via iniq̄tatis. Et statim subinfert lassitudis h⁹ cām di. Quid em̄ nob ꝓfuit superbia aut diuitiaꝝ iactantia q̄d ꝓtulit nobis tanq̄ vmbra trāsierūt oia hec. Secūdo aduertere debem⁹ medium p qō est trāseunduz: z est pnia. eq̄tas z iusticia. Primuz mediuz oñdit xp̄s peccatorib⁹ dicēs. Pniam agite z appropinquabit in vos regnuz dei. Matth. iij. Secūdum medium ꝓponit mechanicis z negociatoribꝫ. Prouer. iiij. Ducā te p semitas eq̄tatis quas cū ingressus fueris nō artabit̄ gressꝰ tui, et occurrēs nō hēbis offendiculuz. Declinuz iusticie ad iudices ꝓsiliarios z ꝓlatos ptinet. De quo Isa. xxxij. ōz. Qui ambulat in iusticijs z loquit̄ veritates. q̄ pijcit auaritiā z excutit man⁹ suas ab omni munere. q̄ obturat aures suas ne audiat sanguinez. et claudit oculos suos ne videat maluz, ille in excelsis habitabit. Sz vere pauci p sua media ambulāt directe. Tertio aduertere debem⁹ terminū ad quē est accedenduz Ipe em̄ termin⁹ est ipemet de⁹ z doctor nr̄ xp̄s. qui vocat nos q̄si dilectos discipulos suos di. Venite bñdicti patris mei pcipite regnū qō vobis patū est. Mat. xxv. Sz q̄uis xp̄s p scripturā nos oēs vocet ad cenaz etne btitudinis, pauci tñ el⁹ vocē audiūt, sz potiꝰ carne reuocante in medio damnabiliꝰ errāt. Istʒ ꝓtigit sic̄ cant de q̄ narrat̄ q⁹ exīs in q̄dā agro int̄ duo castra audiēs duo cor-

Feria tertia post palmarū

nua vocātia boies ad mēsā. sīc in aliqb⁹ castris dn̄oz fieri ꝓsuevit. q̄ mō secut⁹ vnum cornu. mō aliud. z sic tota die cucurrit q̄sq3 horā prādū trāsiuit. z sic nullū prādiū habuit. sz vtrūq3 neglexit. Sic istam⁹ ī agro hui⁹ mūdi inter duo castra. vbi dn̄o sūt pata prādia vel ꝓuisia. Unū ē xp̄i ad qō nos vocat p cornu sacre scripture p voces p̄dicatoꝛum Aliud prādiū ē carnis paratū ī delectatōibꝫ ad qō etiā cornu male inclinatōnis ad pctā vocat z ad suū prādiū iuitat dī. Sap. ij. Ute nite fruamur bonis. Huc multi sūt q̄ audiētes p̄dicatoꝛē vocare ad pniam z ad prādiū paradisi. relinquūt vicia z ad ꝑtutes ꝓuertunt. sz modico tpe pseuerātes dū carnis delectatiōibꝫ vocāt dimisso p̄mo prādio iterū ad vicia redeūt. et toto tpe prādū sue vite duplici via incedūt q̄sq3 in mortē icedūt. tunc ambo prādia tā bītudinis etne q̄ carnis amittūt. Debem⁹ igit lectōes xp̄i audire. via directā post eū seq̄. sīc Iacob q̄ dixit. Precedat dn̄s añ seruū et ego seq̄r paulatim vestigia ei⁹. Ben. xxxiij. z Job. xxiij. Uestigia ei⁹ secutus ē pes me⁹. ℣ D. Certi⁹ erroz est in electōe. qñ q̄s. s. illud qō meli⁹ est cōtemnit. z qō vili⁹ appetit z eligit. De q̄ erroze dī in can. de ꝓse. di. v. Mō mediocrit errāt qui magno bono p̄ferūt mediocre bonū. Sic vidēt errasse filij Israel. q̄ pepones. porros z allea z ollas carnīū affectātes elegerunt. et manna dulcissimū abhorrētes ꝓtēpserūt dicētes. Quis dabit nob carnes ad vescēdum recordamur piscū q̄s ꝓmedebam⁹ ī egipto gratis. ī mēte nob venīūt cucumeres z pepones. porri cepe et allea. aīa nr̄a arida ē nihil aliō respiciūt oculi nr̄i q̄sq3 man. Nu. xj. Sic reuera mīti fuerūt añ aduētū xp̄i q̄rū plures ꝓfīles mō sūt q̄b⁹ p scripturas z sctōs ꝓphetas ꝑtutes z dulcedo vite etne ꝓponit. q̄ p incredulitatē ꝓtēnētes scripture dulcedinē et figure ꝑfectē pot⁹ delitias carnis z mundi appetere z eligere solēt q̄sq3 ꝑtutes z delicias paradisi. Prouer. xxvij. Alia saturata calcabit fauū. Alia eluriens etiā amarum p dulci sumet. i. hō mūdanis delicijs dedit⁹ et saturatus. ꝑtutes que dulces cibi sūt aīe despiē z qz saturari nō pōt ex eis. ea que amara sūt aīe et damnosa admittit pro salutiferis. ℣ Cōtra buc erroꝛē xp̄s nos vocauit et aperuit rem figure dando seip̄m in cibū z et vt oēm nauseaz figure tolleret quā antiqui habuerūt in māna coꝛp⁹ et sanguinē ꝓmiꝛ tradidit veracit in eucharistia. Qō āt coꝛp⁹ xp̄i sit figuratū per māna. pz p̄mo rōne nominis in māhu. qō interp̄tat q̄d est hoc. qz sc̄z sīc dr in lra Exodi. xvj. Debzei videntes māna de celo cadere dixerūt māhu. id est q̄d hoc est. admirabile loquendo. Sic vere q̄cunq3 cōsiderat cibū istū. s. xp̄m in sacramento altaris. merito pōt mirari et dicere manhu. i. q̄d hoc ē. qz ibi tot sūt miracula q̄ merito pōt fieri q̄stio ō eodē. Unū in ps. dicit. A dn̄o factū ē istud. z ē mirabile in oculis nr̄is Item p manna intelligit eucharistia rōe loci. qz sursū de celo venit a potentia diuina ñ humana. Joh. vi. Pater me⁹ dat vobis panem de celo verū. Itē rōne modi. qz tīn habebat q̄ multū sicut q̄ parū colligebat. quia sc̄z in qualibet ptīcula est totū coꝛpus xp̄i. z in omnib⁹ ñ ē nisi vnū. Eccī. xviij. Nec̄q3 adiectū est nec̄q3 minuit. qui em̄ plures hostias ꝓsecratas recipit non magis habet de xpo q̄m ille qui solūmodo habet vnā. Unus em̄ recipit sicut centū et ecōuerso. Et ideo dicit. Sumit vnus sumūt mille q̄ntum isti tm̄ z̄c. Item rōne virtutis. quia sicut māna oēm sapoꝛem habebat. z quicq̄d volebat comedens sapiebat. Sic eucharistia omnem habet virtutē ad oīa quecūq3 voluerit bō p̄t valere. dum tū homo sciat ip̄m debite et digne recipe z tractare. Sap. j. Omnē habēs ꝑtutē. omnia ꝑspiciens. Un illud est simila cū melle. i. caro cū diuinitate. vel panis spēs cū xp̄i coꝛpe et humanitate. Ezech. xvj. Similā et mel z oleū comedisti. Itē rōne finis. qz tm̄ durauit q̄diu fuerūt in via. i. in deserto. z defecit in termino. Sic vere sacrm altaris est institutū p via hui⁹ vite. et p transitu deserti hui⁹ mūdi. qz reuera q̄n veniem⁹ ad terminū hui⁹ vie ad terrā pmissiōis z ad beatitudinē paradisi. tūc deficiet nobis nubes et māna. i. ignoratie obscuritas et sacrī huius velati veritas notificabit. qz tūc gustabim⁹ et suauitatē glie et satiabimur p rē quā mō videm⁹ p fidē. Apls. Nūc videm⁹ p speculū in enigmate. tūc aūt facie ad faciez. Sz q̄rit. cur xp̄s rē figuratā. i. coꝛpus suū nō apparet oñdat. vt q̄libet q̄d credat certi⁹ cognoscat. Dico q̄ ꝓpter articulū notatū. xliij. ℣

Secūda pars in qua

notat magna xp̄i passio ad cōpatiendū. in q̄

q̄ acerbissimā mortē tā ple z māsuete sic agn⁹ sustinere voluit sine reclamatōe z rebellione. vñ Isa.liij. Sic ouis ad occisionē ducet z q̄l agnus coꝝ tōdente se obmutescet z nō aperiet os suū. Sed q̄ z ego nō agnoui malū.s. aliqō qđ ꝺ aliquē feci.nullū fecī, nulli nocui.j. Dc. ij. Pctm̄ nō fecit nec inuentus ē dolus in ore ei⁹. ℟ Dō Horatius phus dic̄.j. posteriorē q̄ omīs nr̄a cognitio ortū hz a sensibꝫ.qđ nō sē tim⁹ naturaliꝝ nō cognoscim⁹. Cū igit insensi bilia sint incognita nob necessario signis sen sibꝫ vtimur vt ducāt nos in cognitōz.sic vide mus q̄ q̄ñq̄ noia q̄ñq̄ insignia solēt reges cog nitōes z pprietates mōstrare. Sūt em̄ noia inuēta ad cognoscēdū. C.de ingenuis z ma numissis.l.ad cognoscēdū. Itez etiā insignia nobilia inuēta sūt vt cognoscāt in dignitatibꝫ z nobilitatibꝫ.ff.de reꝝ diui.l.sctm̄. Rex regū dei filiꝰ q̄ ex sua dignitate z nobilitate ignot⁹ est z boibꝫ incognit⁹, volēs se notificare mun do z cognitōz ei⁹ oñdere q̄liter ꝓpter hoiez ve nerit z mortē sustinuerit,pclamare fecit arma siue insignia suā patiam z innocētiā significan tia,instar agni imaculati patiēter sine relucta tōe mortē z occisionē suscipiētis, vñ Isa.liij. z de pe.di.ij. Si em̄ inqt xp̄s tanq̄ agn⁹ co ram tōdēte se ñ aperuit os suū.zh hieremias.ego q̄si agn⁹ zc̄. ℟ Lōparāt xp̄s agno rōne

Mansuetudinis z innocentie
Ignitionis et scientie
Utilitatis z conuenientie

Mā agn⁹ ē māsuet⁹ z innocēs,nullū em̄ ledit qz nō hz cornua ad vētilādū sic̄ bos,nec dētes ad mordēdū sic̄ canis,nec vngues ad laceran dū sic̄ vrsus,nec pedes ad calcādū sic̄ equ⁹, sz in oibꝫ innocēs z māsuet⁹,q̄re dic̄ Isiō. Cepe ra aialia armauit natā.solū agnū dimisit iner me. Sic xp̄s vere dicī p̄t agn⁹ rōe māsuetu dinis z innocētie,qz nūq̄ alicui nocuit sz oibꝫ pfuit. Quare Joseph bap.dīgit eū demōstrā do ait. Ecce agn⁹ dei q̄ tollit pctā mundi.vbi Aug.infert.ḡ innocēs fuit,qz nec corde nec ore nec opere alicui nocuit. Vere etem̄ dicere potu it illud ꝓphete.ibi. Absq̄ pctō z innocēs ego sū Sic q̄libet nr̄m volēs p ei⁹ innocētez passio nē saluari z a pctō liberari dz eē vt agn⁹ inno cens,vt nō dētibꝫ mordeat.blasphemādo,de trahēdo,nec cornibꝫ superbiez potētie inferian do,violentiā inferēdo.nec manibꝫ rē alienam subtrahēdo,nec pedibꝫ calcet p̄timū despicie do.vt de se dicere possit illō ps. Innocēs ma nibꝫ z mundo corde. ℟ Dz q̄s hoc dice re p̄t vt de pñti currim⁹.innocēs ego sū z nul li nocui,certe pauci,imo nulli.qz oēs quasi lu pi rapaces agnos innocētes strāgulāt. Unō recitat Esop⁹ fabulā q̄ q̄ndā lup⁹ z agn⁹ co medebāt in pascuis,ambo ad torrētē curren tes biberūt,lup⁹ superiorī p̄te aque bibens pe de aquā turbauit dicēs agno. Quare turba sti aquā,agnus rñdit. Inferiorē te sum z q̄mō turbare aquā potui,imo z pr̄ tu⁹ hoc idē fecit z tu pr̄is malicia imitaris me infestando,zsic occasiōe inuenta lup⁹ agnū occidit z deuora uit,q̄re Esopus dicit. Sic nocet nocu⁹ inno cuo causamq̄ nocēdi q̄rit. Sic reuera hodie multi lupis rapacibꝫ cōpanī,q̄ pauperes vidu as z aduenas ledūt z eoꝝ bona surripiunt et violenter sine iusticia possident Dz q̄d talibꝫ in punitiōez pctī euēiat notare p̄t in figura cuiusdam regis samarie achab.de quo hr̄.iij. Reg.xxi.q̄ q̄dam dict⁹ naboth iuxta palaciū regis habebat vineā ad quē rex achab dixit. Da mihi vineā tuā vt faciā mihi ortū olerū.qz vicina ē z ꝓpe domū meā. Qui cū nollet cū es set hereditas patruꝫ suoꝝ indignatus ē rex ꝺ eum. Ad quem Jezabel vxor ait. Grandis au ctoritatis es z bene regis regnum isrl̄,ego da bo tibi vineā naboth, Scripsitq̄ ita lras ex noie achab.z signauit eas anulo regis z mi sit ad maiores natu z optimates qui erāt i ci uitate ei⁹ vt ꝺ naboth submitterent falsū testi monīū dicētes,q̄ naboth maledixisset deū et regē z cū extra ciuitatē lapidibꝫ interficerent. qđ z factū ē de ꝺsensu regis, Cū aūt audisset rex achab naboth mortuū surrexit et descen dit in vineā vt possideret eā. ℟ Ad quez dñs p Helyā ait, In loco hoc in q̄ linxerunt canes sanguinē naboth,lābent q̄z tuū sangui gē. Si mortu⁹ fuerit achab in ciuitate cōme dēt eū canes,si aūt mortu⁹ fuerit in agro ꝺme dent eū volucres celi,z canes ꝺmedēt iesabel in agro iesrael, Per vineā naboth p̄t intelligi possessio vel aliud bonū viri iusti p achab re gē hāc vineā cupiētē hō q̄cūq̄ z maxime po tēs q̄ cupid⁹ ē boni alieni, Per vxorem aūt a chab q̄ via pessimā inuenit habendi vineam p̄dictā,s.p innocentis mortē significāt hoies mali qui sunt potentes z potētibꝫ cōiuncti,z dāt eis ꝺsilia pessima rapiēdi simpliciū z in nocētū bona.hij occasiōe q̄rūt falsū testimoni um z pferūt z innocētes occidūt,Sed qualis vindicta talibꝫ accidat aduertere dñt. Hāvl-

Feria tertia post Palmarum

tio sanguinis sequit̃ pena talionis, morte mala morient̃, et canes infernal̃, s. dyaboli aias eorũ rapiẽt et crudeliter laniabũt Isa. xxxiij. Ue q̃ prdaris nõne et ipe prdaberis. et Abac. ij. Ue ei q̃ multiplicat nõ sua vsq̃ q̃ aggrauat ꝓ se, dẽsũ lutũ, Nũq̃d nõ repẽte ꝓsurgẽt q̃ mordeant te et suscitabũt lacerãtes te. et bis in rapias erꝭ qz tu spoliasti gẽtes multas. ¶ Secõdo agnus ẽ agnoscẽs. et lõ dr agn⁹ ꝑm Isiõ, ab agnoscẽdo, qz agn⁹ inter innumerabiles greges solo balatu mr̃em agnoscit. Eodẽ mõ xp̃s in cruce posit⁹ cognouit tria gña psonar̃, s. pr̃em mr̃em et crucifixores. Nã pr̃em cognit aiaz suam sibi cõmẽdãdo dr. Pr̃ in manꝰ tuas ꝯmẽdo spm̃ meũ. Matrẽ etiã agnouit de ea curã spẽalẽ habẽdo dicẽs Iohãni. Ecce mater tua. Agnouit etiã crucifixores ꝑ eis orando dicẽs Pr̃ dimitte illis, qz nesciũt q̃d faciũt. Et quia xp̃s in cruce moriẽs boz triũ genez̃ hoim noticiã habuit, lõ ad hui⁹ repñtatiõz in fine cuiuslibet misse ordinatõe ecclie ter dr. Agnus dei, q. d. in ꝓmo. O agn⁹ dei q̃ cognouisti patrẽ tuũ spm̃ tuũ sctm̃ in suis manib⁹ recõmendãdo, rogam⁹ ꝑ tuã innocẽtẽ mortẽ vt dũ dies vltima, vite nr̃e aduenerit miserere nobis, et spm̃ nr̃m ad tuũ accipias refugium. O agnus dei q̃ dilectissimã tuã mr̃em agnouisti de ea spẽalẽ curã habẽdo, et Iohãni recõmẽdãdo, miserere nobis et fac vt dulcissime mr̃is tue ꝑ cib⁹ adiuuemur, atq̃ ab aduersarijs ꝓtocinio ei⁹ liberemur, O agn⁹ dei q̃ inimicos crucifigẽtes te agnouisti, benigne ꝑ eis depcãdo miserere nob⁹ pctõrib⁹ inimicis tuis, vt ꝑ te recõciliati pr̃i tuo nobis tribuat pacẽ et requiẽ sempiternã. ¶ Tertio agn⁹ tot⁹ vtilis ẽ, caro sez ad cibũ pellis ad vsũ varijs, lana ad vestimẽtũ, cornua cũ vngulis ad medicamẽtũ: sic xp̃s fuit nobis ꝑ totũ vtil̃, ꝑ ei⁹ aiam ad viam salutz eterne oñdẽdã, ꝑ sanguinẽ ad gen⁹ humanũ redimẽdũ, ꝑ corꝑ⁹ ad aias fideliũ sb̃ cõsecrato pane nutriẽdũ, ꝑ deitatẽ ad sctõs et electos in celis perfruendum et glorificãdũ Mñ dñs moysi dep̃canti vt se oñderet dicens, Ostende faciẽ tuã et salui erimus. rñdit Exodi. xxxiij. Ostendã tibi oẽ bonũ, i. mittam filiũ meũ vobis. in q̃ est oẽ bonũ, q̃ etiã per passionẽ oẽ bonũ et necessariũ ad salutez mũdo cõmunicauit. Nam ipe ꝑ passionem suã gñaliter omnib⁹ bon⁹. vtilis et necessarius fuit ad salutẽ. Nã oẽ bonũ cõplectit in trib⁹ differẽtijs vicz in mali amotõe, gratie assecutiõe, assecute ꝓmotõe. Nec est bonũ q̃ in hijs trib⁹ differentijs non includat̃, nec est bonũ q̃ extra illud habeatur, qz oia abũdãtissime et copiosissime fluũt de vulneribus saluatoris, ita tñ si sequamur vestigia ei⁹, et ad pticipandũ eadem bona habiles inueniamur. ¶ De primo bono. s. mali amotione dicit Abr. Dẽ gen⁹ venenate malicie et nequicie cordis habitaculo, ꝓpellitur et fugat̃ si ꝑ deuotas meditatiões in cordib⁹ nr̃is serpens ille nõ eneus, sed vere de⁹ erect⁹ fuerit, si em̃ peccatis ꝓfundat⁹ fueris, si vicijs ipulsat⁹, si ad desperatiõz impugnat⁹ fueris. si carnis fragilitas inciauerit, denicz q̃q̃d mali acciderit erige serpentem in cruce cruentatum totũ. et continuo te sentiens liberatum. Nam si ad virtutẽ vnius verbi ꝓlati serpens verus virus euomit et emittit, nõne magis ad fortẽ imaginatiõz dñice passiõis vir⁹ pctĩ euomit et penit⁹ expellit. Unde Berñ. Nihil adeo medicinale est peccatorum, nihil ita interficit peccatum crucifigit vicium. extinguit temptamenta, depellit oẽ genus mali sicut memoria dñice passionis. ¶ Secõm bonũ ꝯsistit in gie assecutiõe, de quo dicit ille egregi⁹ et deuot⁹ doctor Bonauẽ. Nihil ita illuminat ad cognitiõz, nihil ita dilatat ad grarũ actionẽ nihil ita accendit ad dilectionem, nihil ita cogit ad imitatiõz, nihil ita eleuat ad cõtẽplatiõem, nihil ita in aia operatur vniuersalem sanctificationẽ sicut meditatio dñice passionis. Berñ. Qui tam efficax ad curandum vulnera necnon ad purgandũ mẽtz actẽ q̃z vulnerũ ipa xp̃i sedula meditatiõ, nec q̃q̃d tam infirmũ ad mortem qõ nõ mortẽ xp̃i sanet. De tertio assecute gr̃e ꝓmissiõe, dicit iterz Bonauẽ. Hortis o hõ vt de virtute in virtutẽ, de gratia in gratiaz, de amore in amorẽ, de desiderio in desiderijũ, de luce in lucem, de bono in melius ꝓficias et ascendas q̃t⁹ de nullo fractus impedimẽto, quãta potes deuotione pcurras et mediteris dñi passionem. Potissimũ aũt qõ in ꝯsideratiõe dñice passionis cor nostrũ inflãmat penitus et epurit, et ingaudijũ spũale potenter nos rapit et afficit est illud cũ deuote meditamur q̃ illa vehementissima doloris acerbitas quã dulcis ihs amantissimã sentiebat transijt, abijt et recessit, et fructũ eius dulcissimũ possideam⁹, fruemur in eternum. Sic etiam ait apl̃us, Xps resurgens ex mortuis iaz nõ morit̃, mors illi vltra non dñabitur. ¶ Unde legitur in spe

culo hystoriali. Ulin.ll.xxxj.c.xvj.xvij.t.xviij q̄ fuit in epatu Leodij iuuencula q̄dā vita et noīe gratiosa Daria.q̄ ꝓter amorē dñi oēm ornatū ꝓtēpsit. Cui⁹ ꝓmicle dilectōis dei memoria crucis t dñice passiōis fuit. Que dū q̄dā die būficia q̄ xp̄s in carne hūano gñi clemens exhibuit ꝓsideraret tātā ꝓunctōis gtiā tantāq̄ lachrymarū copiā torcular ei⁹ crucis expssa in passiōis ei⁹ memoria adinuenit q̄ vestigia ei⁹ p ecclīam lachryme desup pauimentū coptose defluentis oñdebāt. Un non lōge tpe post bāc ei⁹ visitatōz.nec crucis imagine intueri nec etiā loc̄ nec alios loquētes audire poterat de passiōe xp̄i q̄n ex defectu cordis in extasim laberet. Un vt dolorē alīqn tēperaret.t fluuiū lachrymarū cohiberet.relicta būanitate ad xp̄i diuinitatē t maiestatem animū attollebat vt in ei⁹ impassibilitate respiret cōsolationē. Oz vñ flumis impetū restringere conabat inde mirabiliter maior lachrymarū impet⁹ orlebat. Cū em quadā die ante pascheuen cū tā iminente passiōe xp̄i maiori lachrymaꝝ imbre cū suspirijs t singultibus se cū dño mactare inchoasset. Quidā de sacerdotib⁹ eccl̄ie vt oraret cū silētio t lachrymas cohiberet quasi blāde increpādo hortabat. Illa vero verecūda impassibilitatis sue cōscia egressa clamans ab ecclesia in loco secreto a dño cū lachrymis impetrauit vt predicto sacerdoti oñderet q̄ nō est in boīe lachrymarū impetū cohibere seu retinere quin flante spiritu vehementi fluunt aque. Cuz igitur sacerdos ille eodē die missam celebraret.tanto lachrymarū diluuio submersus ē q̄ spūs eius fere suffocat⁹ ē.vt libū t lintheamina altaris rigaret. Cui post ancilla xp̄i reuertens ac si pñs fuisz.q̄cūq̄ acciderāt sacerdoti retulit dicēs. Nūc inq̄t p experiētiā didicisti q̄ nō est in boīe impetū spiritus austro flante retinere. Ne inquit lachryme mee sunt refectio mea.be sūt mihi panes die ac nocte. quia caput nō affligunt sed mentem pascunt.nullo dolore torquent.sed animā quadā serenitate exhilarant.dum scz per violentiam nō exp torquentur.sed spōte a deo propinant

Tertia pars in qua

tractat de insidiosa machinatōne iudeorū. ibi Uenite mittam⁹ lignuz ꝛc. Scōm Nico. de lyra. In illis ptib⁹.s.orīente est quedā arbor dicta taxus.cuius lignum si minutim inciso fuerit vel in pulueres redactum.in cibo occidit ꝓmedentē.t inde dr toxicum quasi venenū intoxicare.i.veneno inficere. Et de ligno huius arboris intēdebāt ponere in panē t cibū Ieremie.q̄ est figura xp̄i vt eū occiderēt. ne eos āpli⁹ argueret de iniq̄tate. Et cōgrue exponitur de xp̄o.quia lignū crucis iudei volebant mittere in christum qui est panis vite eterne. Cogitauerunt ḡ q̄ si christum crucifigerent penitus eum de memoria hoīm tollerent p supplicij cōtēptibilitatē.t doctrinā eius raderent de terra p supplicij vilitatem. Cuius tū ꝓrium patet.quia ipe crucifixus t mortu⁹ surgens a morte in ꝓ̄lio fidei attulit fructum multū.sic̄ predixit Johan.xij. Nisi granū frumenti cadens in terrā mortuū fuerit ꝛc. Sequit. Tu aūt dñe sabaoth.hebraice princeps exercituū.qui potens es iudicare iuste. t probas renes.i.malas affectiones t corruptas ꝓcupiscentias.t corda.i.cogitatōes.videā vltionē tuā ex eis. Oz cur xp̄s queritvin dictā cū alias p eis rogauerit Luc.xxiij.dicēs Pater dimitte eis.q̄ nesciūt.ꝛc. Dico q̄ hic q̄rit vindictā de obstinatis t nō penitentib⁹. alias rogat pro penitētib⁹.nec hic loq̄t appetitu vindicte sz zelo iustīcie ꝛc. Moraliꝛ p illud lignū mortifex.s.taxi.designat lignuz sancte crucis.q̄ dyabolo mortifex fuit. nob vero salutifex.cum xp̄s in eo mortē dyabolū vincendo occiderit.t hoīem mortuū reuiuificauerit. Quare Sap.xiij. dr. Benedictū lignū p q̄ fit iustīcia. Justū em ē vt iuxta q̄litatē t quantitatē delicti satisfactio fiat.xij.q.ij.fraternitas. Iniuste aūt hō fructū vetitum ab arbore accepit. Sed xp̄s homo factus ꝓpter hominē.iuste arbori fructū vite restituit. Homo delectat⁹ ē in oīi sensu illicite t xp̄s ꝓpter boīem punit⁹ ē in oīi sensu licite De illa iustīcia habet ad Roma.v. Sicut p vnius delictū oēs boīes in cōdemnatōz.sic p vnius iustīciā omnes boīes in iustificationem vite. Fuit etiam congruū.vt quia dyabol⁹ boīem in ligno deceperat t vicerat per lignū fallere tur t vinceret.ꝛm illud Ouidij. Justus vterq̄ fuit.nec est lex eq̄or vlla.q̄z necis artificē arte perire sua. Hoc dicit Ouidius ad cōmēdationē iustīcie duorum regum.quorum vterq̄ tyrannum seu tormenti excogitatorem in ꝓprio artificio primo occidit. Unus pro punitione hominum excogitauit thaurum ereum qui ignitus hominem immissum torqueret.

Feria tertia post Palmarum

Ex cuius clamore mirabilem mugitum daret, ac si thaurus viueret. Quo facto rex vt artificis opus probaret primo eum immisit. Secundus rex quēdā hospitē in magna sterilitate consulentem vicinū suū hospitē mactari ioui, vt sua sol⁹ chare venderet, ⁊ sic iupiter ꝑ illud olocaustū posset placari, quē rex ꝑmo mactauit ⁊ ioui obtulit. Sic iustū fuit vt dyabol⁹ excogitator male deceptōis in ligno ꝑmo ipe arte sua deciperet in ligno. De hac iusticia loqt̄ mgr̄ in. iij. sen. di. xx. reddens rōnē quare xp̄s noluit nos potētia liberare, sz iusticia, iō inqt potentia vincere noluit, qr dyabolus vicio ꝑuersitatis sue amator est potentie, ⁊ desertor oppugnatorqꝫ iusticie in quo homines eū magis imitant̄, q̄ neglecta iusticia potētie magis studēt eiusqꝫ adeptōe letant̄ vl' cupiditate inflāmant̄. Ideoqꝫ placuit deo qd̄ nō potētia, sz iusticia vincēs hoīem erueret, ī q̄ hō imitari eū disceret. Vñ Johānes papa xxij, in clemē. de rel', ⁊ ve. sctōꝝ, c. si dominum, dicit. O digna ⁊ nūqꝫ intermittēda memoria in qua mortē nr̄az recolimus mortuā nostrūqꝫ interitū interijsse, ac lignum viuificum ligno crucis affixum fructū nobis attulisse salutis. Et statim post, O singularis ⁊ admiranda liberalitas. vbi donator venit in donū et datū ē idē penit⁹ cū datore, q̄ꝫ larga ⁊ prodiga largitas cū tribuit q̄s seip̄m. Dedit igitur se nobis in pabulū, vt qr hō ꝑ cibū in mortē corruerat, ꝑ cibū ipe releuaret̄ ad vitā. cecidit hō ꝑ cibū ligni mortiferi, releuat⁹ ē per cibuz ligni vitalis. In illo pepēdit esca mortis in isto vite pependit alimentū. Illius esus meruit lesionem. illius gustus intulit sanitatē, gust⁹ sauciauit, ⁊ gustus sanauit. vide q̄ vñ vuln⁹ ē ortū ꝓdijt ⁊ medela. ⁊ vñ mors subijt exīde vita venit. Dyabol⁹ nāqꝫ hoīem cupiēs secū eternalit̄ mori ⁊ dānari, fructū ligni vetiti toxicauit. vt gustantē inficeret, ⁊ ad mortē vulneraret, gustato etem̄ ab homine fructu ligni vite mortē inuenit. dei clementiam ⁊ misericordiā ꝑdidit, amisit potētiā ⁊ creaturarū omniū dñationē ⁊ p̄sidentiā que omnia fructus ligni sancte crucis restituit ⁊ perfecte sanauit

B Nam xp̄s in cruce moriens tria procurauit, quia,

Pr̄em pacificauit reformās ei⁹ clemētiā.
Dyabolū religauit annihilās ei⁹ potētiā
Hominē nobilitauit dās ei plenā ꝯfidentiā.
Procurāte nāqꝫ dyabolo hō ex inobedientia de ligno vetito fructū sumpsit, ⁊ deū ꝯ se amaricauit, intm̄ q̄ fontē misericordie ⁊ clementie oīno clausit, maledicens homī ⁊ terre ⁊ serpēti, ex cui⁹ suggestiōe hō peccauerat. Josue, xj. Dñi enim sententia fuerat vt pugnarent, scz demōes ꝯ israhel, i. hominem ordinatum ad beatitudinem ⁊ visionem dei, ⁊ nō mererent̄ vllā clementiā. Sed xp̄s in cruce moriēs patris amaritudinem placuit p̄orem ⁊ maiorez clemētiā impetrauit. Exod. xxx. Deprecabit̄ aaron sup cornua ei⁹ altaris, scz semel ꝑ agnū in sanguine q̄ oblatus ē ꝓ pctō, ⁊ placabit super eo in gñatiōibꝫ vr̄is. Expone. Deus pat̄ ꝑ filiū suū expassis brachijs semel moriendo ⁊ sanguinē in redemptōe ꝓpl'i fundendo in ligno crucis oblatum. dep̄catus est ꝓ pctō populi, ⁊ placatus ē sup ꝓpl'o fideli. Figuratur illa placatio facta ꝑ lignum crucis. Exod. xv. ꝑ lignum missum in aquā amarā ⁊ dulcoratam vbi em̄ dr̄ q̄ filij isrl' egressi d̄ mari rubro ambulauerūt per desertū, ⁊ venerunt in marath vbi aq̄ erāt ita amare q̄ ip̄as bibere pre amaritudine non valebant. de q̄ ꝓpl'us cum murmuraret orauit moyses ad dñm, qui ostendit ei lignum, qd̄ cū misisset in aquas in dulcedinē sunt mutate. Exinde aūt venerūt in helim vbi, xij, fontes. ⁊ lxx. palme erant. Sic reuera genus humanū ꝑ pctm̄ lapsum ⁊ egressum d̄ ꝑadiso in amaritudine laborauit, ⁊ ambulauit ꝑ desertū hui⁹ mūdi. ⁊ aque diuine gratie ⁊ clementie in fonte oīs bonitatis ita amaritate erant plene q̄ nemo ex hijs gratiā hauri re poterat donec lignū sancte crucis immissū est in dei filiū. q̄ est fons sapiētie ⁊ diuine bonitatis, ⁊ ipe ꝓ pctis ꝓpl'i precaret̄. tūc viscera miscōie dei patris dulcorata sūt ⁊ aquas dulcissimas sue miscōie ⁊ gratie in redemptiōem ꝓpl'i effudit. Judith. v. A ligno obdulcorata est aqua amara. In signū etiam dulcorationis ⁊ pietatis per lignū crucis affluentis fertur vna pars crucis fuisse de oliua ⁊ forte potius rōne significatōis q̄ꝫ necessitatis. Quia oliua radicē hz amarā ⁊ corticē similiter, fructus tñ eius dulcis est atqꝫ pinguis de q̄ oleum fit, quod est cibꝫ ⁊ medicina, nam vulnera mitigat ⁊ sanat. Sic passio ⁊ mors xp̄i in cruce suscepta in radice. i. causa ꝓpter quā ⁊ ꝑ q̄s ⁊ ꝓ quibꝫ sustinuit amara fuit. Fuit etiā amara in cortice, i. toto corpe. Fructus tñ crucis dulcis et vtilis quia nostra vulnera sanauit ⁊ oleum misericordie nobis largissime impe

trauit. Isa.lvii. Vuore eius sanati sumus, et secut. Ipe pctis multos tulit. et p trāsgressoribus ora uit, vt nō pirent. Ex his trahit documentum q̄ ois q̄ cupit dulcedinē crucis gustare interius in aia, necessario pus exteri⁹ in corpe patitur amara. Gal.v. Qui sūt xp̄i carnē suā crucifixerūt cū vicijs et cōcupiscētijs. Et p̄m glo. h̄ q̄ dicē. cū vicijs refert ad opa. q̄ aūt subdit cū cōcupiscētijs refert ad desideria. Hec aūt crucifixio nihil aliud ē q̄ motuū et ꝓcupiscētiarū carnaliū repressio, in tm q̄ p eas caro et sensualitas p passiones talit ordinēt q̄ nūq̄ vsū et iudicium rōis impediāt. Et Scdo p lignū crucis dyabolū ligauit, et, Diabol⁹ nāq̄ tā potēs erat aūt xp̄i morte q̄ hoiem tēptare poterat et vincere, q⁹ ppetrato pctō hō se fecit seruū dyaboli, seru⁹ aūt ē in ptāte dñi sui et ligat⁹ vincul⁹ eius. Sz xp̄s in ligno crucis mortē do hoiem a vinculis dyaboli liberauit. Vñ mgr. iij. sen. dist. xx. Incideram⁹ em in ꝓncipē hui⁹ seculi q̄ se durius adā et seruū fecit. cepitq̄ nos quasi vernaculos, i. emptitios possidere, sz redēptor nr captiuatori nostro tetēdit muscipulā crucem suā, et posuit ei q̄si escā sāguinē suū. Vñ ergo dyabol⁹ nos tenebat deletū ē sanguie suo, nō em tenebat nos nisi vincul⁹ pctō⁹ nostro⁹ illa erant catbene captiuo⁹. Fecit nanq̄ deus aduersariū ita timidum et imbecillez p lignū crucis q̄ merito passionis nullo mō crucis signum audeat appropinquare, nec signatū ledere. Figurat Ezech.ix. vbi dr q̄ Ezechiel vidit septem viros babentes gladios in manibus suis, q̄ trāsierūt p mediū ibrlm, et oēs quos inuenerūt nō signatos signo thau interfecerūt, sed signatos non leserunt. Viri isti signāt demones, q̄ pmittente deo nō signatos xp̄i signo habēt et possūt tēptare et ledere gladijs tēptationū et pctōrum, sed signatos fugiunt et timēt. Vñ Aug. sup Joh. Signū crucis a nobis expellit exterminatorē si cor nām xp̄m habeat inhabitatorē. Ratione huius ꝓtitis fertur vna ps crucis fuisse de cedro q̄ est lignū magne soliditatis et duricie. ita q̄ a vermibus nunq̄ corroditur vel cassatur. Est arbor etiā ceteris altissima, odore iocundissima cui⁹ odor fugat oia venenosa. Et pulcerrima quia vtrorē nūq̄ pdit, fructu suauissima, et in medicina vtilissima, et in libano p̄m Isti. Hec arbor est crux q̄ vere est altissima et excellentissima dignitate, altitudo cedroꝝ arboris ei⁹. Amos. ij. Est pulcerrima, quia, s. sanguine xp̄i pcurata, et illa fructū dulcē. scz deitatis portauit q̄ triplicis ē saporis, scz aīe corporis et deitatis, q̄ dulcis deuotis et sapidus inuenit. Fruct⁹ ei⁹ dulcis gutturi meo. Can. vij. Ista em distillauit gūmi p̄ciosū, i. sāguinē ip̄i⁹ xp̄i, q̄ p certo si liber ꝓscie nre vnct⁹ et linitus fuerit nūq̄ a tineis viciorū et pctōrū corrodet, nec vetustate male consuetudinis ꝓsumetur. quia liquor veri sanguinis sume ē medicinalis cōtra infirmitates oim pctōrū. Hā odor ei⁹. i. memoria vel etiā vmbra fugat venenosa oia, i. signatio et inuocatio ei⁹ fugat dēmones. Vñ ps. Virtutē bui⁹ signi ꝓsiderās inuocauit deū vt mereret eius virtutis pticeps fieri dicens. Fac mecū signū in bono. vt videant qui oderūt me, i. demones et confundant. Unde de inuentōne sancte crucis legitur q̄ dū crux ab Helena q̄sita ibrlm fuerat, et p iudā iudeū mōstrata, dyabolus in aere vociferauit dicens. O iuda q̄d feciste ꝓrium iude. Ille ei me suadente xp̄m tradidit, tu vero dñi crucez ostendisti, p illum multorū aīas lucrat⁹ eram et te aūt multas amittam. Per illū in pl̄o regnabā, p crucē vo quā ostendisti eiectar ab oibus pl̄is. Qualiter aūt demōes crucē fugiāt et odiant diuersis patet exemplis. Debet ḡ se hō sēp signare signo crucis firma fide in memoria passionis et securus ab aduersario stabit. Tertio xp̄s hoiem p crucē nobilitauit dans homini plenam ꝓfidentiā. In statu nāq̄ innocētie hoi data fuit dñatio et ꝓfidentia sup oia viuentia sup terrā. Gen. i. Dominamini piscib⁹ maris. Hodie xp̄s in ligno crucis ī humanitate mortiens et dyabolū triumphās naturā humanā dignificauit et vltra angelicam locauit in plenam presidentiā. q⁹ iustum ē vt quāto xp̄s se in humana natura humiliauit tanto etiā exaltaret in dignitate, sed ipe inclinauit se in cruce vltra omnē differentiā entis in maximā miseriā, licz nō in culpā. Ideo dignū fuit vt etiā vltra oem differentiā entis etiam angelicā naturā exaltaret ad gloriā et plenā oim ꝓsidentiā, vñ Dat. xxviij. Data ē mihi ois potestas in celo et in terra. Hec solum naturā humanā susceptā mira gratia vnionis sublimauit, sed etiā in spem oēm hoiem in gti am meritī et cōprehēsionis gl̄iam exaltauit. Hoc patet in virgine gloriosa, q̄ gra cōphensionis etiā pcellit oēs choros angelorū. Quare in eius laudē canit eccl̄ia. Exaltata est sancta dei genitrix super choros angelorum. Est

Feria tertia post Palmarum

etiã regina ⁊ dña angelo⁊. In signũ bul⁹ excellẽtis dignitatis bũane nature angel⁹ q̃ añ aduẽtũ xp̃i se p̃misit ab boĩe adorari, vt patet Beñ. xvij. post incarnatõz xp̃i nõ p̃misit, ⁊ volentẽ eũ adorare increpauit dicẽs. Uidẽ ne feceris conserus⁹ tu⁹ sũ ⁊ fratr⁹ tuo⁹ bũtiũ testimoniũz ihu Apoc. xix. Quia ḡ hec potẽtia ⁊ dignitas cõfirmata ẽ in ligno crucis p̃ xp̃m merito dicit Apoc. xxij. Ptãs eo⁹ ẽ a ligno vite. Et Sz occurrũt hĩ duo q̃sita merito mouẽda. Prio an bõ angelũ dignitate p̃cellat, vel ecõuerso. Et videt q̃ bõ sit nobilior ex tã dictis. Etiã auctoritate bti Aug. q̃ dicit, q̃ mente humana solus deus est maior. Itẽ rõne pbat. In omni gñe id qđ tenet rõnẽ finis est nobilius, sed in genere creaturarũ bõ tenet rõnem finis ⁊ nõ angelus, ḡ. Remigius ⁊ pbs dicunt, q̃ nos sumus finis oĩm qđammodo que sunt, qđ non dz de angelo. Confirmatur, maior ẽ q̃ recumbit cẽ q̃ mistrat, teste dño Lu. xij. Sz angel⁹ mistrat boi Hebreo. j. Omnes sunt administratores spũs. Contra, spũale nobilius ⁊ dignius est corpali, ⁊ incorruptibile ⁊ immortale corruptibili ⁊ mortali, sed angel⁹ ẽ spũalis incorruptibilis ⁊ ĩmortalis, bõ aũt non, ḡ ⁊c. Bonauen. in. ij. dis. j. rñdet q̃ de angelo ⁊ bomine possum⁹ loq̃ dupliciter, vel p cõparatiõez ad finẽ ad quẽ sũt. vel quãtũ ad nature dignitatẽ. Si pmo mõ sic sũt pares, q⁹ ad eundem finẽ, s. ad eternã beatitudinez immediate ordinantur, nec sic angel⁹ ppter hominem, nec ecõuerso, tñ sicut lex charitatis facit in mẽbris corpalibz ⁊ pciuibz ciuitatis q̃ vnũ mẽbrum seruit alteri, vt pes portat se ⁊ oculũ, ⁊ oculus videt sibi ⁊ pedi, ⁊ in ciuibz terrene ciuitatis silr ꝓtingit. Ita intelligendũ ẽ de boĩez angelo q̃ sũt ciues supne ciuitatis. Quia em̃ bõ hz habilitatẽ ad labendũ ⁊ possibilitatẽ ad resurgendũ, angelus ꝓo stans perpetuitatẽ in stãdo, cadens impossibilitatẽ in resurgendo. Jõ angelus stans sustentat hominis infirmitatem, ⁊ bõ resurgens reparat ruinã angelicaz. Ideo qđammõ angelus ppter hominẽ et qđammõ econuerso. Et ideo ad hoc pares sunt. Si vero loquamur quantũ ad nature dignitatẽ, sic angel⁹ melior ẽ boĩe ⁊ supior in gradu ꝓsistit. Si obĵceres q̃ xp̃s ⁊ beata virgo qui sunt optimi in genere humano meliores sũt optimis in genere angelico, ḡ homo simpliciter melior est. Dicendũ q̃ hoc nõ est rõne nature, sed mltiplicis gratie superadditẽ. Ad auctoritatẽ ĩrlam q̃ nihil cadit mediũ inter mentẽ ⁊ deũ. Dom ẽ. Quaut est medium fm dignitatẽ nature vel fm causalitatem influentie. Primo mõ cadit mediũ, scõo mõ nõ. Nam deus immediate influit in mentẽ, ⁊ ipa mens immediate a pma veritate informat. De scõo rõne finis dom q̃ aliquid est ppter qđ res est, aut ad supplendam indigentiã sicut domus ppter hoiem, ⁊ calce⁹ ppter pedẽ. Aut ad suscipiendã eius influentiam. sicut homo ppter deum, qđ vltimo mõ habet rõnem finis nobilius ẽ, qđ primo modo non. Quia em̃ homo omnibus indiget, angelus nullo nisi deo. ideo omnia ppter hoiem. non oĩa ppter angelum. In cui⁹ rei signum angel⁹ ꝓditus est in principio, homo ꝓo in die sexto. Qđ obĵcitur de ministerio intelligit dupl̃r. Aut ppter se alicui ministrat, sic̃ regi ⁊ dño, ⁊ talis est nobilior. Aut ppter aliũ, sicut si ministrat miles gratiõi regis, talis non est nobilior. Sic angel⁹ ministrat homini ppter deũ, sicut dues pauperi, ⁊ fortis egrotanti. Fz Quaritur secundo vtruz deus magis diligat hominem q̃ angelum. Rñ deo fm Bonauen. dis. xxxiij. tertiũ. q̃ deuz diligere magis vel minus creaturam rationalem est fm duplicem effectum. Duplex em̃ est effectus. s. cõditõis ⁊ effect⁹ repatõis. Primo effectu magis diligit vel dilexit angelũ. quia ipz in melioribz naturalibz cõdidit. Secundo vero effectu magis dilexit hominem. q⁹ redemit hominẽ angelũ ꝓo nõ. Si aũt vlterius q̃rit̃ que istaz dilectionũ magis excedat. Dicendum est q̃ de excessu dilectõis dupliciter est loquẽdũ, aut vt nũc, vel simpliciter siue fm statũ p̃sentẽ siue fm statũ finalẽ. Si pmo mõ sic dilectio ad angelos magis excedit. Si secũdo mõ tũc excedit dilectio ad homines. de pluribus enim habebit bõ i futuro vnde magis gratus existat deo q̃ angel⁹, tũ ppter bñficiũ incarnatõis. tũ ppter bñficiũ redẽptõis tũ ppter bñficiũ eminẽtis glorificatõis i vtro q̃ sexu, s. xp̃o ⁊ beata ꝑgine, quos sup omnes angelos exaltauit.

Feria quarta post palmaz

Domine quis cre

B

dit auditui nostro. Isa. liij. Pbs. j. metha. dicit, q̃ ad sapientẽ ⁊ ad docere volentẽ ptinet omnia scire ⁊ posse causas reddere eoz q̃ scit, quia. j. phiĩ. ⁊ ũ. metha. dicit. Tunc em̃ vnumqõq̃ scire arbi

tramur cū causas el⁹ cognoscim⁹. Quia autē fides xp̄iane religiōis ē tā ardua sublimis et difficil' q̄ p cās t rōnes pfecte nequeat pbari vel oñdi. iō firmit̄ credēda t simplr ꝓfitēda est. vt hr extra de sū. tri. ca. firmit̄. in tex. t glos. Nullus nāq; nimis curiose cās t rōnes p̄rere debet fidei. qr nō oim rō reddi pt. ff. de leg. lo. l. nō oim. Jō imperator Justinian⁹. vt hr C. de sū. trī. l. nemo. phibuit q̄ deīceps nemo cuiuscūq; ꝓditōis extiterit publice nec etiā p uate de dei ꝓtrectet t disputet vel in dubiū reuocet q̄ a sctis p̄lib⁹ iuxta apostolicas expositiones t institutа sctōr⁹ patr⁹ diffinita noscūt. nisi fiat cā addiscēdi in scolis. qr de singul' nō nō ē inutile dubitare ꝼm Arest. vel etiā cāvincēdi hereticos. Ūñ Maxim⁹ in ꝼmōe pluri⁹ martyr⁹ dic̄. Nouerim⁹ itaq; q̄ nō sine magno discrimine de religiōis ꝟitate disputam⁹ quā tantor⁹ sāguine ꝓfirmatā videmus. Isaias ḡ in spū cogitās altitudinē t profunditatē fidei xp̄iane religionis. fragilitatēq; humane capacitatis. de reuelatis sibi t nō p̄bendis dixit dño. Dñe q̄s credidit auditui nr̄o. Sed querit̄. vtrū fides xp̄ianor⁹ sit nobilior⁹ t certior⁹ oim sectaruz. Ad qō rñdendū notare debem⁹ ꝼm ph̄m. ñ. poli. i p̄in. q̄ tria sunt que factūt dictū alicui⁹ credibile q̄uis ñ demōstratiue loq̄t. s. prudētia. virt⁹ t benuolentia. Cui⁹ rō ē ꝼm eū. qr ꝓpter oppositа illorū discredim⁹ alicui nō demōstratiue loq̄nti. vicz. aut ꝓpter imprudentiā. qr reputam⁹ eū ignaz aut ꝓpter malicīā. qr q̄uis vez sciat t ñ est amic⁹ veritat̄ t iusticie ei nō credit̄. aut ꝓpter defectū benuolētie. qr in cāu lz sit prudēs et virtuosus. nō tñ reputam⁹ eum benuolum q̄ velit cōsulere id qō nobis ꝓueniens ē. Hz q̄ illa tria cōcurrunt in aliquo. q̄ scz reputamus cum prudentem. virtuosū t nobis benuolū. tunc absq; dubio credimus dictis eius q̄uis ea non demonstret. Sic doctor noster xp̄s veniens in hūc mūdū psuadere. p̄dicare. t fidem docere. dicta sua sciētissime nō demōstrauit. t iō doctrina sua non vocat̄ scientia sz fides. Sunt tñ dicta sua nihilominus credibilia p tres predictas rōnes. Tū quia vigult in eo prudentia cum esset sapientia dei patris Lu. ij. Mirabantur super prudentia t rīsis eius. Virtus quia doctrina eius in virtutibus moralib⁹ trāscēdit oēm aliā sectā. Hā dato q̄ aliqua secta alia ꝓtineat aliq̄d honestat̄ fidei tñ nr̄a hoc idē ꝓtinet t ampli⁹. t qō docuit fecit. Actuū. j. Cepit ih̄s facere t docere. Et ideo Marci. vij. dicit̄. Bene omnia fecit. Benuolentia ad nos. quia dilexit nos t lauit nos a peccatis nostris in sanguine suo. Apo. j. Et ideo signanter dicit de xp̄o p̄s. Testimonia tua credibilia facta sunt nimis. De honestate etiaz fidei nostre dicit Albumasar li. j. ꝓiunctionū. differentia. iij. q̄ lex xp̄ianor⁹ veritates affirmat difficiles ad imaginandū t sup humanā noticiā transgredientes. Ipse nāq; Albumasar describit omnes sectas vbi supra ꝼm cursū planetarū t ꝓpletates eorum. Nā cū sint q̄nq; planete p̄ter lumiaria magna. t inter eos q̄daz sūt boni t fortunati vt iupiter t venus q̄dā maliuoli t infortunati vt saturnus t mars. q̄dam medij vt mercur⁹ q̄ est bonus cū bono. mal⁹ cū malo. Nō inter bonos iupiter p̄cellit cū vtriq; sint fortunati. Et fortuna duplex est. Una p̄sentis vite q̄ est transitoria. t illam significat venus. cuius p̄rīū est significare sup ludos leticiā delectatiōnē t pspitatē tpalē in pūti. Alia est fortuna futuri seculi q̄ est eterna. t sup illā hz significare iupiter sicut super p̄lationes t regna. religiones t sectas ad futurum disponentes.

Qnia igitur sex sunt planete p̄ter lunē q̄bus ꝓtingit ipm cōiungi. ideo sunt sex secte p̄ncipales in mūdo q̄rū significer est iupiter. eo q̄ cū diuersis planetis coniungit̄. Primo ergo ꝼm Albumasar vbi p̄ius. si iupiter cōpleteratur saturno significat sectam hebreor⁹ quā ipe vocat iudalsmum cuius causā assignat. qr sicut saturnus p̄mus est in ordine planetarū ita secta hebreor⁹ supior est t prima omniū aliarū. Et sicut saturn⁹ nō ꝓplectit̄ nec ꝓiungitur cū aliq̄ planeta. sz oēs cū ipo. t hoc ꝓpter tarditatē sui mot⁹ respectu alior⁹. ipe em̄ omnes p̄cedit etiā ph̄os. vt pbat Aug. li. xviij. de ciui. dei. quia ꝓphete p̄cesserūt t chaldeorum t egiptior⁹ ph̄os. Et sicut omnis planeta cōiungit̄ ei. s. saturno. ita oīs secta posterior aliq̄d vestigiū capit de ea. t ipa de nulla. Si ꝼo iupiter ꝓiungitur cum marte. t si mars applicatur ei. tunc significat sectam chaldeor⁹ adorātiū ignē. de cuius natura est mars effectiue De qua secta est Abraā ereptus. dicente dño ad eū Ego⁹. xv. Qui eduxi te de vr chaldeorū. Si vero iupiter cōiungat̄ soli significat sectā egiptior⁹ solē adorantiū. Unde ille phutifar cuius filiā duxit Joseph erat sacerdos elyopoleos. id est solis. Si vero iupiter ꝓiungit̄

Feria tertia post Palmarum

veneri significat sectā saracenoꝝ. vl' magꝭ aga
renoꝝ. qꝛ ab agar ꝛ ismaele quā sectā colit ma
chomet⁹ anno ab incarnatōne dñi. ccccccxxj.
Et illa secta tota dꝛ venerea ꝛ voluptuosa. in
tm̄ ꝙ ille licētiauit sodomiticū ꝯ naturā. sicut
dicit Eustachi⁹. vij. ethi. ꝯmēto. ix. Et lꝫ ma-
chomet⁹ hāc legē reliq̄rit in scriptꝭ in libro q̄
dꝛ alcoran⁹. tñ illa secta lōge añ xp̄i aduentū
habebat̄ in vsu hoīm sic dic̄ Ouidi⁹ q̄ fuit añ
xp̄m ꝛ in tp̄e xp̄i. iij. li. de vetula. Vñ sic ī hac
lege ait. in q̄ si liceāt q̄cūq̄ licere putēt̄ scripta
lꝫ nōdū sup̄ h̄ lex inueniat̄. ꝛ h̄ machomet⁹ lō
ge p⁹ ad. ccccccxxj. ānos p̄dicauit. Si vo iupi
ter ꝯiungit̄ mercurio significat sectā xp̄ianā. ī
qua s̄m eū occultatio ē grauitas ꝛ labor. Cu
ius cā ē. nā mercuri⁹ inter ceteros hꝫ significa
tiōꝫ sup̄ libros diuinos ꝛ oracula ꝓphetaꝝ q̄-
rū testimonio hec lex ꝯfirmat̄. Itē respectu ali
orū planetaꝝ hꝫ motū tā variū ꝛ tā difficilem
ad imaginandū. Et iō merito significat illā le
gem que veritates affirmat difficiles ad ima
ginādū. ꝛ sup̄ humanā noticiā exñtes ꝯtinet.
sicut lex xp̄i facit. ꝛ hui⁹ significator ē mercuri
us ꝓpter hmōi cās ꝛ p̄cipue in virgine exñs
cū Joue. In virgine em̄ hꝫ mercuri⁹ oēm dig
nitatē. s. domū exaltationū. triplicē faciē ꝛ ter
minū. ꝛ iō hec lex nascit̄. Vñ albumasar. v. li.
maioris introductorij dic̄. ꝙ oēs antiq̄ iudei
chaldei ꝛ babilonij docuerunt ꝙ in p̄ma fa-
cie virginis ascēdet virgo mundissima nutri
tura pueꝝ in terra hebreoꝝ. Si vero iungat̄
iupiter cum luna erit lex vltima que oēs le-
ges alias p̄turbabit. vnde dicit ꝙ erit muta-
tio ꝛ corruptio fidei ex illa lege. ꝛ maxime per
artē magicā ꝛ nigromantiā q̄s luna significat
Sed quia luna miro mō in zodyaco ꝛ festinā
ter p̄mutat̄ de triplicitate in triplicitatē. iō nō
p̄manebit lex illa. nec durabit diu sicut dicit
Albumasar. ꝛ estimatur a sapientibus ꝙ erit
lex anti xp̄i. Scd̄m ergo p̄dicta potest deter-
minari aduentus xp̄i sub Albumasar. Vnde
ip̄e determinat tēp⁹ cuiuslibet secte. Sectam
machometi ꝓbat ñ posse durare vltra. ccccc l-
xxxxiij. annos solares. ꝛ sic finis isti⁹ secte fu-
isset anno dñi. M. cccxviij. Secundo no-
ta s̄m Ouidiū in. iij. li. de vetula. vel de muta
tiōe vite Ouidij ꝙ magna ꝛ fere maxima con
iunctio saturni ꝛ iouis fuit anno. xxiiij. Augu
sti cesaris. que significauit ꝓphetam esse nasci
turū de virgine post annos sex a tempore isto
ita ꝙ christi natiuitas s̄m ipsum fuit āno. xxx.
augusti Nec obstat ꝙ q̄nq̄ legitur xp̄m natū
xlij. anno cesaris s̄m ꝙ dicit Orosius de or-
mesta mundi li. vij. Nā controuersia illa sol-
uitur ꝯputādo a morte filij. et tūc xp̄s nat⁹ ē.
xlij. āno sꝫ. xij. ānis regnū acq̄siuit bellādo Jō
non dꝛ proprie regnasse sed bellasse. Habuit
em̄ quinq̄ bella quoꝝ vltimū fuit apud acon
in quo deuicit cleopatram ꝛ anthonium. ꝛ q̄e
uit regnum suū in pace. ꝛ ex tūc computando
cleopatram ꝛ anthoniū. iij. anno natus ē xp̄s
Dicit eī Ouidi⁹ metrice sic. Vna quidē talis
felici tp̄e nup̄. Absq̄ maris coitu de virgine
cuius habetur. Typus vbi mercurij vis mul
tiplicatur. Vnde notandum ꝙ prima facies
virginis tunc ascendebat. ex quo fuit illa con
iunctio. vj. anno ante christi natiuitatē. Vnd̄
medi⁹ mot⁹ saturni ꝛ iouis erat per. vj. ānos
v. dies. ꝛ horas. x. ꝛ. lvj. minuta. et petit Oui-
dius ꝙ possit viuere ꝛ videre sectā illā. Et de
scribit virginē et ei⁹ laudē sic. O virgo felix. o
virgo signata p̄ stellas. Vt spica viret q̄s det
mihi viuere tantū. ꝙ possem lauduꝫ fore p̄co
tuaꝝ. Nā nisi fores ibi nō eligeret te. Hic de
us om̄ipotēs vt carnē sumeret ex te. Quantū
nūc ad cōtinuationē epistole seu lectōis. heri
dictū fuit qualiter xp̄i passio ꝓphetice denun-
ciabat̄. hodie magis proprie de passionis ig
nominia ꝛ turpitudine tractatur. Et s̄m hoc
tres sunt partes lectōis.

In p̄ma notat̄ passionis xp̄i altitudo virtuo-
sa. in principio

In scd̄a passionis turpitudo ignominiosa.
ibi. Et non est ei species

In tertia passionis plenitudo fructuosa. ibi.
Ip̄e aūt vulneratus est.

Quantū ad primam

partē dicit̄. In diebꝫ illis. s. q̄n Isaias ꝓphe-
tauit ꝛ dixit. Dñe de⁹ eterne. q̄s credidit au-
ditui nr̄o. i. quis credidit misterio incarnatio
nis ꝛ maxime passionis xp̄i q̄d nos sp̄ūsanc-
to renelante audiuimus ꝛ intelleximus. ꝛ lo-
quitur in p̄sona oīm ꝓphetaꝝ loquētiū de xp̄i
incarnatōe et passione. q. d. Negociū illud e-
rit ita arduū ꝙ pauci credent q̄d satis mō pꝫ
quia pauci fideles credentes in cōpatōne ad
non credentes. imo q̄d magis est flendū pau
ci fideles auditui ꝓphetarū de misterio passi
onis tractantiū credunt credulitate dilectio-
nis compassionis et operationis. Quare sub

infert, et brachiū dñi, s. eterni patris filij cui reuelatū ē, q. d. pauci ei⁹ ꝑtus, dignitas ⁊ potestas reuelata est ꝙ credant credulitate perfecta, ſm q̄z brachiū ascendet crucē patibulū, sicut virgultū se dilatādo p fidei multiplicationem, vel brachioꝝ in cruce extensionem. Et ascendet sicut radix, quia ꝛ in terra radix sit despecta ⁊ in terra absconsa, tñ de ea tota altitudo ⁊ pulchritudo arboris surgit. Sic ex xp̄o surrexit tota pulcritudo, lōgitudo, ⁊ latitudo sancte ecclesie. Hec etiā ascendit de terra sitienti, i. synagoga iudeoꝝ q̄ tunc erat sine humore gratie, sitiens tm̄m̄ō tpalia ⁊ terrena.

Moraliter est notandum ꝙ vt videm⁹ ꝙ qui aliquid vult notificare incognitum p aliquod magis notum monstrat ⁊ probat. In cognitōe em̄ nr̄a innata ē via a notioribus ad notiora nature, transire a sensibilibus ad intelligibilia, i. philsi. Que em̄ vidim⁹ ⁊ audiuimus scimus. De hijs etiā q̄libet testificari potest, vt habetur de testib⁹, cū cām. Etiam si alicꝫs esset mutus, dum tñ audiat ⁊ scire sciat bene testaꝫ. C. qui testamenta facere possunt vel non. i. discretis. In signū huius discipuli xp̄i dixerunt principib⁹ ⁊ magistratib⁹ tēpli, ꝓhibentib⁹ ne loquerentur neq̄ docerent in nomine ihu. Non em̄ possum⁹ ea q̄ audiuimus ⁊ vidimus nō loqui. Actuū. iiij. Ad ꝓpositū isaias cū a teste infallibili, s. spūsā cto audiuit mysteria incarnatōis ⁊ q̄ dei filius in carne ⁊ p carnē oparī deberet, a ꝓncipio vsq̄ in finē testificari potuit, ⁊ vt ea discreti⁹ caperemus credēdo sensibili ⁊ magis noto exemplo in scriptis suis in virgulto ⁊ radice notificauit. Xps enim tuxta tres status vite sue, s. in vtero virginis, extra vterū, et post passionē virgulto compaꝫ ꝓpter tres partes eius, fuit em̄ quasi

Radix in vtero matris
Stipes in ligno crucis
Fructus in virtute passionis

De ꝓmo Apoc. xxii. Ego sum radix ⁊ genus Dauid. Maz sicut radix occultaꝫ in terra nec cernitur aliqua pulchritudo ei⁹ donec egrediaꝫ. Sic dei filius in terra benedicta vteri virginalis nouē mēsib⁹ latebat absconditus. nec oculis humanis videbaꝫ, nō minus tamē p̄fectus deus ⁊ verus hō ⁊ pfectus ab ipso momēto ꝯceptōis ⁊ vnionis dei ⁊ hois. Et scōz mgr̄m. iij. sniarum, dist. iij. c. v. Membrorum illius dñici corpis distinctio adeo tenuis erat et parua, vt humano visui vix posset subijci. Dic em̄ puerulus tenerrimus, licet fuerit in vtero absconditus ⁊ puus, in virtute pulchritudine sapie ⁊ potestate tñ fuit pfectus. Sed queriꝫ si puulus xp̄s habuit ab instanti conceptionis oēm sapientiā ⁊ potentiā, quare dr Lu. ii. Puer ihesus ꝓficiebat etate ⁊ sapientia. Dico ſm doctores ⁊ Nico. de lyra, ꝙ in corpore christi fuit augmētum reale quantitatis, sed in anima eius non fuit augmentum reale gratie virtutis vel sapientie, quia plenitu dinē omnē habuit ab instanti conceptionis. Sed q̄tum ad ostensionē in effectu magis apparebat ſm ꝙ crescebat et ſm ꝙ volebat. Quantū etiaz ad sapiam ei⁹ dicūt q̄dam ꝙ in xp̄o duplex erat sapientia. Una diuina, ⁊ hec non potuit augeri vel diminui, cū necessario sit infinita. Alia humana ⁊ hec ponitur duplex in xp̄o. Una habitualis, ⁊ illa in xp̄o nō fuit augmentata, quia ab instanti cōceptōis habuit plenitudinē sapiē tie quāta pōt cōferri nature humane. Alia experimentalis que accipitur p operationē sensuum. Et ſm hoc dicunt aliq̄ ꝙ in xp̄o fuit eius dē nature cū alijs hominib⁹. Et ideo cum nō sit ponendus ociosus, in eo habuit operatiōz abstrahendi species intelligibiles a fantasmatibus, ⁊ ille species recipiebant in intellectu possibili eius. ⁊ sic pficit tali sapientia. Dū ergo puulū potētissimū et sapientissimū desiderabant sancti patres in terra apparere duz in materno vtero clauderet absconsus dicentes Isaie. xlv. Rorate celi desup ⁊ nubes pluant iustū aptatur terra ⁊ germinet saluatorez id est virgo benedicta pariet ⁊ germinet saluatorē. Et sequit statim post. Vere tu es deus absconditus, sed vbi, in terra sitienti, i. ꝙgie caritate inflāmata, sine humore virilis semis vel carnalitatis, sed virtute spūssancti tanq̄z rore celesti fecundata ⁊c. Scōo xp̄s cōpaꝫ stipiti, quādo in ligno crucis expānsis manibus erigebaꝫ. Isa. lxv. Expandi man⁹ meas tota die ad pplm incredulū. Mavt dic̄ phs in lib. de plantis. Due sunt cause quare rami in arboribus extenduntur. Una materialis, scz humor vnctuosus abundans in planta. Scōa formalis ē calor sol' fortiter trahens et constringens, q̄b⁹ ꝙcurrētib⁹ in ligno raritatem habente hincinde ramus causaꝫ ꝙducitur. Sic etiā ꝙ dei filius in arbore crucis i modum ramorū brachia expandit, fuit immensa

Feria quarta post Palmarū

pietas ⁊ miscōia filij dei se volūtarie offerentis ⁊ pris celestis nimia charitas q̄ traxit filiū ad ℞ vt pri obediret. Ephe.ij. ppt nimiā charitatē suā q̄ dilexit nos de⁹ cū essem⁹ mortui peccatis cōuiuificauit nos xp̄o. Hec pietas filij ⁊ charitas pris pponit nobis in figura Genes. xxij. in immolatōe Isaac quē pr̄ su⁹ abraā ferenti amore dilexit, cū eēt vnigenit⁹ fili⁹ ei⁹ ⁊ i senectute genit⁹. De⁹ nāq; volēs eū tēptare an diligeret eū dixit ei. Tolle filiū tuū vnigenitū quē diligis Isaac, ⁊ offer illū sup vnū montiū quē mōstrauero tibi in olocaustū. Hec figura diligēter ꝓsiderata mirabilē repñtat ⁊ stupendā tēptatōz, sz si signatū fuerit declaratū mirabiliorē inuentio repñtatōz, dicē igit. Tolle supplete tu, nō p alīū, sz p telp̄m, filiū, nō bouē vl̄ asinū tuū nō alienū, nō vnū de mīr̄is, sz vnigenitū, nō istū quē odis sz quē diligis Isaac. tāq; in senectute genitū, ⁊ tibi p mūere ⁊ p miraculo datū. Josephus dicit q̄ iste puer ad fauorē et amorē suos pentes ꝓuocabat, qr in oī ꝓtute⁹ religiōe pentū solicitudinē habebat Isaac, in q̄ bñdictōis pmissio, vñ si ille occideret tota spes pmissiōis frustrarer. Et vade in terrā visiōis, q.d. Nolo q̄ impetu eaz imoles sz paulatim filiū tuū deducas. Quis em̄ doloreż animi eius ad plenum posset enarrare. vnde p tres dies ip̄um continue videns eiq; colloq̄t cibū cū ipo sumit, ⁊ in sinu suo dormiuit ⁊ tn illū offerre debebat. Unde dicit. Et offeres illū ibi in olocaustū, q̄ōr totū incensuz, vt nihil de eo remaneat, nec etiā os ad solaciū patris. Sup vnū montiū quē mōstrauero tibi. Ō fecit abraaz, de nocte consurgens strauit asinū suū, ⁊ prepauit necessaria olocausti, nemini em̄ voluit indicare ne, s. retraberet, et sic non pareret precepto dei. Quid factum ē tertia die vidit montem pcul ⁊ relictis iuuenib⁹ quos secū duxerat cū asino, imposuit ligna super Isaac accipiens gladiū ⁊ ignē. ascendit solūmō cum eo, ⁊ cū sic irent ait Isaac ad patrem. Ecce ignis ⁊ ligna vbi est victima olocausti. O de⁹ quō tūc fuit pr̄no cordi q̄n tal' puer sic dulciter ip̄m alloq̄t quem in proximo voluit immolare. Cui pr̄ ait. De⁹ puidebit sibi victimā fili mi. Et sic strauit arā ⁊ disponēs ligna ignē adhibuit. ⁊ ꝑm Josephū ait ad puerum. O puer quē innumeris votis optaui, suscep-tūq; diligentissime aluī, in q̄ me felicē arbitrabar cū me videre ad plenioreē etatē peuenire vt morient mei relinquere successoreē. Quia ē ex voluntate dei factus sum pr̄ tuus ex volūta-te si⁹ dei te deponā eo q̄ ipe dignat te accipe in odorē suauitatis ⁊ sicut fuit mirabil' ingressus tuus in mūdū, ita ⁊ mirabilis sit egressus. Nō enim iudicauit te deus egritudie seu bello vel passione humana finire vitam tuā sz cū oꝛōnibus ⁊ sacrificio ad se aīam tuā reuocare. Erit ipe de cetero mei curā gerens senectutē q; regens, cuius gr̄a maxime te nutriebā. hec nunc deus de te precepit. Quid ad hoc Isaac dixit, ait Josephus q̄ libenter sermonē patris accepit, ⁊ ait. Quia iniustū esset vt natus fuissem si dei ⁊ patris iudicium refutarem, aut ūme monstrarē amboz voluntatib⁹ ꝑparatus, q̄n solo liceret patre id volente iniustū essz nō obedire. hec dicens accessit ad aram pariter ⁊ ad mortē. Abraam igit accepto gladio vt filium imolaret, reuocauit deus ꝓceptum p angelū dicēs. Ne extendas manū tuā in puerū nūc cognoui q̄ timeas dn̄m. Nō em̄ sitiebat dn̄s pueri sanguinē, sed vt sciret quō abraam timeret dn̄m. Et vidit post tergum arietē inter vepres berentē cornib⁹, quē assumens obtulit olocaustū p filio. Hec hystoria congrue exponit charitatez dei patris ⁊ pietatē eius filij. Nam p abraam recipio deū pr̄em, ⁊ p isaac dei filiū ih̄m xp̄m, quē innata charitas nō solū tēptauit sed etiā ꝓpulit p salute humani generis imolari, ⁊ expansis manib⁹ in cruce mori. Unda super illo verbo. Misericordia ⁊ veritas obuiauerunt sibi ⁊c. Dicit Deus, veritate ⁊ iustitia in terra manentibus vt miseri hoiem flagellarent pax ⁊ misericordia accesserūt ad deū q̄ dedit illas, ⁊ quodā pio susurrio p̄na pulsantes viscera loquebant, nunq̄d in eternū p̄ꝛciet de⁹ aut nō apponet q̄ ꝓplacitior sit adhuc. Nunq̄d obliuiscet misereri de⁹ aut ꝓtinebit ī ira sua misericordias suas. Isaac aūt significat xp̄um, q̄ reuera est gaudium magnū qō erit oī p̄plo. Duc pr̄ singularit dilexit, ⁊ in senectute genuit, qñ in fine seculoꝝ incarnari ꝓstituit. Allegat aūt charitas p humano genere dicens. Abraaz qō interpatur pater multarū gentiū. q.d. Tu qui es pater oīm gentiū p creationē, succurre eis per filiū ⁊ tolle filiū tuū tibi ꝓstantē vnigenitū p natura ⁊ vade in terrā visiōis. i. in mūdū, vbi videberis per fidem, ⁊ offer eaz in olocaustum, vt totus imolet p homine. Bern. Totus mihi datus est, totus in meos vsus expensus est. Sup vnū montiū. Mons ille est locus cal-

narle in quo redēptōis nostre crucis mysterlū
ē ꝯsūmatū. Abraam ḡ sup ysaac lignū posuit,
qñ dispositōe del pris crucē ꝓtā batulauit.
Etiā ignē ⁊ gladiū ptulit, qñ feruētissima cha
ritate seuerissimā mortis sniam accepit. Alia
re vero ē crux in q̄ xps brachijs expansus est
nō solū ligat⁹ sed manibꝫ durissime clauatus
Qui aūt dr, ne extēdas manū tuā innuik ꝙ ca
ro xpi crucifigi potuit, sz diuinitas illesa ⁊ ita
cta pmāsit. Per arietē inter vepres berentem
cornibꝫ significat humanitas xpi inter iudeos
exasperantes suspēsa. ⁊ ad modū arboris ad
duo brachia crucis extēsa. Abacuc. iij. Cornua
in manibꝫ eius. Ecce quō feruor charitatis pa
tris brachioꝝ ramos expandit stipitis, i. filij.
Tertō xps cōpat fructui pꝑtutē passiōis
Nā sicut fructus solet delectare gustū corpalez
sic memoria passionis recreare mētē. Can. ij.
Fructus illi⁹ dulcis gutturi meo, i. mēti. Fru
ctus nāq̄ ligni paradisi gustantes mortificauit
fructus ꝙ crucis mortificatos reuiuificauit. ſ.
Thoꝛ. xv. Sic in adā oēs moriūr ita ⁊ in xpo
oēs viuificabunt. Refert q̄dam gabolice ꝙ in
ciuitate sbrim erant q̄dam preclari nomine ⁊
pditōe q̄ in supbia erecti romano imperatori
subiecti resisteb ant, q̄ eos vicit ⁊ in exilij ppe
tuum damnauit, alios q̄ ad eoꝝ dignitates et
officia ordinauit. Exules vero inuidia moti
ꝯ illos electos callide eos p quendam int eos
nobiliorē ad conuiuiū magnū inuitabāt. In
quo quinq̄ dulcia fercula grata ⁊ malo vene
no infecta quēlibet gustantem singulari infir
mitate occiderunt. Ex quibꝫ ipi inuitati ⁊ om
nes ab eis gentili mortui sunt. Videns hoc
imperator romanorum, qꝛ cunctas terras plu
strauit nouit in quadā regione terrā nobilez
illius virtutis ꝙ aq̄ trāsītes p venas eius mor
tuos resuscitaret. misit filiū suū ad regionē il
lam ꝯginquā ptīculā illius terre afferre. q̄ a
filio imperatoris inuenta ⁊ recepta. Imperator
q̄nq̄ fontes in ea fodit cui⁹ riuuli dū mortu
os attigerūt a morte sani ⁊ incolumes surre
xerūt. Ciuitas hec est celestis iherusa
lem que visio pacis interpꝛtat. ibi em̄ residet
xps qui fecit pacē inter deum ⁊ hoiem. Hiere.
iij. Vocabunt ibrim solliū dei preclari. In il
la ciuitate fuerunt angeli ⁊ maxime lucifer p
clarus noīe. qꝛ ꝛ ferēs lucē ex eius cōditōne
cū eius natura oēm aliā creaturā excellebat.
hic in supbiaz erectus sūmo imperatori restitit
volēs sibi esse silis dicens. In celū ascēdā, su
per astra exaltabo solliū meū ⁊ silis ero altissi
mo. Hūc de⁹ vicit ⁊ cū oib⁹ adherentib⁹ eū ad
ppetuū exiliū ꝯdēnauit. gen⁹ humanū eligēs
vt ruinā angelorū restauraret, iuxta dictum
Isa. lx. Consolabit dñs syon ⁊ consolabitur
omnes ruinas eius. Sup q̄ lucifer inuidia
ꝑmot⁹ cū alijs qꝛ nobiliorꝫ ⁊ astutiorꝫ, missus
ad ꝑmos gentes ad ꝙuiuiū ⁊ ad cibū phibi
tū eos incitauit. In q̄ q̄nq̄ fercula delectatio
nū eua gustauit. Cui⁹ q̄nq̄ sensus. recepit ei
delectatoꝝ ⁊ pmū ferculū in auditu q̄ ei dya
bolus dixit. Nequaq̄ moriemini, sed eritis si
cut dij. In visu. Gen. iij. Vidit mulier ꝙ bo
nū eet lignū ad vescēdū ⁊ pulcꝛ oculis, aspe
ctuq̄ delectabile, in tactu gustu ⁊ olfactu. Gen.
iij. Tulit de fructu eius ⁊ ꝙmedit. dedit q̄ vi
ro suo. Tulit, ecce tactus, ꝙmedit. ecce gust⁹ ⁊
olfactus. Ex hijs quinq̄ ferculis mortuū est
genus humanū. Particula terre in regiōe lō
ginqua fuit virgo maria. Istam ignik terrā fili
us imperatoris accepit in vtero virginis, ⁊ in
ea fodit in cruce quinq̄ fontes vulnerum, ps
Foderūt man⁹ meas ⁊ pedes meos. Istoꝝ
fontiū riui ad mortuos venerunt ⁊ eos reui
uificauerunt. Ecce fructus ligni crucis

Secunda pars lectionis

ī q̄ tractat ignominiosa turpitudo passio
nis. qꝛ mors xpi i cruce apud iudeos fuit tur
pissima. iuxta illud Sap. ij. Morte turpissi
ma cōdemnemus eū. Ma, ꝓpter turpitudinez
nō erat ei species q̄tū ad debitā cōmensura
tōnē membroꝝ, q̄, ꝓpter nimiā distensionē cru
cis nullā elegātiā habuerunt Neq̄ erat ei de
coꝛ ꝓpter nimiū dolorē acerbissime passiōis.
Quare ꝓpheta dicit. Vidimus eum. supple
oculis mentalibꝫ p tpe passionis despectum
⁊ nouissimum, i. vilissimū virorꝫ propter vilis
simū genus mortis, ⁊ tanq̄ virū dolorū ⁊ do
loribus plenum, ⁊ scientē infirmitatem, ⁊ qua
si abscondit⁹ vultus ei⁹ in passiōe. nō solum
vultus diuinitatis sed etiā humanitat⁹, q̄ tūc
sputo iudeoꝝ tegebat ⁊ despect⁹ a iudeis ba
bebat. vñ nec reputauim⁹ eū, s. esse filiū dei, qꝛ
vere nō ficte languores nostros ipse tulit.
Moraliter notandū ꝙ q̄nto aliq̄d est subtili
us ⁊ nobilius tanto grauius ⁊ molestius fert
dolorē ⁊ lesionē, sicut oculus q̄ est subtilis et
aquee nature ex phō in de sensu ⁊ sensato. Si
modicū ledat grauat multum, ⁊ ꝯ ne ledatur
natura sibi palpebras dedit ꝑ conseruatione

Feria quarta post Palmarū

qz sic vagina defendit z ꝓseruat gladium ita palpebra oculū defendit ab exteriorib⁹ ꝑm cōmētatorē vbi sup̄. Jō q̄ alter in oculo ledit atrocē sibi infert iniuriā, insti. de iniu. §. nōnūq̄, qz nobili⁹ z vtili⁹ bois mēbrū. Hic etiā ex gradū dignitatis vite quoq; honestatē crescit aut minuit estimatio iniurie, vbi supra. §. si plena. Ad ꝓpositū cū xp̄s fili⁹ dei z hoīs dignissimus z subtilissim⁹ fuerit in natura, z honestissim⁹ in vita, atrocissima estimāda ē ei⁹ iniuria z cōtumelia a iudeis illata. Nō solū in oculis vez etiā in tota facie z corpe accepta p̄ pctis nr̄is. Anſ. O amantissime inuenis q̄d fecisti vt sic paterer⁹, z subdit, Ego certe cā doloris tui. Quez̄ba reuera q̄libet hodie recitare pōt cū ꝓfitate, qz plā⁹ maloꝝ opprobria sustinet mō a falsis xp̄ianis spūal̄r q̄ vnq̄ passus fuerit a iudeis corpal̄r ꝑ Hā tria opprobria accepit a iudeis que hodie sibi a multis xp̄ianis inferuntur spiritualiter

Fuit em̄ latronibus associatus in eductōne,

Cadauerib⁹ collocatus in passiōe

Cōtumeliis sauciat⁹ in crucifixiōe

Dico ꝑmo cē. De q̄ Isaias in hodierna lectione, cū sceleratꝰ reputat⁹ ē. Un̄ ad ei⁹ ꝓfusionē associat⁹ erat duob⁹ latronib⁹, vt etiā ipe latro z malefactor reputaret q̄ sanct⁹ z inocēs z iust⁹ sp̄ fuit. Vel⁹ facūt xp̄iani q̄ xp̄m sumūt sine ꝓtritōe debita z integra ꝓfessiōe z pnia, qz xp̄o volūt associare pctā q̄ sūt latrones aie z pessimi q̄ homicide. Cōlocat em̄ xp̄s bn̄ latronib⁹ z homicidis, vt eos reducat ad pniaz pctis ꝓ nō cōlocat, qz pctm̄ nō fecit nec inuentus ē dolus in ore ei⁹. vt hic dr̄ in Isaia. Nulla vt alt ap̄s ad Corinth̄. conuentio xp̄i ad belial, nulla pticipatio lucis ad tenebras nulla cōlocatio iusticie z iniquitatis. Volens ergo xp̄um bene z fructuose associare latrones peccatoꝝ debet per contritionem z integram cōfessionē repellere z ꝓtutes inducere q̄ xp̄m reuerenter associāt, z de manu sacerdotis in corpe quietū ducūt. Sed pono q̄ aliq̄s ꝓtritus sit de oīb⁹ pctis integraliꝝ. sed forte verecūdia ductus partialiter confiteat⁹ obticendo aliq̄d pctm̄ de quo tū maxime dolet, si tal⁹ ꝓtrit⁹ recipiat sacramētū an peccet mortaliter. Videt q̄ nō, quia reconciliatus deo p̄t suscipe hoc sacr̄m, sed per veram contritionē hō reconciliat⁹ deo ante cōfessionē. Hā lepros mundati fuerunt tanq̄ oīderent se sacerdotib⁹, g̃ extunc pōt q̄s digne h̄ sacr̄m suscipere, In oppositū est Richar. de ptāte ligandi z solueudi. c. xxj. dicens. Si ante sacerdotis absolutionē criminosus ad cōlonez corpis xp̄i accedat pro certo sibi iudiciū manducat z bibit etiā si eū tam multū pniteat. Rñdet Richar. in. iiij. sup̄ mgr̄m dis. ix. ar. ij. q. ij. q̄ contritus nō ꝓfessus p̄t intelligi dupl̄r aut de pctō venialī aut mortali. Primo mō suscipiēdo sacr̄m non peccat mortaliter, quia de peccato venia li nō est necessaria confessio, nisi quando non habet peccatum mortale, tūc enim cum teneatur semel in anno ꝓfiteri oportet q̄ de venialib⁹ cōfiteat. Scōo mō distinguēdū ē, qz aut habet copiā cōfessoris idonei z tps sufficiēs ad ꝓfitendum z loquelā liberā, aut non. Primo mō dico q̄ suscipiēdo hoc sacr̄m peccat mortaliter, quia ad hoc q̄ homo sit dignus h̄ sacramētū suscipere requirit⁹ q̄ reconcilier deo et ecclesie, q̄ reconciliatio ē p̄ cōfessionē z absolutionē. Scōo mō distinguendum est, quia aut imminet scandalū p̄sone sue, nisi ꝓmunicet. aut populi, aut quia iam incepit sacrum misterium si sacerdos ē. z in q̄libet illoꝝ trium licitū est sibi cōmunicare cū ꝓposito confitendi. Si aūt nō adest aliquis predictoꝝ casuū tenetur expectare quousq; habeat copiā confessoris. Ad argu. incontrariū dicendum, q̄ cū illa reconciliatōe qua homo reconciliat deo p̄ interiorē ꝓtritōnē requirit⁹ q̄ reconciliet eccl̄ie si p̄t ante huius sacramenti susceptionem.

Secundo xp̄s fuit cadauerib⁹ collocatus. vnde Dat̄. xxvj. z venerunt in locuꝝ qui vocat̄ golgatha, ꝑm Hieron⁹. est nomen syrū. et interpretatur caluarie, id est testa capitis car ne z capillis denudata sicut extrahit⁹ de sepulchro, quoꝝ ibi erat multitudo, qz ibi homines decollabantur. Ad confusionē ig̃ xp̄i eū in illo loco cadauerum crucifixerunt. Sed reuelo loco cadauerum crucifixerunt. Sed reuera villoꝝ loco locat quādo corpus xp̄i sumit a peccatoribus non confessis nec ꝓtritis, sed in uidiꝫ z inimicicijs plenis quoꝝ deus magnus est numer⁹, Aliqui nolentes peccata dimittere vel p̄rimis indulgere, vel iniuste ablata restituere, vel adulterum vel adulterā repellere, vl̄ opa p̄ua z ꝓhibita reliq̄re z hmōi. Tales ne excōicentur vel publicentur solent se aliq̄s cōicandis coniungere z sine confessiōe z licētia ꝓfessoris cōicare. Hij nō cū petro xp̄m sumūt sed cū iuda ꝓpetuū interitū. Un̄ ap̄s j. Chorin. xi. Quicūq; māducat hunc panē in digne re⁹ erit corporis z sanguinis domini.

Vñ sacr̄m eucharistie lz sit sūme bonū, obest tñ malis, quēadmodū vinū licet sit bonū ī se ⁊ sanū sanis, febricitantib⁹ tñ ⁊ infirmis ē nocuum. Quia aūt sacr̄m eucharistie sūme ē bonū, naturalr̄ in sumēte bonū efficit. accidentalit̄ aūt malū. quēadmodū videm⁹ in q̄litatib⁹ ꝙ caliditas naturalit̄ calefacit. accidentalr̄ āt infrigidat, vñ videm⁹ puteos ⁊ fontes estiuo tp̄e infrigidari, qr ex caliditate estat̄ multa fit pororū ac viscer̄ terre aptio vñ ex ea educunt̄ vapores calidi. q̄b⁹ sublat̄ viscera terre ⁊ aq̄ q̄ in ip̄is visceribꝫ sūt infrigidant̄. Similiter et frigiditas naturaliter infrigidat, accidentaliter aūt calefacit, vt videmus in calce cui si aquā frigidā sup̄infundim⁹ fortissime calefit. Sic ⁊ corpus xp̄i in se bonuz naturaliter bonum maximū in hoīe efficit. accidentaliter āt malum. Si em̄ humores corruptos viciorū inuenit, vicz superbiam, auariciam, inuidiaz. et hmōi tunc multiplex malum in homine operat̄. Nā plerunqꝫ hō ex indigna p̄ceptione corp̄is xp̄i corp̄aliter citius morit̄. ⁊ q̄nqꝫ diutius ⁊ grauius infirmat̄. j. Chorin. xj. Ideo ī ter vos multi ⁊ infirmi ⁊ imbecilles ⁊ dormiunt multi. Glo. Infirmi febribus ⁊ alijs infirmitatib⁹, ⁊ imbecilles longa inualitudine ⁊ dormiunt multi. i. morte corporali moriunt̄ ad correctionē alioꝝ. Itē ꝯscia hominis plus amaricatur. Job. Panis eius in vtero illius vertetur in fel. q. d. Sumptio panis corpor̄ xp̄i vertetur in fel male conscīe. Felle int̄ oīa sensibilia nihil amarius sic nec mala conscīa aliquid dolorosius Ve illis qui plus diligūt tale fel q̄ꝫ mel, id est malam conscientiam. Itē homo plus induratur ⁊ obstinatur sicut d̄ iuda dicit Johannes. Et post buccellam introiuit sathanas in eum, vnde ⁊ manus cruentatas misit in dñm suum. s. xp̄m et filium dei et desperans demuz misit man⁹ nephandas in seipsum, ⁊ abiens laqueo se suspēdit. Sic etiā videmus illos qui sepius in criminibus cōicant grauius ⁊ durius ceteris obstinari, quēadmodū patet in q̄busdā criminosis religiosis ⁊ clericis, ī q̄ꝫ ꝯpatōe facili⁹ paganos ꝯuertim⁹, iudeos ⁊ saracenos. Item graui⁹ eternaliter dānāt̄. Paul⁹ ad Chorinth. Qui indigne manducat iudiciū māducat sibi ⁊ bibit, glo. i. damnatōz. Quid mirū si enim Adā cū oī posteritate sua p cōmestione vnius pomi de⁹ tā dure puniuit, quanto magis pro indigna sumptōe bui⁹ cibi. Cū ḡ tā damnosuz sit cōicare indigne monet apl̄s volentē digne accedere sacramentū dicens. j. Choꝝ. xj. Probet aūt seipsum hō ⁊c. p̄bz scz se in sensu, intellectu ⁊ affectu, in opatione ⁊ conuersatione. d̄ hijs p̄batōib⁹ d̄r Hiere. vj. Probatorez te dedi in ꝓp̄lo meo robostū. Nulla hijs p̄batōib⁹ vtilior nulla melior, neqꝫ trini neqꝫ quadrini neqꝫ hierarchiarum in celis, neqꝫ naturarū ī terris. Probet se inq̄t vicz, si sēsus exterior sit modestus ⁊ mund⁹. si intellect⁹ interi⁹ sit sobrius si affectus aīe sit ordinatus, si opatio sit sine fraude ⁊ desidia, si ꝯuersatio sit luminosa ⁊ honesta ⁊ nemini scādalosa, ⁊ p̄bat⁹ sic de pane illo edat ⁊ de calice bibat, ⁊ tunc ille panis sup̄celestis cui⁹ nō ē species p̄pria sed aliena, nō decor exterior sed interior ꝯfert omnez vtilitatē ⁊ suauitatē, iuxta illud Sap̄. Panez de celo ⁊c. S. Sed q̄rit̄ vtrū mali sic nō se p̄bātes ⁊ in peccatis accedentes scienter veraciter corp⁹ xp̄i sumāt. Et videt̄ ꝙ sic. Nam dñs eq̄ effugit pctm̄ ꝯsecrātis vt manducāt̄ sed nō se subtrahit p̄pter pctm̄ celebrantis. ergo nec p̄pt̄ pctm̄ manducantis. Cōtra Sap̄. j. In maliuolā aīam nō introibit sp̄us sapientie, nec habitabit in corpore subdito peccat̄. Si ḡ corpus pctōris est tale, ḡ non suscipit xp̄m. Rñdet Bonauen. in. iiij. super mgr̄z di. ix. ꝙ sicut tangit mgr̄ in lr̄a. aliq̄ voluerūt dicere ꝙ corpus xp̄i verꝝ a malis nō sumit̄, quia nō decet tantā maiestatē ⁊ carnē tā sanctaz et purā in corpus peccatis subditum introire. Unde dixerūt corpus xp̄i verꝝ a speciebꝫ abscedere, ex quo peccator labijs ip̄m ⁊ ore polluto cōtingeret. Sed quoniā hoc in errorem ducit, ⁊ manifeste est contra autoritates sctōrū. cōiter tenent doctores fideles tanq̄ꝫ certitudinaliter verꝝ, ꝙ in re media que est corpus xp̄i verū nō est differentia inter iustum ⁊ impiū, qr ip̄e dñs vtrisqꝫ se offert nūc, sicut p oībus se obtulit in cruce sz q̄ꝫtū ad vltimā, s. vnionē in corp̄e mistico multū refert, qr boni īde recipiūt fructū mali nō, imo poti⁹ dānū, vt dictū ē p̄us. Et ḡ ꝯcedendū ē ꝙ recipiunt rē sacramenti, qd̄ ē corp⁹ xp̄i verꝝ. qd̄ natū est ex v̄gine, qd̄ pepēdit in cruce. qd̄ a mortuis resurrexit, ⁊ est in celis, sed nō corpus xp̄i misticuz Ad argumētū de sapia. dicēdū. Ex intelligitur quantū ad effectū gr̄e gratū facientis, nō quantū ad substantiā. T. Tertio xp̄us sauciatus fuit contumelijs. Hiere. xx. Audiui cōtumelias multoꝝ ⁊ terrores in circuitu

Feria quarta post Palmarū

Sed vere hodie crucifixus p̄ peccatores malo-
res ꝯ tumelias sustinet ꝛ opprobria q̄s ab inimicis
Ideo p̄t q̄rī de malis ꝛ fictis xp̄ianis blas-
phemis. Si inimic⁹ me⁹ maledixisset mihi su-
stinuissem vtiq; ꝛc. Tu vero homo vnanimis
dux me⁹ ꝛ notus me⁹ q̄ simul mecū dulces capie-
bas cibos. In domo dei ambulauim⁹ cū cō-
sensu. Quid nāq; graui⁹ ꝛ amari⁹ sustinere i-
peria ꝛ iniuriari a putato amico, cui maxia
sunt ostensa signa charitatis, certe nihil. Sic
xp̄us charitatis ꝛ amicicie maxia signa ostēdit
xp̄iano, puta eū vnanimē deo p̄ri fecit p ama-
rissimā mortē, ecce p̄mū. Ducē omniū natio-
nū ꝛ p̄ncipē fecit, nec ē aliqua natio q̄ saluari
possit nisi sequat fidē nostrā, ecce scōm. Xp̄ia-
nū quotidie vsq; ad ꝯsummatōez seculi cibat
ꝛ reficit, non carnib⁹ thaurinis aut caprinis,
sed corpe xp̄rio, ꝛ dignissimo potat nos san-
guine ecce tertiū. Que em̄ natio que habeat
deos appropinquātes sibi, sicut adest nobis
dñs deus noster. De illis bonis quib⁹ debe-
remus eū sp laudare quidā maledicti ribaldi
xp̄i contumelia inferūt deo ꝛ bñfactori suo re
nouando p blasphemiā vulnera xp̄i et crucia
tionem. Auguſt. sup illud Hath. xxvj. blas-
phemauit Non minus peccat q̄ blasphemāt
xp̄m regnantē in celis q̄s qui crucifixerūt am-
bulantē in terris, ad Heb. vj. Rursum cruci-
figentes in semetipis filiū dei, vbi dicit glosa
Non q̄ crucifigant filium dei, sed q̄ similes
sunt crucifixoribus, Crucifigunt aūt in semet-
ipis. i. q̄tū in ipis est. Sicut igit iudei audi-
ta blasphemia p̄ dolore sciderūt vestimenta
sua, sic xp̄ian⁹ vt nō p̄dat meritū passiōis de-
bet scindere vestimenta male ꝯsuetudis, ꝛ lin
guam refrenare a blasphemijs

Tertia pars in qua

notat fructuosa plenitudo passionis xp̄i, ibi
Ipe aūt vulneratus est ꝛc. Pro q̄ notandum
q̄ p passionē ꝛ vulnerationē xp̄i sum⁹ conse-
cuti p̄fectā liberationē ꝛ oīs piculi euasionez
Ideo dr de angustia ꝛc. Et hoc p eū q̄ est filius
dei, cuius generatio rōe eternitatis nō habz
finē, iō dicit, generationē eius q̄s enarrabit,
q̄si d. nullus. Et ille dr abscisus p mortez de
terra viuentiū, qui supple est patris dei ꝑbū
Sed q̄re, nō ꝓpter se. q̄ innocēs est sed ꝓpter
scelus p̄pli mei, id est generis humani p̄cussi
eum. s. p̄missiue, est vox patris. Et quia ipi in
iuste eum, s. ex iuidia p̄cusserūt, dabit deus pa
ter p vindicta eosdē ipos iudeos in manu ro
manoꝝ. s. vt ipos capiāt ꝛ teneāt p sepultura
sua. i. ꝓpter mortē xp̄i quē nudū ꝛ spoliatū mo
ri fecerūt innocēter, eo q̄ iniquitatē nō fecerit
ꝛc. Ex illo nō obstāte. i. xp̄i innocētia. dñs. i.
p̄r voluit eū cōterere supple p mortē ꝛ angusti
am passiōis ꝛ infirmitatē carnis assumpte, q̄
si xp̄s. i. filius dei posuerit aiam suā. i. vitaz p
pctō hoīs videbit semē lōgeuū. s. ad finē mun
di, filios ꝛ filias ꝯgregabit, Ex eplū sicut gra
nū frumēti ꝛc. Johan. xij. Et volūtas dñi. i.
dei p̄ris in manu ei⁹. i. opatione xp̄i dirigef, ꝛ
totaliter implebitur p̄z eo q̄ tradidit se spon
tanee in mortem, ꝛ q̄ a iudeis cum sceleratis
quasi reus reputatus est, ꝛ tñ peccata mūdi
tulit. id est sanguine suo lauit. In supp trans-
gressoribus. i. crucifixoribus in cruce orauit di-
cens Pater dimitte illis, vt non pereant ꝛc. Mo
raliter inter omnia mala domesticam pacem
perturbantia nihil intolerabilius vicino ma
lo, ideo iudeus cū contra xp̄ianum cōmouet
ei vicinū malū impeat, quia quāto q̄s alteri
familiarior existit, tanto magis ꝛ facilius noce-
re pōt, Per ꝛrīū bon⁹ vicin⁹ ē ps dom⁹ ꝛ fa-
milie vicini sal⁹, q̄ vicinus sicut seipm defen-
dit ab iurijs. Quare sapiens ꝓuerb. xxvij.
Melior est vicinus. s. bonus iuxta q̄s frat lō-
ge. Debet em̄ bon⁹ vicinus vicinū nō ꝑtur-
bare ꝛ iurias si p̄t ab eo repellere, q̄ sm̄ bea
tū Amb. ꝛ allegat, xxiij. q. iij. Non inferenda.
Qui nō repellit iniuriā a socio si pōt tam ē in
vicio q̄s ille q̄ fecit, Ad ꝓpositū, homo in pa-
diso cōstitut⁹ duos habuit vicinos, vnū ma
lū. s. dyabolū, qui sibi grauia vulnera intulit,
ꝛ a varijs iniurijs eum ꝑturbauit. Alter vicinus de⁹, qui tā bon⁹ fuit q̄ vt ipse
hominez defenderet ꝛ iniuriantē dyabolum
vi repelleret, arma quibus possz bellare ꝛ ad
uersariū assumpsit, s. humanitatez, ꝛ vulnera
pctōꝝ nostroꝝ suis vulneribus curauit, ꝛ reme
dia sacramētoꝝ efficacia dedit. Unde magr
iij, sniaz in p̄ncī, dicit. Samaritan⁹ em̄ vul-
nerato approplās curatōi ei⁹ sacramentorum
alligamenta adhibuit, quia cōtra peccati ori-
ginalis ꝛ actualis aīe vulnera sacramentoꝝ
remedia deus instituit. Nam p vulneratōem
xp̄i nostra peccatoruz.

Vulnera penitus sanant
Aduersa leuius portant.
Interiora plenius letificantur

De primo habet hic per Ysaiam. Vuore eius

sanati sumus. Refert mgr̃ Jacob⁹ in li. de mirabilib⁹ oriẽtaliũ regionũ, q̃ pellican⁹ ẽ auis odiosa serpentib⁹, q̃ exiẽs nidũ ꝑ pastu statim serpẽs subintrat. ⁊ pullos suos q̃s repit pungit ⁊ occidit. Pellican⁹ ꝟo rediẽs, pullos suos mortuos ꝑ triduũ luget. ꝑcutiẽs rostro pectus suũ, sanguĩe pullos reuiuificat, ex cuius fusiõe sanguis multũ debilitat⁹ naturali affectu sibi ꝯpatiẽtes in nido retinet, ceteros ꝟo q̃si degeneres de nido eijcit ⁊ expellit, sic xp̃s odit serpentẽ antiquũ, s. dyabolũ. Dũ ãt posuisset hoĩem in nidũ ꝑadisi ⁊ abscederet, s. hominẽ relinquẽdo liberꝫ, venit dyabol⁹ ⁊ hoĩez occidit, q̃ repto fili⁹ dei ꝑ tres dies luxit pullos suos, q̃r toto tp̃e legis scripte hũano gñi cõdoluit. Doleo sup̃ te fili mi absolõ. ij. Reg. xviij. Et iõ tertia die, s. tp̃e legis noue, tp̃e passiõis, rostro se ꝑcussit, quãdo sine ꝯdictiõe aliq̃ crucifix⁹ lat⁹ suũ ꝑmisit lãcea ꝑforari, ⁊ tũc sanguine suo pullos occisos ꝑfudit ⁊ vulnera pctõꝝ curauit. Tria nãq̃ vulnera hõa dyabolo serpẽte accepit, q̃ efficacia vulnerũ xp̃i trib⁹ remedijs pñt curari. Primũ vulnus ẽ original culpa. Illo vulnere oẽs descẽdẽtes ab Adã cõi lege percutiuntur, vt dicit̃ de ꝯse: dis. iiij. c. firmissime. Contra qd̃ est remedium aqua baptismatis, cui⁹ virtus ⁊ efficacia a latere xp̃i ⁊ vulneribus eius effluxit. De qua ꝑ dixit Ezechiel, dicens in ꝑsona dei, Dabo vobis aquã mundã ⁊ mũdabimini ab om̃ibus inq̃namentis vestris. Et notanter dicit ab oĩbus, q̃r nõ solũ originale verũ etiã in adultis venialia ⁊ mortalia mundat, de cõse. dis. iiij. d̃ generante. Quando em̃ minister xp̃i puerum exterius in aquã mittit baptismatis, christus interius gratiã infundit, mediante qua crimina ab aĩa tollunt̃. Sed cur remanent penalitates, s. esuries, sitis, quia cessante causa cessare etiam deberet effect⁹. Respondet magister iiij. senten. di. iiij. c. vltimo, q̃ hoc fieri ido tradunt sancti doctores, quia si etiã hoĩes ꝑ baptismũ a pena liberarentur, ip̃am putarẽt baptismi premiũ nõ preciũ eterni regni. Ideo soluto reatu peccati tp̃alis pena manet, vt illa vita studiosius querat̃ que erit a penis omnibus aliena. Et vt sic fideli certandi materia ⁊ vincendi daret̃ occasio, qui nõ vinceret si nõ pugnaret, nec pugnaret si ĩ baptismo immortalis fieret. Sed quõ parentes in baptismo purgati puerum maculatum originali generant. Dico q̃ sicut granum puruz absq̃ palea seminatum non minus granũ paleatũ generat sic ⁊ hic. Secundum vulnus ẽ venialis culpa. qd̃ licet nõ sit letale, est tamen nociuum, quod quilibet accipit dum instinctu serpentis dyaboli contra consilia dei facit, ꝟm doctorem subtilem, in. iiij. Hoc vulnere quis inficitur ꝟm Aug. vt recitatur in canone dis. xxv. §. alias. Quotiẽs aliquis in cibo vel in potu plus accipit q̃ necesse est. vel plus loq̃t̃ vel tacet q̃ expedit vel plus pauperem petentem importune exasperat. vel sanus corpore alijs ieiunantibus prandere voluit, aut somno dedit⁹ ad eccl̃iam tardi⁹ surgit, q̃tiẽs excepto filioꝝ d̃siderio vxorẽ cognouit ⁊ plura talia. Aduertẽdũ tñ sane q̃ hmõi venialia pñt interdũ esse mortalia si minus sit eorum excessus pro quorũ remedio quantũ ad eorũ efficaciã ex merito passionis de vulneribꝫ xp̃i fluxerunt multa remedia, s. eucharistie digna sumptio, aque benedicte aspersio, elemosynarum largitio, dñica oratio, generalis confessio, sacerdotalis bñdictio, crucis signatio, extrema vnctio, pectoris tunsio, ⁊ qd̃libet opus bonũ. Et q̃ maxĩe passiõis xp̃i deuota recordatio. Tertiũ vuln⁹ ẽ mortalis culpa, quam quis ĩcurrit qñ ꝟm statũ cõtra dei ꝑcepta facit. In cuius remediũ ex latere xp̃i efficacia penitentie effluxit, sine qua adultus in mortalibus vulneratus, nec curari nec saluari põt. Ecce quantũ bonũ vulnera xp̃i ꝑfuderũt in remediũ pctõrũ ⁊ scelerꝫ nostroꝝ. Debet ergo hõ eẽ deo grat⁹. ⁊ ꝯpassionẽ ad xp̃m habere de innocente morte, quia quos in sancta ecclesia ingratos reperit vt pellicanus in die iudicij ab electis sep̃abit, et ad penaz deijciet eternã dicens, Ite in ignem eternum ⁊c. Secũdo ꝑ vulnerationẽ xp̃i nr̃a vulnera aduersitatis ⁊ tribulatiõis leuius tolerantur, dũ, s. vulnera xp̃i ad memoriã reducunt̃. Vñ Gre. Si passio xp̃i ad memoriaz reducit̃. nihil est qd̃ nõ equo aĩo tolerat̃, q̃r sicut medicus exp̃tus vulnus suũ ꝑ se curatũ alijs solet egrotis ostendere vt spem tribuat egrotanti posse suum etiã curare. Sic medic⁹ aĩaꝝ ⁊ corporum ante oculos hominũ sua ꝑfunda ponit vulnera, vt ꝯfidam⁹ etiã nr̃a vulnera aduersitatis velle remediare dicẽs Treñ. j. O vos oẽs q̃ trãsitis ꝑ viã attẽdite et videte ⁊c. Attendite inquã vos peccatores oĩa mẽbra christi ꝓpter vos vulnerata crudelit̃. Caput ꝑ spineã coronã, cor ꝑ lanceã. manus ⁊ pedes cum cla

Feria quarta post Palmarū

uls, totū corp⁹ virgis ⁊ flagellis. Attendite igit̄ ⁊ videte oculo xp̄iani crudelissimā mortē quā inocēs xp̄s ōi filio⁹ ⁊ virginis dilectissimo⁹ passus ē. In capite ppt̄ spineā coronaz, in oculis ppt̄ lachrymas, in facie ppt̄ alapas, in manib⁹ ⁊ pedib⁹ ppt̄ plagas, in brachijs ppt̄ nimiā extēsionē, in tibijs ppt̄ insolitā ꝓplicatōnē, in toto corpe ppt̄ varīā pcussionē, in auditu ppt̄ dulcū clamoz, in visu ppt̄ ꝓtēptibilē derisionē, in olfactu abominabilū sputoz, in gustu multaz amaritudinū, in corde mltarū tribulatōnū. Respice g̃ o bō in faciē xp̄i tui Nā liberator tu⁹ creator ⁊ saluator pepēdit ī cruce. Dit mynnender gotbelt. mit verwuntem hertzen. mit verserter menschelt. mit betrubten synnen. mit krancken glydern. Dit blutenden wunden, mit zerspanten armen, mit zerdenten adern, mit ruffendem munde, mit heyserer stymme, mit bleychem antlytz, mit totlicher farbe, mit weynendē augē, mit geneygtem haubt, ad quēlibet venientē paternaliter suscipiendū et osculandū. Augustin⁹. Caro medici factū ē medicamentū egroti. Attendite igitur ⁊ videte vos omnes qui transitis in tribulationibus ⁊ aduersitatib⁹ p viaz si est dolor similis, q. d. nō, ergo sustinete pati enter modicū ppt̄ me, qz passus sum ꝓpter vos multa. A Tertio vulnera xp̄i et sanguis effusus nr̄a interiora letificat. Dum enim bō deuote recordat fructū ⁊ vtilitatē xp̄i passionis, singulari infusiōe gr̃e et deuotōis aīa incipit iocundari ⁊ dulcissimis vocibus exultatōnis deo gr̃as agere. In q̃ aīa deuota cōparat cigno, que ē auis albissima. Cui⁹ ppriet̄as ē sm Amb. in examerō, q̃ appropinquās sue morti, añ tres dies emittit voces dulcissimas ⁊ amenas. Cui⁹ rō est sm Albertū. Sanguis cigni ē dulcissimus ⁊ purissim⁹, ⁊ in tali puncto currit ad cor vt eū cōfortet, q̃ ꝓfortato ad tāt̄ā dulcedinē voces amenas emittit laudis. Auis ista alba ē aīa scta ⁊ deuota q̃ ante mortem tertio die in statu gr̃e ex cōpassione amarissime mortis xp̄i corde debilitat̄ ad qō cōfortandū cōcurrit p infusam meditationez sanguis xp̄i dulcissim⁹ ⁊ amore feruenti effusus, q̃ cōsiderato deuotus bō ī voces laudis ⁊ exultationis amenissimas prumpit. Ut igitur q̃libz bō has laudis voces plen⁹ modulari possit, attēdat memorie passiōis fructus Scōm em̃ Alber, q̃libz ꝓsecūt fruct⁹ ⁊ vtilitates deuote recolēs xp̄i passionē, ꝓrim⁹ ē tam maxīa gr̃a ⁊ pene remissio, q̃ vtili⁹ ē hoi sic cōsiderare passionē. q̃s si p integrū annū sexta feria ieiunasset. Secōs q̃s si semel ī hebdomada accepisset disciplinā p integrū ānū vsq̃ ad effusionē sāguis. Terti⁹ q̃s si p ānū semel ī hebdomada psalteriū legeret. Et ber̃. Quicūq̃s ex toto corde recordat xp̄i passiōz recipit tres vtilitates, ꝓria tal̄ purgat̄ ab oib⁹ pctis. Secūda q̃ si nō indigeat purgatiōe pct̄oz valde paz ē dño ob meritū illius bois aliq̃s aīas a purgatorio liberare q̃ alias ad magnū tp̄s essent purgāde. Tertia q̃tlēs spiramē ex ore illius bois egredit̄ ⁊ aerē resumit totiēs spūalē gr̃am recipit. Ecce q̃ntas vtilitates q̃s ꝓsequit̄ ⁊ interiores ꝓsolatōes. Ꝓz igit̄ bō p istud sacrū tp̄s passiōis se ab oib⁹ exteriorib⁹ occupatiōib⁹ separe, ⁊ se deuote ad verbū del ⁊ ad ea que repñtant xp̄i passionem disponere vt bos fructus ꝓsequi mereat̄ ⁊ vitam eternam

In cena domini

Quum dilexisset suos q̃ erāt in mūdo, in finē dilexit eos. Joh. xiij. B Ihus, vij. eth. vult. q̃ amicitia ex triplici bono causat̄, s. vtili, delectabili ⁊ honesto. Sed amicitia cui ex vtili vel delectabili nō est permanens ⁊ firma, qz fundamētū vt sunt bona fortune vpsita diuitie, possessiones, sanitas, pulcritudo nō est stabile sed transitoriū. Ideo nec amicicia i hmōi bonis est permanēs nec stabilis, qz cessante causa cessat ⁊ effectus. Solūmodo aūt amicicia ꝓcta propter bonestū bonū sm p̄s vbi supra firma ⁊ pmanens est. Ideo periculosū ⁊ instabile q̃ntū ad amicicia ⁊ pacem ꝓ esse mōnitū ppter diuitias ⁊ pulcritudinē ꝓctū. qz vt habet̄, ff. ō dona. inter vi. ⁊ vxo. li. ij. Honestus amor pendit ex aīo nō ex lucro vl libidine. Cū g̃ amicicia xp̄i ad discipulos fuit de bono animi, s. virtutib⁹ q̃ dicuntur honeste, qz honestatem faciūt. ō fuit permanens ⁊ firma ⁊ pfecta, necvnq̃s derelicta, quia charitas que deseri ꝓt nunq̃s fuit vera, de pecchari, di. ij. S. Item sine charitate. H etiā attestat verba thematis. L Querit cū eucharistie sacramētū sit donū maxīmi amoris, quare in fine ⁊ non ante donabatur a saluatore. Ad q̃ rñdendum multiplex assignat̄ ratio. Prima ē consideratio sacramentoz veteris testamēti. Cū em̃ ipa essent in figura passiōis xp̄i ⁊ sic doz in passiōe. in passiōe aūt debebāt termi-

nari oia, non ante, ſō in fine ceſſantibꝫ antiq̄s ſacramentis alia ſacramēta a xp̄o inſtitui debebāt, z maxīe euchariſtie ſacrm, in q̄ oia anti qua terminant ſicut in fine pfectiſſimo. Scōo in fine ē inſtitutū, p valete, vt xp̄s receſſurus li, Tertio in memoriā paſſiōis z īmolatōnis xp̄i q̄ nōdū erat exhibita ſed inſtabat, Jō nō ante ſed tūc inſtitutū ē in ſolaciū z in memoriam ſue paſſiōis, Quarto vt op⁹ maxime potē tie z charitatiꝫ oñderet, qū magis putaret in firm⁹ z īpotēs, vt fuit tpe paſſiōis, Hā magnū op⁹ potētie fuit mortuos ſuſcitare, ſꝫ maxīe potētie ad q̄ō creatura nullo mō pōt attinge re, ſcz vnam ſubſtantiā in aliā trāſſubſtantia re, Quinto vt cū ſaluator noſter vellet ſe tradere homī ad oēm ꝓſolationem, q̄ ſe dederat apl̄is in ſolaciū p conſolatione corpali ſe etiā voluit dare in eduliū p refectiōe z conſolatio ne ſpirituali, z hoc magis conueniebat q̄n ceſſurus erat a mundo, quia tunc magis indigebamus ſpō, Et ſancti apoſtoli magis iudiguerunt tempore paſſionis quando xp̄s ab eis auferendus fuit p̄ntia corpali, vt eo fortiores p̄ſiſterent, vel ſi caderent citius reſurgerent, quare paſſiōe īminente ad refectionē mētis z conſolationē data eſt contra aduerſitatē pellentem, ℣ D℟ Sed querit ſicut cibꝫ materialis continue ſumit ad ſuſtentatōem corporis, an etiā ille cibꝫ aīe quotidie ſit ſumēd⁹ in ſignum amoris, Ad h̄ reſpondet ſcīus Augu, quaſi ignoras mentes ſumētiū, z habet ō cōſe, diſ, ij, quotidie dicēs, Quotidie euchariſtie cōmunionē ſumere nec laudo nec vitupo oibꝫ tū dñicis diebꝫ cōicandū hortor, ſi tamē mens in affectu peccandi nō ſit Nam habentes adhuc voluntatē peccandi grauari magꝫ dico q̄ purificari, Sed querit glo, ſup illo⁹ bo affectu, loco allegato, quādo dicꝫ q̄ mēs ſit ſine affectu peccādi, R̄ndet credo q̄ q̄n ponit firmiter abſtinere a q̄libet mortali, niſi g̃ hoc ſit in ꝓpoſito nunq̄ debet accipe corpus xp̄i, Debet g̃ hō quotidie ſe ꝓparare habilem z dignū ad ſuſcipiendū euchariſtiā, Vñ Am bro, Qui ſp pecco debeo ſp accipe medicinaz Richar, in illū, ſup ſen, diſ, xij, Sicut in corpore fit quaſi cōtinua depditio naturalis humiditatis p actionē naturalis caloris qua deficā oportet pluries cibū ſumere ad reſtauratiōz depditi ne depditio continua mortē inducat Sic cū ex corruptōe ꝓcupiſcentie in nobis z occupatione circa exteriora fiat depditio deuotōis z charitatis debem⁹ pluries ſumere h̄ ſacrm p cui⁹ ſumptōz cauſat in aīa ſpūale nutrimētū, Nam quotienſcūq̄ quis bona fide z humilitate cōſcauerit facit deo gloriā, angelis letitiā, aīabus refrigerium, z ſuū̄ plus auget meritum. ¶ Sequit continuatio z expoſitio euangelij, beri dicebatur quomodo xp̄s p nobis voluit vulnerari ex vera pietate, hodie diſcipulos informauit in humilitate. Et ſm hoc ſunt tres partes euangelij

In prima notatur cōuiuiū ſociale in quo fraterni amoris confirmauit ligamentum, Ibi, Ante diē feſtū paſce,

In ſecunda ſeruitium manuale quo interni languoris indicauit purgamentū, ibi, ſurgit a cena,

In tertia edulū ſalutare in quo ſuperni valoris ordinauit ſacramentum, ibi, Scitis q̄d fecerim vobis,

Quantū ad primam

partem dicit euangeliſta Ante diē feſtū paſce q̄ ſcz totus fuit celebris, qualis fuit dies, xv, lune q̄ p̄ceſſit eiuſdē lunatōis, que tūc fuit veſpera quinte ferie ante diē paſſionis in q̄ veſpera debebat ꝓmedi agnus paſcalis ſm legē Exod, xij, z tunc hec facta ſunt que poſt dicēt Scīēs ihs, nō tunc primo, ſed ab inſtanti cōceptōis, Hoc aūt hic exprimitur vt oſtendat ſcienter z voluntarie ad paſſionē veniſſe quia venit, i, iam inſtabat hora eius a patre ordinata, ad hoc vt tranſeat p paſſionē z mortē ex h̄ mundo miſerabili ad p̄rem z gloriā, Cū dileciſſet ſuos ſuple vere, q̄ erant in mundo, i, in mundi ſtatu, ſic apl̄i in finē, i, ad mortē dilexit eos, i, intm̄ q̄ illa dilectio eū traxit ad mortez qui eſt finis oīm terribiliū, iij, ethi, Et cena facta id eſt iam parata z aliqualiter cōſummata q̄ ad agnū paſcalē, cū dyabolus iā miſiſſet p ſuggeſtionē in cor iude, q̄ erat filius ſymonis ſcarioth, i, de vico dicto ſcarioth, vt traderet eū, Et nota q̄ ſexta die ante paſca quādo Maria effudit vnguentum ſup caput xp̄i ſuggeſſerat dyabol⁹ illam traditiōez, z hodie fortius impſſit vt eū traderet in man⁹ iudeorum, ſciens ihs, q̄ oīa dedit ei pater in manus, i, poteſtatē ſuā, z ſciens quia a deo exiuit tanq̄ conſubſtantialis filius, z ad deū vadit vt ad ſuū terminū, Exiuit eīm a deo eū nō deſerens, z ad deū vadit, nō ſuos relinquēs, ſed

In cena domini

sp eos ad bonū finē dirigēs. ℟ Dora-
liter saluator nr trāsiturus de hoc mundo ad
pr̄em scl̄es oīa, nouit etiā discipulor suor fra
gilitatē, z oīm xp̄ianorum sequentiū p hunc
mundū iter pgentiū ad celū. Ideo more pij pa
tris filijs suis prouidit de viatico sui corpo-
ris p̄cioſi z sanguinis, mediante quo robora
ti possent potenter per iter hutus mundi ve-
nire ad eternam q̄etem z beatitudinem. Vnde
vt dicit Iuiscēna, j. canone, c. iij, z in tractatu
de regimine iter agentiū. Necesse est q̄ hij q̄
iter agunt in hyeme q̄ nō eant vacui, sed sint
vino p̄cioſo potati z assatis carnibus satiati
Cuius cām assignat q̄ tpe magni frigoris ca
lor naturalis retrahit ad interiora. Si igitur
stomachus cēt vacuus de facili calor naturalis
posset extingui, sic̄ accidit ō lumie lucerne in q̄
deficit oleū. Et q̄ vinū hz calefacere, z assate
carnes magis nutrire, q̄ magis sapide cū deco
quant in humido ppio. Iō p̄dicta sūt optie
ābulātib necessaria. Exēplū h̄ hēm. Exodi
xij, in filijs isrl q̄ cū p̄cipēte ho exire debebāt
egyptuz p̄cepit vt renes suos accingerēt pro
maiori expeditōe vie, z baculos haberēt in ma
nib vt pegrini, z agnū anniculū igne assarēt
z festinanter cōmederēt. Sic saluator noster
verus agn immaculat igne charitatis in cru
ce assatus ad nr̄am roborationē z confortatio
nem in hostia consecrata ministrat cū tota dei
tate cōlcantibus nec minus nec maius, sz to-
tus xp̄s nat de ꝑgine passus z sepult resur
rexit ascēditq̄ in celū z sedet ad dexterā dei pa
tris cū tota deitate. Vñ ambro. de cōse, di, ij,
oīa. In hostia consecrata est tota deitas ve
re illud corpus q̄ sumptū est de virgine, q̄
passum, q̄ sepultū, resurrexit z ascēdit in celū
z sedet ad dexterā p̄ris, cui ꝑtute pagere pos
sum vlā hui vite, z expedite exire de manib
inimicor ad celestē p̄riam. ℟ Et ideo dig
nevolens ipsum corpus xp̄i sumere, necesse ē
vt habeat spūaliter tria requisita ad esum ag
ni, i, corporis xp̄i que figurata sunt in alijs tri
bus necessarijs pro esu agni paschalis, scz re-
nū accinctōe, baculi portatione z pedum cal-
ciatione. In quibus tribus mistice tria signi
nantur, scilicet
Mentis puritas
Fidei firmitas
Voluntatis charitas
Nullus em̄ homo ad hoc sanctissimū accedere
debet sacramētū nisi fuerit primo bene pur-
gatus ab omnibus immundicijs sceleꝝ. Vñe,
xviij. Qui mūdus ē in domo tua, i, in eccl̄ia vel
cet pane illo, i, corpe xp̄i, alias nullus. Debet
em̄ hō ꝑmo mentē purgare ab omni prava af
fectōe. Vnde, Iiij. Laua a malicia cor tuū. Ha
si cignus naturali instinctu postq̄ coluit cuz
ꝓpria cōiuge nō capit cibum nisi ꝑus laauerit
se tanq̄ rem fedam fecerit, quō miser pecca-
tor qui vtitur rōne z multis peccatis se ipli-
cauit, z si nō ope ꝓpleuit, nihilominus prava
affectōe mentē fedauit, audet cibū istū sacra-
tissimū sumere nisi primo fuerit aqua lachry-
marū ꝑfluēte ex amara pēnia purgatus. Debet
etiā q̄nq̄ sensus purgare, oculos ab impudi
co aspectu z illicito visu. Augu. Non dicatis
vos habere aios pudicos si habeatis oculos
impudicos, i, vagos, q̄ impudic oculus im
pudici cordis est nūci. Volentes igit accede
re ad mensā dñi cm Isid, non sint vagi oculi,
nō effrenī lingua aut petulantia, fluido gestu
non incedāt, sed pudorē atq̄ verecundiaz mē
tis simplici habitu incessuq̄ oñdant. Sic eri
am omnes nostri sēsus purgandi sunt, z om-
nia mēbra corpis os manus pedes restringē-
di sunt. Et hoc signatur in figura in eo q̄ ꝑci
plebat volenti ꝓmedere agnū q̄ esset accinct
renib, i, castus z mundus. Lu, cū. Sint lāb
vestri precincti. Nō exponit Greg, di. Lumbos
em̄ precingimus cum carnis luxuriā p̄ ꝑsue
tā coartam. Figurat eucharistia etiā in pa-
ne ꝓpiciatōis, q̄ cōsecratus dño a mūdis soliꝝ
cōmedebat. Quare vt habet, j. Reg. xxj. Aug
Dauid fugeret psecutōz saul venit in nobe cū
puerꝭ, i, famulis suis ad achimelech summū
sacerdotem petens panem. Qui q̄siuit si mū
di essent pueri sui maxime a mulieribus. Et
rñdit, equidem, si de mulierib agit ꝓtinuim
nos ab heri z nudiustertio q̄ egrediebamur,
z fuerunt vasa, i, corpa pueroz sancta z dedit
eis sacerdos panē sctificatū. Sic hō volens
euadere mortē eternam z fugere dyabolū dz
cū pueris, i, recollectis omnib sensib intra-
re eccl̄iam, z confitendo z dolendo se purga-
re de oīb, z spēaliter pctō carnis, z etiā ob
reuerētiā tāti sacramēti abstinere p̄ius ad a-
liquot dies a ꝓpria vxore, vt ōr de cōse, dis, iij.
Dis hō Et tūc cuz oīa fuerint munda cor ma
nus pedes z vōes sensus. deuote z reuerenter
debet peter ꝓpio sacerdote panem ꝓpicia-
tionis, s. eucharistiā, q̄ interpretatur bona gra
tia, q̄ gram nobis donat z ꝓpiciatōez nobis

impetrat. z remissionē oim pctōz. s. venaliū. Ad hūc greg. in omel. pascali. Prouidēs em̄ nobis xps b sacrz salutis. qz nos qtidie peccam⁹ z ille lā mori nō pt p istud sacrm̄ remissionem pctōz. Sequamur. Circa hāc figurā grunt duo. Primo an sacerdos dās b sacramentū petēti peccet. sciēs cōmunicantē esse in peccato mortali. Et videt q sic. nā medic⁹ mortaliter peccaret. q scienter daret medicinā infirmo qua esset interficiendus. ergo cū graue sit mors spūalis q̄ corpalis multo fortius sacerdos mortaliter peccat. qui pōt ipm̄ in ore ipius quē scit esse in mortali peccato. Contra de cōse. dist. ij. Non phibeat dispensator pingues terre. i. peccatores fm̄ glo. mensam dñi manducare. Item. j. q. j. Xpus quid fecit nobis qui traditorē suū. tāta pacia gtulit. vt el primā eucharistiā confectā manibus suis z ore suo cōmendatam sicut ceteris aplis traderet. q. d. In hoc exemplū nobis reliqt. Respōdet Richar. in. iij. sup mgrm̄. dist. ix. z distinguit. q̄ ille quez sacerdos scit esse in peccato mortali aut non petit sibi eucharistiā dari. z tūc sacerdos dando peccaret. aut petit z tūc distinguit. Aut suū peccatū mortale est occultū aut manifestum. Si manifestū. tūc sacerdos sibi dando peccaret. qz legitimā cōtra eū hz exceptōz. quā sibi publice obīcere potest. z accipit hic manifestū nō p omī eo qd̄ pbari pōt. qd̄ magis ꝓprie dr manifestabile q̄ manifestū. Vñ si sacerdos sciret parrochianū suū esse in crimine qd̄ legitime possz pbare. ita q illud crimen sciret duo cū eo vel tres testes p q̄s hoc probare possz. nō ꝓpt̄ hoc deberet eucharisti-am illi negare in publico petēti. qz tā inferret sibi penā ante crimīis pbatōz. qd̄ fieri ñ dz. xj. q. iij. eoz q̄. Sed accipio hic manifestum p notorio. Est aūt peccatū notorium seu p fmam seu p confessionē factā i iure aut euidentiam rei q̄ aliq̄ tergiuersatōe celari ñ pōt extra de coha. cle. c. vlti. Si aūt peccatū suum est occultum. aut petit in occulto. et tūc sacerdos sibi dādo peccaret. qz habet cōtra eū legitimā exceptōem quā ei in publico obīcere posset. z ipm̄ monere dz ne petat in publico. vt habet de cō. dist. ij. nō phibeat. Aut petit in publico. z tunc sacerdos tenet sibi dare. qz cōtra eū nō habet legitimā exceptōem quā ei i publico obīcere possit. extra de offi. iudi. or. si sacerdos. Ad argumentū dico q non est simile. quia talē medicinā negare infirmū non infirmaret. nec ꝓxim̄ scandalisaret. nec aliqd̄ piudiciū bono cōmūi faceret. qd̄ fieret si iudex licet punire vl aliū diffamare p sua voluntate iudiciario ordīe ptermisso. Querit scdo an ꝓpter aliqd qd̄ nō ē peccatū sed alias naturaliter imundū teneat homo abstinere a suscepcōe hui⁹ sacramēti. vtputa imundicia mēstruorū aut seminis fluxi. q̄ reputabant imundā fm̄ legē. Et videt q ñ. qz si ꝓpter aliqd maxie ꝓpt̄ mēstrua. sed hec nō phibēt mulierē ab huius sacramēti susceptōe. dist. v. ad el⁹. z a simili nec semifluo. Cōtra. Plugal⁹ cubit⁹ sine omī peccato fieri pōt. sed añ eucharistie sumptōz aliqt diebus ab vxoribus ꝓpr̄ius est abstinendū. de cōse. dist. ij. omīs homo. ergo ē aliqd aliud a peccato phibens huius sacramenti sumptōem. Rñdit mgr̄ Richar. in. iiij. sup mgrm̄. dist. ix. q̄ propter aliqd qd̄ nō ē peccatū teneat aliquando homo abstinere a susceptōe hui⁹ sacramēti ꝓpter ordinationē ecclesie. q̄ ꝓpter sacramenti reuerētiam ordinauit hoiem aliquādo debere abstinere ꝓpter aliq̄ que nō sunt peccata. eo q̄ impediūt vel minuunt reuerētiā q̄ debz obseruari in hmōi susceptōe. cuiusmodi est nocturna pollutio ꝓueniens ex crapula vel exī munda cogitatōe que ꝓcessit in vigilia. q̄ crapula vel cogitatio si mortalia peccata fuerūt vel ꝓbabile dubiū est vtrū fuerūt tunc pollutio ex eis ꝓuenies phibet de necessitate hui⁹ sacramēti susceptōez. Si aūt certū est q̄ non fuerūt nisi peccata venialia tūc illa pollutio nō phibet nisi de cōgruitate. Si aūt prouenīat ex nature supfluitate vel infirmitate non credo q̄ prohibeat. z hec probari pñt p hec q̄ dicūtur. dist. vj. Testamentū. Probabile etiaz piculū vomēdi phibz susceptōez hui⁹ sacramēti. Et de similibus simile iudiciuz habet. Et pt dici q̄si p quandā appropiatiōem q̄ p dicta minuūt reuerētiāz q̄ debet obseruari i suscepcione huius sacramenti rōne speciel⁹ ꝓsecrate. Et qz reuerētia que debet corpi xpi exigit vt ipe suscipiēs diligēter recogitet quid accipiat qd̄ infantes et furiosi facere nō possunt ideo talibus dari nō debz. Si tñ furiosus q̄nq̄ ad debitū sensum reuertetur. petēs in tali statu sacramētū sibi pōt dari si ñ timeatur q̄ ꝓfiat. Ad argumentū in oppositū q̄ imundicia mēstruoz nō phibet mulierē cōmunicare. qz est imundicia pure naturalis. Si aūt vt dr ibidē ex veneratōe magis petite nō presumit laudāda est. sed si petit nō ē iudicāda

Silli mō pōt dici de illa infirmitate q̄ Leuit xv. ō: fluxꝰ semis. ℣ Scō volēs accedere sacramētū debz habere firmā fidē z solidā nihil hesitans z deuote postulare. Jacobi. j. Postulet in fide nihil hesitās. Licet em̄ sensus hoīs in susceptōe bulꝰ sacramēti nihil aliud sentiāt nisi species panis, tamē decipiunt oēs p̄ter auditū q̄ vere assentit ei, q̄ dicit h̄ est corpꝰ meū. Hoc est pulcre figuratū i velamie Jacob z pia deceptōe Isaac Gen. xxvij. Nam Jacob gerit typū bulꝰ sacramēti, in quo vez corpꝰ x̄pi sub panis accidētibz occultat. Esau ho gerit typū forme visibilis, sz Isaac gerit typū sensus humāi, q̄ oēs stupore ocutlūtur in hoc sacramēto Dō etiā bñ figurat in stupore Isaac, de quo ō:. Expauit Isaac stupore vehemēti, z vltra q̄s credi p̄t admirās ait. Quis ē ille qui iā dudū captā venatiōez attulit mihi z omedi ex oibz p̄us q̄s tu venires. In q̄ mistice exp̄mitur stupor z admiratio sensus humāi, q: hō exterior merito ex h̄ magno stupore ocutlit q̄ aīa deuota p̄us p fidē inuisibilē z spiritualē refectionē in isto sacramēto p internā deuotōem reficit q̄s gust⁹ corpalis per formā specie sensibilis imutet. ¶ Sed q̄ritur q̄re xp̄s voluit sic specie aliena velari, z a xp̄ianis māducari. Dico q̄ potissima causa ē meritū fidei, q: h̄m Gre. Fides nō hz meritum vbi hūana rō p̄bet experimentū. Haz sic culpe demeritum cepit a falsa credulitate dyaboli suggerētis boi cibū mortz, ita decult vt hoīs meritū incipet ex h̄ q̄ credit p̄bis x̄pi de cibo vite, cū dic̄. hoc est corpꝰ meū. In signū bulꝰ dixit dñs thome. Quia vidisti me zc. beati q̄ non zc. ℣ Legitur de sancto Ludouico rege francie, q̄ dū q̄dā die missaꝝ audiret solēnia vocatus in ecclesia p q̄ndam militū suoꝝ deuotum ventre ad altare alteri⁹ sacerdotz si vellet sicut idem miles videre x̄pm in forma pueri. Dixit rex q̄ nō. Addens verbū maxīe fidei ac relatiōe dignū. q̄ si scirē retro me stātem dñm ih̄m x̄pm sicut fuit in parasceue in cruce nollē me vertere vt eū carnaliter aspicerem, ex eo q̄ meritū fidei amitterē. Hoc ideo dixit. quia sacerdos cuius missam audierat etiaz iam osecrauit. z p̄ter hoc vez corpꝰ x̄pi ibidē esse non dubitauit. Et de Hugone de sancto victore legit. q̄ lōgo tpe orauit vt posset videre x̄pm in hostia osecreta. Et dū q̄daz vice missam diceret post agn⁹ dei aperuit se hostia. z exiuit puerul⁹ formosissim⁹ sedens ante eū in patēa, cuiꝰ visione indicibilit̄ osolatꝰ extra se rapiebat cū puero deliciose solaciando. Cui puer tandē ait. Hugo omede me. Cui hugo. z q̄ ausu amātissime dñe audeā te omedere z dentibz meis dilaniare. Cui puer nisi māducaueriz me nō habebis vitam in te. Tūc hugo orauit dī. O dñe si sic fieri ē necesse. oro te vt abscōdas vultū tuū amātissimus a me. z tūc abscōdit se sub forma panis, dicēs Hugo q: me videre nudū voluisti. extūc meritū fidei de illo sacramēto in te euacuasti. Dicere forte infidel quo possuz credere illā trāssubstātiatiōz q̄ panis trāssubstantiat in corpꝰ x̄pi cū sit ꝑ naturā. Dico q̄ licet sit ꝑ naturaz nō tū est ꝑa diuinā ptātez q̄ maior ē natura qđ pbat sic. Nā deꝰ est agens i cuiꝰ p̄tute est omne possibile creaturā esse vl nō esse, q̄re vnum in aliō p̄t ꝓuertere z nō esse in esse, z esse in nō esse. Sz maiꝰ est de nō esse ad esse p̄ducere aliq̄d. q̄s esse in eē ꝓuertere, sz deꝰ fecit p̄mū q̄ oīa de nihilo creauit. q̄re z scōm p̄t facere. Hoc patet naturali exēplo. natura em̄ in aīalibz naturaliter ꝓuertit ptīculariter salte substantiā in substantiā, sic alimētū in substātiaz alitī, ij. ō aīa. Quare etiā autor nature ñ possz ītmo plus z maiꝰ p̄t qđ ē to tā substātiā ꝓuertere i aliā totā substātiaz, ꝑ patet etiā h̄ exēplo scpture. Nā ira ꝓuersa ē in carnē in hoīs creatione Gen. iij. Et vxor Loth respiciēs ꝓra dei mandatū ꝓuersa est in statuā salis. Gen. xix. Et virga moysi in serpentē, z serpes iez in virgā. Exo. vij. Et x̄pus mutauit aquā in vinū in ꝓuiuio. Johan. ij. Et plura alia exēpla hoc posse fieri ondūt. Quare nullo mō est negandū sz firmiter credendū. ℣ Tertio volēs accedere sacramentū dz habere affectionē charitatis z desiderium. Isa. xxvi. Desiderium tuū in desiderio aīe. Dicunt medici. fastidium. i. vrdrutz, est signum certū male digestionis p̄ioris nutrimēti, vñ etiā plures causant egritudines si cib⁹ sine desiderio sumat. Vñ Auice. j. can. fen. iij. c. vij. Oēs q̄ sanitatem habere volūt nec cōmedant nec bibant donec certū habuerint desiderium. z stomachus z supiora itestina a p̄mo nutriēte euacuata fuerint. Sic certe maximū signum male dispositōis hoīs ē q̄ a morbosis nutrimētis criminū nō adhuc ē bñ mūdat⁹ si ñ hz desideriū charitatis ad hūc cibū corpis x̄pi, sed fastidiū. vnde cauere debet ne panē illum suauissimū suscipiat, nisi p̄ius bñ interi⁹ cor

mūdet a prioribꝫ carnalibꝫ cibis pctōrū. qz si
bñ purgat⁹ fuerit cibꝫ iste habebit⁹ iuxta desi
derīū saporē oīs delectamēti. Sap.xvj. Pa
nē de celo dedisti eis dñe oē delec. zc. Quare
merito in māna figurat de q dic Nico. de ly
ra. Nūe.xj. q habuit triplicē saporē. vn⁹ erat
naturalis. z ille erat q̄si sapor mellis. Exodi.
xvj. ali⁹ supnaturalis z hic duplex. qz bonis
sapiebat put volebāt. Sapiebat em vt pis
ces cū desiderabāt pisces. vt carnes cū desi de
rabāt carnes. z sic de alijs magis descēdēdo.
Et hoc est qđ Sap.xvj.dz. Dulcedinē tuā q̄s
in filios habes ondebas. deseruiēs vniuscu
iusq̄ voluntati. ad qđ quisq̄ volebat cōuer
tebat. Et eadē rōne malis erat insipid⁹. q̄ de
natura sua erat dulcis. Vñ legit Nūe.xxj.qđ
qñ filij isr̄l pfecti sūt de mōte hor p viā q̄ du
cit ad mare rubrū. tedere cepit itineris z labo
ris ꝓpter deuiationē magnā a recta via. z ce
perūt murmurare ꝺ deū z moysen dicentes.
Cur eduxisti nos de egypto vt moreremur i
solitudine. deest panis. nō sūt aque. z aīa nr̄a
iam nauseat sup illo cibo leuissimo. Quāob
rem misit dñs in pplm ignitos serpētes. qui
ꝑm aliquos volantes per aerem emittebant
scintillas ardentes z populū mordebant z in
cendebant. Pro q̄ orauit moyses ad dñm et
dñs miser⁹ fuit serpentē fieri eneū. z erigi in
signū. quē cū p̄cussi aspiciebant sanarēt. Sic
ad ꝓpositū pplo xp̄iano in deserto hui⁹ mūdi
vagante. z vtinā nō a recta via mox ꝓtutis z
iustitie errāte. dñs de⁹ puidit de cibo suauis
simo z sapidissimo aīe iuste z deuote. q̄ habet
aīam pl⁹ oīb⁹ spūalib⁹ alimentis reficere z leti
ficare. Quia ꝑm mgr̄m. illū. sniaꝝ. dl. vlū. c. vl.
Sicut panis p̄ ceteris cibis corpus reficit z
sustentat. z vinū letificat hoiem atq̄ inebriat
Sic caro xp̄i hoiem interiorē plus ceteris gra
tijs spūaliter reficit z saginat. Sic aūt cibus
malis nō sapit. qz malis corruptionib⁹ pctōrū
pient sape nō pūt hui⁹ cibi dulcedinem. j. ad
Ebor.ij. Animalis hō nō p̄cipit q̄ dī sūt. Stul
ticia em est illi z nō pōt intelligere. spūalis aūt
oia iudicat. Est de eis sicut de infirmis q̄ dul
cia amara iudicant. Hij quādo p̄cepto eccle
sie artantur semel dumtaxat cōmunicare ī an
no ympatie z indeuotōis oñdunt signa mur
murātes ꝺ diuinā ordinatōz. z ꝺ sacerdotes.
z sic qñq̄s indeuote z sine charitatis desider
io accedūt. quāobrē de⁹ ꝺ tales immittit ser
pētes ignitos. s. multas corpis tribulatōnes
vt etiā p̄tactū ē. z nisi p̄cibꝫ deuotoꝝ z spēialit
merito passionis xp̄i saluarēt pirent eternaliter.

Secunda pars in qua

notat seruitiū manuale. ibi. surgit zc. Ut enim
saluator noster discipulis suis vere humilita
tis traderet exēplū surgit a cena sedentib⁹ dis
cipulis. z quia ministrare volebat deponit ve
stimenta sua. nō oīa. sed solū illa quorū depo
sitio erat expediens p̄o lotiōe facienda. Et
cū accepisset linteū p̄cinxit se. vt esset expedi
tior ad lauādū. z linteū accepit ad pedes ter
gēdū. demū misit aquā in peluim zc. Venit g
ꝑm Aug. ad petrū ꝓmū tanq̄s ad ꝓncipē apo
stoloꝝ. q̄ ad tā humile obsequiū a xp̄o dño suo
z mgro suscipiēdū stupefact⁹ ē. seruitiū recu
sauit dicēs. dñe zc. q. d. Dñe rex regū tu q̄ es
filij⁹ del viui. mgr̄ z doctor me⁹. mihi misero z
indigno famulo z discipulo vis lauare pedes
imundos dignissimis manibus tuis. quib⁹
oculos cecorū aperuisti. lepr̄osos mundasti. sur
dos curasti zc. q. d. hoc nullo mō dz fieri.
M Moraliter. qz pñs statio annualis ē z
plebe diuersoꝝ statuū congregata. spectātia ad
debitā politiā cōstatis tractabo. qz vt hr̄. C. ō
veteri iure enucleādo. l. tanta. §. Orīū aūt. mul
to vtili⁹ est pauca idonea effundere q̄s multis
inutilibꝫ boies ꝓgrauari. Et Boe. in ō disci.
sco. Succincta veritas iz vere sit tediosa. nō
tñ oīno infructuosa. Et iō magni ꝓncipes et
pitissimi viri vt aliq̄d vtilitatis ex sermonib⁹
colligerēt dignati sūt sciam audire z doctri
nā vt ex auditis melius seipsos z alios regere
possent. Unde sapiēs Audiens sapiens sapi
entior erit z intelligens gubernacula posside
bit. Quare q̄dam iurisperitus. vt dr. ff. de fi
dei cōmis. lib. apud Julianū dixit. Si alterū
pedē in sepulchro haberē adhuc discere vellē
Et btūs Aug. vt recitat xp̄tiū. q. tū. si habes.
Senex a iuuene z eps tot annoꝝ a collega ñ
dū anniculo parat⁹ sū docere. nulla em̄ etas
sera ad discēdū. ff. vbi sup. Ex hīs dat doctri
na cuilibet seni z iuueni. inscio z prudenti. q
postposita oīa iactantia magne eloquētie po
tentie. prudētie. senectutis. experiētie libēter
verbū dei etiā a mimo audiat patienter. q̄ dū
taxat vera predicat z erronea non imiscet. Dr
vt dr. Luce.x. Qui vos audit me audit. z qui
vos spnit me spnit. Exēplū habem⁹ in discī
pulis xp̄i q̄ in cena attenti fuerūt doctrine xp̄i.
z oi cū reuerētia ad effectū deduxerūt. iō sur

gētl xp̄o ip̄i etiā surrexerūt, z lubēte ad lotōez sederūt. Et petr⁹ vt xp̄l volūtatē ipleret q̄ p̄mo recusauit, pt reuerētiā dñi lauare pedes, tādē caput, man⁹ z pedes obtulit, vt pfectā ei⁹ obedlētiā oñderet. ℣ Sic z xp̄lfidelīū pfecta ē obedlētia z imitatio dlscipuloz, cū lubēte mgīo ẏltatis nō solū pedes corpis polltlcl, vez etiā caput z man⁹ exhibēt būlliter correctōl z lectōl. In corpe aūt polltico vt singula singulis correspondeant sunt.

Consulares vt caput in regendo.
Mllitares vt manus in defendendo
Populares vt pedes in seruiendo

Hā ẏm Isiō. li. xj. Caput ē a caplēdo dictuz, eo q̄ oēs sensus z nerui inde initiū caplāt, caput ē sedes sensuū p̄ncipalīū z origo oim organoz sensibilīū aialis z eoz rectiuū. Quattuor nāq̄ ī ꝓpositōe capitis p̄ncipalit ꝓcurrūt vicz duoz ossīū fortitudo, medulle cerebzi plenitudo, carnīū exterioz paucitudo, capillorū etiā z neruoz multitudo. Illa em̄ ꝓcurrūt in ꝓpletōe z cōpositōe capitis ẏm Cōstantinū. Per caput nāq̄ lz gñaliter oīs suplor signari possit, ad pñs tñ signat ꝓsulatē quēlibet q̄ rōe prudētie z discretōis ponit cū alijs ad reglm totl⁹ corpis polltici. In istis nāq̄ oīs sensus z intellect⁹ discretōnis p vtilitate cōtatis, vt cōtas bñ z ordinate regat bre dz initiū. j. Regū. xv. Caput in tribubz isrl fact⁹ es. Dz q̄d pculdubio ad ℞ elect⁹ dz habere ossa fortitudinis z ꝓstantie, multā medullā mititudinis z clemētie, paucā carnē carnalitatis z lascluie neruos dilectōis z amicicie, capillos exterioris honestatis z decētie. Caput em̄ ḡnāq̄ duz exterius appareat, multā tñ bz interi⁹ medullā. Sic ꝓsulares dato q̄ apparēter p̄tendere debeāt duriciā seueritatz, z sp gerere ꝓstantiā solide firmitatis in ꝓsiliādo, dñt tñ int⁹ affluere medulla mollis z tenere pietatis, idifferēter oēs accedētes eū in causis clemēter audire nec paupl nec inoplvlā adeūdi p̄cludere Vñ ff. de offi. p̄si. l. observandū. Observādū ē ius reddendi vt in adeūdo q̄dē facilē se p̄beat, sed ꝓtēni se ñ patiat. Vñ aresti. in epla ad Alexā. docens q̄liter q̄libet reges debeat regere dic Rege sup eos cū bonitate z exaudi eos cū benignitate, qđ si feceris oēs erūt tibi sbiecti ad tuū bñplacitū z p̄ceptū z p amorē quē habebūt in te dñaberis in eis pacifice cū triūpho. Debet etiā habere capillaturā honestatis et paucitudinem carnalitatis, id est habere gra ultatem in moribus, nec verbis nec factz more iuuenum esse laxus, ne contemptibilis habeatur. Nimia enim familiaritas parit contemptū. Vñ. ff. vbi ꝓus. Ex ꝓuersatōe equali cōtemptio dignitatis nascit. Debet etiā esse durus in ꝓstantia z firm⁹ ne ira vel auaricia vel inordinata dilectōe deuiet a veritate. sed quod iustum ē honestū z vtile dicat. nec amicū nec inimicum aliter q̄z debeat p̄ferat. Vñ Aug. et allegatur, xj. q. lij. Quicunq̄z aut consanguinitate, aut amicicia vel hostili odio vel inimicicijs in iudicando ducitur, peruertit iudicium xp̄i q̄ est iustlcia, et fructum illius vertit in amaritudinem dānatōis. ℣ Dz Dz et esse ꝓstans z firm⁹ ne secreta cōsilij manifestet Eccl. xxxix. In absconditis suis consiliabit. Unde vegecius li. j. de re mili. c. j. ait q̄ metellus interrogatus q̄d postrema die facturus esset, tunicam inq̄t meā si eloqui posset comburerē, s. ne diceret alijs. Putāt nanq̄ alīq̄ posse celare in alijs qđ in seipis occultare nō possunt, z ideo occulta sepius pandunt qđ cedet cōmunitati in detrimentū. Lu. xij. Nihil occultū qđ nō reuelet. Unde isti assimilantur Olde regi de quo Ouidi⁹ li. xj. metha. Midas em̄ rex inter pan satyrū deūq̄z pecudū et phebū q̄ de musica disputabant z phebus cū cythara, pan ẏo cū pastorali instrumento canebat factus iudex fuit, sed cū oēs audientes magis probassent phebi melodiā cytharedi, iste solus pan meli⁹ cecinisse iudicauit, pter q̄ idignatus phebus aures asini sibi dedit, quas cum crinibus mitris z pannis rubeis diu celasset, tandem cōfidens seruo suo ℞ reuelauit, firmādo iuramēto q̄ factum dñi alteri ñ reuelaret. Tādē istud dicere sūme ametēs z celare nō potēs foueā pfūdā fecit, i cui⁹ fundo istud q̄si murmurādo dixit. z tandē terra opuit, et sic se celare secretū dñi estimauit. Sed quid p certo, de illa fouea barundo ozit ex q̄ cū quidā pastor fistulā casu faceret, nihil aliud canebat nisi q̄ rex midas aures asininas haberet. Et sic vnde istud fuit celandum creditum factum est potius publicatuz. Sic aliq̄ accepti pro regimine reipublice z ad loca prudentū locati, qz ex insipientia iudicant sepe asinine bonū malū et sinistrū dextrū z econuerso lō puniunt a deo z mores eorum asinini eē cōprobant. Dñ xp̄ia facta non celant neq̄z alia, z dū credūt dictū ab eis nō publicari, et q̄si sepultū in terra publice cantat et publica

tur in platea. Eccl. xvii. dr. In auribꝫ insipien
tiū ne loquaris. Nō em̄ poterūt diligere nisi
que eis placēt. Dec oia si nō iuste t legitime
facta sunt in consularibꝫ sunt per cōfessionez
et cōtritionē abluenda tc. ✠ ¶ Scdo in cor
pore politico militares t nobiles in defendē
do ꝓpantur manibus. Nā sicut manꝰ in cor
pore hūano ꝑm ꝓmentatorē, j. etbi. est ad re
pellēda nociua, ad p̄curādā infestantia, ad at
trahenda necessaria, t ad conseruāda t ad de
fendenda oia mēbra. ¶ Sic militares in repub
lica, vt rēpublicā defendant debent ꝙ hostes
pugnare, t pro eccl̄ia t salute p̄incipis se ex
ponere mortī piculo. C. qbꝫ vt indignis. l. vl.
Ad ꝫ em̄ eligunt, vt dr in nr̄i. in bystoria ro
manoꝝ. Condita nāq; ciuitate a romulo quaꝝ
ex noīe romā vocauit, mille pugnatores ele
git quos a numero milites vocauit. Diles
em̄ dictus ē qsi vnꝰ ex mille electus ꝑm ꝓpi
am. Tales inq; dñt eē strēnui, audaces, expti
puldi in actibꝫ, moribꝫ p̄diti t venusti, non q̄
effeminati, nec delicati. vel torpidi milites de
bent esse, sed tales q̄ possint ꝙ hostes ferre p̄sti
dia t agitare, nihil metuere nisi turpem famā
hyemem vel estatē, mixta vel immixta pati, ra
ro quiescere, eodē tpe laborem t inopiam to
lerare. De hoc etiam Vegeciꝰ renatus testa
tur dicens. Inutilem esse nutritum tenere t
in delicijs assuetum, p̄ferens aptiorē plebem
rusticam que sub duro labore nutritur solem
patiens, vmbram negligens, balneoꝝ nescia
ignara delitiarum, simplicitatis causa paruo
contēta cibo, duratis ad omnē tolerantiā la
borū mēbris, cui gestare ferrū, fossam ducere,
onus ferre, ꝓsuetudo est de rure. Sed hodie
plures milites vacant lasciuijs t ociis aleis
et aucupijs tc. q̄ oēs sunt effeminati in mili
tia t inexpti, nec respublica p tales defensat,
sed perturbatur t subuertitur. Nam roma
num imperiū, Nerone iperāte exhaustū ē di
uisum t diuulsum, cuius gloria fere omnes
deuorauit, maculauit libido exhausit auari
cia, fregit ignauia, luxuria cum superbia exina
niuit. Vñ dr in policrato libro. vj. Duci mili
tari sure p̄cauendū est ne venꝰ t vinū pugnā
tia pectora frangant. Nam regna assiriorꝝ le
guntꝫ fuisse subuersa impulsu luxurie. Sed
quāta vtilitas reipublice puenlata disciplī
na t cōstantia militū dicit Valeriꝰ. Disciplī
na militaris acriter retenta p̄cipaliter italie
romanoꝝ ī gto pepcit, multaꝝ vrbiū, magno
rū regū, validissimarū gentiū regnū largita ē
Ideo Trogus pompeius lib. ij. ait. q̄ alexā.
exiguam manum militarez suscepit a pre sed
doctam, q̄ assuefacta militie orbē terrarū ag
gressus innumeras hostiū copias effudit. Sic
milites p̄ dei amore, honore et vtilitate eccl̄ie
et cōtaꝝ pace fideliter t viriliter militare de
bent qđ designat p cingulū deauratū. Talis
nāq; ꝓsuetudo fuit ab antiq̄, vt die q̄ q̄s cin
gulo militari honorari debebat eccl̄iam solē
niter adierat, audita missaꝝ solēnia, gladioq;
sup altari posito t oblato quasi celebri p̄fes
sione seip̄m obseq̄o altaris deuouebat, et offi
cij sui iugē deo spō debat famulatū. Vñ vege
ciꝰ de re. mili. li. iij. c. j. dicit. q̄ milites antec̄
cingulo militari decorāt iurāt p deū et xp̄um
eiꝰ t spm̄sctm̄, t p̄incipis maiestatē q̄ ꝑm deū
humano generi diligēda est strēnue facturos
oia q̄ p̄cepit p̄nceps. Jurāt etiā nunq; deser
turos iusticiā vel mortem recusaturos pro re
publica, cuius sunt cōscripti militie. Exq̄ iu
ramēto licet nō explicite facto sunt inserta vt
dr in policrato. li. vj. c. vij. q̄ tenent tueri eccle
siā, p̄fidiā impugnare, sacerdotium venerari,
pauperū iniuriā p̄pulsare, pacē p̄uincie p̄cu
rare, pro fratribꝫ vt decet sanguinē fundere, t
si opꝰ est aiaz ponere. Ex hijs p̄nt trahere mi
litares q̄d p̄fecerint et q̄d p̄miserint, t for
mare sibi cōscientias de cōmissis t obmissis, t
se lauare p p̄niam. ✠ Tertio p̄lares me
chanici sunt in corpe politico pedes. q̄ sicut
in corpore hūano opꝰ est vt ait cōmentator. j.
eth. capitli obedire t corpꝰ sustentare, sic i cor
pore politico p̄lares dñt superioribꝫ humilit
obedire t p cōtate et vtilitate reipublice la
borare. De obedientia hortat apls p̄lm fide
lē dicēs Heb. xiij. Obedite p̄positis vestris.
Hec obedientia ꝓsistit in tribꝫ. In reuerētia ex
hibēda, mādata suscipienda. t suscepta humi
liter exequēda. Nā inferiores dñt superiores
suos reuereri, in hoc q̄ assurgant in p̄sentia
eorū, nec sedeant dū maiores stāt, t cedāt eis
in p̄mo loco in sedendo t eūdo. t in ꝓsilibus
Unde. j. De. v. Adolescētes subditi estote se
nioribus. debēt etiā mādata a b eis humilit
suscipe et sine murmuratione adimplere si in
eoꝝ iurisdictōe sunt, alias non tenent. Est ei
illa obedientia maxime meritoria, q̄ magna
virt̄ est vt dr de re mili. ff. l. militū. §. gesserit
in glo. Vñ subditi q̄ nō obediūt p̄latis, pene
desertoris tenent, vbi sup. §. ab executore.

In Cena domini

R. Sedo ꝓpłares nō dñt oclari ſz laborare ꝑ vtilitate reſpublice vnuſq; ſuā ꝛ h fidelit ne alter alterꝫ decipiat, vñ ps. Labores manuū tuarꝫ, qz mādu, ꝛc. Labor aūt eorū ſm Hugo. in ō didascol, pte, lij, ē ſextuplex ſcz lanificiū, armatura, nauigatō, agricultura venatio medicina, theatrica. Laborātes igit in hijs dñt ee innocētes a furtſ, fraudib⁹ mendacijs ꝛ alijs ꝓcomitātib⁹, laborēt etiā ordiata intētōe, vt, ſ, malint manib⁹ laborare q̄ ociose viuere, vel mēdicare. Laborēt etiā nō ſolū ad corpis ſuſtētatōz, ſz aie etiā ꝓſolatiōez. In lanificio em̄ ꝓtinent oia texēdi, ꝓſuēdi ꝛ retoꝛ quēdi gña, q̄ flūt manu, acu, fuſo, ſubula ſiue alijs inſtrumētis. Tales dñt iſtoꝛ ſacro tpe ēt aie facere veſtimētū ſpūale. Exēplo foꝛtſ mulieris q̄ q̄ſiuit lanā ꝛ linū, ꝛ opata ē ꝓſilio manuū ſuarū, ꝛ ſtragulatā veſtē fec ſibi, puer, vl. Et vt ſic laborās īduc⁹ veſte nuptiali q̄ ē caritas, put ait Gre, īgrediat regnū. Illa texit du⁹ obꝫ modis, ſ, ꝑceptſ, ſ, dilectōe dī ad mod ſtālnis ꝛ dilectōe pxi ſb tegmīs, et laborātes i arte armate q̄ flūt vt ꝓtegamur ꝛ pcutiā⁹ dñt laborare vt habeāt arma ſpūalia Eph. vj. Accipite armaturā dī, ꝛc. Stulti ſt ſic ē manētes nudi ꝫ tela hoſtiꝫ ꝓpantes arma matialia alijs. Silr naulgātes dñt ſibi parare nauē penitētie que eſt ſcōa tabula p⁹ naufragiū, ꝛ appꝛehēdant crucē xpi q̄ eſt mal⁹, vt ſalui poſſint p maris hui⁹ mūdi ꝑicula ad portū ſalutis ꝑuenire. Silr laborantes in agricultura, i agrꝫ ſatiōib⁹ ꝓſitōib⁹ ſiue paſcuis, floꝛib⁹ ſiue olerib⁹ dñt colere oꝛtum coꝛdis, j, ad Choꝛ. lij. Del agricultura eſtis. Eſt em̄ magna dementia magno labore colere agrū exteriozē ꝓ fructu temporali, ꝛ interiozē nō colere ꝓ eterno. Silr venatoꝛes ſiue feraꝝ ſiue aucupū ſiue piſciū q̄ multis laborib⁹ tps inutilit amiſerunt dñt mō venari cū ſenſib⁹ vt xp̄m capiāt ꝛ tps redimāt amiſſū. Silr laborantes in medicia dñt aias ꝓpꝛias curare ꝛ vulnera pctoꝝ ꝓcauere, iuxta illud Lu. lij. Medice cura teip̄m. Item theatrici debent cāuere de ludis inhonestis ꝛ laſciuis. Exo. xxxij. Sedit populus māducare ꝛ bibere ꝛ ſurrexerūt ludere. Unō Chriſ. ſup Matth. omel. vj. Deus nō dat ludere ꝫ dyabol⁹. Iud⁹ tū honeſt⁹ ad recreatōnē ꝛ laboris leuamē nō nocet, qz ſicut somn⁹ recreatōi ꝛ refectōi eſt neceſſari⁹, ſi tñ eſt cōtinu⁹ moꝛs eſt, ſic lud⁹ q̄ñ q; honeſtus. Et iō vt dicit Sene. in li, de trāquillitate. Legū ꝓditoꝛes feſtos dies ꝓſtituerūt, vt ad hllaritatem publice hoies cogerēt, tanq; neceſſariū laborātib⁹ interponētes tpamētū, vt ꝛ ō brō Johānne apl'o narrat Caſſian⁹ lib, vij, collationū q̄ cū ꝓdicē molliter demulceret vidit eū q̄dā iuuenis ꝛ mirat⁹ ē tm̄ virū ſic facere. Cui ſanctus ait. Quid geſtas in manu. At ille arcuz Cui ſanct⁹ ait. Cur eū tēſū nō ſp tecū circumfers. At ille ne iugi curuatōe depereat ꝛ molleſcat. Sic ait ſanct⁹, nō te offendat hec puta ratio, qz niſi remiſſiōe quadā q̄s relaxaret ꝫ nō pōt obfecūdare ſiue iugiter fecūdare. Hz q̄ritur an ludus alee ꝓpter recreatōez fact⁹ ſit licitus. Rñdetur vt ſupra ꝛc.

Tertia pars in qua

notat eduliū ſalutare. Pro quo notandū ſm. qō videt mgr hiſto, ſentire, ꝛ alijs multis hoc idē ꝓbabile videt, q̄ xp̄s poſt lotionē pedum inſtituit euchariſtie ſacramētū, in quo ſeipſū ſub ſpecieb⁹ panis ꝛ vini dedit diſcipulis ſuis dicēs, Accipite ꝛ manducate hoc eſt corp⁹ meū ꝛc. Hoc Moraliter, ſignum eſt magne nobilitatis ꝛ liberalitatis dare. vnde extra d dona, c, j. Si nobilis homo ſponte donat aliq̄d alicui eſtimare debet ſe ad hoc teneri et banc legem debz ſibi imponere, q̄ niſi amplius fecerit et creuerit in beneficijs nihil credat feciſſe. Qui ergo vult eſſe nobilioꝛ plus dare debet. Unde ꝓuenit q̄ donata ab impatoꝛe largiſſime interp̄tantur. Nā vt dꝛ. C, d bo, ca, ꝛ de incoꝛpatōe, l, ſi q̄ñ, q̄ ſi impator alicui donat domū aut aliā poſſeſſionez, interp̄tari dz cum oīb⁹ iuribus ꝛ attinētijs eſſe donatā. Idē etiā in teſtamētis, vt ſi aliq̄s legat oleum vel vinū interp̄tat etiam vaſa vinaria eē legata. Similiter aut⁹ legatis ꝛ auearia, ff, de lega, ꝛ fide cōmiſ, l, lij. Cū igit del filij nobiliſſim⁹ ſit oīm impatoꝛū ꝛ liberaliſſima dona dedit iuxta gradus diuine largitatis. Primo em̄ homī largitus eſt omnes creaturas irrōnales in vſum, nec in hoc ceſſauit. ſed p̄n cipes ſuos, ſ, angelos in el⁹ miniſterū deputauit. Et vltimo ꝓ valete melius q̄ habuit, ſ, corpus ſuū largiſſime interp̄tādo, ſ, de tra tū cū aia ꝛ ſanguīe cū oīmī ꝓtute et gīa cōlocauit dicens accipite ꝛc. Nam dominꝰ nr̄ ihs xp̄s de h̄ mūdo trāſitur⁹ ad p̄rem cuz diſcipulis ſuis cenauit, et in ipa cena ſacramē tum euchariſtie inſtituit tribus de cauſis.

In memoriã sue passiõis
In signũ sincere dilectõis
In pignus humane redemptõis
De ꝓmo apls. Quotiẽscũq; mãducabitis panẽ hũc ẽc. 1.u.xxij. Hoc facite in meã ꝓmemoratiõez. Qđ facit sacerdos dũ leuat corꝑ dñi repñtans q; xp̃s in patibulo fuit leuat⁹. q.d. Ecce bõ q̃ ꝓ te incarnat⁹ de virgine nat⁹ pannis inuolut⁹ ẽ ad colũnã ligat⁹. crucifix⁹ mortu⁹ z sepult⁹. Noli ꝑdere aiam ꝓpter quã xp̃s tãta passus ẽ. Vide ḡ q̃d xp̃s ꝓpter te passus sit. Trenoz. iij. Recordare paupertatis mee ꝫ tuã auariciã trãsgressiõis ꝫ superbiã. absinthij et fellis ꝫ cõcupiam. q.d. Si tẽptaris de iustis rebus attẽde qz nud⁹ nat⁹ z nud⁹ mortu⁹ fũ. Si de superbia vide. qz ego ancillã busmilẽ in mẽem babul. z q; seruis ablui pedes. Si lasciuia te ipugnat in corꝑe vide. qz totũ corꝑ meũ penaꝝ absinthio repletũ ẽ. Hz vere pauci sũt in eleuatõe corꝑis xp̃i hec ꝫsiderãtes. qz aliquoꝝ oculi mẽtales ita peccatis obnubilati sũt q; nec videre nec intelligere pñt De quibꝫ Luce. xxiij. Oculi eoꝝ tenebant. s. pctis ne eũ agnoscerẽt. Hũ purgare dñt oculos mentis. qz ꝑiculosũ est q̃tidie corpus. dñi corꝑalibꝫ oculis inspicere z nunq̃ mẽtaliter. s. oculo mentali videre z cognoscere. Quia si dñs deꝰ ꝑcussit bethsamitas q̃ archã dñi inspexerũt. vt habet. 1. Regũ. vi. Multo grauiꝰ puniet peccatores ingratos q̃ eũ oculis maculatis ꝓtinue ꝑsumũt aspicere z nũq̃ studẽt oculos mẽtales a pctis mũdare. Vl. Hz querit circa hec an exp̃s in pctõ mortali videdo corꝑ xp̃i peccet. Et videt q; sic ex dictis. Rñdet Rich. in. iij. sup mgr̃m distĩ. ix. ar. iij. in solutõe cuiusdã ar. q; exp̃s in pctõ mortali vidẽdo corꝑ xp̃i nõ peccat. aspiciẽdo em ipz nullã irreuerẽtiã facit sacramẽto. Bethsamite aũt lõ ꝑcussi sũt. qz vt dicũt q̃dã z refert glo. ibidẽ. Nulli licebat videre archã detectã nisi pontifici. Vel ꝑt dici etiã ꝟm glo. Qz percussi sunt eo q; indigni essent vel indigni accessisent. vt nõ digne custodiuissẽt. Alco. de lyra. Percussiõis fuerũt q̃ttuoꝝ cause. s. inepta leticia. ꝓcedens ex leuitate capitis z nõ ex debita reuerentia. Sedã olocaustũ indebite oblatũ. qz vaccas in olocaustũ posuerũt sup archam dño. in hoc male fecerunt. quia semella nõ offerebaꝝ dño in olocaustũ. Tertia. curiositas qua motꝰ fuerũt ad videndũ archã dñi nudaz. qđ sub pena mortis inhibebaꝝ. Nũc. liij. Quarta dimiserũt eã nimis diu sine luminaribꝫ z cultu debito. ideo percussit dñs. scz morte. lxx. z. l. milia plebis. Qđ sic exponunt hebrei. solũ. lxx. viri sũt ꝑcussi qui erant tante reputatõis qđ eq̃pabant. l. milia de cõmuni et principales populi fuerũt ꝑcussi eo qđ debebãt ordinare populũ z precauere de ꝑdicti offensis z nõ fecerũt. Sic in ꝓposito possz bõ peccator talẽ irreuerẽtiã exhibere videndo sacramentũ qđ forte mortaliter peccaret. sic mõ ab aliq̃bus fit. q̃ ex superbia videndo corꝑ xp̃i nec caput inclinant nec genua nec discooptis capillis sacramento exhibent reuerentiam. z hmõi ex leuitatibus prouenientia. de quibus homo inculpatur ex irreuerentia. licet non a visione. Secunda causa institutionis fuit in signum sincere dilectionis. s. vt nobiscuz semper presens esset in terra in carne velatus in qua carne in celo pro nobis deo pr̃i assistit ps. Zelus domus tue cõmedit me. i. cõmestibilẽ me fecit. Nam vt experimur signũ magne dilectõis est qui alteri partem bonoꝝ tribuit. maiꝰ q̃ oĩa sua dat. maximũ q̃ seipm totũ donat. qđ vtiq; xp̃us fecit z facit quotidie. xp̃s aũt longe plꝰ hũs dilexit nos. Dedit nã q; ade fructũ ligni vite in paradiso Judeis. rl. annis mãna in deserto. nobis aũt nõ solũ dat totũ mũdũ. imo seipm sub velamine sacramẽtorũ Sed quare. certe qz nos multũ amauit. lõ pre cunctis nationibꝫ nobis cibũ dedit nobilẽ z electũ carnẽ suam. Habac. i. Iste est cibus electus. Hunc cibũ electũ optauerũt degustare viri domestici Job dicentes. Quis det nobis de carnibus eiꝰ vt saturemur. Job xxxj. q.d. quis dabit nobis longitudinẽ vite visq; xp̃s veniet z corꝑaliter sit nobiscũ semp. z eius corꝑe z carne reficiamur. Quis nanq; hunc amorẽ filij altissimi quẽ ad nos habuit posset ad plenum enarrare. quia q̃ dixit. Delicie mee eẽ cũ filijs hoim vt inseparabiliter intimꝰ et delectabilius cum homine esset. dedit se in cibum. vt sicut cibus corꝑalis ꝟm pham se cõuertit in substantiã alitꝰ. sic nos conuerteret ĩ corꝑus eius misticũ. Unde aug. de cõse. dis. iij. Quia passus est pro nobis dñs cõmẽdauit nobis in sacramẽto sanguinẽ suũ z corꝑus et fecit nosipos. z nos corꝑ ipius facti sumus. q.d. Qui accipit digne corꝑus xp̃i vere efficitur p̃ corꝑus xp̃i misticũ. cuiꝰ ipe xp̃s est caput. Hz posset alicui videri qđ xp̃s nõ debuisset corꝑ suũ ꝑ modũ mãducatõis nobis de

disse, qz xp̃s sacr̃m ordinat ad refectionē spūa
lē mētis, sic̄ ligit refectio mētis q̄ erit in pria e-
rit p visionē, sic xp̃i corp⁹ deberet etiā dari ad
vidēdū. nō ad māducādū. Rñdet sanc. Tho.
in. illū. sup mgr̃m dis. ix. q. ad pfectiōz sacramē
toz noue legz exigit qō sit aliqō sacim in quo
xp̃s nob realiter cōiungat z vnīat non solū p
ticipatiōz virtutis ei⁹ sic̄ est in alijs sacramē
tis, z qz sacr̃m ē sēsibile signū. lō oz q alicui sē
sui vsus sacramēti appropriet. In sensibilib⁹
aūt ē triplex differētia, q̄ dā em̄ sensibilib⁹ ne-
q; ꝯiungunt neq; vniunt, sic̄ ea q̄ sentiunt p
mediū extrinsecū, vt in visu p̄cipue accidit, et
in auditu etiā z in odoratu, sed solū similitu-
dines ad sensum referunt. Quedam aūt sen-
sibilia cōiungunt sz nō vniunt realit, sz ꝑm as
similatiōez qualitatis tm̄, sicut accidit in tac-
tu, qz q̄litates tāgibiliū imutāt tactū, nec tam̄
ex tāgente z tacto fit vnū nisi ꝑm quid. Que-
dā aūt cōiungunt z vniunt sic̄ accidit in cibis
z in potib⁹. Et ideo sumptio bui⁹ sacramenti
cōgrue p modū māducatōis fit. Alia vero sa
cramēta noue legis q̄b⁹ p virtutē sibi indita
xp̃o assimilamur fiūt in tangendo tm̄ vt bap
tism⁹. Figure aūt veteris testa, q̄ solū similitudi
nē xp̃i venturi habebāt significabāt p modū
visiōis. Cōpetit etiā manducatio passiōi xp̃i
in h̄ sacro repsentate, p quā corpus xp̃i vulne
ratū fuit. Cōuenit etiā effectui q̄ est robur aie
Ad argumētū adductū dom̄ q; res visa beati
ficās p essentiā suā videnti cōiungit in patria
qō q̄dem nō accidit ī visiōe corpali z qz opo-
rebat hāc ꝯiunctiōz significari p aliqō sensibi
le signū, optuit illud sensibile ad h̄ assumi q;
realiter ꝯiungit z vnit, in patria aūt signis sa
cramētalib⁹ op⁹ nō erit, nihilomin⁹ ppt similitu
dinē ad hec q̄ nūc gerūt frequēt illa beata vi-
sio nobis p figuram manducationis in figu
ra exprimitur. Tertia cā fuit zc. Johan. vi.
Qui māducat me digne, s. penitendo vnit p
pter me gr̃am dei inueniendo Quicūq; enim
peccat in deū offendit in tm̄ quātū ipe ē mag-
nus. et in tantū ei satisfacere debet inquantū
magnus est. Nam si aliquis offendit seruuz
vilem non tanta ab eo requiritur emenda, ac
si equali iniuria offendisset principem vel re-
gē, sed quia de⁹ est infinite magnitudinis zno
bilitatis offendētes ip̄m deberēt in infinituz
sez puniri. Ne ḡ oēs, ꝓpter peccata nostra qui
bus heu frequēter offendim⁹ damnemur, lō
quotiēs peccam⁹ xp̃m agnū nō legis sz gr̃e q̄
tidie imolamus Berñ. Eucharistie sacr̃m po
tens est peccata nostra consumere et debella
re aereas potestates, inferre in celū in terras
reuertentes, omnia em̄ hec cōtingunt ꝓpter
hostie salutaris immolationē quam pater ce
lestis plus diligit q̄z totius peccata mūdi odi
at in vere penitentib⁹. Unde apls Hebre. ix.
Si sanguis hircoz et thaurorū z cinis vitu-
le aspsus sanctificabat ad mundationē carnis
quanto magis sanguis xp̃i q̄ p spm̄ sanctū se
metip̄m obtulit imaculatū deo emūdabit cō-
scientiā nr̃am ab opib⁹ mortuis. Hunc etiā fi-
liū deo p̄ri p pctis nr̃is quotidie deo suo p̄si
imolamus. ℣ Sed queritur, vtrū sāguis xp̃i
fuerit oblatio deo acceptissima. Et videt qō
nō, qz effusio sanguinis innocentis est coraz
deo abominabilis, xp̃s aūt fuit innocentissi-
mus. Cōtrariū habet ꝑ apl̄m allegatuz. Rñ-
det Hugo. de lyra sup illo ꝙbo apli. q; h̄ nō ē
intelligendū q; solus sanguis xp̃i fuerit obla
tus p nobis, imo tota hūanitas eius. Et hoc
patet ex autoritate in q̄ dr. obtulit semetipsū.
Fit tm̄ mentio in hac oblatōe segregatim de
sanguine inquantū fuit sepatus a carne tam̄
vtrūq; est de oblatōis integritate, ppter qō i
sacramento altaris qō est memoriale illi⁹ ob
latōis ꝙsecrat simul caro z sāguis, tm̄ sub spe
ciebus diuersis sicut in illa oblatōe fuit sangu
is separatus a carne. Similr aia xp̃i fuit, p no
bis oblata inquantū p'passionez fuit a corpe
sepata ad sacrificiū p nobis Joh. x. Aiam me
am pono p ouibus meis. Et sic patet q; tota
hūanitas p̄tinet ad xp̃i oblatiōez seu sacrifici
um, q; aūt h̄ habeat pfecte rōnē oblatōis vel
sacrificij pz, qz sacrificiū in lege fiebat triplici
de cā. Primo ad tollendū peccatum, propter
qō in lege dicebant aliqua sacrificia p pecca
to. Secōo ad gr̃iam conseruandā, ppter qō in
lege dicebant aliq̄ hostie pacifice. Tertio ad
h̄ q; mens hois pfecte deo vniret p amorē p-
pter qō in lege offerebat holocaustū. qō totū
incēdebat ad honorē dei. Ista aūt tria pueni
unt nobis a deo mediāte humānitate xp̃i pro
nobis oblata. Et q̄tienscūq; misticē in altari
imolat peccata nr̃a delent Apocal. i. Dilexit
nos z lauit nos a pctis nr̃is in sanguine suo.
Hēc cōfert Joh. i. Gr̃a z veritas p ih̄m xp̃m
facta est. Et porta glie aperit vbi fit hois ad
deū vnio pfecta. Propter qō dr Hebre. x. Ha-
bemus fiduciā per sanguinē eius in introitu
sanctoz. Et sic patet q; sacrificium xp̃i fuit p

fectissimũ, qz ꝓtinet in se ꝑfectissime ꝓtutẽ oĩz sacrificioꝝ, sicut ꝑfecto diuina ꝓtinet in se v/nice z cuidenti ꝑfectões oĩm creaturaꝝ. Ad arg. dom q effusio sãguinis xpi ꝓt referri ad duplex ꝓncipiũ. Uno mõ ad ipos effudẽtes z sic fuit deo abominabilis z fuit pctm grauissimũ. Alio mõ ad volũtatẽ ipius xpi patiẽtis q volũtarie obtulit se passioi ex charitate ma/xia, z sic fuit deo pri acceptissima, z h scdo mõ habuit rõnẽ oblatois z sacrificij. nõ aũt prio mõ. Sic etiã ꝓt imolatio xpi in altari deo eẽ abominabilis q̃ntũ ad sacrificãtem in pctis mortalibꝫ existẽtẽ, acceptissima tñ q̃ ad imolatũ z sacrificatũ deo, s. sacrificiũ, cum nulli sa/cerdotis imũdicia diuina polluat sacramẽta. Quare Lucius. iij. extra de coha. cle. z mulie. c. vra dicit. Mõ põt aliqs quãtũcũqz pollui diuina polluere sacramẽta, q purgatoria cun/ctaꝝ ꝓtagionũ existũt. Et sequit. Qualiscunqz eñ sacerdos sit, q̃ sancta sũt coinquinari non põt. Sumite g̃ ab oi sacerdote xpi mysteria. quia oia in fide xpi purgantur zc.

In die Parasceues. Dria ps

Tristis est anima mea vsqz ad mortem. Matth. xxvj. Passio dñi nri ihu xpi, quã p nob bodie sustinuit pctoꝝ sit ablutio omniũqz sce/lerꝝ, z ad vite eterne meritũ. Amẽ. Z Eba ipetratõe gratie predicãtes in principio ser/monis solent ad virginem pñissimã mariam, q nosciẽ eẽ vas plenũ gre recurrere z eam pro impetratõe gratie salutatiõe angelica suppli/citer inuocare. Sed qz fm phm. j. etbi. Ser/mones faciendi sunt fm tempus z materiam z cũ tps z materia nũc exigant loqui õ amara xpi passiõe, z matris eius virginis ꝓpassiõe, gaudiosa illa ambasiata gabrielis bodie incõ/uenienter salutar. qz salutanti sic lamentabili ter possz obuiare. cũ diceret ꝑmo Aue maria, rñderet, quid loqueris, nõ eñ ful sine ve, sed plena oi dolore z cordis mestitia, vt merito di/cta sim maria, i. valde amara, duz tũ impie et crudeliter meũ amantissimũ filiũ intuita fue/rim manibꝫ inimicoꝝ z iniquoꝝ tractari, ple/na gratia, diceret nõ iz omni angustia z mise/ria plena, videdo vnigenitũ meũ z totũ solaci/um tã durez aspe ligatũ, vt nec gram liberati onis valuerim ei ipẽdere. Dñs tecũ, quõ me/cũ, cũ de manibꝫ meis violenter sit raptꝰ. qsi latro pessimꝰ ad pilatũ, de pilato ad crucez et ad mortẽ sit ductꝰ. Bñdicta tu in mulieribus/simo sup oĩs mulieres opprobriose a iudeis maledicta z pcussa. Bñdictus fructus ventris tui, nõ, iz vt maledictꝰ z ꝓdemnatꝰ, ꝓsputus colaphis cesus, flagellatus, coronatus z tur/pissima morte crucifixus. Quid ergo o dulcis/simi z deuotissimi faciendũ p gratie impetra/tõe oculos mẽtiũ mestissima cũ matre ad dñi cã leuemꝰ crucẽ deuote supplicantes, vt meri/to sue passionis amarissime nobis ꝓcedat lo/qui de digna eius passiõe, et matris sue com/passione, ad honorẽ z gloriã totius trinitatis ad augmentũ gratie z meritũ vite eterne. Sa/lutemꝰ g̃ ad hoc obtinẽdũ crucẽ sanctam dicẽ/tes. O crux aue spes vnica zc. Signet g̃ q̃li/bet seipm signo sancte crucis, z dicat cũ xpo. Tristis est anima mea vsqz ad mortez. Auer/rois ꝓmẽtatoꝛ philosophi dicit de impressio/nibus aeris, q qñ superiora corpora inferio/ra regentia aliquem defectũ patiuntur vel in/temperiẽ, tũc defectum patiuntur vniuersa. Hoc pz qz quãdo aer aliquẽ intemperiẽ pati/tur, vt tẽpe pluuiali z nebuloso, magis pun/gunt oẽs dolores z nos magis tristamur. H etiã patet in capite. dũ eñ caput egrotat cete/ra mẽbra dolẽt, vj. q. j. c. ex merito. Capite lãg/uescente facilius mẽbra corporis inficiuntur. Sed quia caput nostrũ misticũ xps domin/ꝰ oĩm isto tpe passus, p nobis multa sustinuit amara, z intẽperiẽ opprobrioꝝ magnã a iude/is accepit ꝓpter nram salutẽ, merito maledic/tũ oñdit coꝛ humanũ qõ bodie cũ capite non dolet ex ꝓpassiõe, cum oĩa insensibilia elemẽ/ta q̃si creatoꝛi ꝓpatiẽdo bodie oñderũt signa/anxietatis turbatõis z tristicie. Queramꝰ nã/qz a sole, luna z stellis di. O sol ceteriqz plane/te, q̃re bodie obumbrati estis, pñt rñdere plo/ramꝰ turbatõz z anxietatẽ oñdimus õ nostri creatoris morte. Hã clamores eiꝰ audiuimꝰ p diuersos cruciatꝰ, matrẽqz eius sub cruce p/pendimꝰ dolorib⁹ plenã lacrimantem qõ su/stinere nõ possumus. Et iõ oĩes iudeos no/stra luce et splendore priuamꝰ in malicie sue detestationẽ z eterne caliginis. ad quam iudi/cati sunt attestationẽ, g̃ volente conditore bu/iusmodi signa cõpatiẽtie dedimꝰ in detesta/tionẽ iudeoꝝ puersoꝝ, z in signũ eorum ceci/tatis z damnatiõis eterne caliginis. O terra quare tremuisti. ideo, quia cõditoris z funda/toris mei cruor calidissimus me tetigit, qua

re tremui in eorum confusionem et in signum eterne damnationis. O lapides quare scissi estis et quare palmas percutitis, in signum reproborum crudelis obturationis quorum corda saxis duriora nulla compassione mollita sunt, ve similibus miserrimis iudeis. Quia igitur xpus caput nostrum est misticum cuius omnes xpiani sunt membra vt dicit apostolus Col. j. de sacra vnctione, c. vnico, debemus hodie sibi etiam compati et signa compassionis et tristicie ostendere. Et merito maledictum ostendit cor tam durum, quod hodie signum compassionis capiti suo non ostendit. Ion dicit Hiero. super Matth. Omnis creatura compatitur xpo morienti. sol obscuratur, terra mouetur, petre scinduntur, velum templi diuiditur sepulchra aperiuntur, solus miser homo non compatitur, pro quo solo xpus patitur. Ne igitur de tanta duricia incompassionis redarguamur dicat quilibet in dolore cordis verba thematis. scilicet tristis est anima mea. Quantum nunc ad continuationem literalem. in precedentibus lectionibus sufficienter est tractatum de vocibus prophetarum qui domini passionem figuraliter predixerunt. hodie dicendum est quomodo perfidi iudei figuras et enigmata dominice passionis ad effectum crudeliter deduxerunt. Et secundum hoc more solito tres erunt partes principales huius passionis et tristicie xpi declarande. Nam narrabuntur

In prima aliqua gesta xpi et matris ad egressum de cenaculo, ibi, quantum ad primam etc.

In secunda in sex dietis terminabitur passionis et doloris consummatio. ibi, egressus.

In tertia miraculorum in morte factorum choruscatio et reputatio, ibi, Et tenebre etc.

Quantum ad primam

partem est notandum secundum philosophum, j. phi, quod tunc arbitramur vnumquodque scire cum causas primas cognoscimus. Ut ergo magis cognoscamus passionis crudelitatem quo ad populum inferentem, et pietatem quo ad suscipientem, tres causas propter quas xpus passus est considerare debemus.

A. Nam prima causa fuit nostra miseria et culpa que mouit deum ad miserandum. Secunda caritas dei que coegit xpm ad liberandum. Tertia iudeorum inuidia que mouit eos ad xpm cruciandum. Omissis igitur primis duabus causis de quibus satis dictum est per illam hebdomadam de tertia, scilicet de inuidia iudeorum notandum quod sicut bubones et vespertiliones videre non possunt solem et lumen eius, sic nec ex inuidia iudei xpm iustum et sanctum videre, nec de operibus eius audire voluerunt. Igitur ei de omnibus inuidentes maxime de miraculo suscitationis Lazari. attendentes quod propter hoc multi ex iudeis in eum crederent, aduersus ihesum, i. saluatorem collegerunt concilium vt eum possent occidere. Quod factum fuit dominica que dicitur de passione, quando dicitur quod cayphas primum consilium dederat aliis dicens. Expedit vt vnus homo moriatur pro populo etc. Voluit enim iustum et innocentem occidere, ne iniusti et nocentes perirent, potius animas damnare quam temporalia perdere, vtrumque tamen perdiderunt Job. vj. Qui timet pruinam irruet super eos nix. Quod exponit Nico, de lyra dicens. Qui propter timorem minoris periculi a misericordia et iusticia discedit. in maiora pericula deducetur. hiis sic accidit, quia vt dicitur, j. q. j. principatus. Difficile est vt bono pagantur exitu que malo inchoata sunt principio, quia malum et iniquum habuerunt principium, malum acceperunt exitum. licet iustum, scilicet eorum destructio. Ihesus autem sciens hec omnia. quia nondum venerat hora eius. Johan. xj. iam non palam apud iudeos ambulabat sed abiit in regionem iuxta desertum in ciuitatem que dicebatur Effrem. et ibi morabatur cum discipulis suis vsque ad sabbatum ante diem palmarum. Die autem sabbati ante palmarum, scilicet sexta die ante diem pasce, sciens ihesus matrem dulcissimam multum turbatam. et doloribus et lachrymis fatigatam. vt sua presentia cordis eius dolorem aliqualiter alleuiaret, venit sero in bethaniam vbi mater eius erat cum martha et magdalena. Et facta est cena ob reuerentiam eius in domo Symonis quem dominus a lepra mundauit, de quo habetur prius. Die autem palmarum. scilicet in crastino. Ihesus exiens de bethania venit in villam bethfage sitam in latere montis oliueti. Et misit Petrum et philippum vt prius etc. Et dum eodem die vsque ad vesperas populum pie docuisset humana miserabili conditione esuriit, circumspiciens si quis ex compassione vel deuotione eum reficeret. Sed tunc sicut etiam nunc de predicatoribus a nemine susceptus. nec laboribus refocillatus, fame cogente cum discipulis bethaniam rediit. Quod mater pietatis oculis lachrymosis intuens, vt in libro de vita xpi legitur dixit. O fili mi, ecce iam video et considero principes sacerdotum contra te conspirasse, nec tua verba proficere in eis nec miracula, vt tibi compatiantur. Rogo ergo te tue matris honore que te nutriuit, vt ihrlm de cetero non reuertaris. Cui filius dulciter respondit. Audi dulcissima mater mea, iam per hoc verificari debet quod scriptum est de me per prophetam. Odio

babuerũt me grat. Feria scđa post palmarũ redies in ihrlm de mane in via esurijt. Et videns arborẽ fic⁹ sec⁹ vĩã sterilẽ ei maledixit dicẽs. Nũq̃ ex te fruct⁹ nascat in eternũ, et continuo aruit. Sed cur ħ fecit. ad oñendũ ꝓlm iudaicũ esse maledictũ eternaliꝝ ꝓ ingratitudine cremãdũ q̃ tã plũ et misericordẽ visitatorẽ docẽdo, curãdo, miracula faciẽdo nõ suscepit sed despexit. Caueat ḡ ꝓlis xp̃ian⁹ ne maledictio sup eũ descẽdat, q̃ maiora accepit bñficia, et tñ pcb dolor mln⁹ grat⁹. Postea in tẽplũ trãsijt et more soli to ꝓlm docere incepit. Quo audito pharisei mulierẽ deꝑbẽsã in adulterio adduxerũt, quã a mãib⁹ eoꝝ absoluit et liberauit, nõ excusãdo adulteriũ sed reprobando ordinẽ et modũ accusantiũ adulteriũ. Nãq̃ cũ sit graue pctũ mortale excusari nõ pot. de quo nota, ꝓxij. ¶ Feria tertia mane rediens in tẽplũ accesserũt ad eũ ꝓncipes sacerdotũ dicentes et increpãtes eũ ꝺ facto q̃ ementes et vendẽtes de tẽplo in die palmarũ eiecit. In q̃ ptãte ejcis vendẽtes et emẽtes ꝺ tẽplo. Et rñdendo inter alia verba dixit iudeis. Amẽ dico vobis, ãmõ nõ videbitꝭ me donec dicatis. Bñdictus q̃ venit in noĩe dñi. q̃ si dix, a tpe passiõis et mortis mee nõ videbitꝭ meã factẽ vsq̃ ad iudiciũ vbi videbitis mevenientẽ in gloria dominantis. Et cũ ih̃us isto die vltra solitũ morẽ loquẽdo et disputando cuꝝ iudeis tardasset veniens sero occurrit ei mater cum lachrymis dicens. O fili mi vbi tardasti tota die. Et discipuli nunciant quomõ cum scribis et phariseis disputauerat, ꝑpter quod quesierunt eum tenere et lapidare. Quo audito ꝑ dolore cecidit quasi semiꝰ ortua ad pedes dilecti filij sui, non valens eloq̃ q̃ loqui. Sed dulcis ih̃s eã eleuans et confortans, ꝓmisit ꝑ totã quartã feriã cũ ea manere. Hũc mat dolorosa bene dicere poterat verba dauid flentis mortẽ filij sui absolon. Quis mihi inquã det vt ꝓ te moriar fili mi. O fili mi dulcissime quia omnia tibi possibilia sunt, et vis genus humanũ redimere rogo vt si possibile est alio modo q̃ ꝑ mortẽ ipꝰ saluues. Ait ih̃s matri cũ digna reuerentia. Concedo mater dilecta. mihi omnia fore possibilia. sed oportet impleri scripturas de me. Et matet, fili mi. ecce mater tua dolorosa q̃ multum in tua custodia laborauit, multas cordis amaritudines ꝓpter herodis ꝓsecutionẽ in egypto eundo et redeundo sustinuit. Ecce vbera q̃ suxisti, brachia que te balsulauerunt, nõ denege matri mestissime q̃ a te petit. Ait ih̃s, q̃d petis. mater ait, Exquo vis vtiq̃ mori, et ꝑ tuam mortem genus humanum saluare, rogo vt me permittas mori ante, vt aspiciendo tuam mortẽ gladius doloris me nõ interficiat. Et ih̃s, O benedicta mater cũ te ꝑ cũctꝭ creaturis filiali amore diligã, quia de spũsancto me concepisti, grauissimis laboribus aluisti nõ deceret te mori ante me. quia sic moriendo non statim ad locũ honoris vt te decet ascenderes in celuꝝ, sed necessario descenderes ad lymbum et ad locũ horroris, q̃ esset inconueniens cũ sis mater filij dei immaculata, ꝛ moriendo ante te ascẽdã in celũ. q̃ aperiam et in morte tua cũ tota curia celesti tibi honorifice veniã obuiã. te ad locũ paratũ tibi ab eterno suscipiã, sustineas ḡ patienter. et confortet cor tuum. Feria quarta iudei ex eo q̃ pridie xp̃s in tẽplo dixit, ãmodo nõ videbitis me, putantes eũ velle de manib⁹ eorũ fugere, consilium iterũ inierunt quõ ipm occiderent, ꝑpus enim habuerũt cõsiliũ vt eũ posset occidere hodie de mõ quõ vel qualiter eẽt custodiẽd⁹ vel occidend⁹. Judas ꝺo audiẽs ꝓlm eũ velle mori cepit istictu dyaboli ꝺ ãissiõe pecũlaꝝ et earꝝ recupatõe cogitare, et currẽs ad domũ Cayphe ad ꝓncipes sacerdotũ ⁊ gregatos. et a nullo vocatus nec quesitus ait, Quid vultis mihi dare et ego vobis eũ tradã, tanq̃ fur in eorum voluntatẽ ꝑciũ ꝓstituens vt eo citius in negocio suo finẽ faceret. Et gauisi sũt et cõstituerũt ei triginta argenteos, non vilis bestia pro precio posset tã exiguo et vili appreciari, q̃ saluator mundi appreciatus venditus est.

¶ Dicũt docto, q̃ q̃libet argente⁹ decẽ denarios vsuales valuit et fuerũt denarij ismabelitici, quib⁹ Ioseph patriarcha venditus fuit ante quattuor millia annoꝝ, et iure hereditario ad illos iudeos venditores xp̃i sũt deuoluti. O quot similes iude habent, qui iusticiã dei et ꝓximitatẽ ei⁹ ꝓ muneribꝫ vendũt. et maxime mercatores, q̃nq̃ minus q̃ ꝑ obolo q̃ deũ abiurantes veritatẽ negãt. Unde Beda super Marcũ, et habet, xij. q. iij. Abijt iudas. Quid hodie iude sce⁹ q̃ dñm ac magistꝝ suũ denumq̃ pecunia vendiderit velut immane et nephariũ exhorrẽt, nec tñ cauẽt, Nã cũ ꝓ muneribꝫ falsũ ꝺ aliquẽ testimoniũ dicũt. ꝑfecto q̃ veritatẽ ꝑ pecunia negant. deũ ꝑ pecunia vẽdũt. Ipe em dixit. Ego sũ via veritas et vi-

In die Parasceues

ta ⁊c̄. ¶ Feria q̄nta, s. die azimoꝝ in q̄ necesse erat de p̄cepto legis occidi agn⁹ paschalis accesserūt discipuli ad ih̄m dicētes. Vbi vis paremus tibi comedere pascha. Nō em̄ p̄parām domū habebāt cū oīa p̄t̄ x̄p̄m reliq̄ssent dicit Lucas q̄ misit petrū ⁊ Joh̄em dicens. Ite in ciuitatem ⁊c̄. Diuersorium est locus secretus. Sequitur. Et ip̄e ostendet vobis cenaculum magnū. Hic nō timuit x̄p̄m in domū suā recipe metu iudeorū, quia credit q̄ fuerit occultus discipul⁹ x̄p̄i. Euntes aūt inuenerūt sicut dixit eis ih̄s ⁊ parauerunt agnū paschalem immolando, assando ⁊ cū alijs necessarijs et circa vesperas quando agnus paschalis debebat immolari, videns mater p̄ssima q̄ dilect⁹ filius ire ibrl̄m disponebat cū lachrymis filium amplexabat dicens. Amantissime fili mi rogo vt hic nobiscū pasca manduces. quia si te iudei caperent quale festum haberem. Et magdalena. O magister mi dulcissime ego q̄ sum filia tua nonne possum a te habere vnaz gratiam, vt hic nobiscum maneas. Et solicita Martha. Ego ministra tua p̄mpta ⁊ semper parata vis fugere a me. Et x̄p̄s in secreto matri ait. O mater dilecta tibi nō est aliquid denegandum, sed quia in bijs que patris mei sunt oportet me esse, ideo vadā in ibrl̄m cenādum. Hoc audiens mater ꝑs aduenisse mortis incepit cū fortius stringere cuz lachrymis abundantissimis p̄fluentibus dicens ad filium ꝑm Augu. in lib. de verbis dñi. O fili mi dulcissime, non te amplius debeo audire, letitia plena paradisi nō te amplius debeo tāgere, consolatio mundi nunq̄ te dimittā. si tu vadas ⁊ ego, si tu stas ⁊ ego stabo. Ihs audiens dolorem matris ⁊ p̄turbationem cordis cōcessit vt in via se associaret. sed cū appropinquaret ibrl̄m discessit cū discipulis eius a comitatu matris ⁊ intrauit ibrl̄m p̄ vnā portaz ⁊ mater cū alijs mulierib⁹ p̄ aliā ignorans ad quod hospiciū diuerteret. O q̄ dolorosaz lamentabilis sep̄atio quando ego et mater x̄p̄i dimittit vnigenitū tācito moriturū. O quantus luctus, o quantus dolor tūc cor virgineum acutioz ancipite vulnerabat. Intrauit ergo ih̄s bñdictus cū discipulis ad cenaculuz vbi cena p̄parata fuerat, lauantes manus. ⁊ circūstantes benedicunt mensam. Et a discipulo quē diligebat ih̄s sedente iuxta ih̄m afferet agnus paschalis quē ih̄s distribuit ⁊ comedit. Alias nunq̄ legit ih̄m cōmedisse carnes. Le nantibus sic discipulis dixit. Desiderio desideraui hoc pasca manducare vobiscū anteqū patiar. Et aptius patefaciens factū traditoris, quia ex humilitate lauando eius pedes eum a malicia reuocare non poterat, saltē ꝑ bis suis quib⁹ secreta cordis sui tetigerat ad penitentiam emolliret. Subdit, vnus vestrū me traditurus ē ⁊c̄. Que vox vt gladius acutus corda concusserat discipulorum, quib⁹ sic p̄tristat⁹ ⁊ comedere cessantib⁹ singillatim q̄rebant dicentes. Nunquid ego sum domine Et ihesus. ¶ Qui intingit mecum manum in catbino, q̄d erat vas fictile ad refrigerandū vinū, in q̄ erūt lactuce agrestes, quib⁹ solebat agnus paschalis manducari, vt ꝺr Exo. xij. h̄ me tradet. Voluit em̄ eū mālfestare vt ip̄e occulte redargut⁹ intra se peniteret, ⁊ ne p̄ferueniorꝝ ceteris eū occideret, quia vt dicūt aliqui. Si petrus nouisset iudam esse traditorē dentib⁹ eū decerpisset. Per hoc habet documentū q̄ infirma p̄ximorū nō sunt pandenda, que alias occulta sunt, nisi essent talia que vnam ciuitatē possent periclitare vel ꝑsonā, tūc reuelari dñt sine p̄ditōe p̄sonet h̄ malū impediat. Iste aūt p̄ditor maledictus ⁊ infelix non emendatus sed induratus. ne suspicaretur de eo comedere nō cessauit, ⁊ ait. Nūquid ego sum rabbi. Qui ab alijs alienaz habuit intentōnem, ideo etiā aliā ab alijs habuit questionem, nominans dñm suū rabbi cuius tm̄ noluit ee discipul⁹. Et ihs. Tu dixisti ac si diceret. Non ego sed tu dicis. Et adiecit. Filius hominis vadit sicut scriptum est ꝺ eo s. moriendo, ve aūt illi p̄ quem filius hominis tradet, bonū erat illi si natus non fuisset hō ille. Vnde damnati quertendo se ad suū ꝑius esse nobilitatē potius volūt esse q̄ nō ee. Hz quertendo se ad annexū ip̄i esse, s. ad penam vellent potius nō esse q̄ esse in penis. Et sic x̄p̄s p̄ditori loquitur q̄ potius eligeret nūq̄ fuisse natus q̄ sustinere illam penā quā eternaliter p̄ter illam traditiōez innocentis x̄p̄i sustinebit. Et ihs de mensa tunc surgens ad aliū locū inferius eiusdē cenaculi iuit cū discipulis ⁊ eos sedere fecit. Volēs inde aliud signum oñdere humilitatis vt saltem viso eo se corrigeret. Et deponens vestimenta ad expeditōez lotiōis pedū aquā misit i peluiz vt heri dictū est pleni⁹. His mysterijs impletis redit cū discipulis ad locū cene dicēs. Scitis quid fecerim vobis ⁊c̄. Et vt tunc ostenderet

quanto amore discipulos diligeret more pij patris filijs suis maximū cinodiū i ppetuum memoriale z solaciū dedit, s. corp⁹ suū sacratissimū i cibū z sanguinē in cruce effundēduz in potū. Ait Augustin. de ꝺse. di. ij. liq̄do. Salvator q̄ vehemēti⁹ ꝺmedaret mysteriū illi⁹ altitudinē, vltimū voluit h̄ infigere cordib⁹ et memorie discipl'oz a q̄b⁹ ad passionē disgressur⁹ erat. Nā pacta nouissima seruari debēt nisi p̄mum deroget vltio. C. de pact̄. l. pacto Accepit g̃ panē gr̃as agēs fregit z dixit. Accipite z manducate hoc est corpus meū qđ pro vob⁹ tradet̄. Similiter z calicē ꝛc̄. Et notāter institutio sacramenti z cōmunicatio facta est post lotionē pedum ad nostrā doctrinā. q⁹ nemo sumere debet hoc dignissimū sacramentum nisi p̄us fuerit penitentia lotus z purgatus, alias iudiciū eterne damnatōis manducat z bibit p̄m aplm, sicut Judas qui sordida intentōe cū alijs discipulis ꝺmūicauit. Augu. De vno pane petrus accepit et iudas petrus ad vitā, iudas aūt ad pditionē, sicut pater in ape z aranea eundē florem sugentib⁹ Sedentibꝫ igit̄ sic discipulis cū magna tristicia, Johānes recubuit sup pectus dñi, de q̄ melliflua ꝺtemplatione diuina secreta potauit, z Petrus multū ꝺturbatus ē ō verb⁹ dñi dicentis, Unus vestrū me traditurus ē. Jobanni fecit signum q⁹ peteret a xp̄o quis esset traditor ille. Et xp̄us submisse ei dixit, Cui panem intinctū porrexero ip̄e ē qui me traditurus est, Et cū panē intinxisset Jude porrexit dicens. Juda qđ facis fac citius, Hoc aūt nemo discūbentiū intellexit ad quid hoc dicere, putabant em̄ ex hoc q⁹ loculos habebat q⁹ committeret sibi aliquid emere vel egenis distribuere Et statim surrexit quia dyabolus qui sp̄m possederat cum non permisit tardare diutius. Unde Chrisō. Hoc verbum non fuit imperatiuū nec indicatiuū q⁹ sibi p̄ciperet vel indicaret, sed fuit modus loquendi q̄ hominēs sepe vtunt̄, vel vt homines a malo retrahant, vt si quis puer⁹ vel amicū peccantez inueniret, diceret sibi, audacter vl' fortit̄ age, vel fac magis, non tñ imperando sed retrahē do. Ita etiam dñs vt iudam retraheret dixit Qđ facis, id est in corde iam disponis facere fac cito. Sed cur non penituit intelligens q⁹ xp̄us eius malicia nouit, dicit̄ quia iudurat⁹ z desperatus correctiōe nō mollit̄imo quāto plus corrigitur tāto magis amaricat̄ z indurat̄. Exēplū in pharone Exodi. vñ. ō q̄ babe q⁹ totaliter erat indurat⁹ q⁹ necverbis nec signis credere voluit Doysi seruo dei vt dimitteret filios isrl', sed pl⁹ ac magꝭ ex hijs signis induratū cor et⁹ erat, z lō multꝭ plagꝭ a deo fuit punit⁹. Sic bodie mlti inuenīūt indurati malicia, q⁹ nec correctiōib⁹ nec signis dei q̄titiantis, nec pestilētie, nec caristie, nec guerraꝝ nec morboꝝ alienoꝝ z incōsuetoꝝ credere velint deo. Hij verissimū signū hñt cū iuda eterne dānatōis. Postq̄ aūt pditor maledict⁹ a discipulis z ꝺsortio xp̄i discesserat, pius xp̄s et pater amicabiliter allocut⁹ ē discipulos vt dilectos filios, dicēs, filioli mei, pus hoc nō dixit, q⁹ iudas fili⁹ dyaboli fuit, Modicū tp̄s vobiscū sū, z oēs vos scādalū patiemini i me in illa nocte vulgariter ir verdent alle trulof an mir, Quia scriptū est, Percutiā pastorez et dispgentur oues gregis, q. d. appropinq̄t mō hora vt capiar, z vos fugā capietꝭ, z ego vadā īmolari p vobis, Ꝯz postq̄ mortu⁹ fuero et de morte surrexero p̄cedam vos in galilea ibi me videbitis ꝛc̄. Tūc petr⁹ z ꝑceps apostoloꝝ z feruentior magno ex corde dixit. Dñe q̄d dicis, z si oēs scandalizati fuerint i te, ego nūq̄ scandalizabor. Hico, de lyra. Petr⁹ nō mētiebat̄, quia sic habebat in mente, sz pre sūptuose loq̄bat̄. Et ait ih̄s Petro, Amē dico tibi, quia bodie antecq̄ gall⁹ bis vocē dederit ter me negabis. Hoc reputās Petr⁹ impossibile ait, Et si optuerit me mori tecū nō te negabo. Sil'r z alij dixerūt. Tūc dixit ill' ih̄s, Qñ misi vos sine sacculo z pera nūq̄d aliq̄d defuit vob⁹. Rnderūt nihil. Et ih̄s, Qui hz sacculū tollat secū sil'r z perā. Hic p̄dicit xp̄s magne impietatꝭ qđ mō ē. vbi boies necessario sepulcre hñt, nō sustētatōz alioꝝ expectare, qz caritas extincta ē i cordib⁹ xp̄iāoꝝ. z q̄ n hz gladiū vēdat tunicā suā z emat gladiū, qz illa q̄ ō me scripta sūt statim finē hñt. Tunc dixit illi Petr⁹. Dñe ecce duo gladij hic Chrisō. Fuerūt duo magni cultelli quib⁹ vtebant̄ forte p agno paschali. Et ih̄s, satꝭ ē, per istos duos gladios signari p̄t sanctitas clericoꝝ, z iusticia laicoꝝ, que duo sufficerent p defensiōe eccl'ie Quādo em̄ spūales p eccl'ia pugnant sanctitate z deuotōe merito conseruat̄ in pace z trāquillitate, Hec em̄ sūt duo arma quibus clerici z spūales habent pugnare contra hostes inuisibiles. De quibus loquitur btūs Ambr. et recitatur. xp̄ij. q. vij. dicens. Nō pīa que/

rant ferrea. non arma xp̄i milites Sed dolor fletus, orationes, lachryme fuerunt mihi armatura aduersus milites tenebrarum Talia enim sūt munimenta sacerdotis. Et August. vbi sup̄. §. de ep̄is. Spiritualē gladiū quod ē verbum dei in mactatiōe veteris vite exerce. Gladius em̄ tp̄alis modicum ꝓficit nisi etiaz spiritualis assistat gladius. Sicut figuratur Exo. xvij. in moyse, qui cū leuaret manus ad deū ⁊ oraret vincebat isrl̄, quando aūt paululū remisit sup̄abat Amalech. Sz heu ille gladius est rubigine ⁊ erugine iniquitatis valđ maculat⁹. vulgariter rostig. ꝙ non multū scindit nec terret hostes ⁊c̄. Gladius vero secundus, s. laicorum est iusticia, quam in equitate paupi ac diuiti vsitare debent, bonos remunerando. ⁊ reprobos vindicando. Hic gladius est anceps, p̄s. Gladij ancipites in manibus eoꝝ. Dz scindere ex vtraqz parte pauperē ⁊ potētē, ⁊ inopē sicut diuitē. Sed factus ē modo sicut nouacula acuta molles crines sicut paupes ⁊ fragiles sine aliqua resistentia vulgariter widerlegē. acute scindit, fortes autē rebellantes diuitijs fauore, potentia, non tangit, quo iusticia repcutit̄ ⁊ violatur. Facta igit̄ cena ihs surrexit cum discipulis ⁊ orādo gratias egerunt. Et credibile est qđ tunc illa protulerunt verba que cōsueuerunt spirituales post refectionē dicere. scz. Retribuere dignare, ⁊c̄. Et ille est hymnus de quo dicūt euangeliste. Et hymno dicto exierunt in mōtem oliuarum ⁊c̄. Sic patet prima pars hui⁹ dominice passionis

Sequitur scđa pars

EGressus Sicut nanqz filius dei patris egressus de vtero paterno ꝑ eternā gn̄ationem in sex diebus vniuersa creauit et formauit, ⁊ in septima req̄euit Sic in egressu suo q̄ mundū egreditur ad p̄rez. sex dieb⁹ mūdum recōciliauit. ⁊ in septimo in pace q̄euit.

In dieta nanqz
Prima vadit ad ortū vt ibi capiat̄
Scđa ad Annam pōtificē ⁊ ibi negat̄
Tertia ad Cayphā, ⁊ ibi accusat̄
Quarta ad pilatū. ⁊ ibi flagellat̄
Quinta ad herodē vt ibi illudat̄
Sexta iterꝝ ad pilatū ⁊ ad crucē ꝯdemnat̄.

Quātum ad primam dietā, cū q̄libet a iure possz testificari de facto qđ vidit, et Johānes dilect⁹ discipul⁹ viderit ea oīa que circa suū mgr̄m vsqz ad finem a p̄ncipio ꝑacta sūt, vt veritatez testificet̄ ab eo posset inquiri. O Johannes quo p̄mo abijt dilectus magister tu⁹. Rn̄det Egressus ē ihs cū discipulis suis trāstorrētē cedrō de cenaculo vbi fecit cenā. Torrēs ille ē inter mōtē syō vbi mō sita ē ihrl̄m ⁊ mōtē oliueti. int̄ q̄s mōtes est vallis iosaphat in q̄ ē ille torrēs, q̄ non semꝑ habet aquā. sed quādoqz tp̄e pluuiali ex montib⁹ circūiacētib⁹. In ripis illius torrētis tūc tp̄is multi cedri crescebant, ⁊ ideo dicitur torrens cedron. Hunc torrentē transiuit ihs versus ortum in pede montis oliueti situm, ad denotandum ꝙ torrentē passionis cito erat bibiturus, de quo hausit gustū mortis ꝑ ꝓpham di. De torrēte in via bibet. Et introiuit in ortū ip̄e ⁊ discipuli eius. Sed cur in orto capi voluit ⁊ non in cenaculo. Dico ꝙ ortus erat aptus ad capiēdū cū eēt clausus, ⁊ nemo intus vel prope qui iuuare vel īpedire posset, ⁊ etiā notus iude proditori. Et iō constituit se in orto quasi in carcere ne videret̄ fugaz appetere sed magis voluntarie se in mortē capiētib⁹ offerre. Et hoc conueniebat ī orto, quia sicut nostra ꝑditio ex peccato primi ꝑentis in orto ꝑadisi incepit, sic nostra repatio ꝑpassionē xp̄i fiendā in orto haberet initium. Tunc relictis alijs discipulis in orto Petrū Jacobū ⁊ Johannem seorsū assumpsit, vt hij qui prius viderant gloriosa in suscitatiōe filij archisynagogi. ⁊ in transfiguratione etiā eius viderent infirma ex humana natura assumpta. vt sicut ex primis ꝑpenderant ipsum esse verū deū, sic ex hijs agnoscerent eum verꝝ esse hominē. Et ait ad illos. Tristis ē anima mea vsqz ad mortem. Et nō dixit tristis sū ego, vt ostenderet illā tristiciā non tangere diuinitatē sed solum humanitatē. Sustinete hic et expectate ⁊ vigilate mecum, s. tanquam amici mei speciales qui debetis in angustijs mihi assistere. Sed cur xp̄s tristabat̄ ⁊ mest⁹ fuit de morte, cū multi sancti martyres ⁊ virgines letissime sine timore ad mortem ierint. Dico ꝙ hoc fuit ex v̄tute xp̄i perfectissime attendentis totum pondus p̄lij qđ sibi et suis mēbris vsqz ad diē iudicij īminebat. Et propter hoc certe oꝑtebat ꝙ natura eius inq̄ntū

passibilis ⁊ passionib⁹ subiectibilis ineffabile
pōd⁹ terribiliū passionū recipet. Et ℔ spēal'r
ex dolore cordis quē nouit eē in sua mestissi-
ma mr̄e ⁊ in discipul' el⁹. Tūc pgressus de tri
bus illis q̄ntū ē iact⁹ lapidis pcidēs in faciē
suā orauit ⁊ dixit. P̄r mi si possibile ē vt tran
seat a me calix iste, i. passio que a me cito ē ab-
sorbēda ad modū calicis. Hoc dixit ꝑm sensua
litatē, qz illa natural'r respuit mortē. Iz volun
tas deliberatiua ⁊ recta rō hoc dictaret ⁊ vel-
let. In ℔ instruimur q̄ nr̄a orō dz sp eē pfor-
mis diuine volūtati. Et lō etiā in orōne dñi-
ca dicim⁹, fiat volūtas tua. Dicit em̄, si possi
bile ē, q̄ volūtas p̄r̄is aliud determiet q̄, s. si-
ne passiōe mea oīa bona, quenlāt q̄ p meā pas
sionē vētura sūt, trāseat a me calix iste ⁊ mūd⁹
saluet. Si aūt ℔ fieri nō dz, nō peto q̄ fiat sic
ego volo ꝑm sensualitatē Iz sic tu. P⁹ hāc ora
tionē venit ad discipulos illos tres ⁊ inuenit
eos dormiētes. Nā ex verbis xp̄i tātā tristici
am in cor suū sumpserūt, ⁊ etiā qz hora tarda
fuit, dū xp̄s sic ab eis discessit ad orandum q̄
grauabāt tā ex tristicia q̄ ex pfunditate noctis
⁊ iceperūt dormire. Et ih̄s dixit Petro. Si-
mon petre nō potuisti vna hora vigilare me-
cū, q. d., O petre tm̄ feruorē nō ostēdis in facto
q̄tū in ꝓbo. Nō potuisti vna hora vigilare
mecū, quō ꝙ mortē mecū sustinebis. cū tū di-
xeris, Si oportuerit me mori tecū tē. Et sic in-
crepato petro singulariter loq̄t ad oēs dicens.
Nō potuistis, ac si diceret sil'cū Petro elegi
stis mecū mori, ⁊ tū mecū nō potestis modicū
vigilare. Vigilate ꝙ orate ne intretis in tēp
tationē carnis, qz spūs q̄dē pmptus ē. caro āt
infirma, s. ad resistēdū. Tūc iter̄ scōdo abiit et
orauit eundē sermonē, vt nos informaret con
tinuare in orōe ⁊ pseuerare, ⁊ vt mēte ⁊ corde
simul orem⁹. Et tūc apparuit ei angel⁹ de celo
confortās eū, aliqua ꝓba ꝓsolatoria dicēs. Iz
cur ℔, dico q̄ nō ꝓpter el⁹ indigētiā Iz ꝓpter dis
cipulorū informationē ⁊ nr̄am est factū, q̄ spe
rare debemus q̄ deus adiutor ⁊ ꝓtector no-
ster est in oīi angustia ⁊ q̄ angeli sp assunt Iz
inuisibiliter orātib⁹ ⁊ bñ opantib⁹ vt eos con
fortēt ⁊ defendāt. Nā postq̄ angel⁹ ab eo dis
cessit ꝑ subtractiōz visibilitatis quo ad illā for
mam sciens volūtatē patris eē q̄ moreret, cō
siderans amaritudinē ⁊ ꝓfusionē fiendā i pas
siōe ⁊ tā sentētialiter determinatā ⁊ delibera
tā cepit amplius tedere, ⁊ mortē pauere, ⁊ volū
tate reluctare aduersus sensualitatē, q̄ reluctā
tio ⁊ agonia. Et tūc fact⁹ est sudor el⁹ sic gut
te sanguinis decurrētis in terrā. Nā inter sē-
sualitatē fugientē mortē ⁊ voluntatē acceptā
tē ⁊ se diuine voluntati cōformantē tā fortis
pugna fuit, vt humores fortiter ꝓmoti q̄si in
sudorē sanguineū ꝓuerterēt. De q̄ sudore dic̄
Beda. Nemo hūc sudorem infirmitati depu
tet, qz ꝺ naturā ē suadere sāguinē, Iz potiꝰ itel
liget declaratū q̄ tā effectū redēptōis opabat
effusiōe sui sanguinis pciosi. Et surgēs ab o-
ratiōe venit ad discipulos, ⁊ iter̄ inuenit eos
dormiētes, erāt em̄ oculi eor̄ grauati. Et tūc
sic ꝓpius nō excitauit eos, Iz vt pl⁹ p̄r̄ pmittēs
ꝓpatiēdo infirmitati eor̄ redijt ad orōnez. Et
orauit tertio eūdē sermonē dicēs. p̄r̄ mi. Sed
cur ter replicat eūdē sermonē. Raban⁹. vt ei⁹
exēplo a pctis p̄teritis ⁊ ventuz. ⁊ a p̄sentib⁹ mal'
tutelā, ⁊ a futuris pricul' cautelā orem⁹, ⁊ vt in
teger spūs nr̄ ⁊ ꝓscia ⁊ corp⁹ seruet. Sequit
Marci. xiiij. Et venit tertio ⁊ inuenit eos dor
mientes, ⁊ cōpatiēs ipis dixit. Dormite iam,
ac si diceret, nō potestis mō diu dormire. Et
cū pmisisset eos q̄escere dixit, sufficit, ecce ap-
propinquat hora q̄ filius hois tradet⁹ in manꝰ
pctorū. Et statiz intulit, surgite eam⁹. Ecce ap
propinquat q̄ me tradet. Adhuc eo loquēte ⁊
ad alios discipulos relictos in orto accedēte,
venit Iudas cū magno exercitu, cuz gladiis et
fustib⁹ ⁊ laternis, vt si lateret in aliq̄ angulo
eū q̄reret, vel eū a defendētib⁹ si haberet violē
ter raperet, ⁊ de nocte ne tumult⁹ fieret in tur
ba qui eū defenderet. Ihs aūt sciēs oīa q̄ vē-
tura erāt sup ipm̄ pcessit eis obuiā dī. Quem
q̄ritis. Quia aūt diuina virtute excecati q̄ lo
quētē quē q̄tidie viderant ⁊ audierāt tūc igno
rabant nō dixerūt. te q̄rim⁹ sed ih̄um nazare-
nū, tanq̄ nesciētes eundē ipm̄ eē. Dixit ꝙ eis
ih̄s. Ego sum. Ut ergo eis dixit, ego sum, tāta
fuit virt⁹ xp̄i ⁊ ꝓbor̄ ei⁹ q̄ eor̄ potētiā totali
ter anihilauit, ⁊ nō valētes stare, pstrati sūt et
retrorsuz ceciderūt in terrā. Christ⁹ ⁊ Iudas cū
eis. Et modico interuallo q̄n xp̄s voluit ⁊ p-
misit oēs surrexerūt. Et iter̄ eos ītrogauit.
Quē queritis. qz adhuc post stupendā eor̄ p
strationē ⁊ iteratā responsionē eū nō cogno-
uerunt nec cognoscere poterāt donec ipe vel
let. Volēs igit' ab eis cognosci subiunxit. Ihs
xi vobis, quia ego sum. vbi p̄ño receperūt li-
centiā eū agnoscēdi ⁊ capiendi, ꝓpter qō seq̄t
Si ergo me queritis sinite hos abire, scz dis
cipulos, vt impleret⁹ sermo quē dixit ihesus.

scz ad patrē. Quos dedisti mihi ñ pdidi ex eis
quēq̄. Ipe em̄ sol⁹ voluit pati, torcular sol⁹
calcare, iuxta dictuz Isa. lxiij. Ut etiā ipi soli
gr̄as agerem⁹ z amarem⁹, q̄ sol⁹ p nobis mor
tu⁹ ē. Tūc iudei timentes q̄ aliū q̄ ihm cape
rēt, qz vn⁹ discipulorū, s. Jacob q̄ dicebat̄ fr̄
dñi ꝓpter silitudinē ei valde silis erat, Judaz
respexerūt q̄ eis signū pmisit dare sue pditio
nis. Quēcūq̄ osculat⁹ fuero ipe ē tenete euz,
z ducite caute, ne. s. sicut multotiens fecerat p
mediū illorū iret z euaderet. Et sic iudas pdi
tor maledict⁹ magistrū suū accessit z more so
lito z consueto eū salutauit dicens. Aue Rab
bi. Et qz mos erat discipulorū q̄ quādo de
foris veniebant dabāt sibijnuicē osculū pacz
p signo amoris, ideo vt suā proditionē pessi
mam palliaret consueto signo amoris, z oscu
lo pacis eum amplexabatur. O traditor ma
ledicte z mercator pessime osculo signo amo
ris vulnus infligis mortis, z pacis instrumē
to mortē irrogas dei filio magistro z aman
tissimo amico. E. O quot hodie sil'es p
ditori iude sūt qui ꝟbis adulatorijs inferunt
mortem proximis. Hij habent vt serpentes
venenum in corde, z signum dulcedinis z a
moris in ore. Phus. iij. ethi. Qui se assimilat
esse amicū z nō est peior est q̄ qui facit nouaz
id est falsam monetaz. hic ꝟm leges crematur
igne tpali, ille aūt igne eternali. Sunt tria ge
nera hominū xp̄m osculantium sub similitu
dine amicorum. Quidā assimilant̄ esse amici
xp̄i z sunt, sicut hij qui cū amore z feruore ca
ritatis ꝯmunicāt. Hij osculantur xp̄m cū ma
ria matre eius in signū vere dilectōnis. Qui
dā mō sūt sz p̄us nō fuerūt. sicut penitentes
cōmunicātes. Hij osculāt̄ xp̄m cū maria mag
dalena in signū vere recōciliatōis. Quidam
non sunt sed in factis sunt similes amicis, ta
les sunt qui cōicant in peccatis mortalib⁹ sci
enter. vel habētes adhuc malū ꝓpositū vlteri
us peccādi, vel q̄ nō recōciliati sūt cū fratrib⁹
z in tali inuidia cōicant. Hij osculant̄ cum iu
da pditore, z peiores sunt, quia hic corpaliter
tu vero spūaliter quantū in te est tradis xp̄m.
Uideat ergo vnusquisq̄ cui similis sit. Se
quitur. Xp̄s ergo bene sciebat q̄ iudas eum
tali signo tradidit, nec ideo ei ē iniuriatus, sz
dulciter ē allocutus si eum possz verbis pijs
reuocare ad penitentiam dicēs Amice ad q̄d
venisti. Chris. Xp̄s appellauit iudam amicuz
non quia fuit. sed quia signuz amici habebat
Ideo dicit Juda osculo filium homis tradis
Uel appellauit eū amicū quia paratus erat
adhuc eū recipe ad amiciciā, q̄si xp̄s dicat, lz
me offendas tamen paratus sum te recipere
ad amicitiā z discipulū meū. Unde xp̄s ma
gis doluit q̄ veniā nō petijt q̄ de omnib⁹ cor
poris tormentis. O charissimi q̄ bonū ē ita
pio dño seruire q̄ ita paratus est sp offendenti
bus pcere. Doleāt g̃ z peniteant qui heri xp̄z
cū iuda susceperūt. qui om̄i anno emendā p
miserunt nec adhuc vitam emendauerūt. P⁹
hoc iudei armati tanq̄ lupi rapaces in agnū
mansuetissimū irruerūt z ad terrā pstrauerūt
Et ꝟm Bern̄. cathenā ferreā in collo eius po
suerunt, vt eum certius z cautius tenere pos
sent. O quot tūc violentas percussiones, pla
gas z punctōes z tunsiones manuū iudeorū
sustinuit. Quis enarrare posset illatas sibi i
iurias z confusiones sputorum z aliarum in
iuriarum. Hoc videntes discipuli conantes
eū eripe de manib⁹ iniquorū dixerunt magr̄o.
Dñe si pcutimus in gladio, i. vis vt gladio te
defendam⁹. Et petr⁹ quasi furibundus ex in
iuria dño illata factus nō expectans xp̄i rn̄
sū impetu spūs sui exemit gladium, z percus
sit seruū p̄ncipis sacerdotum, cui nom̄ Mal
chus. amputauit auriculam eius dextraz ꝟm
Chris. credidit em̄ eū magis ledere, qz ad ipz
caput ipetū fecit, quasi dicat, p mediū caput
eū incidere intendebat, sed diuina ordinatiōe
eo capite declinante pcussit tm̄ auriculā eius
dexterā. Sed xp̄s ad q̄situm respondit z a fa
cto reuocauit di. Sinite vsq̄ huc, ꝟm Aug.
id est pmittite vsq̄ huc eos progredi, vt scilicz
me capiant, vt impleatur scriptura de me. Et
ait petro. Conuerte gladiū tuū in vaginam.
Oēs em̄ qui gladiū acceperit, scz sine iusticia
z iudicio in sui vltionē z vindictam occidēdo
hoīem, gladio, s. diuine vltōnis pibunt. O ho
micida execrabilis z dānabilis attende sniaz
iudicis z caue effusionem sanguinis. Nota
hoc. xxxviij. F. Sequitur. F. Cali
cē, id est passionem tanq̄ amarā medicinam
quam dedit mihi pater non vis vt bibam il
lum. z vis hoc impedire qd̄ pater me⁹ celestis
ordinauit fiendū. An putas q̄ nō possim ro
gare pr̄ez meū z exhibebit mihi plus q̄ duo
decim legiōes angelorū. Hiero. Legio apud
antiquos sex milib⁹ cōplebat, z sic, xij. legiōes

saclūt,lxcū,milia,z in tot partes lingua homi
nū fuit diuisa. Tū ſm modernos legio con
tinet sex milia sexcēta sexagintasex q̄ faciunt,
lxcix,milia,z nōgenta nonagintaduo. Et dic
noranter plusq̄ duodecim,ne crederent q̄ so
lū,cū,possit habere z non plures,sufficeret,n,
vnus angelus ad occidendū oēs hoies mun
di z subuertendum totū mūdū. Nulavt dicit
liū. Reg.xix. In castris assiriorū vnus ange
lus qui fuit executor sententie dei īterfecit et
pcussit,clxxxv.milia hominū Nula em̄ tot an
gelos potuit habere ad suam defensionē nec
voluit,sō petrus cū vno gladio inuanū labo
rauit. Et tūc ihs apprehendens auriculā eius
cum sanauit. In quo magna xpi pietas nota
tur q̄ insurgentem tam cito miraculose cura
uit,dans nobis exemplum patientie z pieta
tis,vt etiam inimicis nostris dimittamus si
voluerimus q̄ deus dimittat nobis debita
nostra. Ideo oramus in orōne dñica dimit
te nobis debita nostra. Et ihus dixit turbis
iudeor̄. Tanq̄ ad latronem existis cum gla
diis z fustibus z armis me inermē querere et
apprehendere,cū tū q̄tidie apud vos eram in
templo docēs z non me tenuistis.sz hec ē ho
ra vestra z potestas tenebrarum. Tunc cho
rus z tribunus z ministri iudeorū ligauerūt
ihm. Qđ videntes discipuli z q̄ noluit vt p
eo pugnarent z defenderent.ipsum in manib
iudeor̄ relinquētes fugierūt. Et tūc impletū
ē qđ p eū dictū ē. Oēs vos scandalū patiemi
ni. Nā ex hoc q̄ apli fidei ex ardore prmiserāt
se pius mori cū xpo,nūc timore fugientes im
memores promissionis designatur humana
fragilitas. Et certe sepe videmus simile i hijs
qui pro amore dei promittūt se magna factu
ros vel ratione infirmitatis,vel alicui⁹ pricu
li in aqua vel terra,vel alteri⁹ incōmodi,p⁹ q̄
modū vero ab hmōi liberati promissa adim
plere nō curāt. ✠ Unde vt habeā de pa
tris,qualiter,studiose agendum est vt ea q̄ p
mittunt ope compleantur,quia turpe est ali
quē ꝫ pr̄ium factum,i,promissum venire,ff.
d adoptōe libertatis,l,post mortē. Unde q̄n
dam lup⁹ nimia repletōe grauat⁹ prmisit car
nes nunq̄ de post cōmedere,sed initar mona
chi abstinere,sed de egritudine curatus malo
ra dāna gregib⁹ intulit,nec pactū seruauit.
Quare de eo ꝓsificator quidā dicit. Dum lu
pus languebat monach⁹ eē volebat. Sz dux
qualuit peior q̄ ante fuit. Dic etiā est de mul

tis. Nam apli z discipuli in cena multa prmi
serūt z mori cum xpo,sed tribulatōe aduentē
te a xpo fugierūt. Quia rpe felici multi nume
rant amici. Sed dum fortuna perit nullus
amicus erit. Ait Bern. O mi bone ihu.vbi
est mō discipulor̄ societas cū quib⁹ discubui
sti,q̄bus pedes lauisti,z corpus z sanguinez
dedisti. Heu vbi est modo Petri loquacitas
vbi est Iohannis familiaritas,q̄ in cena sup
pectus dñi dei sui recubuit. Ubi mō sūt con
sanguinei tui oēs. O bone ihu heu heu oēs
te hodie reliquerūt. Et tūc adolescēs q̄dam se
quebat xpm amict⁹ syndōe,q̄ ſm Greg. videt
fuisse Johānes euāgelista. Et dicit amictus
syndone sup nudo,id ē veste illa que non fuit
specialis habit⁹ apl'or̄ sz cōis cū vestib⁹ alio
rū hoim,habitu illo relicto nud⁹ fugisse dicit
Sic etiā plures sūt xpianorum q̄ estimant se
singulares amicos xpi,qui si modica tribula
tiōe tangant relinquūt pallū,i,exteriorē con
uersatiōez honestatis,blasphemando,iuran
do,murmurando ꝺ deum,habitū interiorez
impatie'oñdunt,z sic a xpo fugiunt. De qui
bus q̄rit dñs Hiere.xix. Moti mei q̄si alie
ni recesserūt a me Et sic patet ꝓma dieta.

Sequitur secunda di

eta: Pro qua iterum querit a discipulo qui te
stimoniū phibet ꝺ hijs. O Iohannes q̄ ab⁹
dilectus magister tu⁹. Rūdet. Duxerunt ma
gistrū meū dilectū fortiter ligatum per vallē
Josaphat,ꝓmo ad annā,quia dom⁹ ei⁹ erat
ꝓxima,qui erat socer Cayphe qui illo an
no fuit pontifex. Annas vero ante anno ela
pso,z hoc fecerunt ad honorē eius,etiam ne p
hierusalē duceret cū luminarib⁹. q̄ nox erat
z turba eum eriperet. Et dicunt aliq̄ scrip
ture q̄ in porta ciuitatis erāt imagines sculp
te z depicte ꝓphetarum i lapidib⁹ et patriar
charū que omnes se inclinauerunt et xpo re
uerentiā fecerūt,sicut creatori suo. Modo pe
trus z Iohānes ex amore sequebāt,sed a lon
ge in tenebris ꝓpter timorē immiscētes se tur
bis vt viderēt finē. Johānes aūt qui erat no
tus pontifici ex eo vt dicunt q̄dam q̄ pr̄ suus
piscator erat z ipe tpe iuuentutis pisces ꝓsue
uit ad domū ꝓncipis sacerdotū portare,z sic
erat notus. Et intrauit cū alijs domum. Pe
trus vero foris mansit pre timore. Qđ atten
dens Joh̄es rogauit ancillā vt Petrū intro
mitteret. Quē ancilla ostiaria videns timidus

intrāt ſuſpicās eū eē diſcipulū xp̄i z māſuete
ex cōpaſſiōe dixit ei, Nūq̄d tu ex diſcipul' es
hois iſtius, Petr⁹ p̄territ⁹ negauit dicēs nō
ſum. Sic etiā multi p̄ modicā tēptatōez car-
nis facilit peccāt, z xp̄m p̄ mala opa negant.
Nōne tu xp̄m negas quādo ꝓtra ſtatutū ec-
cleſie ex leuitate z nulla neceſſitate lacticinia,
butirū, lac, caſeū ꝓmedis, z vtinā aliq̄ nō car
nes ꝓmederēt ſine neceſſitate. Jude⁹ ꝫ p̄cep
tum dei nullo mō carnes porcīas ꝓmederet
etiā vſq̄ ad mortē. Xp̄iani aūt nō timore mor
tis ſed leuitate mēt̄ phibita ꝓmedūt. eſtima-
re potes qui peiores ſunt. Et cū petr⁹ ſic xp̄m
negaſſet ſtatim gall⁹ cātauit. licet ipe petr⁹ ex
ſtrepitu vel forte ſtupore graui nō p̄cepit. Hz
q̄ tūc frig⁹ erat miniſtri iudeoꝝ ſtabāt ad p̄u
nas calefaciētes ſe, z petrus cū eis. Qui ali-
quātulū calefactus timuit ſm Augu. ibi ſta-
re volēs exire i atriū foris. vidit eū alia ancil-
la ab illa p̄ior. aduertēs cū eſſe timidū, z dix
it hūs q̄ ſtabāt ad ignē, z hic cū Jhu nazare-
no erat. Ipe aūt qui iaz foris exire incipiebat
hoc audiēs redijt z iurauit nunq̄ fuiſſe cum
eo, nec nouiſſe hominem. Tunc facto inter-
uallo quaſi vnius hore poſt ſecundā negati-
onem, vnus ex ſeruis pōtificis cognatus ei⁹
cui petrus amputauit auriculā dixit. Nōne
ego vidi te in orto cum illo. Volens eū con-
uincere ex loco. q̄z in orto vidi te. Ex patria
quia galileus es, ex loq̄la, nā et loq̄la tua ma
nifeſtū te facit. Tūc petr⁹ incepit deteſtari et
iurare q̄z nunq̄ nouiſſet hominē. Deteſtari z
anathematizare eſt aliq̄d cū ſue maledictiōis
inuocatiōe negare, q̄ſi dī, p̄ viuentē deū iuro
z maledict⁹ ſim ſi mētiar, q̄z nunq̄ noui eum
vel ſi eius vnq̄ fuerim diſcipul⁹. O quot ho
die iuri iurātes veritatē. Nota de iuris.
Et cū ter petrus xp̄m negaſſet ſcd̄a vice gal-
lus cātauit. Et xp̄s petrū reſpexit ſupple ocu-
lis miſericordie cognitionē ſibi inſpirādo ſui
ſceleris et eum ad pñiam p̄ grām p̄uocando.
Primo em̄ z ſcd̄o petrus negauit z non fleuit
quia eū dñs adhuc non reſpexit. Sed quan
do eū reſpexit doluit et egreſſus fleuit amare
Petrus ergo de facto negatōis tm̄ doluit q̄
vt legit poſtmodū ab illo tp̄e vſq̄ dum vixit
omne nocte ſurrexit illa hora in qua xp̄m p̄ri
mo negauit, z vſq̄ ad die flexis genib⁹ ſup ter
ram z cordis amaritudine cū multis lachry-
mis penituit. Un̄ Clemēs papa dicit, q̄ in ſi
nu ſuo ſp̄ ſudariū portauit q̄ fluentes lachry-
mas q̄tidie deterſit. dū bul⁹ factī memor fue
rat, z q̄n̄ gallus audiuit cantare flere cepit. O
tu miſer peccator q̄n̄ tu pl oras tua grauiſſi-
ma peccata. tu em̄ nō ſemel bis vel ter peccā-
do, creaturā vltra deū diligēdo creatorem re-
ſpuiſti z abnegaſti, ſed milleſies. neq̄ ex fra-
gilitate peccas vt petr⁹, neq̄ ex ignorātia vt
paul⁹, ſed certa malicia vt Judas. q̄n̄ ſciēter
auertis te a creatore tuo. Habeas g̃ bodie cuz
petro p̄niam de p̄cīs, et veniam obtinebis.
Stāte aūt ſic ihu aū Annā, iterrogauit eū
ānas de diſcipul' ſuis z de doctria ei⁹ ſcz q̄re
diſcipulos collegiſſet. Et h̄ fecit vt videret ſi
poſſet eū rep̄hēdere q̄ eſſent ab eo ſeducti, vo
lēs eū ſm Chriſt. oſtēdere nouaꝝ rez i uētorē.
z q̄ſi ſedicioſuz arguere. Querit etiam de doc
tria ei⁹ ad vidēdū ſi inuēire poſſet falſitatē vel
aliq̄d ꝫ legē. nō amore cog̃ſcendi p̄fatē. ſz ſm
Alcbuinū vt eū in ſmōe capiat z cauſaz inue
niat, z eū traderet p̄ſidi romāo ad dānanduz.
Et q̄ pl⁹ ihūs p̄ tūc nihil poterat de diſcipul'
rīndere cū oēs fugiſſent, et p̄ncipalioꝝ audiſ-
ſent eū i ſua p̄ſentia negare. Jō reſpondit ad
altez q̄ſitū di. Ego palā locut⁹ ſuz mōdo. Ego
ſp̄ docui i ſynagoga z i tēplo in q̄ oīes iudei
conuenerāt, z in occulto locut⁹ ſum nihil. Quid
me iterrogas. Interroga eos qui audierūt q̄d
dixerim ego. Hic nota de ꝓuenticularijs, he
reticis z p̄dicatorib⁹ occultis. Et cū ihūs hoc
dixiſſet vnus aſſiſtēs miniſtroꝝ, ſ. Malch⁹
cuius auriculā dñs ſanauit, volens captare
beneuolentiā anne dedit ei alapā di. Sic re-
ſpondes pontifici q. d. ita arrogāter z p̄ſum-
ptuoſe. Hic nota de miſtris p̄fidū z ciuitatuz
z tortoribꝫ captoꝝ quō ip̄erate z crudeliter
xp̄m in pauperibus aliqñ p̄cutiunt. Sed xp̄s
humiliter rñdens ait. Si male locutus ſum
teſtimoniū phibi de malo, q̄ſi d. Si male lo
cui in ſynagogis z nō dixi modo veritatez p̄-
hibe hic corā pōtifice, ſi aūt bene cur me tam
graviter cedis. Tūc p̄ncipes ſacerdotū z alij
ciues dormitum. q̄z hora tarda fuit, reliq̄unt
ihm in manib⁹ miniſtroꝝ, q̄ capiebant pan-
niculū de camiſia culuſdā i mundū, z ligaue-
runt oculos ei⁹ tanq̄ eſſet fur. et p̄ totā nocte
illudētes, ſpuētes in faciē ei⁹, et p̄cuſſerūt euz
dicētes, p̄phetiza nob⁹ xp̄e q̄z p̄pheta vocaris
z dicas q̄s eſt q̄ te p̄cuſſit. Ecce nūc implen-
tur figure. Facies xp̄i velata figurata fuit in
moyſe q̄ velata facie deſcēdit de mōte ad po-
pulū. Exo. xxxiij. Facies xp̄i ꝓ cōſputa ſi-

gurak p hur, q̄ fuit marie? marie sororꝫ moysi. q̄ dū nollet pl'o ꝓsentire in pctm̄ idolatrie ex sputis pl'i fuit occisus, ẽm hebraicā glo. Facies xp̄i pcussa figurak p micheā, quē sedechias pcusserat, qr ꝓfitatē dixerat, iij. Reg. xxij. nā hodie natura puersa fuit, qr facies in qua angeli dēsiderāt, p̄spicere abscōdebak̄ spus. Sol iusticie velak̄ lumē veritatis abscōdit. Oculi q̄ sūt stelle celi vili panniculo claudūk̄. O aīa deuota ꝓsidera q̄ntas amaritudies z turpitudines rex celoꝝ, ꝓnceps āgeloꝝ, saluator mū di, p̄ciū seculi hodie p te susceperit. Hec oīa p te vt te de manibus crudeliū inimicoꝝ tuo rū eripiat z p̄ri celesti ad gl'iam eternā te p̄sentet. Cōsidera facilē cōscie tue an aliquo sputo pcti deturpata sit, z purga te aq̄ lachrymaꝝ.

Tertia dieta

Feria sexta mane ante ortū solis in crepusculo misit annas ih̄m ad Cayphā q̄ erat pontifex anni illius, q̄ dederat iudeis cōsiliū dicens Expedit vobis zc̄. Et in pretorio Cayphe erāt scribe et pharisei z seniores pl'i ꝓgregati. Ad quos ducebak̄ ih̄s ligat⁹. Cayphas aūt pontifex coram quo stabat eum examinans diligenter nec inueniens cām mortis ne sic euaderet sed presidi ad mortē trade ret, quesiuit circūquaq; in multis ꝓ eum falsū testimoniū, z vt multi falsi testes multa falsa inq̄ testificantes, q̄ esset destructor legis, subuersor pl'i, nullū fuit inuentū ꝓuenies testimoniū. Nouissime ꝓo duo falsi testes accesserunt dicētes. Audiuimus eū dicentem, dissoluite hoc templū manufactū, z in trib⁹ diebus reedificabo illō. Et hoc volebāt inferre q̄ diceret se potestatem dei habere. Itē testes fuerunt falsi, ex eo q̄ modū z formam verborum mutauerunt, licet ei facile fuisset dicere z facere, quia verus deus z bō erat. attamen illa ꝓba alio modo protulit z alia intentiōe. Nam ih̄s dixit, Soluite hoc templū, hoc referens ad corpus suū, nec dixit māufactū, q̄ ipi sup addūt z mutāt sniam, post triduū reedificabo illud. i. suscitabo. O quot similes falsi testes hodie habent inter xp̄ianos q̄ amore sociorū odio vicinoꝝ. aut alia leuissima cā iniquum z falsum ꝓ veritatem ferunt testimoniū de q̄ bus nota. Et qr illud testimoniū iudicio maiorū nō erat sufficiēs. Iō Cayphas post multa adducta vidēs q̄ ih̄s nihil rnderet perturbatus dixit ad ih̄m. Non rndes quicq̄ ad ea q̄ tibi obiciunk̄ ab hijs. Ih̄s autem tacebat. Cū quia illa que ꝓ eum dicebantur erāt falsa nec rnsione digna. Aug. Aperta mendacia nō sunt rnsione digna. Cū scō vt tacitur nitas sua ꝓ loquacitatē ade satisfaceret, qui post pctm̄ friuole se excusault. Contraria em̄ debēt cōtrarijs curari. Tum tertio vt scriptura Ysaie. liij. impleret dī. Quasi agnus coram tondente se obmutescet. Tunc princeps sacerdotū volēs xp̄m inducere ad rndendū surrexit cū indignatōe, z ait illi. Adiuro te p deū viuū vt dicas nobis si tu es xp̄s filius dei vi ui. Ad hoc ih̄s ꝓpter reuerētiā diuini nois inuocati respondit dicens. Tu dixisti, supplet veritatē, z nō dixit. ego sum explicite quia ñ erat dignus doctrina xp̄i. Attamē ne videret tacere oīno ex timore sic obscure z semiplene subdit verbū expressiuū sue future glorie dicens. Verūtamē dico vobis, āmodo videbitis filium hois sedentē a dextris virtutis dei, z venientez in nubib⁹ celi, vt sit sensus. āmodo. i. post passionē meā, q̄n tūc me videbitis debitis regnātē me videbitis cū deo p̄re, z venientē in nubibus celi, i. ptāte diuina ad iudiciū. Audito h̄ ꝓbo ꝓnceps sacerdotū scidit vestimenta sua q̄si p̄ dolore. Hiero. Mos fuit iudeorū audita blasphemāa scindere vestes, ac si tali signo ostenderent dolorē cordis. q. d. ipso facto tm̄ doleo q̄ ille deū sic blaspheмat q̄ cor meum pre dolore posset scindi. Et quia Cayphas inpurgauit xp̄o crimē blaspheмie, iō scidit vestimenta di. Blaphemauit q̄d adhuc egemus testib⁹. Audistis blaspheмiā. q̄d vobis videt? Qui omnes cōdemnauerūt eū esse reum mortis. ℣ O vos blaspheмi attēdite iudicium z sniam iudicis, reus est mortis eterne. vnde Leui. xxiiij. Qui blaspheмauerit nomē dñi morte moriet. Hiero. xxiiij. q. iij. Si sgit michael non fuit ausus dyabolo z certe male dictōis dignissimo inferre iudicium blaspheмie, quanto magis nos ab omni maledictione puri esse debemus. maledictionē merebat dyabolus, sed per os archāgeli blaspheмia extre non debuit. Nam vt habet. xxiij. q. iij. apostolice, z. xxiij. q. iij. q̄ peccat q̄ blaspheмātes exemplo apostoli per excōscationez fatbane debent tradi. Nota hic ō blaspheмis bñ. Tunc iterū spuerūt in faciem ei⁹ et colaphis eum ceciderunt. Alij palmas in faciem ei⁹ miserunt dicentes, ppbetisa nobis xp̄e, et velauerunt oculos eius. Sed cur hoc fecerūt, qr q̄dam radij mirabiles ex oculis ei⁹ pcedebāt

q̄ intuentes in ip̄m occulte ad pietatē z ad amorē traxerūt. Vt g̃ nō ad pietatē traheret. et vt liber⁹ malicia cordis posset explere ad libitū. ō velauerūt faciē ei⁹. Anselm⁹ interrogat mariā. O ẏgo bñdicta vbi fuisti q̄n sic patiebat fili⁹ tu⁹ dilect⁹. Rñdet maria. In domo sororis mee mītis Johānis euāgeliste. z venerūt discipuli lachrymabiliʳ currētes z clamantes. O dulcissima dña. fili⁹ tu⁹ dulcissim⁹ magister nr̄ capt⁹ ē z ligat⁹ z nescim⁹ q̄ ducit. aut sit occisus. vel q̄d factū sit de eo. z q̄n vidim⁹ eū tā horribiliter tractari fugim⁹ ab eo. Audit⁹ rumoribꝫ ꝛ p̄noscere⁹ q⁹ gen⁹ būanū p eū sic debebat redimi ꝓpter maternū cordis affectū gladius doloris symeonis aīam meam trāsfixit. Anſ. Quid nūc fecisti. O maria. Anſ. amice charissime statim vt discipuli annūciant q̄d factū fuerat cucurri velocit̄ ad domuz anne iuxta replū cū maria magdalena. z audiens tumultū volebā intrare. ſz nō fui p̄missa. Vñ foris stabā plorās z clamās. heu dilecte fili mi lumē oculoꝝ meoꝝ. Quis dabit capiti meo aquā z oculi meis fontē lachrymaꝝ z plorabo die ac nocte. Anſ. O maria habuisti aliquā spem q⁹ filius sic captus posset liberari. O maria. sic. Sciebā enī q⁹ ita ingeniosus essz z facūdus q⁹ sperabā q⁹ deberet se excusare si ad iudiciū p̄uenīret. ſz stabat coram eis tāq̄ agnus mansuet⁹. innocēs. nec aperit os suū nec respondit. Fuit etiā sic amabil⁹ q⁹ sperabā q̄ sibi cōpati deberēt. z modico tpe fuit ita horribiliʳ ꝓputus q⁹ q̄si leprosus appebat.

Quarta dieta

Hā hora p̄ma mane cuz iudei iā p̄pm p totā noctē fatigassent. z ꝓsp̄uissent q⁹ se mouere vix poterat. ō eum ꝓcitauerūt p̄ncipes z pharisei tumultū populi cuz magno strepitu clamantes. Mortatur seductor ille. z duxerunt eū vinctū z ligatū tanq̄z cōdemnatū z reū mortis z tradiderunt eū p̄sidi pilato qui p̄erat ciuitati ibrlm ex pte romanoꝝ. Sz iudei ñ itroierūt p̄torū pilati vt ñ ꝓtamiarēt z macularēt ex ingressu dom⁹ gentilis. vl̄ forte ob sanctitatē tanti festi paschalis. in quo vitabant p̄toria z domos iudiciarias. in quibꝫ iudicabant rei ad mortē. Sic etiā apud nos fieri dz p̄cipuis festiuitatibꝫ z certis alijs ferijs. vt habet extra de ferijs. Cōquest⁹ ē. z. C. ō ferijs. l. oēs. Ecce miseri iudei timent cōtamiari ex ingressu domus gentilis z non ex procuratōe mortis innocētis z iusti hoīs. Augustin⁹. O impia cecitas habitaculo cōtaminabātur alieno sed nō scelere ꝓprio. Sic etiā aliqui faciunt sibi cōsciam de minimis sed de magnis non curant. trahē in ꝓprio oculo nō vident ꝛ festucam in alieno grauāt. alienos agros rigant. suos aūt siccitate pire non curant. Haz vt dr. C. de seruitorib⁹. l. p̄ses. Agris tuis siti entib⁹ alij rigandi nō sūt. Ex illo sequit argumentū q⁹ q̄libet teneat se plus diligere q̄ alū. Charitas incipit a seipo. Deuc ista ō ipocrites seculares q̄ oēs arguāt z oībus pelores existūt. alios saluant seipos damnāt. Judei nāq̄ nolebant intrare vt manducarēt pascha. scz panes azimos. vulgariter matzkuch. q̄bꝫ vꝫ. diebꝫ azimoꝝ sic ab vsu illius panis dicti vescebant. nec alicui licebat nisi mūdo vesci. O x̄pe iudei cauent se ab oñi īmūditia vt comedere possint azimos panes q̄ nō cōferūt gram. multo magis qui corp⁹ x̄pi accipit panem celestē. qui vel vitā dat vel mortē eternā. Judei nō intrāt p̄toria z loca iudiciaria in festo. tu non societates z tabernas siue stubas ingredi debes in quibꝫ fiunt iudicia temeraria in quibꝫ effundit sanguis innocentū. per falsas oblocutiones. detractōes. murmurationes. Cū g̃ iudei ñ itrarēt domū pilati. ip̄e exiuit ad eos foras ꝓdescēdēdo eis. dicens vbi hō. Quā accusatōz affertis aduersus hoiem hūc. quē. s. sic ligatū z cōdēnatū adducitis. Romanis enim erat consuetudo nullum ligare. nisi sententiatū z condemnatū ad mortē. nec aliquem condemnabant nisi p̄ius esset p accusatores vel testes conuictus vt fieri debet exiure z lege. ip̄e em̄ pilat⁹ p romanis locū tenuit. Et ergo videns ih̄m sic ligatū. miratus est quis se de sua potestate intromiserit ies⁹ q̄si sic cōdemnatū z sententiatū ab eo ligare. Querit g̃. quā accusationē tē. Rūderunt iudei z dixerūt. Si nō esset hic malefactor nō tibi tradidissem⁹ eū. q. d. nos facta eius diligēter examinauimus z inuenimus eū malefactorez manifestū z dignū morte. quare ligauim⁹ eum tibi p̄sentandū z cōdemnandū. Sed pilatus querēs cām et malefacta de quibꝫ eū sententiare deberet. Responderunt malefactor est. quia hunc inuenimus subuertentem gentez nostram. supple p falsam doctrinā. z p̄hibētem tributū dari cesari. z dicentē seipsum x̄pm regem esse. Cum ergo pilatus audisset has accusatiōes. q⁹ pagan⁹ erat de ꝑma accusatō

ne ñō curauit,ſ,de ritu iudeoꝝ,nec etiā ō ſcōa qꝝ ſciebat hoc eſſe falſū cū dixit q̄rētib⁹ an cē ſū deberēt dare ceſari,an nō. Reddite q̄ ſūt ce ſaris ceſari. Cōſideras ḡ pilat⁹ inuidiā iudeo rū ꝛ q̄ p inuidiā tradidiſſēt eū.noluit ſe intro miſcere ō eo dicēs Accipite eū vos ꝛ ſm legē vr̄am iudicate eū,q.d. Quia in oculis vr̄is vo bis ſufficit vr̄a examinatio,etiā ſnīa vr̄a ſuffi ciat,quā,ſ.habetis ex lege Exo.xxiij. Inſontē id ē innocētē nō occides,q̄uis em̄ iudeis ro mani p̄miſerūt alīq̄ delicta corrigere ꝛ delin quētes iudicare,nō tñ poterāt p talib⁹ penā mortis ꝛ ſpēaliter ſupplicium crucis infligere: qō tñ iudei maxime ad el⁹ cōfuſionē volebāt Romani em̄ ꝟ ſibi refuabāt,ꝛ ideo p hāc cō ceſſiōz ñ potant xp̄z p̄ꝛa autoritate crucifige re,nec morti tradere. Et ḡ dicebāt pilato Nō licet nob interficere quēq̄ ſupple morte crucis, ſm Bed. q̄uis alias bñ ex lege ip̄m lapidaſ ſent ſicut fecerūt Stephano,ſz optabāt ip̄m crucifigere vt el⁹ fama ꝛ doctrina eo citi⁹ vi leſceret,ꝛ p ꝓfuſionē ſue mortis extingueret. Et qꝝ iudei cū tumultu magno ꝛ ſtrepitu xp̄z petebāt ad mortē pilat⁹ vt miniſter ꝛ officiat' imp̄atoris romāoꝝ īcepit inq̄rere de tercio in q̄ accuſabāt eū de regia poteſtate de q̄ ſolum ad eū ſpectabat. Et ītrauit p̄toriū qō erat ī do mo ſua vt ibi xp̄z pacifice examīraet.ꝛ dixit el Tu es rex iudeoꝝ,q̄ſi d. Eſt ꝟ verꝝ qō tibi im putat,qꝝ tibi regnum vſurpat. Rñdit ihūs. Atemetipo hoc dicis an alij tibi dixerunt de me. Hoc aūt nō dixit ihūs quaſi ignorās,qꝝ ſciebat qꝝ ad accuſatiōem iudeoꝝ q̄reret. Cꝝ tō dixit vt in reſpōſione pilati detegeret ma liciā iudeoꝝ ꝟ ſibi īponētiū. Et pilat⁹ reſpon dit. Numq̄d ego iude⁹ ſū,q.d.ex meſpo ꝟ nō cōcepi,ex q̄ iude⁹ nō ſum,nec ex libris legi q̄s ex lege,p̄miſſus ſit rex iudeoꝝ,ſz hoc magis p uinet ad legiſperitos,ō quo genere tu es qui etiā hoc p̄curauerūt te interrogare. Et nō ſub dit. Gens tua ꝛ pontifices tui,ſ.generis tra diderūt te mihi. Et qꝝ hoc nō videꝝ ſine cau ſa factū dic quid feciſti. Et tunc ibs ad p̄maz qōnē q̄ interrogabat ſi eſſet rex iudeoꝝ, vt eꝛ am reſponſio pateret ſcōe queſtioni qꝝ nihil mali feciſſet,dixit. Regnū meuz nō eſt de boc mūdo,ſi em̄ eēt de boc mūdo miniſtri mei vti q̄ decertarent vt nō traderer iudeis. Dixit ḡ pilatus,ḡ rex es tu,q.d,licet nō ſis hic rex in mūdo,tñ videris intendere qꝝ aliud regnum habeas. Qualis igit̄ rex es tu. Reſpōdit ihs

Ego in hoc natus ſum vt teſtimoniū p̄hi beam veritati,q.dice. In hac regia dignitate natus ſum ab eterno ex deo patre ꝛ ad ſuadē dum hominibus vt veniant ad illud regnuz veni in mundum per incarnationem vt teſti monium perhibeam veritati dei.ſ.patris. Et omnis qui ē ex veritate p fidem ip̄ius regna tur⁹ in deo audit vocē meā,i.obedit mihi tan q̄z illi,qui ē veritas per eſſentiā. Et qꝝ xp̄s per illa verba oſtendit ſe manifeſte veritatē ꝛ re gē filiorū veritatis q̄rit pilatus. Quid ē veri tas,nō querēs diffinitionē veritatis in re,ſz que ſit illa veritas cui⁹ virtute ꝛ p̄ticipatione hoies efficiunt̄ de regno dei. Hui⁹ q̄ōnis ſo lutionē pilatus nō expectauit,quia cū nō cēt de regno xp̄i,nec ſe niſi de talibus intromit teret,ideo non curauit de p̄ſecutione que ſtionis,quia iam nouit xp̄i innocentiā ꝛ iude oꝝ malitiā. Reuera multi ſunt hodie querē tes veritatē.ſed ſolutionē veritatis nō expec tant,imo ſoluentes veritatē exaſperant et tru cidant,ideo dicere poſſum cū idolo. Qui verī tatē loquit̄ caput eius conteritur. De q̄ apo ſtol⁹ ij.ad Thim.iiij. A veritate quidā audi tū auertent. Pilatus igit̄ cogitando de xp̄i li beratōe ſibi forte occurrebat ꝓſuetudo iudeo rū de dimiſſione vnius ex vinctis p̄pt̄ ſolē nitatē feſti.in memoriā exit⁹ de egypto. Et ſic dimiſſa queſtione ꝛ eius reſpōſione mox exī ult ad iudeos,vt eū eripet de manib⁹ eoꝝ di cens. Ego nullā inuenio cām ſupple dignam morte. Eſt autē vobis conſuetudo,vt vnum dimittam in paſca,vultis dimittam vobis re gem iudeorum,vel barraban qui erat peſſi mus latro ꝛ ſeditioſus in populo. Sciebat em̄ pilatus qꝝ iudei conſuetudinez nullo mō dimitterent,nec ſperabat qꝝ liberationez bar rabā admitterent,ꝛ p ꝓſequēs in liberatiōez xp̄i ꝓſentirent. Cꝝ ſacerdotes deceperūt po pulū iubentes qꝝ barrabā peterēt,ḡ clama uerūt,nō hūc,ſz barrabā. Tūc pilat⁹ ait illis, non inuenio cauſam in illo hoīe. Et ideo ſta tim p̄ncipes ſacerdotū ꝛ turba īualeſcebant dicētes. Cōmouit,i.decepit p̄plm̄ docens p vniuerſam iudeā incipiēs a galilea uſq̄z huc. ſcz ihrlm̄. Hic attēdere dñt iudices q̄ liter pilatus debito ordine p̄ceſſit,nō impor tunitati iudeoꝝ ꝓſentiens nec ad petitionem iudeoꝝ ſtatim xp̄um ſentētiauit.ſed diligenti inq̄ſitōe ſentētiā diſtulit. Nullum nanq̄z reū pōt iudex ſententiare niſi p̄us ꝓiectus fuerit

aut instrumētis/aut testibꝫ inocētibꝫ/aut facti euidētia,aut spōte sine tormētis ꝓfessꝰ fuerit, vel si pꝰ tormēta in ꝓfessiōe pseueret,ff.ō qō-nibꝫ.l.illꝫ.§.Si ꝙs vltro.§.qōni. Aū aug.et hꝫ.ꝫ.q.j.nos in quēcꝫ. Nos in quēcꝫ sniam ferre nō possumꝰ nisi aut ꝓfectū aut spōte cō fessū. Et Cōstantinꝰ imperator. Judex criminū discutiēs nō añ sniam pferat cꝫ aut se reus ipe ꝓfiteat,aut p innocētes testes ꝓuincatur ꝫ igit ꝙlibet iudex diligenti inq̄sitōne cām discutere,nec nimis p̄cipitāter in negociꝭ sē tentiare. Aū.ꝫ.q.j.deꝰ oipotēs hr̄. Deꝰ oipotens cui nihil ē abscōditū,iō p se dignatꝰ ē in quirere vtrū clamor sodomorꝝ ope ꝓplet sit/ nō q̄ hoc ignorauerit/sed vt nobis exēplū da ret ne p̄cipites in iudicandis ꝛ discutiendis essemus negociꝭ/ꝛ ne mala primorꝝ ꝓpus ꝙsꝫ p̄sumat credere cꝫ pbare,i.examinare

Quinta dieta est quō Pylatꝰ misit Jhm ad Herodem. Nā quia pilatus inuitus intro-misit se de ihu cognoscens eꝰ innocentiam quando audiuit a iudeis nominare galileaz, ꝛ q̄ ihs ibi p̄dicasset ꝛ pplm cōmouisset,inter rogauit si galileus esset. Ut aūt cognouit qō de herodis potestate erat.quia de nazareth ci uitate galilee vbi fuit ꝓceptus ꝛ ptꝫ educatꝰ excogitauit se subtrahere de eiꝰ sententia, et remisit eū ad herodē cuiꝰ erat ista tetrarchia galilee,q̄ tūc etiā pascha festū erat ibrlimis. Et cū esset iudeus ex parte matris ꝛ pater eius fuit circūcisus ꝑm Joseph̄ um ꝓpter amorē vxorꝭ Tunc herodes viso ihu gauisus est valde.qz cupiebat eum multo tpe videre. eo qō multa audierat per famā de eo ꝛ de miraculis spe-rans aliqō signū de eo videre,suam prudentiam audire/ꝛ experiri eius potentiam. Sed qz noluit addiscere,sed tm̄modo curiose inuestigare,iō xp̄s de q̄stis nihil rndit. Sic inforꝫmant p̄dicatores ꝟbi dei q̄ curiosis ꝛ alta q̄-rentibꝫ ad vanā gl̄iam nō ad aie vtilitatē nō dñt p̄dicare. Aū qualitas audiētiū ē attēdē-da. Nā sapientibꝫ ꝛ doctis alta ꝛpfunda p̄nt predicare,j.Thoꝝ.ū. Sapiam loquimur inꝛ pfectos,simplicibus vero et non capacibus pauca plana ꝛ vtilia tē. Et hoc docuit xp̄s cū in plano turbis,ꝛ in monte discipulis loq̄ba tur. Matḥ.v.tē.

Sexta dieta Stāte ihu corā he rode nec rndēte ad questa,indignatus herodes quasi stultuꝫ et ignarū eū sprezit,ꝛ cū exercitu suo eꝫ illusit in duta sibi alba tunica quasi fatuū eū ad pila-tū remisit. Et tūc facti sunt amici pilatus ꝛ he rodes. Nā herodes ꝓpter illā reuerentiā eiꝰ pilatū exhibitā.s.missiōis xp̄i factꝰ est amicꝰ pilati qui ꝓus inimicꝰ fuerat ex nece q̄rundā galileorum de q̄bus se intromisit Pilatus. Tunc,i.hora tertia pilatꝰ itez cōuocatis p̄n cipibꝫ sacerdotuꝫ ꝛ magistratibꝫ ꝓpli ꝛ plebe dixit. Obtulistis mihi hūc hoiem q̄si auertē-tem ꝓplm,i.seductorē ꝓpli,ꝛ ecce coram vobis interrogans nullā causam inuenio in his in quibꝫ eū accusatis.sed nec herodes. Nā re-misi ad illū ꝛ ecce nihil dignū est morte actuꝫ ei emendatū.i.disciplinatū cū dimittā.s.libe-rū recedere,q.d.flagris ꝛ ludibrijs q̄ntū vo-lueritis eum afficiā dūmodo sanguinē inno-cuū nō effundatis. Sic iudices ꝑ toto cona-mine laborare debent pro liberatione ꝛ defē-sione pauperꝝ ꝛ oppressoꝝ,salua tū ꝟitate ꝛ iu stitia. Et pilatus fecit iuncos marinos acu-tissimos accipi ꝛ coronā parari,quā milites. id ē sui mīstri capiti ihu ponebāt pcutientes cū baculis,ad penetrādū cerebellū. Aū ber. Os capitis pforault ꝛ vsqz ad cerebrū peruc nit. Ex qua impressione caput mirabiliter vul neratū ꝑ totā faciē sanguinē fundebat. Trif-Aille puncturis caput eius impleuit. Do-stea fecit eū vestibꝫ suis spoliari ꝛ ligari ad sta tuā ꝛ durissime flagellari.ita q̄ a planta pe-dis vsqz ad verticē nō essꝫ in eo sanitas. Nec statua vt ꝛ fuit ista spissa q̄ circa duas pal-mas vna manus ad alterā attingere nō vale ret. Et acceperūt corrigias ꝛ manꝰ eiꝰ colliga bant. Et postqz eū durissime flagellassent in-duerūt eū veste purpurea antiq̄.nō ad hono-rem,sꝫ ad cōfusionē ꝛ derisionē,dantes el ba-rundinē ꝑ sceptro in manu eiꝰ, ꝛ sic fecit eum duci ad cōmunē plateā corā iudeis. Exīt aūt pilatꝰ itez foras.ꝛ dixit eis, Ecce adducā eū vobis foras vt cognoscatis qz in eo nullaz in-uenio causam. Exīt aūt ihs portans spineaz coronā ꝛ purpureū vestimentū,ꝛ dixit eis pi latus, Ecce homo,q.d. Respicite hominē mi serabilem quem crudeliter flagellis tractaui, Aū ḡ vidissent eū ꝓncipes,pontifices ꝛ mini stri,nō mitigari sed magis ꝙmoti ad iraz cla-mabant alta voce dicētes, Crucifige crucifi-ge eū,q.d. Illa flagellatio ad nihilū valet,qz modica cruciatio est,sed crucifigatur. Et illu dentes el dixerūt, Aue rex iudeoꝝ. Et dabāt

In die Parasceues

ei alapas. alij barūdinē ō manu ei⁹ accipie/
bāt ⁊ pcuſſert caput ei⁹. Alij genua ſua fle/
ctebāt. eū deriſorie ſalutabāt. alij i faciē ei⁹
ꝺſpuebāt. ⁊ ſic ſaluatorē nr̄m ml̄tifor̄miter
deriſert. Pilat⁹ eñ ex illis credebat ſatiſſa
cere crudelitati iudeor̄ ⁊ eos ad ꝓpaſſionē
ꝺducere. ipſi āt obliti naꝛalis ꝓpaſſiōis tu/
multuoſe clamabant. Crucifige crucifige
eū. q̄ dī. hec caſtigatio nll̄o mō ſufficit. ſed
mori ꝺz morte crucis. Tūc dixit illis Pilat⁹
Accipite eū vos ⁊ crucifigite eum. Hoc eñ
dixit deriſorie ⁊ indignāt. qꝛ nō habebant
ptātē iudicādi aliquem ad crucē. voluit igi
tur dicere. Si haberet⁹ ptātē crucifigendi
cito faceret⁹ etiā ſine legitima cauſa. ſz ego
ꝫ malū agere nolo. qꝛ nō inuenio cauſaz ī
eo. vt. ſ. talē punīā eū. Rñdert iudei. Nos
legē habem⁹. q. ꝺ. Nō ꝓpꝛijs motiꝫ ꝫ peti/
mus. ſz dictāte lege nr̄a ꝺz ī cruce mori. q̄à
filiū dei ſe fecit. Hā ex eo q⁹ Pilat⁹ nō acq̄e/
uit clamori eoꝝ ꝓt allegatōes factas ꝓtra
xp̄m. iō aliā cām nūc allegāt. ꝓnes eñ nō
audebant reſumere. qꝛ Pilat⁹ eas euacua/
uerat. Et iō allegāt legē Leui. xxiiij. vbi p
cipiē⁹ q⁹ q̄ blaſphemauerit nomen dñi occi
ꝺat. Et tale crimē blaſphemie imponebāt
xp̄o. qꝛ filiū dei ſe fecit. i. noīauit. ¶ Cū āt
Pilat⁹ audiſſz hos ſmones magis timuit.
nō ꝓpter legē iudeoꝝ quaz allegabāt. ſed q⁹
ihs ſibi oblat⁹ ⁊ flagellat⁹ forte eēt filius ꝺi
Et iō ingreſſus ptoriū extra tumultū iu
deoꝝ incepit ſcitatem de ꝫ inq̄rere dicens.
Unde es tu. q. ꝺ. es tu nenat⁹ vel genit⁹ a ꝺo.
vel dei filiꝰ. Sz ihs nō rñdit ꝓt̄ria. Pri/
mo. qꝛ ſup̄ de hoc Pilato ſatis dixerat. q̄ñ
dixit regnū ſuū nō eſſe de ꝫ mūdo. Scō
ne impediret paſſionē ei⁹. Tertio qꝛ opa q̄
faciebat vt illumīatio ceci. ſuſcitatio mor/
tuoꝝ ſue ꝺeitati teſtimoniū phibebāt. Sz
Pilat⁹ reꝓhendens ei⁹ taciturnitatē dixit.
Mihi nō loq̄r̄. neſcis qꝛ ptātē habeo cru/
cifigere te ⁊ dimittere te. q. ꝺ. merito debe/
res mihi loq̄ cū habeā plenā ptātez ſup te.
In q̄bꝰ ꝫbis Pilat⁹ ſeipm ex ꝓpꝛijs verbis
ꝺēnauit. Et tūc ihs rñdit ad repmendā
Pilati iactantiā ꝺi. Nō haberes aduerſus
me vllā ptātē niſi tibi datū eēt deſup. i. a ꝺo
Roꝝ. xiij. Nō eſt ptās niſi a deo. Cū ꝫ hec
ptās ſit tibi a deo ꝓceſſa. videas ⁊ bene ca/
ueas ne abutaris ea. Sz qꝛ Pilat⁹ timore
hūano hac ptāte abuti nō debebat. ⁊ iudei
ex inuidia crucifigēdo xp̄m peccarēt. ⁊ ma/
gis ſit peccare ex inuidia et graui⁹ q̄ꝫ ex ti/
more. iō dicit xp̄s. Populꝰ iudaic⁹ q̄ me ti/
bi tradidit maiꝰ pctm̄ hz. Et pilat⁹ audiēs
hāc rñſionē. exinde. i. ex hac cauſa q̄ rōnabi
liter ꝓuict⁹ ō pctō ꝓpoſuit eū dimitte plus
q̄ꝫ ꝓus. In ꝓtrariū āt iudei clamabāt dicē
tes. Si hūc dimittis nō es amicus ceſar⁹
Omnis eñ q̄ ſeipm regē facit ꝺicit ceſari
Hā romani ptūc abſtulert a iudeis digni/
tatē regiā. ne haberēt occaſionē rebellandi
Et iō q̄cūq⁹ int̄ iudeos dicebat ſe eſſe regē
ille videbat̄ ꝓtra ordinatiōez romani ceſa/
ris facere. Sz xp̄s ꝓceſſerat ſe regē eſſe. vt
ꝓz ſupi⁹. g̃ iudei apparēter arguebāt q⁹ ex ꝫ
ſe oponeret ceſari. volentes ex ꝫ Pilato q̄
erat officialis impatoris timorē ⁊ terroꝝ
incutere. ne eū impunitū ꝺ ordinatōez im/
peratoris dimitteret abſcedere. Sz cū Pi
lat⁹ audiſſet hos ſmōes timēs eoꝝ accuſa
tionē adduxit ihm foras extra pretoriū. vt
corā iudeis ō facto euidēti⁹ inq̄reret ⁊ ſen/
tentiā ferret. aut liberatōis aut crucifixio/
nis. quam oīno vellēt. ⁊ ſedit ꝓ tribunali. i.
ſede iudiciaria in loco qui ꝺr lycoſtratos i.
ſtructura lapidū. qꝛ locꝰ ille fuit pauimtat⁹
varijs lapidib⁹. gabata vero ꝺr collis alta.
Beda. Locꝰ ille erat ſublimis ⁊ eminens.
ſic iudices ſolēt in ſublimi ſedere vt videā
tur ⁊ audiant̄. Et ille locꝰ fuit ante domuz
Pilati. Erat aūt paraſceue. i. prepatio lati/
ne. qꝛ ſexta feria iudei parāt cibaria ꝓ ſab/
bato. in q̄ nihil opant̄. nec decoquūt. Et ꝫ
ortū hz ex eo q̄ꝺ ꝺr Exo. xvj. de māna q̄ꝺ in
die ſexta colligebant ꝓ ſabbato. qꝛ ſabbato
nō inueniebat̄. Et erat hora q̄ ſexta illius
diei q̄ñ Pilat⁹ ſic ſedit ꝓ tribunali. qꝛ hora
fuit iam inchoata. ⁊ nondū pfecta. et apud
nos hora nona ante meridiem. ¶ Tūc eo
ſic ſedēte ꝓ tribunali miſit ad eū vxor ſua
ꝓ nunciū dicēs. Nihil tibi et iuſto illi. q. ꝺ.
Iſte hō q̄ tradit⁹ tibi eſt ad iudicandū iu/
ſtus eſt ⁊ innocēs. q̄ꝺ experta ſum ꝓ hec. qꝛ
multa paſſa ſum hodie ꝓ viſum ꝓpter eum
Et igit̄ nō te intromittas de eo. Augu⁹. et
Chryſ. vident̄ ſentire. q⁹ hec mulier in illa
viſione valde fuerit afflicta ⁊ territa cōmi/
natōibꝰ terribilibꝰ ꝺ ea ⁊ virum ſuū ſi xp̄o
aliq̄ꝺ mali inferrēt. Et iō feſtināter denū/
ciauit ꝫ viro ſuo revocādo eū a ꝓdēnatiōe
xp̄i. Rabanus dicit q⁹ hec viſio ꝓuenerit a
ꝺyabolo intelligēte ſe ꝓ xp̄i paſſionē ſpoliā
ꝺum. quia ſicut ꝓius per mulierē mortem

In die parasceues

hūano generi itulerat. ita voluit ꝑ mulierē
ipm de manu iudeoꝝ eripe. ne ꝑ mortē eiꝰ
mortꝫ impiū amitteret. Et ꝓilatꝰ sedēs fecit
ihm adduci dicēs iudeis. Ecce rex vr. q. d.
Ecce qlē hoiez despectū flagellatū ꝛ abiec/
tū. dicitꝫ velle vsurpare regnū iudeoꝝ ꝛ ve/
strū ꝫ romanū impiū. videꝫ em̄ q nihil ta/
liū ꝑt attēptare. Hoc totū allegauit ꝑ libe/
ratōe eiꝰ. sz ipi inuidia cōmoti mlto magis
clamabāt. Tolle tolle. qz grauis ē nob ad
videndū. ꝛ crucifige. vt. s. memoria eiꝰ ꝑter
turpitudinē mortꝫ de medio ꝑpli deleatur
Et pilatꝰ. Regē vr̄m crucifigā. q. d. Confu
sio ē si hūc facitꝫ crucifigi. de q̄ apō vos ē fa
ma q sit rex vester. Et rnderūt pōtifices.
Nō habemꝰ regē nisi cesarē. Ex q̄ aūt xp̄m
regem celestē negauerūt iusto dei iudicio fa
ctū est vt regno celesti ꝑuarēt ꝛ fuituti per
petue regi romanoꝝ subderēt. Per ħ etiā
plane ꝓz aduenisse tps messie exq̄ fatent ex
se nō hze regē de sua gēte. qz illi q̄ erāt ex
pte Herodis nō erāt ꝑprie reges sed tetrar
che. vt de eis fuit ꝑphetatū Gen̄. penul. per
Jacob pziarchā q̄ in extremo posit cōuo/
cabat oēs filios suos ꝛ dixit eis. Congre/
gamini vt annūciē vob q̄ vētura sunt. ꝛ bn̄
dicēs Judā dixit. Non auferet sceptrū de
Juda ꝛc. Tūc pilatꝰ videns q nihil ꝓ/
ficeret. sz magꝫ tumultꝰ fieret allegādo xp̄i
innocentiā. accepta aqua. lauit manꝰ suas
coz̄ ppl'o. Dos em̄ erat illis vt cū q̄s vel/
let se ostēdere ab aliq̄ facto innocentem vel
dissentientē. lauit manꝰ in signū innocentie
sic ꝛ pilatꝰ manꝰ suas lauit dicens. Inno/
cēs ego sum a sanguine iusti hꝰ. vos videri
tis. q. d. Caueatis bn̄ ne malū vob eueniat
de malo q̄d facitꝫ interficiendo innocentē.
Ego sum mīster legꝫ. ꝯ nō ego sed vos qui
crimen rebellionis ꝫ cesarē ei imputatꝫ san
guinē effunditꝫ eiꝰ. Et tūc rn̄dit vniuersus
ꝑpl'us dicēs. Sāguis eiꝰ sup nos ꝛ sup filiꝫ
os. i. successoz nr̄os. O pilate tota marꝫ
aqua nō sufficeret ad lauandū culpā. quia
lz iudei totū illud pōdus et factū sup se su/
sceperint imunis tū esse non poteris. cū vt
iudex ex tuo officio facere iusticiā tenebarꝫ
quā nō fecisti. sz timoze būano ꝛ terreni cō
modi amoze ꝑtristi. Tradidit ꝯ eis xp̄m
ꝑ sn̄iam diffinitiuā vt crucifigeret. O vos
iudices attēdatꝫ q̄tiēs innocentē sanguinē
effunditꝫ. Quotiēscūq̄ nāq̄ iudiciū ꝑuer/
titis, iudicādo ex timoze, odio, cupiditate,
totiēs iustū ꝛ innocentē xp̄m ad mortē iu/
dicatꝫ. ꝛ vos ipos ad eternā cruciatōez. Au/
gustinꝰ. xj. q. iij. Quicūq̄ aut ꝓsāguinitate.
aut amicicia vt hostili odio vel inimicicijs
in iudicādo ꝑtit iudiciū xp̄i q̄ ē iusticia
fructū eiꝰ ꝑtit in amaritudinē damnatōis.
Sententia igit̄ data signa fiebāt fm cō
suetudinē in iudicio sanguis ꝑ tubas vel
cornua. sic in aliq̄bꝫ ciuitatibꝫ fit ꝑ cāpanā
vt hominibꝫ patefieret. Et tunc Judas vi
dens q xp̄s sententiatꝰ ꝛ damnatꝰ esset ad
mortē. cognitōe ꝑpꝛ̄ sceleris ꝛ damnatio/
nis ꝑnia ductꝰ retulit. xxx. argenteos ꝓnci/
pibꝫ sacerdotū dicēs. Peccaui tradēs san/
guinē iustū. Sup q̄ dicit Leo papa senten
tialiter q Judas xp̄m nō deū nec dei filiū
sed tantūmodo nr̄e ꝓditōis hoiez licet in/
nocentē credidit. ꝛ iō miscōiaz eiꝰ nō flectit.
nec veniā meruit. qz eiꝰ omipotentiā nō cre
didit. Ex q̄ patet q eius ꝑnia nō fuit vera.
qz solū quandā displicentiaz habuit absq;
spe. de q̄ nota ꝑus. At illi dixerūt. Quid ad
nos. tu videris. i. opus tuū manifestabitur
quale sit. nos aūt nō curamꝰ si peccasti vel
nō. Et iectis in templo argenteis abiit et
laqueo se suspendit ex desperatione. Ju q̄
plus peccauit vt dicit Hieronimꝰ q̄ q̄ cri
stum vendidit. quia in traditione ꝛ vendi/
tione directe peccauit cōtra xp̄i humanita
tem. ex desperatione aūt ꝓtra eius diuini/
tatem. qz ꝓtra eius misc̄diam. Et iudei no
lebant illud p̄ciū ponere in coꝛbonā. id ē.
in bursam ad quā ponebant oblatiōes tē/
pli ꝑ reparatōe ꝛ alijs necessarijs. Coꝛbo/
nā em̄ hebraice dr̄ oblatio latine. Et initio
ꝓsilio emerūt ex eo agrum figuli. qz ille hō
cuius fuit ager erat figulus. Et illa terra
erat apta ad fictilia vasa ꝛ in sepulturā Et
qz ex p̄cio sanguis emptus est vocat ager
ille acheldemach. i. ager sanguis i hodier/
nū diem. Quod ꝑphetatū fuit ꝑ Hieremiā
dicentez. Acceperunt triginta argenteos
p̄cium appreciati. id est. p̄cium xp̄i venditi.
quē appreciauerūt a filijs isrl'. qz istud p̄cium
fuit institutū int̄ Judaz ꝛ sacerdotes qui
erāt de filijs isrl'. ꝛ dederūt eos in agrū fi/
guli. i. ꝑ agro. Dic nota de raptoribꝰ. vsu/
rarijs. ꝛ alijs q̄ ex illicitis acquisitis faciūt
elemosinas. Et cū ihs esset ad mortē con/
demnatꝰ. et ꝑ sonitū tubaꝝ. vel alioꝝ istru/
mentoꝝ innotuerat Marie mestissime cu/
currit cū magdalena cito ad audiendū ꝛ vi

dendū qūo essz de filio. Et ſm q̄sdā pueni
entib⁹ ad q̄ndā plateā p̄co q̄dā tuba sonu/
it. Et maria ad magdalenā. O dilecta mag
dalena q̄d tuba illa velit. forte reuocata est
ſnīa mortz filij mei. Et ip̄e clamauit exp̄te
Cayphe et Pilati z oīm p̄ncipū sacerdotū
dicens. Precipio oīb⁹ magnis z puulis vt
statim vadāt ad mōrē caluarie videdo cru
cifigere pessimū seductorē filiū Marie. O
q̄nt⁹ dolor in corde ſgis tūc extiterat. quez
certe null⁹ p̄ magnitudine posset enarrare.
Tūc iudei z ministri Pilati acceperunt
ihm tāq̄z malefactorē p̄denatū. z crucē ma/
gnā ad h̄ paratā de cedro cypresso et palma
in lōgitudie q̄ndecim pedū enormi crude/
litate sup scapulas ei⁹ posuerūt. z funē i col/
lo. Et ad maiorē p̄fusionē alios etiā duos
latrones associatos extra ciuitatē eduxerūt.
Ihs ār p̄p̄ ml̄tas tribulationes z plagas
q̄s tota nocte sustinuit intantū debilitat⁹ē
q̄ crucē pōderosaz portare neq̄uit. Quare
ſm Lucā Apprehenderūt q̄ndā Symonē
de ciuitate syron natū p̄rēm duoz discipu
loz. scz Alexandri z Ruffi. Et hūc cōpule/
rūt crucē portare post ihm. nō causa cōpas
sionis. sz vt eo citi⁹ ad locū passiōis venirēt
et suā malicīā cōplerēt. Anselm⁹. O ma/
ria. q̄d tunc factum est cū filio tuo bñdicto.
Maria dicit. cū educeret filius me⁹ dilect⁹
cū duob⁹ latronib⁹ extra portā ciuitatz cū
ingenti p̄ssura. volui etiā seq̄ z videre filiū
meū nec valui p̄ magnitudine p̄plī q̄ omes
ad opprobriū filij mei dilecti p̄uenerūt. Tā/
demz vna cū magdalena deliberata p̄ q̄ndā
viā adiacētz platee circa quendā fontē cu/
currim⁹ vt illi obuiā venirem⁹. Tunc venit
dilect⁹ filius me⁹ p̄sput⁹. deformat⁹ z oppres
sus maximo dolore. q̄ me intuēs benigne
sub graui cruce inclinauit dicēs. Aue mr̄.
Et ego festināter accurrēs amplexando z
osculādo vn⁹ de ministris q̄ p̄us i domo An/
ne ihm p̄cussit. manū leuauit z me i maxillā
p̄cussit vt i terrā caderē. z stari man⁹ p̄cutiē
tis aruit. quā filius me⁹ curauit. Sequeba
tur āt eū turba ml̄ta. aliq̄ ad videndū. aliq̄
ad plangendū. q̄dā ad deridēdū. Et mulie
ribus eū plāgētib⁹ dixit. Filie hierl̄m nolite
flere sup me. s. meā mortē. q. d. cito resurgā
sz flete sup vos. scz p̄p̄ ml̄ta mala q̄ cito ve
niēt vob⁹. z sup filios vr̄os gen:tos z gene/
rādos p̄pter p̄cā vr̄a. q̄m venet dies. s. ob
sidionis hierl̄m p̄p̄ mortē meā in te. scz p⁹
quadragintaduos ānos. in q̄b⁹ dicetz. bea
te steriles. q̄ tunc scz agiliores alīs fugere
melius possunt q̄z grauide. z vētres q̄ nō
genuerūt. q̄ minus anxiate erūt. q⁹ mulieres
habētes pueros in obsidiōe ml̄tū dolebūt
nō tm̄ p̄p̄ se sz etiā p̄p̄ pueros. Josephus.
Post passionē x̄pi ad vindicandū mortem
eius infra quadragintaduos annos venit
exercit⁹ romanoz. scz Tyt⁹ et Uespasian⁹.
et subito circūdederūt hierl̄m. ad quaz p̄p̄
festū ex diuersis regionib⁹ decies centena
milia hoim p̄uenerāt. z ob h̄ statim fames
p̄p̄ multitudinē p̄plī facta i ciuitate hierl̄m.
q̄ in carcere detinebant. Un̄ idē Joseph⁹
refert q⁹ ml̄titudo p̄plī magna extincta ē fa
me. ymo cingulos calciamenta z corrigias
de scutis tractas comederūt nec pudor fuit
tūc hoim soleā pedis ore suscipe et lingua
lambere. Ibi mulieres vrgente fame pro/
prios pueros comederūt. z q̄ hmōi hīe nō
poterāt fame mortui sunt. z clades ienar/
rabiles p̄p̄ cadauera z aeris corruptiōem
patiebant. Et vt dicit nonagintasept̄e mi/
lia venditi sunt iudeoz triginta p̄ vno de/
nario sicut ip̄i x̄pm vendiderunt. pro. xxx.
Et vndecies centena milia pierunt fame z
gladio. Et tūc implebat⁹ p̄phetia x̄pi de an/
gustia ciuitatis hierl̄m. Tunc poterāt di/
cere montib⁹. cadite sup nos ad opprimēdū.
et collib⁹. operite nos. et p̄bete nob latibu
lum. Sed huius fletus z angustie scribit
rationē sanct⁹ Lucas. scz q⁹ si i viridi ligno
h̄ faciunt. in arido q̄d fiet. q̄si chr̄ist⁹ dicat.
Si contra me q̄ sum quasi lignū viride et
fructifer. z nō dignū ad abscindendū. pla
ta est ſnia mortz p̄tra iusticiā vt crucifigar.
et sic p̄scidar a terra. q̄d g̃ fiet de vobis ari
dis iudeis. q̄ estis q̄si aridū lignū z infruc/
tuosum. dignū ad p̄scindendum z cremān
dum. nisi q⁹ iuste p̄tra vos dictabit sente/
tia seuere punitōis z amare p̄cisionis ab
hac vita. z tandem p̄scindamini ab arbore
vite. que est dñs deus. et in ignem eternuz
mittemini. Postq̄z venerūt ad locū cal/
uarie q̄ est locus fetidus cadaueribus plen⁹
nudauerunt ihm totaliter vestib⁹ suis cuz
violentia. vt pellis sua p̄us vulneribus cruē/
tata. z pilis vestimentoz implicata renoua
tis vulneribus grauiorem dolorē p̄ori tunc
patere. Berñ. Heu heu q̄ celum vestiuit
diuersis luminib⁹ ante crucē etuit nudus
Post h̄ ad crucē in terra iacentē p̄stratus

sua dignissima mẽbra funib⁹ extenderunt. iuxta illd̃ ps. Funes extẽdẽr in laqueum Et clauũ grossum in manu ei⁹ pcutiebant adeo spissuz q sanguis emanare nõ potuit ita vuln⁹ clauo implebaf. Et tũc aliud bra/chiũ extendẽr z extraxẽr z ossilez clauum infixẽr. Postea ad pedes q̃s fortit̃ traxe/rũt. qz foramĩa pedũ vt dz ad tres pedes z manũ distabãt et etiã clauo colligabãt. Et sic implebaf illd̃ ps. Foderũt man⁹ meas z pedes meos. s. nimia extẽsiõe mẽbrorũ. et dinumerauerũt oĩa ossa mea. Post h̃ crucez erexerũt z violẽta intrusiõe foramini lapi/dis ĩposuerũt. ex q̃ violẽtia vulnera tunc ru/pta de maĩb⁹ z pedib⁹ riuuli sanguis abũ/dãter effluxerũt. Jhs q̃ sic clauat⁹ z elevat⁹ corp⁹ põderabat. plicabanf tibie. brachia extendebãf. caro frangebaf. caput inclina/baf. z totũ corp⁹ affligebaf. Vñ Bern⁹. in q̃ dã simone loq̃f in psona xpi dr. O ho vide q̃ p te patior. est ne dolor sic q̃ crucior. ad te clamo q̃ p te morior. vide penas q̃b⁹ affici/or. vide clauos q̃b⁹ fodior. cũ sit dolor tan tus exterior. intus ẽ tñ planct⁹ grauior. cuz tetã ingratũ experior. Pendente ihu sic in cruce scripsit Pilat⁹ titulũ lr̃is grecz. hebrai/cis z latinis. Jhus nazaren⁹ rex iudeoz. vt ab oĩb⁹ de diuersis mũdi ptib⁹ illuc ppẽ fe/stũ pasce veniẽtib⁹ posset legi. De q̃ pontifi ces indignati Pilato dixerũt. Noli scribere rex iudeoz. sz q̃ dixit. rex sum iudeorum. Sz Pilat⁹ dixit. Nõ scripsi scripsi. q. d. factum est z stabit. Milites ḡ. s. ministri z apparito res p̃sidis Pilati q̃b⁹ incũbebat exeq̃ sniaz iudicz. q̃z cõiter sũt vestes dãnatoz. cũ cri stũ crucifixerũt tãq̃z cupidi accepẽr sibi ve/stimẽta. z fecerũt q̃tuor ptes vnicuiq̃ militi ptẽ. s. de tunica alia ab illa tunica inconsu/tili. Ips ei duas tunicas habuit. vnã quã diuiserũt in q̃tuor ptes vnicuiq̃ militi ptẽ scz de tunica. aliã ro incõsutilẽ integraz re linquẽtes. dixerũt ad inuicẽ. Nõ scindam⁹ eam sed sortiamur de ea cui⁹ sit. Inconsu/tile est q̃d nõ est ex ptib⁹ psutũ sz ptextũ per totũ ad modũ cyrothece. sic fuit illa tunica z tali vestimẽto tunc vtebanf palestini. Et dicũt q̃dam mrẽm dñi eam fecisse q̃ crevit iuxta mensurã xpi. De hac veste miserunt sortẽ. vt implerẽr scriptura. partiti sũt sibi vestimẽta mea. et sup vestem meã miserũt sortẽ. Dic nota de lusoribus qui ludunt do/lose cũ simplicib⁹. spoliãtes eos vestibus z

aliis. Et spẽaliter de illis q̃ in sacratissima nocte vigilie natiuitatis nr̃i saluatoris lu/dunt. hiis ludunt sup vestes xpi. et spoliant xpm honore z gla q̃b⁹ a xpianis spẽaliter i eadem nocte vestiri deberet. Hij sũt peio/res dyabolo iudeis vel paganis q̃ deum suũ honorãt z tremunt. ꝛc. Stante igit̃ Jesu in cruce q̃ttuor genera hominũ suis blasphemiis eum inuaserũt. Primo turbe z populares capita sua mouẽtes. in ei⁹ deri/sionẽ dicentes. Vach q̃ destruis templum dei. Vach est iteriectio insultãtis seu deri/dentis. sicut vulgariter dr pfudich. Es tu ille q̃ destruis templum dei. q. d. dicis de teipso q̃ possis destruere templũ dei. z vir/tute ppria reedificare illud in trib⁹ diebus Salua teipm si tante potentie es. z descẽ/de de cruce z credim⁹ tibi. Mentiunf. quia maiora viderunt z tñ non crediderũt. Se/cũdo pncipes derisorie dixerũt. Alios sal/uos fecit seipm nõ potest saluũ facere. q. d. Non est vex q̃ aliquẽ saluũ fecerit. quia si posset talia facere etiam seipm saluaret. Si nũc rex isrl est. z messias pmissus vt dicit descendat de cruce. Credit in deũ q̃si amic⁹ amico. vel filius pri. si ergo est amicus vel filius dei liberet eũ si vult. Tertio milites Pilati dixerũt. Si tu es rex iudeoz salvũ te fac. s. a morte descendens de cruce. Cri stus ãt hec opprobria oĩa patiẽter sustinuit et q̃d magis est pr̃ez p eis orauit di. Pater dimitte illis qz nesciũt q̃d faciũt. Nõ erat p/mũ verbum xpi. In q̃ docemur iniurias re/mittere si q̃s voluerit q̃ deus remittat sibi pcta sua. Matth. Dimittite z dimittẽr vob In orõne petim⁹. Dimitte nob debita no/stra sic z nos dimittim⁹. ꝛc. Insuper chri/stus a latrone q̃ ad latus ei⁹ sinistr pependit blasphemat̃ dicens. Si tu es xps. q̃d nõ credo salua teipm z nos. s. corpaliter. Hũc latronẽ socius su⁹ dexter increpauit dicẽs. Neq̃ tu times deũ. sicut nec iudei nec mi/lites romani. et ergo in eadem damnatiõe es tu cum eis. Nos quidem qui sum⁹ ma/lefici z latrones iuste fuple sumus in hac damnatione. hic autem iniuste hec patitur quia nihil mali gessit. Et vertebat se ad Je sum melius quo poterat dicẽs. Memẽto mei dñe dũ veneris in regnũ tuum. Quis em hũc docuit. q̃s informauit vt p̃pẽderez cognosceret z eũ p salute eterna invocarẽ. Certe doctor pietatis q̃ neminẽ vult dãna/

reꝝ omnē boiez se ad eū p pniaz ꝛ inuoca/
tionē ꝓuertentē vult saluare. ℔ eñ. ĩstruxit
interi⁹/quē tā patiēter viderat pati exteri⁹.
Ihō rñdens ei ihs loquēs scō ꝓbū dixit
Amē dico tibi.hodie mecū eris ĩ padiso.
O q̄ pi⁹ ꝛ misericoꝛs ē dñs nr̄ oīb⁹ inuocā
tib⁹ eū in ꝓitate.oēs exaudit.nullū despicit
latronē pie suscepit ꝛ pctā ei dimisit. Noli
q̄ o peccatoꝛ tardare.noli desperare.si cu/
pis cū xp̄o saluari clama cū latrone. Me/
mēto mei dñe.ꝛc̄. Stantib⁹ q̄ iuxta cru/
cem Maria matre dñi. Maria cleophe ꝛ
Maria magdalena .mater doloꝛosa dum
vocē suauissimā filij audierat ꝓ peccatoꝛi/
bus oꝛantē,ꝛ crucifixoꝛib⁹ ꝛ latroni remit/
tentē .gladi⁹ doloꝛ/maternū coꝛ ipi⁹ scin/
debat/q̄ ei nihil dicebat. O dilect⁹ ihs in
cruce aduertēs vt ei⁹ dolorē mitigaret/dic̄
ei tertiū ꝓbū. Mulier.ecce filius tuus. O
bone ihu cur dulcissimā mr̄em tuā sic ru/
de alloq̄ris sic dicēs.mulier.cur non dicis
mater dilecta.cū coꝛ maternū ibi vehemen
ti⁹ vulnere doloꝛis patereť.ꝓe q̄ tunc non
erat tps dulcit loq̄ndi.nec nomē matr̄ ex/
ponēdi.q̄ si ꝓgis nomen materni amoꝛis
āmonuiss̄ forte coꝛ ꝓgineū ꝛ maternū cre
puiss̄. Dicit g̃.mulier ecce filius tuus. q.d.
vsq̄ nūc fui tibi in obsequiū. sed de cetero
Johānes tibi deseruiat. Deinde dicit Jo/
hāni.ecce mater tua.q.d.mater mea sit ma
ter tua.honoꝛando.amando.ꝛ curā haben
do. Et ex illa hoꝛa accepit eā discipulus in
suā. scz matrē ꝛ curaz. O aīa fidelis cogita
q̄ntis singultib⁹ tunc idē pect⁹ ꝓgineū fuit
passionatū. Nam tūc sine dubio passionis
gladio ampli⁹ q̄z si ĩ coꝛpe patereť.ꝓio fu/
it trāssitū. dicere bñ potuit. O q̄lis cōmu/
tatio dimittere regē gl'ie ꝛ accipe filiū. pisca/
toꝛis. K Hic instruimur q̄l'r de parē/
tib⁹ nr̄is curā hr̄e debeam⁹ nō solū in vita
verꝝ etiā ĩ moꝛte/ꝛ post moꝛtem ꝛ tñ aliq̄ mi
nus faciūt q̄ maioꝛa a gentib⁹ receperunt.
Cōsideraz g̃ ihs maximū sui coꝛdis et sue
matris doloꝛē. ꝛ q̄ passio sua ĩ ml'tz debe/
ret frustrari.q̄ sufficiēs fuiss̄ p infinitz mū
dis.salutē oīm hoīm desideraz dixit q̄rtū
ꝓbū. Sitio.℔ tñ non solū naꝝali motu/sed
etiā spūali sensu intelligendū est. Naturali
ter em̄ sitiuit.q̄ tantū p totū noctē sustinu
it ꝛ laboꝛauit.ꝛ tantū de sanguīe effudit .q̄
ꝓpter defectū humidi naꝝalis ml'tum sitie/
bat. Dañie tñ sitim exp̄mebat spūalem,vt
ostēderet q̄ntū nr̄am fidē ꝛ aiaz nr̄az salu
tē sitiret. O ꝓbū ineffabile et cūctis seculis
admirabile.creatoꝛ celi ꝛ terre atq̄ maris.
fons oꝛtoꝝ.pure⁹ aq̄z viuentiū.q̄ omniuz
gr̄az fluentz redundat clamat hodie.sitio.
O ꝓgo mr̄ clemētissima q̄ olim infantiam
filij ita lactasti vbere de celo pleno.qūo su/
stinere potes/q̄ vnigenit⁹ tuus clamat ꝛ di
cit Sitio. O pie dñe.o ihu benigne.quid
sitis/aut ad q̄d sitis. Sitio inquā ad prēz.
sitio ad matrē.ꝛ ad oīs q̄ in circuitu meo
sunt. Sitio inquā ad te prēm vt hodie re/
spicias de excelso gl'e tue in me filiū tuū.cū
latronib⁹ moꝛte turpissima ꝓdēnatū vt san
guine/ꝛ aqua de latere meo/pfluētib⁹ extin
guere dignerz flāmeū gladiū/quē collocasti
ad custodiendū viā ligni vite vt oīb⁹ in me
credentib⁹ ꝛ penitentib⁹ pateat liber itroi/
tus in regnū meū. O bone ihu sitis ne am
plius. Sitio ampli⁹ ad te o mr̄ dultissima
O fili mi p̄coꝛdialissime q̄d sitis ad me.vī
te saluare potero.de cellario an de toꝛcula/
ri.si sufficit aīe tue.de toꝛcular coꝛdis mei
potum dabo tibi ĩ lacrimis sine mēsura
Jesus. Sitio ad te mr̄ vt spes resurrecti/
onis mee q̄ in coꝛdib⁹ oīm fideliū meoꝝ be
sitatiōis turbine quatit saltē in coꝛde tuo/
anchoꝛa sola certitudis solideť. Sitio etiā
ad vos oēs q̄ trāsitz p viā vt attēdatz et vi/
deatis si est doloꝛ sic̄ doloꝛ me⁹. vt p cōpas
sionē coꝛdaꝝa sc̄indatis.qz hodie sc̄issum
est coꝛ meū ꝛ coꝛp⁹ meū q̄ a plāta pedis vs/
q̄ ad ꝓticē nō est sanitas in me. Fundite g̃
ex vase coꝛdis lacrimas ne frustra laboꝛa/
uerim ex q̄b⁹ me delectabiliter potatz. Et
tūc vas erat ibi positū aceto plenū. Hā vt
dicit Nico de lyra.sup illo ꝓbo Prouerb.
xxxj. Date sicerā.i.potū inebriatiuū meren
tib⁹. ꝛ vinū his q̄ amaro sunt aīo vt bibant
ꝛ obliuiscanť egestatz sue. q̄ occasiōe hoꝛū
ꝓboꝝ seniores iudeoꝝ statuerūt vt ꝓdēnatz
ad moꝛtē dareť vinū aromaticū ad biben/
dū. vt eo facili⁹ tolerarēt passionē. Sz tūc
in hierl'm matrone deuote erāt q̄ ℔ vinuz
dabāt ex deuotōe. Judei āt bestialitate et
crudelitate moti.illō vinū datū ꝓ xp̄o ꝛ ali
is duob⁹ crucifigēdis/biberūt ꝛ loco h⁹ po/
suerūt acetū felle mixtū.ꝛ spōgeā plenā illo
aceto mixto .ysopo.i.lig̃ seu stipiti ysopi cir/
cūponētes obtuleŕt oꝛi ei⁹. Et dū modicū
gustasset vt ꝓphetia impleret noluit bibere.
Et dū cognouisset oīa facta esse que ad

opus redēptōis necessaria fuerāt subiūxit
q̄ntū ꝟbū di. Consummatū est.supple oīe
q̄d scptū ē de mea passione. Ut g̈ nob mon
straret eⁱ dolorē q̄ nō ficte sz ſm hūanā
naꝛaz doluisset.nec aliquā ꝓsolatōz deitatz
interim ō̄tū ad sensualitatē habuisz.excla
mauit voce mag̃ ad pr̄ēm dicēs sextū ꝟbū.
Hely hely lamazabathani.q̄d ē interptatū
Deus meⁱ deus meus vt q̄d dereliq̄sti me.
Sz dicz.qūo ꝫ esse potuit vt deⁱ p̄ filiū de
reliq̄rit i cruce passionatū taliter. Dico ſm
mg̃rm.iij.sniaz q̄ nō reliq̄t eū p sepatiōem
deitatz/ab hūanitate.qꝛ q̄d ꝛp̄s semel assū/
psit nūq̄z dimisit.dereliq̄t ā filiū p subtra
ctionē refrigerij/et ꝓsolatōis ī sensualitate
siue poꝛtōe inferioꝛi. Fuit em̄ sensualitas
z poꝛtio iferioꝛ totalit dereliꝯta/sine oi ꝓso
latōe.z g̈ amarissime doluit.z ī oib mēbꝛis
dolorē sensit. Vñ dic mg̃r sup illo ꝟbo deⁱ
me⁹ zc. Depauit se diuitas qꝛ subtraxit p/
tectōez.sz ñ soluit vnionē.sepauit se forz.vt
nō adesz ad ō̄fensionē.sz nō intⁱ defuit ad
vnionē.dist.xvij. Xp̄us igit in oib mēbꝛis
amarissime dolēs clamauit.hely.q̄d ꝟbū q̄
dā ō circūstātib nō itelligebāt. iō dicebāt.
Ecce helyā vocat ille.sinite videamⁱ si veni
at helyas ad deponēdū eū. Jhs āt vt mo/
riēs testamētū ꝓ pte īceptū legata pia mr̄e
discipl'o dilecto.z vestib crucifixoꝛib ꝓclu
dendo aīaz suā oīb digniozē deo p̄ī lega/
uit dicēs septimū ꝟbū. Pr̄ī manⁱ tuas cō/
mēdo spm̄ meū. Et īclinato capite emisit
spm̄. Dicat quilibz deuote p̄ nr̄. Et tm̄ de
scōa pte.

Sequit tertia pars.

Et tenebꝛe facte
sunt.zc. Sic em̄ salua/
toꝛ nr̄ in sex diebꝫ nr̄az ꝓpleuit
redemptōz.sic sex signis oñdit deitatz ve/
ritatē z oim creaturaꝝ subiectōz.z oim facto/
rum ꝓtestatōz. Dz igit q̄ moriēte dño tene
bꝛe facte sunt a sexta hoꝛa vsq̄z ad hoꝛā no
nā p vniuersā terrā.s. Jude.z nō alubi ſm
Hico.de lyra.qꝛ eclipsis nō ꝓt sic vniuersa
lis eē.z accipit ꝫ ps ꝓ toto.de q̄ hēt Luce.
Congruū nāq̄z fuit q̄ sole iusticie patiente
materialī sol p̄deret lumē suū.vt p̄dictū fu/
it Amos.viij. In die illa occidet sol ī meri
die.z tenebꝛescere faciā terrā ī die luminis
Tūc em̄ sol factⁱ ē niger tāq̄z saccⁱ cilicinus
Apoc.vi. Sz q̄ sit cā illiⁱ eclipsis. Dz ibi q̄
nō fuerit naturalī.cū lūa illo tpe fuerit plēa
Hz ſm Dyo.ī epl'a ad Dolicarpū. Lene/
bꝛe ille fuerī facte p īterpositōez lune inter
terrā z solē dicēs.q̄ vidit ꝫ tūc tpis i egipto
ep̄ns.vbi ē tāta aerz puritas q̄ rarissime fi/
unt ibi nubes z pluuie.ꝓpē q̄d talē ꝓsolatōz
solis z lune ibi melⁱ potuit videre. Vidit
g̈ vt scribit lunā ab oꝛiēte ascēdere versus
meridiē z supponētem se dyametraliē soli.z
sic eū eclipsare. Et mg̃r histo.dic.q̄ athenī
enses vbi tūc viguit studiū q̄rētes cām ba
rum tenebꝛaꝝ z nō inuenientes q̄rebant a
Dyo.valētioꝛe doctoꝛe einsdē vniuersitatz
Quib ipe rndit dicēs. Aut elemta mētiūt
aut deⁱ natē patit. Qua rōe moti ad bono/
rē ipⁱ deiignoti arā fecerī.de q̄ hēt Actuū
xvij. De illo deo ignoto loq̄t Bartho.bꝛix.
du.xxxvij.c.turbat.in glo.dicēs.legit q̄ cū
Paulⁱ veniss athenas vidit arā ignoti ōi.
in q̄ erat scptū.hec ē ara dei ignoti in q̄ vi/
uimⁱ mouemur z sumⁱ. Et q̄ scripta ap'lus
incepit p̄dicatōz suā.z aperuit ill' atheniē/
sib sensū scpture.z p ꝓs de deo nr̄o z do
mino dicēs. Quē vos dicitz ignotū ego p/
dico. Et iō tūc Dyonisiⁱ ariopagita vidēs
q̄ndā cecū trāseuntē dixit illi. Si illumina
ueris hūc cecū coꝛā me credā ī deū. Et sta
tim inuocato noīe crucifixi ē illuminatⁱ.z il/
le credidit zc. Spūal'r oīs xp̄ianⁱ in signū
ꝟe cōpassionis illo die obscurare dz z p de/
re lumē exterioꝛis oꝛnatⁱ z vanitatz.z p hu
militatz vestē aliquā hodie oñdat xp̄o ho/
nestatē z cōpassionē. Ad q̄d hoꝛtat ap'lus
ad Ephe.iiij. Jam nō ambuletz sic gentes
ambulāt ī vanitatib sensus sui. Scōm
signū est veli tēpli diruptio. De q̄ habetur
Math.xxvij. Velū tēpli scissuz ē. Duo erāt
fuerī vela ī tabernacl'o mūda ſm p̄ceptum
dei Exo.xxvi. Vnū interiⁱ q̄d velabat scta
sctōꝝ. Aliud exteriⁱ q̄d distīguebat intⁱ po/
pulū z sacerdotes.z illud ſm Origē.passio
nis tpe fuit scissum. Per q̄d mystice design/
bat scpturaꝝ occulta reseratio.z ꝓpīum ad
mitti ad spūalia capescēda. Spiritualiter
velū illud verecūdiā in hoīe designat.q̄ mo
derno tpe est scindēda vt nullus de cetero
erubescat pctā sacerdoti detegere z ꝓfiteri.
Sz q̄libet cū ps.dicat. Delictū meū cogni
tū tibi feci.zc. Tertiū fuit terremotus z
cōmotio Math.xxvij. Terra mota est.pui
rāt. De q̄ ꝓpha dic. Commota ē z ꝓtremuit

terra. Spūal'r. terra ē cor pctōz ĩstar terre siccū z aridū sine hūore grē. frigidū sine calore charitatz. tardū z grossū ad bñ volendū. Illud dz ꝑsiderare amaritudinē passionis xpi z ꝓtremere p ꝓtritōez. ne amaritudo xpi i amaritudinē eiꝰ aīe z eēnā dānatōz ꝓmuteť. Paueat igiť z ꝓtremiscat cor pctōris. z dicat illō Hiere. xxiij. Cōtritū est cor meū. z i medio mei ꝓtremuerť oīa ossa mea

Quartū fuit petraz scissio Math. xxvij. Petre scisse sūt. Nec mirz cū petra firmissima hodie patereť. In q̄ ꝑficatū ē illud. iij. Reg. xix. Ecce dñs trāsijt. s. p mortē. z spūs grādis z fortz subuertēs mōtes z ꝓterens petras. Spūal'r. petre sunt pctōres obstinati z indurati malicia. q̄ saltē illo tpe scindi debēt z penitere. qz si sāguis calidꝰ hyrci durū lapidē mollificat z frāgit. mlto fortiꝰ sanguis xpi calidissimꝰ feruētissimo amore ꝓ pctōribꝰ effusus hodie p aures instillatꝰ corda dz emollire obstinatoz z frāgere z cōscientiā eoz mūdare. De q̄. j. Joh. j. Sanguis ihu xpi emūdat ꝑscias nras ab oī pctō.

Quintū fuit monumētoz apertio. Math. xxvij. Monumēta apta sūt. in signū q̄ sancti prēs a carcere limbi erāt passione xpi liberati. de q̄ dicebať Ezech. xxxvij. Ecce ego aperiā tumulos vōs z adducā vos de sepulcris vr̄is pl'e me⁹. z inducā vos in terrā isrl'. i. visiōis btifice. Hic monumēta ꝑsciaz vbi cadauera pctōz latēt p ꝓfessionē aperiri debent. Hiere. iiij. Laua a malicia cor tuū isrl' vt salua fias.

Exurrexit mortuoz resurrectio z eoz apparitō Math. xxvij. Multa corpa sctōz q̄ dormierunt surrexerť zc. z apparuerť ml'tis. vt ostenderēt q̄ sua moz essz cā nre resurrectōis. j. Thes. iiij. Si em̄ credim⁹ q̄ ihs mortuꝰ ē z resurrexit zc. Spūal'r. sic q̄ mō ꝓtute passiōis xpi p pnīaz de pctis resurrexerť se debēt manifestare z apparere i ꝓuersatiōe honesta inter xpianos nec recidiuare. j. De. ij. Conuersatōez vīaz int̄ gētes hñtes bonā zc. Signis nāq̄z ist̄z factis z visis multi ex iudeis ad fidē sunt ꝓuersi. quoz vn⁹ Centurio. videns illa miracla glorificauit deum di. Vere filꝰ dei erat iste. Et omis turba q̄ aderat ad spectacl'm illō videtes miracula q̄ fiebāt in lignū ꝓpassiōis ꝓcussert pectora sua. q̄d repñtať post missam qñ post meridiē dñice passiōis tundiť pectꝰ z dz Redis pctōribus zc.

Anf. O charissima dña. habuit tūc dolor filij tui finem. Rñdit Maria. Audi q̄d est sup oīe lamētabile. q̄d post accidit. Judei cum pascue eēt ne corpa eoz remanerēt sabbato i cruce rogauerūt Pilatū vt frāgerēť eoz crura. Venerūt g̃ milites z ꝓmo fregerť crura eoz q̄ cū eo crucifixi erāt. z forte ꝓmo illi vt postdiutius z q̄ctꝰ possent morā trahe cū iesu. z eoz malā volūtatē explere. Ad ihm āt cū peruenissent z vidissent eū iā mortuū nō fregerūt eiꝰ crura. z h̄ ꝑfigurabať in agno pascali. q̄ comedebať sine fracťa ossiū. iuxta illud Exo. xij. Os nō cōminuetz ex eo. Sed vnꝰ militū vicz Longinꝰ lācea aperuit latꝰ eius z tam grande vulnus fecit q̄ ꝓtinuo exiuit sanguis z aq̄. Et dz q̄ h̄ Longinꝰ cecꝰ erat. z gutta sanguis xpi in oculo tactꝰ lumē virtute ipi⁹ accepit. Exiuit sanguis z aqua Nico. de lyra. Sāguis ad nraz redēptōez aqua ad pctōz ablutōez. Sciēdū tñ q̄ illa aqua mirabiliter exiuit. qz nō erat humor flegmaticꝰ vt dicūt aliq̄. sed aqua pura. ad ostēdendū q̄ corpꝰ xpi erat ex veris elemētis ꝓpositū ꝫ errorē corz q̄ dixerť eū habere corpꝰ celeste. sic dixit Valētinꝰ et seq̄ces sui. Et eoz q̄ dixerūt eū hz corpꝰ fantasticū sicut Manichei. Post h̄ venit Joseph ab arimathia oriūdus z rogauit Pilatum qz ei familiaris fuit. cū esset nobil' decurio. vt dz Marci. xv. Et ideo securius ipm rogauit vt posset toll'e corpus ihu z sepelire. Hic fuit discipulus xpi fideliter credens doctrine eius. occultus āt eoz ꝓpt̄ metum iudeoz. Ante em̄ passionē ex inspectōe timebat de synagoga expelli. q̄d erat ignominiosum si ꝓfiteretť xpm. tñ post passionē seruens factus. exemplo xpi animatꝰ manifestauit se volens xpm honorifice et gloriose sepelire. iuxta illud predictum Isa. xj. Et erit sepulcz eius gloriosum. Tūc Pilatus q̄siuit si iam mortuꝰ esset. z informatꝰ ꝺ [redacted] oibꝰ q̄ acciderāt ꝓmisit. tum ꝓpt̄ reuerentiā petetz. tum ꝓpt̄ reuerentiā xpi passi quā ille cognouerat. Tulit g̃ corpꝰ ihu de cruce. venit etiā Nicodemꝰ q̄ venerat ad ihm nocte vt dz Joh. iij. ferēs mixturā mirre z aloes q̄si libras centū ad vnguendū corpꝰ xpi q̄ posset ꝑseruari a corruptōe. Et lz illa fecerit ex deuotōe videť tñ q̄ plenā noticiā de resurrectōe xpi nō hz̄et. qz de eo erat scptū in ps. Non dabis sanctū tuū videre corruptionē. ꝓpt̄ q̄d nō indigebat vnctione cor-

seruãte ꝫ putrefactõez. Accepert ꝙ corpus ihu ꝛ ligauert ī lintheis .i. pãnis lineis involuert. ꝓt ꝙd statutũ est ꝙ corpalia sup ꝙ ꝓficiẽt corp⁹ xpi nõ fiãt de pãno serico sz tm lineo. vt hẽt de ꝓse. dist. j. ꝓsulto oĩm. Erat eñ ī orto ꝓpe locũ vbi crucifix⁹ ẽ ihs. monumentũ nouũ. in ꝙ nõdũ ꝙsq; posit⁹ fuerat. ꝙd Joseph ꝓ se exp petra sciderat. in ꝙd posuert ihm. Et cũ adiutorio ml'tor aduolueŕt lapidẽ magnũ ꝛ põderosum ad ostiũ monumẽti. vt ꝺ facili nõ possz ab aliq; amoueri. Ibi erat maria magdalena. ꝛ alĩa maria assistẽtes. vt viderẽt qlit redire possent ad vnguẽduz eũ. ¶ Alĩa ꝯo die. s. sabbato post parasceuẽ venert ꝓncipes sacerdotũ ꝛ pharisei ad pilatũ dicentes. Dñe recordati sumus ꝙ seductor ille adhuc viuens dixit. Post tres dies resurgã. Jube ꝙ custodiri sepulcr̃ ī tertiũ diẽ. ne forte veniãt discipuli eius ꝛ furent eũ. ꝛ dicãt ꝓp'lo ꝙ surrexit a mortuis. et erit nouissim⁹ error peior ꝓri. Tũc ait ill' Pilat⁹. Habetis custodiã. Jte custodite sicẽ scitz. q. d. Sufficiat vob ꝙ cõsensi in necẽ ei⁹. ꝺ ceto nihil me intromitto Et illi abeũtes munierẽt sepulcr̃ cũ militib armatz. signãtes lapidez sigillo ne aliquis posset ingredi sine scitu eor̃. Et sic vsq; ad tertiũ diẽ illesũ pmãsit vsq; xps ī nocte resurrectõis dñice surrexit. Rogem⁹ deũ.

¶ Sabbato in vigilia pasce.

Et requieuit die septimo ab omni ope q̃d patrarat. Gen. j. Phs. viij. phisi. dic. ꝙ oĩs actio ꝛ oĩe ages hz tps determiatum q̃d nõ ptrãsit. Nã corpa celestia sol luna et oẽs planete suos pficiũt cursus certo spacio ꝛ tpe determiato. Arbores certis tpib fructificãt. certo tpe ꝙescũt. Jõ dic sapiẽs ꝙ oĩa tps hñt ꝛ suis spacijs trãseũt Eccs. iij. Saluator igit dñs nr̃ ab eterno disponẽs mũdũ pditũ ꝓ singl'arẽ actõez ꝛ passionẽ sue mortz saluare. tpe illo q̃ pctm̃ icepit. scz sexta feria. passiõe sua ꝺ pctis satisfacere voluit. ꝛ finẽ dare sue opationi. vt die septimo reqescere possz. ¶ Nã vt ꝺr. lxxv dist. ꝙ die. Dñica die dñs icepit facere mũdum. ꝛ sexto die bestie create sũt. ꝛ cum bestijs orta est edendi ptas ꝛ vsus escar̃. in q̃ etiã edendo ꝓuaricati sunt. Sic etiã sexta die opa xpi q̃stũ ad salutẽ necessaria terminata fuert. Quare ꝺr. xxxvj. sexto die. Vbi hõ incepit sua incremẽta nescire. ibi icepert ꝛ diuia circa eũ opa termiari. Cõsumatis ꝙ sex diebꝫ ab oibꝫ opibꝫ septio die reqeuit. ¶ Querit an xps senio moriẽdo naturaliter reqeuisz. s. si violẽter crucifixõe occisus nõ fuisz. Et videt ꝙ ñ. qr̃ q̃sto ꝓpletio est nobilior tãto pmanẽtior. sz ꝓpletio xpi fuit nobilissima. iõ sp durassz ei⁹ vita. Contra. j. celi. Oĩe corruptibile necessitate corrũpit. sz xps erat corruptibil'. ꝙ. Rñdet domin⁹ Bonauẽ. in. iij. sup mgr̃m. ꝙ ꝺ questõ aliter soluit si ꝓsideret gra vnionis. ꝛ aliter si q̃stio q̃rat de nata hũana in xpo ꝙ se ꝓsiderata ꝛ suis solis natalibꝫ derelicta. Prio mõ loquẽdo. si q̃rit q̃stio de xpo put ẽ scda psona in trinitate ꝛ verus deus ꝛ hõ. Doc mõ loquẽdo si q̃rit q̃stio. si xps senio quieuisset ꝛ mortu⁹ fuisset. si alias violẽt mortuus vel passus nõ fuisz. dico ꝙ nõ. qr̃ persona filij dei in q̃ hũanitas assumpta ꝑdicat q̃ oĩa ꝓria reconciliauit ꝛ oĩa entia ī esse ꝓseruat posset elemẽta ꝓria reconciliare in xpo hoie. ꝛ actõz elemẽtorũ suspẽdere. ꝛ ipaz humanitatẽ in suo esse ꝓseruare. sic ꝙ ꝓuptio nõ esset. nec calidũ in humidũ ageret, ꝛ sic ꝙ ꝓsequẽs in xpo senium nõ appareret. Sic etiã tres pueros in fornace nõ lesit incendiũ. Sic etiã Adam nõ poterat mori per ligni vite esum. ꝙtutẽ eñ ligni vite poterat de⁹ hũanitati xpi imꝑmere. Sc̃do modo loq̃ndo si q̃rit q̃stio de hũanitate xpi in se ꝛ absolute ꝓsiderata. ꝛ vt ꝓsiderat vt ꝟbo ñ vnita. ꝛ ꝺ mõ si xps violẽt crucifix⁹ ñ fuisz tñ senio ꝙeuisset ꝛ mortu⁹ fuisz q̃ntũ pertinebat ad ꝓditiõez hũane nate in se ꝓsiderate sine vnione. sed in ptãte nate vnite fuit sic deficere vel nõ deficere. Ex ꝺ pz ꝙ natura xpi hoĩs mortalis erat ꝛ in ea ꝺr⁹ ꝓria elemẽtorũ agebat. ꝛ calidũ natale humidũ radicale ꝓsumebat. q̃ oĩa ad senium facũt ꝛ defectũ natãliter inducũt. ꝛ sic intelligit etiã positio phi. Ad argumẽtum de nobilitate ꝓpletiõis dico. q̃ nuis xpi ꝓpletio fuerit nobilissima. qr̃ ãt nõ fuit simplicit̃ nate sz ꝓpositę ex ꝓrijs elemtz. nccario defecit tẽ. ¶ Querit vtr̃ ī morte xpi fuerit aĩa separata a deitate tẽ. Rñdet Bonauẽ. ꝙ aĩa xpi triduo ñ fuerit separata a ꝟbo triplici rõe. Prima est. qr̃ deũ nõ decebat. qr̃ hũana nata indissolubili mr̃imonio ꝓiũxerat. vñ sicnõ decet vir̃ dimittẽ vxorẽ. sic nec ꝟbũ dei ab aĩa separari. Secũda est. qr̃ nobis non expe

diebat qꝛ si facta fuisset separatio. aīa illa nec habuisset potētiā ad genꝰ humanū eripiendū de captiuitate. nec mediatricꝫ habuissꝫ officiū ad recōciliandū. que duo nob̄ nō expediuissent. sꝫ nocuissent. Tertia qꝛ illi aīe nō ꝯgruebat. erat em̄ innocētissima et beatissima. ideo non poterat velle separi a verbo. qꝛ innocentissima nō poterat ꝯ volūtatem suā separi ꝛc̄. Quantū igit̄ ad continuatōeꝫ lr̄alem. heri dictū ē qūo xp̄s acerbissimā mortez ꝛ passionē ꝓ nob̄ tolerauit hodie qūo morte sua mlt̄os gloriose triūphando tribulatos liberauit. Et s̄m h̄ sūt tres partes.

In p̄ma tractat̄ de victoria triumphi generalis. ibi. Et requieuit.

In secūda excellētia numeri figuralis. ibi. Die septimo.

In tertia de magnificentia exercitij ītegralis. ibi. Ab omni opere quod patrarat.

Quantū ad primam

ptem ē notandū ꝙ pax siue q̄es q̄dāmodo finis ē oīs laboris. qꝛ si q̄rit̄ a bellatore q̄re pugnādo se exponat mortꝫ ꝑiclo. Rn̄det vt ꝑturbatorē pacꝫ ꝛ q̄etꝫ vincat. ꝛ vt pacem et q̄etē habeat. Et bn̄. qꝛ vt dicit btūs Augꝰ. ad Bonifaciū. vt recitat̄. xxiij. q. j. Noli Nō em̄ pax gerit̄ vt bellū exerceat̄. sꝫ bellū gerit̄ vt pax acq̄rat̄. Est nāqꝫ q̄es ꝛ pax medicina tristicie q̄ ꝯsistit ī labore. viij. pol̄. Volēs g̊ quietē ꝛ pacē hr̄e sempiternā quā humano generi aduersariꝰ ꝑturbauit. v̄tutuꝫ armis infatigabiliter dꝫ eū impugnare. et clipeo patiētie laborare. Quia vt d̄r de cōse. di. v. Jeiuniū. Labori boni opis addit̄ felicitatꝫ ꝛ q̄etis denarius. i. merces. Et requies fructꝰ habet̄ sui laborꝫ. C. d̄ fer. l. oēs. in glo. Hoc oñdit saluator q̄ armis patientie ꝛ v̄tutū in ara crucis dyabolū triūphādo laborauit. ꝛ habita victoria ī pace q̄euit Ps̄. iiij. In pace ī idip̄m dormiā ꝛ req̄escā.

P. Pro quiete nanqꝫ et pace hominib̄ procuranda saluator noster requiescere dignatus est.

In virginali vtero.

In materiali tumulo

In spūali habitaculo.

De p̄mo Ecc̄i. xxiiij. Qui creauit me req̄euit ī tabernaclo meo. Nam vt videmus q̄nto artifex ē in arte sua ꝑfectior tāto ꝑfectius facit opꝰ suū ꝛ nobiliꝰ. Cū g̊ deꝰ sit ꝑfectissimꝰ artifex omnē habens v̄tutē ꝛ om̄ia ꝓspiciēs s̄m sapientē. cuiꝰ opus imꝑfectōꝫ nō nouit. extra de bap. c. maiores. q̄d ab eo est ceptū imꝑfectū nō relinq̄t̄. C. d̄ emendatione Justiniani codicis in p̄ncipio. Incepit g̊ a p̄ncipio totū vniuersū ꝑfectissima figuraꝝ. s. sperica formare. Nam celū ē spericū. stelle. elementa. terra. oīa sperice se habent ad modū oui. vt d̄r in. ij. celi. ꝛ in spera materiali p̄mū ꝛ vltimū tāgit se in puncto. Decuit g̊ vt deꝰ q̄ in hoīe duo extrema. scꝫ spūalē ꝛ corꝑalē naturā q̄si sperice copulauit ad ꝯplemētū ꝑfectiōis vniuersi seipsuꝫ ex hūilitate inclinaret. vt p̄mū. i. nat̄aꝫ humanā sua potētia ꝛ miscd̄ia releuaret ad se ad vniendū q̄si vltimū. vt in vno supposito sperice duo vltima vnirent̄ extrema deꝰ et hō creator ꝛ creat̄e. mortal̄ ꝛ īmortalis.

Q. Hoc āt aliter fieri nō debuit q̄ꝫ vt filiꝰ dei ad vteꝝ v̄gīs se inclinaret ꝛ assūpta natura ī ea q̄esceret. Quare in laudē huiꝰ dignissime v̄ginis canit eccl̄ia Quē celi capere nō poterant tuo gremio ꝯtulisti. Unde Bern̄. in q̄dā s̄mōe. O venter capacior cel̄ distētior terris. latior elemētꝫ. q̄ illū ꝯtinere valuit quē totꝰ mūdus ꝯp̄hēdere n̄ potuit. Compat̄ em̄ v̄go gl̄osa v̄gini ꝑ quā vnicornis ad gremiū capit̄. de q̄ nota p̄us. Figurat̄ ꝑ thalamū Darij regꝫ. de q̄ habetur. ij. Esdre. iij. ꝙ rex persarū Dariꝰ fecit cenam magnā oīb̄ vernacul̄ suis et magistratib̄ medie ꝛ persis ab india vsqꝫ ad ethiopiam cxxvij. ꝓuincijs. Et cū mādu cassent ꝛ bibissent ꝛ satiati fuissent. Dariꝰ ascēdit ī cubiculuꝫ suū ꝛ req̄euit. Tūc tres iuuenes custodes tabernaculi regꝫ dixerunt alter alteri. Dicamꝰ vnusquisqꝫ nostꝝ sermonē qui precellat. et cuiuscunqꝫ sermo apparuerit sapientior alterius dabit illi rex dona magna. Tūc scribētes singuli sua v̄ba vel suū v̄bū signauer̄t. ꝛ posuerunt subtus ceruical regis. vt cum rex surgeret iudicaret cuiꝰ verbum sapientiꝰ esset. Unus scp̄sit. fortis est rex. Alter. fortiꝰ est vinū. Tertius. fortiores sunt mulieres. Et cum surrexisset rex dederūt ei scripta. mittens vocauit omnes magistratus Persaꝝ ad ꝯsiliū. et etiam vocati sunt adolescētes vt indicarēt verba sua Et dixit q̄ de fortitudīe regꝫ dixerat. O viri nū p̄cellunt hoīes qui terram. mare obtinent ꝛ om̄ia que in eis sunt. Rex aūt super

oĩa p̃cellit ⁊ dñaꝫ eoꝝ. ⁊ q̃dcũq; dixerit illis faciunt. ⁊ ois plebs ⁊ ꝑtutes eũ obaudiũt Et si dixerit occidere occidunt. remitte re/mittũt. si dixerit p̃cutite p̃cutiũt. ⁊c. Et alt de fortitudie vini dixit. Uiri p̃ualet vinuz oĩb hoĩb q̃ bibũt illõ. seducit mẽtes regũ ⁊ orphãi. ⁊ fui ac liberi. diuitꝫ aut pauris ⁊ oĩm mẽtes ꝓuertit ĩ securitatẽ ⁊ iocũ dita rẽ ⁊ nõ meminit oẽz tristiciã ⁊ debitũ. et oĩa p̃cordia facit honesta. ⁊ nõ memit regẽ nec magistratũ. sz oĩa p talẽta facit loq̃. nõne ḡ p̃cellit vinũ q̃d h̃ facit. Et tertꝰ dictꝰ Zoro/babel ꝺ mulieribꝫ dixit. Uiri nõ magnus rex. nec vinũ p̃cellit. Quis ẽ ḡ q̃ dñaꝫ eoꝝ. nõne mulieres genuerũt regẽ ⁊ oẽm ꝑplm q̃ dñaꝫ mari ⁊ ẽre. ⁊ex ill' nati sũt. ⁊ ipe educauerũt eos q̃ plãtant vineas ex q̃bꝫ vinũ fit. Ipe faciũt stolas oĩm hoĩm. glaz ⁊ honorẽ. nec hoĩes pñt separi a mulieribꝫ. si ꝓgre gauerit auꝝ ⁊ argẽtũ ⁊ oẽz rem p̃ciosã. ⁊ viderint mulierẽ bono hitu ⁊ bõa specie. oĩa h̃ relinq̃ntes ĩ ea intẽdũt. Dõ p̃ẽz suũ relĩq̃t q̃ enutriuit illũ ⁊ suã regionẽ. ⁊ ad mulierẽ ꝺiũ gik. ⁊ cũ muliere remittit aĩaz. ⁊ neqz p̃ẽm meminit neqz mẽz neqz regionẽ. Et nũc credite mihi. qr magnꝰ ẽ rex quẽ oĩes hoĩes verenꝫ tãgere. videbã tñ apemẽ filiã bezacis mirifici ꝓcubinã regũ sedẽtẽ iuxta regẽ ad dexterã. i. nobiliori loco. ⁊ auferẽtẽ dyadema ꝺ capite regũ ⁊ ponẽtẽ sibi. p h̃. s. ĩsinuãtẽ se rege digniorẽ. ⁊ palmis cedebat regẽ tãqz sibi subditũ ⁊ fuũ. ⁊ sup h̃ aperto ore intuebaꝫ eã sic hõ stupidꝰ. ⁊ sic eiꝰ amore captꝰ. vt nõ auderet sibi ĩ aliq̃ ꝺicere. ⁊ si arrideret ⁊ si indignata fuerit ei blandiꝫ donec recõcilieꝫ ei in grãm. Ido o viri cur nõ fortiores sũt mulieres. Dic a rege et a cũctꝫ sapiẽtior iudicabaꝫ ⁊ donis honorabaꝫ. Per Dariũ regem q̃ fertilis interp̃taꝫ signari p̃t rex celoꝝ oĩni suauitate ⁊ bonitate fertilis. Dic oẽs hoĩes magna fertilitate ⁊ liberalitate ad epulas ecclĩ ꝓuiuũ ñ ad tps sz eternal'r fruẽdas inuitat dicẽs. Uenite ad me oẽs q̃ laboratꝫ ⁊ onerati estis et ego reficiã vos. Mat. xi. Qui pietate ⁊ misericordia inebriatꝰ ⁊ ꝓmorꝰ decreuit ostendere p̃ sue charitatꝫ ⁊ pietatꝫ magnaz apparitionẽ ⁊ ostensionẽ ĩ thalamo ꝺgĩalis vteri q̃escere. ℟. Sup q̃ facto tres custodes spũsctõ illumĩati deũ attẽdũt et mira eiꝰ opa laudãtes ꝓscribũt. Primꝰ ẽ Moyses describẽs regũ potẽtiã ⁊ sapiaz dicens.

In p̃ncipio creauit deꝰ celũ ⁊ terrã. Gen. i. Uic tã potẽs ẽ q̃ q̃cũq; voluit fecit. dixit ⁊ facta sũt. ipe viuificat ⁊ occidit. ⁊ oĩa subiecta sũt ei. Deut. xxxij. Ego occidã ⁊ ego viuere faciã. p̃cutiã ⁊ sanabo. ⁊ nõ ẽ q̃ de manu mea possit eruere. Scõs ẽ Dauid. q̃ ꝓsideras regũ miscõiaz q̃ p vinũ describit. subdit p̃s. cxlvj. dicens. Magnꝰ dñs nr̃ et magna ꝑtꝰ eiꝰ. ⁊ sapie eiꝰ nõ ẽ numerꝰ. sz miseratões eiꝰ sup oĩa opa eiꝰ. p̃s. cxliij. Ter/tius de statu gr̃e attendẽs ꝺi charitatẽ q̃ p mulierẽ describit est Aug. de doctria xp̃ia na. loquẽs sic. Sola charitas ẽ q̃ vicit oĩa ⁊ sine q̃ nihil valẽt oĩa. ⁊ que vbicũq; fuerit trahit ad se oĩa. Nec eñ dei filiuz tractit invtez ꝑgis. colaphis cedi. vt ꝑus hz. Quare etiã Hugo ꝺ laude charitatꝫ dicit. Nescio si q̃d magꝫ i laude tua dicere possum q̃z vt deũ ꝺ celo traberes ⁊ hoĩez de tra ad celũ eleuares. magꝫ ꝑtꝰ tua vt p te vsq; ad h̃ exaltareꝫ hõ. ℟. Scõ saluatoꝝ nr̃ q̃uit i tumulo. Uñ i symbolo. passus mortuꝰ ⁊ sepultꝰ ẽ. et Isa. xxxij. Dabit tibi dñs. s. p̃z requiez a laboze tuo ⁊ a ꝓcussiõe ⁊ a fultute dura. Mortuo nãq; dño cũ corpe a q̃ deitas nũq; sep̃abaꝫ. requieuit p triduũ in sepulcro sep̃ata tñ aĩa q̃ stati ad limbũ patꝝ. p eoꝝ liberatõe ꝺscẽdit. ⁊ claritate magñ aĩas eoꝝ q̃ in q̃nq; milibꝫ ãnoꝝ detinebãt in tenebꝛis ꝓsolabaꝫ. vt lõge añ p Isaiam dictũ ẽ. ca. ix. Populꝰ q̃ ãbulabat ĩ tenebꝛis vidit lucẽ magnã. Et bñ lucẽ magnã viderãt dũ aĩaz xp̃i deitate vnitã ⁊ gl'ificatã p̃speterũt. Habebãt nãq; sancti p̃ẽs ĩ limbo tres penas. s. limbi obscuritates. diuĩe visiõis carentiã. ⁊ demonũ obsidionẽ. q̃s oẽs xp̃i aĩa glorificata ⁊ deitate vnita abstulit. Quia p̃imo totũ limbũ lumie deitatꝫ plustrauit. suaq; visione delectabili aĩas eoꝝ btificauit. et suaz potẽtia demones q̃ ĩ obsidione vallauerãt ꝓtristauit ⁊ fugauit. Ꝺ bñ ꝓpheratũ fuit p Ezechielẽ. xxxj. in p̃sona aĩe xp̃i loquẽtem. In die illa q̃ descẽdi ad inferos induxi luctũ ad eos qui descenderant in lacum. Induxit nãq; luctũ magnũ demonibꝫ sz gaudiũ et ꝓsolatõem sctis patribꝫ. Nam vt dicitur ex Augustino in quodã ℓmone ⁊ euangelio Nicodemi. Moꝝ vt spũs̃ xp̃s tradidit vnita deitati aĩa ad infernoꝝ ꝑfunda descẽdit. Cũq; tenebraꝝ terminũ q̃ quidã depredatoꝛ splẽdidꝰ ⁊ terribilis attigisset aspiciẽtes eũ impĩ ⁊ tartarei legiões terri/

rinārere cepert dicētes. Quis ē ille q̄ sic i/
trepid⁹ nr̄os fines igredit. z nō solū nostra
supplicia nō vereť. vex etiā z alios ō vinculo
nr̄is absoluit. vñ ē iste tā fortis. mūdus q̄ sp
nob subdit⁹ fuit nūq̄ nob talē mortuū im/
misit. Et clamātes dixerunt. O pnceps nr̄
nūc perijt ois leticia tua. Post illas crude/
liū voces ifernaliū facta ē vox vt tonitruū
dicēs. Attollite portas pncipes vr̄as z ele/
uami porte eternales. z itroibit rex gl'e. Ad
quā vocē stupefacti z pcurrētes demones
q̄rūt. Quis est iste rex gl'e. Quib⁹ dō pha
rīdit di. Dñs fortis z potēs i plio ipe est rex
gl'e. Ut ḡ vox pbe ipleret dicēs. Cōtriuit
portas ereas z vectes ferreos pfregit. Ad
iperiū dñi oēs vectes ferrei pfracti sunt et
rex gl'e itrauit. z tenebras limbi illustrauit
Et ecce innumerabiles ppli sctōz genub⁹
puoluti lacrimabili voce dicebāt Aduenti/
sti redēptor nr̄. aduenisti quē desiderātes
diu expectauim⁹. descēdisti. pt nos ad infe
ros. noli nob deesse cū reuersus fueris ad
superos. Statim Adam pr̄ hūani generis
exultauit dicēs. Lux illa auctoris lumis est
sempiterni q̄ nob pmisit mittē coeternū lu
mē suū. Et Isa. clamauit di. Nec ē lux pa/
tris filij dei. sic pdixi dū essez i ēris. plus
q̄ ambulabat i tenebris rē. Tūc Symeon
exultās dixit. Glorificate deū q̄z ego rpm
infantē natū i manib⁹ suscepi i tēplo. et cō/
pulsus spūsctō dixi. Nūc videŕt oculi mei
salutare tuū. q̄d parasti añ faciē oīm ppl'oz
Post hec venit q̄dā vt hemita Johannes
bap. di. Ecce agn⁹ dei. rē. Et dñs extēdens
manū z tenēs dextrā Ade dixit. Pax tibi
cū oīb⁹ filijs tuis z electis meis. Et ascēdēs
ab inferis oēs scti secuti sunt eum. Hz
occurrūt h aliq̄ dubia mouēda. vtz
aia rpi sepata siue q̄cūq̄z alia habeat vsum
potētie sensitiue. Et videť q̄ sic. q̄z dictum
est q̄ dñs extēdēs manū suā tenēs dexterā
Ade rē. Certū tñ ēt ex pdictis ē q̄ corp⁹ rpi
in triduo q̄euit i sepulcro. Videť em̄ q̄ so/
lum. Itē Lu. xvj. Eleuās diues oc'os vi
dēs Lazar rē. Dia āt illa q̄ ibi tāgūť dicūt
cognitionē sensitiuā p modū sensus. Con
tra. sentirevt vult pbus. est opatio piūcti. ḡ
cū facta sepatōe iā nō sit aial nō erit opatio
sensus. h videť exprimēto. q̄z cec⁹ hz potētiā
videndi. z amisso oculo nō pt videre. nec fre/
netic⁹ recordari. ḡ si pdit organū potentie
sensitiue qñ aia sepať magis pdit o peratōez
q̄z qñ organū solū ledit. ḡ aia sepata magis
pdit oēz opatōez sensitiuā. Ad h rndendū
adducit Bonauen. in. iij. sup mgr̄m dist. l.
tres opiniones. Quidā nāq̄z dixerť q̄ aia
sepata secū trahit oēs potentias z oīb⁹ vtť
tāq̄z subā liberiorē vel vberiorē. Hec dicunt
credendū esse pbis in hac pte di. q̄ sentire
sit opatio piūcti. q̄z nec recte itellexerť cog/
nitionē post sepatōz aīe nec vnitatē ppter
quā in vna aia sunt tres potētie. s. rōnalis.
sensibilis z vegetatiua. z in eadē subā ppe/
tuo radicāť cū q̄ necessario sepanť. q̄d pbi
nō cognouerť sz sancti. Et qñ fides nr̄a di
cit aias cruciari ignib⁹. Et Aristo. dicit. q̄
alijs sensib⁹ efficacius valet. idō posuerunt
aiaz vsum oīm potētiarū hīe. Secūda opinio
est q̄ aia hz potētias sensitiuas. illam inq̄z
q̄ rōnalis est. Hz qñ oēs sensitiue exterio
res vniunť in origine z sensu cōmuni. z di/
stinguunť in organis. idō necessario cū se/
parať aia a corpe recurrūt oēs potētie ad
vnū originē ad sensum cōmunē. et p illum
sensum pt anīa libera q̄d poterat p omnes
alios exteriores rōne alligatōis cū corpe.
et illo vtť ad actus oīm sensuū. et ita vtť
sensu interiori nō solum intellectu. Et ille
sensus est q̄ trahit secū fantasmata. Hanc
opinionē confirmat Aug⁹. de spū z anīa. Et
xij. sup Gen. ad lrām. vbi dicit q̄ aia secum
trahit ymagines rerū corpaliū. z per illas
ymaginať z cognoscit. Tertia opinio est q̄
aia rōnalis sepata nihil cognoscit nisi me/
diāte potētia intellectiua. Per illam autez
cognoscit ppter sui liberatōez q̄d cognosce
bat p alias potētias. sic pt̄z i angelo q̄ nihil
opať p potētias sensitiuas nec vegetatiuas
q̄m dependēt ab organo corpali sic mani/
festū est intuēti. ḡ sic corpe corrupto nichil
operať p potentias que respiciūt vegetabi
le. ita nihil opať per potentias q̄ respiciūt
sensibile. per itellectū āt cognoscit res sub
conditionib⁹ materialib⁹ p̄sente materia. z h
est sensus exterioris. et res sub conditionib⁹
materialib⁹ absente materia. et hoc ē yma/
ginationis. z illas etiam res cognoscit ab/
stractis omnib⁹ materialibus. et hec oīa
vere facit. Et ideo recte dicitur anima se/
parata sentire. ymaginari et intelligere. nō
per diuersas potentias sed per vnam que
potens est. oīb⁹ his modis cognoscere. si/
cut potentia que est in angelo. vt patet in. q̄.

li.dist.iij. ꝓbleu.ir. Dec opinio videt Bo/
nauẽture magꝝ rõi ꝓsona. Ad obiectõnes
dicẽdũ ꝙ tactꝰ siue visio talꝫ ẽ intellectualis
ꝑut hꝫ modũ ꝓpẽdendi iꝑoꝝ sensuũ.patꝫ
igit. ꝛẽ. Querit vtꝝ aia xꝑi oẽs ani
mas ex inferno liberauit. Rñdet Bonauẽ.
dist.xxij.tertũ.ꝙ nõ.sꝫ tm̃ aias electoꝝ suo/
rũ.qz si passio ipi oibꝫ possꝫ valere q̃tũ ad
sufficientiã.nõ tm̃ influit nisi in eiꝰ membza
et qz multi erãt i inferno q̃ nõ erãt eiꝰ mem
bza,nec futuri erãt.qz extra statũ merendi/
ido illos nõ liberauit sꝫ tm̃ electos. Unde
Greg.sup illud. Ego si exaltatꝰ fuero a tra
oia trabã ad meipm̃ dicit. Omnia traxit q̃
de electꝫ suis nullũ reliq̃t.et Osee. P moꝛs
ero moꝛs tua .morsus tuꝰ ero inferne. qz i
electꝫ suis fũditꝰ occidit moꝛtẽ.moꝛs moꝛ
tis extitit,qz ꝙ i inferno ꝓtẽ abstulit z ꝓtẽ
reliq̃t nõ occidit funditꝰ sꝫ momoꝛdit infer
nũ. Tertio q̃rit vtꝝ statim post moꝛtez
ereptos de inferno ĩtroduxerit ĩ celũ. Dic
Bonauẽ.ꝙ nõ.sꝫ q̃ntũ ad locũ statim ĩ de/
scẽsu xꝑi ad inferos induerẽt lumẽ eternũ.
z beate facte sunt.z patuit eis celũ q̃tũ ad
ꝑmiũ.z nõ q̃tũ ad locũ. Et hec ẽ rõ.qz xꝑs
in oibꝫ debuit ꝓmatũ hz̃e vel tenere.z ꝓmo
genitꝰ esse in mltꝫ fratribꝫ.igit ante oẽs ipe
ascẽdere debuit.vñ oim ascẽsio differri de/
buit vsq̃z ad ascẽsionẽ xꝑi. Sua aũt dilata
fuit ꝑ mltos dies.vt ꝑ mlta argumẽta ostẽ
deret ꝙe resurrexisse. Actu.j. Prebuit seipz
viuũ ꝑ dies.xl.apparẽs eis. Si ãt obꝫceret
q̃s illõ Lu.xxiij. Hodie mecũ eris ĩ padiso
Dicendũ ꝙ padisus ibi nõ ꝺz locꝰ paradi/
si terrestris.nec celi empirei.sed ipa aperta
visio dei. Tertio req̃es xꝑi ẽ in aĩa mun
da.vt in spũali z in singlari habitacl̃o. De
q̃ ps. Hec req̃es mea in scl̃m seculi.h̃ habi
tabo qm̃ elegi eã. Hã videmꝰ locũ aptũ eẽ
ꝑ requie si mũdus ẽ,vndiq̃z clausus,et cu/
stodia munitꝰ,sic aĩa apta ẽ vt xꝑs in ea re/
quiescat.si mũda,sine oĩ repbẽsione cul/
pabili.si clausa ab extrinseco turbabili, et
munita custodia notabili. In signũ hꝰ xꝑs
ĩ triduo q̃escere voluit ĩ sepulcro nouo ꝓpẽ
ꝑmũ.i signato,z clauso ꝓpẽ scõm. custodib
munitũ ꝓpẽ tertiũ. Quilibet ḡ xꝑia/
nus q̃ aĩaz suã isto sacro tpe a feciby pcõꝝ
ꝑ pniaz mũdauit.z xꝑm dei filiũ q̃i ꝑciosis/
simũ deposituz sumpsit,ꝺz camerã coꝛdis
diligẽter custodire.z fenestras coꝛpis.s. sen
sus claudere,ne per illicitas illecebzas car
nis coꝛ apiaẽt.depositũ amoueaẽt.inquietet
z rapiaẽt. Quia Aug⁹. in ẽmõe de ỹginiby.
Cõtinẽdus ẽ animi appetitꝰ a volũtate ocu
loꝝ.aurium.olfaciẽdi.tangendi.gustandi.
Et certe merito.qz sic in tpalibꝫ rebꝫ q̃ rem
sibi depositam ꝑ negligẽtiã ꝓdiderit.puta
qz cistã vel camerã vel domũ nõ claudit.et
fur intrans rapit.tenet depositãti de dãno
satisfacere.vt habet.ff. de deposi.l.j. Habet
etiã ibi ꝙ si aliq̃s alteri cistã signatã depo/
sitauerit.z ei spẽs reꝝ seu thesauꝝ mõstra/
uerit.z ꝑ negligentiã ꝓdiderit.tenet alteri
de dãno. Etiã si vestimẽta balneatoꝛi da/
ta ad ꝯuandũ perierint.siq̃dẽ nullã merce/
ta ad ꝯuandũ perierint.siq̃dẽ nullã merce/
dẽ ꝯuãdoꝝ vestimẽtoꝝ accepit.depositum
tm̃ teneri z dolũ dũtaxat ꝓstare debꝫ putat
impatoꝛ q̃d si accipit ex ꝓducto. Debz igit
q̃libꝫ de depositio vl̃ locato talẽ diligentiã
adhibere etiã maioꝛẽ q̃ꝫ si res eẽt sibi ꝓpria
q̃d si nõ fecerit tenet sp̃ de dãno satisfacere
Dec ꝑ tãto dicta sunt ad spũalẽ doctrinã
vt q̃ coꝛpꝰ xꝑi thesauꝝ incõpabilem hodie
vel heri q̃i depositatũ sumpserũt a manib
sacerdotũ diligẽti custodia caueãt.omnes
sensus claudãt.ne eũ amittãt ꝑ pcm̃ moꝛ/
tale.alias de dãno dato q̃s se obligat ad pe
nã eternã.nll̃a ei subest excusatio. qz q̃uis
in specie aliena q̃i ĩ cista occulte xꝑiano deꝰ
mõstratꝰ tm̃ est clare ꝑ sacerdotẽ dñi z in pa
rasceue q̃s.q̃lis vel q̃ntꝰ sit.z q̃nta ꝑ nobis
sustinuerit in cruce moꝛiẽdo.

y

Decũda pars in qua

tractaꝫ de excellẽtia numeri figuralis.ibi.
die septimo. Nam dies septimꝰ est dies re
quiei Exodi.xx. Sex dies opaberis.septi
mo req̃esces ab ope. Nam ꝑm pytagoꝛam
z alios antiq̃s sapientes septenariꝰ numeꝛ
rus ꝺz esse pfectus.quia ex ꝓmo impari et
pari ꝓmo consummat. Primꝰ em̃ impar
ternarius.ꝓmusq̃z par quaternariꝰ.ex q̃bꝫ
duobꝫ septenariꝰ constat.q̃ eisdem suis pti
bus multiplicatus in duodenariũ surgit.
Nam si tres ꝑ quatuoꝛ,seu quatuoꝛ ꝑ tres
ducimꝰ ad duodenariũ puenimꝰ. Dicitur
etiã pfectus ex eo qm̃ in recipiendo a bina
rio vsq̃z ad denarium oĩes alĩ a septena/
rio ꝓducunt alios et ꝓducunt ab alijs
multiplicando. excepto solo septenario.vt
bis duo sunt q̃tuoꝛ.bis ter sunt sex.quater
duo sunt octo.sic mltiplicati ꝓducũt alios

numeros ifra denariū. ſz ſic nō ē ō ſeptenario q̄ infra denariū a nll'o ꝓducīt nec ꝓducit. Et iō pitagorici dicebāt ſeptenariū minerua ꝛ ꝯginē ꝛ ꝓfectū. Deꝰ igit̄ q̄ ſolꝰ nll'az nouit impfectōz. vt ōr extra de bap. c. maiores. oia bñ ꝛ ꝓfecte ordinās in ſeptenario nūero mlta ꝯdidit. Nā totū vite ꝑntſ tps i ſeptē diebꝫ voluit. ſeptē planetis q̄bꝫ corpa iferiora naturaliter regūt celū ornat. Septimo die cōpletſ oibꝫ opibꝫ facte ſue deꝰ bñdixit. xp̄s eccl'az ſuā ſpōſā ſeptē ꝯfortatibꝫ. ſcz tribꝫ theologicis ꝛ q̄tuor cardinalibꝫ. ſeptez ſacramētis. ſeptē ſpūſſcti donis. ſeptē ꝑncipaliorib fidei articul'. ſ. īcarnatōis. baptiſmi. paſſiōis. mortſ ad īferos deſcenſus. reſurrectōis. aſcēſiōis. ꝛ aduēt⁹ ei⁹ ad iudiciū dotauit. Hic ſeptenarius deducit⁹ ē ad. xp̄m. q̄n p. xp̄m. ap'los eſt traditꝰ ꝛ declaratꝰ. ſine q̄ nemo viuit hoīm. ſz mortuꝰ manet. niſi ſeptenario nūero a xp̄o ꝛectificet ꝛ viuificet. Pro q̄ Johes i apoc. v. fleuiſſe legit̄ dū vidiſſet libz ſignatū ſeptē ſigill' formā imp̄imtibꝫ i celo ꝛ i tra ꝛ apō inferos et nēo eſſz dignꝰ apire eū ꝛ ſoluere ſigīcla ei⁹ niſi leo de tribu iuda. i. xp̄s dei filiꝰ. h eīm apuit libz deitatſ ꝛ ꝓfatſ. ꝛ formā ſeptē fidei articlorꝫ donorꝫ ſiue ꝓfectū nob impſſit. docēdo q̄d ē i celo. q̄d fecit i tra. ꝛ q̄d i limbo. Nō etiā figurat̄ iij. Re. iij. in Heliſeo q̄ ſup puerꝫ mortuuz ſepties iſpiraſſe deſcribit̄. Et xp̄s expānis manibꝫ i cruce ſup pl'm extictū ſepties inſpirauit. i. q̄n i cruce moriēdo os ſuū apuit ſuauiſſimū. ꝛ ſepties loquēdo ſp̄m noſtrū ſpēali dono ꝛuiuificauit. ꝛ ōfectꝰ p pctm̄ acceptos expulit. Pro q̄ orat ſapiēs Eccēs. xſ. dicēs. Da ptes ſeptē. i. dona p q̄ aīa ꝛficiat̄.

Nā ſpūs humanꝰ p pctm̄ i potētijs ſuis recepit iacturā magnā triplicē ōfectꝰ. ꝫ q̄s donāt̄ ſeptē dona. vt aīa i his rectificet̄. Nā aīa recepit defectū magnū in

Intellectiua p quā cognoſcim⁹

Volitiua p quā appetimus

Optatiua p quā cūcta facim⁹

Defectꝰ nāq̄ potētie ītellectiue fuer̄t tres. ſcz vilitas in eſſendo. debilitas i cogſcēdo. ꝛ ambiguitas i eligēdo. Nā ītellectꝰ hūanꝰ añ pctm̄ erat valde clarꝰ. nobil'. ꝛ ſubtilis. mlto plꝰ ſole ſz pctō hois rubiginatꝰ eſt et turpis effectꝰ et vilis. De q̄ ꝯqrit̄ dominꝰ Iere. ij. dicēs aīe. q̄s vilis facta es nimis. Sz dñs nr̄ hūc defectū attēdēs in paſſione ſua remediū vilitati adhibuit. ꝛ donum intellectꝰ ꝑſtitit mediāte q̄ poſſz ꝓpriā vilitatem cogſcere ꝛ oportunū remediū ꝑpetrare In ſignū hꝰ latro dono ītellectꝰ reductꝰ in cruce ad vilitatē ꝓpriam ſe cognoſcēs dixit ad ſociū. Nos q̄dem iuſte. nā digna factis recipim⁹. Conuertēs āt intellectū ad eum q̄ ſecū pendebat xp̄m nouit eū innocentez ꝛ ſaluatorē. Quare inuocauit eum dicens Memēto mei dñe dū veneris in regnum tuū Luc. xxiij. Jhs āt dixit ei. Amen dico tibi. q̄ hodie mecuz eris in paradiſo. q. d. q̄a dono tibi immiſſo ꝛ infuſo nō reſtitiſti. ſed vilitatē ꝓpriā cognoſcēdo meā grām iuocaſti. veniā impetraſti ꝛ paradiſū meruiſti. Illō donū petijt ſibi dari pſalmiſta dicens. Da mihi intellectū vt diſcā mādata tua. Sz ꝓe illud donū ſpernūt brutales viuentes ſm ſenſualitatē in guloſitate. De q̄bꝫ dicit ap'lus Phil'. iij. Ambulāt vt inimici crucis xp̄i. quoꝝ finis interit⁹. quoꝝ deꝰ vēter eſt. q̄ terrena ſapiūt. Vñ p̄bs longmon dixit. q̄ filij duo ſunt ex hoibꝫ hui⁹ mūdi ſoliciti vn⁹ eſt cui altitudinē ꝛ nobilitatem annuit deꝰ. ꝛ ipe nihilomin⁹ ad alteri⁹ mūdi ſublimitatē ꝛ nobilitatē conat̄. Alter eſt victum habēs exiguū ꝛ ſuſtinet donec ꝓfatē ppēdit. ꝛ bñ admodū fuit deo ꝛ null⁹ iſtorum errat. q̄ vterq̄ ſapit q̄ dei ſunt. Sz illi qui terrena ſapiūt ꝛ nō q̄ dei ſunt. mlt̄pliciter p intellectū errāt. Cōtra q̄d dat̄ donū ītellectꝰ. vt intelligat hō q̄s ſit. q̄lis vel quātꝰ et vbi. vt cū intelligat in oibꝫ vilitatē ſe ſurſum ad creatorē erigat in q̄ ſolo poterit habere nobilitatem. Quare ap'ls ammonet. Que ſurſum ſunt ſapite. nō q̄ ſup terram. Col'. iij.

Secūdus defectꝰ eſt debilitas i cognoſcendo. Intellectꝰ eīm humanus ſm ph̄m. iij. de aīa. infimū tenet gradū in genere intelligibiliū. ꝓpt̄ q̄d ad cognitōez altiſſimaz cauſarū ita eſt elongatꝰ ꝛ debilitatꝰ q̄ ſe bz ad cognitōez ꝓfatſ ſic oculus noctue ad radiū ſolis. ſ. metha. Quē defectum aduertēs xp̄s in cruce rogauit p̄rem vt hunc defectum aſpiceret ꝛ crucifixoribꝫ indulgeret. q̄ neſciūt q̄d faciūt. Sz ꝫ hūc defectū deꝰ ex ſua liberalitate imp̄mit aīe ſigillū et donū ſapīe. p q̄d eleuat̄ intellectꝰ humanꝰ i tanta altitudine. vt nō ſolū intellectꝰ doctorū et magnoꝝ. ſed etiā iuuēculaꝝ ꝛ pueroꝝ altiſſimas irreuerberatis oculis poſſunt cognoſcere cauſas. ymo talia ſcire q̄ hūanitus inattingibilia ſunt acumine rationis.

ꝟ puenit singulariter ex dono sapie. Qua/re Aresto. i. metha. dicit. Sapientis est co/gnoscere altissimas causas. Qui em illud donū hz tm elevaꝫ p desideriū ad celestia q sibi vilescūt oia terrena. Et ideo volens scire an illud donū habeat attēdat ibi duo signa. Primū si delectaꝫ audire verbū dei bonitatis. iocū ditatis. et btitudis eterne. Secōm si te cōturbet audire vana z terre/na. Berñ. Inueniſti plane sapiam si poris vite desleas pctā. si hui⁹ vite desiderabilia paruipēdas. si eternā btitudinē toto corde affectas. Tertio intellect⁹ hz ambiguita tem siue perplexitatē in eligendo. Nam ḋa in oñib⁹ meli⁹ est eligendū. hō ad tantam devenit dementiā q nō ꝓsiderat bonum a malo. z maius bonū a minori. z p ꝓsequēs errando sepe vnū p alio eligit. Cōtra quez defectū dedit de⁹ donum scie. Que scia nō est astroꝝ nec taliū. sed scia q̄ hō cōditorem suū z seipm pfecte cognoscit. siue q̄ iudicat de creaturis vt eis divin⁹ honor nō tribua tur. sed de⁹ iuste adoret. Judicat pctā esse lamētanda et virtutes amplectēdas. Pro isto dono rogauit pphā dicēs. Bonitatez z disciplinā z scias doce me. ps. Illud donū chriſt⁹ in cruce cōmendabat in ei⁹ dignissi/ma matre dicēs. Mulier ecce filius tuus. q.d. Ecce tu q̄ naturaliter z materno affec/tu cōpateris mihi. eligēdo tñ meli⁹ scia tibi a spūsancto inspirata. s. poti⁹ hoīs redēpti/onē z pris celestis ac mee voluntatis adim pletionē q̄s ꝓpriam. dono tibi aliū filium q̄ tibi seruiat. z loco mei tuis votis obediat.

Al. Sed querit an ꝟgo gloriosa scia di uinit⁹ inspirata cognoscēs p mortē crucis velle redimere gen⁹ humanū i passione xpi habuit summū gaudiū. Et videt q nō. qa Luc. ij. dr. Tuaipsi⁹ aiaz ptrāsibit gladius Nō ptractās Damas. dic. Dolores q̄s vir go effugit pariēs. hos xpo patiente sustinu it. ita q gladi⁹ ipi⁹ aiaz ptrāsiuit. Et Aug⁹. Cum vsura accepit i passione dolores q̄s nō habuit in xpi natiuitate. Cōtrariū patz compando statū eius ad oia ad q̄ cōpara/ri potest z ꝓmo cōparando ad deū sic. quia mens eius ordinata ad deū divinā volun tatē pfert volūtati sue. z plus incōparabilit gaudet ō ōi honore q̄s ō sua ꝓpria vtilitate. Sed xpi passio a deo erat volita z divine volūtati acceptissima. q̄ z ꝟgini gtissima. vl nō erat in mēte ordinata. vel qz ign orabat passionis efficaciam. vel qz nolebat divini honoris emendā. q̄d nullo modo verū est. Scdo compando eam ad mentē filij. quia mens ei⁹ vna erat z summe ꝓformis in vo/lita mēte filij. aliter nō summe eū diligeret sed mēs filij suā mortē sitiebat. vñ et dixit sitio. q̄ z ipa sil'r. ois em volūtas rōnis vel plene ꝓsiliata est ꝓformis deo i volito ab/solute. Tertio compando eā ad genus hu/manū. qz ipsa se sciebat matrē esse ꝓpt gen⁹ hūanū. z summe se gaudebat esse matrē. q̄ sūme diligebat salutē generis hūani. pro q̄ materni iperij obtinuerat dignitatē. Quar to compando eam ad mortē sctoꝝ qz fācri amore xpi passiōis se libētissime tradebāt morti. Jdo matres sanctissime ꝓpter chri/sti amorē filios ꝓprios videtes occidi sum/me gaudebāt. q̄ multo magz ipa cum esset charitatz feruētioris. Quinto cōparando eam ad cōmune bonū. qz nulla ē mens ōr/dinata q̄ nō pfert cōe bonuz vtilitati ꝓprie. maxie qñ ex hoc nullū sue saluti fit ꝓiudiciū. Hz xpi passio cōe bonū erat expediēs om nib⁹. q̄ ipa illud sūme diligebat. Sexto cō/parādo eam ad desideria patrū. q̄by summe cōpatiebat ipa. z quoꝝ liberatōz summe de siderabat. q̄d sciebat nō posse assequi nisi p fi lij passionem. Septimo cōparando eā ad seipaz. summo em desiderio flagrabat deū videre z suā ꝓpriā salutē obtinere. quod tñ sciebat obtinere nō posse. nisi p ꝓpriū filiū passionē. ymo etiaz ipa cū filio parata erat mori. Rñdet Hico. de lyra. in. ij. sup mgr̄z q̄ summe gaudebat. Ad cui⁹ intelligētiaz ē sciēdū. q̄ btā ꝟgo erat mater. erat z nihilo/min⁹ ꝟgo beatissima. qz mater ferebat ad fi liū materno affectu z teneritudīe intm etiā q̄ ipsi⁹ aiaz passiōis gladi⁹ ptrāsibat. Dolo/uebat em affectu naturali q̄ mens fert in bo/nū suū z bonū nate z naturaliter bonum. Et ideo natural'r de ei⁹ oblatōne. s. vite xpi natural'r boni sūme dolebat. Erat nihilo/minus z ꝟgo sanctissima et prudentissima habens plenissime donū scie. z ideo volun tate libera z electiua q̄ vt ratio mouet sum me ꝓformabat divīe volūtati. z salutē hu/mani generis summo desiderio sitiebat. et ꝓpterea etiā filiū ad passionē offerebat. Ex pte illa. s. volūtate rōis in bonū finale fere/bat. ita q̄ sic xps sm ptē superiorē erat comp hēsor z summe letabat. in ꝫ rem io. s. gau/dio supnaturaliter tenebat. tamē ad partē

ſeriozē eratviatoz ꝛ ſūmū dolozē patiebaꝯ qz naꝯa vt naꝯa i bonū ꝓueniēs ferebatur. Ita volūtas ꝟgis charitate iformata volebat ꝛ gaudebat ō xpi passiōe. ꝛ sic supnaꝯaliter in illo termio tenebaꝯ. ꝛ naꝯal'r in obiectū sibi ꝓueniēs ferebaꝯ. s. in vita xpi. ḡre ꝛ sume letabaꝯ ꝛ dolebat mr̄ de xpi passiōe. Per ħ pz ad argumta. q̄ ꝓcedēdū ē q̄ sume dolebat nec tñ erat ꝓpt̄ ħ q̄n gauderet ſm iā dicta. ¶ B ¶ Scdo dico q̄ potētia volitiua ē etiā p pctm̄ infecta. ꝛ spēaliter in tribꝫ. Primo q̄ nō in oīnibꝫ opibꝫ suis ꝟt' ꝓcupiſcibil' regulaꝯ ab ītellectu sed q̄nq̄ q̄dā impetu agit sic̄ equ' ꝛ mul' sine freno et directoze. sic ipa sine intellectu. ḡre freq̄nt ad vilissima ꝛ sceleratissima vicia festine se curuat ī petu sui desideriū. ꝛ modicū ꝛ nihil q̄d desiderat sibi negat Eccꝫ. xj. Oia q̄ desiderauerī oculi mei nō negaui eis. nec p/hibui coz meū q̄n oīi voluptate frueret. Cōtra istū defectū ꝛ īpetū dānosū daꝯ nobis donū cōsilij. cui' est cogſcere ꝛ puidere ea q̄ sūt ad finē. ad denotandu q̄ oīa sunt fienda a ꝓsilio. ne dimisso ꝓsilio q̄s in opatiōe sua reportet inutilē pniaz. Prouer. viij Sapīa habitat i ꝓsilijs. Et Sen. i quadā epla dic̄. Tūc ꝓsilia salubzia siue salutaria vocanꝯ cū alludit ꝓsperitas. tūc velut i luxzico. nec retinebis nec dabis ei īpetū. sed respicies q̄ eūdum sit ꝛ q̄usq̄. Dec ille. Deisto dono docuit nos saluatoz ī cruce ī q̄r/to ꝟbo dicēs. Sitio. i. volūtate regl'ata de/sidero q̄ patioz. fructū etiā ꝛ vtilitatē passi/onis oib' ꝓuenire affecto. Scdo volūtas nō est regulata in irascibili ꝟtute ꝛ iō q̄nq̄z hz impietatē ꝛ crudelitatē ꝫ dictamē recte rōnis. Nā naꝯa dicta pietatē ad primū sic̄ mēbꝝ ad mēbꝝ. Uolūtas ꝟo in ꝓtrariū ꝫ legē naꝯe ꝛ dictamē recte rōis q̄nq̄z exercet inhumanitatē ꝛ crudelitatē. q̄d magnū nephas est. ff. de iusticia ꝛ iure. l. vt vim. dicit. Cū naꝯa inter nos q̄ddā ius cognitōis cōstituerit hoīez homini insidiari. i. ꝫ rōem irasci/nephas ē. Et iōo ꝫ hūc defectū ꝓui/sum est homini de dono pietatis. q̄d nos recte ordinat ꝛ docet q̄lem reuerentiā debeamus hz̄e ad deū ꝛ pietatē ad primū. Ūñ. j. Pe. j. Ēra vob ꝛ pax ꝫpleaꝯ q̄ ad vitā et pietatē donata nob' sunt. De isto etiā dono instruxit nos saluator ī cruce dicēs. Cōsummatū est. q.d. Oīa q̄ ex pietate ordinaui patienda ꝓ saluatōe būani generis iam con/summaui. i. in nullo me difficilem reddidi. Sic etiā ex pietate alter alteri' onera poz/tare dz. iuxta apl'm Alter alteri' onera poztate ꝛc̄. ¶ Tertio volūtas hz timorositatē seruilē. timet em̄ malū ꝛ dimittit. nō ꝓpter dei amorē. sz ꝓpter timorē pene. Timoz iste nō est meritoz' sz fuilis. Et dz fuilis. quia sic̄ seru' timore pmij amissionis ꝛ castigationis dñi cauet malū ne suspēdaꝯ. cauet furtum. ꝛc̄. Licet talis timoz sit q̄dāmodo bonus. qz disponit ad filialē timorē. sic̄ acustrabit filum. lz ipa nō ꝓiūgat tñ inducit ad id q̄d ꝓiūgere hz. Sic timoz seruil' non est meritoz' ſm se. nec ꝓiūgit hominem deo. sed disponit ꝛ inducit timorē filialē. q̄ p dilectionē copulat deū ꝛ hoīez. De illo timore fuili dz extra de reg. iurſ. Qui ex timore facit pceptū aliter q̄z debeat facit ꝛ iam nō facit. He iō tant' labor nr̄ sit cassus ꝛ inutilis puidit de' nob de dono timoris filialis q̄ est timoz dei ꝛ fons oīs meriti. Prouer. xiij. Timoz dñi fons vite. Dic em̄ dz filialis. qz sic̄ fili' naꝯali instinctu diligit patrē ꝛ ei' volūtatem hūiliter facit ex amore. sic isto dono q̄libz dei volūtatē ex amore sine ꝫdictōe adimplet. Huc timorē filialē xps se oñdit habuisse q̄n nimio amore pr̄is voluntatem in cruce fecit. ḡre dixit. De' deus me'. ꝛc̄. q. d. O de' pr̄ cui' volūtatem filiali amore sp adimplere desideraui. iam ꝓ salute hoīs patiendo. vt debueras me nō defēdisti. sed vt voluisti. et ꝑ me in manib' occidentiū dereliq̄sti. Sic q̄libet timore filiali ꝛ nō seruili ꝓformare dz se diuine volūtati ꝛ eius mādata adimplere. ¶ C ¶ Sed q̄rit̄ur an timoz seruilis sit donū dei vel non. Rñdet Bonauē. ī scpto suo sup mgr̄m dis. xxxiij. tertij. q̄ est donū spūssancti. quia sic̄ donū dei est credere penas futuras. ꝓ eo q̄d est ibi quedā coz̄dis illumiatio et directio. ita penas eternas fugere ꝛ timere est donum dei. ꝓ eo q̄ ex tali dono est coz̄dis emollitio. et fluxus ꝓcupiſcibilis restrictio et hec ē q̄dā rectificatio. Q̄ aūt emollitio sit ibi dicit Hiere. Induxisti dñe coz nr̄m vt nō timerem' te. Q̄ ān ibi sit ꝓcupiſcētie restrictio innuit Ps̄. Confige timore tuo carnes meas. Oō quidez fit nō timore casto solū. sz etiā fuili q̄ timenꝯ eterna supplicia ꝛ diuina iudicia. ꝛ ꝓpter illoz timorem cessat hō a pctō ꝛ perpetratōe lz non cesset a volūtate. sicut dicit glo. et ħ totū est a di/

mino munere. Hi obūcit q̄ spūssctūs compatit se cū donis suis. sz cū timore seruili se nō cōpatit. Dicendū q̄ est q̄ddā donū a spūsancto z cū spūsctō. Quoddam q̄d est a spūsctō z q̄nq̄z stat cum spūsctō. q̄nq̄z nō. Est etiā aliud donū a spūsctō. sz nō cū spūsctō. Primū ē donū charitatz. q̄d ē a spūsctō z sp cū spūsctō. qz p ipm est aia habitacl'm spūsscti. Secōm ē donū ꝓphetie. q̄d ē a spūsctō. nō tn sp cū spūsctō. s. qz q̄nq̄z etiā ē in malis Tertiū est donū timoris seruilis. q̄d ē a spiritusctō. sed nō est cū spūsctō. qz ꝓparat ad spm̄sanctū. et de h̄ dono non est verum q̄ spiritussanctus se compatit cū donis suis

Tertio dico q̄ virt⁹ opatiua est intātū debilitata q̄ ex pur⁊ nāsalib⁹ nullū bonu⁊ op⁹ inceptū ꝑt ad finē et ne btitudis ꝓduci ꝑs. Dēs declinauert sil' inutiles facti sunt no est q̄ faciat bonū nō ē vsq̄z ad vnū. Ioo dns nr̄ ꝓuidit nob de septimo dono. s. de dono fortitudis. Cui⁹ vtus ē tanta. vt bonū op⁹ inceptū deducat ad bonum finē. vt q̄libet hns h̄ donū dicere possit illud ps. Fortitudo mea z laus mea dns. z fact⁹ est mihi in salutē. Hoc oñdit saluator in vltio ꝟbo q̄n in cruce cōmendauit spm̄ suū deo pr̄i dicēs. In man⁹ tuas cōmēdo spm̄ meū q. d. Quia in fortitudīe tua op⁹ būane saluatōis incepi z ad finē ꝓsummaui. spiritū quē sp in fortitudine tua habui cōmendo vt valeat miserabilem lymbū destruere et captiuos electos tuos liberare z ad ꝓtectōnē tuā dirigere. ✠ Dx Gz circa istud donū fortitudis querit quō differat a virtute cardinali. z an ꝟtutes dona z beatitudines sint idē. Rn̄det Bonauē. dist. xxxiij. tertij. q̄ differentia int illa assignat penes actus ꝓprios. Illa bonꝝ q̄dā act⁹ sūt ꝓmi. q̄daz medij. q̄dā vltimi siue pfecti. sic videre possumus in actu cognitōis siue cogscēdi. vbi ꝓmus act⁹ est credere. scōus itelligere. tertius corde videre. Secōm hāc triplicē differentiā actuū sūt i nob tres differētie habituū gratuitorꝝ. s. ꝟtutū. donorꝝ. z beatitudinuz. Ita q̄ ꝟtutes sūt ad act⁹ ꝓmos. vt fides ad credendū. dona ad act⁹ medios. vt itellect⁹ est ad intelligendū. btūdines ad act⁹ vltimos z pfectos. sic mūdicia cordis ad deuz videndū. Et q̄m in ꝓmis actib⁹ potētie rectificant. in secūdis expediunt. in tertijs ꝓficiunt. hinc est q̄ habit⁹ ꝟtutū sunt ad agēdum recte. habit⁹ donorꝝ ad agendū expedite. habit⁹ beatitudinū ad agendū z patiēdum pfecte. Postq̄z ān isti habit⁹ fuerint in aīa erit ꝓseq̄nt in ea stat⁹ q̄dam q̄etat⁹ ois z delectatōis. In q̄ duo ꝓcurrūt. scz quedaz spūalis refectio. z ipi⁹ refectiōis perceptio. Ideo ad ꝓdictos habit⁹ addunt fructus z spūales sensus q̄ nō dicunt nouos habit⁹ sed habituū pfectū statū z vsuz. Itē ad hec oia habenda p nos nō sufficim⁹. ideo data sunt nob amminicula septē sacramentorū. in q̄b ꝑm diuersitatem effectuum gradia/ tur ad inchoatōem profectuū z consūmatiōnē omniū habituum ꝓdictorꝝ. Ex his apparet non solū differentiā inter virtutes z dona. sed etiam inter oīa que compurā/ tur inter munera gr̄e. s. virtutes. beatitudines. fructus. sensus spūales z sacramenta. Nota fruct⁹ sunt. xij. scz charitas. gaudiū. pax. patiētia. lōganimitas. bonitas. benignitas. māsuetudo. fides. modestia. ꝯtinentia z castitas. Hēsus ꝟo spūales dicūt ꝓcepti ones mētales. q̄ p speculatiōez est. z incipit a sensu. z puenit ad ymaginē. ab illa ad rō/nē. ab illa ad intellectū. ab illo ad itelligētiā ab illa ad sapiam.

Tertia pars in qua

tractat de magnificentia exercitij integral. ibi. ab oi ope. Pro q̄ moral'r notādū ē. q̄ sic dic̄ Arest. ñ. metha. Questiōez nō ꝓt solue/re q̄ nescit ei⁹ ligamētū. Quis em̄ ꝓfecte ꝓt enodare egritudis pcm̄. nisi ꝓus nouerit egritudis laborē. Et q̄s in amissione boni filij m̄is posset pōderare dolorē nisi pus vel ꝓmo senserit m̄ris ad filiū amorez. Cui igit nulli dubiū q̄n ꝟgo clemēs mater xpi maiorē affectū ad suū vnigenitū habuerit q̄ aliq̄ m̄ mūdi hr̄e ꝓt ad suū natū. q̄ et ā grauiorē amaritudinē z dolorē cordis sui/ scepit i ei⁹ morte et corpali sepatiōe. Potest g̃ bñ rndere. z q̄stionē oīm inq̄rēti soluere qz meli⁹ nouit. inq̄sitio em̄ ꝟitat⁊ faciēda ē ab his cū q̄b est cōuersat⁹ z not⁹. extra. de elec. Postq̄z. Hec sex⁹ excusat. qz siue vir siue mulier. amic⁹ siue inimic⁹. cū q̄b q̄s vitā pegisse dr̄ potest inquisitōi rndere z testificari. ꝟitati. vt dr̄ in autenti. de hered. ab. Falcidia constitutis. l. q̄m aliqua. Quemadmodum q̄ a pia matre cui notum est. cum qua conuersatus est. z vitā pegit. Quo ab⁹ dilect⁹ tuus o pulcerrima mulier. soluit. q. d. Ab⁹ ab oīm ope quod patrarat

Ad extremã ingratitudinẽ iudeoꝝ
Ad sepulcri latibulũ a visiõe oculoꝝ
Ad incredulitatẽ ⁊ ifidelitatẽ discipl'oꝝ
Abȳt nãq; ꝓmo dilect⁹ filꝰ marie ad extre/
mã ingratitudinẽ iudeoꝝ. Nam vt dr. C. de
apostat. bi q. Grauior pena ẽ ꝙuersari int
boies ⁊ hoim carere suffragȳs. q; ꝓcul ab
boib⁹ solatiũ nõ sentire. Vñ leuior ẽ pena
alic⁹ remotũ eẽ ab amic. ⁊ꝓ ꝫ carere suf/
fragio aiꝝ q; iuxta aios eẽ ⁊ eoꝝ suffra/
gia nõ hr̃e. Sic ꝓcul dubio graue fuit xp̃m
i terra iudeoꝝ q̃i cũ peculiari ꝓuidẽcia ⁊ singu/
lariter electo ꝙuersari benefaciẽdo. sanan/
do infirmos. oppressos a dyabolo liberan
do. ⁊ nõ solum carere eoꝝ suffragȳs. ymo
etiã videre eoꝝ maximã ingratitudinez. vt
eũ q̃ venit ꝓ eoꝝ salutẽ ⁊ ex eis nasci volu
it ad eoꝝ glã ⁊ honorẽ non essent contẽti
morte seua extinguere. ymo morte turpissi
ma ꝙdẽnare ⁊ ꝙfundere. nec sufficit interfi
cere ſz infinitis torturis. clauis. flagellis ⁊
spinis afficere ⁊ vulnerare. ☞ Et Scribit
em̃ doctor deuot⁹ Bonauẽtura in quodã
opusculo a viris fidedignis cõperto q; ma
rie filꝰ habuit vulnera sex milia. cccccclxvj
q̃ntũ bz legio Ecci. j. Pluuie guttas q̃s di
numerauit. ⁊ ꝓfundũ abyssi q̃s dimẽsus ẽ.
Pluuie guttas q̃s pluit ipm celuz. Jesus
xp̃s stillãs vberrimis stillis sanguis quis
enumerauit. q. d. difficile fuit ꝫ scire huma
nꝰ. nisi fuisset revelatũ diuinit⁹. Sed q̃s
posset enarrare vel enumerare guttas la/
crimaꝝ ꝙgis. q̃s oculi lucidiores sole ho/
die ⁊ beri fudert. Poterat tũc dicere illud
Hiere. Quis dabit capiti meo aquã ⁊ ocu
lis meis fontez lacrimaꝝ ⁊ plorabo die ac
nocte. O q̃s doloroſus fuit aspect⁹ Marie
in corꝑe filȳ tã vulneroſo. O q̃s lamentabi
lis aspect⁹ in vtroq; qz nũq̃s fidelior mater
fuit ad puer. ⁊ ecõuerſo. O q̃lis sepatio vbi
tanta charitas. de q̃ nõ inuenit silis inter
matrẽ ⁊ filiũ. Vñ Origenes. Maria sic la
mentat filiũ suũ cũ tãta discretõe q; oẽs in/
duxit ad lacrimandũ qui videbant eam.

¶ Sed iuxta iam dicta queritꝰ. Utꝝ
doloꝛ quẽ habuit maria in xp̃i passione ex
cessit doloꝛẽ cuiuslibet martiꝛ̃. Et videt q;
non. Primo ex supposito q; null⁹ tm̃ dolet
de malo alteri⁹ sic de malo ꝓprio. sic nec tan
tũ dilꝫit alterꝫ sic seip̃m. ⁊ doloꝛ ꝙgis erat
de alio. s. xp̃o. doloꝛ aũt martiꝛ̃ de seipo. igi
tur maioꝛ erat doloꝛ cuiuslibet martiris.

Itẽ leuioꝛ est doloꝛ q̃nto gaudio ꝓmixtioꝛ
ſz i ꝙgie erat summũ gaudiũ. g̃ ⁊ doloꝛ mi/
noꝛ. Itẽ vbi ẽ lesio interioꝛ ⁊ exterioꝛ. i. mẽ
te et carne. est maioꝛ tristicia ⁊ doloꝛ q̃s vbi
alterꝫ tm̃. ſz in ꝙgie nll'a erat lesio in carne.
ſz tm̃ in mẽte. in martiribꝫ ꝙo exteri⁹ ⁊ inte/
rius. g̃ plus dolebãt. Hz ꝛ̃ Luc. ij. Tuam
ipi⁹ aiaz ptrãsibit gladi⁹. Ex q̃nq; ratõnib⁹
sumpt̃ ex q̃nq; ꝙbis Symeonis. Primo
q; dicit tuã. arguit̃ sic. qz ꝙgo non fuit passa
aliud martiriũ nisi in xp̃i passiõe. g̃ si ñ pl⁹
doluit q̃s aliq̃s martir nõ plus meruit. sed
nec martirium fuit plus meritoriũ. ⁊ sic in
gl'a hr̃et minorẽ aureolã q̃ ꝛ̃det martiribꝫ
q̃s alĩ martires. vel hr̃et nullã. ⁊ q̃dlibz est
incõueniẽs. Scõo qz dicit ipi⁹. arguit̃ sic.
qz acerbioꝛ fuit gladius passionis christi
q̃s cuiuscũq; martiꝛ̃. ſz gladius ipi⁹ ſcz pas/
sionis xp̃i ei⁹ aiaz ptrãsiuit. g̃ acerbioꝛ fuit
gladius passionis eius q̃s alicui⁹ martiris
Tertio qz dicit aiaz. arguit̃ sic. qz maioꝛ est
afflictio penetrãs aiaz scindẽdo q̃s q̃ carnẽ
sed in alĩs penetrauit carnẽ. in ꝙgine men
tem. igit̃ maioꝛ fuit afflictio ꝙginis q̃s alic⁹
martiris. Ideo dr. qz Maria mente passa
est. plus q̃s martir fuit. Quarto qz dicit q;
transibit. fortius em̃ ptransit̃ aia i amissio
ne quẽ summe dilꝫit. q̃s in amissione quez
odit. ſz ꝙgo btã summe dilꝫebat vitã coꝛ/
poralẽ xp̃i. martires ꝙo suã ꝓpriã odiebãt.
g̃ plus doluit ꝙgo amittendo vitam xp̃i q̃s
martires amittẽdo vitã ꝓpriã. Quinto q̃a
dicit gladi⁹. qz magꝫ est penetrãs gladi⁹ cõ
passionis q̃s gladius passionis. Vñ Berñ.
dicit. Fugiẽtib⁹ apl'is in faciẽ filȳ se oppo/
suerat mater. ⁊ gladio doloris aĩe eius in/
fixo vulnerabat̃ spũ. ⁊ cruciabat̃ affectu. et
q̃d in carne xp̃i agebant clauis ⁊ lancea. ꝫ
in eius mente passio naturalis ⁊ affectõis
materne angustia. Hec ille. Dicenduz igit̃
ſm Nicolauz de lyra in tertio sup ſnias. q;
ꝙgo sustinuit i passione xp̃i maꝰ martiriũ
q̃s aliq̃s martir. Unde hec q̃stio querit an
doloꝛ cõpassionis quẽ ꝙgo sustinuit fuerit
maioꝛ q̃s doloꝛ passionis q̃ martir passus
est. Et ideo intelligendũ q; doloꝛ passiõis
oritur a lesione carnis cũ ꝓceptiõe sensus.
⁊ redũdat in anima. Doloꝛ ꝙo compassio/
nis oritur ⁊ incipit in anima et redũdat in
sensum ⁊ carnẽ. Quanto igit̃ aia est poten
tioꝛ ⁊ magꝫ dominãs sup carnẽ. ⁊ caro de/
licacioꝛ ⁊ magꝫ subiecta aĩe. tanto fit maioꝛ

redũdãtia. ꝛ maior dolor est q̃ incipit ab aia q̃ ille q̃ incipit a carne. Quia igit ita erat in bta ꝟgie. io maior fuit dolor cõpassiõis ipa q̃ dolor passiõis q̃ ẽ ex pte nate corruptibil'. cũ magꝭ sit exterminatiu⁹ corpalis vite. q̃ dolor cõpassionis q̃ pncipal'r ẽ ex pte aie. Aliqñ tñ hõ absorbet in illo dolore qñ talit ẽ pturbat⁹. ꝛ nõ ꝓsistit solũ i natali volũtate. Ad pmũ dicẽdũ q̃ vex ẽ de dolore passiõis nõ ꝓpassiõis. De alio ꝑt cẽ maior. eo q̃ ordinat⁹. exq̃ ẽ cõpassionis ꝛ i mente ordinata charitate nullũ hz retinaculũ q̃n toto ipetu ꝛ efficacia habit⁹ ad passionẽ ferat. Ad scdm q̃ volũtas i ꝟgie q̃tũ ad vtrã q̃ faciẽ ferri i totũ actũ total'r sinebat. Ad tertiũ dicẽdũ q̃ i martiribꝫ paꝫ erat lesionis i mẽte. ꝭ tota ꝓsistebat q̃i i carne. Vñ ꝛ pcipiebãt ꝓsolatõnem aliqñ. i ꝟgie ꝟo erat econuerso. Scdo marie fil⁹ abit ad sepulcri latibulũ. a desiderio oculoꝫ materꝛ. iuxta illõ q̃d matri dignissime longe fuit ꝑdictũ Ezech. xxiiij. Ecce ego tollo a te desiderabile oculoꝫ tuoꝫ. Nã eũ quẽ heri vidit viuũ mor vidit mortuuꝫ. ymo hodie nõ licuit videre nec viuũ nec mortuũ. ꝛ q̃d mai⁹ est tãgere. q̃ tumulũ clauserũt. et clausum signauerũt. Hꝭ q̃ iure abstulerũt matri vnicũ filiũ quẽ circit. xxxiij. annis legitie possidẽdo ꝑscꝑsit. certe iure nll'o. Quia vt habet extra de ꝑscꝑ. c. sctoꝫ. Possessiones possesse p. xxx annos q̃ete ꝛ sincere ꝑscribũtur. Sic mr̃ vnicũ filiũ vltra terminũ assignatũ in q̃ete possederat. ꝛ sincera mẽte eũ ꝓcipiẽdo. ꝛ in vtero eũ diu gerẽdo ꝛ alẽdo. ꝛ tñ ꝺ iurꝭ ordinẽ ẽ ab ea rapt⁹ vt nõ ei liceret necdũ videre. ꝭ q̃d lamẽtabile ẽ nec euz tãgere. Jõ crimiosaz mr̃ accepit iniuriaz a pfidis iudeis. Et g maria mr̃ assimilat paupi cui dives abstulit vnicã ouem quam Nathan ꝛpha sub enigmate ꝛposuit dauid. ij. Re. xij. vbi dr q̃ Nathan missus a dño ad Dauid ꝺ occisiõe vrie dixit. redde iudiciũ. duo viri erãt i ciuitate vna. vn⁹ dives. alter paup. Dives hẽbat oues ꝛ boues plurimas valde. paup ãt nihil hẽbat oĩno ꝑter ouẽ vnã puulã quã emerat et nutrierat de pane illi⁹ comedẽs. ꝛ de calice ei⁹ bibẽs ꝛ i sinu ei⁹ dormiebat q̃i filia. Cũ ãt pegrin⁹ q̃dã venissꝭ ad diuitẽ petẽs illũ sumere ꝺ ouibꝫ ꝛ bobꝫ suis vt exhiberet ꝓuisiõ pegrino illi q̃ ad se venerat. tulit ouem viri paupis et ꝑparauit cibos illi pegrino. Irat⁹ aũt Dauid aduersus hoiez illũ. dixit ad nathan. Viuit dñs q̃m fili⁹ mortis ẽ ille q̃ fecit hꝰ. Adapta ad mariã ꝛ vnicũ filiũ ei⁹ agnũ innocentẽ quẽ nutrierat. quẽ ꝑplus iudaicus cui de⁹ mlta bñficia cõtulit ꝛ donauit. vt pegrino dyabolo ꝓuisiõ pararet. ꝑpẽ sui instinctũ. agnũ paupis hois et matris ꝑpẽ mactauit. Quare dign⁹ ẽ ꝑplus illenõ solũ punitione tpali vt nimia calamitate ꝛ miseria hꝰ corpal'r vel tpaliter q̃tidie moriat. sed etiã vt morte ꝑpetua dãnet. Tertio q̃ramus. O Maria q̃ abiit dilect⁹ tu⁹. dicit ad incredulitatẽ discipl'oꝝ suoꝝ ꝛ infidelitatẽ Sola em̃ stante ꝟgie i fide ceteri p infidelitatẽ ceciderũt. Nã natal'r nata femina est fragilis ad resistendũ. mobil' ad pseuerandũ. pui iudicij ad ꝓsulendũ. Vñ Sen. i de remedijs. Nihil tã mobile tã vagũ q̃ femine naꝫ volũtas. Hz etiã vulgo q̃ femina cito ꝓsulit. ꝛ raro melꝭ eligit. Nox Ducautẽ triplicẽ defectũ. Maria ꝟgo btã mutauit. ꝛ abstulit a nata feminea. ꝛ eã sup virilẽ pfectionẽ discipl'oꝝ xpi singl'ariter sublimauit. vt pz tã in tolerãtia passiõis. ꝓstantia fidei ꝛ dilectõis. ꝛ etiã pspicacia iudicij et actionis. in q̃bꝫ ipos discipl'os a xpo dilectos incõpabiliter excessit. q̃d patz ex eo q̃ discipulis p timore mortis fugiẽtibꝫ. ꝛ i fide vacillãtibꝫ ipa incõcussa ꝺstitit. a ꝓceptiõe filij sp credidit. in oĩ casu sp melius elegit. q̃ patz exꝰ q̃ salutẽ hũani generꝭ acerbitate passionis filij sui port⁹ elegit. ꝛ magis xpm filiũ ei⁹ penã pati acerbissimã q̃z gen⁹ hũanũ non redemisse ꝛc. Anſ. Decet g meritoria laudari. q̃ est dom⁹ firma quã nec flumina nec vẽti nec imbres. i. varia genera passiõnũ xpi q̃ irruerũt ipaz subuertẽ potuerũt a fide. subuertꝭ oibꝫ alijs q̃ ipm puꝫ homiez esse crediderũt. Et ꝰ oñdit i his tribꝫ noctibus i matutinis in. xij. cãdel' accẽsis. quaꝫ vna post aliã extiguit. sola vltia altioz aliis incẽsa vsq̃ ad finẽ reseruat. Hz q̃ tur. vtꝫ fides i ꝟgie sola remãserit i sabbato sctõ. Et videt q̃ nõ. q̃ Jobes etiã secut⁹ fuit xpm vsq̃ ad crucem sic ꝛ ipa. g videt q̃ etiã crediderit. Item sic Petr⁹ negando fuit mortu⁹. sic plozãdo resurrexit ꝛ reuixit. vt dic Aug⁹. sup Johem. ij. pte. omel'. v. Item alie sctẽ mulieres sp xpm fuert secute. g videt q̃ crediderit vnde ꝛ vngere eũ volebãt ia mortuũ. Dec q̃stio q̃rit an oẽs peccatores mortalit pctõ infidelitatiſ. ipa sola excerũt mortalit pctõ infidelitatiſ

pta. Et q̄ sic auctoritates oñdūt. Uñ sup illud Joh xiij. Ut cū factū fuerit credatis. dic̄ glo. In apl̄is nulla fides remāsit i passione dñi. Itē dic̄ Aug⁹. sup Joh. pte. ij. c. iij. q̄ apli nō tm̄ carne xpm̄ reliq̄rant sed etiā mēte fidez. ℟ Dicendū ḡ fm̄ Hico. de lyra. sup snias li. iij. q̄ tota fides i sola ẋgie remānsit i die sabbati sctō. Et inde ē q̄ dies sabbati ē dedicata spēal̄r ad honorez ẋgis matr̄ dei z nr̄e fidei p̄fuatric̄. qz i die sabbati sctō tota fides in eius pectore fm̄ansit. Inde est q̄ p̄miscet tract⁹. i. dolor cū all̄a. i. cū gaudio. qz dolor est de apl̄oz̄ incredulitate. z nihilomin⁹ gaudiū ō stabilitate ẋgis z resurrectōe xp̄i. Inde ē etiā q̄ omittit offerenda. qz apl̄i nō erāt p̄uersi vt p̄ verā fidē dño se offerrēt. Et breuit̄ in illa missa oia sūt admixta. sic tūc erat de facto. Ad p̄mū dicendū q̄ triplex fuit gradus in negatiōe pessima discipl̄oz̄. Prim⁹ q̄ oēs fugierūt. Secundus q̄ aliq̄ cordis vigore assūpto eū secuti sūt. Tertiꝰ q̄ mortuo eo oēs increduli fuer̄t. sola matre in fide inuiolabili et p̄stantissima p̄sistente. In medio gradu fuit Johannes et mulieres.

In die sancto pasce.

Maria magdalena

Et Maria iacobi z Salome emerūt aromata vt veniētes vngerēt Jesum. Marci vltio. ℟ Obi querūt q̄ causa sit q̄ aqua potest recipe contrariā qualitatē. s. caliditatē. et p̄t calefieri. z ignis caldus p̄ frīū non p̄t frigefieri. Ad q̄d rñdent q̄ causa est illa. qz inter elemēta ignis est elementū formalio⁹. maxime actiuū maioris fortitudis z vigoris. z p̄ p̄ñs p̄t agere in aquā. z ratōne sue actiuitatis p̄ōt agere in frigidū. z frigiditatē aq̄ expellere. sz ecōuerso aq̄ nō p̄t agere in caliditatē ignis. q̄a ignis ita summe z formaliter est calidus z agens q̄ aqua p̄ suā frigiditatē nō p̄t agere in ignē q̄n adhuc sp̄ caliditas ignis resistat. Sic spūal̄r ignis diuīe charitatis si incipit ardere i corde hois est tam actiuꝰ z fortꝫ q̄ nūq̄ ociat̄ in hoīe. sp̄ agit aut̄ p̄sumēdo mala. aut resistēdo. nec aliq̄ aqua tribulatiōis z timoris extingui p̄t. ymo fortis mittit timorē. s. Joh. iij. Unde Prosper in libro de p̄templatiua vita. et alle. de pe. dis. ij. charitatꝫ. Charitas est vt mihi videt̄ recta volūtas. i. ex charitate recta volūtas p̄cedit ab oīnib⁹ terrenis atq̄ p̄ñtib⁹ prorsus auersa. iūcta ẋo deo inseparabiliter et ignita igne q̄dam spūssancti a q̄ est z in quē refertur incensa. inq̄namenti oīs extranea. corruptionis nescia. nulli vicio mutabilitatis obnoxia. sup oīnia que carnaliter diligunt excelsa affectionum oīm potētissima. dñice p̄templatōis auida. in oīnib⁹ sp̄ inuicta. sūma actionū bonaz̄. salus morū. finis celestiū p̄ceptoz̄. mors criminū. vita virtutum. virtus pugnātiū. palma victoz̄. arma sanctaz̄ mentiū. causa meritoz̄ bonoz̄. p̄miū p̄fectoz̄. sine qua nullus deo placuit. cuz q̄ nec aliq̄s potuit peccare nec poterit. fructuosa in penitentib⁹. gl̄iosa in p̄seuerātib⁹. leta in p̄ficiētib⁹. victorioſa i martiribꝫ. operosa in oīb⁹ oīno fidelib⁹. ex q̄ q̄cq̄d ē boni opis viuit. Hac caritate ille sctē mulieres fuer̄t inflāmate z accēse. Ideo nll̄o terrore p̄cusse. nulla angustia īpedite. nullo delectabili auerse alieno. ymo operose z victorioſe. quē in vita puro corde dilexer̄t in morte nō neglexer̄t. sz cū aromatib⁹ vngere q̄sierūt. vt dr̄ in themate. ℟ Querit̄ vtr̄ xp̄us ver⁹ messias q̄ p̄missus est in lege fm̄ scp̄turā debuit a morte resurgere. Et videt̄ q̄ nō. qz messias i scp̄tura p̄mittit̄ vt caput z p̄nceps felicitatꝫ eterne. Uñ fm̄ Isa. Et pacis eius nō erit finis. sz hec fuisset interpolata si fuisset mortu⁹. q̄d est incōueniēs. nō potuit aūt resurgere nisi mortu⁹ quare nec etern⁹. Itē nullus resurgit nisi q̄ est debitor mortꝫ. sz xp̄s nō erat debitor mortis zē. qz debitū mortis non inest nisi ex pctō. Dicendū fm̄ Hico. de lyra in. iij. sup snias. q̄ supposita morte xp̄i quā z ipsum pati ex scp̄tura i superioribꝫ oñsum est. necessario cōcludit̄ q̄ resurgere debuerit. Primo ex p̄sone p̄ditōe. qz p̄mittit̄ vt rex z sacerdos i eternū. q̄d nō esset nisi resurrexisset. Uñ resurrexit necessario in etn̄ū victur⁹. Scōo ex scp̄ture assertōe. Sopho. et Isa. Et erit sepulcr̄ eī⁹ gloriosū. Et p̄s. Nō nō derelinques aiaz meā. Tertio ex nat̄e p̄fectōne qz aīa z corpus sunt p̄tes nature humane. Omnis em̄ p̄s ē impfecta respectu totī⁹. vñ nec corpi sine aīa nec anie sine corpe potest inesse oīs p̄fectio quā p̄uenit in natura reperire. Xp̄o aūt nō p̄t negari q̄d est de p̄fectione hūane nature. z ß est animā vnitam esse carni. Nūq̄ em̄ esset aliter p̄fecte beat⁹.

z ita angelis sp inferior. ab eis tñ adorat⁹ ē xps. Q ꝟo nō fuerit vnita ad tps breue diuine dispēsatōis fuit ppt nr̄az redemptōez Quarto ex pmissi impletōe. qz pmissiones facte sūt pr̄ibꝫ q̄ mortui erāt. sz si xps ñ surrexissz neqz pr̄es. eqliter em̄ inconueniēs et difficultas. de vtroqz em̄ eadē est rō. Ipse em̄ est ꝓmogenit⁹ mortuoꝝ. z sic nō fuissent īplete pmissiones ī eis. Ad ꝓmū argumētū dicendū q̄ spūal'r intelligit. paq nō fuit finis. ymo p passionē pax fuit in etnū determinata. Ad scdm dicēdū. q̄ ꝓma ē falsa. qz etiā nō debitor mortꝫ p se ꝑt resurgere. q̄a volūtarie z dispēsatiue mortē assumpsit.

Querit scdo vtꝝ xps ꝓmo apparuerit btē ꝟgini post resurrectōez. Et videt q̄ nō. Marci vltio. Surgēs ihs ꝓmo mane sabbati apparuit marie magdalene. Item apl's numerās oēs xpi aparitōes nō enumerat q̄ btē ꝟgini apparuerit. Itē ille mulieres q̄bꝫ xps apparebat nūciabāt apl'is. sz ipa nō legit eis aliquid nūciasse. Contra. Bern̄. in ser. de resurrectōe dic. q̄ ꝓmo apparuit ei. pbans q̄nqz rōibꝫ breuiter. Un̄ dic. nulla fuit in fruitōis gr̄a dignior. nll'a expectatōis desiderio feruētior. nulla depcandi instantia vehementior. nulla apparenti intimior. apparuit āt q̄bꝫ nō tm̄ tenebat. g̃ z ei cui plus attinebat. Nll'a ī discurrēdo ꝓuenietior. nō em̄ āgelor testimoniū q̄rebat. nec iuit ad videndū. nō āt se posset ꝓtinere q̄n ad sepulcr̄ curreret audita eius resurrectione. nisi oia sciret. nll'a in toto innominatior. Et isto si dicat ꝓmo ei nō apparuisse. qz in euāgelio nō dr. eadē rōe credēdū est q̄ nūq̄z sibi apparuisset. qz nec h̄ euāgeliū dicit. Ex his sentētiat Bern̄. q̄ ꝓmo apparuit ei. lz nō illo mō z genere aparitionis de quo loquūt euāgeliste. Quare autē euāgeliū non loq̄t est rō q̄druplex. Primo qz q̄libet san⁹ mēte ꝑt credere q̄ illa primo videre debuit q̄ p ceterꝫ doluit. z qz mater quā sūme diligebat et venerabat. ideo. zc. Scdo qz friuolū est matris testimonium de q̄ facile p̄sumeret q̄ vellz filiū celebrem reddere mūdo. reprobabatqz ad testificandū. Tertio qz aparitōes de q̄bꝫ euāgeliū loq̄t nō fiebāt nisi incredul' nec in specie gl'iosa. ꝟgini ꝟo in specie gloriosa apparebat. vt dicit ibidē Bern̄. z nō ad ꝓfirmatōez dubīj sz ad allationē solacij. Quarto qz ipa ꝓtinue videbat quicq̄d fiebat circa filiū. quare nō oportuit euāgeliū de apparitiōibꝫ sibi factꝫ facere mētionē. z p h̄ pz rñsio ad obiecta

Querit tertio cur xps tertia die resurrexit z non ante vel post. Rñdet vt oim nr̄m affectū inflāmaret. credulitatē firmaret. z ꝟe se resurrexisse ostēderet. vñ si statī resurrexisset. nō fuisset creditꝫ q̄ ꝟe mortu⁹ fuisset. Quia igit̄ ꝼm ph̄m. j. celi. nihil ē pfectū nisi trinitas z pfectio rerū ꝓsistit in ternario. Voluit igit̄ tres dies stare in sepulcro z tertia die resurgere. vt pfecte mortuus nosceret. Un̄ Aug⁹. xiij. de trinitate. viij. kal'. aplis. xxv. die mēsis marcij resurrexit. Non em̄ statim vt mortu⁹ est resurrexit. vt ꝟe stando trib⁹ diebꝫ z trib⁹ noctib⁹ ī sepulcro mortuū se fuisse declararet. Non em̄ ꝓtingit infra h̄ tps boiez ī terra stare q̄ mortu⁹ videt. q̄n appareant aliq̄ signa vl' in dicia vite. z ppt h̄ tertia die resurrexit. Et h̄ dixit ꝑ Math. xij. p figurā Jone dicēs Sicut fuit Jonas in vētre ceti trib⁹ diebꝫ z trib⁹ noctib⁹. sic erit filj⁹ hois ī corde trē.

Sz diceret aliq̄s. cū ex scꝑtura habeat. q̄ ipa die veneris xps de sero fuit sepult⁹. et dñico de mane resuscitat⁹. cū inter vnaz die z aliā non sint nisi due noctes z vna dies. qūo tres dies sunt a xpi sepultura vsq̄ ad suam resurrectōez. Rñdet q̄ duplex dies ab astrologis ponit. s. artificial' z nāt'. Dies artificialis est trāsit⁹ solis de oriente in occidens. z hz duodecim horas. qz solū transit medietatem zodiaci. in q̄ medietate sunt sex signa celi. et in q̄libet signo stat sol p duas horas. Dies ꝟo nāt'alis est trāsit⁹ solis p totū zodiacū. in q̄ sunt. xij. signa. et apprehēdit die z noctē. z habz. xxxij. horas. Modo qñ querit qūo xps steterit trib⁹ diebus in sepulcro. Rñdet de diebꝫ artificialibus z non naturalib⁹. qz stetit. xxxvj. horis q̄ faciūt tres dies artificiales. Vel ꝼm magistrū hysto. hic accipiunt dies p figuram synodochē. in q̄ accipit pars p toto. Vnō illa pars q̄ remāsit sexta feria postq̄z fuit sepult⁹ accipit p vna die. totū sabbatum pro alio die. et aurora diei dñice in q̄ resurrexit p tertia die. De illis trib⁹ diebus xps ante mortē ꝓphetauit dicēs Joh. ij. Soluite templum hoc z in trib⁹ diebus excitabo illud quod hodie impletum est. Quantuz ad ꝓsecutionem et continuationē litteralem est notandum ꝼm ph̄um. ij. celi. q̄ oppositꝫ iuxta se posita magis eluceſcūt. Et quia in

ꝑcedētiby tactū est de ignominiosa ⁊ ☞fusi/
bili passione. hodie ⁊ his sequentiby dieby
annectendū ē de gl̄osa victoria ⁊ laudabili
resurrectōe. Et ꝑm ℏ tres sunt ꝑtes ei⁹.
In ꝑma notaꝝ auiditas inq̄sitōis amoro/
sa. in ꝑncipio
In secunda sublimitas resurrectiōis glo/
riosa. ibi ☞urrexit non est ℏ
In tertia celeritas legatiōis gaudiosa. ibi.
☞ed ite dicite. ⁊c.

Quantū ad primam

ꝑtē est sciēdū ꝙ maria magdalēa fuit soror
Lazari. alie due marie fuerūt filie Anne. et
sorores Marie ꝝgis. ☞ro q̄ notādū de illis
tribꝫ mariis ꝙ Anna hūit tres viros succes/
siue. s. ☞oachim Cleophā ⁊ ☞alome. ⁊ de
istis tribꝫ vir ꝫ genuit tres filias dicte marie.
q̄ cognoie q̄nq̄ noiaꝝ a ꝑe q̄nq̄ a matre.
q̄nq̄ a filiis. q̄nq̄ a vir ꝫ. qz illas filias tres
duxerūt tres viri. s. Joseph alphe⁹ et Zebe/
de⁹ q̄ genuerūt etiā filios. Nā ꝑma maria. s.
ego gl̄osa nupta fuit Joseph q̄ solū xp̄um
hūit filiū. Alia nupta fuerat Alpheo. q̄ ge
nuit Jacobū ☞ymonē ⁊ Judā ⁊ Joseph
iustū. Dz igit maria Jacobi. i. mr̄ Jacobi.
Tertia maria ☞alome. i. maria filia ☞a/
lome patris. nupta fuit Zebedeo. ⁊ genuit
Jacobū maiorē ⁊ Johannē euangelistam
Versus. Anna tribus Joachim Cleophe
☞alomeq̄. Marias tres parit. has ducunt
Joseph alphe⁹. zebede⁹. xp̄um ꝑma. Joseph
s. iustū Jacobū cū ☞ymone Judā. Alia que
sequit Jacobū parit atq̄ Joh̄em. Uni⁹ hec
mater. ℏ q̄tuor. illa duox. Dz igit Maria
magdalena alia. s. ab his dict ꝫ. ꝫ soror La
zari dicta magdalēa a magdalo castro suo
Et maria Jacobi. s. mater. et ☞alome. s. fi
lia. emerūt aromata sepulto dño. s. feria sex/
ta. in q̄ licuit opari vsq̄ ad sol̄ occasum Et
ꝑm Lucā parauerūt vnguēta. ⁊ qz ꝑ āgustia
tpis nō poterāt explere. mox trāsacto sab/
bato q̄n parādi licētia redūt venerūt vngere
ih̄m. Dos em̄ erat iudeox vngere corpa
defunctox vt nō fœterēt. Ille āt sctē mulie/
res nōdū pfecte cōgscētes xp̄m. cui⁹ corp⁹
corrūpi nō poterat. qz deitati ꝓiūctū credē
tes ipm similez alijs hominibus mortuis
vt ipm ꝑm ☽suetudinē ex deuotōe vngerēt
vnguēta parauerūt. Et valde mane vna sab
batox. i. ꝑma die septimane q̄ est dominica
Hā ℏ sabbatū sumit ꝑ q̄libz die septimane
Et ꝑma dies sabbati ☞z dñica. scda sabba/
ti ꝑ feria scda. ⁊ sic ☞ alijs. ☞z igit Et valde
mane. s. diluculo. incepert mulieres para/
revnguētū. sz cū ia ad monumentū venert
ortꝰ fuit sol. ⁊c. ℟ Dorat̄r. aia deuo/
ta q̄ his dieb ex amaritudie ꝓpassiōis cū
his deuotꝫ ⁊ amaris ⁊ tristib mulieribus
xp̄m vnguēto tristitie ⁊ lamentationis in/
unxit. hodie itez cū eisdē sctis mulieribus
☞z xp̄o vnguēta parare leticie ⁊ ꝓsolatōnis
Un apl̄s Roz. xj. Gaudere cū gaudētiby.
flere cū flentiby. Uidem⁹ em̄ ꝙ dies illa in
q̄ aliq̄d accidit magnū bonū. vtputa. quia
forte ꝑncepꝫ victoriā obtinuit ⁊ hostes sub
iugauit cū leticia celebrat ⁊ venerat Tales
em̄ ferias ꝑncipes indicere ꝑnt. vt habet
.C. de ferijs. l. a nullo. Sic etiā dñs ꝑcepit
filijs isrl̄ omi anno pasca solēniter celebra
re i memoriā q̄ dñs eos de fuitute egiptia
ca liberauit. vt ☞z Exo. xij. Multo magis
xp̄iani gaudere ⁊ iubilare debent illa die et
pascha solēniter celebrare q̄ nos saluator
nr̄ a captiuitate dyabolica liberauit. dya/
bolū triūphauit. ⁊ libertatē pditā humano
generi restituit. Un Aug⁹. in q̄dā sermone
de festo pasce prūpit sic. Pasca xp̄i fratres
charissimi regnū est celox. salus mūdi. oc/
casus inferni. gl̄a supnox. vita credentium.
resurrectio mortuox. testimoniū miserati/
onis diuine. ꝓtritio mortꝫ abolite. ꝑciū re/
dēptōis hūane. Et subiūgit. Dicē dies di
lectissimi quē fecit dñs vt audistꝫ. excelsior
cūctꝫ ⁊ dulcior vniuerꝝ. in q̄ dñs surrexit. i
q̄ nouā plem sibi vt ipi videtꝫ generatōnis
spū cōꝗsiuit in q̄ singl̄ox mētes gaudio et
exultatōe pfudit. ℟ Quia igit dñs nr̄
illa die surrexit. ꝓpter ih̄u xp̄i reuerentiā ⁊
sue resurrectiōis memoriā vocata est dies
dñica q̄ antea vocabaꝝ dies solis. vt habe/
tur. C. de ferijs. l. ij. Et vocabatur dies so/
lis. quia sol in ꝑma hora ipi⁹ diei dicit̄ do/
minari. sicut luna in ꝑncipio secunde diei.
et sic consequenter. Letamini in domino ⁊
exultate iusti. ⁊ gloriami omes recti corde.
Quia xp̄s hodie ꝑmo
A morte gloriose est resuscitat⁹
Corpe copiose clarificat⁹
In anima virtuose letificat⁹
Primo em̄ xp̄s ē a morte gl̄ose resuscitat⁹.
Hyems em̄ naturaliter ꝓt solis elōgatōꝫ
ab emyspherio nro terram mortificat et in/
fructuosam facꝫ. q̄ nō ꝑt frōdere nec florere

manẽte tñ vita occulta ī radice ī terra. Hz sole appropinq̃nte in tpe veris. terra disponit. z radix occulta figurat ad florẽ suscitat ad fructificãdũ Ita tpe passiõis q̃d hyemi ꝓpat corpꝰ xpi fuit mortificatũ z destructũ q ei nõ fuit spẽs neq; decor qz sol deitatz fuit elõgatꝰ p ꝥutẽ ptectõis. licet nõ vnionis. Vñ mgr. iij. sen. dist. xviij. Sepauit se deitas. qz subtraxit ptectõez sz nõ soluit vniõnẽ. occulte tñ latebat deitas ī hũanitate. in q̃ tota ꝥtus disponẽdi z vigorãdi corpꝰ pmãsit. Et sic manẽs vsq; ad diẽ resurrectionis. q̃ die q̃ivernali tpe sol deitatz q̃ sp pñs fuit p nouã opatõz appropinq̃uit. oẽz dissolutõez corruptõz z pditõez factã ī isto corpore reformanit. iũcturas ossiũ z neruoꝝ p īmoderatã crucis extẽsionẽ disiũctas reiũxit z reposuit. z vnũq̃q; neruũ z os ad iũcturã suã adaptauit. Calorẽ q̃z natalem extinctũ in corpe reformauit. sanguinẽ ex vulneribꝫ fluxũ z sparsũ ī terra collegit z refudit. z corpꝰ ad aiaz suscipiẽdã p oĩa adaptauit. Et tũc illã aiaz p mortẽ ab illo corpe sepatã ī corpe dispositio reiunxit z sociauit. mortuũ etiã hoiez xpm in triduo viuũ z perfectũ resuscitauit. Vñ felicissima membra corpis xpi poterant dicere illud Osee. iij. Suscitabit nos. s. deitas post duos dies. z tertia die viuificabit nos. ☞ Hꝫ ☜ Potest ꝓuenienter istud corpꝰ xpi figurari p virgaz Aaron. de q̃ dr Num. xvij. q dñs deus volẽs eligere summũ sacerdotẽ in ppl'o dei ꝑcepit ꝓncipibꝫ. xij tribuũ isrl'. q q̃libet portaret ꝥgã vnã in q̃ scptũ erat nomẽ ꝓprium z Aaron sil'r portaret. z fuerũt. xij. ꝥge absq; ꝥga Aaron. Quas cũ Moyses posuisz coram dño ī tabernacl'o testimonij seq̃nti die inuenit germinasse. floruisse. z fructum fecisse ꝥgã Aaron. cũctz aliꝫs aridis existẽtibꝫ. Quo viso ille cui ꝥga floruit ī summũ sacerdotẽ ẽ electꝰ. ¶ Spũal'r. Per. xij. ꝥgas corpa. xij. apl'oꝝ z oĩm nationũ intelligunt q̃ in passiõe xpi sine hũore credulitatz et fidei arida inuenta sũt. Per ꝥgã Aaron corpus xpi q̃d erat magz aridum. qz absq; ania erat ꝥe mortuũ. z in tabernacl'o sepulcri p vnionẽ diuinitatz corã dño iacebat q̃d floruit z renatũ fuit p nouã deitatz opatiõem z rsuscitatõz. p quã fronduit z floruit z fructũ ꝥe credulitatz z firmitatz ptulit. z spem oĩm resurrectõis q a deo pẽe in summũ sacerdotẽ z ꝓncipẽ oĩm fideliũ est electꝰ. De h loquẽs Hre. iiij. moral'. dic. Ecce ꝥga Leui viruit. Et q̃d viriditas ꝥge Aaron innuere hz nisi q omẽs q̃ vsq; ad finẽ mũdi iacemus in morte q̃i ꝥge aride relicte remanemus. sz cũctz ꝥgis in ariditate remanẽtibꝫ ꝥga Leui ad florẽ redit. qz corpꝰ dñi veri sacerdotz nr̃i in mortz ariditate positus. in florẽ resurrectõis erupit. q̃ florẽ recte Aaron sacerdos esse cognoscitur. ¶ Sed querit. si ꝥga Aaron illa nõ floruisset. z corpꝰ dñi nõ resurrexisset. an corpora nr̃a sp arida pmãsissent et nũq; resurrexisent. Dr̃ q sic. qz ꝓncipiũ in vnoq; genere est causa oĩm eoꝝ q̃ sunt post. ij. metha. Cũ igit ꝓmꝰ q̃ resurrexit ad vitã immortalem fuerit xps. j. Cor. xv. Xps surrexit a mortuis ꝓmitie dormientiũ. seq̃t q ipe sit causa fute nr̃e resurrectõis ī vitã immortalem In signũ hꝰ q̃n xps resurrexit mlta corpa sctoꝝ resurrexerũt cũ eo z introierũt in scam ciuitatẽ. z apparuerũt mltis z reddiderũt testimoniũ resurrectõis ihu xpi. Vñ sctus Augustinꝰ. z q̃z multi alij doctores tenẽt q ꝥe surrexerũt corpe z aĩa. fm q ipis pnũciatus erat a spũsancto. Quare in morte desiderabãt z postulabãt sepeliri in sepulcris patrũ eoꝝ in terra ꝓmissionis. vt haberur de Abraham Gen. xxiiij. q̃ dixit seniori seruo. Pone manũ sub femur meũ. Sup q̃ dicit Nico. de lyra. q antiq̃ pres nõ solũ desiderabãt sepeliri in sepulcris patrũ in terra ꝓmissionis. ꝓpter Abraam Isaac et Jacob. sed ex eo q in eadẽ terra debebat fieri redemptio humani generis p xpm. q̃ ibi natꝰ z conuersatꝰ. mortuꝰ z sepultꝰ est z resurrexit clarificatꝰ verꝰ deus z hõ z ascendit in celum. Et ista oĩa fuerũt Jacob z aliꝫs patribus oraculo pnũciata. z spẽal'r Jacob q multi ex mortuis cũ xpo ꝥo messia deberent resurgere. sperãs vnꝰ illoꝝ esse. Vñ Augꝰ. in sermone de resurrectione. Quotiens cũq; resurrectõis eius festa celebramus. totiẽs resurgere credamus sctos. ꝛc. ¶ Dico sctõo q xps in resurrectione copiose fuit clarificatus. Sicut nãq; virtute solis que in vere appropinquat et ex nobilitate radicis q̃ in terra est fixa pulcritudo floris nascitur. Ita ex efficacia solis deitatis et redundãtia beatitudinis que erat in anima christi. q̃n aĩa resumpsit corpꝰ oriebat ī corpe xpi quedã pulcritudo splẽdidior z clarior sole et oĩm flore. Ista pulcritudo fuit corporis

puritas.subtilitas.ipassibilitas.z agilitas
¶ Vñ ꝑm sctm Thomã.iiij.ꝓtra gẽ/
tiles. Claritas et pulcritudo corpis xpi et
cuiuscũqꝫ alteri⁹ corpis glorificati resultat
ex gla ipi⁹ anie q̃ est subtilissima absqꝫ vlla
materia corpali. Et q̃nto gl'ia anime fuerit
maior tanto claritas corporis erit maior.
Cum igit gl'a anie xpi excedat gl'az cuius/
cũqꝫ anie.ista claritas z pulcritudo corpis
xpi excedit claritatẽ z pulcritudinẽ cuiuscũ
qꝫ alteri⁹ corpis. Quare recte assil'at flori
campi z lilio conualliũ. Canti.ij. Ego flos
cãpi z liliũ cõualliũ. De isto flore pt adduci
illud q̃d dr i libro de enigmatibꝫ.i. de q̃stio
nibꝫ regine sabe ad regẽ salomonẽ. Decre
gina volẽs experiri sapiaz Salomonis i/
ter alia fecit illd z habuit duos flores per
oia sil'es z in nullo differẽtes nisi q vnus
parte hũana fact⁹ erat.alter per naturam.
Quos fecit añ regẽ Salomonẽ aliq̃ntulũ
lõge p famulũ ostẽdi dicẽs Notifico domi
nationi tue o rex q vn⁹ de floribꝫ his est na
tural' z alter artificial'. Respiciẽs rex ꝯsus
flores nllo mõ poterat vnũ ab alto discer
nere. dicẽs famulo occulte q in vna manu
musca.i alia portaret apes .q̃d z factũ est.
apes ad naturalẽ florẽ.musce ad artificialẽ flo
rem revolauert.z tũc rex regie ait. Iste ẽ flos ve
r⁹ i q̃ apes sũt.z alter artificial' depict⁹ in q̃
musce sunt. ¶ Spũal'r. Regina Saba de
notat eccl'az.q̃ hodie ꝓponit sapiẽti homini
duos flores.vnũ naturalẽ.s.xpm opatione
spũssancti in vtero ỹgis de guttul' purissi/
mis sanguis ei⁹ formatũ.z de donis spũs/
sancti donatũ.glorificatũ.z vltra terraz.i.
oẽz pulcritudinẽ corpoꝝ glorificatoꝝ sub/
tiliatũ z levatũ z resuscitatũ.q̃ nec discerni
nec cognosci pt.nisi apes mẽtz.i.potẽtie aie
intellect⁹ volũtas z memoria ei adhereant
sugẽtes ei⁹ dulcedinẽ pietatz z nobilitatz.q̃
mel iocũditatz interioris hois z devotõis
generat. Alteꝝ ãt florẽ artificialẽ.s.ornatuz
seculi ꝓponit fugiendũ z nõ eligendũ.cui i/
sidẽt musce.i. demones vel mentes ꝑctõꝝ
post festũ cito p recidivatiõez.nõ curantes
claritatẽ quã ipi p pniaz sumpserũt nec cla/
ritatẽ corpis xpi cui⁹ pticipes facti sũt. Dij
cõpank filiꝫ isrl'q̃ postqꝫ eos dñs eduxit ꝺ
terra egypti p mare rubꝝ.ascẽdente Moy
se in verticẽ mõtis synai ad deũ.fecerũt vi/
tulũ in oreb et eum adoraverũt. Quare ps.
Cito fecerunt h̃.s.q̃ obliti sunt opeꝝ eius.
z nõ sustinuerũt ꝓsiliũ ei⁹. Sequit. Et mu/
tauerũt gl'az suã in similitudinẽ vituli co/
medẽtz fenũ. Sic pctõres statim post hãc
diẽ obliuiscũt omniũ opm xpi.quõ eos p
amarã passionẽ z effusionẽ ei⁹ sanguis ru/
bri eduxit de statu damnatõis z ꝓfusionis
ppetue.mutantes gl'iaz dei z gl'ificatõz ei⁹
in glorificatõez z decorẽ corpis exterioris
bois z in delectatiõez. qr sic vitul⁹ delectat
i feno.sic isti delectãt in delectatõe z volup/
tate carnis. Sic decepti a dyabolo.clari/
tatẽ aie z cognitionẽ murãt in bestialitatez
z ignorantiã z turpitudinẽ. ¶ Et ideo
tales pñt assil'ari Jovi.de q̃ narrat Ouidi
us li.j.methamor. Jo fuit filia pulcerrima
cuiusdam fluminis q̃d dicebat ynachus.
quã ꝓpt suã pulcritudinẽ Jupiter adama/
vit.qua refugiente amorem eius clara die
Jupiter mundũ nebul'ne deprehenderet i/
pleuit.z sic ipam rapuit et corrupit.z tãdez
eam in vaccã mutavit. Dũ igit Jo sic mu/
tata iret ad fluviũ ynachi pris sui.in quo vi
dens se cornua hre z pulcritudinem suam
amisisse.z vocẽ in mugitum cõmutasse hor/
ruit seipam. Et ido finaliter iuit ad fluviũ
nyli.vbi ad Jovẽ oculos erexit.z q̃ i femi/
neã puellã mutaret ꝑcibꝫ z fletibꝫ impetra/
vit. Spũal'r. Talis est diabol⁹ q̃ ad hoc q
Jo.i. aiaz possit decipe solet ꝓmo nebulis
ignorantie ipam includere.ne cogitet suam
claritatẽ z nobilitatẽ.sic mltz vicijs corrũ/
pit z maculat eam.z mutat eã in vaccã car/
nalẽ z ab omi spũalitate alienã. Tũc a Jo/
ve.s.deo nõ cognoscit. Debet ergo aia tal'
deformitatẽ suã z statũ criminosuz z horri/
dum horrere q̃ flumie sacre scripture q̃ est
flumen dei pris reflectit ad recordationem
pctõꝝ.q hz cornua supbie z elatõis. mugi
tũ turpis locutõis formã vaccinã bestiali/
tatis z male ꝓversatõis.z nylum fluviũ la/
crimaꝝ q̃rere.z Jovẽ ꝑcibꝫ invocare.et sic
restitutõez ꝓris claritatis z innocentie ꝓ/
stine poterit ipetrare. Treñ.j. Ipa autẽ ge/
mẽs ꝓversa ẽ retrorsuz. ¶ Tertio dico
q xps hodie in aia est virtuose letificatus.
Sic em in diebꝫ vernalibꝫ apes z omnes
aues letificant de novi pastus vbertate.qr
tũc flores a terra erũpũt.visum delectant.
gustũ satiãt.odoratũ letificãt.mel colligit
z nutrimentũ novũ habet. Sic aia xpi qñ
novo corpi sic glorificato fuit reunita in re
surrectõe assũpsit novã dulcedinẽ z leticiã

magnã cognoscẽdo ipi⁹ corpis gl'iosaz re/
nouatõez.z sui cũ corpe indissolubilẽ vnio
nẽ.z hũanã generẽ ĩ corpe factã redẽptionẽ
Quãuis em aia xpi sp gauderet et frueret
deo nec ei⁹ gaudiũ minueret.noua tñ gau
dia ex ill' ꝓsideratõibꝫ in ea ꝓfluxert. sic ꝓ/
dictũ fuit Joel.iij. In illa die.s.resurrectio
nis stillabũt mõtes dulcedinẽ.i.alte ꝓside
ratões ipi⁹ aie .de claritate.subtilitate .im/
mortalitate.z agilitate.corpiscz ꝓsideratio
nes generãt infinitã dulcedinẽ.iubilatõez
z leticiã. De em ꝓsideratões nobilitatz aie
xpi etiã oĩbꝫ sctis z angel' imꝑtiret leticiã z
iocũditatẽ. Tũc em sancti angeli ex iubilo
mẽtz ad ꝓgratulandũ aiabꝫ sctõꝝ patꝝ po
terãt ꝓconisare z dicere illud Can. Egredi
mini filie syon z videte regẽ Salomonem
in diademate suo q̃ coronauit eũ mr̃ sua in
die desponsatiõis z leticia cordis sui. q.d.
O sancte aie filie di altissimi .nũc egredimi
de oi tristicia.z videte ĩ leticia xpm regẽ in
diademate claritatz hũane z glorificate car
nis q̃ induit eũ mr̃ sua ẏgo maria ĩ die de/
spõsatõis.i.vnionis.z mõ ẏtute deitatz in/
sepabiliter despõsata z glorificata. De illo
inenarrabili sctõꝝ gaudio in cel' q̃d ĩ resur
rectõe susceperẽt dr.j. Dachab.v. Egerũt
illũ diẽ in leticia. Debet atiã q̃libet aia de/
uota hodierna die ꝓgratulari aie xpi et iu
bilare. In signũ hꝰ vt ad ꝓsolatõez excitet
mater eccl'ia statuit ad oẽs horas ꝑ totam
octauã illã gaudiosam antiphonã cantari
solẽniter. Hec dies quã fec̃ dñs ꝛc̃. Et etiã
Alleluia freq̃nt replicat.q̃ ẽ dictio hebrai/
ca.z nõ subiacet dictõibꝫ latinis.est vox in/
cognita magz affectũ mẽtz q̃s ꝓceptũ exꝑi/
mẽs. Et ꝑm ꝫ apõd latinos dr esse iteriectio
significans affectũ gaudij.sic ach affectum
ꝑturbatõis vel doloris. Sũt em quedam
voces incognite de se.sz dũ erũpũt affectũ
gaudij z iubilatõis repsentant. Sic iuue/
nes volẽtes mẽtis gaudiũ exꝑmere excuti
unt brachia dicẽtes iubaya iubaya . Sic
etiã all'a ẽ vox celestz z angelica ab angelis
annũciata. Apoca.xix. que annũciatur ad
gl'az dñice resurrectõis. quasi diceret. laus
ineffabilis.vel laus sit tibi christe.

Z

Secũda pars in qua

notat sublimitas resurrectõis. ibi surrexit
Nam postq̃ xps sepulcro clauso rsurrexit
angelus dñi descẽdit z lapidẽ reuoluit ab
ostio monumẽti.vt videri posset sepulcrũ
vacuũ et ꝑ ꝓsequẽs crederet xpm resurre/
xisse. Et introeũtes in monumentũ vide/
rũt iuuenẽ.s.angelũ in forma iuuenis sedẽ
tem. Mathe⁹ dicit angelũ sedere sup lapi/
dẽ. Marc⁹ ẏo in monumẽto a dextris .in
q̃ nulla est cõtrarietas. qr potuit esse q̃ idẽ
angel⁹ ꝓmo visus est sedere sup lapidẽ.post
modũ ẏo in monumẽto. Vñ ꝑm Aug.de
cordia euangelistarꝫ .forte fuerũt duo.et
Mathe⁹ loquit de vno z Marc⁹ de altero
Iste angelus erat cooptus stola candida.
Beuerian⁹. Ista vestz nõ fuit corporea. sz
q̃daz splendentia ex ẏtute spũali angeli ad
similitudinẽ vestz. Et qr mulieres insolitũ
viderẽt angelũ.scz splendentẽ.querẽtes xpz
mortuũ obstupuerũt. Qui vt bon⁹ angel⁹
ꝓfortauit eas dicens. Nolite timere. et ad
ꝓfirmatõez adiecit. Ecce loc⁹ vbi posuerũt
eum ꝛc̃. Moraliter est sciendũ q̃ vt ex/
perimur agens maioris ẏtutis z potestatis
etiã effect⁹ maiores z mirabiliores facit Hã
nata diuia est tãte efficacie z ẏtutz q̃ lignũ
mortuũ ꝑt viuificare z facere germinare et
q̃d maius est hoiem ẏtute deitatz mortuũ
suscitare.sicut legit Actuũ.ix. de scõ Petro.
q̃ suscitauit quandã mulierẽ noĩe Tabitã.
Legim⁹ etiã q̃ homo mortuus suscitauit
mortuũ.sic corpus Helisei cũ esset sepultũ
in quadã sepultura. q̃dam volẽs quendaz
mortuũ sepelire aperuit ex ipromisso sepul/
crũ Helisei.nõ putãs esse sepulcrũ ꝓphete.
et ꝓiecit cadauer intus.q̃d cũ tetigisset cor/
pus helisei reuixit hõ.vt habet.iiij. Re.xiij.
Quãt suscitauerit q̃s seipm ꝓpria
ẏtute non legim⁹ de aliq̃ nisi de xpo qui est
agens fortissimũ habẽs ẏtutẽ sup oia .hic
etiã habuit potestatem resurgendi Johã.
vj.et de cele.mis.in quadam . Potestatẽ ha
beo ponendi animã meã et iterũ sumendi
eam. In quibꝫ ẏbis notat
Exaltatio ptãtis.ibi. Ptãtem habeo.
Transformatio venustatis.ibi. Ponendi
animam.
Certificatio nouitatz.ibi. Et iterꝫ su.

Dico nãq̃ ꝓmo q̃ in xpo fuit sũma exal
tatio. Justũ nãq̃ z ꝓgruũ est vt dignitate z
honore iste alios ãcedat q̃ labore ꝓlixiore
ceteros anteces̃sit. Unde. C. de officio magi
stri officiorum.l. Nemo. Is gradu ceteros
antecedat quẽ stipendia meliora vel labor

plitior fecerit anteire. ꝛ. C. de re mili. ītra publicā. Honoꝛ augmētū nō ambitiōe sz labore ad vnūquēqꝫ ꝓuenit euenire. Cū g̃ saluatoꝛ nr̄ maxīa būlitate se vltra hoiem humiliādo. nec q̃ete sz g̃uissimo labore pugnādo ī cruce foꝛtē gigātē diaboluz supauit. digne ꝛ iuste stipēdiū excellētissime potestatz ꝛ honoꝛ sūpsit resurgēdo Dat. vl. Data ē mihi oīs ptās ī celo ꝛī terra qz sup machinā infernalē mūdialēz celestē residz ꝛ oēs creature eiꝰ īperio subiuganť. quā iurisdictionē vniuersalē suc exaltatōis hodie sibi collatā nō oñdet vsqꝫ ad iudiciū. tūc iudicabit viuos ꝛ moꝛtuos. ꝛ inimici eiꝰ ponent scabellū pedū eiꝰ. Ro. xiiij. In h̄ xp̄s moꝛtuꝰ est ꝛ resurrexit vt moꝛtuoꝝ ꝛ viuoꝝ dñet. Hāc etiā exaltatiōez oñdit Paulꝰ expressius ad Phil. ij. Deꝰ inq̄t exaltauit illū ꝛ dedit illi nomē qđ ē sup oīe nomē ꝛc. vsqꝫ. dei p̄is ¶ B ¶ Figurať xp̄s p suam potētiā ꝛ ptātē p herculē militē foꝛtē. de q̃ narrat Ouidꝰ li. j. q̃ sua ꝧtute ꝛ foꝛtitudie atheolū deū fluminū triūphauit. Dicē īm atheolꝰ voluit sibi despōsare filiā pulcherrimā regꝫ calidanie. sz Hercules noluit h̄ ꝓsentire. q̄nimo sibi ip̄az voluit ī mr̄imoniū copulare. Quapter cū ō ꝧbis atheolꝰ ꝛ hercules venerūt ad ꝧbera. diu pugnatū est inť eos. sz cū atheolꝰ foꝛtitudini herculꝭ ualere ñ posset sz p̄ssus sub ip̄o iaceret cōuertit se ad artes. ꝛ sub ip̄o mutauit se ī agnū. ꝛ sic sup herculē ē collapsꝰ q̃ necdum sic herculꝭ potētiā superaret. mutauit se ī thauꝝ cuiꝰ coꝛnua hercules foꝛtiť tenēs ip̄z ad t̄rā p̄ssit ꝛ vnū coꝛnu sibi fregit. eū superauit ꝛ puellā copulauit. ꝛ eā secuz ducēs venit ad flumē qđ trāsire nō potuit. venit gigas centhauꝰ q̃ ad poꝛtādū deianiram. s. puellā. vltra aquā se obtulit. vt sic hercules facilius post trāsiret. gigas ꝧo cū iā trāsisset puellā cogīscere voluit. sz Hercules emissa sagitta venenata q̃ scz ydrā serpentē occiderat cēthauꝝ occidit. Qui dū moꝛiebať. camisiaz q̃ndā in suo sanguīe iā p sagittā venenatā intinxit ꝛ deianire q̃ī incitamētū amoꝛꝭ dedit. ꝛ q̄ p q̄cūqꝫ camisiā indueret ip̄az dantē sume diligeret asseruit. ꝛ iratū maritū recōciliare posset. Que post zelotipa facta virū ad amoꝛē trahere volēs camisiā sibi obtulit. ꝛ statī venenū carnes eiꝰ incēdit. Ip̄e g̃ cū inenarrabiliť ꝛeret. moꝛtem accelerauit. magnas aꝛboꝛes fregit. ꝛ struē lignoꝝ parat. ꝛ p dolore in ignē poniť. Ibiqꝫ moꝛtalitate ꝓsumpta a ioue p̄re suo in celū vehiť ꝛ stellificať. Sic ꝛtingit qñqꝫ in fatuis mulieribꝫ putātibꝫ ī escis q̃busdā vl̄ herbis viris dare incitamētū amoꝛꝭ ꝓpinātes toxicū moꝛtꝭ. Ad ꝓpositū. Iste hercules foꝛtissimꝰ scz xp̄s vt aiaz despōsaret sibi diabolū falace hñtē duo coꝛnua. s. astutiā ꝛ foꝛtitudinē subiugauit ꝛ triūphauit. ꝛ copulata aia eā p flumē labilitatꝭ ꝛ vanitatꝭ bꝰ mūdi vehere nō potuit q̃n p diabolū gigantē seduceret ꝛ coꝛrūperet vicijs. ꝛ camisia dotaret penalitatꝭ ꝛ infirmitatꝭ. Hāc camisiā. s. carnis penalitate infectā. xp̄s amoꝛe aīe induens vulneratꝰ ē ad coꝛ ꝛ struē lignoꝝ crucꝭ colligēs in mōte caluarie ardētissimo amoꝛe inflāmatꝰ ꝛ accēsus deo p̄ri se obtulit. q̃ eū stellificauit claritate. ꝛ sup oīa ptāte ꝛ ꝧtute exaltauit ¶ Sed q̄ritť q̃ ptās xp̄i maioꝛ fuerit. creatiōis vl̄ resurrectōnis. an impij iustificatiōis. Dico q̄ iustificare impiū eſt maioꝛꝭ ꝧtutis ꝛ ptātis. q̃z posse creare celū ꝛ suscitare moꝛtuū. Qđ ꝓbať p Augꝰ. triplici rōe. Pr̄io sic. qz creādo mundū xp̄s adiutoꝛio nō indiguit. cū sit verꝰ deꝰ. q̃ creādo adiutoꝛiū nō habuit nec etiā resurgendo. Juxta illud Isa. xl. Quis adiuuit spm̄ dñi. aut q̃s ꝓsiliariꝰ eiꝰ fuit. Sz ī iustificando impiū req̄ritť libex arbitriū impij tanq̃z adiutoꝛiū sine cuiꝰ ꝓsensu gr̄a sc̄isꝑitꝰ cooperās nō infundiť. Un Aug. Qui creauit te sine te. non iustificabit te sine te. Et iō apl̄s. j. Coꝛ. iij. Dei adiutoꝛes sumꝰ scz p libex arbitriuz. Scđo qz deꝰ creauit oīa solo ꝧbo. Juxta illud p̄s. Dixit ꝛ facta sunt. Etiā resuscitauit se a moꝛte xp̄ia ꝧtute. sed ad iustificādū impiū necessariꝰ fuit sanguis xp̄i Roꝝ. v. Justificati in sanguīe suo salui erimꝰ ab ira p ipm̄. Tertio ī creando vl̄ resurgēdo nulla ē resistētia. iustificādo aūt boīes freq̃nter resistūt. sic dic Act. vij. Semp spūi sc̄o restitistiꝭ ꝛc. Ptz g̃ ꝓmū ¶ Dico secūdo q̄ in xp̄o fuit venustissima trāsformatio ī eo q̄ moꝛiēdo aīam deposuit passibilē ꝛ itex impassibilē ꝛ claꝛificatam assumpsit. ꝛ etiā coꝛpus claꝛificauit. qđ ex moꝛtali factū est īmoꝛtale. passibili ipassibile. opaco claꝝ. tardo agile. ꝛ grosso subtile. Et hec trāsformatio fuit tāte ꝧtutiꝭ ꝛ efficacie q̄ hāc ꝓditionē oīa coꝛpa btoꝝ participabūt. ꝛ transformabunť in oīb̄ sensib̄. sic q̄ bi sensus q̃ in h̄ mōdo in multꝭ pigritant.

in patria sine oī tedio erūt in oī voluptate respectu obiectoꝝ suoꝝ. Audit⁹ ī sono dulcissimo. visus in gtissimo visibili. gustus in dulcissimo cibo. ꝛ sic de alijs. Dicūt em̄ doctores q̄ stat⁹ beatitudinis multuꝫ excedat statū innocētie. sz ī statu innocētie tāta fuisset delectatio ī visiōe vn⁹ stelle q̄nta nūc in visione sol'. Et in auditu. in sono vn⁹ venti sic mō de sono melodie optime. Quāta igit̄ delectatio erit bītudis ī visione corpis xp̄i glorificati. ꝛ q̄nqz cicatricuꝫ. q̄ sup oēm pulchritudinē sic gēme p̄ciosissime rut lāt atqz mētē delectāt. Un̄ sic dicūt alīq̄. si vnū corp⁹ glorificatū staret in celo ꝛ tot eēnt soles q̄t stelle sūt in celo. adhuc milesies clari⁹ vn⁹ corpis glorificati fulgeret ꝛ delectaret aspect⁹. ꝛ sua claritate oēs extingueret soles. sic nūc sol oēs stellas. Da thei. xiij. Fulgebūt iusti sic sol ī regno p̄ris eoꝝ. Et mlto clari⁹ ꝛ delectabili⁹ corp⁹ xp̄i glorificatū. qđ tantā hz claritatē ꝛ pulchritudinē q̄ntā oēs hñt. silr beata ꝑgo in aureola ꝛ speciali decore ceteros oēs excedit. Itē corp⁹ glorificatū est tā agile sic angel⁹. Un̄ Aug⁹. de ciui. dei. xx. Ubi vult spirit⁹ ibi ptin⁹ erit ꝛ corp⁹. Sed q̄rit an glorificati in cel' vnq̄ exeāt ad vidēdū penā dānatoꝝ. Rñdet mgr. uij. sniarū. di. xlv. q̄ electi egrediunt̄ nō loco sz intellectu ꝛ manifesta visiōe ad vidēdū cruciat⁹ eoꝝ. nec ī h̄ afficient̄ dolore. sz saturati leticia gr̄as agūt de sua liberatiōe visa inenarrabili calamitate impioꝝ. Dico tertio q̄ ī xp̄o fuit recta ꝛ ordinata certificatio nouitat̄. s. sue resurrectiōis. qz xp̄s hodie resurrexit ꝛ apparuit nō fantastice sic Eutbic⁹ p̄riarcha cōstantinopolitan⁹ asseruit. sed ꝑe. dixit em̄ idē p̄riarcha. q̄ xp̄s corp⁹ fantasticū resumpserit. Cōtra quē btūs Greg. missus. vt bī xiij. moral'. duo fecit argumēta. Prio ꝓtra ꝑmū quo dixit q̄ xp̄s sumpsit corp⁹ fantasticū. arguit sic. Impossibile ē q̄ certitudo acq̄rat̄ ex re dubia. qz oz p̄missas magis eē veras q̄ꝫ ꝓclusiones. cū veritas ꝓclusionis dependeat ex p̄missis. Sz tu dicz q̄ ostendebat corp⁹ illud ad declarādā veritatē fidei. g̃ si corp⁹ non fuerit verū nec palpatio fuit veri corpis. Quō g̃ p̄t ꝑbari ex tali re ī certa res certissima. Secūda rō. q̄ncunq̄ q̄s ꝑbat aliq̄ certū ex aliq̄ falso. illa ꝑbatio ē fallax ꝛ sopbistica. sz xp̄s p te ꝑbat ex falso suā resurrectionē. g̃ illa ꝑbatio ꝛ ostēsio fuit fallax. qđ nō est dicēdū. Eutbic⁹ quic⁹ ꝛ in morte ab errore ad fidē cōuersus dixit sumēs carnē suā vere illa resurget. ꝛ sic decessit ī fide. Ex dō ei certificatōis resurrectiōis fuit talis. q̄ p̄mo apparuit mri. vt dic⁹ Sedul⁹. ꝛ euidētissime manifestat ꝛ exp̄sse ponit b tūs Amb. li. ij. de ꝛginitate. Cui⁹ rō est. qz ipa fuit q̄ sola maternaliter passa secū fuit. ꝛ spūalit̄ oia q̄ ipe passus est ipa etiā corde ꝛ aia patiebat. Unde Bern⁹. Sicut maiori gaudio sequit̄ maior tristicia ꝛ ecōuerso. sic maximū gaudiū xp̄o hodie. q̄ p⁹ suā amarā passionē p̄mo oīderet se sue mri ꝛ alijs electis. Hoc etiā fuit maximū gaudiū ꝛginis in p̄nti tpe. Quapropter angeli ꝓpter illud gaudiū admonēt mariā ꝛ laudāt notabili cātico. nō būanit⁹ sed angelice inuēto ꝛ cōpositō. s. Regina celi letare alla ꝛc. Secōo apparuit ioseph ab arimathia in carcere. q̄ iudei ipm incluserant die veneris in sero. ꝛ ipm occidere ꝓponebant. sz ꝓpter sabbatū obmittebāt. qz nocte xp̄m tradidit sepulture. Un̄ dū Joseph oraret media nocte seu post mediā noctē suspēsa dom⁹ a q̄ttuor angulis. vidit ih̄m ī fulgore lucis. ꝛ p timore cadēs in terā ih̄s eum leuauit dicens. Noli timere Joseph et vide. qz ego sum. respiciēs in eū putauit eū eē Helyam. Rñdit ih̄s. Nō sum helyas. sed Jh̄s cui⁹ corp⁹ sepelisti. ꝛ educēs euz de carcere ostio clauso duxit eū ad locū sepulture. ostēdēs sibi syndonē ꝛ fascile in q̄ caput ei⁹ involuerat. ꝛ tunc cognit qz ih̄s erat. ꝛ adductus in domū suā in arimathiā ih̄s dispariuit. vt ptz ex euāgelio Nicodemi. Tertio apparuit magdalene. licet Marcus dicat xp̄m sibi ꝓmo apparuisse. qđ intelligēdū est de apparitōib⁹ diurnis qz alie due fuerūt nocturne. s. añ diluculū. Postq̄ em̄ magdalena cū alijs mulieribus ad monumētuꝫ venit ꝛ rediret nūciauit discipul' qz vidit dñm. redūt itez cū Joh̄e ꝛ petro. Et istis tūc recedētib⁹ maria nō recedebat de monumēto ibi plorās. ꝛ tūc itez apparuit sibi xp̄s ī specie ortulani. Quarto apparuit mlieribus alijs. qz postq̄ magdalena viderat dñm. statim iuit ꝛ nūciauit mulieribus alijs q̄ secū ꝓmo venerāt ad monumētū. ꝛ credidērt oēs. Et dū oēs simul irēt nūciare discipul'i via apparuit eis xp̄s. vt dicit Mat. dicēs. Aue. Quinto apparuit Petro. qz mlieres dixerūt discipul'se vidisse dñm suuz. surrexit

Petr⁹ sol⁹ z redijt ad monumtū. q̄ pus iue
rat cū ioh̄e. z tē credit q̄ sibi xp̄s apparuerit
licz Lucas taceat horā. asserit tñ apparitio
nis diē. Sexto apparuit iacobo miori q̄ se
ria sexta denouerat se nō comestur donec
xp̄m viuū videret. Hāc apparitōez ñ ponit
euāgeliū. sz apl's eā recitat. j. Cor. xv. z etiā
ordinē. qz pmo dic̄ apparuisse petro. postea
Jacobo. Septio apparuit duob⁹ discipul'
eūtib⁹ i emaus. sic̄ cras i euāgelio dicetur.
Octauo appuit decē discipul' absente tho
ma. Oseq̄nter apparuit vt hr̄ in passionali.

Tertia pars in qua

notatur celebritas gaudiosa legatōis. ibi.
Sed ite dicite discipul'. Notādū q̄ sic̄ fu
it pgressus i pma tēptatiōe mort̄ in mulie
rē z a muliere i virū. Sic in pma ānūciati
one vite gl'iose fuit pgressus ab angelo in
mulierē. z a m'liere i virū. s. collegiū aposto
licū. Et vt celebritas oñdat̄ dr. z cito eun
tes zc. Dicite ḡ discipul' ei⁹. non amatorib⁹
mūdi. z petro. qđ dicit p̄ncipalit̄ ꝓpter p̄nci
palitatē int̄ discipulos. tū qz euidenti⁹ ceci
dit timore passiōis. vt pus resurgat p fidez
z spem resurrectōnis. tū qz ne desperet de
recōciliatiōe ꝓpt magnitudinē apostasie. qz
surrexit a morte ad vitā. a limbo ad mūdū
ab infer⁹ ad supos. a sepulchro tenebroso
ad lucē sempiternā. Et p̄cedet vos. s. corpo
ralit̄ in galileā. s. localit̄. sic̄. s. p̄dixit eis sup̄.
Postq̄ surrexero p̄cedā vos i galileā. ✠ F
Horalit̄ circa ꝟba thematⁱ q̄rit̄ an illa
legatio resurrectiōis ꝺuenienter fuerit fa
cta mulieribꝫ z cōmissa ab angelo. Et vide
tur q̄ nō. di. xiij. Mulier q̄ꝫuis docta z sc̄ā
viros docere in cōuētu nō p̄sumat. ex cōci
lio carthaginēsi q̄rto. Quia semel m'r do
cuit z mūdū subuertit ꝑm apl'm. In oppositū. Jte dicite discipul' ei⁹. Dico q̄ decuit.
Primo qz vt m'r fuit nūcia delicti Heñ. iij
vbi tēptatio serpent⁹ trāsiuit ad virꝫ p mu
lierē. sic z fieret nūcia gaudij. Hāc rōem tā
git Chrys. Secō ꝓpter honorez feminei
sexus. Hā sex⁹ virilē decorat̄ in xp̄o resurgē
do. sz femineus i m'lieribꝫ nūciatib⁹. Nisi ei
mulier nūciasset a portiōe debiti honor⁹ in
dñica resurrectiōe exclusa fuisset. qđ nō cō
ueniebat dine iusticie. q̄ nō accipit psonas.
Act. x. Tertio ꝺ voluit dñs vt qđ p̄cesserat
in merito. p̄cederet i p̄mio. z q̄m mulieres
pl⁹ amauerāt. qz discipul' recedētib⁹ nō re
cedebāt. sed ꝺstātiores fuerāt. qz eū nō ne
gabāt min⁹ peccauerāt. z qz viri nō mulie
res eū occiderāt. Mulieres ei⁹ mortē plā
gebāt. sz viri ei illudebāt. iō dñs i legatiōe
resurrectōis eas p̄tulerat virꝫ. Ad autorita
tē ꝺtrariā dic̄ Amb. q̄ licet m'r nō p̄mittat̄
in eccl̄ia docere i publico. nō tñ ꝓhibetur a
doctrina domestica q̄ fit p familiarē allo
cutionē z p̄uatā exhortationē. Et ꝺ mō cō
missa ē mulieribꝫ denūciatio dñice resurrec
tionis. s. vt apl'is eaꝫ domestic⁹ eaz refer
rent p̄uata z domestica allocutiōe. reſuata
tñ apl'is ei⁹ resurrectōis publica p̄dicatōe.
Dixit ḡ angel⁹. Jte dicite discipul' ei⁹. In q̄
bus ꝟbis tria danⁱ documēta p q̄ xp̄m glo
riose resurrexisse hodie cū mulieribꝫ p̄dica
m⁹. z videre cū discipul' meremur. si ea mo
nitōe ag̃elica adīpleā⁹. ✠ Debē⁹ igr̄ p̄rio
Jre viā ꝟtut⁹ mētis ītegritate. ibi. Jte.
Dicere ꝟbū salut⁹. ibi. Surrexit vere.
Adherere xp̄o z discipul' firmitate. ibi. Di
cite discipulis.
Dico p̄mo zc. Hā fm Galienū z alios me
dicos loq̄ntes de regimine sanitat⁹. Cupi
ens esse san⁹ post cenā facta⁹ ambulare ꝺs
debet. Quare phs. ij. phi. dicit. Post cena⁹
ambulare est cā sanitatis. Sic etiā spūali
ter q̄ sanitatē aīe hr̄e conat̄. refect⁹ cibo ce
leſti. s. corpe xp̄i. cena facta ambulare dz in
ꝟtutib⁹ q̄ est via solatiosa. floribꝫ ornata. et
oīm delectatiōe plena. Hec via ē via recta.
via dei in qua inuocātes eum exaudit Hie
re. xxix. Jbitis z adorabit⁹ me z exaudiam
vos. Qui eī bodie i medio vie ꝟtutū am
bulāt hñtes corp⁹ xp̄i secuz. nec ꝓpt̄ ꝓspera
nec aduersa declināt. ibūt directā viam ad
eternā beatitudinē. vbi oia q̄ desiderāt habe
būt. Figurat̄. j. Reg. vi. vbi dr q̄ philistini
tollētes duas vaccas q̄ lactabant vitulos
iunxerūt ad plaustrū nouuz sup⁹ qđ archa
dñi posita erat. vitulosq̄ eoꝝ domi recluse
rūt. z archā apud bethsames ducere decre
uerūt. Jbāt ḡ in directū vacce p viā q̄ du
cit bethsames. itinerevno pgebāt. nec ad
sinistrā declinabāt. nec ꝓpter vitulos q̄ do
mi remāserāt a cepto itinere deuiabāt. sed
solū ꝓpter eos mugiebāt z plaustruz archę
dñi recto itinere ꝺferebāt. Per bethsames
q̄ interp̄tat̄ dom⁹ sol' paradisum intelligo.
vbi sol iusticie. i. xp̄s regnat Isa. xix. Ciui
tas sol' vocat̄. Per vaccas deuotas perso
nas. q̄ iugo dñi sunt suppositę. z ad plaustr̄

In die sancto pasce

xpiane religionis corrigūs pmissionū per man⁹ sacerdotū z mīstroꝝ dei sunt ligate. ¶ per vitulos eoꝝ delectatōes carnis z va/nitates mōi assumo. q̄ vsq; adhuc enutrite hodie z post separari debēt z claudi ne reassu mant. ¶ Sup̄ bas deuotas psonas posita ē archa dñi. i. corp⁹ xpi archa tot⁹ deitatis. qō reuerent sic caritate z gra cōbinate du/cere debēt p viā ꝟtutis vsq; ad terminū vi te ad domū sol' iusticie. i. celū vel paradisū. nec p recidiuū ad ꝓra mala declinare ad dexterā delectabiliū. nec sinistrā. s. nec excedere nec deficere nimiū. ¶ Quia fm ph̄m ex/trema sūt viciosa sz solū i medio vbi ꝟsistit virt⁹ ire. vt q̄libet dicere posset cū ps. ¶ Pes me⁹ stetit i directo. ¶ Sz beu licz hodie mlti pedē affectiōis fixerī ad iter rectū tñ cras pedē retrabūt. z p⁹ vanitates mugiunt. qō valde piculosuz est. ¶ Uñ legit q̄ quidā post festū pasce z sumptionē corpis xpi lasciuijs z ebrietatib⁹ sūt relapsi. q̄s de⁹ pti nus puniuit. z ex ore eoruz feridissimi sanguinis fluui⁹ emanauit. ad q̄z interioza retrorsus illos suffocabat. subito etiā tanta pluuia īundabat. vt eoꝝ possessiōes cū oīb⁹ fructib⁹ z segetib⁹ penit⁹ pirēt. vñ etiā exorti sūt dracones pestiferi. q̄ hoies ad eoꝝ possessiōes nec īgredi nec egredi sinebāt vsq; ad mortē. ¶ Sup̄ q̄ v... deuot⁹ exorauit. Cui angel⁹ dñi rūdit di. ¶ Queso te si q̄s ꝑdito/rie filium imperatoꝝ i feridissimo z obscuro carcere ꝟcluderet q̄d ꝺ eo fieri deberet. Respōdit vir dei. deberet dilaniari. Cui angelus. Et q̄d de illo q̄ archā corpis xpi i luto feridissimo coā hoib⁹ īuoluit. Cui vir Ut beretic⁹ z sacrileg⁹ ꝺz cremari. Et angel⁹. ¶ Sūq̄d tales sūt z talia cōmiserūt p q̄b⁹ o/ras. q̄ i die pasce sacrm sūpserūt z postea se vanitatib⁹ z ebrietatib⁹ imiscētes dñm suū spreuerūt z reliq̄rūt. ¶ Dico scdo zc. ¶ Dignū nāq; est vt ei honorē laudis impendam⁹ q̄ gl'iose triūphādo hodie ē ab inferꝫ ad nos reuersus. ¶ Est em̄ regl'a iurꝫ lib. vi. z .ff. e. l. fm naturā. Qui sentit on⁹ sentire ꝺz z cōmodū. ¶ Uñ z romani victorib⁹ magnū honorē psallēdo z cantādo fecerūt. q̄ hostib⁹ supatis romā redierī. ¶ Sic etiā. i. Re. xvij. legit de dauid. q̄ postq̄ golias q̄nq; lapidib⁹ occidit z pl'm ei⁹ vicit. reuersus mulieres in ei⁹ laudē cecinerūt z dixerī. ¶ Saul percussit mille z dauid decez milia. ¶ Et Exo. xv, ꝺz. q̄ q̄n dñs liberauit isrl' de manu egyptioꝝ. z viderūt egyptios sup littus mar/. tūc ¶ Moyses cecinit carmen ℞ ad laudez z honorē dñi dicēs. ¶ Cantem⁹ dño. gl'iose em̄ magnificat⁹ est. equū z ascēsorē deiecit i mare. ¶ Quia fortitudo mea z laus mea dñs. et fact⁹ est mihi in salutem zc. ¶ Et maria sororꝫ moysi z aaron sumpsit tympanū in manu. egressiq; sunt oēs mulieres post eā cū tympanis z chorꝫ q̄b⁹ p̄cinebat di. ¶ Cantem⁹ dño. gl'iose. ¶ Ū q̄ hodie dñs z saluator nr̄ hostib⁹ nr̄is supatis surrexit. dicere z cāta/re debem⁹ ad gl'am z honorē de triumpho ei⁹. ¶ Surrexit xp̄s hodie hūano p̄ solamine. Christ ist erstanden von der marter alle. des sollen wir alle fro syn. christ sol vnser trost syn all'a. ps. ¶ Gloriā regni tui dicent et potentiā tuā loquent. ¶ Ut notā faciāt filijs hoim potētiā tuā. z gl'am magnificentie regni tui. ¶ Dico tertio q̄ debem⁹ xp̄o cū discipul' fidelit z firmit adherere. ¶ Inutile nāq; esset aliq̄ magnū negociū inchoa/re. z añq; ꝑficiat ab eo cessare. ¶ Nonne ā cas/trū vl' domū cepit edificare. nec vult ꝑsū/mare labores z expēsas amittit. ¶ Sic ā deo illo sacro rpe fuiuit ieiunādo. orādo. elēosi/nas frequntando z bmōi. vt sibi sedē z locū ꝓparet. nihil sibi ꝑderit nisi i dei fruitio ꝑseuauerit. ¶ Uñ Greg⁹. i mora. z recitat de pe. di. iij. In casuum q̄pe bonū agit si añ vite t̄minū deserat. q̄ z frustra velocit̄ currit q̄ ꝓfectū ad metas ꝓueniat deficit. ¶ Nulli dubiū q̄n plures deuote psone sint hītes ꝓpositū ō cerere firmit deo fuire z i ei⁹ fruitio vitā finire. sz diabol⁹ p suā astutiā tales īpedit. vnā p diuitias. aliā p delicias vl' honores q̄ pauce ad fīnē debitū ꝓueniāt. ¶ Ad ꝺō ondit fabula ¶ Ouidij li. x. metha. in Atholante cenei filia pulcherrima q̄ a rñso deoꝝ habuit q̄ vita caritura cēt si alicui nuberet. q̄ territa ꝺiugiū fugiebat z siluas freq̄ntabat. vexq; velocissima erat cursu statuit vt qui cūcq; ipaz i ꝺiugē hre vellet. ꝓus cū ipa cursu ꝓtēderet. z si ea posset supare ei⁹ ꝓnubio frueret. Si ꝓo supat⁹ ab ipa existeret. capite truncaret. Cū igit pl'es sub hac lege ei⁹ ꝓnubia petissent z victi capita ꝑdidisset. affuit Ipomenes thebanꝰ iuuenis q̄ lege cōtent⁹ cursu ꝓtēdit cū ꝑgine. z ei⁹ mot⁹ specie sperat insupabilē supare. Uirgo aūt auda/cie cōparēs sibi dissuadebat ꝺiugiū. Ipomenes ꝓo adrenerꝫ fugit ꝺraculū z ei⁹ in

negocio petit opē. Venus g̃ mixta iuuenis tria ei poma largit. z q̃lit vtereť eisdē instruit. Ambo igit̃ cursum sil'arripiūt. sz cito p̄ ꝟgo p̄terit fatigatū. q̃ vinci metuēs. primū pomū. piecit ī obliquū. qđ admirās virgo ad pomū diuertit ꝺ stadio. z sic spaciū transcendi sibi dedit. Cū g̃ hī iā ter feciſſz z ppt̃ poma aurea acq̃rēda ꝟgo de semita decinasset. pōduſq̄ pomoꝝ ipam nō modicum onerasset. iuuenis p̄mo vēit ad t̄minū. z sic optatū assecut̄ ē ꝓnubiū. Virgo illa ē aīa siue deuota p̄sona multis ꝟtutib⁹ ornata q̃ ē velocissima multa p̄mittēdo z in p̄posito faciendi. q̃ his tp̄ib⁹ freq̃nter auisata ne peccādo diabolo ꝓsentiat. alꝫ vitā amittat eterna. Hāc g̃ Ipomenes. i. diabol⁹ ne iuxta p̄positū currat. z t̄minū vite eťne p̄tingat nō cessat tēptatiōib⁹ p̄seqū. z specialr illo tpe. vt sez ipam p̄ malos ꝓsensus capiat z pudicicīā z gr̄am sibi tollat. Ipa tñ q̃ñ mō p̄ dissensum pctī fugit z talit̄ p̄ bona opa currit q̃ diabol⁹ ipaz nō attingit tunc p̄cul dubio tria poma aurea. i. tria mūdi bona. s. diuitias. delicias z honores sibi solz offerre. z cū sic circa illa aīa solet vacare. necesse hab̄z a cursu bonoꝝ opeꝝ cessare. z a termino vite eterne retardari. Hic g̃ fit q̃ mediāte isto triplici pomo. i. triplici mūdi bono. istāvl'p auariciā q̃stū ad diuitias. vl' luxuriā q̃ntuz ad delicias. seu p̄ superbiā q̃stū ad eminencias ꝓsequit̄. z eidē p̄ vicia ꝓiūgat̄. z sic sua ꝟginitas spūalis violat̄. Quare de diabolo p̄t dici illud Prouer. j. Pedes eⁱ⁹ ad malū currūt z festinānt vt effundāt sanguinē. Debet igit̃ hō a cursu iusticie ñ cessare nec diabolo ꝓsentire. sz firmit̄ z fideli'r vsq̄ ad terminū vite deo adherere. qz q̃ ponit p̄ncipium suppleat vsq̄ ī finē. de ꝓse. di. j. Nullus eps. Dagz em̃ delinq̃t q̃ inceptaz cām dimittit q̃ q̃ nūq̄ ad cām venit. in autē. de litigio. col. viij. Ne etiā ipediaťz cauere ab oib⁹ z abstinere. j. Corin. ix. Sic currite vt cōp̄hendaťz. ois em̃ q̃ in agone ꝓtendit ab oib⁹ se abstinet. z illi q̃dē vt corruptibilē coronā accipiāt. nos aūt incorruptā rē.

Feria secūda pasce.

Ibo ex discipulis ieſu ibāt ipa die ī castellum emaus. Lu. xxiiij. Dicit Augor de causis dic̄. q̃ ꝟtus vnita fortior ē ēcclia dispersa. Hā acies vnita. cuneus ꝓcorde pl's vnanimis. cūcta noscunt̄ vincere pericula z euadere. Sicut legim⁹ Judic. vl. de filijs israel. q̃ q̃tienscūq̄ fuerūt vnanimes z ꝓgregati nunq̄ fuerūt ab inimicis superati sed dispsi perierūt. Docetiā p̄tz ī romanis. Et iō Vegeci⁹ de re militari docet bellatores stare ꝓiūctos z specialr ī acie. Sic spūaliter cū oēs simus ab vno p̄re. natura docet nos h̄ere vnionē. xxiij. q. vl. Decima go. Hā oim vnū baptisma. vna fides. vnus panis corp⁹ x̄pi. vnū p̄ciū redēptiōis oim. vnū p̄miū. docēt oia nos vnanimes esse et ꝓcordare. Nec aliq̄s volēs x̄pm fructuose surrexisse dz p̄ pctīm se ab vnitate ecclie separare. qz vt dr. xxiij. q. iij. ipa. Cōuiuium x̄pi ē vnitas fidelium in vinculo pacis. Hec multitudinē sz vnitatē depcantium audit de⁹. xxiij. q. j. Alien⁹. Dec vnio z ꝓcordia p̄ponit nob in ꝟbis thematis. ī q̃b⁹ dr q̃ duo ex discipul' rē. Querit an x̄pus his discipul' vt pegrin⁹ debuerit apparere cum nullā fidē sz spem solā habuerint de eⁱ⁹ resurrectiōe. Et videť q̃ nō. qz in illa forma debuit apparere q̃ magis fidē faceret ꝺ eius glorificatiōe z resurrectiōe. sz taľ fuiſſz corpus glorificatū z claꝝ. p̄tz igit̃. In oppositū x̄ps debuit se oñdere ī eadez forma q̃ erat susceptibil'. ū. de aīa. Oīne qđ recipit̃. recipitur ꝑm naturā recipientis z non rei recepte. Cera em̃ recipit̃ ꝑm formā sigilli. z celū visum p̄ vitrū coloratū p̄ modū vitri. Sz hi discipli erāt ī fide pegrini. z solā spem habebāt dicētes. Nos aūt sperabam⁹ q̃ resurgeret z redēptur⁹ eēt isrl'. iō nō manifeste debuit se oñdere ī corpe glorificato sed in specie pegrini. Dico q̃ ex q̃ mulieres z discipuli diuersimode se ad eⁱ⁹ resurrectōem bēbant. sic x̄ps ꝑm ꝓditionez vniuscuiusq̄ apparēbat. Quibusdā em̃ videbat ꝟe resurrexisse. exclusō oī velamie dubietatis. sic ꝟgini gloriose z sctis apl'is. iō ꝟe et clare eis apparuit. Quibusdā ꝟo q̃ eⁱ⁹ resurrectionē dubitabāt z nō firmiter credebāt. sic magdalena q̃ ex eo q̃ nōdū ad p̄rem ascēdit nō putabat p̄ri eū esse eq̃lē. iō in specie ortulani ei apparuit. vt cognosceret velle ī ea verā fidē plantare. z eēm dubietatez eradicare. Quibusdā vero dubitātib⁹ putātes euz eē purū viatorē sub forma viatoris z pegrini soris apparuit. manifestās p̄ suā resurrectionē se esse cōp̄hensorē. sicut his discipulis euntib⁹ in emaus rē. Quare Gregori⁹ di/

ctat in omelia. In eadē specie eis foris appa
ruit in q̄ apud eos int⁹ fuit. Ex his datur
doctrina q̄ volentes xp̄m clare in esse glo
rificato in celis specular. debēt h̄ firmiter
sine dubietate oīa spectātia ad fidē crede/
re. qz q̄ in his dubitat infidelis est. extra de
here. c. Dubius. nec vnq̄ xp̄m clare vide/
bit. Ad primā rōnem p hec dicta ptz q̄d sit
dicendū. Quātū nūc ad ꝓtinuationē sci/
endū q̄ hist⁹ria hodierni euāgelij facta est
in die resurrectionis in tertia apparitione.
Et qz hodie Rome statio est ad sanctū Pe
trum. ideo legit illud euangeliū. cum in eo
fiat specialis mentio de sctō petro. Et sm
hoc tres sunt partes euāgelij.
In p̄ma notat discipulo⁹ cbaritatiua asso
ciatio. in p̄ncipio.
In secunda xp̄i pegrina apparitio. ibi. Tu
solus pegrinus es.
In tertia discipulo⁹ fructuosa inuitatio.
ibi. Mane nobiscū.

Quantū ad primam

partē dicūt doctores vnū illo⁹ discipulo⁹
fuisse cleophā. quē noīe etiam lucas exp̄i/
mit. Aliū vero Lucā q̄ more scripto⁹ no/
men suū nō exp̄mit. ne videret ex eo se iacta
re. Castellū quo ibāt dr Emaus. alio noīe
nycopolis. z fuit a bierusalē. lx. stadio⁹z.
Stadiū dr a stando. z est octaua ps milia
ris ꝓtinens. cxxv. passus. Et Hercules gi/
gas legit vno anhelitu tantū cucurrisse et
stetisse. z illud spaciū dr stadiū. Octo autē
stadia faciūt vnū miliare. z sic. lx. stadia cō/
pleta faciūt. vij. miliaria cōplera. z octauu⁹
semiplenū. Moraliter notandū si/
cut videm⁹ q̄ oīa q̄ sunt in mūdo necessita
te mutari. iō z hō qui dicit minor mūd⁹ ꝓti
nue mutat. Nā celū z oīa astra et elementa
q̄ sunt in ꝓtinuo motu. z sm p̄hos si firma
mentū ad vnū minutū q̄escceret. z si nō mu
taretur tota mūdi machina destrueretur.
Quare p̄hs in de substātia orbis dic. Si
destrueret mot⁹. destrueret mūd⁹. Un de
ꝓse. di. v. He tales. Manere i vno statu nō
est corpo⁹ natura. sz sp crescere z decresce/
re. q̄tidie de corpe nr̄o recedūt aliq̄ particu
le z alie statim succedūt. ff. de iudicijs. l. p/
ponebat. Et in aut. de alienatōe aut pmu.
ecclesiasti. re. col. j. §. vt nō. q̄d erit stabile in
ter hoies z ꝛmmobile vt nullā patiat ꝛmu/
tationē. cū oīs nr̄ stat⁹ sub ppetuo motu cō
sistat. Sed vtinā ille mot⁹ spūaliē vtil' esset
nob z pficu⁹ ad eternā dulcedinē. q̄ nō retro
gradiēdo de via ꝛtutz ad viā iniq̄tatz dedi
narem⁹. Est em̄ vt dr. xx. q. ij. c. ij. decursus
nr̄ pciu⁹ ad voluptatē ꝓ Jō si volue
rimus in Emaus qd interp̄tat mater dul
cedinis. z significat beatitudinez puenire.
oportet q̄ ꝓcorditer vanitate mūdi relicta
p̄cedam⁹ viam rectā iam a nob inceptā in
emaus. qd fit quādo ꝓsideram⁹
Mundi vanitatē z eā ꝓtemnimus
Propriā nobilitatē z semp pficimus
Diuinā bonitatē z ibi quiescimus
Dico p̄mo q̄ volēs venire in emaus de
bet ꝓsiderare mūdi vanitatē z eā ꝓtenere.
Quia qd vanū est trāsitoriū z instabile re/
linquēdū est. mūdus q̄t van⁹ est tē. Eccl. j
Vanitas vanitatū. Cui⁹ vanitas ex triby
cognoscit. q̄ in se modicū est. q̄ inquietū est
z q̄ impedimētū felicitatz est. Primū sic ap
paret. qz creatura respectu dei modicū est.
Nā eternitas caret p̄ncipio z termio. Om̄e
q̄t tpale in nūc qd est minimū incipit z de
sinit. Itē gaudiū mūdi respectu felicitatis
eterne modicū est. Doc em̄ nullū p̄t satia/
re. In illo q̄t totū est qd cor p̄t desidera/
re. Sed cur ea q̄ in mūdo sunt cū pua sint
z modica. multz apparēt tā magna q̄ volūt
poti⁹ pdere infinitū bonū q̄s mūmū obolū.
Dico q̄ paruū est. in eo q̄t ꝓpe est oculo
apparet magnū. tpalia q̄t q̄busdā sunt in/
tima cordi z diuīa remota. iō hec apparent
parua. sz magna deuotz boib⁹. Secūdo trāsi
toria sunt vana. qz inq̄eta z inq̄etatiua. qd
cito em̄ in
ex h̄ ꝓtingit q̄ sunt mutabilia. q̄cito
cipiūt esse. deficere incipiūt z ad finē tende
re. Tertio sunt impedimētū felicitatz eius
q̄ in h̄ ꝓsistit. s. videre deū sine medio. ama/
re sine modo. possidere sine termino. Sed
ecce oīs creatura mediat cognitionē. dile/
ctionē modificat. z defectū rei ad termin⁹
ordinat. Sz diceret q̄s. nōne creatura est
similitudo z imago deitatz. z ita nō impedit sed
magz promouet felicitatē. Dico q̄ ꝓditio simi/
litudinis z imaginis i h̄ ꝓsistit vt referat z or
dinet ad imaginē imaginatā. Et iō eoipso
q̄ creatura ab boie ad deū nō refert. cadit
a sua nobilitate advanitatē Secūdo
volēs ire i emaus dz ꝓsiderare suā nobili/
tatē z sp in via dei pficere. qz imago dei est.
Tria ei sūt i boie q̄b natura finē nō dedit
ad h̄ vt hō sp in ordie ad deū possit pficere

ſcz libertas ſpūs. feruoꝛ dilectōis. z āplitudo intimitaꝛ. Per libertatē ei ſpūs ſui pt̄ hō in oīe qđ̄ creatū ē. qz ꝑm libertatē nonſoli do ſubeſt. Per feruoꝛē caritaꝛ pt̄ ſp ꝓficere. qđ̄ ei eſſendo opaꝝ. opando creſcit et augeꝝ ſp z nūq̄ laſſaꝝ. ſz ſp pt̄ opari z ꝓficere. ℞ aūt eſt ꝓpriū caritaꝛ. Nunq̄ em̄ amoꝛ dñi ē ocioſus. ſz opaꝝ magna ſi ē. Itē p amplitudinē intimitaꝛ pt̄ hō in ſe deū capere q̄ eſt infinit⁹. Dec ꝯ hō ꝺz aduertere z ſp ꝓficere. Sed heu ſi ſic hō pōt libertate ſpūs oīe creatū trāſcēdere. caritatis feruoꝛe ſp apud deū ꝓficere. intimitaꝛ amplitudine deū intra ſe capē. quō ſue obliuiſcīt nobilitatis. q̄ irrōnabilit⁹ ad trāſitoꝛia ꝺuertitur

Tertio volēs ire ī emaus ꝺz p ꝺſideratiōnē ire ſup dīnā bonitatē z ibi q̄eſcere. qz emaus eſt. ſ. mgr̄ dulcedinis z ciuitas iocūda ad quā pgim⁹. Ibi em̄ finis z terminus nr̄e mutabilitatis eſt. In hac nāq̄ ciuitate tria ſūt q̄ debēt hoiem facere q̄eſcere. ſ. ꝓfectio diuinitaꝛ. q̄ in ſe ꝺtinet q̄cq̄d appetibile ē. z iō mens deum vidēs nō pōt ſe ab eo auertere. Scō infinitas et imutabilitas z eternitas. q̄ nihil qđ̄ ī ſe eſt extra ſe cadere pmittit. Tertio naturalitas appetit⁹ nr̄e intimitaꝛ reſpectu diuini eſſe q̄ facit mentē deo ſp adherere. Dia em̄ ſm phm appetūt eē diuinū. Sz reuera hec magna iocūda z ſatiatiua hō ſtolidioꝛ aſino nō deſiderat. ad ea nō feſtinat. ſed ꝓt̄ pauca tranſitoria z falſa ſe retardat. Nā aſin⁹ ſtolid⁹ curſum ad p̄ſepe accelerat ꝓpter paleas. bō autez retardat currere ꝓpr̄ deceptoꝛias mūdi delicias ad eſnas epulas. Quare ps. bñ dicit. Dō cū in honoꝛe eēt nō intellexit. cōparat⁹ eſt iumentis inſipientib⁹. Et bñ. qz ſiē iumēta multo laboꝛe laboꝛāt z laſſitudine eundo romā portādo onera grauia. trabēdo aurigas z hmōi. nec aliq̄d mercedis niſi viliſſimū pabulū bñt. Sic boēs oī āno laboꝛāt ieiunādo. eccl̄ias freq̄ntādo. vigilando. qz tū nō ꝺtinuāt z delectatiōib⁹ ſe īmiſcēt inde nihil brītudinis merent. ſed pdūt laboꝛes z ſola fallaci ſpe ꝺſolant. Sapiēcie. iij. Qui ſapiaꝝ z diſciplinā abūcit infelix eſt. z vacua ē ſpes ei⁹. ℟ Eſt ei de tali ſic de q̄dā ſtudēte fuitoꝛe mgr̄i Alberti magni. de q̄ narraꝝ q̄ mgr̄o ſuo fuit multū dilect⁹. z magna ſollicitudine ab eo iſtoꝛ mat⁹ z nutrit⁹. Qui mgr̄ tandē eiuſdez diſcipuli volēs ꝓbare fidē dixit. Ecce cariſſime multa bona feci tibi vt noſti. Si nunc eſſet deivolūtas vt i papā vl̄ magnū ꝓlatū eccl̄ie te tua diſciplina ſublimaret z ſcia q̄d de me faceres. Rñdit diſcipul⁹ dicēs. Dagiſter reuerēde vos nūq̄ dimitterē. vobis honoꝛē i. lū reſignarē z ſp vob ſeruirē vl̄ admin⁹ facerē vos dñm z magiſtrū curie mee Bene inq̄t mgr̄. z ſic inſimul cūtes p viaz. mgr̄ p artē magicā eq̄tes multos cū fiſtulis z tubis. auriga aurea iocūdāt̄es ꝓcurauit approꝑinquātes. q̄s dum mgr̄ q̄reret q̄ eſſet cā ſolēnitaꝝ z leticie. vel quo ꝓgerent. Dicūt ep̄us ratiſponēſis defunctus ē z alter ad locū ei⁹ ſublimaꝝ z elect⁹ noīe talis. z noīabant diſcipulū mgr̄i. Et ait mgr̄. O dñi diſcipul⁹ me⁹ eſt. quē glioſe z honoꝛifice ſuſcipiētes. in aurigā locauerūt z cū magna ſolēnitate ꝛſus ratiſponā reduxerunt. Dgr̄ Albert⁹ p pedes eū p lutū ſequens eū inuocauit dicens. O dñe ep̄e memento mei. Ipe aūt ingrat⁹ oblit⁹ bñficioꝝ. ſedēs in ſpe magni honoꝛ exoꝛantē mgr̄m z inuocantē nō audiuit. Et iō ꝓpter ingratitudinez dū ſic in ſpe ſederet ꝺſolatōis ceſſauit illuſio. z iacuit in luto ꝺfuſiōis. Sic reuera hodie de multz eſt q̄ deo fuire fidēit. ꝓmiſer. nec vnq̄ ab eo ſe p ꝓpm̄ velle ſepare. ſz dū vna deluſione b⁹ mūdi ad aurigā bonoꝛ ꝺſolatōis z hmōi locant. oblīti bñficioꝝ. ꝓmiſſoꝝ deū inuocantē nō exaudiūt. nec eū in luto. i. in ꝛra humanitaꝛ aſſumpte ſecuz ꝓpter nr̄am ſalutē aduertūt. monita ei⁹ deſpiciūt z magna ſpe emēdatiōis de āno in annū in delicijs vebunt. ſed tādē dū ſp ſperāt vitā emēdare z nō faciūt. ceſſante deluſione in morte ſpem pdūt z in luto pctoꝝ ꝺfuſibilit⁹ ſedētes dānabunt. Prouer. Expectatio iuſtoꝝ leticia. ſpes aūt impioꝝ ꝓibit. De ſpe em̄ incaſſū p̄ſumit q̄ timere deum in ſuis opib⁹ rēnuit. vt Gregoꝛi⁹ libro vj. moraliū dicit.

Secūda pars in qua

notaꝝ x̄pi pegrina apparitio. ibi. Tu ſol⁹ pegrin⁹ es ꝛc. Pro q̄ notādū ſm Hico. de ly. q̄ ly ſolus nō fuit excluſio alioꝝ pegrinoꝝ cū multi valde pegrini z de diuerſis ptib⁹ veniſſent ī hierl̄m ad diē feſtū paſce. vt habet Joh. xij. ſz notat excluſionē cognitōis ab iſto ſic apparēte. ſ. noticia mortis Jeſu. vt ſit ſenſus. Cū ml̄ti pegrini bis dieb⁹ venerūt in hierl̄m. miruz eſt q̄ tu ſol⁹ int alios

Feria secūda pasce

pegrinos nesc̄ ea q̄ sūt nota oīb⁹. ℣ Moralit̄ est notādū. sic̄ ꝺr extra ꝺ sta. mo. c. Recolētes. Dignū ē vt q̄ sil'em cū alīs vitā suscipiūt sil'em sentiāt ī legib⁹ disciplinā. Cū ḡ vita nr̄a sit sil'is pegrinationi in qua etiā dn̄s nr̄ vt pegrin⁹ apparuit vt ꝺr ī glo. sup ꝓbo pegrinatiōis. xxxij. q. iij. §. bis. Et ps̄. Aduena sum ego z pegrin⁹ sic̄ oēs patres mei. dignū est vt etiā fm regulā z leges pegrinoꝝ viuam⁹. Ex regula. Omissis igit̄ alīs bñt pegrini specialit̄ tres leges z ꝺditiōes fm q̄s etiā nos viuere debem⁹. ſ.

Societatē malā quantū pñt euitant.

Sumpt⁹ z expensas diligent̄ cōputāt.

Terminū ad quē vadūt cogitāt.

Primo nāq̄ pegrin⁹ inq̄ntuz p̄t ꝺz vitare puersam z malā societatē. cū sūme piculosum sit pegrino cū tali societate ambulare. Quare Catho vtilē doctrinā oīb⁹ dat viatorib⁹ di. Cū bonis ambula Quia fm hermetē pbm. Vali socij sūt sic̄ arbor ignea. cui⁹ vnus ramus aliū cōburit. qꝺ expit̄ hodie z cras in mult̄ q̄ p malos socios trabūtur a diuīo fuitiorꝝ deuotiōe. ad lasciuiam. ad tabernas. z hmōi q̄b⁹ nō est ꝺsentiēduz sed pcul fugiendū. Un̄ Logmon pbs docuit filiū suuz dicēs. Fili mi associa te illis q̄s diligit de⁹ z q̄b⁹ gratū oñdit vultū z associabe⁹ illis q̄ de moribus bonoꝝ fuerit caput. Sed ꝙ q̄si oēs pniores sūt seq̄ vicia malorꝝ q̄ꝫ ꝙtutes z mores bonoꝝ. vn⁹ lasciuus trusatoꝝ facil⁹ mille traberet ad spectaculū. q̄ꝫ mille p̄dicatores ꝙuerterēt pra/uū. Est em̄ natura imitatrix viciorꝝ. xx. q. ij. c. ij. Et iō cōparant pagano cuidā regi. qui cū aliq̄l̄t instruct⁹ fuisset ī fide z baptizari debuisset. posito vno pedi fontē ꝺi. an p̄ su⁹ z mr̄ sua eēnt ī celo aut ī inferno. Et respōsum fuit. qz nō baptizati eēnt ī inferno. Itez q̄siuit. vbi oēs alij p̄decessores eēnt. z ꝓ idē fuit rñsuz. tūc ipe retrahēs pedē dixit. Poti⁹ volo cē cū mult̄ meis p̄decessorib⁹ in iferno q̄ꝫ cū pauc̄ ignot̄ in celo. Qui p⁹ triduū mortu⁹ dānat⁹ est. sepult⁹ in īferno cū p̄ribus suis. Sic p certo plēs sūt deteriores paganis vel iudeis. q̄ timore seruili coacti ex cēsura eccl'iastica ꝙfessi sūt z correctione z informatiōe sacerdotū. tñ vnū pedē. i. ptē affectōis habuerūt ī eccīa. ſ. ad tps bñ faciēdi. z tm̄ ꝙformitatē habuerūt xp̄ianoꝝ ī moribus affectū tm̄ fort̄ habebāt ī foribus. Ut leuit̄ a cōione fideliū trahūt̄. z cū multitudie prauoꝝ dānabunt̄. ℣ Secūdo pegrin⁹ ꝺz q̄tidie expēsas cōputare z ꝺies itineratiōis. Sic q̄libet nr̄m dies sumptus z opa cōputare ꝺz q̄lit̄ vixerit. z ꝓ in coꝝ de pensare. Quare Seneca li. iij. de ira. q̄tidie anim⁹ nr̄ ad rōem reddēdū vocat̄ hic serotin⁹ nr̄ act⁹ vt ꝙsūmato die cū se ad nocturnā q̄tē dedisset. interrogaret aīm suum q̄d hodie male fecisti. cui vicio abstitisti. q̄ te melioꝝ es fact⁹. Un̄ Esdre. iij. ꝺr q̄ angelus dn̄i Esdre tres ꝓposuit ꝺditiōes ponderā ī statera pond⁹ ignis. mēsura vēti flatū. reuoca diē q̄ p̄terūt. Per p̄mū intelligit̄ q̄ in statera cordis hō ponderare debz pond⁹ ignis. i. amorē dei. an deū pl⁹ q̄ꝫ mūdū dilexerit. si min⁹. pōdera bñ q̄ꝫtū te dilexit dn̄s excelsus q̄pter te passibil' z mortalis ē fact⁹. cū esset imortal'. z morte turpissima te redemit. Per scōm mēsura flatū venti. i. vitā tuā q̄ vento ꝙparat̄. Job. Memento qz ventus est vita mea. Mensura igit̄ vitā tuā breuissimā z miserabilē. vt sic viuas sic mori velis. Quia fm Piero. Qui nō sic vi/uit sicut mori vult. nō viuit sicut xp̄ianus. ℣ Tertiū reuoca diē q̄ p̄terūt. i. singula momenta dierū z noctiū reuoluei mente qualiter exposueris. an pl⁹ in fuitio dei q̄ꝫ diaboli. Et si ꝙsperaris pl⁹ expēdisse i superbia. luxuria z voluptatib⁹ seculi. reuocā illa p dolorē cordis z amaritudinē fletus. Sic rex Ezechias q̄ dixit. Recogitabo tibi oēs ānos meos in amaritudine aīe mee Isa. xxxviij. Putat nāq̄ fatu⁹ hō ꝺ multis gustissimis mortalib⁹ satisfacere vna die vel vna salutatiōe angelica. cū ꝺ leuissima superbia veteres cognoscam⁹ punitos pena grauissima. nequaq̄. Un̄ legit̄ Dañ. iij. q⁹ Nabuchodonosoꝝ rex ditissim⁹ victoꝝ multoꝝ regū z regnoꝝ. p⁹ vnū fmonē supbū dicēs. Nōne illa est babylon ciuitas magna quā ego edificaui ī potētia. Statim eadez horā fuit a regno electa. z tam paup effect⁹. vt cū ferī z bestijs ei⁹ eēt habitatio. z fenū comederz sicut bos. Et postq̄ electus est capilli in similitudinē aquilaꝝ creuerūt z ei⁹ vngues q̄si auiū. z videbat ei q̄ bos eēt in anteriorib⁹ z posterioribus leo. In rei autē veritate illā mutationē nō est passus. sz mēt̄ aliena tionē. z ablat⁹ est ei vsus lingue ad loquendū. z herba data ē ei cib⁹. multi q̄ꝫ egredie/bant̄ z videbāt eū. solus aūt Daniel ñ egrediebat̄. quia toto tempe alienatōis pro eo

orabat. Sed cū q̄draginta dies insaniam patereť. p alios q̄dragīta dies ad coꝛ boꝛis rediēs flebat ꝛ supplicabat deo tm̄ q̄ et intimis fletibꝫ oculi eiꝰ vt caro effecti sūt. ꝛ itez alios q̄draginta dies reuertebať in insaniam donec octo mēses cōplerenť. post q̄s reuocať. nō tm̄ regnauit. sz statuti sūt p eo sēptē iudices ꝛ vsq; in finē septē annoꝛ pniaz egit. panē ꝛ carnes nō comedit ꝛ n̄ bibit vinū. leguminibꝫ vtebať ꝛ herbis iuxta ꝓsilium Daniel. ꝛ tūc iterū reg̃uit. Et post scripsit ep̄lam oi regno suo in q̄ p̄dicauit mirabilia q̄ fecerat apud eū dñs excelsus. In hac hiſtoria deꝰ voluit signare q̄ q̄ntūcūq; q̄s sit diues iꝫtutibꝫ. magnꝰ i vita. potēs ꝫ vicia. alit̄ i bonitate. ꝛ si hꝫet mlta regna in celo si peccat mortalit̄ statī oia p̄dit ꝛ ejicit ab oibꝫ angel. ꝛ bonis hoibꝫ vt nō sit particeps eoꝝ bonoꝝ nec h̄ neci celo. ꝛ fit adeo paup vt bestia vl̄ bos ꝛ auis fiat. q̄ sic ille p oēs labores suos q̄s hñt laborādo eūdo roma portādo onera. trahēdo curꝰ fame ꝛ penuria. stimulatōe ꝛ p̄ssura. captiuitate ꝛ clausura nihil mereť p̄mij i celo. Sic nec ille q̄ ēi mortali laboribꝫ suis aliq̄d mereť. imo totꝰ mūdꝰ videdo talē in tāta paupta te ꝛ miseria mirari posset ꝛ eꝰ miseri tā diutiē ꝛ gl̄iosum depauperatū ꝛ subito imutatū de bono i malū. Quid g̃ faciēdū est tali. faciat certe sicut nabuchodonosoꝛ. ꝛ leuet oc̄los suos. s. iteriores ꝛ reuocet ad memoriā. q̄d p̄diderit. q̄ꝫ piculose tp̄s suū expenderit. Sic ꝫe videre poterit q̄le regnum ꝛ q̄ntū. q̄les diuitias ꝛ honoꝛes ꝛ delicias. q̄ꝫ liū societatē p̄cipuā p̄didit. ꝛ tūc hec oia revocando ꝛ cogitādo gr̃am infinitā. hꝫ materiā de p̄teritis amarissime deplorandi. ꝛ de cetero cauēdi. Si em̄ ille tm̄ fleuit q̄ terrenū regnuz p̄didit. ꝛ oculi eiꝰ ꝛc. ꝛ tādiu p vno mortali. multo dignꝰ pctoꝝ ꝛ diutius dolere debet ꝛ flere q̄ regnū celeste amisit. Quare Isaias āmonet pctoꝛes dicēs Isa. xxxij. Plangite sup regiōe desiderabili. O deꝰ quid p̄didimꝰ p pctm̄. di. Chryso. Si oēs habitatoꝛes terre extollāt vocē suaz ꝛ lapides ꝛ ligna ꝛ arboꝛes ꝛ bestie ꝛ volatilia ꝛ pisces. ꝛ vt simul dicā totꝰ mūdꝰ vocē suā extollat ad lamētandū nos q̄ ab ill̄ bonis excidimꝰ. nihil dignū lamētabunť. hec reuoca ad mēoriā ꝛ caue ne itez cadas. Tertio pegrinus q̄tidie de termīo cogitat vt ad terminū gueniat. oia mala itineris tolerat nec laboꝛes recusat. Sic etiaz q̄tidie de termīo btitudis recogitare debem̄ q̄ntū bonū sit q̄nta delectatio. q̄nta iocūditas ꝛ q̄es. q̄ tm̄ sine labore ptingere nō valemus. Grego. Ad magna p̄mia pueniri nō pōt nisi p magnos laboꝛes. Assimilať nanq; stat̄ beatitudis arbori amenissime vrticis ꝛ spinis circūdate. cuiꝰ stipites rosis ꝛ suauissimis floribꝫ sunt ornate. in cuiꝰ cacumine puella speciosissima residet. cuiꝰ aspectꝰ p̄ cunctꝫ clarioꝛ ꝛ delectabil̄ ꝛ amabilis odoꝛ vestimētoꝝ sup oia genera musicoꝝ cantꝰ audiūť. Hāc arboꝛez q̄dam ꝓsideras ꝛ glorioſissimā puellā intuens in amoꝛē eius exarsit puelle. q̄ nec spinaz punctiōes. nec vrticaz adustiōes curauit. et sic p spinas ad vrticas. de vrticis ad frondes. de frōdibꝫ ad flores. de floribꝫ ad fructus. ꝛ ad amātissime v̄ginis amplexus pueniť ꝛ se insepabilit̄ copulauit. Ad ꝓpositum. Hec puella diuinitatē cū oñi decore suauitate ꝛ delectatione plenaz denotat in qua est tota merces nr̄a. circa quā est cantꝰ angelicꝰ dulcioꝛ omī melodia. Hec em̄ est circūdata spinis magnis laboribꝫ ꝛ amarz virtutū sine quibꝫ nemo diuinitatez attingit sed dū p spinas pungitiuas magnaruz virtutū appropinquamꝰ. statim assuefactione grauitas laboꝛis mitigať ꝛ lesioni vrticē cōparať. Sed tandē p exercitiuz laboꝛ virtutū in floꝛes odoꝛiferos. i. magnā delectationē ꝛ cōsolationez pmutatur. ꝛ in his beatitudo acq̄ritur. Sed tria hoim̄ genera hanc beatitudinē cōsiderant ꝛ appetunt possidere. Primi beatitudinē eternā possidere affectant. cogitantes aūt sine virtutū laboꝛe impossibilē ꝛ difficilē aggressuz virtutes relinquūt ꝛ beatitudinē nō habebūt Tales sunt oīno desperati. Alij incipiunt tolerare laboꝛes ad tp̄s. ieiunādo. vigilando ꝛ caste viuēdo. Sed dū hanz amaritudinem ꝛ punctionē sentiūt ꝛ delectatōes carnis ꝛ vanitates mūdi p̄ oꝛrariū aduertūt. a beatitudine doꝛsa vertunt. Et hoꝛ ē magnus numerꝰ chr̄istianoꝝ. q̄ isto sacro tpe operibꝫ deuotionis beatitudinē nitebanť rape. sz breuissimo tpe gratis oblatū dedignanť habere. Un̄ Seneca ep̄la. lj. Turpe est cedere homini. luctare cuz officio qō semel recepisti. nō est vir fortꝫ ac strenuus qui laboꝛem fugit nisi crescat illi animꝰ ipsa reꝝ difficultate. Tertij sunt qui amoꝛe x̄pi

ad ꝓtutes accedūt. z licz ꝑmo difficultas ḡ uet. ñ tñ retrocedūt. sz feruētiores facti ma ioꝛa aggrediunt. z tandē ꝑ assuefactionem nullū laborē nec difficultatē. sz oēm dulco/ rē acq̄rūt z suauitatē q̄b ad illā dulcissimā visionē z iocunditatē attingūt diuine glie Jgit ꝯm Piero. in q̄daz epla. Null⁹ labor durus. nullū tps longū videri dz q̄ gloria eternitatis acquirit.

Tertia pars in qua

notat discipl̄oꝝ fructuosa ĩuitatio. ibi. ma/ ne nobiscū. Moraliter est notādū q⁹ vt vide mus dñs castri isto tpe ad cōmoꝛādū ma/ gis solicitat a subdit⁹ dū castrū ab hostib⁹ periculosi⁹ impugnat. Cui⁹ rō est. q⁹ defici ente influētia cause particular⁹ ad resisten dū necessario ĩuocat influentia vniuersal⁹ z auxiliū cāe supioꝛis. ꝑma em cā pl⁹ influit q̄s secūdaria. Autoꝛ de causis. Ubi em̄ ꝑn/ cipiū dēst nihil supedificari ꝓt. j. q. j. cū pau lus. Quia ḡ isto sacro tpe ad archā nr̄i coꝛ dis thesaurū dñici coꝛpis q̄si ad castrum magnū custodiēdū reposuim⁹. raptoꝛ aīa/ rū hostis gener⁹ būani. crudeli⁹ castr̄ coꝛ/ dis var⁹ nitit machinatōib⁹ impugꝛe vt thesaur̄ rapiat z spolīū diuidat. Cū ḡ non sum⁹ sufficiētes a nob castr̄ ꝓtegere. z the saurū recōditu⁹ refuare sine auxilio cause supioꝛ⁹. s. dei. cui⁹ nomē q̄cūq⁹ inuocauerit salu⁹ erit. Joel. ij. z de pe. di. iij. Adhuc in/ stant. Jnuocem⁹ p adiutoꝛio deū dicentes Mane nobiscū dñe. Uñ. C. de veteri iure enucleando. l. j. ℣ Omnē spem nostraz ad solā referre debem⁹ sūme trinitat⁹ pui/ dentiā. a q̄ mūdi elemēta z eoꝛū dispositio ꝓcesserūt. sine q̄ nō ē armis vl̄ ingenio ꝓfi/ dendū. Jpe nāq⁹ manēs nobiscū dat aīe.

Contra demonia vigoꝛē ineuertibilē
Cōtra trāsitoꝛia vigoꝛē immarcessibilē
Contra carnalia dulcoꝛē inexcessibilē
Presentia nāq⁹ dñi ania figurat z firmat. intantū q⁹ nulla violētia nec deceptiōe dia bolica ꝓt euerti. Nā ex influxu dīni lumīs deiformis effecta. z ipm choꝛuscātē radiū trāsformata. in imobili dīno bono etiā im/ mobilis p adhesionē efficit. Est em̄ natu/ rale exēplū. q⁹ q̄n aliq̄d trāsformat in aliud accipiat ꝓprietates z ꝓditōes illi⁹ nature ī quā trāsformat. sicut ꝓz ī ligno q⁹ in ignē trāsformat q⁹ gravitate z frigiditate acēt humiditate depōsita. accipiat leuitatē sic/ citatē z caliditatē ipi⁹ ignis. Sic mēs de/ uota cū in lumē theaticū trāsformat. pdit oēm fluxibilitatē inclinatōis ad malū. z ꝓt adeo se iūgere ī bono dīno q⁹ ꝑ feruētē affe ctum firmat z vigoꝛat vt q̄dāmodo īmobi lis efficiat. Juxta illud Eccī. xv. Firmabi tur ī illo z nō flectet. ℣ Debac īmobili tate aīe sive mēt⁹ scribit in ps. Qui ꝓfidūt in dño sic mons syon nō cōmouebit⁹ i eternū q̄ habitat ī hierl̄m. Jn q̄b ꝓbis solenniter rñdet ꝓpha q̄druplici tacite q̄stioni Primo nāq⁹ posset q̄ri. q̄ sint illi spūs q̄ ad ista īmo bilitatē pueniūt. Secōdo vbi tal⁹ īmobilitas ꝓferatur. Tertio q̄n det. Quarto q̄ē fru/ ctū ania ex illa īmobilitate ꝓseqūtur. Ad pri mā rñdet cū ꝓmittit. Qui ꝓsidunt in dño. Nā illi soli ad bāc īmobilitatē ꝓtingūt qui oēz spē suā ī solo dō ponūt. oīa creata z trā sitoꝛia ꝓpter ipm velut stercoꝛa reputātes. Ad secundā rñdet cū subdit. Sicut mōs syon. Nā illa mobilitas nō dat⁹ nisi in mon te syon. i. altitudīe ꝓtēplatōis dīne ꝑ quam aīa rapit⁹ in abyssum dīne luc⁹. z in ipo dīni no bono īmobilis redd⁹. q⁹ vnū cū ipo effi/ cit⁹. Qui em̄ adheret deo vn⁹ spūs est cū eo. vt dic apl⁹ ad Coꝛ. Hāc vnitatē pete/ bat xp̄us Joh. xvij. Rogo ind̄t te p⁹ vt sint vnū in nob sicut ego z tu vnū sum⁹. Ad ter tiā rñdz cū annectit. Qui habitat i hierlm. Nā tūc ꝓmo mens deuota īmobilitatē cō/ seqūtur cū incipit esse ciuis celest⁹ hierl̄m. q⁹ est cū oēs mot⁹ anie ī ꝓfecta pace z q̄ete pos sidet. ita q⁹ nullus mot⁹ inoꝛdinat⁹ erūpat in ipa ꝯ dictamē z iudiciū rōnis. Nō opti/ me figuratū est in Salomone. q̄ non ꝓmo scō vel tertio anno regni sui incepit edifi/ care templū diuīe maiestati. sz in q̄rto āno Ex q̄ dat⁹ intelligi q⁹ ꝓmo oportet hominem vincere oēm carnis petulantiā z oīm virtū inferioꝝ repugnantiā. z oēm mūdi vanita tē z gl̄am. z tūc demū poterit ī mēte deuo/ ta ī bonū diuinū ꝑ feruēs desideriū trāsfoꝛ mata. spūalit⁹ templū dīne pūtie ꝓtutū serie fabricari. z h̄ signant⁹ innuit Joh. in Apoc. ij. cū dicit. Qui vicerit faciā illū colūnaz in templo dei mei. h̄ est mentē ei⁹ īmobiliter figā in bono diuīo. z foras nō egredie⁹ am plius. Tal⁹ mens nūq⁹ retrahit⁹ a suauita/ te dīna vt ī reb⁹ trāsitoꝛiis ꝛenū aliq̄ō ꝓcu piscat. sz clamat ingit⁹ cū ꝓpha. Mihi adhe rere deo bonū est. ponere in dño do spem meā. Ad quartā rñdet cum interponit. nō

cõmouebit in eternũ. in q̃ innuit q̃ istũ fructũ aia ex illa īmortalitate p̃sequit q̃ mẽs ipa ex dulcore dine suauitat̃ ado i bono dino firmat̃ q̃ nũq̃ ab eo p̃t diuelli nec p aliq̃m deceptiõez diaboli ad aliqđ trãsitoriũ dele ctabilit inclinari. Quia sic dicit Berñ. Respectu illi⁹ dulcedis ois aliena iocũditas mero⁹. amar ẽ oĩe dulce. z oẽ pulcr fedũ z oĩe qđ trãsitorie delectat molestũ. Unđ tal' mens bñ p̃t dicere cũ ap'lo. Mihi mundus crucifix⁹ est z ego mđo. Ad Secđo dñs manẽs i aia dat ei virorẽ īmarcessibilẽ. qđ p̃t. Nã ex suauitate diuie p̃ñtie tãt⁹ feruor desiderij z ardor pficiẽdi mẽti deuote innascit. q̃ spret̃ oĩa trãsitoria nullum opus ꝓtuosum ẽ adeo gue z aspr̃ qđ nõ leue z dulce reputet ex nimio feruore diuini amor̃. Quia ꝑm Aug. O mia dura z aspera leuia. et q̃i nulla facit amor diuin⁹. Cui⁹ exemplũ hr̃ in multis scris q̃ poti⁹ mori eligerũt ꝓpter xp̃m q̃ viuere in gl'ia sine xp̃o. Ex feruore nãq̃ caritat̃ nulla genera tormentor̃ gnia putauerũt. sz vt dulcia acciperũt. Unde btus laurenti⁹ insultãs dicebat cesari. Disce miser ꝓtutem dñi mei ibu xp̃i. q̃ carbones tui ñ ardorẽ sz refrigeriũ inibi p̃stat. Hec mirꝫ si tal' mens i ꝓtinuo ꝓtutũ virore pmaneat. cũ sit tãq̃ arbor plãtata sec⁹ decursus aq̃rũ. z fluẽta celestium gr̃aꝝ. ꝓpter qđ apte ꝓpha in psalmo mentẽ deuotã p̃dictũ fluxũ participãtẽ cõparat arbori plãtate sec⁹ decursus aq̃rũ q̃ sp viret z fructificat i opib⁹ ꝓtuosis. z foliũ ei⁹ ñ defluet nec marcescit. Arbor illa ẽ volũtas z feruẽs pficiẽdi desideriuz. donis celestib⁹ irrigatũ z fecũdatũ. q̃ sp i virore pdurat. q̃ in gr̃a sp pficere desiderat. Cui⁹ etiã foliũ nõ defluit. q̃ sp i decore z ꝓtut̃ virore psistit. z oĩa ꝓtutũ opa ꝑm formã z mẽsurã recte rõis ordinat z disponit. Foliuz ẽt illi⁹ arbor̃ non marcescit z sine tedio z desidia opa sua elicit. z iõ i cõtinuo virore pficiẽdi subsistit. Be Tertio dñs manẽs i aĩa dat ꝺ carnalia dulcorẽ inexcessibilẽ. Cũ ei spũs i lumĩe theartico p̃mã ꝓtatẽ vt ẽ via/tori possibile sensit limpida ꝓtẽplatiõe. tũc dulcore ĩexplicabili pstuãs. desideriũ ei⁹ dilatat̃ ad sũmuz boni amplexum. spũalia brachia extẽdẽdo z dulcedinẽ dinine p̃ñtie suauissime degustãdo. Hemia aũt brachia p̃ñt dici vigor intellect⁹. z ardor affect⁹. q̃/bus aĩa dilectũ dulciť astringit. q̃ solum p̃ acc⁹ illaꝝ potẽtiaꝝ boni diuini capax z participeps esse p̃t. Tũc veraciter dicere poterit cũ spõsa Can. iij. Tenui eũ nec dimittã donec introducã eũ in domũ mr̃is mee z i cubiculũ genitric⁹ mee. Domũ p̃ris spõsa vocat vbertatẽ z affluentiã diuie p̃ñtie a qua ois satietas z gr̃e fecũditas in aĩam deriuatur. Uel q̃ diuina essentia mentẽ non quietat put ap̃hendit sub rõe boni generaliter. sz solũ sub rõe obiecti beatifici. Jõ ad ħ insinuandũ. aĩa nõ solũ appetit introduci in domũ mr̃is. sed i cubiculũ genitricis. qđ nihil aliud est q̃ ipa diuina essentia sub rõne obiecti btifici. z vt exẽplar z ydea rõnalis creature. q̃ vt sic hz mentẽ totalez p̃rie quietare. Ad hunc dulcorosuz amplexum ap'lus aspirabat cũ dicebat. Sequor aũt si q̃ modo ap̃hendã a q̃ z cõphensus sum. Le Sed circa illa ꝓba spõse Tenui eũ zc. q̃rit Gilbert⁹ sup cantica dicens. Quidiu aĩa in hac vita est. mutabil' est naturaliter. ita q̃ a suo cognoscere z a suo velle p̃t se ꝺuertere ad q̃dcũq̃ sibi ꝺueniẽs placens. z est ita mutabil' q̃ nõ hz securitatem ꝺtinue pmanẽdi in gr̃a. z quõ p̃t tũc ita audacter et ira secure dicere. Tenui eum zc. Rñdet Gilbert⁹ dicẽs. Uel est q̃diu aĩa est in hac vita. nõ ẽ in tuto posita. nec p̃t eẽ secura. Unđ q̃n dicit q̃ nũq̃ velit dimittere Jesum. tantũ ẽ dictũ. Ome studiũ meuz z oẽm sollicitudinẽ meã ad ħ ꝺuertã q̃ Jħs ita penes me maneat q̃ ipe a me et ego ab ipo nunq̃ recedaz zc. Secđo q̃rit circa illa ꝓba Pauli. Seq̃r zc. Cũ em paul⁹ fuerit cõprehẽsus totalit̃ ꝑm oẽm modũ q̃ cognoscibilis erat. talis aũt modus cõprehensionis respectu diuie nature nõ cõpetit creature. Quõ g̃ dicit cõprehendã eũ a q̃ z comprehẽsus sum. Et alibi dicit. Tũc cognoscam sic z cognit⁹ sum. Ad qđ dicendũ q̃ ħ sollicitudo attendit nõ q̃ntũ ad efficaciã comprehẽsionis q̃ tal' impossibil' est creature. vt p̃z Joh. j. Deũ nemo vidit vnq̃. sed solũ attendit q̃ntũ ad immediationẽ cogniti onis. de qua. j. Joh. iij. Scim⁹ aũt cũ apparuerit sile's ei erim⁹. q̃ videbim⁹ eũ sicuti ẽ Et in ps̃. Et ĩ lumĩe tuo videbim⁹ lumẽ. ħ est teipm q̃ es lumẽ diuinũ subsistẽs. vt dicit Aug⁹. Nã sicut lumẽ diuinũ seipm z oĩa alia in seipo z p seipm cõprehendit. ita ipm verbum eternũ. z oĩa alia in ipo z p ipm comprehendent zc.

Feria tertia pasce.

Tetit iesus in me

dio discipl'oꝝ suoꝝ ⁊ dixit eis. pax vob Lu. vl. ~ D ~ Scõm naturales ad verã cognitionẽ facti alic⁹ tria re ꝙrunt. ſ. visus. tact⁹ ⁊ audit⁹. Prio rẽ videdo magnã suscipim⁹ dam vni⁹ ab altero. qz dr in de sensu ⁊ sensato. Visus mltas rerũ differẽtias nob demõstrat. Hãqđ aut nõ ꝑt audire nec man⁹ tãgere. ocul⁹ certificat. Jõ testimoniũ visus admittit qđ nõ fit de solo tactu vl' auditu. extra đ test. ⁊ atte/sta. Tã in lris. Sz visus etiã qñqz decipit. necesse ẽ vt etiã tactu factũ notificet. sic baculus in aq̃ currente videt fract⁹. q tñ p tactũ ꝓbat rect⁹. Cõtigit etiã qñqz visuz pariter ⁊ tactũ decipi. qđ solũ p auditũ certificatur. sic Gen. xxvij. dr de Jsaac q̃ p filiũ suũ iacob decept⁹ fuit tangẽdo ⁊ videdo nõ decipiebat audiẽdo di. Vox qdez vox iacob. sed man⁹ sunt esau. Ad ꝓpositũ. Xps volẽs suã resurrectionẽ certificare ⁊ se resurrexisse oñdere ⁊ ꝓbare. his trib⁹ sensib⁹ voluit sentiri ⁊ exꝑiri. vt g̃ eũ ꝑfecte videret. stetit ĩ medio discipl'oꝝ. ⁊ q̃ visu nõ decipent. voluit etiã tactu palpari dicẽs. palpate. Et vt etiã voce audituz eoꝝ certificaret loq̃t eis dicẽs. hec sũt ỽba. Dicit g̃ ỽbũ thematis.

Et Querit an argumenta facta p⁹ xp̃i resurrectionẽ fuerit efficacia ad resurrectionis ꝓbationem. Rñdet Rich. iij. sup sñias di. xlj. q̃ sic. qz exq̃ ois nr̃a cognitio. ſ. posterioꝝ orit a sensu. xps g̃ volẽs ꝓbabil'r ostẽdere suã resurrectionẽ sensibil'r. visu auditu ⁊ tactu eã manifestauit. qz ꝓbẽdo se palpabilẽ ꝓbauit se vez corp⁹ hre. cũ nihil posit palpari nisi corp⁹. Un dixit discipul' putantib⁹ spm̃ videre. palpate ⁊ videte qz spũs carnẽ ⁊ ossa nõ hz sic me videtz hre. Sz demonstrãdo cicatrices. ꝓbauit se idez corp⁹ numero hre qđ añ habuit. qz postq̃z Thomas cicatrices vidit ⁊ tetigit stati credidit ei⁹ deitatẽ ⁊ hũanitatẽ dicẽs. Dñs meus ⁊ deus me⁹. Sz comedẽdo ꝓbauit se vivere. ꝺ mortua q̃ cibũ nõ capiũt. sz clausis ianuis intrãdo ꝓbauit illud corp⁹ hre dotez subtilitatis. ⁊ p ꝺns esse glorificatũ. Sic g̃ ptz p illa sensibilia argumẽta q̃ xps ỽe resurrexit. Sz q̃ris. cur delet⁹ alĩs vulneribus cicatrices q̃nqz vulnez sibi reſuauit ĩ corꝑe glorificato. Dico ꝓpter tria. Prio vt resurgẽdo his suã resurrectõz certificaret vt dictũ est. Scđo vt sic ꝺfixus vultui paterno appareret ⁊ p nob interpellaret. Un Bern̄. Secuz accessum hẽs o hõ ad deuz pr̃em. vbi mr̃ añ filiũ. ⁊ fili⁹ añ pr̃em. Dater oñdit filio pect⁹ ⁊ vbera. Fili⁹ ostendit pr̃i lat⁹ ⁊ vulnera. Nulla g̃ poterit eẽ repulsa vbi tot sunt caritatis insignia. Tertio vt in iudicio oib⁹ mõstraret in q̃b⁹ electi magnã hẽbũt ꝺsolationẽ. reꝓbi đo ꝺfusionẽ videdo eũ in quẽ trãsfixerũt Apocal. j. Videbit enz ois ocul⁹. Sz quõ fuit corp⁹ xp̃i palpabile cũ ſm ph̃m ncce sit oĩe palpabile eẽ corruptibile. Alexãder de bales dicit. q̃ corp⁹ glorificatuz de sui natura hz posse palpari si vult. ⁊ si nõ vult nõ palpat nec sentit. ⁊ h̃ oñdit btus Greg. xlij. moza. sup illud Job. Rursum circũdabor pelle mea. ꝺ Eutbiciũ ꝺstantinopolitanũ epm. Sz quõ comedit nõ indigẽs cibo vl' potu ꝓt gloꝛificatõnẽ. Rñdet. q̃ suscepte cibi q̃ttuor sunt. ſ. masticatio. decoctio. digestio ⁊ in comedentẽ p pte ꝺuersio. Quãtũ g̃ ad duo ꝓma xps comedit. sz nõ q̃ ad duo vltima. Sz q̃d fiebat de illo cibo. Aug⁹. in lib. lxxxiij. q̃stionũ. q̃ naturã spũalẽ ꝺuersus est. ſ. in vapoꝛẽ resolut⁹. sicut aq̃ resoluit p solis radiũ ſm Alexandrũ. Jn pñti evangelio notanr̄ tres partes ꝓncipales.

Jn prima statio resurgentis certificatiua. in principio.

Jn secunda increpatio docentis ꝺformati/ua. ibi. q̃d turbati.

Jn tertia informatio scientis sanatiua. ibi q̃m̄ sicut scriptũ est.

Quantũ ad primam

partẽ moralit ẽ sciẽdũ ſm ph̃m. ij. eth. De diũ in oib⁹ ẽ laudabile. Hã vt⁹ ꝺsistit ĩ medio. ⁊ extrema sũt viciosa. xps g̃ dei filius media ꝑsona int pr̃em ⁊ spm̃ scm̃. ſ. mediator dei ⁊ hois. xi. q. iij. Quid g̃. volẽs in oib⁹ tenere mediũ. nat⁹ est dũ mediũ silentiũ tenerent oĩa. ⁊ nox ĩ suo cursu mediũ iter pageret. ſ. media nocte. iacuit ĩ medio ꝺuum aĩaliũ. sedit ĩ medio doctoꝝ. di. xxxvi. ꝯ. Ecce. Crucifix⁹ est ĩ medio tre. pepẽdit in medio latronũ. spm̃ pri tradidit ĩ meridie. surrexit media nocte. apparuit in medio discipulorꝝ. Quare ꝟ. vt oñderet se mediuz esse ỽrutis. ⁊ inter hoies ⁊ ꝓter hoies

Ministratorem diligentem

Liberatorem compatientem.
Doctorem prudentem.
De pmo Lu. xxij. Ego i medio vr̃i sum sic q̃ ministrat. Hã cor nobilissimũ mẽbrũ dire/ctiuũ z ꝓfuatiuũ hũane vite i medio hois ponit. vt mediantibꝫ venis eo melꝰ singulꝰ mẽbris efficaciã z vigorẽ tribuat. Sol rex planetarꝫ i medio situat. vt planetas illumi net. Rex vl̃ dux pplꝰ i medio patrie vl̃ exer/citu locat vt subditos melꝰ regat z ipis iu sticiã mĩstret. Sic saluator nr̃ rex regum z dñs dñantiũ i q̃ oẽs thesauri sapiẽz sciẽ sẽt abscõditi. q̃ celorꝫ ptinet thronos. q̃ est candor lucis eẽne. zvita aie. voluit stare i medio discipulorꝫ vt nosceret eẽclis oibꝫ i mĩstrationẽ. miniſtrãdo vt medicꝰ egrotis. vt redẽptor vẽditis. vt dñs famulis. vt pr̃ filijs. vt ds hoibꝫ. vt sctũs pctõribꝫ. vt diues paupibꝫ z vt nobilꝭ vilibꝫ ÷ H ÷ Attẽdam⁹ igit̃ mise/riã z vilitatẽ nr̃am vt eo magꝭ z clarꝰ ministratoris cogñscam⁹ diligẽtiã z pietatẽ. Re/citat nãq; Bern̄. de ꝯsideratiõe li. ij. vilita/tẽ nr̃am dicẽs. Dõ natꝰ de mꝫiere breui viuẽs tpe. id ẽ cũ metu. repleꝫ multis miseriis. tpis. corpoꝛis. mẽtis. z pectoris miseriis. si vigilas. si q̃escas. q̃cunq; te ꝛtas. Hã in sordibꝫ es generatꝰ. i tenebris formatꝰ. i laboribꝫ educatus. Quid g̃ sup̄b vilis cinis z puluis. cuꝰ ꝯceptꝰ culpa. nasci miſia. viuere pena. mori angustia. Ecce q̃nta vilitas hois. q̃nta pietas saluatoꝛis z hũilitas. q̃ stat in medio nr̃i. ñ vt dñs sz vt ſꝰ z mĩster dicẽs Mat. xx. Nõ veni mĩstrari sz mĩstrare. Hã diligenꝫ nob ſuuit maximis laboribꝫ. amarissimis doloribꝫ trigĩtatribꝫ ãnis esuriẽdo. sitiẽdo frigꝰ z estꝰ patiẽdo. z vltio p nob moriẽdo. Nec adhuc nob deest in mĩstrãdo cũ absq; nr̃is meritis. sz vt pchdolor ifinitis demeritis omia nob necessaria admĩstrat. Quid g̃ dabimꝰ tali diligẽti ſuitori pmũ. Certe dicere poſo illõ Thob. iij. Si tradidero me tibi ſuũ. nõ ero ꝯdignꝰ puidẽtie tue. pete g̃ q̃d vis. ÷ D ÷ Ipe nãq; ꝯsideras nr̃az nuditatẽ z miseriã. p oĩbꝫ bõis collatis nihil aliud petit nisi cor sibi dari alloquẽs quẽlibz nr̃m vt specialẽ filiũ dicẽs illud Prouerb. xxiij. Fili p̃be mihi cor tuũ. Facit ei sic nobilis auis q̃ ꝺ tota rapina nihil aliud petit nisi cor. Eccl. Si peteret deꝰ elemosynaz possz se paup excusare Si oꝛoes mutꝰ Si pegrinatões claudꝰ Sz h̃ q̃ bõ hz. h̃ solũ q̃rit. s. cor. nec ꝑ se sz ꝑ ter nos. vt nob̃ saluteẽ tribuat. q̃ si nõ dederimꝰ. nũq; saluierimꝰ. Q̃ ꝺ pz p exẽplũ cuiusdã heremite. q̃ studiose deũ exoꝛãs vt sibi oñderz vñ saluari posset. Ad quẽ sic deuote oꝛãtẽ venit diabolꝰ sub forma ãgeli lucis di. Exaudita est oꝛo tua. z missus sum a deo te docere. Si inq̃t vis saluari necessario tria hr̃e oz. z p pctis tuis ꝺo offerre. s. lunã nouã. solꝫ rotũditatẽ. z rote q̃rtã partẽ. hec tria si ꝓmiſerꝭ z deo sacrificaueris saluꝰ eris. q̃ dictꝰ diſparuit. Ille ãt heremita cũ hmõi res se nõ posse hr̃e estimaret. tristis factꝰ desperare incepit. Q̃ ꝺ mĩsericors ꝺs pspiciens ab alto misit ei angelũ lucis di. Angelꝰ q̃ te docuit vex dixit. sz aduersariꝰ hois fuit diabolus volẽs te ad desperationẽ trahere. Hã p nouã lunã intellexit hãc lr̃am C ex eo q̃ corꝛnuta ẽ ad modũ lune noue. p rotũditatẽ solis lr̃am O. p q̃rtã ptẽ rote lr̃am R q̃ est pma lr̃a hꝰ dictiõis rota. Cõiũge g̃ has lr̃as simul z ꝛstituũt hãc dictionẽ cor. q̃ ꝺ si deo in oi puritate z amoꝛe obtuleris. saluaberis. alꝭ dãnaberꝭ. ÷ J ÷ Scõ ꝺs stetit i medio vt oñderet se liberatorẽ cõpatientẽ Deut. vij. Nõ timebis eos. s. hostes. q; dñs deꝰ tuus i medio tui ẽ. Hã sic diligẽs pr̃familias in area stãs in medio pullorꝫ suorꝫ. custodit pullos ne miluꝰ rapiat z deuoret. imo si miluũ a longe ꝓspexerit appropinq̃re z velle rapere nõ silet. sed strepitu manuũ clamãdo oꝛ. oꝛ. z aduolantẽ ipedit z pullos custodit. Sic ihs z saluatoꝛ nr̃ i medio ecclesie intꝫ ꝯgregatos in noie eiꝰ stat eos ab aduersario ptegẽdo ne hos rapiat. q; pulli sũt z nouit ꝑ pniam renati. Clamat etiã in spiratiõe z interioꝛi exhoꝛtatõe dicẽs illud. j. Corꝫ. vl. Vigilate z state i fide. virilit agite z ꝛfortamini in dño. q. d. O vos xp̃iani in fide z pnia renati vigilate mecũ ꝯ aduersarios. fugite eos q̃ vos insidiose q̃rũt state firmiter i ꝯsideratiõe z pmissiõe z ero ꝑte/ctoꝛ vr̃. ÷ K ÷ Facit ei xp̃s saluatoꝛ nr̃ sic q̃dã ꝓnceps dicꝰ Cleoninus. de q̃ narrat sextꝰ Julius li. iij. c. vj. q̃ cũ pl̃m quendam iusto bello sibi subditũ feciſſet. z ob h̃ ciuitas illiꝰ pl̃i ab aduersarijs obsideret̃ circũquaq;. nec q̃sq; suoꝛ ad eos vẽire posset ꝛbo vl̃ auxilio ꝓfortare. misit vnũ militẽ fi

delissimũ q cũ aduersarijs ad obsidionem
qi vn⁹ eoꝝ magnũ fec̃ insultũ. ꝛ telũ imisit
cũ scẽptura tali. Cõfortamini ꝛ estote fide-
les. Ego Leonin⁹ obsidionẽ venio a vob
celerit̃ remouere. q audito pl̃s ꝓfortat⁹ ste
tit. ꝛ ꝺ aduersarios virilit̃ pugnit. ꝛ p ꝓnci-
pẽ coadiut⁹ liberat⁹. aduersarios pstrauit
Princeps ille spũal̃r ẽ xp̃s q ecclie sctẽ ab ad
uersarijs. s. malignis spiritib⁹ obsesse ꝛ cir
cũuallate. militẽ suũ fidelissimũ. s. p̃dicato-
rẽ ꝟbi dei hodie mittit q clamãdo ꝛ insultã
do qi inimic⁹ cũ sit amic⁹ fidelĩ. tela igni-
ta igne caritat̃. i. exhortatões ꝛ correctões
ꝛ eloq̃a exhortatõis hꝫ fortit̃ imittere Isa.
lviij. Clama ne cesses. qi tuba exalta voce
tua ꝛ anũcia pl̃o scelera eoꝝ. ꝛ vt maneãt fir
mi ꝺ aduersarios ne pacꝫ cũ eis faciãt hꝫ
denũciare. qz ꝓnceps nr̃ si pmãseritis nec
ad ꝓsueta mala declinauerit̃ liberabit vos
Hñ dixit dñs filijs isrl̃ qs introducere vo
luit in trã pmissiõis. in q habitabãt septẽ gen
tes pessime q̃s expellere debebãt. pcuties
cos vsq ad internitionẽ. non inibis cũ eis
fed⁹ nec misereberis eoꝝ. neq sociabis cũ
eis ꝓiugia. filiã tuã ñ dabis filio ei⁹. nec fili
am ei⁹ accipies filio tuo. qz seducet filiũ tu
uꝫ ne seq̃t̃ me. qz te elegit dñs. vt sis ei pl̃s
peculiaris ꝺ cũctis pl̃is q̃ sũt sup trã. edu-
xitq vos ī mãu fort̃. ꝛ redemit vos de do-
mo fuitut̃. de mãu pharaonis regꝫ egypti
Et scias qz dñs ds tu⁹ ẽ fortꝫ ꝛ fidel̃ custo
diens pactũ ꝛ miam diligẽtib⁹ se. ꝛ his q̃ cu
stodiũt p̃cepta ei⁹ Deu. vij. Moral̃r. isti se-
ptẽ pl̃i signãt septẽ vicia q aduersant̃ deuo
tis xp̃ianis ꝛ obsidẽt aias eoꝝ. q̃ necessario
q̃libꝫ volẽs ītrare ī terrã btitudis expelle-
re hꝫ de mẽte. nec cũ eis pacẽ facere nec af-
fectũ suũ ip̃is delectatõib⁹ mal̃ ꝺiũgere. q̃n
imo aras eoꝝ. i. malas cogitatões. ꝛ idola
eoꝝ ꝺz totalit̃ extirpare Gen. xxxv. Abijci-
te deos alienos q̃ sũt ī medio vr̃i ꝛ mũda-
mini ꝛ mutate vestimẽta vr̃a. i. ꝺuersatiõez
vr̃am ꝓrẽ malã ī bonã ꝛ honestã. qz em̃ ve
ri xp̃iani facti estis. iõ dñs elegit vos ꝛ dili-
git. ꝛ defendit vos ab oĩb⁹ inimicis. ℣ ℟
Tertio xp̃s stetit ī medio vt oñderꝫ se eẽ
doctorẽ p̃rudẽtẽ oĩm ꝟtutũ. docꝫ nãq̃ me
diũ p̃rudẽtie Mat. x. Estote p̃rudẽtes. s. ꝺ
hostis ĩsidias ne decipiamini. ꝺ mũdi ĩmũ
dicias ne inficiamini. Prudẽtia ei carnis
mors ẽ Ro. viij. Docet ꝛ mediũ tpantie ꝛ ca
uere extrema. q̃ sunt lasciuia carnalitatis ꝛ
seuitia nimia austeritat̃. s. Thes. v. Ab oĩ
specie mala abstinete vos. Hñ Grego. trũ.
mora. Corda cũ bare si nimis pax extẽdit̃
rauce sonat. si aũt nimis extẽdit̃. subito rũ-
pit̃. Sic ẽm Ber̃. optet carnẽ restringere.
nõ extinguere. p̃mere ñ oppr̃imere. fuiat ñ
seniat. ancillet̃ nõ dñet̃. alioq̃n si q̃s ẽm car
nẽ vixerit morietꝫ. Tertio docꝫ mediũ iusti
cie Mat. v. Nisi abũdauerit iusticia ve. pl⁹
q̃ ꝛc. nõ intrabitꝫ in reg. ce. Justicia em̃ re-
net mediũ int̃ cõpassionẽ crudelitat̃ ꝛ re-
missionẽ eq̃tat̃. Hñ Gre. xxviij. mora. Pie
tas p inordinatã miam errare solet. si forta
q̃q pepcit vbi nõ ꝺz. ꝛ plexq̃ ī vlcisc̃dis
vicijs crudelitas agit̃ ꝛ iusticia reputatur.
Cũq̃ a distort̃ moribꝫ peccãtes dirigi de-
beant ne labant̃ violẽta inflectõe frangun
tur. bacul⁹ em̃ q̃ violent̃ flectit̃ rũpit̃. sed q̃
paulatim flectit̃. freq̃nti flectõe ad ꝓsuetu-
dinẽ ducit̃. Quarto docet mediũ fortitudi
nis Actu. xxiij. Constans esto. Et. j. Pe. v.
Diabol⁹ circuit q̃rens quẽ deuoret. cui re-
sistite fortes ī fide. q̃rit in pusilla animitate ꝛ
temeritate vt decipiat. Tu aũt tene mediũ
si nõ vis pdere modũ. mediũ em̃ sedes est
modi. mod⁹ ãt ꝟtus ī q̃ iuenies xp̃m. Ber̃.
li. ij. de ꝓsideratione ꝛc.

Secũda pars in qua

tractat̃ ꝺ increpatõe ꝓfortatiua docẽtꝫ. ibi.
Quid turbari estꝫ Hã matia resurrectiõis
q̃ supnaturalit̃ ẽ facta. erat difficil̃ ad cre-
dẽdũ. iõ varias hẽbãt cogitatões ꝛ admi-
ratões. nec rõnẽ resurrectõis ĩuenientes cõ
turbati ad dubitatõez cecider̃t. Quaz xp̃s
volẽs tollere de coꝛdib⁹ eoꝝ ꝛ fidẽ ĩducere
increpauit eos di. Quid estis turbati ꝛ co
gitatões ꝛc. ℣ ℟ Moral̃r ẽ notãdũ q̃ tã
aliq̃ pctã p pnĩaꝫ ꝓfessa nõ extincta. sꝫ ad
huc ī coꝛde latẽtia malas cogitatões fumi-
gare icipiũt quõ ꝓna reiterẽt. ꝛ xp̃m ꝛ gr̃az
collatã occidãt ꝛ extinguãt. est em̃ de pctis
illis sic̃ de cãdela extincta nõ pleue p flatũ
oris q̃ fumũ feridũ causat. Dic ei fum⁹ feri
dus duos effect⁹ hꝫ dispares. vnũ bonũ ai
terũ malũ. bon⁹ qz caput reumaticũ ꝛ flui-
dum exiccat ꝛ reuma curat. Testãte Job e
mesue ī ꝓma practica di. Reumatico ꝛ lan-
guẽti capiti. ñ odoꝝ dulcꝫ sꝫ fetoꝝ amar⁹ ap-
plicet̃. Hã vt dic̃ Hilaret⁹ ī tractatu ꝺ na
tura liq̃doꝝ seu morboꝝ. vernãs rosa olfa
ctui apposita caput vehemẽt̃ ific̃ ꝛ coꝛrũpit

Fetor ḡ vt odor sulphur ſ vl' extincte cā dele
reuma curat. Hal⁹ effect⁹ qr ptū p̄gnātis
mulier ſ hz occidere. ſm pbm. Sic ſuo mō
pctm latēs ī corde. ñ pfecte p̄ pniam extin/
ctū. licz ſolo flatu oris ꝓfeſſuz. ꝓcupiſcētia
ardēs fumū cogitatōis ꝓducit. q̄ cogitatō
pctī ſi lāguēti vl' dolēti aduenerit. curat ei⁹
fluentē delectationē. z intātū caritatē exci/
tat q̄ ō cetero fluere ī pctā cauet. Unū Gre.
z alle. de pe. di. iij. c. Judas. Nullū inuenit
delictor tale remediū. ſic eor ꝓtinua mēo/
ria. Si aūt venerit p̄gnāti inſtabili. i. ſuſci
piēti bonū ꝓpoſitū vitā emēdādi. qr tū iſta/
bilis ē. z adhuc ō pctis delectat ptū bōi ꝓ/
poſiti deſtruit z aborire facit. De q̄ hētur
Hiere. ij. Uſq; q̄ morabunt ī te cogitatōes
nortie ⁘ D ⁘ Circa hec diabol⁹ iā multuz
occupat querēs quomodo
Suggeſtiones prauas ingerat.
Cogitationes ſanas eiiciat.
Occupationes bonas occidat.
Prio fac diabol⁹ ō hoie ſic corū⁹ ī arbore
Nā corū⁹ volēs nidificare ī vere. Prio af/
fert paleas. ſcō colligat luto. deīde ouat z
cubādo pullos ꝓcreat. Sic mō diabol⁹ oc
cupat circa hoiem. Prio imittit p̄uas cogi
tatiōes p̄ ſuggeſtionē p̄teritor pctōr. z fac
hoiez cogitare q̄ntā delectatōez. q̄ntū gau
diū. q̄le cōmodū. q̄lē ſocietatē būerit q̄ oīa
amittit ſi ea nō iterauerit. Sic mot ſ ill' co/
gitatōibꝫ q̄ paleis appoſit ſ lutū delectatio
nis appōit z pctā colligat z cōmiſcet ne vnū
ſine altero maneat ſz oīa delectēt. Deinde
ouat dū aīm hois itez ad cōſenſum ducit.
itez pctā ꝓpria ꝓfeſſa z ꝓtrita reſumere. tūc
ꝓponit cras vl' tali tpe dū fortuna occurre/
rit vis mecz am accedere talē ſociū īuitare
tabernā freq̄ntare. z hmōi. Deinde diabo/
lus ꝓſenſuz iſtū z malū ꝓpoſitū tādiu cubat
vſq; q̄ pullū opis noui pctī ꝓcreat. Tūc ma
la iſta⁹ homīs erūt peiora ꝓpriꝫ Lu. xi. qr
diuturnitas tpis nō diminuit ſz auget pec
catū. cū tāto ḡuiora ſūt q̄to infelicē aīam
diutiꝰ detinēt alligatā. extra de ꝓſue. c. Cū
tāto. Qui ei diabolū cupit fugare ne poſſit
pullos mali opis ꝓcreare. oz ꝓmo deſtruc/
re nidū z expellere malas cogitatōes nec eiſ
ꝓſentire. ps. cxxxvi. Btūs q̄ allidet pueros
ſuos ad petrā. i. felix ē q̄ ꝓcept⁹ malos añq;
ad ꝓſenſum z actū pueniāt excutit z dimit/
tit ꝓpter xp̄m. Et Hiero. in q̄dā epla. Duz
pu⁹ eſt boſtz occide illū. vt malicia elidat in
ſemīe. Sz ve q̄dā vt vultures circa cadaue
ra. ita iſti circa pctā p̄ cogitatōez volitāt. ala
nāq; delectatōis cupiūt deſcēdere. ſz ala ti
moris pene retrabūt. ſz modicū z tādē ad
ꝓra cadavera pctōr deſcēdūt. relicto oī ti
more. Hi cōpanc cuidā q̄ votū fec viſitare
ſctm̄ iacobū. z cū itinerſ iā mediū preciſſet
ei⁹ cogitās ḡuitatē z lōgitudinē. z ex oppoſi
to mlierſ delectatōez z pulchritudinē Qui
extēdens man⁹ volēs vtriuſq; expiri forti/
tudinē. vnā ꝑſus ſctm̄ iacobū. alterā ꝑſus
mlierē clamās. Zuch iacob zuch. Sed qr
mot⁹ maiores expellūt minores. maior mot⁹
delectatōis ad mlierē eū retraxit z iter ice/
ptū dimiſit Sic beu mlti bodie dicere pñt
Sic ferr magnes attrahit. ſic attrahit me
agnes. Delectātio nāq; pcti mlros trahit ad
inferni nouiſſima ⁊c. ⁘ P ⁘ Scō diabo
lus q̄rit cogitatōes ſanas bōi ꝓpoſiti anni/
hilare z eiicere. qr ſic arbores z plāte ſi ledāt
in floribꝫ fructū ꝓdūt. cū ex floribꝫ ſolū fru/
ct⁹ ꝓducat. Sic ī hūanis actibꝫ h̄ iudiciuz
experimur q̄ fruct⁹ bone opatiōis hūane
naſcunt ex bonis ꝓceptibꝫ. Semiat ei ī no
bis ōs p̄ ſacrā doctrinā bōas inſpiratiōes
q̄ ſunt vt ſemīa ī nob. Flores ꝓducūt odo
riferos q̄n ꝓcipi⁹ īvolūtate bñfacere. q̄ ſe
mina ſi ledunt āpli⁹ fructū non faciūt. ſic ſi
puer occidit pfect⁹ vir nō erit. Jō diabol⁹
ſciēs leui⁹ z facili⁹ aīam ī floribꝫ poſſe occi/
dere z ꝓmordijs bonis. q̄n ꝓcept⁹ nōdū ſt
roborati ope l' ꝓſuetudie totū ſuū conatuz
ponit ad h̄ vt eū occidat. Figurat Exod. j.
vbi ōr q̄ Pharao rex egypti vidēs ml'tipli
cari iſrl'ne creſcerēt z pl's ei⁹ ml'tiplicarent.
ordinauit eor puulos oēs ſubmergi. Sic
diabol⁹ ꝓcept⁹ bonos ꝓme opatōis aīe ne
creſcāt ī facto conat extinguere z ſuffocare
in flumīe labentiū delectationū. Unū petr⁹
rauanēt. ſup Mat. Diabol⁹ inq̄t ſp̄ ꝓmor
dia bona pulſat. z ī ipo ortu feſtinat extin/
guere. ſciēs ea fundata ſubuertere ñ poſſe
Hoc idē ondit Jo. apoc. xij. vbi ōr q̄ ſignū
magnū apparuit ī celo. ml'ier amicta ſole z
luna ſub pedibꝫ ei⁹. z ī capite ei⁹ corona ſtel
larū. xij. Et erat illa mulier p̄gnās maſculo
z clamauit z cruciabat parturiēs. z viſus ē in
celo q̄dā draco rufus q̄ inſidiabat ml'ieri vt
deuoret filiū ei⁹. Sz filiꝰ ei⁹ rapt⁹ ē ad deū
z ml'ier fugit ī ſolitudinē z draco ꝓiect⁹ eſt
ī terrā ⁘ Q ⁘ Hec ml'r ſignat pfectā z ſan
ctā ꝑſonaz. q̄ quaſi mulier mollis aer. Aer

dico ꝓpter ꝓscīe puritatē. z mollis p pietatē z benignitatē. Illa sole. i. clara z sagaci discretiōe vl' ꝙuersationis honeste amicit. z luna. i. mutabil' ꝓsperitas sub pedib⁹ ei⁹ vilipendit z calcat. z ī capite ei⁹ ē corona stellax xij. i. duodecim gaudia spūaliū. q̄b⁹ ipa dotat z coronat. q̄ gaudia sunt illa que ponit Bern̄. in q̄dā ꝑmone. exponēs coronā illi⁹ mulier⁊ dicēs. ꝙ corona. xij. stellax ī patria erit memoria sine obliuione. rō sine deuiatiōe. volūtas sine ꝓturbatiōe. īpassibilitas sine corruptōe. corpis claritas sine obfuscatione. vl' cordis charitas sine ablatiōe. carnis agilitas sine retardatōne. subtilitas sine obuiatōe. Itē octaua erit diligere ꝓxīm sic seip̄m. nona videre ꝓximū in oi ꝑtute se diligentē. decima xp̄m pfecte diligere. plus q̄z seip̄m. vndecima diligere seip̄m ꝓp deū tm̄. duodecima videre se deuz diligere sup quē ipe bō se ñ diligat. Ista vltim⁹ ē pgnās q̄ filiū masculū. i. xp̄m hz ī se p dilectōz z deuotionē. hz etiā ī se i vtero. s. ꝓscīe bonum z firmū ꝓposituz qđ sūme cupit parere p bonox executiōez z cōplemētū. Hz q̄n draco rufus z infamis diabol⁹ videt talē psonā. p posito bono sic p̄gnatā. p suggestiōes nitit deuorare boni ꝓpositi sui ptū ne exeat ī aliq̄d bonū op⁹. Mulier. i. psona illa dz ꝓmittere ptū ei⁹ deo. ad cui⁹ bonorē oīa facere dz z fugere ī dektū. i. ab oi mala societate. z ad loca honesta z scē ꝙuersatōis. z diabol⁹ superat⁹ ñ poterit nocere. ps. Ecce elōgaui fugiens z mansi ī solitudine rē. R. Tertio diabol⁹ conat occupatōes bonox opex extinguere. nā tyrān⁹ obtinēs ciuitatē. vt eo liberius dñari possit. conat oēs nobiles z potētes occidere. p q̄s timet iminere rebellionē sic habeat. iiij. Re. xxv. z Diere. xxxix. ꝙ Nabuchodonosor rex capta hierl'm z successa. captoq̄z sedechia rege statī fecit interfici ꝓncipes iuda z filios reg⁊ añ oculos p̄ris interfecit. Quo facto fec oculos etiā p̄ris erui. z sic ligat⁹ ducit⁹ est ī babylonē z posit⁹ i carcere vsq̄z ad die mort⁊ sue. Sic diabol⁹ q̄ est tyrān⁹ martim⁹ xp̄ianox si p deceptiōez pōt capē sedechiā q̄ interp̄tat iust⁹ dñi. i. iustuz mediatē aliq̄ pctō statim succedit hierl'm. s. visionez pac⁊. q̄n de q̄ere z trāq̄llitate ꝓscie iustū ꝑcipitat ī malā ꝓsciam. z occidit ꝓncipes. s. ꝓtritionē. ꝓfessionē. z satisfactiōz. Vi em̄ ꝓncipes si ad regē venirēt hierl'm. i. deū cito p eū liberarent. Jō diabol⁹ q̄sto citius ꝑt eos occidere occidit. Perdit etiaz filios reg⁊. qz oēs fructx aīe z oīa bona opa q̄ ī statu pnie viuebāt extinguit. Excecat rex. qz diabol⁹ sibi obtenebrat rōez ducēs ipm in babylonē. i. ꝓfusiōez z miseriā. z pōit in domo carcer⁊ vinculi pctōx ligat⁹ vsq̄z in diem mort⁊. qz q̄stū in se ē nūq̄z de māib⁹ diaboli ꝑria ꝑtute ꝑt āpli⁹ fugere Treñ. i. Disit host⁊ man⁹ ad oīa desiderabilia ei⁹. Facit em̄ diabol⁹ capto catbenaz pluribus annis. i. male volūtat⁊. mali opis. male ꝙsuetudinis. z sic miser pctōx captiuat⁹ gemit. Aug⁹. i li. ꝙfes. Suspirabā inq̄t ligat⁹. ñ alieno ferro sz mea ferrea volūtate. velle ei meū tenebat inimic⁹. z de illo mihi catbenā fecerat z cōstrixerat me. ex volūtate facta ē libido. z ex libidine facta ē ꝙsuetudo. z ex ꝙsuetudie facta est necessitas. sz sola gr̄a liberat hoiem.

Hz q̄rit circa p̄dicta. an cogitatio mala nr̄e captiuitat⁊ ꝓncipiū sp sit mortale pctm̄. Et videt ꝙ sic. Isa. Cogitatōes eox cogitatōes iutiles. Et stati seq̄t. vastitas z ꝓtritio ī vijs eox. sz qđ vastitatē z ꝓtritiōez inducit ē mortale g̃ rē. Cōtra Aug. Nō est ī ptāte nr̄a q̄b⁹ visis tāgamur. Dico ꝙ cogitatio vl' mala īmissio. vulgarit' ynfal. pōt fe cordi būano īmittere. i. ynsencken triplicit. Primo mō immittit festinanter z cursorie z raptim z trāsit tāq̄z p̄m⁹ mot⁹. q̄ p̄mi mot⁹ nō subsunt libero arbitrio. sic ꝓtingit q̄nq̄z q̄n bō se dat deuotōi. oꝛoi. l' ꝓtēplatōi. tūc diabol⁹ ei īmittit turpes cogitatōes ō sacro. ꝙgine gl'iosa. vl' articul' fidei. l' de incastt⁊ actib⁹. z hmōi. de q̄b bō q̄nto magis aciē mētis nitit auertere. tāto fortiꝰ circa tl'ia occupat. Has cogitatōes si bō inq̄stū ꝑt reluctet. licet sint pessime. tm̄ nō sūt ad mortez aīe. nec nocēt venialit' nec mortalit'. imo sūt meritorie. ꝑt laborē pugne. z q̄nto bois est maioz pugna. tāto est p̄mū glorioſior corona. quā diabol⁹ inuit⁹ z īgr̄as boi fabricat. Secūdo cogitatio īmittit cordi. z tūc bō cū aliqualimora. cū aīo ei⁹ ibi aliq̄ntulū q̄escit. q̄ redo in ea alicui⁹ voluptat⁊ delectatōz. sz ꝙsensus resistit z stat cū deliberatōe z delectatiōe. z ꝙ est valde ꝑiculosuz. qz tal' delectatio facilit' ducit ad ꝙsensuz. z tūc ē venialē. Tertio mō accidit boī cogitatio. quā p libertatē z deliberatā assumit. sciēs esse malaz. in q̄ delectabilit' q̄escit nec reꝑcit. q̄ delectatione ligat⁹ ꝙ gaudet. hec ē mortal. Nz fm. mgr̄m. ij. sniarū. dist. xxv. Nñ rō consentit

addēs plenā volūtatē pficiēdi. mortale est si diu in delectatione cogitatiōis teneatur Si vero nō diu sz statim reiicit veniale est Hec ille. Per ꝫ ptz quid sit dicendū ad argumentū in oppositū.

Tertia pars in qua

tractat̄ cē. Oportebat xpm sic pati. Hora liē circa illā ptē loqndo ē notādū ꝺm pḧm iij. etḧ. Honor ē pmiū ꝟtutz. q̄ eī se nō excitat ꝟtutiby nō est honore dignꝰ. Sic p oppositū mereī honorari q̄s rōe ꝟtutū Nā vt videmꝰ licz q̄s clarꝰ z nobilꝭ sit genere diues z potēs. signa tñ militie q̄ sūt honoris deferre nō p̄t. nisi aliquē insignē actū fortitudis exerceat. p republica vitā exponēdo vl̄ piculis sacz sepulcz visitādo. cuiꝰ ex rōe tūc militie ascribit. alꝭ nō. q̄ vt hr̄. C. ō re mili. l. iij. ℈ publicā. Honoris augmētuz ñ ambitiōe sz labore ad vnūquēqz ꝓuenit e/ uenire. Sic xp̄s rex regū licz ab eterno di gnus fuerit omī honore z gl̄a. iuxta illō. s. Thi. j. Regi seculoz imortali soli ḋo honor z gl̄a. Dūc tñ honorē z gl̄az in assūpta carne noluit hr̄e. nisi pliādo p republica. vincēdo serpentē antiquuz legitīe militaret. z sic nō ambitiōe sz būlitate z passiōis labore. p miū honorꝭ z claritatꝭ accipet Uñ mgr̄ alle gādo btm̄ Aug. iij. sniaz. di. xvij. c. j. di. Ut xp̄s resurrectiōe clarificaret. ꝓus būliatꝰ est passiōe. būlitas claritatꝭ ē meritiū. claritas būlitatis est p̄miū. Merito g̃ dicebat oportebat xp̄m sic pati z ita itrare ī gl̄az suam. Et ꝫ specialit̄ ꝓpter tria. s.

Necessitatis indictum
Autoritatis exemplum
Utilitatis cōmodum

Prīo nanqz tria dñt hoiem ad volūtariā z patientē sufferētiā tribulationū z passionū inducere. Prīo ꝓpt̄ indictā necessitatē. Passio em̄ tribulationū est indicta nob a deo z natura. q̄ sic dicit Isido. li. solilo. Impossibe est q̄ bō sit z tribulatōes nō patiat̄. Et iō bñ dic̄. Oportebat. q̄ videlicet illud oz fieri qđ a deo z natura ē indictū necessario Nā sicut sunt aliq̄ passiōes q̄ a supioribꝰ influēt̄ ꝫs ifligunt̄. sic̄ passio lunatica z ꝺsimiles q̄s q̄s necessario oz pati. cū medicina ī talibꝰ modicū suffraget̄. Sic ꝓ certo q̄ tribulatōes z passiōes a cā supiori. s. ḋo insūt ꝓpt̄ pctm̄. iō optet vt eas patiamur. Dat. xvi. Optet filiū bois mlt̄a pati Ut Uñ Seneca li. de puidētia. Ex dispositōe dei agit̄ vt nulla dies sine dolore trāseat. Exēplū hr̄ de q̄dā rege cui cū q̄dā pbs hec dicere. Ōriū expiri volēs fecit oia genera solaciorū apponi vna die. p̄cipiēs sub pena capitis q̄ illa die nihil triste diceret aut coraī eo fieret. Subito dū sic eēt in palatio ī sūma gl̄a z leticia. desup hyrūdo ī oculū regis terc9 calidū ꝓiecit z eū visu ꝓuauit. deꝰ aūt noluit vt lex sua frāgeret̄ Pñ igit̄ ōr. optebat pati. Hic occurrit notabile documētū exq̄ alit̄ esse nō p̄t q̄n patiamur. q̄ potiꝰ cū lucro z merito sufferamꝰ occurrētia mala patiēter q̄z cū dāno reluctemꝰ qđ vitare nō possumꝰ. Sz q̄rit̄ an patiens sufferēdo mala q̄libet mereat̄. Et videt̄ q̄ sic. q̄ patīa ē ꝟtus z donū dei. sz ꝟtute z dono dei q̄s mereī. igit̄. Cōtra. Nullꝰ malꝰ mereī. sz patīa est in malꝭ. sic̄ ptz ī auarꝭ q̄ mlt̄a mala patiēter tolerāt vt pecūias ꝝgregēt. ꝺm illud Eccēs. v. cūctis diebꝰ vite sue comedit ī tenebris z ī curis multꝭ z in erūna atqz tristicia Etiā supbi q̄nqz tolerāt patiēt̄ ī capite pedibꝰ luxuriosi frigꝰ z estꝰ z nuditatē sz patientia eoꝝ nihil mereī. imo demereī. Dico ꝺm scm̄ Tho. ij. ij. q. cxxxvi. q̄ patīa ē ꝟtus moral̄ q̄ ordinat̄ ad bonū. z ꝟtuat bonuz rōis ℈ impetꝰ passionū. Inalias nāqz passiones tristicia efficax ē ad īpediēdū bonū rōis. ꝺm illud. ij. Coꝝ. vij. Seculi tristicia morte opat̄ ne igit̄ rō tristicie succūbat patiētia rōez ꝺꝰtuat z tristiciā mitigat. Ad argumētū g̃ dicēdū q̄ patīa est ꝟtus z donū dei inq̄ntū ñ repugnat bono rōis sz ꝺꝰtuat sic etiā ea q̄s p̄t mereri In malꝭ aūt est ꝺtra bonū rōis. igit̄ nec ꝟtus ōr eoꝝ patīa neqz mereī ea. Uñ Aug. dic̄i li. de patīa. Patientes ꝓprie dicunt̄ q̄ mala malūt ñ cōmittēdo ferre q̄z nō ferēdo cōmittere. In illꝭ aūt q̄ mala sustinēt vt faciāt mala. nec mirāda nec laudāda ē patīa q̄ nllꝭ ē. sz mirāda dūricia. negāda patīa Ad Scdo dico q̄ oz pati ꝓpter exēplū autoꝝ siue p̄decessoꝝ. scz ipsiꝰ xp̄i. iō subdit̄ xp̄m. Si enim luna sol z corpa celestia defectū lumis z obscuritatē q̄nqz patiunt̄ nō ē miz si illa inferiora defectū patiant̄. Et iō si xp̄s q̄ est sup oīa et alīs scti p tribulatōes īgressi sūt paradisū. multo fortꝰ nos q̄ q̄tidie peccamꝰ. nec peccare desistere firmit̄ ꝓponimꝰ. si demeritꝭ exigētibꝰ sustineamꝰ tribulatiōes. Nō em̄ ꝺq̄ri debemus de aduersitatibꝰ z malis cū regē nostꝝ

z caput tãta cognoscam⁹ p nob sustinuisse delicat⁹ nãq̃ cẽt miles q̃ de ictib⁹ z labori b⁹ doleret. si regẽ suũ secũ pugre z laborare videret. Jõ dic̃ Berñ. q̃ nõ decet mẽbrum delicatũ esse sub capite spinato. Et g̃ petr⁹ docet. j. pe. iiij. Xpo igit̃ i carne passo z vos eadẽ cogitatiõe armami. Et. j. pe. ij. Xps nãq̃ p nob passus ẽ vob relinq̃ns exẽplu z vt seq̃mini vestigia ei⁹. Narrat in gestis romanoz. q̃ q̃dã rex medoz erat vnicũ filiu z beredẽ hñs. fili⁹ deliq̃t in pẽm. ꝓpter h eũ pẽ fugauit. Doc facto fili⁹ fugit ad regẽ psarũ inimicũ z emulu z pẽis sui. z iurauit ei q̃ cũ eo teneret fed⁹ vsq̃ ad mortẽ omẽ tpe parat⁹ etiã si necesse esset ꝺ pẽm suũ ꝓpriũ. Tandẽ ortũ ẽ bellũ int̃ dictos reges. plius aggrediunt̃ ex assensu mutuo duo reges soli simul pugnerũt. Accidit vt rex medoz ꝑ uiter vulneret̃ vsq̃ ad sanguis effusiõez qõ vidẽs fili⁹ ei⁹ ꝑsideras q̃ sanguis ꝓpri⁹ effunderet̃. statī cucurrit ad pẽm. pugnit p eo ꝺ dñm suũ. z acceptis magnis plagis vicit eũ. q̃ facto pẽ eũ ad gram suscipiẽs restituit sibi totã hereditatẽ. Carissimi illi duo reges signãt deũ z diabolũ. De deo scptuz est Piere. v. Dñs ipe de⁹ vines z rex sempitern⁹. De diabolo Job. xli. Ipe est rex sup oẽs filios supbie. Sed ꝓmus rex. s. de⁹ hz vnũ filiũ. s. xpianũ q̃ toties recedit ab eo z obligat se diabolo q̃ties ꝓmittit aliqd̃ peccatũ mortale. h fili⁹ q̃ dz portare arma patris. s. patiaz i aduersis. fugit ad diabolu z sumit arma impatiẽtie et ipietatis. Sed certe si ille fili⁹ mis⁹ sui voluerit recordari illi⁹ belli. qd̃ de⁹ i carne passibili fec̃ p eo ꝺ diabolũ vsq̃ ad sanguis effusionẽ ꝓ certo corp⁹ suuz nõ subtrahit nec patient̃ cũ pẽ pati fugit. imo naturali cõpassiõe monente ad campũ certamis psilit. patient̃ vulnera z aduersa suscipit z cũ pẽ diabolu vincit. Sic poterit xp̃m placare z hereditatẽ ipetrare celestẽ. Tertio dico q̃ dz pati ꝓpter pm̃ utilitatẽ. z iõ dz. zita intrare i gl'az suã Nã ꝓpter spem pm̃ oparũ pond⁹ tolerãt leui⁹. sic introit⁹ regni celestis tantũ pmiss⁹ est his q̃ ꝓpt̃ deũ psecutionez patiũt̃. Dat. v. Beati q̃ psecutionẽ patiunt̃ ꝓpter iustitiam. qm̃ ipoz est regnũ celoz. Debem⁹ enī libent̃ modica pati. vt magna bona acq̃ram⁹. Quia Ro. viij. Nõ sunt ꝓdigne passiones h⁹ tpis ad futurã gloriã q̃ revelabit̃ in nob. Doc bñ cõsiderauit strẽnus miles Georgi⁹ q̃ tãtas sustinuit passiones ꝓpter xp̃m. Nã in eculeo levat⁹ corp⁹ ei⁹ mẽbratim laniatũ est. Insup ad latera facib⁹ patentib⁹ viscez riuis sale plage ei⁹ fricari iubent̃. venenũ bibit sine lesione. posit⁹ ẽ etiã in rotã gladijs bicipitib⁹ vl'bis acutis undiq̃ circũseptã. sz statim rota frãgit̃. Item posit⁹ est in sartaginẽ plumbo liq̃facto plenã in q̃ virtute dei q̃ i balneo cepit refoueri. Ultimo sententiat⁹ p totã ciuitatez trahit̃ z decollat̃. Ecce q̃ntas passiones sustinuit h p xp̃i noie vt mereret̃ ꝑticeps fieri hereditatis eterne. De q̃ exclamat Ambro. i psfatione dicẽs. Georgi⁹ fidelissimus miles xp̃i dñi xpianitatis pfessio silentio tegeret̃ sed lus int̃ xpicolas dei filiũ est ꝓfessus. Cui z rante fidei ꝓstãtiã diuina bonitas ꝓcessit vt z tyranice potestatis p̃cepta ꝓtẽneret z inumerabiliũ nõ formidaret tormẽta penarũ.

Feria quarta pasce.

Manifestauit se ite rũ ihs discipul' suis Joh. xxi. y Scom phm. v. topicoruz. Ome incõsuetũ ẽ obscuz. Haz q̃ raro fit difficulr credit̃ nisi manifesta z clara pbatione oñdat̃. Seneca in puer. Nõ stati affirmes. qz nõ omne verisimile vez est. Et. iiij. metha. Nõ ome qd̃ apparet est verũ. Quis em crederet solẽ septies maiorez terre nisi clara pbatione z certa pbaret̃. In oib⁹ ei factis pbatio clara dz esse certa z non dubia. extra de pbationib⁹. c. in pñtia. Christi igit̃ resurrectio qz supnaturalis est z incõsueta obscura z difficilis fuit ad credẽdũ discipulis. iõ xp̃s eam multis argumẽtis z certis pbationib⁹ verã oñdit. nõ solũ ad oculũ. sed etiã ad intellectũ relteratis apparitiõibus. Quare dz. manifestauit se zc. Querit cũ xp̃s post resurrectionẽ ꝓtinue nõ apparuit discipulis suis. vbi añ vel post sui manifestationẽ fuerit. Rñdetur q̃ fuerit discipulis pñs sed nõ quo ad corpalẽ manifestationem. Cui⁹ rõ fuit triplex. Prima vt discipulos nõ impediret de interiori inq̃sitiõe veritat̃ tã resurrectiõis q̃z forte etiã aliorũ occultoz q̃ xp̃s operabat. Nã in pñtia veri amici p gaudio z delectatione solet mens amant̃ multũ elevari q̃ nec loq̃ nec quicq̃ cogitare possit. que post recessuz sentit. inquirit. cogitat z loquit̃. vt g̃ discipuli certi⁹

quererent ꝛ cogitarent ꝛ auidius loq̃rent. nõ manifestauit se ꝓtinue. Secõo vt ostenderet se vere corp⁹ glorificatũ bñe. qꝛ corp⁹ glorioſum ſubeſt ſue volũtati. ꝛ ḡ poteſt se facere viſibile vel non. palpabile vel non ſi vult. Tertio qꝛ adhuc aliq̃liter erãt mũdani ꝛ nõ in pace ꝓfirmati. iõ ſua pax cum eis eſſe ꝓtinue nõ debuit. vt in ℔ informaret q̃ q̃ verã mẽtis trãquillitatẽ nõ hñt. nec ſe totaliter a mũdanis ſeparauerint q̃ deũ ſecũ nõ habẽt ꝛc. Quantũ nũc ad expoſitiõez euãgelij eſt ſciendũ q̃ xp̃s ad ℔ vt clari⁹ ſuã reſurrectionẽ manifeſtaret nõ ſemel ſz pluries ſe diſcipulis manifeſtauit. Et illa apparitio de q̃ hodie fit mentio fuit ſm euangeliſtã tertia. qua xp̃s apparuit. Et ſm ℔ in pñti euãgelio ꝓncipaliꝫ ſunt tres partes In ꝑma notaꝫ diſcipulo⁹ ꝓditio actualis ibi. Vado piſcari.
In ſecunda ſaluatoꝛis aſſiſtẽtia ꝑſonalis. ibi. Dane aũt.
In tertia eoꝛum ſciẽtia rationalis. ibi. Et nemo.

Quantũ ad ꝑmaz

partẽ eſt notandũ q̃ illa ꝛba. ſ. vado piſcari dixit Simon petr⁹ ad Thomã q̃ ꝛ dicitur didimus ꝛ ad nathanael q̃ erat a chana galilee. ꝛ ad filios zebedei. ſ. Jacobũ ꝛ Johez. ꝛ ad quoſdã alios duos ex quib⁹ notaꝫ eos bene fuiſſe piſcatoꝛes poſt ꝓuerſionẽ. ℣ Sed queriꝫ cur petr⁹ qui piſcatoꝛ ante ꝓuerſionẽ fuit ꝛ ſequẽdo chriſtum piſcatorem dimiſit dicẽs xp̃o. Ecce nos reliquimus oĩa. ad piſcationẽ redijt. cum veritas dicat. Nemo mittens manũ ad aratrum ꝛ reſpiciens retro ꝛc. Cur igiꝫ repetijt q̃ reliquit dicẽs. Vado piſcari. Rñdet Gregorius in omeꝫ. Si ꝓtus diſcretiõis inſpicit citius videꝫ. qꝛ nimirũ negociũ q̃ añ conuerſionẽ ſine pctõ extitit ℔ etiã poſt ꝓuerſionẽ repetere culpa nõ fuit. Ꝑ petrũ piſcatorẽ. Matthẽũ vero thelonariũ ſcim⁹ ꝛ poſt ꝓuerſionẽ ſuã petr⁹ redijt ad piſcationẽ ſuã. Matthe⁹ ꝓo ad thelonij negocium nõ reſedit. qꝛ aliud eſt victũ q̃ piſcatione querere. aliud eſt q̃ thelonij lucrũ pecunias augere. Sunt em̃ pleraq̃ negocia q̃ ſine pctis exhiberi. aut vix aut nullatenus pñt. que ergo ad peccatũ implicant. ad hec neceſſe eſt vt poſt cõuerſionẽ anim⁹ nõ recurrat ꝛc. ℣ Moꝛaliter eſt notãdum ſm leges inſti. de reꝝ diuiſione. q̃ ferarũ beſtiarũ ꝛ oĩm aialiũ ſiue in mari. aere ſiue in terra exiſtãt q̃ nõ ſunt ĩ bono alteri⁹ dominiũ acquiriꝫ ꝑ occupationẽ. ſiue q̃s ea capiat in ſuo vl' alieno. dñs aũt fundi pt̃ ꝓhibere ingredientẽ venãdi vel aucupandi gratia. ꝛ q̃ phibit⁹ intrauerit teneꝫ iniuriaruz. dñ aũt ſunt ĩ bono alicui⁹ ꝛ cuſtodiaz eius effugerint ꝛ in libertatẽ ꝛ laxitatẽ naturalẽ venerint. nec ſunt in anio redeũdi. rurſus occupantis erũt. Uñ ſi quis habz piſces ĩ piſcina ꝛ cuſtodia ſua. ſub pena furti nemo rapere dz. Si aũt piſcinã cõtingit deſtrui. ꝛ rupta cuſtodia piſces in aliud flumen in libertatẽ naturalẽ venerint capientis erũt. Ad ꝓpoſitũ. hõ cuiuſcũq̃ ſtat⁹ ꝓditõis vel ſcelꝛatiſ exiſtat q̃diu ẽ mũdus a peccatiſ eſt ſub dominio dñi cuius eſt tra ꝛ plenitudo ei⁹. nullus em̃ rapere põt nec aliquã ei violẽtiam inferre. Si aũt peccãdo mortaliter cõmunionẽ ſcte ecclie eũ exire ꝓtigerit. q̃cũq̃ eũ rapuerit capiẽtis erit. Noiem igiꝫ ſic in libertate vagantez extra eccliaz tres piſcatoꝛes capere nituntꝫ. ſ.
Deus q̃ eſt ꝓtius ꝛ ſupmus
Homo ꝓdicatoꝛ ꝛ medius
Diabolus raptoꝛ ꝛ peſſimus
Prim⁹ piſcatoꝛ eſt ipe de⁹ q̃ eſt dñs ꝓtius Ilã a ꝓncipio de⁹ pr̃ ꝑ ſuã ſapiam ꝓnoſcẽs nullũ eſſe dñm niſi hñret ſeruum. Quia ſm ꝓhm in ꝓdicamentis c. de relatione. Dñs dicit reſpectu alicui⁹ ſerui dñs. Ut igitur deus ſuã oñderet dñationẽ ꝛ poteſtatẽ. ſeruum ꝛ ſingularẽ familiã creare diſpoſuit. ꝛ creaturã ſpũalem ꝛ coꝛpalem de nihilo ꝓducere dicens ad filium et ſpm̃ ſctm̃. vado piſcari. i. creare. Et cũ vna voluntas ſit trium ꝑſonaꝝ. ꝛ opa coꝝ idiuiſa ad extra. ſm Ambroſiũ dixerũt. venimus ꝛ nos tecum. Uadunt ergo potẽtialiter piſcari in creatione reꝝ. ꝛ ꝑ rhetę potentie trabũt multitudinem magnã. ſcz nouẽ choꝛos angeloruz ꝛ hominũ. Ab illa captura rupto rhete diuine volũtatis euaſerunt lucifer ꝛ ſocij ei⁹. ꝛ tandẽ etiã peccando homo. quibuſdã tamen angel' remanẽtib⁹ ℬ Dui⁹ ꝓditionis dãnũ ꝓſiderans deus pater ruptura reſartire cupiens voluit mittere filiũ ſuũ ĩ capturã alterã. vt hamo deitaꝫ piſcature que bũanitate. alſ mit eynem koꝛder. tegit deitatẽ. cũ q̃ trigintatrib⁹ ãnis h⁹ mõi iuit piſcari. ꝛ cepit lucifeꝛ grãdẽ cetũ qui patrẽ

euaserat peccãdo ꝺ diuinã volũtatẽ i ꝑma
piscatiõe. quẽ fortiꝫ ad iferna religauit ne
pisciculos alios ꝓpos. s. hoies deglutiret.
Magnũ nãq; dãnũ hoibꝫ fecẽ. z iõ timẽtes
eũ desiderabãt q; a dño capeꝛ. Quare iob
q̃rit dñm. Nũqd capies leuiathan hamo z
fune ligabis linguã ei⁹ Job. xl. Iste ham⁹
diuinitatꝭ bñ latebat sub esca hũanitatꝭ de
monibꝫ. qñ mediantibꝫ iudeis de xpo q̃re-
bãt. Si tu es xps dic nob palã. Et Leuia-
than in deꝛto q̃siuit. Si filí⁹ dei es dic vt
lapides isti panes fiãt. Let⁹ ḡ ille grãdis. s.
luciser videꝫ escã sue carnis non aduertit
hamũ diuinitatꝭ. vorauit hãc escaꝫ dicẽs ꝑ
impios iudeos illud Sap. Deglutiam⁹ eũ
sic infern⁹ viuẽtẽ. Cepit etiã ꝺi filí⁹ illo ha-
mo abscõdito mltos hoies q̃i piscicl'os par
uos q̃s de lacu inferni extraxit z secum ad
celos adducẽs pñi obtulit. Quã vtilitatez
noscẽs pr̃ z q; filí⁹ occulta piscatiõe tm̃ bo-
nũ fecit ordiauit tertiũ modũ piscandi. s. vt
nõ solũ ham⁹ deitatꝭ tegereꝛ. sꝫ etiã hũani-
tas sub specieꝫ sacramẽtalibꝫ. s. panis z vi
ni. q̃ modus ẽ optimus z final'. q; ꝑmo mo
do ꝺs solũ cepit ꝓuersiõe ad deũ q̃ meruc-
rũt ꝓfirmatõis btũdinez. Scꝺo mõ dei
filí⁹ cepit nõ solũ ꝓuersiõe sꝫ etiã fide. Ter
tio mõ nõ solũ fide. sꝫ etiã charitate et spe.
Et q̃nto pl⁹ meremur suscepticõe eucbari-
stie. tãto magꝭ demeremur irreuerenꝛ nos
exhibẽdo. z a cõiõe auertẽdo ꝑ pctm̃. Qua-
re apl's ad Cor. Qui mãducat hũc panez
indigne. reus erit corꝑis z sanguinis dñi.
Scꝺus piscator est hõ. s. p̃dicator ꝟ-
bi dei. Quibꝫ dñs dixit. faciaꝫ vos fieri pi-
scatores hoim. Nauis hꝭ piscatoris est ec-
clesia. rethe ꝟbũ dei. qꝺ fortiꝫ debent in ca
pturã laxare iubẽte xpo Lu. v. Laxate re-
thia vr̃a i capturã. Sic apli laxatꝭ rhetibꝫ
p̃dicatiõis ꝓduserũt piscũ multitudinem
copiosaꝫ. Nos aũt laxatꝭ rhetibꝫ ꝑ totã no
ctẽ p̃ntis tpis laborãtes nihil capimus vel
parũ. Sed vñ h. q; mõ est de ecclia sicut de
arboꝛe. q̃ dum iuuenis est hꝫ radices viua
ces attrahẽtes de tra sufficientẽ humoꝛez.
habet ramos z fructꝰ de ea egredientes in
magna multitudie. sed cũ senuerit z radix
indurata fuerit nec attrahit hũoꝛes z pau
cissimi remanẽt in ea rami vel fructꝰ. Sic
in ꝓncipio sctẽ eccl'ie. q; tũc hoies q̃si iuue-
nes feruẽtes fuerunt hñtes radices. s. coꝛ-
da in caritate inflãmata z minimo ꝟbo de-
uotionis extraxerũt fructꝰ z opa sctitatis.
Iõ tũc ꝑpis fuerũt plures scti afferentes
multũ fructũ bonoꝝ opeꝝ. Modo aũt ec-
clesia est antiq̃ta z corda hoim iniquitate
auaricie. luxurie. supbie. rapine. indurata.
iõ nõ attrahũt de ꝟbo dei humoꝛẽ deuoti-
onis. sꝫ potiꝰ deriſiõis. De q̃ ꝺr Deu. xxviij
Sementẽ multũ iacies in trã z modicum
ꝺgregabis. q; locuste. i. petã omia deuora-
bũt. Et sequit. remanebitꝭ pauci nũero q̃
ꝓus fueratꝭ sic astra celi ꝑ multitudie. qm̃
nõ audisti vocẽ dñi dei tui. P Haz sic
tria sũt q̃ artificialẽ piscatõez impediũt. sic
tria spũalẽ. s. flatꝰ vẽtoꝝ. claritas fluminũ. z
indispositio instrumẽtoꝝ. Nã qñ vẽt⁹ ẽpi-
scatores nihil capiũt. q; pisces vadunt ad
fundũ. sic flatꝰ inspiratiõnũ maloꝝ demo-
nũ z hoim ispirãtes z ꝓsulẽtes iniq̃tates z
leuitates. ples retrahit z ponit ad pfundũ
inferni q̃ lapidẽ. Iste vẽt⁹ valde validus z
fortiꝭ eẽ exprit in mltitudine ppli. q; nõ solũ
capita mlierũ detexit z peplis ꝓtauit. imo
ẽt viros fortes radicitꝰ corde z corꝑe ab ec-
clesia euulsit. vñ ps. Flauit spũs ei⁹ z fluẽt
aq̃. i. spũs malign⁹ ispirauit z carnales ꝑti-
biles i malicia fluere fecẽ. Scꝺo claritas
ipedit. q; pisces videtes hamũ stupẽt z fu-
giũt. sic claritas sol' z apparẽtia estatꝭ z floꝝ
z coꝛtoꝝ z male societates mltos ipedit ho
mines z abhoꝛrẽt ꝺ cetero audire ꝟbũ dei
imo fugiũt a vita sctã. Treñ. iij. lapsa est in
lacũ. s. voluptatꝭ vita mea Tertio indispo-
tio instrumẽtoꝝ q̃n rhetia sẽ nimis stricta
vel ãpla piscatoꝝ modicũ facit. Sic rhete
ꝟbi dei videt pl'ibꝫ indispositũ. magnis po
tentibꝫ z diuitibꝫ videt nimis strictũ. q; ve
ritatẽ de restitutõe vsure. feditatẽ luxurie
z adulteriũ. piculositatẽ supbie zbmõi audi
re abhoꝛrẽt z ꝓtẽnũt. Iõ ab eccia doꝛsa ꝟ-
tũt. z sicut vulpes ad caudã mingũt z ꝑdi-
catoꝛes aspgũt. Paupibꝫ tñ videtur nimis
amplũ. q; si ñ potẽtes increpãt p̃dicatoꝛes
dicũt q; ꝟitatẽ ptimescãt nec p̃dicationem
freq̃ntãt. Predicator ḡ his impedit⁹ q̃i in-
nanũ laborãs. rhete retrahit z cessat a pi-
scatione. E Tertiꝰ piscator infim⁹. sꝫ
diabol⁹ pl⁹ ꝓpibꝫ pficit. z q̃i iure omẽs q; a
custodijs alioꝝ euaserũt capit. Iste nanq;
multos modos capiẽdi hꝫ. q̃sdã capit ha-
mo gule. Abacuc. j. Totũ i hamo suo leua-
bit. Quosdã rheti luxurie. Prouer. vij. Ir
retiuit eũ multis ꝟmonibꝫ. quosdaꝫ mana

auaricie. ps. Dextra eoꝝ repleta ē mūeribꝫ. z dextera eoꝝ dextra iniq̄tatꝭ. Hec ei manꝰ diaboli q̄nq̄ digitos hz. symoniā in clericis. rapinā in nobilibꝫ. vsuram in burgensibus. furtū in latronibꝫ. z circūuentionem in mercatoribꝫ. F

Decūda pars in qua

notat psonal' assistētia saluatoꝝ. ibi. Dāe aūt facto stetit ihs ī littore ⁊c. Horal'r notādū q̄ vt videꝰ ī piculo marꝭ naufrago nichil desiderabiliꝰ ē q̄ firmo sustētaculo adherere. Hāvt expit qđ appēdūt rūnēt nec dimittūt p̄ angustia. etiā ī tali piculo nihil tā amatū nec pciosuꝫ qđ nō potiꝰ eīciat q̄ vita pdat. Et iō legit. xij. q. iij. Socrates De socrate pho thebano q̄ duꝫ in mari ad athenas gra studij pgeret. piclitatꝰ a se pecit magnū pōdꝰ auri dicēs. Potiꝰ volo submergere te q̄ tu submergas me. Sic q̄ diu in ꝑ modo viuimꝰ ī ꝓtinuo naufragio piclitamur. z diabolꝰ mltos mergit ī pfundū infernī. z nisi firmo sustētaclo. s. xpo adhereamus z nos a vicijs z delectatōibꝫ mōi exonerauerimꝰ. pibimꝰ. dicēte ps. Ecce q̄ elongāt se a te pibūt. pdidisti oēs q̄ fornicāt abste. Mihi āt adherere ō bonuꝫ ē. ponere i dño ō spē meā. Ipe nāq̄ firmū fūdamētū z stabile ē oibꝫ accedētibꝫ. Vñ Augꝰ. in li. ō correctione z gra. z allegat de pe. di. ij. Firmū fundamētū dei stat imobile. hns signaculū. dic glo. impssuꝫ ī signū amicꝭ z inimicis. amicꝭ vt accedāt. inimicꝭ vt territi fugiant. Ipe ei amicos suos amat z defēdit. s. Lox. iij. z. j. q. i. Cū paulꝰ. Fundamētū aliꝺ nemo pt ponere p̄ter illud qđ positū est qđ est xps ihs. B. Adhereamꝰ g̃ illi firmo fundamento vt liberari possimꝰ a naufragio z crudeli pyrata diabolo. quia ihs stat iuxta nos in littore. ad designandū q̄ imobilit vult nobis adesse. Si

Cordialiter eum diligamus.

Stabiliter in eum ꝓfidamus.

Firmiter in eum credamus.

Quid ei magꝭ firmat z imobilitat ī dilctōe z caritate. vnit ei z copat iseparabil'r amātez ad amatuꝫ. Quare Arest. viij. etb. Dilectio sine amicicia bonoꝝ pmanēs ē z stabil'. Iō apls Ro. viij. Quis nos sepa. a ca. xpi. Cū igit xps stet iuxta nos imobilit vt ī oibꝫ angustijs liberet nos. dēmꝰ g̃ nos q̄ sumꝰ instabiles vinclo amoꝝ ad xpm ligare z stringere. Dz sic videꝰ de vite q̄ rōe debilitatꝭ p se stare ñ pt si ligef ad rē stabilē z firmā. pua palū vl' arborē stabilitat z firmat. Sic bō debil' stabil' efficit crescēs ī fuitio dei q̄n cū ꝺo p amoꝝ vinculū copulat. Ad hāc stabilitatē z copulatōz amoꝝ hortat apl's. ſ. Io. xv. Fratres mei dilectissimi stabiles estote Gz beu ml'ti soluūt ꝑ viculū amoꝝ. q̄ illo sacro tpe xpo colligati fuer. z adherēt falla ci diabolo p ꝓtinuū z idefessū pctōꝝ fuitiū D Di aduertere dñt cui se iūxerūt. Hā tyrānꝰ sever⁹ est z socios suos fuitores male remūerat. Hā tpalit vnū strāgulat. alterꝫ submergit. z tertiū p̄cipitat q̄ q̄i oēs male tpal'r morīunt z et'nal'r dānant. Facit eīm socijs suis sic leo lupo. de q̄ fabulat q̄ lupꝰ z vulpis se leoni associauer in venatōne. z cū cepissent thaurꝫ. vaccā z ouē. leo dixit lupo q̄ p̄dā diuideret. Et lupꝰ rūdit. dñe vos estis rex nr̄. vos debetꝭ hre thaurꝫ. ego vaccā. z vulpis socⁱ nr̄ ouē. Indignat⁹ leo percussit lupū pede eleuato. z pellē eiꝰ de capite detraxit. Et tūc dixit vulpi q̄ p̄dā diuideret. cui vulpis. dñe iustū ēt vt vos q̄ rex nr̄ estis bēatis thaurū z dña mea regina beat vaccā. z filij vr̄i leunculi habeāt ouez. Tūc leo. optime diuisisti. z q̄s te docuit Et vulpis intuēs lupū ait. dñe ille cui pileum rubeū feciſti me docuit. Horalit leo diabolū signat. q̄ rugiēs circuit q̄rēs quē devoret. Cui associant z adherēt pctōres. vnā rōe voracitatis. alt auaricie z dolositatis. z hmōi. q̄ de maximis ei⁹ laboribꝫ diuidit p̄dā. añ iudiciū aiam. z pꝰ vtrūq̄. s. animaꝫ z corpꝰ eis nihil aliud dādo p fuitio nisi penā h tpal'r post et'nā. de q̄ Dicere. xvi. Ecce vnusq̄sq̄ ambulat post ꝓuitatē cordis sui mali vt me nō exaudiat. Iō ejciāvos ō terra hac. s. mala morte moriēdo. in trā quam igratis. s. ifernuꝫ. z ibi fuiet⁹ dijs alienis. i. demōibꝫ die ac nocte. z ñ dabūt vob reqez. Iō instar vulpis docere nos dñt exēpla. z mala q̄ diabolꝰ oibꝫ sibi fuiētibꝫ fec ne xpꝰ dimittēdo ei adhereamꝰ. Secdo xpo recte adherem⁹ si ī eū stabilit ꝓfidamꝰ. ps. cxxiij. Qui ꝓfidūt ī dño sic mons syon nō cōmo. z. Nauigātes nāq̄ ī mari indigent ꝓfidentia z animositate ad anchorā q̄ hz ī piculis nauē firmit ꝓfuare. sic nos ī piculi huiꝰ mōi ꝓstituti totā nostrā ꝓfidentiaꝫ in anchorā xpm debemꝰ ponere. xpt caritatez adoptionis. veritatē p̄missiōis. z potestatē

redditōis. Nā xps nos adoptauit i filios
z pzem nr̄m se ꝓstituit. Un q̄dā doctor sup
oꝛoem dn̄icā. Dibi inq̄t dicaꝫ oꝛo cuꝰ pn̄
cipiū dulce nomē patrenū. seq̄ntū petitio/
nū obtinēdaꝝ p̄stat pr̄ fiduciā. Et Grego.
Dat. vj. sup illo ꝯbo pr̄ inq̄t. Jn h̄ daꝫ fi/
ducia q̄d negabit filiꝰ. q̄ q̄cq̄d bz ia dedit
z pz est. Exēplū d filio pdigo Lu. xv. vbi fi/
lius crimīosus ad pzem rediēs cū ap̄lexib
z oscul' ꝙuiuñs z melodijs a pze recipitur.
Ro. v. Gloriaꝫ in spe gl'e filioꝝ dei. Dz etiā
mouere ad ꝓfidentiā ꝙitas pmissiōis. Jpe
em̄ dñs nr̄ veraꝫ ē z nō mētiꝫ. qō p sacram
nob scpturaz pmisit soluet. ps̄. Dēoꝛ esto
ꝯbi tui ꝓuo tuo in q̄ mihi spē dedisti. Ter/
tio dz mouere ptās redditōis. nō em̄ impo
tēs est. sz oīpotēs ad implēduz pmissa. z iō
null' q̄ sperat i eo ꝓfundi p̄t. ps̄. Jn te dñe
speraui nō ꝓfundar i eternū. Tertio dēm'
xpo adherere i eū firmit' credēdo. ij. Paral'
xv. Credite i dñoꝛ securi eritꝭ. credite ꝓphīs
ei' z cūcta eueniēt pspere. Nā sic arboꝛ q̄ p
fundā z sanā bz radicē stabilioꝛ z fructuosi
oꝛ est ꝙ impetū vētoꝝ. sic oīa opa nr̄a i fide
radicata firma sūt z fructuosa. Un Aug. z
hr̄. j. q. j. cū paul' ℟ Fides q̄ p dilectōz
opaꝫ est fundamētū oīm ꝯtutū z radix toti
us spūal' edificij. Et notant dic̄. q̄ p dilecti
onē opaꝫ al's si fides n̄ ē formata caritate.
sz informis nihil pficit. qz etiā demones z
existētes i pctō mortali bāc fidē h̄nt. sz non
est fructuosa. qz nec ꝯtus nec fundamentū
ꝯtutū. nec h̄ntes eā p eā saluant'. cū etiā de
mones credāt z ꝓtremiscāt. inde tñ nō sal/
uant'. nec diuīatores nec carminatrices z
h mōi mali heretici. fide q̄ ꝙiurāt demōes
herbas bñdicūt. fide eoꝝ saluant'. imo q̄i
us paganis peccādo hmōi exercēdo dāna
bunt'. Nec fatue vetule q̄ instigāte diabolo
estimāt se nocturnis tp̄ib sup bestias eq̄/
tare z creaꝫas posse i meli' vl' in deteri' cō
mutare vl' i aliā speciē vl' silez trāsformare.
fide eaꝝ saluant'. Nā q̄dā vetula a diabolo
decepta dicebat se certꝭ noctib cū q̄busdā
alijs carmiatricib sup q̄dā aīalia eq̄tare z
multaꝝ traꝝ spacia vna hoza trāsire. z per
oīa ostia domoꝝ clausa itrare. Cū h̄ aūt q̄/
dā die in ecc'a sacerdoti diceret. volens ca
ptare beniuolētiā ei' z ne p̄dicatiōe eaz de
sua supstitiosa fide icreparet dixit Dñe hac
nocte multū vob pfui z a magna molestia
liberaui. Nā mulieres ille cū q̄b ire soleo
de nocte vz̄a m̄ camerā intrauer̄t volentes
vos molestare. ex eo q̄ eoꝝ fctā i cācellis re/
clamatis. z nisi eas auertissem sperās vob
loq̄ ne de cet'o eas arguatꝭ. mlta mala vob
ītulissent. Cui sacerdos. Ostiū camere mee
erat clausum z seratū z quō intrare potui/
stis. Uetula rñdebat. Dñe nec ostiū nec se
ra p̄t nos impedire nec retinere q̄n egredi
amur libere. Et sacerdos. volo pbare si ita
sit vt de tanto bñficio te valeā remunera/
re. z clauso ostio ecc'ie atq̄ serato arrepto
crucꝭ baculo cepit vetulā pl' terrere q̄ ver
berare. Cūq̄ illa clamaret z mīsericordiam
implōaret. ait sacerdos. Exi ab eccīa z fu
ge si potes exquo sera vel ostiū nō p̄t te reti
nere. z ita vetulā coꝛripuit. z a falsa creduli
tate liberauit. Neq̄ hmōi falsis delusiōib
fides adhibenda est. Quia vt habet'. xxvi.
q. v. c. Episcopi. Quicūq̄ talia p̄tinaciter
credit vel asserit. pculdubio infidel' ē z pa/
gano deteriꝛ. Et ꝙm canones sūt excōicā
di. z ꝙm leges cremari debent z bona eoꝝ
publicari. C. de maleficis. l. null'. z l. nemo
z. l. culpa. Sed querꝭ quō tales p̄nt bonos
egrotos curare z sanare z sanis facere egri
tudines. Rñdet Aug'. de doctrina xp̄iana
li. ij. q̄ h̄ fit pmissu dei. vt illi q̄ bocaudiunt
z vident ꝓbent in q̄li fide sint erga deum.
Nā q̄n bō a p̄ncipio in ist̄ obꝺuatiōib ali/
q̄d veri expert' est. casu accidit. sz postq̄ in
cipit hmōi obseruātijs animū implicare z
firmiter credere. eueniūt multa p deceptio
nes demonū vt i his obꝺuatiōib implica/
tus curiosioꝛ fiat z se magꝭ inferat mīltipli
cib laqueis p̄nicios errorꝭ ℟ Sicle/
gif de q̄dā vetula diuinatrice. ad quā muli
er quedā h̄ns vir̄ iracundū z furiosum ac/
cessit q̄rendo remediuz ne plagis a deo de
post possz cedi. Et diuinatrix. optimū tibi
dabo remediū. tu ei bēs in domo tua cana
pū spissum. vade inq̄t tribꝰ ꝓtinuis noctib
in crepusculo serotino ad canapū tuū. z de
meliozi lardo accipe tecū i ꝓma nocte libā
bñ pensatā. sc̄da nocte i duplo tm̄. tertia no
cte triplicabis. ponēdo oī nocte pedē sīni/
strū ad canapū z dextr̄ longi' s. vt fortius
possis p̄mere. p̄mēdo sp lardū p̄fundi' q̄
potes in canapum. dic hec ꝯba. Alrun ich
ruffe dich an das du mynen hertē mā brin
gest darzu das er myr keyn lait mer thu.
Tertia q̄ nocte dū mlr hec replicaret. vetu
la q̄ oī nocte lardū accepit i canapo rauca

voce rñdit dicēs. Fraw wiltu eynē guten man han. so soltu snel heym gan. schweyg leyd vnd meyd. alsovertribestu dē man dē keyb. qđ postea feē z viz māsuetū repit. credēs ħ ex diuinatōe hr̄e qđ deceptōe inuentum fuit. sic etiā multʒ adhuc ꝓtingit.

Tertia pars in qua

notat discipl'oz scia rōnalis. ibi. Scietes qz dñs ē. Vñ Petr⁹ cognoscēs qz dñs est tunica suc. zc. Moraliter ſm Senecaz ō moribꝫ. Spes p̄mū solatiū p̄stat laborʒ. q̄libet em̄ eo feruētioz ē ad laborādū q̄sto liberaliorē dñm habet. z copiosi⁹ expectat p̄miū. labor em̄ nō dz esse sine fructu. qz cū q̄s laborē suum sine fructu esse ꝓsiderat in locū aliū ad laborē cū fructu migrat. vñ. q. j. c. Ibi adunati. Cū igit̄ ihs sit dñs liberalissim⁹ q̄ ſm Ambrosiū. nō reuocat beneficia sua. imo cumulo liberalitatʒ amplificat debemus expoliare cū petro veterē hoiem cū actibꝫ suis z mittere ī amaritudinē laboris ꝓtutū z deo fidelit seruire. Juxta illud Deut. vj. Dñm deū tuū adorabis z illi soli seruies. Ad. In quibꝫ verbis tria notant̄ ꝓpter que dño deo nostro libenter seruire debemus. qz alio dño est

Conditionis liberaliorꝫ. ibi. Dñm.

Dilectionis vberiorꝫ. ibi. tuum.

Relationis maiorꝫ. ibi. deum.

Est em̄ illi dño volūtarie fuiēdū. qz liberaliorꝫ ꝓditōis est. qz dñs. Ad dñm em̄ reꝙrunt tria. s. vt sit liber. nō fu⁹ ꝓditōe. diues in pecunꝫ z possessiōe. potens in ꝟtute z opatiōe. Qz ecce null⁹ inuenit in ħ mūdo adeo liber vt a pctō sibi cauere valeat. nec adeo forꝫ z potēs vt mortē euadat. sol⁹ āt ihs pōt liberare hoiem. solus ihs desiderio sufficere z ipm implere. solus ihs pōt a morte eripe. q̄ solus ipe ē dñs. q̄re canit in hymno angelico. Tu solus dñs tu sol⁹ altissim⁹ ihu xpe. Vñ narrat q̄ nunc̄ cuiusdā regꝫ ad ph̄m quendā in beremo degentē venerūt z dixerunt. Dñs nr̄ rex venit⁹ est. Et ipe. qs est ille dñs. Et nūc̄ dixerūt ipm esse nobilē. liberꝫ. diuitē z potentē. Et ph̄s. est ne liber a pctō. est ne adeo diues vt sibi sufficiat ne pl⁹ appetat. est ne tam forꝫ vt nec mortē timeat nec inueniat. dixerunt nō. Ph̄s ait. ergo dñs nō est. z subiunxit. si dñs est. cui⁹ dñs est. Nunc̄ dixerūt. noster dñs est. z nos serui ei⁹ sum⁹ ait. imo potiꝰ ipe suus vr̄ est. vos suitis sibi corpe. ipe āt vobis suit ꝓtinua mētis occupatōe. Seruiaiunt. qs ḡ ſm te est verus dñs. Rñdit ph̄s. q̄ sui potēs est. Medio tpe venit dñs ret alloquēs ph̄m. rogat vt secū vadat. velit eū ditare multʒ diuitijs. Ph̄s rñdit. ditior sum te. qz pl⁹ possum ꝓtenere q̄z tu posses possidere. Ret. quō diues es cuz nihil oīno habeas. Ph̄s. plus habeo q̄z tu. sufficientiā habeo. mihi sufficit nec pl⁹ appeto. tibi aūt qđ habes nō sufficit. qz pl⁹ appetis.

Secōo sibi fuiendū est. qz tuus est. nihil em̄ ita tuū est sicut ihs. qz sine volūtate tua nō potes eū amittere. loc⁹ em̄ cū nō elōgat qz vbiq̄z est. nec tps aufert. qz sp est. nec inimic⁹ impedit. qz intim⁹ est. Vnō Ambr. sup Lucā. Nemo tibi xp̄m p̄t auferre nisi te illi auferas. Ex Gz q̄ris. qđ dño meo ihesu xp̄o faciā vl' in q̄ ei seruiaz vt mecū semp maneat. Ad qđ rñdendū adduco narrationē in q̄ habet modus fuiendi dño Jesu. Statuit q̄dā imperator ꝓ lege q⁹ q̄cūq̄z vellet ei mīstrare ꝓmo tres ict⁹ ī porta palacij faceret. p qđ cogīscer̄ q⁹ fuire desideraret. Et erat quidā paup Rome nomīe Guido. Hic audierat ō liberalitate regꝫ volēs ꝓsule pauꝑtati. accessit palaciū z ſm legē tres ictus dedit z p ianitorē introduct⁹ ad imperatorē dixit. Dñe mi rex fuire desidero z ō ser seruitijs exp⁹ sum. Primū scio corpus magni ꝓncipis die ac nocte custodire. lectū ei⁹ ꝓparare. cibaria ꝓpinare. pedes eius lauare. Secōm seruitiuz. scio vigilare q̄n alij dormiunt. z dormire q̄n alij vigilāt. Tertium scio bonū potū gustare. z bñ int̄ quēlibet iudicare. Quartū. scio inuitare hoies ad ꝓuiniū ad honorē inuitantʒ. Quintum scio ignē facere sine fumo. Sexto scio docere hoies viā ꝟus trā sanctā q⁹ sane ibūt z redibūt. Vult imperator. illa sūt pulchra fuitia mecū maneas. z ꝓmuz de corpe meo pabis. Guido oī nocte lectū honeste paravit. lintheamia lauit. z sepi⁹ mutauit. Singul' noctibꝫ añ ianuā camere armat⁹ iacuit cū canicl'o paruo. vt si ipe a casu dormiret z alicꝫs veniret canis latraret z eū excitaret. semel oī hebdomada pedes dñi lauit. z inoībꝫ tā prudent fec̄ q⁹ nil'o rep̄hendi poterat. Finito āno eū dñs senascalcū suū fecit vt scōm impleret seruitium. scz vigilare zc. Guido ergo per totam estatem vigilauit laborando z oia necessaria p hyeme puidit.

Feria quarta pasce

Cū g adesset hyems z alij inceperūt vigilare. ipe q̄euit. sic de scō fuitio satj fecit. Imperator gauisus ō duob⁹ vocauit picernā dicēs. pone ī calicē meū acetū. vinū optimū z mustū z des guidoni ad bibēdū. Cū aūt gustasset ait. fuit bonū. ē bonū. z erit bonū. .i. mustū erit bonū vinuz. z bonū acetū fuit bonū vinū. Imperator videṡ ei⁹ prudētiam voluit facere ꝓuiuiū z fecit amicos suos ī/uitare vt ꝓbaret q̄rtū fuitiū. Ipe āt ñ amicos sz oēs ūmicos ūitauit. z rege cōmotoait. Dñe inimicos iniuitaui. vtvultu hilari eos facias amicos. qō factuz est. Imperator itez gauisus petijt q̄ntū fuitiū ipleri vt hospitib⁹ suis fieret ignis sine fumo. Et Huido ligna p estatē collecta z ardore sol' exicata incēdit. z oīs sine fumo calefecit. Et imperator adhuc restat vltimū. qō si ꝓbaueris ad honorē z diuitias te ꝓmouebo. Et ipe seq̄ntib⁹ oīb⁹ pgere volētib⁹ ad trā sanctā trāsiuit ad litt⁹ marj oīdens rupē magnā ī mari di. In illa rupe ē q̄dā auis ꝓtinue ī nido suo cubās ouа. in q̄ multū delectaf. cui⁹ naſa tal' est q̄ q̄diu ī pace residet ī nido. trāq̄llū ē mare. si aūt ꝓringat eū nidū extire. mare pturbaf. q̄ ptrāsire salu⁹ nēo pt necvnq̄z auis illa nidū dimittit nisi ꝓt vnā cām. Est eī etiā alia auis inimica h⁹ q̄ sp laborat vt nidū ei⁹ fedet. auis aūt in nido cū senserit ouа sua fedata aut nidū deturpatū stati extra nidū p dolore volat. z tūc vēti excitanf vel ꝓcitanf. z mare turbaf. At ille dixit. q̄le remediū dab⁹ vt auis inimica nō appropinquet. Et ipe. nullū aliud q̄z illō. cū sanguīe agni nidū interi⁹ z exteri⁹ spargite q̄diu vna gutta manet ūimica ñ appropinq̄t. Hoc audiēs ipator de sua prudētia eū militez fecit. O carissimi impator ē dñs nr ihs xp̄s q̄ legē dedit z docuit volēti ītrare regnū celoz. ī porta eccie militātj tres ict⁹ daret. orādo. ieiunādo. elemosynā dando. Nunc adest paup guido. i. hō nud⁹ z paup ingressus ī mōm de vtero. paup ēt ſ̄tutib⁹. H cupiēs regnū ītrare p sacz tps tres ictus fecit. orauit. ieiūauit. z ſmōes audiuit. Et ꝓfitēdo ad sex fuitia siue misteria se obtulit. Primū velle custodire corp⁹ ꝓncipis. i. xp̄i. z quō. certe sīc guido dz eē armat⁹ spūtutib⁹ ne aliq̄ tēptatio ītret camerā cordis sui z offendat xp̄m. z caniculū latrantē habeat z attēdat. s. ꝓscīaz q̄ ꝓtinue ꝑ vicia murmurat. Dz etiā lectū cordis bñ pare p opa mie. lintheamia mutare. i. vicia ī ſ̄tutes. z sordes pctoz lauare z camerā cordis munda custodire. ne corp⁹ dñi nr̄i ihu xp̄i offendaf. cui te obligasti bis in hebdomada pedes dñi lauare p ꝓfessionē z ꝓtritiōez l'bonā affectionē Ecce ꝓmū fuitiū. Scōm qō ꝓmisim⁹ ē vigilare s. in bōis opib⁹ q̄ñ alij dormiūt ī pctis. mō pctōres incipiūt iterū dormire. tu āt vigila in oīb⁹. labora ī ſ̄tutibus. Tertiū fuitiū ē bonū potum gustare. Pot⁹ ille ē aduersitas q̄ patient sustīeri dz ꝓpter xp̄m. q̄ pot⁹ fiet bon⁹ corpi z aīe in celis. Quartū ē imitare ad ꝓuiuiū. Dz ei ser uus xp̄i inimicos crucj xp̄i. s. pctōres p bona exēpla z opa instruere z deo recōciliare. Quitū ignē facere zc. i. caritatē hr̄e sine fumo iracūdie zc caritate bñ facere pauplb⁹ Sextū debes docere boīes viā ihesus trasctām. i. ad celū z notificare auē inimicaz. i. diabolū. Auis em̄ bona ē ihs xp̄s q̄ tādiu nobiscū manet q̄diu diabol⁹ nō fedat corda nr̄a z affectōes. ipe em̄ cubat sup bonas affectōes nr̄as vsq̄ opa producanf. q̄ vt diabolū in trāquillitate maneam⁹ p recentem mēoriā. spargere dem⁹ corda nr̄a sanguine ihu xp̄i agni imaculati p nob effuso. z sic secure ibim⁹ ad trā sctām. i. vitā eternaz. Dec em̄ fuitia fidel' fuus faciat z dñm ie/sum nō amittat. Septimo dño nr̄o ē bene fuiendū. q̄z ē platiōis maiorj. q̄z solus ds est. Est em̄ solus de⁹ bonitas a q̄ fluxerunt oīa. eternitas in se cōtinēs oīa. sufficientia implēs oīa loca tpa z corda. Un̄ in ps. Dixi dño deus me⁹ es tu. quō bonoz meoz nō eges. vbi alia lr̄a habz q̄m mihi non est bene sine te. esse em̄ sine te est sine deo esse tanq̄z in maris piculo sine gubernatore. in carcere sine cōsolatore. in exilio sine amico. inf hostes sine adiutorio. in bello sine duce. in tenebris sine luce. vñ sine deo viuere est in bello viuendo mori z decedere. Ne g̃ mūdus me mergat sine te gubernatore. z carcer me claudat sine te cōsolatore. ne fuger i exiliū vt tenō sentiā i auxiliū. ne i mortis bello sine duce damner sine te luce ihu mihi pyssime iuxta te da viuere. z p⁹ ß tps pauorj des pmiū h⁹ laborj. Facg̃ o dñe iesu me sp viuere i te. z sine te noli me derelinq̄re. vt cū dies aduenerit mei clamorj. mercēs sit h⁹ laboris. ac ſ̄go btissima assit semp pcata. vt cū Francisco seraphico sempiterno fruar premio. Amen.

Registrū de euange/
lioꝝ ⁊ epl'aꝝ thematibꝫ atq; introductōibꝫ
tā dñicaliū q̄ꝫ ⁊ festoꝝ ꝑ anni circulū iuxta
rubricā romanā. Et ꝑmo de dñicꝭ. scdo de
festis incipit feliciter.

De dñica ꝑma aduentꝰ dñi.

De epistola.

Abijciamꝰ opera
tenebraꝝ ⁊ īduamur arma lucis
Ro. xiij. Albumasar ī libro suo d̄
motibꝫ planetaꝝ dicit. q̄ si corpus opacuꝫ
scꝫ luna inter nos ⁊ solem recto dyametro
tāq̄ꝫ quoddā obstaculū ponat̄ defectū cau
sabit nobis radioꝝ solis in capite vel cau/
da draconis et fit ecclipsis. recedente vero
luna sol ad ista inferiora radios suos mit/
tit. Et Algasel hoc idē attestatur ī sua ph̄ia
parte tertia de elementis. dicens q̄ cū lu/
na a sole remouet̄ totalis ecclipsis remoue
tur. et lumen solis subito descēdit sine dif
ferentia. Sic pctm̄ in anima quoddā ob/
staculū ponit inter nos et deuꝫ qui est sol
iusticie. q̄ deus eā lumine sue gr̄e illustra/
re nequeat. Nam lux pura. i. gr̄a ab illumi/
nandis. scꝫ puris excipit̄. vt d̄r. j. q. j. si iustꝰ
fuerit. Quare Isaie. lviij. peccatori d̄r. Si
abstuleris de medio tui cathenā. i. de corde
pctm̄. q̄d peccatū ligat animā quasi cathe/
na et tenet eam dyabolo. sequit̄. orieť lux
tua. i. gr̄a. ⁊ dñs splendoribꝫ. i. gratijs do/
noꝝ implebit animā tuā. Ad aduentum ꝯ
filij dei et eius gr̄e abijciamꝰ iuxta exhorta
tionē apostoli opa tenebraꝝ. In q̄bꝫ ver
bis hortamur specialiter ad duo necessa/
ria ad aduentū filij dei. et dignam eiꝰ susce
ptionē. scꝫ vt Vicioꝝ sordes expurgemꝰ
cum d̄r Abijciamus. Virtutū vestes ꝑ/
paremus. cum subdit. et induamur arma
lucis. Primo debemꝰ lauare peccatorū
sordes ꝑ aquam cōtritionis. et scobā con/
fessionis. De q̄bꝫ. xxviij. P I K L. Se
cundo debemus induere virtutū vestes.
xxxix. M. xlvj. B. Et notanter apostolꝰ
nomiat virtutes arma. quia sicut arma de
fendunt corpus a malis iaculis ne vulne/
retur. sic virtutes cardinales defendūt ho
minem ne succumbat. et sunt quatuor con
tra quattuor malas persuasiones. Nota
xxxij. L.

Sermo de euāgelio.

Erūt signa in so/
le ⁊ luna ⁊ stell'. Lu. xxi. Habemꝰ
ex iure q̄ iudex ordīariꝰ nō debet
sn̄iaꝫ diffinitiuā ferre ꝯ reū nisi ꝑus seu ꝑ/
mo reꝰ fuerit legitīe āmonitꝰ ⁊ citatꝰ. Est ei
citatio fundamentū ordīs iudiciarij. extra
de ꝯsti. eccl'e sctē. in glo. Nā vt hēt̄. ff. de re.
iudi. l. de vnoq̄ꝫ. Sn̄ia ꝯ absentē lata nll'a
est ip̄o iure. secꝰ si ꝯtumacia sit. Sic spūal'r
generalis iudex viuoꝝ et mortuoꝝ xp̄s ve
niēs ad iudiciū nō dictabit sn̄iaꝫ diffiniti/
uā. vite vel mortꝭ et'ne. nisi ꝑmo ordīarie ꝑ
sig̃ patētia ⁊ manifesta ad tribunal eiꝰ maie
statꝭ oēs citauerit. q̄ ante iudiciū erūt in so
le ⁊ luna ⁊ stell'. vt testat̄ lucas ī v̄bis thēatꝭ
Nā ꝑmo oēs admōuit ꝑ ꝓph̄aꝝ dicta ⁊ ꝓp̄a
v̄ba. vltīo citabit ī voce ⁊ tuba ꝑ sig̃. In
q̄bꝫ v̄bis ꝓmittit̄ nob̄ aduētꝰ xp̄i formida/
bilis ad iudiciuꝫ. vt q̄s exhortatio apl'i in
epl'a hodierna. ⁊ amor dei ad debitam pre
parationē nō excitat saltez timor et tremor
signoꝝ extremi iudicij terreat ⁊ cōcutiat q̄
ad duo spēaliter. scꝫ Vt iusti iudicꝭ cha/
ritatē pensemꝰ. cū d̄r. Erūt signa. Eius
immutabilē equitatē formidemꝰ. cū d̄r. in
sole ⁊ luna. ⁊c. Debemꝰ nāq̄ꝫ ꝑmo pensa/
re xp̄i iudicꝭ magnā charitatē. q̄ ad nostraꝫ
ammonitōeꝫ mlt'a signa fecit. facit et faciet
de q̄. xxxvij. K. Vel ꝑ hec sig̃ possumꝰ time
re iudiciū esse ꝓpe. v. A B C. Debemꝰ se/
cūdo eius equitatē formidare. Nam nulli
parcit. diuitē ⁊ pauperē ī eq̄tate iudicabit.
solē ⁊ lunā ⁊ stellas. i. papā imꝑatorē. spūa/
les ⁊ seculares. nō solū opa. etiā cogitata ⁊
locuta contra deum iudicabit. De quibus
nota. xj. J.

De dominica secunda.

Sermo de epl'a.

Deus aūt spei re/
pleat vos om̄i gaudio. Roꝝ. xv.
Naturaliter vnū membrū cōpa/
tit̄ alteri mēbro leso. Sic hō tribulatōe le/
sus dꝫ ab alt'o ꝯsolari. Vñ. vij q. j. cū ꝑcus/
sio. Afflictio nō ē dāda afflicto sꝫ ꝯsolatio.
⁊. ff. d̄ offi. p̄si. l. diuꝰ. Afflictio nō ē dāda af/
flicto. sꝫ potiꝰ eiꝰ miserie miserādū. Exēplū
hꝰ habemꝰ Job. c. ij. q̄ dū affligeret̄ in pos/
sessiōe ⁊ corpe. q̄ a plāta pedis vsq; adver/
ticē sanitas in eo nō essꝫ. venerūt tres amici
eius vt eū ꝯsolarēt̄. Quare Augꝰ. sup hūc

passum loq̄t̄ di. Si pauptas angit. si luct⁹ mestificat. si dolor corpis inq̄etat. si vlla calamitas nos pturbat assint boni aīci q̄ nō solū gaudere cū gaudētib⁹. sz etiā flere cuz flētib⁹ didicere. ⁊ tūc aspera leuiāt̄. aduersa supant̄. ⁊ g̃uia insup releuāt̄. Qd̄ aduertēs doctor eccl'e ad ꝯsolatōz fideliū ī agro dñico afflictōe laborātiū. vt singl'arz aīc⁹ volēs nos ꝯsolari dic̄. De⁹ āt spei. ¶ In q̄b⁹ v̄bis ꝓmittit duo ī aduētu regz. s. ¶ Debilib⁹ sustentatōez cū dic̄. De⁹ āt spei. ¶ Scd̄o tristis ꝯsolatōez. addēs repleat vos. ¶ Prīo eīn nos debiles totā ꝯfidētiā ⁊ spem dēm⁹ ponere ī deū. qz potēs ē ꝓmpt⁹ ⁊ clemēs. de q̄b⁹ nota. vj. A. ¶ Secundo tristibus est mag̃ ꝯsolatio noscere suos labores ñ ꝑire sine fructu. sic ⁊ nos scire dēm⁹ nr̄os labores acq̄situros magnū gaudij fructū cum oīb⁹ sctis ⁊ electz di. Vñ. j. Jo. j. q̄d audiuimus. Nota. xxvj. A.

¶ Sermo de euangelio

Ceci uident et claudi ābulāt. Mat. xj. Aresto. dicit. j. metha. diē ⁊ noctem a sole causari. diē scz ꝑ ei⁹ pñtiā sup emisperiū nr̄m. noctē deniq̄z ꝑ remotōz sol'. Jō. vj. topi. c. v. d̄r. q̄ dies ē latio solis sup terrā. Sic spūal'r añ aduētū solis iusticie. hoīes ī tenebrz ignorātie ābulabāt. sz oriēte luce mētes illuminabat. ⁊ affect⁹ rectificabat. quare apl's ad Ephe. v. di. ⁊ de pe. di. iiij §. hāc societatez. Eratz aliq̄ñ tenebre nūc āt lux ī dño. Dicit̄ igit̄ bñ q̄ illa luce ceci vidēt ¶ In q̄b⁹ v̄bis duo notant̄. ¶ Ignorātz illustratio. cū d̄r. Ceci vidēt. ¶ Errātz informatio. cū addit̄ claudi ambulāt. ¶ Prīo nāq̄z volēs de⁹ cecū illumīare ⁊ ad agnitōz v̄itatz ordīare. exagitat gr̄a p̄ueniēdo. expurgat ⁊ informat. de q̄. xxvj. C. ¶ Scd̄o claudū errātē ī trib⁹ īformat ꝯ tres errores. de q̄. xlj. B

¶ Dñica tertia De epistola

Gaudete ī domio sp. Philip. vl. Auicenna li. d̄ alchamia di. q̄ si ferrū misceat̄ auro nūq̄z ab eo sepat̄. neq̄z decoctione nec aliq̄ re. Sic spūal'r hoīes q̄ d̄ sua nat̄a ferrei frigidi ⁊ tardi sūt ad supiora ad diligēdū deū ⁊ appetendū celestia si semel igne caritatz ꝑfecte deo ꝯiūcti fuerīt nll'a vnq̄z aduersitatz vl' mūdane ꝯsolatōis decoctōe pñt separi. Figurat̄ Ezech. j. ī aīalib⁹ pēnatz. q̄ cū incederent vltra nō reuertebāt̄. sic q̄ a terrenis actib⁹ ad spūalia trāseunt ⁊ deo ꝑ dilectōz ꝯiungūt̄ ad ea q̄ reliq̄rāt nullaten⁹ reflectunt̄. Quare apl's ad Phil'. iij. q̄ retro sunt oblit⁹. ad ea q̄ sūt anteriora extēdēs meip̄z ad destinatū ꝓseq̄z brauiū supne vocatōis dei ih̄u xp̄i. de q̄ d̄r de pe. di. ij. pēnata. Que retro sūt oblit⁹ fuerat. qz tpalia despiciens q̄ sola sunt et'na req̄rebat. Dic qz iūct⁹ deo inseparabili amore gaudebat cupiens ⁊ nos ad hāc ꝑuenire gl'iam. horrat̄ terrena gaudia despicere. ⁊ in solo deo gaudere. ¶ In q̄b⁹ v̄bis duo spēaliter notant̄. s. ¶ Mētis interna leticia. cuz d̄r. Gaudete. ¶ Leticie debita materia. addens. in dño. ¶ Debē⁹ p̄mo gaudere delectabili obiecto beatitudinis ad q̄d nos de⁹ ordinauit fruendum eternal'r. de q̄ nota. x. P. ¶ Scd̄o debem⁹ gaudere in domino. et hoc propter tria. xlviij. M.

¶ Sermo de euangelio.

Dirigite uiam domini. Jo. j. Mgr̄. iij. sen. di. xxxviij. dic̄. q̄ error maxīa cura cauēd⁹ est in acq̄sitōe veritatz. qz vt habet̄ extra d̄ here. Qui alios ab errore nō reuocat seip̄m errare demōstrat. Et di. lxxxiij. cōsentire videt̄ erranti q̄ ad resecanda q̄ corrigi debēt nō occurrit. Doctor igit̄ mellifluus volēs se ostendere in nullo errare nec erroribus falsitatis ꝯsentire viā sanctitatz docuit dicens. Dirigite viā dñi. ¶ In q̄b⁹ v̄bis duo specialiter notantur. scz ¶ Penitētie exhortatio. ibi. Dirigite. ¶ Christi vite imitatio ibi. viam domini. ¶ Debemus primo corda nostra ad deum dirigere ⁊ ad eū recurrere. xvij. B. ¶ Scd̄o debemus xp̄m imitari. ⁊ q̄ntum possibile est viā eius ambulare. xxx. y. Z.

¶ Dominica quarta.
¶ Sermo de epl'a.

Nichil mihi cōsci⁹ sum. sed nō in h̄ iustificatus sum. j. Cor. iiij. Autor de disciplina scolarium dicit. Oportet q̄ magister p̄us addiscat q̄z doceat. Et. ff. in ꝓhemio. Oportet p̄us animas nostras ⁊ postea līguas fieri eruditas. Nulla nāq̄z cādela illuminat nisi p̄us igne accēdat̄. sic nec doctor docere p̄t

si nō fuerit p̄us scīa imbut⁹ ⁊ accēsus. Vo/
lens igit̄ aliū de sctītate ⁊ puritate docere.
p̄us dz eam addiscere ⁊ eam hr̄e exēplarit̄.
qz vt dr̄. ij. q. vij. cū pastorz. Vita pastorz vl̄
doctoris dz esse exemplarz. malo em̄ exem/
plo mltos trahunt ad inferos. dist. xl. c. pa
pa. Idcirco apl's volens docere mūdiciaz
seruare. immunitatē ⁊ exemplaritatem suā
p̄monstrauit dicens. Nihil mihi conscius.
¶ In q̄bꝫ verbis duo notantur. scilicet.
¶ Forma viuendi saluatiua. ibi. Nichil
mihi conscius. ¶ Via merēdi dispositiua
ibi. sed non in hoc. ¶ Dico p̄mo ꝙ dēmus
viuere in puritate ꝯscie. ⁊ ideo dēm⁹ eā fre/
quēter examinare. viij. L. xviij. D. Scdo
dēm⁹ grām petere ꝑ iustificatiōe. quia sine
gr̄a iustificari non possumus. Nam scdm
Rich. iiij. super magistrum. nota. xxvj. post
F. ¶ Sed queritur vtrum infusio gratie
sit prior ordine nature remissione culpe.
xxvj. D.

¶ Sermo de euāgelio.

Videbit omnis ca
ro salutare dei nr̄i. Lu. iij. Sic sol
indifferens est omne illuminabile
illumīare. ⁊ viuificabile viuificare. Sic sol
iusticie dei filius vult radio sue miscdie et
gr̄e om̄es susceptibiles viuificare ⁊ saluare
Unde de pe. di. j. deus distinctionē nō fa/
cit q̄ misericordiā suā omnibꝫ ꝓmisit. Glo.
Deus distinctionē vel exceptionem perso
narū nō facit q̄ miscdiam ⁊ remissionē pec
catoꝝ a se ꝯferendam omnibꝫ vere peniten
tibꝫ ꝓmisit. Nullum em̄ ꝟe penitentem a se
excludit. vt habet̄. xxix. q. ij. §. j. Dicit ergo
bene euāgelista. Videbit omnis caro. ⁊c.
¶ In quibus verbis duo notantur. scilz.
¶ Profectus vniuersalis promissiōis. ibi.
Videbit omnis caro. ¶ Effectus totalis
remissionis. ibi. salutare dei nostri.
¶ Nam cū peccante p̄mo homine omnis
homo posterior culpam ꝯtraxit ⁊ mortu⁹ ē
Sic pariformiter per christū dei filiū so/
lum innocentez omnis caro redempta est.
quia solus potens fuit ad liberandū. ꝓm/
ptus ad inuadendū. ⁊ clemens ad indulgē
dum. vj. post. A. ¶ Secūdo notat̄ effect⁹
totalis remissionis ⁊ saluatōis nr̄e. qz ho/
minē saluauit a culpa ꝑ remissionem. a pu
gna ꝑ defensionē. a patris ira ꝑ sui traditi/
onem. xxxix. V.

¶ In die natiuitatis christi

Habitantib⁹ in re/
giōe vmbre mortz lux orta est eis.
Isa. ix. Querit̄ q̄re ī hac nocte na/
tiuitatz missa celebrat̄ cū aliis festiuitatibꝫ
tm̄ ī die celebrare liceat. Rn̄det Thelesfo/
rus a Petro papa q̄rt⁹. vt hēt̄ de ꝯse. dis. j.
c. nocte sancta. Ex nocte sancta natiuitatis
domini saluatoris missas celebrent pb̄ri.
et hymnū angelicū. scz Gl'a ī excelsis. in eis
solēniter decantēt. qm̄ ⁊ eadē nocte ab an/
gelo pastoribꝫ est nūciat⁹. ⁊ subito facta est
cū angelo multitudo militie celestz laudan
tium ⁊ dicentiū Gl'a in excelsis deo. Sup
q̄ dicit glo. ꝙ hec ꝟba tm̄ dicta sunt ab āge
lo. sed alia scz Et in terra pax hominibus.
addidit Hilari⁹. ¶ Querit̄ scdo q̄re tres
misse celebrant̄. Rn̄det Bern̄. in glo. extra
de cele. mis. c. ꝯsuluisti. ꝙ celebrant̄ ꝓpter mi
steriū. qm̄ ꝑ illas tres missas rep̄sentat̄ tri
plex stat⁹. scz status ante legē. sub lege. ⁊ sta
tus gr̄e. Nam illa q̄ cantat̄ in nocte rep̄sen
tat statū illoꝝ q̄ fuer̄t ante legē. qm̄ omnes
erāt in tenebris. Et iō in aliq̄bꝫ ecclesijs dr̄
in p̄ma missa Populus q̄ ambulabat in te
nebris. Scda missa dr̄ in aurora. ⁊ signifi
cat tp̄s sub lege. in q̄ iam incipiebat ex par/
te scire xp̄m. sed nō plene ꝓpter dicta legis ⁊
ꝓphaꝝ. et ideo cantat̄ inter diē et noctem. et
introit⁹ dr̄. Lux fulgebit. Tertia dicitur ī
die. ꝑ quā designat̄ tp̄s gr̄e. scz pn̄s. in quo
orta est lux xp̄us dn̄s noster. Et ideo ī offi/
cio misse dr̄ Puer natus est nobis. De illa
sacratissima nocte ꝓphetauit Isaias dicēs
ꝑ verba thematis. In q̄bꝫ ꝟbis duo notāt̄
scz ¶ Incōsolabilis indigētia ex parte rei.
cum dr̄. Habitātibꝫ in regione. ¶ Inenar
rabilis clementia ex parte dei. cum addit̄.
Lux orta est eis. ¶ Nam ex parte homīs
fuit magna indigentia et meror incōsolabi
lis quē solus deus poterat in gaudium ꝑ/
mutare ꝑ egressum eius in mūdū. De quo
Abacuc. iij. Egressus es in salutem popu/
li tui. Est eī triplex egressus filij dei. vij. D
¶ Scdo mō ex ꝑte dei notat̄ inenarrabil'
eius clementia. ꝙ habitantibꝫ in tenebris
ꝑ modum lucis voluit oriri di. Johā. viij.
Ego sum lux mundi. Hoc etem̄ ꝯueniēter
dicebat ꝓpter mirabilem ꝓductōnem. inse/
parabilē vnionē. ⁊ delectabilē operationē.
Nota. xxx. S.

Dñica infra octauã natiuitatꝭ.

Sermo de epla.

Misit deꝰ filiũ suũ

factũ ex muliere.factũ sub lege.vt eos qui sub lege erãt redimeret. Gal'.iiij.bꝝ extra de offi.lega.c.excõicatꝭ.in glo.qꝫ legatꝰ a latere missus.s.cardial' q̃ est ps corpis pape.ex eo qꝫ ad lat'ꝰ eiꝰ sp assistit ꝯsiliãdo.h in legatiõe sua cũdo z redeũdo ꝑt oẽs excõicatos ꝑ violẽta manuũ iniecti one in eccl'asticas psonas absoluere z bñficia ꝯferre. Hic spũal'r dei filiꝰ q̃ ẽ ꝯsubstã/tialis dei pris sedẽs a dextris eiꝰ q̃si legatꝰ ab eo q̃ ẽ in hũc mundũ missus ad absoluẽdũ pctõrem excõicatũ ꝑ violẽtia deo facta. ꝯtulit hoibꝫ nõ solũ redemptõis remediũ. vez etiã iformatõis bñficiũ.z gre sue phẽne subsidiũ. Quare apl's dixit. Misit deꝰ. zc. In qbꝫ verbis duo notant.s. Plasmatoria legalitas.cũ ꝺr. Misit deꝰ. Pctõris necessitas.addẽs.vt eos q̃ sub lege.zc.

Dico ꝓmo qꝫ magꝫ fuit legalitas dei pris mittẽs filiũ suũ i mũdum.z maria filij pietas volẽtꝭ nobiscũ habitare. nos gubnare z ꝯseruare. De qbꝫ nota.xxx. D. Dico scõo qꝫ magꝫ fuit necitas pctõris q̃ sub lege erat. z ĩ lege peccauerat.lege etiã redimeret. Hã vt deꝰ hoiez errantẽ ad viã rectitudis diri geret vt eũ redimeret.dedit ei ꝑm tres status tres leges i statu innocẽtie legẽ rõis.ꝺ qbꝫ nota.xxvij. F.

Sermo de euangelio

In discedebat

de tẽplo ieiunijs z obsecratõibꝫ ꝑuiẽs die ac nocte. Lu.ij. Dum puerul'ꝰ teneell'ꝰ est plus alio rpe idiget solicita cura.qz si ꝑ negligẽtiã pentũ ꝓclitat' debẽt pentes gũit' puniri.nãvt ꝺr extra ꝺ his q̃ fi.occi.c.de infantibꝫ.i glo.z in textu. Infans si oppressus vl' suffocatꝰ fuerit.sponte a pentibꝫ ꝺz eis gũissima pnia ĩponi et maior q̃z ꝑ alio homicidio. ꝑm Can̄. septẽ vel nouẽ annoz.ꝑm leges i foro ptẽtioso.vt.C. e.l.vna.ꝺz insui i culeo.i.sacco ꝺ corco q̃ culeus ꝺr.cũ cane gallo gallinatio.i. castrato. vipera et symea. z inẽ ferales angustias.i.i silua inẽ feras ꝺz poni.vt ꝑpentũ ꝓtubnijs misceat'.vl' si regionis q̃litas tulerit invicinũ mare.vel i amnẽ ꝓiciat'. Et si neutꝝ ꝑtimũ est.subꝓciat' bestijs vt oim elementoꝝ vsu carere icipiat z vt ei celũ supstiti.terra mortuo auferat'. Et dicũt doctores. qꝫ canis fugat symeã.symea gallũ.z gallꝰ viperã z vipera inuenit refugiũ z intrat in corpus illiꝰ. Si ꝯo nõ sponte oppressus fuerit infans.ꝑm canones culpa gui ꝑcedẽte. puta qz i medio posuert infantẽ.tũc ꝑm canões pnia ẽ imponẽda.vij.vel.v.annoꝝ. Si ꝯo leuis culpa ꝑcessit qz forte i eodem lecto tũ longe posuert possit imponi pnia triũ ãnorũ. Si ãt nulla culpa ꝑcesserit vl' negligentia z forte ꝓpria morte defũct' lz de iure nõ sint puniẽdi.qz tñ nõ sunt securi.ad cautelã.ꝓt ambiguũ duplicitatꝭ ꝺz eis imponi pnia ꝑm discretõez pietatꝭ ad arbitriũ iponẽtis qz vt ꝺr extra de obserua.ieiu.c. cõsiliũ.z.v.di.ad eiꝰ ꝯo. Bonaꝝ mentiũ est ibi culpã timere vbi culpa nõ est. Nec ad maiorẽ cautelã dicta ad ꝓpositũ applicãdo. qa eñ paruulꝰ ihs ꝯgis filiꝰ natal'r in cordibꝫ deuotoꝝ p illud festũ spũal'r ꝓcept'ꝰ z natꝰ ẽ solicitã vult hãe curã et ꝯtutũ exercitiũ. qa si negligẽtes z accidiosi ad delectatões carnis nos posuerimꝰ. in his sine timore obdormiẽtes.natũ in lecto cordis pctis nris opprimimꝰ z suffocamꝰ.z ad eternas penas grauissimas nos obligamꝰ. q̃re q̃libet solicitã curã ad ihm paruulũ habeat. nec de ecclesia ieiunijs z orõibꝫ discedat.sz ei soli cite seruiat die ac nocte cũ hac vidua q̃ nõ discedebat de tẽplo zc. In qbꝫ ꝯbis duo notãt.scz. Loci aptitudo.cũ ꝺr. Nõ discedebat. Seruitij ꝓmptitudo.addens. ieiunijs zc. Debz nãq̃ ꝓmo q̃libz vidua istar hꝰ vidue vt ihu digne ꝯuiat ꝺ hic.tria. Scõo ꝺz quelibet deo seruire. xxv. D. Nã. ꝓter hoc xlviij. D. zc.

De circũcisione dñi.

Postquaz cõsummati sũt dies octo vt circũcideret puer.vocatũ est nomẽ eius Jesus

Lu.ij. Aresto.j.de aĩa dicit qꝫ accidẽtia magis ꝓpriã ptẽ ꝯsequũt ad cognoscendũ subam.qꝫ accidentia eñ res cognoscim' ideo vt earum meliorẽ cognitõem habeam' iuxta earum ꝓprietates noia imponim'. Noia eñ sunt conuenientia rebus.insti.ꝺ dona. §. est z'a. Quare donatꝰ diffiniendo nomen ꝺicẽ. Nomen est parsorationis.zc. In cuius signũ dñs deus vt dicit Gen̄.ij. postq̃ creauit ea

formauit oīa. duxit i spū cūcta animantia ad Adā vt videret q̄d vocaret ea. Quit tūc fm ꝓditōem t ꝓprietatē vnicuiq; nomē imposuit. vt rerū differentia haberet. Sic in baptismo cuilibz nomē iponit ꝓpriū vt ei⁹ cognitio int alios habeat. Sic etiā i vetere lege iudei octauo die circūcidēdo infantē aliq̄ noīe noiabāt vt nosceret. sic pariformiter postq̄ ꝓsūmati sūt. In q̄bꝫ verbis duo notāt. s. Cōgruētia circūcisiōis. cū dr. Postq̄. Reuerētia noiatōis. addēs. vocatū est nomē ei⁹ Jesus. De ꝑmo videm⁹ q̄ qñ hō vult emere castr̄ agrū vl̄ aliq̄d tale. de eodem dat arram de q̄ dz eē pretium. in firmitatē emptōis vel venditiōis. Vñ dr instit. de empti. et vendi. emptio. §. nam. Dō arre noīe dat. argumentū ē emptionis vel vēditōis. Jesus q̄ volēs emere hoiez captū a fuiture dyaboli p sanguinē suū pciosum. in ꝓncipio de eodem arrā dedit. iuxta illud apl'i. Empti eī estis pcio magno. s. xpi sanguie pcioso. Sed q̄rit an in sanguie sim⁹ redēpti a reatu pctōꝝ nrōrū. nota. xxiij. D. Secdo rōne purgatōis sic eī phi dicūt. Omnis humor purgat per sanguinē t p sanguinis minutiōez. Et ido ad purgandū peccata que ex humore corrupto ꝓtratim⁹ voluit ihs circūcidi t sanguinē fundere. Sz q̄rit qūo omnes hoies possunt purgari p ipi⁹ sanguinis effusionē Respondet q̄ sic totū cor⁹ purgat p vnaz venā brachij cū aperit. eo q̄ omnia mēbra sint colligata ad inuicē p neruos t per cordas. sic p effusionem sanguis nr̄i redēptoris t saluatorꝭ. q̄ est caput oīm fideles omnes q̄ sunt ei ꝓiūcti p fidē t dilectōez recipiūt purgatōem. Tertio rōne legꝭ impleti onis. videm⁹ eī q̄ oēs q̄ subsunt imperio. legiby artant imptialiby. sic cū totū gen⁹ humanū subsit deo artabit lege ipi⁹. sz q̄ nos insufficiētes eram⁹. pius pī vt nob subueniret misit filiū suū vt ꝫ onus reciper et p nob legē impleret. iuxta illō Math. v. Nō veni soluere legē sed adimplere. Sed qūo potuit ipe vn⁹ p nob oīb adiplere. Rñdet q̄ sic Adam peccante oēs peccauim⁹. quia in eo radicaliter eram⁹. sic saluatoris nr̄i satisfactione. cui p charitatē ꝓiūcti sumus legē etiā adimplem⁹ ita q̄ vlteri⁹ sup nos ꝙ tutē coactiuā nō habeat. Quarto in signū vere incarnatōis. Nam multoꝝ hereticoꝝ opinio erat. q̄ ihs nō habuisset verā carnē sz fantasticā vt manichei dicebāt. Alij aut ē q̄ esset ꝓsubstātiale deitati. sic Appollinaris. Alij q̄ detulisset d̄ celo. sic Valētiniani. q̄ oīs falsificant p ei⁹ circūcisionē. q̄a si habuisset cor⁹ tale fantasticū nō i carne circūcisus fuisset. nec sanguinē effudisset. cum spūs carnē t ossa nō habeat. nec fuit ꝓsubstātiale deitati. q̄ ꝫ pati eēt impossibile. sz illud grauiter patiebat. Nec celeste fuit. q̄ nō sumpsisset pegrinas impssiōes. sic illud in circūcisiōe. Sz q̄rit quare octauo die t nō altero voluit circūcidi. Rñdet ꝑ tria. Primo mō vt dicit Rabbi Moyses magnus phs iudeoꝝ. q̄ añ diē octauū puer tale teneritudinē hz sic in vētre matris. ido ꝑter piculū nō añ octauū diē circūciditur In octaua āt die ꝓsolidata sunt membra pueri. t ideo tūc pt circūcidi. Secdo q̄ hō cōponit ex q̄tuor elemētis t q̄tuor humoribus. ex quoꝝ inclinatōe hō mltiplex pctm̄ incurrit. Nā sanguis inclinat ad luxuriaz colera ad iracundiā. flegma ad pigriciam. melancolia ad tristiciā. Cū ḡ circūcisio data fuerit in remediū peccati. t ex illis octo hō incurrerat pctm̄. ꝓueniēs fuit vt i illaꝝ dieꝝ nūero circūcideret ad demonstrādū se velle expell'e effect⁹ ab ill' octo causatos. Tertio ad significandū q̄ octaua etate resurgentiū dz ab electis oīs superfluitas rescecari. Secdo notāt reuerētia noiationis. quia vocatū est nomē ei⁹ Jesus. et bñ. Ihs em̄ saluator dr. et ille puer hodie circūcisus potens erat ad saluandum. vj. Al. et ꝑēm placandum.

In festo Ephie dñi sermo.

Apertis thesauris

a suis obtulerūt ei mūera aur̄ thus t mirrā. Math. ij. Ordo rōis exigit vt fm gradū dignitatis excellētie t valoris. alicui cult⁹ exhibeat honoris t reuerētie. extra de maio. t obe. c. statuim⁹. Cū ḡ magn⁹ cult⁹ honoris in muner̄ oblatiōe ꝓpēdat. magnis t dignis psonis nō vilia sed nobilia t magna donaria sunt offerenda. Nam vt dr extra de symo. c. t si q̄stiōes. In accipiēdis vel dandis mūeribꝫ psone dāt̄ vel accipiēt̄ q̄litas attēdenda est. vicz vt a q̄ t cui. an pauꝑ vel diuiti. vel econuerso a diuite vel locupletante datū fuerit. nota. xiij. L. Cum ḡ q̄litatem attendim⁹ pueri Jesu fuit altus in excellētia t dignitate. quia rex

regū z dñs dñantiū. Apo.xix. Clarus i sa/
piētia. qz in xpo oīs erāt thesauri sapiētie
et scie absc̄diti. Col.ii. Potēs i celo z i tra
Dat.xxviii. Data ē mihi ois ptās i ce. z i t
ra. Etiā ꝓsiderata q̄litate dantiū z offeren
tiū reges fuerūt. Ps. Reges tharsis et in
sule mūera offerēt. reges arabū z saba do/
na adducēt. ps.lxxi. Et sapiētes. ideo dicit
magi venerūt bierosolimā. Cōgruit tam
ex pte accipiētis q̄z donatiuz magē reuerētia
z digna mūez oblatio. Et ido aptz thesau
ris suis. In q̄bꝫ ꝓbis duo notant. scz
Ordinata regalis oblatio. cū dz Apertz
thesaurz. Mystica z doctrinal' significa
tio. addens. aurum thus et mirram.
Dico ꝓmo illā oblationē ꝓuenienter fa/
cta diuia ordinatōe. q illa tria optima q̄d/
libet in genere suo reges offerebāt. Primo
aurū. q̄d est potioris valoris inter metalla
Scdo thus q̄d est potiorz odoris inter aro/
mata. Tertio mirrā. q̄ est potioris vigoris
inter vnguēta. Et illa tria munera obtule/
rūt ad releuandū triplicē iacturam. z ad ex
planandū triplicē figurā. Primo obtulerūt
illa ad releuandū triplicē iacturā occurrē/
tem in illa sacra natiuitate. s. matrz parien/
tis necessitatē. p cuius releuatiōe obtulerūt
auz. Erat em̄ dña nra valde paup et indi/
gens. cū tñ esset mr̄ dī z regina celi z mūdi. h
nota de supbia et ornatu mulierū. Scdo
fetoris occurrētis magnitudinē. p cui⁹ re/
leuatione obtulerūt thus boni z suauissimi
odoris. Erat em̄ loc⁹ fetidus. qz nat⁹ erat i
stabulo. z in ꝑsepio iuxta bouē z asinū col/
locat⁹. Tertio vagientis teneritudinē. p cui⁹
releuatōe obtulerūt mirrā ad vnguēdū
mēbra illi⁹ debilia z tenera z delicata pueri
Jesu. q̄ nras penalitates z infirmitates as
sumpsit. Scdo reges obtulerūt ei tria illa
munera ad explanandā triplicē figuram.
In his em̄ tribꝫ muneribꝫ ꝓtestati sunt in
puero Jesu tria fidei nr̄e ꝓsona. s. in auro
excelsam ei⁹ autoritatē. qz maiestatē regiaz.
fuit em̄ de genere regio Dauitico. q̄ ꝓmis/
sus erat in lege sup israel regnaturꝰ. In thu/
re ꝙo deitatē. thus em̄ i dei sacrificio iube/
bat offerri. Et ille puer ver⁹ de⁹ erat. et de⁹
erat ꝙbū. et verbū caro factū est. Joh.i. In
mirra nraz humanitatem passibilē et mor
talem assumptā ꝓ nobis. Nam cum mirra
corpa ꝺdiunt mortuoz. patet igit illa or/
dinate z regulariter esse oblata. Scdo
notat mystica significatio z doctrinal'. s. vt
aperiam⁹ corda nra z regi xpo munera offe
ram⁹. Primo de corde dilectōem z adhesi/
onē in auro. Scdo de ore laudatōez z ora
tionē in thure. Tertio de corpe afflictōem
z maceratōez in mirra. Primo instar regū
de scrinio cordis offeram⁹ deo cordialē di
lectionē z charitatē. Nam p auz bñ chari/
tas ꝺsignat. qz sic auz est valore maximuz
vigore stupidū. in tenore solidū. sic int' oēs
ꝙtutes charitas ꝓcipatum tenet. Et q̄ hz
plus. plus valet. z q̄ nihil. nichil valet. imo
nihil est. nec opa sua valēt. teste apostolo 1.
Cor.xiii. Si linguis hoim loquar et an/
gelorz. q. d. Si linguis hoim sapientum z
angelorz loquar. charitatē aūt nō habeam.
fact⁹ sum velut es sonans q̄d inutiliter sibi
ꝓtundit z alijs significat. aut cimbalū tin/
niens q̄d sibi non prodest z alios delectat.
Scdo auz est restauratiuū depditi. z ē cō/
seruatiuū iam habiti z ꝙfortatiuū emortui
cordis. z debilis. quod circa ponit in ele/
ctuarijs infirmorum. Sic charitas adue/
nies restaurat oīa ꝓcedētia merita q̄ erant
deperdita. z ꝓseruat iam habita z ꝙfortat
corda nra debilia ad opandū instāter opa
ꝙtuosa. ad rēsistendū potēter z virilit tēpta
tionibꝫ malis. ad sperandū ꝓfidēter bona
ꝓmissa. q̄re Joh. Apoca. iij. dicit. Dicis q̄
diues sum et locupletat⁹ z nullius egeo et
nescis q̄z tu miser es z miserabilis pauper
cecus et nudus. Et subdit. Suadeo tibi
emere a me aurū ignitū vt locuples fias et
habeas q̄d offerras deo tuo. In q̄ innuit
q̄ q̄ charitatē nō hz. est infirm⁹ cecus z nu
dus. Istud auz charitaz emit sctūs Pau
lus dū oīa terrena arbitrabat vt stercora.
vt xpm lucrifaceret. Sic em̄ calor solis fac
hoiez se expoliare. sic feruor charitaz facit
oīa relinq̄re. Tertio auz rōe tenoris solidi
multū durat. sic charitas ꝓfecta semel ha/
bita nūq̄z excidit. Dicit em̄ incipit. z i patria
vadens nūq̄z desinit. est em̄ q̄ vas auri so/
lidū. Eccs.l. Sed queritur si charitas i via
q̄ ad habentem possit amitti. Circa q̄d re/
spondendū recitat mgr̄. iij. sen. di. xxix. opi/
nionē quorūdā dicentiū. charitatem semel
habitā nō posse excidere. Et h̄ ꝓbat per di
ctum apli dicentis. Charitas nūq̄z excidet.
Dicendū fm Bonauē. vbi s. q̄ h̄ positio nō
est opinio nec rationabilis. imo error et insa/
nia potiꝰ est dicēda. qz sacre scripture rōni co

erpimento fidei nre repugnat. Hã scribit. j. Cor. x. Qui stat videat ne cadat. ⁊ Apoca. iij. Habeo aduersum te pauca. qz charitatẽ pmã reliq̃sti. g̃ charitas semel habita p/di pt ⁊ deleri. Probat etiã rõne. qz etiã a recta rõne dissonat si q̃s bñ attẽdat. p eo q̃ recta rõ dictat. q̃ charitas vie nõ tollit a libero arbitrio vertibilitatẽ ad malũ. siẽ nec cupiditas tollit abilitatẽ ad bonũ. simul g̃ stat vertibilitas et charitas. sz vbi est vertibilitas ibi pt esse culpa. ⁊ vbi ẽ culpa ibi tã charitas q̃s gra pt abesse. Restat igit q̃ fm dictamẽ recte rõnis charitas pdi pt in via patz etiã ex exemplis veteris ⁊ noue legis Cõstat q̃ Saul charitatẽ habuit cũ de eo scribit q̃ nõ erat vir in isrl melioz eo. sil'r et Dauid charitatẽ hũit cuz de eo dñs dixit. Inueni eũ fm coz meũ. ⁊ pstat q̃ vterq; pmortal'r peccauit. Saul i pseq̃ndo Dauid Dauid vo in cõmittẽdo adulteriũ ⁊ homicidiũ. g̃ ⁊c. Hoc idẽ ostendit p exẽpla noui testamẽti. qz discipuli dñi charitatẽ habuerũt ⁊ apli. sz ml'ti d̃ discipul' abierũt rtrozsũ. fm q̃d dz Joh. vj. et ml'ti apli dubitauerũt in fide. Hath. vlti. Marci ⁊ Luce vltimo et g̃ charitatẽ habitam pdiderũt. igitur. ⁊c. Dicit g̃ ad argumẽtũ. q̃ apls oñ dit. dignitatez charitatis di. q̃ nõ excidet. quia hic ⁊ in futuro erit necessaria ad beatitudinem q̃ ad habitũ et q̃ ad actũ. Nam fides spes ⁊ scia euacuabunt. ⁊ tãq; impfecta nõ requirunt ad statũ beatificũ siue beatitudinem in q̃ supma natẽ rõnalis pfectio. sed charitas nõ euacuabit. nec q̃ ad habitum. nec q̃ ad actum cũ in ea pncipal'r beatitudo pstat. Dixi scdo q̃ instar regũ debem⁹ deo offerre thus vocalis laudatõis ⁊ orationis. qz scptũ est. ps. xlix. Sacrificiũ laudis honorificabit me. ⁊ dirigat oõ mea sicut incẽsum i pspectu tuo. vt de q̃libz nr̃m dici possit illud Eccĩ. l. Quasi thus ardẽs in igne positũ. Hoc pmo inflãmat. secũdo elevat. tertio dilatat. vltimo serenat. Inflãmat nãq; pmo deuota psona ⁊ orat iam interius dũ accẽsis pcordijs orat p pctõribz et pctõz remissione. Postmodũ elevat superius dũ orat p supnoz adeptõe. Deinde dilatatur vlterius dũ orat p primoz salua tione. postremo serenat ⁊ psumit ac deficit in grazz actione p donoz ⁊ bñficioz collatione seipm quipendẽs. dũ nichil dignum apud se repit q̃d dño retribuat. quẽadmodum ꝓpha ait. Quid retribuã dño p omnibus q̃ retribuit mihi. vt sit de nũero illoz de q̃bz dz. Omnes de saba venient aurum et thus deferẽtes et laudẽ dño annunciãtes. Isa. Dixi tertio q̃ instar ⁊c. mirram carnalis afflictõis ⁊ maceratõis mirrã pnie ⁊ mortificatõis. qz quẽadmodũ mirra materialis hz saporẽ acidũ ⁊ pungitiuũ vigorẽ placidũ et allectiuũ. vigorẽ intimũ ⁊ cõservatiuũ. odorẽ optimũ ⁊ diffusiuũ. Sic penitẽtia hz saporẽ pũgitiuũ ⁊ acidũ. nam est amara valde in pñti oĩs disciplĩa. qz nõ est gaudij sz merozis. Can. iiij. Ibo ad mõtez mirre. oĩa pctã delet ⁊ reddit psonam pulcrã et placidã. Fasciculus mirre dilectus me⁹ mihi inter vbera mea cmorabit. Can. j. Habet etiã vigorẽ seruatiuũ et intimum. pseruat eĩ a putrefactõe pctõz. ꝓpt q̃d dicit spõsa. Defluxi mirrã meã cũ aromatibz Can. v. Et hz nihilomin⁹ odorẽ diffusiuũ ⁊ optimũ. Adultũ eĩ redolet deo angelis et hoĩbz psona penitens ⁊ mortificata. vt iã dicere possit. quasi mirra electa dedi suauitatem odoris Eccĩ. xxiiij.

Dñica infra octauam Epĥie.

De epistola.

Olite cõformari

In huic seculo. Ro. xij. Scõm pĥm contraria nõ possunt simul stare sed mutuo se expellunt et destruunt. sicut nigrum album ⁊ frigidum calidum. Sic etiã rõne cõtrarietatis. vt habet. xiij. q. j. ecclesias. Ydus in pera. ignis in sinu. serpẽs in gremio. male suos remunerãt hospites quare dz in puer. Qui serpentẽ in sinu suo nutrit patiet ab eo. Hac rõne etiã xpianis phibet sub pena excõmunicatõis. cum iudeis ⁊ alijs infidelibz bitare. nec sub alẽdorũ pueroz suoz obtentu. neq; p fuitio nec aliq̃ alia cã. extra de iudeis. c. iudei. qz sepe malo⁹ ꝓsortia etiã bonos corrũpũt. xxviij q. j. sepe. Quia aũt mũdus malis plenus ẽ. ne hoĩes iusti ab iniustis mũdanis corrũpant. ꝓcipit apl's oĩbz di. Nolite cõ. ⁊c.

In q̃ vbis duo notant. scz. Prohibitio retractiua. cũ dz. Nolite conformari.

Explicatio infectiua. addẽs. huic seculo Primo eĩ ꝓhibitõe mali hortamur societatẽ ⁊ uersatõez infectiuã fugere. vj. H

Scdo ne inficiamur in seculo mundum relinquere ꝓpter. ℞. p. F B.

Sermo de euangelio.

IEsus proficiebat sapia ꝛ etate ꝛ gra apd deꝝ ꝛ hoies Lu.ij. Scom naturales. Irrigatio aque pluuiat magꝫ ꝓuenit fructificatoi arboꝝ ꝛ herbaꝝ ꝙ aque fontꝫ. Cuiꝰ rō est. qa aq pluuiaꝝ imediatꝰ ꝓcedit a celo. qd ē cā ꝑma ois vbertatꝫ i inferioꝝ. Scdo quia ipa ē subtilioꝝ ꝛ ꝑ ꝙ facilꝰ a venis arboris imbibit. Sic spualr gra q ē pncipium ois pfectꝰ spualr subito ꝓueniēs a lōginq ꝑ solā mētꝫ ad deū ꝙuersionē subtilit totam aiaꝫ irrigat iplet ꝛ fecūdat Un dns ꝑ apha cā Malachiā. iij. ꝛ de pe. di. j. c. pozro. §. cōuertimi. in glo. Cōuertimi ad me i toto coꝝ de vzo. ꝛ ego ꝙuertar ad vos s. grām ꝑmaꝫ infundēdo. Tali pluuia gre ihs ab instāti ꝙceptōis fuit totaliter irrigatꝰ. q ꝓficiebat sapia. In qb verbis duo notantur. scz Singularꝫ augmētatio. cū dr. Ihs ꝓficiebat. Uirtualis fecundatio. addēs. sapientia etate ꝛ gra. De ꝑmo ē notanduz q sic radix i terra occulta irrigata pluuia crescit ꝛ tādē terrā apit ꝛ germē ꝓducit. sic ihs puerulꝰ i vtero ꝛgis latebat nouē mēsibꝫ abscōditꝰ. nota. xliij. Scdo notat ꝛtualis fecūdatio. Nā gra ꝓueniēs ē pncipiū ois fecūdatōis hois. Dū em pctōr aridus lōge est a deo nec vllū fructū meritoriū facere ꝑt. deꝰ eum gra ꝓueniēte respicit. Nota. xvij. D.

Dnica post octauā Epiphanie

Sermo de epla.

HEdientes malum a adherētes bono Ro. xij. Arest. vij politi. dic. q ānto aliqd ē peiꝰ tanto maioꝝ indiget cautela. qsto em qs magꝫ timet bostꝫ gladiū. tanto magꝫ armat se in aduerk. Sic cū malū culpe sit peiꝰ oīmi gladio ancipiti cū habeat aiaꝫ occide. iuxta illud Ezech. xviij. et. j. q. iij. iā itaq. Ania q peccauerit morieꝝ. Debemꝰ igit pctm cauere et ꝛtutib adherere. Ad qd hortaꝝ apls in ꝙbis thēatꝫ In qb verbis duo notāk. s. Mali detestatio. cū dr. Odientes maluz. Boni affectatio. addēs. adherētes bono Debemꝰ nāq ꝑmo detestari malū pcti ꝑ ꝑt. q bonis ātuitꝫ spoliat ꝛc. xxxiij. D. Secundo debemꝰ adherere bono ꝛtutꝫ cū nihil ꝛtute sit meliꝰ. xxxix. post. D.

Sermo de euangelio

NUptie facte sūt in chana galilee. ꝛc. Johā. ij. Scom ꝑhm. ij. phisico q. Ad oēz factōr naturalē ātuoꝝ dñt cause ꝓcurrere. s. efficiēs. materiaꝝ. formaꝝ. ꝛ finaꝝ. sic ꝑ i factōe domus vbi domificatoꝛ est cā efficiēs. ligna ꝛ lapides. ꝛ hmōi cā materiaꝝ. dispositio lōgitudis latitudis ꝛ magnitudis cā formaꝝ et habitatio siue defensio vꝝ ꝙsuatio causa finaꝝ. Sic cū i formatōe ꝛ ꝙiūctōne viri et mulierꝫ oīa illa ꝓcurrt. Primo cā efficiens scz deꝰ. a q ꝑmo icepit. vt dr extra de frigi. et male. c. fre. Deꝰ ē auctor ꝛ istitutor mrimonij. Dixit em deꝰ. crescite ꝛ multiplicamini Gen. j. Doc āt deꝰ bina vice dixit. ꝑmo in padiso añ pctm. istituēs mrimoniū. ad offic ciū. vt cēt thoꝝ imaculatꝰ ꝛ nuptie honorabiles. i qb sine ardore ꝙcipent ꝛ sine dolore parerēt. Scdo pꝰ diluuiū. extra padisū filꝫ Noe ꝙ arca egredientib. vt dr Gen. ix. iteꝝ dixit. crescite ꝛ mlꝛplicami. sz ꝟ fm indulgētiā ad illicitū motū deuitādū. ꝛ ñ fm ꝑiū. Cā materiaꝝ ē vir ꝛ mlr. ꝙ ꝙphetauit Ada dī. ꝟ nūc os ex ossib meis. ꝛ erunt duo i carne vna. In qb ꝙbis fm mgꝫ sen. i. iij. di. xxvj. ꝙphetauit mrimoniū. Cā formaꝝ ē spōsi ꝛ spōse fidelitas. Jō dic mgr i iij. di. xxvij. Mrimoniū ꝙtinet idiuiduāvite ꝙsuetudinē. Cōcordat illd ꝙ pūp. c. illd. vbi dr. Mrimoniū ē marꝫ ꝛ feie legitia cōiūctio idiuiduā vite ꝙsuetudinē retinens. Cā finaꝝ ples ꝛ vitatio fornicatōis. Et qa ille cāe ꝓcurrt i institutōe mrimonij. ido bñ dr q nuptie facte sunt. In qb ꝙbis duo notāk. ꝑmo qūo. s. Ipaꝝ ꝙiugati debeāt reuere. ibi Nuptie fcē Spualr copulati ꝛpo possint psistere. addēs. fūt. Dico ꝑmo q ipaꝝ ꝙiugati dñt sacrm sui ordis inuiolabiliter ꝛuare ꝛpt tria. s. xxiij. ꝛ. Scdo ꝛpo spualr copulati dñt se ꝑcaue a pctō cauere. qr peccando spōsa ꝛpi aia fidē ꝑmit. nota. xxiij. D.

Dnica secūda De epla.

NOlite esse prudentes apud vosmetipsos. Ro. xij. hēt C. He qs i sua cā iudicet. q nullus ꝑt esse iudex in ꝓpria cā. Cuiꝰ rō ꝑt esse. qa amore ꝛ familiaritate quaz quis habet ad se naturaliter possꝫ trahi ad falsuz iudiciū.

Amicicia em̃ z familiaritas reddũt iudicẽ
suspectũ.extra ō offi.iudi.dele.insinuãte.i
glo. Nam familiaritaꝫ affectio z amor car
nalis fitatẽ impedire solẽt.plerũq; sensus
hebetãt hũanos z puerrũt opiones .iij.q.
v.accusatores. Sic ad ꝓpositum null⁹ ꝓpria
estimatõe dz se iudicare z pſũptuose extol/
lere ne ꝓpria affectõe decipiat. Et ℔ hortat
apl's. In q̃b ꝟbis duo notãt.s. Ne nos
supbe iactem⁹.ibi. Nolite esse. Ne ꝓtios
temerarie iudicem⁹.addens.apud vos.
Ne ꝓtio hoies iactãt se supbe ō trib⁹.xij. D
E.F.vel de ꝓtutib⁹.xxxvij. D. Scdo non
debem⁹ temerarie iudicare.xviij.post. E.
vel.xxvij. E.

Sermo de euangelio

Filij regni ejcien:

Atur in tenebras exteriores ibi erit
fletꝰ z stridor dentium Matth.viij.
Boetiꝰ.iij.de ꝓso. Nullũ malũ impunitũ
nec bonũ irremuneratũ. Cũ g̃ vnicuiq; iu/
xta merita l' demerita ius suũ tribuat siue
pena sit afficiẽdꝰ siue ꝓmio remũerãdꝰ dis.
.iij.c.vlt. sic boni z iusti ascẽdũt ad etna ta/
bernacula gaudij z ꝓsolatõis. z filij hꝰ mõi
pctõres ꝓpt eoꝝ demerita eũciẽt i tenebras
exteriores. In q̃b ꝟbis duo notant.scz
Fatuitas mũdanoꝝ.cũ dz. Filij regni.
Penalitas dãnatoꝝ.addẽs. i tenebras
exteriores. Dico ꝓmo q fatuitas magꝫ ẽ
mũdanoꝝ q mũdũ vanũ ꝓponũt celo. Nã
vanitas mõi pz i trib⁹.nota.xlvj. D. Debẽt
spernere mõm ꝓpt h.p. E H. Scdo patz
penalitas dãnatoꝝ quã ꝓsiderare dẽm⁹ et
cauere.v. D A.

Dominica tertia.
Sermo de epl'a.

Non adulterabis

Roma.xiij. Larue i segetib⁹ z agrꝫ
erecte terrẽt volucres ne semia au
ferant z destruãt.z patibula fures terroꝛe
ꝓcutiũt. Sic pena dãnatoꝝ erecta in nra
cognitõe cohibere dz a ōlectatõib⁹ carnis
ne semia ſtutũ nob inspirata destruamus
qꝛ q̃s amoꝛ diuin⁹ a malo nõ reuocat saltẽ
pena tpalis cohibeat a pctõ.extra de vi.et
ho.cle.vt clericoꝝ Debz nãq; trãsgressiõis
vltio hoib⁹ pctõrib⁹ eẽ iterdictio deliq̃ndi
cũ pena vn⁹ met⁹ sit alteri⁹. extra ō iudeis.
ad liberãdã.in glo.sic ꝓsideratõe pene quã
minat de⁹ adulterꝫ.q̃ eos etiã gũisſime pu/
niuit.dñt ꝓiugati t'reri ne adulterẽt.ad q̃d
hortat apl's. In q̃b ꝟbis duo notãt.scz
Dis mali abnegatio.cũ dz. Non. Adul
terij specificatio.addẽs.adulterab. Dico
ꝓmo q oẽ malũ ẽ cuẽdũ.qꝛ nõ manet im/
punitũ.xiij.y. E. Scdo adulteriũ ẽ spẽal'r
horrendũ ꝓpt hec.xxiij. U.

Dominica quarta

Domie salua nos

Opim⁹. Matth.viij. Plato i thimeo
dic. In oib⁹ siue maris siue mun/
mis dz diuinũ auxiliũ ĩplorari. Nã q̃ndaꝫ
rome tal' fuit lex.q q̃ met⁹ cã ad simulacruꝫ
seu imaginẽ ipatorꝫ ꝓfugeret būit emuni/
tatẽ q nll'a violẽtia ō buit iudicari.sic mõ ẽ
ō emũitate eccl'aꝝ.vñ.C.ō bis q̃ ad sta. ꝓfu.
q̃ ad statuã viradi cã met⁹ ꝓfugiũt si certas
habuerẽt causas q̃b ꝓfugere ad ĩpatoria si
mulacra debuerẽt.iure ac legib⁹ vẽdicent.i.
defendãt. Sic q timore filiali i aliq̃ necita
te vel aduersitate ad deũ ꝓfugiũt.filꝰ dꝰ q
ẽ imago ꝓtis.cũ inuocãtes defendit z suſci/
pit ad miaꝫ.q̃re Cryſ.ō repatõe lapsi.z al/
legat ō pe.di.iij. Tal' est erga hoies pietas
dei q nũq̃ spnit pniaꝫ.si ei sincerit offerat
Cũ igit' sum⁹ in ptcul' ꝓstituti.ne pctã nra
nos gũitate submergãt ad pfũda iferni cõ
fugere dẽm⁹ ꝓtritõe cordis ad dꝰ filiũ .z eũ
p liberatõne inuocare z dicere. Dñe salua.
In q̃b ꝟbis duo notãt.s. Affluentia
bonitatꝫ.cũ dz Dñe salua. Refluentia tẽ
pestatꝫ.addẽs.perim⁹. Dico ꝓmo q de⁹
hꝫ affluentiã bonitatꝫ.ido dẽm⁹ eũ inuoca
re.nota.vj.A. vel.xxij.S. Scdo mũd⁹
hꝫ refluentiã tẽpestatꝫ.z ido perim⁹ tribus
piculis.iij. U X y.

Dominica quinta
Sermo de epl'a.

Pax xpi exultet in

Pcordibꝰ vꝝis. Col'.iij. Auctor ō cauſ
dic q ꝓt⁹ vnita fortioꝛ est ea disper
sa. Sic ꝓplus pacevnit⁹ ẽ fortissim⁹ z fortu
nat⁹ z filꝰ dei vocat⁹.iuxta illud Matth.v.
et xxiij.q.j.noli. Bti pacifici qm̃ filij dei vo
cabunt. Si aũt pax būana tam dulcis est
p tpali salute.q̃nto dulcioꝛ est diuina p eẽna
salute angeloꝝ.quã pacẽ ꝓplus nob adop/
tat dꝰ. Pax xpi.vbi s. In q̃b ꝟbis duo
notãt.scz Pax xpi amãda.ibi. Pax xpi.

¶ Pacꝫ federa ꝯſuãda. addẽs ĩ cordibus vr̃is. ¶ Nã xp̃s ꝯ̃ tres cõmotões triplicez pacẽ dedit. nota. xxix. B. Scdo triplicꝫ pacis federa dẽmꝰ ſuare. nota. xviij. J.

¶ Sermo de euangelio.

Seminauit semen bonũ ĩ agro suo. Mat. xiij. Doctor deuotus bõa. ij. sup sen. di. j. ꝓbat oĩa a deo eẽ bñ ꝓducta. ⁊ h̃ sic. Quãto ꝓducẽs ẽ ꝑius ⁊ ꝑfectiꝰ. tãto plꝰ ⁊ ꝑfectiꝰ influit ĩ suũ effectũ. sꝫ deꝰ est ꝑfectissimũ ꝓducẽs siue agẽs. ꝗ ꝑfectissime ꝓduxit oĩa. ⁊ semẽ bonũ ⁊ ꝑfectũ semĩauit ĩ agro suo. q̃re apl's. j. Coꝝ. iij. ⁊ hr̃ de deci. c. cũ nõ sit. Neqꝫ q̃ plãtat. neqꝫ q̃ rigat ẽ aliq̃d. sed q̃ incrementũ dat deꝰ. semĩauit ꝗ semẽ bonum. In q̃bꝫ ꝟbis duo notãt̃. s. ¶ Abilitas agẽtis. cũ dr̃. Semĩauit bonũ semẽ. Mutabilitas suscipiẽtꝫ. addẽs. in agro suo. Deꝰ em̃ ẽ agẽs abile ad spirãdũ semẽ bone inspiratiõis. xvj. A. x. L. ¶ Scdo cor hoĩs q̃d ẽ ager suscipit q̃nqꝫ a dyabolo zizaniã male cogitatõis rõe sue mutabilitatꝫ. xlvij. O. vel zizaniã hetice p̃uitatꝫ. xxvj. X.

¶ Dominica in septuagesima.

¶ Sermo de epl'a.

Castigo corpꝰ meũ et ĩ ſuitutẽ redigo. j. Coꝝ. ix. Regl'a iurꝫ est li. vj. ꝙ q̃ semel ẽ malꝰ p̃sumitur sp malꝰ. ⁊ iõ q̃ semel in aliq̃ deliq̃t videtur ꝓnior sp in eodẽ ad delinquẽdũ. Cũ ꝗ latro pessimꝰ domesticꝰ nr̃ inimicꝰ. s. corpꝰ. ꝯ̃ dei p̃ceptũ ĩ ꝑadiso semel deliq̃rit ⁊ aĩam occiderit gulositate. p̃sumit̃ sp inclinatum ⁊ p̃ceps eẽ. ⁊ ꝗ cauendũ ẽ ne iterꝫ aĩaꝫ occidat. Ad cuiꝰ rei memoriã scti p̃rẽs septuaginta dies vsqꝫ ad pasca numerãt. in quibꝫ lugere dẽmꝰ ⁊ cãtica leticie deponere. ⁊ ade p̃ris nr̃i ⁊ eue mr̃is anniuersariũ fletu ⁊ ieiunio celebrare. vt sic̃ ip̃i gulositate de paradiso fuer̃t expulsi terreno. ita nos abstinẽtia ⁊ castigatõe reuocemur ad ꝑadisũ celestẽ. Vñ Gracianꝰ. dis. xxxv. sexto die. Gula a ꝑadiso regnatẽ expulit. sꝫ abstinẽtia ad ꝑadisũ reuocat errantẽ. In signũ hꝰ ꝑ istã septimanã legit̃ historia li. Gen̄. de creatione mũdi ⁊ p̃uaricatõe p̃mi parẽtꝫ vt eo cautiores simꝰ ad peccandũ. ⁊ ꝓniores ad carnis castigatõem. Dicat igit̃ q̃libꝫ. castigo ⁊c̃ ¶ In q̃bꝫ ꝟbis duo notãt̃. s. ¶ Quõ ẽ corpus castigandũ maceratõe. cũ dr̃. Castigo corpꝰ meũ. ¶ Desideriũ aĩe eleuãdũ deuotione. addẽs. ⁊ in ſuitutẽ redigo. ¶ Debemus ꝗ corpꝰ castigare ꝓpt̃ tria. j. E. F. fletu. xxviij. J. ¶ Scdo dẽmꝰ mẽtẽ ad deũ eleuare opatione. ij. y. vel. xxxvj. A.

¶ Sermo de euangelio

Voca operarios ⁊ redde illis mercedem Math. xx. Est regl'a iuris ꝙ q̃ sentit onꝰ sentire dꝫ ⁊ cõmodũ. ⁊ q̃ ad onus eligit̃ nõ dꝫ repelli a mercede. Dignũ igit̃ et iustum est. vt q̃ in p̃ntivita in agro dñico laborant ꝟtutibꝫ in celis ꝓ mercede eternaliter reficiant̃ diuinis dapibꝫ ꝓ q̃bꝫ mittens deꝰ p̃dicit filio. Voca operarios. ¶ In quibus ꝟbis duo notant̃. scꝫ ¶ Dei magna curialitas iubẽs oparios vocare ibi. Voca operarios. ¶ Filij dei eq̃tas volẽs premiare. addens. et redde illis mercedẽ. ¶ Dicit ꝗ p̃mo. Voca oparios. q. d. Nõ expecta vt terogẽt ⁊ infestent. oparios. nõ ociosos platearios. tabernarios. Tales em̃ nõ vocantur ad p̃miũ btitudĩs. sꝫ damnatõis. Vocant̃ aũt ꝯsulares q̃ bñ laborãt regẽdo. milites defendendo. ꝓpl'ares deo ſuiẽdo. xliij. N. Vel deꝰ vocat q̃ opant̃ terrena abdicãdo. xp̃o ſuiẽdo. ⁊ ꝯstanter deo adherendo. xxij. B. Scdo merces opantiũ stat ĩ visione beatitudinis. x. P.

¶ Dñica in sexagesima.

¶ Sermo de epl'a.

Virtus in infirmitate ꝑficit̃. ij. Coꝝ. xij. Querit mgr̃ iiij. sen. dist. iiij. Quare post baptismũ remaneat penalitas hominis. vtputa fames. esuries. sitis. et hmõi. cum tñ culpa originalis deleat̃. Rñdet dicens. iõ vt sit fideli certandi materia ⁊ vincendi occasio. q̃ nõ vinceret si nõ pugnaret. Et dic̃ Augu. in lib. de baptismo paruuloꝝ vt allegat̃ de ꝯse. dist. iiij. Per baptismũ xp̃i illud agitur vt caro peccati euacuet̃. nõ sic aũt euacuat̃ vt in carne ꝯcupiscentia innata. scꝫ aĩe non sit. sed ne obsit. Glo. ĩmo etiã vt ꝓsit. de pedi. iij. ille rex. Vbi maior pugna ibi maior corona. Dum igit̃ dr̃ ꝙ virtus in infirmitate perficitur. ¶ In quibus verbis duo notantur. scꝫ. ¶ Possessio virtutis quã debemus seruenter amare. cũ dr̃. Virtus.

Afflictio carnis quã dẽm⁹ patiẽt portare addẽs. i infirmitate pficit. Debem⁹ ei p/mo ꝓtutes amare ꝛ vicia spnere. nota. xxvij. D. Scõo dẽm⁹ aduersa patiẽter porta/re ꝓpter hec. xxij. A.

Sermo de euangelio

Semen cecidit in

Serrã bonã. Lu. viij. de ꝓse. di. ij. ¶ bñ. hẽ q̃ sacerdos q̃ ñ bñ custo dierit sacrificiũ. ꝛ mus vl aliq̃d alid aĩal co mederit dz. xl. dies penitere. Dz ne illõ ma lũ ꝓtigat ordianit eccl'ia. vt hẽ extra ỏ cele. miſ. c. sane. ꝛ de custo. eukaristie. j. c. q̃ euka/ristia a sacerdotib⁹ i loco singl'ari mũdo et sigto fidelib⁹ clanib⁹ honorifice ꝛ deuote ser uet. Sic cũ ꝓbũ dei nõ sit min⁹. imo pl⁹ vi/det eẽ et eo q̃ pdicatio pl'es ꝓuertit ꝛ plus facit ꝓpũgi hoiez. ita q̃ oĩa pcta p eã tollũt sz p cor⁹ xpi tm̃ venialia tollũt. ỏ ꝓse. di. ij. iterat. dz cũ sũma diligẽtia audiri ꝛ i corde seruari ne cadat a corde. iuxta illõ Lu. xj. Bti q̃ audiũt ꝓbũ dei ꝛ custodiũt illõ. vn. Aug⁹. ꝛ recitat. j. q. j. Interrogovos frẽs tc. Nota xxv. F. Hoc q̃libz attẽde dz annuẽte xpo ẽuãgelio. q̃ bz aures audiẽdi audiat. ꝛ se/mẽ ꝓbi dei sic suscipiat. q̃ vt bõa ẽra fructũ faciat. vt ỏ eo dificari possint ꝓa thematis

In q̃b⁹ ꝓbis duo notãt. s. Malor⁹ picu/la negligẽtia. cũ dr. Semẽ cecidit. Justo rũ fructuosa diligẽtia. cũ dr. in terrã bonã. Dico ꝓmo q̃ negligẽtia ꝓbi dei ẽ m'ltũ pi/culosa. iõ dz masticari ꝛ i cor mitti. Chrys. Qui nõ masticat ẽ. nota xxv. F. Scõo di ligẽtia iustor⁹ ẽ bona audiẽdo verbum dei Debet em̃ talis esse. xxv. F.

Dominica in quinquagesima.

Sermo de epl'a.

Hec aũt manent

In fides spes ꝛ caritas. tria h. maior ãt bor⁹ caritas est. j. ad Cor. xiij. Sol int planetas ẽ maior. ꝛ iõ fm phm. ij. metha. pl⁹ calefacit ꝛ fecũ dat q̃s alij. ꝛ ꝓpter sui elõgatõz ꝛ approxiatõez ẽ cã generatõis rib⁹. Iõ pbi dicũt q̃ regio subiecta artico ẽ inhabitabil'. et sub antartico ꝓpt nimiũ fri/gus. q̃ sol sp est remot⁹ ab ill' regiõib⁹. et p ꝺñs ibi non ẽ habitatio. cũ nihil possit ibi generari nec ꝓfuari. Sic spũal'r inter oĩa bona dei q̃ hoiez fecũdãt i ꝓtutib⁹ excellen/tius est caritas. sine q̃ bõ viuere spũaliter nõ ꝓt. iõ dr radix oĩm bonor⁹. de pe. di. ij. c. q̃ charitas. Hec em̃ nũq̃ excidet in fuco. Ibi em̃ fides ꝓuertet in sciaz. spes in rem. caritas ãt augebit. Ideo bñ dr his maior.

In q̃b⁹ ꝓbis duo notãt. s. Virtutz in/gressus. cũ dr. Hũc ãt manẽt. Salutz ꝓ gressus. cum addit. maior autem horum. De ꝓmo notandũ q̃ volẽs saluari debz hẽ ꝓ statu pñti ingressũ p fidẽ q̃ ẽ ianua et fundamentũ oĩs boni. Nota. ij. L. Scõo volẽs hẽ ꝓgressum ꝛ ꝓplemẽtũ salutis dz hẽ caritatẽ. Hec em̃ facit hoiez cũcta trãsi toria ꝓtẽnere. integral'r deo ꝓiũgere. ꝛ cor/dialit supna appete. Nota xxv. A.

Sermo de euangelio

Omne ut uidea

Lu. xviij. Inf oĩa nociua pulue/res tre solẽt oculũ ledere ꝛ hoiez excecare. ꝓpt q̃d nata ꝓuidit palpebram. q̃ fm cõmentatorẽ in de sensu ꝛ sensato ẽ po/sita in ocul' hoĩm ad ꝓseruatõem a reb⁹ ex/trinsecis. sic vagina gladij. Vñ dic̃ Plin⁹ li. xij. q̃ qñ aquila venat ceruum puluerez multũ colligit. et sedens sup cornua cerui eũ quẽ collegit p alas ad oculũ excutit. do/nec ipm̃ in rupẽ ꝓcipitat. Sic oculũ cogni/tionis nihil pl⁹ solet ledere q̃s pulueres ter/rene affectõis. Volẽs igit dyabol⁹ capere bo/minẽ. ꝓmo oculũ cognitõis terrenis affec/tib⁹ obnubilat vt lumẽ ꝓpitatz nõ ꝓsideret ꝛ sic in rupez pcĩ cadat. Sap. ij. Excecauit eos malicia sua. ꝛ talis merito dr cecus. q̃ vt dr. xlix. di. §. hinc etem̃. Cecus quippe ẽ q̃ supne ꝓtẽplatõis lucẽ ignorat. q̃ pñtz vi/te tenebris ꝓssus dũ venturã lucẽ nequa/q̃ diligẽdo ꝓspicit. et q̃ gressus opis diri/gat nescit. Dic igit nisi p xpm illuminetur nũq̃ lumẽ celi ꝛ bñtudinis videbit. Quez igit xpus interrogat q̃d velit vt sibi faciat merito rñdet. Dñe vt videã. In q̃b⁹ ver bis duo notant. s. Necessitas inuocatio/nis. cũ dr. Dñe. Ignobilitas excecatõis cũ addit. vt videa. Nam pctor in cognitiõe cecus necessario deũ inuocat p illumiatio/ne. q̃ dñs ingrediẽdo animã p grãm per/ficientẽ eam informat ꝛ illustrat. nota. xxvj. B. Scõo notat ignobilitas excecatõis. p/didit em̃ hõ p pctm̃ triplicẽ visionẽ cogni/tionis. Nota. xxviij. B.

¶ Dñica ꝑma post festū pasce.

Hec est victoria q̄ vincit mundū fides nr̄a.s. Joh.v.

Miles ō armatura q̄ cuncta tela triūphat merito gl'ar̄ et letar̄.sic in cronic⁹ frācoꝝ legit̄ de Karolo magno imperatore.q̄ gladio sibi a dō p angelū misso oīa vicit et supauit. Sic miles xp̄i merito gl'ari dz ō fide q̄ ē armatura potēs oīa tela neq̄ssima dyaboli ignea extiguere. Eph.vj

Nā cū om̄e q̄d nō ē ex fide sit pctm̄ .extra de resc̄p.qm̄ om̄e.et xxviij.q.j.§.j. Aduersari⁹ hūani gener⁹ ꝓnceps mūdi h⁹ ifinitis telis et iaculis ꝓsueuit nos ipugnare.gula.luxuria et sic de alīs.quē nec vicere nec supare possum⁹ nisi fide resistam⁹.qz si sagitta gule q̄s ꝓcutit̄ fides vicit sobrietate.si iaculo luxurie vicit fides castitate. Si āt supbia vicit fides hūilitate.si auaricia fides vicit largitate. Jō dicit apl's Heb.xj. Scī p fidē vicer̄t reg̃a opati sūt iustitiā. Quare Justinianus xp̄ianissim⁹ ꝓtutē cognoscens fidei.dicit C.de sum.tri.i ꝓn. Cūctos pplos q̄s clemētie nr̄e repit ipiū i tali volum⁹ religiōe.s.fidei ꝓsari. qm̄ h⁹ ē vita et victoria q̄ vicit mūdum. In q̄b⁹ ꝓbis euāgelista xp̄i militib⁹ duo spēal'r oñdit.s. Triūphū vicioꝝ nobilissimū.cū dr. Hec ē victoria q̄ vicit mūdū. Hen⁹ armoꝝ secretissimū.cū addit̄. fides nr̄a. Prio em̄ triūpham⁹ q̄tuor virtutib⁹ cardinalib⁹.xxxij. R. Scdo debem⁹ induere armaturā fidei xp̄e hec.ij. L.

¶ Sermo de euangelio

Infer digitū tuū huc.

et vide man⁹ meas.et affer manū tuā et mitte i lat⁹ meū et noli ee incredul⁹. Jo.xx. Volles pusillum ifōrmare digito suo lras libri ad oculū sibi demōstrat vt certi⁹ cogñscat.qz ij.de aīa. Tact⁹ in hoīe ē pfectissim⁹ sensus q̄d pz.qz fm hūc sensū cognoscūt̄ igenioſi Volles carne eē fm pbm sūt apti mente et duri carne inepti. q̄d em̄ visu ignorat̄ p tactū certificat̄. Volens igit̄ dñs nr̄ discipulo incredulo r̄surrectōz suā q̄ inscio puerulo mōstrare.digitis suis lras vulneꝝ libri ō vini applicauit.et nō solū tactu sz etiā visu et auditu q̄ testimoniū in iure admitit̄ extra de testi.cū cām .et .iij.q.ix.testes.i glo. ꝓbauit dicēs ei. Infer digitū. ¶ In quib⁹ ꝓbis duo notāt̄.s. Liber vite int⁹ et foris scpt⁹ lris amoris cum dr. Infer digitum. ¶ Dica iusticie signata p totum̄ materiā ti moris.addēs.noli ee incredul⁹. ¶ Primo hūc libꝝ dēm⁹ inspicere et conatū nr̄m infigere.et i eo studem⁹ lras cōpassiōis.amoris. et timoris.et h⁹ q̄n devote attēdim⁹ quo fuit in ꝑsepio miserabil'r vagiēs .xxxviij. R. Scdō hi digiti ꝓtinēt materiā timoris nr̄e ingratitudis. vj. T

¶ Dominica secunda

¶ Sermo de epla.

Christ⁹ passus est

p nob vobis relinquēs exemplū vt seq̄mī vestigia ei⁹.j. Petri.ij.

Viatores vbicūq⁹ p viā ignotā vadut ducto⁹ sciētē dirigere sūme desiderāt.i ꝓncipio em̄ vie pu⁹ error maxim⁹ fieret i fine.vt dr.j.celi. Spūales igit̄ platū hñt ductorē. q̄ dz eē pudic⁹.vt moribus et ꝓbis pudorē desinent exhibeat.di.xlij.c.pudic⁹. Secularēs ꝓo regē q̄ dz etiā eē ꝓposit⁹ more et vita.qz vt dr.xj.q.iij.ꝑcipue. Disponit ordinē ad exēplū xp̄iani ꝓo generalr oēs vnū hñt ductorē vite eterne q̄ ē xp̄s.quē seq̄ bem⁹ vt hortamur i ꝓbis thēatꝝ. ¶ In q̄b⁹ duo notāt̄.s. Precessoꝝ nēcaria īmolatio. cū dr. Xp̄s passus est p nob. ¶ Successoꝝ volūtaria imitatio.cū addit̄. vt seq̄mī vestigia ei⁹. ¶ Dico ꝓmo q̄ xp̄s nēcario īmolatus ē.vt.s.crimia nr̄a expurgaret.ligamina dissolueret.et hēditatē eternā nob ipetraret xp̄ū. T. ¶ Debem⁹ & scdo voluntarie seq̄ bis.xxvij. T.xij. U.xxiiij. U.xxij. P.N.R.

¶ Sermo de euangelio.

Ego sū pastor bonus.

et cognosco oues meas et cognoscūt me mee. Joh.x. T ex dictat.ff.locati et ꝓducti.q̄ mercedē .q̄ ꝓ q̄ mercedē accipit ꝓ custodia alic⁹ rei.is rei hui⁹ periculum et custodiā p̄stat.i. tenet̄ diligentē custodiam adhibere.q̄d si nō fecerit et rem ex negligētia pdiderit tenet̄ satisfacere. Quare dr ex tra de regulis iuris.c̄ꝫuis. q̄ si lup⁹ ouem recipiat ignorantia pastoris eū nō excusat Sic pastor eccl̄esie p̄latus q̄ mercedez suscipit tempalem bonoꝝ eccl̄esie qui etiam conductus est ꝓ mercede vite eterne curā solicitā sup gregem xp̄i fideliuꝝ hīc debet. ne lupus rapax.i. dyabolus gregem sepet et oues devoret.al's dabit aīaꝝ suam p sub dit̄s. Un Piero.ad Nepocianū. et allegat

xcv.di.c.esto. ¶Pascite eũ q̃ vobis cõmissus est gregẽ dñi. nõ vt dñantes in clero. sz formã facti gregis ex aio vt cũ appuerit pncepis pastor. pcipiatis imarcessibilẽ gl'e coronã. q̃ eĩ ꝑ fac merito dicit. ego sũ pastor bonꝰ.

¶In qbꝫ ꝑbis duo notanť. scz ¶Vita pastoris diligẽs i regẽdo. cũ dr ¶Ego sũ pa. bo. ¶Vita inferioꝛ obediẽs i seqndo. cũ addiť. z cognoscũt me mee. ¶Primo eĩ vita pastoris in regẽdo dz esse talis. xxxiij. T. V. ¶Scõo vita inferioris dz esse talꝭ in obediendo. xxv. H. O. xj. T.

¶Dñica tertia Sermo de epl'a

Obsecro uos tan/

Obsecro vos aduenas z pegrinos abstinere vos a carnalibus desideriis q̃ militãt aduersus aiaz. j. Pe. ij. ¶Qui aliũ bñ diligit vie si nouit pdicit dispẽdia z discrimia. ¶Cũ ĝ ĩ hac vita z miserabili pegrinatõe nihil peiꝰ z dãnabiliꝰ sit homi z ipeditiuũ ꝓ/mij btitudis q̃z carnal' delectatio. q̃ omez carnis culpã adolet. i. nutrit. ꝺ pe. di. j. ꝓt fieri. ¶Petrꝰ sincerit diligẽs nos pdicit ei ma lũ z hortať abstiere i verb theatz. ¶In qbꝫ ꝑbis duo admonet. scz. ¶Ad habendam mortz mẽoriã. cũ dicit. Obsecro vos tanq̃z aduenas. ¶Ad domãdũ carnis lasciuiaz cũ addiť. abstiere vos a carnalibꝫ ꝺsideriis ¶Prio eĩ sic pegrinꝰ sp cogitat de termio sic nos de morte cogitare dẽmus. xviij. E. xxx. D. Scõo lasciuia carnis ẽ domãda p tria. Nota. xxij. K. vel p abstinẽtiã. xxxij. T

¶Sermo de euangelio

Modicũ et iã non

Modicũ et iã non videbitis me. Jo. xvj. ¶Post serenitatẽ expectať tẽpestas z ecõuerso. sic post ꝓsperitatez hꝰ vite seqť tẽpestas valida mortz eẽne. sic ꝑz Luc. xvj. in diuite epulone q̃ ꝺ induebať purpura et byso. et q̃tidie epulabať splẽdide. z seqť q̃ mortuꝰ ẽ z sepultꝰ ĩ inferno. ¶Sic igiť dines dicit. habeo ꝺ oia solacia z mũdi gaudia. Rñdet sibi xps. Modicũ. s. durabit. z nõ videꝺ me scz eternal'r. Vñ Claudianꝰ de peni. di. iij. q̃d ergo. ĩ glo. Caligni tollũť in altũ. s. statũ ꝓsperitatz vt lapsu grauiori ruat. nec timeat q̃ ꝺ tribulanť. qm etiã xps dicit. modicũ. s. durabit z videbitz me. ꝑ remuneratione eternal'r. Debemꝰ igiť ꝺ libẽter aduersa sustinere ne penã eternã videamꝰ. q̃z modicũ durabit. ꝛc. ¶In qbꝫ ꝑbis duo notatur. scz ¶Instabilitas ꝓsperitatis. cũ dicit Modicũ. ¶Durabilitas penalitatis. cum addiť. et nõ videbitz me. ¶Primo eĩ status malorꝫ est execrabil' ꝓpť instabilitatem infidelitatẽ z antietatez. x. F. D. xlvj. ꝑ. q̃a facit piculose mori. xiij. T. Scõo ẽ repro/babilis ꝓpť acerbitatez penarꝫ. ij. D. v. ꝑ. et durabilitatẽ. xv. T. D. D.

¶Dñica quarta de epl'a.

Abiicientes omnez

Abiicientes omnem immũditiã z abundãtiã malicie in mãsuetudie susciꝑite insitũ verbũ. q̃d ꝓt saluare aias vras. Jaco. j. Nõ solicitus est purgare vestes manꝰ z faciẽ ne macula scandaliseť. sic solicite ꝺz purgare corꝑa malis affectiõibꝫ. corꝑꝰ a malis opibꝫ. vt deo placeat q̃ ei ꝺz suã grãm infundere. q̃a alꝭ nõ infundiť. xv. q. j. nec is. ¶Cũ interficitur impius xps infundiť. z vbi abominatio aboleť. i. tolliť ꝺ terra scz corde terreno sanctificatio ꝺsecrať. Figurať Numeri. iij. q̃ deꝰ dixit filijs isrl'. In ea die q̃ interfeci omẽ ꝓmogenitũ egypti. i. vicia. sanctificaui mihi omẽ ꝓmogenitũ isrl'. s. ꝓtutes ꝛc. Vñ xxxij. q. j. ¶Cũ renunciať improbitati statim assciscit virtus. ¶Egressus eĩ malicie ꝓtutz opať ingressuz. Sic abiiciẽdo immũditiã pcti suscipimꝰ ꝑbũ q̃d est xps. ¶In qbꝫ ꝑbis duo notanť. s. ¶Quo necessario purgamur a pctis. cũ dr. ¶Abiiciẽtes ꝛc. ¶Qui suscipit a purgatz cũ addiť. suscipite insitũ verbuz. ¶Primo debemꝰ nos a peccatis mũdare. xvj. L. et. iij. A. Scõo debemus grãm postulare. xiij. D.

¶Sermo de euagelio.

Vado ad eum qui

Vado ad eum qui me misit. Joh. xvj. ¶Legatꝰ visitata puincia. recõciliata patria. peracto negocio redire ad curiã ꝺsueuit. Rã vt ꝺz de ꝺse. di. j. nullus epꝰ. Qui ponit ꝓncipiũ supplere ꝺz vsq̃z ad finẽ. Magis eĩ delinq̃t q̃ interruptã causam dimittit. q̃z q̃ nũq̃z ad causam puenit. in auten. de litigiosis. § omẽ. coll'. viij. ¶Sic dei filius a deo pr̃e missus inceptũ negociũ nr̃e redẽptõis sine interruptõe fideliter cõpleuit. pacto aũt negocio recõciliatõis volẽs ad curiã celestis patrie redire dixit suis discipul'. Vado ad eũ. ¶In qbꝫ ꝑbis duo notanť. scz ¶Nũo

termin⁹ a q̄ est relinquēdus. cū dr. Vado.
Termin⁹ ad quē est appetēdus. addens ad eū q̄ misit me Dico ꝓmo q⁹ mūdus q̄ est termin⁹ a q̄ relinq̄ndus est ꝓpt̄ hec. r. F H. S cōo termin⁹ ad quez. s. beatitudo est appetendus. rriij. I

Dñica q̄nta Sermo de epl'a.

Vus uana est re

ligio. Jac. j. Sic videm⁹ q⁹ hō depict⁹ nō ē hō sz q̄ddā repsentatiuū homis. qr ꝑm regl'az topicalē z maximam Aresto. Cui nō ꝓuenit diffinitio nec diffinitū. sz hō depict⁹ nō ē aīal rōnale. g̃ nc hō. sic nec hō dr religiosus ꝓpt̄ habitū sed ꝓpt̄ regl'arē obſuātiā. habit⁹ enim nō fac̄ monachū sz ꝓfessio. extra d reguł. c. porrectū. z. C. d sacrosan. ec. l. q̄ sub p̄textu. Nec pfessio oris fac̄ xpianū. sz opis executio Fides em̄ sine opib⁹ mortua ē. vt dic̄ Jac. Nec cohabitatio ꝓiugē nisi ſuet fidē. nec ꝓtinētia viduā sine ꝓposito de cet̄o i futuꝝ abstinendi. nec corpal' integritas ꝙginē nisi assistat mēt̄z itegritas. Tolerabil⁹ ē nāq̄z mēt̄ ꝙginē q̄z carnē hr̄e. rrrij. q. v. tolerabil⁹. Hō ei cuiuscūq̄z stat⁹. vite. regl'e sit. si sacramenta sui stat⁹ nō ſuat h⁹ vana ē religio In q̄b⁹ ꝓbis duo notanť. s. Laboris fictio dānabilis. cū dr. Qui⁹ vana est. Honorz pditio inevitabil'. addēs. religio. rc. Debem⁹ em̄ in laboribꝫ nr̄is cauere fictōez sz sic ordinari q⁹ opa nr̄a sint sup̄i⁹ eleuata. Flota. ij. y. vij. H. D. S cōo dem⁹ sacrām̄ta religiōis ſua re. Cleric⁹ hec. v. L. religiosus hec. rrriij. A Layc⁹ hec. rrv. K. Cōiugatus hec. rrriij. y. Vidua hec. rrrir. L.

Sermo de euangelio.

Etite et accipietis

p Joh. rvj. Nebula ascēdēte fuga expectať pluuia. Sic deuota ascēdēte ad deū oꝛōe ex cordis pfūditate mox ad nos descēdit pluuia diuie gr̄e z miscōie Figurať. iij. Reg. rviij. in Helya. q̄ qñ dñs ꝓpt̄ Achab regem filioꝝ isrl' eo q⁹ ydolū adorauit baal clausit celū. q⁹ triby ānis z sex mensibꝫ nō plueret sup̄ terrā. Ascēdit Helyas i mōtē carmeli z pnus i tra dñm adorabat. z dñs dedit pluuiaz sup̄ terrā. Sic qñ ꝓpt̄ pctā hoim⁹ imittit sterilitatē z hm̄oi plagas. debēt iusti ascēdere p deuotōz ad deū z ex pfundo cordis clamare. z de⁹ placatus statim mittit pluuiā gr̄e z miscōie Dignus em̄ ē miscōia q̄ spūali laboꝛe. s. pcibꝫ querit grām. de pe. dis. j. quē penitet. Hortať igit̄ ordinatōe eccl'e illo tpe euāgelista nos orare z pet̄e di. Petite. In q̄bꝫ ꝓbis duo notanť. s. Duane nat̄e indigētia. iō petere debem⁹. Diuine nat̄e clemētia. q̄a accipiem⁹. Dico ꝓmo qr indigem⁹ ex natura ideo dēm⁹ tria pet̄e. rrij. D. S cōo qr deus est clemēs. iō accipiem⁹ clemētiā. rrvij. D rvij. B. vj. A. r. D.

In die ascensiōis dñi.

Hsūpt⁹ est in celū

a Marci. vl. c. Videm⁹ q⁹ rex vel dux habita victoria de plio aduersarioꝝ inimicoꝝ. redeūdo ad palaciū curia tota resonat. familia iubilat. organa cōcrepāt. z laude z gl'a sublimať. Dignū nāq̄z est z rōni ꝙsonū q⁹ q̄ onere subīcit. q⁹ etiā onoris honore coroneť. Qui em̄ ad onus eligit nō dz repelli a mercede. C. d offi. magist. offi. l. nemo. Decē gdus ceteros añcellat quē stipēdia meliorat labor plurior fecerit ante ire. Vñ i gestz romanoꝝ legit̄ victores honorifice p eos ītroductos z gl'ose sublimatos esse. Sic spūal'r saluator nr̄ de ęra peregrinatōis triūphādo p multos labores et plurimos tandē se hūliando ad crucz mortez hoste deuicto ad celi palaciū redīes. digne tota celestz curia ī voce tube z iubilo ei obuiā venit. Juxta illd̄ ps. rlvj. Ascēdit deus in iubilo z dñs in voce tube. Unde Aug⁹. Ascendēte xpo pauet oīe celū. mirantur astra. plaudūt agmina. tube sonant. z letis cōmiscent blanda modulamīa chori. Nunc ritur an regni celoꝝ porta p pcm̄ hominis clausa p xpi ascensionē nob fuerit apta Et videť q⁹ nō. Glo. sup Gen̄. v. dicit q⁹ Enoch tēpe legis nat̄e assumpt⁹ est in celū. g̃ p illo tpe celū fuit apertū. Et. iiij. Re. ij. habeť q⁹ Helyas tēpe legz scpte fuerit ī curru igneo sursum in celū vectus. Ad illā questionem rndendo notandū. q⁹ illa q̄stio vnū ꝑsupponit q⁹ pcm̄ hoīs clauserit portā regni celestis. Et h̄ ꝓbať Gen̄. iij. vbi dr q⁹ ꝓpter peccatum dñs collocauit ante paradisum voluptatis cherubin z flām̄eū gladiū z ꝙsatilē. vt angel⁹ arceret dyabolū. z ignis hoiez. q̄d exponit sic. De⁹ misteria angelorꝝ posuit ante paradisum. ignē q̄ noīe gladij. non cuiuslibet sz ꝙsatil'. i. vtrobiq̄z secantz q̄ iter

clauderet ꝛ ingressū ¶ Ergo mgr̄ sen. di. xxiii c. iiij. dic. q̄ p̄ misteria angelor̄ ignea custo dia ibi ꝓstituta fuit ad denotādū spūal̄r q̄ null⁹ oīno potat intrare ī vitā etn̄ā dū tarat ꝑpetm̄ ꝑpetratū ¶ Hz ad q̄sitū rn̄dēdū di co dato q̄ xp̄s pass⁹ mortu⁹ ꝛ sepult⁹ fuisz. ꝛ scōr̄ patr̄ aias ꝺ limbo extraxisz. adhuc celi porta si nō ascēdisz ꝛ vīa nob fecisz cū sctis aiabꝫ patr̄ nō fuisz apta. quā ipe sol⁹ p̄ suā ascēsionē nob aperuit ¶ Hoc etiā ꝑbat exēplo. Nā sol⁹ clauiculari⁹. s. hns clauem claudēdi ꝛ apiēdi sol⁹ claudit ꝛ apit. ¶ Sed xp̄s sol⁹ ē ꝛ fuit clauicular⁹. q̄ hūit ptātem Apoc. iij. Habz clauē dauid. claudit ꝛ nēo apit. apit ꝛ nēo claudit. ¶ Jō xp̄s ascēdēdo ī celū nob ianuā apuit. Ad argumētū ꝺr. q̄ Enoch et Helyas nō ī celū nec in paradisuz etherēū sūt trāslati. sz ꝟtute diuīa ad padi/ sum terrestrē. q̄d celū q̄nq̄ appellat ꝑ altī tudinē. magnitudinē. ꝛ alias conditiones. ¶ Hz q̄rit an xp̄s subito ascēderit vl̄ suc/ cessiue. Rn̄det Frācisc⁹ de maronis q̄ suc/ cessiue. Et h̄ ꝑbat sic. mor⁹ subitane⁹ nō p̄t ꝓcipi. sz apl̄i viderī xp̄i ascēsionē vt ꝺr Act. i. Videntib⁹ illis eleuat⁹ ē. ꝛ nubes suscepit eū ab oculꝭ eor̄. Dicūt tn̄ alīq̄ q̄ ascendēdo mont̄ mor⁹ ei⁹ aliq̄liē fuit successiu⁹. sz post q̄z suscept⁹ ē a nube ī momēto ꝛ subito per oēs sept̄ orbes fuit assumpt⁹ ꝟtute diuīa. Cui⁹ rō est. qr̄ q̄nto maior̄ et fortior̄ est po/ tētia agēt̄ tāto mīn⁹ requirit de tpe in q̄ agit ¶ Si q̄s em̄ aliq̄d fac̄ vel facere p̄t ī vna die q̄ hz potentiā duplicatā. h̄ idē p̄t facere in media die. Cū igit̄ de⁹ habeat potentiā in/ finitā. ꝛ de ꝟtute ꝓpria ascēderit sic̄ pz Isaie Gradiēs in multitudine ꝟtut̄ sue. videl̄ q̄ nō successiue sz subito ascēderit septem or/ bes sup̄ celos. scz lune. martis. mercurij ꝛc. Vñ refert rabbi Moyses q̄ q̄dlibet celuz hz in latitudine tantū spaciū q̄ntū cōtinue ptrāsiret hō de via plana in q̄ngētis ānis. et distantia int̄ celū ꝛ terraz est sil̄r vt dicit q̄ngentor̄ annor̄. ꝛ isto cū sint. x. celi. erūt ꝑm ipm̄ a centro terre vsq̄ ad ꝓcuum celi saturni q̄d est celū septimū. septē milia āno rū ꝛ septingentor̄ annor̄. i. tantū spacium q̄ntuz de via plana aliās iret in. vij. milib⁹ septingētis annis si tantū viueret. ita tn̄ q̄ quilibet ann⁹ sit. cccl xv. dier̄. et iter cuiuslibet diei q̄tuor miliariū. ꝛ q̄dlibet miliare l xij. miliū passuū siue cubitor̄. Hec rabbi Moyses. Utr̄ ātē h̄ verē sit scit de⁹ q̄ oīa h̄z in pōdere ꝛ mensura. ¶ Sup̄ h̄ est opinio cuiusdā astrologi q̄ cōplet̄ ist̄ ānis a crea/ tione mūdi. s. septē milib⁹ septingēt̄ annis tūc mūdus deficiet. qr̄ sic̄ xp̄s cōpleuit cur sum suū dū fuit in celo p̄ tantū spaciū trās eundo. sic cōplet̄ p̄dict̄ ānis deficiet mun dus. Et ita a creatōne mūdi vsq̄ ad diem ascēsionis fuerūt anni q̄nq̄ milia ducenti trigintaduo. Nā xp̄s ascēdit tpe q̄ erat tri/ gintatriū annor̄. ſm Augu. de mirabilib⁹ sacre scpture. Tūc āt ſm Orosiū. a creatōe mūdi vsq̄ ad vrbē ꝺditā fuerūt anni q̄tuor milia q̄dringēti. lxxiij. Ab vrbe ꝺdita vs/ q̄ ad natiuitatē xp̄i anni septingenti q̄nde cim. q̄n regnauit in iudea rex Achab. et xp̄us vixit trigintatrib⁹ ānis. Sic cōputādo ab anno incarnatōis. Mcccc xliij. in q̄ scpsi hūc libz̄ trāsierunt anni sex milia sexcenti xliij. ¶ In ꝟbis p̄missis in theate duo ma gna p̄coniſanꝫ. s. ¶ Potentia deitat̄. quia assūpt⁹ ē. ¶ Cōgruētia moralitat̄. addēs. in celū ¶ De ꝓmo q̄ magn̄ p̄coniſat̄ potētia dei. q̄ vltra oēz ꝟtutē naturalē xp̄m sic exaltā uit subito p̄ xij. māsiones celi. xxix. h. ¶ Cō/ gruit xp̄m sic̄ ī celū ascēdere post labores. vt instrueret moraliter volētes post mortez celos ascēdere. q̄ h̄ ꝓmo ascēdant ab inferi oribꝫ p̄ affectū in deū. xvj. Ж. y.

¶ Dnica infra octa. ascensionis.

¶ Sermo de epl̄a.

Estote prudentes

Et vigilate ī orōib⁹. s. Pe. iij. Procu/ tor diligens q̄d vult citi⁹ impetrat q̄z desidiosus ꝛ piger. qr̄ vt ꝺr extra ꝺ ꝓsue. ex pte. in glo. Vigilātib⁹ et nō dormiētib⁹ subueniūt iura. Cū igit̄ ignorātia simul et negligētia mlt̄ pstent ruinā. hortat̄ apl̄us nos esse prudētes ꝛ vigilare. ꝛc. ¶ In q̄b⁹ ꝟbis duo sac̄. scz ¶ Reddit nos ꝓuidos in agendis. cū dicit. Estote prudētes. Facit nos solicitos in cauēdis. addens. ꝛ vigila/ te in orōib⁹. ¶ Primo dēm⁹ esse prouidi in agendis Math. x. Estote prudētes sic̄ ser pētes. Nā prudētia cauet falsas psuasiōes xxxij. p. facit caute ambulare. xxxj. L. ¶ Scōo dēm⁹ esse soliciti in cauēdis. xxxj. L. Et fit vigilādo. iij. D.

¶ Sermo de euāgelio.

Pacē uobis a pa

tre spm̄ ꝟitat̄. Joh. xv. Quib⁹ bo/

na vindemia ꝓmittit maiori cū diligentia mū dāt ꝛ parāt vasa ad vinum vasandum. Sic cū spūssctūs fidelibꝫ ꝓmittat q̄ dulciter solet inebriare et cōsolari deuotos suā grām debēt diligēti⁹ corda ꝛ habitacla spūssctī mūdare ad ei⁹ susceptiōem. Ūñ de pe. dist. j. c. porro. §. hinc etiā p eundē. Si cor nr̄m vndiq; a malo ꝙuertit mox sue cōuersionis fructū meret. scz spūssctī. quez dñs ꝓmittit di. Dittā. ꝛc. ¶ In q̄b ꝥbis duo notāt. s. Habilitas ꝙueniēs ad spūssancti susceptōz. cū dic. Dittā vob a pre. Utilitas ꝙueniēs p ei⁹ inhabitatōz. addēs. spūs ꝥitatis. ¶ Primo dēm⁹ nos disponere ad recipiendū spūmsanctū ꝛ cor purgare a sordib. ij. A. ¶ Scdo dēm⁹ eius vtilitatē ꝙsiderare. dū em sum⁹ purgati recipim⁹ grāz spūssancti. xvij. p.

¶ In die Penthecostes

Paraclitus spiritus

Paraclitus spūssctūs quē mittet pr̄ in nomie meo ille vos docebit oīa Jo. xiiij ¶ Querit vtr̄ spūssctūs solū a pre mittat tpaliter. Et videt q̄ sic ex ꝥbis thēat. ¶ In oppositū ꝛ p ꝥitate ē mgr̄. j. sen. di. xv. q̄ sic iḡt. ¶ Cū spūssctūs deat hoib⁹ a pre ꝛ filio. q̄d est īpm tpaliter pceḋ ab vtroq; vl mitti. ꝛ quia spūssctūs ē vn⁹ ds cū pre ꝛ filio dat se. ꝛ datur siue mittit se ꝛ mittit. Dat q̄dē seipm in q̄stū de⁹. ꝛ dat inq̄stū donū. Et rō mgri pt sic formari. Dis opatio dei ad extra cōis est trib⁹. sz donatio siue datio spūssancti est q̄dā opatio ad extra. ḡ ē cōis trib⁹. Maior pz p btm̄ Augu. qz opa trinitatis ad extra sunt indiuisa. Ad argumētū ꝥbi thematis dico q̄ missio pris nō excludit missionē filij. licet filius dicat quē pr̄ mittet in nomine meo. sz significat solū p̄ncipalitatē autoritatis et originis. ¶ In q̄b ꝥbis duo notari pñt. scz ¶ Pris eterni sincera dilectio. cum dr. Paraclit⁹ quē pr̄ mittet. ¶ Spūssancti fructifera receptio. cū addit. ille vos docebit oīa. ¶ Dico p̄mo q̄ de⁹ pr̄ tam feruēter hoiez diligit q̄ spūmsanctū mittit ei. q̄ tota liter cūcta trāsitoria ꝓtēnit. Nota. xxxv. A. ¶ Dico scdo q̄ receptio spūssancti est fructifera ꝓpter tria. ir. J. K.

¶ De sancta trinitate.

Credite i domino

Credite i dño deo vr̄o et securi eritis. ij. Paral. xx. Nota i/ troductōem ſmonis ꝛ pſecutōez de sancta trinitate. viij. A.

¶ Dñica p̄ma post trinitatis.

Diligamus deum

Diligamus deū qm̄ ipe p̄or dilexit nos. j. Joh. iiij. ¶ Tyccro phs dic. q̄ verecūdū ē bonis nō reddere vices suis bñfactorib⁹. vñ q̄nto alicui plura bē a cōmunicāt tāto magis diligere dz. ar. ij. q. iiij. q̄nto. ꝛ de pe. dist. iij. §. q̄ aūt. ꝛ infra. septies. Et pl⁹ obseq̄te net ꝛ pl⁹ puniri dz cū nō fuerit obsecutus. ar. C. de ꝙduc. ꝛ pcu. l. ꝙducto. in fi. li. xj. ¶ Ex igit dilectiōe q̄ de⁹ dilexit nos mlta recipimus. puta bona creatōis. recreatōis. reconciliatōis. merito vices reddere dēm⁹ ꝛ deū diligere qm̄ p̄or dilexit nos. ¶ In q̄b ꝥbis duo notāt. s. ¶ Exercitiū gtiosū. q̄d ex ꝓmit in charitate. cū dr Diligamus deum. ¶ Bñficiū copiosuz q̄d colligit ex amoris p̄ritate. addēs. qm̄ p̄or. ꝛc. ¶ Primo debemus hāe exercitiū gtiosum ꝛ deū diligere. xxxvj. D. p. Scdo ꝙsiderare dēm⁹ ei⁹ bñficiū fructuosū q̄ p̄or dilexit nos. xli. J.

¶ Sermo de euangelio.

Estote misericordes

Estote misericordes sicut pr̄ vester misericors est. Luce. vj. ¶ Dñe agēs q̄d in actione sua potest deficere indiget regla dirigente. Quia ḡ nos in miserando possum⁹ deficere ꝛ cōpatiendo. qz nimia misericordia ducit ad vacuitatē siue fatuitatē. ꝛ nimis pruna ad rigiditatē. sed mediocris ꝛ discreta i veritatē ꝛ sanctitatē. Debem⁹ igit inspicere regulā dirigentē q̄ est deus q̄ libēter ignoscit ꝛ ꝓmpte indulget. Ūñ Amb. in li. ō paradiso. ꝛ allegat de pe. di. j. libēter. loquēs in pson̄a dei dicit. Libēter ignosco. ꝓmpte indulgeo. misc̄diaz mag⁹ volo q̄z sacrificiū. qz p sacrificiuz iustus cōmendat. p misericordiā. i. p opa misc̄die peccator redimitur Estote. ꝛc. ¶ In q̄b ꝥbis Lucas duo ostēdit. ¶ Preceptū instructiuū q̄d sit exequēdum cū dicit. Estote misericordes. Exemplū directiuū q̄d est intuendū addens. sicut pater vr̄. ¶ Primo em debem⁹ esse misericordes et vn⁹ alteri cōpati ꝓpter tria. xiij. D. xxij. K. ¶ Scdo dēm⁹ inspicere misc̄diaz dei. q̄ ex misc̄dia clemēter indulget. Nota vj. D. ¶ Sed querit an oīb⁹ peccātib⁹ misereat. xxxiij. P.

De corpore christi

Accipite et mãducate ꝟ ẽ corp⁹ meũ Mat. xxvi. Introductõez ꝛ ꝓsecutõz tot⁹ ꝑmõis de corpe xpi habes. xliij. Dñica scõa. Sermo de epla.

Qui odit fratrem suũ homicida ẽ. s. Jo. iij. Scõm leges. ff. ad. l. corneliam ð sicarijs. Nõ solũ homicida reputaꝛ q̃ interficit gladio. sz etiã q̃ parat potionẽ veneni. vt etiaz hẽt extra ð homi. si aliqs. q homicida est q̃ dat mulieri sterilitatez. vel q abortiuũ pariat cã libidis vl odij. Dic Jo. an. cã libidinis. puta qz ẽ mulier quã nõ decz eẽ guidã. ꝛ vt libidini liberi⁹ vacet. Cã odij. qz forte nõ vult illũ vl illã hẽre filios vl filias. vt sit ingrata ꝓiugij. vel vt illa succedat ab itestata. Sz q̃d ð illo q̃ dedit mulieri mala medicamẽta amoꝛ cã nõ vt iterficeret ꝛ moꝛtua ẽ. Dico q punit sil'r ac si occidisz. quia dabat operã rei illicite. ff. de penis. l. si aliqs. Sic ad ꝓpositũ cũ odiuz sit venenifica potio vñ oĩa mala pueniãt. ꝛ freqnt moꝛs spũalis ꝛ coꝛpal'. q̃ hanc potionẽ alicui parat ꝛ frẽm suũ odit homicida est. vt ħ dicit. In q̃bꝫ ꝟbis duo apl's oñdit. s. Invidiã abhoꝛrẽdã ad modũ veneni. cũ ðz. q̃ odit. Homicidiũ execrãdũ instar gladij. addẽs. homicida est. Dño dẽm⁹ invidiã cauere ꝑpt hec. xix. Scõo homicidiũ abhoꝛrere ꝑpt hec. xxxviij. F.

Sermo de euangelio.

Homo quidam fecit cenã magnã ꝟo. ml'tos Lu. xiij

Magni regz ꝛ potẽtz est facere liberale cõuiuiũ ꝓncipibꝫ ꝛ seruis suis. sic legim⁹ Hester. j. de rege medoꝝ Assuero q̃ regnãs ab Jndia vsq ad Ethyopiã sup. cxxvij. puinciãs. tertio anno ĩperij sui iussit parari ĩ vestibulo oꝛti sui q̃d regio cultu ꝛ manu cõsitũ erat. magnũ ꝓuiuiũ ꝓncipibꝫ ꝛ suis. bibẽtes aureis poculꝭ ꝛ alijs vasis pꝛecios̃is. Sic dei filij⁹ rex celi ꝛ ẽre tertio anno. i. tpe gr̃e a deo oꝛdinato. pauit ĩ vtero ẽcl̃ie partim supnaturalr. ptim naturalr conuiuiũ magnũ oĩbꝫ suis suis. q̃d durabat vsq ad cenã dñi. in q̃ poculꝭ aureis. i. feruẽtz chariꝛ tatz sanguĩe suo ꝑcioso sunt potati. q̃ pocu lo nihil ꝑcios⁹. de ꝯse. di. ij. Nihil in sacrificijs maiꝰ esse ꝑt q̃z corpꝰ ꝛ sanguis xpi. nec vlla oblatio hac potioꝛ est. sz ħ oẽs ꝑcellit. q̃ pura ꝓscia dño offerẽda ẽ. ꝛ pura mente sumẽda atq ab oĩbꝫ venerãda. Dz igit me rito q ho q̃dã. s. xps fecit cenam magnã ꝛc. In q̃bꝫ ꝟbis duo spẽal'r notãt. s. Cõuiuij solẽnitas ex nobilitate pꝛeparatz. qz hõ q̃dã. Cõuiuij liberalitas ex curialitate inuitãtis. qz vocauit multos. Dico nanq ꝓmo q solẽnitas hꝰ ꝓuiuij notaꝛ ex eo q q̃ dã hõ illud pauit. nõ cõis hõ sz singularis deꝰ hõ. Iste hõ carnẽ in ara crucz assatam igne caritatis dedit iter agentibꝫ. xliij. E. Scõo notaꝛ liberalitas ipi⁹ inuitãtz. qz vocauit ml'tos. nõ oẽs. qz vos mundi estis sed nõ oẽs. sz solũ taliter dispositos. xviij. D. xliij. F.

Dñica tertia de epla.

Humiliamini sub potẽti manu dei vt vos exaltet. s. Pe. vlc. Saltãtes ꝓsueuerꝭ se inclinare ꝛ curuare vt altiꝰ saltẽt. sic q̃ sursuz ad dignitates spũales ꝛ tpales exaltari petũt ꝓmo se ꝑ hũilitatẽ incuruẽt. Vñ virgo gl'osa ĩ cantico suo ð ħ gloziaꝛ ex hũilitate dignificatiua dicẽs. Respexit hũilitatẽ ancille sue. ecce eĩm ex ħ btãm me dicẽt oĩes gñatiões. Quare etiã ðz dis. xl. c. ml'ti sacerdotes. Quicũq desiderauerit ꝓmatũ ĩ ꝛra inuẽiet ꝓfusionẽ ĩ celo. nec festinet q̃s quõ appareat alijs maioꝛ. sz ꝓmo quõ oĩbꝫ inferioꝛ videaꝛ. Si igit cupitz exaltari sursum ad celũ ħ hũiliamini. In q̃bꝫ ꝟbis apl's duo oñdit. s. Profunditatz ꝑfundã iclinationẽ. cũ dic. Humiliami sub potẽti. Hũilitatz iocundã eleuatõz. addẽs. vt vos exaltet. Dño dẽm⁹ nos tripl'r humiliare. xij. K. ij. Scõo hũilitas bz ꝑ ħoĩs exaltatione tria parare. ij. D

Sermo de euangelio

Hic peccatores recipit. Lu. xv. Medicꝰ debite infirmũ curare incipit q̃n morbũ peccãtẽ expellit. Nihil eĩm valeret medicina cum gladiꝰ ꝑsisteret ĩ plaga. Cũ igit vt ðz extra de pe. ꝛ re. cũ infirmitas. Cũ coꝛpalis infirmitas q̃nq pueniat ex aĩe infirmitate sicut ex pctõ. sic discipuli xpm introgabãt de ceco nato. Rabbi q̃s peccauit. ħ aut parẽtes

eius vt cecus nasceret. putātes oēz īfirmi/
tatē corpalē ex pctō ꝓuenire. Qui eñ infir
mū recte vult medicare et curare dz incipe
a cura aīe. a q̄ perpendiculariter pendet cu
ra vicij corpis. Et h̄ statuit eccl'a. vt dr vbi
sup̄. ꝙ medici corporꝝ ad infirmos vocati
ante om̄ia debēt illos ad ꝯfessionē induce
re. nec debēt ꝓ salute corpis aliq̄d ꝑnicio/
sum aīe ꝯsulere. Sic saluator noster medi
cus aīaꝝ ⁊ corporꝝ cepit p̄mo pctā ab infir/
mis peccatoribꝫ expellere. et curatꝫ peccatꝫ
corpus sanare. igit̄ recepit peccatores vt
eorꝝ animas curaret. sicut h̄ dr. ¶ In q̄bus
v̄bis duo notant̄. scz. ¶ Saluatoris gra/
ta miseratio. quia hic scilicet filius dei.
¶ Peccatoris magna consolatio. quia eum
recipit. ¶ Primo dico ꝙ misericordia dei
est magna. quia occurrit amplexatur et do
tat peccatorem venientem. xvij. M.
¶ Secudo peccator debet gaudere ꝙ deꝰ
est ita misericors et debet ad eum recurre/
re. xvij. B C.

¶ Dominica quarta.
¶ Sermo de epl'a

Existimo q̄ nō sūt
ꝯdigne passiones hꝰ tempis ad fu
turā gl'az que reuelabit̄ in nobis.
Romanoꝝ. viij. Consueuit homo ꝓ parte
sua accipe quod plus ponderat in statera.
Sic in statera eq̄tatis dei sunt posita duo
scz aduersitas et ꝓsperitas huius mundi.
Si ḡ volumꝰ eligere q̄d plus ponderat de
bemꝰ aduersitatē eligere. ⁊ postea habebiꝰ
aliā ꝓsperitatē ⁊ eternā q̄ plus ponderat.
Si aūt h̄ elegerimꝰ ꝓsperitatē q̄ modica ē
⁊ nullius ponderis perdemꝰ ꝓsperitatem
eternā. Quare dicit Johannes Chrys. et
allegat̄ de pe. dist. iij. quid ergo. Nemo vi/
dens malignos ꝓsperitate gaudere turbe
tur. quia s̄m Claudianū in glo. sup illo ver
bo. Maligni tollunt̄ in altuz vt lapsu gra
uiori ruāt. Debemꝰ ḡ aduersitates ⁊ passi/
ones hꝰ tēpis eligere. vt habeamꝰ eternam
gloriā et ꝓsperitatez. qꝛ nō sunt ꝯdigne ⁊c.
¶ In q̄bꝫ v̄bis apl'us in statera duo ꝓpo/
nit. scz ¶ Presentē tribulatiōem sustinēdo
dicēs. Existimo. ¶ Eternā remuneratōez
eligendo. addens. ad futuram gloriam.
¶ Primo debemꝰ p̄ntem tribulatōez susti
nere ꝓpter tria. xxix. E. ¶ Scdo debemus
appetere beatitudinem. xiij. L

¶ Sermo de euangelio.

Relictis omnibus
secuti sunt illū. Lu. v. Bern̄. in flo
ribꝫ suis dicit. ꝙ sic vmbra abscō/
dit hoīez a lumīe solis material'. ita mūda
na ⁊ terrena abscondūt homini grām ⁊ di/
lectionē. Et ido q̄ vult deū diligere necesse
est vt diuitias ⁊ t̄rena odiat. Qui voluerit
amare diuitias et terrena. necesse est vt de
um odiat. Hec ille. Cui sententie alludit
necator vicioꝝ Seneca epl'a. liij. prorum/
pens in hec v̄ba ad Lucillū. Nemo alius
dignꝰ est deo nisi q̄ opes ꝯtemnit. Cuiꝰ ra/
tio assignat̄. di. xlvij. c. om̄es. Quia dilecto/
res diuitiaꝝ fortes sunt in terrenis ⁊ debi
les in celestibꝫ Hoc discipuli attēdentes vt
deū summe diligerēt. his terrenis relictis
secuti sunt eū. ¶ In q̄bꝫ v̄bis duo notant̄
necessaria volenti saluari. vt scz ¶ Relin/
quat superflua transitoria. ibi. Relictꝫ om/
nibus. ¶ Imitetur omnimoda penuria.
addens. secuti sunt illum. ¶ Primo debe/
mus diuitias superfluas abijcere ꝓpt̄ hec.
j. L M. ¶ Temporalia spiritualibꝫ post/
ponere. vij. K. xiiij. P. xxij. A. B. ¶ Secū
do debemꝰ sequi xp̄m in penuria ⁊ pauper
tate. xiiij. P.

¶ Dominica quinta
¶ De epistola.

In hoc uocati estis
vt bn̄dictōez h̄editate possideatꝫ. j. Pe.
iij. Loquit̄ clauiger celi ad modū p̄ris
familias discernēs liberos a s̄uis na/
turales a spurijs. Illi eñ vocāt̄ ad officiū
ꝯtumelie. isti ad hereditatem gl'e. Nam vt
habet̄ extra de here. c. si q̄s. Ep̄us non de/
bet instituere h̄eticuz heredē siue paganū
siue excommunicatū nisi penituerit. Sic
xp̄s pontifex futuroꝝ bonoꝝ non vult ali/
quē excōmunicatū pctōrem h̄re heredem
regni celestis nisi ꝯuersus fuerit et penitē/
tiam egerit de peccatꝫ. Debetis igit̄ pecca/
tores d̄o recōciliari ꝑ pn̄iaz vt h̄editatē re
gni eius cape possitis ad q̄d vocati estis.
¶ In q̄bus v̄bis duo on̄dit. ¶ Gratiosaz
dei vocatiōem. cū dr. In hoc vocati estis.
¶ Amorosam dei dilectōem. addēs. vt he
nedictōez hereditate. ⁊c. ¶ Primo eñ de/
us nos vocat ad pn̄iam. xxij. O. ¶ Per tres
nūcios. xvj. A. ¶ Secundo deus penitē/

tibꝫ donat bñdictionem. xvij. ante. P.
¶ Sz q̃rit̃. an deꝰ etiã penitẽti restituat vir
tutes amissas p pctm̃. vj. Q.

¶ Sermo de euangelio.

Nisi abundauerit
n iusticia vr̃a plus q̃ꝫ scribaꝝ ⁊ phari
seoꝝ nõ intrabitꝫ ĩ regnũ celorum.
Math. v. ff. de pignoraticia actiõe. querit̃.
an q̃ reprobos soluit creditori nũmos ha
beat pignoraticiã actionẽ q̃si soluta pecu/
nia. Dicit impator Constantinꝰ. neqꝫ pig/
noraticia actõe agere neqꝫ liberari eũ posse
qꝛ reproba pecunia nõ liberat soluentem.
habet̃. ff. vbi sup̃. l. elegãter. §. q̃ reprobos.
Sic ad ꝓpositũ cũ iusticia sit moneta dei
q̃ hꝫ talẽ supscriptõeꝫ. vt dr̃. ff. de iusti. ⁊ iu.
§. j. honeste viuere. alteꝝ nõ ledere et cuiqꝫ
ius suũ tribuere. honeste viuere q̃ntuꝫ ad
se. alteꝝ nõ ledere q̃ntum ad ꝓximũ. ⁊ cuiqꝫ
ius suũ tribuere. s. deo. sibijpsi ⁊ proximo.
Quodcũqꝫ igit̃ illorũ defuerit supscriptio
nõ est v̄a sꝫ ficta ⁊ moneta dei falsa. Nõ em̃
sufficit ꝓximũ nõ ledere. nisi q̃s etiã q̃ntuꝫ
ad se honeste viuat et deo ius suũ tribuat
q̃ odit om̃eꝫ fictõem. Sapie. j. Diligite iu/
sticiã q̃ iudicatis terrã. sentite de dño ĩ bo
nitate. ⁊ in simplicitate cordis querite illũ.
Et seq̃t̃. Sctũs em̃ spũs discipline effugi/
et fictũ. ⁊ aufert se a cogitatiõibꝫ q̃ sunt sine
intellectu. Quia aũt pharisei in om̃ibꝫ his
errauerũt. q̃ntum ad se sine honestate viue
bant. q̃ntuꝫ aũt ad ꝓximos ficte deuotos
se ostenderũt. nec q̃d deo debebãt in sim/
plicitate cordis faciebãt. Ideo redarguit
eos saluator in v̄bis thematꝫ dicens. Nisi
abundauerit. ⁊c̃. ¶ In q̃bꝫ v̄bis duo notã
tur. scꝫ ¶ Equitas p quã iusticia seruat̃. cũ
dicit. Nisi abundauerit iusticia. ¶ Falsi/
tas per quã iusticia deprauat̃. addẽs. plus
q̃ꝫ scribaꝝ. ¶ Primo nãqꝫ equitas iusticie
per hec seruat̃. xiiij. y. Z. Scdo iusticia
p hec deprauat̃. xxxvj. y. xxvj. y

Dñica sexta. Sermo de epl'a.

Destruatur corpꝰ
d peccati vt vltra nõ seruiamꝰ pctõ
ad Roma. vj. ¶ Scdm leges. C.
de emẽdatione seruoꝝ. l. si virgis. Propter
delictum causa emendationis potest dñs
seruum suum virgis vel frenis castigare et
vinculare. et magister discipulum. Corre/
ctio tamen debet esse pia. quia vt dicitur. ff.
de parricidis. l. diuus. Correctio potiꝰ cõ/
sistit in pietate q̃ꝫ atrocitate. id est. grauita/
te. Si em̃ quis immoderata fustigatione
aut vulneratione dominus seruũ suũ aut
magister discipulũ occideret esset reus ho
micidij. quia p̃ceptoris nimia seuicia culpe
assignat̃. ff. ad. l. acquiliam. p̃ceptoris. Sic
homo debet corpus suũ ꝓpter inobedien/
tiam et negligentiã abstinentia castigare ⁊
macerare rationabiliter. nõ tamen seipsuꝫ
interficiat. q̃a sic esset reus homicidij. No/
ta. iiij. M. Tali castigatione restringit̃ cor
pus a lasciuijs et a carnalibus desiderijs.
Ecc̃i. xxxiij. Panis et disciplina seruo. id ẽ.
corpori debet̃ abstinentia et correctio. Ad
hoc hortat̃ apostolus. ¶ In q̃bꝫ v̄bis duo
ostendit. scꝫ. ¶ Vestem carnis mortifican
dam. cum dicit. Destruatur. ¶ Vitã san/
ctam acceptandam. addens. vt vltra. ⁊c̃.
¶ Debemus igitur p̃mo corpus mortifi/
care. xxxvi. S. ¶ Secundo sctãm vitaꝫ
acceptare. Q.

¶ Sermo de euangelio

Misereor super tur
bã. Marci. viij. ¶ Res natural' ab
extrinseco nõ impedita statim pro/
rũpit in operationẽ sibi ꝓpriam ⁊ naturalẽ
sic leue statim ascendit sursum. graue descẽ
dit deorsum. calidũ calefacit. frigidũ frige/
facit. Et sic de alijs. Cum igit̃ ꝓpriuꝫ hoĩs
sit compati ⁊ misereri passionatis. ex eo q̃
est animal mansuetissimũ. iiij. Eth. Est em̃
homini naturaliter amicũ. ideo homo de
bet cõpati ⁊ misereri alteri hoĩ. qꝛ q̃ clemẽ/
tiam nõ hꝫ nec indutus est viscera miseri/
cordie. q̃ꝫuis spũalis sit. i. faciat alia opera
spũalia legem tamen non impleuit christi.
dist. lxxxvj. q̃ clementiã. Volens igit̃ legeꝫ
xp̃i implere compatiat̃ miseris hominibꝫ.
sicut xp̃s dicit. Misereor super turbam.
¶ In q̃bꝫ v̄bis duo notant̃. scꝫ. ¶ Effectꝰ
viscerosus cõpatientꝫ. cũ dicit. Misereor.
¶ Defectꝰ ignominiosus indigẽtꝫ addẽs.
sup turbam. ¶ Dico p̃mo q̃ deus ostendit
effectũ viscerosum sue cõpatientie. in h̃ q̃
tamdiu expectat pctõrem. xvj. B. xviij. C.
vij. U. ¶ Scdo homo indigens. debꝫ suã
infirmitatem et ignominiam christo osten
dere. xxij. J. K.

¶ Dominica septima.

¶ Sermo de epl'a.

Finis illorū mors est. Roꝝ. vj. Aīalia bruta instinctu nature abhorrēt loca ꝑiculosa vbi mors īminet. Nā equꝰ fortꝫ paludē īuitꝰ ī/trat vbi ꝑ odorē sentit ꝑorꝫ casuꝫ. nec mus muscipulā si cruore ꝑoris sentit ꝑunctam. Mlto magꝫ hō rōnal' abhorrere dꝫ lutuꝫ pcti. in q̄ oēs ꝑores infixi male finierūt vitā. Snīa em̄ lata ꝯ vnū ꝑiudicat alteri ꝓpt cō nexionez causaꝝ. Sic snīa lata ꝯ pctōres. Ezech. xviij. scꝫ Anīa q̄ peccauerit morietur. dꝫ seq̄ntes terrere ꝓpt ꝯnexionē pctōꝝ. q̄a sic ꝑores peccādo mortē meruerūt eternaꝫ sic ⁊ posterioꝝ eadē snīa finis mors est. vt h̄ dr. ¶ In q̄bꝫ v̄bis duo notāt. s. Pctōꝝ fatua occupatio. cū dr Finis illoꝝ. ¶ Triminū pauida ꝯsummatio. addēs. mors est. ¶ Primo fatua occupatio gloriantiuꝫ de trasitorijs. q̄ꝝ finis mors ē. Et sūt tria genera. xij. D. ¶ Scdo pctm̄ merito est detestandū ꝓpt hec. xxxiij. A. xxx. J. x. D.

¶ Sermo de euāgelio.

A fructibus eorū cognoscetꝫ eos Mat. vij. Pirus aut pomꝰ folijs ⁊ fructibꝫ cognoscit. Sic hō v̄bis ⁊ opibꝫ cog̊scit an sit bonus xp̄ianꝰ vl' h̄eticꝰ. iiij. eth. Qual' vnusq̄sq̄ ē talia dic. talia opat. ⁊ taliter viuit. Sic em̄ bonꝰ xp̄ianꝰ ꝯsiderat ꝑ sinceritatē ꝑmonis. sic h̄eticꝰ ꝑ falsitatē orꝫ ⁊ doctrine ⁊ detractōez occultā sacramentoꝝ ⁊ xp̄i v̄boꝝ. Quare Hiero. hortat vt recitat. xj. q. iij. nolite. dicēs. Depcor vos q̄ fideles estꝫ vt ita vitā vr̄aꝫ ⁊ ꝯuersatōꝫ ꝑuetꝫ. ne ī aliq̄ vel ip̄i scādalū patiamī. vel alijs scādalū faciatis. Et seq̄t. Qui indigne audiūt v̄bū dei. ⁊ cū audierit neq̄ vt fideles discedūt neq̄ permanēt vt fideles. sꝫ vt mysterioꝝ ꝑcepta licētia ⁊ fidei nr̄e secretioribꝫ ꝑscrutatꝫ ꝯuersi postmodū impugnāt nos. ⁊ ꝯdictōibus suis corda nr̄a dirūpūt. ꝯculcātes v̄bi dominici margaritas. ⁊ ornam̄ta fidei maculātes. Hmōi em̄ fructꝰ faciētes ⁊ īpugnantes v̄itatē sūt h̄etici. q̄s a fructibꝫ eoꝝ cognoscetꝫ. ¶ In q̄bꝫ v̄bis duo euāgelista oñdit. scꝫ ¶ Prauitatē ꝑuersoꝝ exprobrādaꝫ cū dic. A fructibꝫ eoꝝ ¶ Penalitatē pctōꝝ cogitandā. addēs. cognoscetꝫ ¶ Debemꝰ g̊ ꝑuersaꝫ ꝑuitatē h̄eticoꝝ exprobrare. quia ex tribꝫ malis generat. xxvj. X. y. xviij. K. ¶ Scdo dēmꝰ h̄eticoꝝ penalitatē ꝯsiderare. q̄ erit eterna. y. P.

¶ Dominica octaua

¶ De epistola.

Si secūdū carnez vixeritis moriemini. ⁊c. Roꝝ. viij. Scdm leges. ff. de offi. p̄sidis. illicitas. §. sicuti. Euētꝰ mortalitatꝫ medico īputari nō dꝫ q̄ diligēs fuit. Debꝫ em̄ medicus eē bñ peritꝰ. ⁊ ꝑm artꝫ traditōez h̄re diligētiā. vt caueat a r̄pugnātibꝫ sanitati. al's si h̄ nō facit ⁊ nō ē vigil circa infirmū. si seq̄tur mors dr causa mortꝫ. ⁊ homicida. extra de homi. tua nos. Medicꝰ g̊ aīaꝝ apl's ꝯsiderās īfirmitatē hoīs q̄ ꝓnior est ad sequēdū delectatōes carnis q̄ꝫ v̄tutes. q̄ tñ anīe maxīe ꝯriant ⁊ eā occidūt se excusādo a vicio negligētie vt ꝑitꝰ medicꝰ diligēt ammonet abstinere a carnalibꝫ desiderijs q̄ militāt aduersus aīaꝫ di. Si ꝑm carnē vixeritꝫ ¶ In q̄bꝫ v̄bis apl's oñdit specialr duo. s. ¶ Sitim febrilē carnis oīno rep̄mendaꝫ cū dicit. Si ꝑm carnē vixeritꝫ. ¶ Penā gehennalē mortis oīno fugiendam. addens. moriemini. ¶ Primo em̄ dēmꝰ desideria carnis rep̄mere ⁊ frenare. qꝛ impediūt penitētes. iij. S. ¶ Impedit aīaꝫ ab īgressu ad celū. vij. S. ¶ Interficit aīaꝫ ⁊ mergit ī infernū. xxxix. L. ¶ Scdo debemꝰ mortē gehennalem timere. Est em̄ triplex mors. Nota. xxx. D.

¶ Sermo de euangelio

Quid faciam. ⁊c. Luc. xvj. Cōmuniter dr q̄ plus valet ars ingenij ⁊ prudētia animi q̄ꝫ potētia et fortitudo. qꝛ ꝑm Boe. ij. de ꝯsol'. Prudētia reꝝ exitꝰ metit. Et io vt dr de pe. di. ij. Sapiēs nūq̄ꝫ inanis est. sed sp in se habēs amicū prudentie p̄t dicere. iusticiā induebā. vestiebam iudiciū. Prudentia em̄ ꝑm Senecā est caput regiminis. salus aīe. ꝯseruatrix v̄tutū. speculatrix viciorū. origo v̄tutū. ⁊ radix oīm bonoꝝ. sic nō fac̄ fortitudo nec potētia. qꝛ fortꝫ ⁊ potens multū de se ꝯfidens finem nō ꝯspicit. nec attendit iusticiaꝫ. sed impetu animi sui ad bonū siue ad maluꝫ ꝓrūpit. Deuotꝰ igitur xp̄ianꝰ dei villicꝰ sup aīaꝫ q̄ ē villa trinitatis

ꝓstitut⁹ prudenter respicere dz nec rōne iu/
uētutʒ cōfidere fortitudini nec potētie ꝗlīt
de villa sibi cōmissa in extremo iudicio co/
rā dño rndeat z rōem reddat. Dicat g sem/
per intra se ꝟba thematis. Quid faciam.

¶ In quibꝫ ꝟbis duo notanť.s. ¶ Duo est
optandū ꝓbitatis exercitium.cū dr. Quid
faciā. ¶ Formidādū eȩtatʒ iudiciū.addēs
qr dñs me⁹ rē. ¶ Primo exercitium probi/
tatis est ꝓsciaʒ ꝗtidie examīare.viij.L.xviij
D. Est tripliciter defectuosa.v. K. An fa/
cies ꝑ ꝓsciam peccet mortaliter sp.vj. S.
¶ Scdo debem⁹ equitatē iudicū formida
re.quia rationē dabimus de his.xj. J. De
omni actu deliberatiuo.vij. D. Clerici de
illa vita.xxv. L. D. N. Coniugati de his.
xxij. y.

¶ Dnica nona. Sermo de epla.

Qui se existīat sta/
re. rē.j.ad Corīth.x. Dūd⁹ iōo a
motu dict⁹ ē.qr omia q̄ in eo sunt
trāsmutatōez habēt z mutabilitatē. Unde
in auten. de alienatōe aut ꝓmutatiōe eccle/
siasti.re.colla.viij. §. vt non. Quid erit sta/
bile inter hoīes z immobile vt nullam pa/
tiať mutatōez.cū omis nr̄ stat⁹ sub ꝑpetuo
motu ꝓsistat. Cū igiť nihil immutabile sit
nisi de⁹ q̄ est ꝑm⁹ motor ūmutabiľ.viij.phisi
coꝝ.q̄ �fm Boe.iij.de ꝓsol. stabiľ manens
dat cūcta moueri null⁹ q̄ntūcūq̄ sctūs.for/
tis.prudens.castꝰ.de sua firmitate z stabi/
litate ꝓfidere dz.qr sicut freq̄nter cecidit.et
multi ꝓres sancti z fortes ceciderūt.ita vt
nūc iteꝝ cadere ꝑt.de vita em trāsacta ꝑsu/
miť de subsequēti ꝓuersatiōe.extra de ꝑsū.
c.mandata. Nā si sancti z viri fortissimi ce/
ciderunt.q̄s vnq̄ poterit esse secur⁹. Unde
ꝟsus. Adā sampsonē dauid regē salomonē
Femīa decepit q̄s mō tutus erit. Qui er/
go se existimat rē. ¶ In qbꝫ ꝟbis duo no/
tāť.s. ¶ Aliquorū vana ꝑsumptio.cum dr.
Qui se existimat stare. ¶ Doꝝ cauta prcui
sio.addens.videat ne cadat. ¶ Primo er/
go videť magna esse ꝑsumptō quorūdam
spūalium.q̄s dyabolus ad spūalem super
biam deiicit z priuat bonis. Nota. iij.y. vl
illoꝝ q̄ se iustos putantes.alios temerarie
iudicāt.xviij. Z ¶ Scdo hō debet esse in
via cautus q̄ caute ambulet.xxxj. L.

¶ Sermo de euangelio.

Dom⁹ mea dom⁹
oratōis vocabiť. Luce.xix. Scōm
leges. C. de palatinis vel palatijs
sacraꝝ largitionū.l.j. Dom⁹ impatoris nō
ꝑt ꝙuerti ad alios vsus specialiter inhone
stos. Sic nec dom⁹ summi impatoris scilꝫ
eccľia dz ad alios vsus ꝙuerti q̄ꝫ ad hone/
stos. vt est orare vel ꝑdicare z psallere. Ulī
de reli. domi. c. ad hec. dr q̄ loc⁹ religiosus
nō dz mūdanis vsibꝫ mācipari. Dō em se/
mel deo dedicatū est ad hūanos vsus am/
plius redire non dz. xij. q. ij. nulli liceat. In
signū hⁱ⁹ xps intrās templuz eos q̄ hoc ad
mūdanos vsus deputauerūt. scz rēditōes
z hmōi expulit dicēs. Dom⁹ mea. ¶ In q̄/
bus ꝟbis duo notāť.s. ¶ Duo xps ī eccľia
vult hīe dominiū amorꝫ. cū dicit Domus
mea. ¶ Recipe seruitiū honorꝫ. addēs. do
mus oratōis vocabiť. ¶ Primo em vt xps ī
eccľa pacifice dominet. sctificať.ix. Q. vl vt
domū anime ingrediať facit tria. xxvj. L.
¶ Scdo xps vult in eccľa hīe seruitiū ho
noris. et hⁱ in tribꝫ. x. Z. Debet deuote fre/
quentari. viij. U. Est apta ꝑdicatōni. xxvj.
L. Orationi. viij. D.

¶ Dnica decima Sermo de epla.

Iusiones grati/
arū sunt. idem aūt spūs. j. Corīthꝫ
xij. Arestot. in li. de vegetabilibus
dicit. q̄ terra est ꝓncipium materiale plāte
a qua sumit ꝓncipium sui nutrimenti. ꝓnci
pium vero efficiens in generatiōe fructuū
est calor solis. Quare phi dicunt q̄ terra ē
mater herbaꝝ et plantaꝝ. et sol pater.

¶ Sed queriť cū idem sol et eadez terra
sit in aliq̄ territorio vel orto. qūo flores di/
uersoꝝ colorꝝ z diuersaꝝ virtutū generan/
tur. Diciť q̄ licet sit idem efficiens z eadez
terra. qr tn̄ illa terra nō est simplex sz cōpo
sita ex q̄tuor elemētꝫ vnde hz diuersas q̄li/
tates. Hinc est q̄ q̄libz portio terre ꝫm na/
turā et q̄litatē ꝓdominantē florē z fructuz
ꝓducit ꝓprie ꝟtutꝫ z coloris. Sic spūaliter
in ꝓductōe floꝝ ꝟtutū aīa se hz q̄i materia/
le ꝓncipiū siue mater. et spūs sicut efficiēs
q̄ ꝫm diuersitatem animaꝝ dispositionuz
cooperať per calorem gratie. et ꝫm merita
vniuscuiusq̄ diuersitatem florum virtutū
plus vel minus. Jōo dr de peni. di. iij. In
domo, sup illo ꝟbo. vado parare vob locū.

Dec est ꝓparatio mãsiõis. qz sic parat nos sibi et se nob vt maneat i nob et nos in eo qntũ q̃sqz erit particeps ei⁹ vel pl⁹ vel min⁹ ꝑ diuersitate meritoꝝ. Cũ igit merita nr̃a sint diuersa. sic etiã diuisiões gr̃aꝝ. idẽ aũt spũs. ¶ In q̃b ꝑbis duo notantur. scilicz ¶ Diuersitas gr̃e q̃ aia adornat. cum dicit Diuisiones. ¶ Equalitas beniuolentie q̃ gr̃a ꝓsentat. addens. idem autem spiritus. ¶ Dico ꝓmo q⁹ donum gr̃e est septuplex q̃ aia decorat contra septẽ iacturas. xlüij. ℣. ¶ Secundo beniuolentia spiritussancti est equalis. Nam quantum est ad spiritũ sct̃m singulariter oẽm aiaꝝ diligit. ix. ℟.

¶ Sermo de euangelio

Deus ꝓpicius esto

mihi peccatori. Luc. xviij. Plinius in libro de mirabilib⁹ mũdi dicit. q⁹ in India est q̃dã petra magna. que nulla potentia vel fortitudine potest moueri. sz si paruo digito tangat statim mouet. Petra est x̃ps q̃ nulla supbia z potentia ad pietatem moueri potest. qui si modica humilitatz affectione tangatur statim ad gratiam et pietatẽ cõmouet. Jaco. iij. Deus supbis resistit. humilib⁹ aute dat gr̃am. Quare de peni. dist. j. Importuna. ℟. Deus ipse est qui nulli⁹ intra se superari ꝑt viribus. publicani vero precibus motus est. s. deus ꝓpicius.

¶ In q̃b ꝑbis duo notant. s. ¶ Inuocatio diuine pietatz. cũ dicit. Deꝰ ꝓpicius esto. ¶ Allegatio vicij ꝓuitatz. addẽs. pctõri. ¶ Dico ꝓmo q⁹ volens diuinam misericordiam impetrare deum debet inuocare et ad eum recurrere. xvij. C. xxij. L. ¶ Secũdo debet se peccatorem cognoscere. xxxvij D. iij. D.

¶ Dñica. xj. Sermo de epl'a.

Gratia dei sum.

Gr̃. j. ad Chorinth. xv. Autor in li. de caus dic. q⁹ cã ꝓma influit bonitatẽ suã oĩb⁹ vna influxione. sz res nõ recipiũt illã bonitatẽ oẽs eq̃liter. sz ꝑm capacitatẽ sue nat̃e. sic videm⁹ q⁹ sol p eundem raduũ simul z semel diuersos opat̃ effect⁹ iuxta dispositõez materie. Nã cerã z pinguedinẽ liq̃scit. lutũ humiduz exiccat z indurat. Sic gr̃a diuersos opat̃ effect⁹ iuxta conditionẽ recipiẽtis. quosdam em̃ deus respicit ex gr̃a. sz malicia totaliter intecti gr̃az ñ recipiũt. sz excludũt z obstinant̃ carẽtia gr̃e sicut cor Pharaonis et Jude. Quidaz ꝑo pulsanti gr̃e cordis ianuã aperiũt et gr̃am suscipiunt. Dos respicit de⁹ sicut Petrum. Hr̃a em̃ ꝓmo intellectũ illumiat ad cognitionẽ z affectũ inflãmat ad amorẽ. quã dilectionẽ sequit̃ ꝓtritio. vt ℟ de peni. di. j. c. magna. in glo. Quicq̃d igit̃ talis opat̃ meritorie fit. qz ex gr̃a q̃ omnia ꝓcedit. gr̃e em̃ oĩa attribuenda sunt. de pe. di. j. Porro. in glo. Dicit igit̃ merito talis in gr̃a existens cum ap'lo. Gratia dei sum. ¶ In q̃b ꝑbis ap'lus duo facit. ¶ Ponit oĩs pfectionis fundamentũ. cum dicit. Gratia dei sum. ¶ Ostendit fundamẽti edificiũ. addens. id q̃d sum. ¶ Dico ꝓmo q⁹ gr̃a dei est fũdamentũ oĩs pfectõis. xvij. D. ¶ Sed q̃rit an requiratur in iustificatione. xxvj. ℣. ¶ Scõdo totũ edificiũ ꝓtutũ ꝓsistit in gr̃a. Nam x̃ps ingrediendo animã tria facit vt eam pficiat. xxvj. C.

¶ Sermo de euangelio.

Bene omnia fecit.

Marci. vij. ¶ Ordo iuris exposulat vt q̃ alteri dat vitã q⁹ etiã sibi ꝺ necessarijs ad vitã ꝓuideat z q̃b indiget. Nã idẽ iurz ẽ ꝓneroꝝ. j. q. iij. Si q̃s obiecerit. sic cui do ortũ meũ necessario do sibi semitã z ingressũ. ff. de seruitute rusticoꝝ pdioꝝ. l. fi. Qui hz ortũ hz cõmoditatẽ itinerandi. Cũ igit̃ de⁹ ẽm mgr̃m. ij. sen. di. j. homine ad istũ finẽ creauerit vt sũmũ bonuz itelligeret. itelligẽdo amaret. amãdo possideret. possidẽdo eternal'r frueret. Jõo ne/cessario ill' q̃b indiget ad istũ finẽ ꝓuidit. q̃ sunt tria bõa. scz superiora. eq̃lia. z inferiora. Superiora q̃b indigem⁹ sunt pr̃ filij⁹ z spũs sctũs. q̃ nos beatos faciũt ẽm mgr̃z. j. sen. dist. j. Eq̃lia sunt angeli q̃b indigemus vt nos adiuuent. ammonendo. custodiendo. Inferiora sunt mũdus et creature quib⁹ indigem⁹ vt ea bene vtamur vt p illa emendemur et adiuuemur ad illos puenire qui nos btõs faciũt eisq̃z inherere possim⁹. Jõo merito ℟ q⁹ oĩa bñ fecit. ¶ In q̃b verbis duo notant̃. s. Creatoris sapia i rer⁹ ordinatiõe. cũ ℟. Bñ oĩa. Cõditoris potẽtia i earũ gubernatõe. addẽs. fecit. Dico ꝓmo q⁹ creator mũdi oĩa bñ ordinauit. sed arguit̃ de trib⁹. xxxj. D. ¶ Scõdo deus oĩa bñ gubernat. xxxj. D. Sz q̃re nõ gubnat hoiem

sine pctō. x. E. Scdo grē hoiez nō p se cu/
stodiat absq; angelo. iiij. U.

¶ Dñica. xij. de epla

Sufficientia nostra

Secdo est. ij. ad Corinth. iij. Autor
ō cauk. Quicqd ē cā cause ē causa
causati. Sol ē cā fertilitatis z vbertatis ēre.
z ēra fructꝰ. g z sol. extra ō re. iurꝫ. li. vj. Nō
ds fac̄ p aliū ē pinde ac si faciat ds p seipz.
Cū g deꝰ creauerit hoiez libeꝝ q libtate ñ
pt bonū facere nisi adueniēte gra. Dgr. ij.
sen. di. xxiij. Libeꝝ arbitriū pt p se eligere
malū. sz bonū nō nisi gra adiuuāte. Et io
cū nihil boni meritoꝝ opemur sine gra q
a solo deo dat. merito dicimꝰ q sufficientia
nra ex deo est. ¶ In qbꝫ ꝓbis duo notāt. s.
¶ Defectꝰ hūane infirmitatis. cū dr Suffi/
cietia nra. ¶ Profectꝰ diuīe bonitatis. addēs
ex deo est. zc. ¶ Dico ꝓmo q magnū defe/
ctū habemꝰ ifirmitatis ex origīali. xxviij. D
Dico secdo q nr̄ ꝓfectꝰ est a solo deo et gra
sine q nullꝰ resurgere pt. xxij L. D.

¶ Sermo de euangelio.

Beati oculi qui ui

dent q vos videtis. Lu. x. Dicit cō/
mentatoꝝ. ij. de aīa. ad visum tria reqrūtur
scz virtꝰ visiua. obiectū. et mediū. Et ꝑm au
toꝝ ꝑspectiuaꝝ. li. ij. reqrit debita dispositi/
tio organi. s. oculi. debita distantia z ꝓporti/
onabilitas obiecti visibilis raritas. z illu/
minatio mediꝫ. ¶ Sic ad visionē spūalem q
deū videmꝰ reqrit ꝺscia pura q est oculus
spūalis. illa dz esse absq; omni remoꝝsu. qa
alꝫ nullus deū videre pt. nisi cū cta terrena
vicia et mortalia deponat. de pe. di. j. Sūt
q arbitrant. in glo. Obiectū visibile est deꝰ
q est ꝓportionabil ꝑm vniuscuiusq; dispositi
onē Mediū illumīabile intellectꝰ possibi
lis. q dz triplici lumīe illumīari. scz natura
li. spūali z supnaturali. Lumē naturale est
intellectꝰ agens q solū dz illumīare fantas
mata. z spēs a sensibilib; abstractas z intel
lectui possibili impssas. Illa visiōe naīali
nihil videmꝰ nisi naturalia sensitiua. vel ar
guitiue ex sensibilib; deū sub rōe ꝓmi ꝓnci
pij vel ꝓmi motoꝝis. Sic etiam phs vidit
deū. qz tali mō deū cognouit vt habet. viij.
phisi. et. xij. metha. De illa visiōe loquitur
Aristo. ij. metha. di. Sic se dz oculus no/
cticoraacis ad radiū solis. sic se dz intellectꝰ
noster ad manifestissima natūre. scz deū et
alia spūalia. Lumen spūale est fides q cla/
rius intellectus possibilis illust ratur illo
lumine nō videmꝰ naturalia sz credita. quia
fides ē de rebꝫ nō visis. iij. sen. dist. xxiij. Et
extra de sum. tri. z fi. ca. c. firmiter. Sic vi/
demꝰ deū trinū z vnū incarnatū. mortuū. z
in celis regnantez. De q visiōe dicit apl'us.
Videmꝰ em nūc p speculum in enigmate.
Tertiū est lumen glorie q sup oīa natu/
ralia et credita intellectꝰ illustrat z eleuatur
ad illa q oculus non vidit. nec auris audi/
uit. nec in coꝝ hoīs ascēdit. De illo lumīe
dicit ps. In lumīe tuo videbimꝰ lumen. i.
xpm. Et. j. Pe. ij. De tenebris vocauit nos
in admirabile lumen suū. Xps g loquens
de illa delectabili visione btūdīs quā di/
scipuli eius habuer̄t fide z spe. z postea lu/
mine gl'e in re habituri erant. dicit. Beati
oculi. ¶ In quib; ꝓbis duo notantur. scz.
¶ Stipendium causaꝝ. cum dicit. Beati
oculi. ¶ Exercitiū claꝝ. addens. qui vidēt.
Primo eī ꝓponit meritū qd nos ꝓmouet
ad beatitudinē. qd est in opatōe virtutum.
Nam quoꝝūdā phoꝝ opinio fuit q hoiem
felicē faceret. Nota. j. L. xxxix. L. D. Se
cūdo subdit pmiū qd ꝓsistit in visione dei
clara. j. P.

¶ Dñica. xiij. Sermo de epl'a

Lex propter transl

gressoꝝes posita est. Gal'. iij. Va/
rietas moꝝboꝝ petit diuersitatē
remedioꝝ. cū autē voluntates hoīm varie
sint nec velle vniantur vno. iō nouis moꝝ/
bis noua ꝓuenit antidota ꝑparari. In au
tentica quib; modis naturales filij efficiāt
legitimi. §. Si qs vero. Col'. vi. Ūn Ouī/
dius. Pectoꝝib; moꝝes tot sunt qt in oꝝbe
figure. Ideoq; lex ꝓditur vt humana coer
ceatur audacia. et tuta sit inter ꝓbos
innocentia. di. iiij. c. facte sunt. Nam per le/
ges nemo bene facere cogitur. sz male age
re ꝓhibetur. xxiij. q. v. ad fidem. Merito g
dicitur. Lex ꝓpter transgressoꝝes zc. ¶ In
quibus verbis duo notant. scz ¶ Ut leges
seruemus. cum dr. Lex. ¶ Mala vitemus
addens. ꝓpter transgressoꝝes. ¶ Debemꝰ
leges seruare. qꝛ sic cecꝰ p baculū dirigitur
Nota. xxvij. L. F. H. Scō o debemꝰ mala
vitare. s. adulteriū. xxij. U. homicidiū. xxv/
viij. L. Rapinam. xx. Z.

Sermo de euangelio

Iesu preceptor misere re nr̄i. Lu. xvij. Vox inuocātis replicat̄ vt acutius audiat̄. Sic freq̄ntius diuinā misericordiā imploram⁹ ⁊ inuocamus vt de⁹ celerius misereat̄. Quotiēs igit̄ peccamus ⁊ in ꝑiculo eterne mort⁊ ꝯstituti sumus totiens in dolore cordis deū inuocare dēm⁹ ⁊ ei⁹ miscdiaz implorare. de pe. di. j. Multiplex miscdia datur his q̄ tpe necessitatis ⁊ ꝑiculi vrgēt⁊ instantia p̄sidiū pnīe ⁊ recōciliatōis implorant nec satisfactio interdicenda est. nec recōciliatio denegāda. qꝛ misericordie dei nec mēsuras possum⁹ ponere. nec tpa diffinire apud quē nullas patit̄ venie moras ꝯuersio. Clamem⁹ igit̄ oēs in mortis ꝑiculo ꝯstituti Jhu p̄ceptor. In q̄bꝫ v̄bis duo notant̄. s. Peccatoris incitatio ad inuocandū. cū dr̄. Jhu preceptor. Saluatoris cōmendatio ad miserādū. addēs. miserere nr̄i. Debet p̄mo pctōr deū sp̄ inuocare ꝓ salute. vj. A. Scdo debz cōmendare deū. qꝛ nulli denegat suā misericordiā. x. D. Sed querit̄ an om̄ibꝫ misereat̄. xxxiij. P.

Dñica. xiiij. Sermo de epl'a.

Spiritu ambulate ⁊c. Gal'. v. Si eēnt due semite vna leta secura ⁊ tendens ad locū cōsolatōis. alt'a tediosa lutosa ⁊ litigiosa tēdēs ad locū turbatōis ⁊ incarceratōis. nullus sane mēt⁊ ꝓ pomo vel piro daret se ꝑicl'ose semite. sz poti⁹ iret aliā. Sic ī hac vita sūt due semite. Vna spūs tēdēs ad btitudinē solatiosa ⁊ secura est. s. semita v̄tutū q̄ sp̄ in infinitū crescit in solacijs nec obicē hz. De q̄ dr̄ d̄ pe. di. j nō p̄t. in glo. Justoꝝ semita q̄i lux splendēs crescit in ꝑpetuū diē. Alia semita est carnis multū tediosa lutosa ⁊ ꝑicul' plena tendēs ad mortē. s. semita iniq̄tatū q̄ hz obicē. s. supiorē ptē rōis. q̄ sp̄ resistit ⁊ murmurat ꝯ peccantē. Etiā hz obicē offensam creatoris q̄ duo impediūt ne trāseat in infinitū. Potest em̄ q̄s transire in infinitū in malo. cū h̄ q̄s possit esse sūme malus. de pe. di. ij. §. ecōtrario Sz nō summe bonus cū charitas crescat in infinitū. Debem⁹ em̄ eligere semitā spūs ⁊ nō semitam carnis. Ad q̄d hortat̄ apl'us. In q̄bꝫ verbis duo p̄ponunt̄ nobis. s. Quō semita aīe est ambulanda. cū dr̄. Spū ambulate. Desideria corpis cassanda. addens. ⁊ desideria carnis. Primo nāq; dēm⁹ ambulare semitā virtutū. xlvj. G. vel semita aīe est vt vadamus ꝑ ꝯsideratōez sup̄ hec. xlvj P. Secundo debemus carnis desideria cassare. quod fit quando corpus occidim⁹ nota. xxxvij. S. T.

Sermo de euangelio.

Non potestis deo seruire ⁊c. Mat. vj. Scdm leges C. Qui militare p̄nt vel nō. l. iiij. Nēo pōt duas milicias hr̄e. Sic spūaliter qui vult esse miles xp̄i nō p̄t esse miles mundi vel dyaboli. cū ille milicie repugnāt. Vnd̄ xxiij. q. vlti. dr̄. Qui sūt milites xp̄i n̄ debēt studere seculari militie. sed orōnibꝫ vacare. Vn̄ accidit casus. Cum q̄ndam Nicolaus papa p̄cepisset q̄busdā ep̄is vt romam venirent. Karolus impator rescp̄sit ei q̄ ire nō poterāt. qꝛ ꝯ maritimos piratas die noctuq; cū aliis fidelibꝫ militarēt. q̄d papa dicit eē rep̄hēsibile. cū h̄ tm̄ militibꝫ secl'aribꝫ ꝯueniat. ⁊ ad h̄ ꝓbandū adducit autoritatē apl'i. ij. Thimo. ij. dicent⁊. Nēo militans deo implicat se negocijs secl'aribꝫ. Sic cū dn̄s mūdi sit dyabol⁹ q̄ militiā oīmodam habeat ꝯriā xp̄i militie. q̄ dyabolo vult seruire ⁊ militare. nō p̄t xp̄o seruire. ⁊ ecōuerso. Et hoc ostendūt v̄ba thematis. scilz. Non potestis. In q̄bꝫ duo notant̄. scz. Dei seruitut⁊ acceptatio. cum dr̄. Non potestis. Diaboli seruitut⁊ r̄futatio. addēs. ⁊ māōme. Primo debem⁹ d̄o seruire ꝓpter tria xlviij. M. xxv. L. M. N. Secundo debem⁹ cauere seruitium dyaboli. quia vt seruitores suos eternaliter damnet hec facit eis. xlvij. O.

Dñica. xv. de epl'a.

Alter alteri⁹ onera portate. ⁊c. Gal'. vj. Boues ꝯiūgūt̄ vt bigā vel aratꝝ facili⁹ trahāt. sic vt habet̄ extra de p̄sump. c. vlti. Mādata celestia efficacius gerim⁹ si nr̄a cuz fratribꝫ onera portam⁹ vel partiamur. vt igit̄ legez et mandata xp̄i facilius impleamus hortamur ꝑ apl'm. Alter alterius. In q̄bꝫ verbis apl'us duo docet. scz. Portare legez doloris. cū dicit Alter alteri⁹ ⁊c. Seruare legē amoris. addēs. Et sic adimplebit⁊.

Prio alter alteri⁹ dz portare onera. qđ fit p mutuā cōpassionē. xvij. R. xiij. D. Scđo lex amor⁹ z pcordie ē hñda vt legez xp̄i adimpleam⁹. ij. T. etiā cū inimicis. ij. T.

¶ Sermo de euangelio.

Adolescens tibi

a dico surge. Lu. vij. Virga tenera facil⁹ flectit̄ z ad q̄mcūq; ptē inclinat̄. sz cū idurat̄ veterata flecti ñ pt̄ q̄n fractura patiat̄. Sic cū ois etas ab adolescētia i malū pna sit. xij. q. i. c. i. Adolescēs q̄ a iuuētute a malo retrahit̄ z ad bonū iclinat̄ facil⁹ sine lesiōe z fractura labor⁹ ad assuefactiōz virtutū abilitat̄. Sz postq̄ i leuitati b⁹ z malicijs iueterat⁹ indurat̄ ad aliud nō ducit̄ nisi frāgat̄. Est ei⁹ suetudo alta natura. ij. phiz. g̃ sic⁹ suenim⁹. ita dīgmur facere dicere z opari. ij. metha. Quare ⁹mēta/tor. iij. phi. adducit q̄dā exēplū q̄ q̄dā homines ita erāt assueti comedere venenū q̄ erat eis cib⁹. Et ō q̄dā puella copulāda alexādro dr q̄ veneno erat nutrita. vt postq̄ ei ⁹iūgeret̄ venenositate eū iterimeret z venenū ei nihil nocuit. q⁹ ⁹sueta ab infantia. Sic difficile ē ⁹sueta relinq̄re. Uñ versus. Qui ñ assuescit virtutes dū iuuenescit. Postq̄ senescit a vicijs cedere nescit Ut igit̄ adolescēs iuuenis surgat a vicijs z virtutib⁹ doluiat. hortat̄ p euāgelistā i themate. ¶ In quib⁹ verbis duo notāt̄. s.

Quō status iuuenilis est pnus ad corpor⁹ corruptionē. cū dicitur. Adolescens.

Amor parētelis dz esse ad filior⁹ correctionē. addens. tibi dico surge.

Prio dico q̄ stat⁹ adolescētiū pn⁹ ē ad malū. qđ oñdit̄ in filio ꝓdigo i tribꝰ i q̄b⁹ male fecit. xvi. T. Scđo amor pentū ē necessari⁹ ad filior⁹ iformatōez q̄ ad tria. xxix. ſ. q̄ ad honorādū eos i duob⁹ xviij. Z. q̄ ad nutritionē. xvi. ſ.

¶ Dñica. xvi. de epl'a.

Flecto genua mea ad pr̄ez

tē. Eph. iij. Solsequiū ihūs illā ptē se iclinat q̄ solis influentiā magz suscipit. Sic cor hoīs p affectū ad deū pr̄em inclinare se dz in or̄one. q̄ maiorē impetram⁹ pietatē. Uñ Cyprian⁹ de cōse. di. j. Uñ stamus ad or̄one frēs carissimi. inuigilare z incūbere ad p̄ces toto corde debē⁹. cogitatio carnal' z secularis abscedat. nec q̄cq̄ tūc anim⁹ q̄ illud solū cogitet qđ p̄cat Jō sacerdos ante or̄onē i p̄fatiōe parat hoīm mētes dicēdo sursum corda. vt dū rñdet plebs. hēm⁹ ad dñm admoneat̄ nihil aliud q̄ dñm se cogitare debere. Claudat̄ igit̄ ⁹ aduersarū pectus. z soli dō pareat. nec in se hostē dei tpe oronis venire patiat̄. hec ille. Sicēt ap'lus p pp'lo orauit. dans exēplū q̄lit̄ z nos p inuicem orare debem⁹. dicēs. Flecto genua mea.

¶ In q̄b⁹ ꝓbis duo notant̄. s.

Operis regulatio. vt fine nō p̄iuet̄. cū dicitur. Flecto genua mea.

Muneris impetratio. si digne postuletur addens. vt det vobis ⁊c̄.

Primo op⁹ recte regulat̄. si intētionem ad deū dirigam⁹. vij. H. ij. Y. Scđo munere nō frustramur. si hec postulē⁹. xij. D. Sz quare nō semp exaudimur. vij. E.

¶ Sermo de euangelio.

Licet sabbato cu

l rare. Lu. xiiij. Phs de somno z vigilia. Somn⁹ reges est data aialibus ꝓpter eor⁹ salutē. Sic q̄ multꝫ vanis occupatōnib⁹ z peccatis p hebdomadā involuimur ad salutē datū est sabbatū. i. dñica. vt ab illicitꝫ opib⁹ q̄escam⁹. Quare etiaz ꝓcipit̄. vt habeat̄ extra de ferijs. Omīs dies dñicas a vespera in vesperā cū omīvenerationē obseruem⁹. z ab oī illicito ope abstineam⁹. z nihil aliud in eo agēdū ē nisi deo vacandū. z cū hymnis z psalmis z canticis spūalib⁹ dō fuiendū. de ⁹se. di. iij. Jeiunia. De his cū opib⁹ possum⁹ deū in dñica placare. iō vulgariter sundag dr q̄si suentag. sic igitur licet aīam sabbato curare. ¶ In quib⁹ verbis duo notantur. s.

Justa occupatio bonor⁹. cū dr. Licet.

Recta vitatio malor⁹. addens. curare.

Debem⁹ igit̄ ꝓmo dieb⁹ dñicꝫ opib⁹ occupari. viij. T. Scđo debemus hec vitare. xxv. U.

¶ Dñica. xvij. de epl'a.

Obsecro vos ego vinct⁹ i

o dño ⁊c̄. Eph. iiij. Ovitis siluestris fit domestica per culturā z ecōuerso. Sic hō qui p negligentiā culture vertit̄ in labrustā z peccatorē indiget diligenti cultura vt reducatur in statū rectū z iustū anteq̄z indurēt in culpa. qđ fieri dz p p̄dicatorē vel p̄latus. de ⁹se. di. v. c. Nunq̄z. Inserantur infructuose arbores vl' gēmis vl' surculis. vt paulopost tempe laboris tui dulcia poma decerpas.

Doctor igitur ecclie h attendens vt labrustas in vites domesticas ⁊ arbores vtutuz plantet. inserit surculos virtutum. vt inde dulcia poma virtutuz colligat de pomerio cordis. di. Obsecro. In quibus verbis duo nos informat. s.

Viam veritatis ambulare. cum dicit Obsecro vos.

Pericula mundi vitare. addens. vt digne ambuletis ⁊c.

Primo debem⁹ viã veritatis ambulare et virtutꝫ. xlvi. G. xli. K. Scdo debem⁹ pericula mundi cauere. xxxi. C.

Sermo de euangelio.

Quid vobis videtur d xpo. Math. xxij. Videns p vitrũ coloratũ celũ claꝝ eiusdẽ coloris diiudicat. Et habens palatum vel linguã infectã humore febrili. cibum dulcẽ iudicat esse amaꝝ. Sic infect⁹ malicia. alios nõ bene põt iudicare. Debet ergo iudicans alios imunis esse a peccato nota. xxx. N. Cũ igitur iudices ⁊ ꝯsules regentes alios. omi iniqtate sũt infecti. sunt adulteri. vsurarij. fornicatores. crapulosi. lusores. ambitiosi. trãsgressores hmõi nõ pñt nec audẽt corrigere nec iustificare. qa talia mala nõ estimãt. cũ nec deum timeãt nec pcepta papalia. nec impialia teneãt. his nihil videt de christo cũ interrogati fuerint. scz. Quid vobis videtur de christo.

In quibus verbis duo notantur. s.

Peccatoris intquitas detestabilis. cũ dicitur. Quid vobis videtur.

Saluatorꝫ pietas mirabil. addẽs d xpo ⁊c. Dico pmo pctõꝝ qrundã magna est iniqtas. q de oibꝫ bñficijs a christo receptꝫ sũt ingrati. imo de xpo eis nihil videt. et sunt tria genera. vj. T. U. Scdo notat mirabilis pietas saluatorꝫ q sic dissimulat cũ peccatoribꝫ. xvi. B. vij. U.

Dominica. xviij. de epistola.

Gratias ago deo meo semp. j. Coꝝ. j. Phs dicit. iiij. ethi. q plura bñficia recipimus a deo. sed ex toto sibi nec parẽtibꝫ satisfacere possum⁹. sz qntũ possibile ẽ ei⁹ bñficia recognoscam⁹ si vlteri⁹ aliqd expectare velimus. qꝛ qui p hmõi bñficijs deo gras non agit. penuriã ⁊ maledictõez meret. Qui vo gras ei agit miscdiam ⁊ bñdictionẽ cõseqtur. vt habet. xvi. q. j. Reuertimini in fine. Ideo p bñficijs impẽsis ei gras referam⁹ di. Gratias ago deo meo. In qbꝫ vbis apls nos de duobꝫ informat. s.

Deo gras agere. cũ dicit. Gratias ago.

Beneficia dei recolere. addens. deo meo.

Dico pmo q debemus deo gras agere de multis bñficijs collatꝫ. vi. T. U. Et in iuuentute. xxv. P. Scdo debem⁹ ei⁹ beneficia semp recolere. Ad hoc fiendũ mittit nobis tres nuncios. xvi. A.

Sermo de euãgelio.

Surge et ambula. Matth. ix. Auicenna dicit iij. can. sen. ij. q paralisis causatur ex tribꝫ. s. frigiditate ꝯstringẽte. humore opilante aut vulnere ledẽte. Ex his nãq trãsit⁹ sanguis ⁊ vtutis natural impeditur ne trãseat ad instrumẽta sensuũ. vñ tũc puatur sensus ⁊ mot⁹ natural. Sic cupiditas q est radix oim malaꝝ affectionũ affectũ pietatꝫ stringit. rõem opilat. et aiam intantũ vulnerat q p instrumẽta corpis non valeat exercere opa pietatꝫ nec deo p deuotionẽ adherere. Vñ Gregꝫ. xlvij. di. Bonorũ auctori inherere nõ valem⁹ nisi cupiditatẽ a nob q oim maloꝝ radix est abscindamus. Debemus igit surgere a cupiditate ⁊ ambulare p affectũ pietatis sm q quilibet hortatur in verbis thematis. In quibꝫ duo notant. s. Despect⁹ cupiditatꝫ. cũ dicit. Surge. Affect⁹ pietatis. addens. et ambula. Debem⁹ pmo cupiditatẽ despicere. xiiij. B. Scdo debem⁹ opa pietatꝫ exercere. iij. F. xxiiij. R.

Dominica. xix. de epistola.

Deponentes mendaciũ ⁊c. Eph. iiij. Solin⁹ dic q seps qdã serpes ẽ cui⁹ lingua ita venenosa ẽ q si tãgat hoiez tot⁹ hõ liqscit carne ⁊ ossibꝫ ex fortitudie veneni. Sic lingua mẽdax hoiez inficit ⁊ resoluit. qꝛ veritatẽ vite ⁊ fame annihilat ⁊ diminuit. Jõ Isido. vt allegat. xxij. q. ij. Omne gen⁹ mendacij sũmope fuge. nec casu nec studio loqris falsũ. nec vt psis mẽtiri studeas. qd etiã hortat apls. In qbꝫ vb apls duo hortat. scz. Mẽdaciũ fugere. cũ dic. Deponentes. Veritatẽ amplecti. addẽs. loqmini vitatẽ. Dico pmo q mẽdaciũ est cauendũ. xxxiiij.

D. Scdo vez ẽ dicendũ. xxj. K. xxviij. D. Veritas cõparat aque bñdicte. xix. B. sacit credulitatẽ. xxvij. L. xxiiij. D.

Sermo de euangelio

Multi sunt uocati ẽ. Math. xxij. Scdm canones tria req̃runt ad ꝟ vt aliqs sit idoneus ad eccl'iasticã dignitatẽ. scz etas. mox grauitas. z scia. extra de elect. z elecꝭ. po. Cũ in cũctis. Etas vt sit expert⁹. Vã puer ineꝛpt⁹ non bñ regit. Eccs. x. Ue tibi terra cui⁹ rex puer ẽ. Mozũ grauitas. qz cõpositio mox z corpis indicat q̃litatez mentis. xli. dist. in fine. Scientia. qz vilissimus cõputand⁹ est q̃ pcellit dignitate. nisi etiã pcellat animositate z sciẽtia. j. q. i. vilissimus Sic nullus ẽ idone⁹ ad sublimitatẽ z dignitatez eterne btitudinis nisi hec tria habeat spũaliter. Oportet pmo hꝛe etatez z diuturnitatẽ i virtutib⁹. honestatẽ z veritatẽ in moꝛib⁹. sciam z intelligẽtiã seu intelligibilitatẽ in celestib⁹. Et qz multi ad ꝟ vocant z pauci hñt. ideo dicit multi sunt ẽ.

In quib⁹ ꝟbis duo notant. s.

Vocãtz benignitas. cũ dic. m'lti sũt vocati

Tardãtis malignitas. addens. paucivero electi.

Primo magna ẽ dei benignitas. q̃ m'ltos ad gl'az vocauit nec cessat vocare p tres nũcios. xvi. A. vocat de⁹ ad sequelã. xxviij. E. vocat de⁹ z diabol⁹. xli. L. Scdo notatur prauitas tardantz pctõris. q̃ pẽm vocantem refutat opꝛobriose. xvi. L.

Dominica vicesima de epl'a.

Nolite inebriari vino Eph. v. Medici phibent summe febricitantib⁹ vinũ. cuius ratio est. qz accẽdit summe materiã febꝛis. Sic medic⁹ aniaꝝ apl's pꝛohibet vinũ. qz incitat luxuriã z ome malum. Vnd̃ Hieronym⁹ in epl'is suis. z. xxxv. di. Luxuriosa res est vinuz. z tumultuosa est ebꝛietas. Ratio est. qz hodie seruit⁹ nõ eẽt si ebꝛietas nõ fuisset. Vñ dicit eadẽ di. sexta die. q̃ in pncipio generꝛ humani ignoraba ebꝛietas. Sed q̃n primus homo Noe vineaz plantauit. labꝛuitas trãsplantãdo. dedit naturã. sed ignoꝛauit potentiã eius. itaqz vinum nec suo pepercit autoꝛi. Fuit etiã ebꝛietas oꝛigo incest⁹ pessime. sicut legim⁹ q̃ pꝛem Loth inebꝛiauerũt filie sue i monte. ad quẽ timẽtes incẽdiũ sodomitaꝝ pfugerãt z habitabãt in spelũca z dꝛmiebant cũ pꝛe. Itẽ eadẽ di. in c. vinolentũ ꝺꝛ. Sponsa xp̃i vinũ fugiat vt venenũ. qz vinũ z ebꝛietas incendiũ est. Iõ apl's etiã pꝛhibet dicẽs. Nolite. In quib⁹ ꝟbis specialiter duo notantur.

Pꝛohibet viciũ gule. cum dicit. Nolite inebꝛiari vino.

Pꝛedicit febꝛem luxurie. addẽs. in quo est luxuria.

Primo debem⁹ cauere ebꝛietatẽ q̃pter hec xxiij. D. Queꝛit an ebꝛietas semp sit peccatũ mortale. xxiij. L. Scdo debem⁹ fugere luxuriã. qz dissipat substãtiã corpis z aniẽ xvi. ỹ. qz est filia diaboli. ibidem.

Sermo de euangelio.

Domine descende priusq̃ moꝛiat filius meus Joh. iiij. Medic⁹ tpe necessitatis q̃n de moꝛte infirmi timet. solet pl⁹ honoꝛari z instanti⁹ vocari ad infirmũ. Ecci. xxxviij. Honoꝛa medicũ q̃pter necessitatez. Sic q̃n homo ꝓpendit ex aliq̃ temptatiõe peccatũ inualescere anteq̃z p ꝺfensum spiritus rõnalis moꝛiat. vel etiã ne hõ coꝛporaliter cit⁹ moꝛiat. q̃pter pctm̃ em q̃nq̃z ꝺs citius mozit. xxiij. q. iij. c. ea vindicta. debz deũ inuocare vt descendat p suã gratiam priusq̃z spiritus moꝛiat. In quib⁹ ꝟbis duo q̃ponuntur. s.

Mirabilis opatio charitatis. cum dicit. Domine descende.

Laudabil' obuiatõ calaĩtatz. addẽs. ꝓusq̃z. Dico pmo q̃ charitas dei fecit eũ descẽdere vt nos gubernaret. nobiscũ habitaret. z ꝑseruaret. xxx. post. A. Secũdo deus nr̃e calamitati z miserie obuiat et sua gr̃ã pꝛeuenit. xvij. L. D.

Dominica. xxj. epistola.

Nolite uos arrogare sapientes apud uosmetipsos. Rom. xij. Cassiꝺ. j. epl'a. ix. dic. Ars belladi si nõ pludit cũ fuerit necessitatz nõ habeb. Discat ꝺ miles in vico qõ perficere possit in bello. anios subitos ad arma nõ exigũt. nisi q̃ seipsos idoneos ꝑmissa exercitatione dispoñũt. gestiũt vituli certamia q̃ implent etate robusta. catuli etiã nouelliveñatoꝝ ib⁹ ludũt Sic nisi homies ꝓpus fuerint leuit imbuti

ad ℞ qꝫ intẽdũt idonei nequeũt repiri. pri mordia cũcta pauida sũt. aliꝫ non tollunꝫ. nisi cũ reb⁹ necessarijs nouitas abigaꝫ. Ex qbꝫ ꝟbis colligiꝫ qꝫ int̃ alia q̃ necessaria sũt bellatori. est expientia armoꝝ ⁊ assuefactio a iuuẽtute. sic̃ ꝓbat p exẽplũ vituloꝝ ⁊ catuloꝝ. In cui⁹ figura legiꝫ. j. Reg. xvij. de dauid q̃ nõ babuit vsum armoꝝ quẽ saul repulit. qꝫ armat⁹ armis illi⁹ incedere nõ potuit. Sic etiã spũaliꝫ. nisi armis ꝟtutũ vt sunt oꝛones. doloꝛ. fleꝫ⁹. ⁊ lacbꝛyme. xxiij. q. viij. Hõ pila. a iuuẽtute exerceamur i senectute bmõi ꝟtutes exercere ñ valem⁹ Hoꝛtaꝫ ꝯ apl's ad exercitationẽ dicẽs. Induite

¶ In qbꝫ ꝟbis boꝛtaꝫ specialiꝫ duo. s. Virtutꝫ exercitationẽ. cũ dicit. Induite. Salutꝫ ꝓgressionẽ. addẽs. vt possitis. Primo em debem⁹ ꝟtutib⁹ armari ꝫ diabolũ. ⁊ sũt q̃ttuoꝛ ꝫ oẽs inuasiões. xxxij. T. Scõ debem⁹ p patiẽtiã bellare xxxij. B. vel ardua aggrediꝫ ꝓpter xp̃m. xij. T.

¶ Sermo de euangelio.

Iratus dominꝰ

tradidit eũ ⁊c. Mat. xviij. Queriꝫ an spũs maligni vicioꝝ incẽtoꝛes deducãt aiaꝫ moꝛientiũ ad purgatoriũ ⁊ sint eoꝝ toꝛtoꝛes. ⁊ videꝫ qꝫ sic p magistrũ. iiij. sen. di. xlvij. c. vlti. dicẽtẽ. demones habebũt toꝛtoꝛes in pena. q̃s bñt incentoꝛes in culpa. In oppositũ. demões nõ querũt vtilitatẽ aiaꝝ. sed purgatoriũ ẽ ad vtilitatẽ aiaꝝ. ꝯ nõ purgãt eas. cũ sciãt indubitanter ℞ eẽ ad eaꝝ salutẽ. Rñdet Rich. iij. sup sñias di. ij. ar. ij. q. iij. qꝫ pena purgatoꝛij nõ fit mĩsterio demonũ. sz solũ diuĩa iustitia. Cui⁹ rõnẽ assignat. qꝛ nõ decet istũ qui de aliq̃ triumphauit. iuste postea puniri p ipm. sed aie q̃ sunt i purgatoꝛio. iusticie adherendo vicerũt diabolũ. ꝯ nõ esseꝫ ꝓueniens qꝫ punirenꝫ ministerio eoꝝ. Ad mgr̃m vero rñdet qꝫ illud ꝟbũ magz intelligendũ est de dãnatis ⁊ p tpe ante iudicium p q̃ hi tradunꝫ toꝛtoꝛib⁹ infernalib⁹. Debet igiꝫ q̃libet cauere a peccatz. ne dñs iraſcaꝫ super eũ ⁊ tradat eũ toꝛtoꝛib⁹. ¶ In qbꝫ verbis docet euãgelista duo. scilicet.

Cauere diuinã vindictã. cũ dic̃. Irat⁹ dñs Recolere vindicte penã. addẽs. tradidit eũ Primo debem⁹ di vindictã fugere. ⁊ ad ei⁹ miscdiam ꝓfugere. xvij. B. T. ¶ Scõ debemus penã vindicte recolere. v. ℞. xv. A.

¶ Dñica. xxij. sermo de epistola.

Quisquis in do

mino ih̃u xp̃o. Phil. i. Viatoꝛi summe cauẽdũ est ne cadat in p fundũ p̃cip̃ iciũ. Sic hõ fidelis ne cadat in desperationẽ. de pe. di. j. serpẽs. in glo. Hõ debem⁹ desperare. imo debem⁹ moli inter duas molas. spei ⁊ timoꝛis. Vñ dꝛ. non pignoꝛa supioꝛẽ molã. nec inferioꝛẽ. Ille superioꝛẽ pignoꝛat q̃ nõ timet. Ille inferioꝛes q̃ ita timet qꝫ in desperationẽ cadat. qꝫ ẽ periculosissimũ pctm̃ in spm̃ sctm̃. qꝫ nec hic nec ineternũ remittiꝫ. Quare Leo papa di peni. di. iij. c. Sceleratioꝛ oĩb⁹ iuda ⁊ infelicioꝛ extitisti. quẽ nõ pnĩa reuocauit ad deũ sed desperatio traxit ad laqueũ. Hoc malũ euadim⁹ qñ ꝟfidimus in dño iesu xp̃o.

¶ In quib⁹ verbis apl's ostendit. qꝫ ꝟfidere debemus in dño.

Quia ad saluandũ habet plenitudinẽ potestatis. cũ dicit. Confidimus.

Prompt itudinẽ pietatꝫ. cum addit. in domino iesu.

Primo habet plenitudinẽ ptãtis ad saluãdũ nos in trib⁹. xxix. T. Scõ hꝫ promptitudinẽ pietatis ꝓpter tria. vi. A.

¶ Sermo de euãgelio.

Reddite que sunt

r cesarꝫ cesari ⁊c. Math. xxij. Secundũ qõ bꝫ extra de cõmoda. c. cũ gra. Res quã aliq̃s cõmodataz accepit. de leuissima culpa tenetꝫ de dolo ⁊ lata culpa. qꝛ talẽ diligentiã qualẽ in suis reb⁹ adhibere debet. ff. e. in reb⁹. imo nõ sufficit talem adhibere ql̃ẽ in suis reb⁹. si ali⁹ diligentius custodire poterit. Et iõ cõmodatũ dꝛ alicui⁹ rei ad aliquẽ specialẽ vsum gratuita facta ꝓcessio. Et notãter dꝛ ad aliquẽ specialem vsum. quia ad certũ vsum cõmodat. Et ideo si tibi cõmodaui equũ. vt ad villã duceres. ⁊ tu duxisti ad bellum mihi teneberis. ff. e. si vt certo. §. si interdũ. Sic spiritualiter. qꝛ deus homini spiritũ ⁊ carnẽ adtp̃s vite cõmodauit. ad certũ vsum bfecit. scz aiam ad vsum ꝟtutz ⁊ sanctitatis. carnẽ ad vsum ꝟuitutis ⁊ humilitatis. vt spiritui q̃si ceſari obediatz ꝟuiat. Debet igiꝫ deo tenemur de dãno rõem reddere de alio vsu immũdicie vl' inobedietie debem⁹ oi diligẽtia cauere ⁊ reddere. ¶ In qbꝫ ꝟbis de duob⁹

instruimur. s. qualiter debeatur.
Dño temporali bonor z obedientia. cũ dicitur. Reddite que sunt cesaris.
Dño eternali amor et reuerẽtia. addens. q̃ sunt dei deo.
Prio debem⁹ spũali dño. s. sacerdoti bonorẽ impẽdere. xxi. L. xxiiij. Z. Scdo debẽ⁹ deo cor nr̃m reddere. xlvij. D. vel ex corde diligere. xxxvi. S. vel aiam locatã reddere mundã. xvi. J. vel de his deo debem⁹.

Dñica. xxiij. de epistola.

Fratres charissimi z desiderantissimi gaudiũ meuz ẽ. Phil. iiij. Quãto eñ casus noscit piculosior. tãto a doctore studios⁹ pclamat ad cauẽdũ. sz qr cũ in mũdo nihil sit dãnabil⁹ et piculosius pctõ mortali. qr q̃ cadit ĩ ip̃m morit spũaliter z q̃ ad se ab oĩbz bonis suspẽdit. s. q. s. sacerdotes. tradit etiã diabolo. xi. q. iij. Audi. Jõ apl's volẽs nos ducere ĩ viã btitudis secure ne p fragilitatẽ carnis ĩ foueã pctĩ cadam⁹. hortat nos firmit ĩ vtutibz stare dicẽs. Frẽs ẽ. In q̃bz verbis hortat nos ad
Digne merendũ p̃miũ. cũ dicit. Fratres.
Debite attingẽdũ terminũ. addẽs. in dño
Debem⁹ primo firmiter stare in seruitio dei xlviij. B. Scdo nõ debem⁹ deuiare a termino. sed dño seruire. xlviij. D.

Sermo de euangelio.

Domine filia mea mõ defuncta ẽ ẽ. Mat. ix. Uidem⁹ q̃ hõ viuẽs naturaliter morit. qñ aĩa a corpe separat. qr phs 8 pomo z morte dic. Mors nihil aliud est q̃z recessus aĩe a corpe. Sz impossibile ẽ q̃ hõ mortu⁹ naturalit reducat ad vitã. cũ fm phm in p̃dicamẽtis ĩ. c. de p̃uatiõe. a p̃uatõe ĩ habitũ mutatio ẽ impossibil. Si g̃ debeat fieri mutatio talis de morte ad vitã. oportet q̃ fiat supnaturaliter p potẽtiã dinã. Sic spũaliter hõ p se põt mori pctõ. sed resurgere neq̃t ad vitaz spũalem. nisi p p̃ntiã z potentiã dei. de peni. dist. s. c. porro. ℌ. si anteq̃z. sicut corp⁹ viuere nõ põt absente aĩa. ita nõ nisi deo p̃nte aĩa viuere põt. Cũ igit de⁹ p infinitã suã potẽtiã sol⁹ possit tã naturaliter q̃z spũaliter hoiem reducere ad vitã sic hic ꝓnceps p vita corpali filie sue saluatorẽ exorauit. sic nos p spũali vita aĩe filie xp̃i exorare debẽ⁹ dicẽtes. Dñe ẽ.
In q̃bus ꝓbis instruimur de duobz. sz quõ morimur. Per absentiam dei penaliter. cũ dicitur. Dñe filia mea.
Per p̃ntiã ip̃i⁹ spũaliter. addẽs. veni ẽ.
Dico primo q̃ ania nr̃a penaliter morit ex trib⁹. xxx. D. Scdo ania morit spũaliter sic. xxxvij. S. L.

Dñica. xxiiij. de epistola.

Eripuit nos de ptãte tenebraz ẽ. Col. j. Arbor plãtata in turpi z sterili terra. si ad terrã fertilẽ trãsplantatur. si ibi dz fructificare. necesse est vt terra sterilis ab ei⁹ radicib⁹ totalit deponat. sic q̃ cũ pctõribz in mõdo sunt multũ quersati. p pniam trãslati ad aliã vitã. cũ p̃oribz vlteri⁹ nõ dñt cõuersari. Cui⁹ rõ hr̃. xxviij. q. i. Sepe malor ꝓsortia bonos corrũpit q̃nto g̃ magis eos q̃ ad vicia pni sunt. In signũ h⁹ phibet ecc̃ia hebreis ad fidẽ trãslatis. cũ his q̃ in veteri ritu sunt quersari. ne forte eor pticipatõe subuertant. vbi supra. Debem⁹ g̃ vltra peccata z malã societatez cauere. qr de⁹ eripuit nos. In q̃bz verbis notantur specialiter duo. s.
Cõuersatio dãnosa. a qua nos xp̃s liberauit cũ dicit. Eripuit nos.
Translatio gloriosa. quã nobis ordinauit. addens. z transtulit.
Primo xp̃s nos a morte liberauit. vi. A. B
Scdo de⁹ trãsfert iustũ. vi. A.

Sermo de euãgelio.

Videbunt filium hois in nubib⁹ ẽ. Matth. xxiiij. Ratio naturalis dictat. z diuia iusticia h̃ exigit. malũ puniẽdũ fore. z bonũ remunerãdũ. qđ si nõ. policia vniuersi periret. g̃ fm Senecã ĩ li. de remedijs fortuitor. Puniri malos iustũ ẽ. Et Boeci⁹. iiij. de ꝓso. Nullũ malũ ipunitũ. nec bonũ irremuneratũ. Cũ igit hãc ꝓturẽ q̃ ẽ iusticia reddẽs vnicuiq̃z qđ suũ ẽ. siue sit pena afficiendus. siue p̃mio remunerãd⁹. nullus hõ hr̃e possit pfecte. et eo q̃ hõ nec pctĩ q̃litatẽ nec peccãtis affectũ. neq̃z ꝓpositũ mẽtẽq̃z alteri us videre aut cognoscere possit. iõvt mala puniant z bona remunerẽt. necesse ẽ z rõni ꝓsonũ hr̃e iudicẽ vniuersalez. s. deũ quẽ fm Aug. xxiiij. q. iij. De⁹. ñ fallit nec pctĩ q̃litas nec peccãtis affect⁹. Cui⁹ aures talia forint audiũt q̃lia ex itimis pferunt. xxij. q. v. bũane vt dãnet malos z saluet bonos. iust appare

bit vt pi⁹ z mifico⁹s pꝛ remũerato⁹ oim bo
no⁹. Reꝓbis aũt fm mgꝛm i. iiij. ſen. di.
xlviij. vt fili⁹ hois nõ i forma dei in q̃ habe
rẽt ſũmã delectationẽ. quã nõ meruerũt. ſz
vt fili⁹ homis apparebit ad eo⁹ ꝓfuſionẽ z
terꝛoꝛẽ. qꝺ dicit ꝥba thematis. In q̃b⁹
verbis duo notanꝺ. ſcilicet.

Temꝓoꝛis incertitudo. cũ ꝺꝛ. Tunc vide/
bunt filium hominis.

Judicis celſitudo. addẽs. in nubib⁹ celi
Dico ꝓmo q̃ de illo tꝑe q̃n ille iudex vene/
rit nõ ẽ certitudo. iiij. y. Scꝺo notaꝺ celſi/
tudo iudicꝭ. z ꝥ quocãdo. examinãdo z ſe/
parãdo. iiij. z. r. v. A. B. L. Et tm̃ ꝺ tꝑe ꝛc

Expedito ꝓmo aggredi/
ar nũc ad ſecũ
dũ. videlicet ad ſctoꝝ z feſtiuita/
tũ principaliũ themata ſiue intro
ductoꝛia. iuxta materiaꝝ exigentiã applica/
biles. z hoc in ſpeciali. Et vltimo aliq̃ ſub/
iungã themata de cõmunib⁹ ſanctoꝝ. et ꝥ
in generali. Et primo de natiuitate dñi no
ſtri ieſu chꝛiſti.

Lux oꝛta eſt Iſa. ix. habeꝝ in diꝛectoꝛio
de tꝑe poſt aduentũ dñi.

De eodem.

Egrediebaꝝ foꝛas z loq̃baꝝ. nota. vij. D. ſ⁹

De ſancto Stephano.

Stephanus plenus gꝛa z foꝛtitudine ꝛc.
Actuũ. vi. Nã fm naturales foꝛtitudo eſt
virt⁹ q̃ habet hoiem firmare. Nota xij. M.
Stephan⁹ nãq̃ virtute foꝛtitudinis fecit
magna. qꝛ aggreſſus eſt ardua audacter. ſu
ſtinuit aduerſa patienꝰ. ꝓfecit aſpera ꝓſtan
ter. de quib⁹ nota. xij. L.

De ſancto Johãne euãgeliſta.

Calicẽ meũ bibeꝭ Matꝫ. xx. Expone cali
cem ꝓ aduerſitate. nota. xij. Z. xlvij. U.

In die Circũciſionis dñi.

Poſtq̃ ꝓſummati ſunt dies octo Luce
ij. nota in diꝛectoꝛio de tꝑe.

In epiphania dñi.

Aptis thеſauꝛ⁹ ſuis obtulerũt ei mune
ra Matꝫ. ij. nota in diꝛectoꝛio de tꝑe.

In purificatione Marie ꝛginis.

Suſcepim⁹ deꝰ miſeꝛiam tuam ꝛc. Ps⁹.
xlvij. Sicut eccl'ia ꝓfugientes defendit. vt
notaꝝ. xxxviij. Z. ſic maria templũ ſeu taber
naculũ xꝑi ꝓfugiẽtes defendit. Introduc.
ꝓ queſtionẽ. iij. L. vt ergo maria eſſet mun
dũ tẽplũ ꝓ filio dei. tota trinitas eã inſeꝛi/
pſit. nota. xxiiij. E.

In annũciatione virginis.

Ecce concipies z paries filiũ ꝛc. Iſa. vij.
Introductõnẽ z pſecutõnẽ q̃ꝛe. xxxi. E. F

De ſancto Deoꝛio.

Certa ſicut bon⁹ miles. ij. ad Thimo. ij.
Introductionẽ z pſecu. nota. xxx. A. B. L.

In tranſlatione alicui⁹ ſancti.

Enoch placuit deo z trãſlatus eſt Ecci.
xliij. nota totũ. vi. N. O.

De ſancto anthonio oꝛdinis minoꝝ.

Dedit te i lucẽ gẽtiũ Iſa. xlix. fm ꝑm no
ta. xx. H. Deduc ſic. Anthoni⁹ q̃ alte tonaꝝ
interꝓtaꝝ. qꝛ gꝛaz fm̃ois nõ ſub modio oc/
cultauit. ſz mũdũ illumiauit. Dat⁹ ẽ ꝛ⁹ o i
lucẽ gẽtiũ. Anthoni⁹ nãq̃ luci cõꝓaraꝝ ꝓpꝛ
tria. Prio lux tenebras expellit. ſic fm̃o ei⁹
pdicatõis diabolũ z vicia. nota. xviij. A. Se
cũdo lux illumiat. ſic ipe ꝓuerſatiõe hone/
ſta iuxta doctrinã apli. nota. xxv. N. Ter/
tio lux letificat tribulatos. ſic ipe miracul
q̃b⁹ q̃tidie choꝛuſcat. nota in ei⁹ legenda.

De ſancto Johãne baptiſta.

Vlia dñi ꝓparauit ꝛc. vox eccie. Nã ab er
rãtib⁹ i mõdo vir bon⁹ et pꝛudẽs ẽ eligend⁹.
nota. xxx. y. applicaꝝ. Deꝰ igiꝝ vt nos ab his
mortifeꝛis retraheret. hoiem viꝝ inſtũ anto
rẽ in mũdũ miſit. q̃ nob⁹ viã dñi ꝓpararet et
paratã oñderet. q̃re dicẽ ꝛc. Nã ic hes i vita
ſua nob⁹ oñdit quõ in heremo b⁹ ſecli ẽ am/
bulandũ p⁹ deũ. p⁹ noſtꝝos z añ ꝓꝛios. de
q̃b⁹ nota. xxx. E. Vlia ꝓmaz oñdit nob⁹ ſua
puritate. nã heremũ q̃ſiuit ab iſantia. nele
ui ſaltẽ maculare poſſet famiẽ vitã. Nota i
ei⁹ legẽda. Scꝺaz viã etiã ãbulãdo oñdit.
Jõ indei putabãt ipm̃ eſſe meſſiam. pmiſſũ
mittẽtes ad eũ ſacerdotes z leuitas ad iteꝛ
rogandũ Matꝫ. xi. in euangelio. Tertiaz
viam etiã oſtendit increpãdo Herodez de
inceſtu. infoꝛmãdo milites quõ nemini ca/
lũniã facerent. z ſuſtũ ſtipendiũ acciperẽt.
de q̃b⁹ Lu. iij. Mar. vi. z in legẽda.

In feſto Petri z pauli.

Ecce nos reliq̃m⁹ oĩa z ſecuti ſumus te.
Matꝫ. xix. Nota totũ ꝓceſſum. x. F. H.

De Maria magdalena.

Maria cõuerſa eſt. Johãnis. xx. Nota
xxxv. X. y. De eodem.

Maria optimam partẽ elegit. Luce. x.
Nota. xxxvi. O. ſ⁹.

De ſancto Laurentio.

Igne me examiaſti z nõ eſt inuẽta in me
iniq̃tas. ps⁹. xvi. nota. iij. P. E. vl'. xxxij. E.

vel.xxx.B.

De sancta Clara.

Sicut lux meridiana clara ē. Isa.xviij. Pro introductiōe nota q̄ tria mlierē clarificant. q̄bꝫ btā Clara fuit clara.xxxviij.S. Nā triplicē hūit claritatē.s.generꝫ q̄ ī vtroq̄ genere ⁊ parēte militarꝫ fuit. nota eiꝰ legendā. In p̄ncipio v̄tutꝫ.nota eiꝰ vitā etiā desponsatōis q̄ nō terreno.sꝫ regi altissimo copulata ē. In cuiꝰ signū mr̄ regꝫ cū cetu v̄ginū ad eiꝰ obitū veniētes. aīam eius sanctissimā xp̄o regi obtulerūt ⁊c̄.

De assumptione beate v̄ginis.

Astitit regina a dextrꝫ tuis in vestitu deaurato ⁊c̄.ps̄.xliiij. Nota totū.xxxviij.R.

De sancto Ludouico ordinis minoꝝ.

Rex isrl̄ mutauit habitū suū. ⁊ īgressus est bellū.iij. Reg.xxij. Nota xx.T. Ludouicus igit̄ fidelissimꝰ vasallꝰ sūmi regꝫ volēs cū dn̄o vniuersoꝝ in h̄ secl̄o ꝯ aduersarios humani generꝫ bellare.mutauit habitū suum.sumēs ꝑ galea cappā.ꝑ lorica habitū.siue cuttā.ꝑ balista brachia extēsa in modū crucꝫ.cordā ꝑ gladio.crucē ꝑ hasta.⁊ sic pugnādo ꝯ aduersariū īgressus ē bellū.vicit nāq̄ diaboli sup̄biā ꝑ hūilitatē. de q̄ nota ij.K. Et ī legēda eiꝰ de hūilitate mdi gl̄iaꝫ ꝑ paup̄tatē.xiiij.S. Nota quō paup̄ibꝫ superflua distribuit ⁊ quō gl̄aꝫ mdi spreuit ī legēda. Carnis neq̄ciā ꝑ castitatē ⁊ abstinētiā ⁊ corp̄is macerationē. Nota.j.E.F.⁊ in legēda quō corpꝰ flagellauit ⁊c̄.

In natiuitate v̄ginis gloriose.

Egredieť v̄ga de radice iesse Isa.xi. Nota ix.E. Sicut igit̄ v̄ga sine macula v̄tute solis ꝓgredit̄.sic virgo gl̄iosa absq̄ macula peccati v̄tute spūssancti sctificata de stirpe regia ē nata.iō d̄r ⁊c̄. Querit̄ vtꝝ maria habuit potētiā peccādi post natiuitatē.xxxviij.U. Maria cōparat̄ v̄ge ꝓpter tria.q̄ ē flexibil̄ clemētia ⁊ pietate.expulsiua bestiarū demonioꝝ.ꝑtāte directiua prudentia ⁊ sapiētia.de q̄bꝫ nota.xxiiij.E.

De inuentione sancte crucis.

Bn̄dictū lignum ꝑ q̄d fit iusticia. Sap̄.xiiij. Totū quere.xlij.A.B.

De exaltatione sancte crucis.

Hoc signū crucꝫ erit in celo ⁊c̄. Vox ecclesie. Dux volēs ire ad bellū.erigit signuꝫ distinctiuū.scꝫ vexillū. q̄d hꝫ subditos suos ꝯfortare.sed inimicos terrere ⁊ fugare. Sic filius dei in iudicio eriget signū crucis seu vexillū ꝯtra oēs aduersarios. Sūt nanq̄ ducis nostri tria signa confortatiua erecta ⁊ exaltata ante nos.q̄ si diligent̄ perspexerimus.aduersarios superamus de q̄bus nota.xxxvij.K.

De angelis.

Angelis suis mandauit de te ⁊c̄. Ps̄.xc. nota totum.iiij.P.Q.R.

De sancto Francisco patre nostro.

Vidi alteꝝ angelū ascendentez ab ortu solis ⁊c̄. Apoc̄.vij. Pro introductōne nota xxix.E. Et sic cū instar angeli vir angelicꝰ. Frācisc̄ deo in nitida puritate mīstrauerit.⁊ in eiꝰ ꝯtemplatiōe fuerit. merito alter angelus est nominatus.⁊ h̄ ꝓpter tria.ꝓpter puritatē.nā angelus habet magnā puritatem.⁊ claritatem.de qua nota.iiij.Q. Sic Francisc̄ mentꝫ ⁊ corporis castitatē. Ip̄e nanq̄ mādauit in regula fratribꝫ se cauere a ꝯsortio suspectaꝝ mlieꝝ. Dū semel ꝑ diabolū temptatꝰ fuisset ꝓiecit se in foueā glacierū ⁊ niuiū.vt habet̄ in legenda. Secundo angeli sūt obediētes.sic ip̄e minimo fratri. Nota de eiꝰ obedientia.sciebat em̄ obedientiā maxime esse meritoriā.nota.xx.O. Tertio angelꝰ est humilis. Nā angeli sup̄bi eiecti sunt.tantū humiles ꝑmanserunt. sic Francisc̄ vas sanctitatis ꝓpter humilitatē se viliorē ⁊ peiorez reputabat pessimo latrone.nota.iij.D.xij.L.

De om̄ibꝫ sanctis.

Beati sunt s̄ui tui q̄ assistūt corā te om̄i tp̄e.ij. Paral̄.ix.nota totum.x.P.Q.

De eodem.

Gaudere cum gaudētibꝫ. Roma.xij.nota.xxv.T.U.X.Y.Z.xxvi.A

De animabus.

Miseremini mei miseremini mei saltez vos amici mei. Job.xix. Scd̄m ph̄m refamulari oportet.nota.ij.A.C.D. Miserendo debemus animabꝫ subuenire ꝓpter tria.nota ij.B.⁊c̄.

De sancto Martino.

Oculis ac manibꝫ semꝑ in celū intentꝰ. Vox eccīe. Introductōnē.nota.ij.X. Hoc attendens martinus nō solū exterminata opera referebat in deum.verum etiam incessanter mentē. Ideo dicit̄ ⁊c̄. Naꝫ instar huius sancti opera nostra debent esse taliter regulata.ij.Y

De conceptione beate virginis.

Tota pulchra es amica m.⁊c̄. Can̄.iiij. nota totū.ix.D.E.F.G.H. Sꝫ q̄rit̄ an vir

go ꝓtraxerit pctm̃ originale. dicẽd est pec/
catũ originale. ꝛ ẽdlit ꝓtrahit. xxviij. L. D.
E. Et m̃endo q̃ nõ. qz p̃seruata ab om̃i
pctõ. alias nõ fuisset tota pulchra sine ma/
cula. vt dicũt ꝓba thematis. Et tm̃ de san
ctis in speciali.

Nltimo incipit com

mune sanctoꝝ. Et ꝑmo de apl'is Sermo
Bñdictio dñi sup caput iusti Prouer. x.
Nã iust⁹ debet virtutes a vicijs segregare
et bec tria facere. Nota. xxxix. D. Exem/
plum. xxx. L. M.

Alius sermo de vno apl'o.

Uestigia ei⁹ secut⁹ est ꝛc. Job. xxiij. No
ta introductionẽ. ij. M. xlviij. M. Nã hic
apl's secut⁹ est x̃pm in tribꝫ. in q̃bꝫ etiã x̃pm
sequi debem⁹. xxiiij. X.

De duobꝫ vel pluribꝫ apl'is.

Hoc est p̃ceptũ meũ vt diligatis inuicez.
ꝛc. Job. xv. Introduc. vt habeat. ij. T. totũ
xij. D. X̃ps nos multiplicit dilexit. xli. J.

De eodem.

Spũs dñi ornauit celos. s. apl'os. Job. xx
vi. Introduc. vt habeat. ix. J. Nã spũssan/
ctus ornauit apl'os in tribꝫ. ix. K. vel in se/
ptem donis ꝓtra septem vicia. xliij. Z.

Alius sermo de eodem.

Ecce nos reliq̃m⁹ oĩa. Math. xix. Pru/
dens debz vtilia colligere. ꝛ nociua sperne
re que retrabũt. nota. xxxix. D. vl'. xxij. A.
vel temporalia debem⁹ spernere q̃ etiaz re
trabũt a felicitate. nota. j. L. D. vl'. xxij. O
Sed cur de⁹ dat reprobis tpalia et iustis
nõ. nota. xxxi. O. Querit an possessio tpali
um sit a natura. xiij. T.

Sermo de vno martyre.

Ad aliquẽ sctõz̃ uertere Job. v. Intro
ductionẽ habes. xij. D. Debem⁹ nos con
uertere ad istũ sctm̃ ꝛ eũ venerari in tribus
viij. U. De eodem.

Justus coꝛ suũ tradidit ad vigilãdũ di/
luculo ad dñm q̃ fecit illũ. Eccl. xxxix. In/
troductionẽ quere. xxxv. X. Nã coꝛ ipsius
quadruplicẽ habuit vigilias vt dño place/
ret. sic ꝛ nos. iij. O.

Alius sermo de eodem.

Lõuersus est ꝛ abijt. i. Reg. xv. nota ꝓ
introductione. xxxv. X. Nã hic sanctus cõ/
uersus est ad dñm. xxxvi. A. Cetera sic bo
nus miles. nota. xli. T. U.

De eodem.

Dilexit deũ qui fecit illũ Eccl. xlvij. Naz
vt videm⁹. nota. xxxiij. N. Nã vt hic deus
diligeret in tribꝫ ostendit. de quibus nota
xxxv. A. vel. xxxvi. P.

De eodem.

Justũ deduxit dñs p vias rectas Sap.
x. Dñs ei doctoꝛ ipi⁹ fuit. vt nos etiã ei⁹ ve
stigia seq̃mur. nota. xxx. y. Z. Docuit ei nos
de⁹ ire p illã viã ꝛc. xli. K. quere ibidẽ.

De pluribꝫ martyribꝫ.

Uiriliter agite ꝛ ꝓfortet coꝛ vr̃m. ps. xxx
Introductionẽ quere. xij. S. Nã bi virili
ter sunt aggressi. nota. xij. S. T.

De eodem.

Gaudere cũ gaudẽtibꝫ Ro. xij. Introdu
ctionẽ habes. xxv. T. Gaudere debem⁹ cũ
sanctis. qz post se reliquerũt tria. xxv. U.

De eodem.

Beati mortui q̃ in dño moriunt Apoc.
xiiij. nota totũ. xxxvij. S. T.

De ꝓfessoribꝫ pontificibus.

Ecce sacerdos magn⁹ q̃ in diebꝫ suis pla
cuit deo. vox eccl'ie. nota. xx. A. J.

De eodem.

Nõ ẽ inuẽt⁹ sil'is illi. Eccl. xliij. Non em̃
sctũs ẽ q̃n hẽat speciale donũ. nota. ix. J. K.

De ꝓfessoribꝫ nõ pontificibus.

Beat⁹ vir q̃ suffert temptationẽ. Jaco. i.
quere totum. iij. T. D.

De eodem.

Uigilate ꝛ orate ne intretis in tẽptatõem
Math. xxvi. Nã hñs causam arduã coꝛã
iudice pendẽtez vigilat. nota. iij. O. Debe/
mus nãq; tẽptationẽ cauere. nota. xli. K.

De eodem.

Euge serue bone ꝛ fidelis. Math. xxv.
Introductionẽ hẽs. xxxviij. M. cũ cõfessoꝛ
ille nouerit deũ vt liberalissimuz dñm stu/
duit ei fidelit fuire ꝓpter tria. xl. viij. M.

Sermo de doctoribꝫ siue euãgelistis.

Scim⁹ q̃ vera ꝓdicas Math. xxij. Differẽ
tia est int scientẽ ꝛ ignarũ. Nota. xli. F. Cũ
igit eccl'ia nebula ignoratie obscurata fue/
rit ꝓpt nimiã distãtiã sol' iusticie. ꝛ op̃ꝛ su/
oꝝ malignitatẽ. euãgelistas ꝛ doctoꝛes mi
sit q̃ lumẽ doctrine ꝛ veritatis eccl'iam illu/
minarẽt. ꝛ nebulã ignoratie fugarẽt. q̃z vn⁹
fuit h. q̃re dr ꝛc. Dicẽ doctoꝛ breuissima
lectione duo docuit. Nota. iij. K.

De eisdem sermo

Uiã dei in ꝟitate doces. Mat. xxij. In
troductionẽ ꝛ ꝓsecutiõez nota. xxviij. D.

Alius sermo.

Qui vos odit me odit. Lu.x. Introductionē ⁊ ꝓsecutionē applica.xxvi.P.Q.

Alius sermo de eodem.

Qui fecerit ⁊ docuerit hic magnꝰ vocabit. Math.v.nota introductionē.xxiiij.Q. Docuit nāq; in lectiōibꝫ suis legē ratōnis. timoris ⁊ amoris.xxviij.F.

Sermo de virginibꝫ.

Inueni quē diligit ania mea. Cant.iij. Videmus nihil q̄escere.nota.xxxv.X. Volens instar huius virginis deum inuenire debet cor ab exterioribꝫ totaliter abstrahere nota.xxxvi.A.

Alius sermo.

Omniū dn̄s dilexit eam. Sap.viij. Sicut ignis semp agit nunq̄ q̄escit. sic amor nunq̄ est ociosus.amor em̄ causat ex triplici bono. Nota.xliij.B. Cū igit v̄ginitas sit maximū honestū. quia s̄m apostolū virgo cogitat que domini sunt. Ideo dominus omniū hanc virginez dilexit. Sed nota q̄ ꝓpter tria eam dilexit. Propter preceptoꝝ suorū obseruantiā. Consiliorū suoꝝ impletionem. Et om̄is ꝑturbationis voluntariam acceptationē.xxxvi.P.

De eodem.

O q̄ pulchra est casta generatio. Sap. iiij. Nam inter omīa donata nature.generatio est p̄cipua. Nota.xv.N.O. Naz generatio virginalis pulchra et laudabilis ē ex tribus.nota.xxv.B.

De eodem.

Aperi mihi sponsa mea. Cant.v. Introductionē habes.viij.Z.ꝓsecutiōz.ix.K.

De eodem.

Despondi em̄ vos vni viro v̄ginē castā exhibere xp̄o.ij.Coꝝ.xi. Quilibet potius vult hr̄e virginē pulchrā ⁊ nobilē in sponsam q̄ his ɔtrariā.sic etiaz xp̄s. Sponsa igitur christi v̄go debet se xp̄o exhibere in tribꝫ ne fidem perimat.quā sponso suo promisit applica.xxiiij.M.

Sermo de viduis.

Hec vidua erat Luce.vij. Nota introductionē ⁊ ꝓsecutionē.xxix.J.K.L.

In dedicatione ecclesie.

Dic habitabo qm̄ elegi eā.ps̄.cxxxi. Introductionē ⁊ ꝓsecutōez.nota.xxvi.B.C.

De eodem sermo.

Sanctificauit tabernaculum suum altissimus. Psal.xlv. Introductionem ⁊ ꝓsecutionem.nota.ix.P.Q.

De eodem.

Domꝰ mea domꝰ oīonis vocabit Luc. xix. Introductionē quere dn̄ica nona penthecostes. vel.viij.H. ꝓsecutionē.ix.Q.

De eodem.

Petite ⁊ accipietꝭ. Joh.xvi. Nota totum xix.B.D. Et tm̄ de sanctis in cōmuni.

Explicit quadragesimale doctoris Johannis Gritsch de ordine minoꝝ.impressum.Anno salutis nostre. M.cccc.xcv.in profesto Circūcisionis domini.

n 495

57720